

Jogas autobiogrāfija

Seko

garīgās esejas par

Paramhansa Jogānanda

Lai kopētu uz sociālo mediju vietnēm

Autobiogrāfija no a Jogi

A
utors
Paramhans
a
Jogānanda

AR PRIEKŠVĀRDU NO

.WY Evans-Wentz, MA, D.Litt., D.Sc

Izņemot jā"
redzēt zīmes
un brīnumus,
jūs
neticēsiet."
— Jāņa 4:48

Autortiesī
bas,
1946,
pieder
Paramha
nsa
Jogānand
a

Veltīts Uz The Atmiņa No

LUTERS BĒRBANKA

An Amerikāņu Svētais

Saturs

Priekšvārds, autors WY EVANS- WENT Z

Ilustrāciju saraksts

Nodaļa

1. Mani vecāki un agrīnā dzīve
2. Mātes nāve un amulets
3. Svētais ar diviem ķermeņiem (Svāmī Pranabananda)
4. Mans pārtrauktais lidojums uz Himalajiem
5. "Smaržu svētais" veic savus brīnumus
6. Tīģera Svāmī
7. Levitējošais svētais (Nagendra Nath Bhaduri)
8. Indijas diženais zinātnieks un izgudrotājs Džagadis Čandra Bose
9. Svētlaimīgais bhakta un viņa kosmiskā romantika (Meistars Mahasaja)
10. Es satieku savu Skolotāju, Šrī Juktešvaru
11. Divi bez naudas zēni Brindabanā
12. Gadi mana meistara ermitāžā
13. Bezmiega svētais (Ram Gopal Muzumdar)
14. Pieredze kosmiskajā apziņā
15. Ziedkāpostu laupīšana
16. Pārspējot zvaigznes
17. Sasi un trīs safīri
18. Musulmaņu brīnumdarītājs (Afzals Khans)
19. Mans Guru vienlaikus parādās Kalkutā un Seramporā
20. Mēs neapmeklējam Kašmiru
21. Mēs apmeklējam Kašmiru
22. Akmens tēla sirds
23. Mans universitātes grāds
24. Es kļūstu par Svami ordeņa mūku
25. Brālis Ananta un māsa Nalini

- 26. jogas zinātne
- 27. Jogas skolas dibināšana Ranči
- 28. Kaši, atdzimis un no jauna atklāts

29. Rabindranats Tagore un es salīdzinām skolas
30. Brīnumu likums
31. Intervija ar Svēto Māti (Kaši Moni Lahiri)
32. Rama tiek augšāmcelts no mironiem
33. Indijas jogs-kristus
34. Pils materializēšanās Himalajos
35. Lahiri Mahasajas Kristum līdzīgā dzīve
36. Babadži interese par Rietumiem
37. Es dodos uz Ameriku
38. Luters Bērbanks — amerikāņu svētais
39. Bavārijas katoļu stigmatiķe
40. Es atgriežos Indijā
41. Idille Dienvidindijā
42. Pēdējās dienas ar manu Guru
43. Juktešvara augšāmcelšanās
44. Ar Mahatmu Gandiju Vardhā
45. Bengāļu "Prieka caurstrāvētā māte" (Ananda Moji Ma)
46. Sieviete jogi, kura nekad neēd (Giri Bala)
47. Es atgriežos Rietumos
48. Encinitasā, Kalifornijā

ILUSTRĀCIJAS

Frontispies
e Indijas
karte

Mans Tēvs, Bhagabati Čarāns
Gošs Mana māte

Svāmī Pranabananda, "The Svētais Ar Divi
Kermenī" Mans vecākais brālis Ananta

Festivāls Pulcēšanās iekšā tas Pagalms no mans Guru Ermitāža iekšā
"Serampore Nagendra Nath Bhaduri, "Levitējošais svētais

gadu vecumā 6

Džagadis Čandra Bose, slavenais zinātnieks

Divi Brāļi no Terēze Neimans, plkst.
Konnorsrūta Meistars Mahasaja, svētlaimīgais
bhakta

Džitendra Mazumdars, mans Pavadonis ieslēgts tas "Bez naudas
"Tests plkst. Brindabana Ananda Moji Ma, "Prieka caurstrāvētā māte

Himalaju Ala Aizņemts ar
Babadži Šrī Juktešvar, mans
Skolotājs

Pašrealizācijas stipendija, Losandželosas galvenā mītne

Pašrealizācija Baznīca no Visi Reliģijas,
Holivuda Mana Guru piejūras ermitāža Puri

Pašrealizācija Baznīca no Visi Reliģijas, San
Djego Manas māsas — Roma, Nalini un Uma

Mana māsa Uma

Kungs savā Šivas aspektā

Jogoda Matemātika, Ermitāža plkst.
Dakšinesvāra Ranči skola, galvenā ēka

Kaši, atdzimis un no jauna atklāts

Bishnu, Motilal Mukherji, mans tēvs, Raita kungs, TN Bose, Svami
Satjananda Grupa no Delegāti uz tas Starptautiskā Kongress no Reliģiozs
Liberāli, Bostona, 1920. gadā Guru un māceklis senā vientuļniekmājā

Babadži, tas Jogi-Kristus no Moderns
Indija Lahiri Mahasaja

A Joga Klase iekšā Vašingtona,
Līdzstrāva Luters Bērbanks

Terēze Neimans no Konnersroita,
Bavārija Tadžmahals Agrā

Šankari Mai Džievs, Tikai Dzīvošana Māceklis no tas lieliski Trailanga
Svāmī Krišnananda ar savu pieradināto lauvu

Grupa ieslēgts tas Ēdināšana Terasē no mans Guru
Serampore Ermitāža Blečas jaunkundze, Raita kungs un
es — Ēģiptē

Rabindranats Tagore

Svāmī Kešabananda, plkst. viņa Ermitāža iekšā
Brindabana Krišna, senais Indijas praviets

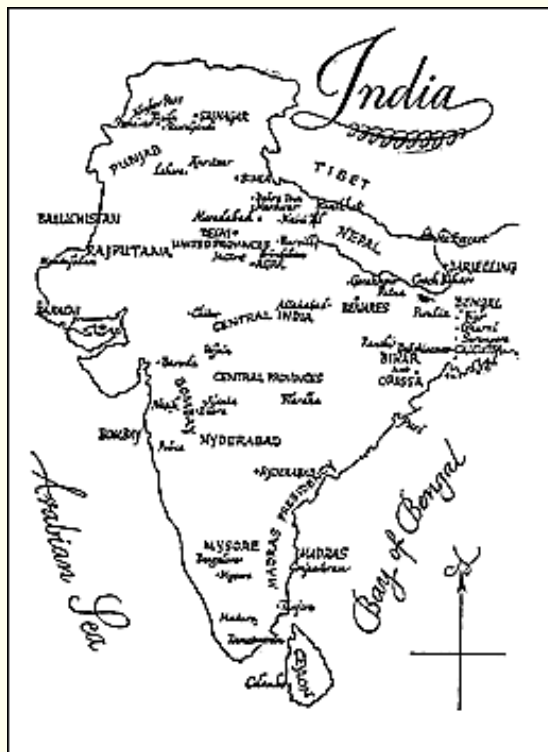
Mahatma Gandijs, Vardhā

Giri Bala, tas Sieviete Jogi PVO Nēkad
Ēdieni kungs EE Diksons

Mans Guru un Es
pats Ranči studenti
Encinitas

Konference iekšā San
Francisko Svami
Premananda

Karte no Indija

PRIEKŠVārDS

.Autors: WY EVANS-WENTZ, MA, D.Litt., D.Sc

Jēzus Koledža, Oksforda;

Autors *Tibetas Mirušo*
grāmatas autors , Tibetas
,diženais jogs Milarepa

. *Tibetas joga un slepenās doktrīnas* utt

autobiogrāfijas vērtību ievērojami palielina fakts, ka tā ir viena no retajām grāmatām angļu valodā par Indijas gudrajiem, ko sarakstījis nevis žurnālists vai ārzemnieks, bet gan kāds no viņu pašu rases un izglītības pārstāvjiem – īsāk sakot, grāmata *par* jogiem , *ko sarakstījis* jogs. Kā aculiecinieka atstāsts par neparasto... dzīves un pilnvaras no moderna Hindu svētie, tas grāmata ir nozīme abi savlaicīgs un mūžīgs. Lai katrs lasītājs izsaka pienācīgu atzinību un pateicību tās izcilajam autoram, kuru man ir bijis prieks pazīt gan Indijā, gan Amerikā. Viņa neparastais dzīves dokuments noteikti ir viens no visatklāsmīgākajiem hinduistu prāta un sirds .dziļumu, kā arī Indijas garīgo bagātību dokumentiem, kas jebkad publicēts Rietumos

Tibetas joga un slepenās doktrīnas" titullapā . **1-1** Tieši Puri, Orisā, Bengālijas līcī, es satiku Šrī" Juktešvaru. Viņš tolaik vadīja klusu ašramu netālu no jūras krasta un galvenokārt bija nodarbojies ar kādas grupas garīgo apmācību. no jauneklīgs mācekļi. Viņš izteikts dedzīgs interese iekšā tas labklājība no tas cilvēki no tas Apvienotā Valstis un no visām Amerikām, un arī no Anglijas, un izjautāja mani par sava galvenā mācekļa Paramhansa Joganandas tālajām

aktivitātēm, īpaši Kalifornijā, kuru viņš ļoti mīlēja un kuru viņš 1920. gadā bija nosūtījis kā
.savu sūtni uz Rietumiem

Šrī Juktešvaram bija maiga seja un balss, patīkama klātbūtne, un viņš bija cienīgs cieņas, ko viņš
.izrādīja

sekotāji viņam spontāni piešķīra savu cieņu. Ikviens, kas viņu pazina, neatkarīgi no tā, vai viņš piederēja viņa kopienai vai nē, viņu augstu vērtēja. Es spilgti atceros viņa garo, taisno, askētisko figūru, tērptu safrāna krāsas apgērbā, kas atgādināja cilvēku, kurš atteicies no pasaulīgiem meklējumiem, kad viņš stāvēja pie ermitāžas ieejas, lai mani sagaidītu. Viņa mati bija gari un nedaudz cirtaini, un seja bija bārdaina. Viņa ķermenis bija muskuļots un stingrs, bet slaidis un labi veidots, un viņa solis enerģisks. Viņš bija izvēlēts kā viņa vieta no zemes mājvieta tas svēts Puri pilsēta, kur neskaitāmi dievbijīgi hinduisti, kas pārstāv visas Indijas provinces, katru dienu dodas svētceļojumā uz slaveno Džagannatha, "Pasaules Kunga", templi. Tieši Puri Šrī Juktešvars 1936. gadā aizvēra savas mirstīgās acis uz šī pārejošā esības stāvokļa ainām un aizgāja tālāk, zinot, ka viņa iemiesošanās ir notikusi līdz triumfālam noslēgumam. Es patiesi priecājos, ka varu pierakstīt šo liecību. uz tas augsts tēls un svētums no Šrī Juktešvars Saturs uz paliek tālumā no tas daudzskaitlība, viņš bez iebildumiem un mierīgi veltīja sevi tai ideālajai dzīvei, kuru īstenoja viņa māceklis Paramhansa Jogānanda, tagad ir aprakstījis gadsimtiem ilgi. WY EVANS-WENTZ

1-1 Oksfordas Universitātes izdevniecība, 1935.

Autora Pateicības

Esmu dziļi pateicīgs L. V. Pratas jaunkundzei par viņas ilggadējo redigēšanas darbu pie šīs grāmatas manuskripta. Mana pateicība. ir pienākas arī uz Jaunkundze Rūta Zahn priekš sagatavošana no tas indekss, uz kungs C. Ričards Raitis priekš atļauju izmantot fragmentus no viņa ceļojumu dienasgrāmatas par Indiju, kā arī Dr. W.Y. Evansam-Vencam par ieteikumiem .un iedrošinājumu

PARAMHANSA JOGĀNANDA

*gada 28. oktobrī .1945
Encinitasā, Kalifornijā*

Indijas kultūras raksturīgās iezīmes jau izsenis ir meklējumi pēc augstākajām patiesībām un vienlaicīga mācekļa-guru loma ¹⁻² attiecības. Mans paša ceļš mani aizveda pie Kristum līdzīga gudrā, kura skaistā dzīve bija veidota gadsimtiem ilgi. Viņš bija viens no lielajiem meistariem, kas ir vienīgie Indijas

atlikušo bagātību. Katrā paaudzē parādoties, viņi ir nocietinājuši savu zemi pret Babilonas un Ēģiptes likteni.

Es atrodu savas agrākās atmiņas, kas aptver iepriekšējās iemiesojuma anakroniskas iezīmes. Man atnāca skaidras atmiņas par tālu dzīvi, jogu **1-3** Himalaju sniegos. Šie pagātnes skatieni, izmantojot kādu bezdimensiju saikni, deva man arī ieskatu nākotnē.

Bezpalīdzīgie zīdaini vecuma pazemojumi nav izdzēsti no mana prāta. Es ar aizvainojumu apzinājos, ka nespēju staigāt vai brīvi izpausties. Manī pacēlās lūgšanu pilni vilnis, kad apzinājos savu fizisko bezspēcību. Mana spēcīgā emocionālā dzīve ieguva klusu formu kā vārdi daudzās valodās.

Iekšējā valodu apjukumā mana auss pamazām pierada pie manas tautas apkārtējās bengāļu zīlbēm. Zīdaini prāta valdzinošais tvērums! Pieaugušais to uzskata par ierobežotu līdz rotaļlietām un kāju pirkstiem.

Psiholoģiskais rūgtums un mans nereaģējošais ķermenis mani noveda pie daudzām spītīgām raudāšanas lēkmēm. Es atceros vispārējo ģimenes apjukumu par manām ciešanām. Mani pārņem arī laimīgākas atmiņas: mātes glāsti un mani pirmie mēģinājumi sakot vārdus un mazdoties. Šie agrīnie triumfi, kas parasti tiek ātri aizmirsti, tomēr ir dabisks pašapziņas pamats.

Manas tālejošās atmiņas nav unikālas. Ir zināms, ka daudzi jogi ir saglabājuši savu pašapziņu bez pārtraukumiem dramatiskās pārejas laikā uz "dzīvi" un "nāvi". Ja cilvēks ir tikai ķermenis, tā zaudēšana patiešām norāda uz pēdējo identitātes periodu. Bet, ja pravieši gadu tūkstošu gaitā runāja patiesību, cilvēks būtībā ir bezķermeniskas dabas. Cilvēka egoisma pastāvīgā būtība ir tikai īslaicīgi saistīta ar jutekļu uztveri.

Lai arī dīvainas, skaidras atmiņas par zīdaini gadiem nav nekas neparasts. Ceļojumu laikā pa daudzām zemēm esmu dzirdējis agrīnas atmiņas no patiesīgu vīriešu un sieviešu lūpām.

Es piedzimu deviņpadsmitā gadsimta pēdējā desmitgadē un savus pirmos astoņus dzīves gadus pavadīju Gorakhpurā. Šī bija mana dzimšanas vieta Indijas ziemeļaustrumu Apvienotajās provincēs. Mēs bijām astoņi bērni: četri zēni un četras meitenes. Es, Mukunda Lals Gošs (**1-4**), biju otrais dēls un ceturtais bērns.

Tēvs un māte bija bengāļi no *kšatriju* kastas. **1.-5.** Abi bija apveltīti ar svētu dabu. Viņu savstarpējā mīlestība, mierīga un cienīga, nekad neizpaudās vieglprātīgi. Perfekta vecāku saskaņa bija mierīgs centrs astoņu jaunu dzīvju virpuļojošajam jūklim.

Tēvs, Bhagabati Čarans Gošs, bija laipns, nopietns, reizēm pat bargs. Lai gan mēs, bērni, viņu ļoti mīlējām, tomēr ievērojām zināmu godbijīgu distanci. Izcils

matemātiķis un loģiķis, viņu galvenokārt vadīja intelekts. Bet māte bija siržu karaliene un mācīja mūs tikai ar mīlestību. Pēc viņas nāves tēvs vairāk parādīja savu iekšējo maigumu. Tad es pamanīju, ka viņa skatiens bieži pārvērtās par manas mātes skatienu.

Mātes klātbūtnē mēs izbaudījām savu agrāko rūgteni saldo iepazīšanos ar svētajiem rakstiem. Stāsti no tas *mahabharata* un *ramajana* **1-6** bija atjautīgi izsaukts uz satikties tas ārkārtas situācijas

no disciplīna. Instrukcija un sods gāja roka iekšā roka.

Māte katru dienu izrādīja tēvam cieņu, pēcpusdienās rūpīgi sagērbjot mūs, sagaidījot viņu mājās no biroja. Viņa amats bija līdzīgs viceprezidenta amatam Bengālijas-Nagpuras dzelzceļā, vienā no Indijas lielajiem uzņēmumiem. Viņa darbs bija saistīts ar ceļošanu, un manas bērnības laikā mūsu ģimene dzīvoja vairākās pilsētās.

Māte sniedza atvērtu roku trūcīgajiem. Arī tēvs bija laipns, taču viņa cieņa pret likumu un kārtību attiecās arī uz budžetu. Divas nedēļas māte trūcīgo barošanai iztērēja vairāk nekā tēva ikmēneša ienākumi.

"Lūdzu, es tikai lūdzu, lai jūsu labdarība būtu saprātīgā robežās." Pat maiga vīra aizrādīšana mātei bija sāpīga. Viņa pasūtīja ātrās palīdzības karieti, nemaz nedodot bērniem mājienu par jebkādam domstarpībām.

"Uz redzēšanos; Es rīts ejot prom uz mans mātes mājas." Sens ultimāts!

Mēs ieslējāmies pārsteigtos vaimanājumos. Mūsu mātes tēvocis ieradās istajā brīdī; viņš iečukstēja tēvam kādu gudru padomu, bez šaubām, no seniem laikiem uzkrātu. Pēc tam, kad tēvs bija izteicis dažas samierinošas piezīmes, māte priecīgi atlaida taksometru. Tā beidzās vienīgās nesaskaņas, ko jebkad biju pamanījis starp saviem vecākiem. Taču atceros raksturīgu diskusiju.

"Lūdzu, iedodiet man desmit rūpijas par nelaimīgu sievieti, kura tikko ieradās mājā." Mātes smaidam bija sava pārlicība.

"Kāpēc desmit rūpijas? Pietiek ar vienu." Tēvs piebilda attaisnojumu: "Kad mans tēvs un vecvecāki pēkšņi nomira, es pirmo reizi izjutu nabadzību. Manas vienīgās brokastis pirms kilometru gājiena uz skolu bija mazs banāns. Vēlāk, studējot universitātē, man bija tik liela vajadzība, ka es vērsos pie bagāta tiesneša pēc palīdzības vienas rūpijas apmērā mēnesī. Viņš atteicās, norādot, ka pat rūpija ir svarīga."

"Cik rūgti tu atceries tās rūpijas atteikumu!" Mātes sirdī acumirkļi radās loģika. "Vai tu vēlies, lai arī šī sieviete sāpīgi atcerētos tavu atteikumu dot desmit rūpijas, kas viņai tik ļoti vajadzīgas?"

"Tu uzvarēji!" Ar neatminamu uzvarētu vīru žestu viņš atvēra savu maku. "Šeit ir desmit rūpiju banknote. Dod to viņai ar manu labvēlību."

Tēvs mēdza vispirms pateikt "Nē" jebkuram jaunam priekšlikumam. Viņa attieksme pret dīvaino sievieti, kura tik viegli piesaistītā mātes līdzjūtība bija viņa ierastās piesardzības piemērs. Nevēlēšanās nekavējoties pieņemt – raksturīga franču domāšanas veidam Rietumos – patiesībā ir tikai "pienācīgas pārdomu" principa

ievērošana. Es vienmēr uzskatīju tēvu par saprātīgu un līdzsvarotu savos spriedumos. Ja es varēja atbalstīt manus daudzus lūgumus ar vienu vai diviem labiem argumentiem, viņš vienmēr padarīja kāroto mērķi sasniedzamu, vai tas būtu atvaļinājuma ceļojums vai jauns motocikls.

Tēvs agrīnā vecumā bija stingrs disciplinētājs pret saviem bērniem, taču viņa attieksme pret pats bija īsts spartietis. Piemēram, viņš nekad neapmeklēja teātri, bet meklēja atpūtu dažādās garīgās praksēs un *Bhagavadgītas lasīšanā* . **1.-7.** Atteikdamies no visas greznības, viņš pieķērās uz viens vecs pāris no apavi līdz viņi bija bezjēdzīgi. Viņa dēli nopirka automašīnas pēc tie kļuva plaši izplatīti, taču tēvs vienmēr bija apmierināts ar tramvaju ikdienas braucienam uz biroju. Naudas krāšana varas vārdā bija sveša viņa dabai. Reiz, pēc Kalkutas Pilsētas bankas nodibināšanas, viņš atteicās gūt labumu, turot kādu no tās akcijām. Viņš vienkārši bija vēlējies brīvajā laikā pildīt pilsonisko pienākumu.

Vairākus gadus pēc tam, kad tēvs bija devies pensijā, ieradās angļu grāmatvedis, lai pārbaudītu Bengālijas-Nagpuras dzelzceļa kompānijas grāmatvedību. Pārsteigtais izmeklētājs atklāja, ka tēvs nekad nebija pieprasījis nokavējuma prēmijas.

"Viņš izdarīja tas darbs no trīs vīrieši!" tas grāmatvedis teica tas uzņēmums. "Viņš ir rūpīgas 125 000 (apmēram

"41 250 ASV dolāru), kas viņam pienākas kā atlīdzība." Ierēdņi tēvam pasniedza čeku par šo summu. Viņš par to tik maz domāja, ka nepamanīja nekādu pieminējumu ģimenei. Daudz vēlāk viņu pratināja mans jaunākais brālis Bišnu, kurš pamanīja lielo depozītu bankas izrakstā .

"Kāpēc priecāties par materiālo labumu?" atbildēja tēvs. "Tas, kurš tiecas pēc līdzsvarotības, nelīksmo par ieguvumu, ne nomāc zaudējums. Viņš zina, ka cilvēks ierodas šajā pasaulē bez naudas un aiziet bez nevienas rūpības."

TĒVS
Bhagabati Čārāns Gošs
A Māceklis no Lahiri Mahasaja

Laulības dzīves sākumā mani vecāki kļuva par diženā meistara, Benaresas Lahiri Mahasajas, mācekļiem. Šī saskarsme stiprināja tēva dabiski askētisko temperamentu. Māte manai vecākajai mātai Romai atklāja ko ievērojamu: "Mēs ar tēvu dzīvojam kopā kā vīrs un sieva tikai reizi gadā, lai mums būtu bērni."

Tēvs pirmo reizi satika Lahiri Mahasaju caur Abinashu Babu, 1.-8. lpp. darbinieks Bengālijas-Nagpuras dzelzceļa Gorakhpuras birojā. Abinašs mācīja manas jaunās ausis ar aizraujošiem stāstiem par daudziem Indijas svētajiem. Viņš vienmēr noslēdza savu runu ar veltījumu sava guru augstākajai slava.

"Vai esat kādreiz dzirdējis par ārkārtas apstākļiem, kādos jūsu tēvs kļuva par Lahiri Mahasaya mācekli?"

Kādā mierīgā vasaras pēcpusdienā, kad mēs ar Abinasu sēdējām kopā manas mājas pagalmā, viņš uzdeva šo intrigējošo jautājumu. Es papurināju galvu, gaidoši smaidot.

"Pirms gadiem, pirms tavas dzimšanas, es lūdzu savam augstākajam virsniekam — tavam tēvam — piešķirt man nedēļas atvaļinājumu no pienākumiem Gorakhpurā, lai es varētu apciemot savu guru Benaresā. Tavs tēvs izsmēja manu plānu."

„Vai tu kļūsi par reliģisku fanātiķi?” viņš jautāja. „Koncentrējies uz darbu birojā, ja vēlies virzīties uz priekšu.”

"Todien, skumji ejot mājās pa meža taku, es satiku jūsu tēvu palankīnā. Viņš atlaida savus kalpus un karieti un pats piegāja man blakus. Cenšoties mani mierināt, viņš norādīja uz priekšrocībām, ko sniedz tiekšanās pēc pasaulīgiem panākumiem. Bet es viņu dzirdēju apātiski. Mana sirds atkārtoja: "Lahiri Mahasaja! Es nevaru dzīvot, tevi neredzot!"

"Mūsu ceļš mūs aizveda uz mierīga lauka malu, kur vēlās pēcpusdienas saules stari joprojām vainagoja savvaļas zāles augstos viļņus. Mēs apstājāmies apbrīnā. Tur, laukā, tikai dažu jardu attālumā no mums, pēkšņi parādījās mana lielā guru forma! 1-9"

"Bhagabati, tu esi pārāk bargs pret savu darbinieku!" Viņa balss atskanēja mūsu pārsteigtajās ausīs. Viņš pazuda tikpat noslēpumaini, kā bija ieradies. Nometies ceļos, es iesaucos: 'Lahiri Mahasaya! Lahiri Mahasaya!' Tavs tēvs dažas minūtes bija apstulbis un nekustējās.

"Abinaš, es ne tikai dodu *tev* atļauju, bet *arī sev* atļauju rīt doties uz Benaresu. Man ir jāpazīst šis dižais Lahiri Mahasajas, kurš spēj materializēties pēc vēlēšanās, lai aizlūgtu par tevi! Es paņemšu savu sievu un lūgšu šim skolotājam mūs iesvētīt savā garīgajā ceļā. Vai tu mūs vadīsi pie viņa?"

"Protams." Mani pārņēma prieks par brīnumaino atbildi uz manu lūgšanu un ātro, labvēlīgo notikumu pavērsienu.

"Nākamajā vakarā mēs ar vecākiem devāmies uz Benaresu ar vilcienu. Nākamajā dienā mēs braucām ar zirgu pajūgu," un tad bija uz pastaiga cauri šaurs joslas uz mans guru nomaļš mājas. Ieejot viņa maza

viesistabā mēs paklanījāmies meistara priekšā, ieņemot ierasto lotosa pozu. Viņš pamirkšķināja savas caururbjošās acis un pievērsa tās jūsu tēvam.

„Bhagabati, tu esi pārāk bargs pret savu darbinieku!” Viņa vārdi bija tādi paši, kādus viņš bija lietojis divas dienas iepriekš Gorakhpuras laukā. Viņš piebilda: „Esmu priecīgs, ka atļāvi Abinašam mani apciemot un ka tu un tava sieva esat viņu pavadījuši.”

Krija jogas garīgajā praksē . " **1.-10.** Tavs tēvs un es, kā brāļi mācekļi, esam bijuši tuvi draugi kopš neaizmirstamās vīzijas dienas. Lahiri Mahasaja noteikti interesējās par tavu dzimšanu. Tava dzīve noteikti būs saistīta ar viņa pašu: skolotāja svētība nekad nepieviļ."

Lahiri Mahasaja pameta šo pasauli neilgi pēc tam, kad es tajā ienācu. Viņa glezna greznā rāmī vienmēr rotāja mūsu ģimenes altārus dažādās pilsētās, uz kurām tēvs bija pārcelts sava amata dēļ. Daudzus rītus un vakarus mēs ar māti meditējām improvizētas svētnīcas priekšā, piedāvājot ziedus, kas iemērkti smaržīgā sandalkoka pastā. Ar vīraku un mirrēm, kā arī ar mūsu vienoto dievbijību mēs godinājām dievišķību, kas bija pilnībā izpaudusies Lahiri Mahasajā.

Viņa attēls bija a pārspēj ietekme pāri mans dzīve. Kā Es auga, tas doma no tas meistars auga kopā ar mani. Iekšā meditācija Es gribētu bieži redzēt viņa fotogrāfisks attēls parādīties no tā mazs ietvaru un, pieņemot dzīvu veidolu, apsēdies manā priekšā. Kad es mēģināju pieskarties viņa gaismas ķermeņa pēdām, tas mainītos un atkal kļūtu par ainu. Bērnībai pārejot uz zēnības gadiem, es atradu Lahiri Mahasaju pārveidots iekšā mans prāts no a mazs attēls, iegravēts iekšā a rāmis, uz a dzīva, apgaismojoša klātbūtne. Es bieži lūdzu Viņu pārbaudījumu vai apjukuma brīžos, atrodot sevī Viņa mierinošo vadību. Sākumā es sēroju, jo Viņš vairs nebija fiziski dzīvs. Kad es sāku lai atklātu viņa slepeno visuresamību, es vairs nesēroju. Viņš bieži bija rakstījis saviem mācekļiem, kuri pārāk vēlējās viņu redzēt: "Kāpēc nākt skatīties uz maniem kauliem un miesu, ja es vienmēr esmu jūsu *kutasthas* (garīgā redzesloka) diapazonā?"

Aptuveni astoņu gadu vecumā man tika svētīta brīnišķīga dziedināšana, pateicoties Lahiri Mahasajas fotogrāfijai. Šī pieredze pastiprināja manu mīlestību. Atrodoties mūsu ģimenes īpašumā Ičapurā, Bengālijā, mani piemeklēja Āzijas holēra. Mana dzīvība bija izmisumā; ārsti varēja kaut ko darīt... nekas. Pie manas gultas māte izmisīgi pamāja man paskatīties uz Lahiri Mahasajas attēlu uz sienas virs manas galvas.

"Paklanieties viņam garīgi!" Viņa zināja, ka esmu pārāk vājš, lai pat paceltu rokas sveicienā. "Ja jūs patiesi parādīsiet savu uzticību un iekšēji noietīsiet ceļos viņa priekšā, jūsu dzīvība tiks saudzēta!"

Es paskatījos uz viņa fotogrāfiju un ieraudzīju tur žilbinošu gaismu, kas apņēma

manu ķermenī un visu istaba. Mana slikta dūša un citi nekontrolējami simptomi pazuda; es jutos labi. Es uzreiz sajutos pietiekami stipra, lai noliektos un pieskartos mātes kājām, novērtējot viņas neizmērojamo ticību savam guru. Māte vairākkārt spieda galvu pie mazā attēla.

"O Visuresošs Meistars, Es paldies tu ka tavs gaisma ir sadzījis mans dēls!"

Es sapratu, ka arī viņa bija lieciniece gaismas liesmām, caur kurām es acumirkli atveseļojos no parasti nāvējošas slimības.

Viens no maniem dārgākajiem īpašumiem ir tā pati fotogrāfija. To tēvam uzdāvināja pats Lahiri Mahasaja, un tajā ir svēta vibrācija. Attēlam bija brīnumaina izcelsme. Es dzirdēju stāstu no tēva brāļa mācekļa Kali Kumara Roja.

Šķiet, ka meistaram bija nepatika tikt fotografētam. Viņa protesta dēļ reiz tika uzņemta viņa un bhaktu grupas, tostarp Kali Kumara Roja, kopbilde. Pārsteigts fotogrāfs atklāja, ka plāksne, uz kuras bija skaidri visu mācekļu attēli, neatklāja neko vairāk kā tukšu vietu centrā, kur viņš pamatoti bija gaidījis Lahiri Mahasaya kontūras. Šī parādība tika plaši apspriesta.

Kāds students un pieredzējis fotogrāfs Ganga Dhar Babu lielījās, ka bēgļa figūra no viņa neizbēgs. Nākamajā rītā, kad guru sēdēja lotosa pozā uz koka soliņa ar Aiz viņa, aiz ekrāna, ieradās Ganga Dhar Babu ar savu aprīkojumu. Lai gūtu panākumus, viņš alkatīgi atklāja divpadsmit plāksnes. Uz katras viņš drīz vien atrada koka sola un ekrāna nospiedumu, taču atkal trūka meistara formas.

Ar asarām un sagrautu lepnumu Ganga Dhar Babu meklēja savu guru. Pagāja daudzas stundas, līdz Lahiri Mahasaya pārtrauca viņa klusēšanu ar smeldzīgu komentāru:

"Es rīts Gars. Var tavs kamera atspoguļot tas visuresošs Neredzams?"

"Es redzu, ka tas nav iespējams! Bet, Svētais Kungs, es no sirds vēlos ainu par miesīgo templi, kur vienīgi manam šaurajam redzeslokam pilnībā mājō šis Gars."

"Nāc, tad, rīt rīts. Es griba poza priekš tu."

Fotogrāfs atkal fokusēja kameru. Šoreiz svētā figūra, kas nebija ietērpta noslēpumainā nemanāmībā, uz šķīvja bija asa. Meistars nekad vairs nepozēja fotogrāfijai; vismaz es neesmu redzējis nevienu.

Fotogrāfija ir publicēta šajā grāmatā. Lahiri Mahasajas gaišie sejas vaibsti, kas ir universāla rakstura, diez vai liecina par viņa piederību rasei. Viņa intensīvais prieks par kopību ar Dievu ir nedaudz atklāts... a nedaudz mīklains smaids. Viņa acis, puse atvērts uz apzīmēt a nominālā virziens ieslēgts tas ārējā pasaule arī ir pusslēgtas. Pilnīgi neapzinoties zemes nabaga vilinājumus, viņš bija pilnībā nomodā vienmēr meklētāju garīgajām problēmām, kuri tuvojās pēc viņa veltēm.

Neilgi pēc dziedināšanas ar guru attēla spēka palīdzību man radās ietekmīga garīga vīzija. Kādu rītu, sēžot gultā, es iegrimu dziļā sapņošanā.

"Kas slēpjas aiz aizvērtu acu tumsas?" Šī dziļi dziļdomīgā doma spēcīgi ienāca manā prātā. Manā iekšējā skatienā acumirkli parādījās milzīgs gaismas uzplaisnījums.

Dievišķi svēto veidoli, kas meditācijas pozā sēdēja kalnu alās, veidojās kā miniatūras kinofilmas uz...

liels starojuma ekrāns manā pierē. "Kas

tu esi?" es skaļi teicu.

"Mēs esam Himalaju jogi." Debesu reakciju ir grūti aprakstīt; mana sirds bija sajūsmā.

"Ak, es ilgojos doties uz Himalajiem un kļūt tāds kā tu!" Vīzija pazuda, bet sudrabainie stari paplašinājās arvien plašākos apļos līdz bezgalībai.

"Kas ir šis brīnumains spīdums?"

"Es esmu Išvara. **1-11** "Es esmu Gaisma." Balss bija kā

murminoši mākoņi. "Es vēlos būt viens ar Tevi!"

No lēni izzūdošās dievišķās ekstāzes es izglābu paliekošu iedvesmas mantojumu, lai meklētu Dievu. "Viņš ir mūžīgs, vienmēr jauns Prieks!" Šī atmiņa saglabājās ilgi pēc sajūsmas dienas.

Vēl viena agrīna atmiņa ir izcila; turklāt burtiski, jo rēta man ir līdz pat šai dienai. Agrā rītā mēs ar vecāko māsu Umu sēdējām zem *nīma* koka mūsu Gorakhpuras pilī. Viņa man palīdzēja lasīt bengāļu valodas ābeci, kamēr varēju novērst skatienu no tuvumā esošajiem papagaiļiem, kas ēda gatavus margozas augļus. Uma sūdzējās par augoni uz kājas un atnesa ziedes burciņu. Es uzsmērēju nedaudz ziedes uz apakšdelma.

"Kāpēc darīt tu lietošana medicīna ieslēgts a veselīgs roka?"

"Nu, māsiņ, man šķiet, ka man rīt būs augonis. Es pārbaudīšu tavu ziedi uz vietas, kur parādīsies augonis."

"Tu mazs melis!

"Māsa, nedari zvans es a melis līdz tu redzēt kas notiek iekšā tas rīts." Sašutums piepildīts mani.

Uma nebija sajūsmā, un viņa trīs reizes atkārtoja savu izsmieklu. Manā balsī skanēja nelokāma apņēmība, kad es lēnām atbildēju.

"Ar savu gribasspēku es saku, ka rīt man tieši šajā vietā uz rokas būs diezgan liels augonis; un *tavs* augonis pietuks divreiz vairāk nekā tagad!"

Rīts mani atrada ar spēcīgu augoni norādītajā vietā; Umas augoņa izmēri bija divkārtšojušies. Ar iekliedzienu mana māsa metās pie mātes. "Mukunda ir kļuvis par nekromantu!" Māte nopietni mācīja man nekad neizmantojot vārdu spēku ļaunuma

nodarīšanai. Es vienmēr esmu atcerējies viņas padomu un sekojis tam.

Mans vārīties bija ķirurģiski apstrādāts. A manāms rēta, pa kreisi ar tas ārsta griezum, ir tagadne šodien. Ieslēgts

mans pa labi apakšdelms ir a konstante atgādinājums no tas jauda iekšā vīrieša caurspīdīgs vārds.

Šīs vienkāršās un Umai šķietami nekaitīgās frāzes, teiktas ar dziļu koncentrāciju, bija pietiekami apslēptas, lai eksplodētu kā bumbas un radītu noteiktas, kaut arī kaitīgas, sekas. Vēlāk es sapratu, ka runas sprādzienbīstamo vibrācijas spēku var gudri novirzīt, lai atbrīvotu cilvēka dzīvi no grūtībām un tādējādi darbotos bez rētām vai pārmetumiem. **1-12**

Mūsu ģimene pārcēlās uz Lahoru Pendžabā. Tur es ieguva Dievišķās Mātes attēlu dievietes Kali veidolā. **1.-13.** Tas iesvētīja nelielu neformālu svētnīcu mūsu mājas balkonā. Mani pārņēma nepārprotama pārlicība, ka jebkuras manas lūgšanas, kas izteiktas šajā svētajā vietā, papildījums vainagos jebkuru manu lūgšanu. Kādu dienu, stāvot tur kopā ar Umu, es vēroju divus pūkus, kas lidoja pāri ēku jumtiem ļoti šaurās ieliņas pretējā pusē.

"Kāpēc ir tu tāad kluss?" Uma stumts es rotaļīgi.

"Es tikai domāju, cik brīnišķīgi ir tas, ka Dievišķā Māte man dod visu, ko es lūdzu." "Es pieņemu, ka Viņa tev iedotu tos divus pūkus!" Mana māsa izsmieklīgi iesmējās.

"Kāpēc ne? Es sākās kluss lūgšanas priekš viņu īpašums.

Indijā spēles tiek spēlētas ar pūkiem, kuru auklas ir pārklātas ar līmi un slīpētu stiklu. Katrs spēlētājs mēģina pārraut pretinieka auklu. Atbrīvots pūķis lido pāri jumtiem; to noķert sagādā lielu prieku. Tā kā mēs ar Umu bijām uz balkona, šķita neiespējami, ka kāds atbrīvots pūķis varētu nonākt mūsu rokās; tā aukla dabiski karātos pāri jumtiem.

Spēlētāji otrpus celiņam sāka savu maču. Viena aukla tika pārrauta; pūķis acumirkli pacēlās manā virzienā. Tas uz brīdi apstājās, jo pēkšņi pierima vējš, kas... pietika stingri sapīt auklu ar kaktusa augu pretējās mājas jumtā. Izveidojās perfekta cilpa manai sagrābšanai. Es pasniedzu balvu Umai.

"Tas bija tikai ārkārtējs negadījums, nevis atbilde uz tavu lūgšanu. Ja otrs pūķis atlidos pie tevis, tad es ticēšu." Māsas tumšās acis pauda vairāk izbrīna nekā viņas vārdi.

Es turpināju savas lūgšanas ar pieaugošu intensitāti. Otra spēlētāja spēcīgais paraustījums beidza ar pēkšņu pūķa zaudēšanu. Tas, dejodams vējā, virzījās manā virzienā. Mans izpalīdzīgais palīgs, kaktusa augs, atkal nostiprināja pūķa auklu

nepieciešamajā cīpā, aiz kuras es to varēju satvert. Es pasniedzu Umai savu otro trofeju.

"Tiešām, Dievišķā Māte tevi klausā! Tas viss man ir pārāk neticami!" Māsa aizskrēja prom kā nobijies stirniņš.

.....
1-2 : Garīgs skolotājs; no Sanskrits sakne *gu* r, uz pacelt, uz pacēlums.

1-3 : A praktizētājs no joga, "arodbiedrība", sens Indijas zinātne no meditācija ieslēgts Dievs.

1-4 : Mans vārds bija mainījies uz Jogānanda kad Es ienāca tas sens klostera Svāmī Pasūtījums iekšā 1914. gadā. Mans guru 1935. gadā man piešķīra reliģisko *Paramhansa titulu* (skatīt [24. nodaļu](#) un [42.](#)).

1-5 : Tradicionāli, tas otrais kasta no karotāji un valdnieki.

1-6 : Šie sens eposi ir tas dārgumu no Indijas vēsture, mitoloģija, un filozofija. An "Ikviens cilvēka Bibliotēka" apjoms, *.Ramajana un Mahabharata* , ir a kondensācija iekšā Angļu pants ar Romešs Dutt (Jauns Jorka: E. P. Datons)

1-7 Šis cēlais sanskrita dzejolis, kas ir daļa no *Mahabharatas* eposa, ir hinduistu Bībele. Poētiskākais tulkojums angļu valodā ir Edvīna Arnolda " *Descentā dziesma*" (Filadelfija: Deivids Makkejs, 75 centi). Viens no labākajiem tulkojumiem ar detalizēts komentārs ir Šrī Aurobindo *Ziņojums No The Gīta* (Jupiters Nospiediet, 16 Semudoss Sv., Madrasa, Indija, 3,50 ASV dolāri).

1-8 : *Babu* (Kungs) ir ievietots iekšā Bengāļu vārdi plkst. tas beigas.

1-9 : The fenomenāls pilnvaras apsēsts ar lieliski meistari ir paskaidroja iekšā [nodaļa 30](#) , "The Likums no Brīnumi."

1-10 : A jogisks tehnika ar kuru tas sensoriska kņada ir apklusināts, atļauja vīrietis uz sasniegt an arvien pieaugošs identitāte ar kosmisko apziņu. (Skatīt [26. nodaļu](#)..)

1-11 : A Sanskrits vārds priekš Dievs kā Lineāls no tas Visums; no tas sakne *Ir* , uz noteikums. Tur ir 108 vārdi priekš Dievs iekšā hinduistu raksti, katram no tiem piemītot atšķirīga filozofiskā nozīme.

1-12 : The bezgalīgs potences no skaņa atvasināt no tas Radošs Vārds, *Aum* , tas kosmisks vibrācijas jauda aiz visi atomu enerģijas. Jebkuram vārdam, kas teikts ar skaidru apziņu un dziļu koncentrāciju, ir materializējoša vērtība. Skaļa vai klusa atkārtošana no iedvesmojošs vārdi ir bijis atrasts efektīvs iekšā Kueisms un līdzīgs sistēmas no psihoterapija; tas noslēpums meli iekšā pastiprināšana no tas prāta vibrācijas likme. The dzejnieks Tenisons ir pa kreisi mūs, iekšā viņa *Memuāri* , an konts no viņa atkārtots līdzeklis, lai pārietu ārpus apzinātā prāta uz virsapziņu:

Savu veidu nomoda transs — labāka vārda trūkuma dēļ — man bieži ir bijis, jau kopš bērnības, kad esmu bijis pilnīgi " viens," rakstīja Tenisons. "Tas mani ir pārņēmis , klusībā *atkārtojot* savu vārdu, līdz pēkšņi, it kā no individualitātes apziņas intensitātes, pati individualitāte it kā izšķīst un izgaist..." bezgalīgs esība, un šis ne a apjukusi štats bet tas skaidrākais, tas drošākais no tas drošākais, pilnīgi tālāk vārdiem sakot — kur nāve bija gandrīz smieklīga neiespējamība — personības zaudēšana (ja tā būtu), šķietami nevis kā izmiršana, bet gan kā vienīgā patiesā dzīve." Viņš rakstīja tālāk: ". "Tā nav miglaina ekstāze, bet gan transcendentāla brīnuma stāvoklis, kas saistīts ar absolūtu prāta skaidrību

1-13 : Kali ir a simbols no Dievs iekšā tas aspekts no mūžīgs Māte Daba.

NODAĻA: 2

Mans Mātes Nāve Un The Mistiķis Amulets

Mans mātes vislielākais vēlme bija tas laulība no mans vecākais brālis. "Ā, kad Es lūk tas seja no

"Ananta sieva, es atradīšu debesis virs šīs zemes!" Es bieži dzirdēju māti šajos vārdos paužam savu spēcīgo indiešu noskaņojumu par ģimenes nepārtrauktību.

Anantas saderināšanās laikā man bija apmēram vienpadsmit gadi. Māte bija Kalkutā un ar prieku pārraudzīja kāzu sagatavošanu. Mēs ar tēvu palikām vieni paši savās mājās Bareilī, Indijas ziemeļos, no kurienes tēvs bija pārcelts pēc diviem gadiem Lahorā.

Es jau iepriekš biju liecinieks savu divu vecāko māsu, Romas un Umas, kāzu rituālu krāšņumam; bet Anantai kā vecākajam dēlam plāni bija patiesi izsmalcināti. Māte uzņēma daudzus radniekus, kas katru dienu ieradās Kalkutā no tālām mājām. Viņa viņus ērti izmitināja lielā, jauniegūtā mājā Amhersta ielā 50. Viss bija sagatavots - banketa gardumi, krāšņais tronis, uz kura Brālis bija jānes uz līgavas mājām, krāsaino lampiņu rindas, milzīgie kartona ziloni un kamieļi, angļu, skotu un indiešu orķestri, profesionāli izklaidētāji, priesteri senajiem rituāliem.

Tēvs un es, svinīgā noskaņojumā, plānojām pievienoties ģimenei uz ceremoniju. Tomēr neilgi pirms lielās dienas man parādījās draudīga vīzija.

Tas bija Bareilī pusnaktī. Gulējot blakus tēvam mūsu vasarnīcas laukumā, mani pamodināja savdabīga moskītu tīkla švīkstoņa virs gultas. Plānie aizkari pavērās, un es ieraudzīju savas mātes mīloto siluetu.

"Pamodini savu tēvu!" Viņas balss bija tikai čuksts. "Brauc ar pirmo pieejamo vilcienu šorīt pulksten četros. Steidzies uz Kalkutu, ja vēlies mani redzēt!" Spokainā figūra pazuda.

"Tēvs, tēvs! Māte mirst!" Šausmas manā balsī viņu acumirkļi pamodināja. Es raudādama izlēju liktenīgo vēsti.

"Neuztraucieties par jūsu halucinācijām." Tēvs jaunajā situācijā veltīja savu raksturīgo noliegumu. "Jūsu māte ir lieliskā veselībā. Ja saņemsim kādas sliktas ziņas, dosimies prom rīt."

"Tu nekad sev nepiedosi, ka nesāc tagad!" Sāpes lika man rūgti piebilst: "Arī es tev nekad nepiedošu!"

Skumjais rīts pienāca ar nepārprotamiem vārdiem: "Māte smagi slima; laulības atlikta; nāciet nekavējoties."

Tēvs un es aizbraucām izklaidīgi. Viens no maniem onkuļiem mūs sagaidīja pa ceļam pārsēšanās punktā. Vilciens dārdēja mums pretī, strauji pieaugot. No mana iekšējā nemiera pēkšņi radās apņēmība mesties uz dzelzceļa sliedēm. Jau tā atpalicis no savas mātes, es jutu, ka nevaru izturēt pasauli, kas pēkšņi kļuvusi neauglīga līdz kaulam. Es mīlēju māti kā savu dārgāko draudzeni uz zemes. Viņas mierinošās melnās acis bija mana drošākā patvēruma vieta bērnības sīkajās tragēdijās.

"Vai viņa vēl dzīvot?" Es apstājās priekš viens pēdējais jautājums uz mans tēvocis.

"Protams, ka viņa ir dzīva!" Viņš nevilcinoties nolasīja izmisumu manā sejā. Bet es viņam tik tikko ticēju.

Kad mēs sasniedzām savas mājas Kalkutā, bija jātiek galā tikai ar nāves satriecošo noslēpumu. Es sabruku gandrīz bezdzīvības stāvoklī. Pagāja gadi, pirms manā sirdī ienāca jebkāda izlīguma sajūta. Iebrūkot pašos debesu vārtos, mani saucieni beidzot piesauca Dievišķo Māti. Viņas vārdi atnesa galīgo dziedināšanu manām strutojošajām brūcēm:

"Es esmu tevi uzraudzījusi dzīvi pēc dzīves, daudzu māšu maigumā! Redzi Manā skatienā divas melnās acis, pazudušās skaistās acis, ko tu meklē!"

Drīz pēc krematorijas rituāliem par godu mīļotajam mēs ar tēvu atgriezāmies Bareilī. Katru rītu agri devos žēlsirdīgā piemiņas svētceļojumā pie liela *sheoli* koka, kas ēnoja gludo, zaļganzeltaino zālienu mūsu vasarnīcas priekšā. Poētiskos brīžos man šķita, ka baltie *sheoli* ziedi labprātīgi dievbijīgi klāj zālaino altāri. Sajaucot asaras ar rasu, es bieži novēroju dīvainu, citpasaulīgu gaismu, kas izplūst no rītausmas. Mani pārņēma intensīvas ilgas pēc Dieva. Mani spēcīgi vilka Himalaji.

Viens no maniem brālēniem, tikko pēc ceļojuma svētajos kalnos, apciemoja mūs Bareilī. Es ar nepacietību klausījos viņa stāstus par jogu un svāmī augstkalnu mājvietu. **2-1**

"Bēgsim uz Himalajiem." Kādu dienu mans ieteikums Dvārkam Prasadam, mūsu saimnieka jaunajam dēlam Bareillijā, nonāca neiejūtīgās ausīs. Viņš atklāja manu plānu manam vecākajam brālim, kurš tikko bija ieradies apciemot tēvu. Tā vietā, lai viegli pasmietos par šo mazā zēna nepraktisko plānu, Ananta noteikti centās mani izsmiet.

"Kur ir tavs oranža halāts? Tu nevaru būt a svāmī bez to!"

Taču viņa vārdi mani neizskaidrojami sajūsmināja. Tie manī radīja skaidru priekšstatu par mani, klejojam pa Indiju kā mūku. Varbūt tie pamodināja atmiņas par pagātnes dzīvi; jebkurā gadījumā es sāku saprast, ar cik dabisku vieglumu es valkāšu šī sen dibinātā klostera ordeņa tērpu.

Kādu rītu, sarunājoties ar Dvārku, es sajutu mīlestību pret Dievu, kas nāca pār mani ar lavīnisku spēku. Mans biedrs tikai daļēji uzmanīja sekojošo daiļrunību, bet es no visas sirds ieklausījos sevī.

Tajā pēcpusdienā es aizbēgu Naini Tal virzienā Himalaju kalnu pakājē. Ananta apņēmīgi dzinās man pakaļ; Mani piespieda skumji atgriezties Bareilī. Vienīgā svētceļojuma iespēja bija ierastais rītausmā veiktais ceļojums uz *Šeoli* koku. Mana sirds raudāja par pazudušajām Mātēm, gan cilvēciskajām, gan dievišķajām.

Mātes nāves atstātais plaša ģimenes audumā bija neatgriezeniska. Tēvs gandrīz četrdesmit atlikušo dzīves gadu laikā nekad neapprecējās atkārtoti. Uzņemoties grūto tēva un mātes lomu savam mazajam ganāmpulkam, viņš kļuva ievērojami maigāks un pieejamāks. Ar mieru un ieskatu viņš risināja dažādas ģimenes problēmas. Pēc darba laika viņš kā vientuļnieks devās uz savas istabas celli, praktizējot *Krija jogu* saldā mierā. Ilgi pēc mātes nāves es mēģināju iesaistīties...

Angļu medmāsa, lai pievērstos detaļām, kas padarītu manu vecāku dzīvi ērtāku. Bet tēvs papurināja galvu.

Mans Māte

A Māceklis no Lahiri Mahasaja

"Kalpošana man beidzās līdz ar tavu māti." Viņa skatiens bija tālu, pilns ar mūža dievbijību. "Es nepieņemšu kalpošanu ne no vienas citas sievietes."

Četrpadsmit mēnešus pēc mātes nāves es uzzināju, ka viņa man atstājusi svarīgu vēstījumu. Ananta bija klāt pie viņas nāves gultas un pierakstīja viņas vārdus. Lai gan viņa bija lūgusi, lai šī informācija man tiktu atklāta gada laikā, mans brālis kavējās. Viņam drīz bija jādodas prom no Bareilly uz Kalkutu, lai apprecētu meiteni, kuru māte viņam bija izraudzījusies. **2-2** Kādu vakaru viņš mani pasauca pie sevis.

„Mukunda, esmu vilcinājies tev sniegt dīvainas ziņas.” Anantas balsi bija dzirdama samierināšanās nots. „Manas baidīšanās bija iekvēlināt tavā vēlmē pamest mājas. Bet jebkurā gadījumā tu esi dievišķas dedzības starojoša. Kad nesen tevi sagūstīju ceļā uz Himalajiem, es pieņēmu stingru lēmumu. Es nedrīkstu vairs atlikt sava svinīgā solījuma izpildi.” Mans brālis pasniedza man nelielu kastīti un nodeva mātes vēstījumu.

"Lai šie vārdi ir mana pēdējā svētība, mans mīļotais dēls Mukunda!" māte bija teikusi. "Ir pienācis laiks, kad man jāstāsta vairāki fenomenāli notikumi pēc tavas dzimšanas. Es pirmo reizi uzzināju tavu likteņa ceļu, kad tu biji tikai mazulis manās rokās. Tad es tevi aiznesu uz sava guru mājām Benaresā. Gandrīz paslēpusies aiz

mācekļu pūļa, es tik tikko varēju saskatīt Lahiri Mahasaju, kad viņš sēdēja dziļā meditācijā.

"Kamēr es tevi paglaudīju, es lūdzu, lai diženais guru to pamana un piešķir svētību. Kad mana klusā dievbijīgā prasība kļuva arvien intensīvāka, viņš atvēra acis un pamāja man tuvoties. Pārējie man pavēra ceļu; es paklanījos pie svētajām kājām. Mans skolotājs nosēdināja tevi savā klēpī, uzliekot roku uz tavas pieres, garīgi kristot tevi."

"Mazā māmiņ, tavs dēls būs jogs. Kā garīgais dzinējspēks viņš aiznesīs daudzas dvēseles uz Dieva valstību."

"Mana sirds gaviļēja aiz prieka, atklājot, ka vizinošais guru ir izpildījis manu slepeno lūgšanu. Neilgi pirms tavas dzimšanas viņš man teica, ka tu sekosi viņa ceļam."

"Vēlāk, dēls, tava Lielās Gaismas vīzija kļuva zināma man un tavai mātai Romai, jo no blakus istabas mēs tevi novērojām nekustīgu uz gultas. Tava mazā sejiņa bija apgaismota; tava balss..." atskanēja dzelzs apņēmība, kad tu runāji par došanos uz Himalajiem, meklējot dievišķo.

"Šādā veidā, dārgais dēls, es sapratu, ka tavs ceļš ir tālu no pasaulīgām ambīcijām. Pats neparastākais notikums manā dzīvē sniedza vēl vienu apstiprinājumu – notikums, kas tagad mudina mani uz nāves gultas nodot vēstījumu.

"Tā bija intervija ar gudro cilvēku Pendžabā. Kamēr mūsu ģimene dzīvoja Lahorā, kādu rītu kalps negaidīti ienāca manā istabā.

"Saimniece, a dīvains *sadhu* **2-3** ir šeit. Viņš uzstāj ka viņš "redzēt tas māte no Mukunda."

Šie vienkāršie vārdi dziļi aizkustināja mani; es nekavējoties devos sveicināt viesi. Noliecoties pie viņa kājām, es sajutu, ka manā priekšā stāv patiess Dieva vīrs.

"Māt," viņš teica, "lielie meistari vēlas, lai tu zinātu, ka tava uzturēšanās uz zemes nebūs ilga. Tava nākamā slimība izrādīsies tava pēdējā." **2-4** Iestājās klusums, kura laikā es nejutu nekādu satraukumu, bet tikai liela miera vibrāciju. Beidzot viņš mani atkal uzrunāja:

"Tev jābūt noteikta sudraba amuleta glabātājam. Es to tev šodien nedošu; lai pierādītu patiesību manos vārdos, talismans materializēsies tavās rokās rīt, kamēr tu meditēsi. Uz nāves gultas tev jādod norādījumi savam vecākajam dēlam Anantam glabāt amuletu vienu gadu un pēc tam nodot to savam otrajam dēlam. Mukunda sapratīs talismana nozīmi no dižciltīgajiem. Viņam tas jāsaņem apmēram tad, kad viņš būs gatavs atteikties no visām pasaulīgajām cerībām un sākt savu vitālo Dieva meklēšanu. Kad viņš būs glabājis amuletu dažus gadus un kad tas būs nokalpojis savu mērķi, tas pazudīs. Pat ja tas tiks glabāts visnoslēptākajā vietā, tas atgriezīsies tur, no kurienes tas nāca."

"Es piedāvāju žēlastības dāvanas 2-5 svētajam un lielā godbijībā paklanījās viņa priekšā. Neņemot vērā ar upuri viņš aizgāja ar svētību. Nākamajā vakarā, kad es sēdēju meditācijā ar sakrustotām rokām, starp manām plaukstām materializējās sudraba amulets, tieši tā, kā *sadhu* bija solījis. Tas darīja sevi zināmu. ar a auksts, gluds pieskāriens. Es ir greizsirdīgi apsargāts tas priekš vairāk nekā divi gadi, un tagad atstāj to Anantas glabāšanā. Neskumsti par mani, jo mani būs pavadījis mans diženais guru.

iekšā tas rokas no tas Bezgalīgs. Ardievu, mans bērns; tas Kosmiskais Māte griba aizsargāt tu."

Līdz ar amuleta iegūšanu mani pārņēma apgaismības starojums; pamodās daudzas snaudošas atmiņas. Talismans, apaļš un senlaicīgi savdabīgs, bija klāts ar sanskrita burtiem. Es sapratu, ka tas nācis no iepriekšējo dzīvju skolotājiem, kuri neredzami vadīja manus soļus. Tam gan bija vēl kāda nozīme, taču amuleta būtību nevar pilnībā atklāt.

Kā talismans beidzot pazuda manas dzīves dziļi nelaimīgajos apstākļos un kā tā zaudējums bija vēstnesis manam guru iegūšanai, šajā nodaļā nav iespējams pastāstīt.

Bet mazais zēns, kura mēģinājumi sasniegt Himalajus bija izjaukti, katru dienu tālu ceļoja uz sava amuleta spārniem.

.....
2-1 : Sanskrits sakne nozīme no *svāmī* ir "viņš PVO ir viens ar viņa Es pats (*Sva*)." Pielietots uz a biedrs no tas Indijas pasūtījums mūku gadījumā titulam ir formāla "godājamā" cieņa.

2-2 : The Indijas paraža, ar kuru vecāki izvēlēties tas dzīvesbiedrs priekš viņu bērns, ir pretojās tas neass uzbrukumi no laiks. Laimīgu laulību īpatsvars Indijā ir augsts.

2-3 : An atsistors; viens PVO vajā a *sadhana* vai ceļš no garīgs disciplīna.

2-4 : Kad Es atklāja ar šie vārdi ka Māte bija apsēsts noslēpums zināšanas no a īss dzīve, Es saprata priekš pirmais laiks kāpēc viņa bija bijis neatlaidīgs ieslēgts steidzināšana tas plāni priekš Ananta laulība. Lai gan viņa nomira pirms tas kāzās viņas dabiskā mātes vēlēšanās bija bijusi būt klāt rituālos.

2-5 : A ierasts žests no cieņa uz *sadhu* .

NODAĻA: 3

The Svētais Ar Divi Ķermeņi

"Tēvs, ja Es solījums uz atgriešanās mājas bez piespiešana, maijs Es ņemt a apskates ekskursijas ceļojums uz Benaresa?"

Tēvs reti kad kavēja manu kaislīgo ceļošanas mīlestību. Viņš man, jau kā pavisam mazam zēnam, atļāva apmeklēt daudzas pilsētas un svētceļojumu vietas. Parasti mani pavadīja viens vai vairāki mani draugi; mēs ērti ceļojām ar tēva

nodrošinātajām pirmās klases biļetēm. Viņa dzelzceļa ierēdņa amats pilnībā
apmierināja ģimenes klejotājus.

Tēvs solīja uz dot mans pieprasījums pienākas apsvērums. The nākamais diena viņš
izsaukts es un notika

ārā a turp un atpakaļ caurlaide no Bareilly uz Benaresa, a skaitlis no rūpija piezīmes, un divi burti.

"Man ir jāiesaka darījums Benaresas draugam Kedaram Natam Babu. Diemžēl esmu pazaudējis viņa adresi. Bet es uzskatu, ka jūs varēsiet viņam nogādāt šo vēstuli caur mūsu kopīgo draugu Svami Pranabanandu. Svami, mans brālis mācekļis, ir sasniedzis augstu garīgo stāvokli. Jūs gūsiet labumu no viņa kompānijas; šī otrā zīmīte kalpos kā jūsu ievads."

Tēva acis mirdzēja kā viņš pievienots, "Prāts, nē vairāk lidojumi no mājas!"

Es devos ceļā ar savu divpadsmit gadu dzīvesprieku (lai gan laiks nekad nav mazinājis manu prieku par jaunām ainām un svešām sejām). Sasniedzis Benaresu, es nekavējoties devos uz svami rezidenci. Ieejas durvis bija atvērtas; es devos uz garu, gaiteni līdzīgu istabu otrajā stāvā. Diezgan drukns vīrietis, ģērbies tikai gurnautnē, sēdēja lotosa pozā uz nedaudz paceltas platformas. Viņa galva un gludā seja bija gludi skūta; ap viņa lūpām rotāja svētlaimīgs smaids. Lai kļūdētu manu domu, ka esmu ielauzies, viņš mani sveicināja kā senu draugu.

" *Baba anand* (svētlaime manam mīļajam)." Viņa sveiciens tika izteikts sirsnīgi bērnšķīgā balsī. Es nometos ceļos un pieskāros viņa pēdām.

"Vai ir tu Svāmī Pranabananda?"

Viņš pamāja. "Vai tu esi Bhagabati dēls?" Viņš izrunāja vārdus, pirms es biju paguvis izņemt tēva vēstuli no kabatas. Pārsteigumā es pasniedzu viņam ievadvārdu, kas tagad šķita lieks.

"Protams, es tev atradīšu Kedarū Natu Babu." Svētais mani atkal pārsteidza ar savu gaišredzību. Viņš uzmeta skatienu vēstulei un izteica dažas sirsnīgas piezīmes par manu vecāku.

"Ziniet, man ir divas pensijas. Vienu esmu saņēmis pēc jūsu tēva ieteikuma, kura labā es reiz..." strādāja iekšā tas dzelzceļš birojs. The cits ir ar tas ieteikums no mans Debesu Tēvs, kura dēļ esmu apzinīgi izpildījis savus zemes pienākumus dzīvē."

Šī piezīme man šķita diezgan neskaidra. "Kādu pensiju, kungs, jūs saņemat no Debesu Tēva? Vai Viņš jums pilina naudu klēpī?"

Viņš iesmējās. "Es domāju neizmērojama miera pensiju — atlīdzību par daudziem dziļas meditācijas gadiem. Es nekad nealkstu pēc naudas. Manas nedaudzās materiālās vajadzības ir pilnībā nodrošinātas. Vēlāk tu sapratīsi otrās pensijas nozīmi."

Pēkšņi pārtraucot mūsu sarunu, svētais kļuva nopietni nekustīgs. Viņu apņēma

sfinksai līdzīgs gaiss. Sākumā viņa acis mirdzēja, it kā vērojot kaut ko interesantu, tad kļuva blāvas. Es jutos samulsis par viņa kluso valodu; viņš vēl nebija man pateicis, kā es varētu satikt tēva draugu. Nedaudz nemierīgi es paskatījos apkārt tukšajā istabā, kurā palikām tikai mēs divi. Mans bezmērķīgais skatiens pieķērās viņa koka sandalēm, kas gulēja zem platformas sēdekļa.

"Mazais kungs, **3-1** "Neuztraucies. Vīrietis, kuru vēlies redzēt, būs pie tevis pēc pusstundas." Jogs lasīja manas domas – šobrīd tas nebija pārāk grūti paveicams!

Atkal viņš iegrima neizdibināmā klusumā. Mans pulkstenis man paziņoja, ka pagājušas trīsdesmit minūtes. Svāmī pamodās. "Es domāju, ka Kedars Nats Babu tuvojas durvīm."

Es dzirdēju kādu nākam augšup pa kāpnēm. Pēkšņi mani pārņēma pārsteigta neizpratne; manas domas virvoja apjukumā: "Kā tas ir iespējams, ka tēva draugs ir izsaukts uz šo vietu bez vēstneša palīdzības? Kopš manas ierašanās svāmī nav runājis ne ar vienu citu kā tikai ar mani!"

Pēkšņi es izgāju no istabas un nokāpu pa kāpnēm. Pusceļā satiku tievu, gaišādainu, vidēja auguma vīrieti. Viņš šķita steidzīgs.

"Vai ir tu Kedars Nats Babu?" Uztraukums krāsains mans balss.

"Jā. Vai tu neesi Bhagabati dēls, kurš šeit ir gaidījis, lai mani satiktu?" Viņš draudzīgi pasmaidīja .

"Kungs, kā darīt tu notikt uz nāc šeit?" Es files apmulsis aizvainojums pāri viņa neizskaidrojams klātbūtne.

"Šodien viss ir noslēpumaini! Pirms nepilnas stundas es tikko biju pabeidzis peldi Gangā, kad..." Svāmī Pranabananda tuvojās mani. Es ir nē ideja kā viņš zināja Es bija tur plkst. ka laiks.

"'Bhagabati dēls tevi gaida manā dzīvoklī,' viņš teica. 'Vai nāksi man līdz?' Es labprāt piekritu. Kamēr mēs gājām roku rokā, svāmī savās koka sandalēs divainā kārtā spēja mani apsteigt, lai gan es kājās valkāju šīs izturīgās pastaigu kurpes.

"Cik ilgs laiks būs nepieciešams, lai nokļūtu pie manis?" Pranabanandadži pēkšņi apstājās, lai uzdotu man šo jautājumu.

"Par puse an stunda.

"Man šobrīd ir vēl kaut kas darāms." Viņš uzmeta man mīklainu skatienu. "Man tevi jāatstāj. Tu vari pievienoties man manā mājā, kur tevi gaidīsim Bhagabati dēls un es."

"Pirms es varēju iebilst, viņš ātri aizskrēja man garām un pazuda pūlī. Es devos šurp, cik ātri vien varēju."

Šis skaidrojums tikai palielināts mans apjukums. Es jautāja kā garš viņš bija zināms tas

svāmī.

"Mēs tikāties dažas reizes pagājušajā gadā, bet ne nesen. Es biju ļoti priecīgs viņu šodien atkal redzēt peldvietā . "

"Es nevar ticēt mans ausis! Am Es zaudējot mans prāts? Izdarīja tu satikties viņš iekšā a redze, vai izdarīja tu patiesībā

redzēt viņu, pieskāriens viņa roka, un dzirdēt tas skaņa no viņa kājas?"

"Es nesaprotu, ko tu ar to mēģini panākt!" Viņš dusmīgi nosarka. "Es tev nemeloju. Vai tu nevari saprast, ka tikai caur svāmī es varēju zināt, ka tu mani gaidi šajā vietā?"

"Tas vīrs, Svami Pranabananda, nav pazudis no manām acīm ne mirkli kopš es pirmo reizi ieradots pirms apmēram stundas." Es izspļāvu visu stāstu.

Viņa acis plaši atvērās. "Vai mēs dzīvojam šajā materiālajā laikmetā vai sapņojam? Es nekad negaidīju, ka savā dzīvē pieredzēšu šādu brīnumu! Es domāju, ka šis svāmī ir tikai parasts cilvēks, un tagad es..." "Atklāj, ka viņš var materializēt papildu ķermeni un strādāt caur to!" Kopā mēs iegājām svētā istabā.

"Redzi, tās ir tās pašas sandales, ko viņš valkāja ghatā , " Kedars Nats Babu nočukstēja. "Viņš bija tērpts tikai gurnautnē, tieši tādu, kādu es viņu redzu tagad."

Kā tas apmeklētājs paklanījās pirms viņu, tas svētais pagriezās uz es ar a apšaubāms smaids.

"Kāpēc jūs par to visu esat apstulbuši? Fenomenālās pasaules smalkā vienotība nav apslēpta no īstiem jogiem. Es acumirkli redzu un sarunājos ar saviem mācekļiem tālajā Kalkutā. Arī viņi pēc savas gribas var pārvarēt katru rupjās matērijas šķērsli."

Iespējams, svāmī bija augstprātīgi noskaņots, cenšoties manā jaunajā krūtī iekustināt garīgu dedzību. uz pastāstīt es no viņa pilnvaras no astrāls radio un televīzija. **3-2** Bet tā vietā entuziasma pārņemts, es izjutu tikai bijības pārņemtas bailes. Tā kā man bija lemts veikt savus dievišķos meklējumus caur vienu konkrētu guru — Šrī Juktešvaru, kuru es vēl nebiju saticis —, es nejutu nekādu tieksmi pieņemt Pranabanandu par savu skolotāju. Es ar šaubām uz viņu paskatījos, domādams, vai tas bija viņš vai viņa kolēģis pirms manis.

Svāmī Pranabananda
"The Svētais Ar Divi Ķermenī"

An Paaugstināts Māceklis no Lahiri Mahasaja

Meistars centās kļiedēt manu nemieru, veltot dvēseli atmodinošu skatienu un sakot dažus iedvesmojošus vārdus par savu guru.

"Lahiri Mahasaja bija tas vislielākais jogs Es jebkad zināja. Viņš bija Dievišķība Pats par sevi iekšā tas forma no miesa."

Ja māceklis, es prātoju, varētu pēc vēlēšanās materializēt papildu miesas formu, kādus brīnumus gan varētu liegt viņa skolotājam?

"Es jums pastāstīšu, cik nenovērtējama ir guru palīdzība. Es mēdzu medītēt ar citu mācekli astoņas stundas katru nakti. Dienā mums bija jāstrādā dzelzceļa pārvaldē. Tā kā man bija grūtības pildīt savus garīdznieka pienākumus, es vēlējos visu savu laiku veltīt Dievam. Astoņus gadus es neatlaidīgi turpināju, medītējot pusi nakts. Man bija brīnišķīgi rezultāti; milzīgas garīgas uztveres apgaismoja manu prātu. Bet starp mani un Bezgalīgo vienmēr palika neliels plīvurs. Pat ar pārcilvēcisku nopietnību es atklāju, ka man tika liegta galīgā, neatgriezeniskā savienība. Kādu vakaru es apmeklēju Lahiri Mahasaju un lūdzu viņa dievišķo aizlūgumu. Manas neatlaidības turpinājās visu nakti."

"Eņģeliskais Guru, manas garīgās ciešanas ir tādas, ka es vairs nevaru izturēt savu dzīvi, nesatiekot Lielo Mīloto aci pret aci!"

"Kas kanna Es darīt? Tu obligāti medītēt vairāk dziļi.

"Es vērsos pie Tevis, ak Dievs, mans Skolotāj! Es redzu Tevi materializējušos manā priekšā fiziskā ķermenī; svētī mani, lai es varētu Tevi uztvert Tavā bezgalīgajā veidolā!"

"Lahiri Mahasaja laipni pastiepa roku. "Tagad vari iet un medītēt. Esmu par tevi aizlūgjis pie Brahmas." **3-3**

"Neizmērojami pacilāts, es atgriezos mājās. Tajā naktī meditācijas laikā mans dzīves dedzīgais Mērķis bija sasniegts. Tagad es nemitīgi baudu garīgo pensiju. Kopš tās dienas Svētlaimīgais Radītājs nekad nav palicis paslēpts no manām acīm aiz jebkāda maldu aizsega."

Pranabanandas seju piesūcināja dievišķa gaisma. Manā sirdī ienāca citas pasaules miers; visas bailes bija pazudušas. Svētais izteica vēl vienu pārliecību.

"Pēc dažiem mēnešiem es atgriezos pie Lahiri Mahasajas un mēģināju viņam pateikties

par bezgalīgās dāvanas dāvāšanu. Tad es pieminēju vēl vienu lietu."

"Dievišķais Guru, es vairs nevaru strādāt birojā. Lūdzu, atlaid mani. Brahma mani pastāvīgi apreibina."

"Piesakieties pensijai no sava uzņēmuma."

"Kādu iemeslu lai es minēšu, tik agrā

dienesta posmā?" "Saki, ko jūti."

"The nākamais diena Es izgatavots mans pieteikums. The ārsts jautāja tas teritorijas priekš mans priekšlaicīgs pieprasījums.

"Darbā es jūtu nepārvaramu sajūtu mugurkaulā. **3-4** Tas caurstrāvo visu manu ķermeni, padarot mani nederīgu pienākumu veikšanai.

"Ārsts bez turpmākas iztaujāšanas ieteica man pensiju, ko es drīz vien arī saņēmu. Es zinu, ka Lahiri Mahasajas dievišķā griba darbojās caur ārstu un dzelzceļa ierēdņiem, tostarp jūsu tēvu. Viņi automātiski paklausīja lielā guru garīgajam norādījumam un atbrīvoja mani dzīvei nepārtrauktā kopībā ar Mīloto." **3-5**

Pēc šīs neparastās atklāsmes Svami Pranabananda iegāja vienā no saviem garajiem klusuma brīžiem. Es atvadījos, godbijīgi pieskaroties viņa kājām, viņš man deva savu svētību:

"Tava dzīve pieder atteikšanās un jogas ceļam. Es tevi vēlāk atkal redzēšu kopā ar tavu tēvu." Gadi piepildīja abas šīs prognozes. **3.-6.**

Kedars Nats Babu gāja man blakus sarūkošajā tumsā. Es nogādāju tēva vēstuli, kuru mans biedrs lasīja zem ielu laternas.

"Tavs tēvs iesaka man ieņemt darbu viņa dzelzceļa kompānijas Kalkutas birojā. Cik patīkami gaidīt vismaz vienu no tām pensijām, ko bauda Svami Pranabananda! Bet tas nav iespējams; es nevaru pamest Benaresu. Ak vai, man vēl nav divu ķermeņu!"

.....
3-1 : *Čoto Mahasaja* ir tas termins ar kurš a skaitlis no Indijas svētie uzrunāts mani. Tas tulko "mazliet kungs".

3-2 Savā ziņā fizikas zinātne apstiprina jogi atklāto likumu derīgumu, izmantojot prāta zinātni. Piemēram, a demonstrācija ka vīrietis ir televīzijas pilnvaras bija dots ieslēgts Nov. 26. 1934. gadā plkst. tas Karaliskais Universitāte no Roma. "Neiropsiholoģijas profesors Dr. Džuzepe Kalligaris piespieda noteiktus subjekta ķermeņa punktus, un subjekts reaģēja ar sīkiem citu personu un priekšmetu aprakstiem sienas pretējā pusē. Dr. Kalligaris pastāstīja citiem profesoriem, ka, ja noteiktas ādas vietas ir satrauktas, subjektam tiek doti supersensoriski iespaidi, kas ļauj viņam redzēt objektus, kurus viņš citādi nevarētu uztvert. Lai dotu savam subjektam iespēju saskatīt lietas sienas otrā pusē, profesors Kalligaris piecpadsmit minūtes piespieda punktu krūškurvja labajā pusē. Dr. Kalligaris teica, ka, ja citas ķermeņa vietas ir satrauktas, subjekti var redzēt objektus jebkurā attālumā neatkarīgi no tā, vai viņi šos objektus jebkad iepriekš ir redzējuši."

3-3 : Dievs iekšā Viņa aspekts no Radītājs; no Sanskrits sakne *brih* , uz paplašināties. Kad Emersona dzejolis *Brahma* parādījās iekšā Atlantijas *okeāns Mēneša* iekšā 1857. gadā visvairāk tas lasītāji bija apmulsis. Emersons iesmējās. "Pastāsti viņiem," viņš teica, "uz teikt "Jehova" "Brahmas" vietā, un viņi nejutīs nekādu apjukumu."

3-4 : Iekšā dziļi meditācija, tas pirmais pieredze no Gars ir ieslēgts tas altāris no tas mugurkauls, un tad iekšā tas smadzenes. The Spēcīga svētlaipe ir nomācoša, bet jogs iemācās kontrolēt tās ārējās izpausmes.

3-5 : Pēc viņa aiziešana pensijā, Pranabananda rakstīja viens no tas visvairāk dziļš komentāri ieslēgts tas *Bhagavads* Gīta, pieejams bengāļu un hindi valodā.

NODAĻA: 4

Mans Pārtraukts Lidojums Virzienā uz The Himalaji

"Izej no klases ar kādu nieka ieganstu un nosēdini ātro palīdzību. Apstājies alejā, kur tevi neviens manā mājā nevar redzēt."

Šie bija mani pēdējie norādījumi Amāram Miteram, vidusskolas draugam, kurš plānoja mani pavadīt uz Himalajiem. Mēs bijām izvēlējušies nākamo dienu savam lidojumam. Bija nepieciešami piesardzības pasākumi, jo Ananta bija modrs. Viņš bija apņēmis izjaukt bēgšanas plānus, kas, viņaprāt, bija manā prātā. Amulets, līdzīgi garīgam raugam, klusībā darbojās manī. Himalaju sniegos es cerēju atrast meistaru, kura seja man bieži parādījās vīzijās.

Ģimene tagad dzīvoja Kalkutā, kur tēvs bija neatgriezeniski pārcelts. Sekojot patriarhālajai indiešu tradīcijai, Ananta bija atvedis savu līgavu dzīvot mūsu mājās, kas tagad atradās Gurpara ielā 4. Tur, nelielā bēniņu istabā, es ik dienas nodarbojos ar meditācijām un sagatavoju savu prātu dievišķajiem meklējumiem.

Neaizmirstamais rīts pienāca ar nelāgu lietu. Dzirdot Amara karietes riteņus uz ceļa, es steigšus sasēju segu, sandales, Lahiri Mahasajas gleznu, grāmatas kopiju... Bhagavadgītu, lūgšanu kreļļu virteni un divus gurnautu apsējus. Šo saišķi es izmetu pa trešā stāva logu. Es noskrēju lejā pa kāpnēm un pagāju garām savam tēvocim, kurš pie durvīm pērk zivis.

"Kas ir tas uztraukums?" Viņa skatiens mīlēts aizdomīgi pāri mans persona.

Es viņam uzsmaidīju vienaldzīgu smaidu un devos uz aleju. Paņēmusi savu saišķi, pievienojos Amāram ar sazvērniecisku piesardzību. Mēs braucām uz Čadni Čouku, tirdzniecības centru. Mēnešiem ilgi bijām krājuši savuniecīgo naudu, lai nopirktu angļu drēbes. Zinot, ka mans gudrais brālis varētu viegli spēlēt detektīva lomu, mēs nolēmām viņu pārspēt ar eiropieisku tērpu.

Pa ceļam uz staciju mēs apstājāmies pie mana brālēna Džotina Goša, kuru es saucu

par Džatindu. Viņš bija nesen pievērstis ticībai un ilgojās pēc guru Himalajos. Viņš uzvilka jauno tērpu, ko bijām sagatavojuši. Cerējām, ka tas ir labi nomaskēts! Mūsu sirdis pārņēma dziļa pacilātība.

"Tagad mums vajag tikai audekla apavus." Es aizvedu savus biedrus uz veikalu, kurā bija apavi ar gumijas zoli. "Raksti no āda, dabūju tikai cauri tas kaušana no dzīvnieki, obligāti būt prombūtnē šajā svētajā ceļojumā." Es apstājos uz ielas, lai noņemtu ādas pārvalku no savas *Bhagavad Gītas* un ādas siksnas no savas Anglijā ražotās *sola topī* (ķiveres).

Stacijā mēs nopirkām biļetes uz Burdvanu, kur plānojām pārsēsties uz Hardvāru Himalaju pakājē. Tiklīdz vilciens, tāpat kā mēs, bija ceļā, es izteicu dažas no savām brīnišķīgajām gaidām.

"Tikai iedomājies!" es izsaucos. "Mūs iesvētīs meistari, un mēs pieredzēsim kosmiskās apziņas transu. Mūsu miesa tiks uzlādēta ar tādu magnētismu, ka Himalaju savvaļas dzīvnieki mums pieradināti tuvosies. Tīgeri būs tikai lēnprātīgi mājas kaķi, kas gaidīs mūsu glāstus!"

Šī piezīme, kas attēloja izredzes, kuras es uzskatīju par valdzinošām gan metaforiski, gan burtiski, izraisīja Amāra entuziasma pilnu smaidu. Taču Džatinda novērsa skatienu, virzot to caur logu uz skraidošo ainavu.

"Lai nauda tiek sadalīta trīs daļās." Ar šo ieteikumu Džatinda pārtrauca ilgu klusumu. "Katram no mums vajadzētu iegādāties savu biļeti Burdvanā. Tad neviens stacijā nenojauš, ka mēs bēgam kopā."

Es neko nenojaušot piekritu. Krēslas stundā mūsu vilciens apstājās Burdvanā. Džatinda iegāja biļešu kasē; mēs ar Amaru apsēdāmies uz platformas. Mēs gaidījām piecpadsmit minūtes un tad veicām veltīgus jautājumus. Meklēdamies visos virzienos, mēs ar baiļu pilnu steigu saucām Džatindas vārdu. Bet viņš bija izgaisis tumšajā nezināmajā, kas apņēma mazo staciju.

Es biju pilnīgi satriekts, šokēts līdz neparastai nejūtībai. Kaut Dievs pieļautu šo nomācošo epizodi! Mans pirmais rūpīgi plānotais lidojums pēc Viņa tika nežēlīgi sabojāts.

"Amar, mums jāatgriežas mājās." Es raudāju kā bērns. "Džatindas bezsirdīgā aiziešana ir slikta zīme. Šis ceļojums ir lemts neveiksmei."

"Ir šis tavs mīlestība priekš tas Kungs? Nevaru tu stāvēt tas mazs pārbaude no a nodevīgs biedrs?"

Pateicoties Amara ieteikumam par dievišķu pārbaudījumu, mana sirds nomierinājās. Mēs atspirdzinājāmies ar slavenajiem Burdvanas saldumiem – *sitabhogu* (dievietes ēdienu) un *motičuru* (saldu pārļu gabaliņiem). Pēc dažām stundām mēs caur Bareilli devāmies uz Hardvāru ar vilcienu. Pārsēdušies vilcienos Mogul Serajā, mēs, gaidot uz platformas, apspriedām svarīgu jautājumu.

"Amar, drīz mūs varētu rūpīgi nopratināt dzelzceļa amatpersonas. Es nenovērtēju par zemu sava brāļa atjautību! Lai kāds arī būtu iznākums, es neteikšu nepatiesību."

"Visi Es jautāt no tu, Mukunda, ir uz paturēt joprojām. Nedariet smieties vai smaidis kamēr Es rīts runājot."

Šajā brīdī mani uzrunāja Eiropas stacijas darbinieks. Viņš pamāja ar telegrammu, kuras nozīmi es uzreiz sapratu.

"Vai ir tu skriešana prom no mājas iekšā dusmas?"

"Nē!" Es priecājos, ka viņa vārdu izvēle ļāva man sniegt pārliecinošu atbildi. Es zināju, ka nevis dusmas, bet gan "dievišķa melanholija" bija atbildīga par manu netradicionālo uzvedību.

Tad ierēdnis pagriezās pret Amāru. Sekojošā prātu duelis tik tikko ļāva man saglabāt ieteikto stoisko nopietnību.

"Kur ir trešais zēns?" Vīrietis savā balsī iedeva pilnu autoritātes toni. "Nu, runā patiesību!"

"Kungs, es ievēroju, ka jūs valkājat brilles. Vai jūs neredzat, ka mēs esam tikai divi?" Amars nekaunīgi pasmaidīja. "Es neesmu burvis; es nevaru izsaukt trešo biedru."

Ierēdnis, manāmi samulsis par šo nekaunību, meklēja jaunu uzbrukuma

lauku. "Kā jūs sauc?"

"Mani sauc Tomass. Esmu anglietes mātes un kristīgā indiešu tēva dēls." "Kāds ir tava drauga vārds?"

"Es zvans viņš Tompsons."

Šajā brīdī mana iekšējā jautrība bija sasniegusi zenītu; es bez ceremonijām devos uz vilcienu, svilpojot atiešanu. Amars sekoja man kopā ar ierēdni, kurš bija lētticīgs un pietiekami izpalīdzīgs. lai mūs ievietotu Eiropas kupejā. Acīmredzot viņam bija sāpīgi domāt par diviem pusangļu zēniem, kas ceļoja vietējiem iedzīvotājiem paredzētajā nodalījumā. Pēc viņa pieklājīgās aiziešanas es atgāzos sēdekļi un nevaldāmi smējos. Mana drauga sejā bija viegls gandarījums par to, ka bija pārspējis pieredzējušu Eiropas ierēdni.

Uz platformas man bija izdevies izlasīt telegrammu. No mana brāļa tā skanēja šādi: "Trīs bengāļu zēni angļu drēbēs bēg no mājām uz Hardvāru caur Mogulseraju. Lūdzu, aizturiet viņus līdz manai ierašanās brīdim. Dāsna atlīdzība par jūsu pakalpojumiem."

"Amar, es tev teicu, lai neatstāj mājās atzīmētus stundu sarakstus." Mans skatiens bija pārmetošs. "Brālim tur noteikti bija jāatrod viens."

Mans draugs kautrīgi atzina grūdienu. Mēs īsi apstājāmies Bareilī, kur Dvārka Prasads mūs gaidīja ar telegrammu no Anantas. Mans vecais draugs drosmīgi centās mūs aizturēt; es viņu pārliecināju, ka mūsu bēgšana nebija vieglprātīga. Tāpat kā iepriekšējā reizē, Dvārka

atteicās mans ielūgums uz komplekts uz priekšu uz tas Himalaji.

Kamēr mūsu vilciens tajā naktī stāvēja stacijā un es biju pusmiegā, Amaru pamodināja cits pratinošs ierēdnis. Arī viņš kļuva par "Tomasu" un "Tompsona" hibrīdo valdzinājumu upuri. Vilciens mūs triumfējoši aizveda rītausmā uz Hardvāru. Tālumā aicinoši pavērās majestātiskie kalni. Mēs traucāmies cauri stacijai un iegājām pilsētas pūļu brīvībā. Mūsu pirmais solis bija pārgērbties vietējos tērpos, jo Ananta kaut kādā veidā bija iekļuvusi mūsu eiropēiskajā maskējumā. Mani nomāca sagūstīšanas priekšnojauta.

Uzskatot par ieteicamu nekavējoties pamest Hardvāru, mēs iegādājāmies biļetes, lai dotos uz ziemeļiem uz Rišikešu, zemi, ko jau sen svētījuši daudzu meistaru kājas. Es jau biju iekāpis vilcienā, kamēr Amars kavējās uz platformas. Viņu pēkšņi apturēja policista klieziens. Mūsu nelūgtais aizbildnis mūs pavadīja uz stacijas bungalo un pārņēma mūsu naudu. Viņš pieklājīgi paskaidroja, ka viņa pienākums ir mūs aizturēt, līdz ieradīsies mans vecākais brālis.

Mācīšanās ka tas kavētāji galamērķis bija bijis tas Himalaji, tas virsnieks saistīts a dīvains stāsts.

"Redzu, ka tu esi traks pēc svētajiem! Tu nekad nesatiksi dižāku Dieva vīru par to, ko es redzēju." tikai vakar. Mans brālis virsnieks un es viņu pirmo reizi satikām pirms piecām dienām. Mēs patrulējām. pie Gangas, meklējot kādu slepkavu. Mūsu uzdevums bija viņu notvert, dzīvu vai mirušu. Bija zināms, ka viņš izliekas par *sadhu*, lai aplaupītu svētceļniekus. Netālu no mums mēs pamanījām figūru, kas atgādināja noziedznieka aprakstu. Viņš ignorēja mūsu pavēli apstāties; mēs skrējām viņu pārtvert. Tuvojoties viņam mugurai, es ar milzīgu spēku vicināju savu cirvi; vīrieša labā roka bija gandrīz pilnībā atrauta no ķermeņa.

"Bez kliedziena vai jebkāda skatiena uz briesmīgo brūci svešinieks pārsteidzoši turpināja savu ātro soli. Kad mēs lēcām viņam priekšā, viņš runāja klusi.

"Es rīts ne tas slepkava tu ir meklē.

"Es biju dziļi pazemots, redzot, ka esmu ievainojis dievišķa izskata gudro personu. Noliecoties Nometos pie viņa kājām, lūdzu piedošanu un piedāvāju savu turbāna audumu, lai apturētu spēcīgās asins strūklu.

"Dēls, tā bija tikai saprotama kļūda no tavas puses." Svētais laipni uz mani paskatījās. "Skrien tālāk un nepārmet sev. Mīlotā Māte rūpējas par mani." Viņš ieogrūda savu nokareno roku tā celmā, un, lūk, tas pielipa; asinis neizskaidrojamā kārtā pārstāja tecēt.

"Nāciet pie manis zem tā koka pēc trim dienām, un jūs atradīsiet mani pilnībā dziedinātu. Tāpēc jums nebūs jājūt nožēla."

"Vakar mēs ar savu brāli virsnieku dedzīgi devāmies uz norādīto vietu. *Sadhu* bija tur un ļāva mums apskatīt viņa roku. Uz tās nebija ne rētas, ne sāpju pēdu!"

"Es rīts ejot caur Rišikeša uz tas Himalaju vientulības. Viņš svētīts mūs kā viņš aizgājis ātri. Es

just ka mans dzīve ir bijis pacilāts cauri viņa svētums."

Virsnieks noslēdza runu ar dievbijīgu izsaucienu; viņa pieredze acīmredzami bija viņu aizvedusi ārpus ierastā dziļuma. Ar iespaidīgu žestu viņš pasniedza man iespiestu izgriezumu par brīnumu. Ierastā sensacionālā laikraksta (diemžēl netrūkst pat Indijā!) kroplotajā manierē reportiera versija bija nedaudz pārspīlēta: tā norādīja, ka *sadhu* bija gandrīz nocirsta galva!

Mēs ar Amaru sērojām, ka bijām palaiduši garām diženo jogu, kurš spēja piedot savam vajātājam tik Kristum līdzīgā veidā. Indija, kas pēdējos divus gadsimtus bija materiāli nabadzīga, tomēr tai ir neizsmeļams dievišķo bagātību krājums; garīgus "debesskrāpjus" laiku pa laikam var sastapt ceļmalā pat tādi pasaulīgi cilvēki kā šis policists.

Mēs pateicāmies virsniekam par mūsu garlaicības remdēšanu ar savu brīnišķīgo stāstu. Viņš droši vien netieši norādīja, ka viņam ir paveicies vairāk nekā mums: viņš bez piepūles bija saticis apgaismotu svēto; mūsu nopietnie meklējumi bija beigušies nevis pie skolotāja kājām, bet gan rupjā policijas iecirknī!

Tik tuvu Himalajiem un tomēr, mūsu gūstā, tik tālu, es teicu Amāram, ka jūtos divkārtīgi spiests tiekties pēc brīvības.

"Aizlaidīsimies, kad radīsies izdevība. Varēsim doties kājām uz svēto Rišikešu." Es iedrošinoši pasmaidīju.

Bet mans biedrs kļuva pesimistisks, tiklīdz mums tika atņemts šis nemainīgais balsts – nauda.

"Ja mēs sāktu pārgājienu pa tik bīstamu džungļu zemi, mums tas būtu jāpabeidz nevis svēto pilsētā, bet gan tīģeru vēderos!"

Ananta un Amāra brālis ieradās pēc trim dienām. Amārs sagaidīja savu radnieku ar sirsnīgu atvieglojumu. Es nebiju samierinājies; Ananta no manis saņēma tikai bargu pārmetumu.

"Es saprotu, kā tu jūties," mans brālis nomierinoši teica. "Viss, ko es no tevis lūdzu, ir doties man līdzī uz Benaresu, lai satiktu kādu svēto, un tālāk doties uz Kalkutu, lai uz dažām dienām apciemotu tavu sērojošo tēvu. Tad tu varēsi atsākt meklējumus šeit, lai atrastu skolotāju."

Šajā brīdī sarunā iesaistījās Amars, lai noliegtu jebkādu nodomu atgriezties Hardvārā kopā ar mani. Viņam patika ģimeniskā sirsnība, bet es zināju, ka nekad nepametīšu sava guru meklējumus.

Mūsu ballīte aizrauts priekš Benaresa. Tur Es bija a vienskaitlis un tūlītējs atbilde uz mans lūgšanas.

Ananta bija iepriekš sagatavojis viltīgu plānu. Pirms tikšanās ar mani Hardvārā viņš bija apstājies Benaresā, lai lūgtu kādai svēto rakstu autoritātei vēlāk mani intervēt. Gan pandits, gan viņa dēls bija apsolījuši mani atrunāt no sanjāsī *ceļā* . **4-1**

Ananta mani aizveda uz savām mājām. Dēls, jauns vīrietis ar dzīvespriedzi izturēšanos, sagaidīja mani pagalmā. Viņš iesaistījās garā filozofiskā sarunā. Apgalvojot, ka viņam piemīt gaišreģa spēja paredzēt manu nākotni, viņš noliedza manu domu par mūka gaitas uzsākšanu.

"Tevi pastāvīgi piemeklēs nelaime un tu nespēsi atrast Dievu, ja tu neatlaidīsies ar saviem ikdienas pienākumiem! Tu nevari tikt galā ar savu pagātnes karmu 4-2" bez pasaulīgas pieredzes."

Kā atbilde manām lūpām pacēlās Krišnas nemirstīgie vārdi: "Pat tas, kam ir vissliktākā karma un kurš nemitīgi meditē uz Mani, ātri zaudē savu pagātnes slikto darbu sekas. Kļūstot par augstas dvēseles būtni, viņš drīz vien sasniedz mūžīgu mieru. Ardžuna, zini to droši: bhakta, kas paļaujas uz Mani, nekad nezūd!" 4-3

Taču jauneklā spēcīgās prognozes bija nedaudz satricinājušas manu pārliecību. Ar visu sirds dedzību es klusībā lūdzu Dievu:

"Lūdzu, atrisini manu apjukumu un atbildi man tieši šeit un tagad, ja Tu vēlies, lai es dzīvotu atteikšanās vai pasaulīga cilvēka dzīvi!"

Es pamanīju cēlu sejas izteiksmi *sadhu* stāvam tieši ārpus pandita mājas teritorijas. Acīmredzot viņš bija dzirdējis spraigo sarunu starp mani un pašpasludināto gaišreģi, jo svešinieks mani pasauca sev klāt. Es jutu milzīgu spēku, kas plūst no viņa miera. acis.

"Dēls, neklausies šajā nezinātājā. Atbildot uz tavu lūgšanu, Tas Kungs man saka, lai es tevi apliecinu, ka tavs vienīgais ceļš šajā dzīvē ir atteikšanās ceļš."

Ar izbrīns kā labi kā pateicība, Es smaidīja laimīgi plkst. šis izšķirošs ziņojums.

"Atkāpies no tā cilvēka!" "Nezinītis" mani sauca no pagalma. Mans svētais pavadonis pacēla roku svētībā un lēnām aizgāja.

"Tas *sadhu* ir tikpat traks kā tu." Šo burvīgo novērojumu izteica sirmais pandits. Viņš un viņa dēls skumji uz mani skatījās. "Es dzirdēju, ka arī viņš ir pametis savas mājas, meklējot Dievu."

Es pagriezos prom. Anantam piezīmēju, ka neiesaistīšos turpmākās diskusijās ar mūsu saimniekiem. Mans brālis piekrita nekavējoties doties prom; drīz vien mēs devāmies uz Kalkutu ar elevatoriem.

Es stāvēt aiz mans vecākais brāli, Ananta.

Pēdējos saulgriežu svētkus svinēja Šrī Juktešvars 1935. gada decembrī. Mans Guru sēž centrā; es esmu viņa labajā pusē, viņa vientuļnieka mītnes plašajā pagalmā Seramporā .

"Detektīva kungs, kā jūs uzzinājāt, ka esmu aizbēdzis ar diviem biedriem?"
Es izgāzu savu dzīvīgo ziņkārī Anantam mūsu mājupceļa laikā. Viņš nerātīgi pasmaidīja.

"Jūsu skolā es atklāju, ka Amars bija izgājis no savas klases un nebija atgriezies.

Nākamajā rītā es devos uz viņa mājām un atradu iezīmētu stundu sarakstu. Amara tēvs tieši devās prom."

kariete un bija runāšana uz tas kučieris.

"Mans dēls šorīt nebrauks man līdzī uz skolu. Viņš ir pazudis!" vaidēja tēvs.

""Es dzirdēju no kāda kučiera brāļa, ka jūsu dēls un vēl divi citi, gērbušies Eiropas uzvalkos, iekāpa vilcienā Hovras stacijā," vīrietis paziņoja. "Viņi uzdāvināja taksometra vadītājam savas ādas kurpes.""

"Tādējādi Es bija trīs pavedieni laika grafiks, tas trio no zēni, un tas Angļu apģērbs."

Es klausījos Anantas atklāsmēs ar jauktu prieku un sašutumu. Mūsu dāsnums pret kučieri bija bijis mazliet nevietā!

"Protams, es steidzos sūtīt telegrammas iecirkņu amatpersonām visās pilsētās, kuras Amars bija pasvītījis kustības sarakstā. Viņš bija pārbaudījis Bareilī, tāpēc es turp nosūtīju jūsu draugam Dvārkam īsiņu. Pēc aptaujāšanas mūsu Kalkutas apkārtnē es uzzināju, ka brālēns Džatinda vienu nakti nebija klāt, bet nākamajā rītā bija ieradies mājās Eiropas apģērbā. Es viņu uzmeklēju un uzaicināju uz vakariņām. Viņš piekrita, pilnībā atbruņots ar manu draudzīgo izturēšanos. Pa ceļam es viņu neko nenojaušot aizvedu uz policijas iecirkni. Viņu ielēca vairāki policisti, kurus es iepriekš biju izvēlējis viņu mežonīgā izskata dēļ. Viņu iespaidīgā skatiena ietekmē Džatinda piekrita atbildēt par savu noslēpumaino rīcību."

"Es devos uz Himalajiem pacilātā garīgā noskaņojumā,' viņš paskaidroja. 'Mani pārņēma iedvesma, domājot par tikšanos ar meistariem. Bet, tiklīdz Mukunda teica: "Mūsu ekstāzes laikā Himalaju alās tīģeri būs apburti un sēdēs mums apkārt kā pieradinātas kaķenes,' mans gars sastinga; uz manas pieres parādījās sviedru lāses. "Kas tad?" es nodomāju. "Ja tīģeru ļaunā daba netiks mainīta ar mūsu garīgā transa spēku, vai viņi izturēsies pret mums ar mājas kaķu laipnību?" Savā prātā es jau redzēju sevi kā piespiedu iemītnieku kāda tīģera vēderā – ieejot tur nevis uzreiz ar visu ķermeni, bet pa daļām pa tā atsevišķām daļām!"

Manas dusmas par Džatindas pazūšanu izgaista smieklos. Jautrās turpinājuma sekas vilcienā bija visu viņa sagādāto ciešanu vērtas. Jāatzīstas, ka jutu nelielu gandarījumu: arī Džatinda nebija izvairījusies no sadursmes ar policiju!

"Ananta, **4-4**" "Tu esi dzimis detektīvs!" Manā izklaides pilnajā skatienā bija zināms sašutums. "Un es teikšu Džatindam, ka priecājos, ka viņu nemudināja nevis nodevības noskaņojums, kā izskatījās, bet gan tikai apdomīgs pašsaglabāšanās instinkts!"

Mājās Kalkutā tēvs aizkustinoši lūdza mani savaldīt savas klejojošās kājas vismaz līdz vidusskolas pabeigšanai. Manas prombūtnes laikā viņš ar mīlestību bija izlolojis plānu, sarunājot svētu panditu Svami Kebalanandu, **4.-5. gadu vecu**, regulāri nākt uz mājām.

"The salvija griba būt tavs Sanskrits pasniedzējs," mans vecāks paziņoja pārliecinoši.

Tēvs cerēja uz apmierināt mans reliģisks ilgas ar instrukcijas no a iemācījās filozofs. Taču situācija tika nemanāmi apgriezta otrādi: mans jaunais skolotājs, tālu no intelektuālas sausuma, iekurināja manas tieksmes pēc Dieva ogles. Tēvam nezinot, Svami Kebalananda bija Lahiri Mahasaya cildens māceklis. Nepārspējamais guru bija piesaistījis tūkstošiem mācekļu, kurus klusībā pievilka. ar viņa dievišķā magnētisma neatvairāmību. Vēlāk es uzzināju, ka Lahiri Mahasaya bieži raksturoja Kebalanandu kā *riši* jeb apgaismoto gudro.

Kuplās cirtas ierāmēja mana skolotāja skaisto seju. Viņa tumšās acis bija neviltīgas, ar bērna caurspīdīgumu. Visas viņa tievā ķermeņa kustības iezīmēja mierīga apdomība. Vienmēr maigs un mīlošs, viņš bija stingri nostiprinājies bezgalīgajā apziņā. Daudzas no mūsu kopīgajām laimīgajām stundām tika pavadītas dziļā *Krijas* meditācijā.

Kebalananda bija ievērojama seno *šāstru* jeb svēto grāmatu autoritāte: viņa erudīcija viņam bija pelnījusi "Šastri Mahāsajas" titulu, ar kuru viņu parasti uzrunāja. Taču mans progress sanskrita izpētē nebija ievērības cienīgs. Es izmantoju katru iespēju atteikties no prozas gramatikas un runāt par jogu un Lahiri Mahāsaju. Kādu dienu mans skolotājs mani pateica, pastāstot kaut ko par savu dzīvi kopā ar skolotāju.

"Reti paveicies, Es bija spējīgs uz paliek netālu Lahiri Mahasaya priekš desmit gadi. Viņa Benaresa Mājas bija mans ikvakara svētceļojuma mērķis. Guru vienmēr atradās nelielā viesistabā pirmajā stāvā. Viņam sēžot lotosa pozā uz koka sēdekļa bez atzveltnes, mācekļi viņu apvija puslokā. Viņa acis mirdzēja un dejoja dievišķā priekā. Tās vienmēr bija puspievērtas, lūkojoties caur iekšējo teleskopisko sfēru mūžīgās svētlaimes sfērā. Viņš reti runāja gari. Reizēm viņa skatiens pievērsās kādam studentam, kam bija nepieciešama palīdzība; dziedinoši vārdi plūda pār viņu kā gaismas lavīna.

"No meistara skatiena manī uzplauka neaprakstāms miers. Mani caurstrāvoja viņa smarža, it kā no bezgalības lotosa. Būt kopā ar viņu, pat neapmainoties ne vārda vairākas dienas, bija pieredze, kas mainīja visu manu būtību. Ja kāda neredzama barjera pacēlās ceļā..." Ar savu koncentrēšanos es meditēju pie guru kājām. Tur visnedrošākie stāvokļi bija viegli sasniedzami. Šādas uztveres man neizdevās zemāku skolotāju klātbūtnē. Skolotājs bija dzīvs Dieva templis, kura slepenās durvis bija atvērtas visiem mācekļiem caur dievbijību.

"Lahiri Mahasaya nebija grāmatu prasmīgs rakstu tulkotājs. Viņš bez piepūles ienira "dievišķajā bibliotēkā". Vārdu putas un domu šlakatas plūda no viņa viszinības avota. Viņam piemita brīnišķīgais atslēgas mehānisms (clavis), kas atbloķēja dziļo filozofisko zinātni, kas pirms gadsimtiem bija iestrādāta Vēdās . 4. ~~-6.~~ Ja viņam lūgtu izskaidrot dažādos apziņas plānus, kas minēti senajos tekstos, viņš smaidot piekristu.

"Es izietu cauri šiem stāvokļiem un tūlīt pateikšu, ko esmu redzējis." Tādējādi viņš bija diametrāli atšķirīgs no tas skolotāji PVO izdarīt Svētie Raksti uz atmiņa un tad dot uz priekšu nerealizēts abstrakcijas.

"Lūdzu, izskaidro svētās strofas, tiklīdz tu saproti to nozīmi." Klusais guru bieži deva šādu norādījumu tuvumā esošam māceklim. "Es vadīšu tavas domas, lai pareizā interpretācija būtu..."

izteikts.' Tādā veidā daudzas Lahiri Mahasajas uztveres tika pierakstītas ar apjomīgiem dažādu studentu komentāriem.

"Meistars nekad neieteica verdzisku ticību. "Vārdi ir tikai čaumalas," viņš teica.
"Iegūstiet pārliecību par Dieva klātbūtni caur savu priecīgo kontaktu meditācijā."

"Nē matērija kas tas mācekļa problēma, tas guru ieteica *Krija Joga* priekš tā risinājums.

"Jogas atslēga nezaudēs savu efektivitāti, kad es vairs nebūšu klāt ķermenī, lai tevi vadītu. Šo tehniku nevar sasiet, ievietot arhīvā un aizmirst teorētisku iedvesmu veidā. Nepārtraukti turpini savu atbrīvošanās ceļu caur *Kriju* , kuras spēks slēpjas praksē."

"Es pats uzskatu *Kriju* par visefektīvāko glābšanas līdzekli, izmantojot pašu pūles, kāds jebkad ir attīstīts cilvēka meklējumos pēc Bezgalīgā." Kebalananda noslēdza ar šo nopietno liecību. "Caur to visvarenais Dievs, kas apslēpts visos cilvēkos, redzami iemiesojās Lahiri Mahasajas un vairāku viņa mācekļu miesā."

Kristum līdzīgs brīnums, ko veica Lahiri Mahasaya, notika Kebalanandas klātbūtnē. Mans svētais skolotājs kādu dienu atstāstīja šo stāstu, viņa acis bija attālinājušās no sanskrita tekstiem mūsu priekšā.

"Akls māceklis Ramu pamodināja manu aktīvu žēlumu. Vai viņam nevajadzētu būt gaismai acīs, ja viņš uzticīgi kalpoja mūsu skolotājam, kurā Dievišķais pilnībā mirdzēja? Kādu rītu es centos runāt ar Ramu, bet viņš stundām ilgi pacietīgi sēdēja, vēdinot guru ar paštaisītu palmu lapas *pankhu* . Kad bhakta beidzot izgāja no istabas, es viņam sekoju."

"Rāmu, kā garš ir tu bijis akls?

"Kopš dzimšanas, kungs! Nekad manas acis nav bijušas svētītas ar saules

mirdzumu." "Mūsu visvarenais guru var jums palīdzēt. Lūdzu, izsakiet

lūgumu."

"Nākamajā dienā Ramu kautrīgi vērsās pie Lahiri Mahasajas. Māceklim bija gandrīz kauns lūgt, lai viņa garīgajai pārpilnībai tiktu pievienota arī fiziskā bagātība."

"Skolotāj, kosmosa apgaismotājs ir Tevī. Es lūdzu Tevi, lai Tu ienes Viņa gaismu manās acīs, lai es uztvertu saules vājāko mirdzumu."

„Ramu, kāds ir savvērējies nostādīt mani sarežģītā situācijā. Man nav

dziedinoša spēka.“ „Kungs, Bezgalīgais tevī noteikti var dziedināt.“

"Tas tiešām ir citādi, Ramu. Dieva robežu nekur nav! Tas, kas iedēdz zvaigznes un miesas šūnas ar noslēpumainu dzīvības mirdzumu, noteikti var ienest redzes mirdzumu tavās acīs."

"Meistars pieskārās Ramu pieri vietā starp uzacīm. ~~4-7~~ "Saglabāji savu prātu koncentrētu tur, un bieži dziedājums tas vārds no tas pravietis Rāma ~~4-8~~ priekš septiņi dienas. The

krāšņums no tas saule būs ir a īpašs rītausma priekš tu.

"Lūk, vienas nedēļas laikā tas tā notika. Pirmo reizi Ramu ieraudzīja dabas skaisto vaigu. Viszinošais neklūdīgi bija licis savam māceklim atkārtot Ramas vārdu, kuru viņš pielūdza vairāk par visiem citiem svētajiem. Ramu ticība bija dievbijīgi uzarta augsne, kurā guru spēcīgā pastāvīgās enerģijas sēkla..." dziedināšana sadīguši." Kebalananda bija kluss priekš a brīdis, tad apmaksāts a tālāk veltījums savam guru.

"Visos Lahiri Mahasajas veiktajos brīnumos bija redzams, ka viņš nekad nepieļāva ego principa **4-9 darbību.**" uzskatīt sevi par cēlonisku spēku. Pilnībā padodoties neatvairāmai padevībai, meistars ļāva Pirmajam Dziedinošajam Spēkam brīvi plūst caur viņu.

"Daudzajiem ķermeņiem, kas tika iespaidīgi dziedināti, pateicoties Lahiri Mahasaja, galu galā bija jābaro kremācijas liesmas. Taču klusās garīgās atmodas, ko viņš īstenoja, Kristum līdzīgie mācekļi, ko viņš radīja, ir viņa neiznīcīgie brīnumi."

Es nekad kļuva a Sanskrits zinātnieks; Kebalananda mācīja es a zīlnieks sintakse.

.....
4-1 : Burtiski, "atteikties". No Sanskrits darbības vārds saknes, "uz cast malā."

4-2 : Efekti no pagātne darbības, iekšā šis vai a bijušais dzīve; no Sanskrits *kri* , "uz darīt."

4-3 : *Bhagavads Gita* , IX. 30.-31. lpp. Krišna bija tas vislielākais pravietis no Indija; Ardžuna bija viņa galvenais māceklis.

4-4 : Es vienmēr uzrunāts viņš kā Ananta-da. *Da* ir a cieņpilns sufikss kurš tas vecākais brālis iekšā an Indijas ģimene saņem no jaunākajiem brāļiem un māsām.

4-5 Mūsu tikšanās laikā Kebalananda vēl nebija pievienojies Svāmī ordenim un parasti tika saukts par "Šastri Mahāsaju". Uz izvairīties apjukums ar tas vārds no Lahiri Mahasaja un no Meistars Mahasaja (nodaļa 9), Es rīts atsaucoties manam Sanskrits pasniedzējs tikai ar viņa vēlāk klostera vārds no Svāmī Kebalananda. Viņa biogrāfija ir bijis nesen publicēts iekšā

Bengāļu. Dzimis iekšā tas Khulna rajons no Bengālija iekšā 1863. gadā Kebalananda deva augšup viņa ķermenis iekšā .Benaresa plkst. tas vecums no sešdesmit astoņi

.Viņa ģimene vārds bija Ašutošs Čaterdži

4-6 : The sens četri *Vēdas* sastāvēt pāri 100 saglabāties kanonisks grāmatas. Emersons apmaksāts tas sekojošais veltījums iekšā viņa Vēdu domužurnāls : "*Tas ir cildens kā karstums, nakts un elpas necaurlaidīgs okeāns. Tas ietver sevī visas reliģiskās jūtas, visu dižciltīgo ētiku, kas savukārt apciemo katru cēlu poētisku prātu.* Nav jēgas nolikt grāmatu malā; ja es uzticos sev..."

meži vai iekšā a laiva uz tas dižis Daba padara a *Brahmins* no es pašlaik: mūžīgs nepieciešamība, mūžīgs Tā ir viņas ticība. Miers, viņa man saka, un šķīstība un kompensācija, neizdibināms spēks, nepārtraukts klusums. absolūta

" .pamešana- šie panacejas izpirkt visi grēks un atnest tu uz tas svētlaipe no tas Astoņi Dievi

4-7 : The sēdekļi no tas "vientuļš" vai garīgs acs. Plkst. nāve tas apziņa no vīrietis ir parasti zīmēts uz šīs svēts vieta, kas izskaidro mirušo paceltās acis.

4-8 : The centrālais svēts figūra no tas Sanskrits episks *Ramajana* .

4-9 : Ahankara, egoisms; burtiski, "Es darīt." The sakne cēlonis no dualisms vai ilūzija no *maiija* , ar kuru tas subjekts (ego) parādās kā objekts; radības iztēlojas sevi kā radītājus.

NODAĻA: 5

A "Smaržas Svētais" Displeji Viņa Brīnumi

"Uz katru lieta tur ir a sezona, un a laiks uz katru mērķis zem tas debesis."

Man nebija šīs Zālamana gudrības, kas mani mierinātu; jebkurā izbraucienā no mājām es meklēju apkārt sava lemtā guru seju. Taču mans ceļš nekrustojās viņa ceļam līdz pat vidusskolas beigām.

Starp manu lidojumu ar Amaru uz Himalajiem un lielo dienu, kad manā dzīvē ieradās Šri Juktešvara, pagāja divi gadi. Šajā laikā es satiku vairākus gudros — "Smaržu svēto", "Tīgeru Svāmī", Nagendru Natu Bhaduri, Meistaru Mahasaju un slaveno bengāļu zinātnieku Džagadisu Čandru Bosi.

Manai satikšanās reizei ar "Smaržu svēto" bija divas preambulas – viena harmoniska un otra humoristiska.

"Dievs ir vienkāršs. Viss pārējais ir sarežģīts. Nemeklējiet absolūtas vērtības relatīvajā dabas pasaulē."

Šīs filozofiskās noslēguma pārdomas maigi ienāca manā ausī, klusībā stāvot Kali tempļa tēla priekšā. Pagriezies, es sastapos ar garu vīrieti, kura apģērbs vai tā trūkums atklāja, ka viņš ir klejojošs *sadhu*.

"Tu tiešām esi ielauzies manās domās!" es pateicīgi pasmaidīju. "Labvēlīgo un briesmīgo dabas aspektu sajaukums, ko simbolizē Kali, 5-1" ir mulsinājis gudrākas galvas nekā manējās!

"Tikai nedaudzi atrisinās viņas noslēpumu! Labais un ļaunais ir izaicinošā mīkla, ko dzīve kā sfinksu liek katra saprāta priekšā. Nemēģinot rast risinājumu, vairums vīriešu maksā ar savu dzīvību, sodu tagad, tāpat kā Tēbu laikos. Šeit un tur, milzīga, vientuļa figūra nekad nesaucas par sakāvi." No maiju *laikiem* 5-2 no dualitātes viņš izrauj vienotības nedalāmo patiesību."

"Tu runāt ar pārlicēba, kungs."

"Es jau sen esmu praktizējis godīgu pašanalīzi, izsmalcināti sāpīgu pieeju gudrībai. Pašpārbaude, neatlaidīga savu domu ievērošana ir skarba un satriecoša pieredze. Tā sagrauj pat visdrosmīgāko ego. Bet patiesa pašanalīze matemātiski rada

gaišreģus. "Pašizpaušmes" ceļš, individuāla atzīšana, noved pie egoistiem, kuri ir pārliecināti par savām tiesībām."

privāts interpretācijas no Dievs un tas Visums."

"Patiesība pazemīgi aiziet pensijā, nē šaubas, pirms tāds augstprātīgs originalitāte." Es bija baudot tas diskusija.

"Cilvēks nevar saprast mūžīgo patiesību, kamēr nav atbrīvojies no iedomības. Cilvēka prāts, atsegts gadsimtiem ilgam gļotu slānim, mudž no neskaitāmu pasaules maldu atbaidošas dzīves."

Kaujas lauku cīņas šeit nobāl, kad cilvēks pirmo reizi cīnās ar iekšējiem ienaidniekiem! Nav mirstīgu ienaidnieku, kurus varētu pārvarēt ar satriecošu spēka arsenālu! Visuresoši, nemierīgi, vajājot cilvēku pat miegā, smalki apbruņoti ar mistisko ieroci, šie nezinīgu kārību kareivji cenšas mūs visus nogalināt. Bezdomīgs ir cilvēks, kurš aprok savus ideālus, padodoties... kopīgais liktenis. Vai viņš var šķīst citādāks nekā bezspēcīgs, kokains, apkaunojošs?

"Cienījamais kungs, vai jums nav nekādas līdzjūtības pret

apjukušajām masām?" Gudrais uz brīdi klusēja, tad atbildēja

šķībi.

"Mīlēt gan neredzamo Dievu, visu tikumu krātuvi, gan redzamo cilvēku, kuram šķietami nekā nepiemīt, bieži vien ir mulsinoši! Bet atjautība ir līdzvērtīga labirintam. Iekšējā izpēte drīz vien atklāj vienotību visos cilvēku prātos – stingru savtīgu motīvu radniecību. Vismaz vienā ziņā atklājas cilvēku brālība. Pēc šī izlīdzinošā atklājuma rodas šausminoša pazemība. Tā nobriest līdzjūtībā pret saviem līdzcilvēkiem, kas ir akli pret dvēseles dziedinošo spēku, kura gaida izpēti."

"The svētie no katru vecums, kungs, ir filcs patīk tu pats priekš tas bēdas no tas pasaule."

"Tikai virspusējs cilvēks zaudē atsaucību pret citu dzīves bēdām, iegrimstot savās šaurajās ciešanās." SADHU skarbajā sejā bija manāmi kļuvus vieglāk. "Tas, kurš praktizē Pašsadalīšana ar skalpeli izjutīs universālas žēluma paplašināšanos. Viņam tiek dota atbrīvošana no viņa ego apdullinošajām prasībām. Dieva mīlestība uzplaukst šādā augsnē. Radījums beidzot vēršas pie sava Radītāja, ja ne cita iemesla dēļ, tad lai mokās jautātu: "Kāpēc, Kungs, kāpēc?" Ar necilām sāpju pātagas pātagām cilvēks beidzot tiek iedzīts Bezgalīgajā Klātbūtnē, kuras skaistumam vien vajadzētu viņu pievilināt."

Gudrais un es bijām Kalkutas Kaligatas templī, kur biju devies apskatīt tā slaveno krāšņumu. Ar plašu žestu mans nejaušais biedrs atmeta grezno cieņu.

"Ķieģeļi un java dziedāt mūs nē dzirdams melodija; tas sirds atveras tikai uz tas cilvēks dziedājums no esība."

Mēs pastaigājāties līdz vilinošajai saulei pie ieejas, kur šurpu turpu gāja pūli bhaktu.

"Tu esi jauns." Gudrais mani domīgi nopētīja. "Arī Indija ir jauna. Senie *riši* **5-3** iedibināja neiznīcināmus garīgās dzīves modeļus. To sirmie teicieni ir pietiekami šai dienai un zemei. Ne novecojuši, ne nesarežģīti pret materiālisma viltībām, disciplinārie priekšraksti joprojām veido Indiju. Tūkstošgades laikā — vairāk nekā samulsušie zinātnieki vēlētos aprēķināt! — skeptiķis Laiks ir apstiprinājis Vēdu vērtību. Pieņemiet to par savu mantojumu.

Kad es godbijīgi atvadījos no daiļrunīgā *sadhu*, viņš atklāja gaišreģa uztveri: "Pēc tam, kad šodien būsi no šejienes aizbraucis, tevi gaida neparasta pieredze."

Es pametu tempļa teritoriju un bezmērķīgi klejoju tālāk. Nogriežoties aiz stūra, es satiku senu paziņu — vienu no tiem garvārdīgajiem puisiem, kuru sarunu spējas ignorē laiku un pieņem mūžību.

"Es tevi drīz vien atlaidīšu, ja tu man pastāstīsi visu, kas noticis sešu mūsu šķirtības gadu laikā."

"Kas a paradokss! Es obligāti aiziet tu tagad."

Bet viņš turēja mani aiz rokas, izspiežot no manis informācijas drumsklas. Viņš bija kā rijīgs vilks, es nodomāju izklaidējoties; jo ilgāk es runāju, jo alkatīgāk viņš ošņāja ziņas. Pie sevis es lūdzu dievieti Kali izdomāt graciozu bēgšanas veidu.

Mans biedrs mani pēkšņi pameta. Es atviegloti nopūtos un paātrināju soli, baidoties atgriezties plāpīgajā drudzī. Izdzirdējis aiz muguras ātrus soļus, es paātrināju gaitu. Es neuzdrošinājos atskatīties. Bet ar lēcienu jauneklis pievienojās man, jautri satverot manu plecu.

"Es aizmirsu tev pastāstīt par Gandha Babu (Smaržu svēto), kas rotā tur māju." Viņš norādīja uz mājokli dažu jardu attālumā. "Iepazīstieties ar viņu; viņš ir interesants. Jums varētu būt neparasta pieredze. Uz redzēšanos," un viņš mani patiešām atstāja.

līdzīgi formulētais *sadhu* pareģojums *Kaligatas* templī. Pilnīgi ieintriģēts, es iegāju mājā un tiku ievests plašā viesistabā. Uz bieza, oranžas krāsas paklāja, šur tur sēdēja pūlis cilvēku, gluži kā austrumnieciski. Mani sasniedza bijīgs čuksts:

"Lūk, Gandha Baba leoparda ādā. Viņš var piešķirt jebkura zieda dabisko smaržu bez smaržas." viens, vai atdzīvināt a novītušu zieds, vai izgatavot a personas āda izstarot apburošs smarža."

Es paskatījos tieši uz svēto; viņa ātrais skatiens apstājās manējā. Viņš bija apaļīgs un bārdains, ar tumšu ādu un lielām, mirdzošām acīm.

"Dēls, priecājos tevi redzēt. Saki, ko vēlies. Vai vēlies smaržas?" "Kam

nolūkam?" Es uzskatīju viņa piezīmi par diezgan bērnišķīgu.

"Lai izbaudītu brīnumaino veidu, kā baudīt smaržas."

"Ierobot Dievu, lai radītu smaržas?"

"Kas no tas? Dievs padara smaržas jebkurā gadījumā."

"Jā, bet Viņš veido traušas ziedlapiņu pudeles svaigai lietošanai un izmešanai. Vai tu vari materializēt ziedus?"

"Es materializēties smaržas, mazs draugs."

"Tad smarža rūpnīcas griba iet ārā no business."

"Es atļaušu viņiem turpināt savu amatu! Mans mērķis ir demonstrēt Dieva spēku."

"Kungs, vai ir nepieciešams pierādīt Dievu? Vai Viņš nedara brīnumus it visā, visur?" "Jā, bet arī mums vajadzētu izpaust daļu no Viņa bezgalīgās radošās daudzveidības."

"Cik ilgs laiks bija nepieciešams, lai
apgūtu savu mākslu?" "Divpadsmit
gadi."

"Par smaržu radīšanu ar astrāliem līdzekļiem! Šķiet, mans godājamais svētais, ka tu esi izšķērdējis divpadsmit gadus smaržām, kuras var iegādāties par dažām rūpijām ziedu veikalā."

"Smaržas izbalēt ar ziedi."

"Smaržas izbalēt ar nāve. Kāpēc vajadzētu Es vēlme ka kurš iepriecina tas ķermenis tikai?"

"Filozofa kungs, jūs mani iepriecināsiet. Tagad izstiepiet savu labo roku." Viņš veica svētības žestu.

Es biju dažu pēdu attālumā no Gandha Babas; neviens cits nebija pietiekami tuvu, lai pieskartos manam ķermenim. Es pastiepu roku, kuru jogs nepieskārās.

"Kādas smaržas tu vēlies?"

"Rožu."

"Esi tas tāpat."

Par lielu pārsteigumu no manas plaukstas centra spēcīgi nāca burvīga rožu smarža. Es smaidot paņēmu lielu baltu, bezsmaržas ziedu no blakus esošās vāzes.

"Vai šo bezsmaržas ziedu var caurstrāvēt jasmīns?"

"Lai tā būtu."

No ziedlapiņām acumirkļi izšāvās jasmīna smarža. Es pateicos brīnumdarītājam un apsēdos blakus vienam no viņa studentiem. Viņš man pastāstīja, ka Gandha Baba, kura īstais vārds bija Višudhananda, bija iemācījies daudz pārsteidzošu jogas noslēpumu no kāda meistara Tibetā. Tibetietis

jogs, Es bija pārliecināts, bija sasniegts tas vecums no pāri a tūkstoš gadi.

"Viņa mācekļi Gandha Baba ne vienmēr izpilda savus smaržu trikus vienkāršajā verbālajā veidā, ko jūs tikko redzējāt." Students runāja ar acīmredzamu leprumu par savu skolotāju. "Viņa procedūra ir ļoti atšķirīga, atbilstoši temperamentu daudzveidībai. Viņš ir apbrīnojams! Viņa sekotāju vidū ir daudzi Kalkutas inteliģences pārstāvji."

Es iekšēji apņēmos nepievienot sevi viņu pulkam. Guru, kas pārāk burtiski bija "brīnišķīgs", man nebija pa prātam. Piekļājīgi pateicies Gandha Babam, es devos prom. Pastaigājoties mājup, es pārdomāju trīs dažādās satikšanās, ko diena bija atnesusi.

Ieejot pa Gurparas ielas durvīm, mani sagaidīja

māsa Uma. "Tu kļūsti diezgan stilīga, lietojot smaržas!"

Bez a vārds, Es pamāja viņas uz smarža mans roka.

"Kas an pievilcīgs roze smaržas! Tas ir neparasti stiprs!"

Domājot, ka tas ir "ļoti neparasti", es klusībā novietoju astrāli smaržojošo ziedu zem viņas nāsīm.

"Ak, es dievinu jasmīnu!" Viņa satvēra ziedu. Pār viņas seju pārskrēja smieklīgs apmulsums, kad viņa atkārtoti ieelpoja jasmīna smaržu no zieda, par kuru viņa labi zināja, ka tas ir bez smaržas. Viņas reakcija kļiedēja manas aizdomas, ka Gandha Baba ir izraisījis autosugestivitātes stāvokli, kurā tikai es spēju sajust smaržas.

Vēlāk no drauga Alakanandas dzirdēju, ka "Smaržu svētajam" piemīt spēks, kādu es vēlētos, lai tam piemistu badā mirstošie miljoniem Āzijas un, mūsdienās, arī Eiropas iedzīvotāju.

"Es biju klāt kopā ar simts citiem viesiem Gandha Babas mājās Burdvanā," man pastāstīja Alakananda. "Tas bija svinīgs notikums. Tā kā jogam bija slava par spēju izvilkt priekšmetus no zila gaisa, es smeļoties lūdzu viņam materializēt dažus ne sezonas mandarīnus. Tūlīt *luči* 5-4 "...kas atradās uz visiem banānu lapu šķīvjiem, piepūtās. Katrā maizes aploksnē atradās nomizots mandarīns. Es savējā iekodos ar zināmām bažām, bet tas man šķita garšīgs."

Gadus vēlāk es caur iekšējo apzināšanos sapratu, kā Gandha Baba paveica savas materializācijas. Diemžēl šī metode nav sasniedzama pasaules izsalkušajiem pūļiem.

Dažādie maņu stimuli, uz kuriem cilvēks reaģē — taustes, redzes, garšas, dzirdes un ožas — rodas elektronu un protonu vibrāciju variāciju rezultātā. Vibrācijas savukārt regulē "lifetroni" — smalki dzīvības spēki vai smalkākas par atomu enerģijas, kas inteligenti uzlādētas ar piecām atšķirīgām maņu ideju vielām.

Gandha Baba, saskaņojot sevi ar kosmisko spēku ar noteiktām jogas praksēm, spēja vadīt dzīvības troniem pārkārtot savu vibrācijas struktūru un objektivizēt vēlamo rezultātu. Viņa smaržas, augļi un citi brīnumi bija ikdienišķu vibrāciju faktiskas realizācijas, nevis hipnotiski radītas iekšējas sajūtas. 5-5

Brīnumdarības, kādas demonstrēja "Smaržu svētais", ir iespaidīgas, bet garīgi bezjēdzīgas. Tām nav liela mērķa ārpus izklaides, tās ir tikai novirzes no nopietniem Dieva meklējumiem.

Ārsti hipnozi nelielās operācijās ir izmantojuši kā sava veida psihisku hloroformu personām, kuras varētu apdraudēt anestēzijas līdzeklis. Taču hipnotisks stāvoklis ir kaitīgs tiem, kas tam bieži tiek pakļauti; rodas negatīva psiholoģiska ietekme, kas laika gaitā izjauc smadzeņu šūnas.

Hipnoze ir ielaušanās cita apziņas teritorijā. Tās īslaicīgajām parādībām nav nekā kopīga ar brīnumiem, ko veic dievišķas apzināšanās cilvēki. Pamostoties Dievā, patiesie svētie šajā sapņu pasaulē ievieš izmaiņas ar gribas palīdzību, kas harmoniski saskaņota ar Radošo Kosmisko Sapņotāju.

Meistari nosoda neparastu spēju ārišķīgo demonstrēšanu. Persiešu mistiķis Abu Saidi reiz smējās par dažiem *faḫīriem*, kuri lepojās ar savām brīnumainajām spējām pār ūdeni, gaisu un kosmosu.

"Arī varde jūtas kā mājās ūdenī!" ar maigu nicinājumu norādīja Abu Saidi. "Vārna un grifs viegli lido gaisā; Velns ir vienlaikus klātesošs gan Austrumos, gan Rietumos! Īsts cilvēks ir viņš PVO mājvietas iekšā taisnīgums starp viņa biedrs vīrieši, PVO pērk un pārdod, vēl ir nekad "Uz vienu mirkli aizmirst Dievu!" Citā reizē lielais persiešu skolotājs savus uzskatus par reliģisko dzīvi pauda šādi: "Atlikt malā to, kas ir tavā galvā (savtīgās vēlmes un ambīcijas); brīvi dot to, kas tev ir rokās; un nekad nevairīties no grūtību triecieniem!"

Ne objektīvais Kaligatas tempļa gudrais, ne Tibetā apmācītais jogs nebija apmierinājuši manas ilgas pēc guru. Manai sirdij nebija vajadzīgs skolotājs, lai to atpazītu, un tā iesaucās pati par sevi "Bravo!" vēl skaļāk, jo reti tika izsaukta no klusuma. Kad es beidzot satiku savu skolotāju, viņš ar savu cildeno piemēru vien man iemācīja, kāds ir patiesais cilvēks.

5-1 : Kali pārstāv tas mūžīgs princips iekšā daba. Viņa ir tradicionāli attēlā kā a četrroku sieviete, stāvot ieslēgts veidlapa no tas Dievs Šiva vai tas Bezgalīgs, jo daba vai tas fenomenāls pasaule ir sakņojušies iekšā tas Noumenons. The četri Rokas simbolizē galvenās īpašības – divas labvēlīgas, divas destruktīvas, norādot uz matērijas vai radīšanas būtisko dualitāti.

5-2 : Kosmiskais ilūzija; burtiski, "tā mērītājs." *maiya* ir tas maģisks jauda iekšā radīšana ar kurš ierobežojumi un nodaļas ir acīmredzot tagadne iekšā tas Neizmērojams un Nešķīrāmi. Emersons rakstīja tas sekojošais dzejolis, uz kurš viņš deva *Maijas* nosaukums :

Ilūzija darbi necaurredzams, Aušana tīmekļi neskaitāmi, Viņas gejs attēli nekad neizdoties, Pūlis katrs citi, plīvurs
.ieslēgts Plīvurs, Burvīgs, kuram ticēs cilvēks, kurš alkst tikt pievilts

5-3 : The *riši* , burtiski "redzētāji", bija tas autori no tas *Vēdas* iekšā an nenosakāms senatne..

5-4: Plakana, apaļa indiešu maize..

Lai tik tikko apzināties tas plašs solis no divdesmitā gadsimta zinātne. Transmutācija no metāli un cits alķīmiskie :5-5
sapņi ir redzēšana piepildījums katru dienu iekšā centri no zinātnisks pētījums pāri tas pasaule. The ievērojams Franču
ķīmiķis, Žoržs Klods 1928. gadā Fontenblo zinātniskas sanāksmes priekšā veica "brīnumus", izmantojot savas ķīmiskās
zināšanas par skābekļa pārvērtībām. Viņa "burvju nūjiņa" bija vienkāršs skābeklis, kas burbuļoja mēģenē uz galda.
Zinātnieks "sauja smilšu pārvērtā dārgakmeņos, dzelzi stāvoklī, kas atgādināja izkausētu šokolādi, un, atņemot ziediem
."to nokrāsas, pārvērtā tos stikla konsistencē

Kloda kungs paskaidroja, kā jūru skābekļa pārveidošanās var pārvērst daudzus miljonus mārciņu zirgspēku; kā ūdens"
kurš augoņi ir ne obligāti dedzināšana; kā mazs pilskalns no smiltis, ar a vientuļš smaka no tas skābekļa pūšanas cauruli
varēja pārvērst safīros, rubīnos un topāzos; un viņš paredzēja laiku, kad cilvēki varēs staigāt pa okeāna dibenu bez
nirēja aprīkojuma. Visbeidzot zinātnieks pārsteidza savus skatītājus, padarot viņu sejas melnas, noņemot sarkano saules
.staru krāsu

Šis ievērojamais franču zinātnieks ir radījis šķidru gaisu ar izplešanās metodi, kurā viņam ir izdevies atdalīt dažādos gāzes
.no tas gaiss, un ir atklāja dažādi nozīmē no mehāniskā izmantošana no atšķirības no temperatūra iekšā jūras ūdens

NODAĻA: 6

The Tīgeris Svāmī

"Es ir atklāja tas Tīgeris Svāmī adrese. Ļaujiet mūs apmeklējums viņš rītdien."

Šo ieteikumu man ieteica Čāndi, viens no maniem vidusskolas draugiem. Es ļoti
vēlējos satikt svēto, kurš pirmsklosterā dzīvē ar kailām rokām bija ķēris tīgerus un
cīnījies ar tiem. Manī bija spēcīga zēniska sajūsma par šādiem ievērojamiem
varoņdarbiem.

Nākamā diena uzausa ziemas aukstumā, bet mēs ar Čāndi devāmies ceļā jautri. Pēc
veltīgām medībām Bhovanipurā, netālu no Kalkutas, mēs nonācām pie īstās mājas.
Durvīs bija divi dzelzs gredzeni, kurus es caururbjuši noklausījos. Neskatoties uz
troksni, kalps tuvojās nesteidzīgā gaitā. Viņa ironiskais smaids netieši ka
apmeklētāji, neskatoties uz viņu troksni, bija bezspēcīgs uz traucēt tas miers svētā
mājā.

Sajūtot kluso aizrādījumu, mēs ar biedru bijām pateicīgi, ka tikām uzaicināti uz
viesistabu. Ilgā gaidīšana tur radīja nepatīkamas bažas. Indijas nerakstītais likums
patiesības meklētājam ir pacietība; meistars var apzināti pārbaudīt cilvēka vēlmi
viņu satikt. Šo psiholoģisko viltību Rietumos brīvi izmanto ārsti un zobārsti!

Kalpa pasaukti, mēs ar Čandi beidzot iegājām guļamistabā. Slavenais Sohongs **6-1**
Svami sēdēja savā gultā. Viņa milzīgā ķermeņa skats mūs dīvaini iespaidoja.

Ar izvalbītām acīm mēs stāvējām bez vārdiem. Mēs nekad iepriekš nebijām redzējuši tādu krūti vai tik futbola bumbai līdzīgus bicepsus. Uz milzīga kakla svāmī nikno, bet mierīgo seju rotāja plūstošas lokas, bārda un ūsas. Viņa tumšajās acīs mirdzēja baloži un tīgerim līdzīgas īpašības. Viņš bija kails, izņemot tīgera ādu ap muskuļoto vidukli.

Atraduši savstarpējas balsis, mēs ar draugu sveicinājām mūku, paužot savu apbrīnu par viņa meistarību neparastajā kaķu arēnā.

"Vai jūs, lūdzu, nevarētu mums pastāstīt, kā ir iespējams ar kailām dūrēm pakļaut visniknāko no džungļu zvēriem – karaliskos Bengālijas terjerus?"

"Mani dēli, man nav nieks cīnīties ar tīģeriem. Es to varētu izdarīt šodien, ja nepieciešams." Viņš bērnišķīgi iesmējās. "Jūs uz tīģeriem skatāties kā uz tīģeriem; es tos pazīstu kā kaķīšus."

"Svāmī, es domāju, ka varētu iespaidot savu zemapziņu ar domu, ka tīģeri ir kaķīši, bet vai es varētu panākt, lai tīģeri tam noticētu?"

"Protams, arī spēks ir nepieciešams! Nevar gaidīt uzvaru no zīdaina, kurš iztēlojas tīģeri kā mājas kaķi! Spēcīgas rokas ir mans pietiekamais ierocis."

Viņš lūdza mūs sekot viņam līdz iekšpagalmam, kur viņš atsitās pret sienas malu. Ķieģelis nokrita uz grīdas; debesis drosmīgi lūrēja caur sienas pazudušo zobu. Es pamatīgi satrūkos pārsteigumā; tas, kurš var ar vienu sitienu noņemt mūrētus ķieģeļus no cietas sienas, es nedomāju, noteikti spēs izkustināt arī tīģeru zobus!

"Vairākiem vīriešiem ir tāds pats fizisks spēks kā man, taču viņiem joprojām trūkst vēsas pārliecības. Tie, kas ir fiziski, bet ne garīgi stipri, var noģībt, vien ieraugot savvaļas zvēru, kas brīvi lēkā džungļos. Tīģeris savā dabiskajā mežonībā un dzīvotnē krasi atšķiras no ar opiju barota cirka dzīvnieka!"

"Daudzi cilvēki ar herkulesa spēku tomēr ir tikuši iebiedēti līdz pilnīgai bezpalīdzībai karaliska Bengālijas tīģera uzbrukuma priekšā. Tādējādi tīģeris ir pārvērtis cilvēku viņa paša prātā par..." tikpat bezspēcīgs stāvoklis kā kaķītim. Vīrietim ar diezgan spēcīgu ķermeni un ārkārtīgi spēcīgu apņēmību ir iespējams apgriezt situāciju pret tīģeri un piespiest to pārliecināties par kaķīša neaizsargātību. Cik bieži es tieši to esmu darījis!"

Es biju diezgan gatavs ticēt, ka titāns manā priekšā spēj veikt tīģera-kaķa pārvērtības. Viņš šķita didaktiskā noskaņojumā; Čandi un es klausījāmies ar cieņu.

"Prāts ir muskuļu valdītājs. Āmuru sitiena spēks ir atkarīgs no pielietotās enerģijas; cilvēka ķermeņa instrumenta izpaustais spēks ir atkarīgs no viņa agresīvās gribas un drosmes. Ķermeni burtiski rada un uztur prāts. Ar iepriekšējo dzīvju instinktu

spiediena palīdzību stiprās vai vājās puses pakāpeniski iesūcas cilvēka apziņā. Tās izpaužas kā ieradumi, kas savukārt pārtop par vēlamu vai nevēlamu ķermeni. Ārējam trauslumam ir mentāla izcelsme; apburtajā lokā ieraduma piesaistītais ķermenis kavē prāta darbību. Ja saimnieks atļaujas sev..."

ja to komandē kalps, pēdējais kļūst autokrātisks; prāts līdzīgi tiek paverdzināts, pakļaujoties miesas diktātam."

Pēc mūsu lūguma iespaidīgais svāmī piekrita pastāstīt mums kaut ko no savas dzīves. "Mana agrākā vēlme bija cīnīties ar tīģeriem. Mana griba bija varena, bet mans ķermenis bija vājš."

Mani pārņēma pārsteiguma izsauciens. Likās neticami, ka šis vīrietis, tagad "ar atlantiešu pleciem, spējīgs nest", jebkad varēja pazīt vājumu.

"Tieši ar nelokāmu neatlaidību domās par veselību un spēku es pārvarēju savu invaliditāti. Man ir visi iemesli slavēt pārliecinošo garīgo enerģiju, kas, manuprāt, bija īstais karalisko Bengālijas zirgu pakļāvējs."

"Vai tu domā, cienījamais svami, ka es jebkad varētu cīnīties ar tīģeriem?" Šī bija pirmā un pēdējā reize, kad šī dīvainā ambīcija jebkad ienāca manā prātā!

"Jā." Viņš smaidīja. "Bet ir daudz tīģeru sugu; daži kļīst cilvēku vēlmju džungļos. Nekāds garīgs labums nerodas, nogāžot zvērus bezsamaņā. Labāk uzvari iekšējos medniekus."

"Maijs mēs dzirdēt, kungs, kā tu mainījies no a dresētājs no savvaļas tīģeri uz a dresētājs no savvaļas kaislības?"

Tīģera Svāmī iestājās klusums. Viņa skatienā parādījās atsvešinātība, atsaucot atmiņā aizgājušo gadu vīzijas. Es pamanīju viņa vieglo garīgo cīņu, lai izlemtu, vai izpildīt manu lūgumu. Visbeidzot viņš piekritoši pasmaidīja.

"Kad mana slava sasniedza zenītu, tā atnesa lepnuma reibumu. Es nolēmu ne tikai cīnīties ar tīģeriem, bet arī demonstrēt tos dažādos trikos. Mans mērķis bija piespiest mežonīgos zvērus uzvesties kā pieradinātus. Es sāku publiski veikt savus varoņdarbus ar iepriecinošiem panākumiem."

"Viens vakars mans tēvs ienāca mans istaba iekšā domīgs noskaņojums.

"Dēls, man ir brīdinājuma vārdi. Es tevi pasargāšu no gaidāmajām nelaimēm, ko rada cēloņu un seku riteņi."

"Vai jūs esat fatālists, Tēvs? Vai mānticībai vajadzētu aptraipīt varenos ūdeņus vai manas darbības?"

"Es neesmu fatālists, dēls. Bet es ticu taisnīgajam atriebības likumam, kā tas mācīts svētajos rakstos. Džungļu ģimenē pastāv aizvainojums pret tevi; dažreiz tas var nākt par ļaunu."

"Tēvs, tu mani pārsteidz! Tu labi zini, kas ir tīģeri — skaisti, bet nežēlīgi! Pat tūlīt pēc milzīgas maltītes, ko sniedz kāda nelaimīga radība, tīģeris, ieraugot jaunu medījumu, uzbudinās ar jaunu iekāri. Tā var būt priecīga gazele, kas skraida pa džungļu zāli. Notverot to un iekodis caurumu mīkstajā rīklē, ļaunprātīgais zvērs sagaršo tikai nedaudz klusi kliežošo asiņu,"

un iet tā izvirtīgs veids.

"Tīgeri ir visnycināmākie no džungļu šķirnes! Kas zina? Varbūt mani sitieni iedvesīs viņu biežajās galvās kaut nedaudz veselā saprāta. Esmu direktors meža apdares skolā, lai iemācītu viņiem maigas manieres!"

"Lūdzu, Tēvs, domā par mani kā par tīgeru pieradinātāju un nekad kā par tīgeru slepkavu. Kā gan mani labie darbi varētu man nodarīt ļaunumu? Es lūdzu Tevi neuzspiest man nekādas pavēles mainīt savu dzīvesveidu."

Mēs ar Čandi bijām uzmanīgi, izprotot pagātnes dilemmu. Indijā bērns vieglprātīgi nepakļaujas vecāku vēlmēm.

"Stoiskā klusumā tēvs klausījās manā skaidrojumā. Pēc tam viņš nopietni atklāja ko jaunu.

"Dēls, tu mani piespied atstāstīt draudīgu pareģojumu no svētā lūpām. Viņš pie manis tuvojās vakar, kad es sēdēju verandā savā ikdienas meditācijā."

"Dārgais draugs, es nāku ar vēstījumu tavam karojošajam dēlam. Lai viņš pārtrauc savas mežonīgās darbības. Pretējā gadījumā viņa nākamā sastapšanās ar tīgeri beigsies ar smagām brūcēm, kam sekos seši mēneši nāvējošas slimības. Tad viņam jāatsakās no saviem agrākajiem paradumiem un jāklūst par mūku."

"Šis stāsts mani neiespaidoja. Es uzskatīju, ka tēvs ir bijis maldīga fanātiķa lētticīgais upuris."

Tīgera Svāmī šo atzīšanos izteica ar nepacietīgu žestu, it kā uz kādu muļķību. Ilgu laiku drūmi klusēdams, viņš šķita nemanāms mūsu klātbūtni. Kad viņš pēkšņi turpināja savu stāstījumu, tas notika ar klusinātu balsi.

"Neilgi pēc tēva brīdinājuma es apmeklēju galvaspilsētu Kūčbehāru. Gleznainā teritorija man bija sveša, un es gaidīju mierīgas pārmaiņas. Kā parasti visur, ielās man sekoja ziņkārīgs pūlis. Es dzirdēju čukstus:

"Šis ir vīrs, kurš cīnās ar savvaļas

tīģeriem." "Vai viņam ir kājas vai

koku stumbri?"

"Paskaties plkst. viņa seja! Viņš obligāti būt an iemiesošanās no tas karalis no tīģeri pats!

"Tu zini, kā ciema zefīri darbojas kā avīzes pēdējie izdevumi! Ar kādu ātrumu sieviešu vēl vēlākie runas ziņojumi cirkulē no mājas uz māju! Dažu stundu laikā visa

pilsēta bija sajūsmā par manu klātbūtni."

"Vakarā es klusi atpūtos, kad dzirdēju auļojošu zirgu nagu klaboņu. Tie apstājās manas dzīvesvietas priekšā. Ienāca vairāki gari policisti ar turbāniem."

"Es biju pārsteigts. "Šīm cilvēku likumu radībām viss ir iespējams," es nodomāju. "Brīnos, vai viņi mani kritizēs par lietām, kas man ir pilnīgi nezināmas." Bet virsnieki paklanījās ar neparastu pieklājību.

"Godājamais kungs, mēs esam sūtīti jūs sveikt Kūčbehāras prinča vārdā. Viņš ar prieku aicina jūs rīt no rīta uz savu pili."

"Es kādu brīdi prātoju par šo iespēju. Kādu nesaprotamu iemeslu dēļ es asi nožēloju šo pārtraukumu manā mierīgajā ceļojumā. Bet policistu lūdzošā izturēšanās mani pamudināja; es piekritu doties."

"Nākamajā dienā mani apmulsināja, kad mani pakalpīgi pavadīja no manām durvīm krāšņā kariatē, ko vilka četri zirgi. Kalps turēja greznu lietussargu, lai pasargātu mani no dedzinošās saules gaismas. Es izbaudīju patīkamo braucienu cauri pilsētai un tās mežainajām nomalēm. Pats karaliskais pēctecis bija pie pils durvīm, lai mani sagaidītu. Viņš piedāvāja savu zelta brokāta sēdekli, smaidot apsēžoties vienkāršāka dizaina krēslā."

""Visa šī pieklājība man noteikti kaut ko maksās!"" es nodomāju pieaugošā pārsteigumā. Prinča motīvs atklājās pēc dažām nejaušām piezīmēm.

"Manā pilsētā klīst baumas, ka ar savvaļas tīģeriem var cīnīties tikai ar kailām rokām. Vai tā ir patiesība?"

"Tas ir diezgan taisnība.

""Es gandrīz nevaru tam noticēt! Jūs esat Kalkutas bengālietis, kas audzis ar pilsētas iedzīvotāju baltajiem rīsiem. Lūdzu, esiet atklāts; vai jūs neesat cīnījies tikai ar bezmugurkaulniekiem, ar opiju barotiem dzīvniekiem?"" Viņa balss bija skaļa un sarkastiska, ar provinces akcenta pieskaņu.

"Es garantēts nē atbilde uz viņa apvainojošs jautājums.

"Es izaicinu jūs cīnīties ar manu tikko noķerto tīģeri Radžu Begumu." **6-2** Ja tev izdosies viņam veiksmīgi pretoties, piesiet viņu ķēdē un atstāt viņa būri pie samaņas, tu iegūsi šo karalisko Bengālijas karali! Tiks piešķirti arī vairāki tūkstoši rūpiju un daudzas citas dāvanas. Ja tu atteiksies ar viņu cīnīties, es visā štatā parādīšu tavu vārdu kā krāpnieku!

"Viņa nekaunīgie vārdi mani trāpīja kā ložu zalve. Es dusmīgi pieņēmu. Princis, sajūsmā puslīdz piecēlies no krēsla, atgāzās ar sadistisku smaidu. Man nāca prātā Romas imperatori, kuri ar prieku lika kristiešiem sēdēt zvēriskās arēnās."

"Mačs notiks pēc nedēļas. Man žēl, ka nevaru dot jums atļauju apskatīt tīģeri iepriekš."

"Es nezinu, vai princis baidījās, ka es varētu mēģināt hipnotizēt zvēru vai slepeni barot viņu ar opiju!"

"Es izgāju no pils, ar izklaidi pamanot, ka tagad trūkst karaliskā lietussarga un bruņu karietes ."

"Nākamajā nedēļā es metodiski sagatavoju savu prātu un ķermeni gaidāmajam pārbaudījumam. Caur savu kalpu es uzzināju fantastiskus stāstus. Svētā briesmīgais pareģojums manam tēvam kaut kādā veidā bija izplatījies, arvien plašāk izplatoties. Daudzi vienkārši ciema iedzīvotāji ticēja, ka ļauns gars, dievu nolādēts, ir reinkarnējies kā tīģeris, kas naktī pieņem dažādas dēmoniskas formas, bet dienā paliek svītrains dzīvnieks. Šim dēmoniskajam tīģerim bija jābūt tam, kas tika sūtīts, lai mani pazemotu."

"Vēl viena iztēles bagāta versija bija tāda, ka dzīvnieku lūgšanas Tīģeru debesīm ir devušas atbildi Radžas Beguma veidolā. Viņam bija jābūt instrumentam, lai sodītu mani - pārdrošo divkājaino, tik ļoti apvainojošo visu tīģeru sugu! Bez kažoka, bez ilknēm vīrieti, kurš uzdrošinās izaicināt ar nagiem bruņotu, izturīgu tīģeri! Visu pazemoto tīģeru koncentrētā inde, paziņoja ciema iedzīvotāji, ir ieguvusi pietiekamu spēku, lai darbotos ar slēptiem likumiem un izraisītu lepnā tīģeru pieradinātāja krišanu."

"Mans kalps man paziņoja arī to, ka princis jūtas kā savā elementā, pārzinot cilvēka un zvēra cīņu. Viņš bija uzraudzījis vētras izturīgas paviljona celtniecību, kas bija paredzēta, lai tajā varētu izmitināt... tūkstošiem. Tās centrs notika Radža Begum iekšā an milzīgs dzelzs būris, ieskauts pie ārējas drošības telpas. Gūsteknis nemitīgi izlaida asinis stindzinošu rēcienu sēriju. Viņu baroja taupīgi, lai iekurinātu dusmīgu apetīti. Varbūt princis gaidīja, ka es būšu atlīdzības maltīte!

"Pilsētas un priekšpilsētu iedzīvotāji labprāt pirka biļetes, reaģējot uz bungu rīboņu, kas vēstīja par unikālo sacensību. Kaujas dienā simtiem cilvēku novērsās sēdvietu trūkuma dēļ. Daudzi vīri ielauzās telšu atverēs vai drūzmējās jebkurā telpā zem galerijām."

Tīģera Svāmī stāstam tuvojoties kulminācijai, mans satraukums pieauga līdz ar to; arī Čandi bija sajūsmā un klusēja.

Radžas Beguma griezīgo sprādzienu un nedaudz pārbiedētā pūļa trokšņa vidū es klusi parādījos. Knapī apģērbts, citādi nebiju pasargāts. Es atvēru drošības telpas durvju bultu un mierīgi tās aizslēdzu aiz sevis. Tīģeris sajuta asinis. Ar pērkona dārdu uzlecot pa restēm, tas raidīja baismīgu sveicienu. Auditoriju pārņēma žēlīgas bailes; es šķitu kā lēnprātīgs jērs niknā zvēra priekšā.

"Vienā mirklī es biju būrī; bet, tiklīdz es aizcirtu durvis, Radža Begums metās man virsū. Mana labā roka bija izmisīgi saplosīta. Cilvēka asinis, vislielākais gardums, ko tīģeris var saņemt, krita šausminošām straumēm. Šķita, ka svētā pareģojums tūlīt piepildīsies."

"Es acumirkļi atguvos no šoka, ko sniedza mans pirmais nopietnais savainojums. Izraidot Ieraudzījis savus asiņainos pirkstus, pabāzu tos zem jostasvietas, es ar kreiso roku vicināju kaulus lūztinošu triecienu. Zvērs atgāzās atpakaļ, apgriezās ap būra aizmuguri un konvulsīvi metās uz priekšu. Mans slavenais dūru sods bira viņam pār galvu.

"Bet Radžas Beguma asiņu garša bija iedarbojusies kā tracinošs pirmais vīna malks dipsomaniem, kurš ilgi bija zaudējis kaut ko. Apdullinošas rēciena pārņemts, zvēra uzbrukumi kļuva arvien niknāki. Mana nepietiekamā aizsardzība ar vienu roku padarīja mani neaizsargātu nagu un ilķņu priekšā. Bet es izpildīju žilbinošu atriebību. Savstarpēji apreibināti, mēs cīnījāmies par nāvi. Būrī valdīja haoss, asinis šļakstījās visos virzienos, un no zvēriskā rīkles nāca sāpju un nāvējošas iekāres sprādzieni."

"Nošauj viņu!" "Nošauj tīgeri!" no auditorijas atskanēja kliegieni. Tik ātri kustējās cilvēks un zvērs, ka sarga lode netrāpīja mērķī. Es saņēmos visu savu gribasspēku, nikni iekliedzos un izdarīju pēdējo triecienu. Tīgeris sabruka un mierīgi gulēja.

"Patīk a kakīti! Es iejaucās.

The svāmī smējās iekšā sirsnīgs atzinība, tad turpinājums tas aizraujošs pasaka.

"Radža Begums beidzot tika uzvarēts. Viņa karaliskais lepnums tika vēl vairāk pazemots: ar savām saplēstajām rokām es pārdroši atvēru viņa žokļus. Uz dramatisku brīdi es turēju galvu žāvējošajā nāves slazdā. Es paskatījos apkārt, meklējot ķēdi. Izvelkot vienu no kaudzes uz grīdas, es piesēju tīgeri aiz kakla pie būra restēm. Triumfējoši devos durvju virzienā."

"Bet ka dēmons iemiesoties, Radža Begum, bija izturība cienīgs no viņa domājams dēmoniska izcelsme. Ar neticamu izklupienu viņš pārrāva ķēdi un uzlēca man uz muguras. Ar plecu cieši ieķēdēja viņa žokļos, un es vardarbīgi nokritu. Bet acumirkļi es viņu piespiedu zem sevis. Zem nežēlīgiem sitieniem nodevīgais dzīvnieks ieģrima pussamānā. Šoreiz es viņu rūpīgāk nostiprināju. Lēnām es atstāju būri.

"Es nonācu jaunā sajūsmā, šoreiz prieka pilnā. Pūļa gaviļes apklusā, it kā no viena gigantiska rīkle. Katastrofāli saplosīts, es tomēr biju izpildījis trīs cīņas nosacījumus — apdullinājis tīgeri, sasitis to ar ķēdi un atstājis viņu bez palīdzības. Turklāt es biju tik smagi ievainojis un nobiedējis agresīvo zvēru, ka tas bija apmierināts ar izdevīgo balvu — manu galvu — iebāzšanu savā mutē!

"Pēc tam, kad manas brūces bija apkoptas, mani godināja un aplika ar vītnēm; pie manām kājām bira simtiem zelta gabalu. Visa pilsēta iestājās svētku laikā. No visām pusēm skanēja nebeidzamas diskusijas par manu uzvaru pār vienu no lielākajiem un mežonīgākajiem tīģeriem, kāds jebkad redzēts. Radža Begums man tika pasniegts, kā solīts, bet es nejutu nekādu pacilātību. Manā sirdī bija ienākušas garīgas pārmaiņas. Šķita, ka līdz ar manu galīgo aiziešanu no būra es biju aizvērusi durvis arī savām pasaulīgajām ambīcijām."

"Sekoja bēdīgs periods. Sešus mēnešus es gulēju uz nāves sliekšņa no asins saindēšanās. Tiklīdz biju pietiekami vesels, lai pamestu Kūčbehāru, es atgriezos dzimtajā pilsētā."

"Tagad es zinu, ka mans skolotājs ir svētais vīrs, kurš deva gudro brīdinājumu."
Es pazemīgi atzinos savam tēvam. "Ak, ja es viņu varētu atrast!" Manas ilgas bija
patiesas, jo kādu dienu svētais ieradās nepavēstīts.

"Pietiek" no tīģeris pieradināšana. Viņš runāja ar mierīgs pārliecība. "Nāciet" ar es; Es
gribo mācīt tu uz

pakļaujiet neziņas zvērus, kas kļīst cilvēka prāta džungļos. Jūs esat pieraduši pie auditorijas: lai tā ir eņģeļu galaktika, ko izklaidē jūsu aizraujošā jogas meistarība!

"Mani garīgajā ceļā iesvētīja mans svētais guru. Viņš atvēra manas dvēseles durvis, kas bija sarūsējušas un izturīgas pēc ilgstošas nelietošanas. Roku rokā mēs drīz vien devāmies uz manām apmācībām Himalajos."

Čandi un es paklanījāmies pie svami kājām, pateicīgi par viņa spilgto, patiesi cikloniskās dzīves izklāstu. Es jutos bagātīgi atalgots par ilgo pārbaudes laiku aukstajā viesistabā!

.....
6-1 : *Sohonga* bija viņa klostera vārds. Viņš bija populāri zināms kā tas "Tīģeris Svāmī."

6-2 : "Princis Princeše" - tā tad nosaukts uz norādīt ka šis zvērs apsēsts tas apvienots mežonība no tīģeris un tīģerīte.

NODAĻA: 7

The Levītēšana Svētais

"Vakar vakarā grupas sanāksmē redzēju jogu paliekam gaisā, vairākas pēdas virs zemes." Mans draugs Upendra Mohuns Čovduri runāja iespaidīgi.

Es viņam uzsmaidīju entuziastisku smaidu. "Varbūt es varu uzminēt viņa vārdu. Vai tas bija Bhaduri Mahasaja no Augšējā apļveida ceļa?"

Upendra pamāja, mazliet apbēdināts, ka nevar būt jaunumu nesējs. Mana zinātkāre par svētajiem bija labi zināma manu draugu vidū; viņi ar prieku ievirzīja mani uz jaunām sliedēm.

"Jogs dzīvo tik tuvu manām mājām, ka es viņu bieži apciemoju." Mani vārdi izraisīja asu interesi Upendras sejā, un es izteicu vēl vienu pārliecību.

"Esmu redzējis viņu ievērojamās varoņdarbos. Viņš ir meistarīgi apguvis dažādas *pranajamas* 7-1." no Patandžali izklāstītās senās astoņpakāpju jogas. 7-2. Reiz Bhaduri Mahāsaja manā priekšā izpildīja *Bhastrika Pranajamu* ar tādu pārsteidzošu spēku, ka šķita, ka telpā ir sacēlusies īsta vētra! Tad viņš apdzēsa dārdošo elpu un palika nekustīgs augstā virsapziņas stāvoklī. 7-3 Miera aura pēc vētras bija

neaizmirstama un spilgta."

"Es dzirdēts ka tas svētais nekad lapas viņa mājas." Upendra's tonis bija a nieks neticīgs.

"Tiešām tā ir taisnība! Viņš pēdējos divdesmit gadus ir dzīvojis iekštelpās. Mūsu svēto svētku laikā, kad viņš dodas līdz pat savai mājas priekšējai ietvei, viņš nedaudz atvieglo savu pašnoteikto likumu! Tur pulcējas ubagi, jo Svētais Bhaduri ir pazīstams ar savu maigo sirdi."

"Kā dara viņš paliek iekšā tas gaiss, nepakļāvīgs tas likums no gravitācija?"

"Joga ķermenis zaudē savu rupjību pēc noteiktu *pranajamu lietošanas* . Tad tas levitē jeb lēkā kā lecoša varde. Pat svētie, kas nepraktizē formālu jogu 7-4" ir zināms, ka tie paceļas gaisā intensīvas Dievam veltītas dzīves stāvoklī."

"Es gribētu uzzināt vairāk par šo gudro. Vai tu apmeklē viņa vakara sanāksmes?" Upendras acis mirdzēja ziņkārībā.

"Jā, es turp eju bieži. Mani ļoti izklaidē viņa asprātība un gudrība. Reizēm mani ilgstošie smieklī sabojā viņa sanāksmju svinīgumu. Svētais nav neapmierināts, bet viņa mācekļi izskatās kā dunči!"

Tajā pēcpusdienā, pa ceļam mājās no skolas, es pagāju garām Bhaduri Mahasajas klosterim un nolēmu to apciemot. Jogs nebija pieejams plašākai publikai. Vientuļš māceklis, kas atradās pirmajā stāvā, sargāja sava skolotāja privātumu. Students bija diezgan nikns; tagad viņš oficiāli jautāja, vai man ir kāda "nodarbošanās". Viņa guru parādījās tieši laikā, lai glābtu mani no tūlītējas izraidīšanas.

"Lai Mukunda nāk, kad viņš vēlas." Gudrā cilvēka acis iemirdzējās. "Mans noslēgtības noteikums nav domāts manam komfortam, bet gan citu komfortam. Pasaulīgiem cilvēkiem nepatīk atklātība, kas sagrauj viņu maldus. Svētie ir ne tikai reti sastopami, bet arī mulsinoši. Pat svētajos rakstos viņi bieži tiek uzskatīti par apkaunojošiem!"

Es sekoju Bhaduri Mahasajam uz viņa askētiskajām telpām augšējā stāvā, no kurienes viņš reti kad pakustējās. Meistari bieži ignorē pasaules trokšņa panorāmu, kas ir izplūdusi no fokusa, līdz centrējas laikmetos. Gudrā laikabiedri nav vienīgie šaurās tagadnes cilvēki.

"Mahariši, 7-5 tu ir tas pirmais jogs Es ir zināms PVO vienmēr uzturēšanās telpās."

"Dievs augi viņa svētie dažreiz iekšā negaidīts augsne, lai ne mēs domāt mēs maijs samazināt Viņš uz a valdīt!"

Gudrais ieslēdza savu vibrējošo ķermeni lotosa pozā. Septiņdesmitajos gados viņš neizrādīja nekādas nepatīkamas vecuma vai mazkustīga dzīvesveida pazīmes. Stingrs un taisns, viņš bija ideāls visos aspektos. Viņa seja bija riši tēls , kā

aprakstīts senajos tekstos. Ar cēlu galvu, kuplu bārdu, viņš vienmēr sēdēja stingri taisni, klusas acis pievērstas Visuresošajam.

The svētais un Es ienāca tas meditatīvs štats. Pēc an stunda, viņa maigs balss pamodināts mani.

"Tu bieži iegrimsti klusumā, bet vai esi attīstījis *anubhavu*?" 7.-6. Viņš man atgādināja, ka Dievu jāmīl vairāk nekā meditāciju. "Nejauciet tehniku ar Mērķi."

Viņš man piedāvāja dažus mango. Ar to labsirdīgo asprātību, kas man šķita tik apburoša viņa nopietnajā dabā, viņš piebilda: "Cilvēkiem kopumā vairāk patīk *Džala joga* (savienība ar ēdienu) nekā *Dhjana joga* (savienība ar Dievu)."

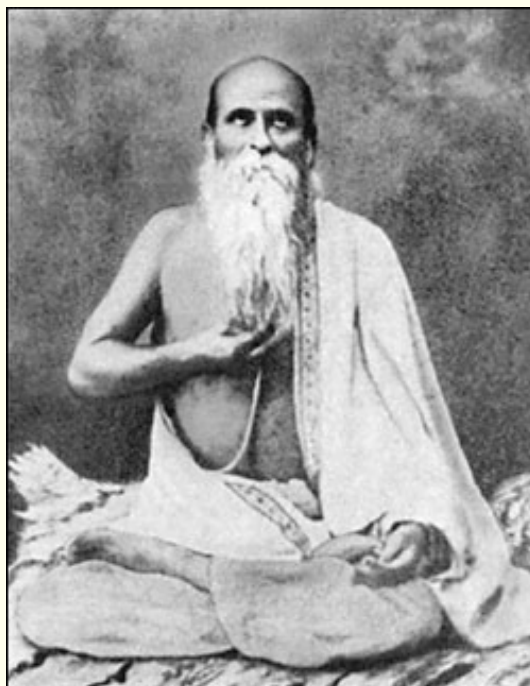
Viņa jogisks vārdu spēle ietekmēts es trokšņaini.

"Cik gan tev smieklī!" Viņa skatienā parādījās sirsnīga dzirksts. Viņa paša seja vienmēr bija nopietna, tomēr tajā pašā laikā tajā bija ieausts ekstātisks smaids. Viņa lielajās, lotosa acīs slēpās dievišķi smieklī.

"Šīs vēstules pienāk no tālās Amerikas." Gudrais norādīja uz vairākām biezām aploksnēm uz galda. "Es tur sarakstos ar dažām biedrībām, kuru biedri interesējas par jogu. Viņi no jauna atklāj Indiju, ar labāku virziena izjūtu nekā Kolumbs! Es priecājos viņiem palīdzēt. Jogas zināšanas ir bezmaksas visiem, kas tās saņems, tāpat kā neizpušķojama dienasgaisma."

"Tas, kas *rišī* tiek uztverts kā būtisks cilvēka pestīšanai, Rietumiem nav jāatšķaida. Lai gan dvēselē līdzīgi, lai gan ārējā pieredzē atšķirīgi, ne Rietumi, ne Austrumi neplauks, ja netiks praktizēta kāda disciplināra joga."

Svētais mani turēja ar savu mierīgo skatienu. Es neapzinājos, ka viņa runa bija slēpta pravietiska pamācība. Tikai tagad, rakstot šos vārdus, es pilnībā saprotu viņa bieži sniegto nejaušo mājienu nozīmi, ka kādu dienu es aiznesīšu Indijas mācību uz Ameriku.

BHADURI MAHĀSAJA

"The Levitēšana Svētais"

"Kungs," es jautāju, "kāpēc jūs nerakstāt grāmatu par jogu pasaules labā?" "Es mācu mācekļus," Viņš atbildēja. "Viņi un viņu studenti būs dzīvi sējumi, pierādījums pret laika dabisko sairšanu un kritiķu nedabiskajām interpretācijām."

"Mahariši, Es vēlēšanās tu gribētu rakstīt a grāmata ieslēgts joga priekš tas ieguvums no tas pasaule."

"Es apmācu mācekļus. Viņi un viņu studenti būs dzīvi sējumi, pierādījums pret laika dabisko sairšanu un kritiķu nedabiskajām interpretācijām." Bhaduri asprātība mani atkal iesmējās.

Es paliku viens ar jogu, līdz vakarā ieradās viņa mācekļi. Bhaduri Mahāsaja uzsāka vienu no savām neatkārtojamajām runām. Līdzīgi miermīļīgiem plūdiem viņš aizslaucīja klausītāju prāta grūžus, aiznesot tos pretī Dievam. Viņa pārsteidzošās līdzības bija izteiktas nevainojamā bengāļu valodā.

Šovakar Bhaduri izskaidroja dažādus filozofiskus jautājumus, kas saistīti ar Mirabai dzīvi, viduslaiku radžputāni princesi, kura pameta savu galma dzīvi, lai meklētu sadhu sabiedrību. Kāds dižsanjāsi atteicās viņu pieņemt, jo viņa bija sieviete; viņas atbilde pazemīgi lika viņam piecelties kājās.

"Saki skolotājam," viņa bija teikusi, "ka es nezināju, ka Visumā ir kāds vīrietis, izņemot Dievu; vai mēs visas Viņa priekšā neesam sievietes?" (Svētību rakstu priekšstats par Kungu kā vienīgo pozitīvo radošo principu, Viņa radība ir tikai pasīva *maiija* .)

Mirabai sacerēja daudzas ekstātiskas dziesmas, kuras joprojām tiek lolotas Indijā; vienu no tām es šeit tulkoju:

"Ja, ik dienas mazgājoties, varētu apzināties
Dievu, Drīzāk es kļūtu par vali dzelmē;
Ja, ēdot saknes un augļus, Viņu varētu pazīt, Es
labprāt izvēlētos kazas veidolu;
Ja rožukroņu skaitīšana Viņu atklātu, es
teiktu savas lūgšanas uz mamuta krellēm;
Ja, paklanoties akmens tēlu priekšā, Viņu
atklātu Kā klints kalnu, es pazemīgi
pielūgtu;
Ja, dzerot pienu, Kungs varētu tikt uzņemts,
Viņu pazītu daudzi teļi un bērni;
Ja sievas pamešana piesauktu Dievu, vai
tūkstošiem nebūtu jāklūst par einuhiem?

Mirabai zina, ka, lai atrastu Dievišķo,
vienīgā neaizstājamā ir Mīlestība.

Vairāki studenti ielika rūpijas Bhaduri čībās, kas gulēja viņam blakus, kamēr viņš sēdēja jogas pozā. Šī cieņas pilnā dāvana, kas ir ierasta Indijā, norāda, ka māceklis noliek savas materiālās vērtības pie guru kājām. Pateicīgi draugi ir tikai maskējies Kungs, kas rūpējas par savējiem.

"Skolotāj, tu esi brīnišķīgs!" Kāds students, atvadoties, dedzīgi paskatījās uz patriarhālo gudro. "Tu esi atteicies no bagātības un ērtībām, lai meklētu Dievu un mācītu mums gudrību!" Bija labi zināms, ka Bhaduri Mahāsaja agrā bērnībā, kad viņš mērķtiecīgi uzsāka jogas ceļu, bija atteicies no lielas ģimenes bagātības.

"Tu maini lietu!" Svētā sejā bija redzams maigs pārmetums. "Esmu atstājis dažasniecīgas rūpijas, dažas sīks prieki, priekš a kosmisks impērija no bezgalīgs svētlaieme. Kā tad ir Es noraidīts Vai es pats kaut ko daru? Es zinu, cik priedīgi ir dalīties ar dārgumiem. Vai tā ir upura lieta? Tuvredzīgie pasaulīgie ļaudis patiesi ir īstie atteikšanās cienītāji! Viņi atsakās no nepārspējamās dievišķas mantas par nabaga sauju zemes rotaļlietu!

Es iesmējos par šo paradoksālo atteikšanās uzskatu – tādu, kas jebkuram svētajam ubagam uzliek Krēza cepuri, vienlaikus visus lepnos miljonārus pārvēršot par neapzinātiem mocekļiem.

"Dievišķā kārtība sakārto mūsu nākotni gudrāk nekā jebkura apdrošināšanas sabiedrība." Skolotāja noslēguma vārdi bija viņa ticības apliecinājums. "Pasaule ir pilna ar nemierīgiem ticīgajiem, kas tic ārējai drošībai. Viņu rūgtās domas ir kā rētas uz pieres. Tas, kurš mums deva gaisu un pienu no mūsu pirmās elpas, zina, kā gādāt par Saviem sekotājiem dienu no dienas."

Es turpināju savus pēcpusdienas svētceļojumus pie svētā durvīm. Ar klusu dedzību viņš man palīdzēja sasniegt *anubhavu*. Kādu dienu viņš pārcēlās uz Ram Mohan Roy ceļu, prom no manām mājām Gurpar ceļā. Viņa mīlošie mācekļi viņam bija uzcēlušī jaunu vientuļnieku mītni, kas pazīstama kā "Nagendra Math". 7-7

Lai gan tas mani par vairākiem gadiem apsteidz no mana stāsta, es šeit atstāstīšu pēdējos vārdus, ko man teica Bhaduri Mahasaya. Neilgi pirms došanās uz Rietumiem es viņu uzmeklēju un pazemīgi noņemtos ceļos, lai saņemtu viņa atvadu svētību:

"Dēls, dodies uz Ameriku. Ņem sirmā Indijas cieņu par savu vairogu. Uzvara ir ierakstīta tavā pierē; dižciltīgie tālie ļaudis tevi labprāt uzņems."

7-1 : Metodes no kontrolējošs dzīvības spēks cauri regulējums no

elpa. 7-2: Senākā jogas praktiķa izcilākais piemērs.

Franču profesori bija pirmie Rietumos, kas bija gatavi zinātniski izpētīt virsapziņas iespējas. prāts. Profesors Žils- :7-3

Boiss, biedrs no tas L'Ecole de Psihologija no tas Sorbonna, lasīja lekcijas iekšā Amerika 1928. gadā viņš auditorijai pastāstīja, ka franču zinātnieki ir atzinuši virsapziņu, "kas ir tieši pretēja Freida zemapziņai un ir spēja, kas padara cilvēku patiesi par cilvēku, nevis tikai par pārdzīvnieku". M. Žils-Boiss paskaidroja, ka augstākās apziņas atmoda "nav jājauc ar kveismu vai hipnozi. Virsapziņas esamība filozofiski ir atzīta jau sen, patiesībā tā ir Virsdvēsele". runāts no ar Emersons, bet tikai nesen ir tas bijis atzīts zinātniski." The Franču zinātnieks smails ka no virsapziņas rodas iedvesma, ģēnijs, morālās vērtības. "Ticība tam nav misticisms, lai gan tā

".atzīts un novērtēts tas īpašības kurš mistiķi sludināja

Sv. Terēza no Avila un cits Kristietis svētie bija bieži novērots iekšā a štats no levitācija. :7-4

".7-5: "Lielais gudrais

.lpp.: Faktiskais uztvere no Dievs .6-.7

. The svētā pilns vārds bija Nagendranath Bhaduri. *Matemātika* nozīmē ermitāža vai *ašrams* :7-7

NODAĻA: 8

Indijas Lieliski Zinātnieks, JC Bose

"Jagadis Čandra Bose's bezvadu izgudrojumi novecojis tie no Markoni."

Izdzirdējis šo provokatīvo piezīmi, es piegāju tuvāk profesoru grupai, kas bija iesaistījusies zinātniskā diskusijā. Ja mana pievienošanās motīvs bija rasu lepnums, es to nožēloju. Es nevaru noliegt savu lielo interesi par pierādījumiem, ka Indija var spēlēt vadošo lomu fizikā, un ne tikai metafizikā.

"Kas darīt tu nozīmē, kungs?"

Profesors izpalīdzīgi paskaidroja. "Bose bija pirmais, kas izgudroja bezvadu kohereru un instrumentu elektrisko viļņu laušanas noteikšanai. Taču indiešu zinātnieks neizmantoja savus izgudrojumus komerciāli. Drīz vien viņš pievērsa uzmanību no neorganiskās pasaules organiskajai. Viņa revolucionārie atklājumi kā augu fiziologam pārspēj pat viņa radikālos sasniegumus kā fiziķim."

Es pieklājīgi pateicos savam mentoram. Viņš piebilda: "Lielais zinātnieks ir viens no maniem brāļiem, profesoriem Prezidentūras koledžā."

Nākamajā dienā es apciemoju gudro viņa mājās, kas atradās netālu no manējām Gurpara ceļā. Es jau sen biju viņu apbrīnojis no cieņas pilna attāluma. Nopietnais un aizmigušais botāniķis mani laipni sveicināja. Viņš bija izskatīgs, spēcīgs vīrietis ap

piecdesmit gadiem ar bieziem matiem, platu pieri un sapņotāja aprobežotām acīm. Viņa toņu precizitāte atklāja mūža zinātnisko ieradumu.

"Nesen atgriezos no ekspedīcijas uz Rietumu zinātniskajām biedrībām. To biedri izrādīja lielu interesi par maniem izgudrojumiem, kas demonstrē..."

visas dzīvības nedalāmā vienotība. **8-1** Bose kreskogrāfam ir desmit miljonu palielinājumu milzīga jauda. Mikroskops palielina tikai dažus tūkstošus reižu; tomēr tas deva būtisku impulsu bioloģiskajai zinātnei. Kreskogrāfs paver neapbrīcināmas perspektīvas.

"Jūs, kungs, esat daudz paveicis, lai paātrinātu Austrumu un Rietumu apskāvienu zinātnes bezpersoniskajās rokās ."

"Es ieguvu izglītību Kembridžā. Cik apbrīnojama ir Rietumu metode, pakļaujot visu teoriju skrupulozai eksperimentālai pārbaudei! Šī empīriskā procedūra ir gājusi roku rokā ar introspekcijas talantu, kas ir mans Austrumu mantojums. Kopā tie ir ļāvuši man pārraut ilgi nekomunikatīvo dabas sfēru klusumu. Mana kreskogrāfa **8-2 raksturīgās diagrammas**" ir pierādījumi visnepatīkamākajiem, ka augiem ir jutīga nervu sistēma un daudzveidīga emocionālā dzīve. Mīlestība, naidis, prieks, bailes, bauda, sāpes, uzbudināmība, stupors un neskaitāmas atbilstošas reakcijas uz stimuliem ir tikpat universālas gan augos, gan dzīvniekos."

"Visas radības neatkārtojamā dzīvības pulsācija pirms jūsu ierašanās varēja šķist tikai poētiska tēlainība, profesors! Svētais, kuru es reiz pazinu, nekad neplūktu ziedus. "Vai man atņemt rožu krūmam tā skaistuma lepnumu? Vai man nežēlīgi aizskart tā cieņu ar savu rupjo atņemšanu?" Viņa līdzjūtīgie vārdi burtiski apstiprinās jūsu atklājumus!"

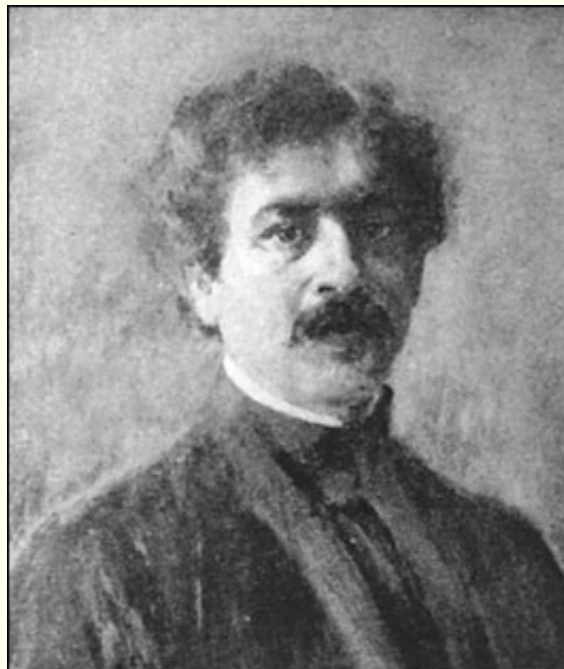
"Dzejnieks ir cieši saistīts ar patiesību, kamēr zinātnieks tuvojas neveikli. Atnāciet kādreiz uz manu laboratoriju un apskatiet kreskogrāfa nepārprotamo liecību."

Ar pateicību pieņēmu ielūgumu un devos prom. Vēlāk dzirdēju, ka botāniķis ir pametis Prezidentūras koledžu un plāno dibināt pētniecības centru Kalkutā.

Kad tika atklāts Bose institūts, es apmeklēju iesvētīšanas dievkalpojumu. Simtiem entuziasma pilnu cilvēku pastaigājās pa telpām. Mani apbūra jaunās zinātnes mājas mākslinieciskums un garīgais simbolisms. Es ievēroju, ka tā vārti bija gadsimtiem sena relikvija no tālas svētnīcas. Aiz lotosa **8-3** strūklaka, skulpturēta sievietes figūra ar lāpu pauda indiešu cieņu pret sievieti kā nemirstīgo gaismas nesēju. Dārzā atradās neliels templis, kas veltīts Noumenonam ārpus parādībām. Domu par dievišķo nemiesību rosināja jebkāda altāra tēla neesamība.

Es pats plkst. Vecums seši

JAGADIS ČANDRA BOSE

Indijas lieliski fiziķis, botāniķis, un izgudrotājs no tas Kreskogrāfs

Bose's runa ieslēgts šis lieliski gadījums varētu ir izdots no tas lūpas no viens no tas iedvesmots sens

. riši

"Šodien es iesvētu šo institūtu ne tikai par laboratoriju, bet gan par templi." Viņa godbijīgā svinīgums kā neredzams apmetnis pārklāja pārpildīto auditoriju. "Veicot savus pētījumus, es neapzināti tiku ievests fizikas un fizioloģijas robežzonā. Par

manu pārsteigumu es atklāju..."

izzūdošas robežlīnijas un parādās saskares punkti starp dzīvo un nedzīvo pasauli. Neorganiskā matērija tika uztverta kā viss, tikai ne kā inertiska; tā bija trīcoša daudzu spēku iedarbībā.

"Universāla reakcija, šķiet, pakļāva metālus, augus un dzīvniekus kopīgam likumam. Tie visi izrādīja būtībā vienas un tās pašas noguruma un depresijas parādības, ar atveseļošanās iespējām un" no pacilātība, kā labi kā tas pastāvīgs nereaģēt saistīts ar nāve. Piepildīts Ar bijību par šo satriecošo vispārinājumu es ar lielu cerību paziņoju savus rezultātus Karaliskajai biedrībai — rezultātus, ko pierādīja eksperimenti. Taču klātesošie fiziologi ieteica man aprobežoties ar fiziskiem pētījumiem, kuros mani panākumi bija garantēti, nevis iejaukties viņu jurisdikcijā. Es netīšām biju iemaldījies nepazīstamas kastu sistēmas sfērā un tādējādi pārkāpis tās etiķeti.

"Pastāvēja arī neapzināta teoloģiska aizsprieduma, kas jauc nezināšanu ar ticību. Bieži tiek aizmirsts, ka Tas, kurš mūs ieskauj ar šo nepārtraukti mainīgo radišanas noslēpumu, ir ieaudzinājis arī mūsos vēlmi uzdot jautājumus un saprast. Daudzu gadu nepareizas izpratnes rezultātā es nonācu pie atziņas, ka zinātnes piekritēja dzīve neizbēgami ir piepildīta ar nebeidzamu cīņu. Viņam ir jāuztver sava dzīve kā dedzīgs upuris – attiecībā uz ieguvumiem un zaudējumiem, panākumiem un neveiksmēm kā vienu veselu."

"Laika gaitā pasaules vadošās zinātniskās biedrības pieņēma manas teorijas un rezultātus un atzina Indijas ieguldījuma zinātnē nozīmi. **8.-4. lpp.** Vai kaut kas mazs vai ierobežots jebkad var apmierināt Indijas prātu? Pateicoties nepārtrauktai dzīvai tradīcijai un vitālam atjaunošanās spēkam, šī zeme ir atjaunojusies, pateicoties neskaitāmām pārmaiņām. Vienmēr ir radušies indieši, kuri, atmetot tūlītēju un aizraujošu stundas balvu, ir meklējuši augstāko ideālu īstenošanu dzīvē - nevis ar pasīvu atteikšanos, bet gan ar aktīvu cīņu. Vājš, kurš ir atteicies no konflikta, neko neiegūstot, nav no kā atteikties. Tikai tas, kurš ir cīnījies un uzvarējis, var bagātināt pasauli, dāvājot savas uzvarošās pieredzes augļus.

"Bose laboratorijā jau veiktais darbs pie matērijas reakcijas un negaidītie atklājumi augu dzīvē ir pavēruši ļoti plašas pētījumu jomas fizikā, fizioloģijā, medicīnā, lauksaimniecībā un pat psiholoģijā. Problēmas, kas līdz šim tika uzskatītas par neatrisināmām, tagad ir iekļautas eksperimentālo pētījumu jomā."

"Taču augstus panākumus nevar sasniegt bez stingras precizitātes. Tāpēc mans izstrādātais superjutīgo instrumentu un aparātu klāsts, kas šodien stāv jūsu priekšā savos vitrīnās vestibilā. Tie stāsta par ilgstošajiem centieniem tikt aiz maldinošās šķietamības uz realitāti, kas paliek neredzama, par nepārtraukto darbu, neatlaidību un atjautību, kas nepieciešama, lai pārvarētu cilvēciskos ierobežojumus. Visi radošie zinātnieki zina, ka patiesā laboratorija ir prāts, kur aiz ilūzijām viņi atklāj patiesības likumus."

"Šeit sniegtās lekcijas nebūs tikai otrās rokas zināšanu atkārtošana. Tajās tiks paziņots par jauniem atklājumiem, kas pirmo reizi tiks demonstrēti šajās zālēs. Regulāri publicējot institūta darbu, šie indiešu ieguldījumi sasniegs visu pasauli."

Tie kļūs par publisku īpašumu. Patenti nekad netiks atņemti. Mūsu nacionālās kultūras gars pieprasa, lai mēs uz visiem laikiem būtu brīvi no zināšanu izmantošanas tikai personīga labuma gūšanai.

"Mana tālākā vēlēšanās ir, lai šī institūta telpas, cik vien iespējams, būtu pieejamas darbiniekiem no visām valstīm. Šajā ziņā es cenšos turpināt savas valsts tradīcijas. Jau divdesmit piecus gadsimtus Indija savās senajās universitātēs Nalandā un Taksilā uzņēma zinātniekus no visām pasaules malām."

"Lai gan zinātne ir ne viens, ne otrs no tas Austrumi nedz arī no tas Rietumi bet drīzāk starptautiska iekšā tās universālumu, tomēr Indija ir īpaši piemērota, lai sniegtu lielu ieguldījumu. **8.-5.** Indijas dedzīgo iztēli, kas spēj radīt jaunu kārtību no šķietami pretrunīgu faktu masas, ierobežo koncentrēšanās ieradums. Šī savaldība dod spēku ar bezgalīgu pacietību noturēt prātu pie patiesības meklējumiem.

Man acīs sariesās asaras, dzirdot zinātnieka noslēguma vārdus. Vai "pacietība" tiešām nav Indijas sinonīms, kas mulsina gan Laiku, gan vēsturniekus?

Drīz pēc atklāšanas dienas es atkal apmeklēju pētniecības centru. Lielais botāniķis, apzinoties savu solījumu, aizveda mani uz savu kluso laboratoriju.

"Es piestiprināšu kreskogrāfu šai papardei; palielinājums ir milzīgs. Ja gliemeža rāpulis tiktu palielināts..." iekšā tas tas pats proporcija, tas radījums gribētu parādīties uz būt ceļošana patīk an ekspress vilciens!"

Mans skatiens bija nepacietīgi pievērst ekrānam, kas atspoguļoja palielinātu papardes ēnu. Tagad bija skaidri manāmas sīkas dzīvības kustības; augs manu fascinēto acu priekšā auga ļoti lēni. Zinātnieks pieskārs papardes galiņam ar nelielu metāla stienīti. Attīstošā pantomīma pēkšņi apstājās, atsākot daļrunīgos ritmus, tiklīdz stienītis tika izvilīts.

"Jūs redzējāt, kā jebkura mazākā ārēja iejaukšanās kaitē jutīgajiem audiem," piebilda Bose. "Skatieties; es tagad ievadišu hloroformu un pēc tam došu pretlīdzekli."

Hloroforma iedarbība apturēja visu augšanu; pretlīdzeklis atdzīvināja. Evolucionārie žesti uz ekrāna mani turēja aizrautīgāk nekā "filmas" sižets. Mans biedrs (šeit ļaundara lomā) iedūra asu instrumentu caur papardes daļu; sāpes liecināja spazmatiskas vibrācijas. Kad viņš daļēji izlaida skuvekli cauri kātam, ēna spēcīgi satricināja, tad apklusā ar pēdējo nāves pieturzīmi.

"Vispirms apstrādājot milzīgu koku ar hloroformu, es panācu veiksmīgu transplantāciju. Parasti šādi meža monarhi ļoti ātri iet bojā pēc pārvietošanas." Džagadis laimīgi smaidīja, atstāstot dzīvību glābjošo manevru. "Mana smalkā aparāta grafiki ir pierādījuši, ka kokiem ir asinsrites sistēma; to sulas kustība atbilst

dzīvnieku ķermeņu asinsspiedienam. Sulas pacelšanos nevar izskaidrot ar parasti sarežģītiem mehāniskiem pamatiem, piemēram, kapilāro pievilkšanos. Šī parādība ir atrisināta ar kreskogrāfa palīdzību kā dzīvu šūnu aktivitāte. Peristaltiskie viļņi izplūst no cilindriskas caurules, kas stiepjas lejup pa koku un..."

kalpo kā īsta sirds! Jo dziļāk mēs to uztveram, jo pārsteidzošāks kļūst pierādījums tam, ka vienots plāns savieno visas formas daudzveidīgajā dabā."

The lieliski zinātnieks smails uz cits Bose instruments.

"Es jums parādīšu eksperimentus ar alvas gabalu. Dzīvības spēks metālos reaģē uz stimuliem gan labvēlīgi, gan negatīvi. Tintes marķējumi reģistrēs dažādās reakcijas."

Dziļi iegrimis, es vēroju grafiku, kurā bija reģistrēti atomu struktūras raksturīgie viļņi. Kad profesors uz alvas uzklāja hloroformu, vibrācijas apstājās. Tās atsākās, kad metāls lēnām atguva savu normālo stāvokli. Mans biedrs izdalīja indīga ķīmiska viela. Vienlaikus ar skārda trīcošo galu adata dramatiski uzrakstīja kartē nāves paziņojumu.

"Bose instrumenti ir pierādījuši, ka metāli, piemēram, šķērēs un mašīnās izmantotais tērauds, ir pakļauti nogurumam un atgūst efektivitāti, periodiski atpūšoties. Dzīvības impulss metālos tiek nopietni bojāts vai pat izzusts, pieliekot elektriskās strāvas vai spēcīgu spiedienu."

Es izskatījās apkārt tas istaba plkst. tas daudzi izgudrojumi, daiļrunīgs liecība no a nenogurstošs atjautība.

"Kungs, ir nožēlojami, ka masveida lauksaimniecības attīstība netiek paātrināta, pilnīgāk izmantojot jūsu brīnišķīgos mehānismus. Vai nebūtu viegli dažus no tiem izmantot ātros laboratorijas eksperimentos, lai noteiktu dažādu mēslošanas līdzekļu ietekmi uz augu augšanu?"

"Jums taisnība. Nākamās paaudzes neskaitāmas reizes izmantos Bose instrumentus. Zinātnieks reti kad iepazīst vienlaicīgu atalgojumu; pietiek ar radoša kalpošanas prieku."

Ar neizsakāmu pateicību nenogurstošajam gudrajam es atvadījos. "Vai viņa ģēnija pārsteidzošā auglība kādreiz var izzīdēt?" es nodomāju.

Gadu gaitā netika panākts nekāds samazinājums. Izgudrojot sarežģītu instrumentu — "rezonances kardiogrāfu", Bose veica plašus pētījumus par neskaitāmiem Indijas augiem. Tika atklāts milzīgs negaidīts farmakopejas saraksts ar noderīgām zālēm. Kardiogrāfs ir konstruēts ar neklūdīgu precizitāti, kas uz katras sekundes parāda simtdaļu. grafiks. Rezonances ieraksti mēra bezgalīgi sīkas pulsācijas augos, dzīvniekos un cilvēkos. struktūra. Lielais botāniķis paredzēja, ka viņa kardiogrāfa izmantošana novedīs pie vivisekcijas. augi dzīvnieku vietā.

"Līdztekus veiktie ieraksti par vienlaicīgi ievadītu zāļu iedarbību uz augu un dzīvnieku ir uzrādījuši pārsteidzošu vienprātību rezultātos," viņš norādīja. "Viss cilvēkā ir bijis iepriekš paredzēts augā. Eksperimenti ar veģetāciju palīdzēs mazināt cilvēku ciešanas."

Pēc gadiem Bose pionieru atklājumus par augiem apstiprināja citi zinātnieki. 1938. gadā Kolumbijas Universitātē veikto darbu laikraksts *The New York Times* ziņoja šādi:

Pēdējo gadu laikā ir noskaidrots, ka, nerviem pārraidot signālus starp smadzenēm un citām ķermeņa daļām tiek ģenerēti sīki elektriskie impulsi. Šie impulsi ir mērīti ar smalkiem galvanometriem un miljoniem reižu pastiprināti ar modernām pastiprināšanas ierīcēm. Līdz šim nebija atrasta apmierinoša metode, lai pētītu impulsu pāreju pa nervu šķiedrām dzīvniekiem vai cilvēkiem, jo ir liela... ātrums, ar kādu šie impulsi izplatās.

Dr. K. S. Kols un Dr. H. Dž. Kērtiss ziņoja par atklāšanu, ka saldūdens auga nitellas, ko bieži izmanto zelta zivtiņu blodās, garās atsevišķās šūnas ir praktiski identiskas atsevišķu nervu šķiedru šūnām. Turklāt viņi atklāja, ka nitellas šķiedras, ierosinot, izplata elektriskos viļņus, kas visos aspektos, izņemot ātrumu, ir līdzīgi dzīvnieku un cilvēku nervu šķiedru viļņiem. Tika konstatēts, ka elektriskie nervu impulsi augā ir daudz lēnāki nekā dzīvniekiem. Tāpēc Kolumbijas pētnieki izmantoja šo atklājumu kā līdzekli, lai uzņemtu palēninātas kustības attēlus par elektrisko impulsu plūsmu nervos.

Tādējādi nitellas augs var kļūt par sava veida Rozetas akmeni, lai atšifrētu rūpīgi glabātus noslēpumus, kas atrodas tuvu prāta un matērijas robežai.

Dzejnieks Rabindranats Tagore bija uzticīgs Indijas ideālistiskā zinātnieka draugs. Viņam jaukā bengāļu dziedātāja veltīja šādas rindas: **8.-6.**

sama , autentiskajiem vārdiem : "Celies!
Mosties!" Sauc cilvēku, kurš lepojas ar
savām *šastriskajām* zināšanām No veltīgām,
pedantiskām ķildām, Aicini to muļķīgo
lielībnieku iznākt dabas virsū, šajā
plašajā zemē, Sūti šo aicinājumu savai
zinātnieku grupai; Kopā ap savu uguns upuri
Lai visi pulcējas. Lai mūsu Indija,
mūsu senā zeme atgriežas pie sevis
Ak, atkal atgriežoties pie neatlaidīga
darba, Pie pienākuma un uzticības,
savā transā
No nopietns meditācija; ļaut viņas sēdēt
Vēlreiz mierīga, bez alkatības, bez ķildām, tīra,
ak, atkal savā augstajā tronī
Un platforma, skolotājs no visi zemes.

8-1 : "Visi zinātne ir transcendentāls vai cits caurlaides prom. Botānika ir tagad iegūšana tas pa labi teorija avatāri no "Brahma tagad būs dabas vēstures mācību grāmatas." - *Emersons* .

8-2 : No tas Latīņu sakne, *crescere* uz pieaugums. Priekš viņa kreskogrāfs un cits izgudrojumi, Bose bija bruņinieku tituls iekšā 1917.

8-3 : The lotoss zieds ir an sens dievišķs simbols iekšā Indija; tā izvēršoties ziedlapiņas ieteikt tas paplašināšanās no tas dvēsele; tā tīrā skaistuma izaugsme no tā izcelsmes dubļiem slēpj labvēlīgu garīgu solījumu.

8-4 : "Pašlaik tikai tīrākā nejausība ievēd Indiju amerikāņu koledžas studentu redzeslokā. Astoņās universitātēs (Hārvarda, Jeila, Kolumbija, Prinstona, Džona Hopkina, Pensilvānija, Čikāga un Kalifornija) ir indoloģijas vai sanskrita katedras, bet Indija praktiski nav pārstāvēta vēstures, filozofijas, tēlotājmākslas, politikas zinātnes katedrās," socioloģija, vai jebkurš no tas cits departamenti no intelektuāls pieredze iekšā kas, kā mēs ir redzēts, Indija ir sniedza lielu ieguldījumu.Līdz ar to mēs uzskatām, ka neviena studiju nodaļa, īpaši humanitāro zinātņu jomā, nevienā lielākā universitāte var būt pilnībā aprīkota bez pienācīgi apmācīta speciālista savas disciplīnas indiešu valodas fāzēs. Mēs uzskatām, arī, ka katru koledža kurš mērķi uz sagatavot tā absolventi priekš inteligents darbs iekšā tas pasaule kurš ir uz būt viņu uz dzīvot iekšā, obligāti ir ieslēgts tā personāls a zinātnieks kompetents iekšā tas civilizācija no Indija." - Izvilkumi no an raksts ar Profesors V. Normans Brūns no tas Universitāte no Pensilvānija kurš parādījās iekšā tas Maijs, 1939. gadā jautājums no tas *Biļetens* no tas Amerikas Padome no Mācījies Biedrības, 907 15. datums Sv., . "Vašingtona, D. C., 25 centi kopija. Šis jautājums (#28) satur pāri 100 lappuses no "Indiešu studiju pamatbibliogrāfijas

8-5 : The atomu struktūra no matērija bija labi pazīstams uz tas sens Hinduisti. Viens no tas seši sistēmas no Indijas filozofija ir *Vaisesika* , no tas Sanskrits sakne *visesas* "atomu individualitāte." Viens no tas galvenais *Vaisesika* skaidrotāji bija Aulukya, saukta arī par Kanādu, "atomu ēdāju", dzimis aptuveni pirms 2800 gadiem.

East-West” publicētā rakstā *Vaisesikas zinātnisko zināšanu* kopsavilkums bija šāds: “Lai gan mūsdienu “atomu teorija”” parasti tiek uzskatīta par jaunu zinātnes sasniegumu, to jau sen izcili izskaidroja Kanada, “atomu ēdājs”. Sanskrita *vārdu “anus* ” var pareizi tulkot kā “atoms” pēdējās grieķu valodas burtiskā nozīmē — “nesagriezts” vai nedalāms. Citi zinātniski *Vaisesikas* traktātu izklāsti no mūsu ēras ietver (1) adatu kustību virzienā magnēti, (2) tas asinsrite no ūdens iekšā augi, (3) *akašs* vai ēteris, inerts un bez struktūras, kā a pamats smalku spēku pārraidīšanai, (4) Saules uguns kā visu citu siltuma veidu cēlonis, (5) siltums kā molekulāro izmaiņu cēlonis, (6) gravitācijas likums, ko izraisa Zemes atomiem piemītošā īpašība, kas piešķir tiem pievilksnās spēku vai lejupvērstu vilt, (7) tas kinētiskais daba no visi enerģija; cēloņsakarība kā vienmēr sakņojušies iekšā an izdevumi no enerģija vai pārdali no kustība, (8) universāls izšķīšana cauri tas sabrukšana no atomi, (9) tas starojums no karstums un gaismas stari, bezgalīgi mazas daļiņas, kas ,šāvās visos virzienos ar neaptveramu ātrumu (mūsdienu "kosmisko staru" teorija)

.tas relativitāte no laiks un telpa (10)

Vaisesika piešķirts tas izcelsme no tas pasaule uz atomi, mūžīgs iekšā viņu daba, t.i., viņu galīgais īpatnības. Šie tika " Nesenais atklājums, ka atoms ir miniatūra saules. . uzskatīts, ka atomiem piemīt nepārtraukta vibrācijas kustība. ķermeņa

sistēma gribētu būt nē ziņas uz tas vecs *Vaisesika* filozofi, PVO arī samazināts laiks uz tā vistālāk matemātisks jēdzienu, .aprakstot mazāko laika vienību (*kala*) kā periodu, kas nepieciešams atomam, lai šķērsotu savu telpas vienību

8-6 : Tulkots no tas Bengāļu no Rabindranats Tagore, ar Manmohans Gošs, iekšā *Višva- Bharati*.

The Svētlaimīgs Bhakta Un Viņa Kosmiskais Romantika

"Mazais kungs, lūdzu būt sēdošs. Es rīts runāšana uz mans Dievišķais Māte."

Klusēdams, lielā bijībā, es iegāju istabā. Meistara Mahasajas eņģeļa izskats mani pamatīgi apžilbināja. Ar zīdaini baltu bārdu un lielām, mirdzošām acīm viņš šķita kā tīrības iemiesojums. Viņa paceltais zods un sakrustotās rokas man lika saprast, ka mana pirmā vizīte viņu bija iztraucējusi dievbijības laikā.

Viņa vienkāršie sveiciena vārdi radīja visspēcīgāko iespaidu, kādu mana daba līdz šim bija piedzīvojusi. Rūgtā atšķirtība pēc mātes nāves es biju uzskatījis par visu ciešanu mēru. Tagad agonija pēc atšķirtības no manas Dievišķās Mātes bija neaprakstāmas gara mokas. Es vaidēdams nokritu uz grīdas.

"Mazais kungs, kluss pats!" The svētais bija līdzjūtīgi satraukts.

Pamests okeāna vientulībā, es satvēru viņa kājas kā vienīgo glābšanas plostu.

"Svētais kungs, tava aizlūgšana! Lūdziet Dievišķajai Mātei, vai es atrodu

kādu labvēlību Viņas acīs!"

Šis solījums ir viens ne viegli piešķirts; tas meistars bija ierobežots uz klusums.

Neapšaubāmi biju pārliecināts, ka Meistars Mahasaja bija ciešā sarunā ar Visuma Māti. Bija dziļa pazemojuma apziņa, ka manas acis bija aklas pret Viņu, kuru pat šajā brīdī varēja saskatīt svētā nevainojamā skatienā. Bezkaunīgi satvēris viņa kājas, kurls pret viņa maigajām iebildēm, es atkal un atkal lūdzu viņa žēlastību.

"Es izteikšu jūsu lūgumu Mīļotajam." Saimnieka padevība sekoja lēnam, līdzjūtīgam smaidam.

Kas jauda iekšā tie daži vārdi, ka mans būtne vajadzētu zināt atbrīvošana no tā vētrains trimdā?

"Kungs, atcerieties savu solījumu! Es drīz atgriezīšos pēc Viņas vēstījuma!" Prieka pilnas gaidas skanēja manā balsī, kas vēl pirms brīža šņukstēja bēdās.

Kāpjot lejup pa garajām kāpnēm, mani pārņēma atmiņas. Šī māja Amherstas ielā 50, tagad meistara Mahasajas rezidence, kādreiz bija manas ģimenes mājas, manas mātes nāves vieta. Šeit mana cilvēciskā sirds bija salūzusi par pazudušo māti; un šodien šeit mans gars bija it kā krustā sists Dievišķās Mātes prombūtnes dēļ. Svētītas sienas, klusējošas liecinieces manām smagajām sāpēm un galīgajai dziedināšanai!

Mani soļi bija dedzīgi, kad atgriezos savās mājās uz Gurparas ceļa. Meklējot noslēgtību savā nelielajā bēniņos, es paliku meditācijā līdz pulksten desmitiem. Siltās Indijas nakts tumsu pēkšņi apgaismoja brīnumaina vīzija.

Spožā oreola ieskāva Dievišķā Māte, un viņa stāvēja manā priekšā. Viņas seja, maigi smaidot, bija pats skaistums.

"Vienmēr ir Es mīlēja tevi! Jebkad būs Es mīlestība tevi!"

The debesu toni joprojām zvana iekšā tas gaiss, Viņa pazuda.

Nākamajā rītā saule tikko bija pacēlusies līdz pieklājīgam leņķim, kad es otro reizi apciemoju meistarū Mahasaju. Kāpjot pa kāpnēm smeldzīgo atmiņu mājā, es sasniedzu viņa istabu ceturtajā stāvā. Aizvērtu durvju rokturis bija aptīts ar audumu; es jutu mājienu, ka svētais vēlas privātumu. Kad es neizlēmīgi stāvēju uz kāpņu laukuma, meistara viesmīlīgā roka atvēra durvis. Es nometos ceļos pie viņa svētajām kājām. Rotaļīgā noskaņojumā es uz sejas uzliku svinīgu masku, slēpjot dievišķo sajūsmu.

"Kungs, es atnācu – ļoti agri, atzišos! – pēc jūsu vēstījuma. Vai Mīlotā Māte kaut ko par mani teica?"

"Nerātns mazs kungs!"

Nav cits piezīme gribētu viņš izgatavot. Acīmredzot mans pieņemts gravitācija bija neievērojams.

"Kāpēc tā tad noslēpumains, tā tad izvairīgs? Darīt svētie nekad runāt skaidri?" Varbūt Es bija a mazs provocēts.

"Vai tev mani jāpārbauda?" Viņa mierīgās acis bija pilnas sapratnes. "Vai es varētu šorīt piebilst kaut vienu vārdu tam apliecinājumam, ko tu vakar pulksten desmitos saņēmi no pašas Skaistās Mātes?"

Meistars Mahasaja valdīja pār manas dvēseles slūžām: atkal es nokritu pie viņa kājām. Bet šoreiz manas asaras plūda no svētlaimes, nevis no sāpēm, kas bija nepanesamas.

"Vai tu domā, ka tava dievbijība neskāra Bezgalīgo Žēlsirdību? Dieva Mātes daba, kuru tu esi pielūgusi gan cilvēciskā, gan dievišķā veidolā, nekad nevarēja neatbildēt uz tavu pamesto saucienu."

Kas bija šis vienkāršais svētais, kura vismazākais lūgums Visuma Garam tika sagaidīts ar saldu piekrišanu? Viņa loma pasaulē bija pazemīga, kā jau pienākas vislielākajam pazemīgajam cilvēkam, ko jebkad esmu pazinis. Šajā Amherstas ielas mājā Meistars Mahasaja **9-1** vadīja nelielu zēnu vidusskolu. No viņa lūpām nenāca neviens sodošs vārds; nekādi noteikumi un ierobežojumi neuzturēja viņa disciplīnu. Šajās peticīgajās klasēs patiešām tika mācīta augstākā matemātika, un mīlestības ķīmija mācību grāmatās nebija atrodamā. Savu gudrību viņš izplatīja ar garīgu infekciju, nevis ar necaurīdīgiem priekšrakstiem.

Neizsmalcinātas kaislības pret Dievišķo Māti pārņemts, svētais neprasīja ārēju cieņas izpausmi vairāk kā bērns.

“Es neesmu tavs guru; viņš nāks nedaudz vēlāk,” viņš man teica. “Ar viņa vadību tava dievišķā pieredze mīlestības un dievbijības izteiksmē tiks tulkota viņa neizmērojamās gudrības izteiksmē.”

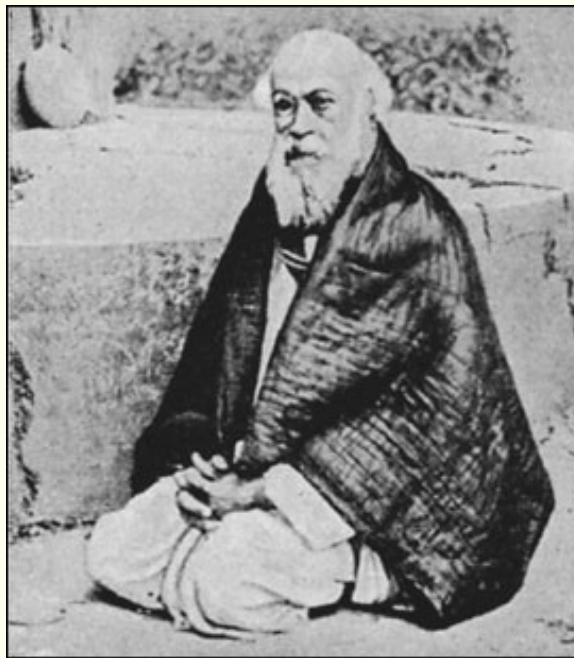
Katru vēlu pēcpusdienu es devos uz Amherstas ielu. Es meklēju meistara Mahasajas dievišķo kausu, tik pilnu, ka tā pilieni katru dienu plūda pār manu būtni. Nekad agrāk es nebiju paklanījies pilnīgā godbijībā; tagad es jutu, ka ir neizmērojama privilēģija pat spert to pašu zemi, ko meistars Mahasaja bija iesvētījis.

"Kungs, lūdzu, uzvelciet šo čampaka vītņi, ko esmu īpaši jums izgatavojis." Es ierados kādu vakaru, turot rokās savu ziedu virteni. Bet viņš kautrīgi atkāpās, atkārtoti atsakoties no šī goda. To pamanījis... manas sāpes, viņš beidzot piekrītoši pasmaidīja.

"Tā kā mēs abi esam Mātes bhaktas, jūs varat uzlikt vītņi uz šī miesīgā tempļa kā upuri Tai, kas mīt iekšienē." Viņa plašajai dabai trūka vietas, kur varētu nostiprināties jebkādi egoistiski apsvērumi.

DIVI BRĀĻI NO TERĒZE NEIMANNS
Es stāvēt ar viņiem iekšā Konnersroita, Bavārija.

MEISTARS MAHĀSAJA

Jebkad iegrimis iekšā viņa svētlaimīgs kosmisks romantika.

"Dosimies rīt uz Dakšinešvaras templi, kuru mūžīgi svētīs mans guru."
Meistars Mahasaja bija Kristum līdzīga skolotāja Šrī Ramakrišnas
Paramhansas māceklis.

Nākamajā rītā četru jūdžu ceļojumu veicām ar laivu pa Gangu. Iegājām deviņu
kupolu Kali templī, kur Dievišķās Mātes un Šivas figūras atpūšas uz pulēta sudraba
lotosa, kura tūkstoš ziedlapiņām ir rūpīgi izkaltas. Meistars Mahasaja staroja
apburtībā. Viņš bija iesaistījies neizsīkstošā romānā ar Mīloto. Kamēr viņš skandēja
Viņas vārdu, mana sajūsminātā sirds šķita sašķīdusi tūkstoš gabalos.

Vēlāk mēs pastaigājāmies pa svētajām vietām, apstājoties tamariska birzī. Šim kokam
raksturīgā manna simbolizēja debesu barību, ko deva Meistars Mahasaja. Viņa
dievišķās lūgšanas turpinājās. Es stīvi un nekustīgi sēdēju zālē starp rozā, spalvainajiem
tamariska ziediem. Uz laiku prombūtnē no ķermeņa, es pacēlos debesīs.

Šis bija pirmais no daudzajiem svētceļojumiem uz Dakšinešvaru kopā ar svēto
skolotāju. No viņa es iemācījos Dieva saldumu Mātes jeb Dievišķās Žēlsirdības
aspektā. Bērnišķīgais svētais maz pievilcības atrada Tēva jeb Dievišķā Taisnīguma
aspektā. Stingrs, prasīgs, matemātisks spriedums bija svešs. viņa maigajai dabai.

"Viņš var kalpot par zemes prototipu pat debesu eņģeļiem!" es ar mīlestību
nodomāju, kādu dienu vērojot viņu lūgšanās. Bez mazākās nosodījuma vai kritikas
viņš vēroja pasauli ar acīm, kas jau sen bija pazīstamas ar Pirmatnējo Tīrību. Viņa
ķermenis, prāts, runa un rīcība bez piepūles saskanēja ar viņa dvēseles vienkāršību.

"Mans Skolotājs man tā teica." Izvairoties no personīgiem apgalvojumiem, svētais

jebkuru gudru padomu noslēdza ar šo nemainīgo cieņas izteikšanu. Viņa identitāte ar Šrī Ramakrišnu bija tik dziļa, ka Skolotājs Mahāsaja nē

ilgāk apsvērts viņa domas kā viņa pašu.

Kādu vakaru, roku rokā sadevušies, mēs ar svēto pastaigājāmies pa viņa skolas kvartālu. Manu prieku aptumšoja iedomīga paziņas ierašanās, kas mūs apgrūtināja ar garu sarunu.

"Redzu, ka šis cilvēks tev nepatīk." Egoists, apburts no sava monologa, nedzirdēja svētā čukstus. "Esmu par to runājis ar Dievišķo Māti; Viņa saprot mūsu bēdīgo stāvokli. Tiklīdz mēs nonāksim tur sarkanajā mājā, Viņa ir apsolījusi atgādināt viņam par steidzamākām darīšanām."

Mans skatiens bija pielipis pie pestīšanas vietas. Sasniedzis tās sarkanos vārtus, vīrietis neizskaidrojamā kārtā pagriezās un aizgāja, nepabeidzis savu teikumu, ne atvadījies. Uzbrukto gaisu mierināja miers.

Citā dienā es viens pats pastaigājos netālu no Hovras dzelzceļa stacijas. Uz brīdi stāvēju pie tempļa, klusībā kritizējot nelielu vīru grupu ar bungām un cimbām, kuri vardarbīgi deklamēja dziesmu.

"Cik necienīgi viņi mehāniski atkārtō Tā Kunga dievišķo vārdu," es nodomāju. Manu skatienu pārsteidza meistara Mahasajas straujā tuvošanās. "Kungs, kā jūs šeit nonācāt?"

Svētais, ignorējot manu jautājumu, atbildēja uz manu domu. "Vai nav taisnība, mazais kungs, ka Mīlotā vārds skan saldi no visu lūpām, gan nezinātāju, gan gudro?" Viņš sirsnīgi aplika man roku; Es jutos nesta pa viņa burvju paklāju pie Žēlsirdīgās klātbūtnes.

"Vai vēlaties apskatīt dažus bioskopus?" Šis meistara Mahasajas jautājums kādu pēcpusdienu bija mulsoošs; Indijā šis termins tolaik tika lietots, lai apzīmētu kinofilmas. Es piekritu, priecājoties atrasties viņa kompānijā jebkuros apstākļos. Ātra pastaiga mūs aizveda uz dārzu, kas ieskāva Kalkutu. Universitāte. Mans biedrs norādīja uz soliņu netālu no *dīka* jeb zelta.

"Apsēdīsimies šeit dažas minūtes. Mans Skolotājs vienmēr lūdza mani medītēt, kad vien redzēju plašu ūdens platību. Šeit tās miers atgādina mums par Dieva plašo mieru. Tāpat kā visu var atspoguļot ūdenī, tā viss Visums atspoguļojas Kosmiskā Prāta ezerā. Tā bieži teica mans *gurudēva*."

Drīz vien mēs iegājām universitātes aulā, kur norisinājās lekcija. Tā izrādījās ārkārtīgi garlaicīga, lai gan ik pa laikam to mainīja laternu slaidu ilustrācijas, kas bija tikpat neinteresantas.

"Tātad šādu bioskopu meistars vēlējās, lai es redzētu!" Mana doma bija nepacietīga, tomēr es negribēju svētajam nodarīt pāri, sejā atklājot garlaicību. Bet

viņš konfidenciāli pieliecās man tuvāk.

"Redzu, mazais kungs, ka jums nepatīk šis bioskops. Esmu par to pieminējis Dievišķajai Mātei; Viņa pilnībā jūt līdzī mums abiem. Viņa man teica, ka elektriskās gaismas tagad nodzisīs un netiks atkal iedegtas, kamēr mums nebūs iespējas iziet no istabas."

Kad viņa čuksts beidzās, zāle iegrima tumsā. Profesora spalīgā balss pārsteigumā apklusā, tad viņš piebilda: "Šķiet, ka šīs zāles elektriskā sistēma ir bojāta." Pa to laiku mēs ar meistarū Mahasaju bijām droši pārkāpuši sliekšni. Paskatījies atpakaļ no koridora, es redzēju, ka mūsu mocekļa nāves aina atkal bija izgaismota.

"Mazais kungs, jūs bijāt vīlies tajā biogrāfijas apskatā, 9-2." "Bet es domāju, ka tev patiks citādāks." Mēs ar svēto stāvējām uz ietves universitātes ēkas priekšā. Viņš maigi uzrita man pa krūtīm pa sirdi.

Iestājās pārveidojošs klusums. Tāpat kā mūsdienū "skaņu radioaparāti" kļūst par nedzirdamiem kinofilmu kad skaņas aparatūra sabojājas, tā Dievišķā Roka, ar kādu dīvainu brīnumu, apslāpēja zemes rosību. Gājēji, kā arī garāmbraucošie tramvaji, automašīnas, vēršu pajūgi un dzelzs riteņu furgoni – visi brauca bez trokšņa. It kā ar visuresošū aci es tikpat viegli vēroju ainas, kas bija man aiz muguras un abās pusēs, kā tās, kas bija man priekšā. Visa rosība šajā mazajā Kalkutas rajonā pagāja man priekšā bez skaņas. Kā blāva uguns gaisma, ko varēja redzēt zem plānas pelnu kārtas, panorāmas skatu caurstrāvoja maiga luminiscence.

Mans ķermenis, lai gan bija nekustīgs, šķita tikai viena no daudzajām ēnām, kamēr pārējās klusējot lidoja šurpu turpu. Vairāki zēni, mani draugi, tuvojās un pagāja garām; lai gan viņi bija skatījušies tieši uz mani, tas nebija atpazīstams.

Unikālā pantomīma manī izraisīja neizsakāmu ekstāzi. Es dziļi iedzēru no kāda svētlaimīga avota. Pēkšņi manas krūtis saņēma vēl vienu vieglu sitienu no Meistara Mahasajas. Pasaules haoss pārņēma manas negribīgās ausis. Es sastingu, it kā skarbi pamodināts no plāna sapņa. Transcendentālais vīns bija pazudis man aizsniedzamībā.

"Mazais kungs, redzu, ka otrais bioskopa variants jums patika." Svētais smaidīja; es pateicībā sāku krist zemē viņa priekšā. "Jūs to nevarat man tagad nodarīt; jūs zināt, ka Dievs ir arī jūsu templī! Es neļaušu Dievišķajai Mātei pieskarties manām kājām caur jūsu rokām!"

Ja kāds būtu pamanījis nepretenciozo saimnieku un mani, kad mēs gājām prom no pārpildītās ietves, skatītājs noteikti turētu mūs aizdomās par reibumu. Es jutu, ka krītošās ēnas vakarā līdzjūtīgi bija apreibināti ar Dievu. Kad tumsa atguvās no nakts reiboņa, Es sagaidīju jauno rītu bez sava ekstātiskā noskaņojuma. Bet atmiņā vienmēr ir iemūžināts Dievišķās Mātes-Meistares Mahasajas serafiskais dēls!

Cenšoties ar vājiem vārdiem atveidot viņa labvēlību, es prātoju, vai Skolotājs Mahasaja un citi dziļi vīziju apveltītie svētie, kuru ceļi krustojās ar manējiem, zināja, ka gadus vēlāk, Rietumu zemē, es rakstīšu par viņu dzīvi kā dievišķiem bhaktām. Viņu iepriekšēja izpratne nepārsteigtu ne mani, ne, cerams, manus lasītājus, kuri kopā ar mani ir tikuši tik tālu.

.....
9-1 : Šie ir cieņpilns nosaukumi ar kurš viņš bija parasti uzrunāts. Viņa vārds bija Mahendra Nats Gupta; viņš savus literāros darbus parakstīja vienkārši ar "M".

Meistara Mahasajas vārda izvēle tad bija īpaši pamatota.

NODAĻA: 10

Es iepazīstieties Mans Meistars, Šrī Juktešvara

"Ticība Dievam var radīt jebkuru brīnumu, izņemot vienu – nokārtot eksāmenu bez mācīšanās." Ar nepatiku aizvēru grāmatu, ko biju paņēmis dīkā brīdī.

"Rakstnieka izņēmums liecina par viņa pilnīgo neticību," es nodomāju. "Nabaga puisis, viņš ļoti ciena naktsmieru!"

Mans solījums tēvam bija, ka pabeigšu mācības vidusskolā. Es nevaru izlikties centīgs. Mēnešu laikā es retāk pavadīju laiku klasē nekā nomaļās vietās gar Kalkutas peldvietām. Blakus esošā krematorija teritorija, īpaši šausminoša naktī, ir... apsvērts ļoti pievilcīgs ar tas jogs. Viņš PVO gribētu atrast tas Nemirstīgs Esence obligāti neļaujieties satraukumam par dažiem neizrotātiem galvaskausiem. Cilvēka nepietiekamība kļūst skaidri redzama drūmajā dažādu kaulu mājoklī. Tādējādi manas pusnakts modrības bija atšķirīgas no zinātnieka modrībām.

Hinduistu vidusskolas noslēguma eksāmenu nedēļa strauji tuvojās. Šī pratināšanas periods, līdzīgi kā kapu vietas, iedvēš labi zināmas bailes. Mans prāts tomēr bija mierīgs. Drosmīgi stājoties pretī spokiem, es izraku zināšanas, kuras nebija atrodamas lekciju zālēs. Taču tām trūka Svami Pranabanandas mākslas, kurš viegli parādījās divās vietās vienlaikus. Mana izglītības dilemma acīmredzami bija Bezgalīgās Atjautības jautājums. Tāds bija mans spriedums, lai gan daudziem tas šķiet neloģiski. Bhaktas iracionalitāte izriet no tūkstoš neizskaidrojamām Dieva tūlītējas iejaukšanās demonstrācijām nepatīkšanās.

"Sveiks, Mukunda! Pēdējās dienās tevi tikpat kā neredzu!" Kādu pēcpusdienu Gurparas ceļā mani uzrunāja klasesbiedrs.

"Sveika, Nantu! Mana neredzamība skolā mani patiesībā ir nostādījusi ārkārtīgi neērtā situācijā." Es atviegloti nopūtos viņa draudzīgā skatiena priekšā.

Nantu, PVO bija a izcils students, smējās sirsnīgi; mans nepatīkama situācija bija ne bez a komikss

aspekts.

"Tu ir pilnīgi nesagatavots priekš tas finālā! Es pieņemsim tas ir augšup uz es uz palīdzība tu!"

Vienkāršie vārdi manām ausīm nodeva dievišķu solījumu; ar steigu es apmeklēju sava drauga mājas. Viņš laipni izklāstīja risinājumus dažādām problēmām, kuras, viņaprāt, varētu rasties no instruktoriem .

"Šie jautājumi ir ēsma, kas ievilinās daudzus uzticīgus zēnus eksāmena slazdā. Atcerieties manas atbildes, un jūs izklūsiet bez traumām."

Kad es devos prom, nakts jau bija sen pagājusi. Pārņemts ar nepieredzējušu erudīciju, es dedzīgi lūdzu, lai tā saglabātos arī nākamajām kritiskajām dienām. Nantu bija mani apmācījis dažādos priekšmetos, bet laika trūkuma dēļ bija aizmirsis manu sanskrita kursu. Es dedzīgi atgādināju Dievam par šo kļūdu.

Nākamajā rītā devos nelielā pastaigā, apgūstot jauniegūtās zināšanas soļu ritmā. Ejot īsceļu cauri stūra zemes gabala nezālēm, mans skatiens krita uz dažām vaļējām iespiestām lapām. Triumfējošs lēciens pierādīja, ka tās ir sanskrita dzejolis. Es meklēju pazinēju, lai saņemtu palīdzību savā klupšanas pilnajā interpretācijā. Viņa bagātīgā balss piepildīja gaisu ar senās valodas bezgalīgo, medaino skaistumu.

10-1

"Šīs izcilās strofas nekādi nevar palīdzēt jūsu sanskrita pārbaudījumā." Zinātnieks tās skeptiski noraidīja.

Taču iepazīšanās ar šo konkrēto dzejoli man ļāva nākamajā dienā nokārtot sanskrita eksāmenu. Pateicoties Nantu sniegtajai prasīgajai palīdzībai, es ieguvu minimālo atzīmi arī visos pārējos priekšmetos.

Tēvs bija priecīgs, ka esmu turējis savu vārdu un pabeidzis vidusskolas gaitas. Mana pateicība bija vērsta uz Kungu, kura vienīgo vadību es sajutu savā Nantu apmeklējumā un pastaigā pa neierasto ceļu cauri gruvešiem. Rotaļīgi Viņš bija piešķīris divējādu izpausmi Savam savlaicīgajam nodomam manai glābšanai.

Es uzdūros izmestajai grāmatai, kuras autors eksāmenu zālēs bija noliedzis Dieva prioritāti. Es nespēju apvaldīt smieklus par savu kluso komentāru:

"Tas tikai palielinātu šī puisa apjukumu, ja es viņam teiktu, ka dievišķā meditācija starp līkiem ir īsākais ceļš uz vidusskolas diplomu!"

Ar savu jauno cieņu es tagad atklāti plānoju pamest mājas. Kopā ar jaunu draugu Džitendru Mazumdaru, **10-2** Es nolēmu pievienoties Mahamandālu vientuļnieku mītnei Benaresā un saņemt tās garīgo disciplīnu.

Kādu rītu mani pārņēma vientulība, iedomājoties par šķiršanos no ģimenes. Kopš mātes nāves mana pieķeršanās bija kļuvusi īpaši maiga pret maniem diviem jaunākajiem brāļiem, Sanandu un

Bišnu. Es steidzos uz savu retrītu, mazo bēniņu istabu, kas bija pieredzējusi tik daudz ainu manā nemierīgajā *sadhanā* . **10-3** Pēc divu stundu ilgas asaru plūda es jutos neparasti pārveidota, it kā ar alkīmisku tīrīšanas līdzekli. Visa pieķeršanās **10-4** pazuda; mana apņemšanās meklēt Dievu kā draugu Draugu sacietēja manī kā granīts. Es ātri pabeidzu ceļojuma sagatavošanu.

"Es izteicu pēdējo lūgumu." Tēvs bija satraukts, kad es stāvēju viņa priekšā, lai saņemtu pēdējo svētību. "Neatstāj mani un savus sērojošos brāļus un māsas."

"Godājamais Tēvs, kā lai es izsaku savu mīlestību pret Tevi! Bet vēl lielāka ir mana mīlestība pret Debesu Tēvu, kurš man ir devis perfekta tēva dāvanu uz zemes. Atlaid mani, lai es kādreiz atgrieztos ar dievišķīgāku izpratni."

Ar vecāku negribīgu piekrišanu es devos pievienoties Džitendrai, kas jau bija Benaresā, vientuļnieku mītnē. Ierodoties, mani sirsnīgi sveicināja jaunais svāmī vecākais Djananda. Garš un tievs, ar domīgu seju, viņš atstāja uz mani labvēlīgu iespaidu. Viņa gaišajā sejā bija Budai līdzīgs mierīgums.

Es priecājos, ka manām jaunajām mājām bija bēniņi, kur varēju pavadīt rītausmas un rīta stundas. Ašrama locekļi, maz zinot par meditācijas praksēm, uzskatīja, ka man viss savs laiks jāvelta organizatoriskajiem pienākumiem. Viņi mani uzslavēja par manu pēcpusdienas darbu viņu birojā.

"Nemēģiniet tik ātri noķert Dievu!" Šī kāda iedzīvotāja izsmiekla izteikšana pavadīja vienu no maniem agri devās uz bēniņiem. Es devos pie Djanandas, kas rosījās savā mazajā svētnīcā ar skatu uz Gangū.

"Svāmī, **10-5** Es nesaprotu, kas no manis šeit tiek prasīts. Es meklēju tiešu Dieva izjūtu. Bez Viņa es nevaru būt apmierināts ar piederību, ticību vai labu darbu veikšanu.

Oranžā tērptais garīdznieks mani sirsnīgi paglaudīja. Izlikdamies, viņš pamācīja dažus tuvumā esošos mācekļus: "Netraucējiet Mukundu. Viņš iemācīsies mūsu ceļus."

Es pieklājīgi noslēpu savas šaubas. Studenti izgāja no telpas, pārāk neaizrāvušies ar savu pārmetumu. Djanandam bija vēl citi vārdi man.

"Mukunda, es redzu, ka tavs tēvs tev regulāri sūta naudu. Lūdzu, atdod to viņam; tev šeit nekas nav vajadzīgs. Otrais aizliegums tavai disciplīnai attiecas uz ēdienu. Pat tad, kad jūti izsalkumu, nepiemini to."

Vai man acīs mirdzēja bads, es nezināju. To, ka esmu izsalcis, es zināju pārāk labi. Pirmā maltīte vientuļniekā nemainījās pēc divpadsmit minūtēm. Savās mājās es biju pieradis pie sātīgām brokastīm pulksten deviņos.

Trīs stundu starplaiks ar katru dienu kļuva arvien nebeidzamāks. Garām bija Kalkutas gadi, kad varēju pārmest pavāram desmit minūšu kavēšanos. Tagad centos savaldīt savu apetīti; kādu dienu uzsāku divdesmit četru stundu gavēni. Ar divkāršu dedzību gaidīju nākamo pusdienlaiku.

"Djanandadži vilciens kavējas; mēs neēdīsim, kamēr viņš neieradīsies." Džitendra man atnesa šīs postošās ziņas. Kā sagaidīšanas žests svami, kurš bija prom divas nedēļas, bija sagatavoti daudzi gardumi. Gaisu piepildīja ēstgribu rosinošs aromāts. Nekas cits nebija pieejams, ko gan citu varēja norīt, ja ne lepnumu par vakardienas gavēņa sasniegumu?

"Kungs, pasteidzini vilcienu!" Debesu Glābējs, es nodomāju, diez vai bija iekļauts aizliegumā, ar kuru Djananda mani bija apklusinājis. Tomēr Dievišķā Uzmanība bija citur; lēnais pulkstenis pārklāts tas stundas. Tumsa bija dilstošā kā mūsu vadītājs ienāca tas durvis. Mans Sveiciens bija neviltota prieka pilns.

"Djanandadži nomazgāsies un meditēs, pirms varēsim pasniegt ēdienu." Džitendra atkal tuvojās man kā nelāgas zīmes putns.

Es biju gandrīz sabrukuma stāvoklī. Mans jaunais vēders, kas bija pieradis pie trūkuma, protestēja ar graužošu sparū. Manā acu priekšā kā spokaini paskrēja bada upuru attēli.

"Nākamā Benaresas nāve badā gaidāma tūlīt pat šajā vientuļniekmājā," es nodomāju. Draudīgā nāve novērsta pulksten deviņos. Ambrozijas aicinājums! Atmiņā šī maltīte ir spilgta kā viena no dzīves pilnīgajām stundām.

Dziļā iegrimšana man tomēr ļāva novērot, ka Djananda ēda izklaidīgi. Acīmredzot viņš bija pāri manām rupjajām baudām.

"Svāmīdži, nebija tu izsalcis?" Laimīgi pārpildīts, Es bija viens pats ar tas vadītājs iekšā viņa pētījums.

"Ak, jā! Pēdējās četras dienas esmu pavadījis bez ēdiena un dzēriena. Es nekad neēdu vilcienos, esmu piepildīts ar pasaulīgu cilvēku heterogēnajām vibrācijām. Es stingri ievēroju šastriskās 10-6 noteikumi manas konkrētās kārtas mūkiem.

"Man prātā ir dažas mūsu organizatoriskā darba problēmas. Šovakar mājās es atstāju novārtā vakariņas. Kāpēc tik steidzaties? Rīt es centīšos paēst kārtīgu maltīti." Viņš jautri iesmējās.

Kauns izplatījās manī kā slāpšana. Taču pagājušā moku diena netika tik viegli aizmirsta; es uzdrošinājos izteikt vēl vienu piezīmi.

"Svāmīdži, esmu neizpratnē. Iedomājieties, ka, sekojot jūsu norādījumiem, es nekad neesmu lūdzis ēdienu un neviens man to nedod. Es nomirtu badā."

"Tad mirsti!" Šis satraucošais padoms pāršķēla gaisu. "Mukunda, ja tu mirsti! Nekad neatzīsti, ka tu dzīvo no ēdiena spēka, nevis no Dieva spēka! Tas, kurš ir radījis katru barības veidu, Tas, kurš ir devis apetīti, noteikti parūpēsies, lai Viņa

bhakta tiktu uzturēts! Neiedomājies, ka rīsi tevi uztur vai ka nauda vai cilvēki tevi uztur! Vai tie varētu palīdzēt, ja Tas Kungs atņemtu tev dzīvības elpu? Tie ir tikai Viņa netiešie instrumenti. Vai tavas prasmes dēļ ēdiens sagremojas tavā kuņģī? Izmanto savas atšķiršanas spējas zobenu, Mukunda! Griez"

cauri tas ķēdes no aģentūra un uztvert tas Vientuļš Cēlonis!"

Es atklāju, ka viņa dzēlīgie vārdi iekļūst dziļi manī. Bija zudusi sena maldība, ar kuru miesas imperatīvas pārspēj dvēseli. Tur un tad es izbaudīju Gara vispilnvērtību. Cik daudzās svešās pilsētās, manā vēlākajā dzīvē, nemitīgi ceļojot, radās iespēja pierādīt šīs mācības lietderību Benaresas vientuļniekā!

Vienīgais dārgums, kas mani bija pavadījis no Kalkutas, bija SADHU sudraba amulets, ko man bija novēlējusi māte. Gadiem ilgi to sargājis, tagad es to rūpīgi paslēpu savā ašrama istabā. Lai atjaunotu prieku par talismana liecību, kādu rītu es atvēru aizslēgto kasti. Aizzīmogotais vāks neskarts, lūk, amulets bija pazudis. Sērojoši es atplēsu tā aploksni un nepārprotami pārliccinājos. Tas bija pazudis, saskaņā ar SADHU pareģojumu, ēterā, no kurienes viņš to bija izsaucis.

Manas attiecības ar Djanandas sekotājiem nepārtraukti pasliktinājās. Mājsaimniecība bija atsvešināta, mani sāpināja mana apņēmīgā atturība. Mana stingrā apņemšanās medītēt par to pašu Ideālu, kura dēļ biju pametis mājas un visas pasaulīgās ambīcijas, izraisīja seklu kritiku no visām pusēm.

Garīgu ciešanu plosīts, es kādā rītausmā iegāju bēniņos, apņemies lūgt Dievu, līdz tiks saņemta atbilde.

"Žēlsirdīgā Visuma Māte, māci mani Pati caur vīzijām vai caur Tevis sūtītu guru!"

Stundu gaitā mani raudošie lūgumi neatbildēja. Pēkšņi es jutos pacelts it kā fiziski neaptvertā sfērā.

"Tavs Meistars nāk šodien!" A dievišķs sievišķīgs balss nāca no visur un nekur.

Šo dievišķo pieredzi pārtrauca kliedziens no noteiktas vietas. No apakšstāva virtuves mani sauca jauns priesteris ar iesauku Habu.

"Mukunda, pietiekami no meditācija! Tu ir nepieciešams priekš an uzdevums."

Citu dienu es varbūt būtu atbildējis nepacietīgi; tagad es noslaucīju savu asaru pietūkušo seju un pazemīgi paklausīju aicinājumam. Kopā ar Habu devāmies uz tālu tirgus laukumu bengāļu valodā. sadaļa no Benaresa. The nepieklājīgs Indijas saule bija ne vēl plkst. zenīts kā mēs izgatavots mūsu pirkumi bazāros. Mēs spiedāmies cauri krāsainajam mājsaimnieču, gidu, priesteru, vienkārši ģērbtu atraitņu, cienīgu brahmanu un visuresošo svēto vēršu pūlim. Pagājis garām neuzkrītošai ieliņai, es pagriezu galvu un aplūkoju šauro posmu.

Ceļa galā nekustīgi stāvēja Kristum līdzīgs vīrietis okera krāsas svami tērpā. Viņš šķita acumirkli un senlaicīgi pazīstams; mans skatiens uz mirkli alkatīgi meklēja tajā visu. Tad mani pārņēma šaubas.

"Tu ir mulsinošs šis klejošana mūks ar kāds zināms uz tu," Es doma. "Sapņotājs,
pastaiga

ieslēgts."

Pēc desmit minūtēm es sajutu smagu nejutīgumu pēdās. It kā tās būtu pārvērtušās akmens, tās nespēja mani nest tālāk. Smagi pagriežos; manas pēdas atguva normālu formu. Es pagriežos pretējā virzienā; atkal mani nospieda dīvainais svars.

"Svētais mani magnētiski pievelk pie sevis!" Ar šo domu es sabāzu savus sainīšus Habu rokās. Viņš ar izbrīnu bija vērojis manu nevienmērīgo soļošanu un tagad sāka smieties.

"Kas kaites tu? Vai tu traks?"

Mans vētrais emocijas novērsts jebkurš atcirst; Es paātrinājās klusībā prom.

Atpakaļejot pa saviem soļiem kā spārnu apavos, es sasniedzu šauro ieliņu. Mans ātrais skatiens atklāja kluso figūru, kas neatlaidīgi skatījās manā virzienā. Daži nepacietīgi soļi, un es biju pie viņa kājām.

"Gurudēva!" **10-7** Dievišķā seja nebija neviens cits kā viņa no manām tūkstoš vizijām. Šīs gaišās acis lauvas galvā ar smailu bārdi un plūstošām lokām bieži bija lūrējušas cauri manu nakts sapņu tumsai, glabājot solījumu, ko nebiju pilnībā sapratis.

"Ak, mani mīlie, tu esi atnācis pie manis!" Mans guru atkal un atkal atkārtoja šos vārdus bengāļu valodā, viņa balsij drebot aiz prieka. "Cik gadus esmu tevi gaidījis!"

Mēs iegājām klusuma vienotībā; vārdi šķita visnepatīkamākā liekvārdība. Daiļrunība plūda bezskaņas dziedājumā no skolotāja sirds māceklim. Ar nesatricināmas atziņas antenu es jutu, ka mans guru pazīst Dievu un vedīs mani pie Viņa. Šīs dzīves tumsa pazuda trauslā pirmsdzemdību atmiņu rītausmā. Dramatisks laiks! Pagātne, tagadne un nākotne ir tā cikls. ainas. Šī nebija pirmā saule, kas mani atrada pie šīm svētajām kājām!

Ar manu roku viņa rokā mans guru aizveda mani uz viņa pagaidu dzīvesvietu pilsētas Rana Mahal rajonā. Viņa sportiskā figūra kustējās ar stingru soli. Garš, stāvs, šajā laikā apmēram piecdesmit piecus gadus vecs, viņš bija aktīvs. un enerģisks kā jauns vīrietis. Viņa tumšās acis bija lielas, skaistas, ar neizmērojamu gudrību. Nedaudz sprogaini mati mīkstināja iespaidīgā spēka pilno seju. Spēks smalki sajaucās ar maigumu.

Kad mēs devāmies uz mājas akmens balkonu ar skatu uz Gangu, viņš sirsnīgi teica:

"Es gribu dot tu mans vientuļnieku mītnes un visi Es piemīt."

"Kungs, Es nāc priekš gudrība un Saskare ar Dievu. Tie ir tavs dārgumu dārgumi Es rīts pēc tam!"

Ātrā Indijas krēsla jau bija nolaidusi savu puspriekškaru, pirms mans saimnieks atkal ierunājās. Viņa acīs bija neizdibināms maigums.

"Es dot tu mans beznosacījuma mīlestība."

Dārgie vārdi! Pagāja ceturtdaļgadsimts, pirms es atkal saņēmu viņa mīlestības apliecinājumu. Viņa lūpas bija svešas dedzībai; klusums kļuva par viņa okeāna sirdi.

"Vai tu man dosi tādu pašu beznosacījumu mīlestību?" Viņš uz mani

skatījās ar bērnišķīgu uzticību. "Es tevi mīlēšu mūžīgi, Gurudeva!"

"Parasta mīlestība ir savtīga, tumši sakņota vēlmēs un apmierinājumā. Dievišķā mīlestība ir bez nosacījumiem, bez robežām, bez pārmaiņām. Cilvēka sirds plūsma uz visiem laikiem izgaist tīras mīlestības pārņemtā pieskāriena dēļ." Viņš pazemīgi piebilda: "Ja jūs kādreiz atradīsiet mani krītam no Dieva apzināšanās stāvokļa, lūdzu, apsiet noliikt manu galvu jums klēpī un palīdzēt man atgriezties pie Kosmiskā Mīlotā, kuru mēs abi pielūdzam."

Tad viņš piecēlās sastingstošajā tumsā un pavadīja mani uz iekštelpu. Kamēr mēs ēdām mango un mandeļu konfektes, viņš neuzkrītoši ieapa savā sarunā dziļu izpratni par manu dabu. Mani pārsteidza viņa gudrības varenība, izsmalcināti apvienota ar iedzimtu pazemību.

"Neskumsti par savu amuletu. Tas ir nokalpojis savu mērķi." Līdzīgi dievišķam spogulim, mans guru acīmredzot bija uztvēris visas manas dzīves atspulgu.

"The dzīvošana realitāte no tavs klātbūtne, Meistars, ir prieks tālāk jebkurš simbols."

"Tas ir laiks priekš a pārmaiņas, ciktāl kā tu ir nelaimīgi atrodas iekšā tas vientuļniekmāja."

Es nebiju atsaukusies uz savu dzīvi; tagad tās šķita liekas! Pēc viņa dabiskās, neizteiksmīgās izturēšanās es sapratu, ka viņš nevēlējās pārsteiguma izsaukumus par savu gaišredzību.

"Tu vajadzētu iet atpakaļ uz Kalkuta. Kāpēc izslēgt radinieki no tavs mīlestība no cilvēce?"

Viņa ieteikums mani samulsināja. Mana ģimene paredzēja manu atgriešanos, lai gan es nebiju atbildējis uz daudziem lūgumiem vēstulēs. "Lai jaunais putns lido metafiziskajās debesīs," Ananta bija atzīmējis. "Viņa spārni nogurs smagajā atmosfērā. Mēs vēl redzēsim viņu lidojam mājup, saliecam spārnus un pazemīgi atpūšamies mūsu ģimenes ligzdā." Šis nomācošais salīdzinājums man vēl bija svaigs atmiņā, un es biju apņēmies neveikt "lidošanu" Kalkutas virzienā.

"Kungs, es neatgriezīšos mājās. Bet es sekošu jums jebkur. Lūdzu, norādiet man savu adresi un vārdu."

"Svāmī Šrī Juktešvara Giri. Mana galvenā vientuļnieku mītne atrodas Seramporā, Rai Ghat joslā. Es apciemoju savu māti tikai dažas dienas."

Es brīnījos par Dieva sarežģīto spēli ar Saviem bhaktām. Serampore atrodas tikai divpadsmit jūdžu attālumā no Kalkutas, tomēr šajos reģionos es nekad nebiju redzējis savu guru. Mums bija jāceļo, lai

mūsu tikšanās senajā Kasi (Benaresas) pilsētā, svētīta Lahiri Mahasajas atmiņās. Arī šeit Budas, Šankaračarjas un citu jogi-kristu pēdas bija svētījušas augsni.

"Tu atnāksi pie manis pēc četrām nedēļām." Pirmo reizi Šri Juktešvara balss bija barga. "Tagad esmu pateicis savu mūžīgo pieķeršanos un parādījis savu prieku tevi atrast – tāpēc tu neņem vērā manu lūgumu. Nākamajā reizē, kad tiksimies, tev būs jāatmodina mana interese: es tevi nepieņemšu par mācekli tik viegli. Ir jābūt pilnīgai padevībai, paklausot manai stingrajai apmācībai."

Es spītīgi klusēju. Mans guru viegli atrisināja manu grūtību.

"Vai tu domā, ka tavi radinieki par tevi smiesies?"

"Es griba ne atgriešanās."

"Tu griba atgriešanās iekšā trīsdesmit dienas."

"Nekad." Godbijīgi paklanoties pie viņa kājām, es aizgāju, nemazinot strīdīgo spriedzi. Kā Es devos cauri pusnakts tumsai, prātojot, kāpēc brīnumainā tikšanās beigusies neharmoniski. *Maijas divējādās skalas*, kas katru prieku līdzsvaro ar bēdām! Mana jaunā sirds vēl nebija pakļaujama mana guru pārveidojošajiem pirkstiem.

Nākamajā rītā es pamanīju pieaugošu naidīgumu ermitāžas locekļu attieksmē. Manas dienas bija pilnas ar nemainīgu rupjību. Pēc trim nedēļām Djananda pameta ašramu, lai apmeklētu konferenci Bombejā; pār manu nelaimīgo galvu pārņēma haoss.

"Mukunda ir parazīts, kas pieņem vientuļnieka viesmīlību, pienācīgi neatmaksājot." Izdzirdot šo piezīmi, es pirmo reizi nožēloju, ka esmu paklausījis lūgumam nosūtīt atpakaļ tēvam naudu. Ar smagu sirdi es meklēju savu vienīgo draugu Džitendru.

"Es rīts aizejot. Lūdzu pārvadāt mans cienpilns nožēlo uz Djanandadži kad viņš atgriežas."

"Es arī došos prom! Mani mēģinājumi šeit meditēt nesaņem lielāku labvēlību kā jūsu," apņēmīgi teica Džitendra.

"Es ir satiku a Kristum līdzīgs svētais. Ļaujiet mūs apmeklējums viņš iekšā Serampore."

Un tā tad tas "putns" sagatavots uz "swoop" bīstami aizvērt uz Kalkuta!

10-1 : *Sanskrita* pulēts; pabeigts. Sanskrits ir tas vecākais māsa no visi Indoeiropiešu mēles. Tās alfabētiskā secībā skripts ir *Devanāgarī*, burtiski "dievišķa mājvieta". "Kas zina manu gramatiku, tas zina Dievu!" Panini, senās Indijas lielais filologs, veltīja šo cieņu sanskrita matemātiskajai un psiholoģiskajai pilnībai. Tam, kurš vēlas izsekot valodai tās slēptuvē, patiesi jābeidz kā vizzinošam.

10-2 : Viņš bija ne Džatinda (Džotins Gošs), PVO griba būt atcerējās priekš viņa savlaicīgs

nepatika uz tīģeri! 10-3: Ceļš vai sākotnējais ceļš pie Dieva.

10-4 : Hindu Svētie Raksti mācīt ka ģimene pielikums ir maldīgs ja tas novērš tas bhakta no meklē tas Devējs no visas svētības, ieskaitot tas viens no mīlošs radinieki, ne uz pieminēt dzīve pats. Jēzus līdzīgi mācīja: "PVO ir mans māte? Un kas ir mani brāļi?" (*Mateja* 12:48)

10-5 : *Dži* ir a ierasts cieņpilns sufikss, īpaši lietots iekšā tieša adrese; tādējādi "svāmīdži" "guruji" "Šrī Juktešvardži, "paramhansadži".

10-6 : Attiecīgais uz tas *šāstras* , burtiski, "svēts grāmatas," sastāvošs četri nodarbības no Svētie Raksti: tas *śruti*, *Smṛiti* *purāna*, un *tantra* . Šie visaptverošs traktāti vāks katru aspekts no reliģisks un sociālais dzīve, un tas lauki no likums, medicīnā, arhitektūrā, mākslā utt. *Śruti* ir "tieši dzirdētie" vai "atklātie" svētie raksti, *Vēdas* . *Smṛiti* jeb "atcerētā" tradīcija beidzot tika pierakstīta tālā pagātnē kā pasaules garākie episkie dzejoļi, *Mahābhārata* un *Ramajana* . *Purānas* ir burtiski "senais" alegorijas; *tantras* burtiski nozīmēt "rituāli" vai "rituāli"; šie traktāti paust dziļas patiesības zem detalizētas simbolikas plīvura.

10-7 : "Dievišķais skolotājs," tas ierasts Sanskrits termins priekš savējais garīgs skolotājs. Es ir atveidots tas iekšā Angļu kā vienkārši "Meistars".

NODAĻA: 11

Divi Bez naudas Zēni Iekšā Brindabana

"Tev būtu labi, ja Tēvs tevi atstumtu no mantojuma, Mukunda! Cik mulķīgi tu iznieko savu dzīvību!" Man ausīs skanēja vecākā brāļa sprediķis.

Džitendra un es, tikko izkāpuši no vilciena (tikai izteiciens; bijām putekļos), tikko bijām ieradušies Anantas mājās, kurš nesen bija pārcelts no Kalkutas uz seno Agras pilsētu. Brālis bija Bengālijas-Nagpuras dzelzceļa uzraugošais grāmatvedis.

"Tu labi zini, Ananta, ka es meklēju savu mantojumu no Debesu

Tēva." "Vispirms nauda; Dievs var nākt vēlāk! Kas zina? Dzīve

varbūt būs pārāk gara." "Dievs pirmajā vietā; nauda ir Viņa

vergs! Kas to lai zina? Dzīve varbūt ir pārāk īsa."

Manu atbildi izsauca mirkļa nepieciešamība, un tajā nebija nekādas priekšnojautas. Tomēr laika lapas Anantai pavērās līdz drīzam noslēgumam; dažus gadus vēlāk **11-1** viņš iegāja zemē, kur banknotes nedod labumu ne pirmajā, ne pēdējā vietā.

"Gudrība no vientuļniekmājas, es pieņemu! Bet es redzu, ka esat atstājis Benaresu."

Anantas acis mirdzēja apmierinātībā; viņš joprojām cerēja nodrošināt manus spārnus ģimenes ligzdā.

"Mana uzturēšanās Benaresā nebija veltīga! Es tur atradu visu, pēc kā mana sirds bija ilgojusies! Varat būt droši, ka tas nebija jūsu pandits vai viņa dēls!"

Ananta pievienojās man atmiņā paliekošā smieklu virpulī; viņam bija jāatzīst, ka viņa izvēlētais Benaresas "gaišreģis" bija tuvredzīgs.

"Kas ir tavs plāni, mans klejošana brāli?"

"Džitendra pierunāja mani doties uz Agru. Mēs apskatīsim Tadžmahala skaistumu **11-2**" "Šeit," es paskaidroju. "Tad mēs dosimies pie mana jauniegūtā guru, kuram ir vientuļnieka mītne Seramporā."

Ananta viesmīlīgi sagādāja mums ērtības. Vairākas reizes vakara gaitā pamanīju, ka viņa skatiens ir pievērst man domīgi.

"Es zināt ka skaties!" Es doma. "A sižets ir brūvēšana!"

The atrisinājums paņēma vieta laikā mūsu agri brokastis.

"Tātad jūs jūtaties pilnīgi neatkarīgs no tēva bagātības." Anantas skatiens bija nevainīgs, kad viņš atsāka vakardienas sarunas dzēlīgos komentārus.

"Es rīts apzinīgs no mans atkarība ieslēgts Dievs."

"Vārdi ir lēti! Dzīve tevi līdz šim ir pasargājusi! Kāda bēda, ja tu būtu spiests meklēt pārtiku un pajumti pie Neredzamās Rokas! Drīz tu ubagotu uz ielas!"

"Nekad! Es neuzticētos garāmgājējiem vairāk nekā Dievam! Viņš var izdomāt saviem ticīgajiem tūkstoš resursu bez ubagu bļodas!"

"Vairāk retorikas! Ja nu es ieteiktu pārbaudīt jūsu izslavēto filozofiju šajā taustāmajā pasaulē?"

"Es gribētu piekristu! Darīt tu ierobežot Dievs uz a spekulatīvs pasaule?"

"Redzēsim; šodien jums būs iespēja vai nu paplašināt, vai apstiprināt manus uzskatus!" Ananta uz dramatisku brīdi apklusā; tad lēnām un nopietni runāja.

"Es ierosinu šorīt nosūtīt tevi un tavu mācību biedru Džitendru uz tuvējo Brindabanas pilsētu. Tu nedrīksti paņemt ne rūpiju; tu nedrīksti ubagot ne ēdienu, ne naudu; tu nedrīksti nevienam atklāt savu stāvokli; tu nedrīksti aiziet bez maltītes; un tu nedrīksti palikt iesprostota Brindabanā. Ja tu atgriezīsies manā vasarnīcā pirms pulksten divpadsmitiem šovakar, nepārkāpjot nevienu testa noteikumu, es būšu visvairāk pārsteigts cilvēks Agrā!"

"Es pieņemu izaicinājumu." Manos vārdos un sirdī nebija ne mazākās vilcināšanās. Pateicības pilnas atmiņas uzplaiksnīja par Tūlītējo Labdarību: manu nāvējošās holēras dziedināšanu, lūdzot Lahiri.

Mahasajas glezna; rotaļīgā dāvana - divi pūķi uz Lahoras jumta kopā ar Umu; izdevīgais amulets manā mazdūšībā; izšķirošais vēstījums caur nezināmo Benaresas *sadhu* ārpus pandita mājas teritorijas; Dievišķās Mātes vīzija un Viņas majestātiskie mīlestības vārdi; Viņas ātrā uzmanība caur Skolotāju Mahasaju manāmniecīgajām apmulsuma situācijām; pēdējā brīža vadība, kas materializēja manu vidusskolas diplomu; un galīgā svētība - mans dzīvais Skolotājs no mūža sapņu miglas. Nekad es nevarētu atzīt, ka mana "filozofija" nav spējīga izturēt nekādu cīņu pasaules skarabajā pārbaudījumu poligonā!

"Jūsu labprātība ir jūsu gods. Es jūs tūlīt pat pavadīšu līdz vilcienam." Ananta pagriezās pret atvērto muti Džitendru. "Jums jāiet līdzī kā lieciniekam un, ļoti iespējams, arī kā citam upurim!"

Pēc pusstundas mums ar Džitendru bija vienvirziena biļetes mūsu negaidītajam braucienam. Nomaļā stacijas stūrī mēs pakļāvāmies pārmeklēšanai. Ananta ātri pārliecinājās, ka mums nav nekādu slēptu mantu; mūsu vienkāršie *dhoti* **11-3** neslēpa neko vairāk, kā bija nepieciešams.

Kad ticība ielauzās nopietnajās finanšu sfērās, mans draugs iebilda: "Ananta, iedod man vienu vai divas rūpijas kā drošības naudu. Tad es varēšu tev telegrāfēt nelaimes gadījumā."

"Džitendra!" Mana ģimēne bija asa, pārmetoša. "Es neturpināšu testu, ja jūs ņemsiet naudu kā galīgo nodrošinājumu."

"Monētu šķindoņā ir kaut kas mierinošs." Džitendra vairāk neko neteica, jo es viņu stingri uzlūkoju.

"Mukunda, Es rīts ne bezsirdīgs." A mājiens no pazemība bija rāpoja iekšā Ananta balss. Tas maijs būt ka viņu mocīja sirdsapziņa; varbūt par divu maksātnespējīgu zēnu nosūtīšanu uz svešu pilsētu; varbūt par savu reliģisko skepticismu. "Ja ar kādu nejaušību vai žēlastību jūs veiksmīgi pārvarēsiet Brindabanas pārbaudījumu, es lūgšu jūs iesvētīt mani par savu mācekli."

Šim solījumam bija zināma neparastība, atbilstoši netradicionālajam notikumam. Indijas ģimenē vecākais brālis reti paklanās jaunāko priekšā; viņam tiek piešķirta cieņa un paklausība, kas ir otrajā vietā aiz tēva. Taču manam komentāram laika neatlika; mūsu vilciens bija atiešanas punktā .

Džitendra skumji klusēja, kamēr mūsu vilciens brauca šīs jūdzes. Beidzot viņš sakustējās, noliecās un sāpīgi ieknieba man neērtā vietā.

"Es neredzu nekādas pazīmes, ka Dievs mums

nodrošinās nākamo maltīti!" "Klusē, šaubīgais

Tom; Tas Kungs strādā ar mums."

"Vai jūs varat arī noorganizēt, lai Viņš pasteidzas? Es jau esmu izsalcis tikai no tā, kas mums priekšā. Es devos prom no Benaresas, lai apskatītu Tadža mauzoleju, nevis lai ieietu savējā!"

"Neuztraucies, Džitendra! Vai mums nebūs pirmais ieskats Brindabanas svētajos brīnumos?" **11- 4** Mani dziļi iepriecina doma par to, ka varu staigāt pa zemi, ko svētījuši Kunga Krišnas pēdas."

Mūsu kupejas durvis atvērās; divi vīrieši apsēdās. Nākamā vilciena pietura bija pēdējā.

"Jaunie puīši, vai jums ir draugi Brindabanā?" Svešinieks man pretī izrādīja pārsteidzošu interesi.

"Neviens no tavs business!" Rupji Es novērsts mans skatiens.

"Jūs droši vien bēgat prom no savām ģimenēm Siržu Zagļa apburti. **11-5**" Es pats esmu dievbijīgs cilvēks. Uzskatīšu par savu pienākumu parūpēties, lai jūs saņemtu ēdienu un patvērumu no šī nepārvaramā karstuma.

"Nē, kungs, atstājiēt mūs mierā. Jūs esat ļoti laipns, taču jūs maldāties, uzskatot mūs par neceļotājiem ."

Saruna vairs nesevoja; vilciens apstājās. Kad mēs ar Džitendru nokāpām uz platformas, mūsu nejaušie ceļabiedri sadevās rokās un izsauca zirgu pajūgu.

Mēs apstājāties majestātiskas vientuļnieka mītnes priekšā, kas atradās mūžzaļo koku ieskautā, labi koptā teritorijā. Mūsu labdari šeit acīmredzot bija pazīstami; smaidošs puisis bez komentāriem mūs aizveda uz viesistabu. Drīz vien mums pievienojās vecāka gadagājuma sieviete ar cienīgu stāju.

"Gauri Ma, prinči nevarēja ierasties." Viens no vīriešiem uzrunāja ašrama saimnieci. "Pēdējā brīdī viņu plāni izgāja greizi; viņi dziļi nožēlo notikušo. Bet mēs esam atveduši vēl divus viesus. Tiklīdz mēs satikāties vilcienā, es sajutu pie viņiem pievilcību kā Kunga Krišnas bhaktas."

(No kreisās uz labo) Džitendra Mazumdars, mans ceļabiedrs "beznaudas pārbaudījumā" Brindabanā; Lalit-da, mana māsīca; Svami Kebelananda

("Šastri Mahasaja"), mans svētais sanskrita skolotājs; es pats, vidusskolas
laikā

Ananda Moji Ma
tas Bengāļu "Prieka caurstrāvota Māte."

Viena no alām, ko apdzīvo Babadži Drongiri kalnos netālu no Ranikhetas Himalajos. Lahiri Mahasajas mazdēls Ananda Mohans Lahiri (otrais no labās, baltā tērpā) un vēl trīs bhaktas apmeklē svēto vietu.

"Uz redzēšanos, jaunie draugi." Mūsu divi paziņas piegāja pie durvīm. "Mēs tiksimies vēlreiz, ja Dievs dos."

"Jūs esat laipni lūgti." Gauri Ma mātišķi pasmaidīja, uzrunājot viņas divus negaidītos viesus. "Jūs nevarējāt ierasties labākā dienā. Es gaidīju divus šīs vientuļnieka mītnes karaliskos patronus. Cik žēl, ja manu ēdienu gatavošanu

neviens nenovērtētu!"

Šiem ēstgribu rosinošajiem vārdiem bija postoša ietekme uz Džitendru: viņš izplūda asarās. "Izredzes", no kurām viņš bija baidījies Brindabanā, izrādījās karaliska izklaide; viņa pēkšņā garīgā pielāgošanās izrādījās viņam par grūtu. Mūsu saimniece uz viņu paskatījās ar ziņkāri, bet bez piezīmēm; iespējams, viņa bija pazīstamas ar pusaudžu īpatnībām.

Tika paziņots par pusdienām; Gauri Ma veda ceļu uz ēdamistabas terasi, kas bija pikanta un smaržīga. Viņa pazuda blakus esošajā virtuvē.

Es biju jau iepriekš plānojis šo brīdi. Izvēloties piemērotu vietu Džitendras ķermenī, es iedūru viņam tikpat spēcīgu šķipsnu kā tas, ko viņš man bija iedevis vilcienā.

"Šauboties Tomass, tas Kungs darba uzsākšana a steigā, arī!"

Saimniece atgriezās ar *pankhu*. Viņa mūs nemitīgi vēdināja austrumnieciskā manierē, kamēr mēs tupēja uz grezni noklātiem sēdekļiem ar segām. Ašrama mācekļi staigāja šurpu turpu ar apmēram trīsdesmit ēdieniem. Apraksts "maltītes" vietā var būt tikai "grezna maltīte". Kopš ierašanās uz šīs planētas mēs ar Džitendru nekad iepriekš nebijām baudījuši šādus gardumus.

"Tiešām prinčiem piemēroti ēdieni, Godājamā Māte! Ko jūsu karaliskie patroni varēja uzskatīt par steidzamāku par šīs dzīru mielasta apmeklēšanu, es nevaru iedomāties! Jūs esat mums devusi atmiņu uz mūžu." visu mūžu!"

Anantas prasības mūs apklusināja, tāpēc mēs nespējām žēlīgajai dāmai izskaidrot, ka mūsu pateicībai ir divējāda nozīme. Vismaz mūsu sirsnība bija nepārprotama. Mēs devāmies prom ar viņas svētību un pievilcīgu ielūgumu atkal apmeklēt ermitāžu.

Ārā valdīja nežēlīgs karstums. Mēs ar draugu devāmies uz patvērumu pie dižciltīga kadambas koka pie ašrama vārtiem. Sekoja asi vārdi; Džitendru atkal pārņēma bažas.

"Tu mani esi pamatīgā ķezā ievilcis! Mūsu pusdienas bija tikai nejauša veiksmē! Kā mēs varam apskatīt šīs pilsētas apskates objektus, ja starp mums nav nevienas sviesta? Un kā gan tu mani vedīsi atpakaļ pie Anantas?"

"Tu ātri aizmirsti Dievu, tagad, kad tavs vēders ir pilns." Mani vārdi, nevis rūgti, bija apsūdzīgi. Cik īsa ir cilvēka atmiņa dievišķajām labvēlībām! Nav nedzīvo cilvēks, kura lūgšanas nebūtu saņēmušas piepildījumu.

"Es rīts ne iespējams uz aizmirst mans muļķība iekšā riskēt ārā ar a trakulīgs patīk tu!"

"Esi kluss, Džitendra! The tas pats Kungs PVO barots mūs griba parādīt mūs Brindabans un atgriešanās mūs uz Agra."

Ātrā solī tuvojās tievs jauneklis ar patīkamu sejas izteiksmi. Apstājies zem mūsu koka, viņš paklanījās manā priekšā.

"Dārgais draugs, tu un tavs biedrs šeit droši vien esat svešinieki. Atļaujiet man būt jūsu saimniekam un ceļvedim."

Indietim diez vai ir iespējams nobālēt, bet Džitendras seja pēkšņi kļuva slimīga. Es pieklājīgi atteicos no piedāvājuma.

"Tu taču mani nedzenā?" Svešinieka satraukums jebkuros citos apstākļos būtu bijis komisks.

"Kāpēc ne?"

"Tu esi mans guru." Viņa skatiens uz mani raudzījās ar paļāvību. "Manu pusdienlaika dievkalpojumu laikā vīzijā parādījās svētais Kungs Krišna. Viņš man zem šī paša koka parādīja divas pamestas figūras. Viena seja bija tava, mans skolotāj! Bieži esmu to redzējis meditācijā! Cik gan liels prieks, ja tu pieņemsi manus pazemīgos pakalpojumus!"

"Arī es priecājos, ka jūs mani atradāt. Ne Dievs, ne cilvēks mūs nav pametis!" Lai gan es biju nekustīgs, smaidot dedzīgajai sejai manā priekšā, iekšēja paklanīšanās mani nolaida pie Dievišķajām Pēdām.

"Dārgais draugi, griba tu ne gods mans mājas priekš a apmeklējums?"

"Jūs esat laipns, bet plāns nav īstenojams. Mēs jau esam mana brāļa viesi

Agrā." "Vismaz atstāstiet man atmiņas par Brindabanas apceļošanu kopā ar jums."

Es labprāt piekritu. Jauneklis, kurš teica, ka viņa vārds ir Prataps Čaterdži, apturēja zirgu pajūgu. Mēs apmeklējām Madanamohanas templi un citas Krišnas svētnīcas. Kamēr mēs bijām tempļa dievkalpojumos, iestājās nakts.

"Atvainojiet, kamēr es dabūšu *Sandešu* ." **11:6** Prataps iegāja veikalā netālu no dzelzceļa stacijas. Džitendra un es pastaigājāmies pa plato ielu, kas tagad bija pārpildīta salīdzinoši vēsajā laikā. Mūsu draugs kādu laiku bija prom, bet beidzot atgriezās ar dāvanām - daudziem saldumiem.

"Lūdzu, ļaujiet man iegūt šo reliģisko nopelnu." Prataps lūdzoši pasmaidīja, pasniedzot rūpiju banknošu saišķi un divas tikko iegādātas biļetes uz Agru.

Mana piekrišana bija vērsta uz Neredzamo Roku. Vai Ananta izsmietā Tās dāsnums nebija krietni pārsniedzis nepieciešamību?

Mēs meklēja ārā a nomaļš vieta netālu tas stacija.

"Pratap, es tev mācīšu Lahiri Mahasajas, mūsdienu dižākā joga, *Kriju . Viņa tehnika būs tavs guru.*"

Iesvētība noslēdzās pusstundas laikā. " *Krija* ir tava *čintamani* ," **11.-7.** Es teicu jaunajam studentam. "Paņēmiens, kas, kā redzat, ir vienkāršs, iemieso cilvēka paaugstināšanas mākslu."

garīgā evolūcija. Hinduistu raksti māca, ka iemiesojošajam ego ir nepieciešams miljons gadu, lai atbrīvotos no *maijas*. Šo dabisko periodu ievērojami saīsina *Krija joga*. Tāpat kā Džagadis Čandra Bose ir pierādījis, ka augu augšanu var paātrināt daudz ātrāk nekā parasti, arī cilvēka psiholoģisko attīstību var paātrināt iekšēja zinātne. Esiet uzticīgi savā praksē; jūs tuvosieties visu guru Guru.

"Esmu sajūsmā, atrodot šo ilgi meklēto jogas atslēgu!" Prataps domīgi teica. "Tās atraisošā iedarbība uz manām manu saitēm atbrīvos mani augstākām sfērām. Šodienas Kunga Krišnas vīzija" varētu nozīmēt tikai manu augstāko labumu."

Mēs kādu brīdi pasēdējām klusumā, vienojoties, tad lēnām devāmies uz staciju. Iekāpjot vilcienā, mani pārņēma prieks, bet Džitendrai šī bija asaru diena. Manu sirsnīgo atvaidīšanos no Pratapa bija pārtraucis abu manu ceļabiedru apslāpēts šņuksts. Ceļojums atkal noveda Džitendru bēdu mutulī. Šoreiz nevis par sevi, bet gan pret sevi pašu.

"Kā sekla mans uzticies! Mans sirds ir bijis akmens! Nekad iekšā nākotne būs Es šaubas Dieva aizsardzība!"

Tuvojās pusnakts. Divas "Pelnrušķītes", izsūtītas bez naudas, iegāja Anantas guļamistabā. Viņa seja, kā viņš bija solījis, bija pārsteiguma iemiesojums. Es klusībā apbēru galdu ar rūpijām.

"Džitendra, patiesība!" Anantas tonis bija jokojošs. "Vai šis jauneklis nav sarīkojis laupīšanu?" Bet, stāstam izvēršoties, mans brālis kļuva prātīgs, tad nopietns.

"Pieprasījuma un piedāvājuma likums sniedzas smalkākās sfērās, nekā es biju domājis." Ananta runāja ar nekad agrāk nepamanītu garīgu entuziasmu. "Es pirmo reizi saprotu jūsu vienaldzību pret pasaules krātuvēm un vulgārajiem uzkrājumiem."

Lai arī cik vēlū tas bija, mans brālis uzstāja, ka viņam jāsaņem *dikša* **11-8** *Krija jogā*. "Guru" Mukundam vienas dienas laikā bija jāuzņem atbildība par diviem nemeklētiem mācekļiem.

Nākamajā rītā brokastis tika ieturētas harmonijā, kādas nebija iepriekšējā dienā. Es uzsmaidīju Džitendrai.

"Tu būs ne būt krāpās no tas Tadžs. Ļaujiet mūs skats tas pirms sākot priekš Serampore."

Atvadoties no Anantas, mēs ar draugu drīz vien atradāmies Agras godības, Tadžmahala, priekšā. Baltais marmors, kas žilbinoši mirdz saulē, rada tīras simetrijas vīziju. Ideāla vide ir tumša ciprese, spīdīgs zāliens un mierīga lagūna. Interjers ir izsmalcināts ar mežģinēm līdzīgiem kokgriezumiem, kas inkrustēti ar

pusdārgakmeņiem. No brūna un violeta marmora sarežģīti izceļas smalki vainagi un rulliši. Kupola apgaismojums krīt uz imperatora Šahdžahana un Mumtazas Mahalas, viņa valstības un sirds karalienes, kenotafiem.

Pietiekami no apskates objektiem! Es bija ilgas priekš mans guru. Džitendra un Es bija drīzumā ceļošana dienvidos ar

vilciens virzienā Bengālija.

"Mukunda, es neesmu redzējis savu ģimeni mēnešiem ilgi. Esmu pārdomājis; varbūt vēlāk apciemošu tavu saimnieku Seramporā."

Mans draugs, kuru varētu maigi raksturot kā svārstīgu raksturu, atstāja mani Kalkutā. Ar vietējo vilcienu es drīz vien sasniedzu Seramporu, divpadsmit jūdzes uz ziemeļiem.

Mani pārņēma apbrīnas vilnis, kad sapratu, ka kopš Benaresas tikšanās ar manu guru ir pagājušas divdesmit astoņas dienas. "Tu atnāksi pie manis pēc četrām nedēļām!" Te nu es stāvēju, sirds daudzījās, stāvot viņa pagalmā uz klusās Rai Ghat joslas. Es pirmo reizi iegāju vientuļniekmājā, kur man bija jāpavada lielākā daļa nākamo desmit gadu kopā ar Indijas *Džjanavatāru* jeb "gudrības iemiesojumu".

.....
11-1 : Skatīt [nodaļa 25](#).

11-2 : The pasauleslavens mauzolejs..

11-3 : A *dhoti* audums ir mezglots apkārt tas viduklis un vāki tas kājas..

11-4 : Brindabans iekšā tas Muttra rajons no Apvienotā Provincēs, ir tas Hindu Jeruzaleme. Šeit Kungs Krišna parādīts viņa slava cilvēces labā..

11-5 : Hari; an piemīlīgs vārds ar kurš Kungs Krišna ir zināms uz viņa bhaktas.

11-6: Indijas saldums..

11-7 : A mitoloģisks dārgakmens ar jauda uz dotācija vēlmes.

11-8 : Garīgs uzsākšana; no tas Sanskrits sakne *dikṣ* uz veltīt sevi.

NODAĻA: 12

Gadi Iekšā Mans Maģistra grāds Ermitāžā

"Tu esi atnācis." Šrī Juktešvars mani sveicināja no tīģera ādas, kas gulēja uz viesistabas ar balkonu grīdas. Viņa balss bija auksta, izturēšanās bez emocijām.

"Jā, dārgais Meistars, Es rīts šeit uz sekot tu." Ceļgalos nometies, Es pieskārās viņa

pēdas.

"Kā kanna ka būt? Tu ignorēt mans vēlmes."

"Nē ilgāk, Gurudži! Tavs vēlēšanās būs būt mans likums!"

"Tas ir labāk! Tagad es varu uzņemties atbildību par

tavu dzīvi." "Es labprātīgi nododu šo nastu, Skolotāj."

"Tātad mans pirmais lūgums ir, lai jūs atgrieztos mājās pie savas ģimenes. Es vēlos, lai jūs iestātos koledžā Kalkutā. Jūsu izglītība ir jāturpina."

"Ļoti labi, kungs." Es slēpu savu satraukumu. Vai mani vajās uzmācīgas grāmatas gadu gaitā? Vispirms Tēvs, tagad Šri Juktešvars!

"Kādu dienu tu dosies uz Rietumiem. Tās iedzīvotāji būs atvērtāki Indijas senajai gudrībai, ja dīvainajam hinduistu skolotājam būs universitātes grāds."

"Tu zini vislabāk, Gurudži." Mans drūmums pazuda. Atsauce uz Rietumiem man šķita mulsinoša, tāla; taču mana iespēja iepriecināt Skolotāju ar paklausību bija vitāli tūlītēja.

"Tu griba būt netālu iekšā Kalkuta; nāc šeit kad vien tu atrast laiks."

"Ja iespējams, katru dienu, Skolotāj! Ar pateicību es pieņemu jūsu autoritāti katrā savas dzīves detaļā — ar vienu nosacījumu."

"Jā?"

"Tas tu solījums uz atklāt Dievs uz es!"

Sākās stundu ilga verbāla cīņa. Meistara vārdus nevar viltot; tie netiek doti vieglprātīgi. Solījuma sekas paver plašas metafiziskas perspektīvas. Guru ir jābūt patiesi tuvās attiecībās ar Radītāju, pirms viņš var piespiest Viņu parādīties! Es sajutu Šri Juktešvara dievišķo vienotību un biju apņēmis kā viņa māceklis izmantot savas priekšrocības.

"Jums ir prasīga noskaņa!" Tad Meistara piekrišana atskanēja ar līdzjūtīgu

galīgumu: "Lai jūsu vēlēšanās kļūst par manu vēlēšanos."

Mūža ēna pazuda no manas sirds; neskaidrie meklējumi šurpu turpu bija beigušies. Es biju atradis mūžīgu patvērumu īstā guru.

"Nāc; es tev parādīšu ermitāžu." Saimnieks piecēlās no sava tīgeru paklāja. Es paskatījos apkārt; mans skatiens ar izbrīnu apstājās pie sienas gleznas, ko rotāja

jasminā zariņš.

"Lahiri Mahasaja!

"Jā, mans dievišķais guru." Šrī Juktešvara tonis bija godbijīgi vibrējošs. "Kā cilvēks un jogs viņš bija dižāks par jebkuru citu skolotāju, kura dzīve nonāca manu pētījumu lokā."

Klusumā es paklanījos pazīstamās ainas priekšā. Dvēseles veltījums plūda nepārspējamajam skolotājam, kurš, svētīdams manu zīdaiņa vecumu, bija vadījis manus soļus līdz šai stundai.

Mana guru vadībā es pastaigājos pa māju un tās teritoriju. Plašo, seno un labi uzbūvēto vientuļnieku mītne ieskauj masīvs pagalms ar kolonnām. Ārsienas bija apaugušas ar sūnām; baloži lidinājās virs plakanā, pelēkā jumta, bez ceremonijām daloties ašrama telpās. Aizmugurējais dārzs bija patīkams ar džekfrūtu, mango un plantānu kokiem. Divstāvu ēkas augšējo istabu balkoni ar balustrādēm bija vērsti pret pagalmu no trim pusēm. Plaša pirmā stāva zāle ar augstiem griestiem, ko balstīja kolonādes, tika izmantota, kā teica Meistars, galvenokārt ikgadējo Durgapūdžas svētku *laikā*. **12-1** Šauras kāpnes veda uz Šrī Juktešvara viesistabu, kuras nelielais balkons pavērās uz ielu. Ašrams bija vienkārši mēbelēts; viss bija vienkāršs, tīrs un praktisks. Bija redzami vairāki rietumu stila krēsli, soli un galdi.

Skolotājs uzaicināja mani palikt pa nakti. Divi jauni mācekļi, kuri apguva vientuļnieka apmācību, pasniedza dārzu karija vakariņas.

"Gurudži, lūdzu, pastāsti man kaut ko no savas dzīves." Es tupēju uz salmu paklājiņa blakus viņa tīģera ādai. Draudzīgās zvaigznes, šķiet, bija ļoti tuvu, aiz balkona.

"Mans uzvārds bija Prija Nata Karara. Es piedzimu **12.-2.** šeit, Seramporā, kur tēvs bija turīgs uzņēmējs. Viņš man atstāja šo senču savrupmāju, kas tagad ir mana vientuļnieka mītne. Mana formālā izglītība bija niecīga; es to uzskatīju par lēnu un virspusēju. Agrā brieduma gados es uzņēmos māsaimnieka pienākumus, un man ir viena meita, kas tagad ir precējusies. Mans pusmūžs bija svētīts ar vadību Lahiri Mahasaya. Pēc sievas nāves es pievienojos Svami ordenim un saņēmu jauno vārdu Šrī Juktešvara Giri. **12-3** Tādas ir manas vienkāršās annāles."

Meistars uzsmaidīja manai dedzīgajai sejai. Tāpat kā visas biogrāfiskās skices, viņa vārdi bija atklājuši ārējos faktus, neatklājot iekšējo cilvēku.

"Gurudži, Es gribētu patīk uz dzirdēt daži stāsti no tavs bērnība."

"Es tev pastāstīšu dažus — katram ar morāli!" Šrī Juktešvara acis iemirdzējās brīdinājuma pavadībā. "Mana māte reiz mēģināja mani iebiedēt ar šausminošu stāstu par spoku tumšā kamerā. Es devos..." nekavējoties devos turp un izteicu savu vilšanos, ka neesmu redzējis spoku. Māte man nekad vairs nestāstīja šausmu stāstu. Morāle: Skaties bailēm sejā, un tās tevi vairs nemulsinās.

"Vēl viena agrīna atmiņa ir mana vēlme pēc neglīta suņa, kas piederētu kaimiņam. Es nedēļām ilgi turēju savu ģimeni nemierā, lai dabūtu šo suni. Manas ausis bija kurlas pret piedāvājumiem atrast mājdzīvniekus ar pievilcīgāku izskatu. Morāle: Pieķeršanās ir žilbinoša; tā piešķir iekāres objektam iedomātu pievilcības oreolu."

"Trešais stāsts attiecas uz jauneklīgā prāta plastiskumu. Es laiku pa laikam dzirdēju savu māti sakām: "Vīrietis, kurš pieņem darbu jebkura vadībā, ir vergs." Šis iespaids tik neizdzēšami nostiprinājās, ka pat pēc laulībām es atteicos no visiem amatiem. Izdevumus sedzu, ieguldot savu ģimenes bagātību zemē. Morāle: labiem un pozitīviem ieteikumiem vajadzētu pamācīt jūtīgos..." bērnu ausis. Viņu agrīnās idejas ilgi paliek asi iegravētas.

Meistars ieģrima mierīgā klusumā. Ap pusnakti viņš mani aizveda uz šauru gultiņu. Pirmajā naktī zem mana guru jumta miegs bija salds un ciešs.

Šrī Juktešvars izvēlējās nākamajā rītā sniegt man savu *Krija jogas* iesvētību. Tehniku es jau biju saņēmis no diviem Lahiri Mahāsajas mācekļiem – tēva un mana skolotāja Svami Kebalanandas –, bet Skolotāja klātbūtnē es sajutu pārveidojošu spēku. Viņa pieskāriens pār manu būtni pārņēma liela gaisma, līdzīga neskaitāmu kopā mirdzošu sauļu spožumam. Neizsakāmas svētlaimes plūdi, kas pārņēma manu sirdi līdz pat dziļākajai būtnei, turpinājās visu nākamo dienu. Tikai vēlā pēcpusdienā es varēju piespiest sevi pamest vientuļnieku mītni.

"Tu atgriezīsies pēc trīsdesmit dienām." Kad es sasniedzu savas mājas Kalkutā, mani pārņēma Skolotāja pareģojuma piepildījums. Neviena no maniem radiniekiem neizteica asprātīgās piezīmes, no kurām es biju baidījies par "lidojošā putna" atkalparādīšanos.

sadhanas asarām un vētrām. Tagad esmu sasniedzis sava dievišķā skolotāja ostu."

"Dēls, es priecājos par mums abiem." Tēvs un es sēdējām kopā vakara klusumā. "Tu esi atradis jūsu guru, tāpat kā brīnumainā veidā es reiz atradu savu. Lahiri Mahāsajas svētā roka sargā mūsu dzīves. Jūsu skolotājs nav bijis nepieejams Himalaju svētais, bet gan kāds tuvumā esošs. Manas lūgšanas ir uzklaudās: jūs neesat tikuši neatgriezeniski attālināti, meklējot Dievu. no mana redzesloka."

Arī tēvs bija priecīgs, ka manas formālās studijas tiks atsāktas; viņš veica atbilstošus pasākumus. Nākamajā dienā mani uzņēma Skotijas Baznīcas koledža Kalkutā.

Laimīgi mēneši paskrēja nemanot. Mani lasītāji neapšaubāmi ir izdarījuši asprātīgu pieņēmumu, ka mani koledžas auditorijās reti redz. Serampores vientuļnieka mītne bija pārāk neatvairāma. Skolotājs bez komentāriem pieņēma manu visuresošo klātbūtni. Par manu atvieglojumu viņš reti pieminēja mācību zāles. Lai gan visiem bija skaidrs, ka es nekad neesmu radīts zinātniekam, man laiku pa laikam izdevās iegūt minimālās atzīmes.

Ikdienas dzīve ašramā ritēja gludi, reti mainīga. Mans guru pamodās pirms rītausmas. Apguļoties vai dažreiz sēžot uz gultas, viņš iegāja *samadhi stāvoklī*. **12-4** Bija vienkārši atklāt, kad Meistars bija pamodies: pēkšņi apklusā milzīga krākšana.

12-5 Viena vai divas nopūtas; varbūt ķermeņa kustība. Tad bezskaņas elpas trūkums: viņš bija dziļā jogiskā priekā.

Brokastis izdarīja ne sekot; pirmais nāca a garš pastaiga ar tas Ganga. Tie rīts pastaigas ar mans

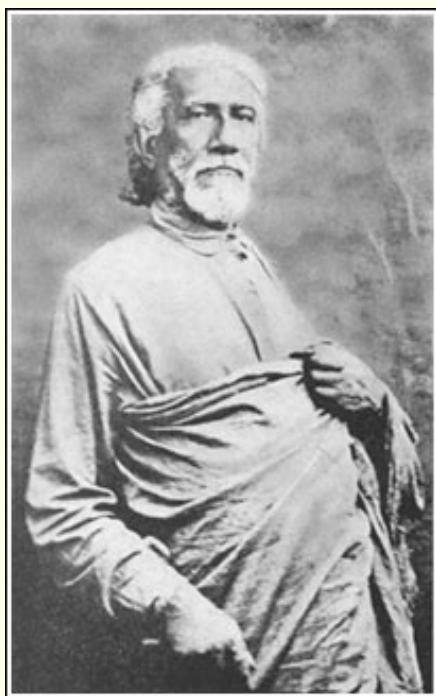
guru — cik reāls un spilgts joprojām! Atmiņu vieglajā atdzimšanā es bieži atrodos viņam blakus: agrā saule silda upi. Viņa balss skan, bagāta ar gudrības autentiskumu.

Vanna; tad pusdienas. Tās pagatavošana, saskaņā ar Skolotāja ikdienas norādījumiem, bija jauno mācekļu rūpīgs uzdevums. Mans guru bija veģetārietis. Tomēr pirms mūka statusa iegūšanas viņš bija ēdis olas un zivis. Viņa padoms skolniekiem bija ievērot jebkuru vienkāršu diētu, kas izrādījās piemērota cilvēka konstitūcijai.

Meistars ēda maz; bieži rīsi, krāsains ar kurkuma vai sula no bietes vai spināti un viegli pārkaisīts ar bifeļu *gī* vai izkausētu sviestu. Citā dienā viņš varētu ēst lēcu *dālu* vai *čannu* **12- 6** karijs ar dārzeņiem. Desertam mango vai apelsīni ar rīsu pudiņu vai džekfrūtu sulu.

Pēcpusdienās parādījās apmeklētāji. No visas pasaules nepārtraukta straume plūda uz vientuļnieka mieru. Ikviens Skolotājā atrada vienlīdzīgu pieklājību un laipnību. Cilvēkam, kurš ir apzinājies sevi kā dvēseli, nevis ķermeni vai ego, pārējā cilvēce iegūst pārsteidzošu līdzību.

The objektivitāte no svētie ir sakņojušies iekšā gudrība. Meistari ir izbēga *maijs* ; tā mainīgs Intelektā un idiotisma sejas vairs neradīja ietekmīgu skatienu. Šrī Juktešvars neizrādīja īpašu uzmanību tiem, kas gadījās būt vareni vai veiksmīgi; viņš arī nenicināja citus viņu nabadzības vai analfabētisma dēļ. Viņš ar cieņu uz klausīja bērna patiesības vārdus un atklāti ignorēja iedomīgu panditu.

MANS MEISTARS, SRI JUKTEŠVARA
Māceklis no Lahiri Mahasaja

Astoņi bija vakariņu stunda, un dažreiz sastapās ar kavējošiem viesiem. Mans guru neattaisnojās, lai ēstu viens; neviens nepameta viņa ašramu izsalcis vai neapmierināts. Šrī Juktešvars nekad nebija

apjukumā, nekad nebīstoties negaidītu viesu dēļ; trūcīgais ēdiens viņa atjautīgajā vadībā izvērtās par banketu. Tomēr viņš bija ekonomisks; viņa pieticīgie līdzekļi pietika daudz. "Jūties ērti savā makā," viņš bieži teica. "Izšķērdība sagādās jums diskomfortu." Vai tā būtu ermitāžas izklaides detaļa, celtniecības un remonta darbi vai citas praktiskas rūpes, Meistars izpauda radoša gara originalitāti.

Klusās vakara stundās bieži vien izskanēja kāda no mana guru runām – dārgumi pret laiku. Katrs viņa izteikums bija pārsvarā un gudri izkalts. Viņa izteiksmes veidu raksturoja cildena pašpārliecinātība: tas bija unikāls. Viņš runāja kā neviens cits iekšā mans pieredze jebkad runāja. Viņa Domas tika svērtas delikātā diskriminācijas svarā, pirms viņš ļāva tām ielikt ārēju ietērpu. Patiesības būtība, visaptveroša ar pat fizioloģisku aspektu, nāca no viņa kā smaržīgs dvēseles izstarojums. Es vienmēr apzinājos, ka atrodos dzīvas izpausmes klātbūtnē. Dieva. Viņa dievišķības smagums automātiski lika man noliekt galvu viņa priekšā.

Ja vēlie viesi pamanīja, ka Šrī Juktešvars ir aizrāvis ar Bezgalīgo, viņš ātri iesaistījās sarunā. Viņš nespēja ieņemt pozu vai izrādīt savu iekšējo noslēgtību. Vienmēr būdams viens ar Kungu, viņam nebija nepieciešams atsevišķs laiks kopībai. Pašrealizējies meistars jau ir atstājis aiz sevis meditācijas pakāpienu. "Zieds krīt, kad parādās auglis." Bet svētie bieži pieķeras garīgām formām, lai iedrošinātu mācekļus.

Tuvojoties pusnaktij, mans guru varēja iesnausties ar bērna dabiskumu. Par gultasveļu nebija nekādas satraukuma. Viņš bieži apgūlās, pat bez spilvena, uz šauras dīvāna, kas bija fons viņa ierastajam tīgera ādas krēslam.

Nakts garumā ilga filozofiska diskusija nebija nekas neparasts; jebkurš māceklis to varēja izraisīt ar intensīvu interesi. Toreiz es nejutu nogurumu, ne vēlmi gulēt; pietika ar Skolotāja dzīviem vārdiem. "Ak, ir rītausma! Pastaigāsimies gar Gangu." Tā beidzās daudzi mani nakts mācību periodi.

Mani pirmie mēneši kopā ar Šrī Juktešvaru kulminējās ar noderīgu mācību — "Kā pārspēt odu". Mājās mana ģimene naktī vienmēr izmantoja aizsargaizkarus. Es biju satriekts, uzzinot, ka Seramporas vientuļniekos šī apdomīgā tradīcija tika ievērota pārkāpuma gadījumā. Tomēr kukaiņi bija pilnīgā iemītniekā; mani sakoda no galvas līdz kājām. Mans guru apžēlojās par mani.

"Nopērc sev aizkaru un arī man." Viņš iesmējās un piebilda: "Ja nopirksi tikai vienu, sev, visi odi koncentrēsies uz mani!"

Es biju vairāk nekā pateicīgs, ka varēju paklausīt. Katru nakti, ko pavadīju Seramporā, mans guru lūdza mani sakārtot gulētiešanas aizkarus.

Kādu vakaru odi bija īpaši nikni. Taču Skolotājs nedeva savus ierastos norādījumus. Es nervozi klausījos kukaiņu gaidāmajā dūkoņā. Iekāpis gultā, es noskaitīju

samierināšanās lūgšanu viņu virzienā. Pēc pusstundas es pretenciozi noklepojos, lai piesaistītu sava guru uzmanību. Domāju, ka sajukšu prātā no kodumiem un it īpaši no dziedāšanas dūkoņas, kamēr odi svinēja asinskārus rituālus.

No Meistara nebija dzirdamas nekādas atbildes kustības; es piesardzīgi tuvojos viņam. Viņš neelpoja. Šis bija pirmais gadījums, kad es viņu novēroju jogiskā transā; tas mani biedēja.

"Viņa sirds droši vien ir pārstājusi darboties!" Es novietoju spoguļi zem viņa deguna; elpas tvaiki neparādījās. Lai pārlicinātos, uz vairākām minūtēm ar pirkstiem aizvēru viņa muti un nāsis. Viņa ķermenis bija auksts un nekustīgs. Apjukumā es pagriezos pret durvīm, lai izsauktu palīdzību.

"Tātad! Topošais eksperimentētājs! Mans nabaga deguns!" Meistara balss drebēja no smiekliem. "Kāpēc tu neej gulēt? Vai visa pasaule tavā dēļ mainīsies? Mainies pats: atbrīvojies no odu apziņas."

Pazemīgi atgriezies gultā. Neviens kukainis neuzdrošinājās tuvoties. Es sapratu, ka mans guru iepriekš bija piekritis aizkariem tikai tāpēc, lai mani iepriecinātu; viņš nebaidījās no odiem. Viņa jogas spēks bija tāds, ka viņš varēja vai nu gribēt, lai tie nekostu, vai arī varēja glābties no iekšējas neievainojamības.

"Viņš man sniedza demonstrāciju," es nodomāju. "Tas ir jogas stāvoklis, kuru man jācenšas sasniegt." Jogam ir jāspēj ieiet un turpināt darboties virsapziņā, neraugoties uz daudzajiem uzmanības novēršanas faktoriem, kas nekad nepazūd no šīs zemes. Neatkarīgi no tā, vai tas ir kukaiņu zumēšana vai caurstrāvojošā dienasgaismas atspīdums, jutekļu liecībām jābūt aizliegtām. Skaņa un redze tad patiešām atnāk, bet uz pasaulēm, kas ir skaistākas par izraidīto Ēdeni. **12-7**

The pamācošs odi pasniegts priekš cits agri mācība plkst. tas ašrams. Tas bija tas maigs krēslas stundā. Mans guru nepārspējami interpretēja senos tekstus. Pie viņa kājām es biju pilnīgā mierā. Rupjš ods iekļuva idillā un sacentās par manu uzmanību. Kad tas izraka indīgu iedūris adatu zemādas injekcijas vietā augšstilbā, es automātiski pacēlu atreibības pilnu roku. Atvieglojums gaidāmajai nāvēssoda izpildei! Man prātā atausa viens no Patandžali jogas aforismiem — ka par *ahimsu* (nekaitīgumu).

"Kāpēc tu nepabeidzi darbu?"

"Skolotāj! Vai tu aizstāvi dzīvības

atņemšanu?"

"Nē; bet nāves trieciens tavā prātā jau bija dots." "Es

nesaprotu."

"Patandžali domāja atbrīvoties no *vēlmes* nogalināt." Šrī Juktešvars bija uzskatījis

manus prāta procesus par atvērtu grāmatu. "Šī pasaule ir neērti iekārtota burtiskai *ahimsas praksei. Cilvēks var būt spiests iznīcināt kaitīgas radības. Viņš nav pakļauts līdzīgai spiedienai just dusmas vai naidu. Visām dzīvības formām ir vienādas tiesības uz maijas gaisu* . Svētais, kurš atklās radīšanas noslēpumu, būs saskaņā ar tās neskaitāmajām mulsinošajām izpausmēm. Visi cilvēki, kas ierobežo iekšējo tieksmi pēc iznīcināšanas, var tuvojies šai izpratnei."

"Gurudži, vajadzētu viens piedāvājums pats a upuris drīzāk nekā nogalināt a savvaļas zvērs?"

"Nē; cilvēka ķermenis ir vērtīgs. Tam ir visaugstākā evolūcijas vērtība, pateicoties unikālajiem smadzeņu un mugurkaula centriem. Tie ļauj attīstītajam bhaktam pilnībā izprast un izpaust dievišķības augstākos aspektus. Neviena zemāka forma nav tā aprīkota. Ir taisnība, ka cilvēks uzņemas neliela grēka parādu, ja viņš ir spiests nogalināt dzīvnieku vai jebkuru dzīvu būtni. Bet Vēdas *māca*, ka cilvēka ķermeņa patvaļīga zaudēšana ir nopietns pārkāpums pret karmisko likumu."

Es nopūtās iekšā atvieglojums; Svēto Rakstu pastiprinājums no savējais dabisks instinkti ir ne vienmēr gaidāms.

Sanāca tā, ka nekad neesmu redzējis Skolotāju tuvumā ar leopardu vai tīgeri. Taču reiz viņam saskārās nāvējoša kobra, kuru uzveica mana guru mīlestība. Šī čūsku suga Indijā ir ļoti baidīta, jo tā ik gadu izraisa vairāk nekā piecus tūkstošus nāves gadījumu. Bīstamā sastapšanās notika Puri, kur Šri Juktešvaram bija otra vientuļnieka mītne, kas burvīgi atradās netālu no... tas Līcis no Bengālija. Prafula, a jauns māceklis no vēlāk gadi, bija ar Meistars ieslēgts šis gadījums.

"Mēs sēdējām ārā netālu no ašrama," man pastāstīja Prafula. "Netālu parādījās kobra, četru pēdu gara, tīra šausmu pilna būtne. Tās kapuce dusmīgi izpletās, kad tā traucās mums pretī. Mans guru iesmējās laipni, it kā bērnam. Es biju ārpus sevis aiz šausmām, redzot, kā Skolotājs ritmiski aplaudē. **12-8** Viņš izklaidēja baismīgo viesi! Es paliku pilnīgi kluss, iekšēji izplūstot visas iespējamās dedzīgās lūgšanas. Čūska, kas atradās pavisam tuvu manam guru, tagad bija nekustīga, šķietami magnetizēta ar viņa glāstošo izturēšanos. Biedējošā kapuce pakāpeniski sarāvās; čūska ieslīdēja starp Meistara kājām un pazuda krūmos .

"Toreiz man nebija saprotams, kāpēc mans guru kustināja rokas un kāpēc kobra tās nesita," secināja Prafula. "Kopš tā laika esmu sapratis, ka mans dievišķais skolotājs nebaidās no jebkuras dzīvas būtnes sāpēm."

Kādu pēcpusdienu manos pirmajos mēnešos ašramā es pamanīju, ka Šri Juktešvara caururbjoši skatās uz mani.

"Tu ir arī plānas, Mukunda."

Viņa piezīme skāra jutīgu jautājumu. Ka manas iekritušās acis un novājējušais izskats bija tālu no no manas gaumes liecināja toniku rindas manā istabā Kalkutā. Nekas nepalīdzēja; hroniska dispepsija mani vajāja kopš bērnības. Mana izmisuma ik pa laikam sasniedza zenītu, kad es Es sev jautāju, vai ir vērts turpināt šo dzīvi ar tik neveselīgu ķermeni.

"Zālēm ir ierobežojumi; radošajam dzīvības spēkam tādu nav. Ticiet tam: jūs būsi veseli un stipri."

Šri Juktešvara vārdi modināja pārliecību par personīgi piemērojamu patiesību, ko

neviens cits dziednieks — un es biju izmēģinājis daudzus! — nebija spējis manī izraisīt.

Dienu no dienas, lūk! Es pieņēmos svarā. Divas nedēļas pēc Skolotāja slēptās svētības es biju uzkrājis spēcinošo svaru, kas man agrāk neizdevās. Manas pastāvīgās kuņģa kaites pazuda ar

mūžīgu pastāvību. Vēlāk es biju liecinieks tam, kā mans guru acumirkļi dziedināja cilvēkus, kas cieta no draudīgām slimībām — tuberkulozes, diabēta, epilepsijas vai paralīzes. Nevienam nevarēja būt pateicīgāks par viņa dziedināšanu kā es par pēkšņo brīvību no sava līķa izskata.

"Arī pirms gadiem es ļoti vēlējos pieņemties svarā," man teica Šrī Juktešvars.

"Atveseļošanās laikā pēc smagas slimības es apmeklēju Lahiri Mahasaju Benaresā."

"Kungs, Es ir bijis ļoti slims un pazaudēts daudzi mārciņas.

"Es redzēt, Juktešvars **12-9** tu izgata vots tu pats slikti, un tagad tu domāt tu ir tievs.

"Šī atbilde bija tālu no tās, ko biju gaidījis; mans guru tomēr iedrošinoši

piebilda: "Parādi man; esmu pārliecināts, ka rīt tev vajadzētu justies labāk."

"Uztverot viņa vārdus kā slepenas dziedināšanas žestu pret manu uztverīgo prātu, nākamajā rītā mani nepārsteidza patīkamais spēka pieaugums. Es uzmeklēju savu saimnieku un gaviļēdams iesaucos: "Kungs, šodien jūtos daudz labāk."

"Tiešām! Šodien tu uzmundrināt pats.

"Nē, kungs!" es iebildu. "Tas bijāt jūs, kas man palīdzēja; šī ir pirmā reize nedēļu laikā, kad man ir kaut nedaudz enerģijas."

"Ak, jā! Jūsu slimība ir bijusi diezgan nopietna. Jūsu ķermenis vēl ir trausls; kas gan var pateikt, kā tas būs rīt?"

"Doma par iespējamo vājuma atgriešanos mani pārņēma ledainas bailes. Nākamajā rītā es tik tikko varēju aizvilkties uz Lahiri Mahasajas mājām."

"Kungs, Es rīts slims atkal.

"Mans guru skatiens bija apšaubāms. Tātad! Reiz vairāk tu nelabsajūta pats.

"Gurudeva, es tagad saprotu, ka dienu no dienas tu mani esi izsmējis." Mana pacietība bija izsmelta. "Es nesaprotu, kāpēc tu netici maniem patiesajiem ziņojumiem."

"Patiesībā tieši tavas domas ir likušas tev justies pārmaiņus vājam un stipram." Mans skolotājs sirsnīgi uz mani paskatījās. "Tu esi redzējis, kā tava veselība ir precīzi atbildusi tavām cerībām. Doma ir spēks, tāpat kā elektrība vai gravitācija. Cilvēka prāts ir Dieva visvarenās apziņas dzirksts. Es varētu tev parādīt, ka viss, kam tavs spēcīgais prāts ļoti intensīvi tic, acumirkļi piepildīsies."

"Zinot ka Lahiri Mahasaja nekad runāja dīkā, Es uzrunāts viņš ar lieliski bijība un pateicība:

"Skolotāj," ja Es domāt Es rīts labi un ir atguva mans bijušais svars, būs ka notiek?

"Tas ir tā tad, pat plkst. šis brīdis. Mans guru runāja nopietni, viņa skatiens koncentrēts ieslēgts mans acis.

"Lūk! Es sajutu ne tikai spēka, bet arī svara pieaugumu." Lahiri Mahasaja atkāpās klusumā. Pēc dažām stundām pie viņa kājām es atgriezos savas mātes mājās, kur paliku savu vizišu laikā Benaresā .

"Mans dēls! Kas noticis? Vai tev ir tūska?" Māte knapi spēja noticēt savām acīm. Mans ķermenis tagad bija tikpat spēcīgs kā pirms manas slimības.

"Es nosvēros un atklāju, ka vienas dienas laikā esmu pieņēmis svarā par piecdesmit mārciņām; tās palika man uz visiem laikiem. Draugi un paziņas, kas bija redzējuši manu tievo figūru, bija pārsteigti. Vairāki no viņiem šī brīnuma rezultātā mainīja savu dzīvesveidu un kļuva par Lahiri Mahasaya mācekļiem."

"Mans guru, nomodā Dievā, zināja, ka šī pasaule nav nekas cits kā Radītāja objektivizēts sapnis. Tā kā viņš pilnībā apzinājās savu vienotību ar Dievišķo Sapņotāju, Lahiri Mahasaja varēja materializēties vai dematerializēties, vai veikt jebkādas izmaiņas kosmiskajā redzējumā, ko vien vēlējās. **12-10**"

"Visu radību pārvalda likumi," secināja Šrī Juktešvars. "Tos, kas izpaužas ārējā Visumā un ko zinātnieki var atklāt, sauc par dabas likumiem. Taču pastāv smalkāki likumi, kas pārvalda apziņas sfēras, kuras var iepazīt tikai ar jogas iekšējo zinātni. Arī slēptajām garīgajām plāknēm ir savi dabiskie un likumīgie darbības principi. Ne jau fiziķis, bet gan pilnībā sevi realizējis meistars izprot matērijas patieso dabu. Tādējādi..." Kristus spēja atjaunot kalpa ausi pēc tam, kad to bija nogriezis viens no mācekļiem." **12-11**

Šrī Juktešvars bija nepārspējams rakstu interpretētājs. Daudzas no manām laimīgākajām atmiņām saistās ar viņa runām. Taču viņa dārgakmeņa domas netika izmestas neuzmanības vai stulbuma pelnos. Viena nemierīga manas ķermeņa kustība vai neliela iekrišana aizmāršībā bija pietiekama, lai pēkšņi pārtrauktu Skolotāja skaidrošanu.

"Jūs šeit neesat." Kādu pēcpusdienu Meistars pārtrauca sevi ar šo atklāsmi. Kā parasti, viņš ar graujošu tiešumu sekoja līdzī manai uzmanībai.

"Gurudži!" Mans tonis bija protests. "Es neesmu pakustējies; mani plakstiņi nav kustējušies; es varu atkārtot katru tavu teikto vārdu!"

"Tomēr jūs nebijāt pilnībā ar mani. Jūsu iebildums liek man piebilst, ka jūsu

mentālajā izcelsmē jūs radījāt trīs iestādes. Viena bija meža atpūtas vieta līdzenumā, otra kalna virsotnē, trešā okeāna krastā."

Šīs neskaidri formulētās domas tiešām bija bijušas klātesošas gandrīz zemapziņā. Es atvainojoties uz viņu paskatījos.

"Kas kanna Es darīt ar tāds a meistars, PVO iekļūst mans nejaušs pārdomas?"

Galvenā ēka Mount Washington Estates muižās Losandželosā, kas dibināta 1925. gadā kā Pašrealizācijas biedrības amerikāņu galvenā mītne.

Pašrealizācija Baznīca no Visi Reliģijas, Holivuda, Kalifornija.

"Tu man esi devis šīs tiesības. Smalkās patiesības, ko es izskaidroju, nevar aptvert bez tavas pilnīgas koncentrēšanās. Ja vien tas nav nepieciešams, es neielaužos citu prātu noslēgtībā. Cilvēkam ir dabiska privilēģija slepeni kļīst savās domās. Neaicināts Kungs tur neieiet; arī es neuzdrošinos iejaukties."

"Tu ir jebkad laipni lūgti, Meistars!"

"Tavs arhitektūras sapņi griba materializēties vēlāk. Tagad ir tas laiks priekš studijas!"

Tā, starp citu, mans guru savā vienkāršā veidā atklāja trīs lielu notikumu tuvošanos manā dzīvē. Kopš agras jaunības man bija bijuši mīklaini trīs ēku skati, katra no tām citā vidē. Tieši tādā secībā, kā to bija norādījis Šri Juktešvars, šīs vīzijas ieguva galīgo formu. Vispirms Ranči līdzenumā nodibināju zēnu jogas skolu, pēc tam savu galveno mītņi Amerikā Losandželosā...

Andželeša kalna virsotne, beidzot a ermitāža iekšā dienvidu Kalifornija ar tas plašs Klusais okeāns.

Meistars nekad augstprātīgi neapgalvoja: "Es pravietoju, ka notiks tāds un tāds notikums!" Viņš drīzāk... mājiens: "Nedari tā tu domāt tas maijs notikt?" Bet viņa vienkāršs runa slēpa Vatikāns jauda. Tur nebija atteikšanās no saviem vārdiem; viņa viegli slēptie vārdi nekad neizrādījās nepatiesi.

Šrī Juktešvars izturējās atturīgi un lietišķi. Viņā nebija nekā neskaidra vai mulķīga vizionāra. Viņa kājas stingri stāvēja uz zemes, galva – debesu ostā.

Praktiski cilvēki izraisīja viņa apbrīnu. "Svētums nav mēms! Dievišķa uztvere nav rīcībnespējīga!" viņš teiktu. "Tikumības aktīva izpausme rada visdziļāko inteligenci."

Meistara dzīvē es pilnībā atklāju plaisu starp garīgo reālismu un neskaidro misticisms, kas maldīgi tiek pasniegts kā līdzinieks. Mans guru negribīgi apsprieda pārfiziskās sfēras. Viņa vienīgā "brīnišķīgā" aura bija pilnīgas vienkāršības aura. Sarunās viņš izvairījās no pārsteidzošām atsaucēm; darbībā viņš bija brīvi izteiksmīgs. Citi runāja par brīnumiem, bet neko nevarēja izpaust; Šrī Juktešvars reti pieminēja smalkos likumus, bet slepeni tos vadīja pēc savas patikas.

"Cilvēks ar apzināšanos neveic nekādu brīnumu, kamēr nesaņem iekšēju atļauju," skaidroja Meistars. "Dievs nevēlas, lai Viņa radības noslēpumi tiktu atklāti bezrūpīgi. **12-12** Tāpat ikvienam pasaules indivīdam ir neatņemamas tiesības uz savu brīvo gribu. Svētais neiejauksies šajā neatkarībā.

Šrī Juktešvara ierasto klusumu izraisīja viņa dziļā Bezgalīgā uztvere. Nebija laika nebeidzamajām "atklāsmēm", kas aizņem skolotāju dienas bez sevis apzināšanās. "Seklā cilvēkā mazu domu zivis rada lielu satraukumu. Okeāna prātos iedvesmas vaļi gandrīz nerada troksni." Šis novērojums no hinduistu rakstiem nav bez izsmalcināta humora.

Mana guru neievērojamā izskata dēļ tikai daži no viņa laikabiedriem viņu atpazīna kā pārcilvēku. Populārais teiciens: "Mulķis ir tas, kurš nespēj noslēpt savu gudrību" nekad nevarēja tikt attiecināts uz Šrī Juktešvaru. Lai gan dzimis kā mirstīgais tāpat kā visi citi, Meistars bija sasniedzis identitāti ar laika un telpas Valdnieku. Viņa dzīvē es uztvēru dievišķu vienotību. Viņš nebija atradis nevienu nepārvaramu šķērsli cilvēciskā saplūšanai ar dievišķo. Es sapratu, ka šāds šķēslis nepastāv, izņemot cilvēka garīgo nepieredzēto tieksmi.

Mani vienmēr sajūsmināja Šrī Juktešvara svēto pēdu pieskāriens. Jogi māca, ka mācekļi tiek garīgi magnetizēti, pateicoties godbijīgam kontaktam ar skolotāju; tiek radīta smalka strāva. Bhaktas nevēlamie ieradumi mehānismi smadzenēs bieži tiek sadedzināti; viņa pasaulīgo tieksmju rievās labvēlīgi tiek traucētas. Vismaz uz brīdi viņš var atrast *maijas slepenos plīvurus*. pacelšanu un ieskatu svētlaimes realitātē. Visa mana ķermenis reaģēja ar atbrīvojošu mirdzumu ikreiz, kad Es

nometos ceļos sava guru priekšā indiešu modē.

"Pat kad Lahiri Mahasaja bija kluss," Meistars teica es, "vai kad viņš sarunājās ieslēgts
cits nekā

runājot tikai par reliģiskām tēmām, es atklāju, ka viņš tomēr man bija nodevis neizsakāmas zināšanas."

Līdzīgi mani ietekmēja Šrī Juktešvars. Ja es iegāju vientuļniekmājā satraukts vai vienaldzīgs, prāta, mana attieksme nemanāmi mainījās. Dziedinošs miers pārņēma tikai manu guru redzesloku. Katra diena ar viņu bija jauna prieka, miera un gudrības pieredze. Nekad es viņu neatradu maldīgs vai apreibināts ar alkatību, emocijām, dusmām vai jebkādu cilvēcisku pieķeršanos.

Maijas tumsa klusībā tuvojās. Dosimies mājup, sevī." Ar šiem vārdiem krēslas stundā Skolotājs pastāvīgi atgādināja saviem mācekļiem par *Krija jogas nepieciešamību*. Kāds jauns skolnieks laiku pa laikam izteica šaubas par savu cienīgumu nodarboties ar jogas praksi.

"Aizmirsti pagātni," Šrī Juktešvars viņu mierināja. "Visu cilvēku izzudušās dzīves ir tumšas, pilnas ar daudziem kauna piezīmēm. Cilvēka rīcība vienmēr ir neuzticama, kamēr tā nav nostiprināta dievišķajā. Viss nākotnē uzlabosies, ja tu jau tagad pieliksi garīgas pūles."

Skolotājam vienmēr bija jauni *čelas* **12-13 gadu vecumā** savā vientuļniekā. Viņu garīgā un intelektuālā izglītība bija viņa mūža interese: pat neilgi pirms savas nāves viņš piekrita apmācīt divus sešus gadus vecus zēnus un vienu sešpadsmit gadus vecu jaunekli. Viņš vadīja viņu prātus un dzīvi ar rūpīgu disciplīnu, kurā etimoloģiski sakņojas vārds "māceklis". Ašrama iedzīvotāji mīlēja un godāja savu guru; pietika ar vieglu aplaudēšanu, lai viņi dedzīgi pietuvotos viņam. Kad viņa noskaņojums bija kluss un noslēgts, neviens neuzdrošinājās runāt; kad viņa smieklī atskanēja jautri, bērni skatījās uz viņu kā uz savējiem.

Meistars reti lūdza citus sniegt viņam personisku pakalpojumu, un viņš arī nepieņēma palīdzību no mācekļa, ja vien vēlme nebija patiesa. Mans guru klusi mazgāja savas drēbes, ja mācekļi neizpildīja šo privilēģēto uzdevumu. Šrī Juktešvars valkāja tradicionālo okera krāsas svāmī tērpu; viņa kurpes bez šņorēm, saskaņā ar jogu paražām, bija no tīģera vai brieža ādas.

Meistars brīvi runāja angļu, franču, hindi un bengāļu valodā; viņa sanskrita zināšanas bija labas. Viņš pacietīgi mācīja savus jaunus mācekļus, izmantojot noteiktus īsceļus, ko viņš bija atjautīgi izstrādājis angļu un sanskrita apguvei.

Meistars bija piesardzīgs no viņa ķermenis, kamēr ieturēšana gādīgs pielikums. The Bezgalīgs, viņš norādīja, ka tas pareizi izpaužas caur fizisko un garīgo veselību. Viņš noraidīja jebkādas galējības. Kāds māceklis reiz uzsāka ilgu gavēni. Mans guru tikai iesmējās: "Kāpēc gan neiemest sunim kaulu ?"

Šrī Juktešvara veselība bija lieliska; es nekad viņu neredzēju slimu. **12.-14. lpp.** Viņš atļāva studentiem konsultēties ar ārstiem, ja tas šķita ieteicams. Viņa mērķis bija

izrādīt cieņu pasaulīgajai tradīcijai: "Ārstiem jāturpina savs dziedināšanas darbs, izmantojot Dieva likumus, kas tiek piemēroti matērijai." Taču viņš cildināja garīgās terapijas pērākumu un bieži atkārtoja: "Gudrība ir vislielākais attīrītājs."

"Ķermenis ir nodevīgs draugs. Dodiet tam savu pienākumu; ne vairāk," viņš teica. "Sāpes un prieks ir pārejoši; pacies visas dualitātes ar mieru, vienlaikus cenšoties atbrīvoties no to ietekmes."

Iztēle ir durvis, pa kurām ienāk gan slimība, gan dziedināšana. Neticiet slimības realitātei pat tad, kad esat slims; neatpazīts viesis aizbēgs!

Skolotājs savu mācekļu vidū skaitīja daudzus ārstus. "Tie, kas ir izpētījuši fizikas likumus, var viegli izpētīt dvēseles zinātni," viņš tiem teica. "Tieši aiz ķermeņa struktūras slēpjas smalks garīgs mehānisms." **12.-15.**

Šrī Juktešvars ieteica saviem studentiem būt dzīviem Rietumu un Austrumu tikumu starpniekiem. Pats būdams ārējos ieradumos Rietumu izpilddirektors, iekšēji viņš bija garīgais austrumnieks. Viņš slavēja Rietumu progresīvos, atjautīgos un higiēniskos ieradumus, kā arī reliģiskos ideālus, kas Austrumiem piešķir gadsimtu senu oreolu.

Disciplīna man nebija sveša: mājās Tēvs bija stingrs, Ananta bieži vien bargs. Taču Šrī Juktešvara apmācību nevar raksturot citādi kā vien kā drastisku. Būdams perfekcionists, mans guru bija pārāk kritisks pret saviem mācekļiem, gan svarīgos jautājumos, gan smalkās uzvedības niansēs.

"Labas manieres bez sirsnības ir kā skaista miruša dāma," viņš atzīmēja piemērotā brīdī. "Taisnība bez pieklājības ir kā ķirurga nazis – efektīvs, bet nepatīkams. Atklātība kopā ar pieklājību ir noderīga un apbrīnojama."

Acīmredzot Skolotājs bija apmierināts ar manu garīgo progresu, jo viņš reti par to runāja; citos jautājumos manas ausis nebija svešas aizrādījumiem. Mani galvenie pārkāpumi bija izklaidība, periodiska ļaušanās skumjām noskaņām, noteiktu etiķetes noteikumu neievērošana un reizēm arī netodētiska rīcība.

"Ievērojiet, cik labi organizētas un līdzsvarotas ir jūsu tēva Bhagabati darbības visos aspektos," norādīja mans guru. Abi Lahiri Mahasajas mācekļi satikās drīz pēc tam, kad es sāku savus svētceļojumus uz Serampore. Tēvs un Šrī Juktešvara ar apbrīnu novērtēja viens otra vērtību. Abi bija uzbūvējuši sev iekšējo dzīvi no garīga granīta, kas ir neizšķīstoša laikmetu gaitās.

No pārejošiem skolotājiem no savas agrākās dzīves biju uzsūcis dažas kļūdainas mācības. Man teica, ka *čelai* nav īpaši jāuztraucas par pasaulīgajiem pienākumiem; ja es biju atstājis novārtā vai veicis savus uzdevumus pavisam, mani nesodīja. Cilvēka dabai šādas pamācības ir ļoti viegli apgūt. Tomēr Skolotāja nesaudzīgā rīkstes ietekmē es drīz vien atguvos no patīkamajiem bezatbildības maldiem.

"Tie, kas šai pasaulei ir pārāk labi, rotā kādu citu," atzīmēja Šrī Juktešvars. "Kamēr vien jūs elpojat zemes brīvo gaisu, jums ir pienākums sniegt pateicīgu kalpošanu. Tikai tas, kurš ir pilnībā apguvis elpas trūkuma stāvokli **12-16** ir atbrīvots no kosmiskām imperatīvām. Es noteikti paziņošu tev, kad būsi sasniedzis galīgo pilnību."

Manu guru nekad nevarēja uzpirkt, pat ar mīlestību. Viņš neizrādīja nekādu iecietību pret nevienu, kurš, tāpat kā es, labprātīgi piedāvājās kļūt par viņa mācekli. Neatkarīgi no tā, vai Skolotājs un es bijām viņa studentu vai svešinieku ieskauci, vai bijām vieni, viņš vienmēr runāja skaidri un asi norāja. Bez nieka. kritums virspusībā vai nekonsekvencē izvairījās no viņa aizrādījuma. Šo nolīdzinošo attieksmi bija grūti

izturēt, bet mana apņēmība bija ļaut Šri Juktešvaram atrisināt katru manu psiholoģisko problēmu. Kamēr viņš strādāja pie šīs titāniskās transformācijas, es daudzas reizes drebēju zem viņa disciplinārā āmura svara.

"Ja tev nepatīk mani vārdi, tu vari jebkurā laikā aiziet," mani apliecināja Meistars. "Es no tevis neko citu nevēlos kā vien tavu paša pilnveidošanos. Paliec tikai tad, ja jūti, ka tas tev ir palīdzējis."

Par katru pazemojošo triecienu, ko viņš nodarīja manai iedomībai, par katru zobu manā metaforiskajā žoklī, ko viņš ar satriecošu mērķtiecību izsita, esmu pateicīgs bez jebkādas izteiksmes spējas. Cilvēka egoisma cieto kodolu diez vai var izkustināt, izņemot rupji. Līdz ar tā aiziešanu Dievišķais beidzot atrod netraucētu kanālu. Velti tas cenšas iesūkties cauri savtīguma kramainajām sirdīm.

Šri Juktešvara gudrība bija tik caururbjoša, ka, neņemot vērā piezīmes, viņš bieži atbildēja uz neizteiktiem novērojumiem. "Tas, ko cilvēks iedomājas dzirdam, un tas, ko runātājs patiesībā ir domājis, var būt pilnīgi pretēji," viņš teica. "Centieties sajust domas, kas slēpjas aiz cilvēku vārdu sajaukuma."

Taču dievišķā atziņa pasaulīgām ausīm ir sāpīga; Skolotājs nebija populārs virspusēju studentu vidū. Gudrie, kuru vienmēr bija nedaudz, viņu dziļi cienīja. Es uzdrošinos teikt, ka Šri Juktešvars būtu bijis vispieprasītākais guru Indijā, ja viņa vārdi nebūtu tik atklāti un tik bargi.

"Esmu bargs pret tiem, kas ierodas pie manis uz apmācību," viņš man atzina. "Tas ir mans ceļš; pieņem vai ej to. Es griba nekad kompromiss. Bet tu griba būt daudz bērnudārzs uz tavs mācekli; ka ir tavs veidā. Es cenšos attīrīties tikai nopietnības ugunīs, kas dedzina pāri vidējai tolerancei. Maiga pieeja no mīlestība ir arī pārveidošana. The neelastīgs un tas piekāpjoties metodes ir tikpat efektīvi, ja tos pielieto ar gudrību. Jūs dosities uz svešām zemēm, kur neasi uzbrukumi ego netiek novērtēti. Skolotājs nevarētu izplatīt Indijas vēstījumu Rietumos bez pietiekama atbalsta un pacietības fonda." Es atsakos teikt, cik daudz patiesības es vēlāk atklāju. atrodi Meistara vārdos!

Lai gan Šri Juktešvara neslēptā runa viņa dzīves laikā uz Zemes liedza viņam iegūt lielu sekotāju pulku, tomēr viņa dzīvais gars mūsdienās izpaužas visā pasaulē caur patiesiem Viņa mācekļiem. viņa *Krija joga* un citas mācības. Viņam ir lielāka vara cilvēku dvēselēs, nekā Aleksandrs jebkad būtu sapņojis augsnē.

Kādu dienu tēvs ieradās, lai izrādītu cieņu Šri Juktešvaram. Mans vecāks, ļoti iespējams, gaidīja dzirdēt dažus manus uzslavas vārdus. Viņš bija šokēts, saņemot garu pārskatu par manām nepilnībām. Skolotāja prakse bija stāstīt par vienkāršām, nenožīmīgām nepilnībām ar nopietnu gaisotni. gravitācija. Tēvs steidzās mani apraudzīt. "Pēc tava guru piezīmēm es domāju, ka tu esi pilnīgā vrakā!" Mans vecāks bija starp asarām un smiekliem.

Vienīgais Šrī Juktešvara neapmierinātības iemesls tobrīd bija tas, ka es, pretēji viņa maigajam mājienam, biju mēģinājis pievērst kādu cilvēku garīgajam ceļam.

Ar sašutis ātrums Es meklēja ārā mans guru. Viņš saņemts es ar nomākts acis, kā lai gan

apzinoties vainas apziņu. Tā bija vienīgā reize, kad redzēju dievišķo lauvu lēnprātīgu manā priekšā. Šis unikālais brīdis tika pilnībā izbaudīts.

"Kungs, kāpēc jūs mani tik nežēlīgi tiesājāt mana pārsteigtā tēva priekšā?"

Vai tas bija taisnīgi?" "Es to vairs nedarišu." Meistara tonis bija atvairinošs.

Es acumirkli tiku atbrūnots. Cik gan viegli diženais vīrs atzina savu vainu! Lai gan viņš nekad vairs neapdraudēja Tēva sirdsmieru, Skolotājs nenogurstoši turpināja mani preparēt, kad un kur vien vēlējās.

Jauni mācekļi bieži pievienojās Šrī Juktešvaram, izsmēloši kritizējot citus. Gudri kā guru! Nevainojamas atšķiršanas spējas paraugi! Bet tas, kurš uzņem uzbrukumu, nedrīkst būt neaizsargāts. Tie paši ķēpīgie mācekļi steidzīgi aizbēga, tiklīdz Skolotājs publiski palaida viņu virzienā dažas bultas no savas analītiskās bultas.

"Maigas iekšējas vājības, kas riebjas pret viegliem nosodījuma pieskārieniem, ir kā slimas ķermeņa daļas, kas atkāpjas pat no saudzīgas pieskaršanās." Tāds bija Šrī Juktešvara izklaidētais komentārs par vieglprātīgajām.

Ir mācekļi, kas meklē guru, kas radīts pēc viņu pašu tēla. Šādi studenti bieži sūdzējās, ka nesaprot Šrī Juktešvaru.

"Tu arī neapzinies Dievu!" es reiz atcirtu. "Kad tev būs skaidrs svētais, tu tāds kļūsi." Starp triljoniem noslēpumiem, kas katru sekundi ieelpo neizskaidrojamo gaisu, kurš gan uzdrošināsies lūgt, lai meistara neizdibināmā daba tiktu acumirkli aptverta?

Studenti nāca un parasti gāja. Tie, kas kāroja pēc taukainas līdzjūtības un ērtas atpazīstamības ceļa, to vientuļniekos neatrada. Meistars piedāvāja patvērumu un ganīšanu eoniem ilgi, bet daudzi mācekļi skopi pieprasīja arī ego balzamu. Viņi aizgāja, dodot priekšroku dzīves neskaitāmajiem pazemojumiem, nevis jebkādai pazemībai. Meistara liesmojošie stari, viņa gudrības atklātā, caururbjošā saule, bija pārāk spēcīga viņu garīgajai slimībai. Viņi meklēja kādu mazāku skolotāju, kurš, apēnojot viņus ar glaimiem, ļāva neilgam neziņas miegam.

Pirmajos mēnešos kopā ar Skolotāju es izjutu jūtīgas bailes no viņa aizrādījumiem. Drīz vien sapratu, ka tie bija paredzēti mācekļiem, kuri bija lūguši viņa verbālo vivisekciju. Ja kāds locīšanās pilns skolnieks iebilda, Šrī Juktešvars neapvainotā kārtā apklusā. Viņa vārdi nekad nebija dūsmīgi, bet gan bezpersoniski ar gudrību.

Meistara atziņas nebija domātas nejaušu apmeklētāju nesagatavotām ausīm; viņš reti kad pieminēja viņu trūkumus, pat ja tie bija acīmredzami. Taču pret studentiem, kuri meklēja viņa padomu, Šrī Juktešvars juta nopietnu atbildību. Patiesi drosmīgs ir guru, kurš uzņem pārveidot ego piesātinātās cilvēces neapstrādāto rūdu! Svētā

drosme sakņojas viņa līdzjūtībā pret šīs pasaules klupjošajiem bezacīgajiem.

Kad biju atmetis slēpto aizvainojumu, es pamanīju ievērojamu pārmetumu mazināšanos. Ļoti smalkā veidā Meistars pārvērtās par salīdzinošu žēlsirdību. Laika gaitā es nojaucu katru racionalizācijas un zemapziņas atrunu sienu, aiz kuras parasti slēpjas cilvēka personība. **12.-17.** Atalgojums bija nepiespiesta saskaņa ar manu guru. Tad es atklāju, ka viņš ir uzticīgs, iejūtīgs un klusībā mīlošs. Tomēr viņš neizteica nevienu mīlestības vārdu.

Mans temperaments galvenokārt ir dievbijīgs. Sākumā bija satraucoši atklāt, ka mans guru, piesātināts ar *gjānu*, bet šķietami bez *bhakti*, **12.-18. lpp.** izteicās tikai aukstās garīgās matemātikas terminos. Bet, kad es pieskaņojos viņa dabai, es neatklāju, ka mana dievbijīgā pieeja Dievam nemazinās, bet gan pieaug. Pašrealizējies meistars spēj pilnībā vadīt savus dažādos mācekļus pa viņu būtiskās ievirzes dabiskajām līnijām.

Manas attiecības ar Šrī Juktešvaru, nedaudz neartikulētas, tomēr piemita daiļrunībai. Bieži vien es savās domās sajutu viņa kluso parakstu, padarot runu nederīgu. Klusi sēžot viņam blakus, es jutu, kā viņa dāsnums mierīgi līst pār manu būtību.

Šrī Juktešvara objektīvais taisnīgums tika īpaši demonstrēts mana pirmā koledžas gada vasaras brīvlaikā. Es labprāt izmantoju iespēju pavadīt nepārtrauktus mēnešus Seramporā kopā ar savu guru.

"Tu varētu būt atbildīgs par ermitāžu." Skolotājs bija priecīgs par manu entuziastisko ierašanos. "Tavi pienākumi būs viesu uzņemšana un pārējo mācekļu darba uzraudzība."

Kumars, jauns ciema iedzīvotājs no Austrumbengālijas, pēc divām nedēļām tika uzņemts vientuļnieka apmācībā. Apbrīnojami inteligents, viņš ātri iemantoja Šrī Juktešvara simpātiju. Kādu neizprotamu iemeslu dēļ Skolotājs bija ļoti iecietīgs pret jauno iemītnieku.

"Mukunda, ļauj Kumaram uzņemties tavus pienākumus. Velti savu laiku slaucīšanai un ēdiena gatavošanai." Meistars deva šos norādījumus pēc tam, kad jaunais zēns bija pavadījis pie mums mēnesi.

Paaugstināts līdz vadītāja amatam, Kumars īstenoja sīku mājas tirāniju. Klusā dumpī pārējie mācekļi turpināja mani meklēt pēc ikdienas padoma.

"Mukunda ir neiespējams! Tu mani iecēli par uzraugu, bet pārējie dodas pie viņa un paklausa viņam." Trīs nedēļas vēlāk Kumars sūdzējās mūsu guru. Es viņu dzirdēju no blakus istabas.

"Tāpēc es viņu norīkoju virtuvē, bet tevi – viesistabā." Šrī Juktešvara dzelīgais tonis Kumaram bija svešs. "Tādā veidā tu esi nonācis pie atziņas, ka cienīgam vadītājam ir vēlme kalpot, nevis dominēt. Tu vēlējies Mukundas amatu, bet nevarēji to noturēt ar

nopelniem. Tagad atgriezies pie sava iepriekšējā darba kā pavāra palīgs."

Pēc šī pazemojošā notikuma Skolotājs atsāka pret Kumaru ierasto neierasto iecietību. Kas gan var atrisināt pievilcības noslēpumu? Kumarā mūsu guru atklāja burvīgu avotu, kas neizšļacās citiem mācekļiem. Lai gan jaunais zēns acīmredzami bija Šrī

Juktešvara favorīts, es nejutu nekādu vilšanos. Personīgās īpatnības, kas piemīt pat saimniekiem, piešķir dzīvesveidam bagātīgu sarežģītību. Manu dabu reti kad ietekmē sīkumi; es no Šri Juktešvara meklēju nepieejamāku labumu nekā ārēju uzslavu.

Kumars runāja indīgi uz es viens diena bez iemesls; Es bija dziļi sāp.

"Tava galva pietūkst līdz sprāgšanas punktam!" es piebilde brīdinājumu, kura patiesumu es intuitīvi sajutu: "Ja vien tu nelabosi savu rīcību, kādu dienu tev lūgs pamest šo ašramu."

Sarkastiski smeļoties, Kumars atkārtoja manu piezīmi mūsu guru, kurš tikko bija ienācis istabā. Pilnībā gaidot, ka mani aizrādīs, es pazemīgi atkāpos stūrī.

"Varbūt Mukundam ir taisnība." Meistara atbilde zēnam nāca ar neparastu vēsumu. Es izglābos bez sodiem.

Gadu vēlāk Kumars devās apciemot savas bērnības mājas. Viņš ignorēja Šri Juktešvara kluso neapmierinātību, kurš nekad autoritatīvi nekontrolēja savu mācekļu pārvietošanos. Kad zēns pēc dažiem mēnešiem atgriezās Seramporā, bija nepatīkami redzamas pārmaiņas. Pazuda staltais Kumars ar mierīgi starojošo seju. Mūsu priekšā stāvēja tikai neievērojams zemnieks, kurš nesen bija ieguvis vairākus ļaunus ieradumus.

Skolotājs mani pasauca un ar salauztu sirdi apsprieda faktu, ka zēns tagad nav piemērots klostera vientuļnieka dzīvei.

"Mukunda, es atstāšu tavā ziņā pavēlēt Kumaram rīt pamest ašramu; es to nevaru izdarīt!" Šri Juktešvara acīs sariesās asaras, bet viņš ātri savaldījās. "Zēns nekad nebūtu nokritis tik dziļi, ja būtu man klausījies un nebūtu aizgājis sajaukties ar nevēlamiem biedriem. Viņš ir noraidījis manu aizsardzību; bezsirdīgajai pasaulei joprojām jābūt viņa guru."

Kumara aiziešana manī neiepriecināja; skumji es prātoju, kā gan kāds, kam ir vara uzvarēt... Saimnieka mīlestība nekad nevarētu atsaukties uz lētākiem vilinājumiem. Vīna un seksa baudīšana sakņojas dabiskajā cilvēkā, un to novērtēšanai nav nepieciešamas nekādas smalkas uztveres spējas. Sajūtu viltības ir salīdzināmas ar mūžzaļo oleandru, kas smaržo ar saviem daudzkrāsainajiem ziediem: katra auga daļa ir indīga. Dziedināšanas zeme slēpjas iekšienē, starojot ar laimi, ko akli meklē tūkstoš maldos. **12-19**

"Ass intelekts ir divvirzienu," Meistars reiz atzīmēja, atsaucoties uz Kumara spožo prātu. "To var izmantot konstruktīvi vai destruktīvi kā nazi, vai nu lai pārgrieztu neziņas augoni, vai lai nocirstu sev galvu. Intelekts tiek pareizi vadīts tikai pēc tam,

kad prāts ir atzinis garīgā likuma neizbēgamību."

Mans guru brīvi komunicēja ar vīriešu un sieviešu mācekļiem, izturoties pret visiem kā pret saviem bērniem. Apzinoties viņu dvēseļu līdzvērtību, viņš neizrādīja nekādu atšķirību vai neobjektivitāti.

"Iekšā miegs, tu darīt ne zināt vai tu ir a vīrietis vai a sieviete," viņš teica. "Tikai kā a vīrietis,

"uzdodoties par sievieti, dvēsele par tādu nekļūst, tāpēc dvēsele, uzdodoties gan par vīrieti, gan par sievieti, nav dzimuma. Dvēsele ir tīrs, nemainīgs Dieva attēls."

Šrī Juktešvars nekad nevairījās no sievietēm un nevainoja tās kā pavadināšanas objektus. Viņš teica, ka vīrieši arī ir kārdinājums sievietēm. Reiz es jautāju savam guru, kāpēc kāds dižs senatnes svētais sievietes nosauca par "durvīm uz elli".

"Meitenei viņa agrīnajā dzīvē noteikti bija jābūt ļoti traucējošai viņa sirdsmieram," mans guru kodīgi atbildēja. "Citādi viņš būtu nosodījis nevis sievieti, bet gan kādu savas pašsavaldības nepilnību."

Ja apmeklētājs ermitāžā uzdrošinājās stāstīt rosinošu stāstu, Skolotājs klusēja, neiebildot. "Neļaujiet sevi šautīt skaistas sejas provokatīvajai pātagai," viņš teica mācekļiem. "Kā jutekļu vergi var baudīt pasauli? Tās smalkās garšas viņiem izzūd, kamēr viņi mētājas pirmatnējo dubļu ieskaitā. Visas labās atšķirības ir zudušas elementāru iekāru cilvēkam."

Studenti, kas centās izbēgt no duālistiskās *maijas* maldiem, saņēma pacietīgus un saprotošus padomus no Šrī Juktešvara.

"Tāpat kā ēšanas mērķis ir remdēt izsalkumu, nevis alkatību, arī seksuālais instinkts ir paredzēts sugas vairošanai saskaņā ar dabas likumiem, nekad ne neapslāpējamu ilgošanos kurināšanai," viņš teica. "Iznīcini nepareizās vēlmes tagad; citādi tās sekos tev pēc tam, kad astrālais ķermenis tiks atrauts no tā fiziskā apvalka. Pat tad, kad miesa ir vāja, prātam pastāvīgi jāpretojas. Ja kārdinājums tevi uzbrūk ar nežēlīgu spēku, pārvari to ar bezpersonisku analīzi un nelokāmu gribu. Katru dabisko kaislību var pārvarēt."

"Saglabāji savus spēkus. Esiet kā ietilpīgs okeāns, kas absorbē visas jutekļu pietekas. Mazas ilgas ir atveres jūsu iekšējā miera rezervuārā, ļaujot dziedinošajiem ūdeņiem izšķiest materiālisma tuksneša augsni. Nepareizas vēlmes spēcīgais aktivizējošais impulss ir cilvēka laimes lielākais ienaidnieks. Klīstiet pa pasauli kā paškontroles lauva; uzmanieties, lai vājuma vārdes jūs nespārda."

Bhakta beidzot tiek atbrīvots no visām instinktīvajām tieksmēm. Viņš pārveido savu vajadzību pēc cilvēciskas pieķeršanās tieksmē pēc tikai Dieva, mīlestībā, kas ir vientuļa, jo visuresoša.

Šrī Juktešvaras māte dzīvoja Benaresas Rana Mahala rajonā, kur es pirmo reizi apmeklēju savu guru. Žēlsirdīga un laipna, viņa tomēr bija sieviete ar ļoti stingriem uzskatiem. Kādu dienu es stāvēju uz viņas balkona un vēroju, kā māte un dēls sarunājas. Savā klusajā, saprātīgajā veidā Skolotājs centās viņu par kaut ko pārliecināt. Acīmredzot viņam tas neizdevās, jo viņa enerģiski papurināja galvu.

"Nē, nē, mans dēls, iet prom tagad! Tavs gudrs vārds ir ne priekš es! Es rīts ne tavs

māceklis!"

Šrī Juktešvars atkāpās bez turpmākiem strīdiem, gluži kā norāts bērns. Mani aizkustināja viņa lielā cieņa pret māti pat viņas nepamatotajos noskaņojumos. Viņa viņu uzskatīja tikai par savu mazo zēnu,

nevis kā gudrais. Šajāniecīgajā incidentā bija savs valdzinājums; tas sniedza nelielu ieskatu mana guru neparastajā dabā – iekšēji pazemīgajā un ārēji nelokāmajā.

Klostera noteikumi neļauj svāmī saglabāt saikni ar pasaulīgajām saitēm pēc to oficiālās pārtraukšanas. Viņš nevar veikt svinīgos ģimenes rituālus, kas ir obligāti mājas īpašniekam. Tomēr Šankara, Svāmī ordeņa senais dibinātājs, ignorēja šos norādījumus. Pēc savas mīlotās mātes nāves viņš kremēja viņas ķermeni ar debesu uguni, kurai viņš lika izšaut no savas paceltās rokas.

Arī Šrī Juktešvars ignorēja ierobežojumus, lai gan mazāk iespaidīgā veidā. Kad viņa māte nomira, viņš noorganizēja krematorija dievkalpojumus pie svētās Gangas Benaresā un pabaroja daudzus brahmanus saskaņā ar senām tradīcijām.

Šastriskie aizliegumi bija paredzēti, lai palīdzētu svāmiem pārvarēt šauras identifikācijas. Šankara un Šrī Juktešvara bija pilnībā apvienojuši savu būtību Bezpersoniskajā Garā; viņi nebija nepieciešams glābiņš ar noteikumiem. Dažreiz arī meistars apzināti ignorē kanonu, lai aizstāvētu tā principu kā pārāku un neatkarīgu no formas. Tā Jēzus plūca kukurūzas vārpas dienā atpūtas. Neizbēgamajiem kritiķiem viņš teica: "Sabats ir celts cilvēka dēļ, nevis cilvēks sabata dēļ." **12.-20.**

Ārpus svētajiem rakstiem reti kāda grāmata tika rūpīgi izlasīta. Tomēr viņš vienmēr bija iepazinies ar jaunākajiem zinātniskajiem atklājumiem un citiem zināšanu sasniegumiem. Būdams izcils sarunu biedrs, viņš ar prieku apmainījās viedokļiem ar saviem viesiem par neskaitāmām tēmām. Mana guru veiklā asprātība un jautrie smieklī atdzīvināja katru diskusiju. Bieži vien nopietns, Skolotājs nekad nebija drūms. "Lai meklētu Kungu, nav nepieciešams izkropļot savu seju," viņš mēdza atzīmēt. "Atcerieties, ka Dieva atrašana nozīmēs visu bēdu bēres."

Starp filozofiem, profesoriem, juristiem un zinātniekiem, kas ieradās ermitāžā, vairāki ieradās savā pirmajā vizītē ar cerību satikt ortodoksālu reliģijas piekritēju. Augstprātīgs smaids vai izklaidētas tolerances pilns skatiens reizēm liecināja, ka jaunpienācēji negaida neko vairāk kā dažas dievbijīgas klišeiskas frāzes. Tomēr viņu negribīgā aiziešana radīja nepārprotamu pārliecību, ka Šrī Juktešvars ir parādījis precīzu ieskatu viņu specializētajās jomās.

Mans guru parasti bija maigs un laipns pret viesiem; viņa sagaidīšana tika pausta ar burvīgu sirsnību. Tomēr nevaldāmi egoisti dažreiz piedzīvoja uzmundrinošu šoku. Viņi Skolotā saskārās vai nu ar ledīgu vienaldzību, vai ar spēcīgu pretestību: ledu vai dzelzi!

Kāds ievērojams ķīmiķis reiz krustoja zobenus ar Šrī Juktešvaru. Viesis atteicās atzīt Dieva esamību, jo zinātne nav izgudrojusi līdzekļus Viņa atklāšanai.

"Tātad jums neizskaidrojamā kārtā nav izdevies izolēt Augstāko Spēku savās mēģenēs!" Meistara skatiens bija bargs. "Es iesaku nedzirdētu eksperimentu.

Neatlaidīgi pārbaudiet savas domas divdesmit četras stundas. Pēc tam vairs nebrīnieties par Dieva prombūtni."

A svinēja pandits saņemts a līdzīgs grūdiens. Ar ārišķīgs dedzība, tas zinātnieks kratījās tas ašrams

spāres ar Svēto Rakstu mācība. Skatī fragmenti ielēja no tas *Mahabharata* , tas
. *Upaniṣadas* , **12.-21.** tas *Bhasjas* **12.-22.** no Šankara

"Es gaidu, kad tevi dzirdēšu." Šrī Juktešvara tonis bija jautājošs, it kā būtu valdījis pilnīgs klusums. Pandits bija neizpratnē.

"Citāti ir bijuši pārpilnībā." Skolotāja vārdi mani satricināja ar prieku, kad es pietupos savā stūrī, cieņas pilnā attālumā no apmeklētāja. "Bet kādu oriģinālu komentāru jūs varat sniegt, balstoties uz savas konkrētās dzīves unikalitāti? Kādu svēto tekstu jūs esat uzsūcis un padarījis par savu? Kādos veidos šīs mūžīgās patiesības ir atjaunojušas jūsu dabu? Vai esat apmierināts ar to, ka esat tukša viktrola, kas mehāniski atkārtoti citu cilvēku vārdus?"

"Es dot augšup!" The zinātnieka vilšanās bija komiski. "Es ir nē iekšējais realizācija."

Iespējams, pirmo reizi viņš saprata, ka rūpīga komata novietošana neizpērk garīgu komu.

"Šie bezsirdīgie pedanti nepamatoti ož pēc lampas," mans guru piezīmēja pēc kārtīgā aiziešanas. "Viņi filozofiju uzskata par maigu intelektuālu sagatavošanās vingrinājumu. Viņu cildenās domas ir rūpīgi nesaistītas ne ar ārējas darbības rupjību, ne ar jebkādu šaustošu iekšējo disciplīnu!"

Meistars saspringts ieslēgts cits gadījumi tas bezjēdzība no tikai grāmata mācīšanās.

"Nejauciet sapratni ar plašāku vārdu krājumu," viņš atzīmēja. "Svētie raksti ir noderīgi, lai stimulētu vēlmi pēc iekšējas apzināšanās, ja viena strofa vienlaikus tiek lēnām apgūta. Nepārtraukta intelektuāla studēšana noved pie iedomības un viltus apmierinājuma ar nesagremotu saturu." zināšanas."

Šrī Juktešvars atstāstīja vienu no saviem personīgajiem svēto rakstu pilnveidošanas piedzīvojumiem. Notikuma vieta bija meža ermitāža Bengālijas austrumos, kur viņš novēroja slavenā skolotāja Dabru Ballava metodes. Viņa metode, reizē vienkārša un sarežģīta, bija izplatīta senajā Indijā.

Dabru Ballavs bija sapulcinājis savus mācekļus ap sevi meža vientulībā. Viņu priekšā bija atvērta svētā *Bhagavad Gīta* . Viņi pusstundu neatlaidīgi skatījās uz vienu fragmentu, tad aizvēra acis. Paskrēja vēl viena pusstunda. Meistars sniedza īsu komentāru. Nekustīgi viņi atkal meditēja stundu. Beidzot guru runāja.

"Ir tu sapratāt?"

"Jā, kungs." Viens iekšā tas grupa riskēja šis apgalvojums.

"Nē; ne pilnībā. Meklējiet garīgo enerģiju, kas šiem vārdiem devusi spēku atjaunot

Indiju gadsimtu pēc gadsimta." Vēl viena stunda pagāja klusumā. Meistars atlaida studentus un pagriezās pret Šri Juktešvaru.

"Nē, kungs, ne tiešām; lai gan mans acis un prāts ir skriet cauri tā lapas daudzi reizes."

"Tūkstošiem man ir atbildējuši citādi!" diženais gudrais svētīgi uzsmaidīja Skolotājam. "Ja cilvēks ir aizņemts ar ārēju svēto rakstu bagātību izrādīšanu, cik gan daudz laika atliek klusai iekšējai niršanai pēc nenovērtējamām pērlēm?"

Šrī Juktešvars vadīja savu mācekļu studijas, izmantojot to pašu intensīvo vienvirziena metodi. "Gudrība netiek asimilēta ar acīm, bet gan ar atomiem," viņš teica. "Kad jūsu pārliecība par patiesību nav tikai jūsu smadzenēs, bet gan jūsu būtībā, jūs varat kautrīgi galvot par tās nozīmi." Viņš atturēja no jebkādas studenta tieksmes interpretēt grāmatu zināšanas kā... nepieciešams solis ceļā uz garīgo apzināšanos.

„ *Riši* vienā teikumā aprakstīja dziļumus, ar kuriem komentējošie zinātnieki nodarbojas paaudzēm ilgi,” viņš atzīmēja. „Bezgalīgas literāras diskusijas ir domātas slinkiem prātiem. Vai var būt atbrīvojošāka doma nekā „Dievs ir” – pat „Dievs”?”

Bet cilvēks viegli neatgriežas pie vienkāršības. Viņam tas reti kad ir "Dievs", bet gan iemācīta pompozitāte. Viņa ego priecājas, ka viņš var apgūt šādu erudīciju.

Vīrieši, kuri lepni apzinājās savu augsto pasaulīgo stāvokli, Skolotāja klātbūtnē, visticamāk, savam īpašumam pievienoja pazemību. Reiz vietējais miertiesnesis ieradās uz interviju Puri piejūras ermitāžā. Vīrietim, kuram bija nežēlības reputācija, bija pilnīgas iespējas mūs izdzīt no ašrama. Es brīdināju savu guru par despotiskām iespējām. Bet viņš apsēdās ar nepiekāpīgu stāju un nepiecēlās, lai sveicinātu apmeklētāju. Nedaudz nervozs, Es notupjos pie durvīm. Vīrietim nācās samierināties ar koka kasti; mans guru nelūdza mani atnest krēslu. Miertiesneša acīmredzamā cerība, ka viņa nozīmīgums tiks svinīgi atzīts, nepiepildījās.

Sākās metafiziska diskusija. Viesis kļūdījās, nepareizi interpretējot rakstus. Viņa precizitātei samazinoties, viņa dusmas pieauga.

"Vai tu zini, ka es MA eksāmenā biju pirmais?" Saprāts viņu bija atstājis, bet viņš joprojām varēja kliegt.

"Miertiesneša kungs, jūs aizmirstat, ka šī nav jūsu tiesas zāle," Meistars mierīgi atbildēja. "No jūsu bērnišķīgajām piezīmēm es būtu secinājis, ka jūsu koledžas karjera nav bijusi ievērojama. Universitātes grāds jebkurā gadījumā nav pat attāli saistīts ar Vēdu apzināšanos. Svētie netiek radīti partijās katru semestri kā grāmatveži."

Pēc a apstulbis klusums, tas apmeklētājs smējās sirsnīgi.

"Šī ir mana pirmā tikšanās ar debesu tiesnesi," viņš teica. Vēlāk viņš iesniedza oficiālu lūgumu, kas formulēts juridiskos terminos, kuri acīmredzami bija viņa būtības sastāvdaļa, lai viņu pieņemtu par

"pārbaudes laiks" mācekļi.

Mans guru personīgi rūpējās par detaļām, kas saistītas ar viņa īpašuma pārvaldīšanu. Negodīgas personas dažādos gadījumos centās iegūt savā īpašumā Skolotāja senču zemi. Ar apņēmību un pat ierosinot tiesas prāvas, Šrī Juktešvars pārspēja visus pretiniekus. Viņš piedzīvoja šīs sāpīgās pieredzes, vēloties nekad nebūt ubagojošs guru vai apgrūtinājums saviem mācekļiem.

Viņa finansiālā neatkarība bija viens no iemesliem, kāpēc mans satraucoši atklātais Skolotājs nebija pakļauts diplomātijas viltībām. Atšķirībā no tiem skolotājiem, kuriem jāglaimo saviem atbalstītājiem, mans guru bija neievainojams pret citu cilvēku bagātības ietekmi, atklātu vai smalku. Nekad nedzirdēju viņu lūdzam vai pat mājienus par naudu jebkādiem mērķiem. Viņa vientuļnieka apmācība tika sniegta bez maksas un brīvi visiem mācekļiem.

Kādu dienu Serampores ašramā ieradās nekaunīgs tiesas deputāts, lai pasniegtu Šrī Juktešvaram tiesas pavēsti. Klāt bijām arī es un māceklis vārdā Kanai. Virsnieka attieksme pret Skolotāju bija aizskaroša.

"Jums nāks par labu pamest savas vientuļniekmājiņas ēnas un ieelpot tiesas zāles godīgo gaisu." Vietnieks nicinoši pasmaidīja. Es nespēju savaldīties.

"Vēl viens vārds no tavs nekaunība un tu griba būt ieslēgts tas grīda!" Es uzlabotas draudīgi.

"Tu, nelga!" Kanai kliedziens bija vienlaicīgi ar manu. "Vai tu uzdrošies ienest savus zaimojumus šajā svētajā ašramā?"

Bet Meistars aizsargājoši stāvēja sava pāridarītāja priekšā. "Neuztraucies par neko. Šis cilvēks pilda tikai savu likumīgo pienākumu."

The virsnieks, apmulsis plkst. viņa mainīgs registratūra, ar cieņu piedāvāts a vārds no atvainošanās un paātrinājās prom.

Bija pārsteidzoši atklāt, ka meistars ar tik ugunīgu gribu var būt tik mierīgs iekšēji. Viņš atbilda Vēdu Dieva cilvēka definīcijai: "Mikstāks par ziedu, kad runa ir par laipnību; stiprāks par pārkonu, kad runa ir par principiem."

Šajā pasaulē vienmēr ir tādi, kas, Brauninga vārdiem runājot, "neiztur gaismu, būdami paši neskaidri." Kāds nepiederošs laiku pa laikam norāja Šrī Juktešvaru par iedomātu sūdzību. Mans nesatricināmais guru pieklājīgi klausījās, analizējot sevi, lai noskaidrotu, vai nosodījumā ir kaut kripatiņa patiesības. Šīs ainas man atgādināja vienu no Skolotāja neatkārtojamajiem novērojumiem: "Daži cilvēki cenšas būt gari, nocērtot citiem galvas!"

Svētā nelokāmā miermīlība ir iespaidīgāka par jebkuru sprediķi. "Kas ir pacietīgs, ir

labāks nekā varonis, un tas, kas savalda savu garu, ir labāks nekā tas, kas iekaro pilsētu." **12.-23. lpp.**

Es bieži atspoguļots ka mans majestātisks Meistars varētu viegli ir bijis an imperators vai pasauli satricinošs

Karotāja prāts bija vērsts uz slavu vai pasaulīgiem sasniegumiem. Tā vietā viņš bija izvēlējis iebrukt tajās iekšējās dusmu un egoisma citadelēs, kuru krišana ir cilvēka auguma virsotne.

.....
12-1 "Durgas pielūgsmē." Šie ir galvenie bengāļu svētki gadā un ilgst deviņas dienas ap septembra beigām. Nekavējoties sekojošais ir tas desmit dienu festivāls no *Daśahara* ("tā Viens PVO noņem desmit grēki" - trīs no ķermenis, trīs no prāts, četri no runa). Abi *pudžas* ir svēts uz Durga, burtiski "tā Nepieejams, an aspekts no Dievišķais Māte, Šakti, sievietes radošā spēka personifikācija.

12-2 : Šrī Juktešvara bija dzimis ieslēgts Maijs 10, 1855.

12-3 : *Juktešvara* nozīmē "vienots uz Dievs." *Giri* ir a klasifikators atšķirība no viens no tas desmit sens Svāmī zari. *Šrī* .nozīmē "svēts"; tas ir ne a vārds bet a nosaukums no cieņa

12-4 : Burtiski, "uz tieša kopā." *Samadhi* ir a virsapziņa štats no ekstāze iekšā kurš tas jogs uztver tas dvēseles un gara identitāte.

12-5 : Krākšana, saskaņā ar uz fiziologi, ir an norāde no izdvest relaksācija (uz tas neapzinīgs praktizētājs, vienīgi).

12-6 : *Dāls* ir a biezs zupa izgatavots no sadalīt zirņi vai cits pākšaugi. *Čanna* ir a siers no svaigs sarecējis piens, griezums kvadrātos un karijā ar kartupeļiem.

12-7 Jogas visuresošie spēki, ar kuru palīdzību viņš redz, dzird, garšo, smaržo un jūt savu vienotību radībā bez tas lietošana no sensoriska orgāni, ir bijis aprakstīts kā seko iekšā tas *Taitiriya Aranyaka* : "The akls vīrietis caurdurts pērlī; bezpirkstu tajā iebāza diegu; bezkakla to nēsāja; un bezmēles to slavēja."

12-8 : The kobra ātri streiki plkst. jebkurš pārvietošanās objekts iekšā tā diapazons. Pabeigts nekustīgums ir parasti savējais zole cerība drošības .

12-9 : Lahiri Mahasaja patiesībā teica "Prija" (pirmais vai dots vārds), ne "Juktešvars" (klostera vārds, ne saņemts ar mans guru laikā Lahiri Mahasaya's mūža garumā). (Skatīt [lapa 109.](#)) "Juktešvars" ir aizvietots šeit, un iekšā a dažī cits vietas šajā grāmatā, lai lasītājam nerastos divu nosaukumu sajukums.

12-10 : "Tāpēc Es teikt līdz tu, Kas lietas lai nu kā jā vēlme, kad jā lūdzieties, ticēt ka jā saņemt viņiem, un jā "tie būs." - *Marka* 11:24. Meistari, kuriem piemīt Dievišķā Redze, ir pilnībā spējīgi nodot savas realizācijas pieredzējušiem mācekļiem, kā to šajā reizē izdarīja Lahiri Mahasaja ar Šrī Juktešvaru.

12-11 : "Un viens no viņiem sitiens tas kalps no tas augsts priesteris, un griezums izslēgts viņa pa labi auss. Un Jēzus atbildēja un sacīja: "Ciet tik ilgi!" Un Viņš pieskārs viņa ausij un dziedināja viņu." — *Lūkas* 22:50-51.

12-12 : "Dodiet ne ka kurš ir svēts līdz tas suņi, ne viens, ne otrs cast jā tavs pērles pirms cūkas, lai ne viņi samīdīt viņiem zem viņu kājām, un atkal apgriezīsies un tevi saplosīs." – *Mateja* 7:6

12-13 : Mācekļi; no Sanskrits darbības vārds sakne, "uz kalpot."

12-14 : Viņš bija vienreiz slims iekšā Kašmīrā, kad Es bija prombūtnē no viņu. (Skatīt [nodaļa 23.](#))

12-15 : A drosmīgs medicīniska vīrietis, Čārlzs Roberts Rišets, piešķirts tas Nobels Balva iekšā fizioloģija, rakstīja kā seko: "Metafizika vēl nav oficiāli atzīta par zinātni. Bet tā par tādu kļūs.Plkst. Edinburga, Es bija spējīgs uz

apstiprināt pirms 100 fiziologi ka mūsu pieci sajūtas ir ne mūsu tikai nozīmē no zināšanas un ka a fragments no Jo a fakts ir reti ir nē iemesls ka tas dara ne pastāv. Jo realitāte dažreiz sasniedz tas intelekts iekšā cits veidos.

Tie PVO ir margots plkst. metafizika kā an okults..... a pētījums ir grūti, ir ka a iemesls priekš ne izpratne to?

tas matērija no principi tur ir tikai tie no Lavuazjē, Klods pamatojoties uz to, ka filozofa akmens meklējumi ir iluzori. Bernards, un

Pasteurs *eksperimentāls* visur un vienmēr. Sveicieni, tad, uz tas jauns zinātne kurš ir ejot uz pārmaiņas cilvēka domāšanas
."orientācija

12-16 : *Samadhi* : perfekts savienība no tas individualizēts dvēsele ar tas Bezgalīgs Gars.

12-17 : The zemapziņā vadīts racionalizācijas no tas prāts ir pilnīgi atšķirīgs no tas nekļūdīgs norādījumi no patiesība, kas jautājumi no tas virsapziņa. LED ar Franču zinātnieki no tas Sorbonna, Rietumu domātāji ir sākums lai izpētītu dievišķās uztveres iespējamību cilvēkā.

Pēdējo divdesmit gadu laikā psiholoģijas studenti, Freida ietekmēti, visu savu laiku veltīja zemapziņas meklējumiem" " valstības," Rabīns Izraēla H. Levintāls smails ārā iekšā 1929. gadā. "Tas ir patiesi ka tas zemapziņa atklāj daudz no noslēpums, kas var izskaidrot cilvēku rīcību, bet ne visu mūsu rīcību. Tas var izskaidrot neparastās, bet ne darbus, kas ir augstāki par mums. tas normāli. The jaunākais psiholoģija, sponsorēts ar tas Franču skolas, ir atklāja a jauns reģions iekšā vīrietis, kurš tas apzīmē virsapziņu. Atšķirībā no zemapziņas, kas pārstāv mūsu dabas aplūdušās strāvas, tas atklāj tas augstumi uz kurš mūsu daba kanna sasniedzamība. Vīrietis pārstāv a trīskāršs, ne a dubultā, personība; mūsu apzinīgs Un zemapziņas būtību vainago virsapziņa. Pirms daudziem gadiem angļu psihologs F. V. H. Majers ieteica, ka "mūsu būtības dziļumos slēpjas gan atkritumu kaudze, gan dārgumu krātuve". Pretstatā psiholoģijai, kas visus savus pētījumus koncentrē uz zemapziņu cilvēka dabā, šī jaunā virsapziņas psiholoģija pievērš uzmanību dārgumu krātuvei, .apgabalam, kas vienīgais var izskaidrot cilvēku lielos, nesavtīgos, varonīgos darbus

12-18 : *Džnāna* , gudrība, un *bhakti* , dievbijība: divi no tas galvenais ceļi uz Dievs.

12-19 : "Vīrietis iekšā viņa pamošanās štats liek uz priekšu neskaitāms centieni priekš piedzīvo juteklīks prieki; kad tas viss "Kad maņu orgānu grupa ir nogurusi, viņš aizmirst pat sev tīkamo baudu un dodas gulēt, lai baudītu atpūtu dvēselē, savā dabā," rakstījis lielais vedāntists Šankara. "Tādējādi īpaši juteklisko svētlaimi ir ārkārtīgi viegli sasniegt un tā ir daudz pārāka par jutekļu baudām, kas vienmēr beidzas ar riebumu."

12-20 : *Marks* 2:27.

12-21 Upaniśadas jeb *Vedānta* (*burtiski "Vēdu beigas"*) *parādās noteiktās Vēdu* daļās kā būtiski kopsavilkumi. *Upaniśadas* sniedz hinduisma reliģijas doktrināro pamatu. Tās saņēma šādu cieņu no Šopenhauera : "Kā pilnībā dara tas *Upaniśada* elpo visā tas svēts gars no tas *Vēdas* ! Kā ir visi kurš ir iepazīnies ar to nesalīdzināmo grāmatu, ko šis gars ir aizkustinājis līdz dvēseles dziļumiem! No katra teikuma dziļi, oriģināls, un cildens domas rodas, un tas vesels ir caurstrāvots ar a augsts un svēts un nopietns gars. . . Piekļuve Vēdām *caur* Upaniśadām , manuprāt, ir lielākā privilēģija, ko šis gadsimts var pretendēt pirms visiem iepriekšējiem gadsimtiem.

12-22 : Komentāri. Šankara nepārspējami izskaidrots tas *Upaniśadas* 12.

-23. lpp.: *Salamana Pamācības* 16:32.

NODAĻA: 13

The Bezmiēgs Svētais

"Lūdzu, atļaujiet man doties uz Himalajiem. Es ceru nepārtrauktā vientulībā sasniegt nepārtrauktu dievišķo kopību."

Es patiesībā reiz šos nepateicīgos vārdus teicu savam Skolotājam. Pārņemts viena no neparedzamajām maldiem, kas laiku pa laikam uzbrūk bhaktai, es jutu pieaugošu nepacietību pret vientuļnieka pienākumiem un studijām koledžā. Vāji attaisnojošs apstāklis ir tas, ka mans priekšlikums tika izteikts, kad biju kopā ar Šri Juktešvaru tikai sešus mēnešus. Es vēl nebiju pilnībā aplūkojis viņa vareno augumu.

"Himalajos dzīvo daudzi kalnu ļaudis, tomēr viņiem nepiemīt Dieva uztvere." Mana guru atbilde nāca lēni un vienkārši. "Gudrību labāk meklēt no apzinīga cilvēka, nevis no nekustīga kalna."

Ignorējot Skolotāja vienkāršo mājienu, ka viņš, nevis kalns, ir mans skolotājs, es atkārtāju savu lūgumu. Šri Juktešvars neatbildēja. Es uztvēru viņa klusēšanu kā piekrišanu – nedrošu interpretāciju, ko viegli pieņēma katrs, kad vien bija ērti.

Tajā vakarā savās Kalkutas mājās es biju aizņemts ar ceļojuma sagatavošanu. Iesaiņojis dažas lietas segā, atcerējos līdzīgu saini, kas pirms dažiem gadiem bija slepus izmests no mana bēniņu loga. Es domāju, vai šis nebūs vēl viens neveiksmīgs lidojums uz Himalajiem.

Pirmo reizi mana garīgā pacilātība bija augsta; šovakar mani dziļi pārņēma doma par sava guru atstāšanu.

Nākamajā rītā es uzmeklēju Behari Panditu, savu sanskrita profesoru Skotijas Baznīcas koledžā.

"Kungs, jūs man pastāstījāt par savu draudzību ar diženu Lahiri Mahasaya mācekli. Lūdzu, norādiet man viņa adresi."

"Tu domā Ramu Gopalu Muzumdaru. Es viņu saucu par "bezmiega svēto". Viņš vienmēr ir nomodā ekstātiskā apziņā. Viņa mājas ir Ranbadžpurā, netālu no Tarakešvaras."

Es pateicās tas pandits, un aizrauts nekavējoties priekš Tarakesvara. Es cerēja uz klusums kliežu savas šaubas, izspiežot no "bezmiega svētā" atļauju nodoties vientuļai Himalaju meditācijai. Dzirdēju, ka Behari draugs bija saņēmis apgaismību pēc daudziem *Krija jogas* prakses gadiem izolētās alās.

Tarakešvarā es tuvojos slavenai svētnīcai. Hinduisti to vērtē ar tādu pašu godbijību, kādu katoļi velta Lurdas svētnīcai Francijā. Tarakešvarā ir notikuši neskaitāmi dziedināšanas brīnumi, tostarp viens manas ģimenes loceklis.

"Es tur nedēļu nosēdēju templī," reiz man teica vecākā tante. "Ievērojot pilnīgu gavēni, es lūdzu par tava tēvoča Saradas atveseļošanos no hroniskas slimības. Septītajā dienā es atradu savā rokā materializējušos zāli! Es pagatavoju brūvējumu no lapām un iedevu to tavam tēvocim. Viņa..." slimība pazuda uzreiz un nekad vairs neparādījās."

Es iegāju svētajā Tarakesvaras svētnīcā; altārī nav nekā cita kā apaļš akmens. Tā apkārtmērs, bez sākuma un bezgalības, padara to atbilstoši nozīmīgu Bezgalības simbolam. Kosmiskais

Abstrakcijas nav svešas pat visvienkāršākajam Indijas zemniekam;
rietumnieki viņu patiesībā ir apsūdzējuši dzīvošanā no abstrakcijām!

Mans paša noskaņojums tajā brīdī bija tik skarbs, ka negribēju paklanīties akmens simbola priekšā. Dievs, es nodomāju, jāmeklē tikai dvēselē.

Es pametu templi, nenometies ceļos, un ātri devos uz nomaļo Ranbajpuras ciematu. Mans lūgums garāmgājējam pēc padoma lika viņam iegrimt ilgās pārdomās.

"Kad tu nāc uz a krustojums, pagriezies pa labi un paturēt ejot," viņš beidzot izteikts orākulāri.

Paklausot norādījumiem, es devos gar kanāla krastu. Iestājās tumsa; džungļu ciemata nomalē rosījās jāņtārpiņi un tuvumā esošo šakāļu gaudošana. Mēness gaisma bija pārāk blāva, lai sniegtu kādu mierinājumu; es klupdams gāju divas stundas.

Laipni lūgts govs zvana šķindoņā! Mani atkārtotie saucieni beidzot pievilināja pie manis zemnieku. "Es meklēju Ramu Gopalu Babu."

"Mūsu ciematā nedzīvo neviens tāds cilvēks." Vīrieša tonis bija īgns. "Jūs droši vien esat melojošs detektīvs."

Cerot mazināt aizdomas viņa politiski nemierīgajā prātā, es aizkustinoši paskaidroju savu situāciju. Viņš mani aizveda uz savām mājām un viesmīlīgi sagaidīja.

"Ranbajpur ir tālu no šejienes," viņš piebilda. "Krustcelēs tev vajadzēja nogriezties pa kreisi, nevis pa labi."

Mans iepriekšējais informators, es skumji nodomāju, bija nepārprotams drauds ceļotājiem. Pēc gardas maltītes, kas sastāvēja no rupjiem rīsiem, lēcām *un* kartupeļu karija ar neapstrādātiem banāniem, es devos uz nelielu būdiņu blakus pagalmam. Tālumā ciema iedzīvotāji skaļi dziedāja *mridangas* **13-1 pavadījumā**, un cimbalas. Miegs tajā naktī bija niecīgs; es dedzīgi lūdzu Dievu, lai mani novirza pie slepenā joga Rama Gopala.

Kad pirmās rītausmas svītras iespīdēja manas tumšās istabas spraugās, es devos uz Ranbadžpuru. Šķērsojot nelīdzenus rīsa laukus, es lēnām gāju pāri dzeloņainā auga sirpjveida celmiem un izkaltuša māla kaudzēm. Reizēm sastapts zemnieks man vienmēr teica, ka mans galamērķis ir "tikai *krošas* (divu jūdžu) attālumā". Sešu stundu laikā saule uzvaroši pārvietojās no horizonta līdz meridiānam, bet es sāku justies, ka jebkad būšu vienas *krošas attālumā no Ranbadžpuras*.

Pēcpusdienā mana pasaule joprojām bija bezgalīgs rīsa lauks. Karstums, kas plūda

no neizvairāmajām debesīm, mani gandrīz noveda pie sabrukuma. Kad vīrietis nesteidzīgā solī tuvojās, es tik tikko uzdrošinājos izrunāt savu ierasto jautājumu, lai tas neizraisītu monotono: "Tikai kroša . "

The svešinieks apturēts blakus mani. Īss un neliels, viņš bija fiziski neievērojams saglabāt priekš an

ārkārtējs pāris no pīrsings tumšs acis.

"Es plānoju pamest Ranbadžpuru, bet jūsu mērķis bija labs, tāpēc es jūs gaidīju." Viņš pakratīja pirkstu manā pārsteigtajā sejā. "Vai neesat gudrs, iedomājoties, ka bez brīdinājuma varētu mani uzbrukt? Tam profesoram Behari nebija tiesību jums dot manu adresi."

Uzskatot, ka iepazīstināšana šī skolotāja klātbūtnē būtu tikai liekvārdība, es stāvēju bez vārdiem, nedaudz aizvainots par savu uzņemšanu. Viņa nākamā piezīme tika izteikta pēkšņi.

"Pastāsti es; kur darīt tu domāt Dievs ir?"

"Kāpēc, Viņš ir iekšā es un visur." Es bez šaubām izskatījās kā apmulsis kā Es juta.

"Visu caurstrāvojošs, vai ne?" svētais iesmējās. "Tad kāpēc, jaunais kungs, jūs vakar nepakļāvāties Bezgalīgajam akmens simbolā Tarakesvaras templī? **13-2**" Tavs lepnums tevi sodīja ar to, ka garāmgājējs, kuru neuztrauca smalkās atšķirības starp kreiso un labo, tevi maldināja. Arī šodien tev bija diezgan nepatīkams laiks!

Es no visas sirds piekritu, pārsteigts, ka neievērojamajā ķermenī manā priekšā paslēpusies vizinoša acs. No joga nāca dziedinošs spēks; dedzinošajā laukā es acumirkli atspirdzinājos.

"Bhakta sliecas domāt, ka viņa ceļš pie Dieva ir vienīgais ceļš," viņš teica. "Joga, caur kuru dievišķība ir atrodama sevī, neapšaubāmi ir augstākais ceļš: tā mums ir teikusi Lahiri Mahasaja. Bet, atklājot Kungu sevī, mēs drīz vien Viņu uztveram arī ārpusē. Svētās svētnīcas Tarakešvarā un citur tiek pamatoti godātas kā garīgā spēka kodoli."

Svētā kritizējošā attieksme pazuda; viņa acis kļuva līdzjūtīgi maigas. Viņš uzsita man pa plecu.

"Jaunais jog, es redzu, ka tu bēg no sava skolotāja. Viņam ir viss, kas tev vajadzīgs; tev jāatgriežas pie viņa. Kalni nevar būt tavš guru." Rams Gopals atkārtoja to pašu domu. ko Šrī Juktešvars bija izteicis mūsu pēdējā tikšanās reizē.

"Meistariem nav nekāda kosmiska piespiešanas ierobežot savu dzīvesvietu." Mans biedrs jautājoši uz mani paskatījās. "Himalajos Indijā un Tibetā nav svēto monopola. To, ko necenšas atrast sevī, nevar atrast, pārvietojot ķermeni šurpu turpu. Tiklīdz bhakta ir *gatavs* doties pat līdz zemes malai garīgas apgaismības meklējumos, viņa guru parādās tuvumā."

Es klusībā piekritu, atceroties savu lūgšanu Benaresas vientuļniekā un pēc tam tikšanos ar Šrī Juktešvaru pārpildītā alejā.

"Vai ir tu spējīgs uz ir a mazs istaba kur tu kanna aizvērt tas durvis un būt viens pats?"

"Jā." Es apdomāju, ka šis svētais satraucošā ātrumā nolaidās no vispārīgā uz konkrēto .

"Tā ir tava ala." Jogs veltīja man apgaismības pilnu skatienu, ko es nekad neaizmirsīšu. "Tas ir tavs svētais kalns. Tur tu atradīsi Dieva valstību."

Viņa vienkāršie vārdi acumirkli izdzina manu mūža apsēstību ar Himalajiem. Degošā rīsa laukā es pamodos no bezgalīgiem sapņiem par mūžīgu sniegu.

"Jaunais kungs, jūsu dievišķās slāpes ir apbrīnojamas. Es jūtu lielu mīlestību pret jums." Rams Gopals paņēma manu roku un aizveda mani uz gleznainu ciematu. Māla mājas bija klātas ar kokosriekstu lapām un rotātas ar lauku stila ieejām.

Svētais nosēdināja mani uz savas mazās mājiņas ēnainās bambusa platformas. Iedēvis man saldinātu laima sulu un kliņģera gabaliņu, viņš iegāja savā terasē un ieņēma lotosa pozu. Apmēram četru stundu laikā es atvēru savas meditatīvās acis un redzēju, ka joga mēness apspīdētā figūra joprojām ir nekustīga. Kamēr es stingri atgādināju savam vēderam, ka cilvēks nedzīvo no maizes vien, pie manis pienāca Rams Gopals.

"Es redzēt tu ir izsalcis; ēdiens griba būt gatavs drīz."

Uz terases zem māla krāsns tika iekurts ugunskurs; rīsi un *dāls* tika ātri pasniegti uz lielām banānu lapām. Mans saimnieks pieklājīgi atteicās no manas palīdzības visos ēdiena gatavošanas darbos. "Viesis ir Dievs," hinduistu sakāmvārds, kopš neatminamiem laikiem ir pavēlējis dievbijīgu ievērošanu. Vēlākos ceļojumos pa pasauli mani sajūsmināja, ka līdzīga cieņa pret apmeklētājiem tiek izrādīta daudzu valstu lauku rajonos. Pilsētnieks atklāj, ka viesmīlības asumiņu notrulina svešu seju pārpilnība.

Vīru tirgus šķita attāli blāvs, kamēr es tupēju blakus jogam mazā džungļu ciemata vientulībā. Mājiņas istaba bija noslēpumaina ar maigu gaismu. Rams Gopals sakārtoja uz grīdas dažas saplēstas segas manai gultai un apsēdās uz salmu paklājiņa. Viņa garīgā magnētisma pārņemts, es uzdrošinājos izteikt lūgumu.

"Kungs, kāpēc nedari tu dotācija es a *samadhi* "?"

"Mīlais, es labprāt nodotu dievišķo kontaktu, bet tas nav manā ziņā." Svētais uz mani paskatījās ar puspievērtām acīm. "Tavs skolotājs drīz sniegs šo pieredzi. Tavs ķermenis vēl nav noregulēts. Tāpat kā maza lampa neiztur pārmērīgu elektrisko spriegumu, tā arī tavi nervi... neesi gatavs kosmiskajai straumei. Ja es tev tagad dotu bezgalīgu ekstāzi, tu degtu kā ja katra šūna degtu.

"Tu lūdz no manis apgaismību," jogs domīgi turpināja, "kamēr es – lai arī cik niecīgs esmu un ar tik mazu meditāciju, kādu esmu veicis – prātoju, vai man ir izdevies

iepriecināt Dievu un kādu vērtību es varētu atrast Viņa acīs pēdējā norēķināšanās reizē."

"Kungs, ir tu ne bijis vienprātīgi meklē Dievs priekš a garš laiks?"

"Es neesmu daudz paveicis. Behari noteikti jums kaut ko pastāstīja par manu dzīvi. Divdesmit gadus es atrados slepenā grotā, meditējot astoņpadsmit stundas dienā. Tad es pārcēlos uz grūtāk sasniedzamu alu un paliku tur divdesmit piecus gadus, katru dienu divdesmit stundas apmeklējot jogas savienību. Es" man nebija vajadzīgs miegs, jo es vienmēr biju kopā ar Dievu. Mans ķermenis bija vairāk atpūties virsapziņas pilnīgajā mierā, nekā tas varētu būt parastā zemapziņas stāvokļa daļējā mierā.

"Miega laikā muskuļi atslābinās, bet sirds, plaušas un asinsrites sistēma pastāvīgi darbojas; tās neatpūšas. Virsapziņas stāvoklī iekšējie orgāni paliek apturētas animācijas stāvoklī, elektrificēti ar kosmisko enerģiju. Tādā veidā es gadiem ilgi esmu atklājis, ka nav nepieciešams gulēt. Pienāks laiks, kad arī tev iztikš bez miega."

"Ak, vai, tu esi tik ilgi meditējis un tomēr neesi pārliecināts par Tā Kunga labvēlību!" Es pārsteigts uz viņu paskatījos. "Tad kā ar mums, nabaga mirstīgajiem?"

"Nu, vai tu neredzi, mans dārgais zēn, ka Dievs ir pati Mūžība? Pieņemt, ka Viņu var pilnībā iepazīt ar četrdesmit pieciem meditācijas gadiem, ir diezgan absurda cerība. Babadži tomēr apliecina, ka pat neliela meditācija paglābj no briesmīgajām bailēm no nāves un pēcnāves stāvokļa. Neliec savu garīgo ideālu uz maza kalna, bet gan piesieti to beznosacījumu dievišķās sasnieguma zvaigznei. Ja smagi strādāsi, tu tur nokļūsi."

Apburts no šīs izredzes, es lūdzu viņam vēl vairāk izglītojošu vārdu. Viņš pastāstīja brīnišķīgu stāstu par savu pirmo tikšanos ar Lahiri Mahasajas guru Babadži. **13-3** Ap pusnakti Rams Gopals apklusa, un es apgūlos uz segām. Aizvēris acis, es redzēju zibens uzplaiksnījumus; plašā telpa manī bija kā izkusušas gaismas kamera. Es atvēru acis un novēroju to pašu žilbinošo starojumu. Istaba kļuva par daļu no tās bezgalīgās velles, ko es vēroju ar iekšējo redzi.

"Kāpēc nedari tu iet uz gulēt?"

"Kungs, kā kanna Es miegs iekšā tas klātbūtne no zibens, liesmojošs vai mans acis ir aizvērt vai atvērts?"

"Jums ir svētība, ka varat piedzīvot šo pieredzi; garīgo starojumu nav viegli pamanīt." Svētais piebilda dažus sirsnīgus vārdus.

Rītausmā Rams Gopals man iedeva klinšu konfektes un teica, ka man jādodas prom. Es tik ļoti negribēju no viņa atvadīties, ka pār maniem vaigiem ritēja asaras.

"Es griba ne ļaut tu iet tukšām rokām." The jogs runāja maigi. "Es griba darīt kaut kas priekš tu."

Viņš pasmaidīja un skatījās uz mani ar stingru skatienu. Es stāvēju sakņojusies zemē, miers plūda kā vareni plūdi caur manu acu vārtiem. Es acumirkli atbrīvojos no sāpēm mugurā, kas mani periodiski bija mocījušas gadiem ilgi. Atjaunota, peldējusies mirdzoša prieka jūrā, es vairs neraudāju. Pēc tam, kad pieskāros svētā pēdām, es devos džungļos, virzoties cauri to tropiskajam...

samezglojums līdz Es sasniegts Tarakesvara.

Tur es devos otrreizējā svētceļojumā uz slaveno svētnīcu un pilnībā nometies ceļos altāra priekšā. Apaļais akmens manas iekšējās redzes priekšā paplašinājās, līdz tas kļuva par kosmiskām sfērām, gredzenu gredzenā, zonu pēc zonas, visas piepildītas ar dievišķību.

Pēc stundas es laimīgi devos uz Kalkutu. Mani ceļojumi beidzās nevis augstajos kalnos, bet gan mana Skolotāja klātbūtnē Himalajos.

.....
13-1 : Ar roku spēlēts bungas, lietots tikai priekš dievbijīgs mūzika.

13-2 : Viens ir atgādināja šeit no Dostojevskas novērojums: "A vīrietis PVO loki lejup uz nekas kannā nekad lācis tas paša nasta."

13-3 : Skatīt nodaļa 35.

NODAĻA: 14

An Pieredze Iekšā Kosmiskais Apziņa

"Es rīts šeit, Gurudži." Mans kauna sajūta runāja vairāk daiļrunīgi priekš mani.

"Iesim virtuvē un atradīsim kaut ko ēdamu." Šrī Juktesvara izturēšanās bija tik dabiska, it kā mūs būtu šķīrušas stundas, nevis dienas.

"Skolotāj, es jūs droši vien sarūgtināju ar savu pēkšņo aiziešanu no pienākumiem; domāju, ka jūs varētu uz mani dusmoties."

"Nē, protams, ka nē! Dusmas rodas tikai no nepiepildītām vēlmēm. Es neko negaidu no citiem, tāpēc viņu rīcība nevar būt pretēja manējām vēlmēm. Es tevi neizmantotu saviem mērķiem; esmu laimīgs tikai tavā patiesajā laimē."

"Kungs, par dievišķo mīlestību dzird miglaini, bet pirmo reizi man ir konkrēts piemērs jūsu eņģeļa personībā! Pasaulē pat tēvs ne viegli piedod savam dēlam, ja viņš bez brīdinājuma pamet vecāku lietas. Bet jūs neizrādāt ne mazāko sašutumu, lai gan jums tas jādara..." "Man ir sagādājuši lielas neērtības daudzie nepabeigtie uzdevumi, ko esmu atstājis aiz muguras."

Mēs ieskatījāmies viens otra acīs, kur mirdzēja asaras. Mani pārņēma svētlaimes vilnis; es apzinājos, ka Kungs mana guru veidolā paplašina manas sirds mazās kvēles neizsakāmos kosmiskās mīlestības plašumos.

Pēc dažiem rītiem es devos uz Meistara tukšo viesistabu. Es plānoju meditēt, bet manam slavējamajam mērķim nepiekrita nepaklausīgas domas. Tās izklīda kā putni mednieka priekšā .

"Mukunda!" Šrī Juktešvara balss skanēja no a tāls iekšējais balkons.

Es jutos tikpat dumpīgs kā manas domas. "Meistars vienmēr mudina mani meditēt," es nomurmināju pie sevis. "Viņam nevajadzētu mani traucēt, ja viņš zina, kāpēc es atnācu uz viņa istabu."

Viņš mani atkal pasauca; es spītīgi klusēju. Trešo reizi viņa tonī bija nosodoša

izteiksme. "Kungs, es meditēju," es protestējot kļiedzu.

"Es zinu, kā tu meditē," iesaucās mans guru, "ar prātu, kas izkaisīts kā lapas vētrā! Nāc šurp pie manis."

Ignorēts un atklāts, Es izgatavots mans ceļš diemžēl uz viņa pusē.

"Nabaga zēn, kalni nevarēja tev dot to, ko vēlējies," Meistars teica glāstoši, mierinoši. Viņa mierīgais skatiens bija neizdibināms. "Tava sirds vēlēšanās tiks piepildīta."

Šrī Juktešvars reti kad ļāvās mīklām; es biju apmulsis. Viņš maigi iesita man pa krūtīm virs sirds.

Mans ķermenis nekustīgi iesakņojās; elpa tika izvilкта no manām plaušām it kā ar milzīgu magnētu. Dvēsele un prāts acumirkli zaudēja savu fizisko važu un plūda ārā kā šķidrums, kas caururbj gaismu no katras manas poras. Miesa bija it kā mirusi, tomēr savā intensīvajā apziņā es zināju, ka nekad iepriekš nebiju bijis pilnībā dzīvs. Mana identitātes sajūta vairs nebija šauri ierobežota ar ķermeni, bet gan aptvēra apkārtējos atomus. Cilvēki uz tālām ielām šķita maigi pārvietojamies pa manu attālo perifēriju. Caur mani parādījās augu un koku saknes. blāvu augsnes caurspīdīgumu; es sajutu viņu sulas iekšējo plūsmu.

Visa apkārtnē pavērās manā priekšā. Mana ierastā frontālā redze tagad bija mainījusies uz plašu sfērisku skatu, vienlaikus visu uztverošu. Caur pakausi es redzēju vīriešus, kas tālu pastaigājās pa Rai Ghat ceļu, un pamanīju arī baltu govi, kas nesteidzīgi tuvojās. Kad viņa sasniedza vietu atvērto ašrama vārtu priekšā, es viņu novēroju ar abām fiziskajām acīm. Kad viņa gāja garām, aiz ķieģeļu sienas, es viņu joprojām skaidri redzēju.

Visi objekti manā panorāmiskajā skatienā drebēja un vibrēja kā ātras kustības
filmas. Mans ķermenis, Saimnieka ķermenis, kolonnu pagalms, mēbeles un grīda,
koki un saules gaisma ik pa laikam spēcīgi satricināja, līdz viss izkusa luminiscējošā
jūrā; gluži kā cukura kristāli, izmesti

glāzē ūdens, pēc sakratīšanas izšķīst. Vienojošā gaisma mijās ar formas materializācijām, metamorfozēm atklājot cēloņu un seku likumu radīšanā.

Okeāna prieks pārņēma manas dvēseles mierīgos, bezgalīgos krastus. Es sapratu, ka Dieva Gars ir neizsmeļama svētlaimē; Viņa ķermenis ir neskaitāmi gaismas audi. Manī sāka pieaugt godība. apņēmu pilsētas, kontinentus, Zemi, Saules un zvaigžņu sistēmas, trauslus miglājus un peldošus Visumus. Viss kosmos, maigi mirdzošs, kā pilsēta, ko var redzēt tālumā naktī, mirdzēja manas būtības bezgalībā. Asās globālās kontūras nedaudz izbalēja tālākajās malās; tur es varēju redzēt maigu starojumu, vienmēr nemainīgu. Tas bija neaprakstāmi smalks; planētu attēli bija veidoti no rupjākas gaismas.

Dievišķā staru izkliede plūda no Mūžīgā Avota, uzliesmojot galaktikās, pārveidojoties ar neizsakāmām aurām. Atkal un atkal es redzēju radošos starus kondensējamies zvaigznājos, tad izšķīst caurspīdīgās liesmu loksnes. Ritmiskas atgriešanās rezultātā seši triljoni pasaulu pārvērtās caurspīdīgā mirdzumā; uguns kļuva par debess klājumu.

Es izpratu empīrijas centru kā intuitīvas uztveres punktu savā sirdī. No mana kodola uz katru Visuma struktūras daļu plūda starojošs krāšņums. Svētlaimīgā *amrita*, nemirstības nektārs, pulsēja caur mani ar dzīvsudrabam līdzīgu plūstamību. Dieva radošā balss. Es dzirdēju skanīgu kā *Aum*, **14-1** Kosmiskā motora vibrācija.

Pēkšņi elpa atgriezās manās plaušās. Ar gandrīz nepanesamu vilšanos es sapratu, ka mans bezgalīgais plašums ir zudis. Atkal biju iesprostots pazemojošā ķermeņa būrī, kas nebija viegli pielāgojams Garam. Līdzīgi kā pazudis bērns, es biju aizbēdzis no savām makrokosmiskajām mājām un ieslodzīts šaurā mikrokosmosā.

Mans guru stāvēja nekustīgi manā priekšā; es sāku krist pie viņa svētajām kājām pateicībā par kosmiskās apziņas pieredzi, kuru jau sen biju kaislīgi meklējis. Viņš mani noturēja stāvus un runāja mierīgi, nepretenciozi.

"Tev nevajag pārdzerties ar ekstāzi. Tev vēl daudz darba pasaulē. Nāc; izslaucīsim balkona grīdu; tad pastaigāsimies gar Gangu."

Es atnesu slotu; es zināju, ka Skolotājs man mācīja līdzsvarotas dzīves noslēpumu. Dvēselei jāstiepjās pāri kosmogoniskajiem bezdibeņiem, kamēr ķermenis veic savus ikdienas pienākumus. Kad vēlāk devāties pastaigā, mani joprojām pārņēma neaprakstāma sajūsma. Es redzēju mūsu ķermeņus kā divus astrālus attēlus, kas pārvietojas pa ceļu upes krastā, kuras būtība bija tīra gaisma.

"Tieši Dieva Gars aktīvi uztur katru formu un spēku Visumā; tomēr Viņš ir transcendentāls un atturīgs svētlaimīgajā neradītajā tukšumā ārpus vibrācijas parādību pasaulēm," **14-2** Skolotājs paskaidroja. "Svētie, kas apzinās savu dievišķību pat miesā esot pazīst līdzīgu divējādu eksistenci. Apzinīgi veicot zemes darbus, viņi

tomēr paliek iegrīmuši iekšējā svētlaimē. Kungs ir radījis visus cilvēkus no Viņa bezgalīgā prieka. Lai gan viņi ir sāpīgi ierobežoti ķermenī, Dievs tomēr sagaida, ka dvēseles, kas radītas pēc Viņa tēla, galu galā pacelsies pāri visām jutekļu identifikācijām un atkalapvienosies ar Viņu.

Kosmiskais redzējums atstāja daudzas paliekošas mācības. Katru dienu apklusinot savas domas, es varēju atbrīvoties no maldīgās pārliecības, ka mans ķermenis ir miesas un kaulu masa, kas šķērso cieto matērijas augšni. Elpa un nemierīgais prāts, es redzēju, bija kā vētras, kas gaismas okeānu satrieca materiālo formu viļņos – zemē, debesīs, cilvēkos, dzīvniekos, putnos, kokos. Bezgalīgo kā Vienoto Gaismu nevarēja uztvert citādi, kā vien nomierinot šīs vētras. Tiklīdz es apklusināju... divi dabas nemieri, es redzēju, kā daudzskaitlīgie radīšanas viļņi izkūst vienā mirdzošā jūrā, tāpat kā okeāna viļņi, savām vētrām norimstot, mierīgi izšķīst vienotībā.

Meistars dāvā dievišķo kosmiskās apziņas pieredzi, kad viņa māceklis ar meditācijas palīdzību ir nostiprinājis savu prātu tādā mērā, ka plašie skati viņu vairs nepārņemtu. Šādu pieredzi nekad nevar sniegt tikai ar intelektuālu gribasspēku vai atvērtību. Tikai atbilstoša paplašināšanās ar jogas praksi un dievbijīgu *bhakti* var sagatavot prātu... absorbēt visuresamības atbrīvojošo šoku. Tas dabiski neizbēgami rodas patiesam bhaktam. Viņa intensīvā tieksme sāk vilkt Dievu ar neatvairāmu spēku. Kungu, kā Kosmisko Vīziju, meklētāja magnētiskā dedzība pievelk viņa apziņas diapazonā.

Vēlākos gados es uzrakstīju šādu dzejoli "Samadhi", cenšoties nodot tā kosmiskā stāvokļa godību:

Izgaisa gaismas un ēnas plīvurus,
pacēla katru bēdu tvaiku,
Aizkuģoja visas īslaicīgā prieka
rītausmas, Pazuda blāvā maņu mirāža.
Mīlestība, naidis, veselība, slimība, dzīve, nāve,
Bojā gāja šie nepatīess ēnas ieslēgts tas ekrāns no dualitāte.
Smieklu viļņi, sarkasma scillas, melanoliskas virpuļvannas,
kūstot plašajā svētlaimes jūrā.
The vētra no *maiĵa* apklusināts
Autors maģija zizlis no intuīcija dziļš.
Visums, aizmirsts sapnis, zemapziņā slēpjas, gatavs
iebrukt manā tikko pamodušajā dievišķajā atmiņā.
Es dzīvoju bez kosmiskās ēnas,
bet tā nav bez manis;
Tāpat kā jūra pastāv bez viļņiem, bet
tie neelpo bez jūras.
Sapņi, nomoda, dziļas *tūrijas stāvokļi* miegs,
tagadne, pagātne, nākotne, man vairs nekas,
Bet vienmēr klātesošs, visur plūstošs Es, Es,
visur. Planētas, zvaigznes, zvaigžņu putekļi,
zeme,

Pastardienas kataklizmu vulkāniskie
uzliesmojumi, Radīšanas formēšanas krāsns,
Ledāji no kluss rentgena stari, degšana elektrons plūdi,

Domas par visiem cilvēkiem – pagātni,
tagadni, nākotni, katru zāles stiebru, mani
pašu, cilvēci,
Katrs daļiņa no universāls putekli,
Dusmas, alkatība, labais, sliktais,
pestīšana, iekāre, es visu noriju,
pārveidoju
Manas pašas būtnes plašajā asiņu okeānā!
Kvēlojošs prieks, bieži uzpūsts meditācijas,
apžilbinot manas asarainās acis,
Uzliesmoja nemirstīgās svētlaimes
liesmās, aprija manas asaras, manu
augumu, manu visu. Tu esi Es, es
esmu Tu,
Zinot, Zinātnieks, Zināms, kā Viens!
Nomierināts, nepārtraukts satraukums, mūžīgi dzīvs, vienmēr jauns
miers! Baudāms pāri iztēles spējām, *samadhi*. svētlaime!
Nav an bezsamaņā štats
Vai mentāls hloroforms bez apzinātas
atdeves, *Samadhi* bet paplašina manu apziņas
sfēru ārpus mirstīgā ķermeņa robežām
Līdz mūžības tālākajai robežai,
kur Es, Kosmiskā jūra,
Skatīties tas mazs ego peldošs iekšā Es.
Ne zvirbulis, ne katrs smilšu graudiņš nekrīt Man neredzams.
Visa telpa peld kā aisbergs Manā prāta jūrā.
Kolosāls Kontainers, Es, no visi lietas izgatavots.
Ar dziļāku, ilgāku, izslāpušu, guru dotu
meditāciju rodas šī debesu *samadhi* .
Mobilais murmināšana no atomi ir dzirdējis,
Tumšā zeme, kalni, ielejas, lūk! izkusis šķidrums!
Plūstošas jūras pārvēršas miglāju tvaikos!
Aum pūš pār tvaikiem, brīnumaini atverot savus
plīvurus, okeāni atklājas, mirdzoši elektroni,
Līdz, beidzot kosmisko bungu skaņai,
rupjākās gaismas izzudīs mūžīgos,
visaptverošas svētlaimes staros.
No prieka es nācu, prieka dēļ es dzīvoju, svētā priekā
es kustu. Prāta okeāns, es dzeru visas radības viļņus.
Četri cietvielu, šķidrumu, tvaiku, gaismas
plīvuri, pacelieties taisni.
Es pats, iekšā viss, ienāk tas Lieliski Es pats.
Mūžīgi pazudušas, mirstīgo atmiņu mirdzošās, mirgojošās
ēnas. Nevainojamas ir manas garīgās debesis, apakšā, priekšā

un augstu virs.

Mūžība un es, viens vienots
stars. Mazs smieklu burbulis,
es

Am kļūt tas Jūra no Prieks Pats par sevi.

Šrī Juktešvara man iemācīja, kā pēc vēlēšanās izsaukt svētīgo pieredzi, kā arī kā to nodot citiem, ja viņu intuitīvie kanāli ir attīstīti. Mēnešiem ilgi es iegāju ekstātiskā savienībā, izprotot, kāpēc Upanišadas *saka*, ka Dievs ir *rasa* jeb "visapmierinātākais". Tomēr kādu dienu es vērsos pie Skolota ar problēmu.

"Es gribu zināt, kungs, kad es atradīšu

Dievu?" "Jūs Viņu esat atradis."

"O nē, kungs, Es nedari domāt tād!"

Mans guru smaidīja. "Esmu pārlicināts, ka tu negaidi cienījamu Personu, kas rotā troni kādā antiseptiskā kosmosa nostūrī! Tomēr es redzu, ka tu iedomājies, ka apsēstība..." Viena no brīnumainajām spējām ir Dieva zināšana. Kādam var būt viss Visums, un Kungs joprojām ir nerasniedzams! Garīgo attīstību nemēra pēc cilvēka ārējiem spēkiem, bet tikai pēc tā, viņa svētlaimes dziļumu meditācijā.

" *Mūžam jauns Prieks ir Dievs*. Viņš ir neizsmeļams; ja jūs turpināsi savas meditācijas gadu gaitā, Viņš jūs apburs ar bezgalīgu atjautību. Tādi bhaktas kā jūs, kas ir atraduši ceļu pie Dieva, nekad nerasno Viņu apmainīt pret kādu citu laimi; Viņš ir pavadinošs pāri iedomām par konkurenci."

"Cik ātri mēs nogurstam no zemes priekiem! Vēlme pēc materiālām lietām ir bezgalīga; cilvēks nekad nav pilnībā apmierināts un tiecas pēc viena mērķa pēc otra. "Kaut kas cits", ko viņš meklē, ir Kungs, kurš vienīgais var dāvēt ilgstošu prieku.

"Ārējās ilgas mūs dzen prom no iekšējās Ēdenes; tās piedāvā viltus priekus, kas tikai atdarina dvēseles laimi. Pazaudēto paradīzi var ātri atgūt ar dievišķu meditāciju. Tā kā Dievs ir negaidīts Mūžīgais Jaunums, mēs nekad no Viņa nenogurstam. Vai mēs varam būt pārpilnībā ar svētlaimi, kas ir patīkami daudzveidīga visā mūžībā?"

"Tagad es saprotu, kungs, kāpēc svētie sauc To Kungu par neizdibināmu. Pat mūžīgā dzīve nebūtu pietiekama, lai Viņu novērtētu."

Krija joga ir attīrījusi prātu no maņu šķēršļiem, meditācija sniedz divkāršu pierādījumu par Dievu. Vienmēr jauns prieks ir pierādījums par Viņa eksistenci, kas pārlicina pat mūsu atomus. Meditācijā var atrast arī Viņa tūlītēju vadību, Viņa atbilstošo reakciju uz katru grūtību."

"Saprotu, Gurudži; tu esi atrisinājis manu problēmu." Es pateicīgi pasmaidīju. "Tagad es tiešām saprotu, ka esmu atradis Dievu, jo ikreiz, kad manās aktīvajās stundās zemapziņā ir atgriezies meditācijas prieks, esmu smalki vadīts pieņemt

pareizo kursu it visā, pat detaļās."

"Cilvēka dzīvi pārņem bēdas, līdz mēs nezinām, kā saskaņoties ar Dievišķo Gribu, kuras "pareizais kurss" bieži vien ir mulsinošs egoistiskajam saprātam. Dievs nes kosmosa nastu; Viņš vienīgais var dot neklūdīgu padomu."

.....
14-1 : "Iekšā tas sākums bija tas Vārds, un tas Vārds bija ar Dievs, un tas Vārds bija Dievs." - *Jānis* 1:1.

14-2 : "Par tas Tēvs tiesnesis nē vīrietis, bet ir apņēmies visi spriedums līdz tas Dēls." - *Jānis* 5:22. "Nē vīrietis ir redzējis Dievu plkst. jebkurš laiks; tas tikai dzemdēts Dēls, kurš ir iekšā tas krūts no tas Tēvs, viņš ir deklarēts viņu." - *Džons* 1:18. "Patiesi, patiesi, Es teikt līdz tu, viņš ka tic ieslēgts es, tas darbi ka Es darīt būs viņš darīt arī; un lielāks darbi nekā šie "To viņš darīs, jo Es aizeimu pie Sava Tēva." - *Jāņa* 14:12. "Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā vārdā, Tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis." - *Jāņa* 14:26.

Šie Bībeles vārdi attiecas uz Dieva trīskāršo dabu: Tēvu, Dēlu un Svēto Garu (hinduistu rakstos — *Sat* , *Tat* , *Aum*). Dievs tas Tēvs ir tas Absolūts, Neizpaustā, esošais *tālāk* vibrācijas radīšana. Dievs tas Dēls ir tas Kristus apziņa (Brahma vai *Kutastha Čaitanja*) esošais *iekšā* vibrācijas radīšana; šis Kristus Apziņa ir tas "vienpiedzimušais" jeb vienīgais Neradītā Bezgalīgā atspulgs. Tā ārējā izpausme jeb "liecinieks" ir *Aum* jeb Svētais Gars, dievišķais, radošais, neredzamais spēks, kas strukturē visu radību caur vibrācijām. *Aum*, svētlaimīgais Mierinātājs, ir dzirdams meditācijā un atklāj bhaktam galīgo .Patiesību

NODAĻA: 15

The Ziedkāposti Laupīšana

"Skolotāj, dāvana Tev! Šos sešus milzīgos ziedkāpostus iestādīju ar manām rokām; esmu uzraudzījusi to augšanu ar maigu gādību kā māte, kas baro savu bērnu." Es pasniedzu dārzenų grozu ar svinīgu žestu.

"Paldies!" Šrī Juktešvara smaids bija silts un pateicīgs. "Lūdzu, paturiet tos savā istabā; Man tie būs nepieciešami rīt īpašām vakariņām."

Es tikko biju ieradies Puri **15-1** pavadīt koledžas vasaras brīvdienas kopā ar savu guru viņa piejūras vientuļniekmājā. Skolotāja un viņa mācekļu uzbūvētā, priecīgā, mazā divstāvu rekolekciju māja atrodas Bengālijas līča krastā.

Nākamajā rītā es pamodos agri, atsvaidzināts no sālās jūras vēsmas un apkārtnes burvības. Šrī Juktešvara melodiskā balss sauca; es paskatījos uz saviem lolotajiem ziedkāpostiem un glīti novietoju tos zem gultas.

"Nāc, ļaut mūs iet uz tas pludmale." Meistars vadīts tas veids; vairāki jauns mācekļi un es pats sekoja iekšā

a izkaisīts grupa. Mūsu guru aptaujāts mūs iekšā viegla kritika.

"Kad mūsu rietumu brāļi iet, viņi parasti lepni unisonā. Tagad, lūdzu, soļojiet divās rindās; turiet ritmisku soli viens ar otru." Šrī Juktešvars vēroja, kā mēs paklausām; viņš sāka dziedāt: "Puiši iet šurpu turpu, skaistā, nelielā rindā." Es nevarēju neapbrīnot to, cik viegli Skolotājs spēja sekot savu jauno studentu straujajam solim.

"Stāt!" Mans guru acis meklēja mans. "Vai tu atceries uz slēdzene tas atpakaļ durvis no tas vientuļniekmāja?"

MANS GURU JŪRMALA ERMITĀŽA AT PURI

Vientuļniekmājas mierā nepārtraukti plūda apmeklētāju plūsma no visas pasaules. Vairāki izglītoti vīri ieradās, cerot satikt kādu ortodoksālu reliģijas piekritēju. Augstprātīgs smaids vai izklaidētas tolerances pilns skatiens reizēm lika saprast, ka jaunpienācēji negaida neko vairāk kā dažas dievbijīgas banalitātes. Tomēr viņu negribīgā aiziešana radīja nepārprotamu pārliecību, ka Šrī Juktešvars ir parādījis precīzu ieskatu viņu specializētajās zināšanu jomās.

Manam guru vientuļniekos vienmēr bija jauni mācekļi. Viņš vadīja viņu prātus un dzīves ar to rūpīgo disciplīnu, kurā etimoloģiski sakņojas vārds "māceklis".

"Es domāt tātad, kungs."

Šrī Juktešvars dažas minūtes klusēja, uz lūpām pusapslāpēts smaids. "Nē, tu aizmirsi," viņš beidzot teica. "Dievišķā kontemplācija nedrīkst būt attaisnojums materiālai neuzmanībai. Tu esi atstājis novārtā savu pienākumu sargāt ašramu; tu jāsoda."

Es doma viņš bija neskaidri jokojot kad viņš pievienots: "Tavs seši ziedkāposti griba drīz būt tikai pieci."

Mēs pagriezās apkārt plkst. Maģistra grāds pasūtījumi un soļoja atpakaļ līdz mēs bija aizvērt uz tas ermitāža.

"Atpūties mirkli. Mukunda, paskaties pāri kompleksam pa kreisi no mums; novēro ceļu tālāk. Drīz tur ieradīsies kāds vīrietis; viņš būs tavas sodīšanas cēlonis."

Es slēpu savu sašutumu par šīm nesaprotamajām piezīmēm. Drīz uz ielas parādījās zemnieks. ceļu; viņš groteski dejoja un bezjēdzīgi vicināja rokas. Gandrīz paralizēts no ziņkāres, es pievērsu skatienu jautrajam skatienam. Kad vīrietis sasniedza vietu uz ceļa, kur viņš pazudis no mūsu redzesloka, Šri Juktešvars teica: "Tagad viņš atgriezīsies."

Zemnieks tūlīt mainīja virzienu un devās uz ašrama aizmuguri. Šķērsojot smilšainu ieplaku, viņš iegāja ēkā pa aizmugurējām durvīm. Es tās biju atstājis neaizslēgtas, tieši tā, kā bija teicis mans guru. Vīrietis drīz vien parādījās, turot rokās vienu no maniem vērtīgajiem ziedkāpostiem. Tagad viņš gāja cienījami, apveltīts ar īpašnieka cieņu.

Atklātā farsa, kurā mana loma, šķiet, bija apmulsuša upura loma, nebija tik satraucoša, lai es sašutušā dzīšanās dēļ nebūtu ticis galā. Es biju pusceļā uz ceļa, kad Skolotājs mani atsauc. Viņš trīcēja no galvas līdz kājām aiz smiekliem.

"Tas nabaga trakais vīrs ir ilgojies pēc ziedkāposta," viņš paskaidroja starp smieklu uzliesmojumiem. "Es domāju, ka būtu labi, ja viņš dabūtu vienu no tavējiem, tik slikti sargāto!"

Es steidzos uz savu istabu, kur atklāju, ka zaglis, acīmredzot dārzu cienītājs, bija atstājis neskartus manus zelta gredzenus, pulksteni un naudu, kas visi atklāti gul uz segas. Tā vietā viņš bija palīdis zem gultas, kur, pilnīgi paslēpts no nejauša skatiena, viens no maniem ziedkāpostiem bija pamodinājis viņa vienkāršo iekāri.

Tajā vakarā es lūdzu Šri Juktešvaram izskaidrot incidentu, kurā, manuprāt, bija dažas mulsinošas iezīmes.

Mans guru lēnām papurināja galvu. "Tu to kādreiz sapratīsi. Zinātne drīz atklās dažus no šiem slēptajiem likumiem."

Kad dažus gadus vēlāk radio brīnumi uzsprāga pārsteigtajā pasaulē, es atcerējos Meistara pareģojumu. Mūžsenās laika un telpas koncepcijas tika iznīcinātas; neviena zemnieka māja nebija tik šaura ka Londona vai Kalkuta nevarēja iekļūt! Visneprātīgākais saprāts izplatījās neapstrīdama priekšā pierādījums vienam cilvēka visuresamības aspektam.

The "sižets" no tas ziedkāposti komēdija kanna būt labākais saprata ar a radio analogija. Šri Juktešvars bija ideāls cilvēka radio. Domas ir tikai ļoti maigas

vibrācijas, kas pārvietojas ēterā. Tāpat kā sensibilizēts radio uztver vēlamo muzikālo numuru no tūkstošiem citu programmu no visām pusēm, mans guru bija spējis uztvert pusprātīgā cilvēka domu, kurš ilgojās... priekš a ziedkāposti, ārā no tas neskaitāmi domas no apraide cilvēks testamenti iekšā pasaule. **15-2** Ar savu spēcīgo gribu Meistars bija arī cilvēku raidstacija un bija veiksmīgi licis zemniekam mainīt soļus un doties uz noteiktu istabu uz vienu mirkli.

ziedkāposti.

Intuīcija **15-3** ir dvēseles vadība, kas cilvēkam dabiski parādās tajos brīžos, kad viņa prāts ir mierīgs. Gandrīz ikviens ir piedzīvojis neizskaidrojami pareizu "instinktu" vai efektīvi nodeva savas domas citai personai.

Cilvēka prāts, brīvs no nemiera statikas, var darboties caur savu antenu intuīcija visas sarežģīto radio mehānismu funkcijas — domu sūtīšana un uztveršana, kā arī nevēlamo domu izslēgšana. Tāpat kā radio jauda ir atkarīga no elektriskās strāvas daudzuma to var izmantot, tāpēc cilvēka radio tiek aktivizēts atbilstoši katra indivīda gribasspēkam .

Visas domas mūžīgi vibrē kosmosā. Ar dziļu koncentrēšanos meistars spēj atklāt jebkura prāta, dzīva vai miruša, domas. Domas sakņojas universāli, nevis individuāli; a Patiesību nevar radīt, bet tikai uztvert. Cilvēka kļūdainās domas rodas no viņa spriestspējas nepilnībām. Jogas zinātnes mērķis ir nomierināt prātu, lai tas bez kropļojumiem varētu atspoguļot dievišķo redzējumu Visumā.

Radio un televīzija ir nodrošinājusi miljoniem cilvēku acumirkliņu dzirdi un redzi no attāliem cilvēkiem: pirmās vājās zinātniskās norādes, ka cilvēks ir visaptverošs gars. Nevis ķermenis, kas iesprostots kādā telpas punktā, bet gan milzīgā dvēsele, kuru ego vairumā barbarisko veidu veltīgi cenšas saspiest.

"Var parādīties ļoti dīvainas, ļoti brīnišķīgas, šķietami ļoti neticamas parādības, kas, reiz konstatētas, mūs nepārsteigs vairāk, nekā mēs tagad esam pārsteigti par visu, ko zinātne mums ir iemācījusi pēdējā gadsimta laikā," ir paziņojis Nobela prēmijas fizioloģijā laureāts Čārlzs Roberts Rišē. "Tiek pieņemts, ka parādības, kuras mēs tagad pieņemam bez pārsteiguma, neizraisa mūsu pārsteigumu, jo tās ir saprastas. Bet tā nav. Ja tās mūs nepārsteidz... Tas nav tāpēc, ka tie ir saprotami, bet gan tāpēc, ka tie ir pazīstami; jo, ja tas, kas nav saprotams, mūs pārsteigs, tad mūs pārsteigs viss – gaisā mesta akmens krišana, zīle, kas pārvēršas par ozolu, dzīvsudrabs, kas izplešas, kad to karsē, dzelzs, ko pievelk magnēts, fosfors, kas deg, kad to berzē. Mūsdienu zinātne ir... vieglā matērija; revolūcijas un evolūcijas, ko tā piedzīvos simt tūkstošu gadu laikā, krietni pārsniegs visdrosmīgākās cerības. Patiesības - tās pārsteidzošās, apbrīnojamās, neparedzētās patiesības -, ko atklās mūsu pēcnācēji, jau tagad ir visapkārt mums, skatoties mums acīs, tāpēc runāt, un tomēr mēs tos neredzam. Bet nepietiek teikt, ka mēs tos neredzam; mēs redzam nevēlamies tos redzēt; jo, tiklīdz parādās negaidīts un nepazīstams fakts, mēs cenšamies to ietilpināt iegūto zināšanu ikdienišķo lietu ietvarā, un mēs esam sašutuši, ka kāds uzdrošinās turpināt eksperimentus."

Dažas dienas pēc tam, kad man tik neticami aplaupīja ziedkāpostu, notika smieklīgs atgadījums. Nevarēja atrast kādu petrolejas lampu. Nesen biju liecinieks sava guru vizuālajam ieskatu, Es doma viņš gribētu demonstrēt ka tas bija bērna spēlēt uz

atrast tas lampa.

Meistars uztverts mans cerības. Ar pārspīlēts gravitācija viņš apšaubīts visi ašrams iedzīvotāji. A

Jaunais māceklis atzinās, ka izmantojis lampu, lai dotos uz aku pagalmā.

Šrī Juktešvars deva svinīgu padomu: "Meklējiet lampu pie akas."

Es steidzos turp; lampas nebija! Apbēdināts, es atgriezos pie sava guru. Viņš tagad sirsnīgi smējās, bez sirdsapziņas pārmetumiem par manu vilšanos.

"Žēl, ka nevarēju jums norādīt uz pazudušo lampu; es neesmu zīlnieks!" Ar mirdzošām acīm viņš piebilda: "Es pat neesmu apmierinošs Šerloks Holmss!"

Es sapratu ka Meistars gribētu nekad displejs viņa pilnvaras kad apstrīdēts, vai priekš a trivialitāte.

Paskrēja brīnišķīgas nedēļas. Šrī Juktešvars plānoja reliģisku procesiju. Viņš lūdza mani vadīt mācekļus pāri Puri pilsētai un pludmalei. Svētku diena uzausa kā viena no karstākajām vasarā .

"Gurudži, kā kanna Es ņemt tas basām kājām studenti pāri tas ugunīgs smiltis?" Es runāja izmisīgi.

"Es jums atklāšu noslēpumu," atbildēja Meistars. "Tas Kungs sūtīs mākoņu lietussargu; jūs visi staigāsiet mierā."

Es ar prieku organizēju procesiju; mūsu grupa sāka no ašrama ar *Sat-Sanga* karogu. **15-4** To izstrādāja Šrī Juktešvars, un tajā bija attēlots vienskaitļa **15-5 simbols**. acs, intuīcijas teleskopiskais skatiens .

Tiklīdz bijām atstājuši ermitāžu, debess daļa, kas atradās virs galvas, it kā ar burvju palīdzību piepildījās ar mākoņiem. No visām pusēm atskanēja pārsteigti izsaučieni, Nolija ļoti viegla lietusgāze, atvēsinot pilsētas ielas un degošo jūras krastu. Nomierinošās lāses krita divas parādes stundas. Tieši tajā brīdī, kad mūsu grupa atgriezās ašramā, mākoņi un lietis bez pēdām pazuda.

"Tu redzi, kā Dievs jūt pret mums," Skolotājs atbildēja pēc tam, kad es biju izteicis savu pateicību. "Tas Kungs atbild uz visiem un darbojas visu labā. Tāpat kā Viņš sūtīja lietu pēc mana lūguma, Viņš piepilda jebkuru bhaktas patiesu vēlēšanos. Reti cilvēki apzinās, cik bieži Dievs uzklausa viņu lūgšanas. Viņš nav labvēlīgs pret dažiem, bet uzklausa ikvienu, kas Viņam vēršas ar paļāvību. Viņa bērniem vienmēr vajadzētu bez ierunām ticēt sava Visuresošā Tēva mīlošajai laipnībai." **15-6**

Šrī Juktešvars četrus gadus rīkoja festivālus ekvinokcijas un saulgriežu dienās, kad viņa skolnieki pulcējās no tuvām un tālienēm. Ziemas saulgriežu svinības notika Seramporā; pirmajā, kurā piedalījos, saņēmu pastāvīgu svētību.

Svētki sākās no rīta ar basām kājām gājienu pa ielām. Simts studentu balsis skanēja saldās reliģiskās dziesmās; daži mūziķi spēlēja flautu un *khol kartal* (bungas un cimbalus). Entuziastiski pilsētnieki kaisīja taku ar ziediem, priecādamies, ka mūsu skaļā slava Kunga svētītajam vārdam viņus izsauca no prozaiskajiem darbiem. Garais ceļojums

beidzās ermitāžas pagalmā. Tur mēs ielencām savu guru, kamēr studenti augšējos balkonos apbēra mūs ar samteņu ziediem.

čanas un apelsīnu pudiņu . Es devos pie brāļu mācekļu grupas, kas šodien kalpoja par pavāriem. Ēdiens tik lielām pulcēšanās reizēm bija jāgatavo ārā milzīgos katlos. Improvizētās malkas ķieģeļu krāsnis bija dūmakas un izraisīja asaras, bet mēs jautri smējāmies par savu darbu. Reliģiskie svētki Indijā nekad netiek uzskatīti par... apgrūtināšs; katrs viens dara viņa daļa, piegādājot nauda, rīsi, dārzeņi, vai viņa personīgie pakalpojumi.

Drīz vien Skolotājs bija mūsu vidū, uzraugot mielasta detaļas. Katru brīdi aizņemts, viņš neatpalika no enerģiskākā jaunā studenta.

Otrajā stāvā norisinājās sankirtans (grupas dziedāšana), ko pavadīja harmonijs un ar roku spēlētas indiešu bungas. Šrī Juktešvars ar atzinību klausījās; viņa muzikālā izjūta bija ārkārtīgi perfekta .

"Viņi ir nepareizi nospēlējuši!" Meistars atstāja pavārus un pievienojās māksliniekiem. Melodija atkal atskanēja, šoreiz pareizi atveidota.

Indijā mūzika, kā arī glezniecība un drāma tiek uzskatīta par dievišķu mākslu. Brahma, Višnu un Šiva — Mūžīgā Trīsvienība — bija pirmie mūziķi. Dievišķais Dejotājs Šiva svētajos rakstos ir attēlots kā tāds, kas savā kosmiskajā universālās radīšanas, saglabāšanas un iznīcināšanas dejā ir izstrādājis bezgalīgos ritma veidus, savukārt Brahma akcentēja laika ritmu ar... Šķirkšķošas cimbalas, un Višnu spēlēja svēto *mridangu* jeb bungas. Krišna, Višnu iemiesojums, hinduistu mākslā vienmēr tiek attēlots ar flautu, uz kuras viņš spēlē valdzinošu dziesmu, kas atgādina uz viņu patiesajām mājām cilvēku dvēseles, kas klejo *maijā* — maldos. Sarasvatī, gudrības dieviete, tiek simbolizēta kā spēlētāja uz *vīnas* , visu stīgu instrumentu mātes. Indijas *Samavēda* satur pasaulē agrākos rakstus par mūzikas zinātni.

Hindu mūzikas pamatakmens ir *rāgas* jeb fiksētas melodiskās gammas. Sešas pamata *rāgas* sazarojas 126 atvasinātās *rāgās* (sievās) un *putrās* (dēli). Katrā *rāgā* ir vismaz piecas notis: vadošā nots (*vadi* jeb karalis), sekundārā nots (*samavadi* jeb premjerministrs), palīdzīgās notis (*anuvadi* jeb pavadoņi) un disonējošā nots (*vivadi* jeb ienaidnieks).

Katrai no sešām pamata *rāgām* ir dabiska atbilstība noteiktai diennakts stundai, gadalaikam un vadošajai dievībai, kas piešķir īpašu spēku. Tādējādi (1) *Hindole rāga* tiek dzirdama tikai pavasara rītausmā, lai izraisītu universālas mīlestības noskaņojumu; (2) *Deepaka rāga* tiek spēlēta vasaras vakaros, lai rosinātu līdzjūtību; (3) *Megha rāga* ir melodija pusdienlaikam lietus sezonā, lai rosinātu drosmi; (4) *Bhairava rāga* tiek spēlēta augusta, septembra, oktobra rītos, lai sasniegtu mieru; (5) *Sri rāga* ir paredzēta rudenim. krēslā, lai sasniegtu tīru mīlestību; (6) *Malkounsa Raga* tiek dzirdēta ziemas pusnaktī, lai apliecinātu drosmi.

Senie riši atklāja šos dabas un cilvēka veselīgās savienības likumus. Jo daba ir an objektivizācija no *Aum* , tas Pirmatnējais Skaņa vai Vibrācijas Vārds, vīrietis kanna iegūt kontrole

pār visām dabiskajām izpausmēm, izmantojot noteiktas *mantras* vai dziedājumus.

15.-7. Vēsturiskie dokumenti vēsta par ievērojamām spējām, kas piemita sešpadsmitā gadsimta Akbara Lielā galma mūziķim Mijanam Tanam Senam. Imperators viņam pavēlēja dziedāt nakts *ragu*, kamēr saule spīdēja virs galvas, Iedegums Sens intonēts a *mantra* kurš acumirkli izraisīja tas vesels pils iecirkņi ietinoties tumsā.

Indijas mūzikā oktāva tiek sadalīta 22 *śruti* jeb pustonos. Šie mikrotonālie intervāli ļauj panākt smalkas muzikālās izteiksmes nianšes, kas nav sasniedzamas ar Rietumu hromatisko 12 pustonu skalu. Katra no septiņām oktāvas pamatnotīm hindu mitoloģijā ir saistīta ar krāsa un putna vai zvēra dabiskais sauciens — *dariet* ar zaļo un pāvu; *dariet* ar sarkano un cīrulis; *Mi* ar zeltainu un kaza; *Fa* ar dzeltenīgi baltu un gārnis; *Sol* ar melnu un lakstīgala; *La* ar dzeltenu un zirgs; *Si* ar visu krāsu kombināciju un zilonis.

Trīs gammas — mažors, harmoniskais minors un melodiskais minors — ir vienīgās, ko izmanto Rietumu mūzika, bet Indijas mūzika ieskicē 72 *tātas* jeb gammas. Mūziķim ir radoša iespēja nebeidzamai improvizācijai ap fiksēto tradicionālo melodiju vai *rāgu* ; viņš koncentrējas uz strukturālās tēmas jūtu vai galīgo noskaņojumu un pēc tam to izšuj līdz savas oriģinalitātes robežām. Hindu mūziķis nelasa noteiktas notis; katrā spēlē viņš no jauna ietērpj rāgas tukšo skeletu , bieži vien aprobežojoties ar vienu melodisku secību, atkārtojot visas tās smalkās mikrotonālās un ritmiskās variācijas. Bahs, starp Rietumu komponistiem,... izprata atkārtotas skaņas šarmu un spēku, nedaudz diferencējot to simtiem sarežģītos veidos.

Senajā sanskrita literatūrā ir aprakstītas 120 *talas* jeb laika mērvienības.

Tradicionālais dibinātājs Hindu mūzikā Bharata, kā teikts, cīruļa dziesmā ir izdalīti 32 *talas veidi*. *Talas* jeb ritma izcelsme sakņojas cilvēka kustībās — divkārsā iešanas laikā un trīskārsā elpošanas laikā miegā, kad ieelpa ir divreiz ilgāka par izelpu. Indija vienmēr ir... atzina cilvēka balsi par vispilnīgāko skaņas instrumentu. Tāpēc hindu mūzika lielā mērā aprobežojas ar trīs oktāvu balss diapazonu. Tā paša iemesla dēļ tiek uzsvērtā melodija (secīgu nošu attiecība), nevis harmonija (vienlaicīgu nošu attiecība).

Agrīno riši mūziķu dziļākais mērķis bija apvienot dziedātāju ar Kosmisko Dziesmu, ko var dzirdēt, atmodinot cilvēka okultos mugurkaula centrus. Indijas mūzika ir subjektīva, garīga un individuālistiska māksla, kuras mērķis nav simfonisks spožums, bet gan personīga harmonija ar Virsdvēseli. Sanskrita vārds mūziķim ir *bhagavathar* — "tas, kurš dzied Dieva slavas dziesmas". *Sankirtanas* jeb muzikālās sapulces ir efektīva jogas vai garīgās disciplīnas forma, kas prasa dziļu koncentrēšanos, intensīvu iegremdēšanos domu un skaņas sēklās. Tā kā cilvēks pats ir Radošā Vārda izpausme, skaņai ir visspēcīgākā un tiešākā ietekme uz viņu, piedāvājot ceļu uz viņa dievišķās izcelsmes atcerēšanos.

Svētku dienā no Šrī Juktešvara otrā stāva viesistabas nāca sankirtans, kas

iedvesmoja pavārus, kuri atradās starp tvaikojošiem katliem. Mani brāļi un mācekļi priecīgi dziedājām piedziedājumus, sitot taktsmēru ar rokām .

Līdz saulrietam mēs bijām pasniedzuši simtiem apmeklētāju ar *khičuri* (rīsiem un lēcām), dārzeņu kariju un rīsu pudiņu. Mēs pārklājām pagalmu ar kokvilnas segām; drīz vien sapulcējušies cilvēki tupēja zem zvaigžņotās velves, klusi klausoties gudrībā, kas plūda no Šri Juktešvara lūpām. Viņa publiskās runas uzsvēra *Krijas jogas vērtību*, pašcieņas, miera, apņēmības, vienkāršas diētas un regulāru vingrojumu dzīvesveidu.

Pēc tam ļoti jaunu mācekļu grupa nodziedāja dažas svētas himnas; sanāksme noslēdzās ar *sankirtanu*. No pulksten desmitiem līdz pusnaktij ašrama iedzīvotāji mazgāja katlus un pannas un tīrīja pagalmu. Mans guru pasauca mani pie sevis.

"Esmu gandarīts par taviem priecīgajiem darbiem šodien un pēdējās sagatavošanās nedēļas laikā. Es vēlos, lai tu būtu ar mani; tu vari gulēt manā gultā šonakt."

Šī bija privilēģija, par kuru nekad nebiju domājis, ka tā pienāks man. Mēs kādu brīdi sēdējām intensīva dievišķa miera stāvoklī. Nepilnas desmit minūtes pēc tam, kad bijām iekāpuši gultā, Meistars piecēlās un sāka ģērbties.

"Kas noticis, kungs?" Negaidītajā priekā, gulot blakus savam guru, es sajutu nelielu nereālu sajūtu.

"Domāju, ka daži studenti, kas nokavēja īstos vilcienu savienojumus, drīz būs klāt. Sagatavosim ēdienu."

"Gurudži, nē viens gribētu nāc plkst. viens pulksten iekšā tas rīts!"

"Palieciet iekšā gulta; tu ir bijis strādā ļoti grūti. Bet Es rīts ejot uz pavārs."

Dzirdot Šri Juktešvara apņēmīgo balsi, es pielēcos un sekoju viņam uz mazo, ikdienā izmantoto virtuvi blakus otrā stāva iekšējam balkonam. Rīsi un *dāls* drīz vien vārījās.

Mans guru sirsnīgi pasmaidīja. "Šonakt tu esi pārvarējis nogurumu un bailes no smaga darba; nākotnē tās tevi vairs nekad netraucēs."

Kad viņš izteica šos mūža svētības vārdus, pagalmā atskanēja soļi. Es noskrēju lejā pa kāpnēm un ielaidu studentu grupu.

"Dārgais brāli, cik ļoti mēs negribam traucēt Skolotāju šajā stundā!" Kāds vīrietis mani uzrunāja atvainojoties. "Mēs pieļāvām kļūdu ar vilcienu sarakstiem, bet jutām, ka nevaram atgriezties mājās, neredzot savu guru."

"Viņš ir bijis gaida tu un ir pat tagad sagatavošanās tavs ēdiens."

Atskanēja Šri Juktešvara viesmīlīgā balss; es aizvedu pārsteigtos viesus uz

virtuvi. Meistars pagriezās pret mani ar mirdzošām acīm.

"Tagad ka tu ir pabeigts salīdzinot piezīmes, nē šaubas tu ir apmierināts ka mūsu viesi tiešām

izdarīja garām viņu vilciens!"

Pēc pusstundas es sekoju viņam uz guļamistabu, pilnībā apzinoties, ka tūlīt gulēšu blakus dievišķam guru.

.....
15-1 : Puri, par 310 jūdzes dienvidos no Kalkuta, ir a slavens svētkoļojums pilsēta priekš bhaktas no Krišna; viņa pielūgsmē tur tiek svinēta ar diviem milzīgiem ikgadējiem festivāliem — *Snanayatra* un *Rathayatra* .

15-2 : The 1939. gadā atklājums no a radio mikroskops atklāts a jauns pasaule no līdz šim nezināms stari. "Vīrietis pats kā labi kā visi veidi no it kā inerts matērija pastāvīgi izstaro tas stari ka šis instruments "redz," ziņots tas *Saistīts Prese* Tie, kas tic telepātijai, otrajai redzei un gaišredzībai, šajā paziņojumā ir snieguši pirmo zinātnisko pierādījumu neredzamo staru esamībai, kas patiešām ceļo no vienas personas uz otru. Radioierīce patiesībā ir radiofrekvences... spektroskops. Tas dara tas tas pats lieta priekš forši, nemirdzošs matērija ka tas spektroskops dara kad tas atklāj atomu veidus, kas veido zvaigznes.Šādu staru esamība, kas nāk no cilvēka un visām dzīvajām būtnēm, ir pierādīta

aizdomas ar zinātnieki priekš daudzi gadi. Šodien ir tas pirmais eksperimentāls pierādījums no viņu eksistence. The Tādējādi pat pēc nāves atklājums šovi ka katrs atoms un katra molekula dabā ir nepārtraukta radio apraides stacija.

Viela, kas bija cilvēks, turpina raidīt savus smalkos starus. Šo staru viļņu garumi svārstās no īsākiem nekā jebkas, ko pašlaik izmanto apraidē, līdz garākajiem radioviļņiem. Šo staru juceklis ir gandrīz neaptverams. Tur ir miljoniem no viņiem. A vienuļš ļoti liels molekula maijs dot izslēgts 1 000 000 atšķirīgs vilnis garumi vienlaikus. Šāda veida garākie Ir viens..... viļņu garumi izplatās ar radioviļņu vieglumu un ātrumu.

pārsteidzošs atšķirība starp tas jauns radio stari un pazīstams stari patīk gaisma. Šis ir tas ilgstošs laiks, apjomā tūkstošiem ". gadu, ko šie radioviļņi turpinās izstarot no neskartas matērijas

15-3 Ar vārda "intuīcija" lietošanu ir vilcināšanās; Hitlers gandrīz ir sabojājis šo vārdu līdz ar vēl vērienīgākiem postījumiem. Latīņu valodā sakne nozīmē no *intuīcija* ir "iekšējais aizsardzība." The Sanskrits vārds *agama* nozīmē intuitīvs zināšanas dzimis no tieša dvēseles uztvere; tāpēc dažus senus riši traktātus sauca par *agamām* .

15-4 : *Sestdiena* ir burtiski "esība" tāpēc "būtība; realitāte." *Sanga* ir "asociācija". Šrī Juktesvara sauca viņa vienuļnieku organizācija *Sat-Sanga* , "sadraudzība ar patiesību".

15-5 : "Ja tāpēc tavs acs būt vienuļš, tavs vesels ķermenis būs būt pilns no gaisma." - *Metjū* 6:22. Laikā dziļi meditācija, singls vai garīgs acs kļūst redzams iekšā tas centrālais daļa no tas piere. Šis vizināošs acs ir dažādi atsaucās iekšā Svētie Raksti kā tas trešais acs, tas zvaigzne no tas Austrumi, tas iekšējais acs, tas balodis dilstošā no debesis, tas acs no Šīva, intuīcijas acs utt.

15-6 : "Viņš ka stādīts tas auss, būs viņš ne dzirdēt? viņš ka izveidojies tas acs, būs viņš ne redzi? viņš ka māca vīrietis . zināšanas, būs viņš ne zināt?" - *Psalms* 94:9-10

15-7 Visu tautu folklorā ir atsauces uz buramvārdiem ar varu pār dabu. Amerikas indiāņi ir labi pazīstami uz ir attīstīts skaņa rituāli priekš lietuvu un vējš. Iedegums Sen, tas lieliski Hindu mūziķis, bija spējīgs uz dzēst uguns ar jauda no viņa dziesma. Čārlzs Kellogg, tas Kalifornija dabaszinātnieks, deva a demonstrācija no tas efekts no tonāls vibrācija uz uguns iekšā 1926. gadā pirms a grupa no Jauns Jorka ugunsdzēsēji. "Pasūtīšana a loks, patīk an palielināts vijole loks, ātri pāri an alumīnija tūnings dakša, viņš ražots a kļiedziens patīk intensīvs radio statisks. Uzreiz tas dzeltens gāze liesma, divi pēdas augsts, lēkājot iekšā doba stikla caurule, noslīdēja sešu collu augstumā un pārvērtās par šļakstījošu zilu uzliesmojumu. Vēl viens mēģinājums ar loku un vēl viena vibrācijas kļiedziens to nodzēsa.

Pārspējot viltību The Zvaigznes

"Mukunda, kāpēc tu neiegādājies astroloģisko

aproci?" "Vai man vajadzētu, Skolotāj? Es neticu

astroloģijai."

ticības jautājums ; vienīgā zinātniskā attieksme, ko var ieņemt par jebkuru tēmu, ir tas, vai tā ir *patiesība* . Gravitācijas likums darbojās tikpat efektīvi pirms Ņūtona kā pēc viņa. Kosmoss būtu diezgan haotisks, ja tā likumi nevarētu darboties bez cilvēku ticības sankcijas."

"Šarlatāni ir noveduši zvaigžņu zinātni līdz tās pašreizējai negoda stāklim.

Astroloģija ir pārāk plaša, gan matemātiski **16-1** un filozofiski, lai to pareizi aptvertu vienīgi dziļi saprašanas cienīgi cilvēki. Ja nezinātāji nepareizi lasa debesis un redz tur ķēpājumu rokraksta vietā, Tas ir sagaidāms šajā nepilnīgajā pasaulē. Nevajadzētu noraidīt gudrību kopā ar "gudrajiem".

"Visas radības daļas ir savstarpēji saistītas un savstarpēji ietekmē viena otru.

Visuma līdzsvarotais ritms sakņojas savstarpīgumā," turpināja mans guru.

"Cilvēkam, savā cilvēciskajā aspektā, ir jācīnās ar divu spēku kopām – pirmkārt, nemieriem viņa būtības iekšienē, ko izraisa zemes, ūdens, uguns, gaisa un ēterisko elementu sajaukums; otrkārt, dabas ārējiem sairšanas spēkiem. Kamēr cilvēks cīnās ar savu mirstību, viņu ietekmē neskaitāmas debesu un zemes mutācijas."

"Astroloģija pēta cilvēka reakciju uz planētu stimuliem. Zvaigznēm nav apzinātas labvēlības vai naidīguma; tās tikai raida pozitīvu un negatīvu starojumu. Pašas par sevi tas nepalīdz un nekaitē cilvēcei, bet gan piedāvā likumīgu kanālu ārējai darbībai."

cēloņsakarība līdzsvara kurš katrs vīrietis ir komplekts iekšā kustība iekšā tas pagātne.

"Bērns piedzimst tajā dienā un tajā stundā, kad debesu stari ir matemātiskā harmonijā ar viņa individuālo karmu. Viņa horoskops ir izaicinošs portrets, kas atklāj viņa nemaināmo pagātņi un tās iespējamās nākotnes rezultātus. Taču dzimšanas karti var pareizi interpretēt tikai intuitīvi gudri cilvēki: tādu ir maz."

"Vēstījums, kas drosmīgi uzrakstīts debesīs dzimšanas brīdī, nav domāts, lai uzsvērtu likteni – pagātnes labā un ļaunā rezultātu –, bet gan lai rosinātu cilvēka gribu izbēgt no savas universālās verdzības. Ko viņš ir izdarījis, viņš var labot. Neviena cits kā viņš pats nebija visu viņa dzīvē valdošo seku cēloņu ierosinātājs. Viņš var pārvarēt jebkuru ierobežojumu, jo viņš to sākotnēji radīja ar savu rīcību un tāpēc, ka viņam ir garīgi resursi, kas nav pakļauti planētas spiedienam."

"Mānticīga bijība pret astroloģiju padara cilvēku par automātu, verdziski atkarīgu no mehāniskas vadības. Gudrais cilvēks uzveic savas planētas – proti, savu pagātni –, nododot savu uzticību no radības Radītājam. Jo vairāk viņš apzinās savu vienotību ar Garu, jo mazāk viņu var dominēt matērija. Dvēsele ir mūžīgi brīva; tā ir nemirstīga, jo nedzimstoša. To nevar regulēt zvaigznes."

"Cilvēks *ir* dvēsele, un *viņam ir* ķermenis. Kad viņš pareizi pozicionē savu identitātes sajūtu, viņš atstāj aiz sevis visus kompulsīvos modeļus. Kamēr viņš paliek apmulsis savā parastajā garīgās amnēzijas stāvoklī, viņš zinās vides likumu smalkās važas."

"Dievs ir harmonija; bhakta, kurš sevi saskaņo, nekad neveiks nevienu darbību nepareizi. Viņa darbības būs pareizi un dabiski saskaņotas ar astroloģiskajiem likumiem. Pēc dziļas lūgšanas un meditācijas viņš ir saistīts ar savu dievišķo apziņu; nav lielāka spēka par šo iekšējo aizsardzību."

"Tad, dārgais Skolotāj, kāpēc jūs vēlaties, lai es valkātu astroloģisko rokassprādzi?" es uzdrošinājos uzdot šo jautājumu pēc ilga klusuma, kura laikā centos uztvert Šri Juktešvara cēlo skaidrojumu.

"Tikai tad, kad ceļotājs ir sasniedzis savu mērķi, viņam ir tiesības atmet savas kartes. Ceļojuma laikā viņš izmanto jebkuru ērtu īsceļu. Senie riši atklāja daudzus veidus, kā saīsināt cilvēka trimdas periodu maldos. Karmas likumā ir noteiktas mehāniskas iezīmes, kuras var prasmīgi pielāgot ar gudrības pirkstiem."

"Visas cilvēku nelaimes rodas no kāda universālā likuma pārkāpuma. Svētie Raksti norāda, ka cilvēkam ir jāievēro dabas likumi, vienlaikus nenoliedzot dievišķo visvarenību. Viņam vajadzētu teikt: "Kungs," Es uzticēšanās iekšā Tevi, un zināt Tu var palīdzība es, bet Es arī gribu darīt mans labākais uz atsaukt jebkurš "Esmu izdarījis kaut ko nepareizi." Ar dažādiem līdzekļiem — ar lūgšanu, gribasspēku, jogas meditāciju, konsultēšanos ar svētajiem, astroloģiskām aprocēm — pagātnes kļūdu negatīvo ietekmi var samazināt vai novērst.

"Tāpat kā māju var aprīkot ar vara stieni, lai absorbētu zibens spēcību, tā arī ķermeņa templi var uzlabot ar dažādiem aizsardzības pasākumiem. Jau sen mūsu jogi atklāja, ka tīri metāli izstaro astrālu gaismu, kas spēcīgi neitralizē planētu negatīvo pievilksanas spēku."

Visumā pastāvīgi cirkulē smalks elektriskais un magnētiskais starojums; kad cilvēka ķermenim tiek sniegta palīdzība, viņš to nezina; kad tas tiek sadalīts, viņš joprojām atrodas nezinā.

Var viņš darīt jebkas par tas?

"Šī problēma piesaistīja mūsu riši uzmanību; viņi atzina par noderīgu ne tikai metālu, bet arī augu kombināciju un — visefektīvāk — nevainojamus dārgakmeņus, kuru svars nav mazāks par diviem karātiem. Astroloģijas profilaktiskā izmantošana ārpus Indijas reti ir nopietni pētīta. Viens mazs..." Ir zināms fakts, ka pienācīgi dārgakmeņi, metāli vai augu preparāti ir bezvērtīgi, ja vien nav nodrošināts nepieciešamais svars un ja vien šie ārstnieciskie līdzekļi netiek valkāti tieši uz ādas.

"Kungs, protams, ka ņemšu vērā jūsu padomu un iegādāšos rokassprādzi. Mani fascinē doma par planētas pārspēšanu viltībā!"

"Vispārīgiem mērķiem iesaku lietot aproci, kas izgatavota no zelta, sudraba un vara. Bet konkrētam mērķim es vēlos, lai jūs iegādātos aproci, kas izgatavota no sudraba un svina." Šrī Juktešvars pievienoja rūpīgus norādījumus.

"Gurudži, kas specifisks mērķis darīt tu domā?"

"Zvaigznes tūlīt izrādīs pret tevi nedraudzīgu interesi, Mukunda. Nebaidies; tu būsi pasargāts. Apmēram pēc mēneša tavas aknas sagādās tev daudz nepatīkšanas. Slimība, domājams, ilgs sešus mēnešus, bet astroloģiskās aprocas lietošana saīsinās šo periodu līdz divdesmit četrām dienām."

Nākamajā dienā es meklēju juvelieri un drīz vien jau nēsāju rokassprādzi. Mana veselība bija lieliska; Meistara paredzējums man izgaisa no prāta. Viņš devās no Seramporas, lai apciemotu Benaresu. Trīsdesmit dienas pēc mūsu sarunas es sajutu pēkšņas sāpes aknu apvidū. Nākamās nedēļas bija mokošu sāpju murgs. Nevēlēdamies traucēt savu guru, es domāju, ka drosmīgi izturēšu savu pārbaudījumu viens pats.

Tāču divdesmit trīs spīdzināšanas dienas vājināja manu apņēmību; es devos uz Benaresu ar vilcienu. Tur Šri Juktešvara mani sagaidīja ar neparastu siltumu, bet nedeļa man iespēju pastāstīt viņam savas bēdas privāti. Tajā dienā daudzi bhaktas apmeklēja Skolotāju tikai tāpēc, lai redzētu *daršanu*. **16-2** Slims un atstāts novārtā, es sēdēju stūrī. Tikai pēc vakariņām visi viesi bija devušies prom. Mans guru izsauca mani uz mājas astonstūra balkona.

"Jums droši vien ir nācis ar aknu slimību." Šri Juktešvara novērsa skatienu; viņš staigāja šurpu turpu, ik pa laikam iespīdot mēnessgaismā. "Parādiet man; jūs esat slimis jau divdesmit četras dienas, vai ne?"

"Jā, kungs."

"Lūdzu darīt tas kuņģis vingrinājums Es ir mācīja tu."

"Ja jūs zinātu manu ciešanu apmēru, Skolotāj, jūs man nelūgtu vingrināties." Tomēr es vāji mēģināju viņam paklausīt.

"Tu saki, ka tev ir sāpes; es saku, ka tev to nav. Kā var pastāvēt šādas pretrunas?" Mans guru jautājoši paskatījās uz mani.

Es biju apdullināts, un tad mani pārņēma priecīgs atvieglojums. Es vairs nejutu nepārtrauktās mokas, kas mani nedēļām ilgi bija turējušas gandrīz bez miega; pēc Šri Juktešvara vārdiem agonija izzuda, it kā tās nekad nebūtu bijušas.

Es sāka uz nometies ceļos plkst. viņa pēdas iekšā pateicība, bet viņš ātri novērstis mani.

"Neesi bērnišķīgs. Celies augšā un izbaudi mēness skaistumu virs Gangas." Bet Skolotāja acis laimīgi mirdzēja, kamēr es klusībā stāvēju viņam blakus. Pēc viņa attieksmes es sapratu, ka viņš vēlas, lai es justu, ka nevis viņš, bet gan Dievs ir bijis Dziednieks.

Es vēl tagad nēsāju smago sudraba un svina aproci, piemiņu par to sen aizgājušo dienu, vienmēr lolotu, kad no jauna sapratu, ka dzīvoju kopā ar patiesi pārcilvēcisku personu. Vēlāk, kad vedu savus draugus pie Šrī Juktešvara dziedināšanai, viņš vienmēr ieteica

dārgakmeņi vai tas rokassprādze, slavinošs viņu lietošana kā an akts no astroloģiskā gudrība.

Man bija aizspriedumi pret astroloģiju jau kopš bērnības, daļēji tāpēc, ka novēroju, ka daudzi cilvēki tai ir secīgi pieķērušies, un daļēji mūsu ģimenes astrologa pareģojuma dēļ: "Tu precēsies trīs reizes, divreiz būdams atraitnis." Es par šo jautājumu domāju, jūtoties kā kaza, kas gaida upuri trīskāršās laulības tempļa priekšā.

"Tu vari samierināties ar savu likteni," bija piezīmējis mans brālis Ananta. "Tavā rakstītajā horoskopā ir pareizi norādīts, ka pirmajos gados tu lidosi no mājām uz Himalajiem, bet tiksi piespiedu kārtā atgriezts. Arī tavas laulības prognoze noteikti piepildīsies."

Kādu nakti man radās skaidra intuīcija, ka pareģojums ir pilnīgi nepatiess. Es aizdedzināju horoskopa rulli, ievietojot pelnus papīra maisiņā, uz kura uzrakstīju: "Pagātnes karmas sēklas nevar dīgt, ja tās tiek grauzdētas dievišķās gudrības ugunīs." Es novietoju maisiņu redzamā vietā; Ananta nekavējoties izlasīja manu izaicinošo komentāru.

"Tu nevari iznīcināt patiesību tik viegli, kā tu sadedzināji šo papīra rulli." Mans brālis nicinoši iesmējās.

Ir fakts, ka trīs reizes pirms es sasniedzu pilngadību mana ģimene mēģināja sarunāt manas saderināšanās. Katru reizi, kad es atteicos piekrist šiem plāniem, **16-3** zinot, ka mana mīlestība pret Dievu bija pārspīlētāka par jebkuru astroloģiskām pārliecībām no pagātnes.

"Jo dziļāka ir cilvēka pašrealizācija, jo vairāk viņš ar savām smalkajām garīgajām vibrācijām ietekmē visu Visumu un jo mazāk viņu pašu ietekmē fenomenālā plūsma." Šie Skolotāja vārdi bieži iedvesmojoši atgriezās manā prātā.

Reizēm es teicu astrologiem, lai viņi izvēlas manus sliktākos periodus atbilstoši planētu norādēm, un Es joprojām paveiktu jebkuru uzdevumu, ko sev uzliktu. Ir taisnība, ka mani panākumi šādos brīžos ir ir bijušas saistītas ar ārkārtējām grūtībām. Taču mana pārliecība vienmēr ir bijusi pamatota: ticība dievišķajai aizsardzībai un pareiza cilvēka Dieva dotās gribas izmantošana ir spēki, kas ir pārāki par jebkuru "apgrieztās bļodas" spēju.

Es sapratu, ka zvaigžņotais uzraksts cilvēka dzimšanas brīdī nav tas, ka cilvēks ir savas pagātnes marionete. Tā vēstījums drīzāk ir lepnuma dzinums; pašas debesis cenšas modināt cilvēka apņēmību atbrīvoties no visiem ierobežojumiem. Dievs radīja katru cilvēku kā dvēseli, apveltītu ar individualitāti, tāpēc būtisku universālajai struktūrai, vai nu īslaicīgā pilāra, vai parazīta lomā. Viņa brīvība ir galīga un tūlītēja, ja viņš to vēlas; tā nav atkarīga no ārējām, bet gan iekšējām uzvarām.

Šrī Juktešvars atklāja 24 000 gadu ekvinokcija cikla matemātisku pielietojumu mūsu laikmetā. **16.-4. lpp.** Cikls ir sadalīts Augšupejošajā Arkā un Dilstošajā Arkā, katrā no kurām ir 12 000 gadu. Katrā Arkā ietilpst četras *jugas* jeb laikmeti, ko sauc par *Kali* , *Dvapara* , *Treta* un *Satja* , kas atbilst grieķu priekšstatiem par dzelzs, bronzas, sudraba un zelta laikmetiem.

Mans guru, izmantojot dažādus aprēķinus, noteica, ka pēdējā *Kali juga* jeb Dzelzs laikmets Augšupejošajā lokā sākās aptuveni 500. gadā pēc Kristus. Dzelzs laikmets, kas ilgst 1200 gadus, ir materiālisma posms; tas beidzās aptuveni 1700. gadā pēc Kristus. Šis gads ievadīja *Dvapara jugu*, 2400 gadus ilgu elektriskās enerģijas periodu. un atomenerģijas attīstība, telegrāfa, radio, lidmašīnu un citu kosmosa iznīcinātāju laikmets.

Treta jugas 3600 gadu periods sāksies 4100. gadā pēc Kristus; tā laikmetu iezīmēs vispārpieņemtas zināšanas par telepātisko saziņu un citiem laika iznīcinātājiem. *Satja jugas 4800 gadu laikā*, kas ir pēdējais laikmets augšupejošā lokā, cilvēka intelekts tiks pilnībā attīstīts; viņš darbosies saskaņā ar dievišķo plānu.

Dilstošs 12 000 gadu ilgs loks, kas sākas ar dilstošu 4800 gadu ilgu Zelta laikmetu, pēc tam sākas **16.-15. g.** pasaulei; cilvēks pakāpeniski grimst neziņā. Šie cikli ir *maijas mūžīgie apli*, fenomenālā Visuma kontrasti un relativitātes. **16.-6.** Vīrs, pa vienam, izbēg no radīšanas dualitātes cietuma, atmostoties apziņai par savu nedalāmo dievišķo vienotību ar Radītāju.

Skolotājs paplašināja manu izpratni ne tikai par astroloģiju, bet arī par pasaules svētajiem rakstiem. Novietojot svētos tekstus uz nevainojami tīra prāta galda, viņš varēja tos sadalīt ar skalpeli. intuitīvu spriešanu un atdalīt zinātnieku kļūdas un iestarpinājumus no patiesībām, kā tās sākotnēji pauda pravieši.

"Pievērst skatienu deguna galam." Šī neprecīzā *Bhagavad Gītas* strofas, **16.-7. panta , interpretācija** plaši atzīts austrumu panditu un rietumu tulkotāju vidū, izmantots, lai izraisītu Meistara jocīgo kritiku.

"Joga ceļš jau tāpat ir pietiekami vienkāršs," viņš piebilda. "Kāpēc viņam ieteikt arī šķielēt acis? Nāsikagrammas patiesā nozīme ir "deguna izcelsme", nevis "deguna gals". Deguns sākas punktā starp divām uzacīm, garīgās redzes mītnē." **16.-8. Viena Sankhjas 16.-9.** dēļ aforisms "*Iswar-ashidha*" — "Radīšanas Kungu nevar secināt" vai "Dievs nav pierādīts", **16.-10.** -daudzi zinātnieki visu filozofiju sauc par ateistisku.

„Šis pants nav nihilistisks,” skaidroja Šrī Juktešvars. „Tas tikai norāda, ka neapgaismotam cilvēkam, kurš visos galīgajos spriedumos ir atkarīgs no savām maņām, Dieva pierādījumiem jāpaliek nezināmiem un tāpēc neeksistē. Patiesi *sankhjas* sekotāji ar nesatricināmu ieskatu, kas radies meditācijā, saprot, ka Kungs ir gan eksistējošs, gan izzināms.”

Skolotājs ar skaistu skaidrību izskaidroja kristīgo Bībeli. Tieši no sava hinduistu guru, kas nebija pazīstams kristīgajai draudzei, es iemācījos izprast Bībeles nemirstīgo būtību un saprast patiesību Kristus apgalvojumā – noteikti visiedvesmojošākajā un nepiekāpīgākajā jebkad izteiktajā apgalvojumā: "Debesis un

zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs."

.11 -.16

Indijas lielie meistari veido savu dzīvi pēc tiem pašiem dievišķajiem ideāliem, kas iedvesmoja Jēzu; šie vīri ir Viņa pasludinātie radinieki: "Kas darīs Mana Tēva gribu, kas ir debesīs, tas

Tas pats ir ar manu brāli, manu māsu un manu māti." **16-12** "Ja jūs paliekat Manos vārdos," norādīja Kristus, "jūs patiesi esat Mani mācekļi; un jūs atzīsiet patiesību, un patiesība jūs darīs brīvus." **16.-13.** Brīvie cilvēki, paši sev kungi, Indijas jogi-kristi ir daļa no nemirstīgās brālības: tie, kas ir sasnieguši atbrīvojošas zināšanas par Vienīgo Tēvu.

"Ādama un Ievas stāsts man ir neizprotams!" es kādu dienu, cīnoties ar alegoriju, ar ievērojamu dedzību teicu. "Kāpēc Dievs sodīja ne tikai vainīgo pāri, bet arī nevainīgās, nedzimušās paaudzes?"

Skolotāju vairāk uzjautrināja mana dedzība nekā mana nezināšana. " *1. Mozus grāmata* ir dziļi simboliska un to nevar uztvert burtiski," viņš paskaidroja. "Tās 'dzīvības koks' ir cilvēka ķermenis. Muguras smadzenes ir kā apgāzts koks, kura saknes ir cilvēka mati, bet zari ir aferenti un eferenti nervi. Nervu sistēmas koks nes daudz patīkamu augļu jeb redzes, dzirdes, ožas, garšas un taustes sajūtas. Cilvēks var pamatoti ļauties šiem augļiem, taču viņam tika liegta dzimumattiecību pieredze, 'ābols' ķermeņa dārza centrā. **16.-14.**

"'Čūska' simbolizē savītu mugurkaula enerģiju, kas stimulē seksuālos nervus. 'Ādams' ir saprāts, un 'Ieva' ir jūtas. Kad emocijas jeb Ievas apziņu jebkurā cilvēkā pārņem seksuālais impulss, arī viņa saprāts jeb Ādams padodas. **16.-15.**

"Dievs radīja cilvēku sugu, materializējot vīrieša un sievietes ķermeņus ar Savas gribas spēku; Viņš piešķīra jaunajai sugai spēku radīt bērnus līdzīgā veidā."

"nevainojama" vai dievišķa maniere. **16.-16. lpp.** Tā kā Viņa izpausme individualizētajā dvēselē līdz šim bija aprobežojusies ar dzīvniekiem, kas bija saistīti ar instinktiem un kuriem trūka pilnīga saprāta potenciālu, Dievs radīja pirmos cilvēku ķermeņus, kurus simboliski sauca par Ādamu un Ievu. Uz tiem, lai panāktu labvēlīgu augšupēju evolūciju, Viņš pārnesa divu dzīvnieku dvēseles jeb dievišķo esenci. **16.-17.** Ādamā jeb vīrietī dominēja saprāts; Ievā jeb sievietē dominēja jūtas. Tādējādi tika izteikta dualitāte jeb polaritāte, kas ir fenomenālo pasaulu pamatā. Saprāts un jūtas paliek vienā. sadarbības prieka debesis tik ilgi, kamēr cilvēka prātu neapmāna dzīvnieku tieksmju čūskeida enerģija.

"Tāpēc cilvēka ķermenis nebija tikai evolūcijas rezultāts no dzīvniekiem, bet gan radīts Dieva īpaša radīšanas akta rezultātā. Dzīvnieku formas bija pārāk primitīvas, lai pilnībā izpaustu dievišķību; cilvēkam bija unikāli piešķirtas milzīgas garīgās spējas - "tūkstoš ziedlapu lotoss"" smadzenes, kā arī akūti pamodināti okultie centri mugurkaulā.

"Dievs jeb Dievišķā Apziņa, kas atradās pirmajā radītajā pārī, ieteica viņiem baudīt visas cilvēciskās sajūtas, bet nekoncentrēties uz taustes sajūtām. **16.-18.** Tie tika aizliegti, lai novērstu dzimumorgānu attīstību, kas iesaistītu cilvēci zemākā

dzīvnieku vairošanās metodē. Brīdinājums neatdzīvināt zemapziņā esošās dzīvnieciskās atmiņas netika uzklauss. Atgriežoties pie brutālas vairošanās ceļa, Ādams un Ieva atkrita no debesu prieka stāvokļa, kas bija raksturīgs sākotnējam pilnīgajam cilvēkam.

"Zināšanas no labi un ļaunums atsaucas uz tas kosmiskā duālistiskā piespiešana. Krītot zem tas šūpoties no

maija, ļaunprātīgi izmantojot savas jūtas un saprātu jeb Ievas un Ādama apziņu, cilvēks atsakās no savām tiesībām ieiet dievišķās pašpietiekamības debesu dārzā.

16.-19. Katra cilvēka personīgā atbildība ir atjaunot savus "vecākus" jeb duālo dabu vienotā harmonijā jeb Ēdenē.

1. *Mozus grāmatas* lappusēm . "Dārgais Skolotāj," es teicu, "pirmo reizi es jūtu patiesu bērna pienākumu pret Ādamu un Ievu!"

.....
16-1 : No astronomisks atsauces iekšā sens Hindu Svētie Raksti, zinātnieki ir bijis spējīgs uz pareizi noskaidrot tas autoru datumi. Riši zinātniskās zināšanas bija ļoti plašas; *Kauṣītaki Brahmanā* mēs atrodam precīzus astronomiskus fragmenti kurš parādīt ka iekšā 3100 pirms mūsu ēras tas Hinduisti bija tālu uzlabotas iekšā astronomija, kurš bija a praktiska vērtība labvēlīgo laiku noteikšanā astroloģiskajām ceremonijām. Rakstā žurnālā "East-West" , 1934. gada februārī, ir sniegts šāds kopsavilkums par *džotišu* jeb Vēdu astronomisko traktātu kopumu: "Tajā ir ietvertas zinātniskās mācības, kas Indiju noturēja visu seno tautu priekšplānā un padarīja to par zināšanu meklētāju Meku. Ļoti senais *Brahmagupta* , viens no tas *Džjotiša* darbi, ir an astronomisks traktāts darījumi ar tāds jautājumi kā tas heliocentriskā kustība tas planetārs ķermeņi iekšā mūsu saules sistēma, tas slīpums no tas ekliptika, tas Zemes sfēriska forma, tas atspoguļots gaismā par Mēnesi, Zemes ikdienas apriņķošanu ap savu asi, fiksētu zvaigžņu klātbūtni Piena Ceļā, gravitācijas likumu un citiem zinātniskiem faktiem, kas Rietumu pasaulē kļuva zināmi tikai Kopernika un Ņūtona laikā."

Tas ir tagad labi pazīstams ka tas tā sauktais "Arābu valodā cipari," bez kura simboli uzlabotas matemātika ir grūti, nonāca Eiropā 9. gadsimtā caur arābiem no Indijas, kur šī apzīmējumu sistēma bija izstrādāta jau senātnē. Tālāk gaismā ieslēgts Indijas plašs zinātnisks mantojums gribā būt atrasts iekšā Dr. P. C. Reja *Vēsture No Hindu Ķīmijā* un Dr.

. "B.N. Sīla darbā " *Seno hinduistu pozitīvās zinātnes*

16-2 : The svētība kurš plūsmas no tas tikai redze no a svētais.

16-3 : Viens no tas meitenes kuru mans ģimene atlasīts kā a iespējams līgava priekš es, pēc tam precējies mans brālēns, Prabhass Čandra Ghose.

16-4 : A sērija no trīspadsmit raksti ieslēgts tas vēsturisks verifikācija no Šrī Juktešvara *Juga* teorija parādījās iekšā tas žurnāls

Austrumu-rietumu (Los Andželosa) no Septembris, 1932. gadā uz

.Septembris, 1933. 16.-5. lpp.: 12 500. gadā pēc Kristus

16-6 : The Hindu Svētie Raksti vieta tas tagadne pasaules laikmets kā notiekošs iekšā tas *Kali Juga* no a daudz ilgāk universāls ciklu nekā vienkāršo 24 000 gadu ekvinokciju ciklu, par kuru interesējās Šrī Juktešvars. Svēto rakstu universālais cikls ir 4 300 560 000 gadu garš un mēra Radīšanas dienu jeb mūsu planētai piešķirto dzīves ilgumu. sistēma iekšā tā tagadne forma. Šis plašs figūra dots ar tas riši ir balstīts ieslēgts a attiecības starp tas garums Saules gada reizinājums un Pi daudzkārtnis (3,1416, apla apkārtmēra attiecība pret diametru).

The dzīve laidums priekš a vesels Visums, saskaņā ar uz tas sens gaišreģis, ir 314 159 000 000 000 saules gadi, vai "Viens". Vecums Brahmas

Zinātnieki aplēse tas tagadne vecums no tas zeme uz būt par divi miljards gadi, balstoties viņu secinājumi ieslēgts a pētījums no svina kabatas pa kreisi kā a rezultāts no radioaktivitāte iekšā klintīs. The Hindu Svētie Raksti deklarēt ka an zeme tāds kā mūsu ir izšķīdis vienam no divi iemesli: tas iedzīvotāji kā a vesels kļūt vai nu pilnībā labs vai pilnībā .Jaunums. The pasaules prāts tādējādi rada spēku, kas atbrīvo sagūstītos atomus, kas saturēti kopā kā Zeme

Briesmīgs paziņojumi ir reizēm publicēts attiecībā uz an nenovēršams "beigas no tas pasaule." The jaunākais paredzējums no Liktenīgo spriedumu pasludināja mācītājs Čass G. Longs no Pasadenas, kurš publiski noteica "Tiesas dienu" 1945. gada 21. septembrī. *United Press* reportieri vaicāja manu viedokli; es paskaidroju, ka pasaules cikli seko sakārtotai progresijai saskaņā ar dievišķu plānu. Nav redzama nekāda zemes sabrukšana; mūsu planētai tās pašreizējā formā vēl ir paredzēti divi miljardi gadu augšupejošu un dilstošu ekvinokciju ciklu. Riši sniegtie skaitļi par dažādiem

pasaules laikmetiem ir pelnījuši rūpīgu izpēti Rietumos; žurnāls *Time* (1945. gada 17. decembris, 6. lpp.) tos nosauca par
."nomierinošu statistiku

16-7 : nodaļa VI:13.

16-8 : "The gaisma no tas ķermenis ir tas acs: tāpēc kad tavs acs ir vientuļš, tavs vesels ķermenis arī ir pilns no gaisma; bet kad tavs acs ir ļaunums, tavs ķermenis arī ir pilns no tumsa. Ņemt uzmanību tāpēc ka tas gaisma kurš ir iekšā tu būt ne tumsa." - *Lūkas* 11:34-35

16-9 : Viens no tas seši sistēmas no Hindu filozofija. *Sankhja* māca galīgais emancipācija cauri zināšanas no divdesmit pieci principi, sākot ar *prakriti* jeb dabu un beidzot ar *purušu* jeb dvēseli.

16-10 : *Sankhja Aforismi* , I:92.

16.-11.: *Mateja* 24:35.

16-12 : *Metjū* 12:50.

16-13 Jāņa 8 :31-32. Svētais Jānis liecināja: "Bet cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, pat uz viņiem ka ticēt ieslēgts viņa vārds (pat uz viņiem PVO ir izveidots iekšā tas Kristus Apziņa)." - *Džons* 1:12.

16-14 : "Mēs maijs ēst no tas augļi no tas koki no tas dārzs: bet no tas augļi no tas koks kurš ir iekšā tas vidū no tas dārzā Dievs ir sacījis: jums nebūs no tā ēst, nedz to aiztikt, citādi jūs mirsiet!" — *1. Mozus* 3:2-3.

16-15 : "The sieviete kuru tu deva uz būt ar es, viņa deva es no tas koks, un Es izdarīja ēst. The sieviete teica, "Čūska mani pievīla, un es ēdu." - *1. Moz* . 3:12-13.

16-16 : "Tātad Dievs izveidots vīrietis iekšā viņa pieder attēls, iekšā tas attēls no Dievs izveidots viņš viņam; vīrietis un sieviete izveidots viņš viņiem. Un Dievs svētīts viņiem, un Dievs teica līdz viņiem, Esi auglīgs un vairoties, un papildināt tas zeme, un pakļaut to." - *Ģen.* 1 :27-28.

16-17 : "Un tas Kungs Dievs izveidojies vīrietis no tas putekļi no tas zeme, un elpoja iekšā viņa nāsis tas elpa no dzīve; un cilvēks kļuva par dzīvu dvēseli." — *1. Moz* . 2:7.

16-18 : "Tagad tas čūska (dzimums spēks) bija vairāk smalks nekā jebkurš zvērs no tas lauks" (jebkurš cits sajūta no tas ķermenis).- *Ģen.* 3 :1.

16-19 : "Un Dievs Tas Kungs iestādīja dārzu Ēdenē austrumos un tur Viņš lika cilvēku, ko Viņš bija veidojis." - *1. Moz* . 2:8. "Tāpēc Dievs Tas Kungs viņu izraidīja no Ēdenes dārza, lai apstrādātu zemi, no kuras viņš bija ņemts." - *1. Moz* . 3:23. Dievišķajam cilvēkam, ko Dievs sākotnēji radīja, apziņa bija centrēta visvarenajā vienīgajā acī pierē. (uz austrumiem). The pilnībā radošs pilnvaras no viņa griba, fokusēts plkst. ka vieta, bija pazaudēts uz vīrietis kad viņš sākās uz "kase" viņa fiziskās dabas "pamats".

NODAĻA: 17

Sasi Un The Trīs Safīri

"Tāpēc, ka tu un mans dēls domāt tāpat ļoti no Svāmī Šrī Juktešvars Es griba ņemt a izskats plkst. viņu." The

Dr. Narajana Čundera Roja balss tonis lika domāt, ka viņš izdabā pusprātīgo untumiem. Es slēpu savu sašutumu, ievērojot labākās prozelīta tradīcijas.

Mans biedrs, veterinārārsts, bija pārliecināts agnostīķis. Viņa jaunais dēls Santošs bija lūdzis mani izrādīt interesi par viņa tēvu. Līdz šim mana nenovērtējamā palīdzība bija bijusi nedaudz nemanāma.

Nākamajā dienā Dr. Rojs mani pavadīja uz Seramporas vientuļnieku mītni. Pēc tam, kad Skolotājs bija viņam piešķīris īsu interviju, ko lielākoties iezīmēja stoisks klusums no abām pusēm, apmeklētājs rupji aizgāja.

"Kāpēc vest mirušu cilvēku uz ašramu?" Šrī Juktešvars jautājoši paskatījās uz mani, tiklīdz durvis bija aizvērušās aiz Kalkutas skeptiķa.

"Kungs! Ārsts ir ļoti dzīvs!" "Bet..."

iekšā a īss laiks viņš griba būt

miris."

Es biju šokēts. "Kungs, tas būs briesmīgs trieciens viņa dēlam. Santošs joprojām cer uz laiku, lai mainītu sava tēva materiālistiskos uzskatus. Es jūs lūdzu, Skolotāj, palīdzēt šim vīram."

"Ļoti labi; jūsu dēļ." Mana guru seja bija neizteiksmīga. "Lepnais zirgu ārsts ir tālu no diabēta, lai gan viņš to nezina. Pēc piecpadsmit dienām viņš nonāks gultā. Ārsti viņu uzskatīs par pazudušu; viņa dabiskais laiks pamest šo zemi ir sešas nedēļas no šodienas. Tomēr, pateicoties jūsu aizlūgumam, tajā dienā viņš atveseļosies. Bet ir viens nosacījums. Jums jāpanāk, lai viņš valkā astroloģisko rokassprādzi; viņš neapšaubāmi iebildīs tikpat vardarbīgi kā viens no viņa zirgiem pirms operācijas!" Meistars iesmējās.

Pēc klusuma brīža, kura laikā es prātoju, kā Santošs un es vislabāk varētu pielietot pierunāšanas mākslu pret nepaklausīgo ārstu, Šrī Juktešvars atklāja vairāk informācijas.

"Tiklīdz vīrs kļūs vesels, iesakiet viņam neēst gaļu. Tomēr viņš neklausīs šim padomam un pēc sešiem mēnešiem, tieši tad, kad jutīsies vislabāk, nomirs. Pat šie seši mēneši..." Dzīves pagarinājums viņam tiek piešķirts tikai pateicoties jūsu lūgumam."

Nākamajā dienā es ieteicu Santošam pasūtīt aproci pie juveliera. Tā bija gatava nedēļas laikā, bet Dr. Rojs atteicās to uzlikt.

"Esmu vislabākajā veselības stāvoklī. Jūs mani nekad nepārsteigsiet ar šiem

astroloģiskajiem mānticīgajiem uzskatiem." Ārsts uz mani paskatījās agresīvi.

Ar izklaidi atcerējos, ka Skolotājs pamatoti bija salīdzinājis vīrieti ar nepaklausīgu zirgu. Pagāja vēl septiņas dienas; ārsts, pēkšņi saslimis, pazemīgi piekrita nēsāt rokassprādzi. Divas nedēļas vēlāk ārstējošais ārsts man teica, ka viņa pacienta lieta ir bezcerīga. Viņš sniedza satraucošas detaļas par diabēta nodarīto postu.

Es kratījās mans galva. "Mans guru ir teica ka pēc a slimība ilgstošs viens mēnesis, Dr. Rojs griba būt labi."

Ārsts neticīgi uz mani skatījās. Bet pēc divām nedēļām viņš mani uzmeklēja ar atvainošanās pilnu sejas izteiksmi.

"Dr. Rojs ir pilnībā atveseļojies!" viņš iesaucās. "Tas ir visbrīnišķīgākais gadījums manā pieredzē. Nekad iepriekš neesmu redzējis mirstošu cilvēku tik neizskaidrojami atgriežamies. Jūsu guru tiešām ir jābūt dziedināšanas pravietim!"

Pēc vienas intervijas ar Dr. Roju, kuras laikā es atkārtotu Šri Juktešvara padomu par bezgaļas diētu, es šo vīrieti vairs neredzēju sešus mēnešus. Kādu vakaru viņš apstājās aprunāties, kad es sēdēju savas ģimenes mājas laukumā Gurparas ceļā.

"Pastāsti savam skolotājam, ka, bieži ēdot gaļu, esmu pilnībā atguvis spēkus. Viņa nezinātniskie uzskati par diētu mani nav ietekmējuši." Tiesa, Dr. Rojs izskatījās vesels .

Bet nākamajā dienā Santošs atskrēja pie manis no savām mājām blakus kvartālā. "Šorīt tēvs nokrita miris!"

Šis gadījums bija viena no manām dīvainākajām pieredzēm ar Skolotāju. Viņš izdziedināja dumpīgo veterinārārstu, neskatoties uz viņa neticību, un pagarināja vīrieša dabisko mūžu uz Zemes par sešiem mēnešiem tikai pateicoties manai dedzīgajai lūgšanai. Šrī Juktešvara laipnība bija neizmērojama, kad... saskaroties ar bhaktas neatlaidīgu lūgšanu.

Man bija vislielākais gods atvest koledžas draugus satikt savu guru. Daudzi no viņiem nolika malā — vismaz ašramā! — savu moderno akadēmisko reliģiskās skepses apmetni.

Viens no maniem draugiem, Sasi, pavadīja vairākas laimīgas nedēļas nogales Seramporā. Meistars ļoti iemīlēja zēnu un žēlojās, ka viņa privātā dzīve ir mežonīga un nekārtīga.

"Sasi, ja tu nelabosies, pēc gada tu smagi saslimsi." Šrī Juktešvara ar sirsnīgu un sašutumu skatījās uz manu draugu. "Mukunda ir liecinieks: nesaki vēlāk, ka es tevi nebrīdināju."

Sasi iesmējās. "Skolotāj, es atstāšu Tev pašam savu žēlsirdīgo kosmosa žēlsirdības iemiesojumu manā bēdīgajā lietā! Mans gars ir labprātīgs, bet mana griba ir vāja. Tu esi mans vienīgais glābējs virs zemes; es neticu nekam citam."

"Plkst. vismazāk tu vajadzētu valkāt a divu karātu zils safīrs. Tas griba palīdzība tu."

"Es nevaru atļauties viens. Jebkurā gadījumā, dārgais guruji, ja nepatikšanas nāk, Es pilnībā ticēt tu griba aizsargāt mani."

"Pēc gada tu atnesīsi trīs safirus," Šrī Juktešvars noslēpumaini atbildēja. "Tad tie nebūs nekam derīgi."

Šīs sarunas variācijas notika regulāri. "Es nevaru laboties!" Sasi teica komiskā izmisumā. "Un mana uzticība tev, Skolotāj, man ir dārgāka par jebkuru akmeni!"

Gadu vēlāk es apciemoju savu guru viņa mācekļa Narena Babu mājās Kalkutā. Ap pulksten desmitiem no rīta, kad mēs ar Šri Juktešvaru klusi sēdējām otrā stāva viesistabā, es dzirdēju atveramies ārdurvis. Meistars stīvi iztaisnojās.

"Tas ir tas Sasi," viņš nopietni piebilda. "Gads jau ir beidzies; abas viņa plaušas ir zudušas. Viņš nav ņēmis vērā manu padomu; pasaki viņam, ka es negribu viņu redzēt."

Pusapstulbis par Šri Juktešvara stingrību, es skrēju lejā pa kāpnēm. Sasi kāpa augšup. "Ak, Mukunda! Es ļoti ceru, ka Skolotājs ir klāt; man bija tāda nojauta, ka viņš varētu būt."

"Jā, bet viņš nav vēlēšanās uz būt traucēts."

Sasi izplūda asarās un pagrūda mani garām. Viņš noietās pie Šri Juktešvara kājām, noliekot tur trīs skaistus safīrus.

"Viszinošais guru, ārsti saka, ka man ir auļojoša tuberkuloze! Viņi man dod ne vairāk kā trīs mēnešus! Es pazemīgi lūdzu tavu palīdzību; es zinu, ka tu vari mani dziedināt!"

"Vai nav mazliet par vēlu uztraukties par savu dzīvību? Ej prom ar savām dārglietām; to derīguma laiks ir pagājis." Tad Meistars sēdēja kā sfinksa nepielūdzamā klusumā, ko pārtrauca zēna žēlastības saucieni.

Mani pārņēma intuitīva pārliecība, ka Šrī Juktešvara tikai pārbaudīja Sasi ticības dziļumu dievišķajam dziedinošajam spēkam. Mani nepārsteidza saspringtas stundas laikā, kad Meistars līdzjūtīgi paskatījās uz manu guļošo draugu.

"Celies augšā, Sasi; kādu troksni tu saceli citu mājās! Atdod savus safīrus juvelierim; tie tagad ir lieki izdevumi. Bet iegādājies astroloģisko rokassprādzi un nēsā to. Nebaidies; pēc dažām nedēļām tu būsi vesela."

Sasi smaids apgaismoja viņa asaru saplosīto seju kā pēkšņa saule pār slapju ainavu. "Mīļotais guru, vai man lietot ārstu izrakstītās zāles?"

Šrī Juktešvara skatiens bija ilgs un nikns. "Tāpat kā tu vēlies – izdzer tos vai izmet; tā tas arī notiek." "Tam nav nozīmes. Saulei un mēnesim ir lielāka iespēja apmainīties vietām nekā tev nomirt no tuberkulozes." Viņš pēkšņi piebilda: "Ej tagad, pirms es pārdomāju!"

Ar satrauktu paklanīšanos mans draugs steigšus aizgāja. Nākamo nedēļu laikā es viņu vairākas reizes apmeklēju un ar šausmām konstatēju, ka viņa stāvoklis arvien pasliktinās.

"Sasi nevar pēdējais cauri tas nakts." Šie vārdi no viņa ārsts, un tas izrāde no mans

Draugs, nu jau gandrīz līdz skeletam pārvērsts, steigšus nosūtīja mani uz Seramporu. Mans guru auksti noklausījās manu asaraino ziņojumu.

"Kāpēc darīt tu nāc šeit uz uztraukties es? Tu ir jau dzirdēts es apliecināt Sasi no viņa atveseļošanās."

Es lielā bijībā paklanījos viņa priekšā un atkāpos pie durvīm. Šrī Juktešvars neatvadījās ne vārda, bet iegrima klusumā, viņa acis, nemirkšķinot, bija pusatvērtas, un viņu skatiens aizbēga uz citu pasauli.

Es nekavējoties atgriezos Sasi mājās Kalkutā. Ar pārsteigumu atradu savu draugu sēžam un dzeram pienu.

"Ak, Mukunda! Kāds brīnums! Pirms četrām stundām es sajutu Skolotāja klātbūtni istabā; mani briesmīgie simptomi acumirkli izzuda. Es jūtu, ka, pateicoties viņa žēlastībai, esmu pilnībā vesels."

Pēc dažām nedēļām Sasi bija drosmīgāks un labākā veselībā nekā jebkad agrāk. **17-1** Bet viņa vienskaitlis Reakcijai uz viņa dziedināšanu bija nepateicīga nokrāsa: viņš reti kad apmeklēja Šrī Juktešvaru! Mans draugs kādu dienu man pastāstīja, ka viņš tik ļoti nožēlo savu iepriekšējo dzīvesveidu, ka kaunas stāties Skolotāja priekšā.

Es varēju vienīgi secināt, ka Sasi slimībai bija pretēja ietekme – tā bija padarījusi viņa gribu stingrāku un pasliktinājusi manieres.

Pirmie divi studiju gadi Skotijas Baznīcas koledžā tuvojās beigām. Mana auditoriju apmeklēšana bija ļoti saraustīta; tas nelielais mācību darbs, ko es darīju, bija paredzēts tikai mieram ar ģimeni. Mani divi privātskolotāji regulāri nāca pie manis ciemos; es regulāri nebiju klāt: savā akadēmiskajā karjerā varu saskatīt vismaz šo vienu likumsakarību!

Indijā divi veiksmīgi koledžas gadi dod vidējā līmeņa mākslas diplomu; pēc tam students var cerēt uz vēl diviem gadiem un AB grādu.

Mākslas vidējās izglītības noslēguma eksāmeni draudīgi tuvojās. Es aizbēgu uz Puri, kur mans guru pavadīja dažas nedēļas. Vāji cerot, ka viņš atļaus manu neierašanos. finālā es pastāstīju par savu apkaunojošo nesagatavotību.

Bet Skolotājs mierinoši pasmaidīja. "Tu esi no visas sirds pildījis savus garīgos pienākumus un nevarēji nepamest novārtā studijas koledžā. Nākamo nedēļu cītīgi pievērsies grāmatām: tu pārvarēsi šo pārbaudījumu bez neveiksmēm."

Es atgriezos Kalkutā, stingri apspiežot visas saprātīgās šaubas, kas laiku pa laikam radās, ar satraucošu izsmieklu. Vērojot grāmatu kalnu uz sava galda, es jutos kā ceļotājs, kas apmaldījies tuksnesī. Ilgs meditācijas periods man sniedza darbu

taupošu iedvesmu. Atverot katru Es nejauši izvēlējos grāmatu un pētīju tikai tās lappuses, kas bija šādi atsegtas. Veselu nedēļu astoņpadsmit stundas dienā mācoties šo kursu, es uzskatīju sevi par tiesīgu sniegt padomus visām nākamajām paaudzēm lasīšanas mākslā.

Turpmākās dienas eksāmenu zālēs attaisnoja manu šķietami nejaušo procedūru. Es nokārtoju visus testus, kaut arī ar mata tiesu. Manu draugu un ģimenes locekļu apsveikumi smieklīgi mijās ar izsaucieniem, kas liecināja par viņu pārsteigumu.

Atgriežoties no Puri, Šrī Juktešvars mani patīkami pārsteidza. "Tavas studijas Kalkutā tagad ir beigušās. Es parūpēšos, lai tu turpinātu savus pēdējos divus universitātes studiju gadus tieši šeit, Seramporā ."

Es biju neizpratnē. "Kungs, šajā pilsētā nav bakalaura studiju programmas mākslās." Serampore koledža, vienīgā augstākās izglītības iestāde, piedāvāja tikai divu gadu vidējā līmeņa mākslu studiju programmu.

Meistars ļauni pasmaidīja. "Esmu par vecu, lai vāktu ziedojumus jūsu AB koledžas dibināšanai. Laikam man tas būs jākārtu ar kāda cita starpniecību."

Divus mēnešus vēlāk Seramporas koledžas prezidents profesors Hauels publiski paziņoja, ka viņam ir izdevies savākt pietiekamus līdzekļus, lai piedāvātu četru gadu kursu. Seramporas koledža kļuva par Kalkutas Universitātes filiāli. Es biju viens no pirmajiem studentiem, kas iestājās Seramporā kā AB kandidāts.

"Gurudži, cik tu esi laipns pret mani! Es jau sen ilgojos pamest Kalkutu un katru dienu būt tavā tuvumā Seramporā. Profesors Hauels pat sapņo, cik daudz viņš ir parādā tavai klusajai palīdzībai!"

Šrī Juktešvars uz mani paskatījās ar izsmieklīgu. "Tagad tev vairs nebūs jāpavada tik daudz stundu vilcienos; cik daudz brīva laika mācībām! Varbūt tu neklūsi nevis par pēdējā brīža krāmētāju, bet gan par zinātnieku." Bet kaut kā viņa tonī trūka pārlicības.

.....
17-1 : Iekšā 1936. gadā Es dzirdēts no a draugs ka Sasi bija joprojām iekšā izcils veselība.

NODAĻA: 18

A musulmaņu Brīnumdarītājs

"Pirms gadiem, tieši šajā istabā, kurā jūs tagad atrodaties, kāds musulmaņu brīnumdaris manā priekšā paveica četrus brīnumus!"

Šrī Juktešvara izgatavots šis pārsteidzošs paziņojums laikā viņa pirmais apmeklējums uz mans jauns ceturtdaļas.

Tūlīt pēc iestāšanās Serampore koledžā es īrēju istabu netālu esošajā pansijā ar nosaukumu *Panthi*. Tā bija vecmodīga ķieģeļu savrupmāja ar skatu uz Gangu.

"Skolotāj, kāda sakritība! Vai šīs tikko izrotātās sienas tiešām ir senas un ar atmiņām?" Es ar pamodinātu interesi aplūkoju savu vienkārši mēbelēto istabu.

Fakīra vārds **18-1** bija Afzals Khans. Viņš bija ieguvis savas neparastās spējas, nejauši tiekoties ar hindu jogu.

Šo lūgumu Afzalam viņa agrā bērnībā, mazā ciematā Bengālijas austrumos, izteica putekļiem klāts *sanjāsī*.

"Skolotāj, Es rīts a musulmaņu. Kā varētu tu, a Hinduists pieņemt a dzēriens no mans rokas?"

"Mani iepriecina tava patiesība, bērns. Es neievēroju bezdievīgā sektantisma atstumjošos noteikumus. Ej; atnes man ātri ūdeni."

"Afzala godbijīgs paklausība bija apbalvots ar a mīlošs skatiens no tas jogs.

"Tev piemīt laba karma no iepriekšējām dzīvēm," viņš svinīgi piebilda. "Es tev iemācīšu noteiktu jogas metodi, kas dos tev kontroli pār vienu no neredzamajām pasaulēm. Lielās spējas, kas tev piederēs, jāizmanto cēlu mērķu sasniegšanai; nekad neizmanto tās savtīgi! Diemžēl es redzu, ka no pagātnes esi atnesis dažas destruktīvu tieksmju sēklas. Neļauj tām dīgt, laistot tās ar jaunām ļaunām darbībām. Tavas dzīves sarežģītība..." iepriekšējā karma ir tāda, ka jums šī dzīve jāizmanto, lai saskaņotu savus jogas sasniegumus ar augstākajiem humānajiem mērķiem.

"Pēc instruēšana tas pārsteigts zēns iekšā a sarežģīts tehnika, tas meistars pazuda.

Afzals divdesmit gadus uzticīgi praktizēja jogu. Viņa brīnumainie varoņdarbi sāka piesaistīt plašu uzmanību. Šķiet, ka viņu vienmēr pavadīja bezķermeņa gars, kuru viņš sauca par "Hazrat". Šī neredzamā būtne spēja izpildīt FAKĪRA mazāko vēlēšanos.

Ignorējot sava saimnieka brīdinājumu, Afzals sāka ļaunprātīgi izmantot savas spējas. Jebkurš priekšmets, kuram viņš pieskārs un pēc tam nolika atpakaļ, drīz vien pazuda bez pēdām. Šī satraucošā iespēja parasti padarīja musulmani par nepatīkamu viesi!

"Viņš laiku pa laikam apmeklēja lielus juvelierizstrādājumu veikalus Kalkutā, uzdodot sevi par potenciālu pircēju. Jebkura dārglieta, ko viņš turēja rokās, pazuda neilgi pēc tam, kad viņš bija atstājis veikalu."

"Afzalu bieži ielēnca vairāki simti studentu, kurus vilināja cerība atklāt viņa

noslēpumus. Fakirs *laiku* pa laikam uzaicināja viņus ceļot kopā ar viņu. Dzelzceļa stacijā viņam izdevās pieskarties biļešu rullim. Viņš tās atdeva ierēdnim, piebilstot: "Esmu pārdomājis un tagad tās nepirkšu." Bet, kad viņš ar savu svītu iekāpa vilcienā, Afzalam jau bija nepieciešamās biļetes. **18-2**"

"Šie varoņdarbi izraisīja sašutuma pilnu troksni; bengāļu juvelieri un biļešu pārdevēji padevās nervu sabrukumiem! Policija, kas centās arestēt Afzalu, bija bezpalīdzīga; *fakīrs* varēja anulēt inkriminējošus pierādījumus, vienkārši sakot: "Hazrat, ņem to prom.""

Šrī Juktešvars piecēlās no savas vietas un devās uz manas istabas balkonu, no kura pavērās skats uz Gangu. Es sekoju viņam, nepacietīgi vēlēdamies dzirdēt vairāk par mulsinošo musulmaņu loteriju.

"Šī *Panthi* māja agrāk piederēja manam draugam. Viņš iepazinās ar Afzalu un uzaicināja viņu šurp. Mans draugs uzaicināja arī apmēram divdesmit kaimiņus, ieskaitot mani. Toreiz es biju tikai jauneklis un jutu dzīvu ziņkāri par bēdīgi slaveno *fakīru*." Meistars iesmējās. "Es ievēroju piesardzību, lai nevilkto mugurā neko vērtīgu!" Afzals mani ziņkārīgi nopētīja un tad piebilda:

"Tev ir spēcīgas rokas. Noej lejā uz dārzu; paņem gludu akmeni un uzraksti uz tā ar krītu savu vārdu; tad iemet akmeni, cik vien tālu vari, Gangā."

"Es paklausīju. Tiklīdz akmens bija pazudis zem tāliem viļņiem, musulmanis atkal mani uzrunāja:

"Aizpildīt a pods ar Ganga ūdens netālu tas priekšpusē no šīs mājas.

"Pēc Es bija atgriezās ar a kuģis no ūdens, tas *fakīrs* raudāja, Hazrat, likt tas akmens iekšā tas katls!

"Akmens parādījās uzreiz. Es to izvilku no trauka un atklāju, ka mans paraksts ir tikpat salasāms kā toreiz..." Es to biju uzrakstījis.

"Babu, **18-3** Viens no maniem draugiem istabā valkāja smagu antīku zelta pulksteni ar ķēdīti. Fakīrs *viņus* apskatīja ar draudīgu apbrīnu. Drīz vien viņi bija pazuduši!

"Afzals, lūdzu atgriešanās mans vērtīgs mantojuma cienīgs! Babu bija gandrīz iekšā asaras.

"Musulmanis kādu brīdi stoiski klusēja, tad teica: "Jums dzelzs seifā ir piecsimt rūpiju. Atnesiet tās man, un es jums pateikšu, kur atrast jūsu pulksteni."

"Izmisušais Babu nekavējoties devās mājup. Viņš drīz atgriezās un pasniedza Afzalam nepieciešamo summu."

"Ej uz mazo tiltiņu netālu no savas mājas,' fakīrs *pamācīja* Babu. 'Sazinies ar Hazratu, lai viņš tev iedod pulksteni un ķēdīti.'"

"Babu steidzās prom. Ieslēgts viņa atgriešanās viņš bija valkājot a smaids no atvieglājums un nē rotaslietas lai nu kā.

"Kad es devu pavēli Hazratam, kā norādīts," viņš paziņoja, "mans pulkstenis nokrita no gaisa man labajā rokā! Varat būt droši, ka es ieslēdzu mantojuma atribūtiku seifā, pirms atkal pievienojos grupai šeit!"

"Babu draugi, pulksteņa izpirkuma maksas komiskās traģēdijas liecinieki, ar aizvainojumu skatījās uz Afzalu. Tagad viņš runāja nomierinoši."

"Lūdzu vārds jebkurš dzēriens tu gribēt; Hazrats griba ražot to."

"Daudzi lūdza pienu, citi - augļu sulas. Es nebiju pārāk pārsteigts, kad satrauktais Babu pieprasīja viskiju! Musulmanis deva pavēli; izpalīdzīgais hazrats aizsūtīja aizzīmogotus traukus, kas lidoja pa gaisu un nokrita zemē. Katrs vīrietis atrada savu kāroto dzērienu."

"Solījums par ceturto dienas iespaidīgo varoņdarbu neapšaubāmi iepriecināja mūsu saimnieku: Afzals piedāvājās nodrošināt tūlītējas pusdienas!"

"Pasūtīsim visdārgākos ēdienus," Babu drūmi ieteica. "Es par savām piecsimt rūpijām vēlos izsmalcinātu maltīti! Viss jāpasniedz uz zelta šķīvjiem!"

"Tiklīdz katrs vīrs bija izteicis savas vēlmes, *fakīrs* vērsās pie neizsīkstošā Hazrata. Atskanēja liels troksnis; zelta šķīvji, kas bija pilni ar sarežģīti pagatavotiem karijiem, karstām *luči* un daudziem nesezonas augļiem, no nekuries nolaidās pie mūsu kājām. Viss ēdiens bija ļoti garšīgs. Pēc stundas ilgas mielošanās mēs sākām pamest istabu. Milzīgs troksnis, it kā trauki tiktu likti kaudzē, lika mums pagriezties. Lūk, nebija ne mīņas no mirdzošajiem šķīvjiem, ne ēdiena paliekām."

"Gurudži," es pārtraucu, "ja Afzals varēja viegli iegūt tādas lietas kā zelta traukus, kāpēc viņš iekāroja citu īpašumu?"

"*Fakīrs* nebija garīgi augsti attīstīts," paskaidroja Šrī Juktešvars. "Viņa noteiktas jogas tehnikas apgūšana deva viņam piekļuvi astrālajai plaknei, kur jebkura vēlme nekavējoties materializējas. Ar astrālās būtnes, Hazratas, starpniecību musulmanis varēja izsaukt..." jebkura objekta atomus no ēteriskās enerģijas ar spēcīgas gribas aktu. Taču šādi astrāli radīti objekti ir strukturāli izzūdoši; tos nevar ilgstoši saglabāt. Afzals joprojām ilgojās pēc pasaulīgas bagātības, kas, lai arī grūtāk nopelnāma, ir uzticamāk noturīga."

Es smējās. "Tas arī dažreiz pazūd visvairāk neizskaidrojami!"

„Afzals nebija Dieva apzināšanās cilvēks,” turpināja Meistars. „Pastāvīgus un labvēlīgus brīnumus veic patiesi svētie, jo viņi ir noskaņojušies uz visvareno Radītāju. Afzals bija tikai parasts cilvēks ar neparastu spēju iekļūt smalkā sfērā, kurā mirstīgie parasti neiekļūst līdz pat nāvei.”

"Es saprast tagad, Gurudži. The pēcnāves pasaule parādās uz ir daži burvīgs funkcijas."

Meistars piekrita. "Pēc tās dienas es vairs nekad Afzalu neredzēju, bet dažus gadus vēlāk Babu atnāca uz manām mājām, lai parādītu man laikraksta aprakstu par

musulmaņa publisko atzīšanos. No tā es uzzināju faktus, ko tikko jums pastāstīju par Afzala agrīno iesvētību no hinduistu guru."

Publicētā dokumenta pēdējās daļas būtība, kā atcerējās Šrī Juktešvars, bija šāda: "Es, Afzals Khans, rakstu šos vārdus kā grēku nožēlas aktu un kā brīdinājumu tiem, kas meklē brīnumainu spēku piemītība. Gadiem ilgi esmu nepareizi izmantojis brīnumainās spējas, kas man piešķirtas caur Dieva un mana saimnieka žēlastību. Es kļuvu apreibināts ar egoismu, jūtot, ka esmu ārpus parastajiem morāles likumiem. Beidzot pienāca mana atmaksas diena.

"Nesen uz ceļa ārpus Kalkutas satiku vecu vīru. Viņš mokoši kliboja, nesdams mirdzošu priekšmetu, kas izskatījās pēc zelta. Es uzrunāju viņu ar alkatību sirdī."

"Es rīts Afzals Kāns, tas lieliski *fakīrs* . Kas ir tu tur?

"Šī zelta bumba ir mana vienīgā materiālā bagātība; tā nevar interesēt fakīru . Es jūs lūdzu, kungs, dziediniet manu klibumu."

"Es pieskāros bumbai un aizgāju bez atbildes. Vecais vīrs kliboja man pakaļ. Viņš drīz vien iekliedzās: "Mans zelts ir pazudis!"

"Tā kā es nepievērsu uzmanību, viņš pēkšņi ierunājās stentoriskā balsī, kas dīvaini nāca no viņa trauklā ķermeņa:

"Dariet tu ne atpazīt "Es?"

"Es stāvēju bez vārdiem, šausmās par novēloto atklājumu, ka šis neievērojamais vecais invalīds nebija neviens cits kā diženais svētais, kurš sen, sen mani bija iesvētījis jogā. Viņš iztaisnojās; viņa ķermenis acumirkļi kļuva stiprs un jauneklīgs."

"Tātad! Mana guru skatiens bija ugunīgs. 'Es savām acīm redzu, ka tu izmanto savas spējas nevis, lai palīdzētu ciešanās cietušajai cilvēcei, bet gan lai to izmantotu kā parasts zaglis! Es atņemu tavas okultās dāvanas; Hazrats tagad ir no tevis atbrīvots. Tu vairs nebūsi terors Bengālijā!'

"Es mokošā balsī vērsos pie Hazrata; pirmo reizi viņš man neparādījās. Bet pēkšņi manī pacēlās kāds tumšs plīvurs; es skaidri saskatīju savas dzīves zaimošanu."

"Mans guru, es pateicos tev, ka atnāci padzīt manus ilgos maldus." Es raudāju pie viņa kājām. "Es apsolu atteikties no savām pasaulīgajām ambīcijām. Es došos pensijā kalnos vientuļai meditācijai par Dievu, cerot izpirkt savu ļauno pagātņi."

"Mans kungs mani uzlūkoja ar klusu līdzjūtību. "Es jūtu tavu sirsnību," viņš beidzot teica. "Pateicoties tavai stingrai paklausībai iepriekšējos gados un tavai pašreizējai grēku nožēlai, es tev piešķiršu vienu svētību. Tavas pārējās spējas tagad ir zudušas, bet, kad vien būs nepieciešama pārtika un apģērbs, tu joprojām vari veiksmīgi vērsties pie Hazrata, lai tos nodrošinātu. No visas sirds velti sevi dievišķajam." sapratni kalnu vientulībā.

"Tad mans guru pazuda; es paliku viens ar asarām un pārdomām. Ardievu, pasaule!
Es dodos meklēt Kosmiskā Mīlotā piedošanu."

18-1 : A musulmaņu jogs; no tas Arābu *fakirs* , nabadzīgs; sākotnēji pielietots uz derviši zem a zvērests no nabadzība.

18-2 : Mans tēvs vēlāk teica es ka viņa uzņēmums, tas Bengālija-Nāgpura Dzelzceļš, bija bijis viens no tas firmas upuris autors Afzals Kāns.

18-3 : Es darīt ne atsaukt tas vārds no Šrī Juktešvara draugs, un obligāti atsaukties uz viņš vienkārši kā "Babu" (Kungs).

NODAĻA: 19

Mans Meistars, Iekšā Kalkuta, Parādās Iekšā Serampore

"Mani bieži vajā ateistiskas šaubas. Tomēr mani dažreiz vajā mokoša minējuma domas: vai tomēr nepastāv neizmantotas dvēseles iespējas? Vai cilvēks nepalaid garām savu patieso likteni, ja viņš tās neizpēta?"

Šīs Didžena Babu, mana istabas biedra *Panthi* pansijā, piezīmes izteica mans uzaicinājums satikt manu guru.

"Šrī Juktešvardži tevi iesvētīs *Krija jogā* ," es atbildēju. "Tas nomierina duālistisko nemieru ar dievišķu iekšēju pārliecību."

Tajā vakarā Dijens pavadīja mani uz ermitāžu. Skolotāja klātbūtnē mans draugs saņēma tādu garīgu mieru, ka drīz vien kļuva par pastāvīgu viesi. Cilvēkam nepietiek ar ikdienas dzīves triviālajām raizēm; arī gudrība ir iedzimta izsalkums. Šrī Juktešvara vārdiem runājot, Dijens atrada stimulu šiem mēģinājumiem – vispirms sāpīgiem, tad bez piepūles atbrīvojošiem – atrast patiesāku sevi sevī. viņa klēpī nekā pazemojošais īslaicīgas dzimšanas ego, kas reti kad ir pietiekami pilnīgs Garam.

Tā kā mēs ar Didženu abi Seramporas koledžā apguvām AB kursu, mums izveidojās ieradums kopā doties uz ašramu, tiklīdz nodarbības bija beigušās. Mēs bieži redzējām Šrī Juktešvaru stāvam uz sava otrā stāva balkona, ar smaidu sagaidot mūsu ierašanos.

Kādu pēcpusdienu Kanai, jauna vientuļnieka mītnes iemītniece, sagaidīja mani un Dijenu pie durvīm ar neapmierinošām ziņām.

"Meistars ir ne šeit; viņš bija izsaukts uz Kalkuta ar an steidzams piezīme."

Nākamajā dienā es saņēmu pastkarti no sava guru. "Es trešdienas rītā izbraukšu no Kalkutas," viņš bija rakstījis. "Jūs ar Didženu sagaidīsiet deviņu vakara vilcienu Seramporas stacijā."

Ap pulksten astoņiem trīsdesmit trešdienas rītā manā prātā neatlaidīgi iešāvēs telepātisks ziņojums no Šri Juktešvara: "Es kavēju; nepaspēj uz deviņu vakara vilcienu."

Es nogādāts tas jaunākais instrukcijas uz Dižens PVO bija jau gērbies priekš aizbraukšana.

"Tu un tava intuīcija!" Mana drauga balsī skanēja nicinājums. "Es labprātāk uzticos Meistara rakstītajam vārdam."

Es paraustīju plecus un klusi un galīgi apsēdos. Dusmīgi murminot, Dižens devās uz durvīm un trokšņaini tās aizvēra aiz sevis.

Tā kā istaba bija diezgan tumša, es piegāju tuvāk logam, kas pavērās uz ielu. Blāvā saules gaisma pēkšņi pastiprinājās līdz intensīvam spožumam, kurā dzelzs režģotais logs pilnībā pazuda. Uz šī žilbinošā fona parādījās skaidri materializēta Šri Juktešvara figūra!

Apjukusi līdz šoka robežai, es piecēlos no krēsla un nometos ceļos viņa priekšā. Ar ierasto cieņas pilno sveiciens žestu pie sava guru kājām es pieskāros viņa apaviem. Tie bija man pazīstami, izgatavoti no oranži krāsota audekla ar virves zoli. Viņa okera krāsas svami audums pieskārs man; es skaidri sajutu ne tikai viņa tērpa tekstūru, bet arī apavu raupjo virsmu un viņa kāju pirkstu spiedienu tajos. Pārāk pārsteigta, lai pateiktu ne vārda, es piecēlos un jautājoši paskatījos uz viņu.

"Man bija prieks, ka jūs saņēmət manu telepātisko ziņojumu." Meistara balss bija mierīga, pilnīgi normāla. "Esmu pabeidzis savas darīšanas Kalkutā un ieradīšos Seramporā ar pulksten desmit vilcienu."

Kamēr es joprojām klusībā skatījos, Šri Juktešvars turpināja: "Šī nav parādība, bet gan mana miesa un asinis. Man ir dievišķi pavēlēts sniegt jums šo pieredzi, kas uz zemes ir reta. Satieciēt mani stacijā; jūs un Didžens redzēsiet mani nākam jums pretī, gērbtu tāpat kā tagad. Man pa priekšu brauks līdzbraucējs – mazs zēns, kas nes sudraba krūzi."

Mans guru uzlika abas rokas man uz galvas, nomurminot svētību. Noslēdzot runu ar vārdiem " *Taba Asi* ", **19-1** Es dzirdēju īpatnēju dārdoņu. **19-2** Viņa ķermenis caururbjošajā gaismā sāka pamazām izkust. Vispirms pazuda viņa pēdas un kājas, tad rumpis un galva, kā sarullēts rullis. Līdz pat pēdējam brīdim es jutu viņa pirkstus viegli pieskaramies maniem matiem. Mirdzums izgaissa; manā priekšā nepalika nekas cits kā tikai restotais logs un bāla saules gaismas straume.

Es paliku pusstulbumā apjukumā, prātojot, vai neesmu kļuvis par halucinācijas upuri. Drīz istabā ienāca satriekts Dižens.

"Skolotājs nebija ne deviņu vakara vilcienā, ne pat deviņu trīsdesmitajā," paziņoja mans draugs ar vieglu atvainošanās balsi.

"Nāc tad; es zinu, ka viņš ieradīsies pulksten desmitos." Es paņēmu Dižēna roku un spēcīgi steidzos viņam līdzī, nepievēršot uzmanību viņa protestiem. Apmēram desmit minūšu laikā mēs ieradāmies stacijā, kur vilciens jau pūšot apstājās.

"Viss vilciens ir piepildīts ar Meistara auras gaismu! Viņš ir tur!" es priecīgi iesaucos. "Tu tā sapņo?" Dijens izsmējīgi iesmējās.

"Pagaidīsim šeit." Es pastāstīju draugam, kā mūsu guru mums tuvosies. Kad biju pabeidzis savu aprakstu, parādījās Šrī Juktešvars, ģērbies tādās pašās drēbēs, kādas biju redzējis pirms neilga laika. Viņš lēnām gāja maza zēna, kas nesa sudraba krūzi, pēdās.

Uz brīdi mani pārņēma aukstas bailes vilnis, redzot manas pieredzes nepieredzēto dīvainību. Es jutu, kā materiālistiskā divdesmitā gadsimta pasaule man izslīd no rokām; vai es biju atpakaļ tajos senajos laikos, kad Jēzus parādījās Pēterim pie jūras?

Kad Šrī Juktešvars, mūsdienu jogs-kristus, sasniedza vietu, kur mēs ar Didženu bijām bez vārdiem iesakņojušies, Meistars uzsmaidīja manam draugam un piebilda:

"Es nosūtīts tu a ziņojums arī, bet tu bija nespējīgs uz satvert to."

Dižens klusēja, bet ar aizdomām uz mani paskatījās. Pēc tam, kad bijām pavadījuši savu guru uz viņa vientuļnieku mītni, mēs ar draugu devāmies Seramporas koledžas virzienā. Dižens apstājās uz ielas, sašutumam plūstot no katras viņa poras.

"Tātad! Meistars nosūtīts es a ziņa! Tomēr tu slēpts to! Es pieprasījums an skaidrojums!"

"Vai varu palīdzēt, ja tavs mentālais spogulis svārstās ar tādu nemieru, ka tu nespēj uztvert mūsu guru norādījumus?" es atcirtu.

Dusmas pazuda no Dižēna sejas. "Es saprotu, ko jūs domājat," viņš nožēlojami teica. "Bet, lūdzu, paskaidrojiet, kā jūs varējāt zināt par bērnu ar krūzi."

Kad biju pabeidzis stāstu par Meistara fenomenālo parādīšanos pansijā tajā rītā, mēs ar draugu bijām sasnieguši Seramporas koledžu.

"Stāsts, ko tikko dzirdēju par mūsu guru spējām," sacīja Dijens, "liek man justies tā, it kā jebkura universitāte pasaulē būtu tikai bērnudārzs."

Nodaļa 19 Zemsvītras piezīmes

19-1 : The Bengāļu "Uz redzēšanos"; burtiski, tas ir a cerīgs paradokss: "Tad

Es nāc." 19-2: Raksturīgā ķermeņa atomu dematerializācijas skaņa.

NODAĻA: 20

Mēs Darīt Nav Apmeklējiet Kašmira

"Tēvs, es vēlos uzaicināt Skolotāju un četrus draugus pavadīt mani uz Himalaju pakājēm manas vasaras brīvlaikā. Vai es varētu saņemt sešas vilciena biļetes uz Kašmiru un pietiekami daudz naudas, lai segtu mūsu ceļa izdevumus?"

Kā jau biju gaidījis, tēvs sirsnīgi iesmējās. "Šī ir jau trešā reize, kad tu man stāsti to pašu muļķīgo stāstu. Vai tu neizteici līdzīgu lūgumu pagājušajā vasarā un aizpagājušajā? Pēdējā brīdī Šri Juktešvardži atsakās doties."

"Tā ir taisnība, Tēvs; es nezinu, kāpēc mans guru nedod man savu konkrēto vārdu par Kašmiru. "20- 1 Bet, ja es viņam pateikšu, ka esmu jau nodrošinājis caurlaides no tevis, kaut kā man šķitīs, ka šoreiz viņš piekritīs doties ceļojumā."

Tēvs tajā brīdī nebija pārliecināts, bet nākamajā dienā pēc dažām labsirdīgām izsmieklām viņš man iedeva sešas caurlaides un desmit rūpiju banknošu rulli.

"Es diez vai domāt tavs teorētisks ceļojums vajadzības tāds praktisks rekvizīti," viņš atzīmēja, "bet šeit viņi ir."

Tajā pēcpusdienā es parādīju savu laupījumu Šri Juktešvaram. Lai gan viņš pasmaidīja par manu entuziasmu, viņa vārdi bija neizteiksmīgi: "Es gribētu doties; redzēsim." Viņš neko neteica, kad es lūdzu viņa mazo vientuļnieka mācekli Kanai mūs pavadīt. Es uzaicināju arī vēl trīs draugus - Radžendru Natu Mitru, Džotinu Odiju un vēl vienu zēnu. Mūsu izbraukšanas datums bija noteikts nākamajā pirmdienā.

Sestdien un svētdien es paliku Kalkutā, kur manas ģimenes mājās tika svinētas brālēna laulības. Es ierados Seramporā ar savu bagāžu agri pirmdienas rītā. Radžendra mani sagaidīja pie ermitāžas durvīm.

"Meistars ir ārā, iešana. Viņš ir atteicās uz ej."

Es biju vienlīdz apbēdināts un nepiekāpīgs. "Es nedošu tēvam trešo iespēju izsmiet manus himēriskos plānus attiecībā uz Kašmiru. Nāciet; pārējie no mums tāpat iesim."

Radžendra vienojās; Es pa kreisi tas ašrams uz atrast a kalps. Kanai, Es zināja, gribētu
ne ņemt tas ceļojums

bez Saimnieka, un bija nepieciešams kāds, kas pieskatītu bagāžu. Es atcerējos Behari, kurš iepriekš bija kalpone manas ģimenes mājās un tagad strādāja pie kāda Serampores skolas skolotāja. Ātri pastaigājoties, es satiku savu guru kristīgās baznīcas priekšā netālu no Serampore tiesas nama.

"Kur ir tu iet?" Šrī Juktešvara seja bija nesmaidīgs.

"Kungs, dzirdēju, ka jūs ar Kanai nedosieties ceļojumā, ko esam plānojuši. Es meklēju Behari. Jūs atceraties, ka pagājušajā gadā viņš tik ļoti vēlējās redzēt Kašmiru, ka pat piedāvājās kalpot bez atlīdzības."

"Es atceros. Tomēr es nedomāju, ka Behari būs ar mieru

iet." Es biju sašutis. "Viņš vienkārši nepacietīgi gaida šo

iespēju!"

Mans guru klusībā atsāka savu iešanu; drīz vien es sasniedzu skolotāja māju. Behari pagalmā mani sagaidīja ar draudzīgu sirsnību, kas pēkšņi pazuda, tiklīdz es pieminēju Kašmiru. Nomurminājis atvairošanās vārdu, kalps mani atstāja un iegāja sava darba devēja mājā. Es gaidīju pusstundu, nervozi pārliecinoties, ka Behari kavēšanos izraisa gatavošanās viņa ceļojumam. Beidzot es piekļāvēju pie ārdurvīm.

"Behari aizgāja pa aizmugurējām kāpnēm apmēram pirms trīsdesmit minūtēm," mani informēja kāds vīrietis. Viņa lūpās virmoja viegls smaids.

Es skumji aizgāju, prātojot, vai mans ielūgums nebija pārāk uzbāzīgs, vai arī Skolotāja neredzamā ietekme darbojās. Ejot garām kristīgajai baznīcai, es atkal redzēju savu guru lēnām nākam man pretī. Negaidot manu ziņojumu, viņš iesaucās:

"Tātad Behari gribētu ne aiziet! Tagad, kas ir tavs plāni?"

Es jutos kā nepaklausīgs bērns, kurš ir apņēmis nepaklausīt savam valdonīgajam tēvam. "Kungs, es lūgšu tēvocim aizdot man savu kalpu Lalu Dhari."

"Ja vēlies, vari apciemot savu tēvoci," Šrī Juktešvars atbildēja, iesmejoties. "Bet diez vai tev patiks šī vizīte."

Bažīgs, bet dumpīgs, es atstāju savu guru un iegāju Seramporas tiesas namā. Mans tēvocis no tēva puses, Sarada Gošs, valdības advokāts, mani sirsnīgi sagaidīja.

"Es šodien kopā ar dažiem draugiem dodos uz Kašmiru," es viņam teicu. "Gadiem ilgi esmu gaidījis šo ceļojumu uz Himalajiem."

"Es priecājos par tevi, Mukunda. Vai ir kaut kas, ko es varētu darīt, lai

padarītu tavu ceļojumu ērtāku ?"

Šie laipns vārdi deva es a lifts no iedrošinājums. "Dārgais tēvocis," Es teica, "varētu tu iespējams rezerves

es tavs kalps, Lal Dhari?"

Mans vienkāršais lūgums iedarbojās kā zemestrīce. Tēvocis tik spēcīgi palēcās, ka viņa krēsls apgāzās, papīri uz galda lidoja uz visām pusēm, un viņa pīpe, gara, kokosriekstu kāta veidota burbulpīpe, ar lielu blīkšķi nokrita uz grīdas.

"Tu, egoistiskais jauneklis," viņš kļiedza, dusmās trīcēdams, "cik absurda doma! Kas par mani parūpēsies, ja tu paņemsi līdzīgu manu kalpu vienā no saviem izpriecu braucieniem?"

Es slēpu savu pārsteigumu, domādams, ka mana jaukā tēvoča pēkšņā sejas izteiksmes maiņa bija tikai vēl viena mīkla dienā, kas pilnībā veltīta nesaprotamībai. Mana atkāpšanās no tiesas nama biroja bija drīzāk ātra nekā cienīga.

Es atgriezos ermitāžā, kur mani draugi gaidoši bija sapulcējušies. Manī pieauga pārliecība, ka aiz Skolotāja attieksmes slēpjas kāds pietiekami, kaut arī ārkārtīgi noslēpumains motīvs. Mani pārņēma nožēla, ka esmu mēģinājis nepieļaut sava guru gribu.

"Mukunda, vai tu nevēlētos vēl kādu brīdi palikt pie manis?" jautāja Šrī Juktešvars. "Radžendra un pārējie tagad var doties uz priekšu un gaidīt tevi Kalkutā. Būs daudz laika, lai noķertu pēdējo vakara vilcienu no Kalkutas uz Kašmiru."

"Kungs, Es nedari aprūpe uz iet bez tu," Es teica sērīgi.

Mani draugi nepievērsa manai piezīmei ne mazāko uzmanību. Viņi izsauca ātrās palīdzības karieti un aizbrauca ar visu bagāžu. Kanai un es klusi sēdējām pie mūsu guru kājām. Pēc pusstundas pilnīgas klusēšanas Meistars piecēlās un devās uz otrā stāva ēdamistabas terasi.

"Kanai, lūdzu kalpot Mukundas ēdiens. Viņa vilciens lapas drīz."

Pieceloties no segas, es pēkšņi sastingu, mani pārņēma slikta dūša un briesmīga trīcoša sajūta vēderā. Durošās sāpes bija tik intensīvas, ka man šķita, ka esmu pēkšņi iemests kādā vardarbīgā ellē. Akli taustīdamies pretī savam guru, es sabruku viņa priekšā, uzbrukts visiem briesmīgās Āzijas holēras simptomiem. Šrī Juktešvars un Kanai aiznesa mani uz viesistabu.

Sāpju pārņemts, es iesaucos: "Skolotāj, es Tev atdodu savu dzīvību!", jo es ticēju, ka tā patiešām strauji atkāpjas no mana ķermeņa krastiem.

Šrī Juktešvara likt mans galva ieslēgts viņa klēpī glāstīšana mans piere ar eņģeļa maigums.

"Tagad redzi, kas būtu noticis, ja tu būtu stacijā kopā ar draugiem," viņš teica. "Man

vajadzēja par tevi rūpēties šādā dīvainā veidā, jo tu izvēlējies apšaubīt manu spriedumu par došanos ceļojumā tieši šajā laikā."

Beidzot es sapratu. Tā kā lielie meistari reti uzskata par vajadzīgu atklāti demonstrēt savas spējas, nejaušs novērotājs no tas dienas notikumi gribētu ir iedomāts ka viņu secība bija diezgan dabisks.

Mana guru iejaukšanās bija pārāk smalka, lai to varētu aizdomāt. Viņš savu gribu bija īstenojis caur Behari, manu tēvoci Saradu, Radžendru un pārējiem tik neuzkrītošā veidā, ka droši vien visi, izņemot mani pašu, domāja, ka šīs situācijas ir bijušas loģiski normālas.

Tā kā Šrī Juktešvars nekad neaizmirsā savus sociālos pienākumus, viņš lika Kanai vērsties pie speciālista un informēt manu tēvoci.

"Meistars," Es protestēja, "tikai tu kanna dziedēt mani. Es rīts arī tālu aizgājis priekš jebkurš ārsts."

"Bērns, tevi sargā Dieva žēlsirdība. Neuztraucies par ārstu; viņš tevi šādā stāvoklī neatradīs. Tu jau esi dziedināta."

Pēc mana guru vārdiem mani pārņēma mokošās ciešanas. Es vāji piecēlos sēdus. Drīz vien ieradās ārsts un mani rūpīgi izmeklēja.

"Šķiet, ka esat pārcietis vissliktāko," viņš teica. "Es paņemšu līdzīgu dažus paraugus laboratorijas analīzēm."

The sekojošais rīts tas ārsts ieradās steigšus. Es bija sēžot augšup, iekšā labs stiprie alkoholiskie dzērieni.

"Nu, nu, lūk, jūs esat, smaidot un plāpājot, it kā jums nebūtu bijusi nekāda saskarsme ar nāvi." Viņš maigi paglaudīja manu roku. "Es diez vai gaidīju, ka atradīšu jūs dzīvu, pēc tam, kad no paraugiem biju atklājis, ka jūsu slimība ir Āzijas holera. Jums ir paveicies, jaunais cilvēks, ka jums ir guru ar dievišķām dziedināšanas spējām! Esmu par to pārliecināts!"

Es no visas sirds piekritu. Kamēr ārsts gatavojās doties prom, durvīs parādījās Radžendra un Odija. Aizvainojums viņu sejās nomainījās līdzjūtībā, kad viņi uzmeta skatienu ārstam un pēc tam manai nedaudz bālajai sejai.

"Mēs bija dusmīgi kad tu nedarīja pagrieziena augšup kā vienojās plkst. tas Kalkuta vilciens. Tu ir bijis slims?"

"Jā." Es nevarēju noturēties smieklos, kad mani draugi nolika bagāžu tajā pašā stūrī, kur tā bija aizņēmusi vakar. Es citēju: "Bija kuģis, kas devās uz Spāniju; kad tas ieradās, tas atkal atgriezās!"

Saimnieks ienāca istabā. Es atļāvos atveseļojoša cilvēka brīvībām un maigi satvēru viņa roku.

"Gurudži," es teicu, "kopš sava divpadsmitā gada esmu daudzkārt neveiksmīgi mēģinājis sasniegt Himalajus. Esmu beidzot pārliecināts, ka bez tavas svētības Dieviete Pārvatī **20-2**" mani nepieņems!"

.....
20-1 : Lai gan Meistars neizdevās uz izgatavot jebkurš skaidrojums, viņa nevēlēšanās uz apmeklējums Kašmira laikā tie divi vasaras iespējams, tā bija iepriekšēja nojausma, ka tur vēl nebija īstais laiks viņa slimībai (skatīt 22. nodaļu).

20-2 : Burtiski, "no tas kalni." Pārvatī, mitoloģiski pārstāvēts kā a meita no Himavat vai tas svēts

NODAĻA: 21

Mēs Apmeklējiet Kašmira

"Tu tagad esi pietiekami stiprs, lai ceļotu. Es tevi pavadīšu uz Kašmiru," divas dienas pēc manas brīnumainās atveseļošanās no Āzijas holēras man paziņoja Šri Juktešvars.

Tajā vakarā mūsu sešu cilvēku grupa devās uz ziemeļiem. Mūsu pirmā nesteidzīgā pietura bija Simla, karalienes pilsēta, kas balstījās uz Himalaju pakalnu troņa. Mēs pastaigājāmies pa stāvajām ielām, apbrīnojot lieliskos skatus.

"Pārdodu angļu zemenes!" iesaucās veca sieviete, tupējot gleznainā atklātā tirgus laukumā.

Saimniekam radās interese par dīvainajiem mazajiem sarkanajiem augļiem. Viņš nopirka pilnu grozu un piedāvāja to Kanai un man, kas bijām netālu. Es nogaršoju vienu ogu, bet steigšus to izsplāvu zemē.

"Kungs, kas a skābs auglis! Es varētu nekad patīk zemenes!"

Mans guru iesmējās. "Ak, tev tās garšos — Amerikā. Tur vakariņās tava saimniece tās pasniegs ar cukuru un krējumu. Pēc tam, kad viņa būs saspaidījusi ogas ar dakšiņu, tu tās nogaršosi un teiksi: "Cik gardas zemenes!" Tad tu atcerēsies šo dienu Simlā."

Šri Juktešvara pareģojums pazuda no manas prāta, bet atkal parādījās daudzus gadus vēlāk, neilgi pēc manas ierašanās Amerikā. Es biju vakariņu viesis Alises T. Hesejas kundzes (māsas Jogmatas) mājās Rietumsomervilā, Masačūsetsas štatā. Kad uz galda tika likts zemeņu deserts, mana saimniece paņēma dakšiņu un saspaidīja manas ogas, pievienojot krējumu un cukuru. "Augļi ir diezgan skābi; es domāju, ka jums patiks tie šādi pagatavoti," viņa piebilda.

Es iedzēru pilnu muti. "Cik gardas zemenes!" es iesaucos. Tūlīt no bezgalīgās atmiņu alas iznira mana guru pareģojums Simlā. Bija satriecoši apzināties, ka sen atpakaļ

Šri Juktešvara dievišķais prāts bija jutīgi uztvēris karmisko notikumu programmu,
kas klīst nākotnes ēterā.

Drīz vien mūsu grupa pameta Simlu un devās uz Rāvalpindi. Tur mēs noīrējām lielu landau, ko vilka divi zirgi, un ar to sākām septiņu dienu ceļojumu uz Šrīnagaru, Kašmīras galvaspilsētu. Otrajā dienā mūsu ceļojumā uz ziemeļiem atklājās patiesie Himalaju plašumi. Kamēr mūsu karietes dzelzs riteņi čīkstēja pa karstajiem, akmeņainajiem ceļiem, mūs sajūsmināja mainīgie kalnu varenības skati.

"Kungs," Oddy teica uz Meistars, "Es rīts ievērojami baudot šie krāšņs ainas iekšā tavš svēts uzņēmums."

Mani pārņēma prieks par Odijas atzinību, jo šajā ceļojumā es biju saimnieks. Šrī Juktešvars notvēra manu domu; viņš pagriezās pret mani un nočukstēja:

"Neglaimo sev; Odiju ne tuvu tik ļoti sajūsmina ainava, cik doma mūs atstāt pietiekami ilgi, lai uzsmēķētu cigareti."

Es biju šokēts. "Kungs," es klusi teicu, "lūdzu, neizjauciet mūsu saskaņu ar šiem nepatīkamajiem vārdiem. Es gandrīz nevaru noticēt, ka Odija ilgojas pēc smēķēšanas." **21-1** Es ar bažām paskatījos uz savu parasti neapturamo guru.

"Ļoti labi; es neko neteikšu Odijam," iesmējās Meistars. "Bet tu drīz redzēsi, kad landau apstāsies, ka Odijs ātri izmanto savu izdevību."

Kariete piebrauca pie neliela karavānseraja. Kad mūsu zirgus veda padzirdīt, Odija jautāja: "Kungs, vai jūs iebilstu, ja es kādu brīdi pabrauktu kopā ar kučeri? Es vēlētos ieelpot nedaudz svaiga gaisa."

Šrī Juktešvara deva atļauja, bet atzīmēja uz es, "Viņš vēlas svaigs dūmi un ne svaigs gaiss."

Landau atsāka savu trokšņaino kustību pa puteklainajiem ceļiem. Saimnieka acis mirdzēja; viņš man pamācīja: "Izstiep kaklu pa vagona durvīm un paskaties, ko Odijs dara ar gaisu."

Es paklausīju un biju pārsteigts, vērojot Odiju izelpojam cigarešu dūmu gredzenus. Mans skatiens uz Šrī Juktešvaru bija atvainošanās pilns.

"Jums, kā vienmēr, taisnība, kungs. Odija bauda dūmu un panorāmu." Es pieņēmu, ka Mans draugs bija saņēmis dāvanu no taksometra vadītāja; es zināju, ka Odija nebija atvedusi cigaretes no Kalkutas.

Mēs turpinājām labirintveida ceļu, ko rotāja upju, ieleju, stāvu klinšu un daudzu kalnu grēdu skati. Katru vakaru mēs apstājāmies lauku viesnīcās un gatavojām pašī savu ēdienu. Šrī Juktešvars īpaši rūpējās par manu uzturu, uzstājot, lai visās ēdienreizēs būtu laima sula. Es joprojām biju vājš, bet ar katru dienu uzlabojos, lai gan grabošie rati bija stingri paredzēti diskomfortam.

Priecīgas gaidas piepildīja mūsu sirdis, tuvojoties Kašmiras centrālajai daļai, paradīzes zemei ar lotosa ezeriem, peldošiem dārziem, košām nojumēm klātām māju laivām, ar daudziem tiltiem savienoto Dželumas upi un ziediem klātām ganībām, ko visu ieskauj Himalaju majestātiskums. Mūsu tuvošanās Šrīnagarai bija caur...

augstu, viesmīlīgu koku aleja. Mēs īrējām istabas divstāvu viesnīcā ar skatu uz dižciltīgajiem pakalniem. Tekoša ūdens nebija pieejams; mēs smēlāmies ūdeni no tuvumā esošas akas. Vasaras laikapstākļi bija ideāli – siltas dienas un nedaudz vēsas nakts.

Mēs devāmies svētceļojumā uz seno Svami Šankaras templi Šrīnagarā. Raugoties uz kalna virsotnē esošo vientuļnieku mītni, kas drosmīgi slējās pret debesīm, es iekritu ekstātiskā transā. Man parādījās vīzija par kalna virsotnē esošu savrupmāju tālā zemē. Augstais Šankaras ašrams manā priekšā bija pārveidots par ēku, kurā gadus vēlāk es Amerikā nodibināju Pašrealizācijas biedrības galveno mītni. Kad es pirmo reizi apmeklēju Losandželosu un ieraudzīju lielo ēku Vašingtonas kalna virsotnē, es to uzreiz atpazinu no savām tālajām vīzijām Kašmirā un... citur.

Dažas dienas Srinagarā; tad uz Gulmargu ("kalnu ziedu takas"), kas paaugstināta par sešiem tūkstošiem pēdu. Tur man bija pirmā jāšana ar lielu zirgu. Radžendra uzkāpa nelielā rikšotājā, kura sirdi dega ātruma ambīcijas. Mēs uzdrošinājāmies kāpt ļoti stāvajā Khilanmarg; taka veda cauri blīvam mežam, kurā bija daudz sēņu, kur miglas klātās takas bieži vien bija nedrošas. Taču Radžendras mazais dzīvnieks nekad neļāva manam milzīgajam zirgam ne mirkli atpūsties, pat visbīstamākajos pagriezienos. Radžendras zirgs nenogurstoši turpināja, nemanot neko citu kā vien sacensību prieku.

Mūsu spraigo skrējieni atalgoja elpu aizraujošs skats. Pirmo reizi šajā dzīvē es visos virzienos lūkojos uz varenajiem, sniegotajiem Himalaju kalniem, kas stāvēja viens virs otra kā milzīgu ķermeņu silueti. polārlāči. Manas acis līksmi baudīja bezgalīgās ledaino kalnu virsotnes pret saulaini zilajām debesīm.

Es jautri ripoju kopā ar saviem jaunajiem biedriem, visiem mēteļos, pa dzirkstoši baltajām nogāzēm. Lejup kāpjot, mēs tālumā redzējām plašu dzeltenu ziedu paklāju, kas pilnībā pārvērtā drūmos kalnus.

Mūsu nākamās ekskursijas bija uz imperatora Džehangira slavenajiem karaliskajiem "izpriecu dārziem" Šalimarā un Nišat Bagā. Senā pils Nišat Bagā ir celta tieši virs dabiska ūdenskrituma. Straume, kas plūst no kalniem, ir regulēta ar atjautīgu ierīču palīdzību, lai plūstu pāri krāsainām terasēm un ieplūstu strūklakās žilbinošo puķu dobjū vidū. Strauts ieplūst arī vairākās pils telpās, galu galā fejski ieplūstot ezerā lejā. Milzīgie dārzi ir krāsu sacelti - divpadsmit toņu rozes, lauvmutītes, lavandas, atraitnītes, magones. An smaragds ietverot kontūra ir dots ar simetrisku rindas no *chinars*, **21-2** cipreses, ķiršu koki; aiz tiem paceļas Himalaju baltās askēzes.

Kašmiras vīnogas Kalkutā tiek uzskatītas par retu delikatesi. Radžendra, kurš, sasniedzot Kašmiru, bija apsolījis sev īstas dzīres, bija vīlies, ka tur nav lielu vīna dārzu. Reizēm es viņu jokaini kaitināju par viņa nepamatotajām gaidām.

"Ak, esmu tik ļoti pārēdies ar vīnogām, ka nevaru paiet!" es teiktu. "Neredzamās

vīnogas brūvē manī!" Vēlāk dzirdēju, ka Kabulā, uz rietumiem no Kašmiras, bagātīgi aug saldas vīnogas. Mēs mierinājām sevi ar saldējumu, kas gatavots no *rabri* , stipri iebiezināta piena, un

aromatizēts ar vesels pistāciju rieksti.

Mēs devāmies vairākos izbraucienos ar *šikarām* jeb māju laivām, ko noēnoja sarkani izšūtas nojumes, tās plūda pa Dāla ezera sarežģītajiem kanāliem – kanālu tīklu, kas atgādināja ūdeņainu zirnekļa tīklu. Šeit daudzie peldošie dārzi, rupji improvizēti no baļķiem un zemes, pārsteidz ar izbrīnu, tik neiederīgs ir pirmais skats uz dārzeniem un melonēm, kas aug plašo ūdeņu vidū. Reizēm var redzēt zemnieku, kurš nicina būt "sakņojies zemē", velkot savu kvadrātveida "zemes" gabalu uz jaunu vietu daudzpirkstu ezerā.

Šajā legendārajā ielejā var atrast visu zemes skaistumu iemiesojumu. Kašmiras dāma ir kalnu vainagota, ezeru vītņotā un ziedu apauta. Vēlākos gados, kad biju apceļojis daudzas tālas zemes, es sapratu, kāpēc Kašmiru bieži sauc par gleznaināko vietu pasaulē. Tai piemīt daļa no Šveices Alpu, Skotijas Lohlomonda ezera un izsmalcināto Anglijas ezeru burvības. Amerikāņu ceļotājs Kašmirā atrod daudz ko tādu, kas viņam atgādina Aļaskas skarbo varenību un Paiksa virsotni netālu no Denveras.

Kā konkursa ainavu veidotāju es piedāvāju pirmo vietu vai nu krāšņajā Čočimilko ainavā Meksikā, kur kalni, debesis un papeles atspoguļojas neskaitāmās ūdens joslās rotaļīgo zivju vidū, vai arī dārgakmeņiem līdzīgajos Kašmiras ezeros, ko kā skaistas jaunavas sargā stingrā Himalaju uzraudzība. Šīs divas vietas manā atmiņā palikušas kā skaistākās vietas uz zemes.

Tomēr mani pārņēma arī bijība, kad pirmo reizi ieraudzīju Jeloustounas nacionālā parka, Kolorādo un Aļaskas Lielā kanjona brīnumus. Jeloustounas parks, iespējams, ir vienīgais reģions, kur var redzēt neskaitāmus geizerus, kas šaujas augstu gaisā un darbojas gadu no gada ar pulksteņa mehānisma regularitāti. Tā opālu un safīru baseini un karstie sēra avoti, lāči un savvaļas radības atgādina, ka daba šeit atstāja savas agrākās radības paraugu. Braucot ar motoru... Vaiomingas ceļiem līdz karstu, burbuļojošu dubļu "Velna krāsu podam" ar burbuļojošiem avotiem, tvaika strūklakām un visos virzienos šļācošām geizeriem, es biju noskaņots teikt, ka Jeloustouna ir pelnījusi īpašu balvu par unikalitāti.

Josemitas senie, majestātiskie sekvojas, kas stiepjas tālu neizdibināmajās debesīs, ir zaļas, dabiskas katedrāles, kas veidotas ar dievišķu prasmi. Lai gan Austrumos ir brīnišķīgi ūdenskritumi, neviens no tiem nelīdzinās Niagāras straumju skaistumam netālu no Kanādas robežas. Kentuki Mamutu alas un Ņūmeksikas Karlsbadas alas ar krāsainiem, lāstekām līdzīgiem veidojumiem ir satriecošas pasaku zemes. To garās stalaktītu smailes adatas, kas karājas no alas... griesti un spoguļots iekšā pazemē ūdeņi, tagadne a ieskats no cits pasaules kā iemīlēties vīrietis.

Lielākā daļa Kašmiras hinduistu, kas ir pasauleslaveni ar savu skaistumu, ir tikpat balti kā eiropieši, un viņiem ir līdzīgas sejas vaibsti un kaulu uzbūve; daudziem ir zilas acis un blondi mati. Ģērbušies Rietumu apģērbā, viņi izskatās pēc amerikāņiem. Aukstie Himalaji aizsargā kašmiriešus no tveicīgās saules un saglabāt

viņu gaisma sejas krāsas. Kā viens ceļojumi uz tas dienvidu un tropu platuma grādos Indijā viņš pakāpeniski atklāj, ka cilvēki kļūst arvien tumšāki.

Pēc laimīgām nedēļām Kašmirā es biju spiests atgriezties Bengālijā uz Seramporas koledžas rudens semestri. Šrī Juktešvars palika Šrīnagarā kopā ar Kanai un Odiju. Pirms manas aizbraukšanas Skolotājs deva mājienu, ka viņa ķermenis Kašmirā tiks pakļauts ciešanām.

"Kungs, jūs izskatāties izcili vesels," es

iebildu. "Pastāv iespēja, ka es pat varētu

pamest šo zemi."

"Gurudži!" Es nokritu pie viņa kājām ar lūdzošu žestu. "Lūdzu, apsoli, ka tu tagad neatstāsi savu ķermeni. Es neesmu pilnīgi gatavs turpināt bez tevis."

Šrī Juktešvars klusēja, bet tik līdzjūtīgi man uzsmaidīja, ka es jutos nomierinājies. Negribīgi es viņu atstāju.

"Meistars bīstami slims." Šī telegramma no Odijas mani sasniedza neilgi pēc atgriešanās Seramporā .

"Kungs," es izmisīgi nosūtīju ziņu savam guru, "es lūdzu jūsu solījumu mani neatstāt. Lūdzu, paturiet savu ķermeni; citādi es arī miršu."

"Esi tas kā tu vēlēšanās." Šis bija Šrī Juktešvara atbilde no Kašmira.

Pēc dažām dienām pienāca vēstule no Odija, kurā viņš mani informēja, ka Meistars ir atveseļojies. Kad viņš atgriezās Seramporā nākamo divu nedēļu laikā, es ar skumjām atklāju, ka mana guru ķermeņa svars ir samazinājies līdz pusei no tā parastā svara.

Par laimi priekš viņa mācekļi, Šrī Juktešvara apdegusi daudzi no viņu grēki iekšā tas uguns no viņa stiprs drudzis Kašmirā. Metafiziskā slimību fiziskās pārņemšanas metode ir zināma augsti attīstītiem jogiem. Spēcīgs cilvēks var palīdzēt vājākam, palīdzot nest viņa smago nastu; Garīgais supercilvēks spēj mazināt savu mācekļu fizisko vai garīgo nastu, daloties viņu pagātnes rīcības karmā. Tāpat kā bagāts vīrs zaudē naudu, atmaksājot lielu parādu savam pazudušajam dēlam, kurš tādējādi tiek glābts no savas neprātības briesmīgajām sekām, tā arī skolotājs labprātīgi upurē daļu savas miesas bagātības, lai atvieglotu mācekļu ciešanas. **21-3**

Ar slepeni metodi jogs savieno savu prātu un astrālo ķermeni ar ciešanas skartā indivīda prātu un astrālo ķermeni; slimība pilnībā vai daļēji tiek pārnesta uz svētā ķermeni. Ieguvis Dievu fiziskajā laukā, meistaram vairs nerūp, kas notiek ar šo materiālo formu. Lai gan viņš var pieļaut, ka tā reģistrēja noteiktu slimību, lai atvieglotu citas, viņa prāts nekad netiek ietekmēts; viņš uzskata sevi par laimīgu, ka spēj sniegt šādu palīdzību.

Bhakta, kurš ir sasniedzis galīgo pestīšanu Kungā, atklāj, ka viņa ķermenis ir pilnībā izpildījis savu mērķi; tad viņš to var izmantot jebkādā veidā, ko uzskata par piemērotu. Viņa darbs pasaulē ir mazināt cilvēces bēdas, vai nu ar garīgiem līdzekļiem, vai ar intelektuālu padomu, vai ar gribasspēku, vai ar fizisku slimību pārņemšanu. Atbrīvojoties no virsapziņas, kad vien to vēlas, meistars var palikt neziņā par fiziskām ciešanām; dažreiz viņš...

izvēlas stoiski paciest ķermeņa sāpes, rādot piemēru mācekļiem. Uzliekot sev citu cilvēku kaites, jogs var apmierināt viņu karmisko cēloņu un seku likumu. Šis likums darbojas mehāniski vai matemātiski; tā darbību var zinātniski manipulēt dievišķas apzināšanās cilvēki. gudrība.

Garīgais likums neprasa, lai meistars saslimtu, kad viņš dziedina citu cilvēku. Dziedināšana parasti notiek, pateicoties svētā zināšanām par dažādām tūlītējas dziedināšanas metodēm. iekšā kurš nē sāp uz tas garīgs dziednieks ir iesaistīts. Ieslēgts reti gadījumi, tomēr, a Skolotājs, kurš vēlas ievērojami paātrināt savu mācekļu evolūciju, var brīvprātīgi uz sava ķermeņa uzstrādāt lielu daļu no viņu nevēlamās karmas.

Jēzus apliecināja sevi kā izpirkuma maksu par daudzu grēkiem. Ar savu dievišķo spēku, **21.-4.** Viņa ķermenis nekad nebūtu varējis tikt pakļauts nāvei krustā, ja viņš nebūtu labprātīgi sadarbojies ar smalko kosmisko cēloņu un seku likumu. Tādējādi viņš uzņēmās citu karmas sekas, īpaši savu mācekļu karmas. Tādā veidā viņi tika ļoti attīrīti un sagatavoti, lai saņemtu visuresošo apziņu, kas vēlāk pār viņiem nolaidās.

Tikai sevi apzināties meistars var pārnest savu dzīvības spēku vai ienest savā ķermenī citu cilvēku slimības. Parasts cilvēks nevar izmantot šo jogisko dziedināšanas metodi, un nav arī vēlams, lai viņš to darītu; jo nevesels fizisks instruments ir šķērslis Dieva meditācijai. Hinduistu raksti māca, ka cilvēka pirmais pienākums ir uzturēt savu ķermeni labā stāvoklī; pretējā gadījumā viņa prāts nespēj saglabāt stingru garīgo koncentrēšanos.

Tomēr ļoti stiprs prāts var pārvarēt visas fiziskās grūtības un sasniegt Dieva apzināšanos. Daudzi svētie ir ignorējuši slimības un guvuši panākumus savos dievišķajos meklējumos. Svētais Asīzes Francisks, smagi mocīts ar slimībām, dziedināja citus un pat piecēla mirušos.

Es pazinu kādu indiešu svēto, kura puse ķermeņa reiz bija pilna ar čūlām. Viņa diabēta stāvoklis bija tik akūts, ka parastos apstākļos viņš nevarēja nosēdēt mierā vienā brīdī ilgāk par piecpadsmit minūtēm. Bet viņa garīgā tieksme bija neapturama. "Kungs," viņš lūdza, "vai Tu nāc..." "mans salauztais templis?" Ar nemītīgu gribasspēku svētais pakāpeniski spēja katru dienu sēdēt lotosa pozā astoņpadsmit stundas nepārtraukti, iegrimis ekstātiskā transā.

"Un," viņš man teica, "pēc trim gadiem es atradu Bezgalīgo Gaismu kvēlojam manā sagrautajā ķermenī. Priecājos par priecīgo spožumu, es aizmirsu ķermeni. Vēlāk es redzēju, ka tas bija kļuvis vesels, pateicoties Dievišķajai Žēlsirdībai."

Vēsturisks dziedināšanas gadījums skar karali Baberu (1483–1530), Mogulu impērijas dibinātāju Indijā. Viņa dēls, princis Humajuns, bija nāvīgi slims. Tēvs ar mokošu apņēmību lūdza Dievu, lai viņš saslimst un lai viņa dēls tiktu saudzēts. Pēc

tam, kad visi ārsti bija zaudējuši cerību, Humajuns atveseļojās. Babers nekavējoties saslima un nomira no tās pašas slimības, kas bija piemeklējusi viņa dēlu. Humajuns pēc Babera kļuva par Hindustānas imperatoru.

Daudzi cilvēki iedomājas, ka katram garīgajam skolotājam ir vai vajadzētu būt Sandova veselībai un spēkam. The pieņēmums ir nepamatots. A slimīgs ķermenis dara ne norādīt ka a guru ir ne iekšā pieskāriens

ar dievišķām spējām viss, kas vairāk nekā veselība visa mūža garumā, neizbēgami liecina par iekšēju apgaismību. Citiem vārdiem sakot, fiziskā ķermeņa stāvokli nevar pamatoti uzskatīt par meistara pārbaudījumu. Viņa atšķirīgās īpašības jāmeklē viņa paša jomā – garīgajā.

Daudzi apmulsuši meklētāji Rietumos kļūdaini uzskata, ka daiļrunīgam runātājam vai rakstniekam par metafiziku ir jābūt meistaram. Tomēr riši ir norādījuši, ka meistara galīgais pārbaudījums ir cilvēka spēja pēc vēlēšanās ieiet elpas trūkuma stāvoklī un saglabāt nepārtrauktu nirbikalpas *samadhi* . 21.-5. Tikai ar šiem sasniegumiem cilvēks var pierādīt, ka ir "apguvis" *maiju* jeb duālistisko Kosmisko Maldu. Tikai viņš viens var teikt no apzināšanās dziļumiem: " *Ekam sat* " – "Pastāv tikai Viens."

„ *Vēdas* apgalvo, ka nezinošs cilvēks, kurš ir apmierināts ar mazāko atšķirību starp individuālo dvēseli un Augstāko Es, ir pakļauts briesmām,” rakstījis lielais monists Šankara. „Tur, kur neziņas dēļ pastāv dualitāte, cilvēks visu redz kā atšķirīgu no Es. Kad viss tiek uztverts kā Es, tad nav pat neviena cita atoma kā vien Es...”

"Kā drīz kā tas zināšanas no tas Realitāte ir atsperīgs augšup, tur kanna būt nē augļi no pagātne darbības tikt piedzīvotam ķermeņa nerealuma dēļ tāpat kā pēc nomoda nevar būt sapņa."

Tikai lieli guru spēj uzņemties mācekļu karmu. Šrī Juktešvars nebūtu cietis Kašmirā, ja vien nebūtu saņēmis atļauju no Gara sevī palīdzēt saviem mācekļiem šādā dīvainā veidā. Tikai daži svētie jebkad bija tik jūtīgi apveltīti ar gudrību dievišķo pavēļu izpildīšanai kā mans Dievam pielāgotais Skolotājs.

Kad Es riskēja a daži vārdi no līdzjūtība pāri viņa novājējis figūra, mans guru teica jautri:

"Tam ir savas labās puses; tagad varu uzvilkt dažus mazus *gandži* (apakškreklus), ko neesmu valkājis gadiem ilgi!"

Klausoties Skolotāja jautrajā smieklā, atcerējos Svētā Franciska no Salesa vārdus: "Svētais, kas ir skumjš, ir skumjš svētais!"

.....
21-1 : Tas ir a zīme no necieņa, iekšā Indija, uz dūmi iekšā tas klātbūtne no savējais vecākie un

priekšnieki. 21-2: Austrumu platāna..

21-3 : Daudzi Kristietis svētie, ieskaitot Terēze Neimans (skatīt nodala 39), ir pazīstams ar tas metafizisks pārskaitījums slimības .

21-4 : Kristus teica, tikko pirms viņš bija vadīts prom uz būt krustā sists: "Thinkest tu ka Es nevar tagad lūgties uz mans Tēvs, un viņš būs pašlaik dot es vairāk nekā divpadsmit leģioni no eņģeļi? Bet kā tad būs tas Svētie Raksti būt piepildīts, ka tādējādi "Vai tā tam jābūt?" — *Mateja* 26:53-54.

21-5 : Skatīt nodaļas 26, 43 *piezīmes* .

NODAĻA: 22

The Sirds No A Akmens Attēls

"Kā uzticīga hinduistu sieva es nevēlos sūdzēties par savu vīru. Bet es ilgojos redzēt, kā viņš novēršas no saviem materiālistiskajiem uzskatiem. Viņam sagādā prieku izsmiet svēto attēlus manā meditācijas istabā."

Dārgais brāli, Es ir dziļi ticība ka tu kannā palīdzība viņu. Griba tu?"

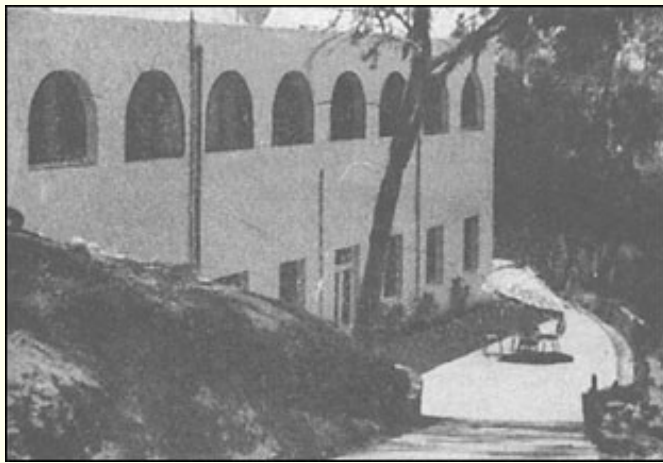
Mana vecākā māsa Roma lūdzoši uz mani paskatījās. Es īsi apciemoju viņas māju Kalkutā, Girišas Vidjaratnas ielā. Viņas lūgums mani aizkustināja, jo viņa bija atstājusi dziļu garīgu ietekmi uz manu agrīno dzīvi un ar mīlestību centusies aizpildīt tukšumu, ko ģimenes lokā bija atstājusi mātes nāve.

"Mīļā māsa, protams, ka darīšu visu, ko varu." Es pasmaidīju, dedzīgi vēloties kļiedēt drūmumu, kas bija skaidri redzams viņas sejā un kontrastēja ar ierasto mierīgo un dzīvespriecīgo izteiksmi.

Mēs ar Romu kādu brīdi klusībā lūdzām vadību. Gadu iepriekš mana māsa bija lūgusi mani iesvētīt viņu *Krija jogā*, kurā viņa guva ievērojamus panākumus.

Mani pārņēma iedvesma. "Rīt," es teicu, "es dodos uz Dakšīnēšvaras templi. Lūdzu, nāc man līdzī un pierunā savu vīru mūs pavadīt. Es jūtu, ka šīs svētās vietas vibrācijās Dievišķā Māte aizkustinās viņa sirdi. Bet neatklājiēt mūsu mērķi, kāpēc mēs vēlamies, lai viņš dodas."

Māsa cerīgi piekrita. Jau agri nākamajā rītā es ar prieku atklāju, ka Roma un viņas vīrs bija iekšā gatavība priekš tas ceļojums. Kā mūsu Hekni kariete grabēja gar Augšējais Apļveida ceļš virzienā Dakšīnēšvara, mans svainis, Satišs Čandra Bose, izklaidēts pats izsmejot pagātnes, tagadnes un nākotnes garīgos guru. Es pamanīju, ka Roma klusi raudāja.

Pašrealizācija Baznīca no Visi Reliģijas, San Djego, Kalifornija

Es stāvēt ar mans divi māsas, Roma (plkst. pa kreisi) un Nalini

Mans māsa Uma, kā a jauns meitene

"Māsiņ, neuztraucies!" es nočukstēju. "Nedod savam vīram gandarījumu, ticot, ka mēs uztveram viņa izsmieklu nopietni."

"Mukunda, kā tu vari apbrīnot bezvērtīgus blēžus?" Satišs teica. "SADHU pats izskats ir atbaidošs. Viņš ir vai nu tievs kā skelets, vai arī neprātīgi resns kā zilonis!"

Es iekliedzos smieklu pilnā balsī. Mana labsirdīgā reakcija Satišu kaitināja; viņš iegāja drūmā klusumā. Kad mūsu taksometrs iebrauca Dakšīnesvaras teritorijā, viņš sarkastiski pasmaidīja.

"Šis ekskursija, Es pieņemsim, ir a shēma uz reforma es?"

Kad es, neatbildējis, pagriezos prom, viņš satvēra manu roku. "Jaunais Monk kungs," viņš teica, "neaizmirstiet pienācīgi vienoties ar tempļa vadību par mūsu pusdienu maltīti."

"Es tagad iešu meditēt. Neuztraucies par pusdienām," es asi atbildēju. "Dievišķā Māte par tām parūpēsies."

"Es neuzticos Dievišķajai Mātei, ka viņa kaut ko manā labā izdarīs. Bet es tevi saucu pie atbildības par manu ēdienu." Satiša tonis bija draudīgs.

Es viens pats devos uz kolonnām ieskautu zāli, kas atrodas pretī lielajam Kali jeb Mātes Dabas templim. Izvēloties ēnainu vietu pie viena no pīlāriem, es iekārtojos lotosa pozā. Lai gan bija tikai ap septiņiem vakarā, rīta saule drīz kļūs nomācoša.

Pasaule attālinājās, mani dievbijīgi apburts. Mans prāts bija koncentrējies uz dievieti

Kali, kuras tēls Dakšinešvarā bija bijis diženā meistara Šrī īpašais pielūgsmes objekts. Ramakrišna Paramhansa. Iekšā atbilde uz viņa ciešanu pārņemts prasības, tas akmens attēls no šis ļoti

templis bija bieži paņemts a dzīvošana forma un sarunājās ar viņu.

"Klusā Māte ar akmens sirdi," es lūdzu, "Tu piepildījies ar dzīvību pēc Tava mīlotā bhaktas Ramakrišnas lūguma; kāpēc Tu neklausies arī šī Tava ilgojošā dēla vaimanās?"

Mana tieksme pēc Dieva neierobežoti pieauga, ko pavadīja dievišķs miers. Tomēr, kad bija pagājušas piecas stundas un Dieviete, kuru es iekšēji vizualizēju, nebija atbildējusi, es jutos nedaudz nomākta. Dažreiz Dieva pārbaudījums ir atlikt lūgšanu izpildi. Bet Viņš galu galā parādās neatlaidīgajam bhaktam neatkarīgi no tā, kāda forma viņam ir dārga. Dievbijīgs kristietis redz Jēzu; hinduists redz Krišnu vai Dievieti Kali, vai paplašinātu Gaismu, ja viņa pielūgsme iegūst bezpersonisku pavērsienu.

Negribīgi atvēru acis un ieraudzīju, ka tempļa durvis slēdz priesteris, saskaņā ar pusdienas laika paražu. Piecēlos no savas nomaļās vietas zem atklātās, ar jumtu klātās zāles un iegāju pagalmā. Tā akmens grīda pusdienas saulē dega; manas basās kājas bija sāpīgi apdegušas.

"Dievišķā Māte," es klusībā iebildu, "Tu nenāci pie manis vīzijā, un tagad Tu esi paslēpta templī aiz slēgtām durvīm. Es šodien gribēju veltīt Tev īpašu lūgšanu sava svaiņa vārdā."

Mana iekšējā lūgšana tika acumirkļi uzklusējusi. Vispirms pār manu muguru un zem kājām nolaidās patīkams aukstuma vilnis, izdzenot visu diskomfortu. Tad, man par pārsteigumu, templis kļuva vēl lielāks. Tā lielās durvis lēnām atvērās, atklājot dievietes Kali akmens figūru.

Pamazām tas pārvērtās dzīvā formā, smaidot un pamācot ar galvu sveicienam, savīļojot mani ar neapprakstāmu prieku. It kā ar mistisku šļirci manas plaušas tika atvilktas ar elpu; mans ķermenis kļuva pilnīgi nekustīgs, lai gan ne nekustīgs.

Sekoja ekstātiska apziņas paplašināšanās. Es varēju skaidri redzēt vairākas jūdzes pāri Gangas upei pa kreisi un aiz tempļa – visu Dakšīnešvaras teritoriju. Visu ēku sienas mirdzēja caurspīdīgi; caur tām es vēroju cilvēkus staigājam šurpu turpu pāri tāliem hektāriem.

Lai gan man trūka elpas un mans ķermenis bija dīvaini mierīgs, es tomēr varēju brīvi kustināt rokas un kājas. Vairākas minūtes es eksperimentēju ar acu aizvēšanu un atvēšanu; abos stāvokļos Es skaidri saskatīju visu Dakšīnešvaras panorāmu.

Garīgs skats, līdzīgs rentgena stariem, iekļūst visā matērijā; dievišķā acs ir centrā visur, perimetrs nekur. Es no jauna sapratu, stāvot tur saulainajā pagalmā, ka tad, kad cilvēks pārstāj būt Dieva pazudušais bērns, iegrimis fiziskajā pasaulē, patiesībā sapnī, bez pamata kā burbulis, viņš no jauna manto savas mūžīgās valstības. Ja

"eskapisms" ir cilvēka vajadzība, iespiesta viņa šaurajā personībā, vai kāda bēgšana var līdzināties visuresamības majestātiskumam?

Iekšā mans svēts pieredze plkst. Dakšinešvara, tas tikai ārkārtīgi- palielināts objekti bija tas

templis un Dievietes forma. Viss pārējais izskatījās savos parastajos izmēros, lai gan katrs bija pievienots iekšā a oreols no maigs gaiši balta, zils un pasteltoņu varavīksne nokrāsas. Mans ķermenis šķita uz būt no ēterisks viela, gatavs uz levitēt. Pilnībā apzinīgs no mans Materiālajā apkārtne es skatījos apkārt un spēru dažus soļus, netraucējot svētlaimīgās vīzijas nepārtrauktību.

Aiz tempļa sienām es pēkšņi pamanīju savu svaini sēžam zem svētā belkoka dzeloņainajiem zariem . Es bez piepūles varēju saprast viņa domu gaitu. Dakšīnēšvara svētās ietekmes ietekmēts, viņa prāts tomēr glabāja nelaipnas pārdomas par mani. Es pagriezos tieši pret Dievietes žēlsirdīgo veidolu.

"Dievišķā Māte," es lūdzu, "vai Tu garīgi nepārmainīsi manas māsas

vīru?" Skaistā būtne, kas līdz šim bija klusējusi, beidzot ierunājās: "Tava

vēlēšanās ir papildīta!"

Es laimīgi paskatījos uz Satišu. It kā instinktīvi apzinoties, ka darbojas kāds garīgs spēks, viņš aizvainoti piecēlās no savas vietas uz zemes. Es redzēju viņu skrienam aiz tempļa; viņš tuvojās man, kratot dūri.

Visaptverošā vīzija pazuda. Es vairs nevarēju redzēt krāšņo Dievieti; milzīgais templis bija sarucis līdz savam parastajam izmēram, bez caurspīdīguma. Atkal manu ķermeni pārņēma spēcīgas saules staru svelme. Es ielēcu kolonnu zāles patvērumā, kur Satišs mani dusmīgi vajāja. Es paskatījos pulkstenī. Bija pulksten viens; dievišķā vīzija bija ilgusi stundu.

"Tu mazais mulķi," izsplāva mans svainis, "tu tur sēdi sešas stundas sakrustotām kājām un ar šķielētām acīm. Es tevi vēroju šurpu turpu. Kur ir mana pārtika? Tagad templis ir slēgts; tu nepaziņoji varas iestādēm; mēs esam palikuši bez pusdienām!"

Pacilātība, ko biju izjutusi Dievietes klātbūtnes dēļ, joprojām bija vibrējoša manā sirdī. Es iedrošinājos iesaukties: "Dievišķā Māte mūs pabaros!"

Satišs bija ārpus sevis dusmās. "Reiz par visām reizēm," viņš kļiedza, "es gribētu redzēt, kā tava Dievišķā Māte mums šeit dod ēdienu bez iepriekšējas vienošanās!"

Viņa vārdi bija diez vai izteica kad a templis priesteris sakrustota tas pagalms un pievienojās mūs.

"Dēls," viņš mani uzrunāja, "esmu vērojis tavu seju mierīgi mirdzam meditācijas stundu laikā. Es redzēju tavas kompānijas ierašanos šorīt un sajutu vēlmi atlicināt pietiekami daudz ēdiena tavām pusdienām. Tempļa noteikumi aizliedz pabarot tos, kas iepriekš nelūdza, bet es tev esmu izdarījis izņēmumu."

Es viņam pateicos un ieskatījos tieši Satiša acīs. Viņš nosarka aiz sajūsmas, klusā nožēlā nolaida skatienu. Kad mums pasniedza greznu maltīti, tostarp nesezonas mango, es pamanīju, ka mana svaiņa apetīte ir niecīga. Viņš bija apmulsis, dziļi iegrimis domu okeānā. Atpakaļceļā uz Kalkutu Satišs ar mīkstu sejas izteiksmi,

ik pa laikam uzmēta man lūdzību skatīties. Bet viņš nēteica ne vārda pēc brīža, kad priesteris bija parādījies, lai uzaicinātu mūs pusdienās, it kā tieši atbildot uz Satiša uzaicinājumu.

The sekojošais pēcpusdiena Es apmeklēts mans māsa plkst. viņas mājas. Viņa sveicināja es sirsnīgi. "Dārgais brāli," viņa iesaucās, "kāds brīnums! Vakar vakarā mans vīrs atklāti raudāja manā priekšā."

"Mīļotā *dieve*," **22-1** viņš teica: "Esmu neizsakāmi priecīgs, ka šis tava brāļa reformu plāns ir novedis pie pārmaiņām. Es labošu katru pāri, ko esmu tev nodarījis. No šī vakara mēs savu lielo guļamistabu izmantosim tikai kā pielūgsmes vietu; tavu mazo meditācijas istabu..." tiks pārveidota par mūsu guļamtelpu. Man patiesi žēl, ka esmu izsmējis jūsu brāli. Par savu apkaunojošo rīcību es sevi sodīšu, nerunājot ar Mukundu, kamēr nebūšu progresējis garīgajā ceļā. No šī brīža es dziļi meklēšu Dievišķo Māti; kādu dienu man Viņa noteikti būs jāatrod!

Pēc gadiem es apciemoju savu svaini Deli. Biju neizsakāmi priecīgs uzzināt, ka viņš bija augstu attīstījies sevis izpratnē un bija svētīts ar Dievišķās Mātes vīziju. Uzturēšanās laikā pie viņa es pamanīju, ka Satišs slepeni lielāko daļu katras nakts pavadīja dievišķā meditācijā, lai gan viņš cieta no nopietnas kaites un dienas laikā bija aizņemts ar viņa birojs.

Man ienāca prātā doma, ka mana svainis mūžs nebūs ilgs. Roma noteikti bija lasījis manas domas.

"Dārgais brāli," viņa teica, "es jūtos labi, un mans vīrs ir slim. Tomēr es vēlos, lai tu zinātu, ka kā uzticīga hinduistu sieva es būšu pirmā, kas mirs. **22-2** Drīz vien es aiziešu mūžībā."

Pārsteigts par viņas draudīgajiem vārdiem, es tomēr sapratu, cik dziļi tajos ir patiesība. Es biju Amerikā, kad nomira mana māsa, apmēram gadu pēc viņas pareģojuma. Mans jaunākais brālis Bišnu vēlāk man pastāstīja sīkāku informāciju.

"Roma un Satiša viņas nāves brīdī atradās Kalkutā," Bišnu man pastāstīja. "Tajā rītā viņa bija tērpusies savā līgavas tērpā."

"Kāpēc šis īpašs kostīms? Satišs jautāja.

"Šī ir mana pēdējā kalpošanas diena jums uz zemes," atbildēja Roma. Neilgi pēc tam viņai bija sirdslēkme. Kad viņas dēls steidzās pēc palīdzības, viņa teica:

"Dēls, nepamet mani. Tam nav jēgas; es būšu prom, pirms ieradīsies ārsts." Pēc desmit minūtēm, godbijīgi turot vīra kājas, Roma apzināti atstāja savu ķermeni,

laimīgi un bez ciešanām.

"Satišs kļuva ļoti vientuļš pēc viņa sievas nāve," Bišnu turpinājās. "Viens diena viņš un Es bija

skatoties plkst. a liels smaidoši fotogrāfija no Roma.

"Kāpēc tu smaidi?" Satišs pēkšņi iesaucās, it kā viņa sieva būtu klāt. "Tu domā, ka biji gudrs, sarunādams iet man pa priekšu. Es pierādīšu, ka tu ilgi nevari palikt prom no manis; drīz es pievienošos tev."

"Lai gan šajā laikā Satišs bija pilnībā atveseļojies no slimības un baudīja lielisku veselību, viņš nomira bez redzama iemesla neilgi pēc savas dīvainās piezīmes pirms fotogrāfijas."

Tā pravietiski aizgāja mana mīlotā vecākā māsa Roma un viņas vīrs Satišs — tas, kurš Dakšīnēšvarā pārvērtās no parasta pasaulīga cilvēka par klusu svēto.

.....
22-1 Dieviete .

22-2 : The Hindu sieva uzskata tas ir a zīme no garīgs paaugstināšana ja viņa nomirst pirms viņas vīrs, kā a pierādījums no viņas uzticīga kalpošana viņam vai "miršana iejūgā".

NODAĻA: 23

Es Saņemt Mans Universitāte Grāds

"Jūs ignorējat savus filozofijas mācību grāmatās uzdotos uzdevumus. Nav šaubu, ka jūs paļaujaties uz vienkāršu "intuīciju", lai nokārtotu eksāmenus. Bet, ja vien jūs nepieliksiet pūles akadēmiskākā veidā, es parūpēšos, lai jūs nenokārtotu šo kursu."

Seramporas koledžas profesors D. C. Ghošals uzrunāja mani bargi. Ja es nenokārtošu viņa rakstisko noslēguma testu, es nevarēšu kārtot noslēguma eksāmenus. Tos izstrādā Kalkutas Universitātes fakultāte, un Seramporas koledža ir viena no tās filiālēm. Indijas universitāšu studentam, kurš AB noslēguma eksāmenā nav guvis panākumus vienā priekšmetā, nākamajā gadā *visos* priekšmetos ir jākārtos eksāmens no jauna.

Mani pasniedzēji Serampore koledžā parasti izturējās pret mani laipni, ne ar tolerantu izrādīšanos. "Mukunda ir mazliet par daudz apreibies ar reliģiju." Tā, mani raksturojot, viņi taktiski pasargāja mani no apmulsuma, atbildot uz auditorijas jautājumiem; viņi uzticējās noslēguma rakstiskajiem pārbaudījumiem, lai izslēgtu mani no AB kandidātu saraksta. Manu studiju biedru spriedumu izteica viņu

iesauka man — "Trakais mūks".

Es spēru atjautīgu soli, lai novērstu profesora Ghošala draudus par neveiksmi filozofijā. Kad bija paredzēts publiski paziņot noslēguma testu rezultātus, es lūdzu kursabiedram... Pavadiet mani uz profesora kabinetu.

"Nāciet šurp; man vajag liecinieku," es teicu savam biedram. "Es būšu ļoti vīlies, ja man neizdosies pārspēt instruktoru."

Profesors Ghoshal kratījās viņa galva pēc Es bija jautāja kas vērtējums viņš bija dots mans papīrs.

"Jūs neesat starp tiem, kas ir nokārtojuši," viņš triumfējoši teica. Viņš pārmeklēja lielu kaudzi uz sava rakstāmgalda. "Jūsu dokumentu šeit nemaz nav; jūs jebkurā gadījumā neesat nokārtojis eksāmenu, jo neesat ieradies uz eksāmenu."

Es iesmējās. "Kungs, Es bija tur. Maijs Es izskats cauri tas kaudze es pats?"

Profesors, neizpratnē, deva atļauju; es ātri atradu savu darbu, kurā biju rūpīgi izlaidis jebkādas identifikācijas zīmes, izņemot savu iesaukuma numuru. Nebrīdināts par mana vārda "sarkano karogu", pasniedzējs bija piešķīris manām atbildēm augstu vērtējumu, lai gan tās nebija papildinātas ar citātiem no mācību grāmatām. **23-1**

Redzot cauri manam trikam, viņš tagad nodārdēja: "Tīra veiksmē!" Viņš cerīgi piebilda: "Tev noteikti neizdosies AB finālā."

Citu priekšmetu testiem es saņēmu nelielu apmācību, īpaši no sava dārgā drauga un brālēna Prabhasa Čandras Ghozes, **23-2** mana tēvoča Saradas dēls. Es sāpīgi, bet veiksmīgi — ar viszemākajām iespējamām atzīmēm — nokārtoju visus noslēguma pārbaudījumus.

Tagad, pēc četriem koledžas gadiem, man bija tiesības kārtot AB eksāmenus. Tomēr es diez vai gaidīju, ka izmantošu šo privilēģiju. Serampore koledžas noslēguma eksāmeni bija bērnu spēle, salīdzinot ar stingrajiem eksāmeniem, ko Kalkutas Universitāte noteiks AB grāda iegūšanai. Manas gandrīz ikdienas vizītes pie Šri Juktešvara man nebija atstājušas daudz laika, lai ieietu koledžas zālēs. Tur tieši mana klātbūtne, nevis prombūtne, izraisīja klasesbiedru izbrīnu !

Mana ierastā rutīna bija doties ceļā ar velosipēdu ap pulksten deviņiem trīsdesmit no rīta. Vienā rokā Es nesu ziedojumu savam guru – dažus ziedus no manas *Panthi* pansijas dārza. Laipni mani sveicinot, Skolotājs uzaicināja mani pusdienās. Es vienmēr labprāt pieņēmu uzaicinājumu, priecājoties, ka uz dienu varu aizdzīt domu par koledžu. Pēc stundām, kas pavadītas ar Šri Juktešvaru, klausoties viņa nepārspējamajā gudrības plūsmā vai palīdzot ašrama pienākumos, es negribīgi devos ap pusnakti uz Panthi . Reizēm es visu nakti paliku pie sava guru, tik laimīgi iegrimis viņa sarunā, ka gandrīz nepamanīju, kad tumsa pārgāja rītausmā.

Kādu nakti ap pulksten vienpadsmitiem, kad es uzvilku kurpes ~~23-3~~ Gatavojoties braucienam uz pansiju, Saimnieks mani nopietni izjautāja.

"Kad sākas jūsu AB eksāmeni?" "Pēc

piecām dienām, ser."

"Es cerība tu ir iekšā gatavība priekš viņiem."

Satraukts un satraukts, es pacēlu vienu kurpi gaisā. "Kungs," es iebildu, "jūs zināt, kā manas dienas ir pagājušas kopā ar jums, nevis ar profesoriem. Kā gan es varu izspēlēt farsu, piedaloties šajos sarežģītajos eksāmenos?"

Šrī Juktešvara caururbjoši pievērta manējo. "Tev jāierodas." Viņa tonis bija auksti pavēlošs. "Mums nevajadzētu dot iemeslu tavam tēvam un citiem radiniekiem kritizēt tavu izvēli par labu ašrama dzīvei. Tikai apsoli man, ka būsi klāt eksāmenos; atbilde uz tiem, cik labi vien spēj."

Man pa vaigiem ritēja nevaldāmas asaras. Man šķita, ka Meistara pavēle bija nepamatota un ka viņa interese, maigi izsakoties, bija novēlota.

"Es parādīšos, ja vēlēšities," es teicu, šņukstēdams. "Bet laika pienācīgai sagatavošanās nav atlicis." Es klusi nomurmināju: "Es aizpildīšu lapas ar jūsu mācībām, atbildot uz jautājumiem !"

Kad nākamajā dienā ierastajā laikā iegāju vientuļniekmājā, pasniedzu savu pušķi ar zināmu sērīgu svinīgumu. Šrī Juktešvars smējās par manu bēdīgo skatienu.

"Mukunda, vai Tas Kungs tevi kādreiz ir pievīlis, eksāmenā vai

citur?" "Nē, kungs," es atbildēju silti. Pateicības pilnas atmiņas

nāca kā atdzīvinošs plūds.

"Nevis slinkums, bet gan dedzīga dedzība pēc Dieva ir atturējusi tevi tiekties pēc koledžas goda," laipni teica mans guru. Pēc klusuma brīža viņš citēja: "Meklējiet vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību, tad jums visas šīs lietas taps piemestas."

23-4

Jau tūkstošo reizi es sajutu, kā Skolotāja klātbūtnē mana nasta tiek atvieglota. Kad bijām pabeiguši agrās pusdienas, viņš ieteica man atgriezties *Panthi*.

"Vai jūsu draugs Romešs Čandra Dats joprojām dzīvo jūsu

pansijā?" "Jā, ser."

"Saņemot iekšā pieskāriens ar viņam; tas Kungs griba iedvesmot viņš uz palīdzība tu ar tas eksāmeni."

"Ļoti labi, kungs; bet Romešs ir neparasti aizņemts. Viņš ir goda vīrs mūsu klasē un veic smagāku darbu nekā citi."

Meistars pamāja malā mans iebildumi. "Romešs griba atrast laiks priekš tu. Tagad ej."

Es braucu ar velosipēdu atpakaļ uz *Panthi*. Pirmais cilvēks, ko satiku pansijas teritorijā, bija zinātnieks Romešs. It kā viņam būtu pilnīgi brīvas dienas, viņš labprāt piekrita manam kautrīgajam lūgumam.

"Protams; esmu jūsu rīcībā." Viņš pavadīja vairākas stundas tajā pēcpusdienā un turpmākajās dienās, vadot mani dažādos priekšmetos.

"Es uzskatu, ka daudzi jautājumi angļu literatūrā būs saistīti ar Čailda Harolda ceļu," viņš man teica. "Mums nekavējoties jāiegādājas atlants."

Es steidzos uz sava tēvoča Saradas mājām un aizņēmos atlantu. Romešs Eiropas kartē atzīmēja vietas, kuras bija apmeklējis Bairona romantiskais ceļotājs.

A daži klasesbiedri bija sapulcējies apkārt uz klausīties uz tas privātstundas. "Romešs ir konsultēšana "Tu kļūdies," viens no viņiem man komentēja sesijas beigās. "Parasti tikai piecdesmit procenti jautājumu ir par grāmatām; otra puse būs saistīta ar autoru dzīvi."

Kad nākamajā dienā kārtoju angļu literatūras eksāmenu, pirmais skatiens uz jautājumiem lika man birt pateicības asarām, kas samērcēja manu papīru. Klases uzraugs pienāca pie mana galda un līdzjūtīgi jautāja.

"Mans guru paredzēja, ka Romešs man palīdzēs," es paskaidroju. "Redzi, tieši tie jautājumi, ko man diktēja Romešs, ir šeit, eksāmena lapā! Par laimi man, to ir ļoti maz." "Šogad jautājumi par angļu autoriem, kuru dzīves, manuprāt, ir apvītas dziļā noslēpumā !"

Kad atgriezies, manā pansijā valdīja haoss. Zēni, kas bija mani izsmējuši, Romeša koučinga metode mani apbrīnoja, gandrīz vai apdullinot ar apsveikumiem. Eksāmenu nedēļā es pavadīju daudzas stundas kopā ar Romešu, kurš formulēja jautājumus, kurus, viņaprāt, visticamāk, uzdos profesori. Dienu no dienas Romeša jautājumi eksāmenu lapās parādījās gandrīz vienā un tajā pašā formā.

Koledžā plaši izplatījās ziņas, ka notiek kaut kas brīnumam līdzīgs un ka izklaidīgā "Trakā mūka" panākumi šķiet ticami. Es nemaz necentos slēpt lietas faktus. Vietējie profesori nebija spējīgi mainīt jautājumus, kurus bija sagatavojusi Kalkutas Universitāte.

Pārdomājot angļu literatūras eksāmenu, kādu rītu sapratu, ka esmu pieļāvis nopietnu kļūdu. Viena jautājumu sadaļa bija sadalīta divās daļās – A vai B un C vai D. Tā vietā, lai atbildētu uz vienu jautājumu no katras daļas, es biju neuzmanīgi atbildējis uz abiem I grupas jautājumiem un nebiju ņēmis vērā neko no II grupas. Labākā atzīme, ko varēju iegūt šajā papīra rezultāts būtu 33 punkti, kas ir par trim mazāk nekā obligātā atzīme 36. Es steidzos pie Skolotāja un izlēju savas raizes.

"Kungs, esmu pieļāvis nepiedodamu kļūdu. Es neesmu pelnījis dievišķo svētību caur Romešu; Esmu pilnīgi necienīgs."

"Neuztraucies, Mukunda." Šrī Juktešvara balss skanēja viegli un bezrūpīgi. Viņš norādīja uz debesu zilo velvi. "Saulei un mēnesim ir lielāka iespēja apmainīties vietām kosmosā, nekā tev neizdoties iegūt grādu!"

Es pametu ermitāžu mierīgākā noskaņojumā, lai gan matemātiski šķita neiedomājami, ka Es varēju paiet garām. Es vienu vai divas reizes ar bažām paskatījos debesīs; Dienas Kungs šķita droši noenkurots savā ierastajā orbītā!

Ierodoties *Panthi*, nejauši dzirdēju klasesbiedra piezīmi: "Es tikko uzzināju, ka šogad pirmo reizi ir pazemināts nepieciešamais atzīmes līmenis angļu literatūrā."

Es ienāca tas zēna istaba ar tāds ātrums ka viņš izskatījās augšup iekšā trauksme. Es apšaubīts viņš dedzīgi.

"Garmataināis mūk," viņš smeļoties teica, "kāpēc šī pēkšņā interese par akadēmiskām lietām? Kāpēc raudāt pēdējā brīdī? Bet ir taisnība, ka obligātā atzīme tikko ir pazemināta līdz 33 punktiem."

Daži priecīgi lēcieni mani aizveda manā istabā, kur es nokritu ceļos un slavēju sava Dievišķā Tēva matemātiskās pilnības.

Katru dienu mani pārņēma apziņa par garīgu klātbūtni, kas, kā es skaidri jutu, mani vada cauri Romešam. Saistībā ar eksāmenu bengāļu valodā notika nozīmīgs incidents. Romešs, kurš bija maz pieminējis šo tēmu, kādu rītu, kad es devos prom no internāta ceļā uz eksāmenu zāli, mani pasauca atpakaļ.

"Romešs tevi sauc," nepacietīgi man teica klasesbiedrs. "Neatgriezies; mēs nokavēsim gaitenī."

Ignorējot tas padoms, Es skrēja atpakaļ uz tas māja.

„Mūsu bengāļu zēni parasti viegli nokārto bengāļu valodas eksāmenu,” man teica Romešs. „Bet man nupat radās nojauta, ka šogad profesori ir plānojuši noslepkavot studentus, uzdodot jautājumus no mūsu senās literatūras.” Tad mans draugs īsumā pastāstīja divus stāstus no slavenā filantropa Vidjasagara dzīves.

Es pateicos Romešam un ātri aizbraucu ar velosipēdu uz koledžas zāli. Izrādījās, ka eksāmena lapa bengāļu valodā sastāvēja no divām daļām. Pirmais norādījums bija: "Uzrakstiet divus piemērus par Vidjasagaras labdarību." Pārnesot uz papīra nesen iegūtās zināšanas, es nočukstēju dažus pateicības vārdus, ka esmu uzklusījis Romeša pēdējā brīža aicinājumu. Ja es nebūtu zinājis par Vidjasagaras labvēlīgajiem darbiem cilvēcei (ieskaitot galu galā arī sevi), es nebūtu nokārtojis bengāļu eksāmenu. Ja es nebūtu nokārtojis vienu priekšmetu, man nākamajā gadā

būtu jākārto eksāmens no jauna visos priekšmetos. Šāda perspektīva, saprotams, bija atbaidoša.

Otrais norādījums uz lapas skanēja: "Uzrakstiet eseju bengāļu valodā par tā cilvēka dzīvi, kurš jūs visvairāk iedvesmojis." Cienījamais lasītāj, man nav jums jāpastāsta, kādu vīrieti es izvēlējos savai tēmai. Kā Es piepildīju lapu pēc lapas ar slavinājumiem savam guru, pasmaidot sapratu, ka mans nomurminātais paredzējums piepildās: "Es piepildīšu lapas ar tavām mācībām!"

Man nebija vēlēšanās iztaujāt Romešu par savu filozofijas kursu. Paļaujoties uz savu ilggadējo apmācību pie Šri Juktešvara, es droši ignorēju mācību grāmatu skaidrojumus. Augstākā atzīme par jebkuru no maniem darbiem bija filozofijā. Visos pārējos priekšmetos mans rezultāts bija tikai nedaudz zem nepieciešamās atzīmes.

Tas ir a prieks uz ieraksts ka mans nesavtīgs draugs Romešs saņemts viņa pieder grāds *sperma atzinīgi novērtēts* .

Tēvs par manu izlaidumu bija smaidīgs. "Es diez vai domāju, ka tu nokārtosi, Mukunda," viņš atzinās. "Tu pavadi tik daudz laika ar savu guru." Skolotājs patiešām bija pareizi uztvēris neizteikto kritiku manam tēvam.

Gadiem ilgi nebiju pārliecināts, ka jebkad piedzīvošu dienu, kad manam vārdam sekos AB. Es reti kad lietoju šo titulu, neapdomājot, ka tā ir dievišķa dāvana, kas man piešķirta nedaudz neskaidru iemeslu dēļ. Reizēm dzirdu koledžas studentus piezīmējam, ka pēc absolvēšanas viņiem ir palicis ļoti maz no uzkrātajām zināšanām. Šī atzīšanās mani nedaudz mierina manu neapšaubāmo akadēmisko trūkumu dēļ.

Dienā, kad ieguvu grādu Kalkutas Universitātē, es nometos ceļos pie sava guru kājām un pateicos viņam par visām svētībām, kas no viņa dzīves ieplūda manējā.

"Celies augšā, Mukunda," viņš iecietīgi teica. "Tas Kungs vienkārši uzskatīja par ērtāku tevi padarīt par tevi." absolvents nekā pārkārtot sauli un mēnesi!

.....
23-1 : Es obligāti darīt Profesors Ghoshal tas taisnīgums no atzīstot ka tas saspringts attiecības starp mūs bija ne pienākas uz jebkāda vaina no viņa, bet tikai uz mans prombūtnes no nodarbības un neuzmanība iekšā viņiem. Profesors Ghoshal bija, un ir, a ievērojams orators ar plašām filozofiskām zināšanām. Vēlākos gados mēs nonācām pie sirsnīgas sapratnes..

23-2 : Lai gan mans brālēns un Es ir tas tas pats ģimene vārds no Gošs, Prabhas ir pieradis pats uz transliterējot viņa vārdu angļu valodā kā Ghose; tāpēc es šeit sekoju viņa paša pareizrakstībai.

23-3 : A mācekļi vienmēr noņem viņa apavi iekšā an Indijas

ermitāža. 23-4: *Mateja* 6:33.

Es Kļūsti A Mūks No The Svāmī Pasūtījums

"Skolotāj, mans tēvs ļoti vēlējās, lai es pieņemtu vadošu amatu Bengālijas-Nagpuras dzelzceļā. Bet es to noteikti atteicos." Es cerīgi piebildu: "Kungs, vai jūs mani neieceltu par Svāmī ordeņa mūku?" Es lūdzoši paskatījos uz savu guru. Iepriekšējos gados, lai pārbaudītu manas apņēmības dziļumu, viņš bija atteicis šo pašu lūgumu. Tomēr šodien viņš laipni pasmaidīja.

"Ļoti labi; rīt es tevi iesvētīšu svāmī." Viņš klusi turpināja: "Esmu priecīgs, ka esi neatlaidīgs savā vēlmē kļūt par mūku. Lahiri Mahasaja bieži teica: "Ja tu neaicināsi Dievu būt par tavu vasaras viesi, Viņš neatnāks tavas dzīves ziemā.""

"Dārgais skolotāj, es nekad nevarētu apgāzties savā mērķī piederēt Svāmī ordenim tāpat kā tu, cienījamais pats." Es viņam uzsmaidīju ar neizmērojamu maigumu.

"Neprecētais rūpējas par to, kas pieder Tam Kungam, kā viņš varētu patikt Tam Kungam; bet precētais rūpējas par pasaulīgām lietām, kā viņš varētu patikt savai sievai." **24-1** Es biju analizējis daudzu savu draugu dzīves, kuri pēc noteiktas garīgās disciplīnas iziešanas bija apprecējušies. Ierauti pasaulīgo pienākumu jūrā, viņi bija aizmirsuši savu apņemšanos dziļi medīt.

Piešķirt Dievam sekundāru vietu dzīvē man šķita neiedomājami. Lai gan Viņš ir vienīgais kosmosa Īpašnieks, klusībā apberot mūs ar dāvanām no dzīves uz dzīvi, tomēr paliek viena lieta, kas Viņam nepieder un ko katra cilvēka sirds ir spējīga atturēt vai dāvināt – cilvēka mīlestība. Radītājam, bezgalīgi cenšoties ietīt noslēpumā Savu klātbūtni katrā radības atomā, varēja būt tikai viens motīvs – jūtīga vēlme, lai cilvēki Viņu meklētu tikai ar brīvu gribu. Ar kādu samta cimdu, kas atgādina visu pazemību, Viņš nav apsedzis visvarenības dzelzs roku!

Nākamā diena bija viena no neaizmirstamākajām manā dzīvē. Atceros, ka tā bija saulaina ceturtdiena 1914. gada jūlijā, dažas nedēļas pēc manas koledžas absolvēšanas. Uz iekšējā balkona Savā Seramporas vientuļniekmājā Meistars iemērca jaunu balta zīda gabalu okera krāsā, kas ir Svāmī ordeņa tradicionālā krāsa. Pēc tam, kad audums bija nožuvis, mans guru aplika to man apkārt kā atteikšanās tērpu.

"Kādu dienu tu dosies uz Rietumiem, kur priekšroka tiek dota zīdam," viņš teica. "Kā simbolu esmu tev izvēlējies šo zīda materiālu ierastās kokvilnas vietā."

Indijā, kur mūki atbalsta nabadzības ideālu, zīda tērpts svāmī ir neparasts skats. Tomēr daudzi jogi valkā zīda apģērbu, kas labāk nekā kokvilna saglabā noteiktas smalkas ķermeņa strāvas.

"Es rīts nelabvēlīgs uz ceremonijas," Šrī Juktešvara atzīmēja. "Es gribu izgatavot tu a svāmī iekšā tas *Bidvats*

(bezsvinīgs) manierē."

Bibidiša jeb sarežģītā iesvētīšana svāmī ietver uguns ceremoniju, kuras laikā tiek veikti simboliski bērū rituāli. Mācekļa fiziskais ķermenis tiek attēlots kā miris, kremēts gudrības liesmā. Jaunizveidotajam svāmī pēc tam tiek dziedāta dziesma, piemēram: "Šī *atma ir* Brahma" **24-2** vai "Tu esi Tas" vai "Es esmu Viņš". Tomēr Šrī Juktešvars, mīlot vienkāršību, atteicās no visiem oficiālajiem rituāliem un vienkārši lūdza mani izvēlēties jaunu vārdu.

"Es griba dot tu tas privilēģija no izvēloties tas pats," viņš teica, smaidoši.

"Jogananda," es atbildēju, mirkli padomājis. Nosaukums burtiski nozīmē "Svētlaime (*ananda*) caur dievišķo savienību (*jogu*)".

"Lai tā būtu. Atsakoties no sava ģimenes vārda Mukunda Lal Ghosh, turpmāk tevi sauks par Joganandu no Svami ordeņa Giri atzara."

Kad es nometos ceļos Šrī Juktešvara priekšā un pirmo reizi dzirdēju viņu izrunājam manu jauno vārdu, mana sirds bija pārpildīta ar pateicību. Cik gan mīloši un nenogurstoši viņš bija strādājis, lai zēns Mukunda kādu dienu tiktu pārveidots par mūku Joganandu! Es priecīgi nodziedāju dažus pantus no Kunga Šankaras garās sanskrita dziesmas:

"Prāts, ne intelekts, ne ego, ne jūtas;
Es neesmu ne debesis, ne zeme, ne
metāli.
Es esmu Viņš, Es esmu Viņš, Svētīgais
Gars, Es esmu Viņš! Man nav ne dzimšanas,
ne nāves, ne kastas; Man nav ne tēva, ne
mātes.
Es esmu Viņš, Es esmu Viņš, Svētīgais Gars,
Es esmu Viņš! Ārpus iedomu lidojumiem, esmu
bezformīgs, caurstrāvoju visas dzīvības
locekļus;
Es nebaidos no verdzības; esmu brīvs,
vienmēr brīvs, Es esmu Viņš, Es esmu Viņš,
Svētītais Gars, Es esmu Viņš!"

Katrs svāmī pieder pie senās klosteru kārtas, kuru tās pašreizējā formā organizēja Šankara. **24-3** Tā kā tā ir formāla kārta ar nepārtrauktu svēto pārstāvju līniju, kas kalpo kā aktīvi vadītāji, neviens cilvēks nevar sev piešķirt svāmī titulu. Viņš to

likumīgi saņem tikai no cita svāmī; tādējādi visi mūki izseko savu garīgo izcelsmi līdz vienam kopīgam guru, Kungam Šankaram. Ar nabadzības, šķīstības un paklausības zvērestiem garīgajam skolotājam daudzas katoļu kristiešu klosteru kārtas atgādina Svāmī ordeni.

Papildus savam jaunajam vārdam, kas parasti beidzas ar *ananda* , svāmī iegūst titulu, kas norāda uz viņa oficiālo saistību ar vienu no desmit Svāmī ordeņa apakšnodaļām. Šis *dasanami* jeb

Pie desmit agnomeniem pieder *Giri* (kalns), pie kura piederu Šri Juktešvars un līdz ar to arī es. Starp citiem atzariem ir *Sagar* (jūra), *Bharati* (zeme), *Aranya* (mežs), *Puri* (teritorija), *Tirtha* (svētceļojumu vieta) un *Sarasvati* (dabas gudrība).

Tādējādi jaunajam vārdam, ko saņem svāmī, ir divējāda nozīme, un tas simbolizē augstākās svētlaimes (*anandas*) sasniegšanu caur kādu dievišķu īpašību vai stāvokli – mīlestību, gudrību, dievbijību, kalpošanu, jogu – un caur harmoniju ar dabu, kas izpaužas tās bezgalīgajā okeānu, kalnu un debesu plašumā.

Ideāls pašaieliedzīgai kalpošanai visai cilvēcei un atteikšanās no personiskajām saitēm un ambīcijām mudina lielāko daļu svāmī aktīvi iesaistīties humānajā un izglītības darbā Indijā vai reizēm ārzemēs. Ignorējot visus kastas, ticības, klases, ādas krāsas, dzimuma vai rases aizspriedumus, svāmī ievēro cilvēku brālības principus. Viņa mērķis ir absolūta vienotība ar Garu. Piepildot savu nomodu un miega apziņu ar domu "Es esmu Viņš", viņš apmierināti klejo pa pasauli, bet ne no tās. Tikai tā viņš var attaisnot savu svāmī titulu - tas, kurš cenšas sasniegt vienotību. ar *Sva* jeb Es. Lieki piebilst, ka ne visi oficiāli titulētie svami ir vienlīdz veiksmīgi savu augsto mērķu sasniegšanā.

Šri Juktešvars bija gan svāmī, gan jogs. Svāmī, kurš formāli ir mūks, pateicoties savai saiknei ar seno ordeni, ne vienmēr ir jogs. Ikviens, kurš praktizē zinātnisku Dieva kontakta tehniku, ir jogs; viņš var būt gan precējies, gan neprecējies, gan pasaulīgs cilvēks, gan tāds, kam ir formālas reliģiskas saites. Svāmī var iedomāties sekot tikai sausas spriešanas, aukstas... atteikšanās; bet jogs iesaistās noteiktā, pakāpeniskā procedūrā, ar kuras palīdzību tiek disciplinēts ķermenis un prāts, un dvēsele atbrīvota. Neko neuztverot kā pašsaprotamu emocionālu vai ticības dēļ, jogs praktizē rūpīgi pārbaudītu vingrinājumu sēriju, ko pirmo reizi izstrādāja agrīnie riši. Joga katrā Indijas laikmetā ir radījusi cilvēkus, kuri kļuva patiesi brīvi, patiesi jogi-kristieši.

Tāpat kā jebkura cita zinātne, joga ir piemērojama jebkura laika un klimatiska stāvokļa cilvēkiem. Dažu neizglītotu rakstnieku izvirzītā teorija, ka joga ir "nepiemērota rietumniekiem", ir pilnīgi nepatiesa un diemžēl ir liedzusi daudziem patiesiem studentiem meklēt tās daudzveidīgās svētības. Joga ir metode, kā ierobežot dabisko domu turbulenci, kas citādi objektīvi novērš... visiem cilvēkiem no visām zemēm, no ieskatīšanās savā patiesajā Gara dabā. Joga nevar pazīt barjeru Austrumi un Rietumi ne vairāk kā dziedinošā un taisnīgā saules gaisma. Kamēr cilvēkam piemīt prāts ar nemierīgām domām, tik ilgi pastāvēs vispārēja vajadzība pēc jogas vai kontroles.

"pēc B. K. Mitra iekšā "Kaljana- Kalpatūra-

THE Kungs IEKŠĀ VIŅA ASPEKTS AS ŠIVA

Šiva nav vēsturiska persona kā Krišna, bet gan vārds, kas dots Dievam Viņa trīskāršās dabas pēdējā aspektā (Radītājs-Saglabātājs-Iznīcinātājs). Šiva, *maiņas* jeb maldu iznīcinātājs, rakstos simboliski tiek attēlots kā Atsacīšanās Kungs, Jogu Karalis. Hinduistu mākslā Viņš vienmēr tiek attēlots ar jauno mēnesi matos un tērpts kapuču čūsku vītnē, kas ir sens pārvarēta ļaunuma un pilnīgas gudrības simbols. Uz Viņa pieres ir atvērta viszinības "vienīgā" acs.

Senais riši Patandžali definē "jogu" kā "prāta vielu svārstību kontroli". **24-4** Viņa ļoti īsie un meistarīgie izklāsti, *jogas sūtras*, veido vienu no sešām hindu filozofijas sistēmām. **24.-5. lpp.** Atšķirībā no Rietumu filozofijām, visas sešas hinduistu sistēmas ietver ne tikai teorētiskas, bet arī praktiskas mācības. Papildus visiem iedomājamajiem ontoloģiskajiem pētījumiem sešas sistēmas formulē sešas noteiktas disciplīnas, kuru mērķis ir ciešanu un citu neatgriezenisku izskaušanu. mūžīgas svētlaimes sasniegšana.

Kopīgā pavediena iezīme, kas vieno visas sešas sistēmas, ir apgalvojums, ka patiesa cilvēka brīvība nav iespējama bez zināšanām par augstāko Realitāti. Vēlākās *Upaniṣadas starp sešām sistēmām* uzskata *Jogas sūtras* par visefektīvākajām metodēm tiešas patiesības uztveres sasniegšanai. Ar jogas praktisko metožu palīdzību cilvēks uz visiem laikiem atstāj aiz sevis spekulāciju neauglīgās pasaules un pieredzē izzina patieso Būtību.

Patandžali izklāstītā jogas sistēma ir pazīstama kā Astoņkārtīgais Ceļš. Pirmie soļi, (1) *jama* un (2) *nijama*, *prasa ievērot desmit negatīvas un pozitīvas morāles normas* –

izvairīties no citu cilvēku pāridarījumiem, nepatiesības, zādzības, nesaturēšanas, dāvanu saņemšanas (kas uzliek pienākumus); un ķermeņa un prāta tīrību, apmierinātību, pašdisciplīnu, studijas un uzticību Dievam.

Nākamie soļi ir (3) *asana* (pareiza stāja); mugurkauls jātur taisni, un ķermenis jānostiprina ērtā meditācijas pozā; (4) *pranajama* (*prānas*, *smalko dzīvības plūsmu*, kontrole); un (5) *pratyahara* (maņu atraušana no ārējiem objektiem).

Pēdējie soļi ir īstas jogas formas: (6) *dharana* (koncentrēšanās); prāta turēšana pie vienas domas; (7) *dhjāna* (meditācija) un (8) *samadhi* (virsapziņas uztvere). Šis ir astoņkārtīgais jogas ceļš **24-6** kas noved pie *Kaivaljas* (Absolūtības) galīgā mērķa, termina, ko varētu saprotamāk formulēt kā "Patiesības apzināšanos, kas pārsniedz jebkādu intelektuālu izpratni".

"Kurš ir lielāks," kāds varētu jautāt, "svāmī vai jogs?" Ja un kad tiek sasniegta galīgā vienotība ar Dievu, dažādo ceļu atšķirības izzūd. Tomēr *Bhagavad Gita* norāda, ka jogas metodes ir visaptverošas. Tās tehnikas nav paredzētas tikai noteiktiem tipiem un temperamentiem, piemēram, tiem nedaudzajiem, kas sliecas uz klostera dzīvi; jogai nav nepieciešama formāla uzticība. Tā kā jogas zinātne apmierina universālu vajadzību, tai ir dabiska universāla pielietojamība.

Patiesss jogs var uzticīgi palikt pasaulē; tur viņš ir kā sviests uz ūdens, nevis kā viegli atšķaidāms nekultas un nedisciplinētas cilvēces piens. Savu zemes pienākumu pildīšana patiesi ir augstāks ceļš, ja vien jogs, saglabājot garīgu atturību no egoistiskām vēlmēm, pilda savu lomu kā labprātīgs Dieva instruments.

Mūsdienās amerikāņu, eiropiešu vai citu nehinduistu ķermeņos dzīvo vairākas dižas dvēseles, kuras, lai gan, iespējams, nekad nav dzirdējušas vārdus *jogi* un *svāmī*, tomēr ir īsti šo terminu paraugi. Ar savu nesavtīgo kalpošanu cilvēcei, ar savu valdīšanu pār kaislībām un domām, ar savu vienīgo mīlestību pret Dievu vai ar savām lielajām koncentrēšanās spējām viņi savā ziņā ir jogi; viņi ir izvirzījuši sev jogas mērķi – sevis apzināšanos. kontrole. Šie vīri varētu sasniegt vēl lielākus augstumus, ja viņiem mācītu noteiktu jogas zinātni, kas ļauj apzinātāk vadīt savu prātu un dzīvi.

Daži Rietumu rakstnieki jogu ir virspusēji pārpratuši, taču tās kritiķi nekad nav tikuši... tā praktiķi. Starp daudzi pārdomāts veltījumi uz joga maijs būt pieminēts viens ar Dr. C.

G. Jungs, tas slavens Šveices psihologs.

"Kad reliģiska metode sevi iesaka kā 'zinātnisku', tā var būt pārliccināta par savu publiku Rietumos. Joga piepilda šo cerību," raksta Dr. Jungs. **24-7** "Neatkarīgi no jaunā valdzinājuma un daļēji nesaprastā valdzinājuma, ir labs iemesls, kāpēc jogai ir daudz piekritēju. Tā piedāvā kontrolējamas pieredzes iespēju un tādējādi apmierina zinātnisko vajadzību pēc "faktiem", un turklāt, pateicoties savai plašumam un dziļumam, cienījamajam vecumam, doktrīnai un metodei, kas ietver visas dzīves fāzes, tā sola vēl nebijušas iespējas.

"Katra reliģiska vai filozofiska prakse nozīmē psiholoģisku disciplīnu, tas ir, garīgās

higiēnas metodi. Jogas daudzveidīgās, tīri ķermeniskās procedūras 24-8" nozīmē arī fizioloģisko higiēnu, kas ir pārāka par parasto vingrošanu un elpošanas vingrinājumiem, ciktāl tā nav tikai mehāniska un zinātniska, bet arī filozofiska; trenējot ķermeņa daļas, tā

vieno viņiem ar tas vesels no tas gars, kā ir diezgan skaidrs, priekš piemēram, iekšā tas *Pranajama*

vingrinājumi kur *Prāna* ir abi tas elpa un tas universāls dinamika no tas kosmos.

"Kad tas, ko indivīds dara, ir arī kosmisks notikums, ķermenī piedzīvotais efekts (inervācija) apvienojas ar gara emocijām (universālo ideju), un no tā attīstās dzīva vienotība, ko nevar radīt neviena tehnika, lai cik zinātniska tā būtu. Jogas prakse nav iedomājama un arī nebūtu efektīva bez jēdzieniem, uz kuriem balstās joga. Tā ārkārtīgi pilnīgā veidā apvieno ķermenisko un garīgo."

"Austrumos, kur šīs idejas un prakse ir attīstījušās, un kur vairākus tūkstošus "Kamēr nepārtraukta tradīcija gadiem ilgi ir radījusi nepieciešamos garīgos pamatus, joga, kā es viegli varu ticēt, ir perfekta un piemērota metode ķermeņa un prāta savienošanai, lai tie veidotu vienotību, kuru gandrīz nevar apšaubīt. Šī vienotība rada psiholoģisku noslieci, kas padara iespējamās intuīcijas, kas pārsniedz apziņu."

Rietumu laiks tiešām tuvojas, kad iekšējā paškontroles zinātne tiks uzskatīta par tikpat nepieciešamu kā dabas ārējā iekarošana. Šajā jaunajā atomu laikmetā cilvēku prātus atmodinās un paplašinās tagad zinātniski neapstrīdama patiesība, ka matērija patiesībā ir enerģijas koncentrāts. Cilvēka prāta smalkākie spēki var un tiem ir jāatbrīvo enerģijas, kas ir spēcīgākas par tām, kas atrodas akmeņos un metālos, lai materiālais atomu gigants, tikko atbrīvots, nevērstos pret pasauli bezprātīgā iznīcināšanā. **24-9**

24-1 : Es *Korintieši* 7:32-33 .

24-2 : Burtiski, "Šis dvēsele ir Gars." The Augstākais Gars, tas Nerādīts, ir pilnībā beznosacījumu (*neti, neti* ne šis, ne tas), bet *Vedāntā* to bieži dēvē par *Sat-Čit-Anandu* , tas ir, Esamību-Saprātu-Svētlaimi.

24-3 Dažreiz saukts par Šankaračarju. *Āčarja* nozīmē "religiskais skolotājs". Šankaras datums ir ierastās skolas vēstures centrs. strīds. A daži ieraksti norādīt ka tas nepārspējams monists dzīvoja no 510 uz 478 pirms mūsu ēras; Rietumu vēsturnieki attiecināt viņu uz astotā gadsimta beigām mūsu ērā. Lasītāji, kurus interesē Šankaras slavenais *Brahma Sūtru skaidrojums*, atradīs rūpīgu tulkojumu angļu valodā Dr. Pola Deisena grāmatā " *Vēdāntas sistēma*" (Čikāga: Open Court Publishing Company, 1912). Īss ekstrakti no viņa raksti griba būt atrasts iekšā *Atlasīts Darbi No Šrī Šankaračarja* (Natesan un Madrasas apgabals).

24-4 : "*Čita vriti nirodha*" — *joga Sūtra* Es:2. Patandžali datums ir nezināms, lai gan a skaitlis no zinātnieki vieta viņš iekšā otrais gadsimts pirms mūsu ēras The riši deva uz priekšu traktāti ievēlēts visi priekšmeti ar tādus ieskatu ka vecumi ir bijis bezspēcīgs pārspēt modi viņiem; tomēr, uz tas sekojošais satraukums no vēsturnieki, tas gudrie izgatavots nē pūles uz pievienot viņu pieder datumi un personības uz viņu literārs darbi. Viņi zināja viņu dzīves bija tikai īslaicīgi svarīgs kā mirgo no tas dižena bezgalīga Dzīvība; un šī patiesība ir mūžīga, to nav iespējams apzīmēt par preču zīmi un tai nepieder neviens privāts īpašums.

24-5 : The seši ortodoksāls sistēmas (*saddarsana*) ir *Sankhja*, *Joga*, *Vedānta*, *Mimamsa* *Njaja*, un *Vaisesika* . Lasītāji no a akadēmisks saliekts griba prieks iekšā tas smalkumi un plašs darbības joma no šie sens formulējumi kā apkopot, iekšā Angļu, *Indijas filozofijas vēsturē* , I sējums, prof. Surendranats DasGupta (Kembrižas Universitātes izdevniecība, 1922).

24-6 : Nav uz būt apjukusi ar tas "Cēls Astonķārtīgs Ceļš no Budisms, a ceļvedis uz vīrieša uzvedība no dzīve, kā seko (1) Pa labi Ideāli, (2) Pa labi Motīvs, (3) Pa labi Runa, (4) Pa labi Darbība, (5) Pa labi Līdzekļi no Iztika, (6) Pa labi Pūles, (7) Pareiza (sevis) atcerēšanās, (8) Pareiza realizācija (*samādhi*).

24-7 : Dr. Jungs apmeklēja tas Indijas Zinātne Kongress iekšā 1937. gadā un saņemts an goda grāds no tas Universitāte no Kalkutas.

24-8 : Dr. Jungs ir šeit atsaucoties uz *Hatha Joga* , a specializēts filiāle no miesas pozas un metodes priekš veselība un

ilgmūžība. *Hatha* ir noderīgs, un ražo iespaidīgs fizisks rezultāti, bet šis filiāle no joga ir mazs lietots ar jogi tieksme pēc .garīgās atbrīvošanās

24-9 Platona stāstā "*Timejs*" par Atlantīdu viņš stāsta par iedzīvotāju attīstītajām zinātniskajām zināšanām. Tiek uzskatīts, ka pazudušais kontinents ir pazudis ap 9500. gadu p.m.ē. dabas kataklizmas dēļ; tomēr daži metafizikas rakstnieki... šķiet ka tas Atlantieši bija iznīcināts kā a rezultāts no viņu ļaunprātīga izmantošana no atomu jauda. Divi Franču rakstnieki nesen ir apkopējuši *Atlantīdas bibliogrāfiju* , kurā uzskaitītas vairāk nekā 1700 vēsturiskas un citas atsauces.

NODAĻA: 25

Brālis Ananta Un Māsa Nalini

"Ananta nevar dzīvot; tas smiltis no viņa karma priekš šis dzīve ir skriet ārā."

Šie nepielūdzamie vārdi sasniedza manu iekšējo apziņu, kad kādu rītu sēdēju dziļā meditācijā. Neilgi pēc iestāšanās Svāmī ordenī es apmeklēju savu dzimšanas vietu Gorakhpuru kā sava vecākā brāļa Anantas viesis. Pēkšņa slimība lika viņam palikt gultā; es viņu mīloši aprūpēju.

Šis svinīgais iekšējais paziņojums mani piepildīja ar skumjām. Es jutu, ka nevaru izturēt ilgāk palikt Gorakhpurā, tikai lai redzētu, kā mans brālis tiek padzīts mana bezpalīdzīgā skatiena priekšā. Radinieku nesaprotamas kritikas pavadībā es devos prom no Indijas ar pirmo pieejamo kuģi. Tas devās kruīzā pa Birmu un Ķīnas jūru uz Japānu. Es izkāpu krastā Kobē, kur pavadīju tikai dažas dienas. Mana sirds bija pārāk smaga, lai apskatītu apskates objektus.

Atpakaļceļā uz Indiju kuģis piestāja Šanhajā. Tur kuģa ārsts Dr. Misra mani pavadīja uz vairākiem suvenīru veikaliem, kur es izvēlējos dažādas dāvanas Šri Juktešvaram, savai ģimenei un draugiem. Anantai es iegādājos lielu cirstu bambusa gabalu. Tiklīdz ķīniešu pārdevējs man pasniedza bambusa suvenīru, es to nometu uz grīdas, iesaucoties: "Es to nopirku savam dārgajam mirušajam brālim!"

Mani pārņēma skaidra apjausma, ka viņa dvēsele tikko tiek atbrīvota Bezgalībā. Suvenīrs bija asi un simboliski saplaisājis, nokrītot; šņukstēdams, es uz bambusa virsmas uzrakstīju: "Manam mīlotajam Anantam, kurš tagad ir prom."

Mans biedrs, ārsts, vēroja notiekošo ar sarkastisku smaidu. "Taupiet

asaras," viņš piebilda. "Kāpēc tās liet, pirms neesat pārliecināts, ka viņš
ir miris?"

Kad mūsu laiva sasniedza Kalkutu, Dr. Misra atkal mani pavadīja. Mans jaunākais brālis Bišnu gaidīja mani pietātnē.

"Es zinu, ka Ananta ir aizgājis no šīs dzīves," es teicu Bišnu, pirms viņam bija laiks runāt. "Lūdzu, pastāstiet man un ārstam, kad Ananta nomira."

Bišnu nosaukts tas datums, kurš bija tas ļoti diena ka Es bija nopirka tas suvenīri iekšā Šanhaja.

"Klau!" iesaucās Dr. Misra. "Neļaujiet nevienai ziņai par to izplatīties! Profesori medicīnas kursam, kas jau tā ir pietiekami ilgs, pievienos gadu garu garās telepātijas studiju kursu!"

Ieejot mūsu mājās Gurparas ceļā, tēvs mani sirsnīgi apskāva. "Tu esi atnākusi," viņš maigi teica. No viņa acīm noritēja divas lielas asaras. Parasti neizrādīdams nekādas jūtas, viņš nekad agrāk nebija man izrādījis šādas mīlestības pazīmes. Ārēji viņš bija nopietns tēvs, bet iekšēji viņam piemita kūstoša sirds. no a māte. Iekšā visi viņa darījumi ar tas ģimene, viņa divkārsš vecāku loma bija izteikti izpaužams.

Drīz pēc Anantas nāves mana jaunākā māsa Nalini tika atgriezta no nāves sliekšņa, pateicoties dievišķai dziedināšanai. Pirms stāsta atstāstīšanas es atsaukšos uz dažiem viņas agrākās dzīves posmiem.

Bērnības attiecības ar mani nebija no tām laimīgākajām. Es biju ļoti tievs; viņa bija vēl tievāka. Neapzināta motīva vai "kompleksa" dēļ, ko psihiatriem nebūs grūti identificēt, es bieži mēdzu ķircināt savu māsu par viņas līķim līdzīgo izskatu. Viņas atbildes bija tikpat caurstrāvotas ar jaunības bezsirdīgo atklātību. Reizēm māte iejaucās, uz laiku izbeidzot bērnišķīgos ķildas ar maigu iebāzienu man pa ausi, kā vecākajai ausij.

Laiks pagāja; Nalini saderinājās ar jaunu Kalkutas ārstu Pančanonu Bosu. Viņš saņēma dāsnu pūru no tēva, domājams (kā es piezīmēju mātai), lai kompensētu topošais līgavainis par savu likteni, noslēdzot savienību ar cilvēka pupu kātu.

Izstrādāt laulība rituāli bija svinēja iekšā pienākas laiks. Ieslēgts tas kāzas nakts, Es pievienojās tas liela un jautra radinieku grupa mūsu Kalkutas mājas viesistabā. Līgavainis atbalstījās uz milzīga zelta brokāta spilvena, Nalini viņam blakus. Krāšņs purpursarkans zīda *sari* ²⁵⁻¹ diemžēl nespēja pilnībā noslēpt viņas stūrainību. Es paslēpos aiz sava jaunā spilvena svaini un draudzīgi viņam uzsmaidīja. Viņš nebija redzējis Nalini līdz kāzu ceremonijas dienai, kad beidzot uzzināja, ko iegūst laulību loterijā.

Sajūtot manu līdzjūtību, Dr. Bose neuzkrītoši norādīja uz Nalini un iečukstēja man ausī: "Klausies, kas tas ir?"

"Kāpēc, Doktors," Es atbildēja, "tas ir a skelets priekš tavs novērojums!"

Jautrības pārņemti, man un manam svainim bija grūti saglabāt pienācīgu pieklājību mūsu sapulcējušos radnieku priekšā.

Gadiem ejot, Dr. Bose kļuva iemīļots mūsu ģimenes acīs, kas vērsās pie viņa ikreiz, kad sākās slimība. Mēs ar viņu kļuvām par īstiem draugiem, bieži jokojot, parasti par mūsu mērķi izvēloties Nalini.

"Tā ir medicīniska kuriozitāte," kādu dienu man piebilda mans svainis. "Esmu izmēģinājis visu uz tavas liesās māsas – mencu aknu eļļu, sviestu, iesalu, medu, zivis, gaļu, olas, toniku. Tomēr viņai neizdodas izspiesties pat par simtdaļu collas." Mēs abi iesmējāmies.

Pēc dažām dienām es apmeklēju Bose māju. Mans uzdevums tur aizņēma tikai dažas minūtes; es devos prom, Nalini man šķita nepamanīts. Sasniedzot ārdurvis, es dzirdēju viņas balsi – sirsnīgu, bet pavēlošu.

"Brāli, nāc šurp. Šoreiz tu mani nepievilsi. Es gribu ar tevi parunāt." Es

uzkāpu pa kāpnēm uz viņas istabu. Par manu pārsteigumu viņa raudāja.

"Dārgais brāli," viņa teica, "apraksim veco cirvi. Es redzu, ka tavas kājas tagad ir stingri nostājušās uz garīgā ceļa. Es vēlos kļūt tāda kā tu it visā." Viņa cerīgi piebilda: "Tu tagad esi spēcīgs pēc izskata; vai vari man palīdzēt? Mans vīrs man nenāk tuvumā, un es viņu tik ļoti mīlu!"

Bet vēl vairāk es vēlos progresēt Dieva izpratnē, pat ja man jāpaliek tievam

25-2 un nepievilcīga."

Viņas lūgums mani dziļi aizkustināja. Mūsu jaunā draudzība pakāpeniski attīstījās; kādu dienu viņa lūdza kļūt par manu mācekli.

"Apmāci mani, kā vien vēlies. Es paļaujos uz Dievu, nevis uz tonizējošiem līdzekļiem." Viņa savāca sauju zāļu un ielēja tās jumta notekā.

Kā a pārbaude no viņas ticība, Es jautāja viņas uz izlaist no viņas diēta visi zivis, gaļa, un olas.

Pēc vairākiem mēnešiem, kuru laikā Nalini bija stingri ievērojusi dažādos noteikumus, ko biju izklāstījis, un, neskatoties uz daudzajām grūtībām, pieturējusies pie savas veģetārās diētas, es devos pie viņas ciemos.

"Māsiņ, tu esi apzinīgi ievērojusi garīgos norādījumus; tava alga ir tuvu." Es nerātņi pasmaidīju. "Cik apaļīga tu vēlies būt – tikpat resna kā mūsu tante, kura gadiem ilgi nav redzējusi savas kājas?"

"Nē!" Bet Es garš uz būt kā resns kā tu ir."

Es svinīgi atbildēju. "Ar Dieva žēlastību, tā kā es vienmēr esmu runājis patiesību, es tagad runāju patiesību. **25-3** Pateicoties dievišķajai svētībai, tavs ķermenis patiesi

mainīsies no šodienas; viena mēneša laikā tam būs tāds pats svars kā manējam."

Šie vārdi no manas sirds piepildījās. Trīsdesmit dienās Nalini svars bija tikpat liels kā manējais. Jaunais apaļums piešķīra viņai skaistumu; viņas vīrs dziļi iemīlējās. Viņu laulība, kas sākās tik

nelabvēlīgi, pagriezās ārā uz būt ideālā gadījumā laimīgs.

Atgriežoties no Japānas, es uzzināju, ka manas prombūtnes laikā Nalini bija saslimusi ar vēdertīfu. Es steidzos uz viņas mājām un biju šausmās, atklājot, ka viņa ir sarukusi līdz vienkāršam skeletam. Viņa bija komā.

"Pirms viņas prātu apjuka slimība," man stāstīja mans svainis, "viņa bieži teica: "Ja brālis Mukunda būtu šeit, man tā neklātos."" Viņš izmisumā piebilda: "Pārējie ārsti..." un es pats redzēt nē cerība. Asinis dizentērija ir komplekts iekšā, pēc viņas garš cīņa ar vēdertīfu."

Ar savām lūgšanām es sāku kustināt debesis un zemi. Pieaicinot angloindiešu medmāsu, kura pilnībā sadarbojās ar mani, es pielietoju māsai dažādas jogas dziedināšanas tehnikas. Asins dizentērija pazuda.

Bet Dr. Bose sērīgi papurināja galvu. "Viņai vienkārši vairs nav asiņu, ko izliet." "Viņa atveseļosies," es stingri atbildēju. "Pēc septiņām dienām viņas drudzis pāries."

Nedēļu vēlāk es biju sajūsmā, redzot, kā Nalini atver acis un ar mīlestības pilnu atzinību skatās uz mani. Kopš tās dienas viņas atveseļošanās bija strauja. Lai gan viņa atguva savu ierasto svaru, viņai bija viena skumja rēta no gandrīz letālās slimības: viņas kājas bija paralizētas. Indijas un angļu speciālisti viņu pasludināja par bezcerīgu invalīdu.

Nepārtrauktā cīņa par viņas dzīvību, ko biju cīnījies ar lūgšanu, mani bija nogurdinājusi. Es devos uz Serampore lūgt Šrī Juktešvara palīdzību. Viņa acis bija redzama dziļa līdzjūtība, kad es viņam pastāstīju par Nalini grūto stāvokli.

"Pēc mēneša tavas māsas kājas būs normālas." Viņš piebilda: "Lai viņa pie ādas nēsā aproci ar neperforētu divkarātu pārli, ko piestiprina aizdare."

Es noliecies es pats plkst. viņa pēdas ar priecīgs atvieglojums.

"Kungs, jūs esat meistars; jūsu vārds par viņas atveseļošanos ir pietiekams. Bet, ja jūs uzstājat, es nekavējoties sagādāšu viņai pārli."

Mans guru pamāja. "Jā, dari tā." Viņš turpināja, pareizi aprakstot Nalini fiziskās un garīgās īpašības, kuru viņš nekad nebija redzējis.

"Kungs," Es jautāja, "ir šis an astroloģiskā analīze? Tu darīt ne zināt viņas dzimšana diena vai stunda."

Šrī Juktešvars pasmaidīja. "Pastāv dziļāka astroloģija, kas nav atkarīga no kalendāru

un pulksteņu liecībām. Katrs cilvēks ir daļa no Radītāja jeb Kosmiskā Cilvēka; viņam ir gan debesu ķermenis, gan zemes ķermenis. Cilvēka acs redz fizisko formu, bet iekšējā acs iekļūst dziļāk, pat līdz universālajam modelim, kura neatņemama un individuāla sastāvdaļa ir katrs cilvēks."

Es atgriezās uz Kalkuta un iegādāts a pārle priekš Nalīni. A mēnesis vēlāk, viņas paralizēts kājas bija

pilnībā sadzījis.

Māsa lūdza mani izteikt viņas sirsnīgo pateicību manam guru. Viņš klusībā uzklausa viņas vēstījumu. Bet, kad es devos prom, viņš izteica smeldzīgu komentāru.

"Daudzi ārsti ir teikuši jūsu mātai, ka viņa nekad nevarēs dzemdēt bērnus. Aplieciniet viņai, ka pēc dažiem gadiem viņa dzemdēs divas meitas."

Daži gadi vēlāk, uz Nalini prieks, viņa urbums a meitene, sekoja iekšā a daži gadi ar cits meita.

"Tavs skolotājs ir svētījis mūsu mājas, visu mūsu ģimeni," teica mana māsa. "Šāda cilvēka klātbūtne ir svētība visai Indijai. Dārgais brāli, lūdzu, pasaki Šri Juktešvardži, ka caur tevi es pazemīgi uzskatu sevi par vienu no viņa *Krija jogas* mācekļiem."

.....
25-1 : The graciozi drapēts kleita no Indijas sievietes.

25-2 : Jo visvairāk personas iekšā Indija ir plānas, saprātīgs apaļums ir apsvērts ļoti vēlams.

25-3 : The Hindu Svētie Raksti deklarēt ka tie PVO ierastā kārtā runāt tas patiesība griba attīstīt tas jauda no materializēšanās viņu vārdi. Pavēles, ko viņi izrunā no sirds, piepildīsies dzīvē.

NODAĻA: 26

The Zinātne No Krija Joga

Krijas jogas zinātne , kas tik bieži pieminēta šajās lappusēs, kļuva plaši pazīstama mūsdienu Indijā, pateicoties mana guru guru Lahiri Mahasajas palīdzībai. *Krijas sanskrita sakne* ir *kri* — darīt, rīkoties un reaģēt; tā pati sakne ir atrodama vārdā *karma* — dabiskais cēloņu un sekas princips. Tādējādi *Krijas joga* ir "savienība (joga) ar Bezgalīgo caur noteiktu darbību vai rituālu". Jogs, kurš uzticīgi seko tās tehnikai, pakāpeniski atbrīvojas no karmas jeb universālās cēloņsakarību ķēdes.

Dažu seno jogas norādījumu dēļ es nevaru sniegt pilnīgu *Krijas jogas skaidrojumu* grāmatas lappusēs, kas paredzēta plašākai sabiedrībai. Faktiskā tehnika ir jāapgūst no *Krijas jogas praktizētāja* jeb *Krijas joga praktizētāja* ; šeit pietiek ar plašu atsauci.

Krija Joga ir a vienkāršs, psihofizioloģisks metode ar kurš tas cilvēks asinis ir dekarbonizēts

un uzlādējas ar skābekli. Šī papildu skābekļa atomi tiek pārveidoti dzīvības strāvā, lai atjaunotu smadzeņu un muguras smadzeņu centrus. **26-1** Apturot venozo asiņu uzkrāšanos, jogs spēj samazināt vai novērst audu sabrukšanu; attīstīts jogs pārveido savas šūnas tīrā enerģijā. Elija, Jēzus, Kabirs un citi pravieši bija bijušie meistari *Krijas* vai līdzīgas tehnikas izmantošanā, ar kuras palīdzību viņi pēc savas gribas lika saviem ķermeņiem dematerializēties.

Krija ir sena zinātne. Lahiri Mahāsaja to saņēma no sava guru Babadži, kurš no jauna atklāja un precizēja tehniku pēc tam, kad tā bija zudusi tumšajos laikmetos.

" *Krija joga* , ko es caur tevi sniedzu pasaulei šajā deviņpadsmitajā gadsimtā," Babadži teica Lahiri Mahasai, "ir tās pašas zinātnes atdzimšana, ko Krišna pirms gadu tūkstošiem deva Ardžunam un kas vēlāk kļuva zināma Patandžali, Kristum, Svētajam Jānim, Svētajam Pāvilam un citiem mācekļiem."

Krija jogu vienā no Bhagavadgītas pantiem piemin Krišna, Indijas dižākais pravietis : "Ieelpojot izejošo elpu un izejošo elpu ievietojot ieelpā, jogs neitralizē abas šīs elpas; tādējādi viņš atbrīvo dzīvības spēku no sirds un pakļauj to savai kontrolei." **26-2** Interpretācija ir šāda: "Jogs aptur ķermeņa sabrukšanu, pievienojot dzīvības spēku, un aptur augšanas mutācijas ķermenī ar *apan* (likvidējot strāvu). Tādējādi neitralizējot sabrukšanu un augšanu, nomierinot sirdi, jogs apgūst dzīves kontroli."

Krišna arī stāsta par **26.-3.** ka tieši viņš iepriekšējā iemiesojumā nodeva neiznīcināmo jogu senam iluminātam Vivasvatam, kurš to nodeva Manu, lielajam likumdevējam. **26-4** Viņš savukārt mācīja Ikšvaku, Indijas Saules karotāju dinastijas tēvu. Tādējādi, nododot jogu no viena pie otra, riši sargāja karalisko jogu līdz materiālistisko laikmetu iestāšanās brīdim. **26.-5.** Tad priesteriskās slepenības un cilvēku vienaldzības dēļ svētās zināšanas pakāpeniski kļuva nepieejamas.

Krija jogu divas reizes piemin senais gudrais Patandžali, jogas izcilākais pārstāvis, kurš rakstīja: " *Krija joga* sastāv no ķermeņa disciplīnas, prāta kontroles un meditācijas uz *Aum* ." **26.-6.** Patandžali runā par Dievu kā par patieso Kosmisko *Aum skaņu* , kas dzirdama meditācijā. **26.-7.** *Aum* ir radošais vārds, **26.-8.** Vibrējošā motora skaņa. Pat jogas iesācējs drīz vien iekšēji sadzird brīnumaino *Aum skaņu* . Saņemot šo svētlaimīgo garīgo iedrošinājumu, bhakta pārlicinās, ka viņš ir patiesā saskarē ar dievišķajām valstībām.

Patandžali otro reizi atsaucas uz dzīves kontroles jeb *Krijas* tehniku šādi: "Atbrīvošanos var sasniegt ar *pranajamu* , kas tiek sasniegta, pārtraucot iedvesmas un izelpas gaitu." **26.-9.**

Svētais Pāvils pārzināja *Krija jogu* jeb tai ļoti līdzīgu tehniku, ar kuras palīdzību viņš varēja pārslēgt dzīves strāvas uz maņām un no tām. Tāpēc viņš varēja teikt: "Patiesi, es apliecinu ar mūsu prieku, kas man ir Kristū, ka *es mirstu katru dienu* ."

26.-10. Katru dienu atvelkot savu ķermeņa dzīvības spēku, viņš to jogas savienībā savienoja ar Kristus apziņas prieku (mūžīgo svētlaimi). Šajā svētlaimīgajā stāvoklī viņš bija

apzināti apzinīgs no būtne miris uz tas maldīgs sensoriska pasaule no *maija* .

Dieva kontakta sākotnējos stāvokļos (*sabikalpa samadhi*) bhaktas apziņa saplūst ar Kosmisko Garu; viņa dzīvības spēks tiek atņemts ķermenim, kas šķiet “miris” jeb nekustīgs un stīvs. Jogs pilnībā apzinās savu ķermeņa stāvokli – apturētu dzīvību. Kad viņš... virzās uz augstākiem garīgajiem stāvokļiem (*nirbikalpa samadhi*), tomēr viņš sazinās ar Dievu bez ķermeņa fiksācijas un savā parastajā nomoda apziņā, pat pildot sarežģītus pasaulīgus pienākumus. **26.-11.**

„ *Krija joga* ir instruments, ar kura palīdzību var paātrināt cilvēka evolūciju,” Šrī Juktešvars paskaidroja saviem studentiem. „Senie jogi atklāja, ka kosmiskās apziņas noslēpums ir cieši saistīts ar elpošanas apgūšanu. Šis ir Indijas unikālais un nemirstīgais ieguldījums pasaules zināšanu krātuvē. Dzīvības spēks, kas parasti tiek absorbēts sirdsdarbības uzturēšanai, ir jāatbrīvo augstākām aktivitātēm, nomierinot un apklusinot nemitīgās elpošanas prasības.”

Krijas *jogs* garīgi virza savu dzīvības enerģiju, lai tā grieztos augšup un lejup ap sešiem mugurkaula centriem (medulāro, kakla, muguras, jostas, sakrālo un astes kaula pinumu), kas atbilst divpadsmit zodiaka astrālajām zīmēm – simboliskajam Kosmiskajam cilvēkam. Pusminūtes enerģijas aprīte ap cilvēka jutīgo muguras smadzenēm izraisa smalku progresu viņa evolūcijā; šī pusminūte *Krijas* ir vienāda ar vienu dabiskas garīgas attīstības gadu.

Cilvēka astrālā sistēma ar sešiem (pēc polaritātes divpadsmit) iekšējiem zvaigznājiem, kas riņķo ap vizinotās garīgās acs sauli, ir savstarpēji saistīta ar fizisko sauli un divpadsmit zodiaka zīmēm. Tādējādi visus cilvēkus ietekmē iekšējais un ārējais Visums. Senie riši atklāja, ka cilvēka zemes un debesu vide divpadsmit gadu ciklos virza viņu uz priekšu pa viņa dabisko ceļu. Rakstos teikts, ka cilvēkam ir nepieciešams miljons gadu normālas, slimību neskartas evolūcijas, lai pietiekami pilnveidotu savas cilvēka smadzenes, lai izpaustu kosmisko apziņu.

Tūkstoš *Krijas* vingrinājumu, kas izpildīti astoņās stundās, vienā dienā dod jogam līdzvērtīgu tūkstoš dabiskās evolūcijas gadiem: 365 000 evolūcijas gadu viena gada laikā. Tādējādi trīs gadu laikā *Krijas jogs* ar intelligentu piepūli var sasniegt tādu pašu rezultātu, kādu daba nes miljons gadu laikā. *Krijas* saīsinājumu, protams, var izvēlēties tikai dziļi attīstīti jogi. Ar guru vadību šādi jogi ir rūpīgi sagatavojuši savu ķermeni un smadzenes, lai saņemtu intensīvas prakses radīto spēku.

Krijas iesācējs jogas vingrinājumus veic tikai četrpadsmit līdz divdesmit astoņas reizes, divas reizes dienā. Vairāki jogi sasniedz emancipāciju sešu, divpadsmit, divdesmit četru vai četrdesmit astoņu gadu laikā. Jogs, *kurš* nomirst pirms sasniegšana pilns realizācija nes ar viņš tas labs karma no viņa pagātne *Krijas* piepūle; savā jaunajā dzīvē viņš harmoniski tiek virzīts uz savu Bezgalīgo Mērķi.

Vidusmēra cilvēka ķermenis ir kā piecdesmit vatu lampa, kas nespēj uzņemt

miljardu vatu spēka, ko izraisa pārmērīga *Krijas prakse* . Pakāpeniski un regulāri palielinot vienkāršās un "drošās" *Krijas metodes* , cilvēka ķermenis dienu no dienas astrāli transformējas un beidzot ir piemērots, lai izpaustu kosmiskās enerģijas bezgalīgos potenciālus - pirmos materiāli...

aktīvs izteiksme no Gars.

Krija jogai nav nekā kopīga ar nezinātniskajiem elpošanas vingrinājumiem, ko māca vairāki maldīgi fanātiķi. Viņu mēģinājumi piespiedu kārtā aizturēt elpu plaušās ir ne tikai nedabiski, bet arī ārkārtīgi nepatīkami. Savukārt *Kriju jau no paša sākuma pavada miera atnākšana un nomierinošas reģeneratīvas iedarbības sajūtas mugurkaulā.*

Senā jogas tehnika pārvērš elpu prātā. Garīgi attīstoties, cilvēks spēj apzināties elpu kā prāta darbību – sapņa elpu.

Daudzi ilustrācijas varētu būt dots no tas matemātisks attiecības starp vīrieša elpošanas ātrumu un viņa apziņas stāvokļu svārstības. Cilvēks, kura uzmanība ir pilnībā aizņemta, piemēram, sekojot kādam cieši saistītam intelektuālam argumentam vai mēģinot veikt kādu delikātu vai sarežģītu fizisku varoņdarbu, automātiski elpo ļoti lēni. Uzmanības fiksētība ir atkarīga no lēnas elpošanas; ātra vai nevienmērīga elpošana ir neizbēgama kaitīgu emocionālu stāvokļu, piemēram, bailu, iekāres, dusmu, pavadība. Nemierīgais pērtiķis elpo ar ātrumu 32 reizes minūtē, atšķirībā no cilvēka vidēji 18 reizes. Zilonis, bruņurupucis, čūska un citi dzīvnieki, kas pazīstami ar savu ilgmūžības dēļ elpošanas frekvence ir lēnāka nekā cilvēkam. Piemēram, bruņurupucis, kas var sasniegt 300 gadu vecumu, **26-12** elpo tikai 4 reizes minūtē.

Miega atjaunojošā iedarbība ir saistīta ar cilvēka īslaicīgu ķermeņa un elpošanas neapzināšanos. Guļošais cilvēks kļūst par jogu; katru nakti viņš neapzināti veic jogas rituālu atbrīvojoties no ķermeniskās identifikācijas un apvienojot dzīvības spēku ar dziedinošajām strāvām galvenajā smadzeņu reģionā un sešās mugurkaula centru apakšdinamās. Tādējādi gulētājs neapzināti ienirst kosmiskās enerģijas rezervuārā, kas uztur visu dzīvību.

Brīvprātīgais jogs veic vienkāršu, dabisku procesu apzināti, nevis neapzināti kā lēni guļošs cilvēks. *Krijas jogs* izmanto savu tehniku, lai piesātinātu un pabarotu visas savas fiziskās šūnas ar nesabojājošu gaismu un uzturētu tās magnetizētā stāvoklī. Viņš zinātniski padara elpošanu nevajadzīgu, neradot zemapziņas miega vai bezsamaņas stāvokļus.

Ar *Krijas palīdzību* izejošais dzīvības spēks netiek izšķērdēts un ļaunprātīgi izmantots maņās, bet gan ierobežots, lai atkalapvienojas ar smalkākām mugurkaula enerģijām. Ar šādu dzīvības pastiprināšanu joga ķermenis un smadzeņu šūnas tiek elektrificētas ar garīgo eliksīru. Tādējādi viņš attālinās no dabas likumu apzinātas ievērošanas, kas viņu var aizvest tikai – ar likumotiem līdzekļiem, ko sniedz pareiza pārtika, saules gaisma un harmoniskas domas – līdz miljona gadu mērķim. Lai panāktu pat nelielas uztveramas izmaiņas smadzeņu struktūrā, ir nepieciešami divpadsmit normālas, veselīgas dzīves gadi, un miljons saules lādiņu ir nepieciešami, lai pietiekami pilnveidotu smadzeņu struktūru kosmiskās apziņas

izpaušmei.

Atraisot elpas saiti, kas saista dvēseli ar ķermeni, *Krija* kalpo dzīves pagarināšanai un apziņas paplašināšanai līdz bezgalībai. Jogas metode pārvar cieņu starp prātu un matērijas saistītajām maņām un atbrīvo bhaktu, lai viņš varētu no jauna mantot savu mūžīgo valstību. Viņš zina, ka viņa patiesā daba nav saistīta ne ar fizisku ietvaru, ne ar elpu, kas simbolizē mirstīgā verdzību gaisam, ar dabas elementārajām tieksmēm.

Introspekcija jeb "sēdēšana klusumā" ir nezinātnisks veids, kā mēģināt ar varu atdalīt prātu un maņas, ko saista dzīvības spēks. Kontemplatīvais prāts, cenšoties atgriezties pie dievišķības, tiek pastāvīgi vilkts atpakaļ pie maņām ar dzīvības straumēm. *Krija*, kas kontrolē prātu *tieši* caur dzīvības spēku, ir vieglākais, efektīvākais un zinātniskākais ceļš, kā tuvojies Bezgalīgajam. Pretstatā lēnajam, nenoteiktajam "vērsa ratu" teoloģiskajam ceļam pie Dieva, *Kriju* var pamatoti saukt par "lidmašīnas" maršrutu.

Jogas zinātne balstās uz visu koncentrācijas un meditācijas vingrinājumu formu empīrisku izvērtēšanu. Joga ļauj jogas sekotājam pēc savas gribas izslēgt vai ieslēgt dzīvības strāvu no pieci maņu telefoni: redze, dzirde, oža, garša un tauste. Sasniedzot šo maņu atvienošanas spēku, jogam ir viegli pēc vēlēšanās apvienot savu prātu ar dievišķajām sfērām vai matērijas pasauli. Dzīvības spēks viņu vairs negribīgi neatgriež pasaulīgajā nemierīgo sajūtu un domu sfērā. Sava ķermeņa un prāta pavēlnieks, *Krija jogs* galu galā gūst uzvaru pār "pēdējo ienaidnieku" – nāvi.

Tā tu barosies ar nāvi, kas barojas ar cilvēkiem: Un nāve, kad tā mirusi, vairs nemirst . **26-13**

Krijas Jogas dzīvi ietekmē nevis pagātnes darbību sekas, bet gan vienīgi dvēseles norādījumi. Tādējādi bhakta izvairās no lēnajiem, evolucionārajiem egoistisko darbību, gan labo, gan sliktu, ikdienas dzīves uzraudzītājiem, kas ērgļa sirdīm ir apgrūtināši un gliemežveidīgi.

Augstākā dvēseles dzīves metode atbrīvo jogu, kurš, atbrīvots no sava ego cietuma, izbauda visuresamības dziļo gaisu. Dabiskās dzīves verdzība, turpretī, tiek nostādīta pazemojošā tempā.

Pielāgojot savu dzīvi evolūcijas kārtībai, cilvēks nevar pavēlēt dabai nekādu atvieglojumu steigu, bet, dzīvojot bez kļūdām pretēji savas fiziskās un garīgās dabas likumiem, viņam joprojām ir nepieciešams aptuveni miljons gadu iemiesošanās masku izrādēs, lai sasniegtu galīgo emancipāciju.

Jogu teleskopiskās metodes, kas atsakās no fiziskās un garīgās identifikācijas par labu dvēseles individualitātei, tādējādi ir ieteicamas tiem, kas ar riebumu raugās uz tūkstoš tūkstošiem gadu. Šī skaitliskā perifērija ir paplašināta parastajam cilvēkam, kurš dzīvo harmonijā pat ne ar dabu, kur nu vēl ar savu dvēseli, bet tā vietā tiecas pēc nedabiskām sarežģītībām, tādējādi aizskarošs iekšā viņa ķermenis un domas tas salds veselais saprāts no daba. Priekš viņu, divi reizes a Miljons gadu knapi var pietikt atbrīvošanai.

Rupjais cilvēks reti vai nekad neapzinās, ka viņa ķermenis ir valstība, ko pārvalda Imperatora Dvēsele galvaskausa tronī ar palīgreģentiem sešos mugurkaula centros jeb sfērās. apziņa. Šī teokrātija aptver paklausīgu pavalstnieku pūli: divdesmit septiņus tūkstošus miljardus šūnu, kurām ir apveltīts drošs, it kā automātisks intelekts, ar kuru tās veic visus ķermeņa augšanas, transformācijas un sabrukšanas

pienākumus, un piecdesmit miljonus substrālu domu, emociju un mainīgu fāžu variāciju cilvēka apziņā vidēji sešdesmit gadu dzīves laikā. Jebkura acīmredzama ķermeņa vai smadzeņu šūnu sacelšanās pret Imperatora Dvēseli, kas izpaužas kā slimība vai depresija, nav saistīta ar nelojalitāti pazemīgo pilsoņu vidū, bet gan ar pagātnes vai tagadnes ļaunprātīgu izmantošanu no cilvēks ar savu individualitāti jeb brīvu gribu, kas viņam dota vienlaikus ar dvēseli un nekad nav atsaucama.

Identificējot sevi ar seklu ego, cilvēks uzskata par pašsaprotamu, ka tieši viņš domā, vēlas, jūt, sagremo ēdienu un uztur sevi dzīvu, nekad pārdomājot (pietiktu tikai ar nelielu daudzumu!), ka savā ikdienas dzīvē viņš ir tikai pagātnes darbību (karmas) un dabas marionete. vai vidi. Katra cilvēka intelektuālās reakcijas, jūtas, noskaņojumu un paradumus ierobežo pagātnes cēloņu sekas, vai nu šīs, vai iepriekšējās dzīves. Tomēr augstāk par šādām ietekmēm ir viņa karaliskā dvēsele. Noraidot pārejošās patiesības un brīvības, *Krijas jogs* pārvar jebkādu vilšanos un nonāk savā brīvajā Būtībā. Visi raksti apgalvo, ka cilvēks nav iznīcīga miesa, bet gan dzīva dvēsele; ar *Krijas palīdzību* viņam tiek dota metode, lai pierādītu rakstu patiesību.

„Ārējs rituāls nevar iznīcināt neziņu, jo tās nav savstarpēji pretrunīgas,” rakstīja Šankara savā slavenajā darbā „*Gadsimta panti*” . „Tikai apzinātas zināšanas iznīcina neziņu... Zināšanas nevar rasties citādi, kā vien ar izpēti. „Kas es esmu? Kā šis Visums radās? Kas ir tā radītājs? Kāds ir tā materiālais cēlonis?” Šāda veida izpēte ir minēta.” Intelektam nav atbildes uz šiem jautājumiem; tāpēc riši attīstīja jogu kā garīgās izpētes tehniku.

Krija joga ir īstais "uguns rituāls", kas bieži tiek cildināts Bhagavadgītā . Jogas attīrošās uguns nes mūžīgu apgaismību un tādējādi ļoti atšķiras no ārējām un mazefektīvām reliģiskām uguns ceremonijām, kur patiesības uztvere bieži tiek sadedzināta svinīgas dziedāšanas pavadījumā kopā ar vīraku!

Augsti attīstītais jogs, atturēdams visu savu prātu, gribu un jūtas no maldīgas identificēšanās ar ķermeniskajām vēlmēm, apvienojot savu prātu ar virsapziņas spēkiem mugurkaula svētnīcās, dzīvo šajā pasaulē tā, kā Dievs to ir iecerējis, nevis pagātnes impulsu vai jaunu cilvēcisku motivāciju mudināts. Šāds jogs saņem savas Augstākās Vēlmes piepildījumu, drošībā neizsmeļami svētlaimīgā Gara galīgajā ostā.

Jogs savas labirintiskās cilvēciskās ilgas upurē monoteistiskam ugunskuram, kas veltīts nepārspējamajam Dievam. Šī patiesi ir patiesā jogiskā uguns ceremonija, kurā visas pagātnes un tagadnes vēlmes ir degviela, ko patērē dievišķā mīlestība. Augstākā Liesma saņem visa cilvēciskā neprāta upuri, un cilvēks ir tīrs no sārņiem. Viņa kauli ir attīrīti no visas vēlmju pilnās miesas, viņa karmiskais skelets ir balināts gudrības antiseptiskajās saulēs, un viņš beidzot ir tīrs, nekaitīgs cilvēka un Radītāja priekšā.

Atsaucoties uz jogas drošo un metodisko efektivitāti, Kungs Krišna slavē tehnoloģisko jogu šādiem vārdiem: "Jogs ir pārāks par ķermeni disciplinējošiem askētiem, pārāks pat par gudrības ceļa (*Džnāna joga*) vai darbības ceļa (*Karma joga*) sekotājiem; esi tu, ak mācekli Ardžuna, jogs!" **26-14**

26-1 : The atzīmēts zinātnieks, Dr. Džordžs V. Krila no Klīvlenda, paskaidroja pirms a 1940. gadā tikšanās no tas Amerikāņu Asociācija priekš tas Attīstība no Zinātne tas eksperimenti ar kurš viņš bija pierādīja ka visi miesas audi ir elektriski negatīvs, izņemot smadzeņu un nervu sistēmas audus, kas saglabā elektriski pozitīvu lādiņu, jo tie ātrāk uzņem

atjaunojošo skābekli.

26-2 : *Bhagavads Gīta* ,

IV:29. 26.-3. lpp.:

Bhagavads Gīta IV:1.-

2. pants.

26-4 *Manava Dharmas šāstru* autors . Šie kanonizēto vispārējo tiesību institūti Indijā ir spēkā līdz pat šai dienai. Franču zinātnieks Luijs Žakolio raksta, ka Manu datums "ir zudis Indijas pirmsvēsturiskā perioda naktī"; un nē zinātnieks ir uzdrošinājās uz atteikties viņš tas nosaukums no tas visvairāk sens likumdevējs iekšā tas pasaule." Iekšā *La Bible Dans L'inde* , 33.–37. lpp., Žakoliots atveido paralēlas teksta atsaucis, lai pierādītu, ka *Justiniāna romiešu kodekss* cieši atbilst *Manu likumiem* .

26-5 : The sākums no tas materiālistisks vecumi, saskaņā ar uz Hindu Svēto Rakstu aprēķini, bija 3102 pirms mūsu ēras Šis bija tas sākums tas Dilstošā secībā Dvapara Vecums (skatīt [lapa 174](#)). Moderns zinātnieki, vieglprātīgi ticot ka 10 000 gadi pirms visi vīrieši bija

nogrimis iekšā a barbarisks Akmens Vecums, īsi atlaist kā "mīti" visi ieraksti un tradīcijas no ļoti sens civilizācijas Indijā, .Ķīnā, Ēģiptē un citās zemēs

26-6 Patandžali *aforismi* , II:1. Lietojot vārdus "*Krija joga*" , Patandžali atsaucās vai nu uz precīzu tehniku, kas tiek mācīta ar Babadži, vai viens ļoti līdzīgs uz to. Tas tas bija a noteikts tehnika no dzīve kontrole ir pierādīja ar Patandžali *Aforisms* II:49.

26-7 : Patandžali *Aforismi* , Es:27.

26-8 : "Iekšā tas sākums bija tas Vārds, un tas Vārds bija ar Dievs, un tas Vārds bija Dievs.Viss lietas bija izgatavots ar Viņu; un bez Viņa nekas nav radies, kas ir radies." - *Jāņa* 1:1-3. *Vēdu Aum* (*Om*) kļuva par svēto vārdu *Amins* no tas "musulmaņi, *Hum* no tas Tibetieši, un *Āmen* no tas Kristieši (tā nozīme iekšā Ebreju būtne *pārliecināts* , *uzticīgs*). "Tā saka .Āmen, uzticīgais un patiesais liecinieks, Dieva radības sākums." - *Atklāsmes* 3:14

26-9 : *Aforismi* II:49..

26-10 : Es *Korintieši* 15:31. "Mūsu priecājoties" ir tas pareizi tulkojums; ne, kā parasti dots, "tavs priecājoties." Sv. Pāvils atsaucās uz Kristus apziņas *visuresamību* ..

26-11 : *Kalpa* nozīmē laiks vai eons. *Sabikalpa* nozīmē subjekts uz laiks vai pārmaiņas; daži saite ar *prakriti* vai matērija paliekas.

. *Nirbikalpa* nozīmē mūžīgs, nemainīgs; šis ir tas augstākais štats no *samadhi*

26-12 : Saskaņā ar uz tas *Linkolns Bibliotēka No Būtiski Informācija* , lpp. 1030. gadā tas milzis bruņurupucis dzīves starp 200 un 300 gadi.

26-13 : Šekspīrs: *Sonets* #146. 26-

14: *Bhagavadgīta* , VI:46.

NODAĻA: 27

Dibināšana A Joga Skola Plkst. Ranči

"Kāpēc ir tu nelabvēlīgs uz organizatorisks darbs?"

Maģistra grāds jautājums pārsteigts es a bits. Tas ir patiess ka mans privāts pārlicība
plkst. tas laiks bija ka

organizācijas bija "sireņi" ligzdas."

"Tas ir nepateicīgs uzdevums, kungs," es atbildēju. "Neatkarīgi no tā, ko vadītājs dara vai nedara, viņš tiek kritizēts."

"Vai tu vēlies visu dievišķo *čannu* (piena biezpienu) tikai sev?" Mana guru atbildei sekoja bargs skatiens. "Vai tu vai kāds cits varētu sasniegt kontaktu ar Dievu caur jogu, ja virkne dāsnu meistarību nebūtu gatavi nodot savas zināšanas citiem?" Viņš piebilda: "Dievs ir Medus, organizācijas ir stropi; abi ir nepieciešami. Jebkura *forma*, protams, ir bezjēdzīga bez gara, bet kāpēc gan jums nevajadzētu dibināt rosīgus stropus, kas pilni ar garīgo nektāru?"

Viņa padoms mani dziļi aizkustināja. Lai gan es nesniedzu nekādu ārēju atbildi, manā krūtīs radās nelokāma apņemšanās: es dalīšos ar saviem līdzcilvēkiem, ciktāl tas būs manos spēkos, ar nemitīgajām patiesībām, ko biju iemācījies pie sava guru kājām. "Kungs," es lūdzu, "lai Tava Mīlestība mūžīgi spīd pār manas dievbijības svētnīcu un lai es spētu pamodināt šo Mīlestību citās sirdīs."

Iepriekšējā reizē, pirms es pievienojos klosteru ordenim, Šri Juktešvars bija izteicis pavisam negaidītu piezīmi.

"Cik ļoti tev pietrūks sievas biedriskuma vecumdienās!" viņš bija teicis. "Vai tu nepiekrīti, ka ģimenes cilvēks, kas veic noderīgu darbu, lai uzturētu savu sievu un bērnus, Dieva acīs spēlē tik atalgojošu lomu?"

"Kungs," es satraukti iebildu, "jūs zināt, ka mana vēlme šajā dzīvē ir precēties tikai ar Kosmisko Mīloto."

Meistars smējās tik jautri, ka es sapratu, ka viņa novērojums bija tikai kā manas ticības pārbaude.

"Atceries," viņš lēnām bija teicis, "ka tas, kurš atmet savus pasaulīgos pienākumus, var sevi attaisnot tikai uzņemoties kaut kādu atbildību pret daudz lielāku ģimeni."

Vispusīgas jaunatnes izglītības ideāls vienmēr ir bijis man tuvs sirdij. Es skaidri redzēju parastas apmācības neauglīgos rezultātus, kas bija vērsta tikai uz ķermeņa un intelekta attīstību. Morālās un garīgās vērtības, bez kuru novērtēšanas neviens cilvēks nevar sasniegt laimi, vēl nebija... trūka formālās mācību programmas. Es apņēmos dibināt skolu, kurā jauni zēni varētu pilnībā attīstīties līdz vīrišķības pilnībai. Mans pirmais solis šajā virzienā tika sperts ar septiņiem bērniem Dihikā, nelielā lauku apvidū Bengālijā.

Gadu vēlāk, 1918. gadā, pateicoties sera Manindras Čandras Nundija, Kasimbazara maharadžas, dāsnamam, es varēju pārcelt savu strauji augošo grupu uz Ranči. Šī pilsēta Bihārā, aptuveni divsimt jūdžu attālumā no Kalkutas, ir svētīta ar vienu no

veselīgākajiem klimatiskajiem apstākļiem Indijā. Kasimbazara pils Ranči tika pārveidota par jaunās skolas, kuru es nosaucu par *Brahmacharya Vidyalaya* 27-1. **galveno mītņi.** saskaņā ar riši izglītības ideāliem.

Viņu mežs ašrami bija bijis tas sens sēdvietas no mācīšanās, laicīga un dievišķs, priekš tas jaunība no

Indija.

Ranči es organizēju izglītības programmu gan pamatskolas, gan vidusskolas klasēm. Tā ietvēra lauksaimniecības, rūpniecības, komerciālos un akadēmiskos priekšmetus. Skolēniem mācīja arī jogas koncentrēšanos un meditāciju, kā arī unikālu fiziskās attīstības sistēmu "Jogoda", kuras principus es biju atklājis 1916. gadā.

Apzinoties, ka cilvēka ķermenis ir kā elektriskā baterija, es secināju, ka to var uzlādēt ar enerģiju, izmantojot tiešu cilvēka gribas darbību. Tā kā neviena darbība, ne maza, ne liela, nav iespējama bez *gribas*, cilvēks var izmantot savu galveno dzinējspēku – gribu –, lai atjaunotu savus ķermeņa audus bez apgrūtinošām ierīcēm vai mehāniskiem vingrinājumiem. Tāpēc es mācīju Ranči studentiem savas vienkāršās "Jogoda" tehnikas, ar kurām dzīvības spēku, kas centrēts cilvēka iegarenajās smadzenēs, var apzināti un nekavējoties uzlādēt no neierobežotā kosmiskās enerģijas avota.

Zēni lieliski reaģēja uz šo treniņu, attīstot neparastu spēju pārvietot dzīvības enerģiju no vienas ķermeņa daļas uz citu un sēdēt perfektā stāja sarežģītās ķermeņa pozās. **27-2** Viņi paveica spēka un izturības varoņdarbus, kuriem daudzi vareni pieaugušie nespēja līdzināties. Mans jaunākais brālis Bišnu Čarans Gošs iestājās Ranči skolā; vēlāk viņš kļuva vadošais fiziskās kultūras speciālists Bengālijā. Viņš un viens no viņa studentiem ceļoja pa Eiropu un Ameriku, demonstrējot spēku un prasmes, kas pārsteidza universitātes zinātniekus, tostarp Kolumbijas universitātes studentus Ņujorkā.

Pirmā mācību gada beigās Ranči skolā pieteikumu skaits sasniedza divus tūkstošus. Taču skola, kas tolaik bija tikai dzīvojamā skola, varēja uzņemt tikai aptuveni simts skolēnu. Drīz vien tika pievienotas arī dienas skolnieku nodarbības.

Vidjalajā man bija jāspēlē tēva un mātes loma maziem bērniem un jātiek galā ar daudzām organizatoriskām grūtībām. Es bieži atcerējos Kristus vārdus: "Patiesi Es jums saku: nav neviena, kas būtu atstājis māju, brāļus, māšas, tēvu, māti, sievu, bērnus vai... " zemi manis un evaņģēlija dēļ, bet tagad, šinī laikā, viņš saņems simtkārtīgi mājas un brāļus, un māšas, un mātes, un bērnus, un zemes, kopā ar vajāšanām, un nākamajā pasaulē mūžīgo dzīvību." **27-3** Šrī Juktešvars šos vārdus bija interpretējis šādi: "Bhakta, kurš atsakās no laulības un ģimenes dzīves pieredzes un mazas māsaimniecības problēmas un ierobežotas aktivitātes apmaina pret lielākiem pienākumiem kalpot sabiedrībai kopumā, uzņemās uzdevumu, ko bieži pavada vajāšana no neizpratnes pilnas pasaules, bet arī dievišķs iekšējs apmierinājums."

Yogoda Math , skaista Pašrealizācijas biedrības vientuļnieka mītne Dakšīnēšvarā pie Gangas. Dibināta 1938. gadā kā jogas retrīts Austrumu un Rietumu studentiem.

Jogodas Sat-Sanga Brahmačarjas Vidjalayas centrālā ēka Ranči, Bihārā, dibināta 1918. gadā kā jogas skola zēniem ar pamatskolas un vidusskolas izglītību. Ar to ir saistīta filantropiskā Lahiri Mahasaya misija.

Kādu dienu mans tēvs ieradās Ranči, lai sniegtu tēva svētību, kas ilgi bija atturēta, jo es viņu biju sāpinājis, atsakoties no viņa piedāvātā amata Bengālijas-Nagpuras dzelzceļā.

"Dēls," viņš teica, "es tagad esmu samierinājies ar tavu dzīves izvēli. Man ir prieks tevi redzēt starp šiem laimīgajiem, dedzīgajiem jauniešiem; tev vieta šeit, nevis starp nedzīvajām dzelzceļa sarakstu figūrām." Viņš pamāja ar roku divpadsmit mazuļu grupai, kas sekoja man uz papēžiem. "Man bija tikai astoņi bērni," viņš piebilda ar mirdzošām acīm, "bet es jūtu līdzti tev!"

Ar lielu augļu dārzu un divdesmit pieciem auglīgiem akriem mūsu rīcībā, skolēni, skolotāji un es baudījām daudzas laimīgas stundas, strādājot brīvā dabā šajā ideālajā vidē. Mums bija daudz mājdzīvnieku, tostarp jauns briedis, kuru bērni diezgan dievināja. Arī es tik ļoti mīlēju briedēnu, ka ļāvu tam gulēt savā istabā. Rītausmā mazais radījums ielida manā gultā, lai no rīta to samīļotu.

Kādu dienu es pabaroju mājdzīvnieku agrāk nekā parasti, jo man bija jānokārto dažas darīšanas Ranči pilsētā. Lai gan es brīdināju zēnus nebarot briedēnu līdz manai atgriešanās brīdim, viens no viņiem nepaklausīja,

un deva briedēnam daudz piena. Kad vakarā atgriezās, mani sagaidīja skumjas ziņas: "Mazais briedēns ir gandrīz miris, jo ir pārēdies."

Asarās raudādams, es noliku šķietami nedzīvo mājdzīvnieku klēpī. Es žēlsirdīgi lūdzu Dievu, lai viņš saudzētu tā dzīvību. Pēc dažām stundām mazais radījums atvēra acis, piecēlās un vāji staigāja. Visa skola gavilēja aiz prieka.

Taču tajā naktī es guvu dziļu mācību, ko nekad neaizmirsīšu. Es paliku nomodā ar briedi līdz pulksten diviem, kad aizmigu. Briedis parādījās sapnī un runāja ar mani:

"Tu mani kavē. Lūdzu, atlaid mani; atlaid mani!"

"Labi," es atbildēju sapnī.

Es pamodās nekavējoties, un raudāja ārā, "Puiši, tas brieži ir mirst!" The bērni steidzās uz mans pusē.

Es pieskrēju pie istabas stūra, kur biju novietojis mājdzīvnieku. Tas pēdējo reizi piecēlās, paklupa man pretī un tad nokrita man pie kājām, miris.

Saskaņā ar masu karmu, kas vada un regulē dzīvnieku likteņus, brieža dzīve bija beigusies, un tas bija gatavs progresēt uz augstāku formu. Taču ar savu dziļu pieķeršanos, ko vēlāk sapratu, ka tā bija savtīga, un ar savām dedzīgajām lūgšanām es spēju to noturēt dzīvnieka formas ierobežojumos, no kura dvēsele cīnījās par atbrīvošanu. Brieža dvēsele sapnī lūdza Dievu, jo bez manas mīlošās atļaujas tā vai nu negribēja, vai nevarēja aiziet. Tiklīdz es piekritu, tā aizgāja.

Visas bēdas mani pameta; es no jauna sapratu, ka Dievs vēlas, lai Viņa bērni mīlētu visu kā daļu no Viņa. Viņu, un neļauties maldīgi domāt, ka nāve visu izbeidz. Nezinošais cilvēks redz tikai nepārvaramu nāves sienu, kas šķietami uz visiem laikiem slēpj viņa dārgos draugus. Bet nepieķeršanās cilvēks, tas, kurš mīl citus kā Kunga izpausmes, saprot, ka nāves brīdī mīlie ir atgriezušies tikai uz prieka elpas vilcieni Viņā.

Ranči skola no maziem un vienkāršiem pirmsākumiem izauga par iestādi, kas tagad ir labi pazīstama Indijā. Daudzas skolas nodaļas tiek atbalstītas ar brīvprātīgiem ziedojumiem no tiem, kuri ar prieku turpina rīši izglītības ideālus. Ar vispārējo nosaukumu *Jogoda Sat-Sanga*, **27-4 Midnaporā, Lakšmanpurā un Puri** ir izveidotas plaukstošas filiālskolas .

Ranči galvenajā mītnē ir medicīnas nodaļa, kur zāles un ārstu pakalpojumi tiek bez maksas piegādāti apkārtnes trūcīgajiem. Ārstēto pacientu skaits vidēji ir pārsniedzis 18 000. personas a gads. The *Vidyalya* ir izgatavots tā zīme, arī, iekšā Indijas konkurētspējīgs sports, un akadēmiskajā jomā, kur daudzi Ranči absolventi ir izcēlušies vēlāk universitātes dzīvē.

The skola, tagad iekšā tā divdesmit astotais gads un tas centrs no daudzi aktivitātes,
27-5 ir bijis godināts

...cienājot ievērojamus vīrus no Austrumiem un Rietumiem. Viena no pirmajām lielajām personībām, kas apskatīja Vidyalaya *tās* pirmajā gadā, bija Svami Pranabananda, Benaresas "svētais ar diviem ķermeņiem". Kad lielais meistars aplūkoja gleznainās āra nodarbības, kas notika zem kokiem, un vakarā redzēja, ka jauni zēni stundām ilgi nekustīgi sēž jogas meditācijā, viņš bija dziļi aizkustināts.

"Mani pārņem prieks," viņš teica, "redzot, ka šajā iestādē tiek īstenoti Lahiri Mahasajas ideāli par pareizu jaunatnes apmācību. Lai pār to svēti mans guru."

Jauns puisis, kas sēdēja man blakus, uzdrošinājās uzdot dižajam

jogam jautājumu. "Kungs," viņš teica, "vai man kļūt par mūku?"

Vai mana dzīve ir domāta tikai Dievam?"

Lai gan Svāmī Pranabananda smaidīja maigi, viņa acis bija pīrsings tas nākotne.

"Bērns," viņš atbildēja, "kad tu izaugsi liels, tevi gaida skaista līgava." Zēns galu galā apprecējās, pēc tam, kad gadiem ilgi bija plānojis iestāties Svāmī ordenī.

Kādu laiku pēc tam, kad Svami Pranabananda bija apmeklējis Ranči, es pavadīju savu tēvu uz Kalkutas māju, kur jogs uz laiku uzturējās. Pranabanandas pareģojums, ko viņš man bija devis tik daudzus gadus iepriekš, pēkšņi ienāca man prātā: "Es tevi, kopā ar tavu tēvu, redzēšu vēlāk."

Kad tēvs iegāja svāmī istabā, diženais jogs piecēlās no savas vietas un ar mīlošu cieņu apskāva manu vecāku.

"Bhagabati," viņš teica, "ko tu dari ar sevi? Vai tu neredzi savu dēlu steidzami uz Bezgalību?" Es nosarku, dzirdot viņa uzslavas sava tēva priekšā. Svāmī turpināja: "Tu atceries, cik bieži mūsu svētais guru mēdza teikt: "*Banat, banat, ban jai* ." **26-6** Tāpēc nemitīgi turpiniet *Krija jogu* un ātri sasniedziet dievišķos portālus.

Pranabanandas ķermenis, kas manas apbrīnojamās pirmās vizītes laikā Benaresā bija izskatījies tik vesels un stiprs, tagad liecināja par acīmredzamu novecošanu, lai gan viņa stāja joprojām bija apbrīnojami taisna.

"Svāmī," es jautāju, skatoties viņam tieši acīs, "lūdzu, saki man patiesību: vai tu nejūti vecuma tuvošanos? Vai tava Dieva uztvere mazinās, ķermenim vājinoties?"

Viņš eņģeliski pasmaidīja. "Mīļotais tagad ir ar mani vairāk nekā jebkad agrāk." Viņa pilnīgā pārliecība pārņēma manu prātu un dvēseli. Viņš turpināja: "Es joprojām baudu abas pensijas — vienu no Bhagabati šejienes un otru no augšas." Rādot ar pirkstu pret debesīm, svētais iekrita ekstāzē, viņa seju apgaismoja dievišķs starojums — pietiekama atbilde uz manu jautājumu.

Ievērojot, ka Pranabanandas istabā atradās daudz augu un sēklu paciņu, es jautāju, kam tie paredzēti.

"Esmu atstājis Benaresu uz visiem laikiem," viņš teica, "un tagad dodos uz Himalajiem. Tur es atvērsu ašramu saviem mācekļiem. No šīm sēklām izaugs spināti un daži citi dārzeni. Mani mīlie dzīvos vienkārši, pavadot savu laiku svētlaimīgā Dieva savienībā. Nekas cits nav nepieciešams."

Tēvs jautāja viņa brālis māceklis kad viņš gribētu atgriešanās uz Kalkuta.

"Nekad vairs," atbildēja svētais. "Šis ir gads, kurā Lahiri Mahasaja man teica, ka es uz visiem laikiem pametīšu savu mīloto Benaresu un došos uz Himalajiem, lai tur atmestu savu mirstīgo ķermeni."

Manas acis piepildījās ar asarām, dzirdot viņa vārdus, bet svāmī mierīgi pasmaidīja. Viņš man atgādināja mazu debesu bērnu, kas droši sēž Dievišķās Mātes klēpī. Gadu nastai nav nekādas negatīvas ietekmes uz dižena joga pilnīgo augstāko garīgo spēku apgūšanu. Viņš spēj atjaunot savu ķermeni pēc savas gribas; tomēr dažreiz viņš nerūpējas par novecošanās procesa aizkavēšanu, bet ļauj savai karmai darboties. sevi fiziskajā plānā, izmantojot savu veco ķermeni kā laika taupīšanas ierīci, lai izslēgtu nepieciešamību izstrādāt karmu jaunā iemiesojumā.

Mēneši vēlāk Es satiku an vecs draugs, Sanandans, PVO bija viens no Pranabananda aizvērt mācekļi.

"Mans burvīgais guru ir prom," viņš man teica, šņukstēdams. "Viņš nodibināja vientuļnieku mītni netālu no Rišikešas un sniedza mums mīlestības pilnu apmācību. Kad bijām diezgan labi iekārtojušies un strauji veicām garīgo..." progresu savā uzņēmumā, viņš ierosināja kādu dienu pabarot milzīgu pūli no Rišikešas. Es pajautāju kāpēc viņš vēlējās tik lielu skaitu.

"Šī ir mana pēdējā svētku ceremonija," viņš teica. Es nesapratu viņa vārdu pilno nozīmi.

"Pranabanandadži palīdzēja pagatavot lielu daudzumu ēdiena. Mēs pabarojām aptuveni 2000 viesu. Pēc mielasta viņš apsēdās uz augstas platformas un teica iedvesmojošu sprediķi par Bezgalīgo. Beigās, tūkstošiem cilvēku acu priekšā, viņš pagriezās pret mani, kad es sēdēju viņam blakus uz paaugstinājuma, un runāja ar neparastu spēku."

"Sanandan, būt sagatavots; Es rīts ejot uz spēriens tas rāmis. **27-7** "

"Pēc apstulbuša klusuma es skaļi iesaucos: "Skolotāj, nedari to! Lūdzu, lūdzu, nedari to!" Pūlis bija aizsiets ar mēli, ziņkārīgi mūs vērojot. Mans guru man uzsmaidīja, bet viņa svinīgais skatiens jau bija pievērstis Mūžībai.

"Neesiet savtīgi," viņš teica, "un neskumstiet par mani. Es jau sen un priecīgi jums visiem kalpoju; tagad" "Priecājies un vēli man veiksmi. Es dodos satikt savu

Kosmisko Mīloto." Čukstā Pranabanandadži piebilda: "Es drīz piedzimšu no jauna. Pēc īsa Bezgalīgās Svētlaimes perioda baudīšanas es atgriezīšos." uz zemes un pievienoties Babadži. **27-8** Drīz jūs uzzināsiet, kad un kur mana dvēsele ir ievietota jaunā ķermenī.

"Viņš raudāja atkal, Sanandans šeit Es spēriens tas rāmis ar tas otrais *Krija Joga* . **27.-**
9.

"Viņš paskatījās uz seju jūru mūsu priekšā un deva svētību. Pievēršot savu skatienu iekšēji garīgajai acij, viņš kļuva nekustīgs. Kamēr apmulsušais pūlis domāja, ka viņš meditē ekstātiskā stāvoklī, viņš jau bija atstājis miesas mājokli un iegremdējis savu dvēseli kosmiskajā plašumā. Mācekļi pieskārs viņa ķermenim, kas sēdēja lotosa pozā, bet tā vairs nebija siltā miesa. Palika tikai sastingis ķermenis; īrnieks bija aizbēdzis uz nemirstīgo krastu."

Es jautāja kur Pranabananda bija uz būt atdzimis.

"Tas ir svēts noslēpums, ko es nevienam nevaru atklāt," atbildēja Sanandans.

"Varbūt jūs to varat uzzināt kādā citā veidā."

Gadus vēlāk es no Svami Kešabanandas atklāju **27.-10.** ka Pranabananda dažus gadus pēc piedzimšanas jaunā ķermenī bija devies uz Badrinarajānu Himalajos un tur pievienojās svēto grupai ap lielo Babadži.

.....
27-1 Vidyalya skola. *Brahmačarja šeit attiecas* uz vienu no četriem Vēdu plāna posmiem cilvēka dzīvei, kas ietver ka no (1) tas celibāts students (*brahmačārī*); (2) tas mājas īpašnieks ar pasaulīgs pienākumi (*grihastha*);

tas vientuļnieks (*vanaprastha*); (4) tas mežs iemītnieks vai klejotājs, bezmaksas no visi zemes bažas (*sanjāsi*). (3)

Šis ideāla shēma no dzīve, kamēr ne plaši novērots iekšā moderna Indija, joprojām ir daudzi dievbijīgs sekotāji. The

.četri posmi ir tiek veikta reliģiski guru mūža vadībā

27-2 : A skaitlis no Amerikāņu studenti arī ir apgūts dažādi *āsanās* vai pozas, ieskaitot Bernards Kols, Pašrealizācijas biedrības mācību instruktors Losandželosā.

27-3 : *Marks* 10:29-30 ..

27-4 : Jogoda: *joga* , savienība, harmonija, līdzsvars; *da* , ka kurš piešķir. Sat-Sanga: *sēdēja* , patiesība; *sanga* , sadraudzība. Iekšpusē Rietumi, uz izvairīties tas lietošana no a Sanskrits vārds, tas *Jogoda Sat-Sanga* kustība ir bijis sauca tas *Pašrealizācijas biedrība* .

27-5 : The aktivitātes plkst. Ranči ir aprakstīts vairāk pilnībā iekšā nodaļa 40. The Lakšmanpura skola ir iekšā tas spējīgs maksa GC Deja kunga, BA Medicīnas nodaļu prasmīgi pārrauga Dr. SN Pal un Sasi Bhusan Mullick.

27-6 : Viens no Lahiri Mahasaya's mīļākais piezīmes, dots kā iedrošinājums priekš viņa studentu neatlaidība. A brīvais tulkojums ir: "Cenšoties, cenšoties, kādu dienu, lūk! Dievišķais Mērķis!"

27-7 : t.i., dot augšup tas ķermenis.

27-8 : Lahiri Mahasaya's guru, PVO ir joprojām dzīvošana. (Skatīt nodaļa 33.)

27-9 Otrā *Krija* , kā to māca Lahiri Mahasaya, ļauj bhaktam, kurš to ir apguvis, aiziet un atgriezties ķermenis apzināti plkst. jebkurš laiks. Paplašināts jogi lietošana tas otrais Krija tehnika laikā tas pēdējais izeja no nāve, a brīdī, kad viņi vienmēr zina iepriekš.

27-10 : Mans tikšanās ar Kešabananda ir aprakstīts iekšā nodaļa 42.

NODAĻA: 28

Kaši, Atdzimis Un No jauna atklāts

"Lūdzu darīt ne iet iekšā tas ūdens. Ļaujiet mūs peldēties ar iegremdēšana mūsu spaiņi."

Es uzrunāju jaunos rančo studentus, kuri mani pavadīja astoņu jūdžu pārgājienā uz blakus esošais kalns. Dīķis mūsu priekšā bija vilinošs, taču manā prātā bija radusies nepatika pret to.

Apkārtējā grupa sekoja manam piemēram un iemērca spaiņus ūdenī, bet daži puiši padevās vēsā ūdens kārdinājumam. Tiklīdz viņi bija ieniruši, ap viņiem sāka riņķot lielas ūdenscūskas. Zēni iznāca no dīķa ar komisku ātrumu.

Pēc galamērķa sasniegšanas mēs baudījām piknika pusdienas. Es apsēdos zem koka, studentu grupas ielenkumā. Atrodot mani iedvesmojošā noskaņojumā, viņi mani apbēra ar jautājumiem.

"Lūdzu, sakiet man, kungs," vaicāja kāds jauneklis, "vai es vienmēr palikšu kopā ar jums uz atteikšanās ceļa."

"Ā, nē," Es atbildēja, "tu griba būt piespiedu kārtā paņemts prom uz tavs mājas, un vēlāk tu griba apprecēties."

Neticēdams, viņš izteica dedzīgu protestu. "Tikai tad, ja esmu miris, mani var nest mājās." Bet pēc dažiem mēnešiem, neskatoties uz viņa asaraino pretestību, ieradās viņa vecāki, lai viņu aizvestu; dažus gadus vēlāk, viņš apprecējās.

Pēc atbilžu sniegšanas uz daudziem jautājumiem mani uzrunāja apmēram divpadsmit gadus vecs zēns vārdā Kaši. Viņam bija izcils skolnieks un visu mīlēts.

"Kungs," viņš teica, "kas griba būt mans liktenis?"

"Tu būs drīz būt miris." The atbilde nāca no mans lūpas ar an neatvairāms spēks.

Šī negaidītā atklāsme šokēja un apbēdināja gan mani, gan visus klātesošos. Klusībā sevi nosodot kā *enfant terrible*, es atteicos atbildēt uz turpmākiem jautājumiem.

Ieslēgts mūsu atgriešanās uz tas skola, Kaši nāca uz mans istaba.

"Ja es nomiršu, vai tu mani atradīsi, kad es piedzimšu no jauna, un atkal atvedīsi mani uz garīgā ceļa?" viņš šņukstēja.

Es jutos spiests atteikties no šīs grūtās okultās atbildības. Taču vēl nedēļām ilgi Kaši mani neatlaidīgi uzmācās. Redzot viņu līdz sabrukumam, es beidzot viņu mierināju.

"Jā," Es solīja. "Ja tas Debesu Tēvs aizdod Viņa palīdzība, Es griba mēģināt uz atrast tu."

Vasaras brīvlaikā devos nelielā ceļojumā. Nožēlojot, ka nevaru paņemt Kaši līdzi, pirms aiziešanas pasaucu viņu uz savu istabu un uzmanīgi norādīju, lai viņš, pretēji jebkādiem iebildumiem, paliek skolas garīgajās vibrācijās. Kaut kā jutu, ka, ja viņš nebrauks mājās, viņš varētu izvairīties no gaidāmās nelaimes.

Tiklīdz es biju aizgājis, Kaši tēvs ieradās Ranči. Piecpadsmit dienas viņš centās lauzt dēla gribu, skaidrojot, ka, ja Kaši dosies uz Kalkutu tikai uz četrām dienām, lai apciemotu savu māti, tad viņš varētu atgriezties. Kaši neatlaidīgi atteicās. Tēvs beidzot teica, ka paņems zēnu līdzi. prom ar policijas palīdzību. Draudi satrauca Kaši, kurš nevēlējās radīt skolai nelabvēlīgu publicitāti. Viņš neredzēja citu izvēli kā vien doties prom.

Pēc dažām dienām es atgriezos Ranči. Kad dzirdēju, ka Kaši ir aizvests, es nekavējoties devos uz Kalkutu. Tur es nolīgu zirgu pajūgu. Ļoti dīvainā kārtā, kad transportlīdzeklis brauca pāri Hournas tiltam pār Gangū, es ieraudzīju Kaši tēvu un citus radniekus sēru drēbēs. Uzsaucis savam šoferim, lai viņš apstājas, es izskrēju ārā un dusmīgi uzlūkoju nelaimīgo tēvu.

"Kungs Slepka," Es raudāja nedaudz nepamatoti, "tu ir nogalināts mans zēns!"

Tēvs jau bija sapratis, cik nepareizi bija rīkojies, piespiedu kārtā atvedot Kaši uz Kalkutu. Dažu dienu laikā, ko zēns tur pavadīja, viņš bija ēdis piesārņotu pārtiku, saslimis ar holēru un miris.

Mana mīlestība pret Kaši un solījums viņu atrast pēc nāves, dienu un nakti, mani vajāja. Lai kurp es dotos, viņa seja vienmēr pavērās manā priekšā. Es uzsāku neaizmirstamu viņa meklēšanu, tikpat sen, cik meklēju savu pazudušo māti.

Kaši, pazaudēts un no jauna atklāts

Mans brālis Bišnu; Motilal Mukherji no Serampore, augsti attīstīts Šri Juktesvara māceklis; mans tēvs; Raita kungs; es pats; Tulsi Narajans Bose; Svami Satjananda no Ranči

1920. gada Starptautiskā reliģisko liberāļu kongresa delegātu grupa plkst. Bostona, kur es teicu savu pirmo runu Amerikā. (*No kreisās uz labo*) mācītājs Klejs Makolijs, mācītāja T. Ronda Viljamsa, prof. S. Ušigasaki, mācītājs Džabezs T. Sanderlands, es pats, mācītājs Čass V. Vende, mācītājs Semjuels A. Eliots, mācītājs Bezils Mārtins, mācītājs... Kristofers Dž. Iela, Māc. Samuēls M. Kroters.

Es jutu, ka, tā kā Dievs man ir devis prāta spējas, man tās jāizmanto un maksimāli jānoslogo savi spēki, lai atklātu smalkos likumus, pēc kuriem es varētu uzzināt zēna astrālo atrašanās vietu. Es sapratu, ka viņš ir dvēsele, kas vibrē ar nepiepildītām vēlmēm – gaismas masa, kas plūst kaut kur starp miljoniem mirdzošu dvēseļu astrālajos apgabalos. Kā lai es noskaņojos uz... viņu, starp tik daudzām citu dvēseļu vibrējošām gaismām?

Izmantojot a noslēpums joga tehnika, Es pārraidīts mans mīlestība uz Kaši dvēsele
cauri tas mikrofonu no

garīgā acs, iekšējais punkts starp uzacīm. Ar paceltu roku un pirkstu antenām, Es bieži pagriežās es pats apaļā un apaļš, mēģinot uz atrast tas virziens iekšā kurš viņš bija atdzimis kā embrijs. Es cerēju saņemt no viņa atbildi savas sirds koncentrētā radioaparātā. **28-1**

Es intuitīvi jutu, ka Kaši drīz atgriezīsies uz zemes, un, ja es nemitīgi turpināšu raidīt viņam savu aicinājumu, viņa dvēsele atbildēs. Es zināju, ka mazākais Kaši raidītais impulss būs sajūtams manos pirkstos, rokās, plaukstās, mugurkaulā un nervos.

Ar nezūdošu dedzību es apmēram sešus mēnešus pēc Kaši nāves neatlaidīgi praktizēju jogas metodi. Kādu rītu, pastaigājoties ar dažiem draugiem pārpildītajā Kalkutas Boubazaras rajonā, es pacēlu rokas ierastajā veidā. Pirmo reizi es saņēmu atbildi. Es sajūsminājos, uztverot elektriskos impulsus, kas plūda pa maniem pirkstiem un plaukstām. Šīs strāvas pārvērtās vienā nepārvaramā domā no dziļas manas apziņas: "Es esmu Kaši; es esmu Kaši; nāc pie manis!"

Doma kļuva gandrīz dzirdama, kad es koncentrējos uz savu sirds radio. Kaši raksturīgajā, nedaudz aizsmakušajā čukstā, **28-2 Es atkal un atkal dzirdēju viņa aicinājumu. Es satvēru vienu no saviem biedriem, Prokašu Dasu, 28-3, aiz rokas. un priecīgi viņam uzsmaidīja.**

"Tas izskatās kā lai gan Es ir atrodas Kaši!"

Es sāku griezties apkārt, neslēpti uzjautrinot savus draugus un garāmgājēju pūli. Elektriskie impulsi tirpa caur maniem pirkstiem tikai tad, kad pagriezos pret tuvumā esošu taku, kurai atbilstoši bija dots nosaukums "Sērpentīnu josla". Astrālās strāvas pazuda, kad pagriezos citos virzienos.

"Ak," es iesaucos, "Kaši dvēselei droši vien jādzīvo kādas mātes klēpī, kuras mājas ir šajā alejā."

Mēs ar biedriem tuvojamies Serpentīna joslai; vibrācijas manās paceltajās rokās kļuva spēcīgākas, izteiktākas. It kā ar magnētu mani vilka uz ceļa labo pusi. Sasniedzis kādas mājas ieeju, es biju pārsteigts, ka esmu sastingis. Es piekļauvēju pie durvīm ārkārtīgi satraukts, aizturējis elpu. Es jutu, ka maniem garajiem, grūtajiem un noteikti neparastajiem meklējumiem ir pienācis veiksmīgais gals!

Durvis atvēra kalps, kurš man teica, ka viņas saimnieks ir mājās. Viņš nokāpa pa kāpnēm no otrā stāva un jautājoši man uzsmaidīja. Es tik tikko zināju, kā formulēt savu jautājumu, kas bija gan atbilstošs, gan nekaunīgs.

"Lūdzu pastāstīt es, kungs, ja tu un tavs sieva ir bijis gaida a bērns priekš par seši mēneši?"

"Jā, tā ir taisnība." Redzot, ka esmu svāmī, atteikšanās no dabas, tērpies tradicionālā

oranžā apgērbā, viņš pieklājīgi piebilda: "Lūdzu, pastāstiet man, kā jūs zināt manas lietas."

Kad viņš dzirdēts par Kaši un tas solījums Es bija dots, tas pārsteigts vīrietis ticēja mans stāsts.

"Tev piedzims gaišas sejas krāsas zēns," es viņam teicu. "Viņam būs plata seja ar pūkainu apmatojumu uz pieres. Viņa raksturs būs ievērojami garīgs." Es biju pārliecināts, ka gaidāmajam bērnam būs šādas līdzības ar Kaši.

Vēlāk es apciemoju bērnu, kura vecāki viņam bija devuši viņa veco vārdu Kaši. Jau zīdaiņa vecumā viņš pēc izskata bija pārsteidzoši līdzīgs manam dārgajam Ranči skolniekam. Bērns manī izrādīja tūlītēju pieķeršanos; pagātnes pievilcība pamodās ar divkāršu intensitāti.

Pēc gadiem, manas uzturēšanās laikā Amerikā, pusaudža vecums man uzrakstīja. Viņš paskaidroja savu dziļo vēlmi sekot atteikšanās ceļam. Es viņu norādīju pie Himalaju meistara, kurš joprojām vada atdzimušo Kaši.

.....
28-1 Griba, kas projicēta no punkta starp uzacīm, jogi ir pazīstama kā domu raidīšanas aparāts. Kad tas sajūta ir mierīgi koncentrēts ieslēgts tas sirds, tas akti kā a garīgs radio, un kanna saņemt tas ziņojumi citu cilvēku domas no tālienes vai tuvuma. Telepātijā viena cilvēka prāta smalkās domu vibrācijas tiek pārraidītas caur astrālā ētera smalkajām vibrācijām un pēc tam caur rupjāko zemes ēteri, radot elektriskos viļņus, kas savukārt pārvēršas domu viļņos otra cilvēka prātā.

28-2 : Katru dvēsele iekšā tā tīrs štats ir vizuāls. Kaši dvēsele atcerējās visi tas raksturlielumi no Kaši, tas zēns, un tāpēc atdarināja viņa aizsmakušo balsi, lai pamodinātu manu atpazīšanu.

28-3 : Prokašs Das ir tas tagadne režisors no mūsu Jogoda Matemātika (ermitāža) plkst. Dakšinesvāra iekšā Bengālija.

NODAĻA: 29

Rabindranats Tagore Un Es Salīdzināt Skolas

"Rabindranats Tagore mācīja mūs uz dziedāt, kā a dabisks forma no paš- izteiksme, patīk tas putni."

Bhola Nats, gudrs četrpadsmitgadīgs puisis manā Ranči skolā, sniedza man šo skaidrojumu pēc tam, kad kādu rītu biju izteicis komplimentu par viņa melodiskajiem izvirzumiem. Ar provocēšanu vai bez tās, zēns ļāvās melodiskai straumei. Iepriekš viņš bija mācījies slavenajā Tagores skolā "Santiniketan" (Miera osta) Bolpurā.

"Rabindranata dziesmas ir bijušas uz manām lūpām kopš agras jaunības," es teicu savam biedram. "Visa Bengālija, pat neizglītotie zemnieki, priecājas par viņa cildenajiem pantiem."

Mēs ar Bholu kopā nodziedājām dažus Tagores piedziedājumus, kurš ir ietērpis mūzikā tūkstošiem indiešu dzejoļu, dažus oriģinālus, bet citus - senatnē.

"Es satiku Rabindranatu drīz pēc tam, kad viņš bija saņēmis Nobela prēmiju literatūrā," es piezīmēju pēc tam, kad mūsu vokalizāciju. "Mani vilināja viņu apciemot, jo apbrīnoju viņa nediplomātisko drosmi atbrīvoties no saviem literārajiem kritiķiem." Es iesmējos.

Bhola ziņkārīgi jautāja tas stāsts.

"Zinātnieki bargi kritizēja Tagore par jauna stila ieviešanu bengāļu dzejā," es iesāku. "Viņš sajauc sarunvalodas un klasiskās izpausmes, ignorējot visus noteiktos ierobežojumus, kas bija dārgi paudēju sirdīm. Viņa dziesmas iemieso dziļu filozofisku patiesību emocionāli pievilcīgā valodā, maz ņemot vērā pieņemtās literārās formas."

"Viens ietekmīgs kritiķis nievājoši nosauca Rabindranatu par "baložu dzejnieku, kurš pārdeva savas dūdas drukātā veidā par rūpiju". Bet Tagores atriebība bija klāt; visa Rietumu pasaule godināja viņu pie kājām drīz pēc tam, kad viņš bija iztulkojis angļu valodā savu *Gitanjali* ("Dziesmu ziedojumus"). Vesels vilciens paudēju, tostarp viņa kādreizējie kritiķi, devās uz Santiniketanu, lai izteiktu savus apsveikumus."

"Rabindranats uzņēma savus viesus tikai pēc apzināti ilgas kavēšanās un tad stoiskā klusumā uzklausa viņu uzslavas. Visbeidzot viņš pret viņiem pavērsa viņu pašu ierastos kritikas ieročus."

„Kungi,” viņš teica, „smaržīgā godināšana, ko jūs šeit pasniedzat, ir nesaderīgi sajaukta ar jūsu pagātnes nicinājuma smaku. Vai pastāv kāda saistība starp manu Nobela prēmijas piešķiršanu un jūsu pēkšņi asajām novērtēšanas spējām? Es joprojām esmu tas pats dzejnieks, kas jūs neapmierināja, kad pirmo reizi piedāvāju savus pieticīgos ziedus Bengālijas svētnīcā.”

"Laikraksti publicēja aprakstu par Tagores drosmīgo pārmācību. Es apbrīnoju vīrieša, kuru nebija hipnotizējuši glaimi, atklātos vārdus," es turpināju. "Mani ar Rabindranatu Kalkutā iepazīstināja viņa sekretārs, kungs C. F. Endrjūss, **29-1**" kurš bija vienkārši gērbies bengāļu *dhoti*. Viņš ar mīlestību sauca Tagoru par savu *gurudev*u .

"Rabindranats mani laipni uzņēma. Viņš izstaroja nomierinošu šarma, kultūras un galma auru. Atbildot uz manu jautājumu par viņa literāro pieredzi, Tagore man teica, ka viens no viņa senajiem iedvesmas avotiem, bez mūsu reliģiskajiem eposiem, ir bijis klasiskais dzejnieks Bidjapati."

Iedvesmojoties no šīm atmiņām, es sāku dziedāt Tagores versiju par vecu bengāļu dziesmu "Iededzini savas mīlestības lampu". Bhola un es priecīgi dziedājām, pastaigājoties pa *Vidjalaja* teritoriju.

Apmēram divus gadus pēc Ranči skolas dibināšanas es saņēmu Rabindranata ielūgumu apciemot viņu Santiniketanā, lai pārrunātu mūsu izglītības ideālus. Es labprāt devos turp. Kad es iegāju, dzejnieks sēdēja savā kabinetā; es toreiz, tāpat kā mūsu pirmajā tikšanās reizē, nodomāju, ka viņš ir tikpat pārsteidzošs izcilas vīrišķības paraugs, kādu vien varētu vēlēties jebkurš gleznotājs. Viņa skaisti veidoto seju, cēli patricietīgu, ierāmēja gari mati un plūstoša bārda. Lielas, kūstošas acis; eņģeļa smaids; un

flautai līdzīga balss, kas burtiski apbūra. Drosmīgs, garš un nopietns, viņš apvienoja gandrīz sievišķīgu maigumu ar bērna apburošo spontanitāti. Nekāda idealizēta priekšstata par dzejnieks varētu atrast piemērotāku iemiesojumu nekā šajā maigajā dziedātājā.

Drīz vien mēs ar Tagore iedziļinājāmies mūsu skolu salīdzinošajā pētījumā, kuras abas bija dibinātas pēc netradicionāliem principiem. Mēs atklājām daudzas līdzīgas iezīmes – mācības brīvā dabā, vienkāršību, plašas iespējas bērna radošajam garam. Tomēr Rabindranats lielu uzsvaru lika uz literatūras un dzejas studijām, kā arī pašizpausmi caur mūziku un dziesmām, ko es jau biju atzīmējis Bholas gadījumā. Santiniketas bērni ievēroja klusuma periodus, bet viņiem netika sniegta īpaša jogas apmācība.

Dzejnieks ar glaimojošu uzmanību klausījās manā enerģizējošo "Jogoda" vingrinājumu un jogas koncentrācijas tehniku aprakstā, kuras tiek mācītas visiem studentiem Ranči.

Tagore man pastāstīja par savām agrīnajām izglītības grūtībām. "Es aizbēgu no skolas pēc piektās klases," viņš teica, smeļoties. Es viegli varēju saprast, kā viņa iedzimto poētisko smalkjūtību bija aizskāruši... skolas klases drūmā, disciplinārā atmosfēra.

"Tāpēc es atvēru Santiniketan zem ēnainiem kokiem un debesu godības." Viņš daiļrunīgi pamāja nelielai grupīnai, kas mācījās skaistajā dārzā. "Bērns atrodas savā dabiskajā vidē starp ziediem un dziedātājputniem. Tikai tā viņš var pilnībā izpaust savu individuālo dāvanu slēpto bagātību. Patiesu izglītību nekad nevar piebāzt un sūknēt no ārpuses; drīzāk..." tam jāpalīdz spontāni izcelt virspusē bezgalīgās gudrības krātuves sevī." **29-2**

Es piekritu. "Jauniešu ideālistiskie un varoņus pielūdzošie instinkti ir badā ar ekskluzīvu statistikas un hronoloģisku laikmetu diētu."

Dzejnieks ar mīlestību runāja par savu tēvu Devendranatu, kurš bija iedvesmojis Santiniketan aizsākumus.

"Tēvs man uzdāvināja šo auglīgo zemi, kur viņš jau bija uzcēlis viesu namu un templi," man teica Rabindranats. "Es sāku savu izglītības eksperimentu šeit 1901. gadā ar tikai desmit zēniem. Astoni tūkstoši mārciņu, kas nāca līdzī Nobela prēmijai, visas tika iztērētas skolas uzturēšanai."

The vecākais Tagore, Devendranats, zināms tālu un plats kā "Mahariši," bija a ļoti ievērojams cilvēks, kā var uzzināt no viņa *autobiogrāfijas*. Divus vīra gadus viņš pavadīja meditācijā Himalajos. Savukārt viņa tēvs Dvārkanats Tagore visā Bengālijā bija slavēts par saviem dāsnajiem publiskajiem labdarības darbiem. No šī slavenā koka ir izaugusi ģeniju ģimene. Ne tikai Rabindranats; visi viņa radinieki ir

izcēlušies radošajā izpausmē. Viņa brāļi Gogonendra un Abanindra ir vieni no izcilākajiem māksliniekiem **29- 3** no Indija; cits brāli, Dvijendra, ir a dziļredzīgs filozofs, plkst. kura maigs zvans putni un meža radības reaģē.

Rabindranats uzaicināja mani palikt pa nakti viesu namā. Vakarā tiešām bija burvīgs skats redzēt dzejnieku sēžam kopā ar grupu terasē. Laiks ritēja atpakaļ:

Aina manā priekšā bija kā senā vientuļniekmājās – priecīgs dziedātājs, ko ieskauj viņa sekotāji, visi dievišķās mīlestības apņemti. Tagore katru saiti adīja ar harmonijas auklām. Nekad neuzbāzīgs, viņš piesaistīja un iekaroja sirdi ar neatvairāmu magnētismu. Rets dzejas zieds, kas plaukst Kunga dārzā, piesaistot citus ar dabisku smaržu!

Savā melodiskajā balsī Rabindranats nolasīja mums dažus no saviem izsmalcinātajiem, jaunizveidotajiem dzejoļiem. Lielākā daļa viņa dziesmu un lugu, kas sacerētas viņa studentu priekam, ir sacerētas Santiniketanā. Manuprāt, viņa rindu skaistums slēpjas viņa mākslā atsaukties uz Dievu gandrīz katrā strofā, tomēr reti pieminot svēto Vārdu. "Apreibināts no dziedāšanas svētlaimes," viņš rakstīja, "es aizmirstu sevi un saucu Tevi par draugu, kas esi mans kungs."

Nākamajā dienā pēc pusdienām es negribīgi atvadījos no dzejnieka. Priecājos, ka viņa mazā skola tagad ir izaugusi par starptautisku universitāti "Višva-Bharati", kur visu zemju zinātnieki ir atraduši ideālu vidi.

"Kur prāts ir bez bailēm un galva augstu pacelta; kur
zināšanas ir brīvas;
Kur pasaule nav sašķelta fragmentos ar šaurām mājas sienām;
Kur vārdi nāc ārā no tas dziļums no patiesība;
Kur nenogurstošs tiekšanās stiepjas tā rokas virzienā pilnība;
Kur skaidrā saprāta straume nav apmaldījusies miruša ieraduma
drūmajās tuksneša smiltīs;
Kur Tu prātu ved uz priekšu arvien plašākās domās un darbībās;
"Tajā brīvības debesīs, mans Tēvs, ļauj manai valstij
mosties!" **29-4**

RABINDRANĀTS TAGORE

.....
29-1 : The Angļu rakstnieks un publicists, aizvērt draugs no Mahatma Gandijs. kungs Endrjūss ir godināts iekšā Indija priekš viņa daudzus pakalpojumus savai pieņemtajai zemei.

29-2 : "Dvēsele, kas ir daudzkārt dzimusi jeb, kā saka hinduisti, "ceļojusi pa eksistences ceļu caur tūkstošiem dzimšanu"" . . . tur ir nekas no kurš viņa ir ne iegūts tas zināšanas; nē brīnums ka viņa ir spējīgs uz atcerēties . . . ko viņa agrāk zināja.Jo izpēte un mācīšanās ir viss – atmiņas." – *Emersons* .

29-3 : Rabindranats, arī, iekšā viņa sešdesmitajos gados, iesaistīts iekšā a nopietns pētījums no gleznošana. Izstādes no viņa "futūristisks" darbs tika dotas pirms dažiem gadiem Eiropas galvaspilsētās un Ņujorkā.

29-4 *Gitandžali* (Ņujorka: Macmillan Co.). Pārdomātu dzejnieka pētījumu var atrast grāmatā "*Rabindranata filozofija*". *Tagore* , ar tas svinēja zinātnieks, Kungs S. Radhakrišnans (Makmilans, 1918). Vēl viens skaidrojošs apjoms ir B. K. Roja *Rabindranats Tagore: The Virietis Un Viņa Dzeja* (Jauns Jorka: Dods, Mīds, 1915). *Buda Un The Evaņģēlijs Par budismu* (Jauns Jorka: Putnam's, 1916. gadā), ar tas ievērojams Austrumu māksla autoritāte, Ananda K. Kūmarasvami, .satur vairākas krāsainas ilustrācijas, ko veidojis dzejnieka brālis Abanindra Nath Tagore

NODAĻA: 30

The Likums No Brīnumi

Liels romānists Ļevs Tolstojs sarakstīja apburošu stāstu " *Trīs vientuļnieki* ". Viņa draugs Nikolajs Rērihs **30-1** ir rezumējis stāstu šādi:

"Uz salas dzīvoja trīs veci vientuļnieki. Viņi bija tik vienkārši, ka vienīgā lūgšana, ko viņi teica, bija: "Mēs esam trīs; Tu esi trīs - apžēlojies par mums!" Šīs naivās lūgšanas laikā notika lieli brīnumi.

"Vietējais bīskaps **30-2** dzirdēja par trim vientuļniekiem un viņu nepieļaujamo lūgšanu un nolēma viņus apciemot, lai iemācītu viņiem kanoniskās lūgšanas. Viņš ieradās salā, pateica vientuļniekiem, ka viņu debesu lūgšana ir necienīga, un iemācīja viņiem daudzas ierastās lūgšanas. Pēc tam bīskaps devās prom ar laivu. Viņš ieraudzīja kuģim sekojam starojošu gaismu. Kad tas tuvojās, viņš pamanīja trīs vientuļniekus, kas turējās rokās un skrēja pa viļņiem, cenšoties panākt kuģi.

"Mēs esam aizmirsuši lūgšanas, ko jūs mums mācījāt," viņi iesaucās, nonākuši pie bīskapa, "un steidzāties lūgt jūs tās atkārtot." Bijībā esošais bīskaps papurināja galvu.

"Mīļie," viņš pazemīgi atbildēja, "turpiniet dzīvot ar savu veco

lūgšanu!" Kā trīs svētie staigāja pa ūdeni?

Kā izdarīja Kristus atdzīvināt viņa krustā sists ķermenis?

Kā izdarīja Lahiri Mahasaja un Šrī Juktešvara veikt viņu brīnumi?

Mūsdienu zinātnei vēl nav atbildes; lai gan līdz ar atombumbas parādīšanos un radaru brīnumiem pasaules apziņas tvērums ir pēkšņi paplašinājies. Vārds "neiespējami" zinātniskajā leksikā kļūst mazāk izteikts.

Senie Vēdu raksti apgalvo, ka fiziskā pasaule darbojas saskaņā ar vienu *maijas pamatlikumu* , relativitātes un dualitātes principu. Dievs, Vienīgā Dzīvība, ir Absolūta Vienotība; Viņš nevar parādīties kā atsevišķas un dažādas radības

izpausmes, izņemot viltus vai

nereāls plīvurs. Šī kosmiskā ilūzija ir *maija* . Katrs mūsdienu lielais zinātniskais atklājums ir kalpojis par apstiprinājumu šim vienkāršajam riši apgalvojumam.

maijas likums : "Katrā darbībā vienmēr ir vienāda un pretēja reakcija; jebkuru divu ķermeņu savstarpējā darbība vienmēr ir vienāda un pretēji vērsta." Tādējādi darbība un reakcija ir pilnīgi vienādas. "Nav iespējams, ka pastāv viens spēks. Ir jābūt un vienmēr ir divu spēku pāris, kas ir vienādi un pretēji."

Visas fundamentālās dabas aktivitātes atklāj savu maģisko izcelsmi. Piemēram, elektrība ir atgrūšanās un pievilkšanās parādība; tās elektroni un protoni ir elektriski pretstati. Vēl viens piemērs: atoms vai matērijas pēdējā daļiņa, tāpat kā pati Zeme, ir magnēts ar pozitīviem un negatīviem poliem. Visa fenomenālā pasaule atrodas nepielūdzamā polaritātes ietekmē; neviens fizikas, ķīmijas vai citas zinātnes likums nekad nav brīvs no iekšējiem pretējiem vai kontrastējošiem principiem.

Tātad fizikas zinātne nevar formulēt likumus ārpus *maijas* , radības pašas tekstūras un struktūras. Pati daba ir *maija* ; dabaszinātnei neizbēgami jātiek galā ar tās neizbēgamo būtību. Savā sfērā tā ir mūžīga un neizsmeļama; nākotnes zinātnieki nevar darīt neko vairāk kā izpētīt vienu tās daudzveidīgās bezgalības aspektu pēc otra. Tādējādi zinātne paliek nepārtrauktā plūsmā, nespējot sasniegt galīgumu; tā patiešām ir piemērota, lai formulētu jau esoša un funkcionējoša kosmosa likumus, bet nespējīga atklāt Likumu Radītāju un Vienīgo Operatoru. Ir kļuvušas zināmas gravitācijas un elektrības majestātiskās izpausmes, bet neviens mirstīgais nezina, kas ir gravitācija un elektrība. **30-3**

"pēc B. K. Mitra iekšā "Kaljana- Kalpatūra-

Mežs vientuļnieku mītnes bija tas sens sēdvietas no mācīšanās, laicīga un dievišķs,
priekš tas jaunība

Indijā. Šeit cienījams guru, atbalstoties uz koka meditācijas elkoņa, iesvēta savu mācekli cēlajos Gara noslēpumos.

Pārvarēt *maiju* bija uzdevums, ko cilvēcei uzticēja tūkstošgades pravieši. Pacelties pāri radīšanas dualitātei un izprast Radītāja vienotību tika uzskatīts par cilvēka augstāko mērķi. Tiem, kas turas pie kosmiskās ilūzijas, ir jāpieņem tās būtiskais polaritātes likums: plūsma un bēgums, kāpums un kritums, diena un nakts, prieks un sāpes, labais un ļaunais, dzimšana un nāve. Šis cikliskais modelis iegūst zināmu mokošu monotoniju, jo pēc tam, kad cilvēks ir piedzīvojis dažus tūkstošus cilvēku dzimšanu, viņš sāk cerīgi raudzīties pāri maijas *piespiešanai*.

maijas plīvuru nozīmē atklāt radīšanas noslēpumu. Jogs, kurš tādējādi atmasko Visumu, ir vienīgais patiesais monoteists. Visi pārējie pielūdz pagānu tēlus. Kamēr cilvēks ir pakļauts dabas duālistiskajiem maldiem, Jānusa sejas *Maija* ir viņa dieviete; viņš nevar pazīt vienīgo patieso Dievu.

Pasaules ilūzija, *maija*, atsevišķi tiek saukta par *avidju*, kas burtiski nozīmē "nezināšana", neziņa, maldi. *Maiju* jeb *avidju* nekad nevar iznīcināt ar intelektuālu pārliecību vai analīzi, bet gan tikai sasniedzot *nirbikalpa samadhi iekšējo stāvokli*. Vecās Derības pravieši, un visu zemju un laikmetu gaišreģi runāja no šī apziņas stāvokļa. Ecēhiēls saka (43:1-2): "Pēc tam viņš atnesa es uz tas vārti, pat tas vārti ka izskatās virzienā tas austrumi: un, Redzi, Israēla Dieva godība nāca no austrumu puses, un Viņa balss bija kā daudzu ūdeņu troksnis, un zeme spīdēja no Viņa godības." Caur dievišķo aci pierē (austrumos) Jogs ieved savu apziņu visuresamībā, dzirdot Vārdu jeb Aum, daudzu ūdeņu jeb vibrāciju dievišķo skaņu, kas ir vienīgā radīšanas realitāte.

Starp triljoniem kosmosa noslēpumu visfenomenālākā ir gaisma. Atšķirībā no skaņas viļņiem, kuru pārraidei nepieciešams gaiss vai citi materiāli nesēji, gaismas viļņi brīvi iziet cauri starpzvaigžņu telpas vakuamam. Pat hipotētisko ēteri, kas viļņošanās teorijā tiek uzskatīts par starpplanētu gaismas nesēju, var noraidīt, pamatojoties uz Einšteina principiem, ka telpas ģeometriskās īpašības padara ētera teoriju nevajadzīgu. Saskaņā ar jebkuru no šīm hipotēzēm gaisma joprojām ir vismalkākā, no materiālās atkarības brīvākā no jebkuras dabiskas izpausmes.

Einšteina gigantiskajās koncepcijās gaismas ātrums — 186 000 jūdzes sekundē — dominē visā relativitātes teorijā. Viņš matemātiski pierāda, ka gaismas ātrums, ciktāl tas attiecas uz cilvēka ierobežoto prātu, ir vienīgā *konstante* nemainīgas plūsmas Visumā. No vienīgā gaismas ātruma absolūtā lieluma ir atkarīgi visi cilvēciskie laika un telpas standarti. Laiks un telpa nav abstrakti mūžīgi, kā tas tika uzskatīts līdz šim, bet gan relatīvi un galīgi faktori, kuru mērījumu derīgumu iegūst tikai attiecībā pret gaismas ātruma mērauklu. Apvienojot telpu kā dimensiju relativitāti, laiks ir atteicies no senām pretenzijām par labu nemainīgai vērtībai. Laiks tagad ir atņemts savam likumīgajam raksturam — vienkāršai divdomības būtībai! Ar dažiem

vienādojuma triepieniem Einšteins ir izdzinis no kosmosa jebkuru fiksētu realitāti, izņemot gaismu.

Vēlākā attīstības posmā, savā Vienotā lauka teorijā, lielais fiziķis vienā matemātiskā formulā ietver gravitācijas un elektromagnētisma likumus. Samazinot kosmisko

struktūra variācijām par vienu likumu, Einšteins **30-4** sniedzas pāri gadsimtiem līdz riši, kuri pasludināja vienīgo radīšanas tekstūru – proteīniskās *maijas*.

Epohālajā relativitātes teorijā ir radušās matemātiskas iespējas izpētīt galīgo atomu. Izcili zinātnieki tagad drosmīgi apgalvo ne tikai to, ka atoms ir enerģija, nevis matērija, bet arī to, ka atomu enerģija būtībā ir prāta matērija.

"Atklāta apzināšanās, ka fizikas zinātne nodarbojas ar ēnu pasauli, ir viens no nozīmīgākajiem sasniegumiem," sers Artūrs Stenlijs Edingtons raksta grāmatā "*Fiziskās pasaules daba*". "Fizikas pasaulē mēs vērojam ēnu grafikas izrādi, kas attēlo pazīstamas dzīves drāmu. Mana elkoņa ēna balstās uz ēnu galda, kamēr ēnu tinte plūst pāri ēnu papīram. Tas viss ir simboliski, un kā simbolu fiziķis to atstāj. Tad nāk alķīmiķis Prāts, kas pārveido simbolus. Secinot, pasaules materiāls ir prāts-

lietas. . . Tas reālistisks matērija un lauki no spēks no bijušais fizisks teorija ir pavisam nebūtisks

izņemot iekšā tātad tālu kā tas prāta lietas ir pats vērpts šie iztēles . ārējs pasaule ir tādējādi

klūst par ēnu pasauli. Atbrīvojoties no savām ilūzijām, mēs esam atbrīvojušies no substances, jo mēs patiešām esam redzējuši, ka substance ir viena no lielākajām mūsu ilūzijām."

Līdz ar nesen atklāto elektronmikroskopu tika iegūti nepārprotami pierādījumi par atomu gaismas būtību un neizbēgamo dabas dualitāti. *Laikraksts "The New York Times"* sniedza šādu ziņojumu par elektronmikroskopa demonstrāciju 1937. gadā Amerikas Asociācijas sanāksmē. zinātnes attīstībai:

"Volframa kristāliskā struktūra, kas līdz šim bija zināma tikai netieši, izmantojot rentgenstarus, bija spilgti iezīmēta uz fluorescējoša ekrāna, parādot deviņus atomus to pareizajās pozīcijās telpiskajā režģī – kubu ar vienu atomu katrā stūrī un vienu centrā. Volframa kristāliskā režģa atomi fluorescējošajā ekrānā parādījās kā gaismas punkti, kas izvietoti ģeometriskā rakstā. Uz šī kristāla gaismas kuba fona bombardējošās gaisa molekulas varēja novērot kā dejojošus gaismas punktus, līdzīgus saules gaismas punktiem, kas mirdz uz kustīgiem ūdeņiem..."

Elektronmikroskopa principu pirmo reizi atklāja 1927. gadā Dr. Klintons Dž. Deivisons un Dr. Lesters H. Germers no Bell Telephone Laboratories Ņujorkā, kuri atklāja, ka elektronam piemīt divējāda personība, kam piemīt gan daļiņas, gan viļņa īpašības. Viļņa īpašība piešķir elektronam gaismas īpašības, un tika uzsākta meklēšana, lai izstrādātu līdzekļus elektronu "fokusēšanai" līdzīgi kā gaismas fokusēšana ar lēcu.

"Par elektrona Džekila-Haida īpašību atklāšanu, kas apstiprināja Nobela prēmijas laureāta fiziķa de Broglie 1924. gadā izteikto prognozi un parādīja, ka visai fiziskās dabas pasaulei piemīt divējāda personība, Dr. Deivisons saņēma arī Nobela prēmiju

fizikā ."

"Zināšanu plūsma," raksta sers Džeimss Džīns grāmatā " *Noslēpumainais Visums* ",
"virzās uz nemehānisku realitāti; Visums sāk izskatīties vairāk pēc lielas domas,
nevis pēc lielas mašīnas." Tādējādi divdesmitā gadsimta zinātne izklausās pēc
lappuses no senām *Vēdām* .

No zinātnes, ja tā tam jābūt, lai cilvēks mācās filozofisko patiesību, ka materiāla Visuma nav; tā velki un audumi ir *maija*, ilūzija. Visas tā realitātes mirāžas sabrūk analīzes rezultātā. Kad viens pēc otra zem viņa sabrūk mierinošie fiziskā kosmosa balsti, cilvēks blāvi apzinās savu elkdievīgo paļaušanos, savu iepriekšējo dievišķā pavēles "Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā" pārkāpumu.

Savā slavenajā vienādojumā, kurā aprakstīta masas un enerģijas līdzvērtība, Einšteins pierādīja, ka jebkuras matērijas daļiņas enerģija ir vienāda ar tās masu vai svaru, kas reizināts ar gaismas ātruma kvadrātu. Atomu enerģijas atbrīvošanās notiek, iznīcinot materiālās daļiņas. Matērijas "nāve" ir bijusi atomu laikmeta "dzimšana".

Gaismas ātrums ir matemātisks standarts vai konstante nevis tāpēc, ka pastāv absolūta vērtība 186 000 jūdzes sekundē, bet gan tāpēc, ka neviens materiāls ķermenis, kura masa palielinās līdz ar tā ātrumu, nekad nevar sasniegt gaismas ātrumu. Citiem vārdiem sakot: tikai materiāls ķermenis, kura masa ir bezgalīga, varētu sasniegt gaismas ātrumu.

. Šīs leņemšana Atnes Mēs Uz The Likums No Brīnumi

Meistari, kas spēj materializēt un dematerializēt savus ķermeņus vai jebkuru citu objektu, pārvietoties ar gaismas ātrumu un izmantot radošos gaismas starus, lai panāktu tūlītēju redzamību. jebkurš fizisks izpausme, ir izpildīts tas nepieciešams Einšteins stāvoklis: to masa ir bezgalīga.

Pilnveidota joga apziņa bez piepūles tiek identificēta nevis ar šauru ķermeni, bet gan ar universālo struktūru. Gravitācija, vai tā būtu Ņūtona "spēks" vai Einšteina "inerces izpausme", nespēj piespiest *meistaru* parādīt "svara" īpašību, kas ir visu materiālo objektu atšķirīgais gravitācijas stāvoklis. Tas, kurš sevi pazīst kā visuresošo Garu, vairs nav pakļauts ķermeņa stingrībai laikā un telpā. Viņu ieslodzītie "gredzeni-ne-pāriet" ir padevušies šķīdinātājam: "Es esmu Viņš".

"Fiat lux! Un gaisma tapa." Dieva pirmais norādījums Viņa sakārtotajai radībai (1. *Mozus* 1:3) radīja vienīgo atomāro realitāti: gaismu. Uz šī nemateriālā nesēja stariem notiek visas dievišķās izpausmes. Visu laikmetu ticīgie liecina par Dieva parādīšanos kā liesmu un gaismu. "Ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs, kam vienīgajam ir nemirstība, kas mīt gaismā, pie kuras neviens cilvēks nevar tuvoties." **30-5**

Jogs, kurš ar perfektu meditāciju ir apvienojis savu apziņu ar Radītāju, uztver kosmisko esenci kā gaismu; viņam nav atšķirības starp gaismas stariem, kas veido... ūdens un gaismas stari, kas veido zemi. Brīvs no matērijas apziņas, brīvs no trim telpas dimensijām un ceturtās laika dimensijas, meistars ar vienādu vieglumu pārnes savu gaismas ķermeni pāri zemes, ūdens, uguns vai gaisa gaismas stariem. Ilgstoša koncentrēšanās uz atbrīvojošo garīgo aci ir ļāvusi jogam iznīcināt visus

maldus par matēriju un tās gravitācijas svaru; turpmāk viņš redz Visumu kā būtībā nediferencētu gaismas masu.

"Optiskais attēli," Dr. L. T. Trolands no Hārvarda stāsta mūs, "ir uzbūvēts augšup ieslēgts tas tas pats princips kā tas

parastās "pustoņu" gravējumu līnijas; tas ir, tās sastāv no sīkiem punktiņiem vai strēmelēm, kas ir pārāk mazas, lai acs tās varētu pamanīt. Tīklenes jutība ir tik liela, ka redzes

"Sajūtas var radīt ar relatīvi nelielu daudzumu pareiza veida gaismas kvantu."

Pateicoties meistara dievišķajām zināšanām par gaismas parādībām, viņš var acumirkļi projicēt uztveramā izpausmē visuresošos gaismas atomus. Projekcijas faktiskā forma — vai tas būtu koks, zāles, cilvēka ķermenis — atbilst joga gribas un vizualizācijas spējām.

Cilvēka sapņu apziņā, kur viņš miegā ir atbrīvojis savu tvērienu egoistiskajiem ierobežojumiem, kas viņu ik dienas apņem, viņa prāta visvarenība katru nakti izpaužas. Lūk, tur sapnī stāv sen mirušie draugi, tālākie kontinenti, augšāmceltie viņa bērnības ainas. Ar šo brīvo un beznosacījuma apziņu, kas visiem cilvēkiem zināma sapņu parādībās, Dievnoskaņotais meistars ir izveidojis nekad nesaraujamu saikni. Nevainīgs no jebkādiem personīgiem motīviem un izmantojot Radītāja viņam dāvāto radošo gribu, jogs pārkārto Visuma gaismas atomus, lai apmierinātu jebkuru bhaktas sirsnīgu lūgšanu. Šim nolūkam tika radīti cilvēks un radība: lai viņš paceltos kā maijas meistars, apzinoties savu varu pār kosmosu.

"Un Dievs sacīja: "Darīsim cilvēku pēc mūsu tēla un līdzības, lai tie valda..." pār zivīm jūrā un pār putniem gaisā, un pār lopiem, un pār visu zemi, un pār visiem rāpuļiem, kas rāpo pa zemi." **30-6**

Iekšā 1915. gadā drīzumā pēc Es bija ienāca tas Svāmī Pasūtījums, Es pieredzējis a vīzija no vardarbīgs kontrasti. Tajā tas relativitāte no cilvēks apziņa bija spilgti izveidots; Es skaidri uztverts tas vienotība par Mūžīgo Gaismu aiz *maiņas sāpīgajām dualitātēm*. Vīzija mani pārņēma, kad kādu rītu sēdēju savā mazajā bēniņu istabā tēva mājās Gurpara ceļā. Mēnešiem ilgi Eiropā plosījās Pirmais pasaules karš; es skumji pārdomāju milzīgo upuru skaitu.

Meditējot, aizvēru acis, mana apziņa pēkšņi pārcēlās uz kaujas kuģa kapteiņa ķermeni. Lielgabalu dārdi pāršķēla gaisu, kad krasta baterijas un kuģa lielgabali apmainījās šāvieniem. Milzīgs šāviņš trāpīja pulvera aptverē un saplosīja manu kuģi. Es ielēcu ūdenī kopā ar dažiem jūrniekiem, kas bija izdzīvojuši sprādzienā.

Sirds daudzījās, kad droši sasniedzu krastu. Bet ak vai! kāda nomaldījusies lode pārtrauca savu nikno lidojumu man krūtīs. Es nokritu zemē, vaidēdams. Viss mans ķermenis bija paralizēts, tomēr es apzinājos, ka esmu tā manī, tāpat kā apzinoties snaudušu kāju.

"Beidzot mani ir panākuši noslēpumainie Nāves soļi," es nodomāju. Ar pēdējo nopūtu es jau grasījies iegrimt bezsamaņā, kad, lūk!, es atrados sēžam lotosa pozā savā Gurpara ceļa istabā.

Histēriskas asaras bira acīs, kad es priecīgi glāstīju un kniebu atgūto īpašumu —

ķermeni brīvs no neviena lodes cauruma krūtīs. Es šūpojos šurpu turpu, ieelpojot un izelpojot, lai pārliecinātos, ka esmu dzīvs. Šo sevis apsveikumu vidū es atkal atklāju, ka mana apziņa ir pārnesta uz kapteiņa mirušo ķermeni pie asiņainā krasta. Mani pārņēma pilnīgs apjukums.

"Kungs," Es lūdza Dievu, "esmu Es miris vai dzīvs?"

Žilbinoša gaismas spēle piepildīja visu apvārsni. Klusa dārdoņa pārvērtās vārdos :

"Kāda dzīvei vai nāvei sakara ar Gaismu? Pēc Savas Gaismas tēla Es tevi esmu radījis." Dzīvības un nāves relativitātes pieder kosmiskajam sapnim. Redzi savu bezsapņu būtību! Mosties, mans bērns, mosties!"

Kā soļus cilvēka atmodas ceļā Kungs iedvesmo zinātniekus īstajā laikā un vietā atklāt Viņa radības noslēpumus. Daudzi mūsdienu atklājumi palīdz cilvēkiem aptvert kosmosu kā vienas spēka gaismas daudzveidīgu izpausmi, ko vada dievišķais saprāts. Kinofilmas, radio, televīzijas, radara, fotoelektriskās šūnas – visu redzošās “elektriskās acs” – brīnumi, atomu enerģijas – visi balstās uz gaismas elektromagnētisko parādību.

Kinofilma var attēlot jebkuru brīnumu. No iespaidīgā vizuālā viedokļa nav liegts apmānīt fotogrāfiju. Cilvēka caurspīdīgo astrālo ķermeni var redzēt paceļamies no viņa rupjās fiziskās formas, viņš var staigāt pa ūdeni, augšāmcelt mirušos, mainīt dabisko notikumu secību un radīt haosu laikā un telpā. Saliekot gaismas attēlus pēc savas patikas, fotogrāfs panāk optiskus brīnumus, ko īsts meistars rada ar īstiem gaismas stariem.

Kinofilmas dzīvīgie attēli ilustrē daudzas patiesības par radīšanu. Kosmiskais Direktors ir sarakstījis Savas lugas un salicis milzīgos aktieru sastāvus gadsimtu izrādei. No mūžības tumšās kabīnes Viņš izlej Savu radošo staru caur secīgu laikmetu filmām, un attēli tiek mesti uz kosmosa ekrāna. Tāpat kā kinofilmas attēli šķiet reāli, bet ir tikai gaismas un ēnas kombinācijas, tāpat arī universālā daudzveidība ir maldinošs šķietamība. Planētu sfēras ar to neskaitāmajām dzīvības formām ir tikai figūras kosmiskā kinofilmā, kas īslaicīgi atbilst piecu maņu uztverei, kad ainas tiek mestas uz cilvēka apziņas ekrāna ar bezgalīgo radošo staru.

Kino skatītāji var paskatīties augšup un redzēt, ka visi ekrāna attēli parādās caur vienu bezattēla gaismas staru. Līdzīgi krāsainā universālā drāma rodas no Kosmiskā Avota vienīgās baltās gaismas. Ar neaptveramu atjautību Dievs iestudē izklaidi Saviem cilvēku bērniem, padarot viņus gan par aktieriem, gan skatītājiem Savā planētas teātrī.

Kādu dienu es iegāju kinoteātrī, lai noskatītos kinohroniku par Eiropas kaujas laukiem. Rietumos joprojām risinājās Pirmais pasaules karš; kinohronika atspoguļoja slaktiņu ar tādu reālismu, ka Es aizgāju no teātra ar satrauktu sirdi.

"Kungs," Es lūdza Dievu, "kāpēc dost Tu atļauja tāds ciešanas?"

Par manu milzīgu pārsteigumu, tūlītēja atbilde nāca īstu Eiropas kaujas lauku vīzijas

veidā. Cīņas šausmas, kas bija pilnas ar mirušajiem un mirstošajiem, bija daudzkārt pārspētas nežēlībā.

jebkurš pārstāvniecība no tas kinohronika.

"Skaties uzmanīgi!" maiga balss uzrunāja manu iekšējo apziņu. "Tu redzēsi, ka šīs ainas, kas pašlaik tiek izrādītas Francijā, nav nekas cits kā gaismēnu luga. Tā ir kosmiska kinofilma, tikpat reāla un tikpat nereāla kā teātra kinohronika, ko tikko redzēji – luga lugā."

Mana sirds joprojām nebija mierināta. Dievišķā balss turpināja: "Radīšana ir gan gaisma, gan ēna, citādi attēls nav iespējams. *Maijas labajam un ļaunajam* vienmēr jāmainās savā pārkumā. Ja prieks šajā pasaulē būtu nebeidzams, vai cilvēks jebkad meklētu citu? Bez ciešanām viņš gandrīz nerūpējas atcerēties, ka ir pametis savas mūžīgās mājas. Sāpes ir atmiņas dzinulis. Izglābšanās ceļš ir caur gudrību! Nāves traģēdija ir nereāla; tie, kas no tās nodreb, ir kā nezinošs aktieris, kurš mirst no bailēm uz skatuves, kad uz viņu netiek izšauts nekas vairāk kā tukša patrona. Mani dēli ir gaismas bērni; viņi negulēs mūžīgi maldos."

Lai gan biju lasījis Svētajos Rakstos aprakstītos notikumus par *maiju*, tie man nedeķa tik dziļu ieskatu kā personīgās vīzijas un ar tām saistītie mierinājuma vārdi. Cilvēka vērtības dziļi mainās, kad viņš beidzot ir pārliecināts, ka radīšana ir tikai milzīga kinofilma un ka nevis tajā, bet gan ārpus tās slēpjas viņa paša realitāte.

Kad pabeidzu rakstīt šo nodaļu, es apsēdos uz savas gultas lotosa pozā. Manu istabu vāji apgaismoja divas abažūru lampas. Paceļot skatienu, es pamanīju, ka griestus rotā mazas sinepju krāsas gaismiņas, kas mirdzēja un vibrēja ar rādijam līdzīgu spīdumu. Neskaitāmi zīmēti stari, līdzīgi lietusgāzēm, sapulcējās caurspīdīgā šahtā un klusi plūda uz mani.

Mans fiziskais ķermenis acumirkļi zaudēja savu raupjumu un pārvērtās astrālā tekstūrā. Es sajutu peldošu sajūtu, kad, tik tikko pieskaroties gultai, bezsvara ķermenis nedaudz pārvietojās pārmaiņus pa kreisi un pa labi. Es paskatījos apkārt istabai; mēbeles un sienas bija kā parasti, bet nelielā gaismas masa bija tik ļoti savairojusies, ka griesti bija neredzami. Es biju pārsteigts.

"Šis ir kosmiskā kino mehānisms." Balss atskanēja it kā no gaismas iekšienes. "Izmetot savu staru uz jūsu gultas baltā ekrāna, tas rada jūsu ķermeņa attēlu. Lūk, jūsu forma nav nekas cits kā gaisma!"

Es skatījos uz savām rokām un kustināju tās uz priekšu un atpakaļ, tomēr nespēju just to svaru. Mani pārņēma ekstatisks prieks. Mani. Šis kosmiskais kāts no gaismas, ziedošs kā mans ķermenis, šķita a dievišķs replika par gaismas stariem, kas plūst no projekcijas kabīnes kinoteātrī un izpaužas kā attēli uz ekrāna.

Ilgu laiku es piedzīvoju šo sava ķermeņa kustību savas guļamistabas vāji apgaismotajā kinoteātrī. Neskatoties uz daudzajām vīzijām, kas man bija bijušas, neviena nebija tik unikāla. Kad mana ilūzija par cietu ķermeni bija pilnībā izgaissusi

un mana apziņa, ka visu objektu būtība ir gaisma, padziļinājās, es paskatījos augšup uz pulsējošo dzīvībastronu plūsmu un lūdzoši runāju.

"Dievišķā Gaisma, lūdzu, ienes šo manu pazemīgo miesas attēlu Sevī, tāpat kā Eliju liesma pacēla debesīs."

Šī lūgšana acīmredzami bija satriecoša; stars pazuda. Mans ķermenis atguva savu normālo svaru un nogrima uz gultas; žilbinošo griestu lampu spiets nomirgoja un pazuda. Mans laiks pamest šo zemi acīmredzot vēl nebija pienācis.

"Turklāt," es filozofiski nodomāju, "pravietim Elijam varētu nepatikt mana pārdrošība!"

30-1 : Šis slavens Krievu mākslinieks un filozofs ir bijis dzīvošana priekš daudzi gadi iekšā Indija netālu tas Himalaji. "No virsotnes nāk atklāsme," viņš ir rakstījis. "Iekšā alas un uz tas virsotnes dzīvoja tas riši. Vīrs tas sniegots virsotnes no Himalaji mirdz spoži, spožāk nekā zvaigznes un fantastiski zibens uzplaiksnījumi."

30-2 : The stāsts maijs ir a vēsturisks pamats; an redakcijas piezīme informē mūs ka tas bīskaps satiku tas trīs mūki kamēr viņš kuģoja no Arhangeļskas uz Slovētkas klosteri Dvinas upes ietekā.

30-3 Markoni, lielais izgudrotājs, pirms galīgā iznākuma atzina zinātnisko nepietiekamību: "Nespēja no zinātne uz atrisināt dzīve ir absolūts. Šis fakts gribētu būt patiesi biedējoši bija tas ne priekš ticība. The noslēpums no dzīve noteikti ir visnoturīgākā problēma, kas jebkad ir cilvēces prāta priekšā.

30-4 : A paveliens uz tas virziens paņemts ar Einšteina ģēnijs ir dots ar tas fakts ka viņš ir a mūža mācekļis no tas izcilais filozofs Spinoza, kura pazīstamākais darbs ir *"Ētika, kas pierādīta ģeometriskā secībā"*.

30-5 : Es *Timotejs* 6:15-16 .

30-6 : *Ģenēze* 1:26.

NODAĻA: 31

An Intervija Ar The Svēts Māte

"Godājamā māte, mani zīdaiņa vecumā kristīja jūsu vīrs-pravietis. Viņš bija manu vecāku un mana guru Šrī Juktešvardži guru. Vai jūs tāpēc piešķirsiet man privilēģiju uz klausīt dažus notikumus no jūsu svētās dzīves?"

Es uzrunāju Šrimati Kaši Moni, Lahiri Mahasajas dzīvesbiedreni. Uz īsu brīdi atrodoties Benaresā, es piepildīju sen lolotu vēlēšanos apciemot cienjamo kundzi. Viņa mani laipni uzņēma vecajās Lahiri mājās Garudesvaras Mohullas rajonā Benaresā. Lai gan jau veka, viņa ziedēja kā lotoss, klusībā izstarojot garīgu smaržu. Viņa bija vidēja auguma, ar slaidu kaklu un gaišu ādu. Lielas, mirdzošas acis mīkstināja viņas mātišķo seju.

"Dēls, tu ir laipni lūgti šeit. Nāc augšstāvā."

Kaši Moni veda ceļu uz ļoti mazu istabu, kur viņa kādu laiku bija dzīvojusi kopā ar savu vīru. Es jutos pagodināta, būdama lieciniece svētnīcai, kurā nepārspējamais meistars bija piekritis izspēlēt laulības cilvēcisko drāmu. Maiga dāma pamāja man apsēsties uz spilvena sev blakus.

"Pagāja gadi, pirms es sapratu sava vīra dievišķo stāju," viņa iesāka. "Kādu nakti, šajā pašā istabā, man bija spilgts sapnis. Vīrs mani neiedomājamā žēlastībā lidinājās krāšņi eņģeļi. Skats bija tik reālistisks, ka es uzreiz pamodos; istabu dīvainā kārtā apņēma žilbinoša gaisma."

"Mans vīrs, lotosa pozā, levitēja istabas centrā, eņģeļu ieskaufs, kuri viņu pielūdza ar plaukstās sakrustotu roku lūdzošu cieņu. Es biju neizmērojami pārsteigta, jo biju pārliccināta, ka joprojām sapņoju."

"Sieviete," Lahiri Mahasaja teica, "tu nesapņo. Atmet savu miegu uz visiem laikiem." Kad viņš lēnām nolaidās uz grīdas, es nometos pie viņa kājām.

"'Skolotāj,' es iesaucos, 'atkal un atkal es paklanos Tavā priekšā! Vai Tu man piedosi, ka esmu Tevi uzskatījis par savu vīru? Es mirstu no kauna, apzinoties, ka esmu palikusi aizmigusi neziņā blakus kādam, kurš ir dievišķi pamodies. Kopš šīs nakts Tu vairs neesi mans vīrs, bet gan mans guru. Vai Tu pieņemsi manu nenožīmīgo "es" par savu mācekli?" **31-1**

"Meistars mani maigi pieskārās. "Svētā dvēsele, celies. Tu esi pieņemta." Viņš pamāja eņģeļu virzienā. "Lūdzu, paklanieties pēc kārtas katram no šiem svētajiem."

"Kad biju pabeidzis savu pazemīgo ceļos nomešanos, eņģeļu balsis skanēja kopā, kā koris no seniem svētajiem rakstiem.

"Dievišķā dzīvesbiedre, tu esi svētīta. Mēs tevi sveicinām." Viņi paklanījās pie manām kājām, un, lūk, viņu mirdzošās figūras pazuda. Istaba kļuva tumša.

"Mans guru jautāja es uz saņemt iesvētīšana iekšā *Krija Joga* .

"No protams, Es atbildēja. Es rīts atvainojiet ne uz ir bija tā svētība agrāk iekšā mans dzīve.

"'Laiks vēl nebija īstais,' Lahiri Mahasaja mierinoši pasmaidīja. 'Lielu daļu tavas karmas es tev klusībā palīdzēju atrisināt. Tagad tu esi gatava un ar mieru.'

"Viņš pieskārās manai pieri. Parādījās virpuļojošas gaismas masas; starojums

pakāpeniski pārtapa opālzilā garīgajā acī, ieskauta zeltā un centrā ar baltu piecstūrainu zvaigzni."

"Iekļūsti savā apziņā caur zvaigzni Bezgalības valstībā.' Mana guru balsij bija jauna nots, maiga kā tāla mūzika.

"Vīzija pēc vīzija bankrotējis kā okeāna sērfot ieslēgts tas krasti no mans dvēsele. The panorāmas sfēras beidzot

izkusu svētlaimes jūrā. Es pazaudēju sevi nepārtraukti plūstošā svētlaimē. Kad pēc dažām stundām atgriezos šīs pasaules apziņā, meistars man deva *Krijas jogas tehniku*.

"Kopš tās nakts Lahiri Mahasaja vairs nekad negulēja manā istabā. Arī pēc tam viņš vairs nekad negulēja. Viņš palika priekšistabā apakšstāvā, savu mācekļu sabiedrībā gan dienā, gan naktī."

Slavenā dāma apklusā. Apzinoties viņas un cildenā joga unikālās attiecības, es beidzot uzdrošinājos pajautāt par turpmākām atmiņām.

"Dēls, tu esi alkatīgs. Tomēr tev būs vēl viens stāsts." Viņa kautrīgi pasmaidīja. "Es atzīstos grēkā, ko esmu izdarījusi pret savu guru-vīru. Dažus mēnešus pēc manas iesvētības es sāku justies pamesta un atstāta novārtā. Kādu rītu Lahiri Mahasaja iegāja šajā mazajā istabā, lai paņemtu rakstu; es ātri viņam sekoju. Pārņemta ar spēcīgu maldu, es viņu dzēlīgi uzrunāju.

"Tu visu savu laiku pavadi ar mācekļiem. Kā ar taviem pienākumiem pret sievu un bērniem? Man žēl, ka tu nevēlies nodrošināt ģimenei vairāk naudas."

"Meistars uz brīdi uz mani paskatījās, tad, lūk! viņš bija pazudis. Bijībā un nobijies, es dzirdēju balsi atskanam no visām istabas malām:

"Tas ir visi nekas, nedari tu redzi? Kā varētu a nekas patīk es ražot bagātība priekš tu?"

"'Gurudži,' es iesaucos, 'es lūdzu piedošanu miljons reižu! Manas grēcīgās acis tevi vairs neredz; lūdzu, parādiies savā svētajā veidolā.'"

"'Esmu šeit.' Šī atbilde nāca no augšas. Es pacēlu acis un redzēju meistarū materializējamies manī. gaisā, viņa galva skāra griestus. Viņa acis bija kā žilbinošas liesmas. Bailēs pārņemta, es raudādama gulēju pie viņa kājām pēc tam, kad viņš klusi bija nokāpis uz grīdas.

„Sieviete,” viņš teica, „meklē dievišķo bagātību, nevis niecīgo zemes mirdzumu. Pēc iekšējo dārgumu iegūšanas tu atklāsi, ka ārējie resursi vienmēr ir pieejami.” Viņš piebilda: „Viens no maniem garīgajiem dēliem par tevi parūpēsies.”

"Mans guru vārds dabiski nāca paties; a māceklis izdarīja aiziet a ievērojams summa priekš mūsu ģimene."

Es pateicos Kaši Moni par dalīšanos ar mani viņas brīnišķīgajā pieredzē. **31-2** Nākamajā dienā es atgriezos viņas mājās un vairākas stundas pavadīju filozofisku diskusiju ar Tincouri un Ducouri Lahiri. Šie divi Indijas diženā joga svētie dēli cieši sekoja viņa ideālajam piemēram. Abi vīrieši bija gaišmatāini, gari, spēcīgi un ar kuplu bārdu, ar maigu balsi un vecmodīgu šarmu.

Viņa sieva nebija vienīgā Lahiri Mahasaya mācekle; bija simtiem citu, tostarp mana māte. Kāda sieviete-čela reiz palūdza guru viņa fotogrāfiju. Viņš viņai pasniedza

drukāt, piezīmējot, "Ja tu uzskatīt tas a aizsardzība, tad tas ir tātad; citādi tas ir tikai a attēls."

Pēc dažām dienām šī sieviete un Lahiri Mahasajas vedekla nejauši studēja Bhagavadgītu *pie* galda, aiz kura karājās guru fotogrāfija. Izcēlās vētra. ārā ar lielām dusmām.

"Lahiri Mahasaja, pasargā mūs!" Sievietes paklanījās attēla priekšā. Zibens iespēra grāmatā, kuru viņas bija lasījušas, bet abas dievbijīgās palika neskartas.

"Man bija sajūta, it kā ap mani būtu uzlikts ledus slānis, lai pasargātu no dedzinošā karstuma," skaidroja čela.

Lahiri Mahasaja veica divus brīnumus saistībā ar sievieti mācekli Abhoju. Viņa un viņas vīrs, Kalkutas jurists, kādu dienu devās ceļā uz Benaresu, lai apciemotu guru. Viņu vagonu aizkavēja intensīvā satiksme; viņi sasniedza Houras galveno staciju tikai tāpēc, lai dzirdētu Benaresas vilciena svilpošanu, kas aicināja uz atiešanu.

Abhoja, netālu tas biļete birojs, stāvēja klusi.

"Lahiri Mahasaja, es tevi lūdzu apturēt vilcienu!" viņa klusībā lūdza. "Es nevaru paciest kavēšanās mokas, gaidot vēl vienu dienu, lai tevi satiktu."

Šņaucošā vilciena riteņi turpināja griezties apkārt, bet uz priekšu nekas nevirzījās. Mašīnists un pasažieri nokāpa uz platformas, lai vērotu šo parādību. Pie Abhojas un viņas vīra tuvojās angļu dzelzceļa sargs. Pretēji visam iepriekšējam, viņš brīvprātīgi piedāvāja savus pakalpojumus.

"Babu," viņš teica, "dot es tas nauda. Es griba pirkt tavs biļetes kamēr tu dabūt uz klāja."

Tiklīdz pāris bija apsēdies un saņēmis biļetes, vilciens lēnām sāka kustēties uz priekšu. Panikā mašīnists un pasažieri atkal kāpa savās vietās, nezinot ne to, kā... vilciens sāka kustēties, nedz arī to, kāpēc tas vispār apstājās.

Ierodoties Lahiri Mahasajas mājās Benaresā, Abhoja klusībā noliecās meistara priekšā un mēģināja pieskarties viņa pēdām.

"Saņemies, Abhoja," viņš piebilda. "Cik ļoti tev patīk mani traucēt! It kā tu nebūtu varējis atbraukt šurp ar nākamo vilcienu!"

Abhoja apmeklēja Lahiri Mahasaju citā neaizmirstamā reizē. Šoreiz viņa vēlējās viņa aizlūgumu nevis ar vilciena, bet gan ar stārķa palīdzību.

"Es lūdzu tevi svētīt mani, lai mans devītais bērns varētu dzīvot," viņa teica. "Man ir dzimuši astoņi mazuļi; visi nomira drīz pēc dzimšanas."

The meistars smaidīja līdzjūtīgi. "Tavs nāk bērns griba dzīvot. Lūdzu sekot mans instrukcijas

uzmanīgi. Bērns, meitene, piedzims naktī. Parūpējieties, lai eļļas lampa degtu līdz rītausmai. Neaizmigiet un neļaujiet gaismai nodzist.

Abhojas bērns bija meita, kas piedzima naktī, tieši tā, kā bija paredzējis vizzinošais guru. Māte lika auklei turēt lampu piepildītu ar eļļu. Abas sievietes turpināja steidzīgi modrību līdz vēlai rīta stundai, bet beidzot aizmiga. Lampas eļļa bija gandrīz beigusies; gaisma vāji mirgoja.

Guļamistabas durvis atslēdzās un ar spēcīgu troksni atvērās. Pārsteigtās sievietes pamodās. Viņu pārsteigtās acis ieraudzīja Lahiri Mahasajas siluetu.

"Abhoja, lūk, gaisma gandrīz nodzisusi!" Viņš norādīja uz lampu, kuru aukle steidzās uzpildīt. Tiklīdz tā atkal spoži iemirdzējās, saimnieks pazuda. Durvis aizvērās; aizbīdnis tika aiztaisīts bez redzamas līdzdalības.

Abhoya's devītais bērns izdzīvoja; iekšā 1935. gadā kad Es izgatavots izmeklēšana, viņa bija joprojām dzīvošana.

Viens no Lahiri Mahasajas mācekļiem, cienījamais Kali Kumars Rojs, man pastāstīja daudzas aizraujošas detaļas par savu dzīvi kopā ar skolotāju.

"Es bieži biju viesis viņa Benaresas mājās nedēļām ilgi," man teica Rojs. "Es novēroju, ka daudzas svētās personas, *danda* **31-3** svāmī ieradās nakts klusumā, lai apsēstos pie guru kājām.

Reizēm viņi iesaistījās meditācijas un filozofisku jautājumu apspriešanā. Rītausmā cildenie viesi devās prom. Savu apmeklējumu laikā es atklāju, ka Lahiri Mahasaja ne reizi neaizmiga.

"Manas saiknes ar saimnieku sākumposmā man nācās saskarties ar sava darba devēja pretestību," turpināja Rojs. "Viņš bija dziļi iegrimis materiālismā."

""Es negribu reliģiskos fanātiskus savā štābā," viņš ņirgājās. "Ja es kādreiz satikšu jūsu šarlatānu guru, es viņam došu dažus vārdus, ko atcerēties.""

"Šie satraucošie draudi nespēja pārtraukt manu regulāro programmu; es gandrīz katru vakaru pavadīju sava guru klātbūtnē. Kādu nakti mans darba devējs sekoja man un rupji iestaidzās viesistabā. Viņš neapšaubāmi bija pilnībā apņēmies izteikt solītos nievājošos vārdus. Tiklīdz vīrietis bija apsēdies, Lahiri Mahasaja uzrunāja nelielo, apmēram divpadsmit mācekļu grupu."

"Vai tu visi patīk uz redzēt a bilde?"

"Kad mēs pamājām ar galvu, viņš lūdza mūs aptumšot istabu. "Sēdiet viens otram aiz muguras aplī," viņš teica, "un uzlieciet rokas uz vīrieša acīm sev priekšā."

"Mani nepārsteidza, ka arī mans darba devējs, kaut arī negribīgi, sekoja saimnieka norādījumiem. Pēc dažām minūtēm Lahiri Mahasaja mums jautāja, ko mēs redzam."

"'Kungs,' es atbildēju, 'parādās skaista sieviete. Viņai mugurā ir *sari ar sarkanu apmali* un viņa stāv blakus ziloņa auss krūmam.' Visi pārējie mācekļi sniedza tādu pašu aprakstu. Skolotājs pagriezās pret manu darba devēju: 'Vai jūs atpazīstat šo sievieti?'

„Jā.” Virietis acīmredzot cīnījās ar emocijām, kas viņam bija jaunas. „Esmu mulķīgi tērējis savu naudu viņas dēļ, lai gan man ir laba sieva. Man ir kauns par motīviem, kas mani šeit atveda. Vai jūs man piedosiet un pieņemsiet mani par mācekli?”

"Ja tu sešus mēnešus dzīvosi labu, morālu dzīvi, es tevi pieņemšu." Meistars mīklaini piebilda: "Pretējā gadījumā man tevi nevajadzēs iesvētīt."

"Trīs mēnešus mans darba devējs atturējās no kārdinājuma; tad viņš atjaunoja savas iepriekšējās attiecības ar sievieti. Divus mēnešus vēlāk viņš nomira. Tā es nonācu pie izpratnes par sava guru slēpto pareģojumu par vīrieša iesvētības neticamību."

Lahiri Mahasajam bija ļoti slavens draugs Svami Trailanga, kuram, kā tika uzskatīts, bija vairāk nekā trīs simti gadu. Abi jogi bieži sēdēja kopā meditācijā. Trailangas slava ir tik plaši izplatīta, ka tikai retais hinduists noliegtu patiesības iespējamību jebkurā stāstā par viņa pārsteidzošajiem brīnumiem. Ja Kristus atgrieztos uz zemes un staigātu pa Ņujorkas ielām, parādot savas dievišķās spējas, tas izraisītu tādu pašu sajūsmu, kādu pirms gadu desmitiem radīja Trailanga, ejot cauri Benaresas pārpildītajām ielām.

Daudzos gadījumos svāmī tika redzēts dzeram visnāvējošākās indes bez jebkādam negatīvām sekām. Tūkstošiem cilvēku, tostarp daži, kas joprojām ir dzīvi, ir redzējuši Trailangu peldam Gangā. Dienām ilgi viņš sēdēja uz ūdens virsmas vai ļoti ilgi palika paslēpts zem viļņiem. Benaresas peldvietu *ghatos bieži* bija redzams svāmī nekustīgais ķermenis uz pūšamajiem akmens plāksnēm, pilnībā pakļauts nežēlīgajai Indijas saulei. Ar šiem varoņdarbiem Trailanga centās iemācīt cilvēkiem, ka joga dzīvība nav atkarīga no skābekļa vai parastiem apstākļiem un piesardzības pasākumiem. Neatkarīgi no tā, vai viņš atradās virs ūdens vai zem tā, un neatkarīgi no tā, vai viņa ķermenis atradās pakļauts spēcīgajiem saules stariem, meistars pierādīja, ka dzīvo pēc dievišķās apziņas: nāve viņu nevarēja skart.

Jogs bija dižens ne tikai garīgi, bet arī fiziski. Viņa svars pārsniedza trīs simtus mārciņas: mārciņa par katru viņa dzīves gadu! Tā kā viņš ēda ļoti reti, noslēpums pieaug. A tomēr meistars viegli ignorē visus ierastos veselības noteikumus, kad viņš to vēlas kāda īpaša iemesla dēļ, bieži vien smalka, kas zināms tikai viņam pašam. Lieli svētie, kas ir atmodušies no kosmiskā maijas sapņa un sapratuši šo pasauli kā ideju Dievišķajā Prātā, var darīt ar ķermeni, ko vien vēlas, zinot, ka tas ir tikai manipulējama kondensētas vai sasalušas enerģijas forma. Lai gan fizikas zinātnieki tagad saprot, ka matērija nav nekas cits kā sasalusi enerģija, pilnībā apgaismoti meistari matērijas kontroles jomā jau sen ir pārgājuši no teorijas uz praksi.

Trailanga vienmēr palika pilnīgi kails. Benaresas policijas vajāšana sāka viņu uzskatīt par mulsinošu problēmu bērnu. Dabiskais svāmī, tāpat kā agrīnais Ādams Ēdenes dārzā, pilnībā neapzinājās savu kailumu. Tomēr policija to pilnībā apzinājās un bez ceremonijām ieslodzīja viņu cietumā. Sekoja vispārējs apmulsums; milzīgais ķermenis

Trailanga drīz vien tika redzēta, ierastajā veidā, uz cietuma jumta. Viņa kamera, joprojām droši aizslēgta, nesniedza nekādas norādes par viņa bēgšanas veidu.

Drosmi zaudējušie likuma sargi vēlreiz izpildīja savu pienākumu. Šoreiz svami kameras priekšā tika novietots sargs. Varens atkal atkāpās, pirms taisnības. Trailanga drīz vien tika manīta viņa bezrūpīgajā pastaigā pa jumtu. Taisnīgums ir akls; pārspētā policija nolēma viņai sekot. piemērs.

Liels jogs saglabāja ierasto klusumu. **31-4** Neskatoties uz apaļo seju un milzīgo, mucai līdzīgo vēderu, Trailanga ēda tikai reizēm. Pēc nedēļām bez ēdiena viņš pārtrauca gavēni ar pilnām krūzēm piena, ko viņam piedāvāja bhaktas. Kāds skeptiķis reiz bija apņēmis atmaskot Trailangu kā šarlatānu. Svāmī priekšā tika novietots liels spainis ar kalcija-kaļķa maisījumu, ko izmanto sienu balināšanai.

"Skolotāj," materiālists teica ar izsmieklu, "es tev atnesu nedaudz piena. Lūdzu, izdzer to."

Trailanga bez vilcināšanās iztukšoja līdz pēdējai lāsei trauku, kas bija pilns ar degošu kaļķi. Pēc dažām minūtēm ļaundaris mokās nokrita zemē.

"Palīdzība, svāmī, palīgā!" viņš raudāja. "Es rīts ieslēgts uguns! Piedod mans ļauns pārbaude!"

Diženais jogs pārtrauca savu ierasto klusēšanu. "Smējēj," viņš teica, "tu, piedāvājot man indi, neapzinājies, ka mana dzīve ir vienota ar tavējo. Ja es nezinātu, ka Dievs ir klātesošs manā vēderā, tāpat kā katrā radības atomā, kaļķis mani būtu nogalinājis. Tagad, kad zini bumeranga dievišķo nozīmi, nekad vairs nevienu neizjoko."

The labi attīrīts grēcinieks sadzījis ar Trailanga's vārdi, slinks vāji prom.

Sāpju mazināšana nebija saistīta ar saimnieka gribu, bet gan ar neklūdīgu taisnīguma likuma piemērošanu, kas uztur radības tālāko šūpojošos sfēru. Dieva apzināšanās vīri, piemēram, Trailanga, ļauj dievišķajam likumam darboties acumirkļi; viņi ir uz visiem laikiem padzinuši visas ego pretrunīgās strāvas.

Automātiskās taisnīguma korekcijas, kas bieži tiek samaksātas negaidītā monētā, kā tas bija Trailangas gadījumā, un viņa slepkavas gadījumā, remdē mūsu pārsteidzīgo sašutumu par cilvēku netaisnību. "Man pieder atriebība, Es atmaksāšu," saka Tas Kungs. **31-5** Kāda vajadzība pēc cilvēka īsajiem resursiem? Visums pienācīgi plāno atriebību. Nejūtīgi prāti diskreditē dievišķā taisnīguma, mīlestības, viszinības un nemirstības iespējamību. "Gaisīgi Svēto Rakstu minējumi!" Šis nejūtīgais viedoklis, bezbijīgs pirms kosmiskā spektakļa, izraisa notikumu virkni, kas nes savu atmodu.

Garīgā likuma visvarenību Kristus pieminēja savas triumfālās ieiešanas Jeruzalemē reizē. Kamēr mācekļi un ļaudis gaviļēja priekā un sauca: "Miers

debesīs un gods augstībā!", daži farizeji sūdzējās par necienīgo skatu. "Mācītāj," viņi protestēja, "apsauc savus mācekļus."

“Es jums saku,” Jēzus atbildēja, “ja šie klusēs, akmeņi kliegs.” **31-6**

Šajā aizrādījumā farizejiem Kristus norādīja, ka dievišķais taisnīgums nav nekāda tēlaina abstrakcija un ka miermīlīgs cilvēks, pat ja viņa mēle ir izrauta no saknēm, tomēr atradīs savu runu un aizstāvību radības pamatos, pašā universālajā kārtībā.

“Vai jūs domājat,” Jēzus teica, “ka miermīlīgie apklusināsies? Tikpat labi jūs varat cerēt nožņaut miermīlīgos...” Dieva balss, kura akmeņi dzied Viņa godību un Viņa visuresamību. Vai jūs pieprasīsiet, lai cilvēki nesvinētu par godu debesu mieram, bet tikai pulcētos kopā ļaudīs, lai kliegtu pēc kara virs zemes? Tad sagatavojieties, ak farizeji, gāzt pasaules pamatus; jo ne tikai labi cilvēki, bet arī akmeņi vai zeme, un ūdens, un uguns, un gaiss celsies pret jums, lai liecinātu par Viņa sakārtoto harmoniju.

Kristum līdzīgā joga Trailangas žēlastība reiz tika dāvāta manai *sadžo mamai* (mātes puses tēvocim). Kādu rītu tēvocis Benaresas ghatā ieraudzīja meistarbu bhaktu pūļa ieskaitu. Viņam izdevās pielavīties Trailangas tuvumā, kuras pēdām viņš pazemīgi pieskārs. Tēvocis bija pārsteigts, ka acumirkli atbrīvojies no sāpīgas hroniskas slimības. **31-7**

Vienīgā zināmā dzīvā dižā joga mācekle ir sieviete Šankari Mai Džjeva. Trailangas mācekļa meita, kura saņēma svāmī apmācību jau agrā bērnībā. Četrdesmit gadus viņa dzīvoja virknē vientuļu Himalaju alu netālu no Badrinatas, Kedarnatas, Amarnatas un Pasupatinatas. Brahmačarīni (sieviete askēta), dzimusi 1826. gadā, tagad ir krietni pāri gadsimta robežai. Tomēr pēc izskata viņa nav novecojusi, taču ir saglabājusi savus melnos matus, mirdzošos zobus un apbrīnojamo enerģiju. Ik pēc dažiem gadiem viņa iznāk no savas vientulības, lai apmeklētu periodiskās *melas* jeb reliģiskās izstādes.

Šī svētā sieviete bieži apmeklēja Lahiri Mahasaju. Viņa stāstīja, ka kādu dienu, Barapuras rajonā netālu no Kalkutas, kamēr viņa sēdēja blakus Lahiri Mahasaja, viņa diženais guru Babadži klusi ienāca istabā un sarunājās ar viņiem abiem.

Reiz viņas skolotājs Trailanga, atmetot savu ierasto klusēšanu, publiski ļoti atklāti godināja Lahiri Mahasaju. Kāds Benaresas māceklis iebilda.

"Kungs," viņš teica, "kāpēc darīt tu, a svāmī un a atteikties, parādīt tāds cieņa uz a "Mājas īpašnieks?"

“Mans dēls,” atbildēja Trailanga, “Lahiri Mahasaja ir kā dievišķs kaķēns, kas paliek visur, kur Kosmiskā Māte viņu ir novietojusi. Pienākuma apzinīgi spēlējot pasaulīga cilvēka lomu, viņš ir saņēmis to pilnīgo sevis apzināšanos, kuras dēļ esmu atteicies pat no savas gurnsaudzes!”

.....

31-1 : Viens ir atgādināja šeit no Miliona rinda: "Viņš priekš Dievs tikai, viņa priekš

Dievs iekšā viņu." 31-2: Godājamā māte nomira Benaresā 1930. gadā.

31-3 : Personāls, simbolizējošs tas mugurkaula vads, nesa rituāli ar noteikts pasūtījumi no mūki.

31-4 : Viņš bija a *muni* , a mūks PVO novēro *mauna* , garīgs klusums. The Sanskrits sakne *muni* ir līdzīgs uz Grieķu *monos* , "viens pats, vientuļš", no kura ir atvasināti angļu vārdi *monk*, *monism* utt.

31-5 : *Romieši* 12:19.

31-6 : *Lūks* 19:37-40 .

31-7 : The dzīves no Trailanga un cits lieliski meistari atgādināt mūs no Jēzus vārdi: "Un šie zīmes būs sekot viņiem kas tic; Iekšā mans vārds (tā Kristus apziņa) viņi būs cast ārā velni; viņi būs runāt ar jauns mēles; viņi pacels čūskas; un, ja tie dzers ko nāvējošu, tas tiem nekaitēs; tie uzliks rokas slimajiem, un tie kļūs veseli." – *Marka* 16:17-18

NODAĻA: 32

Rāma Ir Paaugstināts No The Miris

"Tagad a noteikts vīrietis bija slim, nosaukts Lācars. Kad Jēzus dzirdēts ka viņš teica, Šis slimība ir ne līdz nāve, bet priekš tas slava no Dievs, ka tas Dēls no Dievs varētu būt slavināts tādējādi." **32-1**

Kādu saulainu rītu Šrī Juktešvars savas Seramporas vientuļniekmītnes balkonā skaidroja kristīgos rakstus. Papildus dažiem citiem Skolotāja mācekļiem es biju klāt ar nelielu manu Ranči studentu grupu.

„Šajā fragmentā Jēzus sevi sauc par Dieva Dēlu. Lai gan viņš patiesi bija vienots ar Dievu, viņa atsaucei šeit ir dziļa bezpersoniska nozīme,” paskaidroja mans guru. „Dieva Dēls ir Kristus jeb Dievišķā Apziņa cilvēkā. Nevienš *mirstīgais* nevar godināt Dievu. Vienīgais gods, ko cilvēks var izrādīt savam Radītājam, ir meklēt Viņu; cilvēks nevar godināt Abstrakciju, ko viņš nepazīst. „Godība” jeb nimbuss ap svēto galvām ir simboliska liecība par viņu *spēju* izrādīt dievišķu godināšanu.”

Šrī Juktešvars turpināja lasīt brīnišķīgo stāstu par Lācara augšāmcelšanos. Pēc tā beigām Skolotājs iegrima ilgā klusumā, svēto grāmatu atvērtu turēdams uz ceļiem.

"Arī man bija privilēģija vērot līdzīgu brīnumu." Mans guru beidzot ierunājās ar svinīgu iesvētīšanu. "Lahiri Mahasaja augšāmcēla vienu no maniem draugiem no miroņiem."

Jaunie puisi man blakus smaidīja ar dedzīgu interesi. Arī manī bija pietiekami daudz

zēna, lai izbaudītu ne tikai filozofiju, bet jo īpaši jebkuru stāstu, ko varēju uzzināt no Šri Juktešvara.

par viņa brīnumains pieredze ar viņa guru.

"Mēs ar manu draugu Rāmu bijām nešķirami," iesāka Skolotājs. "Tā kā viņš bija kautrīgs un noslēgts, viņš izvēlējās apmeklēt mūsu guru Lahiri Mahasaju tikai pusnakts un rītausmas stundās, kad dienas mācekļu pūlis nebija klāt. Kā Rāmas tuvākais draugs, es kalpoju par garīgo atveri, caur kuru viņš izlaida savu garīgo uztveres bagātību. Es atradu iedvesmu viņa ideālajā sabiedrībā." Mana guru seja kļuva mīkstāka atmiņu iespaidā.

"Rāmu pēkšņi piemeklēja nopietns pārbaudījums," turpināja Šrī Juktešvars. "Viņš saslima ar Āzijas holēru. Tā kā mūsu skolotājs nekad neiebilda pret ārstu pakalpojumiem nopietnu slimību gadījumos, tika izsaukti divi speciālisti. Kamēr es steidzos palīdzēt slimajam vīrietim, es dziļi lūdzu Lahiri Mahasajam palīdzību. Es steidzos uz viņa mājām un raudāju, izstāstot notikušo."

"The ārsti ir redzēšana Rāma. Viņš griba būt labi. Mans guru smaidīja jautrīgi.

"Es atgriezās ar a gaismas sirds uz mans drauga pie gultas, tikai uz atrast viņš iekšā a mirstošs šats.

""Viņš nevar izturēt ilgāk par vienu vai divām stundām," viens no ārstiem man teica ar izmisuma žestu. Es atkal steidzos pie Lahiri Mahasajas.

""Ārsti ir apzinīgi vīri. Esmu pārliecināts, ka Rama būs vesels." Meistars mani bezrūpīgi atlaida.

"Ramas mājās es atradu, ka abi ārsti ir prom. Viens man bija atstājis zīmīti: "Mēs esam darījuši visu iespējamo, bet viņa lieta ir bezcerīga.""

"Mans draugs patiesi bija mirstošs cilvēka paraugs. Es nesapratu, kā Lahiri Mahasajas vārdi varēja nepiepildīties, tomēr Ramas strauji bēgošās dzīves skats man visu laiku atgādināja: "Viss tagad ir beidzies." Tā mētājoties ticības un bažu jūrās, es kalpoju savam draugam, cik labi vien varēju. Viņš sacēlās un iesaucās:

"Juktešvars, skriet uz Meistars un pastāstīt viņš Es rīts aizgājis. Jautāt viņš uz svētīt mans ķermenis pirms tā pēdējais rituāli.

Ar šie vārdi Rāma nopūtās stipri un deva augšup tas spoks. **32-2**

"Es stundu raudāju viņa mīļotās būtnes priekšā. Vienmēr klusuma cienītājs, tagad viņš bija sasniedzis nāves pilnīgo klusumu. Ienāca vēl viens māceklis; es lūdzu viņam palikt mājā, līdz atgriezšos. Pusapdullināts, es lēnām devos atpakaļ pie sava guru."

"Kā ir Rāma tagad? Lahiri Mahasaya's seja bija vainagots iekšā smaidi.

„„Kungs, jūs drīz redzēsiet, kā viņam klājas,” es emocionāli izplūdu. „Pēc dažām

stundām jūs redzēsiet viņa ķermeni, pirms tas tiks pārvests uz krematoriju.” Es salūzu un atklāti ievaidējos.

"Juktešvars, kontrole pats. Sēdēt mierīgi un meditēt. Mans guru pensionējies iekšā *samadhi* . The

Pēcpusdiena un nakts pagāja nepārtrauktā klusumā; es neveiksmīgi cīnījos, lai atgūtu iekšēju mieru.

"Rītausmā Lahiri Mahāsaja mierinoši uz mani paskatījās. "Redzu, ka tu joprojām esi satraukts. Kāpēc tu vakar nepaskaidroji, ka gaidi, ka es sniegšu Rāmam taustāmu palīdzību kādu zāļu veidā?" Meistars norādīja uz krūzes formas lampu, kurā bija neattīrīta rīcinellā. "Piepildi mazu pudelīti no lampas; iepilini septiņus pilienus Rāmas mutē."

"Kungs," Es protestēja, viņš ir bijis miris kopš vakar pusdienlaiks. No kas lietošana ir tas eļļa tagad?

"Neuztraucieties; vienkārši dariet, kā es lūdzu." Lahiri Mahasajas dzīvespriecīgais noskaņojums bija neaptverams; es joprojām biju nerimstošā sēru agonijā. Ielejot nelielu daudzumu eļļas, es devos uz Ramas māju.

"Es atradu sava drauga ķermeni stīvu nāves tvērienā. Nepievēršot uzmanību viņa briesmīgajam stāvoklim, es ar labās rokas pirkstu atvēru viņa lūpas un ar kreiso roku un korķa palīdzību spēju pilienu pa pilienam uzpilināt eļļu uz viņa sakostajiem zobiem."

"Kad septītais piliens pieskārs viņa aukstajām lūpām, Rama spēcīgi nodrebēja. Viņa muskuļi vibrēja no galvas līdz kājām, kad viņš izbrīnā piecēlās sēdus.

"Es redzēju Lahiri Mahasaju gaismas mirdzumā," viņš iesaucās. "Viņš mirdzēja kā saule. Celies; atstāj miegu," viņš man pavēlēja. "Nāc kopā ar Juktešvaru mani satikt."

"Es knapi varēju noticēt savām acīm, kad Rāma apgērbās un pēc šīs liktenīgās slimības bija pietiekami stiprs, lai dotos uz mūsu guru mājām. Tur viņš ar pateicības asarām noņēma ceļus Lahiri Mahāsajas priekšā."

"The meistars bija blakus pats ar jautrību. Viņa acis mirdzēja plkst. es nerātni.

"Juktešvar," viņš teica, "no šī brīža tu noteikti nēsāsi līdzīgu pudeli rīcinellās! Ikreiz, kad redzi līķi, vienkārši iedod eļļu! Septiņi pilieni lampu eļļas noteikti aptur Jamas spēku!" **32-3**

"Gurudži, tu ir izsmieklis mani. Es nedari saprast; lūdzu punkts ārā tas daba no mans kļūda.

"Es tev divreiz teicu, ka Rama būs vesels; tomēr tu man pilnībā neticēji," paskaidroja Lahiri Mahasaja. "Es nedomāju, ka ārsti spēs viņu izārstēt; es tikai piezīmēju, ka viņi ir klāt. Starp maniem diviem apgalvojumiem nebija cēloņsakarības. Es negribēju iejaukties ārstu darbā; arī viņiem ir jādzīvo." Ar prieka

pilnu balsi mans guru piebilda: "Vienmēr ziniet, ka neizsīkstošais Paramatmans 32-4" var izdziedināt jebkuru, neatkarīgi no tā, vai ārsts ir vai nav ārsta.

"'Es saprotu savu kļūdu,' es nožēlas pilns atzinu. 'Tagad es zinu, ka tavs vienkāršais vārds ir saistošs visam kosmosam.'"

Kad Šrī Juktešvars pabeidza savu apbrīnojamo stāstu, viens no apburtajiem klausītājiem uzdrošinājās uzdot jautājumu, kas no bērna puses bija divtik saprotams.

"Kungs," viņš teica, "kāpēc izdarīja tavs guru lietošana rīcinēļa eļļa?"

"Bērns, eļļas došanai nebija nekādas jēgas, izņemot to, ka es gaidīju kaut ko materiālu, un Lahiri Mahasaja izvēlējās tuvumā esošo eļļu kā objektīvu simbolu manas lielākās ticības atmodināšanai. Meistars ļāva Rāmam nomirt, jo es daļēji šaubījos. Bet dievišķais guru zināja, ka, tā kā viņš bija teicis, ka māceklis būs vesels, dziedināšanai ir jānotiek, pat ja viņam bija jāizārstē Rāma no nāves, slimības, kas parasti ir neatgriezeniska!"

Šrī Juktešvara atlaists tas mazs grupa, un pamāja es uz a sega sēdeklis plkst. viņa pēdas.

"Jogananda," viņš teica ar neparastu nopietnību, "kopš dzimšanas tevi ir ieskauti Lahiri Mahasajas tiešie mācekļi. Lielais meistars savu cildeno dzīvi nodzīvoja daļēji noslēgti un stingri atteicās atļaut saviem sekotājiem veidot jebkādu organizāciju ap viņa mācībām. Tomēr viņš izteica nozīmīgu prognozi.

"Apmēram piecdesmit gadus pēc manas nāves," viņš teica, "mana dzīve tiks uzrakstīta dziļas intereses par jogu dēļ, ko Rietumi izrādīs. Jogas vēstījums apņems visu pasauli un palīdzēs nodibināt to cilvēku brālību, kas rodas no tiešas Viena Tēva uztveres."

"Mans dēls Jogananda," turpināja Šrī Juktešvars, "tev ir jāveic sava daļa šī vēstījuma izplatīšanā un šīs svētās dzīves pierakstīšanā."

Piecdesmit gadi pēc Lahiri Mahasajas nāves 1895. gadā sasniedza kulmināciju 1945. gadā, šīs grāmatas pabeigšanas gadā. Mani nevar nepārsteigt sakritība, ka 1945. gads ir ievadījis arī jauns laikmets — revolucionāro atomenerģiju laikmets. Visi domājošie prāti kā vēl nekad pievēršas steidzamām miera un brālības problēmām, lai nepārtraukta fiziskā spēka lietošana neiznīcinātu visus cilvēkus līdz ar šīm problēmām.

Lai gan cilvēce un tās darbi laika vai bumbas ietekmē nemanāmi pazūd, saule savā gaitā nemazinās; zvaigznes saglabā savu nemainīgo modrību. Kosmiskos likumus nevar apturēt vai mainīt, un cilvēkam būtu labi ar tiem saskaņoties. Ja kosmos ir pret varenību, ja saule nekaro ar planētām, bet gan atkāpjas pienācīgā laikā, lai dotu zvaigznēm to mazo varu, ko jēga mūsu bruņotajai dūrei? Vai no tās tiešām nāks kāds miers? Nevis nežēlība, bet gan labvēlība apbruņo Visuma cīpslas; mierā dzīvojoša cilvēce zinās bezgalīgos uzvaras augļus, kas ir saldāki pēc garšas nekā tie, kas audzēti asins zemē.

Efektīvā Tautu Savienība būs dabiska, bezvārda cilvēku siržu līga. Plašās simpātijas

un dziļā izpratnē, kas nepieciešama zemes bēdu dziedināšanai, nevar rasties tikai no cilvēka dažādības intelektuālas apsvēršanas, bet gan no zināšanām par cilvēka vienīgo vienotību – viņa radniecību ar Dievu. Ceļā uz pasaules augstākā ideāla – miera caur brālību – īstenošanu, lai joga, zinātne par personīgo kontaktu ar dievišķo, laika gaitā izplatījusies starp visiem cilvēkiem visās zemēs.

Lai gan Indijas civilizācija ir senāka par visām citām, tikai daži vēsturnieki ir atzīmējuši, ka tās nacionālās izdzīvošanas varoņdarbs nekādā ziņā nav nejaušība, bet gan loģisks notikums mūžīgo patiesību pielūgšanā, ko Indija ir piedāvājusi caur saviem labākajiem vīriešiem katrā paaudzē. Ar tīru esības nepārtrauktību, ar nepārejamību pirms gadsimtiem — vai putekļainie zinātnieki var mums patiesi pateikt, cik daudz? — Indija ir sniegusi viscienīgāko atbildi no visām tautām laika izaicinājumam.

Bībeles stāsts **32-5** par Ābrahāma lūgumu Kungam, lai Sodomas pilsēta tiktu saudzēta, ja tajā atrastos desmit taisnīgi vīri, un dievišķo atbildi: "Es to neiznīcināšu desmit dēļ" iegūst jaunu nozīmi, ņemot vērā Indijas izbēgšanu no Babilonas, Ēģiptes un citu varenu tautu, kas kādreiz bija tās laikabiedri, aizmirstības. Kunga atbilde skaidri parāda, ka zeme dzīvo nevis no saviem materiālajiem sasniegumiem, bet gan no saviem cilvēka šedevriem.

Lai dievišķie vārdi atkal atskan šajā divdesmitajā gadsimtā, divreiz asinīs notraipīti vēl pirms pusceļa: Neviena tauta, kas var radīt desmit vīrus, dižus Neuzpērkamā Tiesneša acīs, nepazīs izmiršanu. Ieklausoties šādos pārliecinājumos, Indija ir pierādījusi, ka nav bezjēdzīga pret tūkstoš laika viltībām. Pašrealizēti meistari katrā gadsimtā ir svētījuši tās augsnī; mūsdienu Kristum līdzīgie gudrie, piemēram, Lahiri Mahasaja un viņa māceklis Šri Juktešvars, ceļas, lai pasludinātu, ka jogas zinātne ir svarīgāka par jebkādiem materiāliem sasniegumiem cilvēka laimei un tautas ilgmūžībai.

Ļoti skopa informācija par Lahiri Mahasajas dzīvi un viņa universālo doktrīnu jebkad ir parādījusies drukātā veidā. Trīs gadu desmitus Indijā, Amerikā un Eiropā esmu izrādījis dziļu un patiesu interesi par viņa atbrīvojošās jogas vēstījumu; rakstisks stāsts par meistara dzīvi, kā viņš to paredzēja, tagad ir nepieciešams Rietumos, kur par lielo mūsdienu jogu dzīvi ir maz zināms.

Par guru dzīvi ir uzrakstīts tikai viens vai divi nelieli bukleti angļu valodā. Viena biogrāfija bengāļu valodā, *Sri Sri* **32-6** "*Shyama Charan Lahiri Mahasaya*" (*Šjama Čaran Lahiri Mahasaja*) iznāca 1941. gadā. To sarakstīja mans māceklis Svami Satjananda, kurš daudzus gadus bija āčārja (garīgais skolotājs) mūsu *Vidjalajā* Ranči. Esmu iztulkojis dažas fragmentus no viņa grāmatas un iekļāvis tos šajā sadaļā, kas veltīta Lahiri Mahasajai.

Lahiri Mahasaja piedzima 1828. gada 30. septembrī dievbijīgā brahmanu ģimenē ar senu izcelsmi. Viņa dzimšanas vieta bija Ghurni ciems Nadijas apgabalā netālu no Krišnagaras, Bengālijā. Viņš bija jaunākais Muktakashi dēls, cienījamās Gaur Mohan Lahiri otrās sievas. (Viņa pirmā sieva pēc trīs dēlu piedzimšanas nomira svētceļojuma laikā.) Zēna māte nomira viņa bērnībā; par viņu ir maz zināms, izņemot to, ka viņa bija dedzīga Kunga Šivas bhakta, **32-7** svētajos rakstos dēvēts par "jogu karali".

Zēns Lahiri, kura īstais vārds bija Šjama Čarans, savus pirmos gadus pavadīja senču mājās Nadijā. Trīs vai četru gadu vecumā viņu bieži varēja redzēt sēžam zem smiltīm joga pozā, viņa ķermenis bija pilnībā paslēpts, izņemot galvu.

Lahiri īpašums tika iznīcināts 1833. gada ziemā, kad netālu esošā Džalangi upe mainīja savu tecējumu un pazuda Gangas dzīlēs. Viens no Lahiri dibinātajiem Šivas templiem ieplūda upē kopā ar ģimenes mājām. Kāds dievbijīgs cilvēks izglāba Kunga Šivas akmens tēlu no mutuļojošajiem ūdeņiem un novietoja to jaunā templī, kas tagad ir labi pazīstams kā Ghurni.

Šiva Vietne.

Gaurs Mohans Lahiri un viņa ģimene pameta Nadiju un kļuva par Benaresas iedzīvotājiem, kur tēvs nekavējoties uzcēla Šivas templi. Viņš vadīja savu mājāsaimniecību saskaņā ar Vēdu disciplīnu, regulāri ievērojot ceremoniālās pielūgsmes, labdarības aktus un studējot rakstus. Tomēr, būdams taisnīgs un atvērta prāta, viņš neignorēja arī mūsdienu ideju labvēlīgo plūsmu.

Zēns Lahiri Benaresas mācību grupās apguva hindi un urdu valodu. Viņš apmeklēja Džoja Narajana Ghosala vadīto skolu, kur apguva sanskritu, bengāļu, franču un angļu valodu. Rūpīgi studējot Vēdas, jaunais jogs dedzīgi klausījās izglītotu brahmanu, tostarp marhattas pandita Nagbhatts, pārrunās svētos rakstus.

Šjama Čarans bija laipns, maigs un drosmīgs jauneklis, kuru mīlēja visi viņa biedri. Ar proporcionāli veidotu, možu un spēcīgu ķermeni viņš izcēlās peldēšanā un daudzās citās prasmīgās aktivitātēs.

1846. gadā Šjama Čarans Lahiri apprecējās ar Šrimati Kaši Moni, Šri Debnarajana Sanjalas meitu. Kaši Moni, priekšzīmīga indiešu mājāsaimniece, priecīgi veica savus mājas pienākumus un tradicionālo mājas saimnieces pienākumu apkalpot viesus un trūcīgos. Divi svētie dēli, Tinkuri un Dukuri, svētīja šo savienību.

1851. gadā, 23 gadu vecumā, Lahiri Mahasaja ieņēma grāmatveža amatu Anglijas valdības Militārās inženierijas departamentā. Dienesta laikā viņš saņēma daudzus paaugstinājumus amatā. Tādējādi viņš bija ne tikai saimnieks Dieva acīs, bet arī guva panākumus mazajā cilvēciskajā drāmā, kurā viņš spēlēja savu lomu kā biroja darbinieks pasaulē.

Tā kā Armijas departamenta biroji tika pārvietoti, Lahiri Mahasaya tika pārcelts uz Gazipuru, Mirjapuru, Danapuru, Naini Talu, Benaresu un citām vietām. Pēc tēva nāves Lahiri bija jāuzņemas visa atbildība par savu ģimeni, kurai viņš iegādājās klusu māju Garudesvaras Mohullas apkaimē Benaresā.

Savā trīsdesmit trešajā dzīves gadā Lahiri Mahasaja pieredzēja sava mērķa piepildīšanos, kura dēļ viņš bija reinkarnējies uz Zemes. Pelnos apslēptā liesma, kas ilgi gruzdēja, ieguva iespēju uzliesmot. Dievišķs lēmums, kas atrodas ārpus cilvēku skatiena, noslēpumaini darbojas, lai visas lietas īstajā laikā nonāktu ārējā izpausmē. Viņš satika savu diženo guru, Babadži, netālu no Ranikhetas, un viņš viņu iniciēja *Krija jogā*.

Šis svētīgais notikums nenotika tikai ar viņu; tas bija veiksmīgs brīdis visai cilvēcei, un daudziem no viņiem vēlāk tika dota privilēģija saņemt dvēseli atmodinošo *Krijas dāvanu*. Pazaudētā jeb sen izzudusī augstākā jogas māksla atkal tika celta gaismā. Daudzi garīgi izslāpuši vīrieši un sievietes galu galā atrada ceļu pie *Krijas jogas vēsajiem ūdeņiem*. Tāpat kā hinduistu legendā, kur Māte Ganga piedāvā savu

dievišķo dzērienu izkaltsajam bhaktam Bhagiratham, tā arī *Krijas debesu straumes*
no Himalaju slepenajām cietokšņiem ieplūda cilvēku putekļainajās mītnēs.

A holēra upuris ir bieži racionāls un pilnībā apzinīgs pa labi augšup uz tas brīdis no :32-2

.nāve. 32-3: Nāves dievs

Burtiski, "Augstākais :32-4

dvēsele." 32-5: *1. Mozus*

.18:23-32

.*Šrī*, a prefikss nozīme "svēts," ir pievienots (parasti divreiz vai trīs reizes) uz vārdi no lieliski Indijas skolotāji :32-6

Viens no Dievības trīsvienības – Brahmas, Višnu, Šivas –, kura universālais darbs ir attiecīgi radīšana, :32-7
saglabāšana un likvidēšana-atjaunošana. Šiva (dažreiz rakstīts Šiva), mitoloģijā attēlots kā Atsacīšanās Kungs, parādās
iekšā vīzijas uz Viņa bhaktas zem dažādi aspekti, tāds kā Mahādeva, tas savēlies Askēts un Natarādža, Kosmiskais
.Dejotājs

NODAĻA: 33

Babadži, The Jogi-Kristus No Moderns Indija

Ziemeļhimalaju klintis netālu no Badrinarajanā joprojām ir svētītas ar Lahiri Mahasaya guru Babadži dzīvo klātbūtni. Noslēgtais meistars ir saglabājis savu fizisko formu gadsimtiem ilgi, iespējams, pat gadu tūkstošiem ilgi. Nemirstīgais Babadži ir avatārs . Šis sanskrita vārds nozīmē "nolaišanās"; tā saknes ir *ava* — "uz leju" un *tri* — "iziet". Hinduistu rakstos *avatārs* apzīmē dievišķības nolaišanos miesā.

"Babadži garīgais stāvoklis pārsniedz cilvēka izpratni," man paskaidroja Šrī Juktešvars. "Cilvēku pundurīgā redze nespēj aizsniegt viņa transcendentālo zvaigzni. Velti tiek mēģināts pat iztēloties avatāra sasniegumu. Tas ir neaptverami."

Upānišadas ir *sīki* klasificējušas katru garīgās attīstības pakāpi. *Sidha* ("*pilnveidota*

būtne") ir progresējusi no dživanmuktas stāvokļa ("atbrīvota dzīves laikā") līdz paramukta ("visaugstākajā mērā brīvs" - pilnīga vara pār nāvi); pēdējais ir pilnībā izbēgjis no maijas verdzība un tās reinkarnācijas cikls. Tāpēc paramukta reti atgriežas fiziskajā ķermenī; ja viņš to dara, viņš ir avatārs, dievišķi iecelts pārpasaulīgu svētību nesējs pasaulei.

An avatārs ir neobjektīvs uz tas universāls ekonomika; viņa tīrs ķermenis, redzams kā a gaisma attēls, ir bezmaksas

no jebkāda parāda dabai. Nevērīgs skatiens var saskatīt neko neparastu avatāra formā, taču tas nemet ēnu un neatstāj pēdas uz zemes. Tie ir ārēji simboliski pierādījumi par iekšēju tumsas un materiālās verdzības neesamību. Tikai šāds Dievs-cilvēks zina Patiesību, kas slēpjas aiz dzīvības un nāves relativitāti. Omārs Hajams, tik ļoti pārprasts, dziedāja par šo atbrīvoto cilvēku savā nemirstīgajā svētajā darbā " *Rubajats*" :

"Ak, mana prieka Mēness, kas nepazīst diltēšanu, Debesu Mēness atkal lec; Cik bieži turpmāk, lecot, tas velti meklēs mani caur šo pašu Dārzu!"

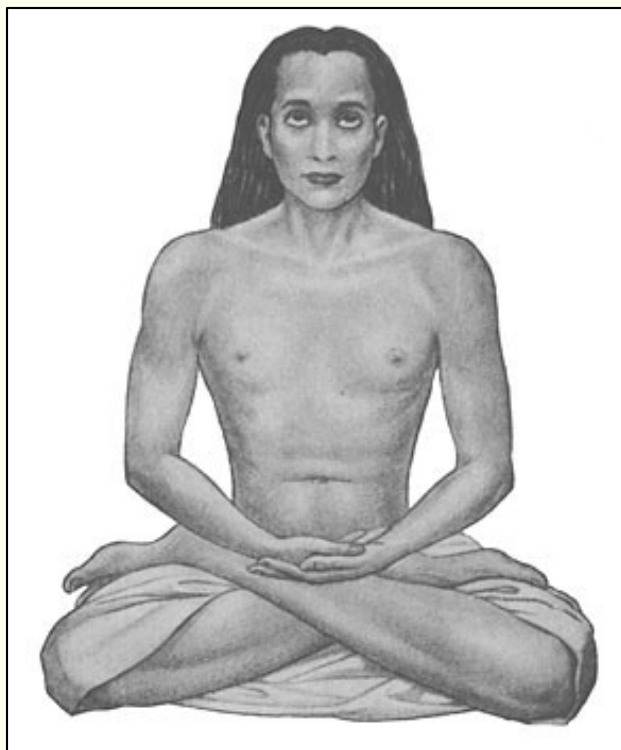
"Prieka Mēness" ir Dievs, mūžīgā Polārzvaigzne, nekad anakroniska. "Debesu Mēness" ir ārējais kosmos, saistīts ar periodiskas atkārtotības likumu. Tā važas uz visiem laikiem bija pārtraucis persiešu gaišreģis ar savu sevis apzināšanos. "Cik bieži turpmāk, uzlecot, viņa skatīsies... pēc manis - velti!" Cik gan neapmierināts bija Visuma meklējums pēc absolūtas izlaidības!

Kristus savu brīvību puda arī citādi: "Un kāds rakstu mācītājs pienāca un sacīja Viņam: Mācītāj, es sekošu Tev, lai kurp tu ietu." Un Jēzus viņam sacīja: "Lapsām ir alas, putniem apakš debess ir ligzdas, bet Cilvēka Dēlam nav kur nolikt galvu." **33-1**

Plašs ar visuresamība, varētu Kristus tiešām būt sekoja izņemot iekšā tas visaptverošs Gars?

Krišna, Rāma, Buda un Patandžali bija starp senajiem indiešu avatāriem. Ap Agastju, Dienvidindijas avatāru, ir radusies ievērojama poētiskā literatūra tamilu valodā. Viņš gadsimtos pirms un pēc kristīgās ēras veica daudzus brīnumus, un tiek piedēvēta tam, ka viņš ir saglabājis savu fizisko formu līdz pat mūsdienām.

Babadži misija Indijā ir bijusi palīdzēt praviešiem viņu īpašo uzdevumu īstenošanā. Tādēļādi viņš atbilst svēto rakstu *Mahavatara (Lielā Avatāra)* klasifikācijai . Viņš ir apgalvojis, ka devis jogas iesvētību Šankaram, senajam Svami ordeņa dibinātājam, un Kabiram, slavenajam viduslaiku svētajam. Viņa galvenais deviņpadsmitā gadsimta māceklis, kā zināms, bija Lahiri Mahāsaja, zudušā *Krijas* mākslas atdzīvinātājs.

BABAJI, THE MAHĀVATĀRS
Guru no Lahiri Mahasaja

Es ir palīdzēja an mākslinieks uz zīmēt a patiess līdzība no tas lieliski Jogi-Kristus no moderna Indija.

Mahavatārs ir pastāvīgā saziņā ar Kristu; kopā viņi raida atpestīšanas vibrācijas un ir iecerējuši šī laikmeta garīgo pestīšanas tehniku. Šo divu pilnībā apgaismoto meistarū – viena ar ķermeni, otra bez tā – darbs ir iedvesmot tautas atteikties no pašnāvnieciskiem kariem, rasu naida, reliģiskā sektantisma un materiālisma bumeranga ļaunumiem. Babadži labi apzinās mūsdienu tendences, īpaši Rietumu civilizācijas ietekmi un sarežģītību, un apzinās nepieciešamību izplatīt jogas pašizglītību vienlīdzīgi Rietumos un Austrumos.

Tas, ka nav nekādu vēsturisku atsauču uz Babadži, mūs nepārsteidz. Lielais guru nekad nevienā gadsimtā nav atklāti parādījies; nepareizi interpretējošajam publicitātes atspīdumam nav vietas viņa tūkstošgades plānos. Tāpat kā Radītājs, vienīgais, bet klusais Spēks, Babadži darbojas pazemīgā tumsā.

Lieli pravieši, piemēram, Kristus un Krišna, ierodas uz zemes ar konkrētu un iespaidīgu mērķi; viņi aiziet, tiklīdz tas ir sasniegts. Citi avatāri, piemēram, Babadži, uzņemas darbu, kas ir vairāk norūpējies par cilvēka lēno evolūcijas progresu gadsimtu gaitā nekā par kādu atsevišķu izcilu vēstures notikumu. Šādi meistari vienmēr slēpjas no rupjā sabiedrības skatiena un pēc vēlēšanās spēj kļūt neredzami. Šo iemeslu dēļ un tāpēc, ka viņi parasti māca saviem mācekļiem klusēt par viņiem, vairākas ievērojamas garīgās figūras paliek pasaulei nezināmas. Šajās lappusēs par Babadži es sniedzu tikai nelielu mājienu uz viņa dzīvi – tikai dažus faktus, kurus viņš

uzskata par piemērotiem un noderīgiem publiskot.

Nē ierobežojošs fakti par Babadži ģimene vai dzimšanas vieta, dārgais uz tas hronikas autors sirds, ir jebkad bijis

atklāts. Viņš runā galvenokārt hindi valodā, bet viegli sarunājas jebkurā valodā. Viņš ir pieņēmis vienkāršo vārdu Babadži (cienījamais tēvs); citi cieņas tituli, ko viņam devuši Lahiri Mahasajas mācekļi, ir Mahamuni Babadži Maharadžs (augstākais ekstātiskais svētais), Maha Jogi (lielākais no jogiem), Trambak Baba un Šīva Baba (Šīvas avatāru tituli). Vai tam ir nozīme, ka mēs nezinām no zemes atbrīvota meistara patronīmu?

"Ikreiz, kad kāds ar godbijību izrunā Babadži vārdu," sacīja Lahiri Mahasaja, "šis bhakta piesaista tūlītēju garīgu svētību."

Nemirstīgajam guru uz ķermeņa nav vecuma pazīmju; viņš izskatās ne vairāk kā divdesmit piecus gadus vecs jauneklis. Gaišādainais, vidēja auguma un miesasbūves Babadži skaistais, spēcīgais ķermenis izstaro manāmu mirdzumu. Viņa acis ir tumšas, mierīgas un maigas; viņa garie, mirdzošie mati ir vara krāsā. Ļoti dīvains fakts ir tas, ka Babadži ir ārkārtīgi precīza līdzība ar savu mācekli Lahiri Mahasaju. Līdzība ir tik pārsteidzoša, ka Lahiri Mahasaja savos vēlākajos gados varētu būt uzskatīts par jauneklīgā Babadži tēvu.

Svāmī Kebalananda, mans svēts Sanskrits pasniedzējs, iztērēts daži laiks ar Babadži iekšā tas Himalaji.

"Nepārspējamais meistars pārvietojas ar savu grupu no vienas vietas uz otru kalnos," man teica Kebalananda. "Viņa nelielajā grupā ir divi augsti attīstīti amerikāņu mācekļi. Pēc tam, kad Babadži kādu laiku ir pavadījis vienā vietā, viņš saka: *"Dera danda uthao."* ("Pacelsim savu nometni un spieķi.") Viņš nes simbolisku *dandu* (bambusa spieķi). Viņa vārdi ir signāls, lai kopā ar viņa grupu acumirkļi pārvietotos uz citu vietu. Viņš ne vienmēr izmanto šo astrālās ceļošanas metodi; dažreiz viņš dodas kājām no virsotnes uz virsotni.

"Babadži var redzēt vai atpazīt citi tikai tad, kad viņš to vēlas. Ir zināms, ka viņam ir parādījās dažādiem bhaktām dažādās formās — dažreiz bez bārdas un ūsām, dažreiz ar tām. Tā kā viņa nesabojātajam ķermenim nav nepieciešama pārtika, meistars reti ēd. Kā sabiedrisku pieklājības izrādīšanu ciemos atbraukušajiem mācekļiem viņš laiku pa laikam pieņem augļus vai rīsus, kas vārīti pienā un dzidrinātā sviestā.

"Man ir zināmi divi pārsteidzoši Babadži dzīves atgadījumi," turpināja Kebalananda. "Viņa mācekļi kādu nakti sēdēja ap milzīgu uguni, kas dega svētai Vēdu ceremonijai. Meistars pēkšņi satvēra degošu pagali un viegli iesita pa čēlas, kura atradās tuvu ugunij, kailo plecu."

"Kungs, kā nežēlīgs! Lahiri Mahasaja, PVO bija tagadne, izgatavots šis protests.

"Vai tu labprātāk būtu redzējis viņu sadedzināmu pelnos tavu acu priekšā, saskaņā ar viņa pagātnes karmas lēmumu?"

"Ar šiem vārdiem Babadži uzlika savu dziedinošo roku uz čelas kropļotā pleca. "Es tevi šovakar atbrīvoju no mokošas nāves. Karmiskais likums ir apmierināts caur tavām nelielajām ciešanām ugunī ."

Citā reizē Babadži svēto apli iztraucēja svešinieka ierašanās. Viņš ar pārsteidzošu prasmi bija uzkāpis gandrīz nepieejamajā klints malā netālu no meistara nometnes.

"Kungs, jums jābūt dižajam Babadži." Vīrieša sejā parādījās neizsakāma godbijība. "Mēnešiem ilgi esmu nemitīgi jūs meklējis starp šīm biedējošajām klintīm. Es jūs lūdzu pieņemt mani par mācekli."

"Kad tas lieliski guru izgatavots nē atbilde, tas vīrietis smails uz tas akmeņains bezdibenis plkst. viņa pēdas.

"Ja tu mani atteiksi, es lekšu no šī kalna. Dzīvei vairs nav vērtības, ja es nevaru iegūt tavu dievišķo vadību."

"'Tad lec,' Babadži bez emocijām teica. 'Es nevaru tevi pieņemt tavā pašreizējā attīstības stāvoklī.'"

"Vīrietis nekavējoties metās lejā no klints. Babadži pavēlēja šokētajiem mācekļiem atnest svešinieka ķermeni. Kad viņi atgriezās ar sakropļoto ķermeni, meistars uzlika savu dievišķo roku uz mirušā vīrieša. Lūk, viņš atvēra acis un pazemīgi nometies ceļos visvarenā priekšā."

"'Tu tagad esi gatavs mācekļa gaitas uzsākšanai.' Babadži mīloši staroja uz savu augšāmcelto čēlu. 'Tu esi drosmīgi izturējis grūtu pārbaudījumu. Nāve tevi vairs neskars; tagad tu esi viens no mūsu nemirstīgā ganāmpulka.' Tad viņš teica savus ierastos atvadišanās vārdus: '*Dera danda uthao*'; visa grupa pazuda no kalna."

Avatārs dzīvo visuresošajā Garā; viņam nav attāluma, kas būtu apgriezts kvadrātam. Tāpēc tikai viens iemesls var motivēt Babadži saglabāt savu fizisko formu no gadsimta uz gadsimtu: vēlme sniegt cilvēcei konkrētu piemēru par tās iespējām. Ja cilvēks nekad nebūtu dāvājis ieskatu dievišķībā miesā, viņu paliktu nomācoša smaga maģiska maldība, ka viņš nespēj pārvarēt savu mirstību.

Jēzus jau no paša sākuma zināja savas dzīves secību; katru notikumu viņš piedzīvoja nevis sevis dēļ, nevis karmiskas piespiešanas dēļ, bet gan vienīgi, lai paceltu apcerīgo cilvēku prātu. būtnes. Viņa četri reportieri-mācekļi — Matejs, Marks, Lūka un Jānis — pierakstīja neaprakstāmo drāmu vēlāko paaudžu labā.

Priekš Babadži, arī, tur ir nē relativitāte no pagātne, tagadne, nākotne; no tas sākums viņš ir zināja visas savas dzīves fāzes. Tomēr, pielāgojoties cilvēku ierobežotajai izpratnei, viņš ir nospēlējis daudzas savas dievišķās dzīves darbības viena vai vairāku liecinieku klātbūtnē. Tā nu sanāca, ka Lahiri Mahasaya māceklis bija klāt, kad Babadži uzskatīja, ka ir pienācis laiks pasludināt ķermeņa nemirstības iespējamību. Viņš deva šo solījumu Ram Gopala Muzumdara priekšā, lai tas beidzot kļūtu zināms, iedvesmojot citas meklējošas sirdis. Dižie runā savus vārdus un piedalās šķietami dabiskajā notikumu gaitā vienīgi cilvēka labā, kā teica Kristus:

"Tēvs... Es zināju, ka Tu mani vienmēr uzklausi; bet *apkārt stāvošo ļaužu dēļ* Es to *teicu*, lai viņi ticētu, ka Tu mani esi sūtījis." **33-2** Laikā

Mana vizīte Ranbajpurā pie Rama Gopala, "bezmiega svētā", **33-3** Viņš pastāstīja brīnumaino stāstu par savu pirmo tikšanos ar Babadži.

"Dažreiz es atstāju savu izolēto alu, lai apsēstos pie Lahiri Mahasajas kājām Benaresā," man stāstīja Rams Gopals. "Kādā pusnaktī, kad es klusībā meditēju viņa mācekļu grupā, meistars izteica pārsteidzošu lūgumu.

"Auns" Gopal, viņš teica, 'ej plkst. vienreiz uz tas Dasasamedh peldēšanās *gāts* .

"Drīz vien sasniedzu nomaļo vietu. Nakts bija spoža, piepildīta ar mēnessgaismu un mirdzošām zvaigznēm. Pēc tam, kad kādu brīdi biju pacietīgi klusējis, manu uzmanību piesaistīja milzīga akmens plāksne pie manām kājām. Tā pakāpeniski pacēlās, atklājot pazemes alu. Kamēr akmens kaut kādā nezināmā veidā palika līdzsvarā, no alas augstu gaisā tika levitēts jaunas un pārsteidzoši skaistas sievietes tērps. Maiga oreola ieskauta, viņa lēnām nolaidās manā priekšā un stāvēja nekustīgi, pārņemta iekšējā ekstāzes stāvoklī. Beidzot viņa sakustējās un maigi runāja."

"Esmu Matadži, **33-4**" Babadži māsa. Esmu uzaicinājusi viņu un arī Lahiri Mahasaju šovakar ierasties manā alā, lai pārrunātu ļoti svarīgu jautājumu.

"Miglaina gaisma strauji plūda virs Gangas; dīvainā luminiscence atstarojās necaurspīdīgajos ūdeņos. Tā tuvojās arvien tuvāk un tuvāk, līdz ar žilbinošu zibsnī parādījās pie..." Matadži pusē un acumirkli sabiezēja Lahiri Mahasajas cilvēciskajā veidolā. Viņš pazemīgi paklanījās pie svētās sievietes kājām.

"Pirms es atguvos no apjukuma, mani vēl vairāk pārsteidza mistiskas gaismas riņķojoša masa, kas ceļoja debesīs. Ātri lejup krītot, liesmojošais virpulis tuvojās mūsu grupai un materializējās skaista jaunekļa ķermenī, kurš, kā es uzreiz sapratu, bija Babadži. Viņš izskatījās pēc Lahiri Mahasajas, vienīgā atšķirība bija tā, ka Babadži izskatījās daudz jaunāks un viņam bija gari, spoži mati."

"Lahiri Mahasaja, Matadži un es nometāmies ceļos pie guru kājām. Ēteriska svētlaimīgas godības sajūta saviļņoja katru manas būtības šķiedru, kad es pieskāros viņa dievišķajai miesai."

"Svētītā māsa," Babadži teica, "es plānoju atbrīvoties no savas formas un ienirt Bezgalīgajā straumē."

"Es jau esmu uz mirkli ielūkojusies tavā plānā, mīļotais meistar. Es gribēju to ar tevi šovakar pārrunāt. Kāpēc tev vajadzētu pamest savu ķermeni?" Slavas pilnā sieviete lūdzoši uz viņu paskatījās.

"Kas ir tas atšķirība ja Es valkāt a redzams vai neredzams vilnis ieslēgts tas okeāns no mans Gars?"

"Matadži atbildēja ar savdabīgu asprātības uzplaiksnījumu. "Nemirstīgais guru, ja tam nav nekādas nozīmes, tad, lūdzu, nekad neatsakieties no savas formas." **33-5**

"Esi tas tātad, Babadži teica svinīgi. Es gribu nekad aiziet mans fizisks ķermenis. Tas grib vienmēr paliek redzams

vismaz nelielam skaitam cilvēku uz šīs zemes. Tas Kungs caur tavām lūpām ir izteicis Savu vēlēšanos.”

"Kamēr es ar bijību klausījos sarunā starp šīm cildenajām būtnēm, diženais guru pagriezās pret mani ar labvēlīgu žestu.

""Nebīsties, Ram Gopal," viņš teica, "tev ir svētīts būt lieciniekam šī nemirstīgā solījuma piepildīšanās vietā .""

"Babadži balss saldaļai melodijai izgaissot, viņa un Lahiri Mahasajas figūras lēnām levitēja un pārvietojās atpakaļgaitā virs Gangas. Žilbinošas gaismas oreola apņēma viņu ķermeņus, kad tie pazuda naksnīgajās debesīs. Matadži figūra peldēja uz alu un nolaidās; akmens" plāksne aizvērās pati no sevis, it kā darbojoties ar neredzamu sviru.

"Bezgalīgi iedvesmots, es devos atpakaļ uz Lahiri Mahasajas māju. Kad agrā rītausmā paklanījos viņa priekšā, mans guru man saprotoši uzsmaidīja."

„Es priecājos par tevi, Ram Gopal,” viņš teica. „Vēlme satikt Babadži un Matadži, ko tu man bieži esi izteicis, beidzot ir atradis svētu piepildījumu.”

"Mani citi mācekļi man pastāstīja, ka Lahiri Mahasaja nav pārvietojies no savas paaugstinājuma kopš iepriekšējā vakara agra vakara."

“Viņš teica brīnišķīgu runu par nemirstību pēc tam, kad tu biji devies uz Dasasamedh *ghat*,” man teica viens no čelām. Pirmo reizi es pilnībā aptvēru patiesību svēto rakstu pantos, kuros teikts, ka sevis apzināšanās cilvēks var parādīties dažādās vietās divos vai vairākos ķermeņos vienlaikus.”

"Lahiri Mahasaja vēlāk man paskaidroja daudzus metafiziskus punktus par slēpto dievišķo plānu šai zemei," secināja Rams Gopals. "Babadži ir Dieva izvēlēts palikt savā ķermenī šī konkrētā pasaules cikla laikā. Laikmeti nāks un ies – joprojām nemirstīgais meistars, **33-6**" vērojot gadsimtu drāmu, būs klātesošs uz šīs zemes skatuves."

Nodala 33 Zemsvītras piezīmes

. Metjū 8:19-20 :33-1

. Džons 11:41-42 :33-2

33-3 : The visuresošs jogs PVO novērots ka Es neizdevās uz loks pirms tas Tarakesvara svētnīca (nodala 13).

33-4 : "Svĕts Māte." Matadžī aṛī ir dzīvoja cauri tas gadsimtiem; viņa ir gandrīz kā tālu uzlabotas garīgi kā viņas brāli. Viņa joprojām ir ekstāzē slēptā pazemes alā netālu no Dasasamedh *ghat* .

33-5 : Šis incidents atgādina viens no Tales. The lieliski Grieķu filozofs mācīja ka tur bija nē atšķirība starp dzīvība un nāve. "Kāpēc tad," jautāja kritiķis, "tu nemirsti?" "Tāpēc," atbildēja Tāls, "ka tam nav nozīmes."

33-6 : "Patiesi, patiesi, Es teikt līdz tu, Ja a vīrietis paturēt mans sakot (paliek nesalauzti iekšā tas Kristus Apziņa), viņš būs

NODAĻA: 34

Materializēšanās A Pils Iekšā The Himalaji

"Babadži pirmā tikšanās ar Lahiri Mahasaju ir aizraujošs stāsts un viens no nedaudzajiem, kas sniedz mums detalizētu ieskatu nemirstīgajā guru."

Šie vārdi bija Svami Kebalanandas ievads brīnumainajam stāstam. Pirmo reizi, kad viņš to atstāstīja, es biju burtiski apburts. Daudzos citos gadījumos es pierunāju savu maigo sanskrita skolotāju atkārtot stāstu, ko vēlāk man praktiski ar tādiem pašiem vārdiem pastāstīja Šri Juktešvars. Abi šie Lahiri Mahasajas mācekļi bija dzirdējuši šo brīnišķīgo stāstu tieši no sava guru lūpām.

"Mana pirmā tikšanās ar Babadži notika manā trīsdesmit trešajā dzīves gadā," bija teikusi Lahiri Mahasaja. "1861. gada rudenī mani norīkoja uz Danapuru kā valdības grāmatvedi Militārās inženierijas departamentā. Kādu rītu mani izsauca biroja vadītājs."

"Lahiri," viņš teica, "tikko pienāca telegramma no mūsu galvenā biroja. Tevi pārceļ uz Ranikhetu, kur atrodas armijas postenis 34-1." tagad tiek dibināta.

"Ar vienu kalpu es devos 500 jūdžu ceļojumā. Ceļojot zirgā un pajūgā, trīsdesmit dienās mēs nonācām Himalaju Ranikhetas vietā. 34-2"

"Mani biroja pienākumi nebija apgrūtināši; es varēju pavadīt daudzas stundas, kļīstot pa lieliskajiem kalniem. Mani sasniedza baumas, ka lieli svētie svēti šo reģionu ar savu klātbūtni; es jutu spēcīgu vēlmi viņus redzēt. Kādu agru pēcpusdienu pastaigas laikā mani pārsteidza tālu balsi saucam manu vārdu. Es turpināju savu enerģisko kāpienu Drongiri kalnā. Mani pārņēma neliela nemiers, domājot, ka, iespējams, nevarēšu atgriezties pa vecajām pēdām, pirms pār džungļiem nolaidīšies tumsa."

"Beidzot es sasniedzu nelielu izcirtumu, kura malas bija nosētas ar alām. Uz vienas

no klinšainajām klints malām stāvēja smaidošs jauneklis, kas, sveicinot, sniedza roku. Ar pārsteigumu pamanīju, ka, izņemot vara krāsas matus, viņš bija man pārsteidzoši līdzīgs."

"Lahiri, tu ir Nāc! The svētais uzrunāts es sirsnīgi iekšā Hindi. Atpūta šeit iekšā šis ala. Tas

bija Es PVO sauca tu.

"Es ienāca a glīts mazs grota kurš ietverts vairāki vilnas segas un a daži *kamanduls* (ubagošana blodas).

"Lahiri, darīt tu atceries ka sēdvietā? The jogs smails uz a salocīts sega iekšā viens stūris.

"Nē, kungs." Nedaudz apmulsis par sava piedzīvojuma dīvainību, es piebilde: "Man tagad jābrauc prom, pirms iestāstas tumsa. Man no rīta ir darīšanas biroja."

"Noslēpumainais svētais atbildēja angliki: "Amats tika atvests jums, nevis jums amata dēļ ."

"Mani pārsteidza, ka šis meža askēts ne tikai runā angliki, bet arī pārfrāzē Kristus vārdus. 34-3"

"Redzu, ka mana telegramma ir stājusies spēkā." Jogas piezīme man nebija saprotama; es pajautāju, ko viņš ar to domā.

"Es atsaukties uz tas telegramma ka izsaukts tu uz šie izolēts daļas. Tas bija Es PVO klusībā ieteicu jūsu augstākajam virsniekam pārcelt jūs uz Ranikhetu. Kad cilvēks jūt savu vienotību ar cilvēci, visi prāti kļūst par raidīšanas stacijām, caur kurām viņš var strādāt gribēs.' Viņš maigi piebilda: 'Lahiri, vai tev šī ala noteikti nešķiet pazīstama?'

"Kamēr es apmulsušā klusumā pienāca svētais un maigi iesita man pa..." pieres. Viņa magnētiskā pieskāriena rezultātā manas smadzenes pāršalca brīnumaina strāva, atbrīvojot manas iepriekšējās dzīves saldās atmiņas.

"'Es atceros!' Mana balss bija pusaizlīdusi priecīgās šņukstās. 'Tu esi mans guru Babadži, kas vienmēr ir piederējis man! Pagātnes ainas spilgti ataustās manā prātā; šeit, šajā alā, es pavadīju daudzus savas pēdējās iemiesošanās gadus!' Kad neizsakāmas atmiņas mani pārņēma, es asarām acīs apskāvu sava skolotāja kājas.

"Vairāk nekā trīsdesmit gadus esmu tevi šeit gaidījis – gaidījis, kad tu atgriezīsies pie manis!" Babadži balss skanēja debesu mīlestībā. "Tu paslīdēji prom un pazudi vētrainajos viļņos." dzīve pēc nāves. Tavas karmas burvju nūjiņa tevi pieskārās, un tu biji prom! Lai gan tu mani pazaudēji no redzesloka, es nekad tevi nepazaudēju no redzesloka! Es tevi vajāju pāri luminiscējošajai astrālajai jūrai, kur kuģo godības eņģeļi. Caur tumsu, vētru, nemieriem un gaismu es tev sekoju kā putnmāte, kas sargā savu mazuli. Kamēr tu nodzīvoji savu cilvēcisko dzemdes mūžu un iznāci kā mazulis, Mans skatiens vienmēr bija vērsts uz tevi. Kad tu bērnībā apsedzi savu mazo veidolu lotosa pozā zem Nadijas smiltīm, es biju neredzami klāt! Pacietīgi, mēnesi pēc mēneša, gadu pēc gada, es tevi uzmanīju, gaidot šo perfekto dienu.

Tagad tu esi ar mani! Lūk, šeit ir tava ala, kuru mīlēji senos laikos! Es to vienmēr esmu uzturējis tīru un gatavu tev. Šeit ir tava svētā *asana* - sega, kur tu katru dienu sēdēji, lai piepildītu savu paplašināto sirdi ar Dievu! Lūk, tur ir tava bļoda, no kuras tu bieži dzēri manis sagatavoto nektāru! Redzi, kā es spoži nopulēju vara kausu,

ka tu varētu dzēriens atkal no turienes! Mans pašu, darīt tu tagad Vai saprotat?

"Mans guru, ko lai es saku?" es saraustīti nomurmināju. "Kur gan kāds jebkad ir dzirdējis par tādu nemirstīgu mīlestību?" Es ilgi un ekstātiski lūkojos uz savu mūžīgo dārgumu, savu guru dzīvē un nāvē.

"Lahiri, tev nepieciešama attīrīšanās. Izdzer eļļu no šīs bļodas un apgulies upes krastā." Babadži praktiskā gudrība, es nodomāju ar ātru, atmiņā paliekošu smaиду, vienmēr bija priekšplānā.

"Es paklausīju viņa norādījumiem. Lai gan Himalaju ledainā nakts sāka dilst, katrā mana ķermeņa šūnā sāka pulsēt mierinošs siltums, iekšējs starojums. Es brīnījos. Vai nezināmā eļļa bija apveltīta ar kosmisku karstumu?"

"Tumsā ap mani šaustīja skarbi vēji, klieudzot kā nikns izaicinājums. Gogashas upes aukstie viļņi ik pa laikam skaloja manu ķermeni, kas bija izstiepies uz akmeņainā krasta. Netālu gaudoja tīģeri, bet mana sirds bija brīva no bailēm; manī jaunizveidotais starojošais spēks pauda neapstrīdamas aizsardzības apliecinājumu. Vairākas stundas pagāja ātri; atmiņas izgaiss citas dzīves elementi savijās pašreizējā spožajā atkalapvienošanās modelī ar manu dievišķo guru.

"Manas vientuļās pārdomas pārtrauca tuvojošos soļu troksnis. Tumsā vīrieša roka maigi palīdzēja man piecelties kājās un iedeva man sausas drēbes."

"Nāc, brāli, mans biedrs teica. "The" meistars gaida tu.

"Viņš veda ceļu cauri mežam. Drūmo nakti pēkšņi tālumā apgaismoja vienmērīga gaisma."

"Var ka būt tas saullēkts? Es jautāja. "Protams," tas vesels nakts ir ne nokārtots?

"'Ir pusnakts.' Mans ceļvedis klusi iesmējās. 'Tur gaisma ir zelta pils mirdzums, ko šovakar šeit materializējis nepārspējamais Babadži. Tumsā pagātnē tu reiz izteici vēlmi baudīt pils skaistumu. Mūsu skolotājs tagad apmierina tavu vēlmi, tādējādi atbrīvojot tevi no karmas saitēm.' **34-4** Viņš piebilda: "Šī lieliskā pils šovakar būs jūsu *Krija jogas iesvētīšanas vieta*. Visi jūsu brāļi šeit pievienojas apsveikuma dziesmām, priecājoties par jūsu ilgās trimdas beigām. Lūk!"

"Mūsu priekšā stāvēja plaša, žilbinoši zelta pils. Rotāta ar neskaitāmiem dārgakmeņiem un novietota ainavu dārzu ieskauta, tā piedāvāja nepārspējamu varenības skatu. Pie spožiem vārtiem, pusapsārtinātiem rubīnu mirdzumā, bija izvietoti svētie ar eņģeļu sejām."

Dekoratīvajās arkās bija iestrādāti liela izmēra un mirdzuma dimanti, pērles, safiri un smaragdi.

"Es sekoju savam biedram plašā uzņemšanas zālē. Gaisā virmoja vīraka un rožu smarža; blāvas lampas meta daudzkrāsainu mirdzumu. Nelielas bhaktu grupas, dažas gaišas, dažas tumšādainas, dziedāja muzikāli vai sēdēja meditatīvā pozā, iegrimušas iekšējā mierā. Atmosfērā valdīja vibrējošs prieks."

"Priecājieties acīm; izbaudiet šīs pils māksliniecisko krāšņumu, jo tā ir radīta vienīgi jūsu godam." Mans gids līdzjūtīgi pasmaidīja, kamēr es izteicu dažas izbrīna pilnas frāzes.

"Brāli," es teicu, "šīs celtnes skaistums pārsniedz cilvēka iztēles robežas. Lūdzu, pastāsti man tās izcelsmes noslēpumu."

"Es labprāt jūs apgaismošu." Mana biedra tumšās acis mirdzēja gudrībā. "Patiesībā šajā materializācijā nav nekā neizskaidrojama. Viss kosmoss ir materializēta doma par..." Radītājs. Šis smagais, zemes pika, kas peld kosmosā, ir Dieva sapnis. Viņš visu radīja no Savas apziņas, tāpat kā cilvēks savā sapņā apziņā atveido un atdzīvina radību ar tās radībām.

"Dievs vispirms radīja zemi kā ideju. Tad Viņš to atdzīvināja; radās enerģijas atomi. Viņš koordinēja atomus šajā cietajā sfērā. Visas tās molekulas satur kopā Dieva griba. Kad Viņš atsauks savu gribu, zeme atkal sadalīsies enerģijā. Enerģija izšķīdīs" apziņā; zemes ideja pazudīs no objektivitātes.

"Sapņa būtību materializē sapņotāja zemapziņas doma. Kad nomoda stāvoklī šī saistītā doma tiek atsaukta, sapnis un tā elementi izšķīst. Cilvēks aizver acis un uzceļ sapņa radījumu, kuru, pamostoties, viņš bez piepūles dematerializē. Viņš seko dievišķajam arhetipiskajam modelim. Līdzīgi, kad viņš pamostas kosmiskajā apziņā, viņš bez piepūles dematerializēs kosmiskā sapņa ilūzijas."

"Būdams vienots ar bezgalīgo visu paveicošo Gribu, Babadži var izsaukt elementāros atomus, lai tie apvienotos un izpaustos jebkurā formā. Šī zelta pils, kas radīta acumirkļi, ir reāla, tāpat kā šī zeme ir reāla. Babadži radīja šo pils cienīgo savrupmāju no sava prāta un satur tās atomus kopā ar savas gribas spēku, tāpat kā Dievs radīja šo zemi un uztur to neskartu." Viņš piebilda: "Kad šī struktūra būs izpildījusi savu mērķi, Babadži to dematerializēs."

"Kamēr es klusēju apbrīnā, mans gids veica plašu žestu. "Šī mirdzošā pils, kas krāšņi izrotāta ar dārgakmeņiem, nav celta ar cilvēku pūlēm vai no darbietilpīgi iegūta zelta un dārgakmeņiem. Tā stāv stingri, monumentāls izaicinājums cilvēkam." **34-5** Ikviens, kurš apzinās sevi kā Dieva dēlu, tāpat kā Babadži, var sasniegt jebkuru mērķi ar bezgalīgajiem spēkiem, kas paslēpti viņā. Parasts akmens ieslēdz sevī milzīgas atomu enerģijas noslēpumu; **34-6** pat tādā gadījumā mirstīgais tomēr ir dievišķības spēka avots.

"Gudrais no blakus esošā galda pacēla elegantu vāzi, kuras rokturis mirdzēja ar dimantiem. "Mūsu diženais guru radīja šo pili, sacietinot neskaitāmus brīvus kosmiskos starus," viņš turpināja. "Pieskarieties šai vāzei un tās dimantiem; tie izturēs visus maņu pieredzes testus."

"Es pārbaudīts tas vāze, un nokārtots mans roka pāri tas gluds istabas sienas,
biezs ar mirdzošs zelts. Katrs no bagātīgi izkaisītajiem dārgakmeņiem bija karaļa
kolekcijas vērts. Dziļi Apmierinājums pārņēma manu prātu. Apslēpta vēlme,
paslēpta manā zemapziņā no dzīvēm

tagad aizgājuši, šķita vienlaikus apmierināts un nodzēsts.

"Mans staltais pavadonis veda mani cauri greznām arkām un koridoriem uz vairākām telpām," bagātīgi mēbelēta imperatora pils stilā. Mēs iegājām milzīgā zālē. Centrā stāvēja zelta tronis, inkrustēts ar dārgakmeņiem, kas izlēja žilbinošu krāsu gammu. Tur, lotosa pozā, sēdēja augstākais Babadži. Es noņemtos ceļos uz mirdzošās grīdas pie viņa kājām.

"Lahiri, vai tu joprojām mīlojies ar savām sapņu ilgām pēc zelta pils?" Mana guru acis mirdzēja. patīk viņa pieder safīri. "Mosties!" Visi tavs zemes slāpes ir par uz būt "apdzēsts uz visiem laikiem." Viņš nomurmināja dažus mistiskus svētības vārdus. "Mans dēls, celies. Saņem savu iesvētību Dieva valstībā caur *Krija jogu*."

"Babadži izstiepa roku; parādījās *homa* (upurēšanas) uguns, ko ieskauj augļi un ziedi. Es saņēmu atbrīvojošo jogas tehniku šī liesmojošā altāra priekšā."

"Rituāli tika pabeigti agrā rītausmā. Savā ekstātiskajā stāvoklī es nejutu vajadzību pēc miega un klejoju pa pili, kas no visām pusēm bija pilna ar dārgumiem un nenovērtējamiem *mākslas priekšmetiem*."

Nokāpjot lejup uz krāšņajiem dārziem, es netālu pamanīju tās pašas alas un neauglīgās kalnu nogāzes, kas vakar vēl neliecināja par blakus esošu pili vai ziedošām terasēm.

"Atgriežoties pilī, kas pasakaini mirdzēja aukstajā Himalaju saulē, es meklēju sava skolotāja klātbūtni. Viņš joprojām sēdēja tronī, daudzu klusu mācekļu ieskaufs."

"Lahiri, tu ir izsalcis. Babadži pievienots, Aizvērt tavs acis.

"Kad es tos atkal atvēru, burvīgā pils un tās gleznainie dārzi bija pazuduši. Mans paša ķermenis, Babadži formas un čelasu kopums tagad sēdēja uz kailām kāpnēm." tieši tajā pašā vietā, kur atradās pazudusī pils, netālu no saulainajām klinšaino grotu ieejām. Es atcerējos, ka mans gids bija piezīmējis, ka pils tiks dematerializēta, tās nebrīvē esošie atomi atbrīvoti domu esencē, no kuras tā bija radusies. Lai gan apstulbusi, es paļāvīgi skatījos uz savu guru. Es nezināju, ko gaidīt tālāk šajā brīnumu dienā.

"'Mērķis, kādam pils tika radīta, tagad ir sasniegts,' Babadži paskaidroja. Viņš pacēla no zemes māla trauku. 'Beidz tur savu roku un saņem jebkuru ēdienu, ko vēlies.'"

"Tiklīdz es pieskāros platajai, tukšajai bļodai, tā kļuva pilna ar karstām, sviestā ceptām *luči*, kariju un retiem saldumiem. Es paņēmu līdzi, novērojot, ka trauks vienmēr ir pilns. Ēdienreizes beigās es paskatījos apkārt, meklējot ūdeni. Mans guru norādīja uz bļodu manā priekšā. Lūk, ēdiens bija..." pazuda; tā vietā bija ūdens, dzidrs kā kalnu strauts.

„Tikai nedaudzi mirstīgie zina, ka Dieva valstība ietver pasaulīgo piepildījumu valstību,” Babadži novēroja. „Dievišķā valstība sniedzas līdz zemiskajam, bet pēdējais, būdams iluzors, nevar ietvert realitātes būtību.”

"Mīļotais guru, pēdējais nakts tu demonstrēts priekš es tas saite no skaistums iekšā debesis un zeme! Es

smaidīju par atmiņām par pazudušo pili; noteikti neviens vienkāršs jogs nekad nebija saņēmis iesvētību Gara diženajos noslēpumos iespaidīgākas greznības vidē! Es mierīgi skatījos krasajā kontrastā ar pašreizējo ainu. Izsīkstošā zeme, debesu jumti, alas, kas piedāvāja primitīvu patvērumu — tas viss šķita kā žēlīga dabiska vide apkārtējiem serafiskajiem svētajiem.

"Tajā pēcpusdienā es sēdēju uz savas segas, svētīts iepriekšējo dzīvju atklāsmju asociācijās. Mans dievišķais guru pienāca un pārlaida roku man pār galvu. Es iegāju *nirbikalpa samadhi* stāvoklī, septiņas dienas nesatricināmi paliekot tā svētīlaimē. Šķērsojot secīgos sevis izzināšanas slāņus," Es ielauzos realitātes nemirstīgajās sfērās. Visi maldīgie ierobežojumi izzuda; mana dvēsele bija pilnībā nostiprinājusies uz Kosmiskā Gara mūžīgā altāra. Astotajā dienā es nokritu pie sava guru kājām un lūdzu viņu vienmēr turēt mani sev blakus šajā svētajā tuksnesī.

"Mans dēls," Babadži teica, apskaujot mani, "tava loma šajā iemiesojumā ir jāspēlē ārējā mērogā. Prenatāli svētīts daudzu vientuļas meditācijas dzīvju, tev tagad ir jāiejaucas cilvēku pasaulē."

Dziļš mērķis slēpās apstākļi, ka šoreiz tu mani nesatiki, kamēr jau nebiji precējies vīrietis ar pieticīgiem biznesa pienākumiem. Tev jāatmet malā domas par pievienošanos mūsu slepenajai grupai Himalajos; tava dzīve rit pārpildītajos tirgos, kalpojot par ideāla joga-mājsaimnieces piemēru.

"Daudzu apmulsušu pasaulīgu vīriešu un sieviešu saucieni nav palikuši nepamanīti Diženajiem," viņš turpināja. "Tu esi izvēlēts, lai ar *Krija jogas palīdzību sniegtu garīgu mierinājumu* daudziem nopietniem meklētājiem. Miljoniem cilvēku, kurus apgrūtinā ģimenes saites un smagi pasaulīgi pienākumi, atņems tev, ģimenes cilvēkam, jaunu drosmi. Tev jāvada viņi, lai viņi saprastu, ka augstākie jogas sasniegumi nav liegti ģimenes cilvēkam. Pat pasaulē jogs, kurš uzticīgi pilda savus pienākumus bez personīgiem motīviem vai pieķeršanās, iet pa drošo apgaismības ceļu."

"Nekāda nepieciešamība nespiež jūs pamest pasauli, jo iekšēji jūs jau esat pārrāvuši visas tās karmiskās saites. Neesat no šīs pasaules, jums vēl jābūt tajā. Vēl ir palikuši daudzi gadi, kuru laikā jums apzinīgi jāpilda savi ģimenes, biznesa, pilsoniskie un garīgie pienākumi. Pasaulīgo cilvēku sausajās sirdīs ieplūdis salda, jauna dievišķās cerības elpa. No jūsu līdzsvarotās dzīves viņi sapratīs, ka atbrīvošanās ir atkarīga no iekšējas, nevis ārējas atteikšanās."

"Cik tāla šķita mana ģimene, birojs, pasaule, klausoties savu guru Himalaju augstkalnu vientulībā. Tomēr viņa vārdos skanēja nesatricināma patiesība; es padevīgi piekritu pamest šo svētīgo miera ostu. Babadži man pamācīja senos, stingros noteikumus, kas regulē jogas mākslas nodošanu no guru māceklim."

"Piešķiriet *Krijas* atslēgu tikai kvalificētiem čelām," teica Babadži. "Tas, kurš zvēr

upurēt visu meklējumos no tas Dievišķais ir piemērots uz atšķetināt tas galīgais noslēpumi no dzīve cauri tas zinātne no meditācija.

"Eņģeliskais guru, tā kā tu jau esi devis cilvēcei svētību, atdzīvinot zudušo *Krijas* mākslu, vai tu nepalielināsi šo labumu, atvieglojot stingrās mācekļa gaitas prasības?" Es paskatījos.

lūdzoši vērsās pie Babadži. "Es lūdzu, lai tu man ļauj nodot *Kriju* visiem meklētājiem, pat ja sākumā viņi nespēj apsolīt pilnīgu iekšēju atteikšanos. Pasaules mocītie vīrieši un sievietes, kurus vajā trīskāršas ciešanas, **34-7** nepieciešams īpašs atbalsts. Viņi, iespējams, nekad nemēģinās iet brīvības ceļu, ja viņiem netiks nodrošināta *Krijas iniciācija*."

"Lai tā būtu. Caur tevi ir izteikta dievišķā vēlēšanās." Ar šiem vienkāršajiem vārdiem žēlsirdīgais guru atcēla stingros drošības pasākumus, kas gadsimtiem ilgi bija slēpuši *Kriju* no pasaules. "Dod *Kriju* brīvi visiem, kas pazemīgi lūdz palīdzību."

Pēc klusuma brīža Babadži piebilda: "Atkārtojiet katram savam māceklim šo" majestātisko solījumu no *Bhagavad Gītas*: "*Svalpamasja Dharmasja, Trajata Mahato Bhojat*" - "Pat neliela šīs reliģijas prakse glābs jūs no briesmīgām bailēm un kolosālām ciešanām."" **34-8**

"Nākamajā rītā, kad es noņemtos ceļos pie sava guru kājām, lai saņemtu viņa atvadu svētību, viņš juta manu dziļo nevēlēšanos viņu pamest."

"Mums nav šķiršanās, mans mīļotais bērns." Viņš sirsnīgi pieskārs manam plecam. "Lai kur tu atrastos, kad vien tu mani sauksi, es tūlīt būšu pie tevis."

"Mierināts ar viņa brīnišķīgo solījumu un bagāts ar jaunatrasto Dieva gudrības zeltu, es devos lejup pa kalnu. Birojā mani sagaidīja kolēģi, kuri desmit dienas bija domājuši, ka esmu apmaldījies Himalaju džungļos. Drīz vien pienāca vēstule no galvenā biroja. "

""Lahiri vajadzētu atgriezties Danapur **34:9** "birojs," tur bija rakstīts. "Viņa pārcelšana uz Ranikhetu notika kļūdas dēļ. Ranikheta pienākumu pārņemšanai vajadzēja nosūtīt citu vīrieti."

"Es pasmaidīju, pārdomājot slēptās savstarpējās straumes notikumus, kas mani bija noveduši līdz šim tālākajam Indijas punktam."

"Pirms atgriešanās Danapūrā es dažas dienas pavadīju pie kādas bengāļu ģimenes Moradabadā. Mani sagaidīja sešu draugu kompānija. Kad es pievērsos sarunai garīgām tēmām, mans saimnieks drūmi piebilda:

"Ak, iekšā šie dienas Indija ir trūcīgs no svētie!

"Babu," Es protestēja silti, no kurss tur ir joprojām lieliski meistari iekšā šīs zeme!

"Pacilātas dedzības pārņemts, es jutos spiests pastāstīt par saviem brīnumainajiem piedzīvojumiem Himalajos. Nelielā kompānija pieklājīgi neticēja."

„Lahiri,” kāds vīrs nomierinoši teica, „tavs prāts ir bijis saspringts tajos retajos kalnu gaisos. Tu esi atstāstījis kaut kādu sapņu noskaņojumu.”

"Degšana ar tas entuziasms no patiesība, Es runāja bez pienākas doma. "Ja" Es zvans viņu, mans guru griba

parādīties pa labi iekšā šis māja.

"Interese mirdzēja katrā acīs; nebija brīnums, ka grupa dedzīgi vēlējās ieraudzīt svēto, kas materializējās tik dīvainā veidā. Pusgribīgi es palūdzu klusu istabu un divas jaunas vilnas segas."

"Meistars materializēsies no ētera,' es teicu. 'Palieciet klusībā ārpus durvīm; es jūs drīz pasaukšu.'"

"Es iegrimu meditācijas stāvoklī, pazemīgi piesaucot savu guru. Aptumšoto istabu drīz vien piepildīja blāva mēness gaisma; parādījās Babadži gaismas figūra."

"Lahiri, vai tu mani sauc nieka dēļ?" Meistara skatiens bija bargs. "Patiesība ir domāta nopietniem meklētājiem, nevis tiem, kam patīk tukša ziņkāre. Ir viegli noticēt, kad to redz; tad nav nekā, ko noliegt."

— Pārjuteklisko patiesību ir pelnījuši un atklāj tie, kas pārvar savu dabisko materiālistisko skepsi. — Viņš nopietni piebilda: — Atlaidiet mani!

"Es lūdzoši nokritu pie viņa kājām. "Svētais guru, es apzinos savu nopietno kļūdu; es pazemīgi lūdzu piedošanu. Lai šajos garīgi aklajos prātos iedvestu ticību, es uzdrošinājos tevi piesaukt. Tā kā tu esi žēlsirdīgi parādījies pēc manas lūgšanas, lūdzu, neaizej, neapdāvinājis svētību maniem draugiem. Lai arī viņi bija neticīgi, vismaz viņi bija gatavi izpētīt manu dīvaino apgalvojumu patiesumu."

"Ļoti labi; es kādu laiku palikšu. Es nevēlos, lai tavs vārds tiktu diskreditēts tavu draugu priekšā." Babadži seja bija kļuvusi mīkstāka, bet viņš maigi piebilda:

"Turpmāk, mans dēls, es nāksu, kad tev mani vajadzēs, un ne vienmēr, kad tu mani sauksi. **34-10** "

"Kad atvēru durvis, mazajā grupiņā valdīja saspringts klusums. It kā neuzticoties savām maņām, mani draugi skatījās uz mirdzošo figūru uz segas klātā sēdekļa."

"Tā ir masu hipnoze!' kāds vīrietis klaji iesmējās. 'Neviens nevarēja iekļūt šajā telpā bez mūsu ziņas!'

Babadži smaidot pienāca tuvāk un pamāja katram pieskarties viņa ķermeņa siltajai, cietajai miesai. Šaubas izgaissušas, mani draugi bijībā nometies ceļos uz grīdas.

"Ļaujiet *halua* **34-11.html** "Esiet gatavi." Es zināju, ka Babadži izteica šo lūgumu, lai vēl vairāk pārliecinātu grupu par savu fizisko realitāti. Kamēr putra vārījās, dievišķais guru laipni tērzēja. Liela bija šo šaubīgo Tomasu pārtapšana dievbijīgos Svētā Pāvila apustuļos. Pēc tam, kad bijām paēduši, Babadži pēc kārtas svētīja mūs katru. Pēkšņi uzplaiksnīja zibspuldze; mēs bijām liecinieki Babadži ķermeņa elektronisko elementu tūlītējai deķimiskai pārveidošanai izplatoties tvaikveidīgai gaismai. Meistara dievišķi neregulētais gribasspēks bija atbrīvojis savu tvērienu no

ētera atomiem, kas saturēja kopā viņa ķermeni; triljoniem sīku dzīvības tronisko dzirksteļu nekavējoties izgaisa bezgalīgajā rezervuārā.

"Ar mans pieder acis Es ir redzēts tas iekarotājs no nāve. Maitra, 34-12 viens no tas grupa, runāja

godbijīgi. Viņa seju pārvērta nesenās atmodas prieks. "Augstākais guru rotaļājās ar laiku un telpu, kā bērns rotaļājas ar burbuļiem. Esmu redzējis kādu ar debesu un zemes atslēgām."

"Drīz vien es atgriezos Danapurā. Stingri balstīts Garā, es atkal uzņēmos mājas īpašnieka daudzveidīgās biznesa un ģimenes saistības."

Lahiri Mahasaja arī pastāstīja Svami Kebalanandam un Šri Juktešvaram par citu tikšanos ar Babadži apstākļos, kas atgādināja guru solījumu: "Es nāksu, kad viens jums mani vajadzēs."

"Notikums bija *Kumbha Mela* Allahabadā," Lahiri Mahasaja pastāstīja saviem mācekļiem. "Es turp biju devies īsas brīvdienas laikā no saviem biroja pienākumiem. Klīstot mūku pūlī..." un sadhu, kas bija ieradušies no liela attāluma, lai apmeklētu svētos svētkus, es pamanīju pelniem notraipītu askētu, kurš turēja ubagošanas bļodu. Man prātā iešāvās doma, ka šis vīrietis ir liekulīgs, valkājot tas uz āru simboli no atteikšanās bez a atbilstošs iekšējs žēlastība.

"Tiklīdz biju pagājis garām askētam, mans pārsteigtais skatiens apstājās pie Babadži. Viņš bija nometies ceļos sapinkojušās vientuļnieka priekšā."

"Gurudži!" Es pasteidzās uz viņa pusē. "Kungs," kas ir tu darot šeit?

"Es mazgāju šī atteikšanās cilvēka kājas un tad notīrīšu viņa virtuves piederumus." Babadži uzsmaidīja man kā mazs bērns; es zināju, ka viņš netieši norādīja, ka vēlas, lai es nevienu nekritizētu, bet gan redzētu Kungu vienlīdzīgi mītošu visos ķermeņos-tempļos, neatkarīgi no tā, vai tie pieder augstākiem vai zemākiem cilvēkiem. Lielais guru piebilda: "Kalpojot gudriem un nezinošiem sadhu, es mācos vislielāko no tikumiem, kas patīk Dievam vairāk nekā citi - pazemību."

34-1 : Tagad a militārs sanatorija. Autors 1861. gadā tas Britu Valdība bija jau izveidots noteikts telegrāfa sakari.

34-2 : Ranikhetā, iekšā tas Almora rajons no Apvienotā Provinces, ir atrodas plkst. tas pēda no Nanda Devi, tas augstākais Himalaju virsotne (25 661 pēda) Britu Indijā.

34-3 : "The sabats bija izgatavots priekš vīrietis, un ne vīrietis priekš tas sabats." - *Marks* 2:27.

34-4 : The karmisks likums prasa ka katru cilvēks vēlēšanās atrast galīgais piepildījums. Vēlme ir tādējādi tas ķēde kurš saistās cilvēks uz reinkarnācijas rata.

34-5 :

Kas ir a brīnums? - Tas ir a"
pārmetums, tas ir an netiešs satīra
".ieslēgts cilvēce

34-6 : The teorija no tas atomu struktūra no matērija bija izskaidrots iekšā tas sens Indijas *Vaisesika* un *Njaja* traktāti.
"Tur ir plašs pasaules visi ievietots prom iekšā tas ieplakas no katrs atoms, daudzveidīgs kā tas motīvi iekšā a saules
stars." - *Joga Vasištha*.

34-7 : Fiziskā, garīgs, un garīgs ciešanas; izpaužas, attiecīgi, iekšā slimība, iekšā psiholoģisks nepilnības jeb "kompleksos", un dvēseles neziņā.

34-8 : Nodaļa II:40.

34-9 : A pilsēta netālu Benaresa.

34-10 : Iekšā tas ceļš uz tas Bezgalīgs, pat apgaismots meistari patīk Lahiri Mahasaja maijs ciest no an pārpalikums no dedzība, un būt pakļautam uz disciplīna. Iekšā tas *Bhagavads Gita* , mēs lasīt daudzi fragmenti kur tas dievišķs guru Krišna dod sods bhaktu principim Ardžunam.

34-11 : A putra izgatavots no krējums no kvieši cepts iekšā sviests, un vārīts ar piens.

34-12 Vīrietis, vārdā Maitra, uz kuru Lahiri Mahasaya šeit atsaucas, vēlāk sasniedza augstu sevis apzināšanās līmeni. Es satiku Maitra drīzumā pēc mans izlaidums no augsts skola; viņš apmeklēts tas Mahamandāls ermitāža iekšā Benaresā, kamēr es tur biju iedzīvotājs. Viņš man toreiz pastāstīja par Babadži materializāciju grupas priekšā Moradabadā. "Brīnuma rezultātā," Maitra man paskaidroja, "es kļuva par Lahiri Mahasaya mācekli uz mūžu."

NODAĻA: 35

The Kristum līdzīgs Dzīve No Lahiri Mahasaja

"Tā mums pienākas piepildīt visu taisnību." **35-1** Šajos vārdos Jānim Kristītājam un lūdzot Jānim viņu kristīt, Jēzus atzina sava guru dievišķās tiesības.

No godbijīgas Bībeles studijas no austrumnieciska viedokļa, **35-2** un, balstoties uz intuīciju, esmu pārliecināts, ka Jānis Kristītājs iepriekšējās dzīvēs bija Kristus guru. Bībelē ir daudz fragmentu, kas liek domāt, ka Jānis un Jēzus savās pēdējās iemiesošanās reizēs bija attiecīgi Elija un viņa māceklis Elīsa. (Šī ir rakstība Vecajā Derībā. Grieķu tulkotāji vārdus rakstīja kā Elija un Elisejs; tie Jaunajā Derībā atkal parādās šajās mainītajās formās.)

Vecās Derības pašās beigās ir pareģojums par Elijas un Elīsas reinkarnāciju: "Redzi, Es sūtīšu jums pravieti Eliju, pirms nāks Tā Kunga lielā un briesmīgā diena." **35-3** Tādējādi Jānis (Elija), sūtīts "pirms Kunga atnākšanas", piedzima nedaudz agrāk lai kalpotu par Kristus vēstnesi. Eņģelis parādījās Zaharijam, tēvam, lai liecinātu, ka viņa gaidāmais dēls Jānis nebūs neviens cits kā Elija (Eliass).

"Bet tas eņģelis teica līdz viņu, Bailes ne, Zaharija: priekš tavs lūgšana ir dzirdēts; un tavs sieva Elizabete

būs lācis tu a dēls, un tu būs zvans viņa vārds Džons. Un daudzi no tas bērni no Izraēla

vai viņš atgriezīsies pie Tā Kunga, viņu Dieva? Un viņš ies Viņa priekšā **35-4** *Elijas garā un spēkā* pievērst tēvu sirdis bērniem un nepaklausīgos taisnīgo gudrībai, sagatavot Tam Kungam gatavu tautu." **35-5** Jēzus divas reizes nepārprotami identificēja Eliju (Eliju) kā Jāni: "Elija jau bija atnācis, un viņi viņu nepazīna.

.....Tad mācekļi...
saprata, ka viņš tiem runāja par Jāni Kristītāju." **35-6** Atkal Kristus saka: "Jo visi pravieši un bauslība pravietoja līdz Jānim. Un, ja jūs gribat pieņemt, šis ir Ēlija, kam bija jānāk." **35-7** Kad Džons noraidīts ka viņš bija Eliass (Elija), **35-8** viņš domāts ka iekšā tas pazemīgs Jāņa tērpā viņš vairs neieradās Elijas, lielā guru, ārējā cildenumā. Savā iepriekšējā iemiesojumā viņš bija devis savas godības un garīgās bagātības "apmetni" savam māceklim Elīsam. "Un Elīsa sacīja: Es tevi lūdzu, lai uz mani nāk divkārša Tava gara daļa." Un viņš sacīja: "Tu esi lūdzis grūtu lietu; tomēr, ja tu mani redzēsi, kad es tikšu no tevis paņemts, tas man tā notiks" tevi... Un viņš paņēma Elijas *apmetni* , *kas tam nokrita* ." **35-9**

Lomas mainījās vietām, jo Elijam-Jānim vairs nebija jābūt Elīsas-Jēzus šķietamajam guru, kurš tagad bija pilnveidojies dievišķajā atklāsmē.

Kad Kristus tika pārveidots kalnā **35-10** Tas bija viņa guru Elijs kopā ar Mozu, kuru viņš redzēja. Atkal, savā galējā pārbaudījumu stundā pie krusta, Jēzus iesaucās dievišķo vārdu: " *Eli, Eli, lama sabachthani?* Tas ir: Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu mani esi atstājis?" Daži no tiem, kas tur stāvēja, to dzirdēdami, sacīja: "Šis vīrs sauc Eliju.Paskatīsimies, vai Elijs..."
griba nāc uz saglabāt viņu." **35-11**

Mūžīgā guru un mācekļa saikne, kas pastāvēja starp Jāni un Jēzu, bija klātesoša arī Babadži un Lahiri Mahasaja. Ar maigu gādību nemirstīgais guru peldēja Letijas ūdeņos, kas virpuļoja starp viņa čelas pēdējām divām dzīvēm, un vadīja bērna un pēc tam vīrieša Lahiri Mahasaja secīgos soļus. Tikai tad, kad māceklis bija sasniedzis savu trīsdesmit trešo gadu, Babadži uzskatīja par pienācis laiks atklāti atjaunot nekad nesarauto saikni.

Tad, pēc viņu īsās tikšanās netālu no Ranikhetas, nesavtīgais meistars izraidīja savu mīloto mācekli no mazās kalnu grupas, ļaujot viņam doties ārpusaules misijā. "Mans dēls, es nākšu, kad vien tev mani vajadzēs." Kurš mirstīgs mīlētājs var dot šādu bezgalīgu solījumu?

Sabiedrībai nezinot, no kāda attāla Benaresas nostūra sāka plūst liela garīga atdzimšana. Tāpat kā ziedu smaržu nav iespējams apspiest, tā arī Lahiri Mahasaja, klusi dzīvojot kā ideāls ģimenes saimnieks, nespēja slēpt savu iedzimto godību. Lēnām, no visām Indijas malām, bhaktas bites meklēja atbrīvotā saimnieka dievišķo nektāru.

Angļu biroja vadītājs bija viens no pirmajiem, kas pamanīja dīvainas transcendentālas pārmaiņas savā darbiniekā, kuru viņš mīli sauca par "Ekstātisko Babu".

"Kungs, jūs šķietat bēdīgs. Kas par problēmu?" Lahiri Mahasaja kādu rītu līdzjūtīgi jautāja savam darba devējam.

"Mans sieva iekšā Anglija ir kritiski slims. Es rīts saplēsts ar trauksme."

"Es tev par viņu kaut ko pastāstīšu." Lahiri Mahasaja izgāja no istabas un īsu brīdi apsēdās nomaļā vietā. Atgriežoties, viņš mierinoši pasmaidīja.

"Tavai sievai kļūst labāk; viņa tagad raksta tev vēstuli." Vīzinošais jogs citēja dažas vēstules daļas.

"Ekstātiskais Babu, es jau zinu, ka tu neesi parasts cilvēks. Tomēr es nespēju noticēt, ka tu pēc savas gribas vari padzīt laiku un telpu!"

Solītā vēstule beidzot pienāca. Pārsteigtais uzraugs atklāja, ka tajā bija ne tikai labās ziņas par viņa sievas atveseļošanos, bet arī tās pašas frāzes, kuras pirms vairākām nedēļām bija atkārtojis Lahiri Mahasaja.

Sieva ieradās Indijā dažus mēnešus vēlāk. Viņa apmeklēja biroju, kur Lahiri Mahasaja klusi sēdēja pie sava rakstāmgalda. Sieviete godbijīgi piegāja viņam klāt.

"Kungs," viņa teica, "tā bija Jūsu figūra, ieskauta krāšņā gaismā, ko es pirms vairākiem mēnešiem ieraudzīju pie savas slimības gultas Londonā. Tajā brīdī es biju pilnībā dziedināta! Drīz pēc tam es varēju doties garajā okeāna ceļojumā uz Indiju."

Dienu pēc dienas viens vai divi bhaktas lūdza cildenajam guru *Krijas* iesvētību. Papildus šiem garīgajiem pienākumiem, kā arī biznesa un ģimenes dzīves pienākumiem dižais meistars aizrautīgi interesējās par izglītību. Viņš organizēja daudzas mācību grupas un aktīvi piedalījās lielas vidusskolas izaugsmē Benaresas Bengalitolas rajonā. Viņa regulārās runas par svētajiem rakstiem tika sauktas par viņa " *Gītas* sapulci", ko labprāt apmeklēja daudzi patiesības meklētāji.

Ar šīm daudzveidīgajām aktivitātēm Lahiri Mahasaja centās atbildēt uz bieži uzdoto jautājumu: "Pēc darba un sabiedrisko pienākumu izpildes, kur ir laiks garīgai meditācijai?" Diženā ģimenes īpašnieka-guru harmoniski līdzsvarotā dzīve kļuva par klusu iedvesmu tūkstošiem jautājošu siržu. Nopelnot tikai pieticīgu algu, taupīgs, neuzkrītošs, pieejams visiem, meistars dabiski un laimīgi turpināja pasaulīgās dzīves ceļu.

Lai gan Lahiri Mahāsaja sēdēja Visaugstākā tronī, viņš izrādīja godbijību visiem cilvēkiem neatkarīgi no viņu dažādajiem nopelniem. Kad viņa bhaktas viņu sveica, viņš savukārt paklanījās viņu priekšā.

Ar bērnišķīgu pazemību meistars bieži pieskārās citu kājām, bet reti ļāva viņiem izrādīt viņam līdzīgu godu, lai gan šāda pakļaušanās guru ir sena austrumnieciska tradīcija. paraža.

Lahiri Mahasajas dzīves nozīmīga iezīme bija viņa *Krijas* iniciācijas dāvana visiem. ticību. Ne tikai hinduisti, bet arī musulmaņi un kristieši bija viņa ievērojamāko mācekļu vidū. Monisti un duālisti, visu ticību pārstāvji vai tie, kuriem nebija noteiktas ticības, tika objektīvi uzņemti un mācīti no universālā guru. Viens no viņa

augsti attīstītajiem čelām bija Abduls Gufoors Khans, musulmaņu. Lahiri Mahasajas liela drosme liecina par to, ka, lai gan viņš bija augstas kastas brahmīns, viņš centās visu iespējamo, lai kļiedētu sava laika stingro kastu neiecietību. Tie, kas pārstāvēja visas sabiedrības jomas dzīve atrasts pajumte zem tas maģistra grāds visuresošs spārni. Patīk visi Dieva iedvesmots pravieši, Lahiri

Mahasaja deva jauns cerība uz tas atstumtie un nomīdīts no sabiedrība.

"Vienmēr atceries, ka tu nepiederi nevienam, un neviens nepieder tev. Pārdomā to kādu dienu." "tev pēkšņi būs jāatstāj viss šajā pasaulē – tāpēc tagad iepazīsties ar Dievu," saviem mācekļiem teica lielais guru. "Sagatavojies gaidāmajam astrālajam nāves ceļojumam, katru dienu braucot Dieva uztveres balonā. Maldu dēļ tu uztver sevi kā miesas un kaulu saišķi, kas labākajā gadījumā ir nepatikšanu ligzda." **35-12** Meditē nepārtraukti, lai tu ātri varētu skatīt sevi kā Bezgalīgo Būtību, brīvu no jebkādām ciešanām. Beidz būt ķermeņa ieslodzītais; izmantojot Krijas slepeno atslēgu, iemācies aizbēgt Garā.

Krijas visaptverošo raksturu kā praktisku atbrīvošanās tehniku, Lahiri Mahasaja deva saviem čelām brīvību izpaust savu dzīvi atbilstoši videi un audzināšanai.

"Musulmanim vajadzētu veikt savu *namadžu* **35-13**" "pielūgt četras reizes dienā," norādīja meistars. "Hinduistam četras reizes dienā jāsēž meditācijā. Kristietim četras reizes dienā jānometas ceļos, lūdzot Dievu un pēc tam lasot Bībeli."

Ar gudru izšķirtspēju guru vadīja savus sekotājus pa *Bhakti* (dievbijības), *Karmas* (darbības), *Džnānas* (gudrības) vai *Radžas* (karaliskajām jeb pilnīgajām) *jogām* atbilstoši katra cilvēka dabiskajām tieksmēm. Meistars, kurš vilcinājās dot atļauju bhaktām, kas vēlējās ieiet oficiālajā mūka ceļā, vienmēr brīdināja viņus vispirms labi pārdomāt klostera dzīves askēzes.

Lielais guru mācīja saviem mācekļiem izvairīties no teorētiskām rakstu apspriešanām. "Viņš vienīgais ir gudrs." PVO velta pats uz apzinoties, ne lasīšana tikai, tas sens atklāsmes," viņš teica. "Atrisiniet visas savas problēmas ar meditācijas palīdzību. **35.-14. lpp.** Nomainiet neizdevīgas reliģiskas spekulācijas pret reālu kontaktu ar Dievu. Attīriet savu prātu no dogmatiskiem teoloģijas atkritumiem; ielaidiet sevī svaigu, dziedinošu. tiešas uztveres ūdeņos. Noskaņojieties uz aktīvo iekšējo vadību; Dievišķajai balsij ir atbilde uz katru dzīves dilemmu. Lai gan cilvēka atjautība iekulties nepatikšanās šķiet lai būtu bezgalīgs, Bezgalīgais Palīdzība nav mazāk atjautīga."

LAHIRI MAHĀSAJA
Māceklis no Babadži
un Guru no Šrī Juktešvara

Kādu dienu skolotāja visuresamība tika nodemonstrēta mācekļu grupas priekšā, kas klausījās viņa *Bhagavad Gītas skaidrojumu*. Kad viņš skaidroja *Kutastha Čaitanjas jeb Kristus apziņas* nozīmi visā vibrācijas pilnajā radībā, Lahiri Mahāsaja pēkšņi ievilka elpu un iesaucās:

"Es rīts sliksana iekšā tas ķermeņi no daudzi dvēseles izslēgts tas piekraste no Japāna!"

Nākamajā rītā čelas lasīja avīzes aprakstu par daudzu cilvēku nāvi, kuru kuģis iepriekšējā dienā bija avarējis netālu no Japānas.

Lahiri Mahasajas attālie mācekļi bieži juta viņa visaptverošo klātbūtni. "Es vienmēr esmu ar tiem, kas praktizē *Kriju*," viņš mierinoši teica čelām, kuras nevarēja palikt viņa tuvumā. "Es jūs vadīšu uz Kosmiskajām Mājām caur jūsu paplašināto uztveri."

Kāds bhakta Svami Satjanandam pastāstīja, ka, lai gan vīrietis nevarēja doties uz Benaresu, viņš sapnī tomēr bija saņēmis precīzu *Krijas iniciāciju*. *Lahiri Mahasaja bija parādījusies, lai dotu norādījumus čelām, atbilstot uz viņa lūgšanām.*

Ja māceklis atstāja novārtā kādu no saviem pasaulīgajiem pienākumiem, skolotājs viņu maigi palaboja un disciplinēja.

„Lahiri Mahasajas vārdi bija maigi un dziedinoši, pat tad, kad viņš bija spiests atklāti runāt par čēlas kļūdām,” Šrī Juktešvars man reiz teica. Viņš ar nožēlu piebilda: „Neviens māceklis nekad nav izbēgjis no mūsu skolotāja dzēlībām.” Es nevarēju

noturēties nesmieties, bet patiesi apliecināju Šrī Juktešvaram, ka asi vai

ne, viņa katru vārds bija mūzika uz mans ausis.

Lahiri Mahasaja rūpīgi sadalīja *Kriju* četrās pakāpeniskās iniciācijās. **35.-15.** Viņš piešķīra trīs augstākās tehnikas tikai pēc tam, kad bhakta bija parādījusi noteiktu garīgo progresu. Kādu dienu Kāds čela, pārliecināts, ka viņa vērtība netiek pienācīgi izvērtēta, izteica savu viedokli neapmierinātība.

"Meistars," viņš teica, "noteikti Es rīts gatavs tagad priekš tas otrais iniciācija."

Šajā brīdī durvis atvērās, un pa tām ienāca pazemīgs māceklis Brinda Bhagats. Viņš bija Benaresas pastnieks.

"Brinda, apsēdies man blakus." Diženais guru viņam sirsnīgi uzsmaidīja. "Saki, vai esi gatavs otrajai *Krijas tehnikai*?"

Mazais pastnieks lūgšanā sakrustoja rokas. "Gurudeva," viņš satraukti teica, "lūdzu, vairs nekādu iniciāciju! Kā gan es varu apgūt augstākas mācības? Esmu šodien atnācis lūgt tavu svētību, jo pirmā dievišķā *Krija* mani ir piepildījusi ar tādu reibumu, ka es nevaru piegādāt savas vēstules!"

"Brinda jau peld Gara jūrā." Pēc šiem Lahiri Mahasajas vārdiem viņa otrs māceklis nolieca galvu.

"Meistars," viņš teica, "Es redzēt Es ir bijis a nabadzīgs strādnieks, atrašana vaina ar mans rīki."

Pastnieks, kurš bija neizglītots vīrs, vēlāk attīstīja savu ieskatu, izmantojot *Kriju*, tiktāl, ka zinātnieki laiku pa laikam meklēja viņa interpretāciju par saistītiem svēto rakstu jautājumiem. Būdams nevainīgs gan grēkā, gan sintaksē, mazais Brinda ieguva atzinību izglītotu panditu aprindās.

Papildus daudzajiem Lahiri Mahasajas mācekļiem Benaresā, simtiem cilvēku ieradās pie viņa no tālām Indijas malām. Viņš pats vairākkārt devās uz Bengāliju, apciemojot savu divu dēlu sievastēvus. Tādējādi, pateicoties viņa klātbūtnei, Bengālija kļuva pilna ar nelielām *Krijas grupiņām*. Īpaši Krišnagaras un Bišnupuras rajonos daudzi klusējoši bhaktas līdz pat šai dienai ir uzturējuši garīgās meditācijas neredzamo plūsmu.

Starp daudzajiem svētajiem, kas saņēma *Kriju* no Lahiri Mahāsajas, var pieminēt slaveno Svami Vhaskaranandu Sarasvatī no Benaresas un augsta ranga Deogarhas askētu Balanandu Brahmačāri. Kādu laiku Lahiri Mahāsaja bija privātskolotājs Maharadžas Išvari Narajanas Sinhas Bahadūras dēlam no Benaresas. Atzīstot skolotāja garīgos sasniegumus, gan maharadža, gan viņa dēls, meklēja *Krijas* iniciāciju, tāpat kā maharadža Džotindra Mohans Thakurs.

Vairāki Lahiri Mahasajas mācekļi ar ietekmīgu pasaulīgu stāvokli vēlējās paplašināt *Krijas* loku, izmantojot publicitāti. Guru atteica viņam atļauju. Kāds čela, Benaresas Kunga karaliskais ārsts, uzsāka organizētu darbu, lai izplatītu meistara vārdu kā "Kaši Baba" (Benaresas Augstība). **35.-16.** Guru to atkal aizliedza.

Krijas zieda smarža virmo dabiski, bez jebkādas izrādīšanās," viņš teica. "Tā sēklas iesakņosies garīgi auglīgu siržu augsnē."

Lai gan diženais meistars nepieņēma sludināšanas sistēmu, izmantojot mūsdienu organizācijas līdzekļus vai iespiedmašīnu, viņš zināja, ka viņa vēstījuma spēks celsies kā neatvairāmi plūdi, ar savu spēku pārpludinot cilvēku prātu krastus. Bhaktu mainītās un attīrītās dzīves bija vienkāršas Krijas nemirstīgās vitalitātes *garantijas*.

Iekšā 1886. gadā divdesmit pieci gadi pēc viņa Ranikheta iesvētīšana, Lahiri Mahasaja bija pensionējies ieslēgts a pensija.

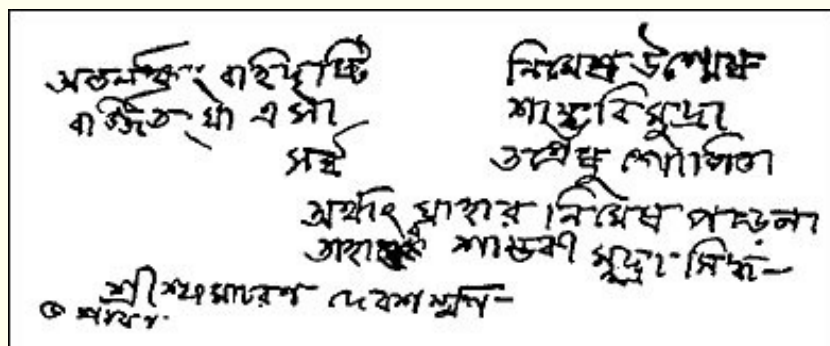
35-17 Tā kā viņš bija pieejams dienas laikā, mācekļi viņu meklēja arvien pieaugošā skaitā. Tagad diženais guru lielāko daļu laika sēdēja klusumā, ieslēgies mierīgā lotosa pozā. Viņš reti atstāja savu mazo viesistabu, pat pastaigājoties vai apmeklējot citas mājas daļas. Klusa čelas plūsma gandrīz nepārtraukti ieradās, lai *darshan* (svētajā skatā) redzētu guru.

Visu skatītāju bijībai Lahiri Mahasajas ierastais fizioloģiskais stāvoklis izpaudās kā pārcilvēciskas iezīmes – elpas trūkums, bezmiegs, pulsa un sirdsdarbības apstāšanās, stundām ilgi nemirkšķinošas acis un dziļa miera aura. Nevienš apmeklētājs neaizgāja bez gara pacilātības; visi zināja, ka ir saņēmuši patiesa Dieva cilvēka kluso svētību.

Krijas jogas vēstījumu un sagatavoja sabiedrības labumam noteiktus jogas augu izcelsmes līdzekļus **(35-18)**. zāles.

Saskaņā ar seno tradīciju meistars visiem cilvēkiem deva *nīmu* **35-19** eļļa dažādu slimību ārstēšanai. Kad guru lūdza māceklim destilēt eļļu, viņš varēja viegli paveikt šo uzdevumu. Ja kāds cits mēģinātu, viņš sastaptos ar dīvainām grūtībām, atklājot, ka ārstnieciskā eļļa pēc nepieciešamajiem destilācijas procesiem ir gandrīz iztvaikojusi.

Acīmredzot tas maģistra grāds svētība bija a nepieciešams sastāvdaļa.

Lahiri Mahasajas rokraksts un paraksts bengāļu rakstībā ir attēloti augstāk. Šīs rindas ir atrodamas vēstulē čēlam; diženais meistars sanskrita pantu interpretē šādi:

"Tas, kurš ir sasniedzis miera stāvokli, kurā viņa plakstiņi nemirkšķina, ir sasniedzis *Sambhavi Mudru* .

"*Šrī Šjama Čarāns Deva Šarmans*" (*paraksts*)

The Ārija Misiņa Iestāde apņēma šo publikāciju no daudzi no šo guru Svēto Rakstu

komentāri. Tāpat kā Jēzus un citi lielie pravieši, arī Lahiri Mahasaya pats nerakstīja grāmatas, bet viņa dziļās interpretācijas pierakstīja un sakārtoja dažādi mācekļi. Daži no šiem brīvprātīgajiem amanuensiem bija izvēlīgāki par citiem, pareizi nododot guru dziļo ieskatu; tomēr kopumā viņu centieni bija veiksmīgi. Pateicoties viņu dedzībai, pasaulei ir nepārspējami Lahiri Mahasaya komentāri par divdesmit sešiem seniem rakstiem.

Meistara mazdēls Šrī Ananda Mohans Lahiri ir sarakstījis interesantu brošūru par *Kriju* . " *Bhagavadgītas* teksts ir daļa no lielā eposa *Mahabharatas* , kurā ir vairāki mezglpunkti (*vjas-kutas*)," rakstīja Šrī Ananda. "Ja šie mezglpunkti netiek apšaubīti, mēs neatradīsim neko citu kā vien savdabīgus un viegli pārprotamus mītiskus stāstus. Saglabājiet tos..." mezglu punkti nav izskaidroti, un mēs esam zaudējuši zinātni, ko Austrumi ir saglabājuši ar pārcilvēcisku pacietību pēc tūkstošiem gadu ilgiem eksperimentiem. **35.-20. lpp.** Tieši Lahiri Mahasaya komentāri, brīvi no alegorijām, izcēla gaismā pašu reliģijas zinātni, kas tik prasmīgi bija paslēpta Svēto Rakstu burtu un tēlu mīklā.

Vairs ne tikai nesaprotama vārdu žonglēšana, citādi bezjēdzīgās Vēdu pielūgsmes formulas meistars ir pierādījis kā pilnas ar zinātnisku nozīmi. ...

"Mēs zinām, ka cilvēks parasti ir bezspēcīgs pret ļauno kaislību nemierīgo varu, taču tās kļūst bezspēcīgas, un cilvēks neatrod motīvu to ļaunošanai, kad viņam atnāk apziņa par augstāku un ilgstošu svētlaimi caur *Kriju* . Šeit padošanās, zemāko kaislību noliegšana, saskaņojas ar uzņemšanu, svētlaimes apliecināšanu. Bez šāda virziena simtiem morālu maksimu, kas izteiktas tikai nolieģumos, mums ir bezjēdzīgas."

"Mūsu tieksme pēc pasaulīgām aktivitātēm nogalina mūsos garīgās bijības sajūtu. Mēs nevaram aptvert Lielo Dzīvību, kas slēpjas aiz visiem vārdiem un formām, tikai tāpēc, ka zinātne mums atklāj, kā mēs to varam izdarīt." izmantot dabas spēkus; šī pazīstamība ir radījusi nicinājumu pret tās galvenajiem noslēpumiem. Mūsu attiecības ar dabu ir praktiskas. Mēs to, tā teikt, ķircinām, lai uzzinātu, kā to var izmantot mūsu mērķu sasniegšanai; mēs izmantojam tās enerģijas, kuru Avots joprojām nav zināms. Zinātnē mūsu attiecības ar dabu pastāv starp cilvēku un viņa kalpu, vai arī filozofiskā nozīmē tā ir kā gūstekne liecinieku solā. Mēs to pratinām, apstrīdam un rūpīgi izvērtējam tās liecības cilvēciskos mērogos, kas nespēj izmērīt tās slēptās vērtības. No otras puses, kad "es" ir saziņā ar augstāku spēku, daba automātiski, bez stresa vai piepūles, pakļaujas cilvēka gribai. Šo bezpiepūles varu pār dabu nesaprotošais materiālists sauc par "brīnumainu".

"Lahiri Mahasajas dzīve rādīja piemēru, kas mainīja maldīgo priekšstatu, ka joga ir noslēpumaina prakse. Katrs cilvēks caur *Kriju var atrast ceļu* , lai izprastu savu patieso saistību ar dabu un justu garīgu godbijību pret visām parādībām, gan mistiskām, gan ikdienišķām, neskatoties uz fizikas zinātnes lietišķumu. **35.-21.** Mums jāpatur prātā, ka tas, kas bija mistisks pirms tūkstoš gadiem, vairs nav mistisks, un

tas, kas tagad ir noslēpumains, pēc simts gadiem var kļūt likumīgi saprotams. Tieši Bezgalīgais, Spēka okeāns, ir šeit. visu izpausmju aizmugurē.

Krija jogas likums ir mūžīgs. Tas ir patiess kā matemātika; kā vienkārši saskaitīšanas un atņemšanas noteikumi," tas likums no *Krija* kannā nekad būt iznīcināts. Apdegums uz pelni visi tas grāmatas ieslēgts matemātika,

loģiski domājošais vienmēr no jauna atklās šādas patiesības; iznīciniet visas svētās grāmatas par jogu, tās pamatlikumi nāks gaismā ikreiz, kad parādīsies patiesess jogs, kurš sevī ietver tīru dievbijību un līdz ar to tīras zināšanas.

Tāpat kā Babadži ir viens no dižākajiem avatāriem, *Mahavatārs*, un Šrī Juktešvara ir *Džnanavatārs* jeb Gudrības iemiesojums, Lahiri Mahāsaju var pamatoti saukt par *Jogavatāru* jeb Jogas iemiesojumu. Gan pēc kvalitatīvā, gan kvantitatīvā labuma standartiem viņš paaugstināja sabiedrības garīgo līmeni. Ar savu spēju pacelt savus tuvākos mācekļus līdz Kristus stāvoklim un plaši izplatot patiesību masās, Lahiri Mahāsaja ir viens no cilvēces glābējiem.

Viņa unikalitāte kā pravietim slēpjas viņa praktiskajā uzsvārā uz noteiktu metodi – *Kriju*, kas pirmo reizi paver jogas brīvības durvis visiem cilvēkiem. Papildus savas dzīves brīnumiem Jogavatārs noteikti *sasniedza* visu brīnumu virsotni, reducējot jogas senās sarežģītības līdz... efektīva vienkāršība, kas nav ārpus ikdienas izpratnes.

Runājot par brīnumiem, Lahiri Mahasaya bieži teica: "Smalku likumu darbība, kas cilvēkiem kopumā nav zināma, nedrīkst tikt publiski apspriesta vai publicēta bez pienācīgas diskriminācijas." Ja šajās lappusēs esmu šķietami ignorējis viņa brīdinošos vārdus, tas ir tāpēc, ka viņš man ir devis iekšēju pārliecību. Tāpat, pierakstot Babadži, Lahiri Mahasaya un Šrī Juktešvara dzīves, esmu uzskatījis par ieteicamu izlaist daudzus patiesus brīnumstāstus, kurus diez vai varētu iekļaut, neuzrakstot arī skaidrojošu sējumu par sarežģītu filozofiju.

Jauna cerība jauniem cilvēkiem! Jogavatārs paziņoja: "Dievišķā savienība ir iespējama ar pašu pūlēm," un ir ne atkarīgs ieslēgts teoloģisks uzskats vai ieslēgts tas patvaļīgs gribs no a Kosmiskais Diktators."

Izmantojot *Krijas* atslēgu, cilvēki, kuri nespēj noticēt neviena cilvēka dievišķībai, beidzot ieraudzīs savu pilno dievišķību.

.....
35-1 : *Metjū* 3:15.

35-2 Daudzas Bībeles vietas atklāj, ka reinkarnācijas likums tika saprasts un pieņemts. Reinkarnācijas cikli ir saprātīgāks skaidrojums dažādiem evolūcijas stāvokļiem, kuros atrodas cilvēce, nekā Rietumu izplatītā teorija, kas pieņem, ka kaut kas (egoisma apziņa) radās no nekā, pastāvēja dažādās pakāpēs. no iekāre priekš trīsdesmit vai deviņdesmit gadi, un tad atgriezās uz tas oriģināls tukšums. The neiedomājams daba no tāds Tukšums ir problēma, kas iepriecina viduslaiku skolnieka sirdi.

35-3 : *Maleahijs* 4:5.

35-4 : "Pirms viņu," t.i., "pirms tas Kungs."

35-5: *Lūkas* 1:13-17.

. *Metjū* 11:13-14 :35-7

.*Džons* 1:21 :35-8

. II. *Karāļi* 2:9-14 :35-9

35-10 : *Metjū* 17:3.

35-11 : *Metjū* 27:46-49 .

35-12 : "Kā daudzi šķiro no nāve ir iekšā mūsu ķermenī! Nekas ir tajā bet nāve." - *Mārtins Luters, iekšā " Sarunas pie galda."*

35-13 : The priekšnieks lūgšana no tas musulmaņi, parasti atkārtots četri vai pieci reizes katru dienu.

35-14 : "Meklēt patiesība iekšā meditācija, ne iekšā sapelējis grāmatas. Paskaties iekšā tas debesis uz atrast tas mēness, ne iekšā tas diķis." - *persiešu sakāmvārds.*

35-15 : Kā *Krija Joga* ir spējīgs no daudzi apakšnodaļas, Lahiri Mahasaja gudri izsijāts ārā četri soļi kurš viņš saskatīts lai tie būtu tie, kas saturēja nepieciešamās smadzenes un kuriem bija visaugstākā vērtība praksē.

35-16 : Citi nosaukumi piešķirts ielēgts Lahiri Mahasaja ar viņa mācekļi bija *Jogibars* (lielākais no jogi), *Jogiradžs* (karalis no jogi) un *Munibars* (lielākais no svētajiem), kuriem esmu pievienojis *Jogavatāru* (jogas iemiesojumu).

35-17 : Viņš bija dots, pavisam, trīsdesmit pieci gadi no pakalpojums iekšā viens nodaļa no tas valdība.

35-18 Plašas zināšanas par augiem ir atrodamas senos sanskrita traktātos. Himalaju augi tika izmantoti atjaunojošā procedūrā, kas piesaistīja pasaules uzmanību 1938. gadā, kad šī metode tika pielietota Pandita Madana Mohana Malavijas ārstēšanā. 77 gadus vecs Prorektors no Benaresa Hindu Universitāte. Uz a ievērojams apmērs, tas atzīmēts zinātnieks atguva 45 dienās atjaunojās viņa veselība, spēks, atmiņa, normāla redze; parādījās trešā zobu pāra pazīmes, un visas grumbas pazuda. The augu izcelsmes ārstēšana, zināms kā *Kaja Kalpa* , ir viens no 80 atjaunošanās metodes ieskicēts iekšā Hindu *Ājurvēda* vai medicīnas zinātnē. Pandits Malavija ārstējās pie Šrī Kalpačarjas Svami Bešundasdži, kurš apgalvo, ka ir dzimis 1766. gadā. Viņam ir dokumenti, kas apliecina, ka viņam ir vairāk nekā 100 gadu; *Associated Press* reportieri atzīmēja, ka viņš izskatījās apmēram 40 gadus vecs.

Senie hinduistu traktāti medicīnas zinātni iedalīja 8 nozarēs: *salja* (ķirurģija); *salakja* (slimības virs kakla); *kajačikitsa*. (medicīna pareizi); *bhutavidja* (garīgs slimības); *kaumara* (rūpe no zīdaiņa vecumā); *agāda* (toksikoloģija); *Rasajana* (ilgmūžība); *Vagikarana* (tonizējoši līdzekļi). Vēdu ārsti izmantoja smalkus ķirurģiskos instrumentus, pielietoja plastisko ķirurģiju, saprata medicīniska metodes uz neitralizēt tas efekti no inde gāze, veikts Cēzargrieziens sadaļas un smadzenes operācijas, bija prasmīgi zāļu dinamizēšanā. Hipokrāts, slavenais 5. gadsimta pirms mūsu ēras ārsts, lielu daļu savu .medicīnisko materiālu aizguva no hinduistu avotiem

35-19 Austrumu Indijas margozas koks. Tā ārstnieciskās īpašības tagad ir atzītas Rietumos, kur rūgtā *nīma koks*... miza ir lietots kā a toniks, un tas eļļa no sēklas un augļi ir bijis atrasts no galējais vērts iekšā tas ārstēšana no lepra un citas slimības.

35-20 Vairāki roņi, kas nesen izrakti Indas ielejas arheoloģiskajās vietās un datējami ar trešo tūkstošgadi, pirms mūsu ēras, parādīt skaitļi sēdošs iekšā meditatīvs pozas tagad lietots iekšā tas sistēma no Joga, un orderis tas secinājumu, ka pat tajā laikā daži jogas pamati jau bija zināmi. Mēs nedrīkstam nepamatoti secināt, ka sistemātiska pašanalīze ar pētītu metožu palīdzību Indijā ir praktizēta jau piecus tūkstošus gadu. Indija ir attīstīts noteikts vērtīgs reliģisks attieksmes no prāts un ētisks priekšstati kurš ir unikāls, plkst. vismazāk

to plašajā pielietojumā dzīvē. Viens no tiem ir bijusi tolerance intelektuālās pārliecības un doktrīnas jautājumos, kas ir pārsteidzoši Rietumiem, kur daudzus gadsimtus bija ierasta prakse medīt ķecerību un starp tautām notika asiņaini kari par sektantisks sāncensība bija bieži." - Izvilkumi no an raksts ar Profesors V. Normans Brūns iekšā tas Maijs, 1939. gadā jautājums Amerikas Zinātnisko biedrību padomes *bijetena* , Vašingtona, DC

35-21 Šeit var iedomāties Kārlaila novērojumu darbā "*Sartor Resartus*": "Cilvēks, kurš nespēj brīnīties, kurš parasti nebrīnās (un nepielūdz), bija neskaitāmu Karalisko biedrību prezidents un nesa " iemiesojums no visi

laboratorijas un observatorijas, ar viņu rezultāti, iekšā viņa vientuļš galva, - ir bet a pāris no brilles aiz kurš tur ir bez
".acs

NODAĻA: 36

Babadži Interese Iekšā The Rietumi

"Meistars, izdarīja tu jebkad satikties Babadži?"

Seramporā bija mierīga vasaras nakts; tropu lielās zvaigznes mirdzēja virs mūsu galvām, kamēr es sēdēju blakus Šri Juktešvaram uz vientuļnieka mītnes otrā stāva balkona.

"Jā." Meistars uzsmaidīja, dzirdot manu tiešo jautājumu; viņa acīs iemirdzējās godbijība. "Trīs reizes esmu bijis svētīts, redzot nemirstīgo guru. Mūsu pirmā tikšanās bija Allahabadā Kumbha *Melā* ."

Reliģiskie gadatirgi, kas Indijā notiek kopš neatminamiem laikiem, ir pazīstami kā *Kumbha Melas* ; tajos garīgie mērķi ir pastāvīgi turēti ļaužu redzeslokā. Ik pēc sešiem gadiem miljoniem dievbijīgu hinduistu pulcējas, lai satiktu tūkstošiem sadhu, jogu, svāmi un visu veidu askētu. Daudzi ir vientuļnieki, kas nekad nepamet savas nomaļās mītnes, izņemot, lai apmeklētu melas *un* dāvātu savu svētību pasaulīgiem vīriešiem un sievietēm.

"Es nebiju svāmī tajā laikā, kad satiku Babadži," turpināja Šrī Juktešvars. "Bet es jau biju saņēmis *Krijas* iniciāciju no Lahiri Mahāsajas. Viņš mani mudināja apmeklēt *melu* , kas notika 1894. gada janvārī Allahabadā. Tā bija mana pirmā kumbhas pieredze ; mani nedaudz apmulsināja pūļa troksnis un plūsma. Savos meklējošajos skatienos apkārt es neredzēju nevienu apgaismotu meistara seju. Ejot garām tiltam Gangas krastā, es pamanīju paņķu stāvam netālu ar izstieptu ubagu bļodu."

„Ak, šis gadatirgus nav nekas cits kā trokšņa un ubagu haoss,” es vīlies nodomāju. „Es prātoju, vai Rietumu zinātnieki, pacietīgi paplašinot zināšanu sfēras cilvēces praktiskajam labumam, nav Dievam patīkamāki par šiem dīkdieniem, kas atzīst savu reliģiju, bet koncentrējas uz žēlastības ziedojumiem.”

"Manas kvēlojošās pārdomas par sociālajām reformām pārtrauca gara sanjāsī balss, kas apstājās manā priekšā.

"Kungs," viņš teica, "jūs sauc

svētais." "Kas viņš ir?"

"Nāciet un redzēt priekš pats.

"Vilcinoties sekojošais šis lakonisks padoms, Es drīz atrasts es pats netālu a koks kura zari bija

sniedzot patvērumu guru ar pievilcīgu mācekļu grupu. Meistars, spoža, neparasta figūra ar mirdzošām tumšām acīm, piecēlās, man tuvojoties, un apskāva mani.

„Esi sveicināts, Svamidži,” viņš sirsnīgi

teica. „Kungs,” es uzsvērti atbildēju, „es

neesmu svami.”

"Tie, kuriem esmu dievišķi pavēlēts piešķirt "svāmī" titulu, nekad to neatmet." Svētais uzrunāja mani vienkārši, bet viņa vārdos skanēja dziļa pārlicība par patiesību; mani acumirkļi pārņēma garīgas svētības vilnis. Smaidot par savu pēkšņo uzņemšanu senajā klostera kārtā, **36-1** Es paklanījos pie kājām acīmredzami diženajai un eņģeliskajai būtnei cilvēka veidolā, kas mani tā pagodināja.

"Babadži — jo tas tiešām bija viņš — pamāja man apsēsties sev blakus zem koka. Viņš bija stiprs un jauns, un izskatījās pēc Lahiri Mahasajas; tomēr līdzība mani nepārsteidza, lai gan es bieži biju dzirdējis par abu meistaru ārkārtējo līdzību izskatā. Babadži" piemīt spēks, ar kuru viņš var novērst jebkādas konkrētas domas rašanos cilvēka prātā. Acīmredzot diženais guru vēlējās, lai es viņa klātbūtnē justos pilnīgi dabiski, nevis mani pārņemtu bijība, zinot viņa identitāti.

? Kas darīt tu domāt no tas *Kumbha Mela*"

""Es biju ļoti vīlies, kungs," es steigšus piebildu: "Līdz brīdim, kad satiku jūs. Kaut kā svētie un šis nemiers šķiet nepiederīgi kopā.""

„Bērns,” teica meistars, lai gan acīmredzot es biju gandrīz divreiz vecāks par viņu, „nevērtē visu pēc daudzu trūkumiem. Viss uz zemes ir jaukts, kā smilšu un cukura maisījums. Esi kā gudra skudra, kas satver tikai cukuru un atstāj smiltis neskartas. Lai gan daudzi sadhu šeit joprojām kļīst maldos, tomēr mela *ir* svētīta no dažiem Dieva apzināšanās vīriem.”

"Tekšā skats no mans pieder tikšanās ar šis cildināts meistars, Es ātri vienojās ar viņa novērošana.

"Kungs," es teicu, "esmu domājis par Rietumu zinātniekiem, kuru intelekts ir daudz lielāks nekā lielākajai daļai šeit sapulcējušos cilvēku, kuri dzīvo tālajā Eiropā un Amerikā, atzīst citas ticības un nezina tādu melu kā *pašreizējā* patiesās vērtības. Viņi ir..." vīrieši, kuriem tikšanās ar Indijas meistariem varētu sniegt lielu labumu. Taču, lai gan daudzi rietumnieki ir augsti intelektuālo sasniegumu ziņā, viņi ir apņēmušies pie materiālisma. Citi, kas ir slaveni zinātnē un filozofijā, neatzīst reliģijas būtisko vienotību. Viņu ticības apliecības kalpo kā nepārvaramas barjeras, kas draud uz visiem laikiem šķirt viņus no mums.

"Es redzēju, ka tevi interesē gan Rietumi, gan Austrumi." Babadži seja staroja atzinībā. "Es sajutu tavas sirds sāpes, kas ir pietiekami plašas visiem cilvēkiem, gan austrumniekiem, gan rietumniekiem. Tāpēc es tevi šeit uzaicināju."

"Austrumiem un Rietumiem ir jāizveido zelta vidusceļš, apvienojot aktivitāti un garīgumu," viņš turpināja. "Indijai ir daudz ko mācīties no Rietumiem materiālajā attīstībā; pretī Indija var mācīt universālas metodes, ar kurām Rietumi varēs balstīt savus reliģiskos uzskatus uz jogas zinātnes nesatricināmajiem pamatiem."

"Tev, Svamidži, ir jāpiedalās gaidāmajā harmoniskajā apmaiņā starp Austrumiem un Rietumiem. Pēc dažiem gadiem es tev nosūtīšu mācekli, kuru tu varēsi apmācīt jogas izplatīšanai Rietumos. Daudzu garīgi meklējošu dvēseļu vibrācijas tur man plūst kā upes straume. Es redzu potenciālos svētos Amerikā un Eiropā, kas gaida, kad tiks pamodināti."

Plkst. šis punkts iekšā viņa stāsts, Šrī Juktešvara pagriezās viņa skatiens pilnībā ieslēgts mans.

"Mans dēls," viņš teica, smaidot mēnessgaismā, "tu esi māceklis, kuru Babadži pirms gadiem apsolīja man sūtīt."

Es biju priecīgs uzzināt, ka Babadži bija virzījis manus soļus pie Šrī Juktešvaras, tomēr man bija grūti iztēloties sevi tālajā Rietumos, prom no mana mīlotā guru un vienkāršās vientuļnieka mītnes miera.

"Tad Babadži runāja par *Bhagavadgītu*," turpināja Šrī Juktešvars. "Par manu pārsteigumu viņš ar dažiem uzslavas vārdiem norādīja, ka zina par to, ka esmu uzrakstījis interpretācijas par dažādām *Gītas* nodaļām."

„Pēc mana lūguma, Svamidži, lūdzu, uzņemies vēl vienu uzdevumu,” teica lielais meistars. „Vai tu neuzrakstīsi īsu grāmatu par kristīgo un hinduistu rakstu pamatā esošo vienotību? Ar paralēlām atsaucēm parādi, ka iedvesmotie Dieva dēli ir runājuši tās pašas patiesības, kuras tagad aizēno cilvēku sektantiskās atšķirības.”

"Maharadž," **36-2** Es atbildēja kautrīgi, "ko a pavēle! Shall Es būt spējīgs uz izpildīt to?

"Babadži klusi iesmējās. "Mans dēls, kāpēc tu šaubies?" viņš mierinoši jautāja.

"Patiesi, kura darbs ir viss šis, un kurš ir visu darbību darītājs? Viss, ko Tas Kungs ir licis man teikt, ir jāmaterializējas kā patiesība."

"Es uzskatīju sevi par svētā svētības stiprinātu un piekritu uzrakstīt grāmatu. Negribīgi jūtot, ka ir pienācis atvadu laiks, es piecēlos no sava lapu klātā krēsla."

"Vai tu pazīsti Lahiri?" **36-3** meistars jautāja. "Viņš ir dižena dvēsele, vai ne? Pastāsti viņam par mūsu tikšanos." Tad viņš man nodeva ziņu Lahiri Mahasajai.

"Pēc tam, kad es pazemīgi paklanījos atvadoties, svētais laipni pasmaidīja. "Kad tava grāmata būs pabeigta, es tevi apciemošu," viņš apsolīja. "Pagaidām uz redzēšanos."

"Nākamajā dienā es devos prom no Allahabadas un ar elektisko vilcienu devos uz Benaresu. Sasniedzis sava guru mājas, es izstāstīju stāstu par brīnišķīgo svēto Kumbha *Melā*."

"Ak, vai tu viņu neatpazīni?' Lahiri Mahasajas acis iemirdzējās smieklos. 'Redzu, ka tu to nevarēji, jo viņš tevi liedza. Viņš ir mans nepārspējamais guru, debesu Babadži!'

"'Babadži!' es atkārtāju, apbrīnas pārņemts. 'Jogs-Kristus Babadži! Neredzamais-redzamais glābējs Babadži! Ak, ja...' Es varētu tikai atcerēties pagātņi un vēlreiz būt viņa klātbūtnē, lai parādītu savu dievbijību pie viņa lotosa kājas!

"Nekad prāts, Lahiri Mahasaja teica mierinoši. Viņš ir solīja uz redzēt tu atkal.

"Gurudēva, dievišķais skolotājs lūdza mani nodot tev vēstījumu. "Saki Lahiri," viņš teica, "ka šai dzīvei uzkrātais spēks tagad ir izsīcis; tas ir gandrīz izsmelts."

"Kad es izteicu šos mīklainos vārdus, Lahiri Mahasajas figūra nodrebēja, it kā viņu būtu skāris zibens spēriens. Vienā mirklī viss ap viņu apklusa; viņa smaidošā seja kļuva neticami barga. Kā koka statuļa, drūma un nekustīga savā sēdekļi, viņa ķermenis..." kļuva bezkrāsains. Es biju satraukts un apmulsis. Nekad mūžā nebiju redzējis šo priecīgo dvēseli izpaužam tik briesmīgu nopietnību. Pārējie klātesošie mācekļi skatījās ar bažām.

"Trīs stundas pagāja pilnīgā klusumā. Tad Lahiri Mahasaja atguva savu dabisko, dzīvespriecīgo izturēšanos un sirsnīgi uzrunāja katru no čelām. Visi atviegloti nopūtās."

"Pēc sava skolotāja reakcijas es sapratu, ka Babadži vēstījums bija nepārprotams signāls," Lahiri Mahasaja saprata, ka viņa ķermenis drīz vien paliks neapdzīvots. Viņa bijības pilnais klusums pierādīja, ka mans guru bija acumirklī kontrolējis viņa būtību, pārcirtis viņa pēdējo pieķeršanās saiti materiālajai pasaulei un aizbēgjis uz savu mūžīgi dzīvo identitāti Garā. Babadži piezīme bija viņa veids, kā pateikt: "Es vienmēr būšu ar tevi."

"Lai gan Babadži un Lahiri Mahāsaja bija viszinoši un viņiem nebija nepieciešams sazināties vienam ar otru caur mani vai kādu citu starpnieku, diženās būtnes bieži vien labprāt piedalās cilvēces drāmās. Reizēm viņi savus pareģojumus nodod caur vēstnešiem parastā veidā, lai viņu vārdu galīgais piepildījums varētu iedvest lielāku dievišķo ticību plašā cilvēku lokā, kuri vēlāk uzzina šo stāstu."

"Drīz vien es pametu Benaresu un ķēros pie darba Seramporā pie Babadži pieprasītajiem svētajiem rakstiem," turpināja Šrī Juktešvars. "Tiklīdz biju sācis savu darbu, jau varēju sacerēt dzejoli, kas veltīts nemirstīgajam guru. Melodiskās rindas plūda no manas pildspalvas bez piepūles, lai gan nekad iepriekš nebiju mēģinājis rakstīt sanskrita dzeju."

"Iekšā tas kluss no nakts Es aizņemts es pats pāri a salīdzinājums no tas Bībele un tas Svētie Raksti Sanatana *Dharmas* **36.-4. lpp.** Citējot svētītā Kunga Jēzus vārdus, es parādīju, ka viņa mācības būtībā ir viena un tā pati Vēdu atklāsme . Par manu

atvieglotumu mana grāmata tika pabeigta ātri. īsā laikā; es sapratu, ka šī
ātrā svētība bija pateicoties mana *Param-Guru-Maharadž* žēlastībai . **36-**
5 Nodaļas vispirms parādījās *Sadhusambadas* žurnālā; vēlāk tās privāti izdeva kā
grāmatu viens no maniem Kidderporas mācekļiem.

"Nākamajā rītā pēc tam, kad biju pabeidzis savus literāros darbus," turpināja Meistars, "es devos uz Rai Ghats šeit, lai nomazgātos Gangā. Ghats bija pamests; es kādu brīdi stāvēju nekustīgi, baudot saulaino mieru. Pēc peldes dzirkstošajos ūdeņos es devos mājup. Vienīgā skaņa klusumā bija mana Gangā piesūcinātā auduma šalle, kas šalcēja ar katru soli. Kad es pagāju garām lielajam banjana kokam upes krastā, spēcīga impulsa sajūta mani pamudināja atskatīties. Tur, banjana ēnā, dažu mācekļu ieskaufs, sēdēja diženais Babadžī!

"'Sveiks, Svamidži!' Atskanēja meistara skaistā balss, lai pārliecinātu mani, ka nesapņoju. 'Redzu, ka esi veiksmīgi pabeidzis savu grāmatu. Kā jau solīju, esmu šeit, lai pateiktos tev.'

"Ar strauji dauzošu sirdi es pilnībā nokritu pie viņa kājām. "Param-gurudži," es lūdzoši teicu, "vai tu un tavi čēlas nepagodināsiet manas netālu esošās mājas ar savu klātbūtni?"

"Augstākais guru smaidot atteica. "Nē, bērns," viņš teica, "mēs esam cilvēki, kuriem patīk koku patvērums; šī vieta ir diezgan ērta."

"Lūdzu, uzgaidiet nedaudz, saimniek." Es lūdzoši uz viņu paskatījos. "Es tūlīt atgriezīšos ar īpašiem saldumiem."

"Kad pēc dažām minūtēm atgriezos ar delikatesēm, lūk, varenais banjans vairs nedeķa patvērumu debesu trupai. Es pārmeklēju visu ghatu, bet savā sirdī zināju, ka mazā grupiņa jau bija aizbēgusi uz ēteriskajiem spārniem."

"Es biju dziļi aizvainots. "Pat ja mēs vēlreiz satiksimies, es negribētu ar viņu runāt," es sev apliecināju. "Viņš bija nelaipns, tik pēkšņi mani pametot." Tās, protams, bija mīlestības dusmas un nekas vairāk."

"Pēc dažiem mēnešiem es apmeklēju Lahiri Mahasaju Benaresā. Ieejot viņa mazajā viesistabā, mans guru smaidot sveicināja.

„Sveiks, Juktešvar,” viņš teica. „Vai tu tikko satiki Babadžī uz manas istabas

sliekšņa?” „Nē gan,” es pārsteigts atbildēju.

"'Nāc šurp.' Lahiri Mahasaja maigi pieskārās man pie pieres; es tūlīt pie durvīm ieraudzīju Babadžī veidolu, kas ziedēja kā perfekts lotoss.

"Es atcerējos savu veco sāpi un nepaklanījos." Lahiri Mahasaja izbrīnā paskatījās uz mani. "Dievišķais guru skatījās uz mani ar neizdibināmām acīm. "Tu esi uz mani dusmīgs."

""Kungs, kāpēc gan lai es to nevarētu izdarīt?" es atbildēju. "No gaisa jūs atnācāt ar savu burvju grupu un pazudāt retinātajā gaisā.""

"Es tev teicu, ka tevi redzēšu, bet neteicu, cik ilgi palikšu." Babadži klusi iesmējās. "Tu biji satraukuma pilns. Es tev apliecinu, ka tava nemiera brāzma mani gandrīz pilnībā nodzēsa ēterā ."

"Mani acumirkļi apmierināja šis neglaimojošais skaidrojums. Es nometos ceļos pie viņa kājām; augstākais guru laipni uzsita man pa plecu."

"Bērn, tev vairāk jāmeditē,' viņš teica. 'Tavs skatiens vēl nav nevainojams – tu nevarēji redzēt mani slēpjamiem aiz saules gaismas.' Ar šiem vārdiem debesu flautas balsī Babadži pazuda slēptajā starojumā.

"Tā bija viena no manām pēdējām vizītēm Benaresā, lai satiktu savu guru," secināja Šrī Juktešvars. "Pat kā Babadži bija paredzējis *Kumbha Melā*, Lahiri Mahasajas ģimenes cilvēka iemiesojums tuvojās beigām. 1895. gada vasarā viņa spēcīgajam ķermenim mugurā parādījās neliels augonis. Viņš protestēja pret dūrieniem; viņš savā miesā atrisināja dažu savu mācekļu ļauno karmu. Visbeidzot daži čelas kļuva ļoti uzstājīgi; meistars noslēpumaini atbildēja:"

"The ķermenis ir uz atrast a cēlonis uz iet; Es griba būt patīkams uz lai kas arī būtu tu gribēt uz darīt.

"Neilgi vēlāk nepārspējamais guru atdeva savu ķermeni Benaresā. Man vairs nav jāmeklē viņš viņa mazajā viesistabā; katru savas dzīves dienu esmu svētījis viņa visuresošais vadība."

Gadus vēlāk, no Svami Kešabanandas lūpām, **36-6** kā pieredzējis māceklis, es dzirdēju daudz brīnišķīgu detaļu par Lahiri Mahasajas nāvi.

"Dažas dienas pirms tam, kad mans guru atteicās no sava ķermeņa," man teica Kešabananda, "viņš materializējās manā priekšā, kad es sēdēju savā vientuļniekmājā Hardvārā."

"Nāciet plkst. vienreiz uz Benaresa. Ar šie vārdi Lahiri Mahasaja pazuda.

"Es nekavējoties devos uz Benaresu. Sava guru mājās es atradu daudzus mācekļus sapulcējušies. Tajā dienā stundām ilgi **36-7** Meistars izskaidroja *Gītu*; tad viņš vienkārši uzrunāja mūs.

"Es rīts ejot mājas.

"Šausmas no ciešanas bankrotējis ārā patīk an neatvairāms torrents.

"Ej mierā; es atkal celšos.' Pēc šī izteikuma Lahiri Mahasaja trīs reizes pagrieza savu ķermeni aplī, lotosa pozā pagriezās pret ziemeļiem un godības pilni iegāja pēdējā *mahasamadhi*. **36-8**

"Lahiri Mahasajas skaistais ķermenis, kas bija tik dārgs bhaktām, tika svinīgi

kremēts" "māju rituālus Manikarnikas Ghatā pie svētās Gangas," turpināja Kešabananda. "Nākamajā dienā, pulksten desmitos no rīta, kamēr es vēl biju Benaresā, manu istabu pieplēja liela gaisma. Lūk, manā priekšā stāvēja Lahiri Mahasajas miesas un asiņu forma! Tā izskatījās tieši tāpat kā viņa vecais ķermenis, izņemot to, ka tā šķita jaunāka un starojošāka. Mans dievišķais guru runāja ar mani.

„Kešabananda,” viņš teica, „tas esmu es. No sava kremētā ķermeņa sadalītajiem atomiem esmu augšāmcēlis pārveidotu formu. Mans mājas saimnieka darbs pasaulē ir paveikts, bet es pilnībā nepametu Zemi. Turpmāk es pavadīšu kādu laiku ar Babadži Himalajos un ar Babadži kosmosā.”

"Ar dažiem svētības vārdiem, kas man bija adresēti, transcendentālais meistars pazuda. Brīnišķīga iedvesma piepildīja manu sirdi; es tiku pacilāts Garā, tāpat kā Kristus un Kabira mācekļi **36-9.**" kad viņi pēc fiziskās nāves bija lūkojušies uz saviem dzīvajiem guru.

"Kad es atgriezos savā izolētajā Hardvāras vientuļniekmājā," Kešabananda turpināja, "es nesu līdzī sava guru svētos pelnus. Es zinu, ka viņš ir izbēgjis no laiktelpiskā būrā; visuresamības putns ir atbrīvots. Tomēr manu sirdi mierināja iespēja iemantot viņa svētās mirstīgās atliekas."

Vēl viens māceklis, kuru svētīja viņa augšāmceltā guru redze, bija svētais Pančanons Bhatačarja, Kalkutas Ārjas misijas iestādes dibinātājs. **36.-10.**

Es apmeklēju Pančanonu viņa mājās Kalkutā un ar prieku klausījos stāstu par viņa daudzajiem gadiem kopā ar skolotāju. Noslēgumā viņš man pastāstīja par visbrīnišķīgāko notikumu savā dzīvē.

"Šeit, Kalkutā," Pančanons teica, "pulksten desmitos no rīta, kas sekoja viņa kremācijai, Lahiri Mahāsaja parādījās manā priekšā dzīvā godībā."

Arī Svami Pranabananda, "svētais ar diviem ķermeņiem", man uzticēja savas dievišķās pieredzes detaļas.

"Dažas dienas pirms Lahiri Mahasaya atstāja savu ķermeni," Pranabananda man pastāstīja laikā, kad viņš apmeklēja manu Ranči skolu, "es saņēmu no viņa vēstuli ar lūgumu nekavējoties ierasties Benaresā. Tomēr es kavējos un nevarēju nekavējoties doties ceļā. Kad es biju ceļojuma gatavošanās procesā, ap pulksten desmitiem no rīta mani pēkšņi pārņēma prieks, ieraugot sava guru mirdzošo figūru.

"Kāpēc steigā uz Benaresa? Lahiri Mahasaja teica, smaidoši. 'Tu būs atrast es tur nē ilgāk.

"Kad es sapratu viņa vārdu nozīmi, es salauztas sirds raudāju, ticot, ka redzu viņu tikai vīzijā.

"Meistars mierinoši piegāja pie manis. "Lūk, pieskaries manai miesai," viņš teica. "Es esmu dzīvs, kā vienmēr. Nesēroji; vai es neesmu ar jums mūžīgi?"

No šo trīs diženo mācekļu lūpām ir izskanējis brīnišķīgas patiesības stāsts: desmitos rītā, dienā pēc tam, kad Lahiri Mahasajas ķermenis bija iemests ugunī,

augšāmceltais meistars īstā, bet pārveidotā ķermenī parādījās trīs mācekļu priekšā,
katram citā pilsētā.

"Tātad kad šis samaitājams būs ir likt ieslēgts neiznīcību, un šis mirstīgais būs ir likt
ieslēgts

nemirstība, tad piepildīsies vārdi, kas rakstīti: "Nāvi aprīs uzvara." Kur, nāve, tavs dzelonis? Kur, kaps, tava uzvara?" **36.-11.**

36-1 : Šrī Juktešvara bija vēlāk formāli uzsākts iekšā tas Svāmī Pasūtījums ar tas *Mahants* (klosteris galva) no Buda

Gaja. 36-2: "Lielais karalis" — cieņas apliecinājums.

36-3 : A guru parasti atsaucas uz viņa pieder mācekļi vienkārši ar viņa vārds, izlaižot jebkurš nosaukums. Tādējādi, Babadži teica "Lahiri," nevis "Lahiri Mahasaya".

36-4 : Burtiski, "mūžīgs reliģija," tas vārds dots uz tas ķermenis no Vēdu mācības. *Sanatans Dharma* ir nāc uz būt saukts par *hinduismu* kopš tas laiks no tas Grieķi PVO izraudzīts tas cilvēki ieslēgts tas bankas no tas upe Indas kā *lekštelpās* , vai *Hinduisti* . Vārds "*hinduists*" patiesībā attiecas tikai uz *Sanatan Dharmas* jeb hinduisma sekotājiem. Termins "*indiānis*" vienlīdz attiecas gan uz hinduistiem, gan musulmaņiem, gan citiem Indijas *iedzīvotājiem* (un arī *Kolumba mulsinošās ģeogrāfiskās kļūdas dēļ* uz *Amerikas mongoļu aborigēniem*).

Senais Indijas nosaukums ir *Arjavarta* , kas burtiski nozīmē "āriešu mājvieta". Sanskrita vārda " *ārja* " sakne ir "cienīgs, svēts, cēls". Vēlākā etnoloģiskā vārda " *āriešu* " *nepareiza lietošana* , lai apzīmētu nevis garīgas, bet gan fiziskas īpašības, pamudināja lielo orientālistu, Makss Mullers, uz teikt dīvaini: "Uz es an etnologs PVO runā no an Āriešu rase, Āriešu asinis, Āriešu acis un mati, ir tikpat liels grēcinieks kā valodnieks, kurš runā par dolichocefālo vārdnīcu vai ".brahicefālo gramatiku

36-5 : *param-guru* ir burtiski "guru augstākais" vai "guru tālāk," nozīmējot a līnija vai pēctecība no skolotāji. Babadži, tas *guru* no Lahiri Mahasaja, bija tas *param-guru* no Šrī Juktešvars

36-6 : Mans apmeklējums uz Kešabanandas ašrams ir aprakstīts ieslēgts lpp. 405.– 408. lpp.

36-7 : Septembris 26. 1895. gadā ir tas datums ieslēgts kurš Lahiri Mahasaja pa kreisi viņa ķermenis. Iekšā a daži vairāk dienas viņš gribētu ir sasniedzis savu sešdesmit astoto dzimšanas dienu.

36-8 Vēršanās pret ziemeļiem un ķermeņa trīskārša apgriešana ir daļa no Vēdu rituāla, ko izmanto meistari, kuri iepriekš zina, kad tas galīgais stunda ir par uz streiks priekš tas fizisks ķermenis. The pēdējais meditācija, laikā kurš tas meistars apvienojas pats kosmiskajā AUM, tiek saukts par *maha* jeb lielo *samadhi* .

36-9 Kabirs bija liels sešpadsmitā gadsimta svētais, kura plašajā sekotāju lokā bija gan hinduisti, gan musulmaņi. Tajā laikā no viņa nāve, tas mācekļi strīdējās pāri tas maniere no diriģēšana tas bēres ceremonijas. The sašutuši meistara roze no viņa galīgais miegs, un deva viņa instrukcijas. "Puse no mans paliekas būs būt aprakts ar tas musulmaņu rituāli; viņš teica, "Lai otra puse tiek kremēta ar hinduistu sakramentu." Tad viņš pazuda. Kad mācekļi atvēra zārku, kurā bija viņa ķermenis, tajā netika atrasts nekas cits kā žilbinošs zelta krāsas čampaka ziedu klāsts. Pusi no tiem musulmaņi paklausīgi apglabāja, un viņi joprojām godā viņa svētnīcu.

Iekšā viņa jaunība Kabirs bija tuvojās ar divi mācekļi PVO vēlējās minūte intelektuāls norādījumi gar tas mistiķis ceļš.
:Meistars atbildēja vienkārši

Ceļš pieņem attālums; Ja Viņš būt tuvumā, nē ceļš trūcīgākais tu plkst. visi. Patiesi tas rada es smaids Uz dzirdēt no a "
"!ziņš ūdens slāpēs

36-10 : Pančanons izveidots, iekšā a septiņpadsmit akru dārzs plkst. Deogarh iekšā Bihāra, a templis satur a akmens statuja Lahiri Mahasaja. Vēl viens statuja no tas lieliski meistars ir bijis komplekts ar mācekļi iekšā tas mazs viesistaba no viņa Benaresa mājas.

36-11 : Es *Korintieši* 15:54–55 .

NODAĻA: 37

Es Ej Uz Amerika

"Amerika! Šie cilvēki taču ir amerikāņi!" Tā bija mana doma, kad manā iekšējā skata priekšā pavērās Rietumu seju panorāma.

Iegrimis meditācijā, es sēdēju aiz putekļainām kastēm Ranči skolas noliktavā. Tajos aizņemtajos gados ar jauniešiem bija grūti atrast privātu vietu!

Vīzija turpinājās; milzīgs pūlis, **37-1** vērīgi uz mani lūkojoties, aktiera stilā pāršalca pāri apziņas skatuvei.

Noliktavas durvis atvērās; kā parasti, viens no jaunekļiem bija atklājis manu

slēptuvi. "Nāc šurp, Bimal," es jautri iesaucos. "Man tev ir ziņas: Tas Kungs

mani aicina uz Ameriku!" "Uz Ameriku?" Zēns atkārtoja manus vārdus tonī, kas

lika domāt, ka esmu teicis "uz mēnesi".

"Jā! Es dodos atklāt Ameriku, tāpat kā Kolumbs. Viņš domāja, ka ir atradis Indiju; noteikti pastāv karmiska saikne starp šīm divām zemēm!"

Bimals aizskrēja prom; drīz vien visa skola bija informēta par divkājaino avīzi. **37-2** Es sasaucu apjukušo fakultāti un nodevu skolu tās pārziņā.

"Es zinu, ka tu vienmēr paturēsi Lahiri Mahasajas jogas ideālus izglītībā priekšplānā," es teicu. "Es tev bieži rakstīšu; ja Dievs dos, kādu dienu es atgriezīšos."

Asaras sariesās manās acīs, kad pēdējo reizi uzmetu skatienu uz mazajiem zēniem un saulainajiem Ranči akriem. Es zināju, ka manā dzīvē ir noslēdzies noteikts laikmets; turpmāk es dzīvošu tālās zemēs. Dažas stundas pēc savas vīzijas es devos uz Kalkutu ar elektriteņu vilcienu. Nākamajā dienā es saņēmu uzaicinājumu būt par Indijas delegātu Starptautiskajā reliģisko liberāļu kongresā Amerikā. Tam bija jānotiek tajā gadā Bostonā Amerikas Unitāriešu asociācijas aizgādībā.

Mans galva iekšā a virpulis, Es meklēja ārā Šrī Juktešvara iekšā Serampore.

"Gurudži, mani tikko uzaicināja uzstāties reliģiskā kongresā Amerikā. Vai

man iet?" "Visas durvis tev ir atvērtas," vienkārši atbildēja Meistars. "Vai nu tagad, vai nekad."

"Bet, kungs," Es teica iekšā izmisums, "kas darīt Es zināt par publisku runājot? Reti ir Es dots a lekcija,

un nekad iekšā Angļu valoda."

"Angļu vai nē Angļu, tavs vārds ieslēgts joga būs būt dzirdēts iekšā tas Rietumi."

Es iesmējos. "Nu, dārgais gurudži, diez vai amerikāņi iemācīsies bengāļu valodu!

Lūdzu, svētī mani ar grūdienu pāri angļu valodas šķēršļiem." **37-3**

Kad es tēvam pastāstīju par saviem plāniem, viņš bija pilnīgi pārsteigts. Viņam Amerika šķita neticami tāla; viņš baidījās, ka mani vairs nekad neredzēs.

"Kā tu vari iet?" viņš stingri jautāja. "Kas tevi finansēs?" Tā kā viņš sirsnīgi bija sedzis manas izglītības un visas dzīves izdevumus, viņš neapšaubāmi cerēja, ka viņa jautājums apturēs manu projektu līdz apkaunojošai situācijai.

"Tas Kungs mani noteikti finansēs." Sniedzot šo atbildi, es atcerējos līdzīgu atbildi, ko sen biju atbildējis savam brālim Anantam Agrā. Bez īpašas viltības es piebildu: "Tēvs, varbūt Dievs liks tev domāt man palīdzēt."

"Nē, nekad!" Viņš paskatījās plkst. es žēlīgi.

Tāpēc es biju pārsteigts, kad tēvs nākamajā dienā man pasniedza čeku par lielu summu.

"Es tev dodu šo naudu," viņš teica, "nevis kā tēvs, bet gan kā uzticīgs Lahiri Mahasaya māceklis." Ej tad uz ka tālu Rietumu zeme; izplatība tur tas bezticīgs mācības no *Krija Joga*."

Mani ārkārtīgi aizkustināja nesavtīgais gars, ar kādu tēvs spēja ātri atlikt malā savas personīgās vēlmes. Iepriekšējā naktī viņš bija sapratis, ka manu ceļojumu nemotivēja neparasta vēlme ceļot uz ārzemēm.

"Varbūt mēs vairs nesatiksīties šajā dzīvē," skumji teica tēvs, kuram tobrīd bija sešdesmit septiņi gadi.

An intuitīvs pārliecība pamudināts es uz atbildi, "Protams, tas Kungs griba atnest mūs kopā vienreiz vairāk."

Gatavojoties pamest Skolotāju un savu dzimto zemi, lai dotos uz nezināmajiem Amerikas krastiem, mani pārņēma ne mazums baiļu. Biju dzirdējis daudz stāstu par materiālistisko Rietumu atmosfēru, kas ļoti atšķīrās no Indijas garīgā fona, caurstrāvētu ar gadsimtiem ilgu svēto auru. "Austrumu skolotājam, kurš uzdrošināsies izrādīt Rietumu gaisotni," es nodomāju, "jābūt izturīgam pret jebkura Himalaju aukstuma pārbaudījumiem!"

Kādu agru rītu es sāku lūgt Dievu ar nelokāmu apņēmību turpināt, pat mirt lūgšanā,

līdz dzirdēšu Dieva balsi. Es vēlējos Viņa svētību un pārliecību, ka nepazudīšu mūsdienu utilitārisma miglā. Mana sirds bija apņēmusies doties uz Ameriku, bet vēl spēcīgāk tā bija apņēmusies dzirdēt dievišķās atļaujas mierinājumu.

Es lūdzu un lūdzu, apslāpējot savas šņukstus. Atbildes nebija. Mana klusā lūgšana pieauga mokošā crescendo, līdz pusdienlaikā es sasniedzu zenītu; manas smadzenes vairs nespēja izturēt manu moku spiedienu. Ja es vēlreiz raudātu ar pieaugošu iekšējās kaisles dziļumu, es Man likās, ka manas smadzenes pārplīsīs. Tajā brīdī atskanēja klauvējiens no priekšnama, kas atradās blakus istabai Gurpara ceļā, kurā es sēdēju. Atverot durvis, es ieraudzīju jaunu vīrieti trūcīgā, atteikšanās no amata tērpā. Viņš ienāca, aizvēra aiz sevis durvis un, noraidot manu lūgumu apsēsties, ar žestu norādīja, ka vēlas ar mani runāt stāvus.

"Viņam jābūt Babadži!" es nodomāju apmulsis, jo vīrietim manā priekšā bija jaunāka Lahiri Mahāsajas sejas vaibsti.

Viņš atbildēja uz manu domu. "Jā, es esmu Babadži." Viņš melodiski runāja hindi valodā. "Mūsu Debesu Tēvs ir dzirdējis tavu lūgšanu. Viņš man pavēl tev pateikt: seko sava guru norādījumiem un dodies uz Ameriku. Nebaidies; tu tiksī pasargāts."

Pēc dzīvīgas pauzes Babadži atkal mani uzrunāja. "Tu esi tas, kuru esmu izvēlējis, lai izplatītu *Krija jogas vēstījumu* Rietumos. Sen atpakaļ es satiku tavu guru Juktešvaru *Kumbha Mela* ; es viņam toreiz teicu, ka nosūtīšu tevi pie viņa uz apmācību."

Es biju bez vārdiem, aizrijusies dievbijīgā bijībā viņa klātbūtnes dēļ un dziļi aizkustināta, dzirdot no no savām lūpām, ka viņš mani bija aizvedis pie Šrī Juktešvaras. Es nogūlos zemē nemirstīgā guru priekšā. Viņš žēlīgi pacēla mani no grīdas. Pastāstot man daudz ko par manu dzīvi, viņš pēc tam sniedza man personīgus norādījumus un izteica dažus slepenus pareģojumus.

" *Krija joga* , Dieva apzināšanās zinātniskā tehnika," viņš beidzot svinīgi teica, "galu galā izplatīsies visās zemēs un palīdzēs harmonizēt tautas caur cilvēka personīgo, transcendentālo Bezgalīgā Tēva uztveri."

Ar majestātiska spēka pilnu skatienu meistars mani elektrizēja, uz mirkli ieskatoties savā kosmiskajā apziņā. Pēc īsa brīža viņš sāka doties durvju virzienā.

"Nemēģini man sekot," viņš teica. "Tu to nevarēsi izdarīt."

"Lūdzu, Babadži, neej prom!" es atkārtoti saucu. "Paņem mani

līdzī!" Atskatoties, viņš atbildēja: "Ne tagad. Kādu citu reizi."

Pārņemts emociju, es neņēmu vērā viņa brīdinājumu. Mēģinot viņam sekot, es atklāju, ka manas kājas ir stingri iesakņojušās grīdā. No durvīm Babadži man uzmeta pēdējo sirsnīgo skatienu. Viņš pacēla roku svētības vārdā un aizgāja, mans skatiens bija pievērstis viņam ar ilgošanos.

Pēc dažām minūtēm manas kājas bija brīvas. Es apsēdos un ieģrimu dziļā meditācijā, nemitīgi pateicoties Dievam ne tikai par atbildi uz manu lūgšanu, bet arī par svētību, ko Viņš man deva, tiekoties ar Babadži. Viss mans ķermenis šķita svētīts, pateicoties senā, mūžam jaunā skolotāja pieskārienam. Jau sen man bija bijusi dedzīga vēlēšanās viņu skatīt.

Līdz šim es nevienam neesmu stāstījis par savu tikšanos ar Babadži. Uzskatot to par Vissvētāko no manām cilvēciskajām pieredzēm esmu paslēpis savā sirdī. Taču man ienāca prātā doma, ka šīs autobiogrāfijas lasītāji varētu vairāk ticēt noslēgtā Babadži realitātei un viņa pasaulīgajām interesēm, ja es atstāstīšu, ka redzēju viņu savām acīm. Esmu palīdzējis māksliniekam uzzīmēt patiesu priekšstatu par mūsdienu Indijas lielo jogu-Kristus; tas parādās šajā grāmatā.

The vakars no mans aizbraukšana priekš tas Apvienotā Valstis atrasts es iekšā Šrī Juktešvara svēts klātbūtne.

"Aizmirsti, ka esi dzimis hinduists, un neesi amerikānis. Ņem labāko no abiem," savā mierīgajā un gudrajā veidā teica Meistars. "Esi paties tu, Dieva bērns. Meklē un iekļauj savā būtībā labākās īpašības no visiem saviem brāļiem, kas izkaisīti pa zemi dažādās rasēs."

Tad viņš mani svētīja: "Visi, kas nāk pie tevis ticībā, meklējot Dievu, saņems palīdzību. Kad tu uz viņiem paskatīsies, garīgā strāva, kas izplūst no tavām acīm, iekļūs viņu smadzenēs un mainīs viņu materiālos paradumus, padarot viņus vairāk apzinīgus par Dievu."

Viņš turpināja: "Tavs liktenis piesaistīt patiesas dvēseles ir ļoti labs. Visur, kurp dodies, pat tuksnesī, tu atradīsi draugus."

Abas viņa svētības ir tikušas plaši pierādītas. Es ierados Amerikā viens pats, tuksnesī bez neviena drauga, bet tur atradu tūkstošiem cilvēku, kas bija gatavi saņemt laika gaitā pārbaudītas dvēseles mācības.

Es devos prom no Indijas 1920. gada augustā ar kuģi "*The City Of Sparta*" — pirmo pasažieru kuģi, kas devās uz Ameriku pēc Pirmā pasaules kara beigām. Biļeti varēju rezervēt tikai pēc tam, kad diezgan brīnumainā kārtā tika novērstas daudzas "birokrātijas" grūtības, kas saistītas ar manas pases piešķiršanu.

Divu mēnešu ilgā ceļojuma laikā kāds pasažieris uzzināja, ka esmu Indijas delegāts Bostonas kongresā.

"Svāmī Jogānanda," viņš teica, pirmo no daudzajām savdabīgajām izrunām, ar kurām vēlāk dzirdēju amerikāņus sakām manu vārdu, "lūdzu, nākamreiz pasažieriem nolasīt lekciju..." Ceturtdienas vakarā. Domāju, ka mums visiem noderētu runa par tēmu "Dzīves cīņa un kā to cīnīties".

Ak vai! Trešdien es atklāju, ka man pašam jācīnās par savu dzīvību. Izmisīgi cenšoties sakārtot savas idejas lekcijā angļu valodā, es beidzot atteicos no visiem sagatavošanās darbiem; savas domas, kā mežonīgs kumeļš, kas vēro seglus, atteicās no jebkādas sadarbības ar angļu valodas gramatikas likumiem. Pilnībā paļaujoties uz Meistara iepriekšējiem solījumiem, es tomēr ceturtdien stājos

auditorijas priekšā tvaikoņa salonā. Nekāda daiļrunība nenāca pār manām lūpām; bez vārdiem es stāvēju sapulces priekšā. Pēc desmit minūšu ilgas izturības sacensības auditorija saprata manu stāvokli un sāka smieties.

Es stāvu uz paaugstinājuma pirms vienas no manām jogas nodarbībām Amerikā. Šī nodarbība tūkstoš jogas studentiem notika Vašingtonā.

Situācija man šobrīd nešķita smieklīga; sašutumā es klusībā nosūtīju lūgšanu Skolotājam. "Tu *vari* ! Runāt!" Viņa balss acumirkļi atskanēja manā apziņā.

Manas domas uzreiz ieslīga draudzīgās attiecībās ar angļu valodu. Četrdesmit piecas minūtes vēlāk auditorija joprojām bija uzmanīga. Šī runa man nodrošināja vairākus ielūgumus vēlāk uzstāties dažādu grupu priekšā Amerikā.

Pēc tam es nekad neatcerējos ne vārda, ko būtu teicis. Diskrēti vaicājot, no vairākiem pasažieriem uzzināju: "Jūs sniedzāt iedvesmojošu lekciju aizkustinošā un pareizā angļu valodā." Piedzirdējis šīs priecīgās ziņas, es pazemīgi pateicos savam guru par viņa savlaicīgo palīdzību, no jauna apzinoties, ka viņš vienmēr ir ar mani, noniecinot visas laika un telpas barjeras.

Reizēm, atlikušajā okeāna ceļojuma laikā, mani pārņēma dažas bažas par gaidāmo angļu valodas lekciju pārbaudījumu Bostonas kongresā.

"Kungs," es lūdzu, "lūdzu, lai mana iedvesma būtu Tu pats, nevis atkal auditorijas smieklu bumbas !"

Spartas pilsēta piestāja netālu no Bostonas septembra beigās. Sestajā oktobrī es uzstājos kongresā ar manu pirmo runu Amerikā. Tā tika labi uzņemta; es atviegloti nopūtos. Amerikas Unitāriešu asociācijas augstsirdīgais sekretārs publicētā ziņojumā **37-4 rakstīja šādu komentāru** kongresa norises gaitā:

"Svami Jogānanda, Indijas Ranči Brahmačarjas ašrama delegāts, nogādāja Kongresam savas asociācijas sveicienus. Teicamā angļu valodā un pārlicinošā runā

viņš sniedza filozofiska rakstura runu par tēmu "Reliģijas zinātne", kas plašākai izplatīšanai ir izdota brošūras veidā. Viņš apgalvoja, ka reliģija ir universāla un vienota. Mēs..."

"nevar universalizēt konkrētas paražas un pārliecību, bet reliģijas kopīgo elementu var universalizēt, un mēs varam lūgt visus tai sekot un paklausīt."

Pateicoties tēva dāsnajam atbalstam, es varēju palikt Amerikā pēc kongresa beigām. Bostonā pavadīju četrus laimīgus gadus pieticīgos apstākļos. Es lasīju publiskas lekcijas, mācīju nodarbības un sarakstīju dzejoļu krājumu " *Dvēseles dziesmas*" ar priekšvārdu, ko sarakstījis Dr. Frederiks B. Robinsons, Ņujorkas pilsētas koledžas prezidents. **37-5**

Uzsākot transkontinentālu ceļojumu 1924. gada vasarā, es uzstājos tūkstošiem cilvēku priekšā lielākajās pilsētās un noslēdzu savu rietumu ceļojumu ar atvaļinājumu skaistajos Aļaskas ziemeļos.

Ar dāsnu studentu palīdzību līdz 1925. gada beigām es biju izveidojis amerikāņu štābu Mount Washington Estates Losandželosā. Ēka ir tā pati, ko es biju redzējis pirms gadiem savā vīzijā Kašmirā. Es steidzos nosūtīt Šri Juktešvaram attēlus ar šīm tālajām amerikāņu aktivitātēm. Viņš atbildēja ar pastkarti bengāļu valodā, kuru es šeit tulkoju:

11. Augusts, 1926. gadā

Bērns no mans sirds, O Jogānanda!

Redzot jūsu skolas un skolēnu fotogrāfijas, cik lielu prieku manā dzīvē rada mana dzīve, es to nespēju izteikt. vārdi. Es kustu priekā, redzot jūsu jogas studentus no dažādām pilsētām. Redzot jūsu metodes dziedāšanas apliecinājumos, dziedinošajās vibrācijās un dievišķajās dziedināšanas lūgšanās, es nevaru atturēties no pateicības jums no visas sirds. Redzot vārtus, likumoto kalnaino ceļu augšup un skaisto ainavu izpletušies zem Mount Washington Estates, es ilgojos to visu redzēt savām acīm.

Viss šeit notiek labi. Ar Dieva žēlastību, lai jūs vienmēr būtu svētlaimē.

Šrī Juktešvara Giri

Gadi ritēja nemanot. Es lasīju lekcijas visās savas jaunās zemes malās un uzstājos simtiem klubu, koledžu, baznīcu un visu konfesiju grupu. Desmitiem tūkstošu amerikāņu saņēma jogas iesvētības. Viņiem visiem 1929. gadā es veltīju jaunu lūgšanu domu grāmatu - *Whispers From Mūžība*, ar Amelitas Galli-Kurči priekšvārdu. **37.-36. lpp.** Šeit es pievienoju no grāmatas dzejoli ar nosaukumu "Dievs! Dievs! Dievs!", ko sacerēju kādu vakaru, stāvēt uz lekciju tribīnes:

Kāpjot pa nomodā esošām spirālveida kāpnēm, es
čukstu:

Dievs! Dievs! Dievs!

Tu esi ēdiens, un, kad es pārtraucu savu
nakts atšķirtības gavēni no Tevis,
Es garša Tevi, un garīgi teikt:

Dievs! Dievs! Dievs!
Lai kurp es dotos, manu prātu uzmanības centrā
vienmēr paliek Tev;
Un iekšā tas cīņa dārds no aktivitāte
Mans klusais kara sauciens vienmēr ir:
Dievs! Dievs! Dievs! Kad pārbaudījumu
vētras kliegz, Un kad raizes mani pārņem,
Es noslīcināt viņu kliedziens, skaļi dziedāšana:
Dievs! Dievs! Dievs!
Kad mans prāts sapņus auž ar
atmiņu pavedieniem,
Tad ieslēgts ka maģija audums Es atrast reljefs:
Dievs! Dievs! Dievs!
Katru nakts, iekšā laiks no dziļākais miegs,
Mans miers sapņo un sauc, Prieks! Prieks!
Prieks! Un mans prieks nāk dziedot mūžīgi:
Dievs! Dievs! Dievs!
Nomodā, ēdot, strādājot, sapņojot, gulot,
kalpojot, meditējot, dziedot, dievišķi mīlot,
Mana dvēsele nepārtraukti dūc, nevienam
nedzirdēta:
Dievs! Dievs! Dievs!

Dažreiz — parasti mēneša pirmajā dienā, kad pienāca rēķini par Vašingtonas kalna un citu Pašrealizācijas biedrības centru uzturēšanu! — es ar ilgošanos domāju par vienkāršo Indijas mieru. Taču katru dienu es redzēju arvien plašāku sapratni starp Rietumiem un Austrumiem; mana dvēsele gaviļēja.

Esmu atradis Amerikas diženo sirdi, kas izteikta Emmas Lazaras brīnumainajās līnijās, kas iegravētas Brīvības statujas, "Trimdas mātes", pamatnē:

No viņas bākas roka
Staro visā pasaulē laipni uzņemot; viņas maigā
skatiena pavēl Gaisa tiltu savienotajai ostai, ko
ieskauj dvīņu pilsētas.
"Paturi, senās zemes, savu leģendāro krāšņumu!"
viņa klusām iesaucas. "Atdod man savas nogurušās,
nabaga, savas saspiedušās masas, kas ilgojas brīvi
elpot,
Tava rosīgā krasta nožēlojamie atkritumi.
Sūti šos, bezpajumtniekus, vētras mētātos,

pie manis, es paceļu savu lampu pie zelta
durvīm.

37-1 : Daudzi no tie sejas Es ir kopš redzēts iekšā tas Rietumi, un acumirkļi atzīts..

37-2 : Svāmī Premananda, tagad tas vadītājs no tas Pašrealizācija Baznīca no Visi Reliģijas iekšā Vašingtona, Līdzstrāva, bija viens Ranči skolas skolēnu tajā laikā, kad es devos uz Ameriku. (Viņš toreiz bija Brahmačāri Džotins.)

37-3 : Šrī Juktešvara un Es parasti sarunājās iekšā Bengāļu.

37-4 : *Jauns Svētceļojumi No The Gars* (Bostona: Bāka Nospiediet, 1921).

37-5 : Dr. un kundze Robinsons apmeklēts Indija iekšā 1939. gadā un bija godināts viesi plkst. tas Ranči skola.

37-6 : Mme. Galli-Curci un viņas vīrs, Homērs Samuēls, tas pianists, ir bijis Krija Joga studenti priekš divdesmit gadi. Tas iedvesmojošs stāsts no tas slavens prima Donnas gadi no mūzika ir bijis nesen publicēts (*Galli-Curci's Dzīve No Dziesma* , autors CE LeMassena, Paebar Co., Ņujorka, 1945).

NODAĻA: 38

Luters Bērbanka -- A Svētais Starp The Rozes

"Uzlabotas augu selekcijas noslēpums, papildus zinātniskajām atziņām, ir mīlestība." Luters Bērbanks izteica šo gudrību, kad es gāju viņam blakus viņa Santa Rosa dārzā. Mēs apstājāmies netālu no ēdamu kaktusu dobes.

"Kamēr es veicu eksperimentus, lai izveidotu "bezmugurkaktusus"," viņš turpināja, "es bieži runāju ar augiem, lai radītu mīlestības vibrāciju. "Jums nav no kā baidīties," es viņiem teiktu. "Jums nav jābaidās" vajag tavus aizsardzības ērkšķus. Es tevi pasargāšu." Pamazām parādījās tuksneša derīgais augs bezērkšķu šķirne."

Mani šis brīnums savaldzināja. "Lūdzu, dārgais Luter, iedod man dažas kaktusu lapas, ko iestādīt savā dārzā Vašingtonas kalnā."

A strādnieks stāvēt tuvumā sāka uz sloksne izslēgts daži lapas; Bērbanka novērsts viņu.

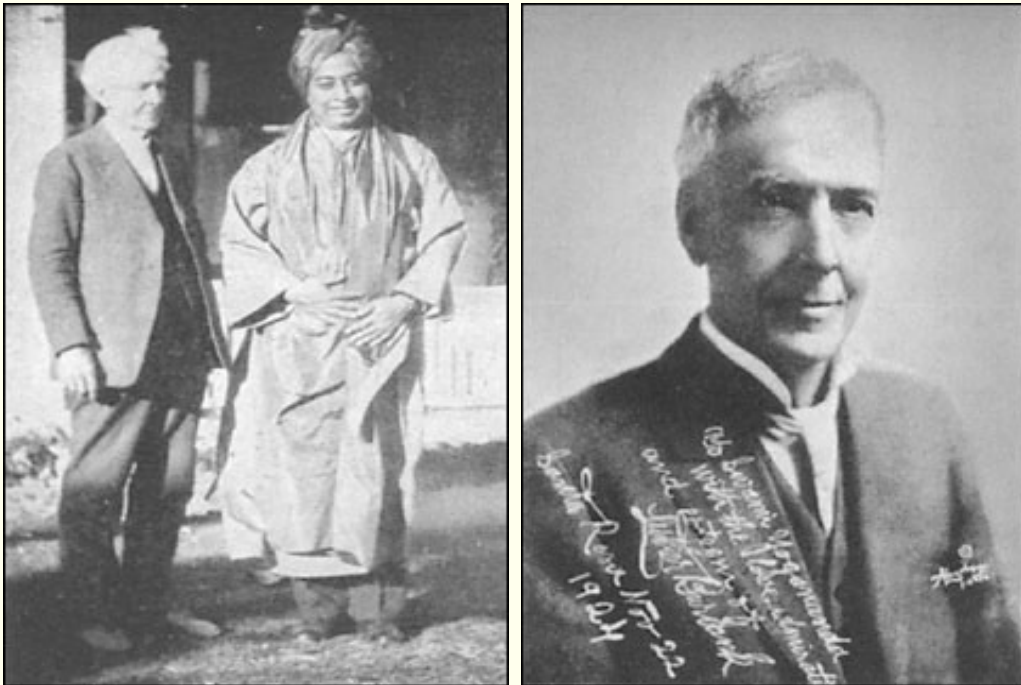
"Es pats tās noplūkšu svāmī." Viņš man pasniedza trīs lapas, kuras vēlāk iestādīju, priecājoties, ka tās izauga milzīgā platībā.

Liels dārzkopis man stāstīja, ka viņa pirmais ievērojamais triums bija liels kartupelis, kas tagad pazīstams viņa vārdā. Ar ģēnija nenogurstošo spēku viņš pasaulei dāvināja simtiem

krustoti dabas uzlabojumi — viņa jaunās Burbank tomātu, kukurūzas, ķirbju, ķiršu, plūmju, nektarīnu, ogu, magoņu, liliju, rožu šķirnes.

Es fokusēju kameru, kamēr Luters mani veda pie slavenā valriekstu koka, ar kura palīdzību viņš bija pierādījis, ka dabisko evolūciju var teleskopiski paātrināt.

"Tikai sešpadsmit gadu laikā," viņš teica, "šis valriekstu koks sasniedza tādu bagātīgas riekstu ražošanas stāvokli, kādu bez daba būtu nodrošinājusi divreiz ilgākā laika periodā."

Luters Bērbanka, mīļotais draugs, pozas ar es iekšā viņa Ziemassvētku vecītis Roza dārzs.

Burbank's mazs pieņemts meita nāca izklaidēšanās ar viņas suns iekšā tas dārzs.

"Viņa ir mans cilvēciskais augs." Luters sirsnīgi pamāja viņai. "Es tagad redzu cilvēci kā vienu milzīgu augu, kam augstākajam piepildījumam nepieciešama tikai mīlestība, dabas svētības, ko sniedz plašā daba, kā arī inteliģenta krustošana un selekcija. Savas dzīves laikā esmu novērojis tik brīnišķīgu progresu augu evolūcijā, ka optimistiski raugos uz veselīgu, laimīgu pasauli, tiklīdz tās bērniem tiks mācīti vienkāršas un racionālas dzīves principi. Mums jāatgriežas pie dabas un dabas Dieva."

"Luter, tu sajūsminātos par manu Ranči skolu ar tās āra nodarbībām un prieka un vienkāršības atmosfēru."

Mani vārdi aizskāra stīgu, kas bija vistuvāk Bērbanka sirsnīgajai audzināšanai. Viņš apbēra mani ar jautājumiem, interesei mirdzot viņa dziļajās, mierīgajās acīs.

"Svāmīdži," viņš beidzot teica, "tādas skolas kā jūsējā ir vienīgā cerība uz nākotnes tūkstošgadi. Es sacelšos pret mūsu laika izglītības sistēmām, kas ir atrautas no dabas un apslāpē visu..."

individualitāte. Es rīts ar tu sirds un dvēsele iekšā tavs praktisks ideāli no izglītība."

Atvadoties no maigā gudrā cilvēka, viņš parakstīja nelielu sējumu un pasniedza to man. **38- 1** "Šeit ir mans grāmata ieslēgts *The Apmācība No The Cilvēks Augs* , **38-2** viņš teica. "Jauns veidi no apmācība ir nepieciešama — bezbailīgi eksperimenti. Reizēm visdrosmīgākie mēģinājumi ir veiksmīgi atklājuši labākais augļos un ziedos. Tāpat vajadzētu kļūt daudzveidīgākiem un drosmīgākiem izglītības jauninājumiem bērniem."

Tajā vakarā es ar lielu interesi lasīju viņa mazo grāmatiņu. Viņš, iztēlojoties cilvēces krāšņo nākotni, rakstīja: "Visspītīgākā dzīvā būtne šajā pasaulē, no kuras visgrūtāk izvairīties, ir augs." vienreiz fiksēts iekšā noteikts ieradumi.

.....Atcerieties ka šis augs ir konservēts tā individualitāte visi

cauri gadsimtiem; varbūt tā ir tāda, ko var izsekot cauri gadu tūkstošiem pašos iežos, nekad nav būtiski mainījusies visos šajos plašajos periodos. Vai jūs to darāt? Pieņemsim, ka pēc visiem šiem atkārtotajiem laikmetiem augs neiegūst gribu, ja tā var teikt, ar nepārspējamu neatlaidību? Patiešām, ir augi, piemēram, dažas palmas, kas ir tik neatlaidīgi, ka nekāda cilvēka vara vēl nav spējusi tos mainīt. Cilvēka griba ir vāja lieta, salīdzinot ar auga gribu. Bet paskatieties, kā visa šī auga mūža spītība tiek salauzta, vienkārši sajaucot ar to jaunu dzīvību, krustojot to, radot pilnīgas un spēcīgas pārmaiņas tā dzīvē. Tad, kad... tas pārtraukums nāk, labot tas ar šie paaudzes no pacients uzraudzība un atlase, un jaunais augs dodas pa savu jauno ceļu, lai nekad vairs neatgrieztos pie vecā, tā sīkstā griba beidzot salauzta un mainījusies.

"Runājot par tik jutīgu un mainīgu lietu kā bērna daba, problēma kļūst daudz vieglāka."

Magnētiski pievilks šim diženajam amerikānim, es viņu apmeklēju atkal un atkal. Kādu rītu es ierados vienlaikus ar pastnieku, kurš Bērbenka kabinetā bija atstājis apmēram tūkstoš vēstuļu.

Dārzkopji rakstīja viņš no visi daļas no tas pasaule.

„Svāmīdži, tava klātbūtne ir tieši tas iegāns, kas man vajadzīgs, lai izietu dārzā,” Luters jautri teica. Viņš atvēra lielu rakstāmgalda atvilktni, kurā atradās simtiem ceļojumu mapju.

"Redzi," viņš teica, "tā es ceļoju. Saistīts ar augiem un saraksti, es apmierinu savu kāri pēc svešām zemēm, ik pa laikam uzmetot skatienu šīm gleznām."

Mana automašīna stāvēja pie viņa vārtiem; mēs ar Luteru braucām pa mazpilsētas ielām, kuru dārzi rotāja viņa paša audzētās Santa Rosa, Peachblow un Burbank rožu šķirnes.

"Mans draugs Henrijs Fords un es abi ticam senajai reinkarnācijas teorijai," man teica Luters. "Tā izgaismo dzīves aspektus, kas citādi būtu neizskaidrojami. Atmiņa nav patiesības pārbaude; tas, ka cilvēks neatceras savas iepriekšējās dzīves, nepierāda, ka viņam tās nekad nav bijušas. Atmiņa ir tukša arī par viņa dzīvi dzemdē un zīdaiņa vecumu; bet viņš, iespējams, tās ir piedzīvojis!" Viņš iesmējās.

Liels zinātnieks bija saņēmis *Krijas* iniciāciju vienas no manām iepriekšējām vizītēm laikā. "Es dievbijīgi praktizēju šo tehniku, Svamidži," viņš teica. Pēc daudziem pārdomātiem jautājumiem, kas man tika uzdoti par dažādiem

aspekti no joga, Luters atzīmēja lēnām:

"Austrumiem patiesi pieder milzīgi zināšanu krājumi, kurus Rietumi tikko ir sākuši izpētīt ."

Ciešā saikne ar dabu, kas viņam atklāja daudzus savus greizsirdīgi sargātos noslēpumus, bija devusi Bērbankam bezgalīgu garīgu godbijību.

"Reizēm es jūtos ļoti tuvu Bezgalīgajam Spēkam," viņš kautrīgi atzinās. Viņa jutīgā, skaisti veidotā seja iemirdzējās atmiņās. "Tad es esmu spējis dziedināt gan slimos cilvēkus sev apkārt, gan daudzus slimus augus."

Viņš man pastāstīja par savu māti, patiesu kristieti. "Pēc viņas nāves daudzas reizes," teica Luters, "mani ir svētījusi viņas parādīšanās vīzijās; viņa ir runājusi ar mani."

Mēs brauca atpakaļ negribīgi virzienā viņa mājas un tie gaidīšana tūkstoš burti.

"Luter," es piezīmēju, "nākamajā mēnesī es sākšu izdot žurnālu, lai atspoguļotu Austrumu un Rietumu patiesības piedāvājumus. Lūdzu, palīdzi man izvēlēties žurnālam labu nosaukumu."

Mēs kādu brīdi apspriedām nosaukumus un beidzot vienojāmies par *Austrumu-Rietumu* . Pēc tam, kad bijām atgriezušies viņa kabinetā, Bērbenks man iedeva savu rakstu par tēmu "Zinātne un civilizācija".

"Šis griba iet iekšā tas pirmais jautājums no *Austrumi-Rietumi* , Es teica pateicīgi.

Mūsu draudzībai kļūstot dziļākai, es Bērbanku nosaucu par savu "amerikāņu svēto". "Lūk, cilvēks," es citēju, "kurā nav viltības!" Viņa sirds bija neizdibināmi dziļa, jau sen pazīst pazemību, pacietību un upurēšanos. Viņa mazā mājiņa rožu vidū bija askētiski vienkārša; viņš zināja greznības bezvērtību, prieku par nelielu mantu daudzumu. Pieticība, ar kādu viņš nēsāja savu zinātnisko slavu, man atkārtoti atgādināja par kokiem, kas noliecas zemu, nastai nastojot nogatavojušos augļus; tas ir... neauglīgs koks, kas tukšā lielībā paceļ galvu augstu.

Es biju Ņujorkā, kad 1926. gadā nomira mans dārgais draugs. Asarās raudot, es nodomāju: "Ak, es labprāt ietu visu ceļu no šejienes uz Santa Rozu, lai vēl vienu reizi viņu redzētu!" Norobežojoties no sekretārēm un apmeklētājiem, es pavadīju nākamās divdesmit četras stundas noslēgtībā.

Nākamajā dienā es vadīju Vēdu piemiņas rituālu ap lielu Lutera gleznu. Manu amerikāņu studentu grupa, tērpušies hinduistu ceremoniālās drēbēs, dziedāja senās himnas, kamēr tika upurēts zieds, ūdens un uguns — ķermeņa elementu un to atbrīvošanas Bezgalīgajā Avotā simboli.

Lai gan Bērbanka veidols guļ Santa Rozā zem Libānas ciedra, ko viņš pirms gadiem
iestādīja savā dārzā, viņa dvēsele man ir iemiesota katrā plašacainajā ziedā, kas
zied ceļmalā. Vai tas nav Luters, uz laiku norobežojies plašajā dabas garā,
čukstēdams tās vējos, staigājot tās rītausmās?

Viņa vārds tagad ir iekļauts ikdienas runas mantojumā. Uzskaitot vārdu "burbank" kā pārejošu darbības vārdu, Webster's New International Dictionary to definē šādi: "Krustot vai potēt (augu). Tātad, pārnestā nozīmē, uzlabot (jebko, kā procesu vai iestādi), izvēloties labas īpašības un noraidot sliktās vai pievienojot labas īpašības."

"Mīļais Bērbank," es iesaucos, izlasījis definīciju, "tavs vārds tagad ir labestības sinonīms!"

A handwritten signature in cursive script, reading "Luther Burbank". The signature is written in black ink on a white background.

ka viņš nevēlējās atgriezties Indijā, kamēr nebija ieguvis Lielā Atbrīvotāja portretu. Nelokāmi nostādīdamies ieslēgts Linkolna sliekšnis, tas tirgotājs atteicās uz aiziet līdz tas pārsteigts Prezidents atļauts viņš uz nolīgt slaveno Ņujorkas mākslinieku Danielu Hantingtonu. Kad portrets bija pabeigts, hinduists to triumfāli aizveda uz Kalkutu

38-2 : Jauns Jorka: Gadsimts Uzņēmums, 1922. gadā.

NODAĻA: 39

Terēze Neimans, The Katoļu Stigmatists

"Atgriezies Indijā. Esmu tevi pacietīgi gaidījis piecpadsmit gadus. Drīz es izpeldēšu no ķermeņa un došos uz Spīdīgo Mājvietu. Jogananda, nāc!"

Sēžot meditācijā savā galvenajā mītnē Vašingtonas kalnā, manā iekšējā ausī pārsteidzoši skanēja Šrī Juktešvara balss. Vienā acumirkli pārvarot desmit tūkstoš jūdžu, viņa vēstījums caurstrāvoja manu būtību kā zibens spēriens.

Piecpadsmit gadi! Jā, es sapratu, tagad ir 1935. gads; esmu pavadījis piecpadsmit gadus, izplatot sava guru mācību Amerikā. Tagad viņš mani atceras.

Tajā pēcpusdienā es pastāstīju par savu pieredzi ciemos esošam māceklim. Viņa garīgā attīstība *Krija jogas laikā* bija tik ievērojama, ka es viņu bieži saucu par "svēto", atceroties Babadži pareģojumu, ka arī Amerika radīs dievišķas apzināšanās vīriešus un sievietes, izmantojot seno jogas ceļu.

Šis māceklis un a skaitlis no citi dāsni uzstāja ieslēgts veidošana a ziedojums priekš mans ceļo. Tādējādi finansiālā problēma tika atrisināta, un es sakārtoju ceļu uz Indiju, šķērsojot Eiropu. Aizņemtas nedēļas, gatavojoties Vašingtonas kalnā! 1935. gada martā es saskaņā ar Kalifornijas štata likumiem reģistrēju Pašrealizācijas biedrību kā bezpeļņas korporāciju. Šai izglītības iestādei tiek novirzīti visi publiskie ziedojumi, kā arī ieņēmumi no manu grāmatu, žurnālu, rakstisko kursu pārdošanas, mācību maksas un visiem citiem ienākumu avotiem.

"Es būs būt atpakaļ," Es teica mans studenti. "Nekad būs Es aizmirst Amerika."

Atvadu mielastā, ko man Losandželosā sarīkoja mīli draugi, es ilgi skatījos viņu sejās un pateicīgi nodomāju: "Kungs, tam, kas Tevi atceras kā vienīgo Devēju, nekad netrūks

salduma..."

no draudzība starp mirstīgie."

Es izbraucu no Ņujorkas 1935. gada 9. jūnijā ar 39-1 kuģi "*Europa*". Mani pavadīja divi studenti: mans sekretārs, kungs C. Ričards Raitis, un kāda vecāka kundze no Sinsinati, Mis Etija Bleča. Mēs baudījām okeāna miera dienas, kas bija patīkams kontrasts ar iepriekšējām steidzīgajām nedēļām. Mūsu atpūtas periods bija īslaicīgs; mūsdienu laivu ātrumam ir dažas nožēlojamās iezīmes!

Tāpat kā jebkura cita zinātkāru tūristu grupa, mēs pastaigājāmies pa milzīgo un seno Londonas pilsētu. Nākamajā dienā mani uzaicināja uzstāties lielā sanāksmē Kekstona zālē, kurā mani Londonas auditorijai iepazīstināja sers Frānsiss Janghusbands. Mūsu grupa pavadīja patīkamu dienu kā sera Harija Laudera viesi viņa īpašumā Skotijā. Drīz vien mēs šķērsojām Lamanšu, lai kontinentu, jo es gribēju doties īpašā svētceļojumā uz Bavāriju. Šis būtu mans vienīgais Man radās iespēja apmeklēt lielo katoļu mistiķi Terēzi Neimani no Konersreitas.

Daudzus gadus iepriekš es biju lasījis pārsteidzošu Terēzes dzīvesstāstu. Rakstā sniegtā informācija bija šāda :

(1)Terēze, dzimusi 1898. gadā, divdesmit gadu vecumā bija cietusi negadījumā; viņa kļuva akla un paralizēta.

(2)Viņa brīnumainā kārtā atguva redzi 1923. gadā, pateicoties lūgšanām Svētajai Terēzei, "Mazajai puķītei". Vēlāk Terēzes Neimanes locekļi tika acumirkļi sadziedināti.

(3)Kopš 1923. gada Terēze ir pilnībā atturējusies no ēdiena un dzērieniem, izņemot vienas mazas iesvētītas vafeles aprīšanu katru dienu.

(4)Kristus stigmas jeb svētās brūces parādījās 1926. gadā uz Terēzes galvas, krūtīm, rokām un kājām. Pēc tam katru piektdienu viņa ir pārdzīvojusi Kristus ciešanas, savā ķermenī izciešot visas Viņa vēsturiskās mokas.

(5)Terēze, parasti zinot tikai sava ciema vienkāršo vācu valodu, piektdienu transa laikā izrunā frāzes, kuras zinātnieki ir identificējuši kā seno arāmiešu valodu. Atbilstošos brīžos savā vīzijā viņa runā ebreju vai grieķu valodā.

(6)Autors baznīcas atļauja, Terēze ir vairāki reizes bijis zem aizvērt zinātnisks novērojums. Dr. Frics Gerliks, protestantu vācu laikraksta redaktors, devās uz Konnersreitu, lai "atmaskotu katoļu krāpšanu", bet galu galā godbijīgi uzrakstīja viņas biogrāfiju. 39-2

Kā vienmēr, vai nu Austrumos, vai Rietumos, es nepacietīgi gaidīju tikšanos ar kādu svēto. Es priecājos, kad mūsu mazā kompānija 16. jūlijā iebrauca gleznainajā Konnersreitas ciematā. Bavārijas zemnieki izrādīja dzīvu interesi par mūsu Ford

automašīnu (atvestu no Amerikas) un tās daudzveidīgo grupu – amerikāņu jaunekli, gados vecāku kundzi un olīvkrašas austrumnieku ar gariem matiem, kas paslēpti zem mēteļa apkakles.

Terēzes mazs mājiņa, tīrs un glīts, ar pelargonijas ziedošs ar a primitīvs labi, bija ak vai!

klusī aizvērtā. Kaimiņi un pat garāmgājējs ciema pastnieks nevarēja mums sniegt nekādu informāciju. Sāka līt lietus; mani ceļabiedri ieteica mums doties prom.

"Nē," Es teica spītīgi, "Es gribu uzturēšanās šeit līdz Es atrast daži pavediens vadošais uz Terēze."

Divas stundas vēlāk mēs joprojām sēdējām savā mašīnā drūmā lietū.
"Kungs," es žēlojoties nopūtos, "kāpēc Tu mani atvedi šurp, ja viņa ir pazudusi?"

An Angliski runājošie vīrietis apturēts blakus mūs, pieklājīgi piedāvājums viņa palīdzība.

"Es nezinu droši, kur Terēze atrodas," viņš teica, "bet viņa bieži ciemojas profesora Vurca, Eihšates semināra meistara, mājās astoņdesmit jūdžu attālumā no šejienes."

Nākamajā rītā mūsu grupa ar motoru devās uz kluso Eihšates ciematu, ko šauri ieskaucas ar bruģētām ieliņām. Dr. Vurcs mūs sirsnīgi sagaidīja savās mājās: "Jā, Terēze ir klāt." Viņš viņai paziņoja par apmeklētājiem. Drīz vien parādījās vēstnesis ar atbildi.

"Lai gan bīskaps man lūdza nevienam netikties bez viņa atļaujas, es tomēr pieņemšu Dieva vīru no Indijas."

Dziļi aizkustināts par šiem vārdiem, es sekoju Dr. Vurcam augšstāvā uz viesistabu. Terēze ienāca nekavējoties, starojot no miera un prieka auru. Viņai bija mugurā melna kleita un nevainojami balta galvassegā. Lai gan viņai tobrīd bija trīsdesmit septiņi gadi, viņa šķita daudz jaunāka, patiesi bērnišķīga svaiguma un šarma pieskaņa. Veselīga, labi veidota, ar sārtiem vaigiem un dzīvespriecīga – šī ir svētā, kas neēd!

Terēze mani sagaidīja ar ļoti maigu rokasspiedienu. Mēs abas starojām klusā saziņā, zinot, ka viena otra mīl Dievu.

Dr. Vurcs laipni piedāvāja sevi tulkot. Kad mēs apsēdāmies, es pamanīju, ka Terēze uz mani skatās ar naivu ziņkāri; acīmredzot hinduisti Bavārijā bija retums.

"Nedari tā tu ēst kaut ko?" Es vēlējās uz dzirdēt tas atbilde no

viņas pieder lūpas. "Nē, izņemot iesvētītu rīsu miltu olafiju reizi

rītā pulksten sešos." "Cik liela ir olafija?"

"Tas ir papīra plāns, mazas monētas lielumā." Viņa piebilda: "Es to pieņemu sakramentālu iemeslu dēļ; ja tas ir nesvētīts, es to nespēju norīt."

"Tu taču nevarēji ar to nodzīvot veselus divpadsmit gadus?"

"Es dzīvoju Dieva gaismā." Cik vienkārša viņas atbilde, cik

Einšteiniska!

"Es redzēt tu apzināties ka enerģija plūsmas uz tavs ķermenis no tas ēteris, saule, un gaiss."

A ātrs smaids bankrotējis pāri viņas seja. "Es rīts tātad laimīgs uz zināt tu saprast kā Es dzīvot."

"Jūsu svētā dzīve ir ikdienas apliecinājums Kristus paustajai patiesībai: "Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikviena vārda, kas iziet no Dieva mutes."" **39-3**

Viņa atkal izrādīja prieku par manu skaidrojumu. "Tā tiešām ir. Viens no iemesliem, kāpēc es šodien esmu šeit uz zemes, ir pierādīt, ka cilvēks var dzīvot ar Dieva neredzamo gaismu, ne tikai ar ēdienu."

"Var tu mācīt citi kā uz dzīvot bez ēdiens?"

Viņa parādījās a nieks šokēts. "Es nevar darīt ka; Dievs dara ne vēlēšanās to."

Kad mans skatiens apstājās uz viņas spēcīgajām, graciozajām rokām, Terēze man parādīja mazu, kvadrātveida, svaigi sadzijušu brūci uz katras viņas plaukstas. Uz katras rokas virspuses viņa norādīja uz mazāku, pusemēness formas brūci. formas brūce, tikko sadzijusi. Katra brūce gāja tieši cauri rokai. Šis skats man lika skaidri atcerēties lielās kvadrātveida dzelzs naglas ar pusemēness formas galiem, ko joprojām izmantoja Austrumos, bet neatceros, ka būtu redzējis Rietumos.

Svētā man pastāstīja kaut ko par saviem iknedēļas transa stāvokļiem. "Kā bezpalīdzīga vērotāja es vēroju visu Kristus ciešanu dzīvi." Katru nedēļu, no ceturtdienas pusnakts līdz piektdienas pēcpusdienai vienos, viņas brūces atveras un asiņo; viņa zaudē desmit mārciņas no sava parastā 121 mārciņas svara. Intensīvi ciešot savā līdzjūtīgajā mīlestībā, Terēze tomēr ar prieku gaida šīs iknedēļas vīzijas par... viņas Kungs.

Es uzreiz sapratu, ka Dievs ir iecerējis viņas dīvaino dzīvi, lai pārliecinātu visus kristiešus par Jēzus dzīves un krustā sišanas vēsturisko autentiskumu, kā tas ir aprakstīts Jaunajā Derībā, un lai dramatiski parādītu mūžīgo saikni starp Galilejas Skolotāju un viņa sekotājiem.

Profesors Vurcs saistīts daži no viņa pieredze ar tas svētais.

"Vairāki no mums, ieskaitot Terēzi, bieži dodas vairākas dienas ekskursijās pa Vāciju," viņš man teica. "Tas ir pārsteidzošs kontrasts — kamēr mēs ēdam trīs reizes dienā, Terēze neko neēd. Viņa paliek svaiga kā roze, neskarta noguruma, ko mums rada ceļojumi. Kamēr mēs kļūstam izsalkuši un meklējam ceļmalas viesnīcas, viņa jautri smejas."

Profesors piebilda dažas interesantas fizioloģiskas detaļas: "Tā kā Terēze neēd, viņas kuņģis ir sarucis. Viņai nav izdalījumu, bet sviedru dziedzeri darbojas; viņas āda vienmēr ir maiga un stingra."

Plkst. tas laiks no šķiršanās, Es izteikts uz Terēze mans vēlme uz būt tagadne plkst. viņas transs.

"Jā, lūdzu, brauciet uz Konnersreitu nākamajā piektdienā," viņa laipni teica. "Bīskaps jums dos atļauju. Esmu ļoti priecīga, ka jūs mani meklējāt Eihštatē."

Terēze maigi, daudzas reizes, paspieda roku un kopā ar mūsu grupu devās līdz vārtiem. Raita kungs ieslēdza automašīnas radio; svētais to pārbaudīja ar nelieliem, entuziastiskiem smiekliem. Sapulcējās tik liels jauniešu pūlis, ka Terēze atkāpās mājā. Mēs viņu redzējām pie loga, kur viņa bērnišķīgi lūkojās uz mums, vicinot roku.

Nākamajā dienā no sarunas ar diviem Terēzes brāļiem, kuri bija ļoti laipni un patikami, mēs uzzinājām, ka svētā naktī guļ tikai vienu vai divas stundas. Neskatoties uz daudzajām brūcēm viņas ķermenī, viņa ir aktīva un enerģijas pilna. Viņa mīl putnus, rūpējas par akvāriju ar zivīm un bieži strādā savā dārzā. Viņas sarakste ir plaša; katoļu ticīgie raksta viņai ar lūgšanām un dziedinošām svētībām. Daudzi meklētāji caur viņu ir izārstēti no nopietnām slimībām.

Viņas brālis Ferdinands, apmēram divdesmit trīs gadus vecs, paskaidroja, ka Terēzei piemīt spēks ar lūgšanu uz sava ķermeņa ārstēt citu cilvēku kaites. Svētās atturēšanās no ēdiena aizsākās laikā, kad viņa lūdza, lai viņas draudzes jauna vīrieša, kurš toreiz gatavojās iestāties svētajā ordinācijā, rīkles slimība tiktu pārnesta uz viņas pašas rīkli.

Ceturtdienas pēcpusdienā mūsu kompānija devās uz bīskapa mājām, kurš ar zināmu pārsteigumu paskatījās uz manām garajām lokām. Viņš labprāt izrakstīja nepieciešamo atļauju. Maksa nebija jāmaksā; baznīcas noteiktais noteikums ir vienkārši pasargāt Terēzi no nejaušo tūristu pieplūduma, kuri iepriekšējos gados piektdienās bija plūduši tūkstošiem.

Mēs ieradāmies Konersroītā piektdienas rītā ap pulksten deviņiem trīsdesmit. Es pamanīju, ka Terēzes mazajai mājiņai ir īpaša stikla jumta daļa, kas viņai nodrošina daudz gaismas. Mēs bijām priecīgi redzēt Durvis vairs nebija aizvērtas, bet gan plaši atvērtas viesmīlīgā priekā. Rindā stāvēja apmēram divdesmit apmeklētāju, bruņojušies ar atļaujām. Daudzi bija ieradušies no liela attāluma, lai vērotu mistisko transu.

Terēze bija nokārtojusi manu pirmo pārbaudījumu profesora mājā, pateicoties savai intuitīvajai izpratnei, ka vēlos viņu satikt garīgu iemeslu dēļ, nevis tikai lai apmierinātu īslaicīgu ziņkāri.

Mans otrais pārbaudījums bija saistīts ar faktu, ka tieši pirms došanās augšstāvā uz viņas istabu es iegāju jogiskā transa stāvoklī, lai telepātiskās un televiziskās attiecībās ar viņu saplūstu. Es iegāju viņas istabā, kas bija pilna ar apmeklētājiem; viņa gulēja uz gultas baltā halātā. Ar kungu...

Raitam cieši sekojot man, es apstājos tieši pie sliekšņa, bijībā pārsteigts par dīvainu un ļoti šausminošu skatu.

TERĒZE NEIMANNS

Slavens Katoļu Stigmatists PVO iedvesmots mans 1935. gadā svētceļojums
uz Konnersroita, Bavārija

Asinis plūda plānā, nepārtrauktā strūklā, collas platā straumē no Terēzes apakšējiem plakstiņiem. Viņas skatiens bija vērsts uz augšu uz garīgo aci pieres centrālajā daļā. Ap galvu aptītais audums bija slapjš asinīs no ērkšķu vainaga stigmatas brūcēm. Baltais apģērbs bija sarkanīgi notraipīts pār viņas sirdi no brūces sānos vietā, kur Kristus ķermenis pirms daudziem gadsimtiem bija cietis pēdējo pazemojumu no kareivja šķēpa dūriena.

Terēzes rokas bija izstieptas mātišķā, lūdzošā žestā; viņas sejā bija gan mokoša, gan dievišķa izteiksme. Viņa izskatījās tievāka, mainījusies gan daudzējādā ziņā – gan nemanāmi, gan ārēji.

Murminot vārdus svešvalodā, viņa ar viegli trīcošām lūpām runāja ar personām, kas bija redzamas viņas iekšējā redzeslokā.

Kad es biju saskaņā ar viņu, es sāku saskatīt viņas vīzijas ainas. Viņa vēroja Jēzu, kad Viņš nesa krustu nīrgājošā pūļa vidū. **39-4** Pēkšņi viņa šausmās pacēla galvu: Kungs bija nokritis zem nežēlīgā svara. Vīzija pazuda. Dedzīgas žēluma izsīkumā Terēze smagi iekrita spilvenā.

Šajā brīdī es dzirdēju skaļu blīkšķi aiz muguras. Pagriezis galvu uz sekundi, es redzēju divus vīriešus nesam guļošu ķermeni. Bet, tā kā es biju nācis ārā no dziļā virsapziņas stāvokļa, es Es uzreiz neatpazinu kritušo. Atkal es pievērsu skatienu Terēzes sejai, kas bija nāvīgi bāla zem asins straumēm, bet tagad mierīga, starojot tīrību un svētumu. Vēlāk es paskatījos atpakaļ un ieraudzīju Raita kungu stāvam ar roku pie vaiga, no kura plūda asinis. piloša.

"Diks," Es jautāja nemierīgi, "bija tu tas viens PVO nokrita?"

"Jā, Es noģība plkst. tas šausminoši izrāde."

"Nu," Es teica mierinoši, "tu ir drosmīgs uz atgriešanās un izskats uz tas redze atkal."

Atceroties pacietīgi gaidošo svētceļnieku rindu, mēs ar Raita kungu klusībā atvadījāmies no Terēzes un atstājām viņas svēto klātbūtni. **39-5**

Nākamajā dienā mūsu mazā grupiņa devās uz dienvidiem, pateicīgi, ka nebijām atkarīgi no vilcieniem un varējām apturēt Fordu jebkurā vēlamajā vietā laukos. Mēs izbaudījām katru minūti a tūre cauri Vācijā, Holande, Francijā, un tas Šveices Alpi. Iekšā Itālija mēs izgatavots a īpašs ceļojums uz Asīzi, lai godinātu pazemības apustuli Svēto Francisku. Eiropas ceļojums noslēdzās Grieķijā, kur mēs apskatījām Atēnu tempļus un redzējām cietumu, kurā lēnprātīgais Sokrats **39-6** bija izdzēris savu nāves dziru. Ar apbrīnu pārņem mākslinieciskums, ar kādu grieķi visur ir radījuši savas fantāzijas alabastrā.

Mēs ar kuģi pārbraucām pāri saulainajai Vidusjūrai un izkāpām Palestīnā. Diena no dienas klejojot pa Svēto zemi, es vairāk nekā jebkad agrāk biju pārliecināts par svētceļojuma vērtību. Gars Kristus ir visuresošs Palestīnā; es godbijīgi gāju viņam blakus Betlēmē, Ģetzemanē, Golgātā, svētajā Olīvu kalnā un gar Jordānas upi un Galilejas jūru.

Mūsu mazā kompānija apmeklēja Dzemdību sili, Jāzēpa galdnieka darbnīcu, Lācara kapu, Martas un Marijas māju, Pēdējo vakariņu zāli. Atklājās senatne; aina pēc ainas es redzēju dievišķo drāmu, ko Kristus reiz spēlēja gadsimtiem ilgi.

Tālāk uz Ēģipti ar tās mūsdienu Kairu un senajām piramīdām. Tad laiva lejup pa šauro Sarkano jūru, pāri plašajai Arābijas jūrai; lūk, Indija!

.....
39-1 : The ievērojams iekļaušana šeit no a pabeigts datums ir pienākas uz tas fakts ka mans sekretāre, kungs Raits, turēja a ceļojumu dienasgrāmata.

39-2 : Citi grāmatas ieslēgts viņas dzīve ir *Terēze Neimans: A Stigmatists No Mūsu Diena* , un *Tālāk Hronikas No Terēze Neimane* , abi Frīdriha Ritera fon Lamas darbi (Milvoki: Bruce Pub. Co.).

39-3 : *Metjū* 4:4. Vīrieša ķermenis akumulators ir ne ilgstošs ar bruto ēdiens (maize) viens pats, bet ar tas vibrācijas kosmiskais enerģija (vārds jeb AUM). Neredzamais spēks ieplūst cilvēka ķermenī caur iegarenās smadzenes (medulla oblongata) vārtiem. Šis sestais ķermeņa centrs atrodas kakla aizmugurē piecu mugurkaula *čakru* (sanskritā "riteņi" vai starojošā spēka centri) augšpusē. Iegarenā smadzenes ir galvenā ieeja ķermeņa universālā dzīvības spēka (AUM) piegādei un ir tieši saistīta ar cilvēka gribasspēku, kas koncentrēts septītajā jeb Kristus apziņas centrā (*Kutastha*) trešajā acī. starp tas uzacis. Kosmiskais enerģija ir tad uzglabāts augšup iekšā tas smadzenes kā a rezervuārs no bezgalīgs potenciālu, *Vēdās* poētiski minēts kā "tūkstoš ziedlapu gaismas lotoss". Bībelē AUM vienmēr tiek dēvēts par "Svēto Garu" jeb neredzamo dzīvības spēku, kas dievišķi uztur visu radību. "Vai nezināt, ka jūsu miesa ir Svētā Gara templis, kas ir jūsos, ko jūs esat saņēmuši no Dieva, un ka jūs nepiederat sev pašiem?" - 1. *Korintiešiem* 6:19.

39-4 : Laikā tas stundas iepriekšējais mans ierašanās, Terēze bija jau nokārtots cauri daudzi vīzijas no tas noslēgums dienas Kristus dzīve. Viņas iekarošana parasti sākas ar ainas no tas notikumi kurš sekoja tas Pēdējais Vakariņas. Viņas vīzijas beidzas ar Jēzus nāvi pie krusta vai, reizēm, ar Viņa apbedīšanu.

39-5 : Terēze ir izdzīvoja tas nacists vajāšana, un ir joprojām tagadne iekšā Konnersroita, saskaņā ar uz 1945. gadā

Amerikāņu ziņu sūtījumi no Vācijas.

39-6 Eisebija darbā ir aprakstīta interesanta tikšanās starp Sokratu un hinduistu gudro. Fragments skan šādi: "Mūziķis Aristoksēns stāsta šādu stāstu par indiešiem. Viens no šiem vīriešiem satika Sokratu Atēnās un jautāja..." viņš kas bija tas darbības joma no viņa filozofija. An pieprasījums iekšā cilvēks parādības, atbildēja Sokrāts. Plkst. šis tas Indijas sprādziens ārā smeļoties. "Kā" kanna a vīrietis jautāt iekšā cilvēks parādības, viņš teica, kad viņš ir nezinošs no dievišķs "vieni?" Minētais Aristoksēns bija Aristoteļa skolnieks un ievērojams harmoniku rakstnieks. Viņa dzīves gads ir 330 g. p.m.ē.

NODAĻA: 40

Es Atgriešanās Uz Indija

Ar pateicību ieelpoju svētīto Indijas gaisu. Mūsu kuģis *Rajputana* piestāja milzīgajā Bombejas ostā 1935. gada 22. augustā. Pat šī, mana pirmā diena ārpus kuģa, bija priekšnojauta par gaidāmo gadu – divpadsmit mēnešiem nemitīgas darbības. Draugi bija sapulcējušies piestātnē ar vītņēm un sveicieniem; drīz vien mūsu apartamentā Tadžmahala viesnīcā ieradās reportieru un fotogrāfu straume.

Bombeja man bija jauna pilsēta; es to uzskatīju par enerģiski modernu, ar daudziem Rietumu jauninājumiem. Palmas rotā plašos bulvārus; krāšņas valsts celtnes sacenšas par interesi ar seniem tempļiem. Tomēr apskates objektiem tika veltīts ļoti maz laika; es biju nepacietīgs, dedzīgi vēlējos redzēt savu mīloto guru un citus dārgos cilvēkus. Nododot Fordu bagāžas vagonā, mūsu grupa drīz vien steidzās ar vilcienu austrumu virzienā uz Kalkutu. **40-1**

Ierodoties Hovras stacijā, mūs sagaidīja tik milzīgs pūlis, ka kādu brīdi nevarējām izkāpt no vilciena. Uzņemšanas komiteju vadīja jaunais Kasimbazaras maharadža un mans brālis Bišnu; es nebiju sagatavots mūsu sirsnīgajai un plašajai uzņemšanai.

Automašīnu un motociklu rindai pa priekšu, bungu un gliemežvāku rīboņas pavadībā, Blečas jaunkundze, Raita kungs un es, no galvas līdz kājām rotāti ziedu virtenē, lēnām braucām uz mana tēva mājām.

Mans padzīvojušais vecāks mani apskāva kā kādu, kas atdzimst no miroņiem; ilgi mēs skatījāmies viens uz otru, bez vārdiem aiz prieka. Brāļi un māsas, onkuļi, tantes un brālēni, studenti un draugi no seniem laikiem bija sapulcējušies ap mani, starp mums nebija nevienas sausas acs. Tagad, aizgājusi atmiņu arhīvos, mīlošās

atkalredzēšanās aina spilgti saglabājas, neaizmirstama manā sirdī.

Kā priekš mans tikšanās ar Šrī Juktešvars vārdi neveiksme es; ļaut tas sekojošais
apraksts no mans

sekretāre pietiek.

"Šodien, pilns vislielāko cerību, es braucu ar Joganandadži no Kalkutas uz Serampūru," Raita kungs ierakstīja savā ceļojumu dienasgrāmatā. "Mēs pagājām garām savdabīgiem veikaliņiem, viens no tiem bija Joganandadži iecienītākā ēstuve viņa koledžas laikā, un beidzot iebraucām šaurā, nocietinātā ieliņā. Pēkšņs kreisais pagrieziens, un tur mūsu priekšā slējās vienkāršs, bet iedvesmojošs divstāvu ašrams ar spāņu stila balkonu, kas izvirzījās no augšējā stāva. Pārņemošais iespaids bija mierīga vientulība."

"Ar nopietnu pazemību es iegāju Joganandadžim aiz muguras pagalmā starp vientuļnieka mītnes sienām. Sirdīm pukstot strauji, mēs devāmies augšup pa vecām cementa kāpnēm, pa kurām, bez šaubām, kāpa neskaitāmi patiesības meklētāji. Spriedze pieauga arvien vairāk, mums ejot. Mūsu priekšā, netālu no kāpņu augšgala, klusi parādījās Diženais, Svami Šri Juktešvardži, stāvēdams gudrā cēlā pozā ."

"Mana sirds daudzījās un piepildījās, kad jutos svētīta ar privilēģiju atrasties viņa cildenajā klātbūtnē. Asaras aizmigloja manu dedzīgo skatienu, kad Jogānandadži noietās ceļos un ar noliektu galvu pauda savas dvēseles pateicību un sveicienu, ar roku pieskaroties sava guru pēdām un pēc tam pazemīgā paklanīšanās veidā savu galvu. Tad viņš piecēlās, un Šrī Juktešvardži viņu apskāva no abām krūtīm."

"Sākumā netika pārrunāti vārdi, bet visintensīvākā sajūta tika izteikta dvēseles klusajās frāzēs. Kā viņu acis mirdzēja un dega atjaunotas dvēseles vienotības siltumā! Klusajā iekšpagalmā pāršalca maiga vibrācija, un pat saule izvairījās no mākoņiem, pievienojot pēkšņu godības uzliesmojumu."

"Nometos ceļos meistara priekšā, es izteicu savu neizteikto mīlestību un pateicību, pieskaroties viņa" kājas, laika un kalpošanas nocietinātas, un saņemot viņa svētību. Tad es stāvēju un saskāros ar diviem skaistas, dziļas acis kvēloja pašpārlicinātībā, tomēr staroja priekā. Mēs iegājām viņa viesistabā, kuras visa puse pavērās uz ārējo balkonu, kas vispirms bija redzams no ielas. Meistars atbalstījās pret nolietotu dīvānu, sēžot uz pārklāta matrača uz cementa grīdas. Joganandadži un es sēdējām pie guru kājām, atbalstoties pret oranžiem spilveniem un atvieglojot savu pozu. uz salmu paklājiņa.

"Es centos un centos iedziļināties bengāļu sarunā starp abiem svāmī — jo es atklāju, ka angļu valoda ir tukša un nederīga, kad viņi ir kopā, lai gan svāmī Maharadžs, kā citi sauc lielo guru, var un bieži runā to. Bet es uztvēru Diženā svētumu caur viņa sirsnīgo smaidu un mirdzošajām acīm. Viena īpašība, ko viegli var saskatīt viņa jautrajā, nopietnajā sarunā, ir izteikta pārliecība par apgalvojumiem — gudra cilvēka pazīme, kurš zina, ka zina, jo pazīst Dievu. Viņa lielā gudrība, mērķtiecība un apņēmība ir redzama it visā."

"Laiku pa laikam viņu godbijīgi vērojot, es ievēroju, ka viņam ir liels, atlētisks augums, ko norūdījuši atteikšanās pārbaudījumi un upuri. Viņa stāja ir majestātiska. Izteikti slīpa piere, kā..." ja meklē tas debesis, dominē viņa dievišķs seja. Viņš ir a drīzāk liels un mājīgs deguns,

ar kuru viņš izklaidējas dīkā brīžos, grozot un grozot to ar pirkstiem kā bērns. Viņa spēcīgās tumšās acis ieskauj ēterisks zils gredzens. Viņa mati, ar šķirbu pa vidu, sākas sudrabaini un mainās uz sudrabaini zeltainām un sudrabaini melnām svītrām, beidzoties lokās pie pleciem. Viņa bārda un ūsas ir retas vai plānākas, tomēr šķiet, ka tās izceļ viņa sejas vaibstus un, tāpat kā viņa raksturs, ir vienlaikus dziļas un gaišas.

"Viņam ir jautrs un jautrs smiekls, kas nāk no dziļām krūtīm, liekot viņam drebēt un trīsēt visā ķermenī – ļoti dzīvespriecīgs un sirsnīgs. Viņa seja un augums ir pārsteidzoši spēcīgs, tāpat kā viņa muskuļotie pirksti. Viņš kustas ar cēlu soli un taisnu stāju."

"Viņš bija ģērbies vienkārši parastajā *dhoti* un kreklā, kas abi kādreiz bija nokrāsoti spilgtā okera krāsā, bet tagad..." izbalējis apelsīns.

"Palūkojoties apkārt, es ievēroju, ka šī diezgan nolaistā istaba liecināja par īpašnieka nepieķeršanos materiālajām ērtībām. Garās palātas laikapstākļu notraipītās baltās sienas bija noklātas ar izbalējušu zilu apmetumu. Vienā istabas galā karājās Lahiri Mahasajas attēls, ko vienkāršā dievbijībā rotāja vainags. Tur bija arī vecs attēls, kurā Joganandadži bija redzams, kā viņš pirmo reizi ieradās Bostonā, stāvot kopā ar citiem Reliģiju kongresa delegātiem."

"Es ievēroju savdabīgu modernitātes un senatnes sajaukumu. Milzīga, no slīpēta stikla, sveču gaismā celta lustra nelietošanas dēļ bija klāta ar zirnekļu tīkliem, un pie sienas bija spilgts, atjaunināts kalendārs. Visa istaba izstaroja miera un klusuma smaržu. Aiz balkona es varēju redzēt kokosriekstu palmas, kas klusā aizsardzībā slējās virs ermitāžas."

"Interesanti novērot, ka skolotājam tikai jāsasit plaukstas kopā, un pirms viņš ir pabeidzis, viņam kalpo vai seko kāds mazs māceklis. Starp citu, mani ļoti piesaista viens no viņiem — tievs puisis vārdā Prafulla, 40-2 gadi." ar gariem, melniem matiem līdz pleciem, caururbjoši mirdzošām melnām acīm un debešķīgu smaidu; viņa acis mirdz, mutes kaktiņiem paceļoties, kā zvaigznes un pusmēness, kas parādās krēslā.

"Svami Šri Juktešvardži prieks par sava "produkta" atgriešanos ir acīmredzami intensīvs (un viņš šķiet nedaudz zinātkārs par "produkta produktu"). Tomēr gudrības aspekta dominēšana Diženā dabā kavē viņa ārējo jūtu izpausmi."

"Joganandadži viņam pasniedza dažas dāvanas, kā tas ir ierasts, kad māceklis atgriežas pie sava guru. Vēlāk mēs apsēdāmies pie vienkāršas, bet labi pagatavotas maltītes. Visi ēdieni bija dārzeņu un rīsu kombinācijas. Šrī Juktešvardži bija apmierināts ar to, ka es izmantoju vairākas indiešu tradīcijas, piemēram, "pirkstu ēšanu"."

"Pēc vairākām stundām ilgas bengāļu frāžu apmaiņas un siltu smaīdu un priecīgu skatienu apmaiņas mēs paklanījāmies pie viņa kājām, atvadoties ar *uzrunu* , **40-3.** " un devās uz Kalkutu ar mūžīgu atmiņu par svētu tikšanos un sveicienu. Lai gan es galvenokārt rakstu par saviem ārējiem iespaidiem par viņu, es tomēr vienmēr apzinājos svētā patieso pamatu – viņa garīgo godību. Es sajutu viņa spēku un nesīšu šo sajūtu kā savu dievišķo svētību."

No Amerikas, Eiropas un Palestīnas es biju atvedis daudz dāvanu Šrī Juktešvaram. Viņš tās saņēma ar smaidu, bet bez iebildumiem. Savai lietošanai Vācijā biju iegādājies kombinētu lietussarga un spieķa stieni. Indijā nolēmu spieķi uzdāvināt Skolotājam.

"Šo dāvanu es patiesi novērtēju!" Mana guru skatiens bija vērsts uz mani ar sirsnību. sapratni, izsakot neparasto komentāru. No visām dāvanām tieši spieķi viņš izcēla, lai parādītu apmeklētājiem.

"Skolotāj, lūdzu, atļaujiet man atnest jaunu paklāju viesistabai." Es biju pamanījis, ka Šrī Juktešvara tīģera āda bija uzklāta uz saplēsta paklāja.

"Dari tā, ja tev tas patīk." Mana guru balss nebija sajūsmināta. "Redzi, mans tīģera paklājs ir jauks un tīrs; es esmu monarhs savā mazajā valstībā. Aiz tā ir plašā pasaule, kas interesējas tikai par ārējo."

Kad viņš izrunāja šos vārdus, es jutu, kā gadi rit atpakaļ; atkal esmu jauns māceklis, šķīstīts ikdienas pārmācības ugunīs!

Tiklīdz varēju atrauties no Seramporas un Kalkutas, es kopā ar Raita kungu devos uz Ranči. Kāda gan sagaidīšana, īstas ovācijas! Acīs sariesās asaras, kad apskāvu nesavtīgos skolotājus, kuri bija uzturējuši skolas karogu plīvojošu manas piecpadsmit gadu prombūtnes laikā. Dienas un kopmītņu audzēkņu mirdzošās sejas un priecīgie smaidi bija pietiekams apliecinājums viņu daudzpusīgās skolas un jogas apmācības vērtībai.

Tomēr, ak vai! Ranči iestāde nonāca nopietnās finansiālās grūtībās. Sers Manindra Čandra Nundi, vecais maharadža, kura Kasimbazara pils bija pārveidota par centrālo skolas ēku un kurš bija devis daudzus karaliskus ziedojumus, tagad bija miris. Daudzas skolas bezmaksas, labvēlīgās iezīmes tagad bija nopietni apdraudētas pietiekama sabiedrības atbalsta trūkuma dēļ.

Es nebiju pavadījis gadus Amerikā, neapgūstot tās praktisko gudrību, tās bezbailīgo garu šķēršļu priekšā. Vienu nedēļu es paliku Ranči, cīnoties ar kritiskām problēmām. Pēc tam sekoja intervijas Kalkutā ar ievērojamiem līderiem un pedagogiem, gara saruna ar jauno Kasimbazaras maharadžu, finansiāls lūgums manam tēvam, un, lūk, Ranči nestabilie pamati sāka atjaunoties. Daudzi ziedojumi, tostarp viens milzīgs čeks, pienāca īstajā brīdī no... mani amerikāņu studenti.

Dažus mēnešus pēc ierašanās Indijā man bija prieks redzēt Ranči skolas juridisku reģistrāciju. Mans mūža sapnis par pastāvīgi finansētu jogas izglītības centru bija piepildījies. Šī vīzija mani vadīja pieticīgajos pirmsākumos 1917. gadā ar septiņu zēnu grupu.

Desmit gadu laikā kopš 1935. gada Ranči ir paplašinājuši savu darbības jomu tālu

aiz zēnu skolas robežām. Plašas humānās palīdzības aktivitātes tagad tiek veiktas tur, Šjama Čaranas Lahiri Mahasajas misijā.

Skola jeb Jogoda Sat-Sanga Brahmačarja Vidjalaja vada āra nodarbības gramatikas un vidusskolas priekšmetos. Klātienes skolēni un dienas skolnieki saņem arī profesionālās apmācības.

kaut kāda veida apmācība. Zēni paši regulē lielāko daļu savu darbību, izmantojot autonomas komitejas. Jau pašā savas pedagoga karjeras sākumā es atklāju, ka zēni, kuriem nerātīgi patīk pārspēt skolotāju, labprāt pieņem disciplināros noteikumus, ko nosaka viņu klasesbiedri. Lai gan pats nekad nebiju priekšzīmīgs skolnieks, es labprāt jutu līdzī visiem zēniskiem jokiem un problēmām.

Tiek veicinātas sporta un spēļu aktivitātes; laukumos skan hokeja un futbola treniņi. Ranču skolēni sacensībās bieži iegūst kausu. Āra vingrošanas zāle ir plaši pazīstama. Muskuļi uzlāde cauri griba jauda ir tas *Jogoda* iezīme: garīgs virziens no dzīve enerģija uz jebkuru ķermeņa daļu. Zēniem tiek mācītas arī *asanas* (pozas), zobenu un *lathi* (nūju) spēle, kā arī džiu-džitsu. The Jogoda Veselība Izstādes plkst. tas Ranči *Vidyalaya* ir bijis apmeklēja tūkstošiem .

kolu , *santālu* un *mundu ciltīm* sākumskolas priekšmeti tiek mācīti hindi valodā . Tuvējos ciematos ir organizētas tikai meiteņu nodarbības.

Ranči unikālā iezīme ir iesvētīšana *Krijas jogā* . Zēni katru dienu praktizē savus garīgos vingrinājumus, dzied *Gītu* un ar priekšrakstiem un piemēru tiek mācīti vienkāršības, pašuzpurēšanās, goda un patiesības tikumi. Ļaunums viņiem tiek norādīts kā tas, kas rada ciešanas; labais kā tās darbības, kas noved pie patiesas laimes. Ļaunumu var salīdzināt ar saindētu medu – kārdinošu, bet nāvējošu.

Ķermeņa un prāta nemiera pārvarēšana ar koncentrācijas paņēmieniem ir devusi pārsteidzošus rezultātus: Rančos nav nekas jauns redzēt sēžam pievilcīgu mazu figūru deviņu vai desmit gadu vecumā. stundu vai ilgāk nelauzītā mierā, nemirkšķinot acis, skatienu pievēršot garīgajai acij. Bieži vien man prātā ir atgriezies šo Ranči studentu attēls, vērojot koledžas studentus visā pasaulē, kuri tik tikko spēj nosēdēt mierīgi vienas nodarbības laikā. **40-4**

Ranči atrodas 2000 pēdu virs jūras līmeņa; klimats ir maigs un mierīgs. Divdesmit piecu akru lielajā zemes gabalā pie liela peldvietas dīķa aug viens no labākajiem augļu dārziem Indijā — pieci simti augļu koku — mango, guava, liči, džekfrūts, dateļi. Zēni audzē paši dārzeņus un vērpj savas *čakras* .

Rietumu apmeklētājiem viesmīlīgi ir atvērts viesu nams. Ranči bibliotēkā ir daudz žurnālu un aptuveni tūkstoš sējumu angļu un bengāļu valodā, ziedojumi no Rietumiem un Austrumiem. Tur ir pasaules svēto rakstu kolekcija. Labi klasificētā muzejā ir apskatāmi arheoloģiski, ģeoloģiski un antropoloģiski eksponāti; lielā mērā trofejas no maniem klejojumiem pa Kunga daudzveidīgo zemi.

Lahiri Mahasaya misijas labdarības slimnīca un aptieka ar daudzām āra filiālēm attālos ciematos jau ir palīdzējusi 150 000 Indijas trūcīgajiem. Ranči studenti ir apmācīti pirmās palīdzības sniegšanā un ir snieguši slavējamu kalpošanu savai provincei traģiskos plūdu vai bada laikos.

Augļu dārzā atrodas Šivas templis ar svētītā meistara Lahiri Mahasajas statuju. Dārzā zem mango lapenēm notiek ikdienas lūgšanas un svēto rakstu nodarbības.

Ir atvērtas un tagad plaukst un zeļ filiāļu vidusskolas ar Ranči stila internātām un jogas nodarbībām. Tās ir Jogoda Sat-Sanga Vidyapith (zēnu skola) Lakšmanpurā. Bihārā; un Jogodas Sat-Sangas vidusskolu un vientuļnieku mītni Ejmalıčakā Midnapūrā.

1939. gadā Dakšīnešvarā, tieši pie Gangas, tika atklāta majestātiska Jogoda Math. Tikai dažas jūdzes uz ziemeļiem no Kalkutas, jaunā ermitāža piedāvā miera oāzi pilsētniekiem. Rietumu viesiem, īpaši tiem meklētājiem, kuri intensīvi velta savu dzīvi garīgajai apzināšanās, ir pieejamas piemērotas naktsmītnes. Jogoda Math aktivitātes ietver Pašrealizācijas biedrības mācību nosūtīšanu studentiem dažādās Indijas daļās reizi divās nedēļās.

Lieki piebilst, ka visas šīs izglītojošās un humānās aktivitātes ir prasījušas daudzu skolotāju un darbinieku pašaiizliedzīgu kalpošanu un uzticību. Es šeit neuzskaitīšu viņu vārdus, jo to ir tik daudz; bet manā sirdī katram ir sava spoža niša. Iedvesmojoties no Lahiri Mahasaya ideāliem, šie skolotāji ir atteikušies no daudzsološiem pasaulīgiem mērķiem, lai pazemīgi kalpotu, daudz dotu.

Raita kungs izveidoja daudzas ātras draudzības ar Ranči zēniem; gērbies vienkāršā *dhoti*, viņš kādu laiku dzīvoja viņu vidū. Ranči, Kalkutā, Serampurā, visur, kur viņš devās, mana sekretāre, kura ir spilgts aprakstītāju talants, izvilka savu ceļojumu dienasgrāmatu, lai pierakstītu savus piedzīvojumus. Kādu vakaru es uzdeva viņam jautājumu.

"Diks, kas ir tavs iespāids no Indija?"

"Miers," viņš teica pārdomāti. "The rasu aura ir mieru."

.....
40-1 : Mēs bankrotējis mūsu ceļojums iekšā Centrālā Provinces, pusceļā pāri tas kontinents, uz redzēt Mahatma Gandijs plkst. Vardha. Šīs dienas ir aprakstītas 44. nodaļā.

40-2 : Prafula bija tas puisis PVO bija bijis tagadne ar Meistars kad a kobra tuvojās (skatīt lapa 116).

40-3 : Burtiski, "svēts vārds," a vārds no sveiciens starp Hinduisti, pavadīts ar plaukstās saliekts rokas pacelts no tas Sveicienā piespiež sirdi pie pieres. Indijā *pranam*s aizstāj Rietumu sveicienu ar rokasspiedienu.

40-4 Garīgā apmācība, izmantojot noteiktas koncentrācijas metodes, katrā Indijas paaudzē ir radījusi vīriešus ar apbrīnojamu atmiņu. Sers T. Vidžajaraghavačari laikrakstā *Hindustan Times* ir aprakstījis pārbaudījumus, kas tika pakļauti mūsdienu profesionālajiem Madrasas "atmiņas vīriem". "Šie vīri," viņš rakstīja, "bija neparasti izglītoti sanskrita literatūrā. Sēžot lielas auditorijas vidū, viņi izturēja pārbaudījumus, ko vienlaikus veica vairāki auditorijas locekļi. Pārbaude bija šāda: viens cilvēks sāka zvanīt zvanu, un "atmiņas cilvēkam" bija jāskaita zvanu skaits. Otrā persona no papīra diktēja garu aritmētikas vingrinājumu, kas ietvēra saskaitīšanu, atņemšanu, reizināšanu un dalīšanu. Trešā persona turpināja deklamēt no Ramajanā *vai* Mahābhāratas *garu* sēriju... no dzejoļi, kurš bija uz būt reproducēts; a ceturtais gribētu kompleks problēmas iekšā dzejoļu kurš nepieciešams tas sastāvs panti iekšā pareizi metrs ieslēgts a dots priekšmets, katrs līnija uz beigas iekšā a norādīts vārds, a piektais vīrietis gribētu nēsāt ieslēgts ar a sestais — teoloģisks dispuāts, kura precīza valoda bija jācītē precīzā secībā, kādā to veica disputanti, un septītais vīrietis visu laiku grieza ratu, kura apgriezienu skaits bija jāskaita. The atmiņa eksperts bija vienlaikus uz darīt visi šie varoņdarbi tīri ar garīgs procesi, kā viņš bija atļauts bez papīra un zīmūļa. Spēkam noteikti bija jābūt milzīgam spiedienam. Parasti vīrieši, neapzinātas skaudības pārņemti, mēdz noniecināt tāds centieni ar ietekmējošs uz ticēt ka viņi iesaistīt tikai tas vingrinājums no tas zemāks funkcijas no tas smadzenes. Tomēr tas nav tikai atmiņas jautājums. Svarīgākais faktors ir milzīgā prāta koncentrēšanās.

NODAĻA: 41

An Idille Iekšā Dienvidi Indija

"Tu ir tas pirmais Rietumnieks, Diks, jebkad uz ieiet ka svētnīca. Daudzi citi ir mēģināja iekšā iedomīgs."

Dzirdot manus vārdus, Raita kungs izskatījās pārsteigts, tad apmierināts. Mēs tikko bijām atstājuši skaisto Čamundi templi kalnos, no kuriem paveras skats uz Maisūru Indijas dienvidos. Tur mēs bijām paklanījušies zelta un sudrabs altāri no tas Dieviete Čamundi, patrons dievība no tas ģimene no tas valdošais maharadža.

"Kā suvenīru no šī unikālā goda," sacīja Raita kungs, uzmanīgi noliekot malā dažas svētītas rožu ziedlapiņas, "es vienmēr glabāšu šo ziedu, ko priesteris apslacījis ar rožūdeni."

Mans biedrs un es **41-1** pavadīja 1935. gada novembri kā Maisūras štata viesi. Maharadžs, Viņa Svētība Šrī Krišnaradža Vadijars IV, ir priekšzīmīgs princis ar inteligentu uzticību savai tautai. Dievbijīgs hinduists, maharadžs ir pilnvarojis musulmani, spējīgo Mirzu Ismailu, par savu Dewan jeb premjerministru. Septiņiem miljoniem Maisūras iedzīvotāju ir tautas pārstāvniecība gan Asamblejā, gan Likumdošanas padomē.

Maharadžas mantinieks, Viņa Svētība Juvaradža, sers Šrī Krišna Narasingharadžs Vadijars, bija uzaicinājis mani un manu sekretāru apmeklēt savu apgaismoto un progresīvo valstību. Pēdējo divu nedēļu laikā esmu uzstājies ar uzrunām tūkstošiem Maisūras iedzīvotāju un studentu rātsnamā, Maharadžas koledžā, Universitātes Medicīnas skolā; un trīs masu sanāksmēs Bengalūru, Nacionālajā vidusskolā, Vidusskolas koledžā un Četijas rātsnamā, kur bija sapulcējušies vairāk nekā trīs tūkstoši cilvēku. Es nezinu, vai dedzīgie klausītāji spēja noticēt spožajam Amerikas tēlam, ko es uzzīmēju; bet aplausi vienmēr bija visskaļākie, kad es runāju par abpusējo labumu, kas varētu rasties, apmainoties ar labākajām iezīmēm Austrumos un Rietumos.

Mēs ar Raita kungu tagad atpūtāmies tropiskajā mierā. Viņa ceļojuma dienasgrāmata sniedz šādu ieskatu viņa iespaidos par Maisūru:

"Spilgti zaļi rīsu lauki, ko maina pušķoti cukurniedru stādījumi, atrodas akmeņainu

pakalnu aizsargājošajā pakājē — pakalni izraibina smaragdzaļo panorāmu kā melna akmens izaugumi —, un krāsu spēli pastiprina pēkšņā un dramatiskā saules pazušana, tai meklējot atpūtu aiz svinīgajiem pakalniem."

"Daudzi sajūsmināts mirkli ir bijis iztērēts iekšā skatīšanās, gandrīz prombūtnē apzinīgi, plkst. tas vienmēr-

mainīgais Dieva audekls, kas izstiepts pāri debesīm, jo tikai Viņa pieskāriens spēj radīt krāsas, kas vibrē ar dzīvības svaigumu. Šī krāsu jaunība zūd, kad cilvēks mēģina atdarināt tikai ar pigmentiem, jo Kungs ķeras pie vienkāršāka un efektīvāka līdzekļa – eļļām, kas nav ne eļļas, ne pigmenti, bet tikai gaismas stari. Viņš šeit uzmet gaismas šlakatu, un tas atstarojas sarkans; Viņš atkal pamāj ar otu, un tā pakāpeniski saplūst oranžā un zeltainā krāsā; tad ar caururbjošu dūrienu Viņš dūrieni tas mākoņi ar a svītra no violets ka lapas a gredzens vai bārkstis no sarkans sūcošs no brūces mākoņos; un tā, tāpāt un tāpāt, Viņš spēlējas, kā naktī, tā rītā, vienmēr mainīgs, vienmēr jauns, vienmēr svaigs; nekādu rakstu, nekādu atkārtojumu, nekādu krāsu, vienkārši vienādas. Indijas dienas un nakts pārmaiņu skaistums ir nesalīdzināms citur; bieži vien debesis izskatās tā, it kā Dievs būtu paņēmis visu krāsas Viņa komplektā un deva tām vienu varenu kaleidoskopisku metienu debesīs.

"Man jāatstāsta krēslas apmeklējuma krāšņums milzīgajā Krišnaradžas Sagaras dambim, **41-2**" uzbūvēts divpadsmit jūdžu attālumā no Maisūras. Joganandadži un es iekāpām nelielā autobusā un, ar mazu zēnu kā oficiālu kloķvārpstas vai akumulatora aizvietotāju, devāmies ceļā pa gludu zemes ceļu, tieši tad, kad rietēja saule. riet pie apvāršņa un saspiežas kā pārgatavojies tomāts.

"Mūsu ceļojums veda garām visuresošajiem kvadrātveida rīsu laukiem, cauri mierinošu banjanu koku rindai." kokiem, starp augstiem kokosriekstu palmu birzi, ar gandrīz tikpat biezu veģetāciju kā džungļos, un visbeidzot, tuvojoties kalna virsotnei, mēs aci pret aci nonācām pie milzīga mākslīga ezera, kas atspīdēja tas zvaigznes un bārkstis no palmas un cits koki, ieskaits ar jauki terasēts dārzi un elektrisko lampu rinda dambja malā — un zem tā mūsu acis sastapās ar žilbinošu skatu — krāsainiem stariem, kas spēlējās uz geizeriem līdzīgām strūklakām, gluži kā tik daudz spožas tintes straumju, kas plūst ārā — krāšņi zili ūdenskritumi, kas aiztur sarkanas kataraktas, zaļas un dzeltenas strūklas, ziloņi, kas šļāc ūdeni, Čikāgas pasaules izstādes miniatūra, un tomēr mūsdienīgi izcili šajā senajā rīsa lauku un vienkāršu cilvēku zemē, kuri mūs ir tik mīļi sagaidījuši, ka es baidos, ka Joganandadži atgriešanai Amerikā būs nepieciešams vairāk nekā mans spēks.

"Vēl viena reta privilēģija — mana pirmā izjāde ar ziloni. Vakar Juvaradža mūs uzaicināja uz savu vasaras pili, lai izbaudītu izjādi ar vienu no viņa ziloņiem — milzīgu zvēru. Es uzkāpu pa paredzētajām kāpnēm, lai uzkāptu augšā uz howdah *jeb* segliem, kas ir pārklāti ar zīda spilveniem un līdzīgi kastei; un tad es ripoju, mētājos, šūpojos un raustījos lejā gravā, pārāk satraukts, lai uztrauktos vai iesauktos, bet turējos, lai glābtu dzīvību!"

Dienvidindija, bagāta ar vēsturiskām un arheoloģiskām atliekām, ir zeme ar noteiktu, bet tomēr nedefinējamu šarmu. Uz ziemeļiem no Maisūras atrodas lielākais Indijas pamatiedzīvotāju štats Haidarābāda, gleznaina plato, ko pāršķēļ varenā Godavari upe. Plaši augļīgi līdzenumi, jaukie Nilgiri jeb "Zilie kalni", citi reģioni ar neaugļīgiem kaļķakmens vai granīta pakalniem. Haidarābadas vēsture ir

garš, krāsains stāsts, kas sākās pirms trīs tūkstošiem gadu Andras karaļu valdīšanas laikā un turpinājās hinduistu dinastiju laikā līdz 1294. gadam, kad tā nonāca musulmaņu valdnieku līnijas rokās, kas valdīja līdz... šajā dienā.

Viselpu aizraujošākais arhitektūras, skulptūru un glezniecības paraugs visā Indijā ir atrodams Haidarābādā, senajās klinšu skulptūru alās Ellorā un Adžantā. Kailasa Ellorā, milzīgs monolīts templis, lepojas ar grebtām dievu, cilvēku un zvēru figūrām satriecošās Mikelandželo proporcijās. Adžantā atrodas piecas katedrāles un divdesmit pieci klosteri,

visas klinšu izrakumu vietas uztur milzīgi freskām rotāti pīlāri, uz kuriem mākslinieki un tēlnieki ir iemūžinājuši savu ģēniju.

Haidarābadas pilsētu rotā Osmānijas Universitāte un iespaidīgā Mekas mošeja, kur lūgšanām var pulcēties desmit tūkstoši musulmaņu.

Arī Maisūras štats ir gleznaina brīnumzeme, trīs tūkstošus pēdu virs jūras līmeņa, pilna ar blīviem tropu mežiem, savvaļas ziloņu, bizonu, lāču, panteru un tīģeru mājvieta. Tās divas galvenās pilsētas, Bengalūra un Maisūra, ir tīras, pievilcīgas, ar daudziem parkiem un publiskiem dārziem.

Hindu arhitektūra un skulptūra savu augstāko pilnību sasniedza Maisūrā hinduistu karaļa aizgādībā no vienpadsmitā līdz piecpadsmitajam gadsimtam. Beluras templis, vienpadsmitā gadsimta šedevrs, kas pabeigts karaļa Višnuvardhanas valdīšanas laikā, ir nepārspējams pasaulē ar savu detaļu smalkumu un krāšņo tēlainību.

Maisūras ziemeļos atrastie klinšu pīlāri ir datējami ar trešo gadsimtu pirms mūsu ēras, izgaismojot karaļa Asokas piemiņu. Viņš pārņēma toreiz valdošās Maurju dinastijas troni; viņa impērija aptvēra gandrīz visu mūsdienu Indiju, Afganistānu un Beludžistānu. Šis slavenais imperators, kuru pat Rietumu vēsturnieki uzskata par nepārspējamu valdnieku, uz klints pieminekļa ir atstājis šādu gudrību:

Šis reliģiskais uzraksts ir iegravēts, lai mūsu dēli un mazdēli nedomātu ir nepieciešama jauna iekarošana; lai viņi nedomātu, ka iekarošana ar zobenu ir pelnījusi iekarošanas vārdu; lai viņi tajā nesaskatītu neko citu kā vien iznīcību un vardarbību; lai viņi neuzskatītu neko par patiesu iekarošanu, izņemot reliģijas iekarošanu. Šādiem iekarojumiem ir vērtība gan šajā pasaulē, gan nākamajā.

Mans pavadoņi un Es poza pirms tas "sāpnis iekšā marmors," tas Tadžs Mahal
plkst. Agra.

Ašoka bija varenā Čandraguptas Maurjas (grieķiem pazīstama kā Sandrokots) mazdēls, kurš jaunībā bija ticies ar Aleksandru Lielo. Vēlāk Čandragupta iznīcināja Indijā palikušos maķedoniešu garnizonus, Pendžabā sakāva iebrukušo grieķu Seleika armiju un pēc tam savā Patnas galmā uzņēma Grieķijas vēstnieku Megasthenu.

Grieķu vēsturnieki un citi, kas pavadīja Aleksandru vai sekoja viņam viņa ekspedīcijā uz Indiju, ir sīki pierakstījuši ārkārtīgi interesantus stāstus. Ariāna, Diodora, Plutarhs, un Strabo tas ģeogrāfs ir bijis tulkots ar Dr. Dž. V. M'Crindle **41-3** lai mestu gaismas staru uz seno Indiju. Aleksandra neveiksmīgā iebrukuma apbrīnojamākā iezīme bija dziļā interese, ko viņš izrādīja par hindu filozofiju un jogiem un svētajiem vīriem, kurus viņš laiku pa laikam sastapa un kuru sabiedrību viņš dedzīgi meklēja. Neilgi pēc tam, kad grieķu karotājs bija ieradies Taksilā Indijas ziemeļos, viņš nosūtīja vēstnesi Onesikritu, hellēniskās Diogena skolas mācekli, lai atvestu indiešu skolotāju Dandami, lielu sanjāsi no Taksila.

"Sveiciens tev, ak, brahmanu skolotāj!" Onesikrits teica pēc tam, kad savā meža patvērumā bija uzmeklējis Dandamisu. "Varenā dieva Zeva dēls Aleksandrs, visu cilvēku Visvarenais Kungs, lūdz tevi doties pie viņa, un, ja tu paklausīsi, viņš tevi apbalvos ar lielām dāvanām, bet, ja atteiksies, viņš tev nocirtīs galvu!"

Jogs mierīgi uztvēra šo diezgan piespiedu ielūgumu un "pat nepacēla galvu no savas lapu gultas".

"Arī es esmu Zeva dēls, ja Aleksandrs tāds ir," viņš komentēja. "Man netrūkst nekā no tā, kas pieder Aleksandram, jo esmu apmierināts ar to, kas man ir, kamēr redzu, ka viņš ar saviem vīriem klejo pa jūru un sauszemi bez jebkāda labuma un nekad netuvojas saviem klejojumiem galam."

"Ej un pasaki Aleksandram, ka Dievs, Visaugstākais Ķēniņš, nekad nav nekaunīgas netaisnības Autors, bet gan..." gaismas, miera, dzīvības, ūdens, cilvēka ķermeņa un dvēseļu Radītājs; Viņš pieņem visus cilvēkus, kad nāve viņus atbrīvo, nekādā veidā nepakļaujoties ļaunai slimībai. Viņš vienīgais ir manas godināšanas Dievs, kurš ienīst kaušanu un neklūs par karu upuri.

"Aleksandrs nav dievs, jo viņam jāizbauda nāve," klusā nicinājumā turpināja gudrais. "Kā tāds kā viņš var būt pasaules kungs, ja viņš vēl nav apsēdies iekšējā tronī?" universāla valdīšana? Viņš vēl nav iegājis dzīvē elles valstībā, nedz arī zina tās gaitu tas saule cauri tas centrālais reģioni no tas zeme, kamēr tas valstis ieslēgts tā robežas ir pat nedzirdēju viņa vārdu!

Pēc šī pārmācības, kas noteikti bija visbargākā, kāda jebkad sūtīta, lai uzbruktu "Pasaules Kunga" ausīm, gudrais ironiski piebilda: "Ja Aleksandra pašreizējās varas nav pietiekami ietilpīgas viņa vēlmēm, lai viņš šķērso Gangas upi; tur viņš atradīs reģionu, kas spēs uzturēt visus viņa vīrus," ja zeme šajā pusē būs pārāk šaura, lai

viņu varētu noturēt. **41-4**

"Tomēr ziniet to, ka tas, ko Aleksandrs piedāvā, un dāvanas, ko viņš sola, man ir pilnīgi bezjēdzīgas; lietas, ko es augstu vērtēju un uzskatu par patiesi noderīgām un vērtīgām, ir šīs lapas, kas ir manas..."

māja, šie ziedošie augi, kas mani apgādā ar ikdienas barību, un ūdens, kas ir mans dzēriens; kamēr visas pārējās mantas, kas tiek uzkrātas ar rūpīgu rūpību, parasti izrādās postošas tie, kas tos vāc, rada tikai bēdas un raizes, kas ir pilns ar katru nabaga mirstīgo. Kas attiecas uz mani, es guļu uz meža lapām un, tā kā man nav nekā, kas būtu jāsargā, aizveru acis mierīgā miegā; turpretī, ja man būtu kaut kas, ko sargāt, kas aizdzītu miegu. Zeme mani apgādā ar visu, tāpat kā māte savu bērnu ar pienu. Es eju, kur vien vēlos, un nav nekādu raīžu, ar kurām es būtu spiesta sevi apgrūtināt.

"Ja Aleksandrs man nocirstu galvu, viņš nevar iznīcināt arī manu dvēseli. Mana galva viena, tad klusa, paliks, atstājot ķermeni kā saplēstu apģērbu uz zemes, no kurienes tas arī tika ņemts. Tad es, kļūstot par Garu, uzkāpšu pie sava Dieva, kas mūs visus ietērpa miesā un atstāja uz zemes, lai pārbaudītu, vai šeit, apakšā, mēs dzīvosim paklausīgi Viņa priekšrakstiem, un kurš arī prasa no mums visiem, kad mēs no šejienes dosimies Viņa klātbūtnē, atskaiti par mūsu dzīvi, jo Viņš ir Tiesnesis par visu lepo no ļaundarību; jo apspiesto vaidēšana kļūst par sodu tiem, kas apspiedējs.

"Lai tad Aleksandrs ar šiem draudiem iebiedē tos, kas kāro bagātību un baidās no nāves, jo pret mums abi šie ieroči ir vienlīdz bezspēcīgi; brahmaņi nemīl zeltu un nebaidās no nāves. Ej tad un saki Aleksandram sekojošo: Dandamisam nekas no tā, kas ir tavs, nav vajadzīgs, un tāpēc viņš pie tevis neies, un, ja tev no Dandamisa kaut kas vajadzīgs, nāc pie viņa."

Ar lielu uzmanību Aleksandrs caur Onesikritu uztvēra joga vēstījumu un "sajuta" spēcīgāka nekā jebkad agrāk vēlēšanās redzēt Dandamisu, kurš, lai arī vecs un kails, bija vienīgais antagonists, kurā viņš, daudzu tautu iekarotājs, bija sastapis vairāk nekā vien sev līdzinieku."

Aleksandrs uzaicināja uz Taksilu vairākus brahmanu askētus, kas bija pazīstami ar savu prasmi atbildēt uz filozofiskiem jautājumiem ar kodolīgu gudrību. Plutarhs sniedz aprakstu par verbālo sadursmi; Aleksandrs pats formulēja visus jautājumus.

"Kuru ir vairāk — dzīvo vai mirušo?" "Dzīvo, jo mirušo nav."

"Kur vairojas lielāki dzīvnieki — jūra vai zeme?"

"Zeme, jo jūra ir tikai daļa no zemes."

"Kura ir tas gudrākais no zvēri?"

"Tas, ko cilvēks vēl nepazīst." (Cilvēks baidās no nezināmā.) "Kas

pastāvēja pirmais — diena vai nakts?"

"Diena bija par vienu dienu pirmā." Šī atbilde lika Aleksandram izrādīt pārsteigumu; brahmanis piebilda: "Neiespējami jautājumi prasa neiespējamās atbildes."

"Kā labākais maijs a vīrietis izgatavot pats mīlotais?"

"Cilvēks tiks mīlēts, ja, apveltīts ar lielu spēku, viņš tomēr neliek sevi baidīties." "Kā cilvēks var kļūt par dievu?" **41-5**

"Darot to, ko cilvēks nespēj izdarīt." "Kas ir stiprāks — dzīvība vai nāve?"

"Dzīve, jo tas lāči tātad daudzi ļaunumi."

Aleksandram izdevās no Indijas par savu skolotāju izraidīt īstu jogu. Šis vīrietis bija Svami Sfīns, kuru grieķi sauca par "Kalanos", jo svētā, Dieva bhakta Kali veidolā, sveicināja visus, izrunājot Viņas svētīgo vārdu.

Kalanoss pavadīja Aleksandru uz Persiju. Noteiktā dienā Sūzās, Persijā, Kalanoss atdeva savu novecojušo ķermeni, ieejot bērū sātā visas Maķedonijas armijas acu priekšā. Vēsturnieki pierakstiet karavīru pārsteigumu, kuri ievēroja, ka jogs nebaidās no sāpēm vai nāves, un ka viņš ne reizi nepakustējās no savas pozīcijas, kad viņu aprija liesmas. Pirms aiziešanas Kremācijās laikā Kalanoss bija apskāvis visus savus tuvākos biedrus, bet atturējās atvadīties no Aleksandra, kuram hinduistu gudrais bija tikai piebildis:

"Es būs redzēt tu drīzumā iekšā Babilona."

Aleksandrs pameta Persiju un gadu vēlāk nomira Babilonā. Viņa indiešu guru vārdi bija viņa veids, kā pateikt, ka viņš būs klātesošs Aleksandram gan dzīvē, gan nāvē.

Grieķu vēsturnieki mums ir atstājuši daudz spilgtu un iedvesmojošu Indijas sabiedrības ainu. Ariāns mums stāsta, ka hinduistu likumi aizsargā tautu un "nosaka, ka neviens no viņiem nekādos apstākļos nedrīkst būt vergs, bet gan, pašiem baudot brīvību, viņiem jārespektē visu cilvēku vienlīdzīgās tiesības uz to. Viņi domāja, ka tie, kas nav iemācījušies ne dominēt pār citiem, ne niķoties to priekšā, sasniegs dzīvi, kas vislabāk piemērota visām likteņa nekārtībām." **41.-6.**

"Indiāņi," teikts citā tekstā, "nedz izdod naudu augļošanai, nedz arī zina, kā aizņemties. Indiāņiem ir pretrunā ar iedibināto praksi gan darīt, gan ciest no netaisnības, un tāpēc viņi neslēdz līgumus, nedz pieprasa nodrošinājumus." Mums stāsta, ka dziedināšana notiek ar vienkāršiem un dabiskiem līdzekļiem. "Ārstēšanu drīzāk panāk, regulējot uzturu, nevis lietojot zāles. Viscienītākie līdzekļi ir ziedes un

plāksteri. Visi pārējie tiek uzskatīti par lielā mērā kaitīgiem." Karadarbība bija atļauta tikai kšatrijiem *jeb* karotāju kastai. "Arī ienaidnieks, kas sastopas ar zemnieku viņa darba laikā, nenodarītu viņam nekādu ļaunumu, jo šīs..." "...tā kā šīs klases pārstāvji tiek uzskatīti par sabiedrības labvēļiem, viņi tiek pasargāti no jebkāda kaitējuma. Tādējādi zeme, kas paliek neizpostīta un ražo bagātīgu ražu, nodrošina iedzīvotājus ar visu nepieciešamo, lai dzīve būtu patīkama." **41.-7.**

Imperators Čandragupta, kurš 305. gadā p.m.ē. bija sakāvis Aleksandra ģenerāli Seleiku, nolēma septiņus gadi vēlāk uz roka pāri tas groži no Indijas valdība uz viņa dēls. Ceļošana uz Dienvidindijā Čandragupta savas dzīves pēdējos divpadsmit gadus pavadīja kā bez naudas askēts, meklējot sevis apzināšanos akmeņainā alā Sravanabelagolā, kas tagad tiek godāta kā Maisūras svētnīca. Netālu atrodas Lielākā statuja pasaulē, ko džainisti 983. gadā pēc Kristus izgreda no milzīga laukakmens, lai godinātu svēto Komatesvaru.

Maisūras visuresošās reliģiskās svētnīcas ir pastāvīgs atgādinājums par daudzajiem Dienvidu dižajiem svētajiem Indija. Viens no šie meistari, Tajumanavars ir pa kreisi mūs tas sekojošais izaicinošs dzejolis:

Tu kannā kontrole a traks zilonis;
Tu vari aizvērt lāča un tīģera muti; Tu vari jāt
uz lauvas;
Tu kannā spēlēt ar tas kobra;
Ar alķīmijas palīdzību jūs varat nodrošināt
sev iztiku; jūs varat inkognito klejot pa
Visumu; jūs varat padarīt dievus par
vasaļiem;
Tu kannā būt jebkad jauneklīgs;
Tu kannā pastaiga ieslēgts ūdens un dzīvot iekšā uguns;
Bet kontrole no tas prāts ir labāk un vairāk grūti.

Skaistajā un auglīgajā Travankoras štatā Indijas galējos dienvidos, kur satiksme notiek pa upēm un kanāliem, Maharadžs katru gadu uzņemās iedzimtu pienākumu izpirkt grēku, ko nodarījuši kari un vairāku sīku štatu aneksija Travankorai tālā pagātnē. Piecdesmit sešas dienas gadā Maharadžs trīs reizes dienā apmeklē templi, lai klausītos Vēdu himnas un deklamācijas; izpirkšanas ceremonija beidzas ar lakšadipamu *jeb* tempļa apgaismošanu ar simts tūkstoš gaismām.

Liels hinduistu likumdevējs Manu **41-8** ir izklāstījis karaļa pienākumus. "Viņam vajadzētu nodrošināt ērtības tāpat kā Indrai (dievu kungam); iekasēt nodokļus maigi un nemanāmi, kā saule iztvaiko no ūdens; ienākt savu pavalstnieku dzīvē kā vējš, kas virzās visur; lemt taisnīgumu visiem kā Jamai (nāves dievam); sasiet pārkāpējus cilpā kā Varunai (Vēdu debesu un vēja dievībai); iepriecināt visus kā mēnesi, sadedzināt ļaunus ienaidniekus kā uguns dievam; un atbalstīt visus kā zemes dievītei."

"Karā karalim nevajadzētu cīnīties ar indīgiem vai ugunīgiem ieročiem, kā arī nogalināt vājus, nesagatavotus vai bez ieročiem esošus ienaidniekus, vai vīrus, kas

baidās, lūdz aizsardzību vai bēg. Karš jāizmanto tikai kā pēdējais līdzeklis. Kara rezultāti vienmēr ir apšaubāmi."

Madrasas prezidentūras apgabals Indijas dienvidaustrumu piekrastē ietver plakano, plašo, jūras ieskauto Madrasas pilsētu un Kondživeramu, Zelta pilsētu, Pallavas dinastijas galvaspilsētu, kuras karaļi valdīja.

kristīgās ēras pirmajos gadsimtos. Mūdienu Madrasas prezidentūrā nevardarbīgā Mahatmas Gandija ideāli ir guvuši lielus panākumus; baltās atšķirības zīmes "Gandija cepures" ir redzamas visur. Dienvidos Mahatma parasti ir īstenojis daudzas svarīgas tempļu reformas "neaizskaramajiem", kā arī kastu sistēmas reformas.

Kastu sistēmas izcelsme, ko formulēja lielais likumdevējs Manu, bija apbrīnojama. Viņš skaidri redzēja, ka dabiskā evolūcija cilvēkus iedala četrās lielās klasēs: tie, kas spēj kalpot sabiedrībai ar savu miesas darbu (*śudras*); tie, kas kalpo ar... mentalitāti, prasmes, lauksaimniecība, tirdzniecība, komercija, biznesa dzīve kopumā (*vaišjas*); tie, kuru talanti ir administratīvi, izpildvaras un aizsardzības talanti — valdnieki un karotāji (*kṣatriji*); tie, kuriem piemīt kontemplatīva daba, garīgi iedvesmoti un iedvesmojoši (*brahmani*). "Ne dzimšana, ne sakramenti, ne studijas, ne izcelsme nevar izlemt, vai cilvēks ir divreiz dzimis (t. i., *brahmans*);" *Mahābhārata* paziņo, "tikai raksturs un uzvedība var izlemt." **41.-9. lpp.** Manu deva norādījumus sabiedrībai izrādīt cieņu pret saviem locekļiem tiktāl, ciktāl tiem piemita gudrība, tikumība, vecums, radniecība vai, visbeidzot, bagātība. Vēdu Indijā bagātība vienmēr tika nicināta, ja tā tika uzkrāta vai nebija pieejama labdarības mērķiem. Nedāsniem, bet ļoti bagātiem cilvēkiem sabiedrībā tika piešķirts zems statuss.

Nopietnas problēmas radās, kad kastu sistēma gadsimtu gaitā nocietinājās, pārvēršoties iedzimtā šķērslī. Sociālie reformatori, piemēram, Gandijs un ļoti daudzu sabiedrību pārstāvji Indijā mūsdienās, lēni, bet pārliecinoši gūst panākumus seno kastu vērtību atjaunošanā, pamatojoties tikai uz dabisko kvalifikāciju, nevis uz dzimšanu. Katrai tautai uz Zemes ir sava atšķirīga, postu radoša karma, ar kuru jātiek galā un jānovērš; arī Indija ar savu daudzpusīgo un neievainojamo garu pierādīs, ka ir gatava kastu reformācijas uzdevumam.

Dienvindindija ir tik valdzinoša, ka mēs ar Raita kungu ilgojāmies pagarināt savu idillu. Taču laiks savā neatminamajā rupjībā mums neizrādīja pieklājīgus pagarinājumus. Man drīz bija paredzēts uzstāties Indijas filozofiskā kongresa noslēguma sesijā Kalkutas Universitātē. Vizītes Maisūrā noslēgumā man patika saruna ar seru C. V. Ramanu, Indijas Filozofijas akadēmijas prezidentu. Zinātnes. Šis izcilais hinduistu fiziķis 1930. gadā saņēma Nobela prēmiju par nozīmīgo atklājumu gaismas difūzijas jomā — "Ramana efektu", kas tagad ir zināms ikvienam skolniekam.

41-10. piemiņai. kura astoņpadsmitā gadsimta dzīvesstāstā ir daudz brīnumu. Lielāka Sadasivas svētnīca Nerurā, ko uzcēla Pudukkotai radža, ir svētceļojumu vieta, kurā notikušas daudzas dievišķas dziedināšanas.

Dienvindindijas ciema iedzīvotāju vidū joprojām kļīst daudzi dīvaini stāsti par Sadasivu, mīlu un pilnībā apgaismotu meistarū. Kādu dienu, iegremdējoties *samadhi*

Kaveri upes krastā, Sadasivu aiznesa pēkšņi plūdi. Pēc dažām nedēļām viņš tika atrasts aprakts dziļi zem zemes kaudzes. Kad ciema iedzīvotāju lāpstas trāpīja viņa ķermenim, svētais piecēlās un ātri aizgāja.

Sadasiva nekad neteica ne vārda un nevalkāja drēbes. Kādu rītu kailais jogs bez ceremonijām iegāja musulmaņu virsaiša teltī. Viņa dāmas satraukti kļiedza; karotājs izdarīja mežonīgu sitienu zobens vilce plkst. Sadasiva, kura roka bija nogriezta. The meistars aizgājis bezrūpīgi.

Nožēlas pārņemts, musulmanis pacēla roku no grīdas un sekoja Sadasivam. Jogs klusi iebāza roku asiņojošajā celmā. Kad karotājs pazemīgi lūdza kādu garīgu norādījumu, Sadasiva ar pirkstu uzrakstīja smiltīs:

"Dariet ne darīt kas tu gribēt, un tad tu maijs darīt kas tu patīk."

Musulmanis tika pacilāts līdz cildenam prāta stāvoklim un saprata svētā paradoksālo padomu būt par dvēseles brīvības ceļvedi, apgūstot ego.

Reiz ciema bērni Sadasivas klātbūtnē izteica vēlmi redzēt Maduras reliģiskos svētkus, kas atrodas 150 jūdžu attālumā. Jogs norādīja mazajiem, lai tie pieskaras viņa ķermenim. Lūk, visa grupa acumirkļi tika pārvesta uz Maduru. Bērni laimīgi klejoja starp tūkstošiem svētceļnieku. Pēc dažām stundām jogs ar savu vienkāršo ratiņu atveda savus mazos audzēkņus mājās. transporta veids. Pārsteigtie vecāki dzirdēja spilgtos stāstus par tēlu gājienu un ievēroja, ka vairāki bērni nesa maisiņus ar Maduras saldumiem.

Neticīgs jauneklis izsmēja svēto un stāstu. Nākamajā rītā viņš devās pie Sadasivas.

"Skolotāj," viņš nicīgi teica, "kāpēc jūs mani neaizvedat uz svētkiem, tāpat kā vakar aizvedāt citus bērnus?"

Sadasiva paklausīja; zēns tūlīt atradās tālajā pilsētas pūlī. Bet ak vai! kur bija svētais, kad jauneklis gribēja doties prom? Nogurušais zēns sasniedza savas mājas ar seno un prozaisko pārvietošanās metodi – kājām.

41-1 : Jaunkundze Blečs, nespējīgs uz uzturēt tas aktīvs temps komplekts ar kungs Raits un es pats, palika laimīgi ar mans radnieki Kalkutā.

41-2 Šis dambis, milzīga hidroelektrostacija, apgaismo Maisūras pilsētu un apgādā zīda, ziepju un sandalkoka eļļas rūpnīcas. Maisūras sandalkoka suvenīriem piemīt brīnišķīgs aromāts, ko laiks neizsmel; neliels adatas dūriens atdzīvina tas smaka. Maisūra lepojas daži no tas lielākais pionieris rūpnieciskais uzņēmumi iekšā Indija, ieskaitot Kolaras zelta raktuves, Maisūras cukura fabrika, milzīgās dzelzs un tērauda rūpnīcas Bhadravati un lētais un efektīvais Maisūras štata dzelzceļš, kas aptver daudzas no štata 30 000 kvadrātjūdzēm.

The Maharadzs un Juvaradža PVO bija mans saimnieki iekšā Maisūra iekšā 1935. gadā ir abi nesen nomira. The dēls no tas .Juvaradža, pašreizējais Maharadzs ir uzņēmīgs valdnieks un ir papildinājis Maisūras rūpniecību ar lielu lidmašīnu rūpnīcu

41-3 : Seši apjomi ievērots *Sens Indija* (Kalkuta, 1879).

Neviens Aleksandrs nedz arī jebkurš no viņa ģenerāļi jebkad sakrustota tas Ganga. Atrāsana apņēmīgs :41-5 pretestība iekšā ziemeļrietumos, tas Maķedoniešu armija atteicās uz iekļūt tālāk; Aleksandrs bija piespiests uz aiziet .Indija un meklēt viņa iekarojumi Persijā

41-5 : No šis jautājums mēs maijs minējums ka tas "Dēls no Zevs bija an neregulāri šaubas ka viņš bija jau sasniedza pilnību.

41-6 : Visi Grieķu novērotāji komentārs ievērots tas trūkums no verdzība iekšā Indija, a iezīme plkst. pabeigts dispersija ar tas struktūra grieķu sabiedrības.

Vēl viens ieteicams apjoms ir *Indijas Kultūra Caur The Vecumi*, ar S. V. Venatesvara (Jauns Jorka: Longmans, Zaļš & Co., .5,00 ASV dolāri)

41-8 : Manu ir tas universāls likumdevējs; ne viens pats priekš Hindu sabiedrība, bet priekš tas pasaule. Visi sistēmas no gudrs sociālais noteikumi un pat taisnīgums ir rakstains pēc Manu. Niče ir apmaksāts tas sekojošais veltījums: "Es zināt no nē grāmata iekšā kurš tādā daudzi delikāti un laipni lietas ir teica uz sievieti kā iekšā tas *Likumu grāmata No Manu*; tie vecs sirimbārdas un svētie ir a ...galonisks izturēšanās veids pret sievietēm, ko, iespējams, nevar pārspēt... nesalīdzināmi intelektuāls un pārāks darbs... pilns ar cēlām vērtībām, tas ir piepildīts ar pilnības sajūtu, ar "jā" teikšanu dzīvei un triumfējošu labsajūtu attiecībā uz sevi un dzīvi; saule spīd pār visu grāmatu."

41-9 : "Iekļaušana iekšā viens no šie četri kastas sākotnēji atkarīgs ne ieslēgts a vīrieša dzimšana bet ieslēgts viņa dabiskais jaudas kā parādīts ar tas mērķis iekšā dzīve viņš ievēlēts uz sasniegt," an raksts iekšā *Austrumu-rietumu* priekš Janvāris, 1935. gadā stāsta mūs. "Šis mērķis varētu būt (1) *kama*, vēlme, aktivitāte no tas dzīve no tas sajūtas (*Šūdra* posms), (2) *arta*, iegūt, piepildošs bet kontrolējošs vēlmes (*Vaišjas* līmenis), (3) *dharma*, pašdisciplīna, atbildības un pareizas rīcības dzīve (*kšatrijas* līmenis), (4) *mokša*, atbrīvošanās, tas dzīve no garīgums un reliģisks mācīšana (*Brahmans* posms). Šie četri kastas renderēt pakalpojums cilvēcei ar (1) ķermeni, (2) prātu, (3) gribasspēku, (4) Garu.

Šiem četriem posmiem ir atbilstība mūžīgajās *gunās* jeb dabas īpašībās – *tamasā*, *radžā* un *satvā*: šķēršļos," aktivitāte," un paplašināšanās; vai, masa, enerģija, un intelekts. The četri dabiskie kastas ir atzīmēti ar tas *gunas* kā (1) *tamas* (nezināšana), (2) *tamas-radžas* (maisījums no nezināšana un aktivitāte), (3) *radžas-sattva* (maisījums no pa labi aktivitāte un apgaismība), (4) *sattva* (apgaismība). Tādējādi ir daba atzīmēti katru vīrietis ar viņa kasta, ar tas vienas vai divu *gunu* maisījuma pārsvars sevī. Protams, katram cilvēkam piemīt visas trīs *gunas* dažādās proporcijās. Guru varēs .pareizi noteikt cilvēka kastu vai evolūcijas statusu

Uz a noteikts apmērs, visi sacīkstes un valstis novērot iekšā prakse, ja ne iekšā teorija, tas funkcijas no kasta. Kur tur ir" lieliska licence vai tā sauktais brīvība, īpaši iekšā jauktas laulības starp galējības iekšā tas dabiskie kastas, tas sacīkstes sarūk prom un izmirst. *Purāna Samhitā* šādu savienību pēcnācēji tiek salīdzināti ar neauglīgiem hibrīdiem, piemēram, mūli, kas nespēj pavairot savu sugu. Mākslīgās sugas galu galā tiek iznīcinātas. Vēsture sniedz daudz pierādījumu no daudzi lieliski sacīkstes kurš nē ilgāk ir jebkurš dzīvošana pārstāvji. The kasta sistēma no Indija ir ieskaitīts viņas visvairāk dziļš domātāji ar būtne tas pārbaude vai preventīvs pret licence kurš ir konservēts tas tīrība no tas rasi un droši ".izveda to cauri tūkstošgādēm ilgušām nekārtībām, kamēr citas rases ir izzudušas aizmirstībā

41-10 : Viņa pilnais tituls bija Šri Sadasivendra Sarasvati Svami. Slavenais pēctecis oficiālajā Šankaras līnijā Jagadguru Šrī Šankaračarja no Śringeri Matemātika, rakstīja an iedvesmojošs *Oda* veltīts uz Sadasiva. *Austrumu-rietumu* priekš jūlijs, 1942. gadā publicēja rakstu par Sadasivas dzīvi.

NODAĻA: 42

Pēdējais Dienas Ar Mans Guru

"Gurudži, priecājos tevi šorīt atrast vienu." Es tikko biju ieradies Seramporas

vientuļniekā, nesot smaržīgu augļu un rožu nastu. Šrī Juktešvara pazemīgi uz mani paskatījās.

"Kas ir tavs jautājums?" Meistars izskatījās par tas istaba kā lai gan viņš bija meklē aizbēgt.

"Gurudži, es atnācu pie tevis kā vidusskolas jauneklis; tagad esmu pieaudzis vīrietis, pat ar sirnu matu vai divi. Lai gan tu mani esi apbēris ar klusu pieķeršanos no pirmās stundas līdz pat šai dienai, vai tu apzinies, ka vienreiz tikai, ieslēgts tas diena no tikšanās ir tu jebkad teica, Es mīlestība tu? Es izskatījās plkst. viņš lūdzoši.

Meistars nolaida skatienu. "Jogananda, vai man aukstajā runas sfērā jāiznes siltās jūtas, kuras vislabāk sargā bezvārdu sirds?"

"Gurudži, Es zināt tu mīlestība es, bet mans mirstīgais ausis sāpes uz dzirdēt tu teikt tātad."

"Lai notiek, kā vēlies. Savas laulības dzīves laikā es bieži ilgojos pēc dēla, lai trenētos jogas ceļā. Bet, kad tu ienāci manā dzīvē, es biju apmierināta; tevī es atradu savu dēlu." Divas dzidras asaras stāvēja Šrī Juktešvara acīs. "Jogananda, es tevi vienmēr mīlu."

"Tava atbilde ir mana caurlaide uz debesīm." Es jutu, kā smagums paceļas no manas sirds, tā uz visiem laikiem izšķīst, dzirdot viņa vārdus. Bieži biju brīnījusies par viņa klusēšanu. Saprotot, ka viņš ir bez emocijām un egoistisks... savaldīts, tomēr dažreiz es baidījos, ka man nav izdevies viņu pilnībā apmierināt. Viņam bija dīvaina daba, nekad pilnībā neizzināma; dziļa un mierīga daba, ārējai pasaulei neizdibināma, kuras vērtības viņš jau sen bija pārsniedzis.

Pēc dažām dienām, kad es uzstājos milzīgas auditorijas priekšā Alberta zālē Kalkutā, Šrī Juktešvara piekrita apsēsties man blakus uz platformas kopā ar Santoša maharadžu un Kalkutas mēru. Lai gan Skolotājs man neko nepiebilda, es savas uzrunas laikā laiku pa laikam uz viņu paskatījos un man šķita, ka viņa acīs saskatu gandarījuma dzirksti.

Tad sekoja uzstāšanās Seramporas koledžas absolventu priekšā. Kad es lūkojos uz saviem bijušajiem klasesbiedriem un viņi skatījās uz savu "Trako mūku", prieka asaras nekaunīgi birstēja acīs. Mans sudrabaini mēlē runājošais filozofijas profesors Dr. Ghošals pienāca mani sagaidīt, un visas mūsu pagātnes pārpratumus bija izšķīdinājis alķīmiķa Laiks.

Decembra beigās Seramporas vientuļniekos tika svinēti Ziemas saulgriežu svētki. Kā vienmēr, Šrī Juktešvara mācekļi pulcējās no tuvām un tālām vietām. Dievbijīgas *sankirtanas*, solo Kristo-das nektāra saldajā balsī, jauno mācekļu pasniegtas dzīres, Skolotāja dziļi aizkustinošā runa zem zvaigznēm pārpildītajā ašrama pagalmā – atmiņas, atmiņas! Priecīgi svētki par sen pagājušiem gadiem! Tomēr šovakar bija gaidāms kas jauns.

"Jogananda, lūdzu, uzrunā sapulci – angļu valodā." Skolotāja acis mirdzēja, kad viņš izteica šo divtik neparasto lūgumu; vai viņš domāja par situāciju uz kuģa, kas bija pirms manas pirmās lekcijas angļu valodā? Es izstāstīju šo stāstu savai brāļu mācekļu auditorijai, noslēdzot ar dedzīgu veltījumu mūsu guru.

"Viņa visuresošā vadība bija ar mani ne tikai uz okeāna tvaikoņa," es secināju, "bet arī katru dienu visus manus piecpadsmit gadus plašajā un viesmīlīgajā Amerikas zemē."

Pēc viesu aiziešanas Šrī Juktešvars mani pasauca uz to pašu guļamistabu, kur – tikai vienreiz, pēc jaunības dienu svētkiem – man bija atļauts gulēt uz viņa koka gultas. Šovakar mans guru klusi sēdēja tur, pie viņa kājām puslokā mācekļu. Viņš pasmaidīja, kad es ātri iegāju istabā.

"Jogananda, vai tu tagad dodies uz Kalkutu? Lūdzu, atgriezies šeit rīt. Man tev ir dažas lietas jāpastāsta."

Nākamajā pēcpusdienā ar dažiem vienkāršiem svētības vārdiem Šrī Juktešvara man piešķīra vēl vienu klostera titulu – *Paramhansa* . **42-1**

svāmī titulu , " viņš teica, kad es nometos ceļos viņa priekšā. Ar klusu iesmieklī es domāju par cīņu, ko mani amerikāņu studenti piedzīvotu par *Paramhansaji* izrunu . **42-2**

"Mans uzdevums uz zemes tagad ir pabeigts; tev jāturpina," Meistars klusi runāja, viņa acis bija mierīgas un maigas. Mana sirds daudzījās bailēs.

"Lūdzu, atsūtiet kādu, kas pārņemtu mūsu ašrama vadību Puri," turpināja Šrī Juktešvars. "Es visu atstāju jūsu rokās. Jūs varēsiet veiksmīgi aizvest savas dzīves un organizācijas laivu uz dievišķajiem krastiem."

Iekšā asaras, Es bija apskaujošs viņa pēdas; viņš roze un svētīts es mīli.

Nākamajā dienā es no Ranči izsaucu mācekli Svami Sebanandu un nosūtīju viņu uz Puri, lai viņš uzņemtos vientuļnieka pienākumus. **42-3** Vēlāk mans guru ar mani apsprieda viņa īpašuma nokārtošanas juridiskās detaļas; viņš vēlējās novērst iespēju, ka pēc viņa nāves radinieki varētu tiesāties par viņa divu ermitāžu un citu īpašumu valdījumu, kurus viņš vēlējās pilnībā nodot savā īpašumā. labdarības nolūkos.

"Nesen tika noorganizēta meistara vizīte Kidderporā, **42-4**" "...bet viņš neaizgāja." Amulaja Babu, mans brālis māceklis, kādu pēcpusdienu man teica šo piezīmi; mani pārņēma auksta priekšnojauta. Uz maniem neatlaidīgajiem jautājumiem Šrī Juktešvara atbildēja tikai: "Es vairs neiešu uz Kidderporu." Uz brīdi Skolotājs drebēja kā nobijies bērns.

("Pieķeršanās ķermeniskajai dzīvesvietai, kas rodas no savas dabas [t.i., izriet no neatmināmām saknēm, pagātnes nāves pieredzes]," rakstīja Patandžali, **42.-45. lpp.** "nelielā mērā ir sastopams pat dižos svētajos." Dažās savās runās par nāvi mans guru mēdza piebilst: "Tāpat kā ilgi būrī turēts putns vilcinās pamest savu ierasto mājvietu, kad durvis tiek atvērtas.")

"Gurudži," Es lūdza viņš ar a šņukstēt, "nedari teikt to! Nekad izdvest tie vārdi uz es!"

Šrī Juktešvara sejā parādījās mierīgs smaids. Lai gan viņam tuvojās astoņdesmit pirmā dzimšanas diena, viņš izskatījās vesels un stiprs.

Dienu no dienas gozējoties sava guru neizteiktās, bet dziļi izjustās mīlestības saulē, es no savas apziņas izdzina dažādos mājienus, ko viņš bija devis par savu tuvojošos nāvi.

"Kungs, šomēnes Allahabadā notiek *Kumbha Mela* ." *Es parādīju Skolotājam mela* datumus. bengāļu kalendārs. 42-6

"Dariet tu tiešām gribēt uz iet?"

Nenojaušot Šrī Juktešvara nevēlēšanos mani pamest, es turpināju: "Reiz tu redzēji Babadži svētīgo skatu Allahābadas *kumbhā* . Varbūt šoreiz man paveiksies viņu satikt."

"Nedomāju, ka tu viņu tur satiksi." Tad mans guru apklusa, nevēlēdamies kavēt manus plānus.

Kad nākamajā dienā ar nelielu grupu devos uz Allahabadu, Skolotājs mani klusībā svētīja savā ierastajā veidā. Acīmredzot es nepievērsu uzmanību Šrī Juktešvara attieksmes sekām, jo Tas Kungs vēlējās mani pasargāt no bezpalīdzīgas liecinieku manas guru nāves pieredzes. Manā dzīvē vienmēr ir gadījies, ka pēc man mīloto cilvēku nāves Dievs līdzjūtīgi ir nokārtojis tā, lai es atrastos pa gabalu no notikuma vietas. 42-7

Mūsu grupa sasniedza *Kumbha Mela* 1936. gada 23. janvārī. Gandrīz divu cilvēku lielais pūlis strauji pieauga. Miljons cilvēku bija iespaidīgs skats, pat satriecošs. Indijas tautas īpatnējais ģēnijs ir godbijība, kas piemīt pat visvienkāršākajam zemniekam, pret Gara vērtību un mūkiem un sadhu, kuri ir atteikušies no pasaulīgajām saitēm, lai meklētu dievišķāku patvērumu. Krāpnieki un liekuļi tiešām ir, bet Indija ciena visus to nedaudzo labā, kas apgaismo visu zemi ar dievišķām svētībām. Rietumniekiem, kas vēroja plašo skatu, bija unikāla iespēja sajust zemes pulsāciju, garīgo dedzību, kurai Indija ir parādā savu neizsīkstošo vitalitāti laika triecienu priekšā.

The sieviete jogs, Šankari Mai Džievs, tikai dzīvošana mācekļis no tas lieliski Trailanga Svāmī.

Turbanā galvā esošā figūra, kas sēž tieši blakus viņai, ir Svami Benojananda, mūsu Ranči jogas skolas zēniem direktors Bihārā. Attēls uzņemts Hardvaras *Kumbhas Melā* 1938. gadā; sievietei svētajai toreiz bija 112 gadi.

Krišnananda, plkst. tas 1936. gadā Allahabad *Kumbha Mela*, ar viņa pieradināt veģetārietis lauvēne.

Šri Juktešvara Seramporas vientuļnieka mītnes otrā stāva ēdamistabas terase.
Es sēžu (centrā) pie sava guru kājām.

Pirmo dienu mūsu grupa pavadīja, vienkārši skatoties. Šeit bija neskaitāmi peldētāji, kas iemērcās svētajā upē, lai saņemtu grēku piedošanu; tur mēs redzējām svinīgus pielūgsmes rituālus; tur pie svēto putekļainajām kājām tika izkaisīti dievbijīgi

ziedojumi; mēs pagriežām galvas, un ziloņu, bruņu zirgu un lēni soļojošu radžputanu
kameļu rinda gāja garām, vai arī savdabīga reliģiska parāde...

kails sadhu, vicināšana scepteri no zelts un sudrabs, vai karogi un straumētāji no zīdains samts.

Vienīgi gurnautnēs tērpušies vien atstarotāji klusi sēdēja nelielās grupiņās, viņu ķermeņi bija notraipīti ar pelniem, kas viņus pasargāja no karstuma un aukstuma. Garīgā acs uz viņu pieres bija spilgti attēlota ar vienu sandalkoka pastas traipu. Tūkstošiem parādījās noskūtas galvas svāmī, okera krāsas tērpos, nesa savus bambusa spieķus un ubagošanas bļodu. Viņu sejas staroja... tas atteikšanās miers kā viņi gāja par vai notika filozofisks diskusijas ar mācekļi.

Šur tur zem kokiem, ap milzīgām degošu baļķu kaudzēm, atradās gleznaini sadhu, **42-8** viņu mati bija sapīti bizēs un savērti lokās uz galvas. Dažiem bija vairākas pēdas garas, saritinātas un mezglā sasieta bārdas. Viņi klusi meditēja vai svētībā izstiepa rokas Garāmejošie ubagu pūļi, maharadžas uz ziloniem, sievietes daudzkrāsainos *sari* – viņu rokassprādzes un potīšu aproces skanēja, *faḳīri* ar tievām rokām, kas groteski turētas augstu gaisā, *brahmahari* ar meditācijas elkoņu balstiem, pazemīgi gudrie, kuru svinīgums slēpa iekšēju svētlaimi. Augstu virs trokšņa mēs dzirdējām tempļa zvanu nemitīgo saucienu.

Otrajā *mela* dienā mēs ar biedriem iegājām dažādos ašramos un pagaidu būdās, veicot *lūgšanas* svētajām personām. Mēs saņēmām svētību no Svami ordeņa *Giri* atzara vadītāja – tieva, askētiska mūka ar smaidošām ugunīgām acīm. Nākamais apmeklējums mūs aizveda uz vientuļnieku mītni, kuras guru pēdējos deviņus gadus bija ievērojis klusēšanas zvērestus un stingru fruitāriešu diētu. Ašrama zāles centrālajā paaugstinājumā sēdēja neredzīgs sadhu Pragla Čakšu, dziļi apguvis šāstras *un* augstu cienīts visās sektās.

Pēc tam, kad es biju īsi norunājis *Vedāntu hindi valodā*, mūsu grupa atstāja mierīgo vientuļnieku mītni, lai sasveicinātos ar netālu esošo svāmī Krišnanandu, izskatīgu mūku ar sārtiem vaigiem un iespaidīgiem pleciem. Blakus viņam atpūtās pieradināta lauva. Pakļaujoties mūka garīgajam valdzinājumam – esmu pārliecināts, nevis viņa spēcīgajai ķermeņa uzbūvei! –, džungļu dzīvnieks atsakās no jebkādas gaļas par labu rīsiem un pienam. Svāmī ir iemācījis dzeltenspalvainajam zvēram izrunāt " *Aum* " dziļā, pievilcīgā rūcienā – kaḳa bhaktas!

Mūsu nākamā tikšanās, intervija ar izglītotu jaunu sadhu, ir labi aprakstīta Raita kunga dzirkstošajā ceļojumu dienasgrāmatā.

"Mēs braucām ar Fordu pāri ļoti zemajai Gangai pa čīkstošu pontona tiltu, kā čūskas rāpojot cauri pūļiem un pa šaurām, likumotām ieliņām, garām vietai upes krastā, ko Joganandadži man norādīja kā Babadži un Šri Juktešvardži tikšanās vietu."

Pēc neilga laika izkāpuši no automašīnas, mēs nogājām kādu gabalu cauri sadhu ugunsroku sabiezējošiem dūmiem un pāri slidenajām smiltīm, lai sasniegtu nelielu, ļoti pieticīgu dubļu un salmu būdiņu grupu. Mēs apstājāmies pie vienas no šīm

nenozīmīgajām pagaidu mājokļiem ar pundurveida ieeju bez durvīm, kas bija Kara Patri, jauna klejojoša sadhu, kas bija pazīstams ar savu izcilo intelektu, patvērums. Tur viņš sēdēja, sakrustotām kājām, uz salmu kaudzes, viņa vienīgā sega – un, starp citu, vienīgā manta – bija okera krāsas audums, pārlikts pār pleciem.

"Patiesi dievišķa seja mums uzsmaidīja pēc tam, kad bijām četrkāpus ielīduši būdā un *nostājušies* pie šīs apgaismotās dvēseles kājām, kamēr petrolejas laterna pie ieejas dīvaini mirgoja,"

dejojošas ēnas uz salmu sienām. Viņa seja, it īpaši acis un perfektie zobi, staroja un mirdzēja. Lai gan mani mulsināja hindi valoda, viņa sejas izteiksmes bija ļoti atklājošas; viņš bija pilns entuziasma, mīlestības un garīgas slavas. Nevienam nevarēja kļūdīties par viņa diženumu.

"Iedomājieties laimīgu dzīvi cilvēkam, kurš nav piesaistīts materiālajai pasaulei; brīvs no apgērba problēmas; brīvs no kāres pēc ēdiena, nekad neubago, nekad nepieskaras gatavotam ēdienam, izņemot pārdienas, nekad..." nesot ubaga bļodu; brīvu no visām naudas saistībām, nekad neņemot rokās naudu, nekad neglabājot lietas, vienmēr paļaujoties uz Dievu; brīvu no transporta raizēm, nekad nebraucot ar transportlīdzekļiem, bet vienmēr ejot gar svēto upju krastiem; nekad nepaliekot vienā vietā ilgāk par nedēļu, lai izvairītos no pieķeršanās pieauguma.

"Tik pieticīga dvēsele! Neparasti izglītota Vēdās , *ar maģistra grādu un šastrī (rakstu meistara)* titulu no Benaresas Universitātes. Sēžot pie viņa kājām, mani pārņēma cildena sajūta; tas viss šķita kā atbilde uz manu vēlmi redzēt īsto, seno Indiju, jo viņš ir patiess šīs garīgo milžu zemes pārstāvis."

Es izjautāju Karu Patri par viņa klejotāju dzīvi. "Vai tev nav kādu lieku drēbju ziemai?" "Nē, ar to pietiek."

"Dariet tu nēsāt jebkurš grāmatas?"

"Nē, es mācu no galvas tos cilvēkus, kas vēlas mani dzirdēt." "Ko vēl jūs darāt?"

"Es klejot ar tas Ganga."

Izdzirdot šosklusos vārdus, mani pārņēma ilgas pēc viņa dzīves vienkāršības. Es atcerējos Ameriku un visu atbildību, kas gulēja uz maniem pleciem.

"Nē, Jogananda," es uz brīdi skumji nodomāju, "šajā dzīvē klejošana gar Gangu nav domāta tev."

Pēc tam, kad sadhu man bija pastāstījis dažas no savām garīgajām

atklāsmēm, es pēkšņi uzdevu jautājumu: "Vai jūs sniežat šos aprakstus,

balstoties uz svētajiem rakstiem vai iekšējo pieredzi?"

"Puse no grāmata mācīšanās," viņš atbildēja ar a tiešu smaidu, "un puse no pieredze."

Mēs kādu brīdi laimīgi sēdējām meditatīvā klusumā. Pēc tam, kad bijām atstājuši

viņa svēto klātbūtni, es teicu Raita kungam: "Viņš ir karalis, kas sēž uz zelta salmu troņa."

Tovakar mēs vakariņojām *mela* laukumā zem zvaigznēm, ēdot no lapu šķīvjiem, kas sasprausti kopā ar kociņiem. Trauku mazgāšana Indijā ir samazināta līdz minimumam!

Vēl divas aizraujošās *kumbhas dienas* ; tad ziemeļrietumu virzienā gar Džumnas krastiem uz Agru. Vēlreiz es uzlūkoju Tadžmahalu; atmiņās Džitendra stāvēja man blakus, apbrīnas apņemts par sapni marmorā. Tad tālāk uz Svami Kešabanandas Brindabanas ašramu.

Mans mērķis, meklējot Kešabanandu, bija saistīts ar šo grāmatu. Es nekad nebiju aizmirsis Šrī Juktešvara lūgumu, lai es uzrakstu Lahiri Mahāsajas dzīvi. Uzturēšanās laikā Indijā es izmantoju katru iespēju sazināties ar Jogavatara tiešajiem mācekļiem un radiniekiem. Ierakstot viņu sarunas apjomīgās piezīmēs, es pārbaudīju faktus un datumus, kā arī kolekcionēju fotogrāfijas, vecas vēstules un dokumentus. Mans Lahiri Mahāsajas portfolio sāka pieaugt; es ar nepatiku sapratu, ka mani sagaida grūts darbs pie autorības. Es lūdzu Dievu, lai es varētu pildīt savu lomu kā kolosālā guru biogrāfs. Vairāki viņa mācekļi baidījās, ka rakstiskā aprakstā viņu skolotājs varētu tikt noniecināts vai nepareizi interpretēts.

"Dievišķa iemiesojuma dzīvi diez vai var pareizi raksturot ar aukstiem vārdiem," Pančanons Bhatačarja man reiz piebilda.

Citi tuvi mācekļi bija līdzīgi apmierināti, glabājot Jogavatāru paslēptu savās sirdīs kā nemirstīgo skolotāju. Tomēr, paturot prātā Lahiri Mahāsajas pareģojumu par viņa biogrāfiju, es netaupīju pūles, lai nodrošinātu un pamatotu faktus par viņa ārējo dzīvi.

Svami Kešabananda sirsnīgi sagaidīja mūsu grupu Brindabanā, viņa Katajani Peith ašramā, iespaidīgā ķieģeļu ēkā ar masīviem melniem pīlāriem, kas atrodas skaistā dārzā. Viņš mūs pavadīja plkst. reiz viesistabā, ko rotā Lahiri Mahāsajas attēla palielinājums. Svāmī viņam jau bija pāri deviņdesmit gadu, taču viņa muskuļotais ķermenis staroja spēku un veselību. Ar gariem matiem un sniegbaltu bārdu, acīm, kas mirdzēja priekā, viņš bija īsts patriarhāla iemiesojums. Es viņam paziņoju, ka vēlos pieminēt viņa vārdu savā grāmatā par Indijas meistariem.

"Lūdzu, pastāstiet man par savu iepriekšējo dzīvi." Es lūdzoši pasmaidīju; lieli jogi bieži vien ir neizteiksmīgi.

Kešabananda pazemīgi pamāja. "Ārēja mirkļa ir maz. Gandrīz visa mana dzīve ir pavadīta Himalaju vientulībā, kājām ceļojot no vienas klusas alas uz otru. Kādu laiku es uzturēju nelielu ašramu ārpus Hardvāras, ko no visām pusēm ieskauj augstu koku birzs. Tā bija mierīga vieta, ko maz apmeklēja ceļotāji visuresošās kobru klātbūtnes dēļ." Kešabananda iesmējās. "Vēlāk Gangas plūdi aizskaloja gan ermitāžu, gan kobras. Tad mani mācekļi man palīdzēja uzcelt šo Brindabanas ašramu."

Viens no mūsu kompānijas jautāja svami, kā viņš ir pasargājies no Himalaju tīģeriem. **42- 9**

Kešabananda papurināja galvu. "Šajos augstajos garīgajos augstumos," viņš teica, "savvaļas zvēri reti kad aizskar jogus. Reiz džungļos es aci pret aci sastapos ar tīģeri. Manas pēkšņās ejakulācijas laikā dzīvnieks bija sastindzis kā pārvērties akmenī." Svāmī atkal iesmējās par savām atmiņām.

"Reizēm Es pa kreisi mans noslēgtība uz apmeklējums mans guru iekšā Benaresa. Viņš lietots uz joks ar es pāri mans

nepārtraukts ceļojumi iekšā tas Himalaju tuksnesī.

""Tev uz kājas ir klejošanas kāres zīme," viņš man reiz teica. "Es priecājos, ka svētie Himalaji ir pietiekami plaši, lai tevi apburtu.""

"Daudzas reizes," turpināja Kešabananda, "gan pirms, gan pēc savas nāves Lahiri Mahāsaja ir parādījis manā priekšā miesā. Viņam nav nerasniedzamu Himalaju augstumu!"

Divas stundas vēlāk viņš mūs aizveda uz ēdamistabas terasi. Es klusībā nopūtos. Vēl viena piecpadsmit ēdienu maltīte! Mazāk nekā gads indiešu viesmīlības, un es biju pieņēmis svarā par piecdesmit mārciņām! Tomēr atteikties no jebkura ēdiena, kas rūpīgi pagatavots nebeidzamajām banketēm par godu man, būtu uzskatīta par rupjības virsotni. Indijā (diemžēl nekur citur!) labi polsterēts svāmī tiek uzskatīts par apburošu skatu. **42-10**

kungs Raits, es pats, Jaunkundze Blečs -- iekšā Ēģipte

Mēs ar Raita kungu pozējam kopā ar cienājamo Svami Kešabanandu un viņa mācekli majestātiskajā vientuļnieku mītnē Brindabanā.

Pēc vakariņas, Kešabananda vadīts es uz a nomaļš stūrītis.

"Tavs ierašanās ir ne negaidīti," viņš teica. "Es ir a ziņojums priekš "Tu." Es biju pārsteigts; neviens nebija zinājis par manu plānu apmeklēt Kešabanandu.

"Pagājušajā gadā, klejojot Himalaju ziemeļos netālu no Badrinarajanas," svāmī turpināja, "es apmaldījos. Patvērums parādījās plašā alā, kas bija tukša, lai gan uguns ogles kvēloja caurumā akmeņainajā grīdā. Domādams par šīs vientuļās atpūtas vietas iemītnieku, es apsēdos pie ugunskura, skatienu pievēršot saules apspīdētajai alas ieejai."

"Kešabananda, es priecājos, ka tu esi šeit.' Šie vārdi atskanēja man aiz muguras. Es pagriezos, pārsteigts un apžilbināts, ieraugot Babadži! Diženais guru bija materializējies alas iedobē. Liels prieks viņu atkal redzēt pēc daudziem gadiem, es nometos pie viņa svētajām kājām.

"Es tevi šurp pasaucu,' Babadži turpināja. 'Tāpēc tu apmaldījies un tiki aizvests uz manu pagaidu mājvietu šajā alā. Ir pagājis ilgs laiks kopš mūsu pēdējās tikšanās; man ir prieks tevi vēlreiz sveicināt.'

"Mirstīgais meistars svētīja mani ar dažiem garīgas palīdzības vārdiem un tad

piebilda: "Es tev dodu vēstījumu Joganandam. Viņš tevi apciemots pēc atgriešanās Indijā. Daudzi jautājumi, kas saistīti ar viņa guru un izdzīvojušajiem Lahiri mācekļiem, nodarbinās Joganandu. Tad pasaki viņam, ka šoreiz es viņu neredzēšu, kā viņš dedzīgi cer; bet es viņu redzēšu kādā citā reizē.""

Es bija dziļi pieskārs uz saņemt no Kešabanandas lūpas šis mierinošs solījums no Babadžī. A

Zināmas sāpes manā sirdī pazuda; es vairs neskumstu, ka, pat kā Šri Juktešvara bija devis mājienu, Babadži neieradās Kumbha *Melā*.

Tēriņi viens nakts kā viesi no tas ašrams, mūsu ballīte komplekts ārā tas sekojošais pēcpusdiena uz Kalkutu. Braucot pāri Džumnas upes tiltam, mēs baudījām brīnišķīgu skatu uz Brindabanas panorāmu tieši tajā brīdī, kad saule iededza debesis — īstu Vulkāna krāsni krāsu gaismā, kas atspoguļojās zem mums mierīgajos ūdeņos.

Džumnas pludmali svētī atmiņas par bērnu Šrī Krišnu. Šeit viņš nodarbojās ar nevainīgs saldums viņa *lilās* (rotaļās) ar *gopī* (kalponēm), iemiesojot dievišķo mīlestību kurš jebkad pastāv starp a dievišķs iemiesošānās un viņa bhaktas. The dzīve no Kungs Krišna daudzi Rietumu komentētāji to ir pārpratuši. Svēto Rakstu alegorija mulsina burtiskus prātus. Šo domu ilustrēs kāda smieklīga tulkotāja kļūda. Stāsts ir par iedvesmotu viduslaiku svēto, kurpnieku Ravidu, kurš savas amata vienkāršos terminos dziedāja par garīgo godību, kas apslēpta visā cilvēcē:

Zem tas plašs velve no zils
Dzīves tas dievišķība apgērbts iekšā slēpt.

Dzirdot Rietumu rakstnieka sniegto Ravida dzejoļa gājēja interpretāciju, cilvēks pagriežas malā, lai slēptu smaidu:

"Pēc tam viņš uzcēla būdu, uzstādīja tajā no ādas darinātu elku un veltīja sevi tā pielūgšanai."

Ravidass bija lielā Kabira brālis un māceklis. Viens no Ravidasa cildenajiem čelām bija Čitoras Rani. Viņa uzaicināja lielu skaitu brahmanu uz mielastu par godu savam skolotājam, bet viņi atteicās ēst kopā ar vienkāršu kurpnieku. Kad viņi cienīgi, atturīgi apsēdās, lai ēstu savu. nepiesārņotu maltīti, lūk, katrs brahmans atrada sev blakus Ravidas veidolu. Šī masveida vīzija īstenoja plašu garīgo atdzimšanu Čitorā.

Pēc dažām dienām mūsu mazā grupa sasniedza Kalkutu. Es ļoti vēlējos satikt Šrī Juktešvaru, bet biju vīlies, dzirdot, ka viņš ir atstājis Seramporu un tagad atrodas Puri, aptuveni trīssimt jūdžu uz dienvidiem.

"Nekavējoties nāciet uz Puri ašramu." Šo telegrammu 8. martā Atuls Čandra nosūtīja brālis māceklis. Rojs Čovdri, viens no Maģistra grāds čelas iekšā Kalkuta. Ziņas no tas ziņojums sasniegts manas ausis; ciešanu pārņemts plkst. tā sekas, Es nokrita uz mans ceļgali un lūdza Dievs ka mans guru dzīvība tiktu saudzēta. Kad es grasījos pamest tēva mājas, lai dotos uz vilcienu, manī atskanēja dievišķa balss.

"Dariet ne iet uz Puri Šovakar. Tavs lūgšana nevar viņš piešķirts."

"Kungs," es teicu bēdu pārņemts, "Tu nevēlies ar mani iesaistīties "virves vilkšanas cīņiņā" Puri, kur Tev būs jāatsaka manas nemitīgās lūgšanas par Skolotāja dzīvību. Vai tad viņam pēc Tavas pavēles jāaiziet augstāku pienākumu veikšanai?"

Paklausot iekšējai pavēlei, es tajā naktī nedevo uz Puri. Nākamajā vakarā es devās uz vilcienu; pa ceļam, pulksten septiņos, debesis pēkšņi pārklāja melns astrālais mākonis. **42- 11** Vēlāk, kamēr vilciens dārdēja Puri virzienā, manā priekšā parādījās Šrī Juktešvara. Viņš sēdēja ar ļoti nopietnu sejas izteiksmi, un abās pusēs bija gaisma.

"Vai viss ir beidzies?" Es lūdzoši pacēlu

rokas. Viņš pamāja ar galvu un tad

lēnām pazuda.

Nākamajā rītā, joprojām cerot pret visām cerībām, stāvēt Puri vilciena platformā, pie manis tuvojās nezināms vīrietis.

"Vai esi dzirdējis, ka tavš Skolotājs ir prom?" Viņš mani atstāja bez vārda; es tā arī neuzzināju, kas viņš ir, nedz arī to, kā viņš zināja, kur mani atrast.

Apstulbis, es šūpojos pret platformas sienu, apzinoties, ka mans guru dažādos veidos cenšas man nodot postošās ziņas. Dumpības pārņemta, mana dvēsele bija kā vulkāns. Kad sasniedzu Puri vientuļniekmāju, biju uz sabrukuma robežas. Iekšējā balss maigi atkārtoja: "Saņemies. Esi mierīgs."

Es iegāju ašrama telpā, kur Meistara ķermenis, neiedomājami dzīvīgs, sēdēja lotosa pozā – veselības un skaistuma simbols. Neilgi pirms viņa nāves mans guru bija nedaudz slims ar drudzi, bet pirms dienas, kad viņš uzkāpa Bezgalībā, viņa ķermenis bija pilnībā atveseļojies. Lai cik bieži es skatītos uz viņa dārgo veidolu, es nespēju aptvert, ka tā dzīvība ir aizgājusi. Viņa āda bija gluda un maiga; viņa sejā bija svētlaimīga miera izpausme. Viņš apzināti bija atteicies no sava ķermeņa mistiskās aicinājuma stundā.

"The Lauva no Bengālija ir aizgājis!" Es raudāja iekšā a apdullināt.

Es vadīju svinīgos rituālus 10. martā. Šrī Juktešvars tika apglabāts **42.-12. gadā**, ar senajiem svāmī rituāliem viņa Puri ašrama dārzā. Vēlāk viņa mācekļi ieradās no tuvām un tālienes, lai godinātu savu guru pavasara ekvinokcijas piemiņas dievkalpojumā. Kalkutas vadošais laikraksts "*Amrita Bazar Patrika*" publicēja viņa fotogrāfiju un šādu ziņojumu:

nāves *Bhandaras* ceremonija notika Puri 21. martā. Daudzi mācekļi ieradās Puri, lai piedalītos rituālos.

Viens no izcilākajiem Bhagavadgītas skaidrotājiem , Svāmī Maharadžs, bija lielisks Benaresas Jogiradža Šri Šjama Čaran Lahiri Mahasajas māceklis. Svāmī Maharadžs bija vairāku Jogodas Sat-Sanga (Pašrealizācijas biedrības) centru dibinātājs Indijā un bija jogas kustības lielais iedvesmas avots, ko uz Rietumiem atveda viņa mācītājs Svāmī Jogānanda.

galvenais māceklis. Tieši Šrī Juktešvardži pravietiskās spējas un dziļā apzināšanās iedvesmoja Svami Joganandu šķērsot okeānus un izplatīt Amerikā Indijas meistarū vēstījumu.

Viņa Bhagavadgītas *un* citu rakstu interpretācijas liecina par Šrī Juktešvardži dziļajām filozofijas zināšanām gan Austrumu, gan Rietumu jomā un joprojām paver acis uz Austrumu un Rietumu vienotību. Ticot visu reliģisko ticību vienotībai, Šrī Juktešvars Maharadžs, sadarbojoties ar dažādu sektu un ticību vadītājiem, nodibināja *Sadhu Sabha (Svēto biedrību), lai reliģijā ieaudzinātu zinātnisku garu. Pēc savas nāves viņš par savu pēcteci par Sadhu Sabha prezidentu izvirzīja Svami Joganandu .*

Indija šodien ir patiesi nabadzīgāka tik diža cilvēka nāves dēļ. Lai visi, kam paveicies būt viņam tuvumā, sevī ieaudzina patieso Indijas kultūras un *sadhanas garu* , kas viņā iemiesojās.

Es atgriezos Kalkutā. Tā kā vēl neuzticējos doties uz Seramporas vientuļnieku mītni ar tās svētajām atmiņām, es pasaucu Prafullu, Šrī Juktešvara mazo mācekli Seramporā, un sarūpēju viņam uzņemšanu Ranči skolā.

"Rītā, kad jūs devāties uz Allahabadas *dievkalpojumu* ," Prafula man teica, "skolotājs smagi nokrita uz dīvāna. "

""Jogananda vairs nav!"" viņš iesaucās. "Jogananda vairs nav!" Viņš noslēpumaini piebilda: "Man būs jāpasaka viņam kaut kā citādi." Tad viņš stundām ilgi sēdēja klusumā."

Manas dienas bija piepildītas ar lekcijām, nodarbībām, intervijām un atkalredzēšanos ar veciem draugiem. Zem tukša smaida un nemitīgas rosības dzīves melna drūma straume piesārņoja iekšējo svētlai mes upi, kas tik daudzus gadus bija līkumojusi zem visu manu uztveres sfēru smiltīm.

"Kur pazudis tas dievišķais gudrais?" es klusībā iesaucos no mokoša gara

dzīlēm. Atbildes nebija.

"Vislabāk ir, ka Meistars ir pabeidzis savu savienību ar Kosmisko Mīloto," mans prāts apliecināja. "Viņš mūžīgi mirdz nemirstības valdījumā."

"Nekad vairs viņu neredzēsi vecajā Seramporas savrupmājā," mana sirds sēroja.

"Vairs nedrīksti vest savus draugus viņu satikt vai lepni teikt: "Lūk, tur sēž Indijas *Džnanavatārs* !""

Raita kungs noorganizēja mūsu grupas ceļojumu no Bombejas uz Rietumiem jūnija sākumā. Pēc divām nedēļām maijā, kas pavadītas Kalkutā, atvadu banketos un

runās, mēs ar Blečas jaunkundzi, Raita kungu un mani devāmies uz Bombeju ar kuģi "Ford". Ierodoties, kuģa vadība lūdza mūs atcelt braucienu, jo "Ford" nebija vietas, kas mums atkal būtu nepieciešams Eiropā.

"Nekad prāts," Es teica drūmi uz kungs Raitis. "Es gribēt uz atgriešanās vienreiz vairāk uz Puri." Es klusībā

pievienots, "Ļaujiet mans asaras vienreiz atkal ūdens tas kaps no mans guru."

42-1 Burtiski, *param*, augstākais; *hansa*, gulbis. *Hansu* svētajos rakstos attēlo kā Brahmas, Augstākā, nesēju. Gars; kā tas simbols no diskriminācija, tas balts *hansa* gulbis ir doma no kā spējīgs uz atsevišķi tas patiens *somas* nektārs no piena un ūdens maisījuma. *Ham-sa* (izrunā *hong-sau*) ir divi svēti sanskrita dziedāšanas vārdi, kam ir vibrācijas saikne ar ienākošo un izejošo elpu. *Aham-Sa* burtiski nozīmē "Es esmu Viņš".

42-2 : Viņi ir parasti izvairījās tas grūtības ar adresēšana es kā *kungs*.

42-3 : Plkst. tas Puri ašrams, Svāmī Sebananda ir joprojām diriģēšana a mazs, plaukstošs joga skola priekš zēni, un meditācijas grupas pieaugušajiem. Tur periodiski notiek svēto un panditu sanāksmes.

42-4 : A sadaļa no Kalkuta.

42-5: *Aforismi* : II:9.

42-6 : Reliģiozs *melas* ir pieminēts iekšā tas sens *Mahabharata*. The Ķīniešu ceļotājs Hieuen Ciangs ir pa kreisi an ziņojums par plašo *Kumbha Mela*, kas notika 644. gadā pēc Kristus Allahābādā. Lielākā *mela* notiek katru divpadsmito gadu; nākamā lielākā (*Ardha* jeb puse *no Kumbha*) notiek katru sesto gadu. Mazākas *melas* notiek katru trešo gadu, piesaistot aptuveni miljonu bhaktu. Četras svētās *mela* pilsētas ir Allahābāda, Hardvāra, Nasika un Udžaina.

Agrīnie ķīniešu ceļotāji ir atstājuši mums daudz pārsteidzošu Indijas sabiedrības ainu. Ķīniešu priesteris Fa-Hsiens uzrakstīja aprakstu no viņa vienpadsmit gadi iekšā Indija laikā tas valdīšanas laiks no Čandragupta II. (agri 4. vieta Viņi gadsimts). The Ķīniešu autors stāsta: "Visā zemē neviens nenogalina nevienu dzīvu radību un nedzer vīnu. netur cūkas vai putnus; tur nav

darījumi iekšā liellopi, nē miesnieku veikali vai spirta rūpnīcas. Istabas ar gultas un matračī, ēdiens un drēbes, ir ar nosacījumu gan vietējiem, gan ceļojošiem priesteriem bez izņēmuma, un tas ir vienādi visās vietās. Priesteri nodarbojas ar labvēlību kalpošanas un ar dziedāšana liturģijas; vai viņi sēdēt iekšā meditācija." Fa-Hsien stāsta mūs tas Indijas .cilvēki bija laimīgi un godīgi; nāvēssods nebija zināms

42-7 : Es bija ne tagadne plkst. tas nāves gadījumi no mans māte, vecākais brālis Ananta, vecākais māsa Roma, Meistars, Tēvs, vai no vairākiem tuviem mācekļiem.

(.Tēvs nokārtots ieslēgts plkst. Kalkuta iekšā 1942. gadā plkst. tas vecums no astoņdesmit deviņi)

42-8 Simtiem tūkstošu Indijas sadhu kontrolē izpildkomiteja, kurā ir septiņi vadītāji, kas pārstāv septiņi liels sadaļas no Indija. The tagadne *mahamandaleswar* vai prezidents ir Džojendra Puri. Šis svēts cilvēks ir ārkārtīgi noslēgts, bieži vien ierobežojot savu runu ar trim vārdiem — Patiesība, Mīlestība un Darbs. Pietiekami daudz sarunas!

42-9 Šķiet, ka ir daudz metožu, kā pārspēt tīgeri. Austrāliešu pētnieks Frensiss Bērtlss ir stāstījis, ka Indijas džungļi viņam šķita "dažādi, skaisti un droši". Viņa drošības amulets bija mušpapīrs. "Katru nakti es izklāju daudz..." no loksnes apkārt mans nometne un bija nekad traucēts," viņš paskaidroja. "The iemesls ir psiholoģisks. The tīgeris ir dzīvnieks ar lielu apzinīgu cieņu. Viņš kļūst apkārt un izaicina cilvēku, līdz nonāk pie mušpapīra; tad viņš aizlāvās prom. Neviens cienīgs tīgeris neuzdrošinātos stāties pretī cilvēkam pēc tam, kad ir notupies uz lipīga mušpapīra!

42-10 : Pēc Es atgriezās uz Amerika Es paņēma izslēgts sešdesmit pieci mārciņas.

42-11 : Šrī Juktešvara nokārtots plkst. šis stunda - 7:00 premjerministrs, Marts 9, 1936. gadā.

42-12 Indijas bērnu paražas paredz kremāciju māju īpašniekiem; svāmi un citu ordeņu mūki netiek kremēti. bet aprakts. (Tur ir neregulāri izņēmumi.) The ķermenī no mūki ir simboliski apsvērts uz ir piedzīvojuši kremāciju gudrības ugunī klostera solījuma došanas laikā.

NODAĻA: 43

The Augšāmcelšanās No Šrī Juktešvara

"Kungs Krišna!" Avatāra krāšņā forma parādījās mirdzošā liesmā, kad es sēdēju savā numuriņā viesnīcā Regent Hotel Bombejā. Spīdēdama pāri augstas ēkas jumtam otrpus ielai, neizsakāmā vīzija pēkšņi uzplaiksnīja manā redzeslokā, kad es lūkojos ārā pa savu garo atvērto trešā stāva logu.

Dievišķā būtne pamāja man, smaidot un pamānot ar galvu sveicienā. Kad es nevarēju precīzi saprast Kunga Krišnas vēstījumu, viņš aizgāja ar svētības žestu. Brīnišķīgi pacilāts, es jutu, ka tiek vēstīts kāds garīgs notikums.

Mans ceļojums uz rietumiem pagaidām bija atcelts. Pirms atgriešanās vizītes Bengālijā man bija paredzētas vairākas publiskas uzstāšanās Bombejā.

Sēžot uz savas gultas Bombejas viesnīcā pulksten trijos pēcpusdienā 1936. gada 19. jūnijā — nedēļu pēc Krišnas vīzijas —, mani no meditācijas pamodināja svētlaimīga gaisma. Pirms manas atklātās un pārsteigtām acīm visa istaba pārvērtās dīvainā pasaulē, saules gaisma pārvērtās dievišķā krāšņumā.

Mani pārņēma sajūsmas vilņi, ieraugot Šrī Juktešvara miesas un asiņu

veidolu! "Mans dēls!" Skolotājs maigi teica, viņa sejā bija eņģelim

burvīgs smaids.

Pirmo reizi mūžā es nenometos ceļos pie viņa kājām, sveicinot, bet gan acumirkļi piegāju pie viņa, lai alkatīgi paņemtu viņu savās rokās. Mirkļu mirklis! Iepriekšējo mēnešu ciešanas man bija jāskaita bezsvara stāvoklī pretī tagad lejup krītošajai svētlaimes straumei.

"Mans Kungs, manas sirds mīlotais, kāpēc Tu mani pameti?" Es biju nesakarīgs prieka pārpilnībā. "Kāpēc..." izdarīja tu ļaut es iet uz tas *Kumbha Mela* ? Kā rūgti ir Es vainots es pats priekš aizejot tu!"

"pēc B. K. Mitra iekšā "Kaljana- Kalpatūra-

Krišna, SENĀ PRAVIETIS NO INDIJA

Mūsdienu mākslinieka priekšstats par dievišķo skolotāju, kura garīgais padoms Bhagavadgītā *ir* kļuvis par hinduistu Bībeli. Krišna hinduistu mākslā tiek attēlots ar pāva spalvu matos (*Kunga līlas , spēles vai radošā sporta simbols*) un flautu rokās, kuras valdzinošās notis pamodina bhaktas vienu pēc otra no majas jeb kosmiskās maldības miega .

"Es negribēju traucēt tavām laimīgajām gaidām redzēt svētceļojumu vietu, kur vispirms..." Es satiku Babadži. Es tevi atstāju tikai uz īsu brīdi; vai es atkal neesmu ar tevi?

"Bet vai tas esi *tu* , Skolotāj, tas pats Dieva Lauva? Vai tu valkā tādu pašu ķermeni kā to, ko es apraku zem nežēlīgajām Puri smiltīm?"

"Jā, mans bērns, es esmu tāds pats. Šis ir miesas un asiņu ķermenis. Lai gan es to redzu kā ēterisku, jūsu acīs tas ir fizisks. No kosmiskajiem atomiem es radīju pilnīgi jaunu ķermeni, tieši tādu pašu kā kosmiskā sapņa fizisko ķermeni, ko jūs ielikāt zem sapņu smiltīm Puri savā sapņu pasaulē. Es patiesībā esmu augšāmcēlies – nevis uz zemes, bet gan uz astrālās planētas. Tās iedzīvotāji spēj labāk nekā zemes cilvēce atbilst maniem augstajiem standartiem. Tur jūs un jūsu cildenie mīļotie kādu dienu nonāksiet pie manis."

"Nāves nemirstība guru, pastāstīt es vairāk!"

Meistars ātri un jautri iesmējās. "Lūdzu, mīļais," viņš teica, "vai tu mazliet neatslābinātu savu tvērienu ?"

"Tikai mazliet!" Es viņu biju apskāvis ar astoņkāja tvērienu. Es varēju sajust to pašu vājo, smaržīgo, dabisko smaržu, kas iepriekš bija raksturīga viņa ķermenim. Viņa satriecošais pieskāriens

dievišķā miesa joprojām ir manās rokās un plaukstās, kad vien atceros tās brīnišķīgās stundas.

"Tāpat kā pravieši tiek sūtīti uz zemes, lai palīdzētu cilvēkiem atrisināt savu fizisko karmu, mani ir vadījuši..." Dievs uz kalpot ieslēgts an astrāls planēta kā a glābējs," Šrī Juktešvara paskaidroja. "Tas ir ko sauc par *Hiraṇjaloku* jeb "Apgaismoto astrālo planētu". Tur es palīdzu attīstītām būtnēm atbrīvoties no astrālās karmas un tādējādi sasniegt atbrīvošanos no astrālajām atdzimšanām. Hiraṇjalokas iedzīvotāji ir augsti attīstīti garīgi; visi viņi savā pēdējā iemiesojumā uz zemes bija ieguvuši meditācijas doto spēku apzināti pamest savu fizisko ķermeni nāves brīdī. Nevienš nevar ieiet Hiraṇjalokā, ja vien viņš uz zemes nav pārgājis no *sabikalpa samadhi stāvokļa* uz augstāku *nirbikalpa samadhi stāvokli* . **43-1**

"Hiraṇjalokas iedzīvotāji jau ir izgājuši cauri parastajām astrālajām sfērām, kur gandrīz visām būtnēm no Zemes jānonāk pēc nāves; tur viņi izstrādāja daudzas savu iepriekšējo darbību sēklas astrālajās pasaulēs. Tikai attīstītas būtnes var efektīvi veikt šādu pestīšanas darbu astrālajās pasaulēs. Pēc tam, lai pilnīgāk atbrīvotu savas dvēseles no karmisko pēdu kokona, kas ieslodzīts viņu astrālajos ķermeņos, šīs augstākās būtnes saskaņā ar kosmisko likumu tika pievilinātas atdzimt ar jauniem astrālajiem ķermeņiem Hiraṇjalokā, astrālajā saulē jeb debesīs, kur esmu augšāmcēlies, lai viņām palīdzētu. Hiraṇjalokā ir arī augsti attīstītas būtnes, kas ir nākušas no augstākās, smalkākās, cēloņsakarību pasaules."

Mans prāts tagad bija tik perfekti saskaņots ar mana guru prātu, ka viņš man savus vārdus tēlus nodeva daļēji ar runu un daļēji ar domu pārnesi. Tādējādi es ātri saņēmu viņa ideju tabloīdus.

"Jūs esat lasījuši rakstos," Meistars turpināja, "ka Dievs cilvēka dvēseli secīgi ietvēra trīs ķermeņos — ideju jeb cēloņsakarību ķermenī; smalkajā astrālajā ķermenī, cilvēka mentālā un emocionālā daba; un rupjais fiziskais ķermenis. Uz Zemes cilvēks ir aprīkots ar savām fiziskajām maņām. Astrālā būtne darbojas ar savu apziņu un jūtām, un ķermeni, kas sastāv no dzīvības troniem.

43-2 Cēlonības ķermenī esoša būtne paliek svētlaimīgajā ideju valstībā. Mans darbs ir ar tām astrālajām būtnēm, kuras gatavojas ieiet cēloņsakarību pasaulē.

"Apburošais Skolotāj, lūdzu, pastāsti man vairāk par astrālo kosmosu." Lai gan pēc Šrī Juktešvara lūguma es nedaudz atslābināju savu apskāvienu, manas rokas joprojām bija ap viņu. Dārgums pāri visam. dārgumi, mans guru, kurš smējās par nāvi, lai mani sasniegtu!

"Ir daudz astrālo planētu, kas mudž no astrālajām būtnēm," iesāka Meistars. "Iedzīvotāji izmanto astrālās plaknes jeb gaismas masas, lai ceļotu no vienas planētas uz otru ātrāk nekā elektrība un radioaktīvās enerģijas."

"Astrālais Visums, kas veidots no dažādām smalkām gaismas un krāsu vibrācijām, ir simtiem reižu lielāks nekā materiālais kosmos. Visa fiziskā radība karājas kā mazs, ciets grozs zem milzīgā astrālās sfēras gaismas balona. Tāpat kā kosmosā klīst daudzas fiziskās saules un zvaigznes, pastāv arī neskaitāmas astrālās saules un zvaigžņu sistēmas. To planētām ir astrālās saules un pavadoņi, kas ir skaistāki nekā fiziskie. Astrālie spīdekļi atgādina ziemeļblāzmu."

borealis — saulainā astrālā polārblāzma, kas ir žilbinošāka nekā maigi starotā mēness polārblāzma. Astrālā diena un nakts ir garākas nekā uz Zemes.

"Astrālā pasaule ir bezgala skaista, tīra, šķīsta un sakārtota. Nav mirušu planētu vai neauglīgu zemju. Zemes traipi — nezāles, baktērijas, kukaiņi, čūskas — nav sastopami. Atšķirībā no Zemes mainīgajiem klimatiskajiem apstākļiem un gadalaikiem, astrālās planētas uztur mūžīga pavasara vienmērīgu temperatūru ar neregulāru mirdzošu baltu sniegu un daudzkrāsainu lietu. Astrālās planētas ir pilnas ar opālu ezeriem, spožām jūrām un varavīksnes upēm."

"Parastais astrālais Visums – nevis smalkākās Hiranjalokas astrālās debesis – ir apdzīvots ar miljoniem astrālo būtņu, kas nesen vai drīzāk ir ieradušās no Zemes, kā arī neskaitāmas fejas, nāras, zivis, dzīvniekus, goblinus, rūķus, padievis un garus, kas visi dzīvo uz dažādām astrālajām planētām atbilstoši karmiskajām īpašībām. Labajiem un ļaunajiem gariem ir paredzētas dažādas sfēriskas mājas vai vibrācijas reģioni. Labie var brīvi ceļot, bet ļaunie gari ir ierobežoti ierobežotās zonās. Tāpat kā cilvēki dzīvo uz Zemes virsmas, tārpī augsnē, zivis ūdenī un putni gaisā, dažādu pakāpju astrālās būtnes tiek piešķirtas atbilstošām vibrācijas pusēm.

"Starp kritušajiem tumšajiem eņģeļiem, kas izraidīti no citām pasaulēm, notiek berze un karš ar dzīvības troniskajām bumbām vai mentālajām *mantrām* **43-3**" vibrācijas stari. Šīs būtnes mīt zemākā astrālā kosmosa drūmajos reģionos, atrisinot savu ļauno karmu.

"Plašajās sfērās virs tumšā astrālā cietuma viss mirdz un ir skaists. Astrālais kosmos ir dabiskāk saskaņots ar dievišķo gribu un pilnības plānu nekā zeme. Katrs astrālais objekts izpaužas galvenokārt pēc Dieva gribas un daļēji pēc astrālo būtņu gribas aicinājuma. Tām piemīt spēks modificēt vai uzlabot jebkā jau radītā žēlastību un formu." Kungs. Viņš ir devis Saviem astrālajiem bērniem brīvību un privilēģiju pēc savas gribas mainīt vai uzlabot astrālo kosmosu. Uz Zemes cieta viela ir jāpārveido šķidrumā vai citā formā, izmantojot dabiskus vai ķīmiskus procesus, bet astrālās cietās vielas tiek pārveidotas astrālos šķidrumos, gāzēs vai enerģijā tikai un vienīgi un acumirkļi pēc iedzīvotāju gribas.

"Zeme ir tumša no kara un slepkavībām jūrā, uz sauszemes un gaisā," turpināja mans guru, "bet astrālais valstības zināt a laimīgs harmonija un vienlīdzība. Astrāls būtnes dematerializēt vai materializēt savas formas pēc vēlēšanās. Ziedi, zivis vai dzīvnieki uz laiku var pārveidoties par astrālie cilvēki. Visas astrālās būtnes var brīvi pieņemt jebkuru formu un var viegli sazināties savā starpā. Nekāds fiksēts, noteikts, dabas likums tās neierobežo — piemēram, jebkuru astrālo koku var veiksmīgi lūgts radīt astrālu mango vai citu vēlamu augli, ziedu vai pat jebkuru citu objektu.

Pastāv noteikti karmiskie ierobežojumi, taču astrālajā pasaulē nav atšķirību attiecībā uz dažādu formu vēlamību. Viss vibrē Dieva radošajā gaismā.

"Neviens nav dzimis no sievietes; astrālās būtnes ar savas kosmiskās gribas palīdzību materializē pēcnācējus īpaši veidotās, astrāli kondensētās formās. Nesen fiziski atbruvušās būtnes astrālajā ģimenē ierodas pēc ielūguma, ko pievelk līdzīgas mentālas un garīgas tieksmes."

Astrālais ķermenis nav pakļauts aukstumam, karstumam vai citiem dabas apstākļiem. Anatomijā ietilpst astrālās smadzenes jeb tūkstoš ziedlapu gaismas lotoss un seši atmodināti centri *sušumna* jeb astrālā cerebrospīnālā ass. Sirds no astrālajām smadzenēm piesaista kosmisko enerģiju, kā arī gaismu, un pumpē to uz astrālajiem nerviem un ķermeņa šūnām jeb dzīvības troniem. Astrālās būtnes var ietekmēt savus ķermeņus ar dzīvības tronisko spēku vai *mantriskām* vibrācijām.

"Astrālais ķermenis ir precīzs iepriekšējās fiziskās formas analogs. Astrālās būtnes saglabā tādu pašu izskatu, kāds tām bija jaunībā iepriekšējā Zemes uzturēšanās laikā; reizēm astrālā būtne, tāpat kā es, izvēlas saglabāt savu vecuma izskatu." Meistars, izstarojot pašu jaunības būtību, jautri iesmējās.

"Atšķirībā no telpiskās, trīsdimensiju fiziskās pasaules, ko izprot tikai piecas maņas, astrālās sfēras ir redzamas visaptverošajai sestajai maņai - intuīcijai," turpināja Šri Juktešvars. "Ar tīru intuīciju visas astrālās būtnes redz, dzird, saož, garšo un tausta. Tām ir trīs acis, no kurām divas ir daļēji aizvērtas. Trešā un galvenā astrālā acs, kas vertikāli novietota uz pieres, ir..." atvērt. Astrālajām būtnēm ir visi ārējie maņu orgāni — ausis, acis, deguns, mēle un āda —, taču tās izmanto intuīciju, lai izjustu sajūtas caur jebkuru ķermeņa daļu; tās var redzēt caur ausi, degunu vai ādu. Tās spēj dzirdēt caur acīm vai mēli un var nogaršot caur ausīm vai ādu utt. **43-4**

"Cilvēka fiziskais ķermenis ir pakļauts neskaitāmām briesmām un ir viegli ievainots vai sakropļots; ēteriskais astrālais ķermenis laiku pa laikam var tikt sagriezts vai sasists, bet ar vienkāršu gribasspēku tas tiek nekavējoties dziedināts."

"Gurudēva, ir visi astrāls personas skaisti?"

"Ir zināms, ka skaistums astrālajā pasaulē ir garīga īpašība, nevis ārēja izpausme," atbildēja Šri Juktešvars. "Tāpēc astrālās būtnes sejas vaibstiem nepievērš lielu uzmanību. Tomēr viņām ir privilēģija pēc vēlēšanās tērpties jaunos, krāsainos, astrāli materializētos ķermeņos. Tāpat kā pasaulīgie cilvēki svētku pasākumiem uzvelk jaunu tērpu, tā arī astrālās būtnes atrod iespējas izrotāties ar īpaši radītām formām."

"Priecīgas astrālās svinības uz augstākām astrālajām planētām, piemēram, Hiranjalokā, notiek, kad būtne tiek atbrīvota no astrālās pasaules, izmantojot garīgo attīstību, un tāpēc ir gatava ieiet cēloņsakarību pasaules debesīs. Šādos gadījumos Neredzamais Debesu Tēvs un svētie, kas ir saplūduši ar Viņu, materializējas paši izvēlētos ķermeņos un pievienojas astrālajām svinībām. Lai iepriecinātu Savu mīloto bhaktu, Kungs pieņem jebkuru vēlamu formu. Ja..." dievbijīgs cilvēks, kuru pielūdz caur dievbijību, redz Dievu kā Dievišķo Māti. Jēzum Bezgalīgā Tēva aspekts bija pievilcīgs pāri citiem priekšstatiem. Individualitāte, ar kuru Radītājs ir apveltījis katru no Savām radībām, padara visu iedomājamu un neaptveramu. "Pieprasījums

pēc Tā Kunga daudzpusības!" Mans guru un es kopā laimīgi smējāties.

"Draugi no citām dzīvēm viegli atpazīst viens otru astrālajā pasaulē," Šrī Juktešvars turpināja savā skaistajā, flautai līdzīgajā balsī. "Priecājosies par draudzības nemirstību, viņi apzinās mīlestības neiznīcināmību, par kuru bieži vien tiek šaubīts zemes dzīves skumjo, maldīgo šķiršanās brīdī."

"The intuīcija no astrāls būtnes caurdur cauri tas plīvurs un novēro cilvēks aktivitātes ieslēgts zeme, bet cilvēks nevar redzēt astrālo pasauli, ja vien viņa sestā maņa nav kaut nedaudz attīstīta. Tūkstošiem zemes iemītnieku ir uz brīdi redzējuši astrālu būtni vai astrālu pasauli.

"Attīstītās būtnes uz Hiranjalokas garās astrālās dienas un nakts laikā lielākoties paliek nomodā ekstāzē, palīdzot risināt sarežģītas kosmiskās pārvaldības problēmas un izšķērdīgo dēlu, uz zemes piesaistīto dvēseļu, pestīšanu. Kad Hiranjalokas būtnes guļ, viņām laiku pa laikam ir sapņainas astrālās vīzijas. Viņu prāti parasti ir iegrimuši augstākās *nirbikalpas* svētlaimes apzinātajā stāvoklī."

"Visu astrālo pasaulu iedzīvotāji joprojām ir pakļauti garīgām mokām. Augstāko būtnu jutīgie prāti uz tādām planētām kā Hiranjaloka izjūt stipras sāpes, ja tiek pieļauta kāda kļūda rīcībā vai patiesības uztverē. Šīs attīstītās būtnes cenšas saskaņot katru savu darbību un domu ar garīgā likuma pilnību."

"Saziņa starp astrālajiem iemītniekiem notiek pilnībā ar astrālās telepātijas un televīzijas palīdzību; nav nekādas rakstītā un runātā vārda apjukuma un pārpratuma, kas jācieš Zemes iemītniekiem. Tāpat kā cilvēki kinoteātrī, šķiet, pārvietojas un darbojas gaismas attēlu sērijas laikā un patiesībā neelpo, tā arī astrālās būtnes staigā un darbojas kā intelligenti vadīti un koordinēti gaismas attēli, bez nepieciešamības izmantot skābekļa enerģiju. Cilvēks ir atkarīgs no cietvielām, šķidrumiem, gāzēm un enerģijas iztikai; astrālās būtnes sevi galvenokārt uztur ar kosmisko gaismu."

"Mans Skolotāj, vai astrālās būtnes kaut ko ēd?" Es baudīju viņa brīnišķīgos skaidrojumus ar visu savu spēju - prāta, sirds un dvēseles - uztveri. Virsapziņas patiesības uztvere ir pastāvīgi reāla un nemainīga, savukārt īslaicīgas maņu pieredzes un iespaidi nekad nav vairāk kā tikai īslaicīgi vai relatīvi patiesi un drīz vien atmiņā zaudē visu savu spilgtumu. Mana guru vārdi bija tik dziļi iespiedušies manas būtības pergamentā, ka jebkurā brīdī, pārceļot savu prātu uz virsapziņas stāvokli, es varu skaidri atdzīvināt dievišķo pieredzi.

"Gaismas starveidīgs dārzeni pārpilnībā iekšā tas astrāls augsnes," viņš atbildēja. "The astrāls Būtnes patērē dārzenus un dzer nektāru, kas plūst no krāšņiem gaismas avotiem un astrāliem strautiem un upēm. Tāpat kā neredzamus cilvēku attēlus uz Zemes var izrakt no ētera un padarīt redzamus ar televīzijas aparātu, vēlāk atkal parādot kosmosā, tā arī Dieva radītie, neredzami dārzeni un augu astrālie rasējumi, kas peld ēterā, tiek nogulsināti uz astrālās planētas. ar tas griba no tā iedzīvotāji. Iekšā tas tas pats veids, no tas mežonīgākais iedomāts no šie būtnes, veseli smaržīgu ziedu dārzi materializējas, vēlāk atgriežoties ēteriskajā neredzamībā.

Lai gan debesu planētu, piemēram, Hiranjalokas, iemītnieki ir gandrīz atbrīvoti no jebkādas nepieciešamības ēst, vēl augstāka ir gandrīz pilnībā atbrīvotu dvēseļu beznosacījuma eksistence cēloņsakarību pasaulē, kuras neēd neko citu kā vien

svētlaiimes mannu.

"Zemes atbrīvotā astrālā būtne satiek daudzus radniekus, tēvus, mātes, sievas, vīrus un draugus, kas iegūti dažādu iemiesojumu laikā uz Zemes, 43-5" kā tie laiku pa laikam parādās dažādās astrālo sfēru daļās. Tāpēc viņš nevar saprast, kuru īpaši mīlēt; šādā veidā viņš iemācās dot dievišķu un vienlīdzīgu mīlestību visiem, kā bērniem un

individualizētas Dieva izpausmes. Lai gan tuvinieku ārējais izskats var būt mainīgies, vairāk vai mazāk atkarībā no jaunu īpašību attīstības jebkuras konkrētas dvēseles pēdējā dzīvē, astrālā būtne izmanto savu neklūdīgo intuīciju, lai atpazītu visus tos, kas viņai kādreiz bija dārgi citos eksistences plaknēs, un sagaidītu viņus viņu jaunajās astrālajās mājās. Tā kā katrs atoms radībā ir neizdzēšami apveltīts ar individualitāti, **43-6** Astrālais draugs tiks atpazīts neatkarīgi no tā, kādu kostīmu viņš varētu valkāt, tāpat kā uz Zemes aktiera identitāti var atklāt, rūpīgi novērojot, neskatoties uz jebkādu maskēšanos.

"Dzīves ilgums astrālajā pasaulē ir daudz ilgāks nekā uz Zemes. Normāls attīstīts astrālais Būtnes vidējais dzīves ilgums ir no piecsimt līdz tūkstoš gadiem, mērot saskaņā ar zemes laika standartiem. Tāpat kā daži sekvojas koki dzīvo par tūkstošgadēm ilgāk nekā lielākā daļa koku vai arī daži jogi dzīvo vairākus simtus gadu, lai gan lielākā daļa cilvēku mirst pirms sešdesmit gadu vecuma, tāpēc dažas astrālās būtnes dzīvo daudz ilgāk nekā parastais astrālās eksistences ilgums. Astrālās pasaules apmeklētāji tur uzturas ilgāku vai īsāku laiku atbilstoši savas fiziskās karmas svaram, kas viņus noteiktā laikā atvelk atpakaļ uz zemes.

"Astrālajai būtnei nav sāpīgi jācīnās ar nāvi, atmetot savu gaismas ķermeni. Daudzas no šīm būtnēm tomēr jūtas nedaudz nervozas, domājot par astrālās formas atstāšanu smalkākas cēloņsakarības dēļ. Astrālā pasaule ir brīva no piespiedu nāves, slimībām un vecuma. Šīs trīs bailes ir zemes lāsts, kur cilvēks ir ļāvis savai apziņai..." uz identificēt pats gandrīz pilnībā ar a trausls fizisks ķermenis prasot konstante palīdzība no gaiss, ēdiens un miegs, lai vispār pastāvētu.

"Fizisko nāvi pavada elpas izzušana un miesas šūnu sairšana. Astrālā nāve sastāv no dzīvības tronu, to izpausto enerģijas vienību, kas veido astrālo būtņu dzīvību, izkļiedes. Fiziskās nāves brīdī būtne zaudē savu miesas apziņu un sāk apzināties savu smalko ķermeni astrālajā pasaulē. Piedzīvojot astrālo nāvi noteiktajā laikā, Tādējādi būtne pāriet no astrālās dzimšanas un nāves apziņas uz fiziskās dzimšanas un nāves apziņu. Šie atkārtotie astrālās un fiziskās ietvēruma cikli ir visu neapgaismoto būtņu neizbēgamais liktenis. Svētajos Rakstos sniegtās debesu un elles definīcijas dažreiz satrauc cilvēka dziļāko nekā zemāpziņas līmeni. atmiņas no viņa garš sērija no pieredze iekšā tas liksms astrāls un vilšanos sagādājošas sauszemes pasaules."

"Mīļotais Skolotāj," es jautāju, "vai jūs, lūdzu, varētu sīkāk aprakstīt atšķirību starp atdzimšanu uz Zemes un astrālajā, kā arī cēloņsakarību sfērā?"

"Cilvēks kā individualizēta dvēsele būtībā ir cēloņsakarību apveltīts ar ķermeni," paskaidroja mans guru. "Šis ķermenis ir matrica." no tas trīsdesmit pieci *idejas* nepieciešams ar Dievs kā tas pamata vai cēlonisks doma spēki no kuru Viņš vēlāk izveidoja no deviņpadsmit elementiem veidoto smalko astrālo ķermeni un no sešpadsmit elementiem veidoto rupjo fizisko ķermeni.

"Astrālā ķermeņa deviņpadsmit elementi ir mentālais, emocionālais un dzīvības
troniskais. Deviņpadsmit komponenti ir intelekts; ego; jūtas; prāts (maņu apziņa);
pieci *zināšanu instrumenti* , smalkie redzes, dzirdes, ožas, garšas un taustes maņu
analogi; pieci *darbības instrumenti* , mentālā atbilstība izpildes spējām vairot,
izdalīt,"

runāt, staigāt un vingrināt manuālās prasmes; un pieci *dzīvības spēka instrumenti* — tie, kas spēj veikt ķermeņa kristalizācijas, asimilācijas, izvadīšanas, metabolisma un cirkulācijas funkcijas. Šis smalkais deviņpadsmit elementu astrālais ietvars izdzīvo arī pēc fiziskā ķermeņa nāves, kas sastāv no sešpadsmit rupjiem metāliskiem un nemetāliskiem elementiem.

"Dievs sevī izdomāja dažādas idejas un projicēja tās sapņos. Tā nu Kosmiskā Sapņa Dāma uzplauka, rotāta ar visām savām kolosālajām, bezgalīgajām relativitātes rotām."

"Trīsdesmit piecās cēloņsakarības ķermeņa domāšanas kategorijās Dievs izstrādāja visas cilvēka deviņpadsmit būtņu sarežģītības." astrāls un sešpadsmit fizisks kolēģi. Autors kondensācija no vibrācijas spēki, Vispirms smalko, tad rupjo, Viņš radīja cilvēka astrālo ķermeni un visbeidzot viņa fizisko formu. Saskaņā ar relativitātes likumu, saskaņā ar kuru Pirmā Vienkāršība ir kļuvusi par mulsinošu daudzveidību, cēloņsakarības kosmos un cēloņsakarības ķermenis atšķiras no astrālā kosmosa un astrālā ķermeņa; fiziskais kosmos un fiziskais ķermenis līdzīgi raksturīgi atšķiras no citām radīšanas formām.

"Miesas ķermenis ir veidots no Radītāja fiksētiem, objektizētiem sapņiem. Dualitātes ir vienmēr klātesošas uz Zemes: slimība un veselība, sāpes un prieks, zaudējums un ieguvums. Cilvēki atrod ierobežojumus un pretestību trīsdimensiju matērijā. Kad cilvēka vēlmi dzīvot nopietni satricina slimība vai citi cēloņi, pienāk nāve; smagais miesas apvalks uz laiku tiek nomests. Tomēr dvēsele paliek ietverta astrālajā un cēloņsakarību ķermeņos. **43-7**" Līmējošais spēks, ar kuru visi trīs ķermeņi ir saistīti kopā, ir vēlme. Nepiepildītu vēlmju spēks ir visas cilvēka verdzības sakne.

"Fiziskās vēlmes sakņojas egoismā un jutekļu baudās. Sensoriskās pieredzes piespiešana vai kārdinājums ir spēcīgāks par vēlmju spēku, kas saistīts ar astrālajām piesaistēm vai cēloņsakarību uztveri."

Astrālās vēlmes koncentrējas ap baudu vibrāciju izteiksmē. Astrālās būtnes bauda sfēru ēterisko mūziku un ir apburtas, redzot visu radību kā neizsīkstošas mainīgas gaismas izpausmes. Astrālās būtnes arī saņem, garšo un pieskaras gaismai. Tādējādi astrālās vēlmes ir saistītas ar astrālās būtnes spēju visus objektus un pieredzi pārvērst gaismas formās vai kā sablīvētas domas vai sapņus.

"Cēloņsakarība vēlmes ir izpildīts ar uztvere tikai. The gandrīz bez maksas būtnes PVO ir ietvarā tikai cēloņķermenī visu Visumu redz kā Dieva sapņu ideju realizācijas; tīrā domāšanā tie var materializēt jebko. Tāpēc cēloņsakarības būtnes fizisko sajūtu vai astrālo baudu baudīšanu uzskata par rupju un dvēseles smalkajām jūtām nomācošu. Cēlonības būtnes savas vēlmes īsteno, tās acumirkli materializējot. **43-8** Tie, kurus sedz tikai smalkais cēloņsakarības ķermeņa plīvurs, var radīt Visumus pat kā Radītājs. Tā kā visa radība ir veidota no kosmiskā sapņa tekstūras,

dvēselei, kas plāni ietērpta cēloņsakarībā, ir plašas spēka atziņas.

"Dvēsele, kas pēc dabas ir neredzama, ir atpazīstama tikai pēc tās ķermeņa vai ķermeņu klātbūtnes." tikai klātbūtne no a ķermenis nozīmē ka tā eksistence ir izgatavots iespējams ar nepiepildīts vēlmes. 43-

"Kamēr cilvēka dvēsele ir ietverta vienā, divos vai trijos ķermeņa apvalkos, cieši noslēgtos ar neziņas un vēlmju korķiem, tā nevar saplūst ar Gara jūru. Kad rupjais fizisko trauku iznīcina nāves āmurs, pārējos divus apvalkus — astrālo un cēloņsakarības joprojām paliek, lai neļautu dvēselei apzināti pievienoties Visuresošajai Dzīvībai. Kad ar gudrības palīdzību tiek sasniegta vēlmju neesamība, tās spēks sadala divus atlikušos traukus. Mazā cilvēka dvēsele parādās, beidzot brīva; tā ir vienota ar Bezmērķīgo Amplitūdu.

Es jautāja mans dievišķs guru uz šķūnis tālāk gaisma ieslēgts tas augsts un noslēpumains cēlonisks pasaule.

"Cēloņu pasaule ir neaprakstāmi smalka," viņš atbildēja. "Lai to saprastu, būtu piemēroti tik milzīgām koncentrēšanās spējām, ka viņš varētu aizvērt acis un vizualizēt astrālo kosmosu un fizisko kosmosu visā to plašumā — gaismas balonu ar cieto grozu — kā eksistējošus tikai idejās. Ja ar šo pārcilvēcisko koncentrēšanos izdotos pārvērst vai risināšana tas divi kosmosi ar visi viņu sarežģītības iekšā caurspīdīgs idejas, viņš gribētu tad sasniegt cēloņsakarību pasauli un nostāties uz prāta un matērijas saplūšanas robežas. Tur visas radītās lietas – cietvielas, šķidrumus, gāzes, elektrību, enerģiju, visas būtnes, dievus, cilvēkus, dzīvniekus, augus, baktērijas – tiek uztvertas kā apziņas formas, tāpat kā cilvēks var aizvērt acis un apzināties, ka viņš eksistē, pat ja viņa ķermenis ir neredzams viņa fiziskajām acīm un ir klātesošs tikai kā ideja.

"Visu, ko cilvēks var darīt iztēlē, cēloņsakarības būtne var darīt realitātē. Vislielākais iztēles bagātais cilvēka intelekts spēj, tikai prātā, svārstīties no vienas domāšanas galējības uz otru, garīgi lēkāt no planētas uz planētu vai bezgalīgi krist mūžības bedrē, vai planēt kā raķete galaktikas kupolā, vai mirdzēt kā prožektors virs Piena Ceļiem un zvaigžņotajām telpām. Bet būtnēm cēloņsakarības pasaulē ir daudz lielāka brīvība, un tās var bez piepūles izpaust savas domas tūlītējā objektivitātē, bez jebkādiem materiāliem vai astrāliem šķēršļiem vai karmiskiem ierobežojumiem. "

"Cēlonības būtnes apzinās, ka fiziskais kosmos galvenokārt nav veidots no elektroniem, kā arī nav Astrālais kosmos pamatā sastāv no dzīvības troniem – abi patiesībā ir radīti no vissīkākajām Dieva domas daļiņām, sagrieztas un sadalītas ar *maiju* , relativitātes likumu, kas iejaucas, lai šķietami atdalītu Noumenonu no Viņa parādībām.

"Cēlonības pasaulē dvēseles atpazīst viena otru kā individualizētus prieka Gara punktus; viņu domas-lietas ir vienīgie objekti, kas tās ieskauj. Cēlonības būtnes atšķirību starp saviem ķermeņiem un domām uztver tikai kā idejas. Tāpat kā cilvēks, aizverot acis, var vizualizēt žilbinoši baltu gaismu vai vāju zilu dūmaku, tā arī cēloņsakarības būtnes ar domu vien spēj redzēt, dzirdēt, just, nogaršot un

pieskarties; tās rada jebko vai izšķīdina to ar kosmiskā prāta spēku."

"Gan nāve, gan atdzimšana cēloņsakarību pasaulē notiek domās. Cēlonības ķermeņu būtnes mīlojas tikai ar mūžīgi jaunu zināšanu ambrozija. Viņi dzer no miera avotiem, klīst pa uztveres bezceļu augsni, peldas svētlaimes okeānā – bezgalīgajā. Redziet, kā viņu spožie domu ķermeņi traucas garām triljoniem Gara radītu planētu, svaigiem Visumu burbuļiem, gudrības zvaigznēm, zeltainu miglāju spokainajiem sapņiem, visā Bezgalības debeszilajā klēpī!

"Daudzas būtnes tūkstošiem gadu paliek cēloniskajā kosmosā. Dziļākas ekstāzes rezultātā atbrīvotā dvēsele tad atkāpjas no mazā cēloniskā ķermeņa un uzvelk cēloniskā kosmosa plašumus. Visi atsevišķie ideju virpuļi, partikulēti spēka, mīlestības, gribas, prieka, miera, intuīcijas, klusuma, paškontroles un koncentrēšanās viļņi izkūst mūžam priecīgajā Svētlaimes jūrā. Dvēselei vairs nav jāpiedzīvo savs prieks kā individualizētam apziņas vilnim, bet gan saplūst ar Vienoto Kosmisko okeānu ar visiem tā viļņiem – mūžīgiem smiekliem, satricinājumiem, pulsāciju."

"Kad dvēsele ir ārpus trīs ķermeņu kokona, tā uz visiem laikiem izklūst no relativitātes likuma un kļūst par neizsakāmu Mūžīgi Esošo. **43-10**" Lūk, Visuresošā tauriņš, kura spārnos iegravēti zvaigznes, mēneši un saules! Dvēsele, kas izvērsusies Garā, paliek viena bezgaismas, beztumsas, bezdomu domu valstībā, apreibināta ar savu prieka ekstāzi Dieva sapnī par kosmisko radišanu.

"A bezmaksas dvēsele!" Es ejakulēts iekšā bijība.

"Kad dvēsele beidzot izklūst no trim miesas maldu krūkām," turpināja Meistars, "tā kļūst par vienu ar Bezgalīgo, nezaudējot individualitāti. Kristus bija ieguvis šo galīgo brīvību vēl pirms dzimšanas kā Jēzus. Trijos savas pagātnes posmos, kas viņa zemes dzīvē simbolizēti kā trīs nāves un augšāmcelšanās pieredzes dienas, viņš bija sasniedzis spēku pilnībā atdzimt Garā."

"Neattīstītam cilvēkam ir jāiziet cauri neskaitāmām zemes, astrālām un cēloņsakarību iemiesojumiem, lai izklūtu no saviem trim ķermeņiem. Meistars, kurš sasniedz šo galīgo brīvību, var izvēlēties atgriezties uz zemes kā pravietis, lai atvestu citus cilvēkus atpakaļ pie Dieva, vai arī, tāpat kā es, viņš var izvēlēties uzturēties astrālajā kosmosā. Tur glābējs uzņemas daļu no iedzīvotāju karmas nastas **43-11.**" un tādējādi palīdz tām pārtraukt reinkarnācijas ciklu astrālajā kosmosā un pastāvīgi doties uz cēloņsakarību sfērām. Vai arī atbrīvota dvēsele var ieiet cēloņsakarību pasaulē, lai palīdzētu savām būtnēm saīsināt savu laiku cēloņsakarību ķermenī un tādējādi sasniegt Absolūto Brīvību."

"Augšāmceltais, es vēlos uzzināt vairāk par karmu, kas dvēselēm liek atgriezties trijās pasaulēs." Es nodomāju, ka varētu klausīties savu vizinošo Skolotāju mūžīgi. Nekad viņa zemes dzīvē es nebiju spējis vienlaikus apgūt tik daudz viņa gudrības. Tagad es pirmo reizi saņēmu skaidru, noteiktu ieskatu mīklainajās dzīvības un nāves starptelpās.

"Cilvēka fiziskā karma jeb vēlmes ir pilnībā jāatrisina, pirms viņa pastāvīga uzturēšanās astrālajās pasaulēs kļūst iespējama," mans guru paskaidroja savā aizraujošajā balsī. "Dzīvo divu veidu būtnes iekšā tas astrāls sfēras. Tie PVO joprojām ir zemes karma uz atbrīvoties no un PVO tāpēc tiem, kam ir atkārtoti jāapdzīvo rupjš fiziskais ķermenis, lai samaksātu savus karmiskos parādus, pēc

fiziskās nāves varētu tikt klasificēti kā pagaidu viesi astrālajā pasaulē, nevis kā pastāvīgie iedzīvotāji.

"Būtnēm ar neatgūtu zemes karmu pēc astrālās nāves nav atļauts doties uz kosmisko ideju augsto cēloņsakarību sfēru, bet tām jāpārvietojas tikai starp fizisko un astrālo pasauli un atpakaļ, secīgi apzinoties savu sešpadsmit rupjo elementu fizisko ķermeni un deviņpadsmit smalko elementu astrālo ķermeni. Tomēr pēc katra fiziskā ķermeņa zaudējuma neattīstīts..."

Būt no zemes lielākoties paliek dziļā nāves miega apreibumā un gandrīz neapzinās skaisto astrālo sfēru. Pēc astrālās atpūtas šāds cilvēks atgriežas materiālajā plānā, lai iegūtu turpmākas mācības, pakāpeniski pierodot pie atkārtotu ceļojumu laikā smalkas astrālās tekstūras pasaules.

"Normāli vai ilgstoši astrālā Visuma iedzīvotāji, savukārt, ir tie, kuriem, uz visiem laikiem atbrīvotiem no visām materiālajām ilgām, vairs nav jāatgriežas pie Zemes rupjām vibrācijām." Šādām būtnēm ir jāatstrādā tikai astrālā un cēloņsakarība. Astrālās nāves brīdī šīs būtnes pāriet uz bezgalīgi smalkākā un delikātākā cēloņsakarību pasaule. Atmetot cēloņsakarību ķermeņa domu formu noteikta laika perioda beigās, ko nosaka kosmiskais likums, šīs attīstītās būtnes pēc tam atgriežas Hiranjalokā vai līdzīgā augstā astrālā planētā, atdzimstot jaunā astrālā ķermenī, lai atstrādātu savu neatpirkto astrālo karmu.

"Mans dēls, tagad tu vari pilnīgāk saprast, ka esmu augšāmcēlies ar dievišķu lēmumu," turpināja Šrī Juktešvars, "kā astrāli reinkarnējošo dvēseļu glābējs, kas atgriežas tieši no cēloņsakarības sfēras, nevis kā to astrālo būtnu glābējs, kas nāk no Zemes. Tie, kas ir no Zemes, ja viņiem joprojām ir materiālās karmas paliekas, nepaceļas uz tik augstām astrālajām planētām kā Hiranjaloka."

"Tāpat kā vairums cilvēku uz Zemes nav iemācījušies ar meditācijas palīdzību — ieguvuši redzi, lai novērtētu pārāks prieki un priekšrocības no astrāls dzīve un tādējādi, pēc nāve, vēlme uz atgriešanās uz ierobežoto, nepilnīgo zemes prieku dēļ tik daudzas astrālās būtnes savu astrālo ķermeņu normālas sadalīšanās laikā nespēj iztēloties attīstīto garīgā prieka stāvokli cēloņsakarību pasaulē un, kavējoties domās par rupjāku un krāšņāku astrālo laimi, ilgojas atgriezties astrālajā paradīzē. Šādām būtnēm ir jāatbrīvojas no smagās astrālās karmas, pirms tās var sasniegt pēc tam astrālā nāve ir pastāvīga uzturēšanās cēloņsakarību domu pasaulē, tik vāji atdalīta no Radītāja.

"Tikai tad, kad būtnēi vairs nav vēlmju pēc pieredzēm astrālajā kosmosā, kas patīk acīm, un to nevar kārdināt atgriezties tur, tā paliek cēloņsakarību pasaulē. Pabeidzot tur visas cēloņsakarību karmas jeb pagātnes vēlmju sēklu atpestīšanas darbu, iesprostotā dvēsele izgrūž pēdējo no trim neziņas korķiem un, iznākot no cēloņsakarību ķermeņa pēdējās burkas, sajaucas ar Mūžīgo."

"Tagad darīt tu saproti?" Meistars smaidīja tātad burvīgi!

"Jā, cauri tavs žēlastība. Es rīts bez vārdiem ar prieks un pateicība."

Nekad no dziesmām vai stāstiem nebiju saņēmis tik iedvesmojošas zināšanas. Lai gan hinduistu raksti atsaucas uz cēloņsakarību un astrālo pasauli un uz cilvēka trim ķermeņiem, cik tālas un bezjēdzīgas šīs lappuses ir salīdzinājumā ar mana augšāmceltā Skolotāja silto autentiskumu! Viņam patiesi nepastāvēja neviena "neatklāta zeme, no kuras dzimtenes neatgriežas neviens ceļotājs"!

"Cilvēka trīs ķermeņu savstarpējā saistība izpaužas daudzos veidos caur viņa trīsdalīgo dabu," mans lieliski guru gāja ieslēgts. "Iekšā tas nomodā štats ieslēgts zeme a cilvēks būtne ir apzinīgs vairāk vai mazāk no saviem trim transportlīdzekļiem. Kad viņš jutekliski ir apņēmies nogaršot, saost, aptaustīt, klausīties,

jeb redzot, viņš darbojas galvenokārt caur savu fizisko ķermeni. Vizualizējot vai gribot, viņš darbojas galvenokārt caur savu astrālo ķermeni. Viņa cēloņsakarības vide izpaužas, kad cilvēks domā vai dziļi iegrimst pašanalīzē vai meditācijā; gēnija kosmiskās domas rodas cilvēkam, kurš regulāri kontaktējas ar savu cēloņsakarības ķermeni. Šajā ziņā indivīdu var plaši klasificēt kā "materiālu cilvēku", "enerģisku cilvēku" vai "intelektuālu cilvēku".

"Cilvēks apmēram sešpadsmit stundas dienā identificē sevi ar savu fizisko ķermeni. Pēc tam viņš gul; ja viņš sapņo, viņš paliek savā astrālajā ķermenī, bez piepūles radot jebkuru objektu, tāpat kā to dara astrālās būtnes. Ja cilvēka miegs ir dziļš un bez sapņiem, viņš vairākas stundas spēj pārnest savu apziņu jeb "es" sajūtu uz cēloņsakarību ķermeni; šāds miegs ir atdzīvinošs. Sapņotājs kontaktējas ar savu astrālo, nevis cēloņsakarību ķermeni; viņa miegs nav pilnībā atsvaidzinošs."

Es bija bijis ar mīlestību novērošana Šrī Juktešvara kamēr viņš deva viņa brīnumains ekspozīcija.

"Eņģeliskais guru," es teicu, "tavs ķermenis izskatās tieši tāpat kā toreiz, kad es pēdējo reizi par to raudāju Puri ašramā."

"Ak, jā, mans jaunais ķermenis ir perfekta vecā kopija. Es materializēju vai dematerializēju šo formu jebkurā laikā pēc vēlēšanās, daudz biežāk nekā to darīju uz Zemes. Pateicoties ātrai dematerializēšanai, es tagad acumirkļi ceļoju ar gaismas ekspresi no planētas uz planētu vai pat no astrālā uz cēloņsakarību vai uz fizisko kosmosu." Mans dievišķais guru pasmaidīja. "Lai gan tu šajās dienās pārvietojies tik ātri, man nebija grūtību tevi atrast Bombejā!"

"O Meistars, Es bija sērojošs tāpat dziļi par tavs nāve!"

"Ak, kur es nomiru? Vai te nav kāda pretruna?" Šrī Juktešvara acis mirdzēja mīlestībā un izpriecā.

"Tu tikai sapņoji uz zemes; uz tās zemes tu redzēji manu sapņu ķermeni," viņš turpināja. "Vēlāk" tu apraki šo sapņa tēlu. Tagad mans smalkākais miesīgais ķermenis, ko tu redzi un pat tagad diezgan cieši apskauj!, ir augšāmcēlies uz citas smalkākas Dieva sapņu planētas. Kādu dienu tas smalkāks sapņu ķermenis un smalkāka sapņu planēta zudīs; arī tās nav mūžīgas. Visiem sapņu burbuļiem galu galā ir jāpārsprāgst pie pēdējā nomoda pieskāriena. Atšķir, mans dēls Jogananda, sapņus no Realitātes!

Vedāntikas **43-12** ideja Augšāmcelšanās mani pārsteidza ar brīnumu. Man bija kauns, ka es līdzjūtos Skolotājam, kad Puri redzēju viņa nedzīvo ķermeni. Beidzot es sapratu, ka mans guru vienmēr bija pilnībā nomodā Dievā, uztverot savu dzīvi un aiziešanu uz zemes, kā arī savu pašreizējo augšāmcelšanos kā neko vairāk kā dievišķo ideju relativitāti kosmiskajā sapnī.

"Es tagad tev, Jogananda, esmu pastāstījis patiesību par savu dzīvi, nāvi un augšāmcelšanos. Neskumsti par mani; drīzāk izplati visur manas augšāmcelšanās stāstu no Dieva sapņotās cilvēku zemes uz citu Dieva sapņotu planētu ar astrāli ietērtām dvēselēm! Jauna cerība tiks iedvesta ciešanu pārņemto, nāves baidošo pasaules sapņotāju sirdīs."

"Jā, Meistars!" Kā labprātīgi gribētu Es dalīties ar citi mans prieks plkst. viņa augšāmcelšanās!

"Uz zemes mani standarti bija nepatīkami augsti, nepiemēroti vairuma vīriešu dabai. Bieži vien es tevi rāju vairāk, nekā vajadzēja. Tu izturēji manu pārbaudījumu; tava mīlestība mirdzēja cauri visu pārmetumu mākoņiem." Viņš maigi piebilda: "Arī es šodien esmu nācis, lai tev pateiktu: nekad vairs neskatīšos ar bargu nosodījumu. Es tevi vairs nerāstu."

Cik ļoti man pietrūka mana diženā guru pārmācības! Katrs no tām bija bijis kā aizsardzības sargeņģelis.

"Mīļākais Meistars! Pārmetums es a miljons reizes darīt lamāt es tagad!"

"Es tevi vairs nerāšu." Viņa dievišķā balss bija nopietna, tomēr ar smieklīgu pieskaņu. "Tu un es smaidīsim kopā, kamēr vien mūsu divas formas Dieva *maijā* - sapnī - izskatīsies atšķirīgas. Visbeidzot, mēs saplūdisim vienā Kosmiskajā Iemīļotajā; mūsu smaidi būs Viņa smaids, mūsu vienotā prieka dziesma, kas vibrēs cauri mūžībai, lai tiktu raidīta Dievam saskaņotām dvēselēm!"

Šrī Juktešvars man sniedza ieskatu dažos jautājumos, kurus es šeit nevaru atklāt. Divu stundu laikā, ko viņš pavadīja kopā ar mani Bombejas viesnīcas numuriņā, viņš atbildēja uz katru manu jautājumu. Vairāki pasaules pareģojumi, ko viņš izteica tajā 1936. gada jūnija dienā, jau ir piepildījušies.

"Es tevi tagad atstāju, mīlotā!" Pēc šiem vārdiem es jutu, kā Meistars izkūst manās apskāvienos .

nirbikalpa samadhi durvīm un piesauc mani, es nāksu pie tevis miesā un asinīs, tāpat kā šodien."

Ar šo debesu solījumu Šrī Juktešvara pazuda no manām acīm. Mākoņa balss atkārtoja muzikālā pērkona dārdā: "Pastāsti visu! Ikviens, kurš ar *nirbikalpas* apzināšanos zina, ka tava zeme ir Dieva sapnis, var nonākt uz smalkākas, sapņa radītas planētas Hiranjalokas, un tur atrast mani augšāmceltu ķermenī, kas ir tieši tāds pats kā mans zemes ķermenis. Jogananda, pastāsti visu!"

Šķiršanās bēdas bija pazudušas. Žēlums un bēdas par viņa nāvi, kurš ilgi bija laupījis manu mieru, tagad pazuda lielā kaunā. Svētlaipe kā strūklaka plūda caur bezgalīgām, jaunatvērtām dvēseles porām. Senatnē aizsērējušas ar neizmantošanu, tagad tās paplašinājās tīrībā, ekstāzes straumēm plūstot. Zemapziņas domas un sajūtas par maniem iepriekšējiem iemīļojumiem atbrīvojas no saviem karmiskajiem traipiem, ko spoži atjaunojusi Šrī Juktešvara dievišķā vizīte.

Šajā savas autobiogrāfijas nodaļā esmu paklausījis sava guru pavēlei un izplatījis

labo vēsti, lai gan tā vēlreiz mulsina neinteresantu paaudzi. Cilvēks labi zina, ka ir pazemība; izmisums reti kad ir svešs; tomēr šīs ir perversijas, kas nav daļa no cilvēka patiesā likteņa. Dienā, kad viņš to vēlas, viņš tiek nostādīts uz brīvības ceļa. Pārāk ilgi viņš ir klausījies savu "putekļu-tu esi" padomdevēju mitrajā pesimismā, nepievēršot uzmanību neuzvaramajai dvēselei.

Es bija ne tas tikai viens privilīgēts uz lūk tas Augšāmcēlies Guru.

Viena no Šrī Juktešvaras čelām bija gados vecāka sieviete, kuru sirsnīgi sauca par *Ma* (Māte), kuras mājas atradās netālu no Puri vientuļnieka mītnes. Meistars savas rīta pastaigas laikā bieži apstājās, lai aprunātos ar viņu. 1936. gada 16. marta vakarā Ma ieradās ašramā un vēlējās satikt savu guru.

"Kāpēc gan, Meistars nomira pirms nedēļas!" Svami Sebananda, kurš tagad bija Puri vientuļnieka mītnes pārzinis, skumji uz viņu paskatījās.

"Tas nav iespējams!" Viņa viegli pasmaidīja. "Varbūt tu tikai centies pasargāt guru no neatlaidīgiem apmeklētājiem?"

"Nē," Sebananda atstāstīja bērnu detaļas. "Nāc," viņš teica, "es tevi aizvedīšu uz priekšdārzu pie Šrī Juktešvardži kapa."

Mamma papurināja galvu. "Viņam nav kapa! Šorīt pulksten desmitos viņš savā ierastajā gaitā pagāja gar manām durvīm! Es vairākas minūtes ar viņu runāju gaišajā ārā."

"Nāciet šis vakars uz tas ašrams, viņš teica.

"Esmu klāt! Lai svētība līst pār šo veco sirmo galvu! Nemirstīgais guru vēlējās, lai es saprastu, kādā transcendentālā ķermenī viņš mani šorīt apmeklēja!"

The pārsteigts Sebananda noietās ceļos pirms viņu.

"Mammu," viņš teica, "kas a svars no bēdas tu lifts no mans sirds! Viņš ir augšāmcēlies!"

.....
43-1 : Iekšā *Sabikalpa samadhi* tas bhakta ir garīgi progresējis uz a štats no iekšējs dievišķs savienība, bet nevar uzturēt savu kosmiskā apziņa izņemot iekšā tas nekustīgs transa stāvoklis. Autors nepārtraukts meditācija, viņš sasniedz tas pārāks štats nirbikalpa *samadhi* , kur viņš brīvi pārvietojas pasaulē un pilda savus ārējos pienākumus, nezaudējot Dieva apzināšanos.

43-2 : Šrī Juktešvara lietots tas vārds *prāna* ; Es ir tulkots tas kā dzīvības troniem. The Hindu Svētie Raksti atsaukties ne tikai uz tas *anu* , "atoms", un uz tas *Paramanu* "ārpus tas atoms," smalkāks elektronisks enerģijas; bet arī uz *prāna* , "radošums lifetronic spēks." Atomi un elektroni ir akls spēki; *prāna* ir pēc būtības inteliģents. The prāna dzīvības troniem iekšā tas spermatozoīdi un olšūnas, piemēram, vadīt embrionālo attīstību saskaņā ar karmisko plānu.

43-3 *Mantras* īpašības vārds , dziedātas sēklu skaņas, ko izstaro mentālā koncentrācijas lielgabals. *Purānas* (senās *šāstras*) vai traktāti) aprakstīt šie *mantrisks* kari starp *deva* un *asuras* (dievi un dēmoni). An *asura* vienreiz mēģināja lai nogalinātu *dēvu* ar spēcīgu dziedājumu. Taču nepareizas izrunas dēļ mentālā bumba iedarbojās kā bumerangs un nogalināja dēmonu.

43-4 : Piemēri no tāds pilnvaras ir ne vēlēšanās pat ieslēgts zeme, kā iekšā tas lieta no Helēna Kellers un cits reti būtnes.

43-5 : Kungs Buda bija vienreiz jautāja kāpēc a vīrietis vajadzētu mīlestība visi personas vienādi. "Tāpēc," tas lieliski skolotājs atbildēja, "iekš ļoti daudzi un daudzveidīgs dzīves ilgums no katrs vīrietis, katru cits būtne ir plkst. viens laiks vai cits bijis dārgais uz viņu."

43-6 : The astoņi elementārs īpašības kurš ieiet iekšā visi izveidots dzīve, no atoms uz vīrietis, ir zeme, ūdens, uguns, gaiss, ēters, kustība, prāts un individualitāte. (*Bhagavad Gita* : VII:4.)

43-7 : Ķermenis nozīmē jebkurš dvēseles ietvars, vai bruto vai smalks. The trīs ķermeņi ir būri priekš tas Putns no Paradīze.

43-8 : Pat kā Babadži palīdzēja Lahiri Mahasaja uz atbrīvoties pats no a zemapziņa vēlme no daži pagātne dzīve priekš a pils kā aprakstīts 34. nodaļā.

43-9 : "Un Viņš tiem sacīja: "Kur būs maita, tur pulcēsies ērgļi." - *Lūkas* 17:37. tas dvēsele ir ietvarā iekšā tas fizisks ķermenis vai iekšā tas astrāls ķermenis vai iekšā tas cēlonisks ķermenis, tur tas ērgļi no Vēlmes, kas izmanto cilvēka maņu vajības vai astrālās un cēloņsakarības, arī pulcēsies, lai dvēseli turētu ieslodzījumā .

43-10 : "To, kas uzvarēs, Es darīšu par stabu Sava Dieva templī, un viņš vairs neizies (t.i., atdzims)" nē vairāk). Uz viņš ka pārvarēt griba Es dotācija uz sēdēt ar es iekšā mans tronis, pat kā Es arī pārvarēja, un .rīts komplekts lejup ar mans Tēvs iekšā viņa tronis." - *Atklāsmes grāmata* 3:12, 21

43-11 Šrī Juktešvars norādīja, ka pat savā zemes iemiesojumā viņš laiku pa laikam bija uzņēmies slimības nastu uz gaišināt viņa mācekļu karma, tātad iekšā tas astrāls pasaule viņa misija kā a glābējs iespējots viņš uz ņemt ieslēgts noteikts Hiranjalokas iedzīvotāju astrālo karmu un tādējādi paātrina viņu evolūciju augstākajā cēloņsakarību pasaulē.

43-12 : Dzīve un nāve kā relativitātes no doma tikai. *Vedānta* punkti ārā ka Dievs ir tas tikai Realitāte; visi radīšana vai atsevišķi eksistence ir *maiya* vai ilūzija. Šis filozofija no monisms saņemts tā augstākais izteiksme iekšā tas *Upaniṣadu* Šankaras komentāri.

NODAĻA: 44

Ar Mahatma Gandijs Plkst. Vardha

"Laipni lūgti Vardhā!" Mahādevs Desai, Mahatmas Gandija sekretārs, sveicināja Blečas jaunkundzi, Raita kungu un mani ar šiem sirsnīgajiem vārdiem un *khaddaras* (pašdarinātas kokvilnas) vainagu dāvanu. Mūsu mazā grupa tikko bija nokāpusi no zirgiem Vardhas stacijā agrā augusta rītā, priecīgi atstāt vilciena putekļus un karstumu. Nodevuši bagāžu vērša pajūgā, mēs kopā ar Desai kungu un viņa pavadoņiem Babasahebu Dešmuku un Dr. Pingali iekāpām vaļējā automašīnā. Īss brauciens pa dubļainiem lauku ceļiem mūs aizveda uz *Maganvadi* , Indijas politiskā svētā ašramu.

Desai kungs mūs tūlīt aizveda uz rakstāmtelpu, kur, sakrustotām kājām, sēdēja Mahatma Gandijs. Vienā rokā pildspalva, otrā papīra lapa, sejā plats, valdzinošs, sirsnīgs smaids!

"Laipni lūgti!" viņš uzskricelēts iekšā Hindi valoda; tas bija a Pirmdien, viņa iknedēļas diena no klusums.

Lai gan šī bija mūsu pirmā tikšanās, mēs viens otram uzsmaidījām ar sirsnīgu starojumu. 1925. gadā Mahatma Gandijs pagodināja Ranči skolu ar savu vizīti un

ierakstīja tās viesu grāmatā laipnu veltījumu.

Mazais, 45 kilogramus smagais svētais staroja ar fizisku, garīgu un dvēselisku veselību. Viņa maigās, brūnās acis mirdzēja ar inteligenci, sirsnību un izšķiršanas spējām; šis valstsvīrs ir sacenties ar prātu un uzvarējis tūkstoš juridiskās, sociālās un politiskās cīņās. Neviena cits pasaules līderis nav ieguvis tādu drošo nišu savas tautas sirdīs, kādu Gandijs ieņēma Indijas labā. neizglītotu miljonu. Viņu spontālais veltījums ir viņa slavenais tituls — *Mahatma*, "lielā dvēsele". **44-1** Tikai viņiem Gandijs aprobežojas ar plaši karikatūrizēto gurnautni, kas simbolizē viņa vienotību ar apspiestajām masām, kuras neko vairāk nevar atļauties.

Mahatma Gandijs

Es baudu klusas pusdienas ar Indijas politisko svēto viņa vientuļniekā
Vardhā, 1935. gada augustā.

"Ašrama iemītnieki ir pilnībā jūsu rīcībā; lūdzu, zvaniet viņiem jebkuram pakalpojumam." Ar sev raksturīgo pieklājību Mahatma pasniedza man šo steigā rakstīto zīmīti, kamēr Desai kungs vadīja mūsu grupu no rakstāmistabas uz viesu namu.

Mūsu gids mūs veda cauri augļu dārziem un ziedošiem laukiem uz ēku ar dakstiņu jumtu un režgotiem logiem. Desai kungs teica, ka priekšpagalma aka, divdesmit piecu pēdu diametrā, tika izmantota laistīšanai; netālu atradās rotējošs cementa rats rīsu kulšanai. Katrā no mūsu mazajām guļamistabām atradās tikai pats svarīgākais - no virvēm darināta gulta. Balinātā virtuve... Vienā stūrī atradās krāns, bet citā — ugunskurs ēdiena gatavošanai. Mūsu ausis sasniedza vienkāršas arkādiešu skaņas — vārnu un zvirbuļu kladzināšana, lopu maurošana un kalnu kladzināšana, ar kuriem

skalda akmeņus.

Novērošana kungs Wright's ceļot dienasgrāmata, kungs Desai atvērts a lapa un rakstīja
ieslēgts tas a saraksts no *Satjagraha*

"Nevardarbība; Patiesība; Nezagšana; Celibāts; Neīpašumtiesību nepiesavināšanās; Ķermeņa darbs; Garšas kontrole; Bez bailība; Vienlīdzīga cieņa pret visām reliģijām; *Svodeši* (mājražotāju lietošana); Brīvība no neaizskaramības. Šie vienpadsmit jāievēro kā solījumi pazemības garā."

(Gandijs pats parakstīts šis lapa ieslēgts tas sekojošais diena, dodot tas datums arī augusts 27, 1935. gadā.)

Divas stundas pēc mūsu ierašanās mani un manus biedrus izsauca pusdienās. Mahatma jau sēdēja zem ašrama lieveņa arkādes, pretī pagalmam no sava kabineta. Apmēram divdesmit pieci basām kājām esoši *satjagrahi* tupēja pie misiņa krūzēm un šķīvjiem. Kopienas lūgšanu koris; pēc tam maltīte, kas tika pasniegta no lieliem misiņa podiem ar *čapati* (pilngraudu neraudzētu maizi), pārkaisītu ar *gī sviestu* ; *talsari* (vārītiem un sagriežtiem dārzeņiem) un citronu ievārījumu.

Mahatma ēda *čapati* , vārītas bietes, dažus jēlus dārzeņus un apelsīnus. Viņa šķīvja malā bija liels gabals ļoti rūgtu *nīma* lapu – ievērojama asins attīrītāja. Ar karoti viņš atdalīja daļu un nolika to uz mana šķīvja. Es to piepildīju ar ūdeni, atceroties bērnības dienas, kad māte mani piespieda norīt nepatīkamo devu. Turpretī Gandijs pamazām ēda *nīma pastu* ar tādu pašu baudu, it kā tā būtu garda konfekte.

Šajā sīkajā incidentā es ievēroju Mahatmas spēju pēc vēlēšanās atdalīt prātu no maņām. Es atcerējos slaveno apendektomiju, kas viņam tika veikta pirms dažiem gadiem. Atsakoties no anestēzijas, svētais visas operācijas laikā jautri sarunājās ar saviem mācekļiem, viņa lipīgais smaids atklāja, ka viņš nemaz nepazīst sāpes.

Pēcpusdienā radās iespēja aprunāties ar ievērojamo Gandija mācekli, angļu admirāļa Madlēnas Sleidas jaunkundzes meitu, kuru tagad sauc par Mirabai. **44-3** Viņas spēcīgā, mierīgā seja mirdzēja entuziasmā, kad viņa nevainojamā hindi valodā man stāstīja par savām ikdienas aktivitātēm.

"Lauku atjaunošanas darbs ir atalgojošs! Katru rītu pulksten piecos mēs dodamies palīgā tuvumā esošajiem ciema iedzīvotājiem un mācām viņiem vienkāršu higiēnu. Mēs cenšamies iztīrīt viņu tualetes un dubļiem nosegtās būdas. Ciema iedzīvotāji ir analfabēti; viņus nevar izglītēt citādi kā vien ar piemēru!" Viņa jautri iesmējās.

Es ar apbrīnu vēroju šo augstdzimušo anglieti, kuras patiesā kristīgā pazemība ļauj viņai veikt atkritumu savākšanas darbu, ko parasti veic tikai "neaizskaramie".

"Es ierados Indijā 1925. gadā," viņa man teica. "Šajā zemē es jutos tā, it kā būtu 'atgriezusies mājās'. Tagad es nekad nebūtu ar mieru atgriezties pie savas vecās dzīves un vecajām interesēm."

Mēs kādu brīdi apspriedām Ameriku. "Mani vienmēr iepriecina un pārsteidz," viņa teica, "redzot dziļo interesi par garīgiem tematiem, ko izrāda daudzi amerikāņi, kas apmeklē Indiju." **44-4**

Mirabaja rokas drīz vien bija aizņemtas ar *čarku* (vērpjamo ratu), kas bija visuresošs visās ašrama telpās un, pateicoties Mahatmai, visuresošs visos Indijas laukos.

Gandhijam ir pamatoti ekonomiski un kultūras iemesli, lai veicinātu kotedžu atdzimšanu. rūpniecības nozares, taču viņš neiesaka fanātiski noraidīt visu mūsdienu progresu. Mašīnas, vilcieni, automobiļi, telegrāfs ir spēlējuši nozīmīgu lomu viņa paša kolosālajā dzīvē! Piecdesmit gadi valsts dienesta, cietumā un ārpus tā, katru dienu cīnoties ar praktiskām detaļām un skarbo realitāti politiskajā pasaulē, ir tikai vairojuši viņa līdzsvaru, atvērtību, veselo saprātu un humoristisko izpratni par neparasto cilvēcisko izrādi.

Mūsu trio baudīja pulksten sešu vakariņas kā Babasaheb Deshmukh viesi. Lūgšana pulksten 19:00 Pēc stundas mēs atkal bijām *Maganvadi* ašramā, kāpām uz jumta, kur bija sagrupējušies trīsdesmit *satjagrahi* iekšā a pusloks apkārt Gandijs. Viņš bija pietupiens ieslēgts a salmiņš paklājiņš, an sens kabatas pulkstenis, kas bija novietots viņa priekšā. Izrietošā saule meta pēdējo mirdzumu pār palmām un banjankokiem; bija sākusies nakts dūkoņa un circeņu čivināšana. Atmosfēra bija pati miera atmosfēra; es biju sajūsmā.

Svinīga dziesma Desai kunga vadībā ar grupas atbildēm; pēc tam *Gītas* lasījums. Mahatma pamāja man, lai noskaitu noslēguma lūgšanu. Tik dievišķa domu un centienu vienotība! Mūžīga atmiņa: Vardhas jumta meditācija zem agrajām zvaigznēm.

Tieši pulksten astoņos Gandijs pārtrauca klusēšanu. Viņa dzīves herkuliskais darbs prasa, lai viņš savu laiku sadalītu precīzi.

"Sveiks, Svamidži!" Šoreiz Mahatmas sveiciens nebija uz papīra. Mēs tikko bijām nokāpuši no jumta uz viņa rakstāmistabu, kas bija vienkārši mēbelēta ar kvadrātveida paklājiņiem (bez krēsliem), zemu rakstāmgaldū ar grāmatām, papīri, un a daži parasts pildspalvas (nevis strūklaka pildspalvas); a neizteismīgs pulkstenis atzīmēts iekšā stūrī. Visu caurstrāvojoša miera un uzticība. Gandijs dāvāja vienu no saviem valdzinošajiem, plašajiem, gandrīz bezzobainajiem smaidiem.

"Pirms gadiem," viņš paskaidroja, "es sāku katru nedēļu ievērot klusuma dienu, lai iegūtu laiku korespondences nokārtošanai. Bet tagad šīs divdesmit četras stundas ir kļuvušas par būtisku garīgu nepieciešamību. Periodiska klusuma dekrēta izdošana nav spīdzināšana, bet gan svētība."

Es pilnībā piekritu. **44-5** Mahatma man izjautāja par Ameriku un Eiropu; mēs apspriedām Indiju un pasaules apstākļus.

"Mahadev," Gandijs teica, kad Desai kungs ienāca istabā, "lūdzu, noorganizējiet rātsnamā, lai Svamidži rīt vakarā tur varētu runāt par jogu."

Kamēr es novēlēju Mahatmam labu nakti, viņš uzmanīgi pasniedza man citronellas

eļlas pudeli. "Vardhas odi neko nezina par *ahimsu* , **44-6.**" Svami!" viņš teica, smejojies.

Nākamajā rītā mūsu mazā grupiņa agri ieturēja brokastis, baudot gardu kviešu putru ar melasi un pienu. Pusdesmitos mūs izsauca uz ašrama lieveni pusdienās kopā ar Gandiju un *satjagrahi cilti* . Šodien ēdienkartē bija brūnie rīsi, jauna dārzeņu izlase un kardamona sēklas.

Pusdienlaikā es pastaigājos pa ašrama teritoriju, devāties uz ganībām, kur ganījās dažas mierīgas govys. Govju aizsardzība ir Gandija aizraušanās.

"Man govys nozīmē visu zemcilvēka pasauli, paplašinot cilvēka simpātijas ārpus viņa paša sugas," skaidrojis Mahatma. "Caur govi cilvēkam ir pavēlēts apzināties savu identitāti." ar visu, kas dzīvo. Kāpēc senie riši izvēlējās govi apoteozei, man ir acīmredzams. "Govys Indijā bija labākais salīdzinājums; tā bija pārpilnības devēja. Viņa ne tikai deva pienu, bet arī padarīja iespējamu lauksaimniecību. Govys ir žēlsirdības dzejolis; žēlsirdību var saskatīt maigā dzīvniekā. Viņa ir otrā māte miljoniem cilvēces. Govys aizsardzība nozīmē visas Dieva mēmās radības aizsardzību. Zemākās radības kārtas pievilcība ir vēl spēcīgāka, jo tā ir bezvārdu."

Ortodoksālajiem hinduistiem ir noteikti trīs ikdienas rituāli. Viens no tiem ir *Bhuta Jagja* — ēdiena ziedošana. dzīvnieks valstība. Šis ceremonija simbolizē vīrieša realizācija no viņa saistības uz mazāk attīstītas radīšanas formas, instinktīvi saistītas ar ķermeniskām identifikācijām, kas arī saēd cilvēku dzīvi, bet tai trūkst tās atbrīvojošā saprāta īpašības, kas raksturīga cilvēcei. *Bhuta Jagja* tādējādi pastiprina cilvēka gatavību palīdzēt vājajiem, jo viņu pašu savukārt mierina neskaitāmas augstāku, neredzamu būtņu rūpes. Cilvēks ir arī saistīts ar atjaunojošām dabas dāvanām, kas ir izšķērdīgas zemē, jūrā un debesīs. Evolucionārā nesaziņas barjera starp dabu, dzīvniekiem, cilvēku un astrālajiem eņģeļiem tādējādi tiek pārvarēta ar klusas mīlestības darbiem.

Pārējās divas ikdienas *jagjas* ir *Pitri* un *Nri*. *Pitri jagja* ir ziedojumu veikšana senčiem, kā cilvēka parāda pagātnei atziņas simbols, kura gudrības būtība apgaismo cilvēci mūsdienās. *Nri Jagja* ir ēdiena ziedošana svešiniekiem vai nabadzīgajiem, cilvēka pašreizējo pienākumu simbols, viņa pienākumi pret laikabiedriem.

Agrā pēcpusdienā es satiku kaimiņu *Nri Jagju*, apmeklējot Gandija ašramu mazajām meitenēm. Raita kungs pavadīja mani desmit minūšu braucienā. Sīkas, jaunas, ziediem līdzīgas sejiņas uz gariem, krāsainiem *sari*! Īsas sarunas hindi valodā beigās 44-7 ko es rīkoju ārā, debesis pēkšņi izlaida spēcīgu lietusgāzi. Smejoties, mēs ar Raita kungu iekāpām mašīnā un traucāties atpakaļ uz *Maganvadi* starp sudrabainām debesīm. Tāds tropisks intensitāte un šlakatas!

Atgriežoties viesu namā, mani no jauna pārsteidza visur esošā skarbā vienkāršība un pašuzupurēšanās pazīmes. Gandijs deva nepiederības solījumu jau laulības dzīves sākumā. Atsakoties no plašas juridiskās prakses, kas viņam bija devusi vairāk nekā 20 000 ASV dolāru lielus gada ienākumus, Mahatma visu savu bagātību izdalījis nabadzīgajiem.

Šrī Juktešvara lietots uz bakstīt maigs jautrība plkst. tas parasti nepietiekams koncepcijas no atteikšanās.

"Ubags nevar atteikties no bagātības," teiktu Meistars. "Ja cilvēks vaimanā: "Mans business ir beidzies" neizdevās; mana sieva mani ir pametusi; es atteikšos no visa un ieiešu klosterī," par kādu pasaulīgu upuri viņš runā? Viņš neatteicās no bagātības un mīlestības; viņi atteicās no viņa!"

Savukārt tādi svētie kā Gandijs ir nesuši ne tikai taustāmus materiālus upurus, bet arī grūtāk atteikušies no savtīgiem motīviem un privātiem mērķiem, sapludinot savu dziļāko būtību ar

tas straume no cilvēce kā a vesels.

Mahatmas ievērojamā sieva Kasturabaja neiebilda, kad viņš neatvēlēja daļu savas bagātības viņai un viņu bērniem. Apprecējušies agrā jaunībā, Gandijs un viņa sieva pēc vairāku dēlu piedzimšanas deva celibāta zvērestu. **44-8** Mierīga varone intensīvajā pasaulē drāma, kas ir bijusi viņu kopdzīve, Kasturabai sekoja savam vīram uz cietumu, dalījās savā trīs nedēļu gavēni, un pilnībā dzimis viņas dalīties no viņa bezgalīgs pienākumi. Viņa ir apmaksāts Gandijs izteica šādu veltījumu:

Es pateicos jums par privilēģiju būt jūsu dzīvesbiedram un palīgam. Es pateicos jums par vispilnīgāko laulību pasaulē, kas balstīta uz *brahmačarju* (paškontroli), nevis seksu. Es pateicos jums par to, ka uzskatījāt mani par līdzvērtīgu savā dzīves darbā Indijas labā. Es pateicos jums par to, ka neesat viens no tiem vīriem, kas pavada savu laiku azartspēlēs, sacīkstēs, sievietēs, vīnā un dziesmās, apnicinot savas sievas un bērnus tāpat kā mazs zēns ātri apnīk ar savām bērības rotaļlietām. Cik pateicīgs esmu, ka jūs nebijāt viens no tiem vīriem, kas velta savu laiku bagātības iegūšanai, ekspluatējot citu cilvēku darbu.

Cik pateicīga esmu, ka tu Dievu un valsti liki augstāk par kukuļiem, ka tev pietika drosmes paust savu pārliecību un pilnīgas un nelokāmas ticības Dievam. Cik pateicīga esmu par vīru, kurš Dievu un savu valsti lika augstāk par mani. Esmu tev pateicīga par tavu toleranci pret mani un maniem jaunības trūkumiem, kad es kurnēju un sacēlos pret pārmaiņām, ko tu veici mūsu dzīvesveidā – no tik daudz uz tik mazu.

Būdam mazs bērns, es dzīvoju jūsu vecāku mājās; jūsu māte bija lieliska un laba sieviete; viņa mani mācīja, iemācīja man būt drosmīgai, varonīgai sievai un kā saglabāt viņas dēla, mana nākamā vīra, mīlestību un cieņu. Gadiem ejot un jums kļūstot par Indijas mīlētāko vadītāju, man bija... neviens no tas bailes ka aplenkts tas sieva PVO maijs būt cast malā kad viņas vīrs ir kāpa pa panākumu kāpnēm, kā tas bieži notiek citās valstīs. Es zināju, ka nāve mūs, vīru un sievu, joprojām atradīs.

Gadiem ilgi Kasturabai pildīja publisko līdzekļu kasiera pienākumus, kurus dievinātais Mahatma spēj savākt miljoniem. Indijas mājās ir daudz humoristisku stāstu par efekts, ka vīri ir nervozi par to, vai viņu sievas Gandija sanāksmē valkā jebkādas rotaslietas; Mahatmas maģiskā mēle, lūdzot par apspiestajiem, nobur zelta rokassprādzes un dimanta kaklarotas tieši no bagātnieku rokām un kakliem kolekcionāru grozā!

Kādu dienu valsts kasieris Kasturabai nevarēja atskaitīties par četrus rūpijus izdevumiem. Gandijs pienācīgi publicēja revīzijas ziņojumu, kurā viņš nepielūdzami norādīja uz savas sievas četrus rūpijus neatbilstību.

Es bieži biju stāstījis šo stāstu pirms savu amerikāņu studentu nodarbībām. Kādu vakaru sieviete gaitenī sašutusi ievilka elpu.

"Mahatma vai ne Mahatma," viņa bija iesaucusies, "ja viņš būtu mans vīrs, es viņam būtu iedevusi zilumu pa aci par tik nevajadzīgu publisku apvainojumu!"

Pēc tam, kad mēs labsirdīgi aprunājāmies par amerikāņu un hinduistu sievām, es ķēros pie pilnīgāka skaidrojuma.

"Gandijas kundze uzskata Mahatmu nevis par savu vīru, bet gan par savu guru, par tādu, kuram ir tiesības" "lai viņu disciplinētu pat par nenozīmīgām kļūdām," es biju norādījis. "Kādā brīdī pēc tam, kad Kasturabai bija publiski nosodīts, Gandijs tika notiesāts uz cietumu politiskas apsūdzības dēļ. Kad viņš mierīgi atvadījās no savas sievas, viņa nokrita viņam pie kājām. "Skolotāj," viņa pazemīgi teica, "ja es tevi kādreiz esmu aizvainojusi, lūdzu, piedod man."" **44-9**

Tajā pēcpusdienā pulksten trijos Vardhā es pēc iepriekšējas norunas devos uz svētā rakstāmgaldu, kuram bija izdevies padarīt savu sievu par nelokāmu mācekli – rets brīnums! Gandijs pacēla acis ar savu neaizmirstamo smaidu.

"Mahātmadži," es teicu, notupdamies viņam blakus uz neaizsegtā paklāja, "lūdzu, pastāsti man savu *ahimsas definīciju* ."

"The izvairīšanās no kaitēt uz jebkurš dzīvošana radījums iekšā doma vai darbs."

"Skaists ideāls! Bet pasaule vienmēr jautās: vai nedrīkst nogalināt kobru, lai aizsargātu bērnu vai sevi ?"

"Es nevarētu nogalināt kobru, nepārkāpjot divus savus solījumus — bezbailību un nenogalināšanu. Es labāk mēģinātu iekšēji nomierināt čūsku ar mīlestības vibrācijām. Es nevaru pazemināt savus standartus, lai tie atbilstu maniem apstākļiem." Ar savu apbrīnojamo atklātību Gandijs piebilda: "Man jāatzīstas, ka es nevarētu turpināt šo sarunu, ja man pretī stātos kobra!"

Es atzīmēja ieslēgts vairāki ļoti nesen Rietumu grāmatas ieslēgts diēta kurš nolikt ieslēgts viņa rakstāmgalds.

"Jā, diēta ir svarīga *Satjagrahas* kustībā — tāpat kā visur citur," viņš teica, iesmejoties. "Tā kā es atbalstu pilnīgu atturību *satjagrahi sekotājiem* , es vienmēr cenšos atrast labāko diētu celibātam. Pirms var kontrolēt vairošanās instinktu, ir jāiekaro aukslējas. Pusbads vai nesabalansēts uzturs nav risinājums. Pēc iekšējās *kāres pārvarēšanas satjagrahi* sekotājam ir jāturpina ievērot racionālu veģetāru diētu ar visiem nepieciešamajiem vitamīniem, minerālvielām, kalorijām utt. Ar iekšēju un ārēju gudrību attiecībā uz ēšanu SATJAGRAHAS seksuālais šķidrums viegli pārvēršas dzīvības enerģijā visam ķermenim."

Mahatma un es salīdzinājām savas zināšanas par labiem gaļas aizstājējiem.

"Avokado ir lielisks," es teicu. "Netālu no mana centra Kalifornijā ir daudz avokado birzis."

Gandija sejā parādījās interese. "Vai tie augtu Vardhā? *Satjagrahi* novērtētu jaunu barību."

"Es noteikti nosūtīšu dažus avokado stādus no Losandželas uz Vardhu." **44-10** Es piebildu: "Olas ir pārtikas produkts ar augstu olbaltumvielu saturu; vai tās ir aizliegtas *satyagrahis*?"

"Ne jau neapaugļotas olas." Mahatma iesmējās, atceroties notikušo. "Gadiem ilgi es neatbalstīju to lietošanu; pat tagad es personīgi tās neēdu. Viena no manām vedeklām reiz mira no nepietiekama uztura; viņas ārsts uzstāja uz olām. Es nepiekritu un ieteicu viņam dot viņai dažas..." olu aizstājējs.

"Gandhiji" tas ārsts teica, neapaugļots olas saturēt nē dzīve sperma; nē nogalināšana ir iesaistīts.

"Tad es labprāt atļāvu savai vedeklai ēst olas; viņa drīz vien atguva veselību."

Iepriekšējā vakarā Gandijs bija izteicis vēlmi apgūt Lahiri Mahāsajas *Krija jogu*. Mani aizkustināja Mahatmas atvērtība un izpētes gars. Viņš ir bērnišķīgs savos dievišķajos meklējumos, atklājot to tīro uzņēmību, ko Jēzus slavēja bērnos: "...tādiem pieder debesu valstība."

Bija pienākusi stunda manai solītajai instruktāžai; telpā ienāca vairāki *satjagrahi* — *Desai kungs, Dr. Pingale un vēl daži, kas vēlējās Krijas tehniku.*

Vispirms es mazajai klasei mācīju fiziskos *jogodas* vingrinājumus. Ķermenis tiek vizualizēts kā sadalīts divdesmit daļās; griba savukārt virza enerģiju uz katru daļu. Drīz visi vibrēja manā priekšā kā cilvēka motors. Bija viegli novērot viņojošo efektu uz Gandija divdesmit ķermeņa daļām, kas visu laiku bija pilnībā atsegtas skatienam! Lai gan viņš ir ļoti tievs, tas nav nepatīkami; viņa ķermeņa āda ir gluda un bez grumbām.

Vēlāk Es uzsākts tas grupa iekšā tas atbrīvojošs tehnika no *Krija Joga*.

Mahatma ir godbijīgi studējis visas pasaules reliģijas. Džainisma rakstus, Bībeles Jauno Derību un Tolstoja socioloģiskos rakstus **(44-11)**, ir trīs galvenie Gandija nevardarbīgās pārliecības avoti. Viņš savu kredo ir formulējis šādi:

Es ticu Bībelei, *Korānam* un *Zend-Avesta* **44-12** būt tikpat dievišķi iedvesmotām kā *Vēdas*. Es ticu Guru institūcijai, bet šajā laikmetā miljoniem cilvēku ir jāiztieks bez Guru, jo tas ir retums lieta uz atrast a kombinācija no perfekts tīrība un perfekts mācīšanās. Bet viens vajadzība ne izmisums jebkad uzzināt savas reliģijas patiesību, jo hinduisma pamati, tāpat kā katra cita lielās reliģijas ir nemainīgas un viegli saprotamas.

Es ticēt patīk katru Hindu iekšā Dievs un Viņa vienotība, iekšā atdzimšana un pestīšana. Es kanna nē vairāk

aprakstīt manas jūtas pret hinduismu labāk nekā pret savu sievu. Viņa mani aizkustina tā, kā neviena cita sieviete pasaulē nespēj. Ne jau tāpēc, ka viņai nebūtu trūkumu; uzdrošinos teikt, ka viņai to ir daudz vairāk, nekā es pats redzu. Taču nešķiramas saites sajūta ir klātesoša. Tomēr es jūtu atbalstu un atbalstu hinduismu

ar visiem tā trūkumiem un ierobežojumiem. Nekas mani neiepriecina tik ļoti kā Gītas mūzika *jeb* Tulsidasa *Ramajana* . Kad es iztēlojos, ka ieelpoju pēdējo reizi, *Gīta* bija mans mierinājums.

Hinduisms nav ekskluzīva reliģija. Tajā ir vieta visu pasaules praviešu pielūgšanai. 44.-
13. lpp. Tā nav misionāru reliģija šī termina parastajā nozīmē. Tai nav šaubu

absorbēja daudzas ciltis savā lokā, taču šī absorbcija ir bijusi evolucionāra, nemanāma rakstura. Hinduisms katram cilvēkam saka, ka jāpielūdz Dievs saskaņā ar savu ticību vai *dharmu* , **44.-14.** un tāpēc dzīvo mierā ar visām reliģijām.

Par Kristu Gandijs ir rakstījis: "Esmu pārliecināts, ka, ja Viņš tagad dzīvotu šeit, starp cilvēkiem, Viņš svētītu daudzu cilvēku dzīves, kuri, iespējams, nekad pat nav dzirdējuši Viņa vārdu... tieši tā, kā ir rakstīts: "Ne ikviens, kas man saka: Kungs, Kungs... bet gan tas, kas pilda mana Tēva gribu." **44.-15. lpp.** Savas dzīves mācībā Jēzus deva cilvēcei brīnišķīgu mērķi un vienīgo uzdevumu, uz kuru mums visiem vajadzētu tiekties. Es ticu, ka Viņš pieder ne tikai kristietībai, bet visai pasaulei, visām zemēm un rasēm.

Savā pēdējā vakarā Vardhā es uzstājos sapulcē, ko Desai kungs bija sasaucis rātsnamā. Telpa bija pārpildīta līdz palodzēm, un aptuveni 400 cilvēku bija sapulcējušies, lai noklausītos runu par jogu. Vispirms es runāju hindi valodā, pēc tam angļiski. Mūsu mazā grupa atgriezās ašramā tieši laikā, lai uzvestu labu nakti Gandija skatienam, ietīts mierā un sarakstē.

Kad es piecēlos pulksten 5:00 no rīta, vēl ieilga nakts. Ciema dzīve jau rosījās; vispirms pie ašrama vārtiem bija vērša pajūgs, tad zemnieks ar savu milzīgo nastu, kas nedroši balansēja uz galvas. Pēc brokastīm mūsu trio meklēja Gandiju atvadu lūgšanai . Svētais ceļas pulksten četros, lai noskaitītu rīta lūgšanu.

"Mahātmadži, uz redzēšanos! Es nometās ceļos uz pieskāriens viņa pēdas. "Indija ir droši iekšā tavš turot!"

Kopš Vardhas idilles ir pagājuši gadi; zeme, okeāni un debesis ir aptumšājušās, pasaulei karojot. Vienīgais starp lielajiem līderiem Gandijs ir piedāvājis praktisku nevardarbīgu alternatīvu bruņotai varai. Lai risinātu sūdzības un novērstu netaisnību, Mahatma ir izmantojis nevardarbīgi līdzekļi, kas atkal un atkal ir pierādījuši savu efektivitāti. Viņš savu doktrīnu formulē šādos vārdos:

Esmu atklājis, ka dzīvība pastāv arī iznīcības apstākļos. Tāpēc ir jābūt augstākam likumam par iznīcības likumu. Tikai saskaņā ar šo likumu labi sakārtota sabiedrība būtu saprotama un dzīve – dzīvošanas vērtība.

Ja tas ir dzīves likums, mums tas jāattīsta ikdienas dzīvē. Visur, kur notiek kari, kur mēs sastopamies ar pretnieku, uzvariet ar mīlestību. Esmu atklājis, ka drošais mīlestības likums ir atbildējis manā dzīvē tā, kā to nekad nav devis iznīcības likums.

Indijā mēs esam redzējuši šī likuma darbības demonstrāciju visplašākajā iespējamajā mērogā. Es neapgalvoju, ka nevardarbība ir iesakņojusies 360 000 000 cilvēku Indijā, bet es apgalvoju, ka tā ir iesakņojusies dziļāk nekā jebkura cita doktrīna neticami īsā laikā.

Lai sasniegtu nevardarbības garīgo stāvokli, ir nepieciešams diezgan intensīvs treniņu kurss. Tā ir disciplinēta dzīve, līdzīga kareivja dzīvei. Ideāls stāvoklis tiek sasniegts tikai tad, kad prāts, ķermenis un runa ir pareizā koordinācijā. Katra problēma varētu tikt atrisināta, ja mēs apņemtos padarīt patiesības un nevardarbības likumu par dzīves likumu.

Tāpat kā zinātnieks radīs brīnumus, izmantojot dažādus dabas likumu pielietojumus, cilvēks, kurš piemēro mīlestības likumus ar zinātnisku precizitāti, var radīt vēl lielākus brīnumus. Nevardarbība ir... bezgalīgi brīnišķīgāks un smalkāks par dabas spēkiem, piemēram, elektrību. Mīlestības likums ir daudz dziļāka zinātne nekā jebkura mūsdienu zinātne.

Iedziļinoties vēsturē, var pamatoti apgalvot, ka cilvēces problēmas nav atrisinātas, izmantojot brutālu spēku. Pirmais pasaules karš radīja pasauli šausminošu kara karmas sniega bumbu, kas pārauga Otrajā pasaules karā. Tikai brālības siltums var izkausēt pašreizējo milzīgo kara karmas sniega bumbu, kas citādi varētu pāraugt Trešajā pasaules karā. Šī netaisnīgā trīsvienība uz visiem laikiem izdzēsīs Ceturtā pasaules kara iespējamību ar atombumbu galīgumu. Džungļu loģikas izmantošana cilvēciskā saprāta vietā strīdu risināšanā atjaunos zemi džungļos. Ja brāļu nav dzīvē, tad brāļu vardarbīgā nāvē.

Karš un noziegumi nekad neatmaksājas. Miljardiem dolāru, kas izkļuva sprādzienbīstamas nebūtības dūmos, būtu pieticis, lai radītu jaunu pasauli, gandrīz brīvu no slimībām un pilnībā brīvu no nabadzības. Nevis baiļu, haosa, bada, mēra, *makabras zemi*, bet gan vienu plašu miera, labklājības un zināšanu paplašināšanas zemi.

Gandija nevardarbīgā balss uzrunā cilvēka augstāko sirdsapziņu. Lai tautas vairs nesavienojas ar nāvi, bet gan ar dzīvību; nevis ar iznīcību, bet gan ar celtniecību; nevis ar Iznīcinātāju, bet gan ar Radītāju.

"Jāpiedod par jebkuru pāridarījumu," teikts Mahābhāratā . "Ir teikts, ka sugu pastāvēšana ir pateicoties cilvēka piedošanai. Piedošana ir svētums; piedošana satur Visumu kopā. Piedošana ir vareno spēks; piedošana ir upuris; piedošana ir mierīgs prāts. Piedošana un maigums ir savaldīga cilvēka īpašības." Viņi pārstāvēt mūžīgs tikums."

Nevardarbība ir dabiska piedošanas un mīlestības likuma sekas. "Ja taisnīgā cīņā kļūst nepieciešama dzīvības zaudēšana," pasludina Gandijs, "cilvēkam jābūt gatavam, tāpat kā Jēzum, izliet savas, nevis citu asinis. Galu galā pasaulē būs mazāk izlietas asins."

Kādu dienu tiks rakstīti eposi par indiešu *satjagrahi*, kas pretojās naidam ar mīlestību, vardarbībai ar nevardarbību, kas ļāva sevi nežēlīgi nogalināt, nevis atriebties. Rezultāts ieslēgts noteikts vēsturisks gadījumi bija ka tas bruņots pretinieki meta lejup viņu ieroči un aizbēga, apkaunots, satricināts uz viņu dziļumi ar tas redze no vīrieši PVO novērtēts tas dzīve no cits virs savējiem.

"Es gaidītu, ja nepieciešams, ilgi," saka Gandijs, "nevis censtos panākt savas valsts brīvību ar asiņainiem līdzekļiem." Mahatma nekad neaizmirst majestātisko

brīdinājumu: "Visi, kas ņem zobenu, ies bojā no zobena." **44.-16. lpp.** Gandijs ir rakstījis:

Es sevi saucu par nacionālistu, bet mans nacionālisms ir tikpat plašs kā Visums. Tas savā tvērumā ietver visu tas valstis no tas zeme. **44-17** Mans nacionālisms ietver tas labsajūta no tas vesels pasaule. Es darīt

Es nevēlos, lai mana Indija celtos uz citu tautu pelniem. Es nevēlos, lai Indija izmantotu kaut vienu cilvēku. Es vēlos, lai Indija būtu stipra, lai tā varētu inficēt arī citas tautas ar savu spēku. Tā nav ar vienu tautu Eiropā šodien; tā nedod spēku citām.

Prezidents Vilsons pieminēja savus skaistos četrpadsmit punktus, bet teica: "Galu galā, ja šis mūsu mēģinājums panākt mieru neizdosies, mums ir savi bruņojumi, uz kuriem paļauties." Es vēlos mainīt šo nostāju un saku: "Mūsu bruņojums jau ir cietis neveiksmi. Meklēsim tagad kaut ko jaunu; izmēģināsim mīlestības un Dieva spēku, kas ir patiesība." Kad tas būs panākts, mums vairs nekas cits nebūs vajadzīgs.

Mahatmas apmācībā, kas bija vērsta uz tūkstošiem patiesu *satjagrahi* (tos, kuri ir devuši vienpadsmit stingrus solījumus, kas minēti šīs nodaļas pirmajā daļā), kuri savukārt izplatīja vēsti; pacietīgi izglītojot Indijas masas, lai tās izprastu garīgo un galu galā arī materiālo pasauli. nevardarbības priekšrocības; apbruņojot savu tautu ar nevardarbīgiem ieročiem – nesadarbošanos ar netaisnību, gatavību paciest pazemojumus, cietumu, pašu nāvi, nevis ķerties pie ieročiem; piesaistot pasaules līdzjūtību ar neskaitāmiem *satjagrahi varonīgās mocekļa nāves piemēriem*, Gandijs ir dramatiski attēlojis nevardarbības praktisko raksturu, tās svinīgo spēku atrisināt strīdus bez kara.

Gandijs jau ir ieguvis savai zemei vairāk politisku piekāpšanos, izmantojot nevardarbīgus līdzekļus, nekā jebkad ir ieguvis jebkurš jebkuras valsts vadītājs, izņemot ar ložu palīdzību. Nevardarbīgas metodes visu netaisnību un ļaunumu izskaušanai ir pārsteidzoši pielietotas ne tikai politiskajā arēnā, bet gan delikātajā un sarežģītajā Indijas sociālo reformu jomā. Gandijs un viņa sekotāji ir novērsuši daudzas ilgstošas nesaskaņas starp hinduistiem un musulmaņiem; simtiem tūkstošu musulmaņu uzskata Mahatmu par savu vadītāju. Neaizskaramie ir atraduši viņu par savu bezbailīgo un triumfējošo čempionu. "Ja man ir paredzēta atdzimšana," rakstīja Gandijs, "es vēlēšanās uz būt dzimis a atstumtais iekšā tas vidū no atstumtie, jo tādējādi Es gribētu būt spējīgs uz sniegt viņiem efektīvāku pakalpojumu."

Mahatma patiesi ir "diža dvēsele", taču tieši miljoniem analfabētu pietika spriestspējas, lai piešķirtu šo titulu. Šis maigais pravietis tiek godāts savā zemē. Vienkāršais zemnieks ir spējis pacelties pretī Gandija augstajam izaicinājumam. Mahatma no visas sirds tic cilvēka iedzimtajai cēlībai. Neizbēgamās neveiksmes nekad nav viņu pievīlušas. "Pat ja pretinieks viņu apspēlē..." "divdesmit reizes nepatiess," viņš raksta, "*satjagrahi ir* gatavs viņam uzticēties divdesmit pirmo reizi, jo netieša uzticēšanās cilvēka dabai ir ticības apliecības būtība." **44.-18. lpp.**

"Mahatmadži, tu esi izcils cilvēks. Tev nevajadzētu gaidīt, ka pasaule rīkosies tāpat kā tu." Kāds kritiķis reiz izteica šādu novērojumu.

"Ir dīvaini, kā mēs maldinām sevi, iedomājoties, ka ķermeni var uzlabot, bet ka nav iespējams atmodināt dvēseles slēptos spēkus," atbildēja Gandijs. "Es cenšos pierādīt, ka, ja man piemīt kāda no šīm spējām, esmu tikpat trausls mirstīgais kā jebkurš no mums un ka manī nekad nav bijis nekā ārkārtēja, un tā nav arī tagad. Esmu vienkāršs indivīds, kas ir pakļauts kļūdām tāpat kā jebkurš cits mirstīgais. Tomēr es atzīstu, ka man ir pietiekami daudz pazemības, lai atzītos savās kļūdās un atgrieztos pa vecam. Es atzīstu, ka man ir nesatricināma ticība Dievam un Viņa labestībai, un..."

neizsīkstoša kaislība pēc patiesības un mīlestības. Bet vai tā nav katra cilvēka slēptā būtne? Ja vēlamies gūt panākumus, mums nav jāatkārto vēsture, bet jārada jauna vēsture. Mums jāpapildina mūsu senču atstātais mantojums. Ja mēs drīkstam veikt jaunus atklājumus un izgudrojumus fenomenu pasaulē, vai mums jāpaziņo par savu bankrotu garīgajā jomā? Vai nav iespējams pavairot izņēmumus, lai tie kļūtu par likumu? Vai cilvēkam vienmēr jābūt pirmajam lopam un cilvēkam tikai pēc tam, ja vispār?" **44.-19. lpp.**

Amerikāņi, iespējams, ar lepnumu atceras Viljama Penna veiksmīgo nevardarbīgo eksperimentu, dibinot savu 17. gadsimta koloniju Pensilvānijā. Tur nebija "ne fortu, ne karavīru, ne zemessardzes, pat ne ieroču". Mežonīgo pierobežas karu un slaktiņu laikā, kas notika starp jaunajiem kolonistiem un sarkanajiem indiāņiem, tikai Pensilvānijas kvēkeri palika netraucēti. "Citi tika nogalināti; citi tika noslepkavoti; bet viņi bija drošībā. Neviena kvēkeru sieviete necieta uzbrukumu; ne..." "Neviens kvēkeru bērns netika nogalināts, neviens kvēkeru vīrietis netika spīdzināts." Kad kvēkeri beidzot bija spiesti atteikties no štata valdības, "izcēlās karš, un daži Pensilvānijas iedzīvotāji tika nogalināti. Bet tika nogalināti tikai trīs kvēkeri, trīs no tiem, kas bija tik tālu atkrituši no savas ticības, ka nēsāja aizsardzības ieročus."

"Spēka pielietošana Pirmajā Lielajā karā nedeva mieru," norādījis Franklins D. Rūzvelts. "Gan uzvara, gan sakāve bija vienlīdz neauglīga. Šo mācību pasaulei vajadzēja apgūt."

"Jo vairāk vardarbības ieroču, jo vairāk ciešanu cilvēcei," mācīja Lao Dzi. "Vardarbības triumfs beidzas ar sēru svētkiem."

"Es cīnos ne par ko mazāk kā par mieru pasaulē," ir paziņojis Gandijs. "Ja Indijas kustība tiks virzīta uz nevardarbīgas *Satjagrahas* pamatiem, tā piešķirs jaunu nozīmi patriotismam un, ja tā drīkstu teikt visā pazemībā, pašai dzīvei."

Pirms Rietumi noraida Gandija programmu kā nepraktiska sapņotāja programmu, vispirms pārdomāsim Galilejas meistara sniegto *Satjagrahas definīciju*:

"Jūs esat dzirdējuši, ka ir teikts: aci pret aci un zobu pret zobu. Bet Es jums saku: nepretojieties ļaunumam! **44-20** bet, ja kāds tev sit pa labo vaigu, pagriez viņam arī otru."

Gandija laikmets ar kosmiskā laika brīnišķīgo precizitāti ir ievilcies gadsimtā, ko jau ir izpostījuši un nopostījuši divi pasaules kari. Uz viņa dzīves granīta sienas parādās dievišķs rokraksts: brīdinājums par turpmāku asinsizliešanu brāļu starpā.

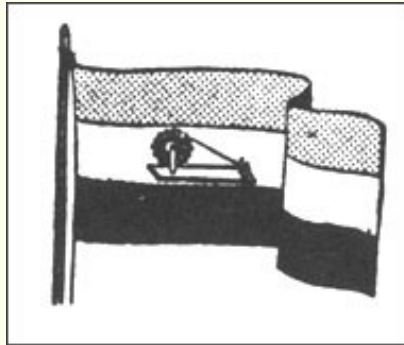
MAHĀTMA GANDIJA ROKRAKSTĪJUMS IEKŠĀ HINDI

इस संस्था की मैं समीक्षा में उभरिया हूँ इस संस्था
का मेरे मन पर अच्छा पड़ा है. चारों ओर प्रवृत्ति में मैं आहूँ।
गान और अभ्यास आशा रखता हूँ
आ. गृ. २० मोहनदासजी

Mahatma Gandijs apmeklēja manu vidusskolu ar jogas nodarbībām Ranči. Viņš laipni ierakstīja iepriekš minētās rindiņas Ranči viesu grāmatā. Tulkojums ir šāds:
"Šī iestāde ir atstājusi uz mani dziļu iespaidu. Es loloju lielas cerības, ka šī skola veicinās turpmāku vērpjamā rata praktisku izmantošanu."

MOHANDAS GANDI (*Paraksts*)

Septembris 17, 1925. gadā

Indijas valsts karogu 1921. gadā izstrādāja Gandijs. Svītras ir safrāna, baltas un zaļas; centrā esošais *čarka (ritenis)* ir tumši zils. "Čarka simbolizē enerģiju," viņš rakstīja, "un" atgādina mūs ka laikā tas pagātne laikmeti no labklājība iekšā Indijas vēsture, roka vērpšana un citi mājsaimniecības amatniecības izstrādājumi bija ievērojami."

44-1 : Viņa ģimene vārds ir Mohandas Karamčands Gandijs. Viņš nekad atsaucas uz pats kā "Mahātma."

44-2 : The burtiski tulkojums no Sanskrits ir "turēšana uz patiesība." *Satjagraha* ir tas slavens nevardarbība kustība vadīts Gandijs .

44-3 : Nepatiess un ak vai! Jaunprātīgs ziņojumi bija nesen izplatīts ka Jaunkundze Slade ir nogriezts visi viņas kaklasaites ar Gandijs un atteicās no saviem zvērestiem. Mis Sleida, divdesmit gadus Mahatmas *Satjagrahas mācekle, izdeva parakstītu paziņojumu Apvienotajām Nospiediet* , datēts Dec. 29. 1945. gadā iekšā kurš viņa paskaidroja ka a sērija no nepamatots baumas radās pēc viņa bija ar Gandija svētību devās uz nelielu vietu Indijas ziemeļaustrumos netālu no Himalajiem, lai tur dibinātu savu tagad plaukstošo *Kisan Ašrams* (centrā priekš medicīniska un lauksaimniecības palīdzība uz zemnieks lauksaimnieki). Mahatma Gandijs plāni uz Apmeklējiet jauno ašramu 1946. gadā.

44-4 : Jaunkundze Slade atgādināja es no cits izcils Rietumu sievietē, Jaunkundze Margareta Vudrova Vilsons, vecākais meita Amerikas lieliski prezidents. Es satiku viņas iekšā Jauns Jorka; viņa bija intensīvi ieinteresēts iekšā Indija. Vēlāk viņa gāja uz Pondičeri, kur viņa pavadīja pēdējos piecus savas dzīves gadus, ar prieku ejot pa disciplīnas ceļu pie Šri Aurobindo Goša pēdām.

.Šis salvija nekad runā; viņš klusībā sveicieni viņa mācekļi ieslēgts trīs ikgadējs gadījumi tikai

44-5 : Priekš gadi iekšā Amerika Es bija bijis novērošana periodi no klusums, uz tas satraukums no zvanītāji un sekretāri.

44-6 : Nekaitīgums; nevardarbība; tas pamats klints no Gandija ticības apliecība. Viņš bija dzimis iekšā a ģimene no stingrs Džainisti, kuri godā *ahimsu* kā galveno tikumu. Džainisms, hinduisma sekta, tika dibināts 6. gadsimtā pirms mūsu ēras Mahāvīra,

mūsdienu no Buda. Mahāvīra nozīmē "lieliski varonis"; maijs viņš izskats lejup tas gadsimtiem ieslēgts viņa varonīgs dēls
!Gandijs

44-7 : Hindi ir tas valoda franka priekš tas vesels no Indija. An Indo- Āriešu valoda balstīts lielā mērā ieslēgts Sanskrits saknes, Hindi ir galvenā valoda Indijas ziemeļos. Rietumu hindi valodas galvenais dialekts ir hindustani, kas tiek rakstīts gan ar *Devanagari* (sanskrita) burtiem, gan arābu burtiem. Tās apakšdialektā, urdu valodā, runā musulmaņi.

44-8 : Gandijs ir aprakstīts viņa dzīve ar a postošs atklātība iekšā *The Stāsts No Mans Eksperimenti Ar Patiesību* (Ahmedabada: Navajivan Nospiediet, 1927.– 29. 2 sēj.) Šis autobiogrāfija ir bijis apkopots iekšā *Mahatma Gandijs, Viņa Pašu Stāsts*, rediģējis K. F. Endrjūss, ar Džona Heina Holmsa ievadu (Nujorka: Macmillan Co., 1930).

Daudzi autobiogrāfijas pilns ar slavens vārdi un krāsains notikumi ir gandrīz pilnībā kluss ieslēgts jebkurš fāze no iekšējā analīze vai attīstība. Viens guļ lejup katrs no šie grāmatas ar a noteikts neapmierinātība, kā lai gan sakot: "Šeit ir cilvēks, kurš pazina daudzas ievērojamas personas, bet nekad nepazina sevi pašu." Šāda reakcija nav iespējama ar Gandija autobiogrāfiju; viņš atklāj savas kļūdas un viltības ar bezpersonisku nodošanos patiesībai, kas ir reta jebkura .laikmeta annālēs

44-9 Kasturabajs Gandijs nomira ieslodzījumā Pūnā 1944. gada 22. februārī. Parasti mierīgais Gandijs klusībā raudāja. Īsi pēc viņas pielūdzēji bija ieteica a Piemiņas vieta Fonds iekšā viņas gods, 125 lakas no rūpijas (gandrīz četri miljoni dolāru) ielēja iekšā no visi pāri Indija. Gandijs ir sakārtots ka tas fonds būt lietots priekš ciems labklājība darbs starp sievietes un bērni. Viņš ziņo par savām aktivitātēm savā angļu valodas nedēļas izdevumā *Harijan*.

44-10 : Es nosūtīts a sūtījums uz Vardha, drīz pēc mans atgriešanās uz Amerika. The augi, ak vai! nomira ieslēgts tas veids, nespējīgs lai izturētu garo okeāna pārvadājumu grūtības.

44-11 : Toro, Ruskins, un Macīni ir trīs cits Rietumu rakstnieki kura socioloģisks skatījumi Gandijs ir rūpīgi pētīja .

44-12 : The svēts Svētie Raksti dots uz Persija par 1000 pirms mūsu ēras ar Zoroastrs.

44-13 : The unikāls iezīme no Hinduisms starp tas pasaule reliģijas ir ka tas atvasina ne no a vientuļš lieliski dibinātājs bet no tas bezpersonisks Vēdu svētie raksti. Hinduisms tādējādi dod darbības joma priekš pielūgsmes iekļaušana iekšā tā locījums no pravieši no visiem vecumi un visi zemes. The Vēdu Svētie Raksti regulēt ne tikai dievbijīgs prakse bet visi svarīgs sociālais mūlī, iekšā centieni saskaņot katru cilvēka rīcību ar dievišķo likumu.

44-14 Visaptverošs sanskrita vārds, kas apzīmē likumu; atbilstību likumam vai dabisko taisnību; pienākumu kā apstākļu neatņemamu sastāvdaļu. iekšā kurš a vīrietis atradumi pats plkst. jebkurš dots laiks. The Svētie Raksti definēt *dharma* kā "tā dabisks universāli likumi, kuru ievērošana ļauj cilvēkam glābt sevi no degradācijas un ciešanām."

44-15 : *Metjū* 7:21.

44-16 : *Metjū* 26:52.

44-17 : "Ļaujiet ne a vīrietis slava iekšā šis, ka viņš mīlestība viņa valsts; Ļaujiet viņš drīzāk slava iekšā šis, ka viņš mīlestība viņa laipns." - *persiešu sakāmvārds*.

44-18 : "Tad Pēteris piegāja pie Viņa un sacīja: Kungs, cik reižu man būs savam brālim grēkot pret mani, un man viņam piedot? Līdz septiņām reizēm? Jēzus saka līdz viņu, Es teikt ne līdz tevi, Līdz septiņi reizes: bet, Līdz septiņdesmit reizes septiņi." - *Metjū* 18:21-22 .

44-19 Rodžers V. Babsons reiz jautāja izcilajam elektroinženierim Čārlzam P. Šteinmecam: "Kura pētījumu joma piedzīvos vislielāko attīstību nākamā piecdesmit gadu laikā?" "Es domāju, ka vislielākie atklājumi tiks veikti laikā..." garīgs līnijas," Šteinmets atbildēja. "Šeit ir a spēks kurš vēsture skaidri māca ir bijis tas vislielākais jauda iekšā cilvēku attīstību. Tomēr mēs ar to esam tikai spēlējušies un nekad neesam to nopietni pētījuši tā, kā to darījām ar fizisko. spēki. Kādreiz cilvēki gribā mācīties ka materiāls lietas darīt ne atnest laime un ir no mazs lietošana iekšā veidošana radoši un spēcīgi vīrieši un sievietes. Tad pasaules zinātnieki savas laboratorijas nodos Dieva, lūgšanas un garīgo spēku, kas līdz šim tikpat kā nav ieskrāpēti, izpētei. Kad pienāks šī diena, pasaule vienas paaudzes laikā piedzīvos lielāku progresu nekā pēdējo četru paaudžu laikā."

44-20 : Tas ir, pretoties ne ļaunums ar ļaunums. (*Mateja* 5:38-39)

NODAĻA: 45

The Bengāļu "Prieka caurstrāvots" Māte

"Kungs, lūdzu, nepametiet Indiju, neapskatot Nirmalu Devi. Viņas svētums ir intensīvs; viņa ir plaši pazīstama kā Ananda Moji Ma (Prieka caurstrāvētā Māte)." Mana brāļameita Amijo Bose nopietni uz mani paskatījās.

"Protams! Es ļoti vēlos redzēt sievieti svēto." Es piebildu: "Esmu lasījis par viņas augsto Dieva apzināšanās stāvokli. Pirms gadiem laikrakstā " *East-West* " *parādījās neliels raksts par viņu* ."

"Esmu viņu satikusi," Amijo turpināja. "Viņa nesen apmeklēja manu mazo pilsētiņu Džamšedpuru. Pēc mācekļa lūguma Ananda Moji Ma devās uz mirstošā vīrieša mājām. Viņa stāvēja pie viņa gultas; tiklīdz viņas roka pieskārs viņa pieri, viņa nāves kļedzieni apklusā. Slimība acumirkļi izzuda; par vīrieša priecīgo pārsteigumu viņš bija vesels."

Pēc dažām dienām es dzirdēju, ka Svētlaimīgā Māte apmetas pie mācekļa Bhovanipuras rajonā Kalkutā. Mēs ar Raita kungu nekavējoties devāmies ceļā no mana tēva mājām Kalkutā. Kad Fords tuvojās Bhovanipuras mājai, mēs ar biedru novērojām neparastu ielas ainu.

Ananda Moji Ma stāvēja automašīnā ar atvērtu jumtu, svētot aptuveni simts mācekļu pūli. Acīmredzot viņa jau bija ceļā. Raita kungs novietoja Ford automašīnu zināmā attālumā un pavadīja mani kājām klusās sapulces virzienā. Sieviete svētā paskatījās mūsu virzienā; viņa izkāpa no savas automašīnas un devās mūsu virzienā.

"Tēvs, tu esi atnācis!" Ar šiem dedzīgajiem vārdiem viņa aplika roku man ap kaklu un galvu uz pleca. Raita kungs, kuram es tikko biju piezīmējis, ka nepazīstu svēto, bija... ļoti izbaudot šo neparasto uzņemšanas izpausmi. Arī simts čelas acis ar zināmu pārsteigumu bija pievērstas sirsnīgajam galdam.

Es uzreiz redzēju, ka svētā atrodas augstā *samadhi stāvoklī* . Pilnīgi neapzinoties savu ārējo sievietes tērpu, viņa pazina sevi kā nemainīgu dvēseli; no šī līmeņa viņa priecīgi sveicināja citu Dieva bhaktu. Viņa ieveda mani aiz rokas savā automašīnā.

"Ananda Moji Mamma, Es rīts aizkavēšanās tavs ceļojums!" Es protestēja.

"Tēvs, es tevi satieku pirmo reizi šajā dzīvē pēc ilga laika!" viņa teica. "Lūdzu, neej vēl prom."

Mēs sēdējām kopā automašīnas aizmugurējos sēdekļos. Svētlaimīgā Māte drīz vien iegāja nekustīgā ekstātiskā stāvoklī. Viņas skaistās acis paskatījās uz debesīm un, pusatvērtas, apstājās, lūkojoties tuvu-tālā Elīzijas iekšējā. Mācekļi maigi dziedāja: "Uzvara Dievišķajai Mātei!"

Indijā biju atradis daudz Dieva apzināšanās vīriešu, bet nekad iepriekš nebiju saticis tik cildenu sievieti svēto. Viņas maigo seju mirdzēja neizsakāms prieks, kas viņai bija devis Svētlaimīgās Mātes vārdu. Garas, melnas matu cirtas brīvi krita aiz viņas atsegtās galvas. Sarkans sandalkoka pastas punkts uz viņas pieres simbolizēja garīgo aci, kas vienmēr bija atvērta viņas iekšienē. Sīka sejiņa, sīkas rociņas, mazas kājiņas — kontrasts viņas garīgajam lielumam!

Es likt daži jautājumi uz a tuvumā sieviete čela kamēr Ananda Moji Ma palika apburts.

"Svētlaimes Māte plaši ceļo pa Indiju; daudzviet viņai ir simtiem mācekļu," man teica čela. "Viņas drosmīgie centieni ir noveduši pie daudzām vēlamām sociālām reformām."

Lai gan svētais ir brahmans, viņš neatzīst kastu atšķirības. **45-1** Mēs vienmēr ceļojam kopā ar viņu, rūpējoties par viņas ērtībām. Mums viņa ir jāaprūpē; viņa nepievērš uzmanību savam ķermenim. Ja neviens viņai nedotu ēdienu, viņa neēstu un neuzdotu nekādus jautājumus. Pat tad, kad viņai priekšā tiek likts ēdiens, viņa tam nepieskaras. Lai novērstu viņas pazušānu no šīs pasaules, mēs, mācekļi, barojam viņu ar savām rokām. Vairākas dienas viņa bieži paliek dievišķā transā, tik tikko elpodama, viņas acis nemirkšķ. Viens no viņas galvenajiem mācekļiem ir viņas vīrs. Pirms daudziem gadiem, drīz pēc viņu laulībām, viņš deva klusēšanas solījumu.

Čela norādīja uz platplecu, smalku sejas vaibstu vīrieti ar gariem matiem un sirnu bārdu. Viņš klusi stāvēja pulcēšanās vidū, rokas sakrustotas mācekļa godbijīgā pozā.

Atspirdzināta no iegremdēšanās Bezgalīgajā, Ananda Moji Ma tagad koncentrēja savu apziņu uz materiālo pasauli.

"Tēvs, lūdzu, pasaki man, kur tu apmeties." Viņas balss bija

skaidra un melodiska. "Pašlaik Kalkutā vai Ranči; bet drīz es

atgriezīšos Amerikā." "Amerikā?"

"Jā. Garīgie meklētāji tur patiesi novērtētu indiešu sievieti svēto. Vai jūs vēlētos doties?"

"Ja Tēvs kanna ņemt es, Es griba ej."

Šis atbilde izraisīja viņas tuvumā mācekļi uz sākums iekšā trauksme.

"Divdesmit vai vairāk no mums vienmēr ceļo kopā ar Svētlaimīgo Māti," viens no viņiem man stingri teica. "Mēs nevarētu dzīvot bez viņas. Lai kurp viņa dotos, mums jāiet."

Es negribīgi atteicos no plāna, jo tam piemita nepraktiska spontānas palielināšanās īpašība!

"Lūdzu, atbrauc vismaz uz Ranči ar saviem mācekļiem," es teicu, atvadoties no svētā. "Kā dievišķs bērns, tev patiks mazie manā skolā."

"Ikreiz, kad Tēvs aizņem es, Es griba labprāt ej."

Neilgi pēc tam ranči *Vidjalaja* bija svinīgi saposusies svētā apsolītajai vizītei. Jaunieši ar nepacietību gaidīja jebkuru svētku dienu — nekādu mācību, stundām ilga mūzika un mielasts kulminācijā !

"Uzvara! Ananda Moyi Ma, ki jai!" Šī dziesma, ko atkārtoja desmitiem entuziasma pilnu mazo rīklišu, sagaidīja svēto grupu, kad tā ienāca skolas vārtos. Kliņģerīšu lietusegāzes, cimbalu šķindoņa, dzīvespriecīga gliemežvāku pūšana un mridangas *bungu sitieni* ! Svētlaimīgā Māte smaidot klejoja pa saulaino *Vidyalaya* teritoriju, vienmēr sevī nesot pārnēsājamo paradīzi.

"Šeit ir skaisti," Ananda Moji Ma laipni teica, kad es viņu ievedu galvenajā ēkā. Viņa apsēdās man blakus ar bērnišķīgu smaidu. Viņa lika justies kā tuvākā no mīļākajām draudzenēm, tomēr viņu visu laiku apņēma atsvešinātības aura – Visuresošās paradoksālā izolētība.

"Lūdzu pastāstīt es kaut kas no tavs dzīve."

"Tēvs par to visu zina; kāpēc to atkārtot?" Viņa acīmredzot uzskatīja, ka vienas īsas iemiesošanās faktu vēsture ir nepietiekama.

Es smējās, maigi atkārtojas mans jautājums.

"Tēvs, ir maz ko stāstīt." Viņa nosodoši izpleta savas graciozās rokas. "Mana apziņa nekad nav saistījusi sevi ar šo pagaidu ķermeni. Pirms es nāku uz šo zemi, Tēvs, "es biju tāda pati." Kā maza meitene, "es biju tāda pati." Es izaugu par sievieti, bet joprojām "es biju tāda pati". Kad ģimene, kurā es piedzimu, vienojās par šī ķermeņa laulībām, "es biju tāda pati". Un, kad, kaisles apreibināts, mans vīrs pienāca pie manis un murmināja mīlus vārdus, viegli pieskaroties manam ķermenim, viņš saņēma spēcīgu triecienu, it kā viņu būtu iespēris zibens, jo pat toreiz "es biju tāda pati"."

"Mans vīrs nometās ceļos pirms es, salocīts viņa rokas, un lūdza mans apžēlošana.

"Māte," viņš teica, "tā kā esmu apgānījis tavu miesas templi, pieskaroties tam ar iekāres domu, nezinot, ka tajā nemīt mana sieva, bet gan Dievišķā Māte, es dodu šo svinīgo solījumu: es būšu tavs māceklis, celibāta sekotājs, vienmēr rūpēšos par tevi klusībā kā kalps, nekad vairs nerunājot ne ar vienu, kamēr vien dzīvošu. Lai es tādējādi izpērku grēku, ko esmu šodien izdarījis."

pret tu, mans guru.

"Pat tad, kad es klusi pieņēmu šo sava vīra priekšlikumu, "es biju tāda pati." Un, tēvs, iekšā tavā priekšā tagad: "Es esmu tas pats." Turpmāk, lai gan radīšanas deja ap mani mūžības zālē mainīsies, "Es būšu tas pats.""

Ananda Moji Ma iegrima dziļā meditācijas stāvoklī. Viņas stāvs bija nekustīgs kā statuļa; viņa bija aizbēgusi uz savu mūžīgi saucošo valstību. Viņas acu tumšās dīķa daļas izskatījās nedzīvas un stiklainas. Šāda izteiksme bieži ir redzama, kad svētie atņem savu apziņu fiziskajam ķermenim, kas tad ir... tik tikko vairāk par bezdvēseles māla gabalu. Mēs stundu sēdējām kopā ekstātiskā transā. Viņa atgriezās šajā pasaulē ar priecīgiem, klusiem smiekliem.

"Lūdzu, Ananda Moji Ma," es teicu, "nāciet man līdzi uz dārzu. Raita kungs nofotografēs."

"Protams, Tēvs. Tava griba ir mana griba." Viņas krāšņās acis saglabāja nemainīgu dievišķo mirdzumu, pozējot daudzām fotogrāfijām.

Laiks mielastam! Ananda Moji Ma notupās uz savas segas, māceklis pie elkoņa, lai viņu pabarotu. Līdzīgi zīdainim, svētā paklausīgi norija ēdienu pēc tam, kad čela to bija pielikusi viņas lūpām. Bija skaidrs, ka Svētlaimīgā Māte neatšķīra karījumus no saldumiem!

Krēslai iestājoties, svētā devās prom ar savu kompāniju rožu ziedlapiņu lietus vidū, rokas paceltas svētībā uz mazajiem zēniem. Viņu sejas mirdzēja simpātijas, ko viņa bez piepūles bija pamodinājusi.

"Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas savas sirds, no visas savas dvēseles, no visa sava prāta un no visa sava spēka," pasludināja Kristus, "šis ir pirmais bauslis."

45-2

Atmetot jebkādu zemāku pieķeršanos, Ananda Moji Ma piedāvā savu vienīgo uzticību Kungam. Ne ar zinātnieku asprātīgo atšķirību, bet gan ar drošu ticības loģiku, bērnišķīgais svētais ir atrisinājis vienīgo problēmu cilvēka dzīvē – vienotības nodibināšanu ar Dievu. Cilvēks ir aizmirsis šo skarbo vienkāršību, tagad to aptumšo miljons problēmu. Atsakoties no monoteistiskas mīlestības pret Dievu, tautas slēpj savu neticību ar skrupulozu cieņu ārējo žēlsirdības svētnīcu priekšā.

Šie humanitārais žesti ir tikumīgs, jo priekš a brīdis viņi novirzīt vīrieša uzmanību no sevis, taču tās neatbrīvo viņu no viņa vienīgās atbildības dzīvē, ko Jēzus sauc par pirmo bausli. Pacilājošais pienākums mīlēt Dievu tiek uzņemts ar cilvēka pirmo elpu, ko brīvi dāvā viņa vienīgais Labdaris.

Citā reizē pēc viņas vizītes Rančos man bija iespēja satikt Anandu Moji Ma. Dažus

mēnešus vēlāk viņa stāvēja starp saviem mācekļiem uz Seramporas stacijas platformas, gaidot vilcienu.

"Tēvs, es dodos uz Himalajiem," viņa man teica. "Dāsni mācekļi man ir uzcēluši vientuļnieku mītni Dehradunā."

Kad viņa iekāpa vilcienā, es brīnījos, redzot, ka vienalga, vai viņa atradās pūlī, vilcienā, mīlojās vai klusumā sēdēja, viņas acis nekad nenovērsās no Dieva. Sevī es joprojām dzirdu viņas balsi, neizmērojamas saldmes atbalsi:

"Lūk, tagad un vienmēr viens ar tas Mūžīgs, Es rīts jebkad tas tas pats.

.....
45-1 Es atradu vēl dažus faktus par Anandas Moji Ma dzīvi, kas publicēti laikrakstā *East-West*. Svētais ir dzimis 1893. gadā Dakā, centrālajā daļā. Bengālija. Analfabēti, viņa ir vēl apstulbis tas intelektuāli ar viņas gudrību. Viņas panti iekšā Sanskrits ir piepildīts zinātnieki ar izbrīnu. Viņa ir sniegusi mierinājumu sērojošiem cilvēkiem un veikusi brīnumainas dziedināšanas tikai ar savu klātbūtni.

45-2 : *Marks* 12:30.

NODAĻA: 46

The Sievieta Jogi PVO Nekad Ēdieni

"Kungs, kurp mēs šorīt dodamies?" Raita kungs vadīja Fordu; viņš novērsa skatienu no ceļa pietiekami ilgi, lai uz mani paskatītos ar jautājošu mirdzumu. Dienu no dienas viņš reti zināja, kuru Bengālijas daļu viņš atklās nākamo.

"Ja Dievs dos," es dievbijīgi atbildēju, "mēs dodamies apskatīt astoto pasaules brīnumu — sieviete svēto, kuras uzturā ir tikai retināts gaiss!"

"Brīnumu atkārtojums — pēc Terēzes Neimanes parauga." Bet Raita kungs tik un tā kaislīgi smējās; viņš pat paātrināja automašīnas ātrumu. Vēl neparastāks ieguvums viņa ceļojumu dienasgrāmatai! Ne jau vidusmēra tūrista!

Ranči skola tikko bija atstāta aiz muguras; mēs bijām piecēlušies pirms saullēkta. Bez manis un manas sekretāres kompānijā bija vēl trīs draugi no Bengālijas. Mēs iebaudījām uzmundrinošu gaisu, rīta dabisko vīnu. Mūsu šoferis piesardzīgi vadīja automašīnu starp agraļiem zemniekiem un divriteņu ratiem, ko lēnām vilka iejūgti, kupri plecos vērši, kas bija gatavi strīdēties pa ceļu ar taurējošu iejaucēju.

"Kungs, mēs gribētu patīk uz zināt vairāk no tas gavēnis svētais."

"Viņas vārds ir Giri Bala," Es informēts mans pavadoņi. "Es pirmais dzirdēts par viņas gadi pirms no a

akadēmisks kungs Sthiti Lal Nundy. Viņš bieži nāca uz Gurparas ceļa mājām, lai mācītu manu brāli Bišnu."

"Es labi pazīstu Giri Balu," man teica Sthiti Babu. "Viņa izmanto noteiktu jogas tehniku, kas ļauj viņai dzīvot bez ēšanas. Es biju viņas tuvs kaimiņš Navabgandžā netālu no Ičapuras. " **46-1** Es rūpīgi viņu vēroju; nekad neatradu pierādījumus tam, ka viņa ēstu vai dzertu. Mana interese beidzot pieauga tik ļoti, ka es vērsos pie Burdvanas **46-2. nodaļas Mahārādžas.** un lūdza viņu veikt izmeklēšanu. Pārsteigts par stāstu, viņš uzaicināja viņu uz savu pili. Viņa piekrita pārbaudei un divus mēnešus dzīvoja ieslēgta nelielā viņa mājas daļā. Vēlāk viņa atgriezās uz divdesmit dienu ilgu pili apmeklējumu; un pēc tam uz trešo piecpadsmit dienu ilgu pārbaudi. Pats Maharadžs man teica, ka šīs trīs stingrās pārbaudes viņu nešaubīgi pārliecinājušas par viņas neēšanu.

"Šis Sthiti Babu stāsts man ir palicis prātā vairāk nekā divdesmit piecus gadus," es secināju. "Dažreiz Amerikā es domāju, vai laika upe neaprīs jogini **46-3**" pirms es varēju viņu satikt. Viņai tagad jābūt diezgan vecai. Es pat nezinu, kur vai vispār viņa dzīvo. Bet pēc dažām stundām mēs sasniegsim Puruliju; viņas brālim tur ir mājas.

Autors desmit trīsdesmit mūsu mazs grupa bija sarunājoties ar tas brāli, Lambadars Dejs, a advokāts no Purulia.

"Jā, mana māsa dzīvo. Viņa dažreiz paliek pie manis šeit, bet pašlaik viņa ir mūsu ģimenes mājās Biurā." Lambadars Babu ar šaubām paskatījās uz Fordu. "Svamidži, es diez vai domāju, ka kāds automobilis jebkad ir iekļuvis salonā tik tālu kā Biura. Varbūt vislabāk būtu, ja jūs visi samierinātos ar vērša ratu seno kratīšanos!"

Kā viens balss mūsu ballīte iekļlāts lojalitāte uz tas Lepnums no Detroitā.

"Fords nāk no Amerikas," es teicu advokātam. "Būtu kauns liegt tam iespēju iepazīties ar Bengālijas sirdi!"

"Maijs Ganešs **46-4** "Eju līdz!" Lambadars Babu teica, smeļoties. Viņš pieklājīgi piebilda: "Ja tu kādreiz tur nokļūsi, esmu pārliecināts, ka Giri Bala priecāsies tevi redzēt. Viņai tuvojās septiņdesmit gadi, bet viņa joprojām ir lieliskā veselībā."

"Lūdzu, pasakiet man, kungs, vai tā ir absolūta taisnība, ka viņa neko neēd?" Es ieskatījos tieši viņam acīs, tajos prāta izteiksmīgajos logos.

GIRI BALA

Šī lieliskā sieviete-jogiste nav ēdusi un dzērusi kopš 1880. gada. Esmu attēlā kopā ar viņu, 1936. gadā savās mājās izolētajā Bengālijas ciematā Biurā. Viņas neēšanas stāvokli ir rūpīgi izpētījis Burdvanas maharadža. Viņa izmanto noteiktu jogas tehniku, lai uzlādētu savu ķermeni ar kosmisko enerģiju no ētera, saules un gaisa.

"Tā ir taisnība." Viņa skatiens bija atvērts un godājams. "Vairāk nekā piecu gadu desmitu laikā neesmu redzējis viņu ēdam kaut kumosu. Ja pasaule pēkšņi beigtos, mani nekas nevarētu pārsteigt vairāk kā tas, ka mana māsa ēd!"

Mēs iesmējās kopā pāri tas neticamība no šie divi kosmiskie notikumi.

„Giri Bala nekad nav meklējusi nepieejamu vientulību jogas praksēm,” turpināja Lambadars Babu. „Visu savu dzīvi viņa ir pavadījusi ģimenes un draugu ieskauda. Viņi visi tagad ir labi pieraduši pie viņas dīvainā stāvokļa. Nevienš no viņiem nebūtu apstulbis, ja Giri Bala pēkšņi nolemtu kaut ko apēst! Māsa dabiski dodas pensijā, kā jau pienākas hinduistu atraitnei, bet mūsu mazais loks Purulijā un Biūrā visi zina, ka viņa burtiski ir „izcila” sieviete.”

Brāļa sirsnība bija acīmredzama. Mūsu mazā kompānija viņam sirsnīgi pateicās un devās uz Būru. Mēs pietājām ielas veikalā, lai nopirktu kariju un *luči*, piesaistot baru ežu, kas sapulcējās apkārt, lai vērotu, kā Raita kungs ēd ar pirkstiem vienkāršā hinduistu manierē. **46-5** Liela apetīte lika mums sagatavoties pēcpusdienai, kas, tobrīd nezinot, solījās izrādīties diezgan nogurdinoša.

Mūsu ceļš tagad veda uz austrumiem cauri saulē ceptiem rīsu laukiem uz Bengālijas Burdvanas apgabalu. Pa ceļiem, kas klāja blīvu veģetāciju, no kokiem ar milzīgiem,

lietussargiem līdzīgiem zariem plūda *majnu* un svītraino *bulbulu dziesmas* . Ik pa laikam kāds vērša pajūgs... *rīni, rīni, mandžu, mandžu* čīkstēt no tā ass un dzelzs apauts koka riteņi kontrastējošs asi

iekšā prāts ar tas *švīkstēt, švīkstoņa* no auto riepās pāri tas aristokrātisks asfalts no tas pilsētas.

"Dik, apstājies!" Mans pēkšņais lūgums izraisīja Forda satricinājumu. "Tas pārappaugušais mango koks gluži vai kliegz uzaicinājumu!"

Mēs pieci kā bērni metāties uz mango nokaisīto zemi; koks labvēlīgi bija nometis augļus, tiem nogatavojoties.

"Daudzas mango dzimst, lai paliktu neredzamas," es pārfrāzēju, "un izšķērdētu savu saldumu uz akmeņainas zemes."

"Amerikā nekas tāds nav, Svamidži, vai ne?" iesmējās Sailešs Mazumdars, viens no maniem bengāļu valodas studentiem.

"Nē," es atzinos, mango sulas pārņemts un apmierināts. "Cik gan man Rietumos pietrūka šī augļa! Hinduista debesis bez mango ir neiedomājamas!"

Es izvēlēts augšup a klints un nogāzts a lepns skaistums paslēpts ieslēgts tas augstākais ekstremitāte.

"Dik," es jautāju starp tropiskās saules sasildītajiem ambrozijas kumosiem, "vai visas kameras ir mašīnā?"

"Jā, kungs; iekšā tas bagāža nodalījums."

"Ja Giri Bala izrādīsies patiesi svētā, es vēlos par viņu rakstīt Rietumos. Hinduistu *joginam* ar tik iedvesmojošām spējām nevajadzētu dzīvot un mirt nezināmam — tāpat kā lielākajai daļai šo mango."

Puse an stunda vēlāk Es bija joprojām pastaigājoties iekšā tas meža miers.

"Kungs," Raita kungs piebilda, "mums vajadzētu sasniegt Giri Balu pirms saulrieta, lai būtu pietiekami daudz gaismas fotogrāfijām." Viņš piebilda, smaidot: "Rietumnieki ir skeptiski noskaņoti; mēs nevaram gaidīt, ka viņi noticēs dāmai bez jebkādām fotogrāfijām!"

Šis bits no gudrība bija neapstrīdams; Es pagriezās mans atpakaļ ieslēgts kārdinājums un atkārtoti ienāca tas automašīna.

"Tev taisnība, Dik," es nopūtos, mums traucoties tālāk, "es upurēju mango paradīzi uz Rietumu reālisma altāra. Mums ir jābūt fotogrāfijām!"

Ceļš kļuva arvien nelīdzenāks: rievu grumbas, sacietējuša māla augoņi, vecuma bēdīgās vājības! Mūsu grupa ik pa laikam nokāpa no zirgiem, lai Raita kungs varētu vieglāk manevrēt ar Fordu, kuru mēs četri stūmām no aizmugures.

"Lambadars Babu runāja patiesību," atzina Sailešs. "Automašīna mūs neved; mēs vedam automašīnu!"

Mūsu iekāpšana, kāpšana ārā auto garlaicība bija apmānīts jebkad un anonīms ar tas izskats no a ciems

katrs viens a aina no savdabīgs vienkāršība.

"Mūsu ceļš vijās cauri palmu birzīm starp seniem, neskartiem ciemiem, kas atradās meža ēnā," Raita kungs ir pierakstījis savā ceļojumu dienasgrāmatā ar datumu 1936. gada 5. maijs. "Ļoti fascinējošas ir šīs salmu jumtu māla būdu kopas, kas rotātas ar vienu no Dieva vārdiem uz..." durvis; daudzi mazi, kaili bērni nevainīgi rotaļājās apkārt, apstājoties, lai paskatītos vai mežonīgi skraidītu no šī lielā, melnā, bez vērša ratiem, kas neprātīgi traucās cauri viņu ciematam. Sievietes tikai palūr ēnās, kamēr vīrieši laiski laiskojas zem kokiem ceļa malā, ziņkārīgi aiz savas vienaldzības. Vienā vietā visi ciema iedzīvotāji jautri peldējās lielajā tvertnē (drēbēs, pārgērbjoties, aptinot ap ķermeni sausās drānas un nometot slapjās). Sievietes gultnis ūdens uz viņu mājas, iekšā milzīgs misiņš burkas.

"Ceļš mūs veda jautrā skrējienā pāri kalniem un grēdām; mēs lēkājām un mētājāmies, ienira mazos strautos, apgājām nepabeigtu dambi, šļūcām pāri sausām, smilšainām upju gultnēm un beidzot ap pulksten 17:00 bijām tuvu savam galamērķim – Biurai. Šis mazais ciemats Bankuras rajona iekšienē, paslēpts blīvas lapotnes aizsardzībā, ceļotājiem nav sasniedzams lietus sezonā, kad straumes plūst kā spēcīgas straumes un ceļi kā čūskas splauj dubļu indi."

"Lūdzot pavadoni pielūdzēju grupai, kas devās mājup no tempļa lūgšanas (vientulā laukā), mūs aplenca ducis puskrūšu puišu, kas kāpa uz mašīnas sāniem, dedzīgi vēloties mūs pavadīt uz Giri Balu."

"Ceļš veda uz dateļpalmu birzi, kurā atradās māla būdu grupa, bet, pirms mēs to sasniedzām, Ford uz brīdi sasvērās bīstamā lenķī, uzmeta to un nokrita. Šaurā taka veda ap kokiem un tanku, pāri grēdām, bedrēs un dziļās rievās. Automašīna noenkurojās krūmu pudurī, tad uzsēdās uz paugura, un bija nepieciešams pacelt zemes pikulus; mēs turpinājām braukt lēnām un uzmanīgi; pēkšņi ceļu apturēja krūmu biezoknis vidū." no ratu ceļa, radot nepieciešamību nobraukt pa stāvu klinti sausā tvertnē, no kuras glābšanās prasīja skrāpēšanu, rakšanu un rakšanu ar lāpstu. Atkal un atkal ceļš šķita neizbraucams, bet svētceļojumam bija jāturpinās; izpalīdzīgi puiši atnesa lāpstas un nojauca šķēršļus (Ganešas nokrāsas!), kamēr simtiem bērnu un vecāku skatījās.

"Drīz mēs jau bridām pa divām senatnes rietīm; sievietes ar plati ieplestām acīm skatījās pa savu būdu durvīm, vīrieši sekoja mums blakus un aiz muguras, bērni skrēja, lai piepūstu..." procesija. Mūsu automašīna, iespējams, bija pirmā, kas šķērsoja šos ceļus; "vēršu pajūgu savienībai" noteikti Esiet šeit visvareni! Kādu sensāciju mēs radījām — grupu, kuru pilotēja amerikānis un kas ar šņācošu automašīnu ieobrauca tieši viņu ciemata cietoksni, ielaužoties senajā privātumā un svētumā!

Apstājoties šaurā ieliņā, mēs nonācām simts pēdu attālumā no Giri Balas senču mājām. Pēc garā ceļa cīņas, ko vainagoja raupja apdare, mēs izjutām piepildījuma

sajūtu. Mēs tuvojāties lielai divstāvu ķieģeļu un apmetuma ēkai, kas dominēja pār apkārtējām māla būdām; māja atradās remonta procesā, jo to ieskauj raksturīgi tropiski bambusa karkasi.

"Ar drudžainām gaidām un apspiestu prieku mēs stāvējām pie atvērtajām durvīm tajā, kuru bija svētījis Tā Kunga "bezbada" pieskāriens. Pastāvīgi valā bija ciema iedzīvotāji, jauni un veci, kaili un apgērbti, sievietes nedaudz atturīgi, bet arī zinātkāras, vīrieši un zēni nekautrējoties sekoja mums uz papēžiem, vērojot šo nepieredzēto skatu."

"Drīz durvīs parādījās neliela auguma figūra — Giri Bala! Viņa bija ietīta blāvā, zeltainā zīda audumā; tipiskā indiešu modē viņa pieticīgi un vilcinoties virzījās uz priekšu, nedaudz palūkojoties no sava *swadeshi* auduma augšējās krokas apakšas. Viņas acis mirdzēja kā kvēlojošas ogles viņas galvassegas ēnā; mūs apbūra vislabvēlīgākā un laipnākā seja," apzināšanās un sapratnes seja, brīva no zemes pieķersšanās traipiem.

"Lēnprātīgi viņa tuvojās un klusībā piekrita uz mūsu ķeršana a skaitlis no attēli ar mūsu "fotoaparāti" un "filmu kameras". **46-6** Pacietīgi un kautrīgi viņa izturēja mūsu stājas korekcijas fototehnikas un gaisma vienošanās. Visbeidzot mēs bija ierakstīts priekš pēcteči daudzi fotogrāfijas no vienīgās sievietes pasaulē, kura, kā zināms, vairāk nekā piecdesmit gadus ir dzīvojusi bez ēdiena un dzēriena. (Terēze Neimane, protams, ir gavējusi kopš 1923. gada.) Vismātišķākā bija Giri Balas sejas izteiksme, kad viņa stāvēja mūsu priekšā, pilnībā apsegta ar valīgi plīvojošo audumu, no viņas ķermeņa nebija redzams nekas cits kā vien seja ar nolaistajām acīm, rokas un mazās pēdīņas. Seja ar retu mieru un nevainīgu stāju – a plats, bērnišķīgs, trīcošs lūpa, a sievišķīgs deguns, šaurs, dzirkstošs acis, un a melanholisks smaids."

Arī es dalījos Raita kunga iespaidā par Giri Balu; garīgums viņu apņēma kā maigi mirdzošs plīvurs. Viņa mani *uzrunāja* ierastajā sveiciens žestā, ko mājas saimnieks sveicina mūkam. Viņas vienkāršais šarms un klusais smaids mūs sagaidīja, pārsniedzot medainas runas robežas; aizmirsts bija mūsu grūtais, puteklainais ceļojums.

Mazā svētā apsēdās sakrustotām kājām uz verandas. Lai gan viņai bija vecuma rētas, viņa nebija novājējusi; viņas olīvkrāsas āda bija saglabājusi tīru un veselīgu toni.

"Māt," es teicu bengāļu valodā, "vairāk nekā divdesmit piecus gadus esmu dedzīgi domājis par šo pašu svētceļojumu! Es dzirdēju par tavu svēto dzīvi no Sthiti Lal Nundy Babu."

Viņa pamāja iekšā atzinība. "Jā, mans labs kaimiņš iekšā Navabgandža."

"Šo gadu laikā esmu šķērsojis okeānus, bet nekad neaizmirsu savu agrīno plānu kādreiz redzēt" tu. Cildenā drāma, ko tu šeit tik neuzkrītoši spēlē, ir jāatklāj pasaulei, kas jau sen ir aizmirsusi iekšējo dievišķo barību."

Svētā uz brīdi pacēla acis, mierīgā interesi smaidot. "Baba

(godājamais tēvs) zina vislabāk," viņa pazemīgi atbildēja.

Es priecājos, ka viņa nebija apvainojusies; nekad nevar zināt, kā lieli jogi vai jogini reagēs uz domu par publicitāti. Viņi parasti no tās izvairās, vēloties klusībā veikt dziļo dvēseles izpēti. Iekšēja atļauja viņiem rodas, kad pienāk īstais laiks, lai parādītu savu dzīvi.

atklāti priekš tas ieguvums no meklē prāti.

"Māt," es turpināju, "lūdzu, piedod man, ka apgrūtinu tevi ar tik daudziem jautājumiem. Lūdzu, atbilde tikai uz tiem, kas tev patīk; es sapratīšu arī tavu klusēšanu."

Viņa izpleta rokas graciozi. "Es labprāt atbildēšu, ciktāl tāds nenožīmīgs cilvēks kā es var sniegt apmierinošas atbildes."

"Ak, nē, ne nenožīmīgs!" Es protestēja sirsnīgi. "Tu ir a lieliski dvēsele."

"Esmu pazemīgs visu kalps." Viņa savdabīgi piebilda: "Man patīk gatavot

ēst un pabarot cilvēkus." Dīvaina izklaide, es nodomāju, neēdošam

svētajam!

"Pastāsti es, Māte, no tavs pieder lūpu masa tu dzīvot bez ēdiens?"

"Tā ir taisnība." Viņa uz brīdi klusēja; viņas nākamā piezīme liecināja, ka viņai bija grūtības ar aritmētiku prātā. "No divpadsmit gadu un četrus mēnešus vecuma līdz pat šim sešdesmit astoņu gadu vecumam — vairāk nekā piecdesmit sešu gadu periodam — es neesmu ne ēdusi, ne lietojusi šķidrumu."

"Vai ir tu nekad kārdināts uz ēst?"

"Ja es justu kāri pēc ēdiena, man būtu jāēd." Vienkārši, bet majestātiski viņa paziņoja šo aksiomatisko patiesību, kas bija pārāk labi zināma pasaulē, kuras pamatā ir trīs ēdienreizes dienā!

"Bet tu taču kaut ko ēd!" Manā balsī bija dzirdama

iebilduma nots. "Protams!" Viņa ātri sapratusi pasmaidīja.

"Tava barība rodas no gaisa un saules gaismas smalkākajām enerģijām, 46-7" un no kosmiskā spēka, kas uzlādē jūsu ķermeni caur iegarenajām smadzenēm."

"Baba zina." Atkal viņa piekrita, viņas maniere nomierinošs un neievērojams.

"Māt, lūdzu, pastāsti man par savu agrīno dzīvi. Tā ir ļoti interesanta visai Indijai un pat mūsu brāļiem un māsām aiz jūras."

Giri Bala likt malā viņas ierasts rezerve, relaksējoša iekšā a sarunvalodas noskaņojums.

"Lai tā būtu." Viņas balss bija zema un stingra. "Es piedzimu šajos mežainajos apvidos. Mana bērnība nebija nekas īpašs, izņemot to, ka mani pārņēma

neapslāpējama apetīte. Es biju saderinājusies agrā bērnībā."

"Bērns," mana māte mani bieži brīdināja, "centies savaldīt savu alkatību. Kad pienāks laiks dzīvot starp svešiniekiem vīra ģimenē, ko viņi par tevi domās, ja tavas dienas pavadīs tikai ēdot?"

"Nelaime, ko viņa bija paredzējusi, piepildījās. Man bija tikai divpadsmit gadi, kad pievienojos sava vīra tautai Navabgandžā. Mana vīramāte mani kaunināja rītos, pusdienās un vakaros par maniem rijīgajiem ieradumiem. Tomēr viņas rājieni bija apslēpta svētība; tie pamodināja manas snaudošās garīgās tieksmes. Kādu rītu viņas izsmiekls bija nežēlīgs."

"Es jums drīz pierādīšu," es teicu, iedzēlis asajā ādā, "ka nekad vairs nepieskaršos ēdienam, kamēr vien dzīvošu."

"Mana vīramāte nīrgājās. "Nu," viņa teica, "kā tu vari dzīvot bez ēšanas, ja nevari dzīvot bez pārēšanās?"

"Šī piezīme bija neatbildama! Tomēr dzelzs apņēmība atbalstīja manu garu. Nomaļā vietā es meklēju savu Debesu Tēvu.

"'Kungs,' es neatlaidīgi lūdzu, 'lūdzu, sūti man guru, tādu, kurš var iemācīt man dzīvot Tavā gaismā, nevis ar ēdienu.'"

"Mani pārņēma dievišķa ekstāze. Svētlaimīga burvestības vadīta, devos uz Navabgandžas *kalniem* pie Gangas. Pa ceļam satiku sava vīra ģimenes priesteri."

"Cienījamais kungs, Es teica palāvīgi, laipni pastāstīt es kā uz dzīvot bez ēšana.

"Viņš uz mani skatījās bez atbildes. Beidzot viņš mierinoši ierunājās. "Bērns," viņš teica, "nāc šovakar uz templi; es tev vadīšu īpašu *Vēdu ceremoniju*."

"Šī neskaidrā atbilde nebija tā, ko meklēju; es turpināju ceļu uz *ghatu*. Rīta saule caururbja ūdeņus; es šķīstījos Gangā, it kā svētai iesvētībai. Kad atstāju upes krastu, ap sevi apvijis slapjo drānu, gaišajā dienas gaismā mans skolotājs materializējās manā priekšā!"

"'Mīļais mazulīt,' viņš teica mīlošā līdzjūtības balsī, 'esmu guru, ko Dievs sūtījis šeit, lai piepildītu tavu steidzamo lūgšanu. Viņu dziļi aizkustināja tās neparastā daba! No šodienas tu dzīvosi astrālajā gaismā, tavus ķermeņa atomus baros bezgalīgā strāva.'"

Giri Bala apklusā. Es paņēmu Raita kunga zīmuli un bloknotu un iztulkoju dažus tekstus angļu valodā viņa zināšanai.

Svētā atsāka stāstu, viņas maigā balss bija tik tikko dzirdama. "Ghats *bija* pamests, bet mans guru ap mums meta sargājošas gaismas auru, lai vēlāk mūs netraucētu neviens nomaldījies peldētājs. Viņš mani iesvētīja..." Kria tehnika , *kas atbrīvo ķermeni no atkarības no mirstīgo rupjās pārtikas. Tehnika ietver noteiktas mantras 46-8* izmantošanu . un elpošanas vingrinājums, kas ir grūtāks, nekā vidusmēra cilvēks spētu veikt. Nav iesaistītas zāles vai maģija; nekas ārpus kria . "

Iekšā tas maniere no tas Amerikāņu avīze reportieris, PVO bija neapzināti mācīja es viņa

Procedūras ietvaros es iztaujāju Giri Balu par daudziem jautājumiem, kas, manuprāt, varētu interesēt pasauli. Viņa man pamazām sniedza šādu informāciju:

"Man nekad nav bijuši bērni; pirms daudziem gadiem es kļuvi par atraitni. Es guļu ļoti maz, jo miegs un nomoda man ir viens un tas pats. Naktīs es meditēju, dienā veicot mājas darbus. Es nedaudz jūtu klimata izmaiņas no gadalaika uz gadu. Es nekad neesmu slims vai piedzīvojis kādu slimību. Es jūtu tikai nelielas sāpes, ja nejauši tieku ievainots. Man nav ķermeņa izkārnījumu. Es varu kontrolēt savu sirdi un elpošanu. Es bieži redzu savu guru, kā arī citas dižas dvēseles vīzijā."

"Māt," es jautāju, "kāpēc tu nemāci citiem dzīvesveidu bez ēdiena?"

Manas ambiciozās cerības uz pasaules badā mirstošajiem miljoniem

cilvēku tika apdzēstas jau pašā saknē.

"Nē." Viņa papurināja galvu. "Mans guru man stingri pavēlēja neizpaust noslēpumu. Viņš nevēlas iejaukties Dieva radīšanas drāmā. Zemnieki man nepateiktos, ja es daudziem cilvēkiem iemācītu dzīvot bez ēšanas! Sulīgie augļi bezjēdzīgi gulētu uz zemes. Šķiet, ka ciešanas, bads un slimības ir mūsu karmas pātagas, kas galu galā mudina mūs meklēt patieso dzīves jēgu."

"Māte," Es teica lēnām, "kas ir tas lietošana no tavs kam ir bijis singled ārā uz dzīvot bez ēšana?"

"Lai pierādītu, ka cilvēks ir Gars." Viņas seja iemirdzējās gudrībā. "Lai parādītu, ka ar dievišķu attīstību viņš var pakāpeniski iemācīties dzīvot ar Mūžīgo Gaismu, nevis ar ēdienu."

Svētā iegrima dziļā meditācijas stāvoklī. Viņas skatiens bija vērsts uz iekšu; viņas acu maigais dziļums kļuva neizteiksmīgs. Viņa izdvesa savdabīgu nopūtu, prelūdiu ekstātiskam elpas aizturošam transam. Uz laiku viņa bija aizbēgusi uz bezjautājumu valstību, iekšējā prieka debesīm.

Bija iestājusies tropiskā tumsa. Mazas petrolejas lampas gaisma raustīgi mirgoja pār desmit ciema iedzīvotāju sejām, kas klusībā tupēja ēnās. Šausminošie jāņtārpiņi un tālie eļļas laternu stari no būdām veidoja spožus, baidus rakstus samtainajā naktī. Tā bija sāpīgā šķiršanās stunda; mūsu mazo kompāniju gaidīja lēns, nogurdinošs ceļojums.

"Giri Bala," Es teica kā tas svētais atvērts viņas acis, "lūdzu dot es a piemiņas lieta sloksne no viens no tavs

". sari

Drīz vien viņa atgriezās ar Benaresas zīda gabalu, ko izstiepa rokā un pēkšņi

nometās zemē.

"Māte," Es teica godbijīgi, "drīzāk ļaut es pieskāriens tavš pieder svētīts kājas!"

.....
46-1 : Iekšā ziemeļu Bengālija.

46-2 : H. H. Kungs Bidžajs Čands Mahtabs tagad miris. Viņa ģimene bez šaubām piemīt daži ieraksts no tas Maharadžas trīs Giri Balas izmeklēšanas.

46-3 : Sieviete jogs.

46-4 : "Noņēmējs no Šķēršļi," tas dievs no labs laime.

46-5 : Šrī Juktešvara lietots uz teikt: "The Kungs ir dots mūs tas augļi no tas labs zeme. Mēs patīk uz redzēt mūsu ēdiens, uz smarža "to, nogaršot — hinduistiem patīk to arī aptaustīt!" Arī *dzirdēt* to nav iebildumu, ja maltītē neviena cita nav klāt!

46-6 : kungs Raits arī paņēma pārvietošanās attēli no Šrī Juktešvara laikā viņa pēdējais Ziema Saulgrieži Festivāls

iekšā Serampore. 46.-47. lpp.: "Tas, ko mēs ēdam, ir radiācija; mūsu pārtika ir tik daudz enerģijas kvantu,"

Dr. Džordžs V. Krails no Klīvlendas pastāstīja
pulcēšanās no medicīniska vīrieši ieslēgts Maijs 17, 1933. gadā iekšā Memfisa. "Šis vissvarīgākais starojums, kurš izlaidumi elektriskās strāvas

jo ķermeņa elektriskā ķēde, nervu sistēma, tiek nodota pārtikai ar saules staru palīdzību. Atomi, saka Dr. Krails, ir saules sistēmas. Atomi ir tas transportlīdzekļi ka ir piepildīts ar saules starojums kā tādā daudzi sarullēts atspere. Šie neskaitāmi atomu enerģijas tiek uzņemta kā pārtika. Nonākot cilvēka ķermenī, šie saspringtie nesēji, atomi, tiek izlādēti ķermeņa protoplazmā, tas starojums mēbelēšana jauns ķīmiska viela enerģija, jauns elektriskās strāvas. "Tavs" ķermenis ir izgatavots augšup no tāds "atomi," sacīja Dr. Krails. "Tie ir jūsu muskuļi, smadzenes un maņu orgāni, piemēram, acis un
".ausis

Kādreiz zinātnieki gribā atklāt kā vīrietis kanna dzīvot tieši ieslēgts saules enerģija. "Hlorofils ir tas tikai viela zināms dabā ka kaut kā piemīt tas jauda uz akts kā a saules gaisma slazds," Viljams L. Lorens raksta iekšā tas *Jauns Jorka Times* . "Tas 'uztver' saules gaismas enerģiju un uzglabā to augā. Bez tā dzīvība nevarētu pastāvēt. Mēs iegūstam dzīvošanai nepieciešamo enerģiju no saules enerģijas, kas uzkrāta augu barībā, ko mēs ēdam, vai dzīvnieku miesā, kas
".ēd augus

The enerģija mēs iegūt no ogles vai eļļa ir saules enerģija iesprostots ar tas hlorofils iekšā augš dzīve miljoniem no gadi
".atpakaļ. Mēs dzīvo ar saules palīdzību ar hlorofila palīdzību

Spēcīgs vibrācijas dziedājums. The burtiski tulkojums no Sanskrits *mantra* ir "instruments no doma," :46-8
nozīmējot tas ideāls, nedzirdamas skaņas kurš pārstāvēt viens aspekts no radīšana; kad vokalizēts kā zilbes, a *mantra* veido a universāla terminoloģija. Skaņas bezgalīgais spēks izriet no AUM, Kosmiskā Motora "Vārda" jeb
".radošās dūkoņas

NODAĻA: 47

Es Atgriešanās Uz The Rietumi

"Esmu vadījis daudzas jogas nodarbības Indijā un Amerikā; bet man jāatzīstas, ka kā hinduists esmu neparasti priecīgs vadīt nodarbības angļu valodas studentiem."

Mani Londonas nodarbību biedri atzinīgi smējās; nekādi politiski nemieri nekad

netraucēja mūsu jogas mieru.

Indija tagad bija svēta atmiņa. Ir 1936. gada septembris; esmu Anglijā, lai izpildītu pirms sešpadsmit mēnešiem doto solījumu atkal lasīt lekciju Londonā.

Arī Anglija ir atvērta mūžīgajai jogas vēstij. Žurnālisti un kinohroniku operatori drūzmējās manās telpās Grosvenor House. Britu Nacionālā Pasaules padome

Ticību biedrība 29. septembrī organizēja sanāksmi Vaitfildas draudzes baznīcā, kur es uzrunāju auditoriju par svarīgo tēmu "Kā ticība biedrībā var glābt civilizāciju". Astoņu vakara lekcijas Kekstona zālē piesaistīja tik lielus pūļus, ka divus vakarus pārpildītā publika gaidīja manu otro runu Vindzoras nama auditorijā pulksten deviņos trīsdesmit. Jogas nodarbības turpmākajās nedēļās kļuva tik plašas, ka Raita kungam bija jāorganizē pārcelšana uz citu zāli.

Angļu neatlaidība garīgās attiecībās izpaužas apbrīnojami. Pēc manas aiziešanas Londonas jogas studenti lojāli organizējās Pašrealizācijas biedrības centrā, kas visus skarbos kara gadus rīkoja meditācijas sanāksmes katru nedēļu.

Neaizmirstamas nedēļas Anglijā; dienas, kas pavadītas apskates objektos Londonā un pēc tam skaistajā ainavā. Mēs ar Raita kungu izsaucām uzticamo Fordu, lai apmeklētu Lielbritānijas vēstures diženo dzejnieku un varoņu dzimšanas vietas un kapenes.

Mūsu mazā kompānija oktobra beigās devās ceļā no Sauthemptonas uz Ameriku ar kuģi "*Brēmene*". Majestātiskā Brīvības statuja Ņujorkas ostā izraisīja priecīgu emocionālu rīšanu ne tikai Blečas jaunkundzes un Raita kunga rīklēs, bet arī manējās.

Fords, nedaudz apgāzts no cīņas ar senajām augsnēm, joprojām bija varens; tagad tas mierīgi veica transkontinentālo ceļojumu uz Kaliforniju. 1936. gada beigās, lūk! Vašingtonas kalns.

Gada nogales svētki katru gadu tiek svinēti Losandželosas centrā ar astoņu stundu garu grupu meditāciju 24. decembrī (Garīgie Ziemassvētki), kam nākamajā dienā seko bankets (Sociālie Ziemassvētki). Šī gada svinības papildināja dārgu draugu un studentu klātbūtne no tālām pilsētām, kuri bija ieradušies, lai sagaidītu mājās trīs pasaules ceļotājus.

Ziemassvētku mielastā bija iekļauti gardumi, kas šim priecīgajam notikumam tika atvesti piecpadsmit tūkstošus jūdžu: *guči* sēnes no Kašmiras, konservēta *rasagulla* un mango mīkstums, *papara* cepumi un eļļa. par Indijas *keoras* ziedu, kas aromatizēja mūsu saldējumu. Vakarā mēs pulcējāmies ap milzīgu, mirdzošu Ziemassvētku eglīti, netālu esošajā kamīnā sprakšķot aromātisku ciprešu pagalēm.

Dāvanu laiks! Dāvanas no zemes tālākajiem nostūriem — Palestīnas, Ēģiptes, Indijas, Anglijas, Francijas, Itālijas. Cik gan rūpīgi Raita kungs bija saskaitījis stumbrus katrā svešzemju krustojumā, lai neviena zagļu roka nesaņemtu dārgumus, kas paredzēti mīļajiem Amerikā! Svētā olīvkoka plāksnes no Svētās Zemes, smalkas mežģīnes un izšuvumi no Beļģijas un Holandes, persiešu paklāji, smalki austi Kašmiras šalles, mūžīgi smaržojošas sandalkoka paplātes no Maisūras, Šivas "vērša acs" akmeņi no Centrālajām provincēm, senas Indijas dinastiju monētas, ar dārgakmeņiem rotātas vāzes un krūzes, miniatūras, gobelēni, tempļu vīraks un

smaržas, *svodeši* kokvilnas apdruckas, lakas darbi, Maisūras zilonkaula kokgriezumi, persiešu kurpes ar ziņkārīgo garo purngalu, savdabīgi veci iluminēti manuskripti, santi, brokāti, Gandija cepures, keramika, flīzes, misiņa izstrādājumi, lūgšanu paklāji — laupījums... trīs kontinenti!

Viens ar viens Es izplatīts tas jautri ietīts paketes no tas milzīgs kaudze zem tas koks.

"Māsa Gjanamata!" Es pasniedzu garu kasti svētajai amerikānietei ar maigu sejas izteiksmi un dziļu apziņu, kura manas prombūtnes laikā bija atbildīga par Vašingtonas kalnu. No papīra salvešiem viņa pacēla zeltainu Benaresas zīda *sari* .

"Paldies tu, kungs; tas atnes tas skaistumkonkurss no Indija pirms mans acis."

"Diksona kungs!" Nākamajā paciņā bija dāvana, ko biju iegādājies Kalkutas bazārā. "Diksona kungam tas patiks," es toreiz nodomāju. Būdams mīlots mācekļis, Dikinsona kungs bija klāt katros Ziemassvētku svētkos kopš Vašingtonas kalna dibināšanas 1925. gadā. Šajos vienpadsmitajos ikgadējos svētkos viņš stāvēja manā priekšā, atraisot savas kvadrātveida mazās paciņas lentes.

"Sudraba kauss!" Cīnoties ar emocijām, viņš skatījās uz dāvanu, garu dzeršanas kausu. Viņš apsēdās nedaudz tālāk, acīmredzot apmulsis. Es viņam sirsnīgi uzsmaidīju, pirms atsāku savu Ziemassvētku vecīša lomu.

Ejakulācijas vakars noslēdzās ar lūgšanu visu dāvanu Devējam; pēc tam kopīga Ziemassvētku dziesmu dziedāšana.

kungs Dikinsons un Es bija čalošana kopā dažreiz vēlāk.

"Kungs," viņš teica, "lūdzu, ļaujiet man tagad pateikties par sudraba kausu. Ziemassvētku naktī es nevarēju atrast vārdus."

"Es atnesa tas dāvana īpaši priekš tu."

"Četrdesmit trīs gadus esmu gaidījis to sudraba kausu! Tas ir garš stāsts, ko esmu glabājis sevī." Dikinsona kungs kautrīgi uz mani paskatījās. "Sākums bija dramatisks: es slīku. Mans vecākais brālis rotaļīgi mani iestūma piecpadsmit pēdu dziļā baseinā nelielā Nebraskas pilsētiņā. Man toreiz bija tikai pieci gadi. Kad es grasījos otro reizi grimt zem ūdens, parādījās žilbinoša daudzkrāsaina gaisma, piepildot visu telpu. Vidū bija vīrieša figūra ar mierīgām acīm un mierinošu smaidu. Mans ķermenis grima trešo reizi, kad viens no mana brāļa biedriem nolieca garu, slaidu vītolu tik zemā iedobumā, ka es varēju to satvert ar saviem izmisušajiem pirkstiem. Zēni pacēla mani krastā un veiksmīgi sniedza man pirmo palīdzību ."

"Divpadsmit gadus vēlāk, septiņpadsmit gadu vecumā, es kopā ar māti apmeklēju Čikāgu. Bija 1893. gads; notika lielā Pasaules reliģiju parlamenta sesija. Mēs ar māti gājām pa galveno ielu, kad atkal ieraudzīju varenu gaismas uzplaiksnījumu. Dažus soļus tālāk, nesteidzīgi pastaigājoties, atradās..." tas pats vīrietis, ko biju redzējis pirms gadiem vīzijā. Viņš piegāja pie lielas auditorijas un pazuda durvju iekšpusē.

kungs E. E. Dickinsons no Los Andželosa; viņš meklēja a sudrabs krūze

Šrī Juktešvara un es pats iekšā Kalkuta, 1935. gadā. Viņš ir nesot tas dāvana lietussargs - spieķis

Ranči studentu un skolotāju grupa pozē kopā ar cienījamo Kasimbazara Mahārādžu (centrā, baltā tērpā). 1918. gadā viņš savu Kasimbazara pili un divdesmit piecus akus Ranči nodeva kā pastāvīgu vietu manai jogas skolai zēniem.

"Māte," Es raudāja, tas bija tas vīrietis PVO parādījās plkst. tas laiks Es bija slīkstu!

"Mēs ar viņu steigšus iegājām ēkā; vīrietis sēdēja uz lekciju tribīnes. Drīz vien uzzinājām, ka tas ir Svami Vivekananda no Indijas. 47-1" Pēc viņa aizkustinošās runas es devos viņam pretī. Viņš man laipni uzsmaidīja, it kā mēs būtu seni draugi. Es biju tik jauna, ka nezināju, kā izpaust savas jūtas, bet sirdī cerēju, ka viņš piedāvāsies būt par manu skolotāju. Viņš nolasīja manas domas.

„Nē, dēls, es neesmu tavš guru.” Vivekananda ar savām skaistajām, caururbjošajām acīm ieskatījās manējās dziļi. „Tavs skolotājs nāks vēlāk. Viņš tev iedos sudraba kausu.” Pēc nelielas pauzes viņš smaidot piebilda: „Viņš tev izlies vairāk svētību, nekā tu tagad spēj saturēt.”

"Es pēc dažām dienām aizbraucu no Čikāgas," turpināja Dikinsons kungs, "un vairs nekad neredzēju diženo Vivekanandu. Bet katrs viņa teiktais vārds bija neizdzēšami ierakstīts manā dziļākajā apziņā. Pagāja gadi; skolotājs neparādījās. Kādu 1925. gada nakti es dziļi lūdzu, lai Tas Kungs man sūtītu manu guru. Pēc dažām stundām mani no miega pamodināja maigas melodijas skaņas. Manā redzeslokā parādījās debesu būtnu grupa, nesa flautas un citus instrumentus. Pēc tam, kad gaiss bija piepildīts ar krāšņu mūziku, eņģeļi lēnām pazuda.

"Nākamajā vakarā es pirmo reizi apmeklēju vienu no jūsu lekcijām šeit, Losandželosā, un tad sapratu, ka mana lūgšana ir uzklausīta."

Mēs smaidīja plkst. katrs cits iekšā klusums.

„Jau vienpadsmit gadus esmu jūsu *Krija jogas* māceklis,” turpināja Dikinsons kungs.

„Dažreiz es brīnījos par sudraba kausu; es gandrīz biju pārliecinājis sevi, ka Vivekanandas vārdi ir tikai metaforiski. Bet Ziemassvētku naktī, kad jūs man pasniedzāt kvadrātveida kastīti pie eglītes,” Es zāģis, priekš tas trešais laiks iekšā mans dzīve, tas tas pats žilbinošs zibspuldze no gaisma. Iekšā cits minūte Es bija

lūkojoties uz mana guru dāvanu, ko Vivekananda man bija paredzējis četrdesmit trīs gadus iepriekš – sudraba kausu!

.....
The priekšnieks māceklis no tas Kristum līdzīgs meistars Śrī Ramakrišna :47-1

NODAĻA: 48

Plkst. Encinitas Iekšā Kalifornija

"Pārsteigums, kungs! Jūsu prombūtnes laikā ārzemēs mēs uzcēlām šo Encinitas ermitāžu; tā ir dāvana "sveicienam mājās!" Māsa Gjanamata smaidot veda mani caur vārtiem un augšup pa koku ēnainu celiņu.

Es ieraudzīju ēku, kas kā milzīgs, balts okeāna lineris slējās pretī zilajam sālsūdenim. Vispirms bez vārdiem, tad ar "Ak!" un "Ā!", visbeidzot ar cilvēka nepietiekamo prieka un pateicības vārdu krājumu, es apskatīju ašramu – sešpadsmit neparasti lielas telpas, katra burvīgi iekārtota.

Majestātiskā centrālā zāle ar milzīgiem logiem, kas sniedzas līdz griestiem, paver skatu uz vienotu zāles, okeāna un debesu altāri — smaragda, opāla un safīra simfoniju. Apmetnis virs zāles milzīgā kamīna tur ierāmētu Lahiri Mahasajas tēlu, kas smaida savu svētību pār šīm tālajām Klusā okeāna debesīm.

Tieši zem zāles, iebūvētas pašā klints kraujā, divas vientuļas meditācijas alas paceļas pretī debesu un jūras bezgalībai. Verandas, sauļošanās stūrīši, augļu dārza hektāri, eikaliptu birzs, akmens plākšņu takas, kas ved cauri rozēm un lilijām uz klusām lapenēm, garas kāpnes, kas beidzas nomaļā pludmalē un plašajos ūdeņos! Vai sapnis bija kļuvis vēl konkrētāks?

"Lai šurp nāk svēto labās, varonīgās un dāsnās dvēseles," vēsta "Lūgšana par mājokli" no *Zend-Avesta*, kas piestiprināta pie vienām no ermitāžas durvīm, "un lai tās iet roku rokā ar mums, sniedzot savu svētīgo dāvanu dziedinošos tikumus tikpat plaši kā zeme, tik tālu kā upes, tik augstu kā saule, labāku cilvēku attīstībai, pārpilnības un slavas vairošanai."

"Lai paklausība šajā namā uzvar nepaklausību; lai miers šeit triumfē pār

nesaskaņām; labvēlīga dāsnums pār alkatību, patiesa runa pār viltu, godbijība pār
nicinājumu. Lai mūsu prāti priecājas un mūsu dvēseles pacilātas, lai arī mūsu
ķermeņi tiek pagodināti; un, ak, Dievišķā Gaisma, lai mēs Tevi redzam un, tuvojoties
Tev, ap Tevi tuvotos un sasniegtu Tavu..."

viss biedriskums!"

Encinitas, Kalifornija, ar skatu uz Kluso okeānu. Galvenā ēka un daļa no Pašrealizācijas biedrības teritorijas.

Šis Pašrealizācijas biedrības ašrams bija iespējams, pateicoties dažu amerikāņu mācekļu, amerikāņu uzņēmēju ar nebeidzamu atbildību, dāsnumam, kuri tomēr katru dienu atrod laiku *Krija jogai*. Manas uzturēšanās laikā Indijā un Eiropā man nebija ļauts uzzināt ne vārda par ermitāžas celtniecību. Pārsteigums, sajūsma!

Savos pirmajos gados Amerikā es biju pārmeklējis Kalifornijas piekrasti, meklējot nelielu vietu piejūras ašramam; ikreiz, kad atradu piemērotu vietu, vienmēr radās kāds šķērslis, kas mani kavēja. Tagad, lūkojoties pāri plašajiem Encinitas akriem, **48-1** pazemīgi es redzēju Šri Juktešvara sen izteiktā pareģojuma bez piepūles piepildīšanos: "vientuļnieks okeāna krastā".

Dažus mēnešus vēlāk, 1937. gada Lieldienās, es vadīju uz gludajiem zālājiem Encinitas pirmajās Lieldienās. daudzi Saullēkta dievkalpojumi. Tāpat kā senlaiku maģi, vairāki simti studentu ar dievbijīgu bijību lūkojās ikdienas brīnumā, agrīnajā saules uguns rituālā austrumu debesīs. Rietumos pletās neizsīkstošais Klusais okeāns, dūcot savu svinīgo slavu; tālumā maza balta buru laiva un vientuļš kaijas lidojums. "Kristus, Tu esi augšāmcēlies!" Ne viens pats ar pavasara sauli, bet gan mūžīgajā Gara rītausmā !

Paskrēja daudzi laimīgi mēneši; nevainojama skaistuma mierā es varēju pabeigt ermitāžā ilgi plānoto darbu "*Kosmiskie dziedājumi*". Es ķēros pie apmēram četrdesmit dziesmu angļu valodas vārdiem un Rietumu mūzikas notācijas, dažas oriģināldziesmas, citas - manis pielāgotas senās melodijas. Starp tām bija Šankaras dziedājums "Nav dzimšanas, nav nāves"; divi Šri Juktešvara iecienītākie darbi: "Mosties, tomēr mosties, ak, mans svētais!" un "Vēlme, mans lielais ienaidnieks"; sirma sanskrita dziesma "Brahma himna"; vecas bengāļu dziesmas "Kāds zibens mirdzums!" un "Viņi ir dzirdējuši tavu vārdu"; Tagores "Kas ir manā templī?"; un vairākas manas kompozīcijas: "Es vienmēr būšu tavs", "Zemē aiz maniem sapņiem",

"Nāc ārā no klusajām debesīm", "Klausies manas dvēseles aicinājumā", "Klusuma templī" un "Tu esi mana dzīve".

Priekš a priekšvārds uz tas dziesmu grāmata Es atstāstīts mans pirmais izcils pieredze ar tas uztveramība no

Rietumniekus Austrumu savdabīgajā dievbijīgajā gaisotnē. Pasākums bija bijis publiska lekcija; laiks — 1926. gada 18. aprīlis; vieta — Kārnegija zāle Ņujorkā.

"Hansikera kungs," es biju uzticējies kādam amerikāņu studentam, "es plānoju lūgt auditorijai nodziedāt seno hinduistu dziesmu "Ak, Dievs, skaistais!""

"Kungs," Hansikera kungs bija iebildis, "šīs austrumu dziesmas ir svešas amerikāņu izpratnei. Cik žēl, ja lekciju sabojātu pārgatavojušos tomātu komentāri!"

Es smeļoties biju nepiekritis. "Mūzika ir universāla valoda. Amerikāņi noteikti sajūtīs dvēselisko tieksmi šajā cildenajā dziesmā." **48-2**

Lekcijas laikā Hansikera kungs sēdēja man aiz muguras uz platformas, iespējams, baidoties par manu drošību. Viņa šaubas bija nepamatotas; ne tikai nebija bijuši nevēlami dārzeni, bet veselu stundu un divdesmit piecas minūtes nepārtraukti skanēja dziesmas "Ak, Dievs, skaistais!" melodijas. no trīs tūkstoš rīkles. Blāzs nē ilgāk, dārgais Jauns Jorkieši; tavš sirdis bija pacēlušās vienkāršā prieka dziesmā! Tajā vakarā bija notikušas dievišķas dziedināšanas starp bhaktām, kas ar mīlestību daudzina Kunga svētīto vārdu.

Noslēgtā literārā dziedātāja dzīve nebija mana loma ilgi. Drīz vien es ik pēc divām nedēļām dalījos starp Losandželosu un Ensinitasu. Svētdienas dievkalpojumi, nodarbības, lekcijas klubos un koledžās, intervijas ar studentiem, nebeidzamas sarakstes plūsmas, raksti laikrakstam " *Austrumi-Rietumi* ", aktivitāšu virzība Indijā un daudzos mazos centros Amerikas pilsētās. Daudz laika tika veltīts arī *Krijas* un citu Pašrealizācijas biedrības mācību sakārtošanai virknē studiju tālajiem jogas meklētājiem, kuru dedzība nepazīna telpas ierobežojumus.

Priecīgs veltījums no a Pašrealizācija Baznīca no Visi Reliģijas paņēma vieta iekšā 1938. gadā plkst. Vašingtona,

Majestātiskā baznīca, kas atrodas ainaviski labiekārtotā teritorijā, atrodas pilsētas daļā, ko atbilstoši dēvē par "Draudzības augstienēm". Vašingtonas līderis ir Svami Premananda, kurš ieguvis izglītību Ranči skolā un Kalkutas Universitātē. Es viņu uzaicināju 1928. gadā, lai viņš uzņemtos Vašingtonas Pašrealizācijas biedrības centra vadību.

"Premananda," es viņam teicu viņa jaunā tempļa apmeklējuma laikā, "šī austrumu štābs ir akmenī iekalts pieminēklis tavai nenogurstošajai dievbijībai. Šeit, valsts galvaspilsētā, tu esi turējis augstu Lahiri Mahasajas ideālu gaismu."

Premananda pavadīja mani no Vašingtonas īsā vizītē Pašrealizācijas biedrības centrā Bostonā. Cik liels prieks atkal redzēt *Krijas jogas* grupu, kas bija palikusi uzticīga kopš 1920. gada! Bostonas vadītājs Dr. MW Luiss izmitināja mani un manu pavadoni modernā, mākslinieciski iekārtotā numurā.

"Kungs," Dr. Lūiss man teica, smaidot, "jūsu pirmajos gados Amerikā jūs dzīvojāt šajā pilsētā vientuļā istabā bez vannas. Es gribēju, lai jūs zinātu, ka Bostonā ir daži grezni dzīvokļi!"

Tuvojošās asinspirts ēnas pār pasauli stiepās garākas; asa auss jau varēja sadzirdēt kara briesmīgās bungas. Intervijās ar tūkstošiem cilvēku Kalifornijā un sarakstē visā pasaulē es atklāju, ka vīrieši un sievietes dziļi meklē savas sirdis; traģiskā ārējā nedrošība bija uzsvērusi nepieciešamību pēc Mūžīgās Enkurvietas.

"Mēs patiešām esam iemācījušies meditācijas vērtību," 1941. gadā man rakstīja Londonas Pašrealizācijas biedrības centra vadītājs, "un zinām, ka nekas nevar izjaukt mūsu iekšējo mieru. Pēdējo nedēļu laikā sanāksmju laikā esam dzirdējuši gaisa trauksmes brīdinājumus un klausījušies sprādzienā..." aizkavētas darbības bumbas, bet mūsu studenti joprojām savākt un rūpīgi baudīt mūsu skaists serviss."

Vēl viena vēstule mani sasniedza no kara plosītās Anglijas tieši pirms Amerikas iesaistīšanās konfliktā. Cēli žēlsirdīgos vārdos Dr. L. Krenmers Bings, ievērojamais *Austrumu gudrības sērijas redaktors*, rakstīja:

"Kad lasīju *"Austrumi-Rietumi"*, es sapratu, cik tālu viens no otra mēs šķietami atrodamies, acīmredzot dzīvojot divatā" dažādas pasaules. Skaistums, kārtība, miers un klusums pie manis atnāk no Losandželosas, kuģojot ostā kā kuģis, kas piekrauts ar Svētā Grāla svētībām un mierinājumu, uz aplenktu pilsētu.

"Es kā sapnī redzu jūsu palmu birzi un Encinitas templi ar tā okeāna stiepieniem un kalnu skatiem, un galvenokārt tā garīgi domājošu vīriešu un sieviešu sadraudzību, kopienu, kas apvienota vienotībā, iegrimusi radošā darbā un atjaunojusies pārdomās. Tā ir manas paša vīzijas pasaule, kuras veidošanā es cerēju dot savu mazo daļu, un tagad..."

"Varbūt miesā es nekad nenasniegšu jūsu zelta krastus un nepielūgšu jūsu templi. Bet tā ir kaut kas vairāk – redzēt vīziju un zināt, ka kara vidū jūsu ostās un jūsu pakalnos joprojām valda miers. Sveiciens visai Sadraudzībai no vienkārša kareivja, rakstīts uz sargtorņa, gaidot rītausmu."

Kara gadi atnesa garīgu atmodu vīru vidū, kuru izklaidēs nekad iepriekš nebija iekļauta Jaunās Derības studēšana. Viens salds destilāts no rūgtajām kara zālēm! Lai apmierinātu pieaugošo vajadzību, tika uzcelta un iesvētīta iedvesmojoša maza Pašrealizācijas baznīca visām reliģijām. Iekšā 1942. gadā plkst. Holivuda. The vietne sejas Olīva Kalns un tas tāls Los Losangelesas planetārijs. Baznīca, kas dekorēta zilā, baltā un zelta krāsā, atspoguļojas ūdens hiacinšu vidū lielā baseinā. Dārzi ir spilgti ziedi, daži izbijušies akmens brieži, vitrāža pergola un savdabīga vēlmju aka. Kopā ar santīmiem un cilvēka kaleidoskopiskajām vēlmēm ir bijušas daudzas tīras tieksmes pēc vienīgā Gara dārguma! Universāla labvēlība plūst no mazām nišām ar Lahiri Mahasajas un Šri Juktešvara, Krišnas, Budas, Konfūcija, Svētā Franciska statujām un skaistu perlamutra Kristus Pēdējās vakariņas reprodukciju.

Vēl viena visu reliģiju pašrealizācijas baznīca tika dibināta 1943. gadā Sandiego.

Kluss kalna virsotnes templis atrodas slīpā eikaliptu ielejā, no kuras paveras skats uz dzirkstošo Sandiego līci.

Kādu vakaru, sēžot šajā mierīgajā ostā, es izlēju savu sirdi dziesmā. Zem maniem pirkstiem bija baznīcas saldi skanošās ērģeles, uz manām lūpām senas bengāļu valodas ilgojošā lūgšana.

bhakta PVO bija meklēja priekš mūžīgs mierinājums:

Iekšā šis pasaule, Māte, neviens kanna mīlestība es;
Šajā pasaulē viņi nepazīst dievišķo
mīlestību. Kur ir tīra, mīloša mīlestība?
Kur ir patiesa mīlestība pret
Tevi? Tur ilgojas mana sirds.

Mans biedrs kapelā, Dr. Loids Kenels, Sandjego centra vadītājs, dziesmas vārdus dzirdot, viegli pasmaidīja.

"Saki man patiesi, Paramhansadži, vai tas ir bijis tā vērts?" Viņš uz mani skatījās ar nopietnu, sirsnīgu skatienu. Es sapratu viņa lakonisko jautājumu: "Vai tu esi bijis laimīgs Amerikā? Kā ar vilšanos, sirdssāpēm, centru vadītājiem, kuri neprata vadīt, studentiem, kurus nevarēja apmācīt?"

"Svētīgs tas vīrs, kuru Kungs pārbauda, doktor! Viņš laiku pa laikam ir atcerējies uzlikt man nastu!" Tad es domāju par visiem uzticīgajiem, par mīlestību un uzticību un sapratni, kas slēpās Amerikas sirdī. Lēnām uzsverot, es turpināju: "Bet mana atbilde ir: Jā, tūkstoš reižu jā! Tas ir bijis tā vērts; tā ir bijusi pastāvīga iedvesma, vairāk nekā jebkad esmu sapņojis, redzēt Rietumus un Austrumus satuvināties vienīgajā ilgstošajā saitē – garīgajā!"

Klusībā es piebildu lūgšanu: "Lai Babadži un Šri Juktešvardži jūt, ka esmu izdarījis savu daļu, nepievīlis augstās cerības, ar kurām viņi mani sūtīja."

Es pagriežās atkal uz tas orgāns; šis laiks mans dziesma bija nokrāsains ar a cīņas varonība:

Laika slīpēšanas ritenis sabojā
daudzas mēness un zvaigžņu dzīves
Un daudz spoži smaidošu rītu - Bet
mana dvēsele joprojām iet uz
priekšu!

Tumsa, nāve un neveiksmes sacentās;
Šķērsot manu ceļu tās nikni centās;
Mana cīņa ar greizsirdīgo Dabas spēku
- Bet mana dvēsele tomēr iet uz

priekšu!

1945. gada Jaungada nedēļā es strādāju savā Encinitas kabinetā, pārskatot šīs grāmatas manuskriptu.

"Paramhansadži, lūdzu, nāc ārā." Dr. Lūiss, kurš bija ieradies no Bostonas, lūdzoši man uzsmaidīja no mana loga. Drīz mēs pastaigājāties saulē. Mans biedrs norādīja uz jauniem torņiem, kas tika būvēti gar Fellowship īpašuma malu, kas robežojas ar piekrastes šoseju.

"Kungs, esmu redzējis daudz uzlabojumu kopš savas pēdējās vizītes." Dr. Lūiss divas reizes gadā ierodas no Bostonas uz Encinitasu.

"Jā, doktor, projekts, ko esmu ilgi apsvēris, sāk iegūt noteiktu formu. Šajā skaistajā apkārtnē esmu uzsācis miniatūru pasaules koloniju. Brālība ir ideāls, ko labāk izprast ar piemēru, nevis ar priekšrakstiem! Neliela, harmoniska grupa šeit varētu iedvesmot citas ideālas kopienas visā pasaulē."

"A lielisks ideja, kungs! The kolonija griba noteikti būt a panākumi ja visi sirsnīgi dara viņa daļa!"

„„Pasaule” ir plašs termins, bet cilvēkam ir jāpaplašina sava uzticība, uzskatot sevi par pasaules pilsoni,” es turpināju. „Cilvēkam, kurš patiesi jūt: „Pasaule ir mana dzimtene; tā ir mana Amerika, mana Indija, manas Filipīnas, mana Anglija, mana Āfrika,” nekad netrūks iespēju lietderīgai un laimīgai dzīvei. Viņa dabiskais lepnums par savu lokālo pasauli zinās neierobežotu paplašināšanos; viņš būs saskarē ar radošām universālām straumēm.”

Mēs ar Dr. Lūisu apstājāmies virs lotosa dīķa netālu no ermitāžas. Zem mums pletās bezgalīgais Klusais okeāns.

"Šie paši ūdeņi vienādi pāršķeļas gan rietumu, gan austrumu piekrastēs, Kalifornijā un Ķīnā." Mans biedrs iemeta mazu akmeni pirmajā no septiņdesmit miljoniem kvadrātjūdžu plašās okeāna platības. "Encinitas ir simboliska vieta pasaules kolonijai."

"Tā ir taisnība, doktor. Mēs šeit organizēsim daudzas reliģijas konferences un kongresus, uzaicinot delegātus no visām zemēm. Mūsu zālēs karāsies valstu karogi. Teritorijā tiks uzcelti sīki tempļi, kas veltīti pasaules galvenajām reliģijām."

"Cik drīz vien iespējams," es turpināju, "es plānoju šeit atvērt jogas institūtu. *Krijas jogas svētīgā loma* Rietumos tikko ir sākusies. Lai visi cilvēki atklāj, ka pastāv noteikta, zinātniska sevis apzināšanās tehnika visu cilvēku ciešanu pārvarēšanai!"

Runātāji 1945. gada starprasu sanāksmē Sanfrancisko Miera konferences sasaukšanas laikā. (No kreisās uz labo) Dr. Maneks Anklesaria, Džons Kohī, es pats, Hjū E. Makbets, Vinss M.

Visu reliģiju pašrealizācijas baznīca Vašingtonā, kuras vadītājs Svami Premananda šeit ir redzams kopā ar mani

Mans cienījams tēvs, sēdošs iekšā tas mierīgs lotoss stāja, Kalkuta, 1936. gadā

Vēlā naktī mans dārgais draugs — pirmais *Krija jogs* Amerikā — ar mani apsprieda nepieciešamību pēc pasaules kolonijām, kuru pamatā būtu garīgs pamats. Problēmas, kas tiek piedēvētas antropomorfiskai abstrakcijai, ko sauc par "sabiedrību", varētu reālistiskāk novelt uz ikviena cilvēka sliekšņa. Utopijai ir jāuzplaukst privātajā klēpī, pirms tā var uzplaukt pilsoniskā tikumā. Cilvēks ir dvēsele, nevis institūcija; tikai viņa iekšējās reformas var piešķirt pastāvību ārējām reformām. Uzsverot garīgās vērtības un sevis apzināšanos, kolonija, kas iemieso pasaules brālību, ir spējīga sūtīt iedvesmojošas vibrācijas tālu aiz savas atrašanās vietas.

1945. gada 15. augusts, Otrā globālā kara beigas! Pasaules gals; mīklainā atomu laikmeta sākums! Ermitāžas iemītnieki pulcējās galvenajā zālē, lai teiktu pateicības lūgšanu. "Debesu Tēvs, lai tas nekad vairs nenotiek! Tavi bērni turpmāk ies kā brāļi!"

Kara gadu spriedze bija zudusi; mūsu gari murrāja miera saulē. Es laimīgi lūkojos uz katru no saviem amerikāņu biedriem.

"Kungs," Es doma pateicīgi, "Tu steigā dots šis mūks a liels ģimene!"

A mazs pilsēta ieslēgts Piekraste Automaģistrāle 101, Encinitas ir 100 jūdzes dienvidos no Los Andželosa, un 25 :48-1

:jūdzes ziemeļi no San Diego. 48-2: Šeit es tulkoju Guru Nanaka dziesmas vārdus

O Dievs skaisti! O Dievs

,skaisti! Mežā Tu esi zaļš

Kalnā Tu esi augstu, iekšā tas

upe, Tu māksla nemierīgs,

!okeānā, Tu esi nopietns

Uz tas kalpojošs, Tu māksla

kalpošana, mīlētājam, Tu esi

,mīlestība

,Uz tas skumji, Tu māksla līdzjūtība

!Uz tas jogs, Tu māksla svētlaimē

0 Dievs skaisti! 0 Dievs
skaisti! Pie Tavām kājām, ak,
!paklanos

:Pielikums: autors

Kibertelpas ašrams Krija jogai, Dieva jogai,
Dievišķajai mīlestībai un Dieva apzināšanās

Šī "Joga autobiogrāfija" ir veidota no Oriģinālie
teksti 1946. gadā — pirmais izdevums. Pirmā
izdevuma (1946. gads) autortiesības ASV ir
beigušās, un šī iedvesmojošā grāmata tagad ir
.publiski pieejama un brīvi pieejama visai pasaulei

Ir izveidota e-grāmatas versija PDF formātā
izmantojot Acrobat 7.0 Professional, un tas tiek
jums parādīts Kibertelpas [ašrama](#) - Pilnīga
mīlestības mācība ieskaitot tas detalizēts
iesvētīšana uz tas svēts Krija jogas zinātne ir
pieejama bez maksas tiešsaistē vietnē [www.
kriyayoga.com](http://www.kriyayoga.com). Kibertelpas ašrams tika dibināts
1997. gadā ar vienīgo mērķi sniegt visai pasaulei
sākotnējās mīlestības mācības, tostarp pilnīgu un
detalizētu Krijas jogas svētās zinātnes
.iesvētīšanu

Lai mana Tēva mīlestība un svētlaipe tevi
pacilā un attīra tavu prātu, domas un sirdi, lai
atvieglotu tavu ceļu uz mīlestību. mājas.
Mīlestība ir tas atslēga uz Dievs - Mīlestība
ir Viss, ko Dievs tev piedāvā - lai saņemtu
mīlestību, tev jādod mīlestība - nekas cits kā
mīlestība

kibertelpas ašrama galvenajām
sadaļām

1. Uz sāciet īstu Krija jogas praksi —
pārliedzinieties, ka esat patiešām izlasījis
simtiem lappušu, kas publicētas [kibertelpā](#) .
[Ašrams](#) ieskaitot visas sadaļas:
2. [Ieslēgts tavs spārni no mīlestība - ieslēgts tavs ceļš uz](#)

Dievs

3. [Garīgs Mikroburts](#)
4. [Garīgs Informatīvie biļeteni](#)
5. [Bieži uzdotie jautājumi](#)
6. [Ar Mīlestību no Dievs uz tu](#)
7. Kad lasot visus am failus un kibertelpas ašrama sadaļas - jūs atradīsiet īstajā laikā faktiskais dikša lapa ar visi nepieciešams detaļas par tas metodes no th svēts zinātne no Krija joga. Esiet gatavi visu izlasīt, visu studēt, līdz visu sapratīsiet, un visbeidzot praktizēt mīlestības mācības visās ikdienas dzīves jomās, lai gūtu panākumus Krija jogas praksē. Krija joga ir transportlīdzeklis mājup pie Dieva – mīlestība ir degviela jūsu mīlestības mājupceļā.

Ar mīlestību un

svētlaimi, Hans

[Dievs ir mīlestība](#) | [Mīlestība](#) | [Mīlestības mācības](#) | [Dieva mīlestības dēls](#) | [Mīlestības mācības](#) | [Iemācies pateikt " es " mīlu tevi" | \[Mācies pieņemt mīlestību" | \\[Mīlestības testi un d\\]\\(#\\) \\[Mīlestības atsauksmes\\]\\(#\\) | \\[Garīgais forums — risinājumi\\]\\(#\\) \\[Mīlestība\\]\\(#\\) | \\[Mīlestības "kartītes, lai pateiktu "Es tevi mīlu\\]\\(#\\)\]\(#\)](#)

Gudrības dārgumu krātuve

**Paramhansa Jogānanda
Garīgi raksti**

Ieskats no gudra cilvēka dzīves
Šri Daja Mata, bijusī Pašizziņas biedrības prezidente

Kas pierakstīja skolotāja Paramhansa Joganandas
mācības un saglabāja tās paaudzēm ilgi
Kad es pirmo reizi satiku Paramhansu Joganandu, viņš
1931. gadā Soltleiksitijā teica runu lielai, pārsteigtai
.auditorijai

Stāvot pārpildītās zāles aizmugurējā stūrī, es nemanīju
.neko sev apkārt, izņemot runātāju un viņa vārdus
Visa mana būtne bija iegrimusi dievišķajā gudrībā un
mīlestībā, kas ieplūda manā dvēselē, piepildot manu sirdi un
prātu. Viss, ko es varēju domāt, bija: "Šis cilvēks mīl Dievu
tāpat, kā es vienmēr esmu ilgojusies Viņu mīlēt. Viņš pazīst
Dievu, un tieši tam es sekošu." Un tieši to es daru no tā
.brīža

Kad es sajutu viņa vārdu brīnišķīgo garīgo spēku savā
dzīvē tajos pirmajos gados kopā ar savu cienījamo skolotāju
Paramhansu, manī radās spēcīga steidzamības sajūta
pierakstīt un saglabāt viņa gudros teicienus visai pasaulei un
.visām paaudzēm

Par laimi, daudzu gadu laikā, kopš esmu sadarbojies ar
Meistaru Paramahansu, es ierakstīju viņa lekcijas un
personiskos padomus — lielu un bagātīgu pārsteidzošas
.gudrības un unikālas dievišķās mīlestības dārgumu
Eņģeļa skolotāja iedvesma plūda bagātīgi,
atspoguļojoties viņa nepārtrauktajā runā; viņš bieži runāja
vairākas minūtes bez pārtraukuma vai dažreiz veselu
.stundu

Klausītājiem apstulbstot un valdzinot, mana pildspalva
virzījās neticamā ātrumā! Pierakstot viņa vārdus
stenogrāfijā, es jutos tā, it kā būtu nolaidusies unikāla
svētība, acumirkļi pārvēršot skolotāja balsi stenogrāfijās
.attēlotos simbolos

Tā pārrakstīšana parastā rakstībā bija — un joprojām ir
— svēts pienākums un svētīga darbība līdz pat šai dienai. Pat
pēc visa šī laika — daži no maniem novērojumiem ir vairāk
nekā četrdesmit gadus senā pagātnē —, kad sāku to

pārrakstīt, es to brīnumainā kārtā atceros svaigu, it kā tas būtu rakstīts vakar, tik ļoti, ka katrā frāzē varu sadzirdēt eņģeļa Meistara balss īpatnējo toni savas dvēseles dziļākajās .dzīlēs

Skolotājs reti gatavojās savām lekcijām nemaz. Ja viņš vispār gatavojās, tas, iespējams, bija dažu faktu ātra un īsa pierakstīšana. Pa ceļam uz templi viņš kādam no mums — :automašīnā — jautāja

Kāda ir mana šodienas lekcijas tēma?" Viņš " koncentrētu savu prātu uz tēmu un tad improvizēti nolasītu .lekciju, smeļoties iekšēju dievišķas iedvesmas avotu Skolotāja lekciju tēmas tempļos tika iepriekš paziņotas, taču, sākot runāt, viņa prāts dažreiz darbojās pavisam citā .jomā

Neatkarīgi no dienas tēmas, skolotājs runāja patiesības, kas tajā brīdī nodarbināja viņa apziņu, nepārtrauktā straumē izlejot nenovērtējamās zināšanas no savas garīgās pieredzes un intuitīvās, noteiktās izpratnes. Gandrīz vienmēr sprediķa beigās vairāki cilvēki nāca klajā, lai izteiktu pateicību par apgaismību, ko viņš bija devis viņiem kādā jautājumā, kas viņus satrauca, vai varbūt par filozofiskas idejas .skaidrojumu, kas viņus īpaši interesēja

Dažreiz lekcijas laikā skolotāja apziņa pacēlās tik augstu, ka viņš uz brīdi aizmirs auditoriju un tieši sazinājās ar Dievu. Visa viņa būtne bija piepildīta ar prieku un .pārpildīta ar dievišķo mīlestību

Šajos augstākās apziņas stāvokļos viņa apziņa bija pilnīgā saskaņā ar dievišķo apziņu, tāpēc viņš uztvēra .patiesību sevī un aprakstīja to, ko bija piedzīvojis un redzējis Citus Paramhansa Joganandas starojošā klātbūtne varēja iebiedēt, taču viņa sirsnība, nepretenciozitāte un klusā pazemība nekavējoties iedvesa mieru un klusumu ikvienā klātesošajā. Katrs cilvēks juta, it kā skolotāja vārdi .būtu adresēti viņam personīgi

Humors un vieglprātība bija skolotāja personības pievilcīgas iezīmes. Ar rūpīgi izvēlētu frāzi, jēgpilnu žestu vai burvīgu sejas izteiksmi viņš spēja izraisīt draudzīgu atbildi un sirsnīgus smieklus īstajā brīdī, lai precizētu konkrētu jautājumu vai atvieglotu klausītāju emocionālo stāvokli pēc ilgstošas un intensīvas garīgas koncentrēšanās uz konkrētu tēmu vai dziļu un smalku jautājumu.

Persona nevar grāmatā pierakstīt unikālās īpašības

Paramhansa Joganandas kopējais raksturs ir starojošs, dinamisks un mīlestības pilns. Tomēr mana pazemīgā cerība, piedāvājot šo īso tulkojumu, ir sniegt personisku ieskatu, kas vairo lasītāja prieku un atzinību par viņa mācībām.

Redzējis savu eņģelisko skolotāju pilnīgā saskaņā un

svētā saskaņā ar Dievišķo Klātbūtni, dzirdējis pārpilnās patiesības un viņa bagātīgā un auglīgā gara sirsnīgos izliešanās; pierakstījis viņa dižās mācības visām paaudzēm; un tagad nododot tās lasītāju rokās, es nevaru neizsaukties:

!Ak, mans lielais prieks

Es lūdzu Visvareno Dievu, lai skolotāja cēlie vārdi varētu

atvērt stingras ticības Dievam un dievišķas mīlestības pret

.Viņu durvis to sirdīs, kas to vēlas

Reinkarnācijas teorija, ko var zinātniski pierādīt

Ja cilvēks tic taisnīgam Dievam Visumā, reinkarnācijas ideju kļūst vieglāk pieņemt, jo šie divi jēdzieni ir savstarpēji atkarīgi. Bet kā ir ar skeptiķiem un ateistiem? Vai reinkarnācijas realitāti var zinātniski pierādīt, lai viņi būtu apmierināti? Un vai reinkarnācijas teoriju var pakļaut stingrai

zinātniskai analīzei, ne tikai lai sniegtu cerību, bet arī lai
?pierādītu tās patiesumu

Materiālistiskie zinātnieki apgalvo, ka viņi vēl nav
atraduši nekādus faktiskus pierādījumus Dieva eksistencei,
un tāpēc viņi nevar sniegt nekādus pierādījumus par Viņa
taisnīgā likuma eksistenci, kas dod visiem cilvēkiem
vienlīdzīgas iespējas attīstīties un progresēt, atgriežoties
.iemiesojumā

Nevainīgu bērnu ciešanas, netaisnība un dzīves
netaisnība šādiem zinātniekiem šķiet neskaidras un
neizskaidrojamas lietas, kas norāda uz taisnīga radītāja
.neesamību

No otras puses, vairums to, kas tic taisnīgam un
vienlīdzīgam Dievam, savu pārliecību balsta tikai uz ticību,
un viņiem nav nekādu pierādījumu, ko sniegt neticīgajiem.
Viņi bieži vilcinās rūpīgi izvērtēt savu ticību vai pakļaut to
loģiskiem apšaubījumiem, baidoties to zaudēt vai izraisīt
sociālus nemierus. Citiem vārdiem sakot, viņi nezina nevienu
zinātnisku vai garīgu likumu, kas varētu apstiprināt viņu
.ticību

Bet kāpēc garīgais likums netiek pakļauts tikpat stingrai
izpētei kā eksperimentālās metodes, ko zinātnieki izmanto
dabas parādību atklāšanai? Šo jautājumu pirms gadsimtiem
uzdeva garīgie zinātnieki Indijā, kuri brīvprātīgi piekrita uz to
atbildēt. Viņu eksperimenti deva zinātniskas metodes, ko
ikviens var izmantot, lai atklātu garīgo likumu un tādējādi
izprastu reinkarnāciju un visas augstākās kosmiskās
.patiesības

Kamēr vien pastāv pierādīšanas līdzekļi, nevienam nav
tiesību apgalvot, ka atgriešanās iemiesojumā un citi garīgie
likumi ir nepareizi, ja vien viņš nav izmēģinājis metodes un
.savām acīm redzējis faktus

Skeptiskajam naturālistam ir tiesības paust savu
.viedokli, taču tas paliek tikai viedoklis, nevis fakts

Dabaszinātnēs ir jāievēro īpašas procedūras, lai pierādītu jebkuru pētāmo teoriju. Mikroorganismi nav redzami ar neapbruņotu aci, tāpēc to novērošanai ir nepieciešams mikroskops. Ja kāds atsakās skatīties caur mikroskopu, nevar apgalvot, ka viņš ir pārbaudījis un apstiprinājis baktēriju eksistences teoriju. Līdz ar to viņu viedoklim nav svara, jo viņš nav ievērojis ieteiktos .noteikumus teorijas derīguma pierādīšanai

Tas pats attiecas uz garīgumu. Ir izstrādātas metodes, noteikti noteikumi un rezultāti ir parādīti ikvienam, kurš vēlas eksperimentēt. Tomēr Rietumu pasaulē zinātniskas metodes trūkums garīgo likumu pārbaudei ir ievērojami mazinājis reliģijas vērtību kā būtisku spēku cilvēka dzīvē. Garīgās doktrīnas tiek pieņemtas vai noraidītas atkarībā no individuālās pārliecības, nevis tiek uzskatītas par padziļinātu .pētījumu un sistemātisku garīgo izpēti

Kā senie indiešu gudrie atklāja šos nemainīgos kosmiskos likumus? Veicot eksperimentus ar cilvēka dzīvību un domāšanu savu ermitāžu laboratorijās. Lai izprastu dabas lietu dabu, mums jāeksperimentē ar dabas materiāliem. Līdzīgi, lai atklātu patiesību par reinkarnāciju jeb vienas un tās pašas dvēseles pārvietošanos caur daudziem .ķermeņiem, ir jāveic eksperimenti ar cilvēka apziņu. Šie senie zinātnieki atklāja, ka cilvēka "es" paliek nemainīga visas dzīves laikā, neskatoties uz dažādām pieredzēm un domāšanas svārstībām nomoda, sapņošanas un nesapņošanas miega laikā. Viņi atklāja, ka maņu iespaidi, vide, domas un fiziskie stāvokļi mainās, bet "es" jeb "ego" .sajūta paliek absolūti nemainīga no dzimšanas līdz nāvei. Indijas eksperimentālie zinātnieki ir apstiprinājuši, ka, rūpīgi koncentrējoties uz sevi, nepārtraukti, apzināti un neatkarīgi to uzraugot, neatkarīgi no mainīgajiem nomoda, sapņu un nesapņaina miega stāvokļiem, cilvēks var .apzināties savas sevis nemainīgo un mūžīgo dabu

Cilvēks bieži apzinās vienu no šiem stāvokļiem. Nomodā viņš ir apzināts, un dažreiz viņš var apzināties arī savu sapņošanas stāvokli. Nav nekas neparasts, ja sapņojot rodas .sajūta, ka redzat sapni

Ar noteiktu metožu un prakšu palīdzību cilvēks var apzināti apzināties katru no iepriekšminētajiem stāvokļiem. Viņš var pat sasniegt ceturto stāvokli — svētīgo augstākas .apziņas stāvokli

Miega laikā notiek piespiedu relaksācija, jo nervu un maņu aktivitāte izzūd. Ar praksi šo relaksāciju var panākt nomodā un ar apzinātu piepūli. Dziļā miegā vai nāves stāvoklī pilnīga relaksācija notiek, dzīvības enerģijai atkāpjoties no sirds un muguras smadzenēm. Ar dziļas meditācijas palīdzību šo pilnīgo relaksāciju var apzināti panākt nomodā. Citiem vārdiem sakot, katru piespiedu ķermeņa funkciju var apzināti un tīši kontrolēt, veicot īpašus .vingrinājumus

Senie indiešu gudrie secināja, ka nāve ir dzīvības spēka atņemšana no cilvēka ķermeņa lampas, ieskaitot tās nervus, maņas un neskaitāmus dzīvības enerģijas kanālus. Tāpat kā elektrība nemirst, kad to atņem salauztai spuldzei, tāpat arī dzīvības spēks nezūd, kad to atņem piespiedu nerviem. Enerģija nevar tikt iznīcināta. Tā atņem ķermeni nāves brīdī .un atgriežas kosmiskajā enerģijā

Miega laikā sensorā prāta darbība pārstāj notikt, jo elektriskā strāva nervos uz laiku tiek pārtraukta. Nāves brīdī cilvēka apziņa pilnībā pārstāj izpausties caur ķermeni, kas tad atgādina paralizētu roku; tās īpašnieks apzinās tās klātbūtni, bet nespēj to kontrolēt vai rīkoties atbilstoši. Medicīniskie ieraksti apraksta garīdznieka gadījumu, kurš nonāca komā un dzirdēja apkārtējos sērojam par viņa šķietamo nāvi, tomēr viņš nespēja izpaust savas jūtas caur savām ķermeņa funkcijām. Viņa fiziskie mehānismi pēkšņi apstājās un atteicās reaģēt uz viņa garīgajām komandām. Pēc divdesmit četru stundu pavadīšanas šādā stāvoklī, tieši

tad, kad viņu grasījās vest uz apbedīšanu, viņš pielika milzīgas pūles un spēja pakustēties. Šis incidents ilustrē sevis apziņas saglabāšanos pat tad, kad ķermenis šķiet .nedzīvs

Gudrie saka, ka apzināti jāatdala aktivitāte un apziņa no ķermeņa, apzināti jānovēro miega stāvoklis un jāpraktizē apzināta apzinātas aktivitātes atcelšana no sirds un mugurkaula centriem. To darot, cilvēks iemācās apzināti pieņemt to, ko nāve viņam neapzināti un bez viņa gribas .uzlikš

Dzīvības enerģija iekļūst ķermenī caur iegareno smadzeņu daļu un tiek uzkrāta smadzeņu rezervuārā. Pēc tam tā nolaižas uz pieciem citiem dzīvības un apziņas centriem mugurkaulā, kur tā tiek izplatīta maņu orgānos un .pārējā ķermenī

Nāves brīdī dzīvības enerģija pilnībā un noteikti tiek atvilkta uz mugurkaulu un iziet no ķermeņa caur iegareno smadzeņu daļu. Prasmīgs jogs ar gribas un apziņas palīdzību var atvilkt šo dzīvības enerģiju no ķermeņa un maņām uz mugurkaulu un nosūtīt to uz augstākajiem svētās uztveres centriem, kur viņi piedzīvo "miršanas" prieku — tas ir, atbrīvojas no maņu ilūzijām, kas rodas no pieķeršanās .ierobežotai fiziskajai apziņai

Franču un citu Eiropas ārstu ierakstos ir dokumentēts gadījums par vīrieti vārdā Sadhu Haridass Indijas imperatora Radžnīta Singha galmā. Šis gadījums pierāda, ka Sadhu Haridass spēja atdalīt savu dzīvības aktivitāti un apziņu no sava ķermeņa un pēc tam pēc vairākiem mēnešiem tās atkal savienot. Viņa ķermenis tika aprakts zemē, un teritorija vairākus mēnešus tika stingri uzraudzīta visu diennakti. Šī perioda beigās viņa ķermenis tika ekshumēts un Eiropas ārsti to izmeklēja, pasludinot viņu par mirušu. Tomēr dažas minūtes pēc šī paziņojuma viņš atvēra acis un atguva kontroli pār visām savām ķermeņa funkcijām, dzīvojot vēl daudzus gadus. Viņš ar prakses palīdzību bija iemācījies

kontrolēt visas sava ķermeņa un prāta piespiedu funkcijas. Viņš bija garīgais zinātnieks, kurš bija veicis gudro ieteiktus garīgus eksperimentus, lai izprastu kosmiskā likuma patieso dabu. Tā rezultātā viņš spēja pierādīt cilvēka eksistences nepārtrauktību pēc nāves un nemirstīgās dvēseles būtības .neiznīcību

Tiem, kas vēlas paši sev pierādīt reinkarnācijas zinātnisko patiesību, vispirms ir jāpierāda apziņas nepārtrauktība pēc nāves, apzināti atdalot ķermeni no dvēseles. To var izdarīt, ievērojot noteikumus, ko pirms gadsimtiem noteica Indijas garīgie zinātnieki. Kad cilvēks iemācās būt nomodā miega laikā, pēc vēlēšanās izraisīt sapņus un apzināti atdalīt piecas maņas — nevis pasīvi, kā tas notiek miega laikā —, un kad viņš iemācās kontrolēt sirds darbību, tad viņš spēs piedzīvot apzinātu nāvi vai ķermeņa .bezsamaņas stāvokli (nevis bezsamaņas stāvokli)

Mūsu gudrie saka, ka cilvēks apzināti apzinās sevi visos bērnības, jaunības un vecuma posmos. Iemiesotā dvēsele pastāvīgi apzinās visus secīgos stāvokļus, ko cilvēks piedzīvo, tostarp saņemot citu ķermeni pēc nāves un pārvietojoties starp fizisko un ēterisko pasauli. Šo patiesību .neapstrīd tie, kas labi pārzina garīgo zinātni

Praktizējot metodes, kas ved uz četriem iepriekšminētajiem stāvokļiem, mēs varam izsekot sev tā eksistences stāvokļos. Mēs varam apzināti to izsekot nāves laikā, tā klejojumos kosmiskajā telpā un tā atgriešanās dzīvē .jaunā ķermenī

Tie, kuriem šīs lietas nemāca, nespēj saglabāt apziņu ilgākā miega laikā: nāves laikā. Tādējādi viņi nevar atcerēties nevienu iepriekšējo stāvokli, ko viņi piedzīvoja, pat .ne "dziļa miega" periodus vienas dzīves laikā

Pieņemot seno indiešu zinātnieku metodes, kuri pārbaudīja un pierādīja šos likumus un apveltīja pasauli ar vērtīgām, pārbaudāmām zināšanām, var apgūt zinātnisko

patiesību par reinkarnāciju un visām citām mūžīgajām
.patiesībām

Dvēseles smaids

Patiesess smaids ir garīgas laimes smaids, kas radies no
apceres, pārdomām par Dievu un Viņa klātbūtnes sajūtas.

Mans smaids rodas no dziļa prieka manī — prieka, kas
pieejams visiem. Tas ir kā smarža, kas izplūst no plaukstošas
rozes sirds. Šis lielais prieks aicina citus iegremdēties
.svētajos svētlaimes ūdeņos

Ir četri stāvokļi, kas vidusmēra cilvēkam ir pazīstami:

laime, kad vēlme ir piepildīta, nelaime, kad tā tiek liegta,
garlaicība, kad nav ne prieka, ne depresijas, un miers, kad
tiek pārvarētas šīs emocijas vai psiholoģiskie stāvokļi –
.prieks, sāpes un garlaicība

Miers ir ļoti vēlams stāvoklis, kas rodas, ja nav gan
bēdu, gan prieka, un nav garlaicības. Šie stāvokļi pastāvīgi
viļņojas pāri dvēseles virsmai. Pēc tam, kad ir izjādēts pa
sāpju un prieka vētrainajiem viļņiem, tostarp atkārtotiem
lēcieniem noguruma dzīlēs, ir prieks peldēt mierīgajā miera
jūrā. Bet lielāks par mieru ir garīga ekstāze – dvēseles
svētlaime – galīgā laime. Tas ir mūžīgs prieks, kas nekad
neizzūd, bet paliek dvēselē mūžīgi. Šo augstāko prieku var
.sasniegt tikai apzinoties dievišķo klātbūtni

Ja novietosiet bļodu ar ūdeni mēness gaismā un pēc tam
to apmaisīsiet, jūs radīsiet izkropļotu mēness attēlu. Kad
ūdens bļodā nosēdīsies, atspulgs kļūs skaidrs. Brīžus, kad
ūdens bļodā ir mierīgs un skaidri atspoguļo mēness seju, var
salīdzināt ar kontemplatīva miera stāvokli un dziļa klusuma
stāvokli. Kontemplatīva mierā visi sajūtu un domu viļņi
pārstāj plūst no prāta. Un šajā dziļākajā miera stāvoklī

kontemplatīvs cilvēks šajā klusumā redz dievišķās klātbūtnes
.pilnmēnesi, kas atspoguļojas dvēseles ezerā

Miers ir pasīvs stāvoklis, kas ir prieka, sāpju un
vienaldzības viļņu neesamība. Tādējādi meditētājs pēc neilga
laika tiek piesaistīts atkal piedzīvot emociju viļņus. Bet, jo
dziļāks kļūst meditatīvais miers, jo vairāk tas pārtop garīgā
mierā un līdz ar to pozitīvā svētlaimē, lai meditētājs
piedzīvotu prieku, kas pastāvīgi atjaunojas un ir pilnībā
.apmierināts

Kad jūs gulējat, jūs pasīvi apklusināt domas un jūtas.

Bet, kad jūs apzināti apklusināt domas un jūtas ar
meditācijas palīdzību, pirmais, ko jūs piedzīvojat, ir miera
stāvoklis, un jūsu sejas muskuļi dabiski veido smaidu, kas
atspoguļo iekšējo mieru. Bet jums ir jāskatās tālāk par šo
miera stāvokli, lai uztvertu savas dvēseles tīrību – tīrību, ko
neaptraipījuši maņu stimuli vai automātiskas reakcijas uz
domām, kas saistītas ar maņām. Stāvoklis, ko jūs tad
piedzīvojat, ir mūžīgas, vienmēr atjaunojošas svētlaimes
.stāvoklis

Pravieši un svētie pastāvīgi izjūt šo prieku savās sirdīs.

Jūtot svētīgu drošību un mieru, viņi ir nesatricināmi un
neuzvarēti dusmu vētrās, un raizes un bailes viņus neskar.

Izmantojot saprāta vai ieskatu skalpeli, viņi var analizēt
savas vai citu domas uz prāta operāciju galda, vienlaikus
saglabājot mieru un savaldību. Šajā svētlaimīgajā stāvoklī
visas skumjas izzūd, un laimīgā meklētāja būtībā atplaukst
.garīga izpratne, stiprinot viņa saikni ar Dievišķo

Lielākā daļa smaidu rodas no labām sajūtām, kas rodas
no laipnības darbiem vai no draudzīguma, mīlestības,
maiguma vai līdzjūtības sajūtām. Bet visbrīnišķīgākais veids,
kā smaidīt, ir tad, kad sirds ir piepildīta ar Dieva mīlestību.
Tad cilvēks varēs mīlēt ikvienu un spēs smaidīt pastāvīgi.
Visas pārējās smaidu formas ir īslaicīgas, jo emocijas, lai cik

labas tās būtu, uzplaiksnī, izgaist un tad izdziest. Vienīgais, kas paliek, ir Dieva prieks. Kad jums piemīt šis prieks, jūs varat smaidīt visu laiku; pretējā gadījumā jūs nespēsiet just .pieķeršanos kādam, kurš uz jūsu laipnību atbild ar rupjību

Es pazīstu vīrieti, kurš izrādīja lielas bēdas, kad nomira viņa sieva. Es rūpīgi izpētīju viņa virspusējās, izliktās emocijas un teicu viņam: "Tu apprecēsies otrreiz mēneša laikā." Viņš sadusmojās un atteicās mani vairs redzēt, bet apprecējās otrreiz mēneša laikā pēc sievas nāves. Viņš domāja, ka viņa mīlestība pret pirmo sievu ir bijusi milzīga, !bet viņš viņu ļoti ātri aizmirs

Es nekad neaizmirsīšu lielisko mācību, ko guvu no sava skolotāja Šrī Juktsvardži, kad viņš man pastāstīja šo mazo :stāstu

Kad biju mazs zēns, mani ļoti iekāroja doma par mazu, "neglīta izskata suni, kas piederētu kaimiņiem, un nedēļām ilgi sacēlu mājās nemierus, lai dabūtu šo suni. Es spītīgi atteicos no visiem piedāvājumiem par skaistāka izskata ".mājdzīvniekiem. Es gribēju tikai šo suni un nevienu citu

Tā pati pieķeršanās pārņem cilvēkus tā sauktajā iemīlēšanās stāvoklī. Mīlētāji ir tik magnētiski pievilkti pie konkrētas sejas, ka nespēj atrast mierinājumu citur. Taču skaistums, kas mums jāmeklē citos, ir cēlu darbu, tikumīga rakstura un garīgu tieksmju skaistums, nevis fiziskais .skaistums

Kad tava dvēsele ir piepildīta ar prieku, tu kļūsti pievilcīga. Es nemīlu neko citu kā patiesu, nevainīgu smaidu, jo bez tā cilvēki neatšķiras no lēllēm. Šodien viņi saka, ka mīlēs tevi mūžīgi, bet rīt viņi tiks apglabāti. Tad kur ir viņu lielā mīlestība? Un kur ir tā absolūtā pārlicība: "Tu esi mana "?dzīve, un es tevi mīlēšu mūžīgi

Bet, ja ļausiet Dievam jums pateikt, kaut vai tikai vienreiz: "Es tevi mīlu", šī mīlestība patiesi būs mūžīga. Kāpēc tērēt laiku, meklējot cilvēciskas mīlestības drupačās, sauju naudas vai šo vai to, ja visu var atrast Dievā: visu mīlestību pasaulē, visu eksistējošo spēku? Mums nevajadzētu meklēt Dievu varas alkatības, bet gan mīlestības vēlmju dēļ. Tad mēs atradīsim vislielāko dārgumu. Un, kad mēs mīlēsim Dievu ar dziļu, sirsnīgu mīlestību, Viņš mums atbildēs, un mēs jutīsim Viņa mīlestību pukstam savās .sirdīs

Meklētājiem vajadzētu bieži meditēt, jo dzīvi saldina Dieva apcere. Meditācija ir daudz labāka nekā neskaitāmu stundu pavadīšana, meklējot naudu, cilvēku mīlestību vai jebko citu, kas varētu ienākt prātā. Jo vairāk cilvēks meditē un jo vairāk viņa prāts, strādājot, paliek stingri iegrimis garīgā stāvoklī, jo spējīgāks viņš kļūst smaidīt. Es esmu šajā sfērā tagad un vienmēr – Dieva svētītajā apziņā. Nekas mani neietekmē. Neatkarīgi no tā, vai esmu viens vai kopā ar citiem, Dieva prieks vienmēr pulsē manī. Man ir izdevies saglabāt savu smaidu. Bet šī smaida iegūšana bija smags darbs! Tie paši smaidi ir arī jūsos – tas pats dvēseles prieks un svētlaime mīt jūsos. Jums tie nav jāiegūst, tikai jāatgūst. Jūs tos uz laiku zaudējāt, apmierinot maņas, un jūs varat tos .atgūt

Ikviens, kurš uzskata, ka fiziskas lietas, ko var baudīt ar redzi, dzirdi, garšu, ožu un tausti, sniedz tīru prieku, smagi maldās. Maņas nesniedz laimi; drīzāk tās mums to liedz. Ja jūs uzliekat nosacījumus savai laimei, piemēram, sakot: "Es nevaru būt laimīgs, ja neredzu šo seju," jūs nekad neizbaudīsiet tīru, neviltotu prieku, jo maņu baudas ir īslaicīgas. Dienas un gadi atstāj savu iespaidu uz fizisko skaistumu. Viss materiālajā pasaulē ir pakļauts pārmaiņu likumam. Tādējādi, pat ja cilvēks varētu redzēt katru skaisto seju pasaulē, dzirdēt katru skaņu un pieskarties visam, ko

viņš vēlas, viņš joprojām neatrastu patiesu laimi. Tomēr viņi var maldināt sevi, domājot, ka ir laimīgi. Dažreiz, pieliekot milzīgas pūles, lai kaut ko iegūtu, viņi atklāj, ka pašā lietā nav laimes. Tomēr viņi gūst zināmu gandarījumu no pieliktajām pūlēm, un tāpēc viņi domā, ka ir laimīgi. Bet šāda .veida gandarījums ir īslaicīgs un īslaicīgs

Tāpēc ir veltīgi meklēt laimi sajūtās. Garīgais prieks ir jāatrod un jāizsaka vārdos un sejas izteiksmēs. Kad cilvēks to dara, pat neliels smaids apņems visus apkārtējos ar savu .svētīgo magnētismu, un citi jutīsies laimīgi

Bet tikai Dievs var mainīt sirdis. Mums nevajadzētu piedēvēt sev spēju darīt labu. Vienīgais patiesais labā darītājs pasaulē ir Dievs. Šī pasaule pieder Viņam. Ja jūs sajūtat Viņa klātbūtni un saprotat, ka Viņš kontrolē visu, un ja jūs uzticat Viņam visu — gan labos, gan sliktos darbus —, jūs būsiet pārsteigti, atklājot, ka visas jūsu darbības tiks .pārveidotas par labiem darbiem

Kad jūs apzināsieties Dievu, jūs nespēsiet darīt neko tādu, kas Viņam nepatīk. Mums jāvelta sava dzīve Viņam un jāatzīst, ka tieši Dievs iedvesmo cēlas domas un motivē mūs darīt labus darbus. Mums jālikvidē šis "ego", kas ir lielākais šķērslis šīm atbrīvojošajām zināšanām. Cilvēks nespētu pacelt roku, ja Dievs nodzēstu sīko dzīvības dzirksti viņa iegarenajās smadzenēs! [Galvenais punkts, caur kuru dzīvības spēks iekļūst ķermenī]

Reiz sēdēju ārā, un bija ļoti auksti. Es pievērsu savu apziņu uz iekšu, un acumirkļi vairs nejutu aukstumu. Mani piepildīja milzīgs prieks, un laiku pa laikam es redzēju, kā mans ķermenis un viss apkārt izšķīst vienā gaismā. Es varēju redzēt formas sev apkārt, ja es koncentrētos uz tām, un pasaule izzustu, ja es koncentrētos uz gaismu. Nekas nevar tikt redzēts bez apziņas. Ja jums ir pilnīga kontrole pār savu

prātu un jūs skatāties uz iekšu, sevī, jūs redzēsiet šo vareno
.dievišķo gaismu pat ar atvērtām acīm

Kad jūs vēršat skatienu uz āru caur acīm, jūsu apziņa
uztver ārējo pasauli. Viss esošais ir kustīgs attēls Dieva
kosmiskajā filmā. Tajā dienā es spēju redzēt sajūtas un
domas, kas manai apziņai bija sapņi, kas izstaroja no Dieva.
Es arī spēju sajust tīru prieku bez jebkādām sajūtām, kad es
vērsu savu apziņu uz iekšu. Pat ja es sēdēju tajā skarbajā
aukstumā, valkājot tikai vieglu apģērbu, es varēju just, kā
aukstums un skati pazūd, un mani pārņem tikai prieks.
.Vēlāk, piedzīvojot šo lielo prieku, es piedzīvoju dažas sajūtas

Mums jāvingrina sevi sajust Dievu. Mums nevajadzētu
apmierināties ar īsas lūgšanas skaitīšanu vai vienkāršas
gaismas vērošanu. Ikviens, kurš spēj saprātīgi kontrolēt
savas seksuālās tieksmes, zināmā mērā pārvaldīt savas
maņas un ar visu spēku tiekties pēc Dieva, neapšaubāmi
piedzīvos dievišķu satikšanos, ja vien viņam būs tāda
vēlēšanās. Pat ja cilvēks ir liels morāles aizstāvis un viņam
piemīt garīgas tieksmes un noskaņojums, ar to nepietiek bez
.faktiskas dievišķas uztveres

Cilvēkam nevajadzētu sevi maldināt. Ja viņš ilgojas pēc
garīgas pieredzes, viņam vajadzētu pareizi meditēt un teikt
Dievam: “Kungs, es zinu savas vājības, bet tās neklūs par
šķērsli starp mani un Tevi. Es vēlos palikt tikai pie Tevis, jo
Tu esi tas, kas mani radījis, un mans pirmais pienākums ir
”.pret Tevi

Gudrie iesaka meklētājam neuzskatīt sevi par
grēcinieku, nedz arī saukt sevi par taisnīgu un kļūt
augstprātīgam, bet gan apzināties, ka Dievs ir ar viņu un
darbojas caur viņu. Tad viņš redzēs jaunu pasauli. Bez
dievišķas apziņas šī pasaule šķiet pilna konflikta, vardarbības
un rūgtu, briesmīgu vilšanos. Nav cita patvēruma kā vien
.šajā augstākajā dievišķajā apziņā

Dievs vienas sekundes laikā var radīt precīzu jebkura
cilvēka kopiju, kurš ir atstājis šo pasauli caur nāvi. Mums
jāatzīst šī patiesība. Dievs vēlas, lai mēs saprastu, ka šī
radība ir tikai izrāde. Ja mēs uztveram izrādi pārāk nopietni,
mēs cietīsim un zaudēsim tās prieku, un mēs nespēsim
.izturēt dzīvi ar tās slimībām, sāpēm, bēdām un nastu

Kad kaut kas man sagādā fiziskas sāpes, es pievēršu
savu prātu garīgajam fokusa punktam starp uzacīm un
nejūtu nekādas sāpes. Bet, kad koncentrējos uz sāpju avotu,
uztveru to kā ilūziju. Ja spēsi saglabāt garīgo apziņu,
necietīsi, kad tavas dvēseles priekšā pārskries skumju
ilūzijas. Nepārtraukti lūdz Dievu, lai Viņš atklātu Sevi kā
.unikālo un priecīgo realitāti tevī

Cilvēki izšķērdē tik daudz laika, un nāve viņus paņem
vienu pēc otra. Dzīves mērķis ir iepazīt Dievu, un nedrīkst
.pamest šo ķermeni, nerasniedzot šo mērķi

Dievs vēlas, lai mēs paaugstinātu savu apziņu un
paceltos pāri šīs pasaules dualitātēm, taču Viņš neļaus
cilvēkam uz visiem laikiem pamest šo ilūziju patvērumu, ja
.vien viņš nedziedinās sevi no kārību slimības

Mums viss, ko darām, jādara Dieva dēļ. Darbs Dievam ir
.tikpat svarīgs kā meditācija, lai sasniegtu garīgu progresu

Naktī, kad māceklis meditē par Dievu, viņa gars tiek
pacilāts, un viņš jūtas iegremdēts Viņa svētlaimē. Dienas
laikā, veicot savu darbu, viņš atceras šo stāvokli un saglabā
tā prieku, tādējādi saglabājot kopību ar Dievu, un viņš
vienmēr varēs smaidīt un teikt: "Nedaudz skumju vai
nedaudz prieka, vai nedaudz miera nevar radīt nekādu
satraukumu vai satraukumu manas dvēseles mūžīgi
".atjaunotajā svētlaimē

Mums ir jāizsmejas par dzīves maldinošajām ilūzijām un jāuztver tā kā nepārtraukti mainīgu, pārejošu kosmisku tēlu virkne. Tikai tad mēs izbēgsim no kosmiskās ilūzijas burvestības. Mums ir jādzīvo Dieva žēlastībā. Kad mēs varēsim stingri un nelokāmi stāvēt dzīves daudzveidīgo notikumu vidū, mēs sapratīsim, ka Dievs ir vienīgā patiesā realitāte Visumā. Dievs nevēlas mums nodarīt ļaunumu, jo Viņš mūs radīja pēc Sava tēla. Mums jāpārtrauc domāt par sevi kā par vājiem cilvēkiem un jāatzīst milzīgais kosmiskais .potenciāls mūsos, kas gaida, kad tiks atbrīvots

Kad cilvēks cieš no vēža vai kādas citas slimības, tā nav mazsvarīga lieta. Tomēr pravieši un svētie daudz izturēja, dziedinot slimos un dažus pat augšāmceļot mirušos, un viņu dievišķais prieks palika ar viņiem visu mūžu. Līdzīgi mums ir jāatgriežas pie Dieva ar savām sirdīm, prātiem un nodomiem. Bet mēs nevarēsim Viņu sasniegt, ja vien .neapliecināsim, ka vēlamies Viņu pāri visam

Cilvēkam nevajadzētu apšaubīt Dievu, jo, ja viņš to darīs, viņš tikai nesīs šaubas. Viņš nespēs iepazīt Viņa likumus, kamēr neapvienosies ar Viņu. Tad kāpēc tērēt laiku, ?mēģinot izprast šos likumus no tīri racionāla viedokļa

Ja jūs lasītu romānu, kurā pret varoni izturas slikti un ļaundaris šķietami triumfē, un kur katra nodaļa ir pretrunā ar iepriekšējo , jūs justos vīlušies un aizvainoti uz autoru. Bet, lasot pēdējo nodaļu, jūs justos atviegloti un uzskatītu to par brīnišķīgu romānu tā sarežģītības un sarežģītā sižeta dēļ. Līdzīgi Dievs ir vislielākā romāna autors, un radīšanas pretrunas un sarežģītība mulsinātu pat vislielāko cilvēka prātu. Bet, kad mēs Viņu atradīsim pēdējā nodaļā, Viņš atklās risinājumus visiem cilvēka dzīves noslēpumiem, un mums nebūs šaubu par Viņa taisnīgumu un gudrību, kad !saņemsim atbildi tieši no Viņa. Cik tas ir brīnišķīgi

Dievišķā klātbūtne kļiedē šaubas, bēdas un bailes. Tie,
kuru sirdīs mājo Dievs, tiek pārņemti ar bailēm, bēgot no
tām un atbrīvojoties no kosmiskām ilūzijām. Tad viņi smaidīs
un teiks: "Beidzot es zinu dzīves noslēpumu un eksistences
noslēpumus." Bet mums vispirms nav jāmeklē zināšanas.
Mums vispirms ir jāmīl Dievs, un tad Viņš mums atklās visu,
ko vēlamies zināt. Kad tas notiks, mans draugs, tu smaidīsi
ilgstošu smaidu. Tavas domas, vārdi, raksti un viss, ko tu
dari, būs piesātināts ar šī smaida starojošo prieku. Lai kur tu
pārdomātu, tu atstāsi smaidu smaržu, un visi, kas apmeklē
.šo vietu, smaidīs kopā ar Dievu

Tu vienmēr vari smaidīt, kad dzīvo Viņa neizsakāmajā
.svētlaimē, jo tā ir pārāk svēta, lai par to runātu

Miers lai ir ar tevi

Egoisms un altruisms

Tas, ko indivīds projicē vai sūta citiem — vārdos, darbos
un domās —, piesaistīs viņam atpakaļ tādā pašā veidā un
tādā pašā mērā. Viņu patiesā daba tiks atklāta caur viņu
sejas izteiksmēm un rīcību. Citi jutīs viņu psiholoģiskās
vibrācijas vai vilņus, un viņu reakcija uz tiem būs atbilstoša
.šo vibrāciju dabai — negatīvai vai pozitīvai

Kas izvēlas ļauna egoisma ceļu, citi centīsies atņemt
viņam visu, kas viņam pieder, bet, ja viņš rīkojas citādi, citi
.viņam izrādīs dāsnumu un līdzjūtību

Mēs nevaram visu iegūt. Tas, kas mums ir, ir Dieva
dāvana, kas paredzēta mūsu īslaicīgai lietošanai, kamēr
dzīvojam uz šīs zemes. Agrāk vai vēlāk mums būs jāšķiras no

savām mantām, vai nu negadījumu, zādzības, nolietojuma
vai nāves dēļ. Tāpēc, kad mēs cenšamies pieķerties vai
paturēties pie kaut kā tikai īpašumtiesību dēļ, mēs maldinām
.sevi

Pat šie ķermeņi, kuros esam dzīvojuši tik daudzus
gadus, kādu dienu tiks atmesti. Tāpēc ir kļūda piespiest sevi
ticēt, ka mums pieder lietas, kuras patiesībā nevar iegūt.
Kad mums kaut kas tiek dots, mums jāsaprot, ka tas ir mūsu
tikai ierobežotu laiku, un mums jābūt gataviem to dalīties ar
.citiem

Kad cilvēks kāro vairāk, nekā viņam vajag, viņu gaida
.lielas problēmas
Pazemīgs cilvēks, kurš mīl Dievu, ir lielāks par visiem
Dievs nav no mums paslēpts. Viņš runā ar mums
.caur ziediem, caur mūsu domām un caur visu radību
Vienīgais eksistences mērķis ir mudināt cilvēku
atrisināt savu noslēpumu un apzināties, ka aiz viņa stāv
.Dievs

Tie, kas jūt harmoniju un saskaņu sevī, apzinās
.harmoniju un saskaņu dabā

Nav šaubu, ka mums ir jābūt pamatvajadzībām,
piemēram, pārtikai, apģērbam un zināmai finansiālai
drošībai, taču, meklējot šīs lietas, mums ir jāatbrīvojas no
nevajadzīgām vajadzībām, un ar to es domāju klajas vēlmes
.un dedzīgas tieksmes iegūt vairāk nekā nepieciešams

Mums jāpatur prātā, ka, cenšoties apmierināt savas
vajadzības, mums jāpalīdz arī citiem apmierināt viņu
vajadzības un jādalās ar to, ko nopelnām, ar tiem, kam
.paveicies mazāk

Atcerēsimies, ka mēs esam neatņemama globālās
ģimenes sastāvdaļa un nevaram dzīvot bez tās. Kāda būtu
dzīve bez galdnieka, izgudrotāja vai lauksaimnieka?

Apmainoties ar pakalpojumiem un zināšanām, Dievs vēlas,
.lai mēs domātu par citiem, jo ir liela kļūda dzīvot tikai sev

Domājot par savu laimi, mums jādomā arī par citu laimi.
Nav nepieciešams atteikties no visa globālās ģimenes dēļ, jo
tas nav iespējams. Bet mums ir jāizjūt līdzīgi citiem un jāņem
vērā viņu vajadzības tā, kā to vēlas mūsu Dievs, lai mēs dotu
viens otram tikpat daudz, cik saņemam viens no otra. Citi ir
mūsu lielākais "es". Bet vidusmēra cilvēks domā tikai par
.sevi, pirmkārt un galvenokārt

Nav šaubu, ka izdzīvošanas instinkts ir spēcīgs, taču
pasaule pastiprina šo sajūtu mūsos un liek domāt par
nepieciešamību piekerties visam, kas mums pieder. Tomēr
mums jāatceras, ka visi Dieva kalpi ir Viņa ģimene un ka
.mēs visi esam brāļi un māsas uz šīs zemes

Dievs ir apveltījis cilvēci ar saprātu un uztveri, kas ļauj
mums izjust badu un aukstumu. Mums jāatzīst, ka arī citi
mums apkārt izjūt badu un aukstumu. Meklējot savu
mierinājumu, mums jācenšas palīdzēt arī citiem atrast
mierinājumu. Tā kā mums nepatīk sāpes un ciešanas, mums
jāsniedz palīdzīga roka tiem, kam tā nepieciešama, lai
mazinātu viņu ciešanas un kļūtu viņu postu. Viņi cieš
.tāpat kā mēs, un daži var ciest pat vairāk nekā mēs

Ja cilvēka līdzjūtība aprobežojas ar ģimeni un draugiem
un nevienu citu, viņš ierobežo sevi, un laime pazūd no viņa
.dzīves, to aizstājot negaidītām problēmām

Mums jābūt gataviem palīdzēt citiem, cik labi vien
spējam, un rast prieku, piedāvājot palīdzību tiem, kurus
sastopam. Mums tas nevajadzētu uzskatīt par upuri, jo, ja
mēs to darītu, palīdzēšana kļūtu par apgrūtinājumu. Tā vietā
mums vajadzētu izjust iekšēju prieku, jo došana ir svētīta, un
ir prieks, ko pazīst tie, kas cenšas palīdzēt citiem gan

materiāli, gan emocionāli, un kas dziedē savas salauztās
.sirdis

Ja pasaule atteiktos no sava ļaunā egoisma, mēs
.redzētu paradīzi uz šīs zemes

Kara aizmetņi slēpjas ļaunprātīga egoisma sirdī. Agrīnie
cilvēki vispirms izmantoja akmens nūjas, kas vēlāk pārtapa
lokos un bultās, lai pasargātu savu egoismu no citu egoisma.
Vēlāk tika izgudrotas šautenes un pistoles, tad ložmetēji un
pēc tam bumbas un indīgā gāze — tas viss, lai aizsargātu
.vienas cilvēku grupas egoismu no citas

Šīs atbaidošās egoisma rezultātā izceļas kari, tiek
izjaukts ekonomiskais līdzsvars un sākas recesija un pēc tam
.depresija

Cilvēces destruktīvais potenciāls ir pieaudzis un
attīstījies vairāk nekā tās konstruktīvais potenciāls. Šis
ļaudabīgais augonis – ļaunprātīga egoisma augonis – galu
galā pārsprāgs. Diemžēl daudzas dzīvības ies bojā, pirms
cilvēce pamodīsies un sapratīs, ka nacionālistiskais egoisms
nav mazāk kaitīgs par personīgo egoismu. Nācija pamatā
sastāv no mazām grupām, un šīs grupas sastāv no
.indivīdiem; jāsāk ir ar sevi

Robežas starp valstīm nav fiksētas, un pasaules valdības
.pastāvīgi mainās

Egoisms, kas meklē laimi, neņemot vērā citu tiesības un
laimi, vai kas savu mērķu vārdā mīd citu tiesības un
intereses, rada nabadzību, ciešanas un nelaimi.
Bagātināšanās uz citu rēķina ir nopietna kļūda. Izcili cilvēki
atbalsta altruismu, kura pamatā ir patiesa garīga vēlme
.dalīties un dot

Komunisms, kas ārēji sola masām pārpilnību un
labklājību, neizdosies un kādu dienu sabruks, jo tas balstās

uz piespiešanu un personisko brīvību apspiešanu (Piezīme:
Šo lekciju 1937. gadā nolasīja Meistars Paramhansa, un šis
secinājums patiešām ir piepildījies!)

Ja cilvēks koncentrējas tikai uz savām rokām un kājām
un atstāj novārtā galvu, smadzenes nedarbosies, lai vadītu
motoriskās prasmes. Visām ķermeņa funkcijām jābūt
koordinētām. Līdzīgi prātiem (lēmumu pieņēmējiem) valstīs
un sabiedrībās ir jāstrādā koordinēti ar rokām un kājām
(darbaspēku), jo, ja intereses saduras, kārtība sabruks,
.dominēs haoss un radīsies ciešanas

Pasaulē ir divi skolotāji. Kas ņem Dievu par savu
vadītāju un mentoru, tam nav no kā baidīties. Kas ņem
.Sātanu par savu vadītāju un padomdevēju, tas ļoti cietīs

Atslēgas vārds lielākajai daļai cilvēku šajā dzīvē ir "es".

Tie, kuriem ir garīga noskaņa un tieksme, domā par citiem
tikpat daudz, cik par sevi. Tie, kas domā tikai par sevi,
izraisa apkārtējo naidīgumu un aizvainojumu. Bet tie, kas
ņem vērā citu jūtas un intereses, atklāj, ka citi domā par
.viņiem unņem vērā viņu jūtas

Ja pilsētā ir simts cilvēku un katrs no viņiem cenšas
atņemt citiem kaut ko, tad katram būs deviņdesmit deviņi
ienaidnieki, bet, ja katrs cenšas palīdzēt citiem, tad katram
.būs deviņdesmit deviņi draugi

Es tā dzīvoju un neko nezaudēju, dodot citiem. Patiesībā
viss, ko devu, man atgriezās reizināts ar Dieva žēlastību.
Tagad es ne pēc kā neilgojos, jo tas, kas manī dziļi mīt, ir
lielāks un vērtīgāks par visu, ko pasaule varētu piedāvāt.
Cilvēks patiesi meklē laimi, un, kad laime ir sasniegta,
.nepieciešamība pēc apstākļiem, kas pie tās noved, izzūd

Man nav bankas konta, jo mana vienīgā garantija šajā
pasaulē ir cilvēku labās jūtas pret mani. Es neticu nekādām

citām zemes garantijām. Patiesā bagātība slēpjas dzīvošanā
.savu brāļu un draugu sirdīs

Kad esam altruistiski, mēs kļūstam laimīgi. Un, ja mēs
pieņemam šo pieeju, citi apkārtējie ietekmēsies no mūsu
uzvedības un centīsies mūs atdarināt. Mums ir jāizskauž
.egoisms, kas ir visu individuālo un nacionālo ļaunumu sakne

Altruisms paplašina apziņu

Kad jūs raidāt citiem labus nodomus, jūsu apziņa
paplašinās. Kad jūs domājat par savu tuvāko, daļa no jūsu
būtības tiek aktivizēta līdz ar šo domu. Bet ar domāšanu vien
.nepietiek; mums jābūt gataviem savas domas īstenot

Laulība piedāvā altruisma mācību Divi cilvēki cenšas
dalīties savā dzīvē kopā Tad piedzimst bērni, un vecāki dalās
ar viņiem tajā, kas viņiem ir Bet domāt tikai par tuvāko
ģimeni (t.i., tikai tu un es, vai tikai mēs) ir egoisma forma
Pienāks laiks, kad mīlie mūs pametīs, un tāds ir dzīvesveids
Tas mums atgādina, ka cilvēces galvenais mērķis ir
paplašināt savas apziņas robežas, strādājot citu labā un
daloties ar viņiem dzīves svētībās

Altruisms sniedz tā īpašniekam daudz svētību un lielu
laimi, jo ar altruisma palīdzību cilvēks saglabā savu laimi.
Mans mērķis ir padarīt citus laimīgus, jo mana laime rodas
.no viņu laimes

Mēs nevaram patiesi izbaudīt sasniegumu garšu, ja
nedalāmies savā laimē ar citiem. Es nerunāju tikai par
ģimenes locekļiem, bet gan par visiem cilvēkiem. Mums
jādomā par citiem un jāpalīdz viņiem, cik vien labi spējam.
Tas nenožīmē sevi nabadzināt, bet gan izrādīt patiesu,

draudzīgu rūpi un vēlmi dalīties. Mums vispirms jāpielieto taisnīguma principi sev. Mēs nevaram mācīt altruismu citiem, ja paši neesam altruistiski. Sākot ar sevi, mēs .kļūstam par labiem paraugiem citiem

Esmu veltījis savu dzīvi, kalpojot citiem un dodot labumu. Esmu daudz ceļojis un lasījis lekcijas plašām auditorijām. Taču zinu, ka vislabāk citiem kalpoju caur .saviem rakstiem un mācībām

Pūli nāk klausīties lekcijas, ne obligāti patiesas mīlestības dēļ. Cilvēki nāk iedvesmas un garīga mierinājuma meklējumos. Bet es vēlos dvēseles, kas meklē patiesību, kas mīl Dievu. Tāpēc esmu koncentrējies un turpinu .koncentrēties uz nepieciešamību meditēt par Dievu

Visi nopietni un neatlaidīgi garīgo centienu meklētāji gūs panākumus, ja turpinās virzīties uz priekšu ar vēlmi un .uzcītību

Mums jāmīl Dievs no visas savas sirds, prāta, dvēseles un spēka, un jāmīl savs tuvākais kā sevi pašu

Ko nozīmē mīlēt Dievu ar visu savu sirdi, prātu, dvēseli un spēku? Sirds nozīmē jūtas, prāts nozīmē koncentrēšanos, dvēsele nozīmē dziļu garīgu harmoniju meditācijā, un spēks nozīmē visas savas enerģijas virzīšanu uz Dievu. Tas nozīmē mīlēt Dievu ar visām savām jūtām, ar visu savu koncentrēšanos meditācijā un, novirzot dzīves enerģiju vai spēku no materiālā uz garīgo, pievēršot uzmanību no .ķermeņa uz Dievu

Nav iespējams mīlēt Dievu bez kontemplācijas, jo tikai caur kontemplāciju mēs varam apzināties savu garīgo dabu kā dvēseli, kas mūžīgi un uz mūžiem saistīta ar Dievu, kurš .to radīja pēc Sava tēla

Mums sevī jāceļ tronis Dieva cildenajai mīlestībai. Dzīvē
nav nekā svarīgāka. Nav augstāka mērķa kā mīlēt Viņu,
runāt par Viņu un apgaismot citus, lai viņi Viņu iepazītu. Es
.no cilvēkiem neko citu nevēlos

Man ir prieks dalīties savā garīgajā pieredzē ar tiem, kas
to patiesi meklē. Nekas man nesagādā lielāku prieku kā
runāt ar viņiem par Dievu un palīdzēt viņiem piedzīvot Viņa
.klātbūtni

Ir brīnišķīgi mīlēt Dievu un mīlēt Viņa kalpus. Kad mēs
Viņu atrodam, mēs sajūtam Viņa mīlestību ikvienā. Visumā
.nav lielāka spēka par mīlestības spēku

Es redzu Visaugstāko Kungu tronī debesīs un okeānos,
un savas apziņas tronī es redzu Viņu klātesošu manī un visu
dvēselēs, un es apskauju Viņu visās Viņa bezgalīgajās
.formās un izpausmēs radībā

Cilvēki pastāvīgi meklē to "otro lietu", kas, viņuprāt,
nesīs viņiem pilnīgu un ilgstošu laimi. Tām dvēselēm, kas ir
meklējušas Dievu un atradušas Viņu, meklējumi ir beigušies,
."jo Dievs ir šī "otra lieta

Lai Dievs jūs svētī, un miers lai ir ar jums

Gari un spoki

Tās realitāte un būtība

**Ir visdažādākie stāsti un pasakas par gariem,
spokiem, dārgumu meklētājiem gobliniem, raganām,
līkus ēdošiem spokiem un vampīriem. Un cilvēku
skaits, kas apgalvo, ka ir saskārušies ar šīm būtnēm,
nav mazs.**

**No daudzajiem gadījumiem, ar kuriem es
saskāros, lielākā daļa bija saistīti ar cilvēkiem, kas
cieta no smagām garīgām halucinācijām. Viena šāda
sieviete bija lasījusi grāmatu par asinskārām, elles**

radībām, un viņas halucinācijas bija tik spilgtas, ka viņai katru nakti šķita, ka sūc viņas asinis. Viņa atlaba katru reizi, kad mani apciemoja, bet nakts sēklinieka ideja palika iesakņojusies viņas prātā, jo slimība atkārtojās. Viņa nomira priekšlaicīgi, pārņemta savu maldu.

16. gadsimtā ticība burvestībām bija plaši izplatīta, un simtiem cilvēku, kurus turēja aizdomās par raganām, tika nepatiesi apsūdzēti par sazvērestību ar velnu un nomira. Žanna d'Arka tika piesieta pie mietā un sadedzināta uz mietā, jo viņa tika uzskatīta par raganu.

Aiz šī Visuma ir paslēpta vēl viena pasaule, ēteriskā valstība. Tās iedzīvotāji ir iemiesoti planētu formās, kas sastāv no gaismas. Šīs būtnes jeb "spoki" ir neredzami mūsu acīm un parasti paliek ieslodzīti savā pasaulē, tāpat kā mēs esam ieslodzīti savā fiziskajā pasaulē. Ja ļaunprātīgiem planētu valstības iedzīvotājiem būtu viegli iekļūt mūsu zemes plaknē, lai mums nodarītu ļaunumu, mēs dzīvotu pastāvīgās bailēs un terorā.

Mūsu zemei jau tā ir pietiekami daudz šausmu un terora. Dievs taču nevēlas mūsu ciešanām pievienot spoku un dēmonu iejaukšanos!

Tomēr pastāv dažas planētu būtnes, kas pazīstamas kā klejojošie gari. Šie gari ir saistīti ar Zemi ar spēcīgu pieķeršanos un vēlmi iekļūt cilvēka ķermenī, lai izmantotu to kā līdzekli jutekliskām baudām. Šīs būtnes parasti ir neredzamas un tām nav spēka ietekmēt parastos cilvēkus. Reizēm ļaunprātīgiem gariem izdodas iekļūt un pārņemt cilvēka ķermeni un prātu. Tas notiek tikai tad, ja šī persona ir garīgi nelīdzsvarota, kad tās prāts ir novājināts, jo tā ir atstāta dīkā vai nedomā, piemēram, kāds, kurš atstāj savu automašīnu

neaizslēgtu ar atslēgām iekšpusē. Šādā gadījumā klaiņotājs varētu iekāpt automašīnā un aizbraukt.

Klejojošie gari ir tās dvēseles, kas nāves dēļ ir zaudējušas savu ķermeni, bet joprojām ir dziļi pieķērušās tam. Tāpēc viņi visos iespējamajos veidos cenšas izmantot jebkura cilvēka ķermeni savu mērķu sasniegšanai. Par laimi, klejojošie gari nespēj izturēt garīgās domas un apziņas intensīvās vibrācijas. Tiem patiesajiem Dieva meklētājiem, kas Viņu apcer un meditē, nav jābaidās no šīm pazudušajām un maldinātajām būtnēm. Jo Dievs ir Augstākais Gars, un neviens gars, lai cik ļauns tas būtu, nevar kaitēt tiem, kas mīl Dievu un pastāvīgi Viņu apzinās.

Lai izprastu planētu būtnu dabu, mums vispirms ir jāsaprot sevi. Kad Dievs mūs radīja, Viņš mūs vispirms radīja kā apziņu. No Sava visaptverošā prāta Viņš mūs veidoja, un no šī viedokļa mēs galvenokārt esam mentālas būtnes. Vai nav taisnība, ka, radot kaut ko jaunu, pirmais solis ir iztēloties tā modeli savā prātā? Tad jūs savācat nepieciešamos materiālus un visbeidzot īstenojat šo ideju. Tas attiecas arī uz mūsu sastāvu un visas radības sastāvu. Mums piemīt trīs dabas: mentālā daba (ideja), ēteriskā daba (radīšanas materiāls) un fiziskā daba (blīvais produkts).

Fiziskais ķermenis sastāv no 16 elementiem. Bet tas, kā šīs materiālo elementu ķīmiskās vielas tika apvienotas, lai padarītu ķermeni par prāta instrumentu, ir patiesi pārsteidzoši!

Daži cilvēki vēlas katru gadu iegādāties jaunu automašīnu, taču viņi ir spiesti paturēt savu veco fizisko modeli sešdesmit, septiņdesmit vai pat vairāk gadus! Pat tad, kad ķermenis nolietojas, vēlme to paturēt paliek spēcīga, līdz Dievs saka: "Pietiek! Atbrīvo mani no šī ķermeņa!" Tad cilvēks izlec no sava

trūdošā ķermeņa un nonāk ēteriskā ķermenī, kas sastāv no gaismas un vitalitātes. Viņi priecājas, atklājot, ka viņiem ir spēja dzirdēt, redzēt un pieskarties caur savu jauno ķermeni, un ka viņiem nav jālauž kauli vai jābojā miesa.

Kad cilvēks nomirst, viņa fiziskais ķermenis sadalās, bet viņa planetārais ķermenis pilnībā paliek sākotnējā stāvoklī.

Kur ir tās dvēseles, kas pameta Zemi? Tās klejo pa ēteri. Jūs varētu teikt: "Tas nav iespējams," bet salīdzināsim:

Ja es primitīvas cilts loceklis pateiktu, ka mūzika pastāv ēterā un to var uztvert un dzirdēt, viņi par mani smietos vai varbūt pat kristu panikā. Bet, ja es atnestu radio un noregulētu to uz staciju, kas pārraida mūziku un dziesmas, viņi nespētu atspēkot manu apgalvojumu. Līdzīgi es varu citiem pierādīt, ka ārpuszemes būtnes pārvietojas pa ēteri, un viņi nespēs to noliegt. Ārpuszemes pasaule ir šeit, ārpus fiziskā Visuma blīvajām vibrācijām.

Ja cilvēki spētu redzēt planētu būtnu daudzveidību ēterā sev apkārt, daudzus pārņemtu bailes, un daži mēģinātu meklēt savus aizgājušos tuviniekus.

Ja dziļi koncentrējaties uz garīgo aci, ar iekšējās redzes palīdzību varat uztvert starojošo pasauli, kurā dzīvo visas dvēseles, kas pārgājušas uz ēterisko sfēru. Cilvēkos sirds darbojas kā uztvērējs, un garīgā acs pārraida gaismu. Pat ja nevarat redzēt savus aizgājušos mīļotos, ja mierīgi koncentrējat savas jūtas uz sirdi, jūs sajutīsiet to jums dārgo cilvēku klātbūtni, kuri eksistē gaismas ķermeņos, baudot savu brīvību no fiziskā ķermeņa važām.

Es redzu daudzas planētu būtnes, kas ir atstājušas Zemes plakni, bet viņas mani neredz. Es

nepadaru sevi viņām redzamu, bet varu viņas redzēt, ja vēlos.

Tāpēc mēs neesam pilnīgi brīvi, kad nāves brīdī atstājam ķermeni. Mūsu dvēseles paliek ietvertas divās smalkajās formās: planetārajā (enerģijas ķermenī) un cēloņsakarību (domu ķermenī).

Kad cilvēks iegūst fizisku formu, viņš kļūst par redzamu būtni šajā pasaulē. Pēc fiziskā ķermeņa nāves viņš paliek planētu pasaulē kā "spoks", tas ir, kā neredzama būtne, kas apveltīta ar garīgām spējām un tādu pašu mentalitāti un īpašībām, kas viņu izcēla viņa zemes eksistences laikā.

Planetārās pasaules iedzīvotāji, protams, var redzēt viens otru savos gaismas ķermeņos, taču planētu būtnes mums uz Zemes parasti ir neredzamas, ja vien mēs nezinām, kā iekļūt planētu pasaulē caur garīgo aci. Kad dvēseles atmet savus ēteriskos ķermeņus un nonāk cēloņsakarību pasaules mentālajā stāvoklī, tās pilnībā nepazūd, bet gan kļūst pilnīgi neredzamas, tāpat kā domas ir neredzamas.

Kad dvēseles ir atbrīvotas no miesīgām vēlmēm, tām vairs nav nepieciešams atkārtoti iemiesoties uz Zemes. Šīs dvēseles pēc tam pārvietojas starp planētu valstību un cēloņsakarību paradīzi, turpinot iemiesoties planētu plaknē, līdz tiek sasniegta arī garīgā atbrīvošanās no šī stāvokļa. Kad visas cēloņsakarības vēlmes ir izsmeltas, indivīds kļūst patiesi brīvs jeb brīva dvēsele.

Ja aizgājušajai dvēselei joprojām ir nepiepildītas vēlmes no tās zemes eksistences, tā turpinās just šīs vēlmes planētas sfērā un ilgosies izpausties fiziskā ķermenī. Tādējādi šī dvēsele ar savu planētas ķermeni tiek atvilкта atpakaļ uz šūnu (spermatozoīdu), kas veidota no spermas un olšūnas, un reinkarnējas kā jaundzimušais.

Nav prātīgi, ja cilvēks pastāvīgi piedēvē sev jebkādu fizisku trūkumu. Pieņemsim, ka kāds šajā dzīvē zaudē roku, un šī zaudējuma ideja iesakņojas viņa apziņā, pārlicinot sevi, ka viņš to nekad vairs nevarēs izmantot. Reinkarnējoties, viņš sev līdzī nesīs šo trūkstošās rokas sajūtu. Ja šī negatīvā doma ir pietiekami spēcīga, tā var kavēt apzinātās dzīvības aktivitātes radošo darbu, kas rada jaunā ķermeņa rokas. Tāpēc cilvēkam nekad nevajadzētu definēt sevi pēc fiziskā ķermeņa nepilnībām un trūkumiem. Šādi ierobežojumi neattiecas uz dvēseli, kas ir tīrs un pilnīgs Dieva attēls.

Tādējādi jūs redzat, ka pirms fiziskā veidola iegūšanas jūs bijāt gars, un pēc nāves jūs atkal atgriezīsties gara statusā. Mēs esam gari pat tad, kad guļam, jo miega laikā mēs vispār neapzināmies sevi kā fiziskus ķermeņus. Tātad, tā kā jūs esat gars, kad guļat, un pēc nāves jūs būsiat gars, kāpēc gariem būtu jābaidās? Tas ir tas, kas jūs vienmēr esat bijis — gars — un jūs vienmēr būsiat — un tas ir tas, kas jūs būsiat visu mūžību.

Vienīgā atšķirība ir tā, ka, ieejot planētas sfērā nāves brīdī, jūs nevarat pēc savas gribas radīt tādu fizisku ķermeni, kāds jums ir tagad. To var izdarīt tikai Lielie Meistari, kas ir apvienojušies ar Augstāko Radītāju. Garīgi attīstītas dvēseles var pastiprināt planētas transportlīdzekļa smalkās vibrācijas, radot taustāmu ķermeni.

Mēs baidāmies no nāves sāpju un iznīcināšanas idejas dēļ. Tas ir maldīgs priekšstats. Jēzus Kristus pēc savas nāves atklāja sevi saviem mācekļiem miesīgā veidolā. Lahiri Mahasaja atgriezās miesā un asinīs nākamajā dienā pēc savas nāves. Mēs esam parādījuši, ka viņi negāja bojā.

**(Un Vēstnesis, miers lai ir ar viņu, teica:
"Vispatiesākais no jums sapņos ir vispatiesākais no
jums runā." Un: "Ikviens, kas mani redz sapnī, ir tā, it
kā viņš mani redzētu realitātē")**

**Lai gan garīgo stabu gadījumi ir reti, nevajadzētu
teikt, ka viņu liecības ir nepareizas.**

**Es personīgi redzēju savu skolotāju Šrī
Juktsuvaru, kurš augšāmcēlās apmēram trīs mēnešus
pēc savas nāves (skatiet sadaļu "Garīgās pasaules:
tās realitāte un daba" šajā vietnē).**

**Svētajās gudrības grāmatās teikts, ka cilvēka
dvēsele būtībā ir dievišķā gara atspulgs. Tā nekad
nepiedzīvo nāves mokas vai dzimšanas sāpes, un tās
eksistence ir mūžīga, kamēr vien pastāv pati
eksistence. Šī dvēsele ir mūžīgi dzīva un nemainīga,
to neskar sabrukšana un iznīcināšana.**

**Daudzas reizes kāds slims māceklis, kas dzīvoja
tālu, ar savas uzticības un mīlestības spēku pievilka
manu planētas ķermeni pie sevis. Viens šāds
gadījums notika šeit ar mācekli vārdā Seva Devi. Viņa
bija ārkārtīgi uzticīga mācekle. Reiz viņa smagi
saslima, bet slēpa to no visiem. Kad es viņu
apmeklēju slimnīcā, viņa man teica: "Lūdzu, palūdziet
Dievam, lai Viņš mani vairs netur šajā ķermenī."**

**Vēlāk es atgriezos Encinitas vientuļniekos Klusā
okeāna piekrastē, un kādu rītu pēkšņi sajutu Seva
Devi caurspīdīgo planētas vibrāciju. Ar savu uzticību
un garīgo mīlestību viņa pievilka manu ēterisko
ķermeni pie sevis. Mans fiziskais ķermenis acumirkļi
sastinga, it kā no tā būtu aizgājusi dzīvība. Vēlāk man
stāstīja, ka Seva Devi pēkšņi iesaucās: "Svamadži ir
klāt!" tieši pirms mana ķermeņa atstāšanas, jo viņa
apzināti apzinājās manu aizvešanu uz otru pasauli.**

**Vēlāk es viņu ieraudzīju, viņas ķermeni starojošu,
sēžam vienā no manām nodarbībām, tieši tādu, kāda**

viņa bija parādījusies savas dzīves laikā. Ja kāds man toreiz būtu pieskāries, arī viņi būtu spējuši viņu redzēt, lai gan tie, kas atrodas šajā garīgās apziņas stāvoklī, neļauj citiem viņiem pieskarties.

Mēs esam daudzas reizes pārkāpuši nāves sliekšni un atgriezušies dzīvē, tad kāpēc baidīties no nāves? Tā nāk, lai mūs atbrīvotu. Protams, mums nevajadzētu vēlēties nāvi, bet mums tajā vajadzētu rast mierinājumu - kad tā atnāk pati no sevis -, lai atbrīvotu mūs no dažādām nepatīkšanām.

Cilvēki baidās arī no nāves savas ilgās uzturēšanās dēļ šajā fiziskajā cietumā, tiktāl, ka baidās to pamest. Bet ir muļķīgi, ja cilvēks baidās.

Tā kā Dieva griba ir, lai mēs saglabātu šo seno fizisko modeli līdz nāvei, mums tas ir jāsaglabā un jā rūpējas par to atbilstoši.

Indijā ir stāsts par mirstošu jaunekli, kurš iesaucās, dzirdot sev apkārt bēdu šņukstus un šķiršanās mokas:

Neapvaino manu dvēseli ar saviem līdzjūtības saucieniem

Kad jūs dodaties uz mūžīgajām gaismas un mīlestības valstībām

Man vajadzētu tevi žēlot un just līdzī tavai situācijai.

Kas attiecas uz mani

Pēc šodienas vairs nebūs slimību

Pat ne lauza kaula

Nav skumju, nav mokošu sāpju

Jo es sapņoju par prieku un peldos prieka jūrā

Un es elpoju prieku

Pagarināts darba laiks!

Cilvēks nezina, kas ar viņu notiks šajā pasaulē. Viņš dzīvo baiļu un psiholoģisku raīžu vidū. Tie, kas ir miruši, viņu žēlo un svētī no savas pasaules. Es to

teicu mātei, kura bija zaudējusi savu dēlu, un, tiklīdz es pabeidzu skaidrot, viņa nekavējoties noslaucīja asaras un teica: "Es nekad neesmu jutusi tādu mieru. Esmu laimīga zināt, ka mans dēls ir brīvs. Es domāju, ka ar viņu ir noticis kaut kas briesmīgs."

Daudzi garīgi attīstīti cilvēki spēj redzēt savus ēteriskos ķermeņus

Kad ēteriskais ķermenis nāves brīdī paceļas vai atstāj fizisko ķermeni, aizejošā persona redz savu ķermeni kā mirušu. Tā pati pieredze rodas, kad attīstīti jogi ar gribasspēka palīdzību pārsniedz fizisko ķermeni, ļaujot viņiem pēc vēlēšanās aiziet un atgriezties savā ķermeņos. Tomēr daudzi cilvēki, kas uzskata, ka viņi to var izdarīt, maldās. Vienkārši domājot par kaut kā piedzīvošanu, tas nenozīmē, ka tas notiks. Ir svarīgi zināt metodi.

Reiz pie manis pienāca kāds vīrietis Ņujorkā un uzstāja, ka viņš var ceļot ēteriski (no sava fiziskā ķermeņa). Es viņam teicu: "Es tā nedomāju; tu iedomājies, ka tev piemīt šāda spēja." Bet viņš uzstāja mani pārbaudīt. Es piekritu un teicu: "Labi, tad ceļo ēteriski un ej lejā un pastāsti man, kas notiek tur restorānā."

Viņš brīdi klusēja, tad teica: "Labajā stūrī ir flīgelis."

Es biju pārliccināts, ka viņš to iztēlojas, jo viņa elpošana un pulss bija normāli.

Tāpēc es teicu: "Gluži pretēji, es domāju, ka tur jūs atradīsiet divas sievietes sēžam ap galdu." Viņš par mani iesmējās. Tad mēs kopā devāmies uz restorānu, un stūrī nebija klavieru, tikai divas sievietes sēdēja ap galdu. Visbeidzot mūsu draugs saprata, ka viņu bija maldinājušas viņa paša fantāzijas.

Savās ezotēriskajās planētu vīzijās es bieži redzu šausminošus notikumus, bet man tie šķiet kā filma. Pasaule bija paredzēta, lai mūs izklaidētu, nevis mocītu vai biedētu. Un Visvarenais Dievs padarīja Savas radības drāmu neticami sarežģītu, piepildītu ar labā un ļaunā pretrunām.

Mums ir jāapmāca sevi izprast savu slēpto garīgo dabu. Taču tas nav iespējams, kamēr mēs pastāvīgi ierobežojam savas domas ar fizisko ķermeni. Pastāvīga aizraušanās ar materiālām lietām padara mūs materiālistiskus un apslāpē mūsu garīgās tieksmes. Mums Dievs ir jāpadara par vissvarīgāko apsvērumu mūsu dzīvē. Ja mēs Viņu nostādīsim otrajā plānā, Viņš nenāks pie mums, un mēs Viņu neiepazīsim. Pasaules kārdinājumi ir daudz un vienmēr klātesoši. Tiem, kas vēlas garīgumu, ir jāaktivizē sava griba un jāizveido ceļš cauri blīvajam kārdinājumu mežam, lai sasniegtu drošu un mierīgu valstību.

Ēterisko planētu pacelšanos var apzināti piedzīvot tikai tad, kad cilvēks nonāk dziļā garīgās ekstāzes stāvoklī, paplašinot savu apziņu līdz augstākam apziņas līmenim. Ar savu garīgo aci viņš var uztvert jebkuru punktu telpā, vai nu šajā pasaulē, vai ēteriskajā valstībā. Viņi var arī pārvarēt laika un telpas ierobežojumus. Dažiem garīgi attīstītiem indivīdiem piemīt spēja kondensēt savus ēteriskos un pat fiziskos ķermeņus jebkurā vietā. Šo stāvokli sauc par bilokāciju jeb duālo klātbūtni, kur cilvēks var atrasties divās vai vairākās vietās vienlaikus. Šajā stāvoklī fiziskais ķermenis atrodas apturētas animācijas stāvoklī, līdzīgi kā transā. Kad meistars sasniedz augstāko garīgās ekstāzes pakāpi (dievišķo zināšanu pakāpi), viņš var normāli veikt visas savas

funkcijas, vienlaikus paliekot iegremdēts svētā sajūsmas stāvoklī.

Tam, kurš meklē patvērumu Dievā, neviens nevar nodarīt pāri, un viņam nav no kā baidīties, ja vien viņš tic Dievam un stingri turas pie Viņa vadības. Bet, kad cilvēks ļauj negatīvām domām iezagties savā prātā un tic, ka kāds mēģina viņam nodarīt ļaunumu, viņš dod šai personai spēku to darīt.

Iedomājieties, ka kāds jums sūta nepatiesu ideju, un jūs to pieņemat. Jums neapšaubāmi tas kaitēs. Bet jums ir spēks noraidīt ļaunas domas. Nebaidieties no tiem, kuriem ir ļaunprātīgi nodomi, jo neviens nevar jūs ietekmēt, ja vien neesat psiholoģiski vājš. Bailes un slēgts prāts ļauj ļaunumam iekļūt. Bet, kad jūs sev apliecināt: "Dievs ir ar mani un mani sargā", no citu domām pie jums nāks tikai labs. Pat ja kāds jums sūta ļaunas domas, tās jūs nenasniegs; drīzāk tās atsitīsies pret sūtītāju, nodarot viņam ļaunumu veidos, ko viņš zina vai nezina. Ieskaujiet sevi ar Dievu un meklējiet patvērumu Viņa svētītajā vārdā, spēcīgākajā spēkā Visumā. Tā ir necaurredzama siena, pret kuru sašķīst visas ļaunuma, melu un liekulības bultas un no kuras visas negatīvās domas tiek novirzītas un atgrūstas atpakaļ pie to avota un radītāja!

Nepievērsiet uzmanību klejojošu spoku un nomaldījušos garu spēkiem vai melnās maģijas praktiķiem. Dzīves arēnās darbojas daudzi lieli un pastāvīgi kosmiski spēki. Starp labo un ļauno notiek kosmisks karš. Bet patiesajiem ticīgajiem, kas rīkojas saskaņā ar savu ticību un labajiem nodomiem, nav jābaidās, jo labais galu galā uzvarēs.

Šo pasauli pārvalda neredzamas būtnes un spēki: Dievs, Viņa pravieši un Viņa svētie no vienas puses, un Sātans, viņa pakalpiņi un viņa ļaunās alianses no otras puses. Starp Dievu un Viņa eņģeļiem, kā arī

Sātānu un viņa sabiedrotājiem notiek liela cīņa. Problēmu nevar noraidīt kā vienkāršu ilūziju. Ja Sātana nebūtu, mēs nemeklētu Dieva palīdzību pret viņu. Ļaunums pastāv, un tam ir jācīnās ar visiem līdzekļiem un metodēm.

Kad Dievs radīja cilvēci, Viņš radīja arī Sātānu. Sātāns ar savu maldinošo spēku eksistē, lai pārbaudītu cilvēkus. Ja uguns neizkausē dzelzi, tēraudu nevar kalt vai kalt. Tāpēc, kad piemeklē slimība vai sāpes, atcerieties, ka tas ir pārbaudījums, kas ir jāiztur. Nesūdzieties un neesiet satraukti par šādiem pārbaudījumiem. Daudzas dižas dvēseles ir gājušas bojā no briesmīgām slimībām un pārcietušas milzīgas ciešanas. Dažas cieta no nopietnām invaliditātēm, tomēr viņi saglabāja savu ticību un apmierināti devās uz augstāko godību.

Mūsu planēta Zeme ir viena no visblīvāk apdzīvotajām vietām. Ir neizmērojami labākas pasaules par šo Zemi, kas ir pilna ar visādām nepatikšanām un grūtībām. Tomēr Dievs Savā žēlastībā mūs neaizmirst; drīzāk Viņš daudzus veidos cenšas mums palīdzēt pārvarēt mūsu ciešanas un šķēršļus, kas stāv mūsu ceļā.

Dievs, Viņa eņģeļi un miljoniem labo garu cenšas nodibināt svētu harmonijas kārtību uz Zemes. Katra labā īpašība un labvēlīgā īpašība rodas no laba gara, jo labie gari pastāvīgi sēj tikumīgu domu un nodomu sēklas mūsu prātu augsnē. Tajā pašā laikā tumsas ķēniņš — Sātāns — ar savu ļauno garu sekotāju palīdzību rada haosu un nepatikšanas pasaulē. Kas gan cits, ja ne Sātāns, radīja slimību baktērijas? Viņš izraisīja daudzas mēra formas, pēc tam tuberkulozi un vēl vienu nāvējošu kaiti, vēzi un citas — visas šīs ir dēmoniskas metodes, lai mocītu cilvēci. Bet Dievs

iedvesmo daudzus pētniekus izstrādāt jaunus un labvēlīgus veidus, kā izskaust slimības.

Seksuāla bauda ir maldinošs dievišķās svētlaimes pretstats. Kad sekss tiek atdalīts no uzticīgas mīlestības un izmantots dzīvniecisku instinktu apmierināšanai, tas kļūst par instrumentu Sātana rokās, lai noturētu cilvēka apziņu jutekļu gūstā, nespējīgu izjust dievišķo apziņu.

Pastāv viltus trīsvienība, ko radījis velns kā garīgās ekstāzes aizstājēju. Šī trīsvienība ir nevaldāma iekāre, tieksme pēc alkohola un alkatība pēc naudas.

Kad Ādams un Ieva piedzīvoja seksuālas sajūtas, viņi nokrita no Paradīzes, zaudējot dievišķo apziņu, kas viņiem ļāva piedzīvot vienotību ar Dievu garīgā ekstāzē. Tāpēc viņi tika izraidīti no Ēdenes dārza. Kopš tā laika cilvēce ir spiesta vairoties seksuāli, tāpat kā visas pārējās radības. Sieviete dzemdē sāpīgā un nogurdinošā veidā. Pēc tam vīram un sievai ir jāpieņem tas, kas viņiem ir. Ja viņiem ir savtīgs un nepilnīgs bērns, viņiem ir pienākums to audzināt. Sākotnēji viņiem piemita spēks radīt visu, ko viņi vēlējās, ar saprāta spēku, tāpat kā Dievs to dara. Lai svētītas šīs nevainības agrīnās dienas. Patiesi, tās bija laimīgas un krāšņas dienas.

Un pēc visa šī galu galā pats Sātans kļūs par instrumentu Dieva rokās. Sātans netur savus solījumus cilvēcei, un tāpēc neapmierinātie un vīlušies vēršas pie uzticīgā Kunga pēc palīdzības un cerību piepildīšanas.

Bet mums nav jāgaida vilšanās, lai mūs motivētu vērsties pie Dieva. Mums nevajadzētu likt visas olas vienā grozā.

Mēs nedrīkstam savas cerības uz laimi ierobežot ar ķermeņa trauslo grozu un īslaicīgiem pasaules priekiem.

Ieklausīsimies, mani draugi, Dieva balsī, kas runā uz mums caur mūsu labajām domām. Dievs, Viņa pravieši un Viņa eņģeļu gari rada šīs cēlās domas. Sātans un viņa pakalpiņi rada domas un kārdinājumus pēc sava tēla.

Ikreiz, kad prātā ienāk ļauna doma, atmet to bez nožēlas, un velns vairs nevarēs ietekmēt tevi un tev nodarīt ļaunumu. Atceries, ka brīdī, kad domā nepareizi, tu sper soli tuvāk velnam.

Cilvēks atrodas nepārtrauktā kustībā, virzoties starp labo un ļauno

Lai izbēgtu no šīs īslaicīgās diplomātijas, jādodas tur, kur velna un viņa rokaspuišu roka nevar aizsniegt Dieva sirdi, un miers lai ir ar jums.

Garīgais līdzsvars pārmaiņu laikā

Rietumnieki uzsver fizisko komfortu. Kad laiks ir ārkārtīgi karsts, viņi cieš dzesēšanas trūkuma dēļ, un, kad ir ārkārtīgi auksts, viņi jūt diskomfortu mākslīgās apkures trūkuma dēļ.

Taču indiešu skolotāji sludina atšķirīgu filozofiju. Viņi saka, ka jutība pret karstumu un aukstumu, prieku un sāpēm rodas no maldinošo maņu ilūziju ieteikumiem un no cilvēka iesaistes un reakcijas uz to nebeidzamajām prasībām. Gudrs cilvēks tomēr ir tas, kurš izvairās no maņu tvēriena un .pārvar visas dualitātes

Lieli domātāji neiesaka sevi disciplinēt līdz ķermeņa kaitējumam. Drīzāk viņi iesaka garīgi atbrīvoties no karstuma vai aukstuma sajūtas, kad karstums vai aukstums kļūst nepanesams, vienlaikus meklējot racionālu līdzekli šim .stāvoklim

Gīta saka: "Tie, kurus saista jutekliskas baudas, nespēj sasniegt meditācijai nepieciešamo garīgo līdzsvaru, kā arī

nevar apvienoties ar Dievu caur Samadhi garīgās svētlaimes
". ekstāzi

Kad cilvēkam izdodas garīgi atdalīties no maņu
traucējumiem, viņš sasniedz iekšēju mieru. Paliekot
neietekmētam no ienākošajām un izzūdošajām sajūtām, viņš
atklāj dvēseles būtisko, nemainīgo mieru. Šajā nelokāmajā,
nelokāmajā apziņā viņš kļūst par vienu ar absolūto,
.bezgalīgo un nemainīgo

Pasīva reakcija uz visām ķermeņa sajūtām traucē gan
prātam, gan dvēselei. Kad dvēsele ir satraukta, cilvēks zaudē
savu patieso dabu, kas ir miers. Dievs ir klāt karstākajās un
aukstākajās vietās uz Zemes. Viņš atrodas Arktikā un
Tukšajā Ceturtdaļā, neietekmēts no Viņa zemes radības
ekstremālajiem apstākļiem un temperatūrām. Cilvēkiem,
radītiem pēc Viņa tēla, jācenšas atdarināt Viņa rīcību. Dievs
mūs ievietoja šajā ķermenī, pakļautus karstumam un
aukstumam, priekam un sāpēm, bet Viņš vēlas, lai mēs uz
šīm dualitātēm raudzītos ar līdzsvarotu prātu. Viņš vēlas, lai
mēs paceltos pāri visām dualitātes formām. Mums ir jāattīsta
spēks un izturība bez pārgalvības vai tālredzības trūkuma. Ja
mēs nevaram izvairīties no ārkārtēja karstuma vai aukstuma,
mums ir jāatrauj no tiem savs prāts. Jo vairāk pūļu mēs
pieliekam, lai to izdarītu, jo vairāk prāts atbrīvojas, lai
nevēlamas sajūtas nevarētu negatīvi ietekmēt mūsu apziņu
.vai jūtas

Ādas virsma neuztver pieskārienu; šīs sajūtas tiek
apstrādātas smadzenēs. Cilvēks var tikai garšot, pieskarties,
saost, dzirdēt vai redzēt caur prātu. Šķiet, ka garšu mēs
izjūtam uz mēles virsmas, bet patiesībā tieši smadzenes
reģistrē šo garšu. Līdzīgi, kad ķermeņa daļa ir ievainota,
sāpes galvenokārt jūtas prātā, nevis skartajā orgānā.

Mums ir divi mehānismi sāpju uztveršanai: nervs un
smadzeņu stumbrs. Sajūtas rodas, kad smadzenes nodrošina
saziņu starp nervu un smadzeņu stumbru. Ja smadzenes
neatpazīst sāpes, sāpju nav. Šis ir ievērojams lielo indiešu

meistaru atklājums. Kad cilvēks atrodas hloroforma vai anestēzijas līdzekļa ietekmē, viņš nejūt sāpes, jo sajūtas nerasniedz smadzenes. Nervu galos ir sīki matiņi, caur kuriem sāpju signāli tiek pārraidīti uz smadzenēm.

.Anestēzijas līdzeklis novērš šo sāpju signālu pārraidi
Smadzenes ir prāta maņu orgāns, un visas ķermeņa

sajūtas uz tām tiek pārraidītas caur nerviem un pašām smadzenēm. Tā kā prāts ir savienots ar smadzenēm, tas uztver un interpretē šīs sajūtas. Prātu, ko stiprina pozitīva domāšana, mazāk ietekmē prieka un sāpju sajūtas. Tas

.apzinās šīs sajūtas, bet nav tām saistīts

Cilvēkiem tika piešķirtas sajūtas, lai aizsargātu savu ķermeni. Bez tām cilvēks varēja gūt smagus griezumus vai apdegumus, to neapzinoties. Dzīvniekiem šī spēja nebija attīstīta, tāpēc viņu sāpju sajūtas bija mazāk izteiktas; pretējā gadījumā nežēlība, kas pret viņiem tika nodarīta, izmantojot noteiktas nogalināšanas un kaušanas metodes, būtu nepanesama. Piemēram, krabjus iemet verdošā ūdenī,
!kamēr tie vēl ir dzīvi

Tā kā gan sāpes, gan prieks ir prāta radījums, fiziskās sāpes var mazināt, praktizējot prāta kontroli. Tad cilvēks var izjust sajūtu kā patoloģiska stāvokļa indikatoru, nejūtot sāpes. Bhagavad Gita to aplūko padziļināti. Paaugstināta jutība pret prieku vai sāpēm pastiprina to iedarbību, savukārt samazināta jutība padara cilvēku mazāk ietekmētu no sāpēm un mazāk paverdzinātu maņu baudām. Es trenēju savu ķermeni un prātu kļūt mazāk jutīgiem pret stimuliem un atbrīvojos no maņu uzmanības novēršanas. Šī apmācība ir ceļš uz atbrīvošanos no maņu varām un to nebeidzamajām .prasībām

Kādam ārstam piemita tāda garīgā izturība, ka viņš spēja veikt sev bīstamu operāciju! Protams, tas nav iespējams prātam, ko paverdzinušas fiziskas pieķeršanās. Taču ar apmācību prāts var kļūt neticami spēcīgs. Jo vairāk cilvēks trenē un pilnveido savu prātu, jo lielāku kontroli viņš

var pār to iegūt. Izlutināts bērns ir dziļi satraukts pat no mazākās traumas, savukārt bērns, kas trenēts izturībā un izturībā, reti saraujas vai atkāpjas sāpēs pat no nopietniem .savainojumiem

Šajā ziņā lielo Indijas meistarū atbalstītā apmācības metode pilnībā atšķiras no tās, ko māca Rietumindijas garīgie skolotāji. Viņi apmāca savus mācekļus pilnībā atbrīvoties no ķermeņa un tā maņu verdzības. Rietumos attīstītās ērtības veicina ķermeņa ļaunā, un tā rezultātā pūles, kas ieguldītas garīgo spēju attīstīšanā, ir minimālas un niecīgas. Indijā mēs (mūsu gidu retrītos) mācāmies, kā jau pašā sākumā apslāpēt maņu spēku, lai mēs nekļūtu to vergi. Manā skolā Ranči, Bihārā, mēs dažreiz likām maziem bērniem gulēt uz maziem paklājiņiem uz cietas zemes, un .viņi uzauga veseli un spēcīgi gan fiziski, gan garīgi Rietumnieki ir pieraduši pie daudziem ārējiem relaksācijas un mierīga miega līdzekļiem. Indijā mēs mēdzām meditēt, sēžot uz karstām smiltīm. Pakāpeniski mēs varējām visu dienu sēdēt gan karstumā, gan aukstumā. Šīs apmācības rezultātā es ieguvu tādas garīgās spējas, ka nekas nevarēja traucēt vai ietekmēt manu apziņu. Kad es .atvienoju prātu no maņām, mani nekas netraucē Pirms gadiem laiks bija nepanesami karsts, un visi elsoja. Caur mentālām asociācijām viņu diskomforts tika pārņemts uz mani, neļaujot man koncentrēties un rakstīt rakstus. Tad es sevi lamāju, sakot: "Kāpēc tas viss?", un .lūdzu Dievu

Ak, Kungs, tā pati elektrība rada siltumu cepeškrāsnī un"

"!ledu ledusskapī. Tāpēc laiks ir maigs

Atmosfēra man acumirkļi kļuva patīkama, it kā manu ķermeni būtu apņēmusi sniega kārtā, un es sāku justies ļoti .iedvesmots un rakstīt bez jebkādām grūtībām

Reiz, pirms gadiem, es devos ceļojumā pāri štatam ar vaļēju automašīnu kopā ar jaunu sevis izzināšanas studentu grupu, no kuriem viens bija mana sekretāre. Mēs abi

aizmigām automašīnā, daloties nelielā segā. Nakts bija stindzinoši auksta. Kad es cieši aizmigu, viņš norāva man segu, un, kad es biju pusnomodā, es neapzināti norāvu segu viņam! Tas turpinājās kādu laiku. Tad mans prāts teica:

"!Kāpēc tu tā uzvedies? Viss ir kārtībā. Tev ir silti

Tad es nometu segu, piecēlos sēdus un sāku meditēt,

līdz mans ķermenis kļuva tikpat silts kā maizes klaips. Kad mācekļi pēc divām stundām pamodās, drebēdami no aukstuma, viņi atrada mani nekustīgu. Es biju pazudis svētā ekstāzē un, domājot, ka esmu miris, ar saviem saucieniem mēģināja mani pamodināt no manas garīgās sajūsmas. Bet

es pasmaidīju un teicu: "Kāpēc tik liels troksnis, jaunie

vīrieši? Turpināsim ceļu!" Viņi iebilda: "Jūs sēdējāt stindzinošajā aukstumā bez mēteļa vai segas!" Tomēr es

!nesasaldējos. Es biju vienīgais, kam bija silti

Ir jāapmāca prāts kļūt pozitīvākam. Ja apņematies

nesaslimt ar saaukstēšanos, saslimšanas iespējamība

samazināsies. Prāts ir jāapmāca arī pārvarēt sāpes.

Mentālais jutīgums pastiprina sāpes, un sāpju pastiprināšana nozīmē aizmirst Dieva tēlu sevī — šo svēto un neuzvaramo

.tēlu

Senie indiešu gudrie teica, ka visi ieradumi cilvēkā sāk

veidoties trīs gadu vecumā. Ir ļoti grūti mainīt šos

ieradumus, kad tie ir iesakņojušies un dziļi iesakņojušies

apzinātajā prātā. Ja ģimene un vide ir ieaudzinājusi jūsu

prātā to, kas jums patīk un kas nepatīk, šie iespaidi var palikt

ar jums visu mūžu. Pirmais, ko es iemācījos no sava gudrā

mentora Šri Juktisvara, bija pārvarēt ar sajūtām saistītos

psiholoģiskos impulsus. Kad es pirmo reizi devos pie viņa uz

apmācību, es saaukstējos, ja aukstā laikā neizmantoju siltu

segu. Bet mans skolotājs man iemācīja, kā izmantot sava

prāta spēku, lai pārvarētu šo tieksmi. Rezultātā es atbrīvojos

no saaukstēšanās, kas mani bija mocījusi kopš bērnības, līdz

!es saņēmu meistara apmācību

Daži cilvēki saka, ka mums jāpaļaujas tikai uz saprātu.

Citi uzskata, ka mums jāapmierina savas maņas. Abas .nostājas ir galējas

Saskaņā ar vienu teoriju, ir ieteicams regulāri apmeklēt medicīniskās pārbaudes, lai nodrošinātu ķermeņa veselību un labsajūtu, tāpat kā laiku pa laikam pārbaudītu savu automašīnu. Tas ir saprotams, bet cilvēki nav mašīnas. Ja jūsu garīgā veselība ir atkarīga no jūsu fiziskā stāvokļa, agrāk vai vēlāk prāts kļūs par ķermeņa prasību vergu, padarot visu veidu un daudzumu medikamentus un citas fiziskās ārstēšanas metodes neefektīvas. Tas izskaidro, kāpēc mēs ciešam no neārstējamām slimībām. Fizisks vājums ir iesakņojies, jo prāts ir atteicies būt par ķermeņa .kungu

Sākumā vislabāk ir ievērot mērenību. Ja gūstat nelielu traumu, uzklājiēt nedaudz joda, bet nepaļaujieties pilnībā uz zālēm. Ievērojiet saprātīgus un atbilstošus piesardzības pasākumus, līdz pakāpeniski varat arvien vairāk paļauties uz saprātu. Paši lielie skolotāji izmantoja zāles, kas sākotnēji bija izgatavotas no Dieva radītiem augiem un ķīmiskām vielām. Zāles un zāles nav nepieciešamas garīgajam skolotājam, taču, lai parādītu, ka Dieva spēks darbojas neskaitāmos veidos, viņi laiku pa laikam var izvēlēties lietot noteiktus medicīniskus preparātus. Jebkurā gadījumā uzvara slēpjas saprāta spēkā. Kad esat nonākuši pie stingras pārlicības, ka varat iztikt bez visām zālēm bez jebkādam blakusparādībām, jūs triumfējat un iegūstat varu pār .ķermeni

Reiz kāds skolotājs salauza roku un ļāva to ārstēt un pārsiet. Kad neilgi pēc negadījuma pie viņa ciemos ieradās bagāts vīrietis, bažīgie skolēni domāja, ka apmeklētājs būs vīlies, ieraugot skolotāja roku slingā (karājamies ap kaklu).

Skolotājs apmeklētājam teica: "Kā redzat, mana roka ir lauzta, un man sāp. Skolēni iedomājas, ka, ieraugot manu

lauzto roku, jūs domāsi, ka Dievs mani ir pametis un vairs
".par mani nerūpējas. Nepievērsiet viņiem nekādu uzmanību
Citā reizē tas pats skolotājs dziedāja Dievam cildenas
sajūsmas stāvoklī, kad nokrita uz tuvumā esošas kvēlojošu
ogļu kaudzes. Tomēr viņš turpināja dziedāt. Kad skolēni viņu
pacēla, viņi atklāja, ka dažas no kvēlojošajām oglēm bija
pielipušas pie viņa muguras un dedzināja viņa miesu. Viņi
bija šausmās par šausminošo skatu, bet skolotājs pasmaidīja
un mierīgi teica: "Nu, vienkārši noņemiet ogles, nevis visu šo
kņadu!" Viņš nesūdzējās par sāpēm. Šī ir garīgā
transcendence, ko demonstrē skolotāji. Šajā reizē skolotājs
pierādīja, ka viņš patiešām ir pāri sāpēm. Pirmajā reizē viņš
parādīja, ka sāpes viņu ietekmēja, bet viņš tās izturēja ar
.pacietību un pazemību
Ir jāieņem stingra nostāja attiecībā uz ķermeni un tā
prasībām. Svētajos Rakstos teikts, ka karstuma un
aukstuma, baudas un sāpju jēdzieni rodas no maņu saskares
ar šo jūtu vai sajūtu avotiem. Tomēr šīm jūtām un sajūtām ir
sākums un beigas. Tās ir īslaicīgas un pārejošas, tāpēc tās
jāpanes ar pacietību un iecietību. Kāpēc gan ļauties nelielam
aukstumam vai sāpēm? Lielāka psiholoģiskā drosme ir
jāattīsta, trenējot prātu izturēt, līdz tas beidzot var pacelties
.pāri visām citām sāpju un ciešanu formām
Ķermenis ir tikai ar miesu pārklāts būris, kurā dzīvības
putns dzīvo ierobežotu laiku. Pati dzīvība ir pilnīgi brīva no
ķermeņa, bet dzīvība ir kļuvusi saistīta un piesaistīta
ķermeņa ierobežotajiem, ierobežojošajiem stāvokļiem, un šī
.iemesla dēļ tā cieš
Nomoda stundās jūs apzināties fiziskās sajūtas, bet
miega laikā, kad jūsu prāts ir brīvs no ķermeņa, jūs
.neapzināties šīs sajūtas, bet gan izjūtat dziļu mieru
Tā kā cilvēks ir radīts pēc Dieva tēla, viņš spēj dzīvot
ķermenī, pilnībā atrauts no ķermeņa sajūtām. Bet tā vietā
.viņš uzņemas ķermeņa stāvokļus un padara tos vēl reālākus

Lai atbrīvotos no sajūtām, cilvēkam ir garīgi jāatraujas no ķermeņa. Tāpēc svētie iesaka psiholoģiski transcendēt gan prieku, gan sāpes, un to var panākt tikai ar praksi. Esmu pierādījis šo patiesību sev un zinu, ka pārmērīga jūtība rada daudz ļaunuma. Pakļāvīga pakļaušanās jutekļu prasībām ir visu sāpju un ciešanu sakne. Dievs mums nenoteica ciešanas. Viņš radīja maņu uztveri, lai mūs vadītu un izklaidētu, un Viņš bija iecerējis un joprojām vēlas, lai mēs gudri izmantotu fizisko ķermeni, nevis tik ļoti pieķertos tam, ka kļūtu nelaimīgi un bēdīgi. Ja cilvēks dziļi mīl mājdzīvnieku, viņš reaģēs uz šī dzīvnieka sajūtām, pat ja viņš nav fiziski saistīts ar to caur nervu sistēmu. Līdzīgi mūsu fiziskās sāpes rodas no pārmērīgas psiholoģiskas pieķeršanās ķermenim. Prātam ir jāiegūst lielāka dominance pār ķermeni. Ir brīnišķīgi dzīvot ar prāta spēku, jo prāts var darīt visu, ko no tā prasa. Un kā var kļūt arvien vairāk atkarīgs no prāta? Pakāpeniski pierodot pie karstuma un aukstuma, pie gulēšanas uz cieta matrača un samazinot atkarību no ierastajām ērtībām.

Kamēr es runāju, es pilnībā nepievērsu uzmanību šodienas augstajai temperatūrai, bet, tikai pieminot karstumu, es to sāku just.

Reiz es lasīju lekciju ārkārtīgi karstā laikā. Turklāt manā ķermenī pieauga karstums, kā tas notiek ikreiz, kad lasu lekciju par garīgiem jautājumiem. Mans prāts teica: "Tu nevari pabeigt lekciju, nenoslaukot savu nosvīdušo seju." Es taustījos kabatā pēc kabatlakatiņa, bet nevarēju atrast. Tad es ieskatījos garīgajā acī un nočukstēju savam prātam: "Tur nemaz nav siltuma." Smacējošais karstums tūlīt pazuda, un es mierīgi un patīkami turpināju lekciju ar nomierinošu vēsumu.

Praktizējiet šīs lietas paši un pārlicinieties, vai tas, ko es saku, ir patiesība. Jūs varat pastiprināt sāpes ar jūtīgumu un mazināt tās ar garīgo brīvību. Kad aiziet mūžībā tuvinieks, mums nevajadzētu pārmērīgi bēdāties, bet gan pieņemt, ka

viņš ir nonācis augstākā sfērā saskaņā ar Dieva gribu un ka Dievs zina, kas viņam ir vislabākais. Mums jāpateicas Dievam par viņa atbrīvošanu un jāsūta viņam mīlestības pilnas domas un laba vēlējumi, lūdzot Dievu viņus pieņemt un dāvēt viņam savu žēlastību un labvēlību mūžīgajā .mājvietā, kur viņam nebūs ne baiļu, ne bēdu

Ir dabiski sērot par tuvinieku zaudējumu; pretējā gadījumā mēs nebūtu cilvēki. Tomēr bēdu sajūtas viņus negatīvi ietekmē, turot viņus tuvāk zemes pasaulei nekā debesu pasaulei. Pārmērīga melnholija neļauj aizgājušajai .dvēselei virzīties uz lielāku mieru un brīvību

Lielākā daļa mūsdienu Zemes iedzīvotāju nebija šeit pirms simts gadiem. Citi bija šeit pirms mums. Un arī mēs šeit nebūsim pēc dažiem gadiem. Mūsu laiks beigsies, un nākamās paaudzes mūs neatcerēsies. Drīzāk cilvēki toreiz jutīs, tāpat kā mēs jūtamies tagad, ka šī pasaule ir viņu pasaule, bet tā viņiem tiks atņemta, un viņi no tās, viens pēc otra. Nāvei ir jābūt cilvēka nepieciešamībai; pretējā gadījumā Žēlsirdīgais Dievs nebūtu pieļāvis, ka tas notiktu ne ar vienu. Tāpēc mums ir jāstiprina sava ticība Dievam un .nebaidīties no nāves

Tie, kas baidās no nāves, nespēj atpazīt savu patieso dabu. Šekspīrs teica: "Glēvuļi pirms nāves mirst daudzas ".reizes; drosmīgie nāvi nebauda kā vienreiz

Glēvulis savas dienas pavada psiholoģisku ciešanu un lēnas nāves stāvoklī. Drosmīgais cilvēks piedzīvo tikai pēdējo nāvi – ātri un nesāpīgi. Ja cilvēks mirst dabiskā nāvē vai ir garīgi attīstīts, viņa garīgā apziņa atmostas tūlīt pēc ķermeņa nāves, un viņš nonāk citā eksistences plaknē – .plaknē ar visām sajūtām, bet bez ķermeņa

Uztvere balstās prātā. Nāves brīdī cilvēks atbrīvojas no sava blīvā fiziskā ķermeņa, kas ir zemākas kārtas prāta .attēls un visu dvēseles nepatikšanu cēlonis

Ir divu veidu cilvēki: tie, kas pastāvīgi sūdzas un vaimanā par pasaules nelaimēm, un tie, kas pārvar dzīves

grūtības ar smaidiem, saglabājot pozitīvismu, neskatoties uz nelabvēlīgiem apstākļiem. Nav nepieciešams visu uztvert pārāk nopietni. Ja visi cilvēki būtu pozitīvāki un harmoniskāki, pasaule būtu daudz labāka vieta nekā tagad Civilizācijas džungļos, mūsdienu dzīves grūtību un sarežģītības vidū, slēpjas patiesais pārbaudījums. Viss, ko cilvēks dara, atgriežas pie viņa – labais par labo un ļaunais par ļauno. Tie, kas ienīst citus, tiks ienīsti pretī. Tie, kas piepilda sevi ar negatīvām domām un pretrunīgām emocijām, iznīcina savu raksturu un izdzēš savu laimi. Ja jūtaties dusmīgs, dodieties pastaigā un saskaitiet no viena līdz piecpadsmit vai pārslēdziet savu uzmanību uz kaut ko patīkamu un priecīgu. Kad citi pret jums izturas slikti, nav prātīgi censties izturēties pret viņiem tāpat. Kad esat dusmīgs, jūsu prāts vārās, jūsu sirds vārstuļi cieš, un jūsu ķermenis zaudē vitalitāti un ir izsmelts. Sūtiēt miera un labestības viļņus, kas vislabāk pauž jūsu dvēseles patieso dabu, dievišķo tēlu jūsos. Tad neviens nevarēs jūs satricināt vai traucēt jūsu mieru.

Īsāk sakot, viss sākas prātā. Grēks ir prāta radījums.

Mazi bērni staigā kaili, bez jebkādas grēka apziņas. Viss ir ...tīrs tam, kam ir tīrs un skaidrs prāts, bet Izvirtīgajam libertīnam viss šķiet slikts un ļauns (Ja cilvēka rīcība ir slikta, viņa aizdomas būs sliktas, un) (viņš ticēs tam, ko ir pieradis iedomāties Nedisciplinēts prāts rada haosu mūsu dzīvēs. Tie, kuru prātus paverdzina maņas, ir nesaskaņu un kara kūdītāji, .netaisnības un tumsas balsti

Dievs mūsu dvēseles ievietoja šajos ķermeņos, apveltītos ar maņām, lai mēs varētu dzīvot šajā pasaulē un mācīties no savas un citu pieredzes, neļaujot mūsu laimi diktēt pastāvīgi mainīgajiem notikumiem un apstākļiem mums apkārt. Dievs vēlas, lai mēs kontrolētu savas vēlmes, nevis ļautu tām kontrolēt mūs, un lai mums būtu garīgs

līdzsvars ne tikai tad, kad viss ir gaišs un priecīgs, bet arī .grūtību un likstu vidū. Pašapziņa mums piešķir šo meistarību Dzīvības un nāves deja nekad neapstājas, bet cilvēkam piemīt psiholoģiska spēja pacelties pāri visām maņu .pieredzēm un netikt ietekmētam dzīves pretrunu Cilvēki var pārvarēt dzīves ierobežojumus, ja viņi uz lietām un notikumiem raugās ar līdzsvarotu perspektīvu. To .darot, viņi atklāj savu nelokāmo garīgo dabu Tie, kas sasnieguši šo disciplīnas pakāpi, dzīvo kā karaļi cilvēces vidū un apvienojas ar bezgalīgo absolūtu, kas nav .pakļauts pārmaiņām vai pārveidojumiem Jogas garīgās mācības ar skrupulozu precizitāti pievēršas dzīves detaļām, norādot, kā rīkoties visos apstākļos. Cilvēki ir radīti pēc Dieva tēla, taču viņi ir zaudējuši saikni ar šo svētīgo tēlu un viņiem tas ir jāatklāj .sevī no jauna

Tīrs zelts, kas aprakts zem zemes kaudzēm, paliek tīrs zelts, saglabājot visas savas īpašības, neskatoties uz tā slēptību. Lai to atklātu, ir jārok dziļi augsnē un jāmeklē, līdz tas tiek atrasts. Līdzīgi daudzi mālam līdzīgu ieradumu un zemes sajūtu slāņi klāj cēlo, zeltaino dvēseli. Šis "māls" ir cilvēka psiholoģisko problēmu, piemēram, nervozitātes, bailu, naida, skaudības, mazvērtības kompleksu un maldīgu uztveres, sakne, kā arī visu citu nosodāmo īpašību pamats. Lai atbrīvotos no šī pazemojošā māla, ir jāattīsta spēcīgs un izturīgs prāta stāvoklis attiecībā pret ķermeni un maņām. Pieķeršanās ķermenim rada dažādas bailes. Esmu savā prātā .iztēlojies visu veidu sāpes un tās visas pārvarējis

Lai apzinātos, ka esam radīti pēc Dieva tīrā tēla, ir jāpaceļas pāri bailēm un dusmām un jāpārvar pārmērīga jūtība. Dažiem cilvēkiem ir grūti izpatikt, jo viņus ierobežo un apgrūtina virspusēji ieradumi un dzīves triviālas detaļas. Taču cilvēks ar spēcīgu intelektu var teikt: "Šodien es varu gulēt uz mīkstas gultas, bet rīt uz grīdas; man tas viss ir vienalga." Un tā tālāk. Šī psiholoģiskā neitralitāte trenē

prātu, padarot to paklausīgu jūsu pavēlēm un spējīgu izpildīt
.jūsu lūgumus

Prāts, mani draugi, ir ļoti maldinošs, bet ar
pilnveidošanos tas iemācās manieres un labu uzvedību. Kad
tu saki: "Es nevaru iztikt bez šāda veida ēdiena," prāts
"!atbild: "Iztikt bez šāda veida ēdiena nav iespējams
Bet tavš gars pārsniedz saprātu. Ja tu teiktu: "Es neļaušu
nevienam cilvēkam vai kaut kam mani paverdzināt," saprāts
atbildētu, ja vien apgalvojums ir stingrs un ieteikums
spēcīgs. Tu esi gan prāta, gan ķermeņa pavēlnieks; neesi
.viņu vergs un nedejo pēc viņu melodijas
Atbrīvošanās no emociju važām ir vienīgais ceļš uz
mieru un laimi. Lai kādi būtu apstākļi, centies pacelties pāri
visām sāpīgajām jūtībām un padarīt sevi laimīgu, jo tu to
!vari

:Austrumu gudrības raksti vēsta
Pilnīga iekšējā miera stāvoklis, kas tiek sasniegts ar"
"jogas meditācijas palīdzību
Caur kuru dvēsele priecājas, redzot Augstāko Es spīdam
kā sauli pusdienlaikā
Kur dvēseles ieskats uztver un izbauda vislielāko prieku
Jogs priecājas, zinot slēpto noslēpumu
Kas sasniedz šo svētīgo stāvokli, tas apsveic sevi ar
dārgumu atrašanu
Viņš paliek drošībā no laika viltības un dzīves
pārsteigumiem drošībā sevī
Šis stāvoklis, kas pazīstams kā joga, ir atbrīvošanās no
.skumjām un sāpēm
Svētīgi tie, kas cenšas to sasniegt ar drosmīgu sirdi un
nelokāmu apņēmību
Un apsveicu to, kurš to atrod un bauda tā svētlaimi, kas
.pārspēj visu iztēli
Tas nepakļaujas aprakstam
Miers lai ir ar tevi
Dusmu kontrole

Daži varētu domāt, ka šī tēma ir domāta tikai tiem, kurus viegli sadusmo vai aizkaitina, taču šī emocija ir daudz dziļāka, nekā šķiet virspusēji. Cilvēkam var izdoties kontrolēt dusmu ārējo izskatu vai vardarbīgo izpausmi, tomēr joprojām slēpt sevī niknumu un apspiestu aizvainojumu. Šīs dusmas izpaužas dažādos veidos: ātrs temperaments, aizkaitināmība, īslaicīgums, nepacietība, nemiers, neapmierinātība, skaudība, garastāvokļa svārstības un .nelaimība

Patiesībā ikviens zināmā mērā cieš no dusmu problēmas, ja vien nav sasniedzis augstu apziņas līmeni, .garīgas ekstāzes stāvokli vai miera stāvokli

Dusmas – lai kādā formā tās izpaustos – izriet no nespējas piepildīt vēlmi. Tā kā trūkst iekšēja prieka, kas rodas no dvēseles saiknes ar tās dievišķo avotu, cilvēks cenšas piepildīt savas vēlmes ar jutekliskām baudām, kas pēc savas būtības ir nepatīkamas, ņemot vērā to .nepastāvību un bieži vien neveselīgās sekas

Šīs vēlmes bieži rada neapmierinātību un pēc tam .dusmas, kas noved pie garīgās apziņas iznīcināšanas

Visefektīvākais veids, kā pārvarēt dusmas, ir pievērsties to pamatcēlonim: vēlmēm. Jo vairāk vēlmju, jo vairāk būs neapmierinātības. Nav iespējams piepildīt visas vēlmes, jo alkas ir neapslāpējamas un neierobežotas. Jo vairāk mēs cenšamies piepildīt vēlmi, jo vairāk pieķeramies tai, un jo spēcīgāka ir mūsu pieķeršanās, jo lielākas ir mūsu sāpes par to, ka mums tiek liegta piekļuve tam, kas apmierinātu mūsu .vēlmes un piepildītu mūsu tieksmes

Piemēram, daba mūs ir apveltījusi ar bada sajūtu, lai mēs zinātu, kad ķermenim ir nepieciešama pārtika. Taču pieķeršanās pastiprina šo sajūtu un pārvērš to psiholoģiskās sāpēs. Ja kāds, kurš mīl ēdienu, ir spiests atturēties no

ēšanas trīs dienas — vai nu veselības, vai garīgu iemeslu dēļ
.—, šādu gavēni, visticamāk, pavadīs zināmas dusmas

No otras puses, daži cilvēki var atturēties no ēdiena
vairākas dienas no vietas, neuztraucoties par ēdiena
trūkumu, jo viņi ir praktizējuši un veiksmīgi nepieķērušies
.ķermeņa vēlmēm

Kad esam sapratuši, ka vēlmes ir dusmu pamatcēlonis,
mēs vēlamies zināt efektīvus veidus, kā konstruktīvi tikt galā
:ar šīm vēlmēm. Šim nolūkam ir vairākas pieejas

Pirmkārt: vēlmju piepildīšana

Vienkāršu, nekaitīgu vēlmju gadījumā loģisks rīcības
plāns ir tās piepildīt. Tomēr problēma rodas, kad šo vēlmju
.piepildīšanas rezultātā rodas jaunas vēlmes

Miers lai ir ar tevi

Rūpīga plānošana labākai rītdienai

Ja bezmērķīgi klejos pa dzīvi, gaidot iespējas gūt
panākumus, šīs iespējas, visticamāk, nepienāks, un tu
neguvi panākumus. Bet, ja tu pats veido savu nākotni un ar
savām rokām zīmē rītdienas karti, tad priecājies par sava
mērķa sasniegšanu, jo esi ļoti tuvu vēlamā uzdevuma
.sasniegšanai

Lai izveidotu veiksmīgu karti, vispirms un galvenokārt ir
jādefinē savs mērķis. Ko jums nozīmē panākumi? Ko jūs
vēlaties no panākumiem? Ja jūsu atbilde ir slava, bagātība
vai savtīgu materiālo vēlmju piepildījums, tad jūs virzāties uz
.briesmīgu vilšanos un pilnīgu neveiksmi

Visneveiksmīgākie cilvēki ir tie, kuru vārdus visi piemin,
tie, kuriem ir iespēja pirkt visu, ko vien vēlas, un pēc
materiālajiem standartiem piederēt viss, ko viņu dvēseles

kāro, taču viņiem nav laimes! Tad kāpēc turpināt iet pa to
?pašu strupceļu

Slava un veiksmē var būt īstu panākumu augļi, taču tās
nav panākumu būtība, kā arī nav vissvarīgākās īpašības.
.Patiesībā tās nemaz nav nepieciešamas panākumu gūšanai

Tātad, kāds ir dzīves mērķis? Ko cilvēkam vajadzētu
meklēt dzīvē? Ir viens mērķis, uz kuru ir vērts tiekties un
tiekties: laime. Tas liek katram mirklī izvilkt dzīves
apslēptos dārgumus, tiem, kas prot meklēt un zina, kur šie
.dārgumi slēpjas

Un zini, ak laimes meklētājs, ka, ja tu savu uzmanību
ierobežosi tikai dienai

Un, ja jūs bagātināsiet savu dienu ar laipniem vārdiem,
,labvēlīgām darbībām un labām domām

Tava diena būs tavs uzticamais draugs un tava zelta
iespēja

Jūsu pase un vīza būs jūsu ieeja daudzsološā un gaišā
.nākotnē, kas piepildīta ar panākumiem

Tāpēc nākamais solis nākotnes plānošanā ir rūpīgi
novērot katras savas dzīves dienas saturu un saglabāt to,
kas ir labvēlīgs un pozitīvs. Ja jums tas neizdodas, jums ir
.jāapstājas un jāizvērtē notikušais

Lai gūtu panākumus, jāņem vērā šādi svarīgi elementi,
:bez kuriem panākumus nevar sasniegt

No rīta pamostoties, neleciet uzreiz ārā no gultas un
.nesāciet dienas aktivitātes

Vairākas reizes sasprindziniet un atslābiniet visu
ķermeni, lai pakāpeniski atgūtu enerģiju. Pirms sākat savu
ikdienas rutīnu, veltiet laiku, lai sev apliecinātu, ka šī būs

jūsu dzīves labākā diena. Pārlieciniet sevi, ka neatkarīgi no tā, kas notiks, jūsu diena būs šāda. Sākot ar lūgšanu un meditāciju, jūs stiprināsiet savu pārliecību un dosiet .nepieciešamo spēku

Vienkāršojiet savu dzīvi. Nepaļaujieties uz cilvēku izgudrojumiem, lai gūtu baudu. Ja ierobežosiet sevi ar īslaicīgiem priekiem, kļūsiet viegli aizkaitināms, apmulsis un kaprīzs. Nav nepieciešama pastāvīga pieķeršanās televīzijai, vēlu vakara pasākumiem un banketiem, kas ir kļuvuši par .iesakņojušām sociālām paražām

Kāds reiz teica — un cik patiesi ir viņa vārdi —, ka mūs nenogalina darbs, bet gan tas, kā mēs pavadām savu brīvo laiku! Jūs dzīvosiet ilgāk — ja Dievs to dos — un baudīsiet dzīvi vairāk, ja vienkāršosiet savu dzīvi un neierobežosiet .sevi sabiedrības važās. Meklējiet prieku mazajās lietās

Dariet visu iespējamo, lai paveiktu uzdevumu pēc iespējas labāk

Ja neesat apmierināts ar savu pašreizējo darbu, trauksme un haotiska snieguma ietekme neko nemainīs. Centieties pieiet situācijai ar pozitīvu attieksmi, lai kāda tā arī būtu, un notiks viena no divām lietām: vai nu jūs atklāsiet, ka esat palaidis garām vērtīgu iespēju, vai arī pēkšņi plaši atvērsies jaunas durvis, ļaujot jums ienākt un atrast darbu, kas labāk atbilst jūsu vajadzībām un piepilda .jūsu vēlmes

Dzīve ir nepārtraukts došanas un saņemšanas process

Esi līdzsvarots, lai nepaņemtu vairāk, nekā dotu, un .neierobežotu sevi ar došanu, neņemot to vērā

Paplašiniet savu redzesloku

Izrādiet interesi par citu cilvēku dzīvi un aktivitātēm.

Skatieties tālāk par sevi — uz savu ģimeni, tālāk par ģimeni — uz draugiem un tālāk par draugiem — uz visiem cilvēkiem.

Zinātne apstiprina, ka jūs esat daļa no veseluma, tāpēc
."neaizmirstiet par savu plašāko "es

Līdzsvarojiet savu dzīvi

Katrā dienā jāiekļauj darbs, atpūta, brīvais laiks,
mācības un pārdomas. Jūs esat būtne ar ķermeni, prātu un
garu. Rūpējieties par šiem svarīgajiem elementiem
līdzsvarotā un harmoniskā veidā, lai sasniegtu veselību,
.vitalitāti un zināšanas

Ātri smaidiet

Lēni sarauc pieri

Vadīts ar vēlmi palīdzēt

Gatavs gaidīt un mainīties, un modrs izmantot iespējas

Dienas beigās pārbaudiet kontu

Apsveic sevi ar sasniegto progresu. Tu nemainīsies
vienas nakts laikā, tāpēc nebaidies stāties pretī kļūdām ar
.lielāku apņēmību un skaidrāku redzējumu

Pirms gulētiešanas uzticiet savas lietas Dievam, zinot,
ka Viņš neatstās jūs vienus, bet gan dos jums iespējas un
atvērs durvis, ja vien jūs pieliksiet pūles un meklēsiet Viņa
.palīdzību un vadību

Kad tevi pārņem miegainība, pirms aizmieg, pārlicinies,
.ka rītdiena būs labāka nekā šodiena ar Dieva palīdzību

Ja esat rūpīgs plānotājs un prasmīgs celtnieks

Ja ievērosiet savas kartes detaļas

!Nav iespējams kļūdīties

Kad jūs mēģināt pārbaudīt savu garīgo pārliedību,
paveras jauna pasaule. Pašpārbaude ir būtiska, lai iepazītu
sevi un Dievu. Jūs varat justies dziļi reliģiozi, un jūsu prāts
var būt ar to apmierināts. Bet, ja vien jūsu būtība nav
pārliedcināta, ka jūsu lūgšanas saņem tiešu atbildi, nekāda
reliģiska formalitāte jūs nevarēs glābt. Lai gan saņemt Dieva
atbildi var būt grūti, tā ir iespējama. Lai nodrošinātu savu
faktisko piekļuvi debesīm, jums ir jāpiedzīvo savu lūgšanu
.spēks, lai jūs varētu tās patiesi aktivizēt

Bērnībā es apņēmos, ka manas lūgšanas tiks atbildētas
ikreiz, kad vērsīšos pie Dieva lūgšanā. Ka nelokāma
apņēmība ir pareizais ceļš. Katrs pārbaudījums vājinās jūsu
apņēmību un paralizēs jūsu gribu, bet Dieva spēks atbildēt ir
neierobežots. Neatmaidība un pastāvīga gribasspēka
.izmantošana nodrošinās Dieva atbildi

Ir svarīgi iemācīties pareizi koncentrēt prātu. Ir svarīgi
arī atvēlēt pietiekami daudz laika vientulībai un privātām
pārdomām. Pastāvīga mijiedarbība ar citiem kavē garīgo
izaugsmi. Lielākā daļa cilvēku ir kā sūkļi; tie uzsūc no jums
visu, un jūs reti saņemat kaut ko pretī. Protams, ir izdevīgi
būt kopā ar citiem, kas ir garīgi sirsnīgi un spēcīgi. Ja katrs
cilvēks apzinās otra spēku, sirsnību un gribu, viņi var dalīties
.savā starpā ar cēlām garīgām īpašībām

Laiku nevajadzētu tērēt sīkumiem. Daudzi cilvēki
nodarbojas ar bezjēdzīgām nodarbēm, un, ja jūs kādam no
viņiem pajautāsit, ko viņš darīja, viņš atbildēs: "Es visu laiku
biju aizņemts!" Bet viņš tik tikko var atcerēties kaut ko par
šo "darbu"! Turklāt pārmērīga atpūta un izklaide vājina
psiholoģisko labsajūtu. Ja katru dienu skatīsiet filmas, tās
zaudēs savu pievilcību, un jums kļūs garlaicīgi. Filmās ir
vienādas, tikai ar citiem varoņiem: mīlētājiem, piedzīvojumu
meklētājiem, varoņiem, ļaundariem utt. Mums var patikt
.skatīties filmas sižetu, bet dzīve reti ir tāda

Dzīve ir neticami maldinoša, un mums tā arī jāuztver. Ja mēs vispirms nepārvarēsim tās maldus un ilūzijas, mēs nevarēsim palīdzēt nevienam citam. Koncentrēta prāta vientulībā atrodas visu lielo sasniegumu fabrika. Atcerieties to. Un šajā brīnumainajā fabrikā nepārtraukti austiet savas gribas modeļus, lai pārvarētu katru nelabvēlīgo šķērsli

Pastāvīgi trenējiet un stipriniet savu gribasspēku. Jums ir daudz iespēju strādāt šajā fabrikā dienā un naktī, ja vien .netērējat savu laiku un enerģiju

Naktī es atkāpjos no pasaulīgajām prasībām, lai būtu viens pats ar sevi, tālu no pasaules, vientulībā ar savu gribu savā garīgajā retrītā, kur vadu savas domas vēlamajā virzienā un pieņemu lēmumus sevī. Kad mudinu savu gribu iesaistīties saprātīgās un labvēlīgās darbībās, tas man rada panākumus. Tādā veidā esmu daudzkārt efektīvi izmantojis savu gribu. Bet tas netiek sasniegts, ja vien gribas .izmantošana nav nepārtraukta

Cik brīnišķīga sajūta būs, ja spēsiet teikt un apliecināt:

"Mana griba, piesātināta ar universālo gribu, īstenos to, ko es vēlos!" Ja jūs kļūsiet pašapmierināti un visu uzticēsiet dievišķajai gribai, neizmantojot savu gribu, ko jums ir devis Dievs, jūs nerasniegsiet vēlamu rezultātu. Dievišķais spēks vēlas jums palīdzēt pēc savas iniciatīvas. Nav nepieciešama lūgšana vai ubagošana; drīzāk jums ir jāizmanto sava griba, lai lūgtu un pieprasītu – kā likumīgam mantiniekam – un rīkotos atbilstoši. Jums ir jāatbrīvojas no sava prāta no doma, ka Dievs savā varenībā un pārpasaulīgajā spēkā ir tālu un paslēpts debesīs, un ka jūs esat viens šīs zemes raīžu un grūtību vidū. Atcerieties, ka dievišķā griba atrodas ārpus jūsu cilvēciskās gribas, bet šis milzīgais spēks, tāpat kā bezgalīgs okeāns, jūs nerasniegs, ja vien jūsu prāts nebūs atvērts un .jūsu sirds atvērta

Miers lai ir ar tevi

Obsesīvu domu pārvarēšana

Velns jeb kosmiskais malds mūs pastāvīgi ievilina savos slazdos, izmantojot mūsu nezināšanu un naivumu, tādējādi kavējot Dieva nodomus. Dievs ar savu absolūto kosmisko spēku varētu viegli uzvarēt velnu, taču Viņš dod priekšroku tam, lai cilvēce izmantotu savu intelektu, gribu un sirdsapziņu, lai izbēgtu no ļaunuma nagiem. Jo vairāk mēs izvēlamies garīgo laimi, nevis īslaicīgus jutekliskus priekus, jo vairāk pretējais spēks zaudē savu tumšo spēku. Tāpēc mūsu pienākums ir sadarboties ar Dievu, lai pārvarētu Sātānu un viņa slazdus.

Kad cilvēks ir slinks, nolaidīgs vai atliek lietas uz vēlāku laiku, viņš palīdz Sātanam pievilkt viņu tuvāk. Jēzus lūdza savus mācekļus lūgt: "Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna." Un Svētajā Korānā mēs lasām: "Saki: "Es meklēju patvērumu pie cilvēces Kunga no čukstētāja ļaunuma, kurš atkāpjas." Šis čukstētājs nav mūsu pašu radīts; drīzāk viņš pieder materiālajai pasaulei, un visi cilvēki ir viņam pakļauti. Bet, lai Dievs varētu mums dot iespēju atbrīvoties, Viņš mums ir devis saprātu, sirdsapziņu un gribasspēku.

Mūsu priekšroka grēcīgām darbībām nozīmē mest sevi ciešanās, nemierā un neapskaužamās nepatikšanās. Kad mēs krītam vai pakļūpam savu nepareizo domu dēļ, mums vajadzētu lūgt: "Kungs, neatstāj mūs šeit, bet pacel mūs ar gudrības un gribas spēku. Un pēc tam, kad esi mūs atbrīvojis no ļaunuma tvēriena, ja vēlies mūs pārbaudīt, vispirms atklājies mums, lai mēs varētu saprast, ka Tu esi pievilcīgāks par jebkuru kārdinājumu un patīkamāks

dvēselei un maņām par jebkuru vilinājumu vai apsēstību."

Kamēr cilvēks nejūt vēlmi liegt sev noteiktus priekus, kas kaitē viņa labsajūtai, viņš atrodas Sātana ietekmē un agrāk vai vēlāk cietīs no briesmīgajām sekām, pakļaujoties kaitīgiem jutekliskiem kārdinājumiem. Tomēr, ja viņš ir pārliecināts, ka kārdinājums vai pavedinājums ir bīstams un postošs, jo sola lielu laimi, bet galu galā piedāvā tikai nožēlu, sirdsapziņas pārmetumus un mokas, tad viņš var pārvarēt Sātanu.

Nav šaubu, ka kārdinājumam piemīt savs valdzinājums. Mūsu maņas ir pilnībā vērstas uz ārējo pasauli. Dzīvības enerģijas plūsma plūst no smadzenēm caur nerviem uz acīm, ausīm, degunu, mēli un ādu. Sajūtas, ko mēs piedzīvojam caur šiem orgāniem, ir šīs izgrūdošās strāvas rezultāts, un tāpēc mēs izbaudām šīs sajūtas. Tā darbojas maņas. Tomēr pārmērīga aizraušanās ar tām rada savus slazdus un briesmas. Ja vien cilvēks nav stingri balstīts izpratnē un zināšanās, šī izgrūdošā enerģija (plūstot maņu orgānu virzienā) padara viņu par maņu vergu.

Piecas maņas ir kā piecu staru prožektors. Caur šo gaismu mēs uztveram un pieredzam materiālo pasauli. Mēs pierodam baudīt lietas, kas patīk acīm, ausīm, smaržai, garšai un taustei. Vēlme kaut ko piedzīvot parasti kļūst par iesakņotu ieradumu. Problēma ir tā, ka lielākā daļa cilvēku nekad nav pieredzējuši dievišķo garu, kas paslēpts aiz matērijas, un tāpēc viņiem trūkst standarta, lai salīdzinātu patīkamās un aizraujošās maņu uztveres ar neaprakstāmo slēptā gara svētlaimi. Šādu salīdzinājumu nav iespējams veikt, ja vien cilvēks

garīgi nepārvar maņu stimulus līdz vietai, kur tie vairs nevar tos pievilināt vai ietekmēt. Vienīgais veids, kā izvairīties no šī slazda, ir apzināties, vai nu intelektuāli, vai caur personīgo pieredzi, ka augstāki prieki un baudas patiešām pastāv.

Pavēles un ieteikumi atturēties no kaitīgiem pārkāpumiem parasti ir veltīgi, jo, tiklīdz kādam lūdz kaut ko nedarīt, viņš nekavējoties vēlas to darīt.

Aizliegtais auglis sākumā ir garšīgs un salds, bet beigās tā garša ir rūgta kā žults. Tomēr, neskatoties uz visām sāpēm, ko cilvēki piedzīvo, viņi nemācās, ne nožēlo grēkus, bet turpina darīt to pašu, lai cik liels būtu fiziskais un morālais kaitējums.

Kad priekšroka maņu pieredzei nostiprinās, ieradums pārņem smadzenes un pārvēršas tirāniskā despotā, pavēlot tā īpašniekam atbrīvot kaislības un apmierināt vēlmes, kas nekad netiek apmierinātas vai remdētas, pat ja tas ir pretrunā ar cilvēka interesēm un principiem.

Cilvēks var nevēlēties atkārtot darbību, tomēr jūt nepieciešamību to darīt. Centieties neļaut sev sasniegt punktu, kurā jūs pārņem pārslodze — kaitīgu, destruktīvu ieradumu upuris un samaitātu fantāziju un ļaunu apsēstību upuris. Jums jābūt sava un sava likteņa pavēlniekam. Neļaujiet nevienam vai kaut kam jūs kontrolēt. Kad vēlme izjust noteiktu sajūtu kļūst par ierastu ieradumu, šī prakse ir jāpārtrauc.

Man ļoti garšoja dzēriens, kas līdzīgs limonādei. Daži studenti man visur, kurp devos, deva šo atspirdzinošo dzērienu, tāpēc tas vienmēr bija pa rokai. Bet kādu dienu es atklāju, ka manas dzēriena

**rezerves ir beigušās, un es to nokavēju, bet teicu:
"Ak, atspirdzinošais dzēriens, jūs esat pārkāpis savas
robežas, kungs, un ir pienācis laiks mums šķirties,
ardievu!"**

**Nākamajā dienā es apzināti pamēģināju devu šī
dzēriena un atklāju, ka tas garšoja briesmīgi. Iemesls
tam bija tas, ka manas iepriekšējās dienas domas bija
tik spēcīgas, ka vēlme pēc tā acumirkli izzuda.**

**Es nezaudēju neko, kas man tiek atņemts, un es
arī labprātīgi neko neatsaku. Nekāds fizisks komforts
mani nevar saistīt. Mums jāspēj pārvarēt visas dzīves
pieredzes bez pieķeršanās vai atkarības. Patiesi,
paškontrolēts indivīds pārvietojas pa materiālo
pasauli ar disciplinētām maņām, brīvs no jebkādām
kaislībām, un sasniedz iekšēju mieru.**

**Ir jauki, ja cilvēkam ir līdzekļi un ērtības, bet, jo
vairāk cilvēks jūt nepieciešamību iegūt nevajadzīgas
greznības, jo vairāk viņš sevi iesloga verdzības
stāvoklī. Kad viņu griba un spriestspēja kļūst par
juteklisko pieķeršanos gūstekņiem, viņi zaudē savu
garīgo apziņu un kļūst nespējīgi sazināties ar
augstākiem apziņas līmeņiem. Pravieši un taisnīgie
svētie dzīvoja vienkāršu dzīvi, tomēr viņi bija laimīgi
un apmierināti ar savu dzīvesveidu. Viņi dzīvoja
laimīgi un paliek tādi Dieva priekšā debesīs. Kas
attiecas uz tiem, kas dzīvo neziņas jūgā, pakļauti
vēlmju spiedienam, viņi paliks šajā stāvoklī dzīvi pēc
dzīves, līdz pretosies zemes kārdinājumiem un
uzmanības novēršanai.**

**(Lai nekas nevarētu kaitēt mūsu patiesajai laimei.
Dusmu, rijības, alkatības, alkatības, skaudības,
pārmērīgas seksuālas uzbudinājuma, alkohola un
narkotiku postošās emocijas ir kaitīgas cilvēka**

veselībai un prātam, jo tās neļauj izjust garīgu prieku. Ja vēlaties būt laimīgi, maņas nedrīkst ļaunprātīgi izmantot, pārmērīgi ļaujoties baudām. Neveselīgas maņu pieredzes.)

Pasargājiet sevi gudrības cietoksnī, jo tā ir vislielākā patvēruma vieta. Patiesa izpratne padarīs jūs neieņemamu, lai nekas jums nevarētu kaitēt. Bet, ja vien cilvēks neiegūst gudrību, viņa pirmais pienākums ir apturēt darbību vai nepārvaramo tieksmi, kad rodas obsesīvas domas. Tikai tad viņš var gudri un pārdomāti domāt par šo jautājumu. Ja viņš mēģinās vispirms domāt, viņš būs spiests un viņa griba tiks pakļauta viņa gribai darīt to, ko viņš nevēlas darīt, jo obsesīvas domas pārņems prāta kontroli un aptumšos cilvēka ieskatu.

Šādās situācijās ir jāsaka: "Es to nedarišu labāk ar nāvi nekā negodu," un bez vilcināšanās jāatstāj situācija vai vieta. Šis ir drošākais un efektīvākais veids, kā izvairīties no ļaunā Sātana slazdiem. Jo vairāk cilvēks kultivē šo neatbildēšanas spēku sātānisko kārdinājumu uzbrukuma laikā, jo lielāka būs viņa laime, jo patiesss prieks slēpjas spējā darīt to, ko sirdsapziņa mums liek darīt un aizliedz tuvojties vai izdarīt.

Neļauj savai videi vai jutekliskajām vēlmēm salauzt tavu gribu vai tevi kontrolēt, mans draugs. Zini, ka tikumība un garīgā dzīve ir bezgala cildenāka par ļaušanos iekārei. Kārdinājuma važas saista cilvēku rokas un kājas; neļauj tām sasaistīt tevi. Ja tu lūgtu Dievu, lai Viņš tev ļauj nobaudīt Viņa mīlestību, kaut vai tikai vienu reizi, un tu piedzīvotu šo augstāko dievišķo mīlestību, tu pēc tam nevēlētos neko citu, un zemiskas vēlmes nepārņemtu tavu prātu un sirdi.

Kad esi pārliecināts, ka Dievs ir vislielākais pievilcības objekts Visumā un ka Viņš ir vislielākais dārgums, nekas cits nespēs tevi kārdināt vai pārvarēt tavu spriestspēju.

Iepazīt Dievu ir augstākā tieksme un visdārgākais lūgums, jo tā ir mūžīga laime, kurai nav gala! Mums ir jāvēlas Dievs, jo Viņš ir dziedinošais balzams un efektīvās zāles pret visām mūsu sāpēm un kaitēm, un Viņš ir patiesā atbilde uz visām mūsu vajadzībām.

Visu, pēc kā ilgojas, pēc kā deg un pēc kā raud mūsu sirdis — mīlestību, prestižu, gudrību, bagātību un visu pārējo — mēs atrodam, atrodot to pilnīgā garīgā harmonijā ar svētlaimes un bagātības jūru.

Nāve būs cilvēka statusa un slavas apziņas beigas, pat ja viņš ir vispazīstamākais un ietekmīgākais cilvēks šajā pasaulē, un viņš vairs nezinās, ka cilvēki viņu pielūdz. Bet pravieši un lielas personas, pat pēc šīs pasaules atstāšanas, dziļi apzinās mīlestību, ko viņu sekotāji jūt pret viņiem, jo viņu apziņa ir vienota ar Dieva, Vīzinošā, apziņu, kurš mīt katrā eksistences atomā, gan redzamā, gan neredzamā.

Tad kāpēc gan mocīties un censties iegūt kaut ko tādu, ko zaudēsi, tiklīdz pametīsi šo pasauli?

Nauda, slava, prestižs, statuss, vēlmju apmierināšana un materiālais komforts ir īslaicīgas un ierobežotas lietas, kas neaizstāj patieso prieku, ko sniedz svēta harmonija ar Dieva garu un gaismu.

Kārdinājums ir spēcīgs tikai tāpēc, ka cilvēkiem trūkst spējas to salīdzināt ar kaut ko labāku.

Kad pūš kārdinājumu vēji, jūsu saprāts uz laiku kļūst par vēlmju un ieradumu gūstekni. Bet augstākais ceļš uz brīvību ir iegremdēties neizsīkstošajā un nebeidzamajā Dieva priekā, un tādā veidā jūs viegli izbēgsiet no kārdinājuma neredzamā magnētiskā tvēriena ar tā briesmīgajām sekām, apzinoties, ka garīgie prieki ir cildenāki par pasaulīgajiem priekiem un vairāk atbilst dvēseles dabai.

Ja atrodi patiesu prieku šajā dzīvē, tas tev būs gan tagad, gan arī pēcnāves dzīvē. Izvēle ir tava, meklētāja: Dieva mūžīgā svētlaipe, ko vari sasniegt jau tagad, liedzot sev dažus pasaulīgus priekus, vai īslaicīga pasaulīga laime? Kad tavš prāts atvērsies augstākām patiesībām un tava sirds atvērsies gaismas starojumam, tu zināsi atšķirību starp abiem un izvēlēsies to, kas ir labākais.

Dievs pamanīs katru jūsu pūliņu, lai sasniegtu augstumus un paceltos garīgās virsotnes, un Viņš jūs apbalvos ar vislabāko atlīdzību.

Nedomā, draugs, ka esi grēcinieks. Tu esi tīrs Dieva attēls. Pat ja tu esi lielākais no grēciniekiem, tam nav nozīmes, ja vien tu nožēlo grēkus, mainot savu nepareizo ceļu un nekad vairs uz tā neatgriežoties. Ja esi apņēmis iet pa tikumības ceļiem, tad tu neesi starp grēciniekiem.

Pat grēcinieks, kurš atsakās no saviem negodīgajiem ceļiem, lai pielūgtu tikai Dievu ar patiesu dievbijību, var tikt pieskaitīts taisnīgo vidū. Caur savu garīgo apņemību viņš kļūs tikumīgs, augs gudrībā un zināšanās, sasniegs nebeidzamu svētu mieru un baudīs Dieva aizsardzību, drošību un aizsardzību.

Apgrīziet jaunu lappusi un atgādiniet sev, ka vienmēr esat bijis labs un ka tikai sapņojāt, ka kļūdījāties. Dieva sirds ir plaša, un Viņa durvis vienmēr ir atvērtas ticīgajiem, kuri vēlas mainīt savu dzīvi uz labo pusi. Ļaunums ir briesmīgs murgs vai biedējošs sapnis, kam nav nekāda sakara ar dvēseles tīro dabu.

Kārdinājums ir kā salda inde vai saindēts medus, kam ir patīkama garša, taču tas plūst asinīs un iznīcina ķermeņa orgānus, tāpēc labāk no tā izvairīties.

Laime, ko cilvēki meklē un gaida šajā pasaulē, ir iluzora un īslaicīga. Dievišķais prieks ir mūžīgs un neatlaidīgs. Ilgojieties pēc tā, kas paliek, un esiet apņēmīgi, noraidot šīs pasaules īslaicīgās baudas un priekus, kuriem nav pastāvības. Jums ir jāpiemīt šādaī perspektīvai. Neļaujiet pasaulei jūs maldināt vai dzīt ar savu nūju, un nekad neaizmirstiet, ka Dievs ir vienīgā patiesība. Patiesu laimi var atrast, tikai sajūtot dievišķo klātbūtni un piedzīvojot Viņa nepārspējamo prieku.

Cilvēks ir iegrimis neziņas sapņos, iztēlojoties, ka cieš slimību, bēdu un nabadzības mokas. Kad viens no Dieva dižajiem vīriem reiz lūdza Dievu, viņš pēkšņi iesaucās: “Es domāju, ka viens pats apdzīvoju šo fizisko struktūru, bet tagad es redzu tajā izpausto mūžīgo Būtni. Šis mazais ego, kas nav nekas vairāk kā miesas un kaulu saišķis, neesmu es. Bezgalīgais Absolūts ir tas, kas apdzīvo manu ķermeni. Tas ir mans pilnīgais “es”, un tam es veltu savu augstāko uzticību.”

Šis zināšanas kādu dienu nonāks pie katra patiesa meklētāja, un viņi vairs neuzskatīs sevi par mirstīgām

būtnēm, vīriešiem vai sievietēm. Drīzāk viņi zinās, ka ir dvēseles, kas radītas pēc dievišķības tēla. Dieva valstība mīt cilvēcē, un augstākais gars mīt viņu būtībā.

Dvēsele ir saistīta ar ķermeni ar vēlmju, kārdinājumu, nepatikšanu, raīžu un baiļu ķēdi, un tā cenšas atbrīvoties. Ja tā turpinās vilkt ķēdi, kas to saista ar ķermenisko apziņu, dievišķā roka kādu dienu iejauksies un pārraus šo ķēdi, un dvēsele kļūs brīva.

Tiem, kas vēlas garīgu mieru, jāaizsargā sevi no kārdinājumiem un bēdām, izprotot un dziļi apcerot Dievu. Tie, kas ir nevērīgi pret Dievu, kas neatzīst Viņu kā Visuma un visa tajā esošā Radītāju, nepiedzīvo Viņa klātbūtni un neredz Viņa gaismu.

Meditācija ir atkārtota atgādināšana sev, ka mēs neesam ierobežots fiziskais ķermenis, bet gan absolūts, brīvs dievišķais gars. Meditācija ir apzināta sava patiesā "es" atcerēšanās un savas viltus identitātes aizmirstība. Ja piedzēries princis dotos uz vienkāršu apkārtni un īslaicīgas atmiņas un savas patiesās identitātes zuduma dēļ sāktu vaimanāt un sērot par savu stāvokli, sakot: "Ak, cik es esmu nabags un cik ļoti man vajadzīga palīdzība!", viņa biedri par viņu smietos un teiktu: "Atjēdzies un atceries, ka tu esi princis, Jūsu Augstība!"

Līdzīgi cilvēks atrodas maldu un ilūziju stāvoklī. Viņš uzskata sevi par bezpalīdzīgu mirstīgo, kas cīnās un strādā, mētājas raīžu viļņos visos virzienos. Ir pienācis laiks viņam pamosties un ar absolūtu pārliecību apliecināt sev, ka viņš ir gars, kas nav pakļauts šīs pasaules pārmaiņām un ietekmei, lai cik spēcīgas un biedējošas tās arī nešķistu. Viņam jāapzinās, ka viņš ir svētītā dievišķā gara dzīva

dzirksts un ka viņa būtība ir tīra un pārpilna laime. Ja viņš atkārtos šīs domas atkal un atkal, dienu un nakti, viņš beidzot sapratīs savu patieso dabu: nemirstīgs gars.

Pavedināšana, alkatība, pieķeršanās cilvēkiem un mantai, jutekļu verdzība, garīgās dabas nezināšana, dīkdienība un monotona, mehāniska dzīve ir vieni no niknākajiem laimes ienaidniekiem.

Pildi savus pienākumus ar prātu, kas stingri sakņojas svētajā apziņā, kas plaukst un aug kontemplācijas laukos, un tad tu būsi patiesi laimīgs, nevis ilūzijās, un baudīsi cienīgu dzīvi.

Kad sāku meditēt, man nekad neienāca prātā, ka piedzīvošu tik lielu prieku. Bet, dienām ejot, mans miers auga un mana laime pieauga, man arvien dziļāk iegrimstot meditācijas jūrās.

Ja cilvēks ir noguris no savas dzīves, tomēr turpina to piepildīt ar arvien jaunām mantām un vēlmi pēc jaunām maņu pieredzēm, viņš atrodas uz maldīga un līka ceļa un viņam ir jāmaina kurss. Drošākais veids, kā izvairīties no obsesīvu domu ietekmes, ir dzīvot vienkāršu, dabisku dzīvi - brīvu no ierobežojumiem un sarežģījumiem - saskaņā ar Dievu.

Kāpēc cilvēki dzīvo nedabisku dzīvi?

Kāpēc viņš tik izmisīgi un salauztas sirds meklē laimi, ko pasaule jau tā nespēj sniegt?

Dzīve, mani draugi, ir ārkārtīgi vērtīga

Katru dienu es lūdzu Dievu: "Ja Tu vēlies man atņemt visu, kas man pieder, tad lai tā ir Tava griba, un es neiebildīšu pret Tavu spriedumu un gudrību, jo

zinu, ka Tu vēli man to labāko. Es centīšos izpatikt citiem, bet Tavs prieks, ak Kungs, ir pirmajā vietā, un tas ir mans galvenais mērķis šajā dzīvē.”

Kad tu šādi lūdzies, tu vari ciest no daudziem pārbaudījumiem un vēlmēm, bet, ja tu turpināsi pretoties ļaunajām kaislībām un nepareizajām vēlmēm, Dievs tuvosies tev un dos tev Savas svētības. Tu atklāsi, ka Viņa klātbūtne ir kā nikna straume, kas aizslauka visu negatīvismu no tavas dzīves un pilnībā attīra tavu dvēseli.

Tas, kurš attur sevi no zemiskām vēlmēm, atklāj, ka jutekliskās tieksmes uz īsu brīdi mazinās, atstājot tikai ilgas un ilgošanos. Bet tas, kurš redz Dieva gaismu un piedzīvo Viņa klātbūtni, ir atbrīvots no visām vēlmēm, kas ir pretrunā ar dvēseles dabu.

Izklīdināsim tumsu ar Dieva gaismu

Uzvarēsim sliktas idejas ar labām

Pārvarēsim kārdinājumu atrast augstāko dievišķo pievilcību caur meditāciju

Šis ir labākais un efektīvākais ierocis cīņā pret obsesīvi kompulsīviem traucējumiem

Ikreiz, kad jūtat, ka jūsu griba kļūst par ļaunas varas un nešķīstas ietekmes upuri, ceriet uz Dievu un meklējiet Viņa palīdzību, līdz sajūtīsiet Viņa svētīgo klātbūtni, kas aizdzen visas sliktās domas un piepilda dvēseli ar prieku, gudrību, mieru un pārlicību.

Miers lai ir ar tevi

Planētu ietekmes pārvarēšana

Mans skolotājs man kādu dienu teica:

"Kāpēc, Mukunda (Paramhansa), tu neiegādājies planētas aproci?"

Es teicu: "Vai tas man ir nepieciešams, skolotāj? Es neticu astroloģijai."

Viņš atbildēja: "Jautājums nav par ticību, drīzāk pareizā zinātniskā nostāja, kas cilvēkam būtu jāieņem, ir jautājums par to, vai šis jautājums ir patiess. Gravitācijas likums darbojās tikpat efektīvi pirms Ņūtona kā pēc viņa. Ja Visuma likumu darbība būtu atkarīga no cilvēku atzinības, valdītu haoss un nekārtība."

"Šarlatāni ir noveduši seno astroloģijas zinātni līdz tās pašreizējai apkaunojošajai pakāpei. Astroloģija ir plaša un bagāta zinātne gan matemātiski, gan filozofiski, ko var pienācīgi izprast tikai tie, kas ir dziļi pārzinājuši zināšanas un stingri balstīti zinātnē. Ja nezinātāji kļūdās, lasot un interpretējot debesis, un redz (ķēpājumus) saprotamu vārdu vietā, tas ir sagaidāms šajā nepilnīgajā un kļūdainajā pasaulē, un nevajadzētu tērēt gudrību tiem, kas sevi uzskata par "gudriem"."

Mans skolotājs turpināja, sakot: "Visas Visuma daļas ir cieši saistītas un mijiedarbojas viena ar otru. Visuma regulārais un līdzsvarotais ritms balstās uz apmaiņu jeb došanu un ņemšanu. Cilvēkam savā cilvēciskajā formā ir jāpretojas diviem spēku kopumiem: pirmais ir iekšējais nemiers, kas rodas zemes, ūdens, uguns, gaisa un ētera elementu sajaušanās rezultātā, un otrais ir dabiskās sabrukšanas ārējie spēki. Kamēr vien cilvēks atrodas konfliktā ar savu mirstīgo eksistenci, viņu ietekmē

tūkstošiem pārvērtību, kas notiek uz zemes un debesīs."

Astroloģija pēta cilvēka reakciju uz planētu ietekmi. Zvaigznēm nepiemīt apzināta labvēlība vai ļaunprātība, bet gan tās izstaro pozitīvu un negatīvu starojumu. Šis starojums pats par sevi nenāk par labu, ne par ļaunu cilvēcei, bet tas nodrošina leģitīmu līdzekli ārējam procesam, lai līdzsvarotu cēloņus un sekas, ko cilvēki ir radījuši pagātnē.

"Bērns piedzimst noteiktā dienā un stundā, kad debesu stari ir matemātiskā saskaņā ar viņa karmu vai personīgo pagātņi. Viņa zodiaka karte ir precīzs attēls, kas paredz viņa nemainīgo pagātņi un iespējamās nākotnes iznākumus. Taču šo dzimšanas karti var lasīt vai interpretēt tikai tie, kuriem ir augoša izpratne, un tas ir reti sastopams gadījums."

"Vēstījums, kas dzimšanas brīdī skaidri tiek pārraidīts pāri apvārsnim, nav domāts, lai atzītu likteni - pagātnes labo vai slikto darbu rezultātu -, bet gan lai mudinātu un pamodinātu cilvēka gribu izbēgt no kosmiskās verdzības. Visu, ko cilvēks ir saistījis, var atraisīt, un tikai viņš pats ir atbildīgs par to apstākļu radīšanu, kas tagad kontrolē viņa dzīvi, lai kāda arī nebūtu to daba. Un, tā kā viņš pats ir radījis šos cēloņus un apstākļus, viņam ir spēja pārvarēt visus ierobežojumus, pateicoties saviem garīgajiem resursiem, kas nav pakļauti planētu spiedienam."

"Mānticīgā bailes no astroloģijas padara cilvēku par automātu, kurš pakļāvīgi un lēnprātīgi paļaujas uz automātisku vadību. Gudrais cilvēks iekaro planētas, tas ir, viņš izbēg no savas pagātnes, nododot savu uzticību no radības Radītājam. Jo vairāk viņš apzinās savu vienotību ar dievišķo garu, jo mazāk viņš ir

matērijas vergs. Cilvēka gars ir brīvs mūžīgi, tas nemirst, jo nav dzimis, un tā likteni nevar saistīt ar planētām un zvaigznēm vai pakļaut to ietekmei."

"Cilvēks ir dvēsele ar ķermeni. Kad viņš patiesi izprot savu būtību, viņš atstāj aiz sevis visus piespiedu un nomācošos modeļus un modeļus. Bet, ja viņš paliek apmulsis un viņam trūkst garīgās atmiņas, viņš būs pakļauts vides un dabas likumu slēptajiem ierobežojumiem."

"Dievs ir harmonija un saskaņa, un pielūdzējs, kurš ir saskaņā ar Viņu, nerīkosies nepareizi, bet visas viņa darbības notiks saskaņā ar debesu likumiem pareizā un dabiskā veidā, un pēc dziļas lūgšanas un meditācijas viņš jutīs savu saikni ar dievišķo garu. Nav lielāka spēka par šo iekšējo aizsardzību."

Es centos saprast cienījamā Seri Juktsuara skaidrojumus un pēc ilga klusuma teicu: "Tad kāpēc jūs vēlaties, mans dārgais kungs, lai es valkātu šo rokassprādzi?"

Skolotājs atbildēja: "Tikai tad, kad ceļotājs sasniedz savu galamērķi, viņam ir tiesības atteikties no norādēm un kartēm. Taču ceļojuma laikā viņš cenšas izmantot katru piemērotu īsceļu. Senie gudrie izdomāja daudzus veidus un līdzekļus, lai saīsinātu cilvēka atsvešinātības ilgumu ilūziju un maldu pasaulē. Karmas likumā ir dažas automātiskas iezīmes, kuras var prasmīgi noregulēt ar gudrības pirkstiem."

"Visas cilvēku nelaimes izriet no universālā likuma pārkāpšanas. Svētie Raksti iesaka cilvēkam ievērot dabas likumus, vienlaikus saglabājot pilnīgu

paļāvību uz Dieva visvarenību. Viņa pienākums ir teikt: "Kungs, es paļaujos uz Tevi un zinu, ka Tu vari man palīdzēt, tomēr es arī darišu visu iespējamo, lai labotu savu kļūdu sekas." Ar dažādiem līdzekļiem — lūgšanu, gribasspēku, jogas meditāciju, konsultēšanos ar gudrajiem un svētajiem un astroloģisko aproču lietošanu — pagātnes kaitīgo ietekmi var mazināt vai pilnībā neitralizēt."

"Tāpat kā māja ir aprikota ar vara stieni, lai absorbētu zibens spārienus, arī cilvēka ķermenis var gūt labumu no dažādiem aizsardzības pasākumiem. Caurspīdīgs elektriskais un magnētiskais starojums pastāvīgi pārvietojas pa Visumu un ietekmē cilvēka ķermeni, gan uz labo, gan uz sliktu pusi. Kopš seniem laikiem mūsu gudrie ir domājuši par to, kā neitralizēt smalku kosmisko ietekmju nelabvēlīgo ietekmi. Viņi atklāja, ka tīri metāli izstaro planētu starus, kas neitralizē planētu negatīvo pievilkšanos. Ir arī pierādīts, ka daži augu savienojumi ir labvēlīgi. Visefektīvākie elementi ir tīri, nevainojami dārgakmeņi, kuru svars nav mazāks par diviem karātiem. Astroloģijas praktiskie aizsardzības pielietojumi reti ir piesaistījuši pētnieku uzmanību ārpus Indijas. Viens vienkāršs, skaidrs fakts ir tāds, ka piemēroti dārgakmeņi, metāli vai augu preparāti ir bezvērtīgi, ja vien tiem nav pareiza svara, ar nosacījumu, ka šie dziedinošie līdzekļi tiek lietoti ciešā saskarē ar ādu."

Es teicu: "Kungs, es noteikti ņemšu vērā jūsu padomu un iegādāšos rokassprādzi, bet jau pati doma par debesu ķermeņu pārvarēšanu mani pārsteidz!"

Pēc tam Šrī Juktišvars pievienoja precīzus norādījumus, sakot:

"Vispārīgiem mērķiem es ieteiktu rokassprādzi, kas izgatavota no zelta, sudraba un vara, bet jūsu konkrētajā gadījumā es vēlētos, lai jūs iegādātos rokassprādzi, kas izgatavota no sudraba un svina."

Es teicu: "Kungs, ko tieši jūs vēlaties panākt?"

Skolotājs atbildēja: "Planētas gatavojas ieņemt pret tevi nedraudzīgu nostāju, Mukanda. Bet nebaidies, jo dievišķā apredzība tevi pasargās. Mēneša laikā tu cietīsi no nopietnām aknu slimībām. Šai slimībai vajadzētu ilgt sešus mēnešus, bet, lietojot planētu aproci, tu šo laika periodu samazināsi līdz tikai divdesmit četrām dienām."

Nākamajā dienā es meklēju juvelieri un ātri dabūju rokassprādzi, ko uzliku. Mana veselība bija tik laba, ka aizmirsu sava skolotāja pareģojumu, kurš bija pametis Serampuru un devies ciemos uz Varanasi. Trīsdesmit dienas pēc mūsu sarunas es sajutu pēkšņas sāpes aknās. Nākamās nedēļas bija mokošu sāpju murgs. Nevēlēdamies apgrūtināt savu skolotāju, es domāju, ka varēšu izturēt savu pārbaudījumu viens pats, ar pacietību un drosmi. Bet pēc divdesmit trim moku dienām mana apņēmība vājinājās, un es devos ar vilcienu uz Varanasi, kur Šri Juktišvars mani sagaidīja ar neparastu siltumu. Tomēr viņš nedeva man iespēju privāti pastāstīt viņam par manu pasliktināto stāvokli. Daudzi bhaktas tajā dienā bija viņu apmeklējuši, lai saņemtu viņa svētību. Būdams slimš, es atkāpos stūrī. Viesi negāja prom līdz vakariņām, kad mans skolotājs mani pasauca uz savas mājas astonstūra verandu. Viņš uzrunāja mani, skatoties tālumā un staigājot šurpu turpu, dažreiz aizsedzot mēnessgaismu:

"Manuprāt, jūs atnācāt saistībā ar savu aknu slimību. Jums ir sāpes jau divdesmit četras dienas, vai ne?"

Es atbildēju: "Jā, kungs"

Viņš teica: "Lūdzu, izpildi vēdera preses vingrinājumu, ko es tev iemācīju."

Es atbildēju: "Ja jūs zinātu, kungs, cik ļoti ciešu, jūs nebūtu lūdzis man vingrot." Tomēr es nedaudz mēģināju paklausīt viņa pavēlei. Skolotājs uz mani jautājoši paskatījās.

"Tu saki, ka jūti sāpes, bet es saku, ka sāpju nav. Kā var pastāvēt šāda pretruna?"

Man reiba galva, tad mani pārņēma svētlaimes sajūta, un es vairs nejutu pastāvīgās mokas, kas tik daudzas garas nedēļas man bija liedzušas miega svētību. Pietiek vien pieminēt vārdus "Šri Juksurs", un sāpes pilnībā izzuda, it kā to nekad nebūtu bijis.

Es pateicībā sāku paklanīties pie viņa kājām, bet viņš mani apturēja un teica:

"Aizmirsti par to! Celies augšā un izbaudi mēness skaistumu virs Gangas." Skolotāja acis mirdzēja priekā, kad es klusībā stāvēju viņam blakus. No viņa izturēšanās es sapratu, ka viņš vēlas, lai es justu, ka mani ir dziedinājis Dievs, nevis viņš.

Un līdz pat šai dienai es joprojām valkāju to pašu smago sudraba svina rokassprādzi kā piemiņu no tās dienas, lolotu atmiņu par to, kad es sapratu, ka patiesi dzīvoju kopā ar patiesi neparastu un izcilu cilvēku. Vēlāk es vedu savus draugus pie Šri Juktisvara dziedināšanai, un viņš vienmēr ieteica

izmantot dārglietas vai rokassprādzes, slavējot to izmantošanu kā planētas gudrības praksi.

Kopš bērnības es jutu nepatiku pret astroloģiju divu iemeslu dēļ: pirmkārt, redzot daudzus, kas bija apsēsti ar astroloģiju ar rezignāciju un pakļāvību, un, otrkārt, ģimenes astrologa pareģojuma dēļ: "Tu precēsies trīs reizes un divreiz paliksi atraitne." Es ilgi kavējos pie tā un jutos kā upurjērs uz trīskāršās laulības altāra. Kādu dienu mans vecākais brālis Ananta man teica:

"Tavās interesēs ir pieņemt savu likteni, jo tavs horoskops jau ir parādījis, ka pirmajos gados tu aizbēgsi no mājām uz Himalajiem un būsi spiests atgriezties. Līdzīgi arī pareģojumi par tavām laulībām noteikti piepildīsies."

Kādu nakti, sajūtot pareģojuma pilnīgo nepatiesumu, viņa aizdedzināja torņa karti un ielika tās pelnus aploksnē, uz kuras uzrakstīja: "Pagātnes karmas sēklas nevar dīgt, ja tās sadedzina svētās gudrības ugunis." Tad viņa novietoja aploksni redzamā vietā. Ananta izlasīja šo klažo izaicinājumu un izsmēja, sakot:

"Tu nevari iznīcināt patiesību tik viegli, kā tu sadedzināji šo papīra lapu."

Patiešām, trīs reizes pirms es sasniedzu pilngadību, mana ģimene mēģināja sarunāt manu saderināšanos, un es katru reizi atteicos, zinot, ka mana mīlestība pret Dievu ir spēcīgāka par jebkādiem pasaulīgiem apsvērumiem, kas palikuši pāri no pagātnes. Es vienmēr pārdomāju sava skolotāja gudros vārdus:

"Jo vairāk cilvēks iedziļinās sevis izzināšanā, jo lielāka ir viņa ietekme uz visu Visumu caur savām caurspīdīgajām garīgajām vibrācijām, un vienlaikus jo mazāk viņu ietekmē ārējie notikumi."

Reizēm es lūdzu astrologiem paredzēt manus sliktākos laikus, ņemot vērā planētu izvietojumu, tomēr es joprojām spēju paveikt visu, ko biju iecerējis šajos laikos. Tiesa, mani panākumi šajos gadījumos bija pilni ar ārkārtējām grūtībām, taču mana pārlicība bija pamatota. Ticība dievišķajai providencei un pareiza gribasspēka izmantošana — Dieva dāvana cilvēcei — ir milzīgs spēks, daudz lielāks par ēteriskajiem viļņiem, kas izplūst no planētām un zvaigznēm.

Es sapratu, ka tas, ko zvaigznes reģistrē dzimšanas brīdī, nenozīmē, ka cilvēks ir savas pagātnes marionete. Drīzāk planētu ietekme ir izaugsmes katalizatori. Debesu ķermeņi darbojas, lai pamodinātu cilvēka gribu atbrīvoties no visiem ierobežojumiem. Dievs radīja katru cilvēku ar unikālu un apveltītu dvēseli, un tāpēc katram indivīdam ir būtiska loma kopējā radībā, neatkarīgi no tā, vai šī loma ir atbalsta vai atkarības loma. Cilvēka pestīšana nav atkarīga no ārējām uzvarām, bet gan no iekšējiem garīgiem triumfiem.

Avots: Jogi memuāri — autobiogrāfija (Indijas filozofija joga dzīvē), autors Paramhansa Jogānanda garīgā attīstība

No meistara Paramhansa Joganandas mācības

Raugoties uz mūsdienu pasauli ar visām tās problēmām, sarežģītību, apjukumu, nemieru, nezināšanu un konfliktiem, ir grūti noticēt, ka cilvēce ir nonākusi jaunā attīstības un progresā posmā.

Tomēr cilvēce ir atstājusi aiz muguras skarbos, materiālistiskos laikmetus un spērusi ātrus, vērienīgus soļus pretī šīs jaunās augšupejošās evolūcijas fāzes sliekšnim.

Tuvojoties šim atomu laikmetam, daudzi dabas spēki, kas nebija zināmi tumšajos laikmetos, tagad tiek atklāti un izmantoti, palīdzot paātrināt globālās komunikācijas un progresa tempu medicīnā, lauksaimniecībā, transportā un citās jomās.

Patiešām, mūsdienu tehnoloģiskie līdzekļi ir radikāli mainījuši ikdienas dzīves struktūru, kādu mēs to zinājām un pazīstam.

Taču tumšie laikmeti, ko cilvēce ir pārcietusi, joprojām spēcīgi un visaptveroši ietekmē cilvēkus. Tāpēc cilvēki izmanto progresīvas zinātniskās metodes ne tikai labam mērķim, bet arī, lai barotu un stiprinātu tādus zemiskus, materiālistiskus instinktus kā egoisms, iznīcināšana un alkatība. Tādējādi tumšo laikmetu ietekme saglabāsies vēl daudzus gadus.

Šis pieaugošais laikmets ir nodrošinājis daudzas ērtības, pateicoties progresīvām tehnoloģiskām metodēm un rīkiem, kā arī devis cilvēkiem brīvā laika daudzumu, kas iepriekš nebija pieejams. Tumšajos laikmetos cilvēki katru nomoda mirkli un visu savu enerģiju veltīja savu pamatvajadzību nodrošināšanai un dzīvības uzturēšanai. Tikai ļoti nelielai iedzīvotāju daļai bija pietiekami daudz laika, lai veltītu sevi augstākām interesēm.

Tagad - vismaz industrializētajās valstīs - visi pieder šai kategorijai. Bet ko cilvēki dara savā brīvajā laikā un atpūtas laikā?

Tā kā viņi nezina dzīves mērķi, viņi tērē savu laiku un enerģiju nebeidzamām izklaidēm. Rietumu iedzīvotāji vidēji pavada gandrīz piecdesmit stundas nedēļā, skatoties televizoru. Iedomājieties, cik daudz laimīgāki cilvēki būtu un cik daudz labāka būtu pasaule, ja šīs garās stundas tiktu veltītas auglīgām garīgām aktivitātēm!

Tie, kas meditē, savu laiku izmanto gudri un efektīvi. Diemžēl lielākā daļa cilvēku ir nomaldījušies no Dieva un Viņa likumiem.

Tāpēc pasaule atrodas pašreizējā nožēlojamajā stāvoklī. Mēs vēlētos dzīvot drošībā, labklājībā un mierā. Bet pat dzīvei nemierīgā pasaulē ir savas mācības tiem, kas pārdomā. Grūti un rūgti apstākļi kalpo kā atgādinājums, ka šī pasaule nav mūsu pastāvīgās mājas. Patiesa drošība un aizsardzība nav atrodama ārējā pasaulē, un šī iemesla dēļ mums ir jāmeklē Dievs un jālūdz Viņa aizsardzība.

Miera un labklājības laikos, kad nav bezdarba vai vides problēmu, cilvēki dzīvo "klusā, samierinātā frustrācijā", kā to formulēja filozofs Toro. Kāpēc? Tāpēc, ka, neskatoties uz šo labklājību, cilvēki izjūt garīgu izsalkumu un iedzimtu ilgošanos pēc kaut kā cita, kā viņu dzīvē trūkst.

Tā lieta ir Dievs

Mums jāatceras, ka neatkarīgi no ārējiem apstākļiem garīgā izaugsme ir atkarīga no individuāliem centieniem. Pat tumšākajos laikmetos un vissliktākajos apstākļos daži vīrieši un sievietes tomēr izdevās iegūt dievišķās zināšanas. Tāpēc mēs nedrīkstam ļauties pasaules apstākļiem

garīgi ietekmēt mūs. Mēs nekad nedrīkstam aizmirst par garīgo centienu ārkārtīgi svarīgo nozīmi.

Tā kā mēs dzīvojam šajos sarežģītajos apstākļos, mēs domājam arī par nākotni un nepatīkamajiem pārsteigumiem, ko tā varētu nest. Tas ir dabiski, bet, ja mēs pārāk daudz kavējamies pie šīm lietām un ja mēs ļaujam spekulācijām un bailēm pārņemt mūsu domas, mēs atstumjam Dievu no savas dzīves un palaidām garām vērtīgu iespēju sazināties ar Viņu un baudīt Viņa aizsardzību.

Cilvēki vēlas precīzi zināt, kas notiks nākotnē. Kāpēc? Lai palielinātu savu trauksmi?

Ja mēs patiesi izprastu milzīgo nastu, ko mēs uzliekam savam prātam, kad pakļaujamies bailēm un raizēm, mēs brīnītos par savu līdzšinējo izturību. Raizes un nemiers vājina prātu, ļaujot bailēm iesūkties dvēselē, un rezultātā mēs zaudējam savu psiholoģisko un garīgo līdzsvaru. Mūsu problēma slēpjas mēģinājumā dzīvot vienlaikus nākotnē un pagātnē, nevis tagadnē. Šīs nastas ir pārāk smagas, lai prāts tās panestu.

Mums jāanalizē savas domas. Lielākoties mēs bēgam vai nu uz nākotni, vai pagātni. Tā ir pilnīga izšķērdība. Mums jādzīvo tagadnē un jāpiepilda tagadne ar domām par Dievu.

Neviena vieta uz zemes nav patiesi droša vai pasargāta no notikumiem un briesmām. Patiesa aizsardzība slēpjas godīgā un taisnīgā dzīvē, patiesā un sirsnīgā attiecībās ar citiem, kā arī lūgšanā, meditācijā un saskaņā ar Dievu.

Šī iemesla dēļ mums jādara viss iespējamais, lai būtu saskaņā ar Dievu. Tieši šī harmonija ir zāles pret katru slimību un dziedināšana no dzīves triecieniem un laika sasitumiem.

Mūs nedrīkst biedēt dzīves briesmīgie notikumi un murgi. Mūs nedrīkst biedēt slimības, nabadzība vai negadījumi. Kad atrodamies pārbaudījumu un grūtību vidū, atzīsim šo pieredzi iluzoro dabu un sapratīsim, ka mēs varam pārvarēt nelabvēlīgus apstākļus ar pozitīvu domāšanu, veselo saprātu un garīgu saskaņu ar Dievu, visas palīdzības un aizsardzības avotu.

Nav nekādas aizsardzības vai drošības ārpus Dieva. Mums pilnībā jāvēršas pie Viņa, ja vēlamies drošību un sirdsmieru.

Šajā pasaulē, kas nav mūsu īstās mājas, ir grūti sasniegt pilnīgu apmierinājumu. Mūsu eksistence uz šīs zemes ir īslaicīga. Mēs esam šeit skolā, lai apgūtu dzīves mācības. Kad mēs aizmirstam šo patiesību, sākas mūsu nepatikšanas, un problēmas mūs ieskauj no visām pusēm.

Nekas nav dzīvošanas vērts, izņemot Dievu. Viss pārējais pāries un atstās mūs vienus. Mums jāmeklē mūžīgā un paliekošā. Cilvēka mīlestība ir īslaicīga un pakāpeniski izgaist. Aiz cilvēka mīlestības slēpjas dievišķā mīlestība, un tā ir vislielākā mīlestība, kas apmierina sirds ilgas un remdē dvēseles slāpes. Baudīsim visu, ko Dievs mums dāvā, neilgojoties ne pēc kā cita. Mēs nācām uz šo zemi, lai iemācītos iepazīt Dievu. Mūsu eksistencei šeit nav cita mērķa.

Patiesi meklētāji atradīs Dievu, un viņu dzīves būs piepildītas ar mieru, klusumu, žēlastību un prieku. Vēlmei Viņu iepazīt ir jābūt spēcīgai un neatlaidīgai,

un rezultāti būs garantēti (kas klauvē, tas dzirdēs). Tie, kas pazīst Dievu, piedzīvo nepārtrauktu prieku un laimi.

Dieva meklējumi nav nesavienojami ar cilvēku draudzību, laulību vai materiālo panākumu meklējumiem. Arī šīs lietas ir neatņemama dzīves mācību sastāvdaļa. Svarīgi ir nošķirt realitāti no ilūzijas un atzīt, ka materiālie mērķi un sasniegumi nevar mums sniegt laimi, pēc kuras ilgojamies un cenšamies sasniegt ar visām savām domām un rīcību.

Šī filozofija nepadara dzīvi drūmu vai negatīvu

Miers lai ir ar tevi

Patiesība un realitāte dziļumā

Patiesība ir vārds, kas aptīts neskaidrībā un ko aizēno liela neskaidrība. Tas ir jēdziens, ko ir grūti izskaidrot un precizēt. Ikvienam ir pārlicība un ticība, kas zvēr pie savas ticības, ka tā ir absolūtā patiesība. Bet kā šajā plašajā ideju klāstā var galīgi noteikt, kas ir patiess un īsts?

Patiesība ir gan relatīva, gan absolūta. Tā iziet cauri daudziem relatīviem attīstības un pilnveidošanas posmiem, pirms sasniedz savu absolūto stāvokli. Piemēram, divi cilvēki apspriež biznesa projektu. Viens piedāvā ideju, kas garantē panākumus, bet otrs piedāvā pretargumentu, kas sasniedz to pašu mērķi, bet ar papildu ieguvumiem. Tad kāds cits nāk klajā ar labāku ideju utt. Visas piedāvātās pieejas neapšaubāmi bija "pareizas", bet tikai relatīvā nozīmē.

Patiesība ir tā, kas nes ilgstošu laimi

Absolūtā nozīmē viss, kas ir pretrunā ar patiesu laimi, ir nepatiess, un tas, kas nes ilgstošu laimi, ir patiess. Patiesa laime nav īslaicīgs sajūsma, kas pavada materiālus panākumus vai pārejošu baudu, bet gan prieks, kas rodas no dvēseles harmonijas ar savu avotu: Dievu. Pēc šī standarta jūs varat spriest par jebkuru jūsu veikto darbību pēc tās iznākuma un no tā, vai tā jums nesīs ilgstošu laimi vai nē (jo patiesībā darbības tiek vērtētas pēc to beigām!).

Augstākā Patiesība ir Dievs, un Dievs ir augstākā Patiesība. Viss Visums ir balstīts uz šo patiesību caur Dieva mūžīgajiem likumiem. Šie likumi ir fundamentālas, mūžīgas patiesības, absolūti nemaināmas un ārpus jebkādas cilvēka manipulācijas vai sagrozīšanas. Piemēram, absolūtās tiesības ir atturēties no nogalināšanas vai kaitējuma nodarīšanas, bet mazākais no diviem ļaunumiem ir izmantot spēku, lai aizsargātu nevainīgos no ļaunajiem vai aizsargātu attīstītākas būtnes no mazāk attīstītajām. Tomēr jebkā iznīcināšana tikai vēlmes nogalināt dēļ ir nepareiza.

Universālais likums nosaka harmoniju un tuvību caur mīlestību, kas nozīmē pieķeršanos un toleranci. Ja vēlamies atrast patiesību, ir svarīgi, lai mūsu domas un rīcība būtu pamatota - materiāli, morāli un garīgi - saskaņā ar mūžīgajiem dievišķās patiesības likumiem.

Patiesība ir galīgā būtība. Bet kur slēpjas šī būtība un kā to var atrast?

Ir trīs veidi, kā nonākt pie patiesības: caur maņu uztveri, caur loģisko spriešanu un caur intuīciju jeb dvēseles ieskatu.

Ja jūsu maņu uztvere ir nepareiza, arī jūsu loģiskā dedukcija būs nepareiza. Jūs varat skatīties pret horizontu un redzēt kaut ko līdzīgu ugunij, jo redzat dūmus; bet, tuvojoties vietai, jūs atklājat, ka tas, kas izskatījās pēc dūmiem, nebija nekas vairāk kā putekļu mākonis. Lai uzzinātu patiesību par jebko, jūs paļaujaties uz savu redzi un dzirdi, kā arī uz ožu, garšu un tausti, papildus saprāta spējām. Bet šie elementi kopā nevar būt galīgais patiesības pierādījums, jo, ja maņas melo, tad melos arī saprāts. Saprāts veido savus iespaidus un nonāk pie saviem secinājumiem un pārlicības, pamatojoties uz ziņojumiem, ko tas saņem no maņām, bet maņas pēc savas būtības ir ļoti ierobežotas. Tāpēc pravieši uzrunāja cilvēkus atbilstoši viņu izpratnes un intelekta līmenim, jo viņi — cilvēki — redz, bet neuztver, dzird, bet nesaprot un nedzird (viņi ir kurli, mēms un akli, tāpēc viņi nedomā)!

Cilvēka auss spēj uztvert tikai noteiktu vibrāciju diapazonu; tā nevar uztvert ne skaļākās, ne vājākās skaņas. Ja jūsu dzirde būtu pietiekami pastiprināta, jūs varētu dzirdēt brīnumaino, vareno skaņu, ko rada Visums, tam plūstot cauri bezgalīgajai telpai. Viss esošais ir kustībā, un šo kustību pavada skaņa. Nekas nepastāv bez kustības, izņemot transcendentālā kosmiskā gara valstību, kur nav ne kustības, ne vibrācijas. Ja cilvēka gara spējas būtu pietiekami attīstītas, ar ēterisko ausi varētu dzirdēt smalkas skaņas - skaņas, kas ir caurspīdīgi spēki, piešķirot ķermenim pastiprinātu dzirdes sajūtu.

Līdzīgi, ja jūsu acu spējas tiktu pastiprinātas, jūs uztvertu visu krāsu un veidu gaismas. Jūsu fiziskās acis rāda tikai ļoti ierobežotu gaismas diapazonu, savukārt jūsu garīgā (ēteriskā) acs redz lietu patieso

dabu kā attēlus, kas sastāv no Dieva radošās gaismas. Viss jūsu ķermenis, ko jūs redzat kā blīvu miesas masu, nav nekas cits kā elektromagnētiskie viļņi. Dr. Krails pierādīja, ka miruša teļa smadzenes un arī miruša cilvēka smadzenes izstaro milzīgu elektriskā starojuma daudzumu. Aizverot acis, jūs parasti redzat tikai tumsu. Bet ar garīgo attīstību jūs spēsiet redzēt brīnumainas gaismas, un gaisma spīd tumsā, un tumsa to (debesu un zemes gaismu) nav uztvērusi.

Tās ir fundamentālas patiesības, ko cilvēki neuztver, jo viņu maņas ir noregulētas tikai uz ierobežotu intensīvu vibrāciju diapazonu.

Intuīcija vai atklāsme: visaptverošā zināšanu gara spēks

Kā tad mēs varam uzzināt patiesību, kas slēpjas aiz maņām un to uztveres? Tas nav iespējams ar analīzes vai racionāla skaidrojuma palīdzību, jo prāts ir piesaistīts maņām un var izgūt tikai to, ko maņas sniedz. Tam nav spējas uztvert bezgalīgos spēkus ap sevi. Tikai attīstot dvēseles intuīciju vai noteiktu intuīciju, var uzzināt patiesību. Ieskats ir tieša uztvere, nevis caur maņām - tīra, patiesa un vienmēr precīza dvēseles sajūta.

Jūs varat gūt priekšstatu par šīs intuīcijas būtību no sajūtām, kuras jūs piedzīvojat, bet nevarat izskaidrot, dažreiz tās dēvē par "cilvēka sirds ir viņa ceļvedis". Jūs jūtat, ka kaut kas tūlīt notiks, bez jebkādiem maņu pierādījumiem. Tā ir patiesība, kas izpaužas bez jebkāda loģiska sakara ar notikumiem. Jūs, iespējams, mierīgi sēžat un domājat par kādu, ko neesat redzējis vai ar ko neesat sazinājies ilgu laiku, un tad pēkšņi jūs viņu satiekat vai dzirdat no viņa. Kā

tas notika? Tas notiek caur īslaicīgiem intuīcijas uzplaiksnījumiem. Ikviens ir piedzīvojis šādus uzplaiksnījumus.

Sprieduma kļūdas rodas intuīcijas trūkuma dēļ. Lielākā daļa cilvēku dziļi sirdī jūt, ka spēj paveikt lielas lietas un sasniegt lielas lietas dzīvē, taču, tā kā viņiem trūkst intuīcijas spēka, šis slēptais potenciāls paliek snaudošs. Lai gūtu panākumus un izvairītos no kļūdu izraisītās nelaimes, ir jācenšas izprast pamatā esošo patiesību it visā. Tas ir iespējams tikai attīstot intuitīvu ieskatu. Tā ir lietas praktiskā realitāte. Tāpēc es iesaku ikvienam meklēt patiesību it visā - vai tā būtu attiecībās ar citiem, darbā, laulībā - īsi sakot, katrā dzīves aspektā. Intuīcija ir būtiska; tā ir neaizstājama un bez tās nevar iztikt.

Intuīcijas trūkums noved pie sliktiem lēmumiem un neapdomīgas rīcības, īpaši izvēloties neuzticamus biznesa partnerus vai iesaistoties nepareizās personiskās attiecībās. Tā kā saprātu ierobežo un ierobežo maņu sniegtā informācija, ja maņas tiek maldinātas, cilvēks var uztvert kādu kā ārkārtīgi brīnišķīgu, nezinot viņa patieso dabu.

Vai varbūt jūs domājat, ka esat atradis savu dzīves partneri (dvēseles radnieku) un apprecat šo cilvēku, tikai lai jūsu attiecības beigtos ar šķiršanos vai ķildu elli nesaderības un harmonijas trūkuma dēļ. Bet iekšējā intuīcija šādas kļūdas nepieļauj. Tā neredz magnētismu, kas izstaro no acīm vai burvīgās, starojošās sejas; drīzāk tā ar precīzu precizitāti sajūt un uztver, kas slēpjas šī cilvēka sirdī, un zina, kas viņš patiesībā ir.

Pateicoties intuīcijai, ko attīstīju ar sava lieliskā skolotāja Šrī Juktisvara palīdzību, es nekad neesmu

klūdījies par cilvēka dabu. Mana iekšējā sajūta man vienmēr ir bijusi ļoti noderīga šajā ziņā. Taču es nemēģinu saskatīt cilvēku negatīvo pusi. Lai palīdzētu citiem, es viņiem sniedzu savu beznosacījumu mīlestību, pat ja zinu, ka viņi varētu izmantot manu uzticību savam personīgajam labumam.

Daudzi, kam trūkst intuīcijas, iegulda naudu neveiksmīgos finanšu pasākumos un rezultātā zaudē visu. Esmu guvis panākumus katrā lēmumā, ko esmu pieņēmis, pateicoties savai nekļūdīgajai intuīcijai.

Augot un attīstoties, intuīcija parādās kā izteikta sajūta vai klusa balss. Tā kā sievietes ir vairāk uztvertas ar jūtām nekā vīrieši, viņām parasti piemīt spēcīgāka intuīcija, izņemot gadījumus, kad viņas pārņem emocijas. Vīriešus parasti vada saprāts, bet sievietes - jūtas. Ja vīrietim ir veselais saprāts un jūtīga daba, šis līdzsvars starp saprātu un jūtām neapšaubāmi palīdzēs viņam attīstīt intuīciju.

Dzīves mērķa apzināšanās caur intuīciju

Ja izmantosiet savu intuīciju, jūs zināsi savas eksistences mērķi uz šīs zemes, un, kad sapratīsiet šo mērķi, jūs atradīsiet laimi. Šī zeme ir skatuve, un Dievs ir režisors. Ja visi uzstāj uz karaļa vai karalienes lomas spēlēšanu, veiksmīga luga nevar būt. Kalpam, varonim un karalim visiem jāspēlē savas lomas, lai luga izdotos. Tieši ļaundari sabojā dievišķās lugas labo sižetu. Tie, kas izvēlas šīs lomas, maksās augstu cenu par nepakļaušanos dievišķajai vadībai.

Neatkarīgi no cilvēka sasniegtā pasaulīgā stāvokļa vai uzkrātās bagātības, viņu nevar uzskatīt

par veiksmīgu, ja viņš savu mērķu sasniegšanai un ieguvumu iegūšanai izmanto neētiskus līdzekļus. Patiesa laime ir iespējama tikai tad, ja cilvēks pareizi pilda savu lomu, nevis citādi. Tas, kurš spēlē miljonāra lomu, un tas, kurš spēlē mazā tirgotāja lomu, Dieva acīs ir vienlīdzīgi, jo Pastarajā dienā Dievs atņems katram viņu mantu un titulu. Tas, ko jūs uzkrājat savā dvēselē, jūs pavadīs pēc tam, kad pametīsiet šo pasauli.

Dižie un izglītotie, pravieši un gudrie, zina patiesību, pateicoties savām intuitīvajām spējām. Viņi uztver lietas ne tikai ar acīm un prātu, bet arī ar savu skaidro un augsti attīstīto intuīciju, ar kuras palīdzību viņi zina visu.

Dieva acīs svarīga nav loma, ko mēs spēlējam, bet gan tas, kā mēs to spēlējam. Nebēdājiet un nekrītiēt izmisumā, ja jūsu loma ir grūta. Pareiza savas lomas izpilde garantēs jūsu panākumus Dieva acīs; pretējā gadījumā jūs nebūsiet patiesi brīvi.

Meditācija attīsta intuīciju

Vienīgais veids, kā iepazīt patiesību un dzīvot pēc tās principiem, ir kultivēt garīgo ieskatu jeb intuīciju. Tad jūs sapratīsiet, ka dzīvei ir jēga un ka jūsu iekšējā balss jūs vadīs un virzīs jūsu soļus neatkarīgi no jūsu lomas dzīvē.

Šo balsi jau sen ir apslāpējušas un aprakušas neveselīgas domas. Drošākais veids, kā atjaunot šo patieso pārlicības sajūtu, ir meditācija, pamostoties no rīta un pirms gulētiešanas vakarā.

Tāpat kā mēs ievērojam savas profesionālās un sabiedriskās tikšanās, tāpat arī mums vajadzētu ievērot savas tikšanās ar Dievu. Mēs varam domāt, ka mūsu aizņemtā dzīve neatstāj mums laiku garīgām lietām, taču nekas neliedz Dievam domāt par mums un rūpēties par mūsu vajadzībām. Mums ir jālūdzas, dziļi jāmeditē un jāgaida Viņa atbilde. Ja mēs uzrunāsim Viņu ar mīlestību un dziļu koncentrēšanos, Viņš atbildēs uz mūsu lūgšanām. Tad mēs jutīsim Viņa klātbūtni kā prieku un mieru savās sirdīs. Kad šis prieks un miers pienāks, tiks nodibināta dzīva un efektīva saikne ar Augstāko Spēku. Mums jācenšas izmantot šo iespēju, jo nekādus panākumus nevar sasniegt bez piepūles.

Ja pavadīsi savu dzīvi, dzenoties pakaļ vienam priekam pēc otra, nekad neiepazīsi patiesu laimi. Dzīvo vienkārši un uztver dzīvi vieglāk. Laime slēpjas tajā, ka velti sev pietiekami daudz laika dziļām pārdomām un lielu lietu apcerēšanai.

Ik pa laikam pavadiet laiku vienatnē un kādu brīdi praktizējiet klusumu; jūs pats redzēsiet atšķirību. Ja radio vai televizors ir ieslēgts visu laiku vai ja jūsu maņas nodarbina pastāvīga stimulācija un izklaide, tas sabojās jūsu nervus un padarīs jūs aizkaitināmu.

Nepārāk daudz kavējieties pie citu labošanas. Vispirms sakārtojiet sevi — lai Dievs jūs sakārto! Lielākā izcilības un panākumu arēna ir mājās. Eņģelis savās mājās ir eņģelis visur. Cilvēka maigā balss un mierīgā izturēšanās ir nepieciešama vairāk nekā jebkur citur.

Spēks, kas nekad nepieviļ

Kad mēs sazināmies ar Dievu, intuitīva izpratne mūs iedvesmos un vadīs visā, ko darām. Mums apzināti jāpiemīt šim svētīgajam spēkam. Tas ir mūsos; mums tas tikai jāatklāj. Mani neinteresē tie, kas ir tikai ziņkārīgi, bet gan tie, kas patiesi meklē patiesību. Esmu pastāvīgā saziņā ar Dievu un meklēju tikai tos, kas patiesi vēlas Viņu iepazīt.

Jūs atklāsi, ka šis spēks darbojas it visā, lai uzlabotu jūsu apstākļus un atvieglotu jums dzīvi. Kad jūs savienosieties ar šo spēku, jūsu labsajūta pulsēs ar kosmisko enerģiju, un jūsu prāts kļūs izsmalcinātāks, koncentrētāks, asāks un caururbjošāks. Jūs sapratīsiet, ka jūsu dvēsele ir trauks Dieva dzīvajai patiesībai un neizsmeļamajai gudrībai.

Dievs ir veselības, labklājības, gudrības un mūžīga prieka avots. Kad mēs savienojamies ar Viņu, mūsu dzīve kļūst pilnīga un pilnīga. Dzīve bez Viņa ir nepilnīga. Mums jāpārdomā šis augstākais spēks, kas dod mums dzīvību, spēku un gudrību. Mums jālūdz, lai patiesība ieplūstu mūsu prātos, spēks — mūsu ķermeņos un nebeidzams prieks — mūsu dvēselēs.

Aiz aizvērtu acu tumsas slēpjas Visuma brīnumainie spēki, visas labās dvēseles un cēlie gari, un bezgalīgais garīgo valstību plašums. Ja jūs apcerēsiet, jūs uztversiet absolūto patiesību un redzēsiet tās brīnišķīgo darbu savā dzīvē un visā, kas ir brīnišķīgs un krāšņs radībā.

Lai Dievs dod jums panākumus un mieru,

**Gavēnis ir veselība un labsajūta
"Tev vajadzētu gavēt, jo nekas tamlīdzīgs nav"
(Hadīts)**

[Šī tēma nav pretrunā ar gavēni, kā tas minēts Svētajā Korānā, kā arī neaicina nevienu atteikties no savas tradicionālās gavēņa metodes, kuru mēs cienām, un mēs cienām tos, kas gavē, lūdzot Dievu vienmēr viņus svētīt un pieņemt viņu gavēni. Šeit ir domāta terapeitiskā gavēne konkrētu fizisku un garīgu rezultātu sasniegšanai, un tāpēc šis precizējums bija nepieciešams.]

Gavēņa fiziskie rezultāti un garīgā pieredze ir patiesi pārsteidzoša. Dvēsele tiek atbrīvota no ķermeņa prasībām, kad tā tiek atbrīvota no smagiem, rupjiem ieradumiem. Esmu pabeidzis savu trīsdesmito gavēņa dienu, un tas šķiet tikpat dabiski, it kā es vispār nebūtu nogaršojis ēdienu.

Ikvienam, kam ir iespēja, vajadzētu censties gavēt trīs dienas vai ilgāk, ja iespējams, un pakāpeniski atklāt, ka dzīvot bez ēdiena ir iespējams.

Veseliem cilvēkiem nevajadzētu būt grūti gavēt trīs dienas. Ilgstoša gavēņa veikšana jāveic speciālista uzraudzībā. Ikvienam, kas cieš no hroniskām slimībām vai fiziskiem traucējumiem, vajadzētu gavēt tikai pēc konsultēšanās ar ārstu, kam ir pieredze gavēņa un uztura jautājumos.

Fiziskas sāpes liecina par ķermeņa sistēmu darbības traucējumiem un nepieciešamību pēc remonta un apkopes. Cilvēki uztur savas automašīnas tīras un labā stāvoklī! Cilvēka ķermenis ir daudz sarežģītāks un komplicētāks nekā jebkura automašīna, un Dievs vēlas, lai mēs to uzturētu tīru un pareizi darbotos, arvien vairāk paļaujoties uz Viņa spēku. Labas veselības noslēpums slēpjas ne tikai ķīmiskajos elementos, bet arī paļaušanās uz Dieva spēku jeb dzīvības spēku ķermenī.

Šis dzīvības spēks mūsu ķermeņos patiesi ir dzīvības avots. Tas ir pastāvīgs spēks, kas pēc Dieva

pavēles rada un uztur mūsu orgānus. Šo dzīvības spēku stiprina prāta spēks un baro pārtika. Tomēr, ja to nepareizi lieto, tas pārstāj darboties un galu galā atsakās darboties. Piemēram, tā spēks var vājināties acīs, izraisot redzes miglošanos. Nekāds ēdiens nevar sniegt spēku, nekāda gaisa maiņa nevar atsvaidzināt šūnas un tās atdzīvināt, un nekas nevar atjaunot enerģiju ķermenim, kad tā iekšējais dzīvības spēks sāk mazināties.

Gavēnis atpūtina nogurušus orgānus, kā arī pašu ķermeņa sistēmas un dzīvības enerģiju, atbrīvojot to no pārslodzes. Kad jūs pārstājat domāt dzīvības enerģijai, ka tās eksistencei jābūt atkarīgai no ārējiem pārtikas, ūdens, skābekļa un saules gaismas avotiem, tā kļūst atbrīvota un pašpaļāvīga.

Pārēšanās 365 dienas gadā noved pie dažādām slimībām. Pastāvīga ēšana, neatkarīgi no tā, vai ķermenim tā ir nepieciešama vai nē, patiesi ir tā lāsts. Jo vairāk cilvēks koncentrējas uz savu garšas sajūtu un cenšas to apmierināt, jo vairāk slimību viņš cietīs. Ir labi baudīt ēdienu, bet tā verdzība rada sāpīgas komplikācijas un briesmīgas sekas. Tādējādi cilvēks nodara sev pāri, pieķeroties ķermenim un tā prasībām. Ir pienācis laiks cilvēkiem saprast, ka tieši dzīvības spēks uztur ķermeni un saglabā to dzīvīgu un enerģisku.

Mums — bez apsēstības — vislielākais uzsvars jāliek uz prātu, lai stiprinātu tā spējas un padarītu to pašpaļāvīgāku. Ja cilvēks uzstāj uz sava prāta pakļaušanu ķermenim, prāts atbildēs, atsakoties no savas varas, piespiežot individu paļauties uz kādu citu vai kaut ko citu pēc palīdzības. Neviens ārsts vai zāles nevar palīdzēt pacientam, kura prāts ir tik ļoti novājināts, ka slimība pasliktinās. Trīs ceturtdaļas izārstēšanas slēpjas prātā.

Indijā mēs mācāmies iekarot ķermeni ar gribasspēku, kas ļauj cilvēkam lielā mērā paļauties uz prātu. Tie, kas pastāvīgi izmanto fiziskus līdzekļus veselības un dziedināšanas nolūkos, pie tiem pierod un tādējādi kļūst pastāvīgi atkarīgi no tiem. Bet garīgais spēks ir visaugstākais. Pakāpeniski ir jāiemācās maksimāli izmantot prātu un tā spējas; tad cilvēks sapratīs, ka prāts ir visaugstākais instruments, un prāts darīs visu, ko no tā prasīs. Esmu to redzējis un piedzīvojis pats savā dzīvē.

Kādu dienu es lasīju lekciju, un bija ārkārtīgi karsts. Mana seja bija slapja no sviedriem, un es nevarēju atrast savu kabatlakatiņu. Uz brīdi es biju apjucis, bet es visu savu uzmanību koncentrēju uz savas gribas centru (zonu starp uzacīm) un klusībā lūdzu: "Kungs, ar Tavu žēlastību mans ķermenis ir vēss!" Sviedri uzreiz pazuda, un mans ķermenis kļuva tik vēss, cik tam vajadzētu būt! Tāpēc paļaušanās uz prātu sniedz milzīgu labumu! Tomēr nevajadzētu krist galējībās un pilnībā noliegt ķermeni, jo, ja to darīsi, cilvēks nespēs domāt, ēst vai kustēties.

Daži cilvēki cenšas pierādīt prāta kontroli pār ķermeni, galvenokārt, lai demonstrētu veselību. Taču veselība nav dzīves galvenais mērķis. Dieva sasniegšana ir patiesais mērķis. Kādu laiku cilvēks var justies vesels, bet pienāks laiks, kad nekas nepalīdzēs. Tad kurš palīdzēs? Dievs. Gavēnis ir viens no lielākajiem veidiem, kā tuvojies Dievam. Tas atbrīvo dzīvības spēku no verdzības pārtikai, apliecinot, ka Dievs uztur mūsu ķermeņus un uztur tos dzīvus.

Bet ieradumi ir tik spēcīgi, ka jau pati doma par ēdienu liek nekavējoties vēlēties ēst. Reiz, kad biju mazs zēns Indijā, es saaukstējos. Es gribēju tamarindu, ko uzskata par ļoti sliktu saaukstēšanās

gadījumā. Mana māsa spītīgi atteicās, bet manas neatlaidības dēļ viņa man atnesa dažus augļus. Es sakošļāju gabaliņu un tad izsplāvu to, nenorīdams, jo tieksme pēc garšas bija apmierināta. Cilvēkus bieži kontrolē rijība. Diemžēl Dievs neradīja ķermeni tā, lai mēs varētu baudīt garšas sajūtu un ļauties kaitīgām pārmērībām vai lietot neveselīgu pārtiku, nekaitējot gremošanas sistēmai un citiem orgāniem.

Bet patiesībā vienīgais ceļš uz veselību un laimi — gudrākais ceļš — ir paškontrole. Viens no lielākajiem sasniegumiem, ko cilvēks var sasniegt, ir būt pašam pār sevi, nevis pakļauties savu maņu tirānijai. Ja ierīci pakļaujat pārmērīgam elektriskajam lādiņam, kas nespēj izturēt šādu pārslodzi, tā izdegs. Līdzīgi, katru reizi, kad pārslogojat gremošanas sistēmu ar pārtiku, par gremošanu atbildīgais dzīvības spēks tiek izsmelts. Kad pārtraucat pārēsties un gavējat, šis dzīvības spēks atpūšas un uzlādējas ar kosmisko enerģiju.

Ja jūsu automašīna sabojājas, jūs to nosūtāt uz remontdarbnīcu. Pēc nepieciešamo procedūru veikšanas tā kādu laiku darbojas labāk, līdz kaut kas cits sabojājas, un jūs to nosūtāt atpakaļ turpmākai apkopei un remontam. Tas pats attiecas uz ķermeni. Gavēņa fiziskā ietekme ir pārsteidzoša. Trīs dienu gavēnis ar apelsīnu sulu īslaicīgi atjaunos ķermeni. Bet ilgāks gavēnis to pilnībā atjaunos, un jūs jutīsieties stiprs kā tērauds. Ja vēlaties ilgstošu veselību, jums vienmēr jāuzrauga patērētās pārtikas kvalitāte un daudzums.

Jums jāzina, kas jādara gavēņa laikā. Medicīniska uzraudzība ir būtiska tiem, kas vēlas gavēt ilgāk par trim dienām. Es nevienam neiesaku pārāk ilgi izturēt pirmo gavēni, jo tad viņi jutīsies vāji un izsmelti. Gavēnis vienu dienu nedēļā, lietojot augļu sulu, vai

trīs dienas pēc kārtas katru mēnesi, lietojot apelsīnu sulu, ir labs veids, kā pierast pie gavēņa. Gavēnim jābūt psiholoģiski gatavam saskarties ar līdzjūtējiem, kas viņiem apgalvos, ka viņi saslims vai nomirs (lai Dievs pasarg'), ja neēdīs. Ir taisnība, ka ilga gavēņa laikā jūs varat justies vājš, taču tas notiek tikai pirmajās dienās, jo jūsu dzīvības spēks ir pieradis pie ēdiena. Bet pakāpeniski, dienām ejot, jūs zaudējat jebkādu vājuma sajūtu. Jūsu dzīvības spēks un gars atdalās no ēdiena, un jūs atklājat, ka ķermeni patiesi uztur dzīvības spēks.

Es zinu noslēpumu, kā cilvēks var gavēt, nezaudējot svaru. Kad dzīvības spēks tiek apzināti kontrolēts, to var izmantot ķermeņa svara samazināšanai vai uzturēšanai. Izmantojot šo metodi, ķermeņa dabiskā temperatūra nepazeminās neatkarīgi no gavēņa ilguma. Piesūcot kosmisko enerģiju caur noteiktu ķermeņa kanālu, dzīvības spēks tiek papildināts ar šo enerģiju, nevis paļaujoties uz ārējiem avotiem.

Dzīvība ir mūžīga un nav atkarīga no elpošanas, ēdiena, ūdens vai saules gaismas. Atceries, ka tu esi nemirstīga dvēsele, kas dzīvo, pirmkārt un galvenokārt, pateicoties Dieva spēkam un nevienam citam.

Apziņa saglabājas arī pēc fiziskas nāves, bet vidusmēra cilvēks zaudē šo nepārtrauktības sajūtu un uzskata, ka ir miris. Katrs no mums kādreiz piedzīvos fizisku nāvi, tāpēc nav no tās jābaidās. Miega laikā nebaidāties zaudēt sajūtas ķermenī; drīzāk miegu uztverat kā atbrīvošanās stāvokli, kuru nepacietīgi gaidāt. Līdzīgi nāve ir atpūtas stāvoklis — aiziešana no dzīves. Nav no kā baidīties. Kad pienāks nāve, smeieties par to. Nāve ir tikai pārbaudījums, kura mērķis ir iemācīt dziļu mācību. Jūs esat dvēsele, un

dvēsele nemirst. Nav jāgaida, kad nāve jums to iemācīs, ja jūs to varat zināt jau tagad. Pirmā mācība, kas jums jāapgūst, ir tā, ka dzīve nav atkarīga no ēdiena. Gavēni var izmantot, lai to apstiprinātu paši.

Ikvienam vajadzētu strādāt pie savu garīgo spēju attīstīšanas, lai viņš varētu labāk veikt savus pienākumus jebkuros apstākļos. Jāievēro kārtība un disciplīna; tomēr, risinot dzīves un tās izaicinājumus, nevajadzētu būt stingram, bet gan elastīgam un loģiskam.

Visi bērna pamata ieradumi veidojas vecumā no trim līdz septiņiem gadiem. Atbalstoša vide palīdz vadīt bērna attīstību. Tomēr, mainot izteiktas tendences, nepieciešama īpaša vadība.

Savā privātskolā es zēniem sniedzu stingru apmācību, kā rīkoties ar ķermeni. Viņi gavēja un gulēja uz segas uz grīdas bez spilveniem. Dažreiz viņi meditēja stundām ilgi. Palīdzēt bērniem atbrīvoties no ķermeņa saitēm ir ārkārtīgi svarīgi un tā ir svētība uz visu mūžu. Reiz viens no maniem skolēniem divpadsmit stundas sēdēja meditācijā, nemirkšķinot aci. Šāds līdzsvars sniedz milzīgu prieku. Ideāla apmācība slēpjas līdzsvarotā, zinātniskā ķermeņa, prāta un dvēseles disciplīnā. Tā ir gavēņa būtība un nozīme.

Aiz gavēņa slēpjas metafiziskas, transcendentālas zināšanas. Patiešām, cilvēks nedzīvo no maizes vien. Divas lietas mūs saista ar zemi: elpa un ēdiens. Miega laikā cilvēks neapzinās nepieciešamību pēc elpas vai ēdiena, jo dvēsele ir atrauta no ķermeņa apziņas. Gavēnis tādā pašā veidā paceļ prātu. Gavēņa laikā prāts paļaujas uz saviem iedzimtajiem spēkiem. Kad šie spēki izpaužas, dzīvības spēku ķermenī pastiprina mūžīgā enerģija, kas nepārtraukti plūst no kosmiskā ētera uz ķermeni caur smadzenēm un mugurkaulu.

Kad dzīvības spēks ir atdalījies no ārējiem materiālajiem avotiem, kas uztur ķermeni, tas jūtas atbalstīts no iekšienes, un prāts saprot, ka cietie materiāli, uz kuriem ķermenis paļāvās, ir tikai raupjas un koncentrētas enerģijas izpausmes. Prāts tad var tieši mijiedarboties ar dzīvības spēku, norādot tam radīt vēlamās izmaiņas ķermenī.

Prātam ir spēks paveikt jebko. Tāpēc Jēzus Kristus spēja pārvērst akmeņus maizē, tāpat kā ūdens plūda starp pravieša pirkstiem (lai miers ar viņu), kad viņš iebāza roku traukā ar nedaudz ūdens un teica:

“Nāciet pie svētīgās šķīstīšanās un Dieva svētības.”

Tāpēc pilnīga paļaušanās uz pārtiku ir netaisnība pret cilvēka prātu un dzīvības spēku. Ilgstošas gavēņa laikā gavēnis saprot, ka viss ir intelekts.

Katrs spēks, ķermenis vai objekts šajā Visumā ir dievišķā prāta produkts, tāpat kā visas lietas, ko redzat sapnī, ir radījušas zemapziņa.

Prāts kontrolē ķermeni. Gavēņa laikā, ja domājat, ka jūsu ķermenis tā rezultātā vājināsies, tas patiešām vājināsies. Un, ja domājat, ka gavēnis mazinās jūsu spēkus, šīs domas rezultātā jūs jutīsieties vājš.

Bet, ja pārliecināsi sevi, ka tavš ķermenis ir stiprs, tu nejutīsies noguris; tā vietā tu sajutīsi lielisku, atsvaidzinošu enerģiju. Lielākā daļa cilvēku to nezina, jo nekad to nav pieredzējuši.

Prāts neatklās savus brīnumus, ja vien jūs neaktivizēsiet tā spējas, un tas nedarbosies, kamēr jūs pārāk paļausities uz materiālām lietām. Tāpēc tā brīnumi paliek apslēpti no ikdienas uztveres.

Bet, kad jūs iemācīsities - caur gavēni - paļauties uz saprātu, jūs atklāsiet, ka tas darbojas it visā - vai tā būtu slimības pārvarēšana, labklājības un pārpilnības sasniegšana vai dzīves galvenā mērķa sasniegšana: Dieva atrašana.

Ikviens, kurš spēj kontrolēt savu prātu, spēs kontrolēt arī savu ķermeni un tā vajadzības, kā arī sasniegs garīgu mieru un atbrīvošanos no zemes ierobežojumiem, kas saista dvēseli un ķermeni.

No otras puses, ticība matērijas neesamībai un gara universālumam nedrīkst balstīties uz neskaidrām teorijām vai teorijām, kuras nevar loģiski izskaidrot, bet gan uz praktiskiem pamatiem un dziļu pašapziņu.

Cilvēki parasti identificējas ar ķermeni, ko uztur pārtika, bet viņi neapzinās, ka ķermeņa galvenais avots ir dzīvības spēks. Ne pārtika, ne citi ārēji līdzekļi nevar atdzīvināt ķermeni, no kura ir atņemta kosmiskā strāva.

Fiziskā cilvēka ķermeņa un prāta attiecības ir enerģija jeb dzīvības spēks. Senie indiešu gudrie atklāja šo enerģiju (prānu) un izstrādāja zinātni, ko sauc par pranajamu , kas nozīmē apzinātu dzīvības spēka kontroli ķermenī.

Jēzus Kristus gavēja tuksnesī četrdesmit dienas. Un pravietis (lai miers ar viņu) mēdza gavēt un teikt: “Gavē, un tu būsi vesels.”

Tie, kas nekad negavē, nevar no pieredzes zināt, ka dzīve ir iespējama bez ēdiena

Nedēļu ilga gavēņa sākumposmā ir jūtams izsalkums. Tomēr, dienām ejot, bada sajūta mazinās, un gavēnis izjūt vieglumu, enerģiju, vitalitāti un atbrīvošanās no miesas ierobežojumiem sajūtu. Kāpēc? Tāpēc, ka, atņemot ķermenim fizisku pārtiku, tas ir spiests paļauties uz nemateriālu barību: strāvu, enerģiju, aktivitāti vai dzīvības spēku.

Cilvēka griba ir lielākais enerģijas ģenerators. Ar gribasspēka un spontānas vēlmes palīdzību cilvēks var ātri iegūt garīgo spēku no bezgalīgā rezervuāra.

Cilvēks, kurš nevēlas veikt savus ikdienas uzdevumus, izjūt enerģijas un vitalitātes trūkumu.

Savukārt to, kurš strādā uzcītīgi, entuziastiski un ar patiesu vēlmi strādāt, caurstrāvo kosmiskā straume, un viņa ķermenis un gars tiek papildināti ar vitalitātes elementiem.

Ikviens, kurš zina un praktizē metafiziskus dzīves veidus ar gribasspēku un zina, kā apzināti smelties dzīvības spēku no tā neizsīkstošā kosmiskā avota, ir atbrīvots no daudziem fiziskiem ierobežojumiem.

Indijas gudrie un jogi apgalvo, ka matērija ir koncentrēta mentāla esence. Daži no viņiem šo faktu pierādīja, demonstrējot spēju materializēt un manipulēt ar savu ķermeni un citām lietām ar gribas spēku.

Mūsdienu zinātne ir pierādījusi, ka matērija sastāv no vibrācijas spēkiem. Ķīmiskie elementi, kas veido visas Visuma formas un formas, sākot no iežiem un planētām līdz cilvēkiem, ir nekas vairāk kā dažādas elektronu vibrāciju formas un variācijas. Piemēram, ledu raksturo aukstums, svars un forma. To var redzēt un aptaustīt. Ja mēs izkausējam ledu, tas pārvēršas ūdenī. Ja mēs vārām ūdeni, tas pārvēršas tvaikā un pēc tam kļūst neredzams. Tāpēc no zinātniskā viedokļa ledus vai sniegs patiesībā neeksistē, pat ja tas ir uztverams ar mūsu maņām. Tā būtība ir neredzami elektroni jeb enerģijas formas.

Citiem vārdiem sakot, to, ko var izšķīdināt vai izšķīdināt neredzamā stāvoklī, nevar uzskatīt par reālu eksistenci. No šī viedokļa matēriju var uzskatīt par neesošu, bet tās eksistence ir relatīva.

Matērija pastāv attiecībā pret mūsu prātiem, bet būtībā tā ir neredzams spēks, kas ne iznīkst, ne mainās, izņemot izskatu un fizisko formu.

Līdzīgi, cilvēka prāts un matērija ir dievišķās apziņas izpausmes, kas pastāv tikai formā. Patiesība ir tāda, ka patiesi pastāv tikai universālais prāts.

Tāpat kā bērns piedzimst no vecākiem, tā arī matērijas eksistence ir atkarīga no prāta. Matērija ir dievišķā prāta produkts un cilvēka prātam šķiet uztverama. Pati par sevi matērijai nav realitātes, jo tai trūkst iekšējas eksistences.

Matērijas elektroniskie spēki, lai arī neprātīgi, satur sevī pašapzinīgā kosmiskā dzīvības spēka vibrācijas, kas savukārt izplūst no dievišķa avota.

Dievs sacīja: “Debesu un zemes gaisma,” lai top gaisma, un gaisma tapa. Tas nozīmē, ka dievišķā prāta un dievišķās gribas fokuss kļuva par gaismu jeb vibrējošu enerģiju.

Dzīvības kosmiskā strāva un elektroni, kas pēc tam vibrēja ar lielāku spēku, kļuva par daudzveidīgajiem, caurspīdīgajiem dabas spēkiem. Šie spēki izpaudās kā fundamentālie materiālie elementi, no kuriem sastāv fiziskais Visums.

Matērija ir reāla un cilvēka apziņai uztverama. Taču, pateicoties pieredzei, loģikai un dažiem laboratorijas eksperimentiem, cilvēce ir atklājusi, ka aiz visiem šķietamās pasaules iluzorajiem tēliem un formām ir jābūt pastāvīgam un nemainīgam radošam spēkam.

Šo patiesību var aptvert, izprotot okeāna būtību, kas pastāv, pat ja tā viļņi ir vienas, lielas būtības - paša okeāna - īslaicīgas izpausmes. Viļņi nevar pastāvēt bez okeāna, bet okeāns pastāv ar un bez viļņiem.

Šos jēdzienus var aptvert intelektuāli, taču tos nevar patiesi saprast, ja vien neiemācās pārveidot matēriju dzīvības spēkā un dzīvības spēku kosmiskajā apziņā, kā to ir darījuši un turpina darīt pravieši, dažas lielas personības un tie, kam piemīt pašizziņa. Šiem apgaismotajiem indivīdiem matērija pati par sevi neeksistē, jo viņi droši zina, ka zem radīšanas

viļņiem atrodas nemainīgs un nemaināms gara okeāns.

Vedāntas un jogas filozofijās Visums ir sapnis Dieva mūžīgajā, nomoda apziņā (kuru nepārņem ne miegs, ne aizmigšana). Matērija un prāts, Visums ar tā zvaigznēm un planētām, blīvie virsmas viļņi un materiālās radības smalkās, caurspīdīgās zemstrāvas, cilvēka jūtu, gribas un apziņas spējas, kā arī dzīves un nāves, nakts un dienas, veselības un slimības, panākumu un neveiksmes stāvokļi - tas viss ir realitāte saskaņā ar relativitātes likumu, kas pārvalda šo kosmisko sapni.

Viss, kas tiek uztverts caur relativitātes prizmu, ir reāls tikai cilvēka sapņotājam, kurš spēlē savu mazo lomu lielajā kosmiskajā sapnī. Lai izbēgtu no kosmiskās ilūzijas jeb relativitātes likuma, cilvēcei ir jāatmostas no šī sapņa un jāatrodas mūžīgai Dieva apziņai.

Mēs nevaram mainīt šo sapni ar iztēli vai noliegumu, pieņemot dzīvi, vienlaikus noraidot nāvi, vai atzīstot veselību, vienlaikus ignorējot slimību. Katrs stāvoklis ir neatņemama sava pretstata sastāvdaļa, līdzīgi kā monētas otra puse vai auduma gabals. Dualitātes nav atsevišķas, bet gan savstarpēji saistītas. Patiesības meklētājs nemēģina tās atdalīt savā prātā, bet gan pārspēj tās ar zināšanu un gudrības palīdzību.

Ikviens, kurš vēlas pieņemt tikai pozitīvos, laimīgos un noderīgos aspektus kā duālistiskas dabas faktus, ir cilvēks, kas iegrimis sapņu pasaules ilūzijās.

Tāpat kā cilvēkam ir sapņi, kas kādu laiku šķiet reāli, bet zaudē savu derīgumu, pārejot nomoda stāvoklī, tā arī cilvēkam ir iespējams pamosties no šķietami reāla matērijas sapņa un dzīvot reālajā un nemainīgajā gara pasaulē.

Tikai pilnību sasniegusi persona, kas ir iemācījusies paplašināt un pārveidot savu apziņu bezgalīgajā Absolūtā ar meditācijas un kontemplācijas palīdzību, var uztvert radīšanu kā dievišķu sapni. Tikai tā var droši apgalvot, ka matērija neeksistē. Ar nepārtrauktu pašdisciplīnu, iekšējā spēka attīstīšanu un zinātniskās jogas meditācijas praksi vai jebkuru citu ceļu uz garīgo realizāciju - vai tā būtu ticība, mīlestība, kalpošana, sevis noliegšana vai patiesa pielūgsme - Dieva meklētājs var likvidēt dualitātes un uztvert mūžīgo vienotību, kas slēpjas aiz visām daudzveidības un daudzveidības izpausmēm.

Ikviens, kurš ir atbrīvojies no kosmiskās ilūzijas, zina, ka Visvarenais Dievs ir viss visā eksistencē, un tādējādi pieskaras savai dievišķajai apziņai un apzinās patiesības būtību.

Miers lai ir ar tevi

Bagātais ir tas, kuru Dievs ir darījis bagātu

Kā stāstījis skolotājs Paramhansa Jogānanda

Imperators Akbars (1556.-1609. g. m.ē.) bija viens no Indijas Mogulu imperatoriem un viens no lielākajiem Āzijas kontinenta valdniekiem visā vēsturē. Viņš ieguva "Cilvēces aizbildņa" titulu, pateicoties taisnīgumam un godīgumam pret savu tautu un patiesajām rūpēm par tās labklājību. Viņš arī cītīgi strādāja, lai atgūtu zaudētās Indijas teritorijas un apvienotu tās spēcīgā, centralizētā valstī.

Akbars bija liels tolerances aizstāvis starp dažādām reliģijām Indijā. Viņa valdīšanas laikā hinduisms un islāms pastāvēja līdzās pilnīgā harmonijā. Musulmaņu imperators (Akbars) dažreiz valkāja islāma apģērbu un devās lūgties mošejā, bet

citreiz viņš valkāja indiešu drēbes un devās uz hinduistu templi meditācijai un pielūgsmei.

Šis dāsnaiss un cildenais imperators ne uz vienu dienu neapstājās, dāvinot dāvanas un ziedojumus trūcīgajiem un sociālajām iestādēm visā valstī.

Viņam bija paradums braukt greznā karaliskā kariatē, ko vilka astoņi izcili zirgi. Sargi un vēstneši paziņoja par viņa krāšņās procesijas ierašanos ar bungām, cimbām un trompetēm visā pilsētā.

Neskatoties uz visu šo godību un krāšņumu, no viņa dižākā bija stingri pavēlējumi apturēt gājienu jebkurā laikā un jebkurā vietā, ja kāds no pavalstniekiem vēlējās viņam izteikt lūgumu vai lūgt palīdzību.

Kādu dienu, kad majestātiskā karaliskā procesija gāja pa platu aleju, kuras abās pusēs ieskausti koki, imperators pamanīja divus aklus vīrus, kas sēdēja dažu metru attālumā viens no otra un kļiedza pēc palīdzības un žēlastības.

Vecākais pavēlēja ratiem apstāties pirmā neredzīgā vīra priekšā, kurš kļiedza:

"Bagātie ir tie, kurus imperators padara bagātus"

Uzmanīgi noklausījies šo frāzi, viņš lūdza šoferi paiet pie otra neredzīgā vīrieša, kurš kļiedza:

"Patiesi bagāts cilvēks ir tas, kuru Dievs ir darījis bagātu"

Veselu mēnesi imperators dzirdēja vienas un tās pašas divas frāzes katru reizi, kad gāja garām diviem aklajiem vīriešiem, kuri lūdza viņam un Dievam bagātību. Visbeidzot viņā pamodās līdzjūtība, un viņš

**vēlējās palīdzēt pirmajam cilvēkam, kura moto bija:
"Bagātākais ir tas, kuru imperators padara bagātu."**

**Kādu dienu Akbars lūdza pils maizniekam izcept
viņam lielu klaipu (biezu kamaj tipa) ar vidu, kas
pildīts ar tīru zeltu. Akbars iedeva šo klaipu pirmajam
neredzīgajam un pilnībā ignorēja otro, kurš cerēja uz
bagātību no Dieva, nevis imperatora.**

**Neilgi pēc tam Akbars devās medībās, un,
atgriežoties, viņš pagāja garām tai pašai ielai un
ieraudzīja aklo vīru, kurš viņam bija devis zelta klaipu,
joprojām turoties pie viņa, kā iepriekš kļiedzot:
"Bagātais ir tas, kuru imperators padarīja bagātu."**

**Viņš lūdza, lai karaliskā kariete tiktu apturēta
aklā vīra priekšā, un sacīja viņam: "Ko tu izdarīji ar
maizes klaipu, ko es tev iedevu?"**

Vīrietis atbildēja:

**"Jūsu Majestāte, maizes klaips, ko jūs tik laipni
man uzdāvinājāt, bija par lielu un labi neizcepās, jo
bija pārāk smags, tāpēc es to pārdevu par desmit
filiem otram aklajam un biju pateicīgs saņemt šos
filus, kas sākotnēji bija no jūsu dāsnuma."**

**Akbars meklēja otru neredzīgo, bet nevarēja viņu
atrast. Pēc tam, kad viņš bija par viņu jautājis, viņš
uzzināja, ka viņš maizes klaipu bija atdevis savai
sievai, un, tiklīdz viņa to pārgrieza, viņa atrada zeltu.
Par to viņi nopirka pieticīgu māju, un viņu situācija
uzlabojās pēc tam, kad Dievs piepildīja viņu vēlēšanos
un bagātināja viņus ar Savu bagātīgo žēlastību.**

**To dzirdot, imperators saprata notikuma dziļo
nozīmi. Ar nepārspējamu pazemību viņš izlikās**

satraukts un dusmīgs un sāka norāt pirmo aklo vīru, sakot:

"Ko tu esi izdarījis, muļķi? Tu atdevi manu maizes klaipu, kas pildīts ar zeltu, savam draugam, kurš bagātības meklējumos paļāvās uz Dievu, nevis uz mani." Turpmāk tev jāpieņem viņa moto un jāpasludina, kā viņš mēdza teikt: "Bagātais ir tas, kuru Dievs ir bagātinājis."

Vai kaut kas tamlīdzīgs:

Kam ir Devējs, tas dod

Viņu vienīgo sauc par bagātu

Miers lai ir ar tevi

Magnētiskā vai intelektuālā pārtika

Kad cilvēki runā par pārtiku vai uzturu, viņi parasti domā fizisko pārtiku, ko izmanto ķermeņa uzturēšanai. Taču ir arī citi pārtikas veidi, kas ir ne mazāk svarīgi kā fiziskā pārtika un bieži vien pat svarīgāki.

Starp šiem intelektuālajiem vai garīgajiem ēdieniem:

Garīgā aktivitāte jeb prāta koncentrēšana, gudrība un garīgā izpratne

Fiziskā barība uztur ķermeņa šūnas, intelektuālā barība uzlādē prātu ar veselīgām idejām, bet gudrības barība atsvaidzina dvēseli un attīsta tās spējas.

Intelektuālā barošana parasti sastāv no idejām, ko cilvēks domā, un tām, ko viņš saņem no citiem, saskaroties un mijiedarbojoties ar viņiem.

Cilvēki ar mierīgu un cēlu temperamentu palīdz padarīt mūsu domas pievilcīgas un veselīgas. Nav grūti noteikt, vai cilvēks savu intelektuālo barību smeļas mierīgā vai traucējošā vidē. Trauksme, ciešanas un apjukums rodas no saskarsmes ar nepareiza veida cilvēkiem - draugiem vai radniekiem -, kas noved pie satraucošām domām un nemierīga garastāvokļa.

Ķermenis iegūst enerģiju un aktivitāti no fiziskām pārtikām, savukārt magnētiskie pārtikas produkti apgādā gan ķermeni, gan prātu ar enerģijas lādiņiem, kas ir vieglāk sagremojami nekā cietie un šķidrie pārtikas produkti, kurus nevar viegli pārvērst dzīvā enerģijā.

Kad nezināšanu var pārvērst gudrībā

No vājuma un trausluma līdz veselībai un vitalitātei

Ejiet pārliccināti un drosmīgi - pat ja viens pats - pa dzīves ceļiem

Un iekšējais prieks par dzīvas un modras sirdsapziņas esamību

Un nelokāma ticība Dieva taisnīgumam un patiesības uzvarai pār meliem un realitātes uzvarai pār ilūzijām

Un, kad katru dienu mēģini atbrīvot savas domas augstākos un izsmalcinātākos līmeņos

Viņai ir mīloša un pateicīga sirds

Un labi nodomi pret citiem

Tava intelektuālā barošana ir magnētiska

Un tad tas piesaistīs jums visu, kas ir skaists un noderīgs

No lietām, cilvēkiem un apstākļiem

Viņai ir ļoti nepieciešams turpināt ceļojumu uz drošības un aizsardzības krastiem.

Un visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi

Kad pieliekat pūles, lai iegūtu nepieciešamo, un esat apmierināts ar to, ko Dievs jums atvieglo

Esiet garā bagātāki un apmierinātāki par tiem, kas ir apsēsti ar pasaulīgām mantām un kāro to īslaicīgās baudas.

Miers lai ir ar tevi

Dievs nepamet tos, kas Viņu mīl

**No grāmatas "Jogi memuāri: autobiogrāfija"
(Indijas filozofija joga dzīvē)**

"Ja mūsu tēvs tevi, Mukunda ⁽¹⁾, būtu atņēmis no mantojuma, tu to patiesi būtu pelnījis, jo tu izšķiež savu dzīvi muļķīgi un stulbi!"

Tā man nonāca vecākā brāļa sprediķis. Es tikko biju atgriezies kopā ar Džitendru no vilciena, klāts putekļu kārtai, kad sasniedzām Anantas māju, kura beidzot bija pārcēlusies uz vecpilsētu Agru. Mans vecākais brālis strādāja par grāmatvedi valdības sabiedrisko darbu departamentā, tāpēc es viņam teicu: "Tu zini, brāli Ananta, ka es lūdzu Dievam savu mantojumu."

Viņš atbildēja: "Nauda ir pirmajā vietā, un Dievs nāk tikai pēc tam! Kas zina? Varbūt dzīve būs gara!"

Es teicu: "Dievs ir pirmajā vietā, un nauda ir Viņa kalpone! Un kurš gan var paredzēt? Dzīve var būt īsa!"

Mana atbilde nāca spontāni, man nemaz nenojaušot, ka kaut kas tūlīt notiks (Bet diemžēl! Ananta aizgāja no šīs pasaules jaunā vecumā)

Mana brāļa acis iemirdzējās gandarījumā, jo viņš joprojām cerēja uz manu atgriešanos ģimenes ligzdā, un viņš teica:

"Es domāju, ka tā ir gudrība no ermitāžas. Bet man šķiet, ka tu esi atstājis Benaresu!"

Tāpēc es viņam teicu: "Mana uzturēšanās Benaresā nebija veltīga, jo es tur atradu visu, pēc kā ilgojās mana sirds! Un tu vari būt drošs, ka es neatradu ne to (zinātnieku), kuru tu satiki savā kompānijā, ne viņa dēlu."

Ananta kopā ar mani iesmējās, atceroties notikušo, atzīstot, ka gaišreģis Benaress, kuru viņš bija izvēlējis par manu ceļvedi, izrādījās patiešām neprātīgs un neapzinīgs. Viņš man jautāja:

"Tātad, kāds ir tavs plāns, mans pazudušais, klejojošais brāli?"

Es atbildēju, paskaidrojot: "Džitendra lūdza mani pavadīt viņu uz Agru, lai baudītu Tadžmahala brīnumus, un pēc tam mēs dosimies pie mana gida, kuru nesen atradu un kuram ir vientuļnieka mītne Varanasi."

Ananta izturējās pret mums ļoti labi, un vakarā viņš atkārtoti uz mani skatījās ar vērīgu skatienu, tāpēc es sev teicu:

"Es zinu, kas slēpjas aiz šī skatiena! Viņš kaut ko gatavo!"

Un tiešām, tas, ko biju paredzējis, notika brokastu laikā. Ananta izskatījās nevainīgs, kad viņš apkopoja vakardienas sarunas pavedienus, sakot: "Tātad, lūk, kā tu jūti, ka tev nav vajadzīga mūsu tēva nauda!"

Es teicu: "Drīzāk es paļaujos tikai uz Dievu."

Viņš atbildēja: "Vārdi ir lēti, Mukanda! Liktenis tevi ir pasargājis līdz šim brīdim. Bet cik gan apkaunojoša būtu tava situācija, ja tev būtu jāpaļaujas uz šo neredzamo roku, lai tā nodrošinātu tevi ar pārtiku un pajumti! Tu noteikti ķertos pie ubagošanas ielās!"

Es teicu: "Dievs pasarg! Es nepaļaušos uz garāmgājējiem, nevis uz Dievu, kurš atver iztikas durvis tiem, kas Viņu pielūdz un Viņam paļaujas, un nodrošina viņiem neskaitāmus iztikas avotus, izņemot ubagošana un lūgšanās!"

Viņš teica: "Tas viss ir retorisks izteiciens un pompoza valoda! Pieņemsim, ka es lūgtu jūs pārbaudīt savu filozofiju, ar kuru jūs lielāties un lielāties, reālās pasaules pieredzē šajā materiālajā pasaulē, vai jūs to pieņemt?"

Es teicu: "Jā, es piekrītu! Vai ir pieļaujams Dievu ierobežot tikai teorētiskā sfērā?"

Viņš teica: "Redzēsim. Šodien jums būs iespēja vai nu paplašināt manus uzskatus, vai arī atzīt to pamatotību."

Ananta uz brīdi dramatiski apklusā, tad lēnām un mierīgi turpināja runāt, sakot:

"Es ierosinu, lai jūs šorīt nosūtītu mani kopā ar savu draugu Džitendru uz tuvējo Brindbanes pilsētu ar nosacījumu, ka jūs nepaņemsiet līdzi nevienu rūpiju, neubagosiet ēdienu vai naudu, nevienam nestāstīsiet par savu situāciju un nepaliksiet bez ēdiena vai neapstātos Brindbanē. Ja jūs atgriezīsities manās mājās pirms pusnakts, nepārkāpjot nevienu no šī testa nosacījumiem, es būšu visvairāk pārsteigts cilvēks Agrā!"

Es teicu: "Un es pieņemu izaicinājumu"

Manos vārdos un sirdī nebija ne mazākās vilcināšanās. Manā priekšā uzplaiksnīja priecīgas atmiņas par dievišķo iejaukšanos: mana dziedināšana no nāvējošās holēras, lūdzot Dievu Lahiri Mahasjas tēla priekšā; dāvana - divi pūķi, kas lidoja virs Lahoras mājas jumta; amulets, kas ieradās tieši laikā Bareilly izmisuma un vilšanās vidū; izšķirošā vēsts no anonīmā Banaras vientuļnieka ārpus Pandita pagalma; Svētās Mātes redzējums un viņas cildeno mīlestības vārdu dzirdēšana un tūlītēja atbilde uz manām vēlmēm caur Guru Mahasju; vadība, kas nāca pēdējā brīdī un palīdzēja man iegūt vidusskolas diplomu; un tad mans kaimiņu skolotājs, pēdējā svētība, kas man tika dota mūža sapņu miglā. Es nekad nepieļaušu, lai mana "filozofija" būtu nepietiekama cīņai šajā skarbajā pasaulē, pasaulē, kas tic tikai taustāmiem pierādījumiem un pierādījumiem.

Mans brālis atbildēja: "Pieņemt izaicinājumu ir tev gods, un es tevi tūlīt pat pavadišu līdz vilcienam."

Tad Ananta pagriezās pret Džitendru, kurš izbrīnā iepleta acis, un uzrunāja viņu, sacīdams: "Tev jāiet viņam līdzī kā lieciniekam un, ļoti iespējams, arī kā upurim!"

Pusstundas laikā mums ar Džitendru jau bija vienvirziena biļetes šim pēkšņajam braucienam, pēc tam, kad Ananta mūs bija rūpīgi pārbaudījis stacijas stūrī un pats pārlicinājies, ka mums nav līdzī naudas un ka auduma gabali, ko bijām aptinājuši ap vidukļiem, neslēpj vairāk nekā nepieciešams.

"Ananta, iedod man vienu vai divas rūpijas rezervei, lai es varētu tev nosūtīt telegrammu neveiksmes gadījumā," mans draugs protestēja, saasinoties konfliktam starp naudu un ticību.

Es viņam pārmetoši uzklīdzu: "Džitendra, es neturpināšu šo pārbaudi, ja tu nēsāsi līdzī naudu kā galīgo garantiju."

Džitendra atbildēja: "Monētu šķindoņa nomierina." Bet viņam nebija citas izvēles kā vien klusēt, kad viņa viņu bargi norāja.

Mans vecākais brālis teica: "Mukanda, es neesmu bezsirdīgs."

Anantas balsī ieskanējās pazemības nots, iespējams, viņu mocīja sirdsapziņa par divu bez naudas zēnu nosūtīšanu uz svešu pilsētu vai par neticību Dieva spēkam, tad viņš piebilda:

"Ja, pateicoties kādai nejaušībai vai žēlastībai, man izdosies veiksmīgi izturēt Brandibanas

pārbaudījumu, es lūgšu jūs iesvētīt mani par savu mācekli."

Šis solījums bija neparasts un neatbilstošs iedibinātajām paražām un tradīcijām. Indijas ģimenēs vecākais brālis reti paklanās tiem, kas jaunāki par viņu; viņš ir otrajā vietā aiz tēva, saņemot cieņu un paklausību no tiem, kas jaunāki par viņu. Tomēr nebija laika komentēt viņa teikto, jo vilciens jau bija sācis kustēties.

Džitendra skumji klusēja, kamēr vilciens brauca tālāk, tad beidzot sakustējās savā sēdeklī un stipri ieknieba man sāpošajā vietā, sakot:

"Es neredzu nekādas norādes, ka Dievs mums nodrošinās nākamo maltīti!"

Tāpēc es teicu: "Esi mierīgs, šaubinieks, jo Dievs darbojas slepenībā."

Viņš atbildēja: "Vai jūs varat viņu pasteidzināt? Esmu izsalcis, tikai domājot par to, kas mūs sagaida. Es aizbraucu no Varanasi, lai izbaudītu Tadžmahala apskati, nevis lai ieietu savā kapenē!"

Tāpēc es teicu: "Neuztraucies un priecājies, Džitendra! Vai mēs neesam ceļā, lai pirmo reizi aplūkotu Brindibanas svētos brīnumus?" Mani pārņēma ilgas jau no pašas domas vien, ka speršu kāju uz zemes, ko svētījuši Kunga Krišnas pēdas.

Tajā brīdī atvērās mūsu kupejas durvis un ienāca divi vīrieši. Nākamā pietura bija pēdējā.

Svešinieks, kurš sēdēja man pretī, uzrunāja mani ar ievērojamu interesi, jautājot: "Sveiki, puisi, vai jums ir kādi draugi Brandenburgā?"

Es auksti novērsu no viņa skatienu, sakot: "Tā nav tava darišana."

Viņš teica: "Varbūt jūs esat aizbēguši no savām ģimenēm Sirds Zagļa burvestības ietekmē. Arī es esmu garīgu ilgošanās cilvēks, un es parūpēšos, lai jūs iegūtu ēdienu un pajumti no šī intensīvā karstuma."

Es atbildēju: "Nē, kungs, atstājiēt mūs mierā. Jūs esat dāsns, bet jūs maldāties, domājot, ka mēs esam bēgļi."

Mūsu saruna tur arī beidzās. Tiklīdz vilciens apstājās un mēs ar Džitendru izkāpām uz platformas, mūsu divi nejauši draugi apskāva mūs un izsauca taksometru.

Mēs nokāpām no zirgiem lieliskas kapelas priekšā, kas atradās brīnišķīgā vietā mūžzaļo koku vidū. Bija skaidrs, ka tur labdari ir labi pazīstami, jo smaidošs zēns pienāca pie mums un bez komentāriem aizveda mūs uz viesistabu, kur mūs sagaidīja cienīga, starojoša veca sieviete.

Viens no vīriešiem uzrunāja saimnieci, sakot: "Māte Gauri, abi prinči nevarēs ierasties. Pēdējā brīdī viņu programma mainījās, un viņi sūta jums sirsnīgu pateicību un visdziļāko atvainošanos. Bet mēs esam atveduši vēl divus viesus, kurus, kad satikāties vilcienā, es uzskatīju par Kunga Krišnas mācekļiem."

Abi biedri devās uz durvīm, sakot: "Mēs atvadāmies no jums, mūsu divi mazie draugi. Mēs atkal tiksimies, ja Dievs to vēlēsies."

Māte Jouri saviem negaidītajiem viesiem uzsmaidīja saldu, maigu smaidu, sakot: "Laipni lūgti!"

Jūs nevarējāt ierasties labākā dienā! Es gaidīju, ka šajā ermitāžā ieradīsies divi prinči! Esmu tik priecīga, ka jūs atnācāt! Citādi es būtu izkususi aiz kauna, ja ēdiens, ko es ar tādu rūpību pagatavoju, nebūtu atradis nevienu, kas to nogaršotu un baudītu!"

Šie laipnie vārdi pārsteidzoši ietekmēja Džitendru, kurš izplūda asarās. Nelaime, no kuras viņš bija baidījies Brindbeinā, bija pārvērtusies par karaļiem un prinčiem piemērotu dzīru. Šis pēkšņais notikumu pavērsiens viņam bija nepanesams. Saimniece ziņkārīgi, bet bez komentāriem, iespējams, apzinoties pusaudža emocionālos uzliesmojumus, uz viņu paskatījās.

Mūs uzaicināja pusdienās, un māte Jouri mūs aizveda uz ēdamzāli, kas smaržoja pēc ēstgribu rosinošiem aromātiem, un tad pazuda blakus esošajā virtuvē.

Un es biju gaidījis šo brīdi, tāpēc izvēlējos piemērotu vietu uz Džitendras ķermeņa un iekniebu viņam līdzīgi kā viņš mani bija iekniebis vilcienā, sakot:

"Dievs darbojas, turklāt ātri, jūs mazticīgie!"

Saimniece atgriezās, nesot vēdekli, ar kuru viņa mūs bez apstājas vēdināja tradicionālā austrumu stilā, kamēr mēs sēdējām uz izšūtām segām. Mūki atnesa gandrīz trīsdesmit dažādu veidu ēdienus. Šīs nebija parastas pusdienas, bet gan grezna mielasta! Kopš ierašanās uz šīs planētas mēs nekad nebijām baudījuši šādus gardumus.

Viņš uzrunāja mūsu saimnieci, sacīdams: "Šie patiesi ir prinčiem cienīgi ēdieni, godājamā māte! Es

nezinu, kādu steidzamu lietu jūsu karaliskie viesi uzskatīja par svarīgāku par šīs dzīres apmeklēšanu! Jūs mums esat dāvājuši mūža atmiņu, ko mēs nekad neaizmirsīsim!"

Tā kā Anantas veselības stāvoklis liedza mums atklāt vairāk, mēs nevarējām cienījamai kundzei izskaidrot, ka mūsu pateicībai ir divējāda nozīme, taču mūsu uzticība bija skaidra. Mēs devāmies prom ar viņas svētību un sirsnīgu ielūgumu atkal apmeklēt ermitāžu.

Ārā valdīja nepanesami liels karstums, tāpēc mēs ar draugu meklējām patvērumu kadambas koka ēnā pie klostera vārtiem. Pēc tam sekoja sāpīgi vārdi, kad Džitendra otro reizi pauda savas bažas un aizdomas, sakot:

"Kādā nepatīkamā situācijā tu mani esi ievilcis! Mūsu pusdienas bija veiksmes jautājums! Un kā mēs tagad varēsim baudīt šīs pilsētas skaistumu bez nevienas monētas rokās? Un tad, vai tu vari man pateikt, kā mēs varēsim atgriezties Anantas mājā?"

Tāpēc es teicu: "Tagad, kad tavs vēders ir pilns, cik ātri tu aizmirsti Dievu!"

Mani vārdi nebija skarbi, bet drīzāk pārmetoši. Cik īsa ir cilvēka atmiņa, kad runa ir par debesu svētībām! Nav neviena cilvēka šajā pasaulē, kurš nebūtu saņēmis atbildi uz saviem lūgumiem.

Džitendra atbildēja: "Es nekad neaizmirsīšu savu muļķību, riskējot ar tādu neapdomīgu cilvēku kā tu!"

Es teicu: "Pietiek, Džitendra, jo Dievs, kas mūs pabaroja, ir tas pats Dievs, kas rūpējas par mums Brindbanā un atvedīs mūs atpakaļ uz Agru!"

Tiklīdz biju beidzis runāt, pie mums ātri tuvojās jauns vīrietis, kura seja staroja mierinājumu un pārlicību. Nostājies zem mūsu koka, viņš paklanījās manā priekšā un teica:

"Mans dārgais draugs, tu un tavs ceļabiedrs šeit esat svešinieki, tāpēc ļaujiet man būt jūsu saimniekam un ceļvedim."

Lai gan indiešu vīrieša seja reti bālēja, Džitendras seja acumirkli kļuva slimības dzeltenā krāsā. Es pieklājīgi atteicos no piedāvājuma. Bet jauneklis kļuva ļoti satraukts, tādā veidā, kas citos apstākļos būtu bijis diezgan smieklīgs. Viņš atbildēja:

"Tu noteikti nevarēsi no manis atbrīvoties!"

Es teicu: "Kāpēc gan ne?"

Viņš pārlicināti pacēla skatienu uz mani un teica: "Tāpēc, ka tu esi mans skolotājs, pusdienlaikā meditējot, es vīzijā redzēju svētīto Kungu Krišnu, un viņš man zem šī paša koka parādīja divas figūras. Viena no tām bija tava seja, mans skolotāja, kuru esmu bieži redzējis savās meditācijās! Cik gan laimīgs es būtu, ja tu pieņemtu manus pazemīgos pakalpojumus!"

Tāpēc es teicu: "Arī es priecājos, ka tu mani atradi! Ne Dievs mūs nav pametis, ne cilvēks mūs nav pametis!"

Lai gan es stāvēju nekustīgi, smaidot uz to dedzīgo seju manā priekšā, godbijības sajūta lika man garā paklanīties pie dievišķajām kājām

Zēns teica: "Draugi, cik ļoti es ilgojos, lai jūs pagodinātu manas mājas ar savu apciemojumu!"

Es teicu: "Jūs esat dāsns jauneklis, bet mēs to nevaram darīt, jo esam mana brāļa viesi Agrā."

Viņš teica: "Tad ļaujiet man vismaz jūs abus pavadīt uz Brindibanu kā piemiņu no šīs tikšanās."

Es ar prieku pieņēmu ielūgumu. Jauneklis, vārdā Prataps Čaterdžī, palūdza zirgu pajūgu, un mēs devāmies uz Madhana Mohana templi un citiem Krišnas tempļiem. Kamēr mēs vēl lūdzāmies templī, iestājās tumsa. Pēc tam Prataps teica:

"Vai drīkstu lūgt atļauju apēst kādu saldumu?"

Viņš iegāja veikalā netālu no dzelzceļa stacijas, kamēr mēs pastaigājāmies pa plato ielu, kas tagad mudžēja no cilvēkiem un bija kļuvusi relatīvi vēsa. Mūsu draugs uz īsu brīdi pazuda un atgriezās, nesot lielu daudzumu saldumu. Viņš lūdzīgi smaidīja, turot rokās banknošu saišķi kopā ar divām biļetēm, ko bija iegādājies mūsu ceļojumam uz Agru, un sacīja: "Es lūdzu jūs piešķirt man šo garīgo godu."

Mana pieņemšana nebija nekas cits kā cieņa pret šo neredzamo roku. Vai tās dāsnums — ko Ananta izsmēja — nebija daudz vairāk nekā nepieciešams?

Mēs meklējām nomaļu stūrīti netālu no stacijas, un es teicu:

"Pratap, es tev iemācīšu Kriju: Lahiri Mahasjas, mūsdienu ēras dižākā joga, metodi, un šī viņa metode būs tavš garīgais ceļvedis."

Iesvētīšana notika pusstundas laikā, un es uzrunāju jauno mācekli, sakot: "Krija būs vērtīgs dārgakmens, kas piepildīs jūsu vēlmes. Šī māksla, kuru jūs uzskatāt par vienkāršu, ietver sevī ātras

garīgās attīstības metodi. Svētie Indijas raksti vēsta, ka iemiesotajam cilvēka "es" ir nepieciešams miljons gadu, lai atbrīvotos no kosmiskās maldināšanas, taču šo ilgo dabisko periodu var ievērojami saīsināt ar Krija jogu. Tāpat kā Džagadesa Čandra Bose pierādīja, ka auga augšanu var paātrināt vairāk nekā parasti, tāpat arī cilvēka garīgo izaugsmi var paātrināt ar ezotēriskām zināšanām. Esiet sirsnīgi savā praksē, un jūs tuvosieties Dievam, Skolotāju Skolotājam un Ceļvežu Vadītājam."

Prataps domīgi teica: "Es jūtu milzīgu prieku, ka esmu atradis šo svētīgo jogas atslēgu, kuru esmu ilgi meklējis. Tās garīgā ietekme atbrīvos mani no jutekļu ierobežojumiem un virzīs mani uz augstākām sfērām. Kunga Krišnas redzēšana šodien ir liela svētība manā dzīvē."

Mēs brīdi pasēdējām klusumā, sapratušies, tad nesteidzīgi devāmies stacijas virzienā. Iekāpjot vilcienā, mani pārņēma prieks, kamēr Džitendra raudāja. Mana atvadišanās no Pratapa bija smeldzīga, to pārtrauca abu manu draugu nopūtas un šņuksti. Džitendru atkal pārņēma bēdas, šoreiz nevis par sevi, bet gan pret sevi, un viņš sāka teikt:

"Ak, cik vāja bija mana ticība Dievam! Mana sirds bija nocietinājusies, bet tagad es nekad nešaubīšos par Dieva gādību."

Tiklīdz iesita pusnakts, divi piedzīvojumu meklētāji, kas bija atsūtīti bez ne santīma, iegāja Anantas mājā. Viņa seja tiešām bija kā solīts - pilna pārsteiguma. Rūpijas lija klusi uz galda. Viņš jokojot teica: "Saki patiesību, Džitendra! Vai šis jauneklis nav ķeries pie laupīšanas uz lielceļa?"

Bet, tiklīdz viņš dzirdēja stāsta detaļas, mans brālis kļuva nopietns un pēc tam nomākts, un viņš runāja ar garīgu dedzību, kādu es nekad iepriekš nebiju redzējis:

"Pieprasījuma un piedāvājuma likums sasniedz daudz caurspīdīgākus apvāršņus, nekā es domāju. Un pirmo reizi es saprotu, kāpēc tev nerūp nauda un tās vulgāra krāšana šajā pasaulē."

Lai gan bija vēls, mans brālis uzstāja to veltīt Krija jogai. Tādējādi meistaram Mukandam bija jāuzņemas atbildība par diviem "skolniekiem", kurus viņš nebija lūdzis nevienā dienā.

Nākamajā rītā mēs ieturējām brokastis mierīgā un harmoniskā atmosfērā, kādas iepriekšējā dienā bija trūkusi. Es uzsmaidīju Džitendrai un teicu:

"Jums nebūs liegta iespēja apskatīt Tadžmahalu. Apskatīsim to, pirms dosimies uz Serampuru."

Mēs atvadāmies no Anantas un vēršam skatienu uz Agra krāšņo un lepnāko pieminekli: Tadžmahalu, kura baltais marmors saules gaismā mirdz kā perfekta harmonijas sapnis. Tumšu ciprešu koku, zaļojošu pļavu un mierīga ezera ieskaits, tā iekšpusi rotāja sarežģīti kokgriezumi, kas inkrustēti ar pusedārgakmeņiem. Elegantas vītnes un motīvi savijās un krustojās ar brūno un violeto marmoru, savukārt no kupola izstarotā gaisma apspīdēja imperatora Šaha Džahana un viņa valstības karalienes un viņa simpātiju objekta Mumtāzi Mahala kapenes.

Jūtoties, ka esmu redzējis pietiekami daudz, un ļoti vēloties satikt savu skolotāju, es nekavējoties devos kopā ar Džitendru uz dienvidiem, Bengālijas

virzienā. Mans ceļabiedrs teica: "Mukanda, es neesmu redzējis savu ģimeni mēnešiem ilgi. Esmu mainījis savus plānus un, iespējams, vēlāk apciemošu tavu skolotāju Serampurā."

Mans ceļabiedrs, kuru varētu laipni raksturot kā temperamentīgu cilvēku, atstāja mani Kalkutā, un es ar vietējo vilcienu ieradās Džembrampurā, divpadsmit jūdzes uz ziemeļiem.

Mani pārņēma pārsteiguma vilnis, kad sapratu, ka pagājušas divdesmit astoņas dienas, kopš satiku savu skolotāju Varanasi, un viņš man teica: "Tu atgriezies pēc četrām nedēļām!" Un te nu es stāvēju ar dauzošu sirdi viņa ermitāžas pagalmā klusajā Rai Ghat kalnā, pirmo reizi ieejot ermitāžā, kur man bija lemts pavadīt lielāko daļu nākamās desmit gadu kopā ar diženo Indijas gudro, manu skolotāju Svami Šri Juktešvaru!

Skolotājs Paramhansa un Tagore

No grāmatas (Indijas filozofija joga dzīvē)

Gudrajai Paramhansai Joganandai

Rabindranats Tagore mums iemācīja dziedāt dabiski un spontāni kā pašizpaušmes līdzekli, gluži kā dziedātājputniem.

Šo skaidrojumu es saņēmu no Bhola Nata, gudra 14 gadus veca zēna Ranči skolā, pēc tam, kad kādu rītu biju slavējis viņa melodisko dziedāšanu. Ar vai bez vajadzības zēns plūda melodijās kā harmoniska straume. Viņš iepriekš bija mācījies Tagores slavenajā Santinakitanā, kas nozīmē "miera osta", Bulpurā.

Es teicu savam biedram: "Rabindranata himnas ir bijušas uz manām lūpām kopš agras jaunības. Visiem bengāļiem, pat analfabētiem ciema iedzīvotājiem, ļoti patīk viņa cildenā dzeja."

Un viņa kopā ar Bholu noskaitīja dažus Tagores pantus, kurš tūkstošiem indiešu dzejoļu ietērpa mūzikā, no kuriem daži bija viņa paša sacerējumi, bet citi - seni.

Pēc tam, kad bijām beiguši dziedāt, es smejos teicu: "Es satiku Rabindranatu tūlīt pēc tam, kad viņš saņēma Nobela prēmiju literatūrā. Man bija spēcīga vēlme viņu apciemot, jo es apbrīnoju viņa nediplomātisko drosmi, saskaroties ar kritiķiem."

Bhola dedzīgi interesējās par stāstu, tāpēc es teicu: "Valodnieki ir pakļāvuši Tagorei asu kritiku, jo viņš ieviesa jaunu stilu bengāļu dzejā, sajaucot sarunvalodas un klasiskās izteiksmes, neņemot vērā lingvistiskās robežas, kuras valodnieki lolo. Viņa dzejoļi satur dziļas filozofiskas patiesības pievilcīgās, emocionālās izpausmēs, neievērojot iedibinātās literārās formas."

"Kāds ietekmīgs kritiķis reiz ar nicinājumu un nicinājumu raksturoja Rabindranatu kā "baložu dzejnieku, kurš pārdeva savu dūdošanu tipogrāfijām par nieka naudu". Bet Tagore atriebība bija gaidāma! Visa Rietumu literārā pasaule viņam izrādīja cieņu pēc viņa grāmatas (Gitandžali: Dziesmu ziedojumi) tulkošanas angļu valodā. Liela zinātnieku grupa, tostarp viņa bijušie kritiķi, devās ar vilcienu uz Santiniketianu, lai izteiktu savus apsveikumus."

Rabindranats uzņēma savus viesus pēc apzināti ilgas kavēšanās un tad klusībā un vienaldzīgi noklausījās viņu glaimojošos uzslavas vārdus. Visbeidzot viņš pavērsa pret viņiem kritikas ieročus, sakot:

"Kungi, smaržīgās godbijības un goda rozes, ko jūs man šeit piedāvājat, ir sajauktas ar jūsu iepriekšējās nicināšanas pretīgajām smakām. Vai pastāv kāda saistība starp manu Nobela prēmijas

saņemšanu un šo pēkšņo jūsu atzinību? Es joprojām esmu tas pats dzejnieks, kurš jūs aizvainoja, piedāvājot savus pazemīgos ziedus Bengālijas svētnīcā."

"Laikraksti publicēja Tagores drosmīgā pārmetuma kopsavilkumu, un es apbrīnoju cilvēka atklātību, kuru nepievīla glaimi un liekulība."

"Mani ar Rabindranatu Kalkutā iepazīstināja viņa sekretārs, kungs C. F. Andruss ⁽¹⁾, kurš bija vienkārši ģērbies bengāļu drēbēs un sirsnīgi sauca Tagoru par savu eņģeļu skolotāju (Gurudēvu)."

"Rabindranats mani uzņēma sirsnīgi, harizmas, bagātas kultūras un patiesas pieklājības ieskaus. Tagore atbildēja uz manu jautājumu par savas literatūras avotiem, sakot, ka viņa galvenie iedvesmas avoti ir mūsu reliģiskie eposi un dzejnieka Vidjapati, kurš dzīvoja četrpadsmitajā gadsimtā, darbi."

Iedvesmojoties no šīm atmiņām, es sāku dziedāt vecu bengāļu dziesmu, ko Tagore bija pārveidojis jaunā formā, sākot ar "Apdedzini savas mīlestības lampu". Bhola pievienojās man priecīgajā dziedāšanā, pastaigājoties pa skolas pagalmu.

Apmēram divus gadus pēc Ranči skolas dibināšanas es saņēmu Rabindranata ielūgumu apciemot viņu Santiniketanā, lai pārrunātu mūsu izglītības ideālus. Es ar prieku pieņēmu un devos viņu satikt. Kad es ierados, viņš sēdēja pie sava rakstāmgalda, un viņš man šķita patiesas vīrišķības iemiesojums, kādu jebkurš mākslinieks varētu iedomāties. Viņa skaistā, smalki veidotā seja izstaroja cēlumu un cieņu, ko ierāmēja gari mati, plūstoša bārda un lielas, laipnas acis, ko visu rotāja eņģeļa smaids. Viņa melodiskā balss, līdzīga flautas skaņām, savaldzināja sirdi. Viņš bija garš, spēcīgs un mierīgs,

iemiesojot sievietes maigumu un laimīga bērna nevainību. Es šaubos, vai kāds cits iedvesmota dzejnieka ideāls varētu atrast autentiskāku izpausmi nekā šajā maigajā, dvēseliskajā deklamētajā.

Es nekavējoties kopā ar Tagore ķēros pie mūsu abu izglītības iestāžu salīdzinošas un padziļinātas izpētes, jo abas balstījās uz netradicionāliem principiem. Mēs atradām starp tām daudz līdzību, piemēram, mācīšanos brīvā dabā, vienkāršību un radošuma veicināšanu mazos bērnos. Tomēr Rabindranats lielu nozīmi piešķīra literatūras un dzejas studijām, kā arī pašizpaušmei caur mūziku un dziesmām, ko es jau biju novērojis Bholā. Santiniketan zēni praktizēja klusuma periodus, taču viņi nesaņēma specializētu jogas apmācību.

Dzejnieks ar dziļu uzmanību klausījās Jogodas vingrinājumu skaidrojumā, kas uzlādē ķermeņa šūnas ar aktivitāti un vitalitāti, kā arī jogas koncentrācijas metodē, kas tiek mācīta visiem Ranči mācekļiem.

Tagore man pastāstīja par savām agrīnajām grūtībām izglītības jomā un, smeļoties, teica: "Es aizbēgu no skolas pēc piecu gadu vecuma." Es uzreiz varēju redzēt, kā viņa smalkā poētiskā izjūta sadūrās ar skolas briesmīgo disciplināro atmosfēru.

Dzejnieks daiļrunīgi pamāja ar roku studentu grupai, kas mācījās sulīgi zaļojošā dārzā, sakot:

"Šī iemesla dēļ es nodibināju Santinikita institūtu koku ēnā un debesu krāšņumā. Bērns jūtas kā savā dabiskajā vidē starp ziediem un dziedošiem putniem, lai varētu izpaust savu talantu iekšējo bagātību. Patiesas zināšanas nevar smelties vai pildīt no ārējiem avotiem, bet gan zināšanām vajadzētu būt palīglīdzeklim, lai atklātu bezgalīgās gudrības dārgumus, kas paslēpti cilvēka dvēseles dziļumos." (2)

Es viņam piekritu un piebildu: "Bērnu ideālistiskās tieksmes un mīlestība pret varoņiem un varonību mirst badā parastajās skolās, jo viņi aprobežojas ar pārtiku, kas sastāv no statistikas, notikumiem un vēsturiskiem periodiem."

Dzejnieks ar maigumu runāja par savu tēvu Devendranatu, kurš iedvesmoja viņu doties uz Santiniketanu. Viņš teica: "Mans tēvs man iedeva šo auglīgo zemes gabalu, kur viņš bija uzcēlis templi un viesu namu. Mana izglītības pieredze sākās šeit 1901. gadā, man bija tikai desmit bērni. Astoņus tūkstošus mārciņu, ko es saņēmu kopā ar Nobela prēmiju, es iztērēju skolas uzturēšanai."

Vecākais Tagore (Devendranats), plaši pazīstams kā Mahariši (Lielais Gudrais), bija patiesi ievērojams cilvēks, kā liecina viņa dzīvesstāsts. Divus jaunības gadus viņš pavadīja, meditējot Himalaju klosteros. Līdzīgi viņa tēvs Dvārkanats bija slavens visā Bengālijā ar savu dāsno publisko filantropiju. No šīs auglīgās zemes izauga gaismekļu ģimene. Rabindranats nebija vienīgais savā radošajā izpausmē; viņa radinieki dalījās viņa talantā. Viņa brālēni Gogonendra un Upanendra tiek uzskatīti par vieniem no izcilākajiem māksliniekiem Indijā ⁽³⁾. Arī Rabindranata brālis Dvidžendra bija dziļš filozofs, kuru mīlēja pat meža putni un dzīvnieki.

Rabindranats uzaicināja mani pārnakšņot viņa viesu namā! Cik gan krāšņs skats pavērās tajā vakarā, kad dzejnieks sēdēja ar studentu grupu pagalmā! Laiks šķita apstājies, un aina man izskatījās pēc senas ermitāžas, kur dzejnieks Tagore ir mācekļu ieskaufs, ietīts prieka un svētas mīlestības atmosfērā. Tagore auda un pilnveidoja katru pieķeršanās saiti ar harmonijas un saskaņas pavedieniem. Cik gan rets, autentiskas garīgas dzejas zieds uzplauka Dieva

dārzā, piesaistot citus ar savu dabisko skaistumu un smaržu!

Rabindranats savā melodiskajā balsī nolasīja mums dažus no saviem jaunkomponētajiem, saldajiem dzejoļiem. Lielākā daļa viņa himnu un stāstījumu, kas sacerēti, lai sagādātu prieku un iepriecinājumu viņa mācekļiem, ir atrodami Santiniketānā. Manuprāt, viņa dzejas skaistums slēpjas atsaucē uz Dievu gandrīz katrā pantā, pat ja svētais vārds nav tieši minēts. Piemēram, viņš saka:

"Kad esmu apreibies no dziedāšanas, es aizmirstu sevi un saucu tevi par savu draugu, ak tu, kas esi mans skolotājs!"

Pēc pusdienām nākamajā dienā es negribīgi atvadījos no dzejnieka. Esmu sajūsmā, ka viņa mazā skola ir izaugusi un attīstījusies par tagadējo Vizvas Bharati Starptautisko universitāti ⁽⁴⁾, kur studenti no visām valstīm atrod ideālu vidi.

Kur prāts ir atbrīvots no bailēm un galva pacelta

**Kur zināšanas ir brīvas un neierobežotas,
Pasaule nav sašķelta šauru lokālu sienu dēļ**

**Un kur vārdi rodas no patiesības dzīlēm,
Un neatlaidīgi centieni paplašina viņu
sasniegumus pilnības virzienā**

**Kur tīrais saprāta avots nav apmaldījies
mirušo paražu pamestajos smilšainajos
tuksnešos,**

**Un, virzoties uz priekšu arvien plašākās
domās un darbībās,**

**Lai mana valsts varētu pamosties šīs
brīvības debesīs, ak, mans tēvs ⁽⁵⁾**

Panākumu noslēpumu atslēga

Panākumi nozīmē cilvēka apmierinātību un gandarījumu savā vidē. Patiesi panākumi ir tādu darbību rezultāts, kas balstītas uz taisnīguma principiem, un tie ietver citu cilvēku laimi un labklājību kā neatņemamu cilvēka paša laimes sastāvdaļu. Ja mēs pielietosim šo principu savai materiālajai, intelektuālajai, morālajai un garīgajai dzīvei, mums būs pilnīga un visaptveroša panākumu definīcija.

Cilvēkiem ir dažādi uzskati un teorijas par panākumiem atkarībā no viņu dzīves ambīcijām. Nav nekas neparasts dzirdēt, ka daži cilvēki pielīdzina panākumus zādzībai, sakot, piemēram: "Viņš bija veiksmīgs zaglis!" Tas uzsver, ka panākumi visās to formās un variācijās ir vēlami un tiekties pēc tiem. Tomēr mūsu panākumiem nevajadzētu kaitēt citiem.

Pastāv arī vēl viens panākumu kritērijs: ja spējam sasniegt harmoniskus un sev labvēlīgus rezultātus, mums savos panākumos jāiesaista arī citi un jādalās ar viņiem to augļos.

Kāds varētu izvēlēties ilgstoši klusēt, atsakoties runāt ar saviem ģimenes locekļiem šajā laikā. Lai gan šī persona varētu sasniegt zināmu iekšēju mieru, viņas uzvedība ir savtīga un kaitē ģimenes laimei. Viņu nevar uzskatīt par patiesi veiksmīgu, ja vien no viņa sasniegumiem negūst labumu arī viņa tuvinieki.

Līdzīgi, materiālo panākumu sasniegšana ir ne tikai mūsu tiesības baudīt labklājību pašiem, bet arī mūsu morālā atbildība pret citiem, palīdzot viņiem uzlabot savus materiālos apstākļus un dzīves apstākļus.

Ikviens ar inteligenci var nopelnīt naudu, bet, ja viņu sirdī ir mīlestība, viņi nekad neizmantos šo naudu savtīgiem mērķiem; drīzāk viņi dalīsies ar to ar citiem. Nauda ir lāsts un nelaime savtīgo un skopo cilvēku rokās, bet svētība un dāvana to rokās, kuriem ir laipnas sirdis un dāsnas dvēseles.

Piemēram, Henrijs Fords nopelnīja bagātību, tomēr viņš neticēja labdarībai, ko viņš uzskatīja par dīkdienības un slinkuma veicināšanu. Tā vietā viņš daudziem nodrošināja darbu un iztiku. Ja Henrijs Fords nopelnīja naudu, vienlaikus nodrošinot labklājību citiem, tad viņš bija veiksmīgs pareizajā veidā.

Pat vislielākie svētie nerasniedz pilnīgu pestīšanu, ja vien nedalās savos panākumos — garīgajā pieredzē un augstākajās zināšanās — ar citiem, palīdzot viņiem sasniegt svētu izpratni. Šī iemesla dēļ tie, kas ir sasnieguši šādus līmeņus un stāvokļus, vēlas sniegt izpratni tiem, kam tā nepieciešama.

Ja vēlaties sasniegt patiesus panākumus, jūs garantēsiet ne tikai savu personīgo laimi, bet arī citu cilvēku laimi.

Austrumu un Rietumu panākumu standartu atšķirības

Austrumos un Rietumos pastāv atšķirīgi panākumu standarti. Diemžēl Austrumi arvien vairāk atdarina Rietumu filmu sliktākos aspektus. Lai gan dažas filmas piedāvā mierinājumu, reālā dzīve atklāj, ka panākumi nebūt nav viegli. Dzīve bieži vien ir skarba un nežēlīga, un mums ir jācīnās, lai nopelnītu iztiku. Padomājiet par pūlēm, kas nepieciešamas, lai

uzturētu savu ķermeni un saglabātu to veselīgu un brīvu no slimībām! Pat ja jums izdodas, šie panākumi ir īslaicīgi. Ķermenis galu galā tiks apglabāts mierā. Lai sasniegtu vēlamos panākumus, ir jācīnās ar daudziem spēkiem, gan iekšējiem, gan ārējiem. Šie spēki nenogurstoši strādā, lai atņemtu jums jebkādas jēgpilnus sasniegumus.

Rietumi koncentrējas uz daļējiem vai īslaicīgiem panākumiem, kas saistīti ar pašreizējo dzīvi. Austrumi, savukārt, koncentrējas uz pilnīgiem, ilgstošiem un noturīgiem panākumiem.

Tos, kas sasnieguši mūžīgās veiksmes virsotni, mēs saucam (uzvarētājus abās pasaulēs par veiksmīgajiem Tiesneša acīs)

Šie cilvēki ir laimīgi ķermenī, prātā un garā. Viņiem var piemist dažas lietas, bet viņiem piemīt liela bagātība: iekšējā miera bagātība un garīga izpratne par dvēseles un dievišķā gara attiecībām, kā arī ķermeņa un kosmiskās dzīvības attiecībām.

Austrumos šāda veida panākumu ideja tiek ieadzināta bērna prātā. Rietumos bērnam iedod krājkasīti un māca tiekties pēc naudas, lai piepildītu vēlmes.

Ir labi smagi strādāt, lai sasniegtu pietiekamus materiālos panākumus, taču bērniem jā māca arī ilgstošu panākumu vērtība. Dvēseles bagātība glabājas mūžīgi mūžības bankā, un jūs varat jebkurā laikā izņemt laimi no šīs bankas.

Bet pat garīgi panākumi var būt vienaspusēji un nelīdzsvaroti, ja jums ir materiāli pienākumi, kurus nevarat izpildīt.

Tikai dižākie jogi, kas ir atbrīvojušies no dabas likumiem, var pilnībā ignorēt materiālās lietas.

Austrumos galvenā uzmanība ir pievērsta garīgās laimes kultivēšanai, savukārt dzīves materiālie aspekti bieži vien ir atstāti novārtā. Rietumos ir zināms materiālais komforts, bet ļoti maz psiholoģiskās laimes. Ir nepieciešams līdzsvars starp abiem, jo koncentrēšanās tikai uz vienu dzīves aspektu noved pie nelīdzsvarotības un nespējas racionāli tikt galā ar dzīves prasībām.

Piemēram, ja mākslinieks koncentrējas tikai uz mākslu un atstāj novārtā visu pārējo, tas novedīs pie nelīdzsvarotības, kas izpaužas kā trauksme un nelaimība. Tomēr koncentrēšanās uz mākslu līdzās garīgumam, darbam, zinātnei un kalpošanai novedīs pie brīnišķīga līdzsvara, pilnīgu panākumu un patiesas laimes.

Ja bagātība ir apvienota ar slimībām un problēmām, sekas būs daudzas. Higiēna un veselības aprūpe ir vienas no Rietumu stiprajām pusēm. Kaitīgie kukaiņi un nāvējošie mikrobi attīstītajās valstīs tiek efektīvi kontrolēti, savukārt citās valstīs tie ir plaši izplatīti. Taču šo kaitēkļu iznīcināšana nav sasniegumu virsotne, jo attīstītajās valstīs pastāv arī cita veida kaites, piemēram, grūti apmaksājami rēķini un nomācošas finanšu krīzes maksājumu sistēmu dēļ — kaites, kas traucē miegu un grauž sirdsmieru.

Dzīve ir vairāk nekā tikai izdzīvošana

Dievs neradīja šo zemi tikai tāpēc, lai mēs ēstu, gulētu un mirtu, bet gan lai mēs varētu zināt Viņa gribu un saprast savas eksistences mērķi. Neliels saujiņš gudru cilvēku ir sapratuši kosmiskā plāna

nozīmi, bet lielākā daļa cilvēku ir akli un nezina par šo mērķi. Zeme kļūst par spīdzināšanas kameru tiem, kas dzīvo neziņā par dievišķo plānu. Bet, kad jūs uzskatāt dzīves pieredzi par saviem skolotājiem un mācāties no tās šīs pasaules patieso dabu un savu lomu kosmiskajā drāmā, šī pieredze kļūst par vērtīgu atklāsmi ceļā uz ilgstošu apmierinājumu un laimi.

Dievs ir radījis kosmisko ilūziju ārkārtīgi spēcīgu

Mēs dzīvojam haotiskā un nemierīgā pasaulē. Jūs varētu domāt, ka nauda nozīmē laimi, bet, kad to iegūstat, jūs joprojām atklājat, ka esat nelaimīgs. Jūs varat iegūt bagātību un — nedod Dievs — zaudēt veselību. Vai arī jums var būt laba veselība, bet jūs varat zaudēt naudu. Vai arī jums var būt gan bagātība, gan veselība, bet jūs varat ciest no daudzām problēmām attiecībās ar citiem, piedāvājot laipnību, bet pretī saņemot naidu un aizvainojumu. Bez Dieva nekas šajā dzīvē nevar jūs patiesi apmierināt.

Ja Dievs gribētu, lai mēs dzīvotu tikai materiālā apziņā, mēs būtu pilnībā apmierināti ar materiālajām lietām un pasaulīgo dzīvesveidu.

Vai esat kādreiz redzējuši aitu baru? Ja viena no tām lec, pārējais bars to bez vilcināšanās atdarina. Lielākā daļa cilvēku ir tādi. Kādam var rasties ideja vai ieviest jaunu tendenci, un citi nekavējoties pievienosies šai tendencei un to kopēs. Šis modelis ir saglabājies paaudzēm ilgi. Katrai tautai ir savas paražas un tradīcijas, un mēs nevaram apgalvot, ka tās visas ir pareizas vai labas. Bet kas zina? Dažas no šīm paražām un tradīcijām varētu būt absurdas, bezjēdzīgas un bezjēdzīgas.

Ir veids, kā novērtēt un spriest par šīm paražām un tradīcijām

Sākotnēji katrai tradīcijai bija pamatojums. Ja mēs atklājam, ka pamatojums joprojām ir patiens, tad tradīcijai ir nozīme un ieguvums. Tomēr nav prātīgi akli sekot tradīcijām. Mums ir jāzina patiesība un jāseko tai, izšķirot, kas var nest mums laimi, un pēc tam to pielietojot.

Dzīvei vajadzētu būt vienkāršotai. Ja jūs objektīvi analizētu cilvēka uzvedības individuālās iezīmes, jūs atklātu, ka dažas no mūsu paražām un tradīcijām ir smieklīgas.

Rietumos cilvēki ievēro daudzus noteikumus. Ir īpašs apģērbs vakara iziešanai, vakariņām, ciemošanās reizēm un izbraukumiem. Es pat reiz redzēju reklāmu par īpašām jakām smēķētājiem!

Organizētība ir lieliska, taču pārmērīga organizācijas un metodoloģijas ievērošana bieži noved pie ciešanām.

Austrumos mājas un drēbes ir vienkāršas. Rietumos dzīve ir tik sarežģīta, ka laime mums izslīd no mums pārmērīgās koncentrēšanās uz lietu darīšanu noteiktā veidā dēļ.

Kāpēc sarežģīt dzīvi, uzsverot, kā noteiktā veidā sakārtot māju un galdu?

Austrumos, kad mēs aicinām cilvēkus ciemos, visi izjūt prieku un ar nepacietību gaida šos apmeklējumus.

Rietumos viesi tiek uzaicināti, kam seko stundām ilga drudžaina gatavošanās, lai nodrošinātu, ka viss ir

perfekti. Kad viesi ir ieradušies, saimnieks nepacietīgi gaida viņu aizbraukšanu!

Dzīves, apgērba un pārtikas jautājums ir jāvienkāršo. Ēšana restorānos var nebūt ekonomiski izdevīga, taču to darīt laiku pa laikam ir pieļaujams. Nav pareizi pavadīt ilgas stundas virtuvē, neatstājot laiku citām, svarīgākām lietām.

Ceļojumu un lekciju laikā es vienkāršoju savu uzturu, savā istabā vienkārši turēju pienu, salātus un sieru, un man ar to bija ērti.

Paradīze ir mūsos, nevis lietās

Mūsu askētiskajā apmācībā Indijā mēs iemācījāmies kontrolēt savas vēlmes un pacelties pāri tam, kas mums patīk, nepatīk un ko dodam priekšroku. Mēs bijām pateicīgi par visu, ko saņēmām. Tomēr Rietumos lielākā daļa cilvēku ir nelaimīgi, neskatoties uz to, ka viņiem ir tik daudz, it kā viņiem tā nemaz nebūtu. Vēlmēm nav robežu. No rīta, pēc skūšanās un sagērbšanās, vīrs vispirms vēlas brokastis. Tiklīdz viņš apsēžas pie galda, viņš vēlas, lai sieva būtu sagatavojusi kaut ko citu. Viņa savukārt vēlas, lai viņai būtu labāki šķīvji, karotes, naži un dakšņas.

Dienas rit, un vēlmes pēc tā un tā turpinās, līdz nekas vairs nespēj viņus apmierināt. Visbeidzot, pāris nespēj iepriecināt viens otru un neatrod prieku pat savos bērnos, zaudējot laulības laimi. Jūtoties neapmierināti, viņi vēršas pret tuvākajiem cilvēkiem. Sieva pārmērīgi žēlojas, žēlojas un kritizē savu vīru, kamēr viņš kliež uz bērniem, un bērni sacēlas pret saviem vecākiem un izdara muļķīgas darbības ar draugiem (un tā cikls turpinās).

Nav nepareizi piederēt mantai; nepareizi ir ļaut tai pārņemt mūs. Mums ir jāatbrīvojas no pieķeršanās cilvēkiem un lietām, jo pieķeršanās rada nelaimi.

Mana paradīze ir manī. Baudot Dieva svētības, es Viņam pateicos, un mans iekšējais prieks aug. Bez šī iekšējā apmierinājuma pat zemes prieki un prieki kļūst par elli. Esmu sapratis, ka bez šī iekšējā prieka man uzliktā pienākumu nasta būtu atņēmusi man mieru un laimi.

Lielākais laimes ienaidnieks ir naudas aizņemšanās, lai iegādātos luksusa preces. Cilvēki maldīgi uzskata, ka viņi nevar būt laimīgi, ja neiegūst kaut ko konkrētu. Bet pat pēc šīs lietas iegūšanas viņi nepiedzīvos patiesu laimi, neskatoties uz īslaicīgo prieku. Tad kāda jēga dzīties pakaļ zemes laimes mirāžai, kas sola tikai lauzt savu solījumu?

Cilvēkiem vajadzētu dzīvot vienkārši, bez nepieciešamības pēc daudzām mantām, kurām nepieciešama pastāvīga uzmanība.

Nav šaubu, ka kaut kā jauna iegāde ir patīkama pieredze. Taču pēc kāda laika šī prieka sajūta pakāpeniski izgaist, un jūs pat varat pilnībā zaudēt interesi par to, aizmirstot par to un vēloties kaut ko citu. Tomēr rēķins par šo precī netiks aizmirsts, it īpaši, ja to iegādājāties uz nomaksu!

Cilvēkam vajadzētu pārņemt kontroli pār savu dzīvi un pēc iespējas to vienkāršot. Viņam vajadzētu ietaupīt naudu nepieciešamām lietām un ārkārtas situācijām, dot priekšroku taupīšanai, nevis tēriņiem greznībai, un palīdzēt citiem pēc iespējas labāk. Kad jūs palīdzat citiem, palīdzība nonāks pie jums vienā

vai otrā veidā, un jums nekas netrūks un nekas netiks atņemts.

Es droši zinu, ka viss, kas man nepieciešams, pie manis atnāks, un tāpēc es neuztraucos par to, ko nesīs nākotne. Tā nav lielīšanās vai izlikšanās, jo esmu daudzkārt pieredzējis šī svētītā spēka darbu un efektivitāti savā dzīvē.

Neatkarīgi no tā, vai es peldos uz dzīves virsmas vai slīkstu jūras dzīlēs, es zinu, ka esmu ar Dievu un Viņš ir ar mani, un ka nekas man nevar kaitēt. Šīs zināšanas man ir devušas neapprakstāmu un dziļu laimi.

Ja nebūtu manas garīgās izpratnes un pieredzes, es būtu visnelaimīgākais cilvēks uz zemes. Esmu ieguvis daudz bagātības, bet esmu atteicies ļaut tai mani paverdzināt, kā arī neesmu ļāvis tai mani aizskart vai mainīt. Es visu, ko nopelnu, atdodu Dievam un tiem, kam tā nepieciešama. Mana iekšējā laime ir mans lielākais īpašums - dārgums, par kuru pat karaļi varēja tikai sapņot.

Panākumi ir atkarīgi no iekšējiem sasniegumiem

Kad redzat lielu skaitu cilvēku, kuriem trūkst laimes vai panākumu, nepieņemiet, ka tāds ir viņu liktenis. Jūs varat sevi pārveidot par jebko, ko vēlaties. Jūsu iekšējie panākumi ir tas, kas jūs patiesi padara veiksmīgus. Ja jums kaut kā trūkst sevī, jūs nebūsiet laimīgi. Bet, ja jums kaut kā trūkst, bet tomēr esat laimīgi sevī, jūs neapšaubāmi esat veiksmīgi. Tāpēc nav iespējams spriest par cilvēkiem, balstoties tikai uz viņu ārējiem apstākļiem. Starp milzīgajiem pūļiem var būt cilvēki, kuri ir sasnieguši

garīgu pacēlumu un bauda dziļu iekšēju mieru un garīgu laimi.

Šī iemesla dēļ morāli un intelektuāli panākumi — atbrīvošanās no sliktu ieradumu un neveselīgu vēlmju diktāta — sniedz daudz lielāku laimi nekā materiālie panākumi. Intelektuālajos panākumos slēpjas psiholoģiska labklājība, ko ārēji apstākļi nevar atņemt. Jūs varat visu savu laiku veltīt bagātības uzkrāšanai, taču šī bagātība nesniegs jums ilgstošu mieru un drošību, kuru meklējat. Gluži pretēji, tā nesīs jums vēl lielāku nelaimi, jo patiesa laime un miers mīt prātā, nevis materiālajās vērtībās.

Ja neveltīsiet laiku sava prāta attīstīšanai, nekāda materiālā bagātība jūs neapmierinās. Šī attīstīšana nav spīdzināšana, bet gan apziņas trenēšana, lai tā lolotu domas un rīcību, kas ved uz laimi.

Tava laime ir tavi panākumi, tāpēc neļauj nevienam to tev nozagt. Pasargā sevi no tiem, kas mēģina tevi apbēdināt. Kad biju zēns, es zaudēju savaldību, kad kāds izplatīja par mani nepatiesas baumas. Vēlāk es sapratu, ka mans sirdsmiers ir svarīgāks par cilvēku atzinību vai uzslavām.

Sirdsapziņa ir intuitīva maņa, kas atklāj cilvēka patieso dabu un motīvus. Kad jūsu sirdsapziņa ir tīra un jūs zināt, ka darāt to, kas ir pareizi, jums nav no kā baidīties. Tīra sirdsapziņa ir apliecinājums labai rīcībai no Dieva. Attaisnošana sirdsapziņas tiesā nozīmē laimes iegūšanu un Dieva svētību saņemšanu.

Ja cilvēks nenopelna naudu, tas ir tāpēc, ka viņš nekoncentrējas uz naudas pelnīšanu. Līdzīgi, ja viņi ir nelaimīgi, tas ir tāpēc, ka viņi nekoncentrējas uz laimes sasniegšanu.

Mūlis, kas uz muguras nes zelta kravu, nezina tā vērtību, ko tas nes. Tāpat arī cilvēks ir tik ļoti aizņemts ar dzīves nastas nešanu uz saviem pleciem, cerot ceļa galā atrast kādu laimi, ka aizmirst, ka sevī nes augstāko un ilgstošo garīgo prieku.

(Tāpat kā kamieļi tuksnesī, mirstot no slāpēm, kamēr ūdeni nes uz muguras)

Tā kā viņš meklē laimi "lietās", viņš nezina, ka viņā sevī mīt laimes pārpilnība.

Pienākuma pildīšana ir tā, kas pienākas

Joga neiesaka atstāt novārtā vai izvairīties no dzīves pienākumiem. Drīzāk tā aicina jūs piepildīt savu prātu ar Dievu, spēlējot savu lomu dzīves drāmā. Ja vēlaties noslēgtu dzīvi mežos vai kalnos, ticot, ka atradīsiet Dievu, atsakoties no saviem pienākumiem, vispirms jums ir jābūt gatavam un jāspēj sēdēt meditācijā (klusumā) visu dienu vairākas dienas pēc kārtas. Šādas pūles noteikti ir apbrīnojamas tiem, kas to spēj. Bet daudz lielāka ir būt pasaulē, tomēr ne no tās; pildīt savus patiesos pienākumus citu labā, vienlaikus domājot par Dievu.

Ir jānošķir galvenie un mazāk svarīgie pienākumi, prioritāri izvirzot vissvarīgākos pienākumus pār vienkārši svarīgākajiem. Turklāt nevienam pienākumam nevajadzētu būt pretrunā ar citu. Svētie Raksti mums saka, ka, ja viens pienākums ir pretrunā ar citu, tas liecina, ka tas nav patiess pienākums. Piemēram, ja jūs tiecaties pēc finansiāliem panākumiem uz savas veselības rēķina, jūs atstājat novārtā savu fizisko labklājību. Līdzīgi, ja jūs kļūstat tik ļoti apsēsts ar reliģiju, ka atstājat novārtā savus finansiālos pienākumus, jūs neesat līdzsvarots, jo

esat pieļāvis, ka viens pienākums ir pretrunā ar jūsu pienākumiem pret savu ķermeni un ģimeni. Un, ja jūs atstājat novārtā savu pienākumu pret Dievu, jo visa jūsu uzmanība ir pievērsta jūsu ģimenei, tas nav patiess pienākums.

Daudzi jautā: "Vai mums vispirms vajadzētu sasniegt materiālus panākumus, lai izpildītu savus pasaulīgos pienākumus, un tad meklēt Dievu?" vai "Vai mums vispirms vajadzētu atrast Dievu un tad meklēt panākumus?"

Dievs ir pirmajā vietā, un mums nevajadzētu sākt vai beigt savu dienu, nedomājot par Viņu un dziļi pārdomājot Viņu. Mums jāatceras, ka bez spēka un enerģijas, ko saņemam no Dieva, mēs neko nespētu paveikt. Tāpēc mūsu lielākais pienākums ir pret Viņu. Ja mēs izpildām visus pārējos pienākumus, neizpildot savu pienākumu pret Viņu, Viņš nebūs apmierināts. Vislabāk ir veikt savas darbības tā, lai tās būtu patīkamas Dievam.

Ir brīnišķīgi iedomāties apvienot Dieva meklējumus ar materiāliem panākumiem. Taču, ja vien cilvēks nemeditē dziļi un regulāri, lai vispirms stingri nostiprinātu savu apziņu par Dievu, pasaule pārņems viņa apziņu, un viņam neatliks laika garīgām lietām. Un, ja mums nav drošas sajūtas, ka Dievs ir ar mums, mūsu pasaulīgie pienākumi bieži vien kļūst par psiholoģisku moku avotu. Taču, kad jūs jutīsiet, ka Dievs ir ar jums visu laiku, un domājat par Viņu, pildot savus pienākumus, jūs būsiet viens no laimīgākajiem cilvēkiem.

Svētīgi ir tie, kas mīl Dievu, jo viņi ir mūžīgā apmierinājumā un mūžīgā svētlaimē

Ja es nebūtu saņēmis sava mentora, Svami Šri Juktešvara, mācības, kas man piešķīra dievišķo apziņu, es jau sen būtu zaudējis savu apņēmību un nebūtu spējis palīdzēt cilvēkiem un celt tempļus, lai meklētu un meditētu par Dievu. Neskatoties uz visu to, daži ir centušies man traucēt ceļu, nevis sadarboties ar mani.

Kas izturas pret cilvēkiem kā pret viņu kungu, kuram viņiem jāpakļaujas, tas vērsīsies pret viņu un centīsies no viņa atbrīvoties ar visiem līdzekļiem un metodēm.

Bet, ja mēģināsi vadīt un dot padomus citiem ar patiesu mīlestību, viņi tevi kronēs par savu siržu karali. Un, kad mīlēsi visus vienādi, spēsi atpazīt tos, kas atbild uz šo mīlestību.

Dievišķā mīlestība ir nepārspējama

Ja vien jūs zinātu dievišķās mīlestības stāstu, ko daži bhaktas piedzīvo kopā ar Dievu! Neviena cita dzīves pieredze nevar līdzināties šim priekam. Es pazinu svēto, kurš pastāvīgi bija iegrimis Dieva mīlestībā, un viņa sejā staroja svēta mīlestība. Dieva acs vienmēr ir vērsta uz tiem, kas Viņu mīl, un Viņš nekad tos nepamet ne uz mirkli.

Es redzu savu mīļoto Dievu visā sev apkārt

Es redzēju viņu skatāmies uz mani no ziediem un skatāmies uz mani lejup no mēness loga

Es to redzu dabas sejā un cilvēku sejās ar cēlām dvēselēm un laipnām sirdīm

Mēs nedrīkstam atstāt novārtā Vislielāko Mīļoto, visas labestības, mīlestības un žēlastības avotu.

Mums arī nevajadzētu ļaut savām sirdīm piepildīties ar šīs pasaules ilūzijām un triviāliem sīkumiem, bet gan ar dievišķu mīlestību, kas atdzīvina sirdi, iedvesmo prātu un atjauno dvēseles spēku. Ka mīlestība ir nepārspējama. Kad dievišķā mīlestība pārņem meklētāja būtību, viņa ķermeņa šūnas priecājas, un viņš ir piepildīts ar vislielāko prieku. Un par šo pieredzi viens no Dieva mīlētājiem dziedāja:

Kad Visuma Kungs iegāja garīgā templī

Prieks pārņēma manu sirdi, un es aizmirsu tās sitienus

Tāpat kā visas šūnas manā ķermenī aizmirsā tiem uzticētos uzdevumus

Viņa bija pārsteigta, dzirdot mūžīgās dzīvības balsi

Vismīlotākā balss pasaulē, Dieva, dzīvības avota, balss

Mana sirds, manas smadzenes un katrs manas būtības atoms bija elektrificēts

Jo viņu aizkustināja vissvētā dievišķā klātbūtne

Tas ir īss ieskats dievišķajā mīlestībā un tās ietekmē uz to cilvēku dzīvi, kas mīl Dievu.

Bēdas, ko naids un karš rada un atstāj cilvēku sirdīs, ir pierādījums tam, ka garīgums, līdzjūtība, laipnība un mīlestība ir augstākie spēki. Naids ir destruktīvs, savukārt mīlestība ir vislielākais konstruktīvais spēks Visumā.

Tāpēc, mani dārgie draugi, mums jāatzīst naida bezjēdzība un kara neprātība, jāvēršas pie Dieva ar

visu savu būtību un jāmīl Viņš no visas sirds, jo Viņa mīlestība dāvā panākumus, kas piepildīti ar pilnīgu apmierinājumu un gandarījumu: panākumus, ko citādi nevar sasniegt.

Tikai mīlestība veidos labāku pasauli, nesīs labumu tās iedzīvotājiem un dāvās viņiem cienīgu dzīvi. Ja vien valstis pārstātu uzspiest sevi cita citai ar maldinošiem līdzekļiem un tā vietā pieņemtu mīlestību un savstarpēju atbalstu, mēs būtu liecinieki globāliem panākumiem, kuru augļus baudītu visi zemes iedzīvotāji.

Padomāiet par miljoniem, kas tiek tērēti, lai karos nogalinātu vienu cilvēku citu! Kāds gan cilvēces apkaunojums! Un kas gan cits varētu būt gala rezultāts, ja ne sāpes, ciešanas, iznīcība un posts?

Vienīgais veids, kā izbeigt šīs cilvēces ciešanas, ir mīlestība

Kamēr viena tauta būvēs un attīstīs masu iznīcināšanas ieročus, citas valstis centīsies izstrādāt vēl sarežģītākas un nāvējošākas metodes un ieročus, lai aizsargātu sevi, un cilvēki dzīvos pastāvīgās bailēs. Kāpēc visas tautas nekultivē mīlestību un sapratni, nevis kurina naidu un karu? Patiesais risinājums slēpjas universālā mīlestības un sapratnes reliģijā. Mīlestība padara cilvēci uzvarošu.

Spēks, kas slēpjas aiz katra spēka

Pirmkārt un galvenokārt, gūstiet panākumus kopā ar Visuma Kungu. Cilvēki ir tik ļoti iegrimuši savā darbā, ka domā, ka viņiem nav laika domāt par Dievu. Bet kas notiktu ar cilvēku, ja Dievs atņemtu Savu

spēku viņa ķermenim un prātam? Sirds pārstātu pukstēt, un smadzenes zaudētu spēju domāt.

Dievs ir dievišķā mīlestība, kas slēpjas aiz katras cilvēciskās mīlestības, universālais prāts, kas slēpjas aiz katra prāta, galīgā griba, kas slēpjas aiz katras gribas, lielākie panākumi, kas slēpjas aiz katras zemes veiksmes, un augstākais spēks, kas slēpjas aiz visām spējām.

Tās ir asinis katrā vēnā un elpa aiz vārdiem

Ja viņš man atņemtu savu varu, es nekavējoties pārstātu runāt, un mana balss tiktu apklusināta uz visiem laikiem.

Ja Viņa spēks nedarbotos mūsu sirdīs un prātos, mēs būtu nedzīvi līķi

Saglabāsim - lai Dievs jūs sargā - to, kas ir skaists... un atcerēsimes, ka mūsu pirmais pienākums dzīvē ir pret Dievu

Kad mēs pildām šo svēto pienākumu, mēs savienojamies ar savu avotu, un mūsu sirdis piepildās ar prieku; tā ir vislielākā veiksmē un galīgā uzvara. Miers lai ir ar jums.

Askētiskā ķēniņa stāsts

Senos laikos Indijā dzīvoja dižens gudrais vārdā Vjāsa, Bhagavadgītas, dižākā hinduistu garīgā teksta, autors. Ar savu milzīgo garīgo spēku viņš spēja iesaukt cildenu garu savas sievas dzemdē. Kad auglis augs viņas iekšienē, tēvs caur sievas zemapziņu nodeva nedzimušajam bērnam zināšanu noslēpumus un gudrības būtību.

Piedzimstot bērnam tika dots vārds Sukdeva. Pateicoties gudrā tēva apmācībai un rūpēm, viņš, pēc visa spriežot, izrādījās ārkārtējs bērns. Līdz septiņu gadu vecumam viņš bija iegaumējis visas filozofijas un gudrības grāmatas un bija gatavs atteikties no pasaules, meklējot zinošu skolotāju, lai iegūtu vairāk zināšanu.

Indijā patiesības alkstošais meklētājs meklē garīgos skolotājus, līdz atrod tādu, kurš dziļi sirdī apzinās, ka ir Dieva sūtīts ceļvedis, lai glābtu viņu no neziņas tumsas uz zināšanu gaismu.

Kad vēlme pēc garīgām zināšanām ir agrīnā stadijā, meklētājs saņem neregulārus garīgus norādījumus no dažādiem avotiem. Bet, kad ilgas pēc Dieva pastiprinās, Dievs viņam sūta garīgo skolotāju, kas stingri balstīts dievišķajās zinātnēs un kalpo kā svēts līdzeklis, lai virzītu topošo meklētāju atpakaļ uz garīgajām mājām - uz Dieva valstību cilvēka iekšienē.

Kad Sukdeva nolēma sākt garīgā ceļveža meklējumus, viņa tēvs ieteica viņam doties pie karaļa Džanakas, provinces gubernatora. Sukdeva paņēma savas grāmatas un devās uz karalisko galmu. Tiklīdz viņš iegāja pils vārtos, viņš ieraudzīja karali sēžam uz zelta troņa, kas bija rotāts ar rubīniem un dimantiem, un viņu ieskauj sieviešu grupa, kas vēdināja viņu ar palmu zaru vēdekļiem (kā tas bija ierasts senajā Indijā svelmainā vasarā).

Karalis Gnaka toreiz (mondži) sēdēja savā tronī, smēķējot austrumniecisku ūdenspīpi, un bērns Sukdeva bija šokēts par šo skatu un nodomāja: "Kauns manam tēvam, ka viņš mani līdz sirds dziļumiem sūtīja pie šī pasaulīgā karaļa! Kā cilvēks ar

tik materiālistiskām tieksmēm un raksturu var būt mans skolotājs?!"

Bet karalis Gnaka bija gan karalis, gan svētais. Viņš dzīvoja pasaulē, bet nebija no šīs pasaules. Būdams tik attīstīts garīgumā, viņš ar telepātiju uztvēra, kas notiek Sukdevas prātā, kurš pameta savu galmu un atgriezās tur, no kurienes bija nācis.

Karalis-svētais sūtīja vēstnesi pēc zēna, lūdzot viņu atgriezties. Pēc atgriešanās skolotājs un māceklis satikās aci pret aci, pēc kā karalis atlaida savus palīgus un nekavējoties iesaistījās aizraujošā un dziļā sarunā par Dievu un Viņa brīnumiem.

Pagāja četras stundas, un Sukdeva sāka nervozēt un juta izsalkumu, taču viņš negribēja traucēt valdnieku Gnaku, kurš bija iegrimis Dieva jūrās un apreibināts no viņa mīlestības.

Nepagāja ne stunda, kad ieradās divi vēstneši, kliegdami: "Jūsu Majestāte, visa pilsēta deg, un liesmojošās liesmas tuvojas pilij! Vai jūs būtu tik laipns un uzraudzītu ugunsdzēsības darbus?"

Karalis atbildēja: "Esmu sarunājies ar savu draugu Sukdevu par žēlsirdīgo Dievu, kurš aizsargā visus, kas meklē patvērumu Viņā un paļaujas uz Viņa palīdzību. Man nav laika neko citu darīt. Atstāj mani vienu un ej un palīdzi citiem nodzēst uguni."

Pēc vēl vienas stundas tie paši divi vēstneši atgriezās pie ķēniņa Džanakas un iesaucās: "Ak, laikmetu ķēniņ, mēs lūdzam tevi nekavējoties doties prom! Pili ielenc uguns, un liesmas strauji tuvojas tavai telpai."

Karalis atbildēja: "Nav problēmu! Netraucējiet mani, es joprojām dzeru dievišķo vīnu kopā ar savu dārgo draugu. Ejiet un dariet, ko varat."

Sukdevu pārsteidza karaļa reakcija, taču viņš centās saglabāt mieru, neietekmējoties no apkārt valdošās kņadas. Neilgi pēc tam divi vīri, apdedzināti liesmās, piegāja pie karaļa un skaļi kļiedza: "Ak, varenais karali, paskaties! Liesmīgas liesmas tuvojas tavam tronim! Bēdz, Jūsu Majestāte, pirms uguns tevi aprij!"

Karalis atbildēja: "Ejiet, jūsu pašu drošības dēļ es jūtos droši Dieva, Visu Aizsargājošā, rokās un nebaidos no uguns un tās postošajām liesmām."

Abi vīri izglābās, un uguns sāka tuvoties Sukdevas grāmatu kaudzei, kas atradās viņam blakus, tomēr karalis saglabāja mieru un neuztraucās par visu, kas notika.

To dzirdot, Sukdeva panikā zaudēja savaldību. Viņš piecēlās no sava krēsla un sāka sist liesmas ar rokām, cenšoties pasargāt savas dārgās grāmatas. Tad karalis Gnaka pasmaidīja, un ar žestu liesmas pazuda, it kā to nekad nebūtu bijis. Sukdeva bija pārsteigts par redzēto un, pārņemts brīnuma un apjukuma, iegrima atpakaļ savā krēslā.

Visbeidzot, karalis mierīgi teica: "Ak, zēn Sukdeva, kad tu mani redzēji, tu domāji, ka esmu karalis, kas iegrimis pasaulīgās lietās, bet paskaties uz sevi! Tu atstāji Visvareno un Aizsargājošo Dievu, lai pasargātu savas grāmatas, kamēr es nepievērsu uzmanību savai degošajai valstībai un pilij. Dievs paveica šo brīnumu, lai parādītu tev, ka, neskatoties uz tavu askētismu pasaulē, tu esi vairāk pieķēries

savām grāmatām nekā Dievam un vairāk pieķēries manai valstībai, pat ja es dzīvoju pasaulē, nevis noslēgtībā un vientuļībā.”

Sukdeva juta kaunu un vienlaikus saprata, ka šis svētais karalis ir - un neviens cits - viņa garīgais ceļvedis.

Tad karalis Ganakka lūdza Sukdevam izturēt stingru pārbaudi, lai iemācītu viņam mākslu dzīvot pasaulē, neiekrītot tās slazdos un neesot piesaistītam tās ierobežojumiem. Kādu dienu karalis iedeva Sukdevam divas bļodas, kas līdz malām bija piepildītas ar eļļu, un teica viņam: "Ieliec katrā rokā pa bļodai un ieej visās pils istabās ar tās greznajām mēbelēm un atgriezies pie manis, kad būsi apskatījis visu tās saturu. Bet atceries, ka es tevi nepieņemšu par savu mācekli, ja tu ļausi kaut vienam eļļas pilienam nokrist uz paklājiem."

Karalis lūdza diviem saviem sargiem pavadīt Sukdevu.

Šis pārbaudījums tiešām bija grūts, taču pēc divām stundām Sukhdeva guva uzvaru. Viņš nebija pieļāvis, ka no divām pārplildītajām bļodām, kas atradās viņa izstieptajās rokās, izlīst neviena eļļas lāse.

Karalis viņam teica: "Sokdeeva, pastāsti man sīkāk par katru pils istabu."

"Karaliskais Kungs," atbildēja Sukdeva, "mans prāts bija pilnībā aizņemts ar to, lai eļļa neizlītu uz paklājiem, un tāpēc es pilī neko citu nepamanīju."

Karalis atbildēja: "Tu mani esi pievīlis, Sukdeva! Tu neesi izturējis manu pārbaudījumu. Es lūdzu tevi

pārbaudīt visu pils telpās un vienlaikus neļaut nevienam eļļas pilienam izlīst no abām blodām. Atgriezies un mēģini vēlreiz, un, kad būsi pabeidzis, atnāc pie manis un pastāsti man, ko esi redzējis."

Pēc desmit stundām Sukhdeva mierīgi atgriezās. Viņš nebija izlējis eļļu un nebija sviedru vai satraukts kā iepriekš. Viņš arī spēja atbildēt uz karaļa jautājumiem par pils saturu un ar ievērojamu precizitāti aprakstīt tās istabu detaļas.

Karalis Gnaka bija apmierināts ar Sukdevas panākumiem eksāmenā un maigā balsī teica:

"Mans dēls, ciešanu avots ir pieķeršanās mantai, nevis pati manta."

Ak, Sukhdeva, šajā pasaulē mums nekas nepieder; lietas mums ir dotas, lai tās izmantotu mūsu īslaicīgās uzturēšanās laikā uz šīs zemes. Dažiem ir vairāk ko izmantot nekā citiem, taču atceries, ka gan bagātie, gan nabagie visu atstās, kad pienāks laiks aiziet. Cilvēkam nevajadzētu dzīvot nelīdzsvarotu dzīvi, domājot tikai par Dievu un atstājot novārtā savus pasaulīgos pienākumus, piemēram, koncentrējot savu prātu uz eļļu, neredzot pils saturu. Bet savā otrajā apmeklējuma reizē tu galvenokārt koncentrējies uz eļļu, tomēr tajā pašā laikā tu redzēji visu pilī un uztvēri tās vissmalkākās detaļas. Tāpat tev jātur savs prāts saistīts ar Dievu, neļaujot gudrības eļļai izlīst no tava intelekta trauka, un vienlaikus jābūt aktīvam, darot to, kas ir pareizi, un darot labu, lai palīdzētu sev un tiem, kurus Dievs ir nodevis tavās aprūpēs.

Miers lai ir ar tevi

Vai nāve ir sākums vai beigas?

Gadu un mēnešu gaitā es veicu rūpīgu un nepārtrauktu meklēšanu, līdz uzzināju dzīvības un nāves noslēpumu un to, vai dvēseles atgriežas iemiesojumā pēc tam, kad tās atstāj savus nolietotos ķermeņus.

Lielākajai daļai cilvēku tas šķiet tikai ideja vai vienkārši pārlicība pierādījumu trūkuma dēļ. Bet es nerunāju tikai no ticības; esmu atradis pierādījumus par dzīvi pēc nāves un reinkarnāciju. Tāpēc es varu apstiprināt šo faktu no savas personīgās pieredzes.

Lai gan cilvēki nāvi uztver ar šausmām un skumjām, tie, kas pirms mums ir devušies uz šīm laimīgajām sfērām, nāvi uzskata par brīnišķīgu prieku, miera un brīvības pieredzi.

Cik brīnišķīga būs dzīve pēc nāves! Nebūs nepieciešams nest šo smago kaulu saišķi ar visām ar to saistītajām sāpēm un nepatikšanām. Dvēseles ēteriskajā pasaulē saglabā apziņu un priecājas par savu brīvību no visiem fiziskajiem, materiālajiem ierobežojumiem.

Nāves brīdī cilvēks aizmirst fiziskā ķermeņa ierobežojumus un saprot, cik patiesi brīvs viņš ir. Dažas sekundes ir baiļu sajūta: bailes no nezināmā, bailes no kaut kā cilvēka apziņai nepazīstama. Bet tad dvēsele piedzīvo dziļas zināšanas un milzīgu prieku par atbrīvošanos no visiem ierobežojumiem, īpaši no sajūtas, ka atrodas ārpus fiziskā būra.

Nav no kā baidīties, jo, kamēr cilvēks nav miris, viņš joprojām ir dzīvs, un, kad viņš nomirst, tās ir beigas un vairs nebūs nekā, no kā baidīties.

Nāve ir bieži sastopama pieredze: pārmaiņas, kuras piedzīvo katrs cilvēks. Mierināsim sevi ar to, ka nāve piemeklē ikvienu un ka tā ir atpūtas laiks no dzīves nastas un raizēm.

Nāve ir patīkama pieredze, taču to nevajadzētu vēlēties kā bēgšanu no dzīves skarbajām mācībām. Bēgšana ir kļūda. Lai kādi arī nebūtu apstākļi uz šīs zemes, tiem jāstājas pretī ar drosmi un varonību. Kad izdodas stāties pretī dzīves izaicinājumiem, nāve kļūst par pelnītu atlīdzību.

Nāve nav beigas, bet gan īslaicīga atbrīvošanās, ko dievišķais taisnīguma likums (karma) piešķir dvēselēm, kad tās labi pilda savas funkcijas vai kad sāpes izsmeļ to spēkus tā, ka tās nespēj izturēt dzīvi un turpināt savu ceļu.

Tiem, kas cieš (un tiem, kas pārdomā), nāve ir atbrīvošanās no ķermeņa sāpīgajām mokām un atgriešanās miera, nomodas un miera stāvoklī. Vecāka gadagājuma cilvēkiem tā ir pelnīta pensija, kas nopelnīta ar gadiem ilgu nepārtrauktu darbu un cīņu. Ikvienam tā ir gaidīta atpūta. Taču šīs atpūtas laikā atmestas snaudošās vēlmes, kas palika nepiepildītas zemes eksistences laikā, un dvēsele jūt nepieciešamību tās piepildīt. Kad šīs vēlmes kļūst pietiekami spēcīgas, dvēsele tiek atvilкта atpakaļ uz zemes un atdzimst.

Mūsu patiesais "es" jeb dvēsele savā būtībā ir nemirstīga. Mēs varam kādu laiku snaust šīs pārmaiņas dēļ, ko sauc par nāvi, bet mūsu būtības

būtība nekad nevar izzust. Mēs eksistējam, un mūsu eksistence ir mūžīga. Vilnis nonāk krastā un pēc tam atgriežas jūrā, nezaudējot savu būtību; drīzāk tas saplūst ar okeānu vai atgriežas kā cits vilnis.

Ķermenis iznira no kosmiskā okeāna un ies bojā, bet dvēseles būtība, kas mīt ķermenī, nekad nebeigs eksistēt mūžīgi, jo šīs dievišķās būtības iznīcināšana nav iespējama.

Kāpēc mēs raudam, kad mirst mūsu mīlie? Tāpēc, ka mēs sērojam par savu zaudējumu. Ja mūsu mīlie mūs ir atstājuši mācīties skolās, kas ir labākas par dzīves skolām, mums vajadzētu par viņiem priecāties, nevis sērot. Sēras par aizgājušajām dvēselēm tur tās pie zemes ar mūsu bēdu saitēm, kavējot to virzību uz augstākiem Dieva bezgalīgo apvāršņu līmeņiem.

Nāve piemeklē tos, kas dzīvē smagi un uzcītīgi strādā, kā paaugstinājums augstākā statusā un amatā. Un tiem, kas cieš neveiksmi, tā pienāk arī kā jauna iespēja jaunā vidē mēģināt vēlreiz un gūt panākumus.

Tie, kas nav apgaismoti, nāvi redz kā biezu sienu, kas uz visiem laikiem slēpj aiz sevis viņu draugus un mīļotos. Bet tie, kas ir brīvi no pieķeršanās un savtīgām vēlmēm, kas mīl citus kā Dieva cilvēciskās izpausmes, saprot, ka nāvē viņu mīļotie atgriežas pie Dieva, lai Viņa plašajā izplatījumā ieelpotu brīvības un tīras laimes vēsmas.

Mums vajadzētu sūtīt mīlestības pilnas domas tiem, kas ir aizgājuši mūžībā, un lūgt Dievu dāvēt viņiem mieru un mierinājumu jaunajā pasaulē. To var izdarīt, koncentrējoties uz punktu starp uzacīm un sūtot garīgu vēstījumu saviem mīļajiem pēcnāves

dzīvē. Mums vajadzētu viņiem sūtīt arī iedrošinājuma un mīlestības pilnas domas. Ja mūsu vēstījumi būs nepārtraukti, viņi tos noteikti jutīs un atdarīs mūsu jūtas. Jo viņi savukārt domās par mums un ilgosies pēc mums, tāpat kā viņi priecāsies, kad mēs viņus atceramies un sūtām viņiem mīlestības un ilgošanās vēstījumus.

Un pienāks diena, kad Dievs atkalapvienos tos, kas mīl viens otru, un tad mēs zināsim, ka šī cilvēka dzīve nav viss, kas pastāv, bet gan tikai posms mūžīgu un nepārtrauktu attiecību ķēdē ar mūsu draugiem un mīļajiem šajā dzīvē un nākamajā.

Miers lai ir ar tevi

taisnīgs rezultāts

Prāts visu rada un ievieš jauninājumus, tāpēc tas ir pareizi jāvada, lai tas neradītu

Tikai labas idejas un lietas. Ja tu turēties pie idejas ar gribasspēku un apņēmību, tā piepildīsies.

Tas iegūs redzamu un taustāmu formu, kad cilvēks spēs izmantot savu gribu mērķiem

Vienmēr būdams noderīgs un konstruktīvs, viņš kļūst par sava likteņa pavēlnieku.

Ir trīs svarīgi veidi, kā uzlādēt savu gribasspēku un padarīt to spēcīgu un efektīvu:

Vienkārša darba vai profesijas izvēle, kuru iepriekš nebija iespējams praktizēt un apgūt, un apņēmība to darīt.

Panākumi šajā darbā vai profesijā

Vispirms pārliecinieties, ka izvēlētais ir sasniedzams, un tad nepadodieties neveiksmes gadījumā.

Un neveiksme

Koncentrēt pūles uz vienu mērķi un izmantot visu pieejamo enerģiju un iespējas tā sasniegšanai

Tas ir mērķis

Ir ļoti svarīgi vienmēr dziļi savā klusajā sevī pārliecināties, ka tas, ko vēlies un uz ko tiecies,

Viņa lūgums ir viņa interesēs un saskaņā ar dievišķo gribu. Tad viņš var izmantot visu savu spēku.

Viņa griba sasniegt savu mērķi, vienlaikus saglabājot prāta koncentrēšanos uz Dievu, visa spēka avotu

Un sasniegumi

Bailes vājina dzīves enerģiju

Cilvēka prāts ir milzīga enerģijas vai dzīvības aktivitātes krātuve. Šī aktivitāte ir

Tā pastāvīgā izmantošana muskuļu kustībās un sirds, plaušu un diafragmas darbībā

Šūnu vielmaiņa un asins ķīmiskās reakcijas, kā arī maņu orgānu darbība

(Nervi) Turklāt tiek patērēts liels daudzums dzīvībai svarīgas enerģijas

Doma, emocijas un griba

Bailes vājina dzīvības aktivitāti. Tās ir viens no aktīvās gribas niknākajiem ienaidniekiem. Bailes balstās uz...

Saspiežot un kavējot dzīvības darbību, kas parasti regulāri plūst nervu virzienā, šķiet, ka

Tas ir paralizēts, tāpēc ķermenis kļūst letargisks, un tā vitalitāte ievērojami un būtiski samazinās.

Bailes nepalīdz atbrīvoties no baiļu cēloņa. Tās vājina gribu un pārstimulē smadzenes.

Lai nosūtītu traucējošu signālu ķermeņa orgāniem, bailes satver sirdi un kavē šo procesu.

Gremošana izraisa daudzus fiziskus traucējumus, kad apziņa paliek koncentrēta uz Dievu

Mēs ne no kā nebaidīsimies un ar drosmi un ticību pārvarēsim visus šķēršļus un šķēršļus.

Vēlēšanās ir vēlme, kurai trūkst enerģijas. Nodoms ir apņēmība kaut ko darīt: piepildīt vēlēšanos vai

Vēlmi Gribu, no otras puses, var izteikt, sakot: "Es nenogurstoši strādāju, līdz sasniegšu to, ko vēlos."

"Es to gribu". Kad cilvēks trenē savu gribu, viņš var atbrīvot dzīvības aktivitātes spēkus.

Un to vadīt, nevis tikai vēlēties kaut ko, nedarot nepieciešamo

Lai iegūtu to lietu

Jauni centieni pēc neveiksmes nes reālu izaugsmi

Pat neveiksmei vajadzētu kalpot par gribasspēka un fiziskās un garīgās izaugsmes katalizatoru.

Jebkurā projektā ir lietderīgi analizēt visus būtiskos faktorus, situācijas un apstākļus, lai tos novērstu.

Pilnībā novēršot iespēju atkārtot tās pašas kļūdas nākotnē. Vispiemērotākā pieeja ir kļūmes atspējošana.

Un visauglīgākais laiks veiksmes sēklu sēšanai

Sitieni un dūrieni dažādu apstākļu dēļ var izraisīt sasitumus un sasitumus, taču ir jā saglabā mieru.

Taisni un ar paceltu galvu Mēs nedrīkstam padoties mēģinājumiem, bet gan mēģināt vēlreiz

Bez tam, neatkarīgi no tā, cik reižu mēs kļūdāmies, mums ir jācenšas, kad domājam, ka

Mums vairs nav spēka cīnīties, kamēr dziļi sirdī nejūtam, ka esam darījuši visu iespējamo.

Mēs darījām visu iespējamo, un darīsim visu iespējamo, līdz mūsu centieni vainagosies panākumiem

Mums jāturpina dzīves cīņa līdz galam, izmantojot savu vareno gribasspēku

Pārvarot visas dzīves grūtības

Jauni centieni pēc neveiksmes noved pie reālas izaugsmes, taču šie centieni ir jākoordinē un jāveicina.

Ar rūpīgu uzmanību un efektīvu dinamisko gribu

Pat ja līdz šim esat cietis neveiksmi, nav prātīgi pārtraukt cīnīties un uzskatīt neveiksmi par likteni.

**Un likteņa dēļ cilvēkam ir labāk mirt cīnoties,
nekā pārtraukt cīnīties, kamēr vien viņam ir laiks.**

**Viņš var paveikt vairāk, jo viņa centieni
turpināsies jaunā dzīvē pat pēc viņa nāves**

**Panākumi un neveiksmes ir taisnīgs rezultāts
tam, ko cilvēks ir paveicis pagātnē, papildus tam, ko**

**Viņš to dara tagad. Tāpēc veiksmes idejas ir
jāatmodina un jāuzlādē no iepriekšējiem
iemiešojumiem.**

**Ar aktivitāti un vitalitāti, lai spētu kontrolēt
domas par neveiksmēm pašreizējā dzīvē**

**Grūtības un nepatikšanas, ar kurām saskaras
veiksmīgs cilvēks, var būt lielākas nekā tās, ko
piedzīvo citi.**

**Neveiksmīgais cilvēks ar to saskārās, bet pirmais
sevi apmācīja pilnībā noraidīt neveiksmes ideju.**

Un visu laiku detalizēti

**Prāts ir jāpārvirza no vilšanās un izmisuma uz
uzvaru un triumfu, no raizēm uz mieru.**

**No intelektuāla apjukuma un psiholoģiskas
trauksmes līdz garīgai koncentrēšanās spējai, no
apjukuma un nemiera**

Uz mieru un no miera uz svētu garīgu svētlaimi

**Kad jums piemīt šī pašizziņa, jūsu dzīves mērķis
būs vainagojies panākumiem un sasniegts.**

Krāšņs

Psihoanalīzes nepieciešamība

Tiem, kas vēlas gūt panākumus, mēs piedāvājam šādu padomu:

Vēl viens panākumu noslēpums ir psihoanalīze. Introspekcija ir spogulis, caur kuru var redzēt...

Atklājas tava prāta slēptās dzīles, kas citādi paliktu no tevis apslēptas. Centies noteikt neveiksmes punktus.

Atšķirt labas un sliktas tieksmes un noslieces. Izmantot pašanalīzi, lai saprastu, kur tu šobrīd atrodies.

Ko vēlaties sasniegt un kādi šķēršļi stāv jūsu ceļā? Definējiet sava faktiskā darba raksturu.

Ziniet savu dzīves mērķi. Centieties piemīt visas autentiskas personības īpašības.

Un cēlā, ko neaizkustina kaislības un vēlmes, vienlaikus saglabājot savu prātu saskaņā ar Dievu

Jūs ātri, droši un pārliecinoši virzīsiet uz savu vēlamo mērķi.

Galīgais mērķis ir atrast ceļu pie Dieva, taču ir pienākumi un atbildība

Šīs lietas ir jāpaveic un jāpiepilda šajā pasaulē. Gribasspēks apvienojumā ar iniciatīvu mums palīdzēs.

Lai definētu šīs saistības un izpildītu tās pilnā mērā

Radošās iniciatīvas spēks

Kas ir iniciatīva? Tā ir radoša spēja cilvēkā: dzirksts no radītāja.

Bezgalība piešķir iespēju radīt kaut ko tādu, ko neviens cits nekad iepriekš nav radījis, tāpat kā tā piešķir

**Motivācija darīt lietas jaunā un radošā veidā.
Cilvēka ar garu sasniegumi.**

Iniciatīva varētu būt tikpat spoža un pārsteidzoša kā krītoša zvaigzne, un šķiet, ka tā kaut ko rada.

No nekā tas pierāda, ka tas, kas šķiet neiespējams, patiesībā ir iespējams, izmantojot

Cilvēks ir gara lielākais radošais spēks

Iniciatīvas un inovācijas gars ļauj cilvēkam nostāties uz savām kājām, brīvam un neatkarīgam;

Viena no veiksmes iezīmēm

Dieva tēls ir ikvienā cilvēkā

Daudzi cilvēki attaisno savus trūkumus, vienlaikus nežēlīgi nosodot citus. Mums tas ir jāmaina.

Pozīcija ir ignorēt citu cilvēku kļūdas (kas nekaitē citiem) un ignorēt savus trūkumus.

Mikroskops

Dažreiz ir nepieciešams analizēt citus, bet šādā gadījumā savas domas jāpatur pie sevis.

**Brīvs no aizspriedumiem un diskriminācijas.
Taisnīga un objektīva domāšana ir kā spogulis.**

Skaidrs, nelokāms spogulis, ko nesatricina pārsteidzīga nosodījuma, un viss, kas tajā spoguļi parādās.

Tas izskatīsies tāds, kāds tas patiesībā ir, bez izskaistinājumiem vai kropļojumiem

Saskatīsim Dieva tēlu katrā cilvēkā, neatkarīgi no rases vai ticības. Mēs izbaudīsim mīlestības saldumu.

Svētais ir tad, kad mēs izjūtam savu vienotību ar cilvēci, nevis pirms savstarpējas kalpošanas.

Mēs aizmirstam mazo sevi (ego) un pieskaramies vienīgajam lielajam sevis, kuram nav robežu vai ierobežojumu.

Viņai: Dievišķais gars, kas vieno visus cilvēkus un saved viņus kopā

Intelektuālie ieradumi kontrolē cilvēka dzīvi

Cilvēka ieradumiem ir spēks paātrināt vai aizkavēt panākumus. Tā nav īslaicīga iedvesma vai

Spožas idejas, patiesībā ikdienas mentālie ieradumi, nosaka mūsu dzīves gaitu.

Garīgie ieradumi ir kā mentāls magnēts, kas pievelk mums noteikta veida lietas un cilvēkus.

Un apstākļi. Labi domāšanas paradumi ļauj mums piesaistīt labvēlīgas un izdevīgas iespējas, bet

Slikti intelektuāli ieradumi mūs tuvina cilvēkiem ar pasaulīgu temperamentu un tieksmēm, kā arī apstākļiem, kas nav...

Ieteicams

Sliktus ieradumus var neitralizēt un to ietekmi neitralizēt, izvairoties no visa, kas varētu tos izraisīt.

Vai arī atdzīviniet to, nepārtraukti uz to nekoncentrējoties. Pēc tam prāts jāvirza uz ieradumu.

**Laipnība un nepārtraukts darbs pie tās
attīstīšanas, līdz tā kļūst par neatņemamu mūsu
dzīves sastāvdaļu, ir kaut kas tāds, ko mēs varam
darīt**

Uzticies viņam un paļaujies uz viņu

**Mūsos nežēlīgā cīņā ir divi pretēji spēki: spēks,
kas mūs spiež darīt to, ko nevajadzētu**

**Mēs to darām, un citi mums iesaka, kas mums
būtu jādara, lietas, kas šķiet labākas.**

**Grūtības pakāpe Pirmā balss ir ļaunuma balss, bet
otrā balss ir labā jeb Dieva balss.**

**Caur grūtajām ikdienas mācībām, ko apgūstam,
mēs skaidri redzam, ka slikti ieradumi baro koku**

**Bezgalīgas materiālās vēlmes, kamēr labi
ieradumi baro vēlmju koku**

**Un cēli garīgie centieni. Arvien vairāk
jākoncentrējas uz pareizu attīstību.**

**Svētītajam garīgajam kokam, lai kādu dienu mēs
varētu plūkt nobriedušas sevis izzināšanas augļus**

Apetīte

**Ja cilvēks var atbrīvoties no visa veida sliktiem
ieradumiem un ja viņš var darīt visu,**

**Labs un cēls ir mīlestība, kas izpaužas cēlumā un
laipnībā, nevis tāpēc, ka ļaunums nes bēdas un
nožēlu.**

Viņš augs garā un virzīsies uz priekšu pa ceļu,

Cilvēks būs brīvs, kad labprātīgi un pēc savas izvēles atteiksies no saviem sliktajiem ieradumiem. Viņš būs brīvs tikai tad, kad

Viņš kļūst par saimnieku, spējīgu dot pavēles savām jūtām, domām un gribai darīt nepieciešamo.

Viņš to izdarīja, pat ja tas bija pret viņa vēlmēm, ar to paškontroles un sevis savaldīšanas spēku.

Mūžīgās brīvības sēklas slēpjas iekšā

Esmu līdz šim minējis vairākas svarīgas panākumu iezīmes: pozitīva domāšana, proaktīva griba,

Psihoanalīze, iniciatīva un paškontrole. Daudzas grāmatas uzsver vienu vai vairākus no šiem aspektiem.

Vairāk nekā šīs iezīmes, taču tas neatzīst dievišķo spēku, kas slēpjas aiz faktoriem

Tā ir veiksmē. Saskaņošanās ar dievišķo gribu ir vissvarīgākais elements panākumu sasniegšanā.

Dievišķā griba ir spēks, kas kustina zemi un visu uz tās, kā arī Visumu un visu tajā esošo. Tā ir Dieva griba.

Dievs ir tas, kas virza zvaigznes kosmosā, un Viņa griba ir tā, kas virza planētas uz to ceļiem.

Un dzimšanas, augšanas un sabrukšanas cikli pārvalda visas dzīvības formas. Lai slavēts Dievs, un lai slavēta Viņa griba. Gudri un vizinoši

Miers, žēlastība un Dieva svētība lai ir ar jums

garīgā ekstāze

Garīgās ekstāzes patiesā pieredze

Dievs mūs ir apveltījis ar garīgās iedvesmas spēku:

spēju izjust Viņa klātbūtnes prieku mūsos. Taču ļaunie eksistences spēki ir izdomājuši dažādas viltus un maldinošas imitācijas formas. Alkohola un narkotiku īslaicīgā eiforija ir patiesu garīgo pieredžu viltojums. Alkohola un narkotiku lietošana bieži noved pie seksuālas prakses, kas neļauj sasniegt garīgo iedvesmu, ierobežojot prātu ar intensīvu .fizisko apziņu

Daudzi cilvēki lieto alkoholu, lai kļiedētu raizes un izdzēstu sāpīgas, satraucošas atmiņas. Taču šāda veida aizmāršība atņem cilvēkam viņa iedzimto garīgo gudrību — jā, tā atņem tieši to spēku, kas palīdz pārvarēt problēmas un .atrast ilgstošu laimi

Dievs ir prieka un laimes avots, un Viņš vēlas, lai mēs meklētu Viņa mūžīgi atjaunojošos svētlaimi un atrastu to .sevī

Pastāv maldinošs, sātanisks kosmisks spēks – Sātans, Ibliss, Antikrists jeb Antikrists –, kas nenogurstoši cenšas iejaukties visās skaistajās un cildenajās izpausmēs un .koncepcijās šajā Visumā

Visā radībā mēs redzam divējādus spēkus – labo un ļauno, kas viens otram pretojas un ir pretrunā: Dievs radīja mīlestību, un dēmoniskais spēks radīja naidu; Dievs radīja laipnību un dāsnumu, un dēmoniskais spēks radīja egoismu un sevis mīlestību; Dievs radīja mieru un harmoniju, un .dēmoniskais spēks radīja nesaskaņas un konfliktus

Apzinoties to, meklētājam ir jāsaprot, ka alkohols un narkotikas ir ārkārtīgi kaitīgas viņa laimei, jo tās aizēno patiesu garīgo prieku un bojā smadzeņu šūnas, negatīvi ietekmējot viņa intelektu un spriestspēju. Pat viena alkohola vai narkotiku deva var izraisīt atkarību, īpaši, ja pastāv nosliece uz šīm kaitīgajām vielām no iepriekšējām dzīvēm.

.No ļaunām lietām ir jāizvairās, jo tās ir ļaunas Kad piedzīvosiet patiesu garīgu ekstāzi, jūs atklāsiet, ka neviena cita pieredze to nevar salīdzināt. Vecākiem vienmēr

jācenšas ieaudzināt savos bērnos garīgo apziņu, mācot
viņiem meditāciju un apzinātu spriestspēju, lai viņi
nepadotos kārdinājumam spēlēt ar maldinošu un
.nepatiesu baudu ugunīm

Patiesa svētlaipe ir bezgalīga, bet prieki, ko sniedz
alkohols un narkotikas, ir īslaicīgi un atstāj aiz sevis tikai
.nožēlu un destruktīvas sajūtas

Katru nakti, mierīgā un atspirdzinošā miega laikā, mēs
izjūtam miera un prieka garšu. Kad mēs iegrimstam dziļā
miegā, Dievs ļauj mums dzīvot cildenā, mierīgā apziņas
stāvoklī, kurā mēs aizmirstam visas šīs pasaules raizes un
raizes. Meditācijā mēs varam izjust šo svētīgo prāta stāvokli
.pat nomoda stundās un izjust mieru citā līmenī

Kad mani pārņem dievišķais prieks, mana elpošana kļūst
mierīga un mans gars paceļas, vienlaikus piedzīvojot tūkstoš
miega svētlaimi, tomēr es nezaudēju savas parastās maņas.

Šī kosmiskā pieredze ir paredzēta tiem, kas dziļi iedziļinās
.augstākā apziņas stāvokļa sasniegšanā

Kad jūsu būtību piepilda Dieva pārņemošā ekstāze,
ķermenis pilnībā apstājas, elpa apstājas, domas nomierinās
un pat pakāpeniski izzūd. Meditētājs izjūt savas dvēseles
realitāti un savu tuvību Radītājam, tāpēc viņš dzer no
dievišķās svētlaipe un izbauda prieka ekstāzi, ko nespēj
.sniegt tūkstoš vīna devu

Vidusmēra cilvēks jūtas miegains uz robežas starp
nomoda un miega stāvokli, piedzīvojot īslaicīgu labsajūtu,
taču šī sajūta ātri izzūd, cilvēkam ieslīgstot dziļā miegā.
Miegs nav pilnīgs samaņas zudums, jo nomodā cilvēks zina,
.vai miegs bija mierīgs vai nē

Ir daudz miega stāvokļu — daži viegli, daži dziļi. Taču
garīgās pieredzes, ko cilvēks gūst kopā ar Dievu apzinātā
stāvoklī, ir daudz uzmundrinošākas un atsvaidzinošākas
nekā vislielākā miega vai snaudas svētlaipe (miegainība vai
.miegs, kas notiek pirms aizmigšanas)

Aiz miega noslēpumiem un mistērijām slēpjas šie svētie
prieki

Es varu palikt jebkurā vēlamā stāvoklī. Es bieži palieku
.starp miega pasauli un pasaules apziņu: cildenā stāvoklī
Cilvēka prātam ir plašs, neierobežots darbības lauks,
taču cilvēks to bieži neapzinās. Es varu vienlaikus piedzīvot
divus stāvokļus: dziļu miegu un pilnīgu nomodu. Vai arī es
varu gulēt, sapņot un dzirdēt visu, kas notiek man apkārt,
.vienlaikus

Dažreiz es guļu kā parasts cilvēks. Es arī varu gulēt un
novērot sevi pilnībā apzinīgu. Augstākā stāvoklī jūsu
ķermenis un prāts guļ, tomēr jūs pilnībā apzināties visu, kas
notiek. Tas ir iespējams, tikai attīstot spēju apzināti un
apzināti ieiet augstākā apziņas stāvoklī un apzināti un
.apzināti atgriezties normālā nomoda stāvoklī

Nav absolūti nekādas vajadzības baidīties atstāt
ķermeni bez iespējas atgriezties ar meditācijas, iekšēja
miera vai iztēles palīdzību. Šī ideja, ko daži reklamē, ir
nepamatota. Pieķeršanās ķermenim ir tik spēcīga, ka no tā
nav viegli izbēgt. Pat ja apzināta apziņa izgaist, nav
iespējams pilnībā pamest ķermeni, kamēr vien zemapziņa
.paliek ar to saistīta

Ja kaut ko vizualizēsiet pārāk intensīvi, šī lieta kļūs par
halucināciju, kurai nebūs nekādas subjektīvas realitātes. Ir
jāsaprot atšķirība starp iztēli un pašizziņu. Dievišķās
pašizziņas – Dieva apziņas tevī – būtisks pierādījums ir
.patiesa un beznosacījumu laime

Ja meditācijā izjūtat pieaugošu un nepārtrauktu prieku,
ziniet, ka savā dvēselē izjūtat Dieva klātbūtni. Tomēr, ja
svētās laimes plūsmā ir pauze vai pārtraukums, tas liecina
par svešu elementu jūsu apziņā, kas ir jāizslēdz, lai atjaunotu
.iekšējo prieku

Garīgajam skolotājam, kurš patiesi pazīst Dievu, ir viena
vēlēšanās: sniegt garīgu vadību tiem, kas to meklē, mudinot
viņus domāt par Dievu un tuvoties Viņam sirdī, dvēselē,

prātā un darbos. Visi, kas rezonē ar Viņu, saņem Dieva
svētības caur Viņu, jo Viņš ir tikai pazemīgs instruments
.Visvarenā Dieva rokās

Cilvēks nevar būt kopā ar Dievu, vienkārši domājot, ka ir
sasniedzis garīgo apgaismību. Pašpilnveidošanās un morāla
pilnveidošanās ir būtiski priekšnoteikumi augstāku stāvokļu
sasniegšanai. Pastāv milzīga atšķirība starp Dieva iepazīšanu
iespējamā veidā un Viņa iepazīšanu reālā veidā. Tikai caur
pazemību, gudrību, sirsnību, tikumīgu raksturu un sirsnīgām
ilgām cilvēks var patiesi iepazīt Dievu. Tieši pazemīgie
.iepazīst Dievu un tos atzīst Dievs

Tie, kas dziļi iedziļinās kosmiskajā apziņā, dabiski attīsta
neparastas garīgās spējas un kontroli pār dabas spēkiem.

Tomēr neviens, kas sasniedz patiesu dievišķo apziņu,
neizmanto savas spējas lielībai un izrādīšanai bez gudrības
.vai apdomības

Gudri cilvēki saprot, ka Dievs ir vienīgais eksistences
spēks, un pazemīgi viņi piedēvē Viņam neparastās dāvanas,
.ko Viņš tiem ir devis

Vai viss esošais nav brīnums? Un vai cilvēks, tikai savas
?eksistences dēļ, arī nav brīnums

Ja cilvēki nav apmierināti ar visiem Dieva radītajiem
brīnumiem, kāpēc svētajiem vajadzētu veikt vēl vairāk
?brīnumu

Dieva taisnīgie svētie neko nedara, ja vien Dievs viņiem
to nelūdz, un dažreiz iemeslu dēļ, kas ir neskaidri un grūti
.saprotami

Es ilustrēšu ar piemēru, kā augstākā apziņa atšķiras no
.zemapziņas apziņas

Augstāka apziņa ir stāvoklis, kurā jūs varat – nomodā un
miegā, pilnībā apzināti – ar gribas spēku un bez jebkāda
.ārēja stimula izraisīt jebkādas sajūtas ķermenī

Zemapziņas iztēles sfērā (sapņu pasaulē) jūs varat
izdzert krūzi karsta piena, bet šī pieredze jums tiek

uzspiesta. Augstākā apziņā jūs varat piedzīvot to pašu vai
.jebko citu ar apzinātas gribas palīdzību
Ja vien cilvēks to nespēj izdarīt, nevajadzētu sevi
maldināt, domājot, ka ir sasniedzis augstākas apziņas
augstumus. Ceļš var šķist garš, bet tūkstoš jūdžu ceļojums
sākas ar vienu soli. Un, kamēr vien cilvēks saglabā
.optimismu, nekādi šķēršļi nevar liegt sasniegt vēlamo mērķi
Miljoniem cilvēku ir savaldzināti ar zemapziņas
brīnumiem, kas atklājas miega laikā. Bet augstākā stāvoklī
jūs varat redzēt vai zināt, ko vēlaties, nevis caur iztēli, bet
gan caur realitāti. Es varu sēdēt šajā krēslā un pārvietot
.savu prātu uz jebkuru vietu un redzēt, kas tieši tur notiek
Dažreiz mācekļi dzīvo zemapziņā, un dažreiz viņi
paceļas uz augstāku apziņu. Un ir daži izredzētie, kas spēj
pārvarēt augstāku apziņu un sasniegt kosmisko apziņu:
.dievišķā gara valstību, kurai nav ne izcelsmes, ne cēloņa
Tīras garīgas apziņas stāvoklī meklētājam nav
nepieciešama iepriekšēja iztēle, lai piedzīvotu lietas. Kad viņi
apvienojas ar kosmisko apziņu, viņu apziņa paplašinās un
saplūst ar katru eksistences atomu, apzināti apzinoties visu
Visumu un visas būtnes. Šī pieredze ir bezgalīgs apziņas
paplašinājums. Tie, kas piedzīvo šo apziņu, jūtas klātesoši
zāles šķiedrās un kalnu virsotnēs, kā arī katrā sava ķermeņa
.šūnā un katrā atomā telpā
Bet kosmiskā apziņa ir arī ārpus tā
Kad cilvēks spēj sajust savu klātbūtni visā eksistencē
Prieks zina arī to, kas slēpjas aiz eksistences
Tas apvienojas ar visaptverošo dievišķo apziņu. Miers lai
.ir ar jums

Ieskats

Ieskats ir līdzeklis, ar kuru mēs varam uztvert Formu pasauli, ko neuztver piecas maņas vai intelekts. Ir taisnība, ka Formu pasaule parādās maņu pasaulē un caur to, un ir taisnība, ka pēdējās zināšana nozīmē arī pirmās zināšana, taču pastāv atšķirība tajā, kā abas tiek iepazītas.

Vai mēs patiesi varam iepazīt juteklisko pasauli visās tās dimensijās tikai ar jutekļu uztveri vai domāšanu? Noteikti nē. Gan dabā, gan mūsu pašu ķermeņos pastāv bezgalīgas patiesības, parādības, likumi un attiecības, kas cilvēcei paliek aizzīmogotas grāmatas un apslēpti noslēpumi. Tātad, kā mēs vispār varam izprast garīgās valstības, kas atrodas ārpus visām domām un jutekļu uztveres?

Ieskats rodas un darbojas dvēselē, savukārt doma rodas no ārpusēs. Ieskats ļauj mums stāties aci pret aci ar patiesību, savukārt doma sniedz mums netiešu tās tēlu.

Ieskats redz patiesību kā pilnīgu veselumu, pateicoties dīvainai un brīnišķīgai saiknei (starp to un patiesību), savukārt prāts strādā, lai sadalītu un fragmentētu patiesību.

Katram cilvēkam piemīt spēja ieskatīties, tāpat kā viņam piemīt intelekts. Un tāpat kā domu var trenēt un pilnveidot, tāpat arī ieskatu var kultivēt un attīstīt. Iesaistē mēs esam pilnīgā saskaņā ar patiesību. Svētlaimes pasaule (ar vienotību skaitlī) un iekšējie likumi, kas pārvalda garīgo pasauli, un mēs esam arī saskaņā ar Dievu

Kā mēs noskaidrojam savu eksistenci? Vai tas ir ar maņu uztveres palīdzību? Vai mūsu maņas informē mūs par mūsu eksistenci un atklāj mūsu esības apziņas avotu? Protams, nē. Esības sajūta nav atkarīga no maņām, kuras nevar apzināti neko

apzināties bez mūsu sākotnējās izpratnes, ka mēs esam daļa no paša maņu procesa.

Vai maņu uztvere un domāšanas process mums saka, ka mēs eksistējam? Noteikti nē, jo prāta dati sastāv no maņu iespaidiem, un tie - kā izrādās - nespēj mums pierādīt, ka mēs eksistējam.

Domāšanas akts nevar sniegt mums eksistences apziņu, jo eksistence ir raksturīga pašam domāšanas procesam. Kad mēs salīdzinām sevi ar ārējo pasauli un mēģinām spriest vai secināt, ka mēs eksistējam, eksistences apziņa ir klātesoša pašā domāšanas un spriešanas aktā. Nemot vērā domāšanas ierobežojumus un maņu nepietiekamību, kā mēs varam zināt, ka mēs eksistējam? Atbilde slēpjas tikai dvēseles ieskatā. Šīs zināšanas ir intuīcijas izpausme. Tās pārsniedz saprātu un maņas, kurām bez ieskata nav eksistences.

Ieskatu ir grūti definēt, jo tā ir tik tuva mums visiem. Katrs no mums to jūt. Vai mēs nezinām, kas ir eksistenciālā apziņa? Tā ir tik pazīstama, ka to ir grūti definēt. Ja jūs kādam jautātu, kā viņš zina, ka eksistē, viņš nespētu atbildēt. Viņš zina, bet nevar to definēt. Viņš varētu mēģināt to izskaidrot un izteikt, bet viņa vārdi nevar paust to, ko viņš jūt sevī. Ieskatam piemīt šī spēja visās tās formās un izpausmēs.

Ceturtā metode, kas paskaidrota citur, balstās uz ieskatu. Jo vairāk mēs tam pievēršam uzmanību, jo labāk mēs iepazīstam Dievu.

Caur ieskatu cilvēks iepazīst Dievu, un tiek izveidota saikne starp juteklisko un ideālo pasauli. Pēdējā tiek uztverta jutekliskajā pasaulē un caur to. Tad sajūtu ietekme izgaist, traucējošās domas izzūd, un mēs iepazīstam Dievu - svētlaimes avotu - un mūsos atplaukst apziņa par Vienu un Visu Vienā. Šī ir

ieskata metode, kas piemīt pasaules praviešiem, dižciltīgajām personībām un gudrajiem.

Trešā metode jeb iepriekš aprakstītā kontemplatīvā metode arī aizved mūs ieskatu pasaulē, kad mēs to uzcītīgi un aktīvi praktizējam, taču tā ir netieša metode un prasa vairāk laika, lai mūsos radītu to, kas notiek caur tiešu ieskatu vai zināšanām.

Tādēļ, caur ieskatu, mēs varam iepazīt Dievu visās Viņa izpausmēs. Mūsu maņas nespēj Viņu mums atklāt, jo tās uztver tikai Viņa ārējo izskatu. Nekāds intelekts vai spriešana nevar patiesi iepazīt Dievu, jo intelekts nevar pārsniegt maņu sniegto informāciju un datus. Tas var tikai organizēt un interpretēt maņu iespaidus.

Kad maņas nespēj mūs tuvināt Dievam, arī intelekts nespēj, jo tas paļaujas uz tām. Tāpēc mums jāvēršas pie iekšējās redzes, lai atklātu Dievu Viņa svētītajā veidolā un citās Viņa izpausmēs.

Tomēr šai intuitīvajai uztverei ir vairāki šķēršļi, piemēram, slimība, garīgs vājums, šaubas, slinkums, materiālas ambīcijas, novirzītas domas un nestabilitāte. Šie šķēršļi ir vai nu iedzimti, vai iegūti, mijiedarbojoties ar citiem. Mūsu iedzimtās tieksmes uz kaitīgām un neveselīgām lietām var pārvarēt ar spēcīgu garīgu piepūli, tāpat kā mēs varam pārvarēt neveiksmes un vilšanos ar gribasspēku. Ar pareizu piepūli un labu cilvēku - tādu, kas veltīti Dievam - sabiedrību mēs varam izravēt sliktos ieradumus no dvēseles dārza un to vietā iestādīt labos.

Ja vien mēs nepavadīsim tos, kas savā dzīvē ir redzējuši, pieskārušies un sapratuši patiesību, mēs, iespējams, nezināsim, kas šī patiesība ir.

Izziņas gars ir raksturīgs ikvienam, un katrs cilvēks šajā pasaulē ir patiesības meklētājs, kas ir

viņa mūžīgais mantojums, un viņš to pastāvīgi meklē, gudri vai muļķīgi, līdz to atrod un pilnībā atgūst.

Vēl nav par vēlu. Tie, kas cenšas, gūs panākumus, un tie, kas neatlaidīgi turpinās, sasniegs savu galamērķi!

Neredzamais cilvēks

Meistars Paramhansa Jogānanda

Pati ideja par cilvēkiem kā būtnēm, kas neredzamas ar neapbruņotu aci, šķiet nedabiska un neloģiska. Mēs katru dienu esam redzami paši sev kā fiziskas būtnes, taču ir daudz veidu, kā mēs atklājam savu slēpto, būtisko dabu.

Piemēram, ja aizverat acis, jūsu ķermenis kļūst jums neredzams. Tad kā jūs zināt, ka eksistējat? Jūs jūtat sava ķermeņa svaru un varat dzirdēt, saost, garšot un just, bet jūs patiesi esat pats tikai domās un sajūtās. Jūs esat slēpts kodols, ap kuru riņķo daudzas domas. Tagad atveriet acis. Jautājums ir: vai jūs esat forma, ko redzat, vai iekšējā būtne, ko jūtat tikai pirms brīža ar aizvērtām acīm?

Redzamajam cilvēkam nav lielas nozīmes. Slēptais "es" jeb dvēsele ir tas, kas patiesi ir svarīgs. Miega laikā jūs neapzināties redzamo cilvēku, bet jūs apzināties sevi, jo, pamostoties, jūs zināt, vai jūsu miegs bija mierīgs un atpūtīgs vai nē. Tāpēc jūsu slēptais "es" ir īsts. Bez šī neredzamā "es" jūsu redzamajam attēlam nebūtu nekādas nozīmes vai nozīmes.

Bez slēptā "es" ķermenis būtu bezvērtīgs, kā nedzīvs līķis vai stingrs karkass.

Slēptais, iekšējais "es" ir patiesais. Tomēr, divainā kārtā, cilvēki nemēģina analizēt šī slēptā "es" dabu! Viņu uzmanība ir pilnībā koncentrēta uz fizisko formu, kuru viņi var viegli aptaustīt un redzēt. Tāpēc viņi pavada savas dienas un naktis, rūpējoties par

savu fizisko ķermeni un tā vajadzībām, nekad neapstājoties, lai padomātu, ka neredzamais iekšējais "es" ir patiesā realitāte.

Fiziskajā ķermenī atrodas gaismas ķermenis ar tādu pašu līdzību. Lai gan cilvēka acīm neredzams, tas ir dvēseles planetārais jeb ēteriskais apvalks.

Cilvēkiem, kuriem ir amputēts pirksts, šķiet, ka tas joprojām būtu tur. Ikviens, kurš ir zaudējis ekstremitāti, pazīst šo sajūtu. Katram ķermeņa orgānam ir slēpts, ēterisks līdzinieks vai analogs. Aiz fiziskās sirds atrodas slēpta sirds, bez kuras redzamā sirds nevarētu pukstēt. Cilvēkiem ir neredzami redzes, dzirdes, smadzeņu, kaulu un nervu orgāni. Šie orgāni, kas ir gaismas un aktivitātes audi, veido cilvēka neredzamo planetāro ķermeni. Planetārais jeb ēteriskais ķermenis ir tieši tāds pats kā redzamais fiziskais ķermenis. Atšķirība ir tā, ka tā gaismas pilnā, vitālā forma ir ārkārtīgi smalka.

Kad ķermenis ir invalīds, nevajadzētu pārliedzināt sevi, ka redze ir zudusi vai ka ir zaudēta roka. Neredzamās acis un rokas joprojām ir klāt. Lai gan fiziskā roka var būt paralizēta, neredzamā roka nav invalīda. Nekad neticiet, ka fizisko orgānu slimība jebkādā veidā ietekmē neredzamos orgānus, jo negatīvas domas neļaus apzinātai dzīvības enerģijai plūst uz fiziskā ķermeņa orgāniem.

Caur vadu plūst elektriskā strāva. Kas ir svarīgāk: vads vai elektrība? Vads pastāv tikai tāpēc, lai caur to varētu plūst elektrība. Elektrības esamība nav atkarīga no vada. Līdzīgi ķermenis pastāv, lai to izmantotu neredzamā būtne, dvēsele, nevis otrādi.

Diemžēl šis slēptais "es" ir piesaistīts ķermenim! Citādi mēs varētu staigāt pa ūdeni, lidot kosmosā un atgriezties ķermenī.

Aizsegtā "es" ēteriskajam ķermenim piemīt maņu uztvere, kas ir daudz spēcīgāka nekā tā fiziskajam ekvivalentam. Cilvēki ir radījuši mašīnas, kas dažos gadījumos ir daudz pārākas par fizisko ķermeni, kuru ierobežo daudzi ierobežojumi. Bet, attīstoties jūsu ēteriskā ķermeņa izpratnei, jūs atklāsiet, ka tas var dzirdēt to, ko auss nedzird, un redzēt to, ko acs neredz. Tas var arī saost, nogaršot un aptaustīt lietas, kas atrodas tālu aiz fizisko maņu sfēras.

Cilvēki vienmēr ir interesējušies par fiziskā ķermeņa lampu, pat neiedomājoties meklēt to slepeno elektrību, kas šo lampu iededz.

Redzamā cilvēka būtne sastāv no sešpadsmit elementiem: ķīmiskām vielām, kuras var iegādāties tirgū! Fiziskajam ķermenim ir maza vērtība tā sastāvdaļu ziņā. Ir pienācis laiks cilvēcei labāk izprast neredzamo cilvēku. Šis slēptais cilvēks ir tas, kuram piemīt spējas, domas un pavadoņi, tas, kurš mīl un domā, un bez viņa fiziskajam ķermenim nepiemīt nekas cits kā ķīmiskie elementi, no kuriem tas ir veidots.

Prāta uzmanības centrā jābūt vērstai uz iekšu, prom no nebrīvē esošās, redzamās cilvēka būtnes.

Fiziskais ķermenis cieš no muguras sāpēm un krampjiem, kā arī ar vecumu nolietojas un sabrūk. Tas pastāvīgi vaimanā, vaid un ilgojas pēc tā vai tā.

Redzamā cilvēka būtne nespēj izturēt spēcīgu, kaulus graužošu kritienu un dažreiz saraujas pat no mazas adatas dūriena.

Neredzamā cilvēka būtne ir neskarta. Viņš ir brīvs un neierobežots. Viņš var kļiedēt visas fiziskā ķermeņa raizes un traucējumus.

Slēptā cilvēciskā būtība mūsos ir mūsu patiesā būtība

Tā būtne, kas slēpjas aiz ķermeņa atomiem, ir dvēsele, kas nemainās, nemainās un nekad nav pakļauta svārstībām vai iznīcināšanai.

Cilvēks varētu domāt, ka viņš ir ķermenis, bet tā nav. Ledus gabalu var izkausēt un pazust no redzesloka, iztvaikojot. Šo procesu var mainīt, kondensējot tvaikus šķidrumā un pēc tam sasaldējot šķidrumu atpakaļ cietā stāvoklī.

Dzīvot tikai fiziskā ķermeņa apziņā ir garīgi kaitīgi, jo ķermenis ir uzņēmīgs pret slimības, ievainojumu, bada un nāves sāpēm. Mēs nedrīkstam pārliecināt sevi, ka esam tikai šis redzamais ķermenis, kas pakļauts sabrukšanai un bojāejai.

Mūsos slēpto cilvēcību nevar nogalināt vai nodarīt pāri. Vai mums nevajadzētu vairāk censties izprast savu nezināmo, mūžīgo dabu?

Paplašinot savas zināšanas par šo slēpto "es", mēs varēsim kontrolēt redzamo cilvēku, kā to dara lielie meistari. Tie, kas izjūt savas svētās spējas un sajūt slēptā, iekšējā "es" klātbūtni, var atrauties no fiziskām ciešanām pat tad, kad redzamais cilvēks ir briesmās un ciešanās.

Kāds ir ceļš uz šādas suverenitātes sasniegšanu?

Vairāk laika jāpavada apceres un miera mierā. Sākumā tas var šķist nevēlami, jo dzīvojot ar apzinātu ķermeņa apziņu un pārmērīgu identificēšanos ar tā sajūtām, ir grūti domāt par kaut ko citu, kā vien par savām nebeidzamajām raizēm, vēlmēm un vajadzībām. Taču cilvēka apziņā pavērsies jauna dimensija, kad cilvēks apliecinās savu garīgo identitāti un pārliecināsies, ka viņš patiešām ir radīts pēc Dieva tīrā tēla, ka viņa dzīvību nekādā veidā nevar iznīcināt un ka viņš pats ir apslēptā, mūžīgā būtne.

Ka neredzamā cilvēka būtne ir veidota pēc Dieva tēla, brīva kā dievišķais gars. Redzamajā cilvēkā slēpjas visi pasaules ierobežojumi un nepatikšanas. Tiklīdz mēs apzināmies savu ķermeni, mēs esam saistīti ar tā ierobežojumiem. Tāpēc lielie māca mums aizvērt acis un atgādināt sev - caur meditāciju par slēpto sevi -, ka mēs neesam saistīti ar ķermeņa ierobežotajām fiziskajām spējām.

Es bieži esmu ar lielu ticību un pārliecību apgalvojis: "Mani neierobežo mans fiziskais ķermenis. Lai kur es vēlos doties, es tur esmu nekavējoties."

Jūs varētu teikt: "Tā ir tikai ideja." Labi. Bet kas ir ideja? Viss, ko redzat sev apkārt, ir konkrēta ideja. Jūs neko nevarat iedomāties bez domām. Doma pati par sevi ir neredzama, tomēr tā padara visu, ko mēs redzam, reālu. Tātad, ja jūs varat kontrolēt savas domas, jūs varat padarīt visu redzamu un redzēt visu, izmantojot savas garīgās koncentrēšanās spēku.

Kad jūs intensīvi un dziļi koncentrējat savu prātu, jūs varat ar savu prāta aci redzēt to, par ko domājat, tāpat kā jūs to redzētu ar savām fiziskajām acīm. Neredzamas domas var pārveidoties redzamā pieredzē.

Ja aizverat acis, jūs nevarat redzēt savu ķermeni, tomēr tas jums paliek reāls. Tad kāpēc jūs domājat, ka slēptais "es" ir nereāls tikai tāpēc, ka jūs to nevarat redzēt?

Meditācijā jūs ieskatāties tumsā aiz aizvērtām acīm un koncentrējat savu prātu uz slēpto sevi vai dvēseli sevi.

Praktizējot pašdisciplīnu un vēršot savu prātu uz iekšu saskaņā ar zinātniskajām meditācijas metodēm, ko sniedz jūsu garīgais celvedis, jūs pakāpeniski garīgi augsiet. Jūsu meditācijas kļūs dziļākas, un jūsu neredzamais "es" - Dieva garīgais tēls jūsos - kļūs

jums reāls. Šajā svētlaimīgajā pašizziņas atmodā ierobežotā fiziskā apziņa, kas kādreiz bija tik reāla, kļūst nereāla, un jūs saprotat, ka esat atklājis savu patieso, neuzvaramo "es" un apzināties tā vienotību ar Dievu.

Jūs arī sapratīsiet, kā neredzamā cilvēka būtne ir saistīta ar fizisko ķermeni ar pieķeršanās palīdzību, kas ir mentālas un emocionālas saites un vēlmes pēc konkrētām lietām zemes līmenī.

Bet, kad ar dziļu meditāciju jūs varat atraisīt vai pārraut šīs važas, jūs atbrīvosieties un zināsiet, ka esat Dieva attēls. Meklējiet neredzamo cilvēku, kas ieslodzīts fizisko un materiālo sajūtu mežā.

Ja tu kaut vienreiz iepazītu šo neredzamo cilvēku, tu saprastu, ka fiziskais ķermenis ir viņa ārējais apvalks un ka viņam ir gan gaismas ķermenis, gan iekšējais intelektuālais ķermenis, un tu arī saprastu, cik dīvaina būtne tu esi!

Koncentrējiet savas domas uz šo neredzamo "es". Redzamā cilvēka būtne ir ilūzija un malds. Iekšējais jeb neredzamais "es" ir patiesais. Kad jūs to sapratīsiet, jūs zināsiet, ka neesat miesa un asinis, bet gan slēptais "es", kas ir ārpus sabrukšanas un iznīcības.

Tu esi dvēsele, un dvēsele nemirst! Nedomā, ka kaps ir tavas beigas. Kad fiziskais ķermenis nomirst, dvēsele pāriet uz citu eksistences līmeni. Nekas patiesi netiek iznīcināts. Ķermeņa sākotnējā forma vienmēr ir klātesoša ēterā.

Cilvēki jūt, ka viņu aizgājušie mīļie ir aizgājuši uz visiem laikiem, jo viņiem trūkst garīgās koncentrēšanās spējas, lai redzētu viņus viņu caurspīdīgajās formās ēteriskajā pasaulē, kur viņi mīt. Vienmēr pārdomājiet šīs patiesības un atkārtojiet sev - ja jūs interesē šīs lietas: "Es esmu Dieva gaismas

radīts. Es esmu mūžīgs un vienmēr klejoju Dieva valstībā."

Tu esi tā apslēptā būtne, kuru nāve nevar aizskart un nelaime nevar ietekmēt, un tu tāds paliksi visu mūžību. Tad kāpēc tu neapzinies savu nemirstību tagad?

Mūsu fiziskās acis maldina mūs, liekot domāt, ka šī duālā pasaule ir īsta. Atveriet savu garīgo aci un ieraugiet savu neredzamo formu. Kad jūsu garīgā acs atvērsies iekšējā klusuma mierā, slēptais kļūs redzams.

Kad tu domā, sapņo un esi dziļi koncentrējies, tu esi persona, kas paliek apslēpta no redzesloka. Šī persona ir īstā, un redzamā persona ir tikai tās ēna.

Aizmirstiet ēnu un atcerieties īsto lietu

Esi viens ar neredzamo cilvēku

Visas radības Kunga tīrais attēls!

Miers lai ir ar tevi

Iepazīstinām ar kosmisko apziņu

Kosmisko apziņu nevar sasniegt, kamēr pastāv pat neliela intelektuāla trīce vai neliels garīgās trauksmes vilnis. Zinātniskās meditācijas metodes ievērojami uzlabo garīgās koncentrēšanās kvalitāti un spēju kontrolēt savas domas, tādējādi ietaupot gadiem ilgu bezjēdzīgu klejošanu zemapziņas valstībā. Mēs nenoliedzam zemapziņas lietderību kā atmiņu krātuvi un kā miega un sapņu valstību. Tomēr šī valstība var būt šķērslis meditācijai, un tai piemīt savs pievilcības spēks tiem, kuriem ir nosliece uz fantāzijām un tieksmi sazināties ar garu pasauli, ieejot iztēles halucināciju valstībā, kurām nav realitātes vai garīgas vērtības un kuras daudz neatšķiras no parastajiem sapņiem naktī. Zinātniskās

meditācijas metodes, papildus personīgajai piepūlei, paceļ prātu līdz cildenam sevis izzināšanas un harmonijas ar Dievu stāvoklim.

Jāizvairās no tās sfēras, kas mudž no iluzoriskām, iedomātām pieredzēm, kuras daži kļūdaini uzskata par garīgām, bet kuras nebūt nav garīgas. Patiesas garīgās pieredzes un patiesu patiesības izpratni nevar sasniegt, nekoncentrējot prātu uz Dievu. Kontemplatīvā koncentrēšanās ir pilnīgas garīgās absorbcijas un pilnīgas apziņas klusuma stāvoklis. Eksistences daba ir kustība, savukārt gara daba ir klusums vai nekustīgums. Tāpēc koncentrēšanās ir būtiska svētai harmonijai. Pašizziņas stundās mācītās koncentrēšanās un meditācijas metodes un mākslas noved pie pilnīgas cilvēka apziņas saskaņošanas ar dievišķo apziņu.

Pasaules ceļš ir daudz sludināt un maz pielietot praksē. Jūs varat simtiem reižu dzirdēt lekciju par medu, bet jūs nezināsiet tā garšu, kamēr to nenogaršosiet. Līdzīgi jebkuras mācības patieso vērtību var novērtēt tikai ar praksi. Mums jāpielieto un jādzīvo pēc praviešu un lielu personību mācībām. Tad viņu patiesības kļūs par mūsu patiesībām, un mēs sapratīsim, ka patiesību var pierādīt un demonstrēt, un ka tā ir universāla. Kad mēs staigājam patiesības gaismā, lai kāda būtu mūsu ticība vai ceļš, Dievs pieņems mūsu darbu un ieklaus mūs Savu izredzēto vidū.

Pa patiesības ceļu jāiet ar sirsnību un nelokāmību. Atceries, dārgais meklētāja, ka starp miljoniem cilvēku tikai daži patiesi meklē Dievu. Un pat starp šiem meklētājiem tikai neliela daļa neatlaidīgi turpina ceļu līdz galam. Bet tas, kurš neatlaidīgi iet uz ceļa,

iepazīs Dievu. Kamēr vien viņu sirds ir pie Dieva, viņi sasniegs savu vēlamo mērķi, lai cik reižu viņi pakluptu un kristu. Kamēr vien viņu nodomi ir tīri un motīvi ir tīri, viņiem nav no kā baidīties, un viņi arī neskumst.

Tādēļ mums jādara viss iespējamais, lai Dieva kontemplācija kļūtu par dzīvu pieredzi mūsu dzīvē. Sirsnība ticībā ir būtiska un neaizstājama prasība, jo vienkārša izlikšanās tikai palielina cilvēka augstprātību un attālina no patiesā mērķa.

Es ceru, ka Visvarenais Dievs ieņems pirmo vietu jūsu dzīvēs un ka jūs Viņu nekad neaizmirsīsiet, pat ne uz mirkli. Lai jūs neapmierināties ar šīs pasaules īslaicīgajiem priekiem, bet gan padariet Dievu par savu svētīto galamērķi un galveno mērķi dzīvē. Aiz ierobežotā ķermeņa slēpjas bezgalīgais Absolūts. Es nerunāju par garīgām lietām, ja vien nejūtu Dievu ar sevi un ka esmu pilnīgā saskaņā ar Viņu. Un, kad es runāju no šīs apziņas, es zinu, ka mani vārdi ir piesātināti ar patiesības garu un ka visi patiesie meklētāji sajutīs manu teiktā patiesību.

Ir tādi, kas jauc faktus ar ilūzijām, uzstājot, ka fakti ir mīti un ilūzijas, bet ilūzijas ir fakti un gaismas, kas spīd tumsā.

Spēja koncentrēties ir neaizstājama garīgajā ceļā progresam un garīgai izaugsmei. Bez garīgas koncentrēšanās cilvēks nekad nevar atrast Dievu. Mums jāiemācās aizvērt apziņas logus, lai novērstu citu zemes balsu un uzmanības novēršanas iekļūšanu.

Kad apziņa ir kalibrēta un garīgi noregulēta, tiek sasniegta pieredzes saikne, un meklētājs sajūt dievišķo klātbūtni. Dievs vienmēr un mūžīgi ir ar cilvēci un visur. Tomēr nespēja uztvert Viņa klātbūtni

izriet no prāta aizraušanās ar daudzām tīri pasaulīgām lietām. Koncentrēta uzmanība jeb meditācija uz Dievu ir instruments, kas ļauj mums sajust Viņa tuvumu. Šim nolūkam sufi nepārtraukti atceras Dievu, atkārtojot Viņa vārdu (piemēram, "Nav cita dieva kā vien Dievs" vai "Ak, dzīvais, ak, pašpastāvošais"), līdz visa viņu būtība ir absorbēta šī vārda nozīmē. Tad viņu apziņa viegli pāriet uz garīgo dimensiju, un viņi piedzīvo garīgas ekstāzes stāvokļus, kas līdzīgi tiem, ko jogi piedzīvo dziļā meditācijā. Garīgā pieredze ir viena, neskatoties uz dažādajiem tās sasniegšanas līdzekļiem.

Dievs nav tālu no cilvēces. Tieši cilvēce apzināti distancējas no Dieva caur savām domām un rīcību. Kad meditācijā uztverat patiesu garīgo gaismu, mēģiniet to aptvert un sajust, ka atrodaties tajā: vienoti ar to. Dievs ir šīs gaismas sirdī - gaisma pēc gaismas. Un, jo tuvāk jūs tuvojaties šai svētītajai gaismai, jo tuvāk jūs tuvojaties Dievam.

Dievišķās gaismas atšķirīga pazīme ir tā, ka tās redzējumu vienmēr pavada tūlītēja un intensīva svētlaimes vai prieka sajūta, kas caurstrāvo katru atomu katrā ķermeņa šūnā un katrā audā. Šī svētlaimes sajūta nav ilūzija; drīzāk daži ir grūti izturēt garīgās ekstāzes intensitāti, jo prāts un ķermenis pie tās nav pieraduši. Šī ekstāze ir galvenais mērķis, un svētīgi ir tie, kas nogaršo tās nektāru, jo viņi ir dzēruši no dzīvības ūdens avota.

Jo lielāku mieru cilvēks izjūt, koncentrējoties, jo dziļāka un veiksmīgāka būtu viņa meditācija par Dievu. Ja laiks, kas pavadīts, lasot garīgās grāmatas, tiktu veltīts meditācijai, gan garīgais, gan garīgais progress būtu daudz lielāks. Nopietni meklētāji

samazina miega laiku un velta vairāk stundu meditācijai, jo atpūta, ko viņi piedzīvo meditācijā, ir simtreiz uzmundrinošāka un atsvaidzinošāka nekā miegs.

Ja vien cilvēks nespēj apklusināt balsis savā apziņā, viņš nevar sasniegt Dievu. Tāpēc pravieši un svētie meklēja patvērumu alās, kalnos un mežos. Ir steidzama nepieciešamība atkārtoti iegremdēties iekšējā klusumā, praktizējot koncentrēšanos un meditāciju, un tad tiks atrasts liels miers un dziļa laime. Kā teikts gudrības tekstos:

Tam, kurš ir brīvs no atjaunotām vēlmēm un ilgām pēc mantām, kurš kontrolē savu sirdi un prātu (savas emocijas un domas) un meklē klusu vietu, vienmēr jācenšas apvienoties ar universālo garu.

Tāpat ir nepieciešama lielāka kontemplatīvā klusuma prakse pielūgsmes vietās. Mums vajadzētu mazāk runāt un vairāk meditēt. Manas garīgās apmācības laikā Indijā mans skolotājs Šrī Juktisvars mums nolasīja tikai vienu lekciju reizēm. Lielākoties mēs sēdējām ap viņu klusumā un dziļā koncentrācijā.

Patiesam garīgajam ceļvedim piemīt vairāk nekā tikai rakstiskas zināšanas. No viņa mēs varam mācīties gudrību un monoteistiskas zināšanas, jo viņš zina un zina, ka zina, jo viņš zina patiesību sevī un nav tikai lasījis grāmatas.

Telpa ir sadalīta divās daļās jeb aspektos. Radišana ir viens telpas aspekts, bet otrā aspektā ir tikai Dievs, kur radišanas vispār nav. Tā ir tumsas valstība, kas nav tumša, un gaismas valstība, kas nav spīdoša. Tur, kur neuzlec saule, nespīd mēness un nedeg uguns, tur ir mūžīgā, nezūdošā Dieva mājvieta.

Šī dualitāte attiecas arī uz cilvēka apziņu. Cilvēkam ir divi aspekti: viens redzams un otrs neredzams. Ar atvērtām acīm jūs uztverat manifestēto eksistenci un redzat sevi tajā. Ar aizvērtām acīm jūs neredzat neko citu kā vien tumšu tukšumu. Tomēr jūsu apziņa paliek ļoti uztverama un aktīva. Ja ar dziļu kontemplāciju jūs varat iekļūt tumsā aiz aizvērtām acīm, jūs uztversiet gaismu, no kuras izstaroja visa radība. Garīgas ekstāzes stāvoklī apziņa pārsniedz manifestēto gaismu un nonāk universālās apziņas valstībā, kas pastāv aiz visām radības formām un veidoliem. Šī apziņa pārspēj visu maņu uztveri. Kas attiecas uz tās būtību, svētlaimi un ar to saistītajiem stāvokļiem, ir grūti tiem precīzi dot savu pienācīgo aprakstu, jo tie pieder pie garīgās dimensijas, ko cilvēki reti apmeklē, neskatoties uz tās patiesības esamību un tās esības patiesumu.

Dievs mums ir devis iespēju savā apziņā izjust pašu veidu, kā darbojas Visuma likumi. Šo bezformas apziņas stāvokli, ko var uztvert pat ar aizvērtām acīm, var salīdzināt ar bezgalīgo valstību (tumsa bez tumsas) un (gaisma bez apgaismojuma), kur Dievs eksistē neatkarīgi no jebkādām formām, atribūtiem un dualitātēm, kas raksturo Viņa materiālo radību. Šajā bezgalīgajā mūžības plašumā ārpus radības vienīgais Dievs eksistē absolūtas svētlaimes apziņā, pastāvīgi klātesošs, apzinīgs un atjaunots. Šo apziņu ir grūti aprakstīt un salīdzināt, jo tā ir pilnīgi unikāla. Šajā mūžības valstībā, kur valda Absolūtais un Bezgalīgais, nav nekādu pasaulu vai radību. Bet kosmosa otrā pusē Dievs visu - visu radību - sajūt Sevī.

Neredzamā valstībā atrodas Visumu fabrika. Kāds astronoms atzīmēja, ka kosmos ir patiesi

pārsteidzošs; viss no tā izplūst un tajā izšķīst. Tātad, kur pazūd atomi, to sastāvdaļas un veselas pasaules?

Ikreiz, kad matērija šķiet pievilcīga un pavedinoša, aizveriet acis. Ieskatieties sevī un pārdomājiet dzīvības avotu. Jūs varbūt neko neredzat un neko nejūtat, bet visas redzamās lietas izplūst no šī neredzamā avota. (Un gaismā spīd tumsā) (Debesu un zemes gaismas). Ja jūs turpināsiet ieskatīties tumsā ar klusu, dziļu koncentrēšanos, jūs atradīsiet to lielo gaismu, jo aiz tumsas slēpjas garīga apziņa, un aiz tumsas atrodas citas valstības. (Mana tēva mājā ir daudz savrupmāju) (Un pēcnāves mājas ir labākas, un cik lieliskas mājas taisnīgajiem!)

Universālais Prāts eksistē tieši ārpus telpas. Ārpus cilvēka apziņas slēpjas Dieva apziņa. Pietiek ar šo Viņa klātbūtnes nezināšanu. Mums ir jātrauc un jākuļ tumsa ar kontemplācijas palīdzību un jāapstājas, kamēr neatrodam Viņu. Tur, bezgalīgajā Absolūtā, ir neskaitāmas uztveres, neskaitāmas iekšējās vīzijas un risinājumi visām dzīves problēmām.

Patiesības, ko esmu sapratis, izmantojot pašanalīzi, atklāj fizioloģiskos likumus, kas zinātniski atklāti ar citiem līdzekļiem. Kad aizveru acis, redzu caurspīdīgās dzīvības straumes, kas plūst caur manu ķermeni. Nedomājiet, ka esat viens mierā, ko piedzīvojat. Dievs ir ar jums, un nav pamata domāt, ka Viņa nav. Gaiss ir piepildīts ar mūziku, ko uztver uztvērēji. Tāpat ir ar Dievu. Viņš ir ar mums katrā mūsu eksistences brīdī. Bet, lai uztvertu Viņa klātbūtni, mums jāpraktizē dziļa meditācija. Mums nevajadzētu ļaut plakstiņiem aizvērties miegā, pirms neesam saņēmuši pat mazāko zīmi, ka Dievs ir ar mums; tikai tad mēs varam gulēt cieši un mierīgi. Un

jūs, kas ilgojaties un ilgojaties, uzmanīgi ieskatieties tumsā, līdz atklājat tās brīnumainos noslēpumus.

Reiz ap četriem pēcpusdienā es sēdēju savā bibliotēkā, kad pēkšņi mana elpa pazuda un manas ekstremitātes sastinga. Es atklāju, ka esmu nāves procesa liecinieks. Elpa un kustība atstāja manu ķermeni, tomēr es paliku pie samaņas. Tā bija brīnišķīga pieredze. Es redzēju savu ķermeni un visu dabu kā kustīgus kosmiskus attēlus, kas sastāv no dievišķas gaismas. Un es priecīgi iesaucos: "Nav nāves, mans Dievs! Visa šī pasaule ir tikai kustīgu attēlu galerija!"

Valdnieks, sēžot savā krēslā vai tronī, var teikt: "Es esmu paklausīgais kungs, galvas paklanās man." Bet lai nāve sper šim paklausīgajam kungam vienu no saviem liktenīgajiem sitieniem, un viņš kļūs par pagātni.

Mani draugi, patiesais ķēniņš ir tas, kurš mīl Dievu, jūt Viņa klātbūtni visā radībā un rūpējas par citiem tāpat kā par sevi. Pat nāve neradīs viņam paniku vai bailes, jo viņš to uzskata par pāreju uz Dieva valstību (kur viņi mājās mūžīgi).

Ir trīs veidi, kā paplašināt cilvēka apziņu līdz kosmiskajai apziņai. Pirmais ir sociālais ceļš, kurā mēs atmetam no savām dvēselēm egoismu un esam pilnībā gatavi palīdzēt cilvēkiem un kalpot tiem, kam tā nepieciešama. Mums jābūt lojāliem un uzticīgiem saviem draugiem un jājūt mīlestība pret ikvienu. Dievs mums ir devis ģimenes, lai mēs varētu paplašināt savas apziņas robežas, izrādot patiesas rūpes par citiem un strādājot viņu labā. Ģimenes dzīvē mēs mācāmies mīlestību un upurēšanos savu mīloto labā, un tādējādi mēs sasniedzam zināmu

apziņas paplašināšanos. Bet ar to nepietiek. Mīlestība, kas ierobežo sevi šaurā lokā, kļūst ierobežota un nespējīga paplašināties. Kad tā kļūst bezpersoniska, tās loks paplašinās un tās tvērums paplašinās. Šāda veida mīlestība ir jākopj, un mums jācenšas dot ikvienam tādu pašu mīlestību, kādu jūtam pret savu ģimeni un mīļajiem, strādājot citu labā tāpat kā mēs strādājam sevis labā (Dievs mīl tos, kas dara labu). Šis ir sociālais ceļš, lai sasniegtu kosmisko apziņu - kalpošanas un mīlestības ceļš.

Dievs mūs mīl vienādi kā vienu lielu kosmisku ģimeni un sagaida, ka mēs mīlēsim viens otru. Ja mēs mīlam, mēs jūtam laimi; ja mēs nemīlam, mēs sevi sodām ar sāpēm un ciešanām.

Pasaules domāšanai ir jāmainās. Mēs visi esam tādi, jo mūsu patiesā daba pēc savas būtības ir visaptveroša.

Es gūstu prieku, dodot citiem, un vislielāko laimi izjūtu, vērojot viņu laimi. Kad mēs mīlam citus un izjūtam viņiem empātiju, mēs atklājam, ka visa eksistence reaģē uz mums. Pravieši un dižas personības ir parādījušas mums ceļu uz kosmiskās apziņas sasniegšanu. Lūk, kā mums vajadzētu labprātīgi dot mīlestību, kalpot un līdzjūtību.

Cilvēks ar universālu apziņu ir laimīgs cilvēks. Viņš neierobežo savu mīlestību ar dažiem izredzētajiem, izslēdzot visus pārējos no sava pieķeršanās un līdzjūtības loka. Tā mums vajadzētu uztvert visu pasauli kā savu ģimeni. Šī apziņa vienmēr ir ar mani, un es jūtu, ka visi pieder man. Cilvēks ar universālu apziņu mīl visus cilvēkus tāpat kā savus brāļus, māsas, vecākus un draugus.

Otrais ceļš uz kosmisko apziņu ir caur pašdisciplīnu. Nedrīkst kļūt par pārmērību upuri. Baudīt lietas ir labi, bet sirdij un dvēselei nevajadzētu tām pieķerties. Tiem, kas vēlas paplašināt savas apziņas robežas, jābūt brīviem domās un rīcībā, laipniem, maigiem un patīkamiem, pašdisciplinētiem, jākontrolē savas vēlmes, jāizvairās no verdzības kaitīgiem ieradumiem un jārīkojas saskaņā ar saviem pamatotajiem uzskatiem, kas ir morāli un ētiski pamatoti. Lai sasniegtu kosmisko apziņu, ir svarīgi kultivēt paškontroli un pārvarēt karstuma un aukstuma, prieka un depresijas, veselības un slimības dualitātes.

Mums viss jāiztur bez satraukuma vai psiholoģiskiem traucējumiem. Tas, kurš nepiesienas šīs pasaules saitēm, neļauj nevaldāmām emocijām sevi mētāt vai ietekmēt viņa garīgo mieru, tam piemīt patiesa izpratne un dziļa gudrība. Trešā metode ir metafiziskā. Meklētājam ir jāatbrīvojas no ķermeņa ierobežojumiem ar pareizu kontemplāciju, lai ieskatītos augstākajos apziņas horizontos un pieskartos to dimensijām. To var panākt, tikai nomierinot domu virpuli, kas plosa dvēseles ezeru, radot tajā viļņus un nemieru. Kad disharmoniskās domas norimst, ūdens virsma nomierinās, un debesis un viss, kas tajās ir, atspoguļojas skaidrībā un tīrībā.

Ja ūdens tvertnē ievietoja noslēgtu ūdens pudeli, pudeles saturs paliek atdalīts no apkārtējā ūdens. Bet, ja noņemat plombu, ūdens pudelē sajaucas ar ūdeni tvertnē. Līdzīgi parastie cilvēki attālina Dievu no savas dzīves, jo viņu apziņas trauku bloķē neziņa. Bet, kad plombējums tiek noņemts ar pareizu meditāciju, meklētājs piedzīvo Dieva mieru gan

ķermeņa iekšienē, gan ārpus tā. Pieaugot meditācijai, miers aug un garīgais prieks atjaunojas.

Dievs ieskauj cilvēci no visām pusēm, bet viņi Viņu neuztver. Viņi nevar sajūst Viņa patieso klātbūtni sevī un ap sevi, ja vien viņi nenoņem neziņas aizbāzni vai plīvuru un neiegremdē savu apziņu Viņa svētajā apziņā.

Ja cilvēks noslīkst materiālo vēlmju jūrā, viņš noslīks, bet, ja viņš noslīkst Dieva okeānā, viņš dzīvos mūžīgi mūžos.

Un, kad jūs atradīsiet Dievu, mani draugi, jūs jutīsiet patiesu un ilgstošu apmierinājumu.

Cilvēku draudzība var izjukt un tikt pārrauta, bet Dievs tevi nepametīs

Pat ja visi tevi pametīs un atstās, kamēr Dievs būs ar tevi, viss būs tavs.

Miers, žēlastība un Dieva svētība lai ir ar jums

Joga un augstāka uztvere

Joga ir zinātnisku metožu kopums cilvēka dvēseles atkalapvienošanai ar Dievišķo. Mēs esam cēlušies no Dieva un mums jāatgriežas pie Viņa. Mēs esam šķietami atšķirti no Viņa un mums apzināti jāatjauno sava vienotība ar Viņu. Joga māca mums, kā pārvarēt atšķirtības ilūziju un apzināties savu vienotību ar Dievu. Angļu dzejnieks Miltons rakstīja par cilvēka dvēseli un to, kā tā var atgūt savu svētlaimi. Šis ir jogas galvenais mērķis: atgūt zaudēto garīgās apziņas paradīzi, caur kuru cilvēce zina, ka tā bija un vienmēr paliek .vienota ar Dievišķo Garu

Reliģijas patiesajiem pamatiem jābūt zinātnei, ko var pielietot visi meklētāji, lai sasniegtu vienīgo Dievu. Joga ir šī zinātne

Ir steidzami nepieciešama zinātniskāka pieeja reliģijai.

Dažādās stingrās doktrīnas ir sašķēlušas cilvēkus, pat ja māja, kas ir sašķelta pati pret sevi, nevar pastāvēt. Tādējādi dažādu sektu un reliģiju vienotību var panākt tikai tad, kad šo reliģiju sekotāji un praktiķi sasniedz patiesu iekšēju izpratni par Dievu. Tikai tad mums būs patiesa brālība starp cilvēci Dieva tēva vadībā

Visas lielās pasaules reliģijas runā par nepieciešamību atrast Dievu un cilvēces brālību, un to mācībās ir ietverti morāli pamati un ētikas principi. Kas tad rada atšķirības un šķelšanos starp šīm reliģijām? Tas ir akls fanātisms cilvēku prātos. Mēs nevaram sasniegt Dievu, koncentrējoties uz doktrinālu stingrību, bet gan caur faktiskām zināšanām par dievišķo garu. Kad cilvēki sapratīs universālās patiesības, kas veido dažādu reliģiju būtiskos pamatus, visas ar reliģisko fanātismu saistītās grūtības izzudīs. Visi cilvēki ir mana ģimene un mani mīļie, un tāpēc es pielūdzu Dievu visos tempļos, kas uzcelti Viņa godam

Mums jāsāk veidot globālu vienotību, kuras paraugs ir Visu Reliģiju Tempļa (Visu Reliģiju Tempļa) koncepcija, respektējot visas reliģijas, kas aicina pielūgt Dievu un vada savus sekotājus pie Viņa. Šādi tempļi, kas veltīti vienīgajam Dievam, kuru pielūdz visas reliģijas, ir jābūvē visur, un es paredzu, ka tas notiks nākotnē. Austrumu un Rietumu cilvēkiem uz visiem laikiem ir jānojauc un jāiznīcina šaurās, mākslīgās barjeras Dieva namos. Cilvēkiem sasniedzot pašizziņu caur jogu, viņi sapratīs, ka viņi visi ir Dieva mīļēti un izredzēti

Šī garīgā savienība ir redzama diženajos, kuriem piemīt pašizziņa. Aklie nevar vadīt aklo. Tikai garīgais skolotājs,

kurš patiesi pazīst Dievu, var patiesi nodot dievišķās zināšanas citiem. Lai atgūtu savu dievišķību, ir nepieciešams šāds apgaismots skolotājs. Ikviens, kurš seko patiesam skolotājam vai garīgajam ceļvedim, kļūst līdzīgs viņiem, jo šāds apgaismots cilvēks strādā, lai paceltu mācekli līdz viņa paša pašizziņas līmenim. Kad atradu savu cienījamo skolotāju, apņēmos viņam līdzināties visos veidos: novietot Dievu vienu pašu savas sirds tronī un dalīties Viņa svētībā ar citiem.

Gudrie saka, ka, lai iegūtu dziļākās zināšanas, cilvēkam jākoncentrē savs skatiens un uzmanība uz viszinošo garīgo aci.

Dziļā koncentrācijā pat ne-jogs sarauc pieri. Šis pats punkts ir fokusa centrs un aplūveida acs atrašanās vieta, kas ir arī logs uz garīgo ieskatu. Šī ir īstā "kristāla bumba", kurā jogs ieskatās, lai izprastu Visuma noslēpumus. Tie, kas sasniedz pietiekamu dziļumu savā koncentrācijā, spēs iekļūt caur šo "trešo" aci un uztvert Dievu. Tāpēc patiesības meklētājiem ir jāattīsta spēja atbrīvot savu apziņu un uztvert caur šo trešo aci. Jogas prakse palīdz māceklim atvērt vienīgo intuitīvās apziņas aci.

Ieskats jeb tiešas zināšanas nebalstās uz nekādu sensoru informāciju. Tāpēc to bieži sauc par intuitīvām spējām (sesto maņu). Ikvienam piemīt šī sestā maņa, taču lielākā daļa cilvēku nestrādā pie tās attīstīšanas. Tomēr gandrīz ikvienam ir bijusi intuitīva pieredze. Varbūt viņiem ir sajūta, ka kaut kas tūlīt notiks, un tad tas notiek, neskatoties uz jebkādu sensoru pierādījumu neesamību.

Ir svarīgi kultivēt tiešu, iekšēju ieskatu jeb pašizziņu, jo tas, kurš patiesi pazīst Dievu, ir pārliecināts par sevi. Viņi zina, un viņi zina, ka zina. Mums jābūt tikpat pārliecinātiem par Dieva klātbūtni kā par vīgu vai vīnogu garšu. Es uzņēmos uzdevumu iepazīstināt citus ar Dievu tikai pēc tam, kad

mans skolotājs man parādīja ceļu uz pilnīgu harmoniju ar Viņu, un pēc tam, kad es biju pieredzējis Viņa klātbūtni un .apzināties Viņa eksistenci sevī

Rietumi vienmēr ir bijuši aizņemti ar grandiozu baznīcu un katedrāļu celtniecību pielūgsmei, taču šīs masīvās un krāšņās celtnes reti palīdz tiem, kas meklē Dievu, Viņu atrast. Austrumos uzmanība tiek pievērsta dievišķu zināšanu cilvēku audzināšanai. Tomēr šie apgaismotie indivīdi ne vienmēr ir pieejami garīgajiem meklētājiem, jo viņi bieži vien paliek attālās un noslēgtās retrītos. Tāpēc garīgie centri ir būtiski, kur cilvēki var izjust dievišķo klātbūtni, un apgaismoti skolotāji var viņiem palīdzēt. Kā var iegūt dievišķas zināšanas no skolotāja, kurš nepazīst Dievu? Mans skolotājs pārlicināja mani par nepieciešamību iepazīt Dievu, pirms mēģināt runāt par Viņu citiem, un mana sirds ir pārpildīta ar pateicību par viņa vadību. Patiesi, viņš bija !viens ar Dievu

Dievs vispirms ir jāuztver fiziskajā ķermenī, un katram meklētājam katru dienu vajadzētu pilnveidot savas domas, uz savas dvēseles altāra novietojot nevainīgus, smaržīgus tīras, svētas mīlestības ziedus. Tas, kurš atrod Dievu sevī, uztvers arī Viņa klātbūtni katrā templī, baznīcā, mošejā, .svētnīcā un pulcēšanās vietā, kurā viņš ienāk Joga pārveido teorētisko teoloģiju praktiskajā pieredzē Mīlēt Dievu no visas sirds nozīmē novērst prātu no maņām un veltīt to Dievam. Meditācijā visa savas būtības uzmanība ir jāvelta Dievam. Katram Dieva meklētājam ir jāiemācās koncentrēt savu prātu. Lūgšana, kas tiek teikta, kamēr prāts vienlaikus ir aizņemts ar citām lietām, ir nepatiesa un Dievam nepieņemama. Jogas skolotāji saka, ka, lai atrastu Dievu, vispirms Viņš ir jāmeklē ar visu prātu un .pilnībā koncentrējot domas

Daži apgalvo, ka indieši ir piemērotāki jogas praktizēšanai nekā citi un ka joga nav domāta visiem. Tas neatbilst patiesībai. Daudzi cilvēki mūsdienās var praktizēt jogu vairāk nekā indieši, jo zinātnes sasniegumi ir nodrošinājuši cilvēcei pietiekami daudz brīvā laika. Austrumiem ir jāizmanto vairāk Rietumu progresīvo tehnoloģiju, lai padarītu dzīvi vieglāku un piepildītāku, un Rietumiem vajadzētu mācīties no Austrumiem praktiskās, metafiziskās jogas metodes, lai ikviens varētu atrast ceļu pie Dieva. Joga nav reliģiska sekta, bet gan universāla, praktiska un piemērojama zinātne, ar kuras palīdzību mēs varam .atrast Dievu

Joga ir domāta visiem: gan rietumniekiem, gan austrumniekiem. Nevar apgalvot, ka telefons nav paredzēts Austrumiem tikai tāpēc, ka tas tika izgudrots Rietumos. Līdzīgi arī Austrumos attīstītās jogas prakses nav paredzētas .tikai Austrumiem, bet gan nāk par labu visai cilvēcei

Neatkarīgi no tā, vai cilvēks ir dzimis Indijā vai jebkur citur pasaulē, viņš kādu dienu mirs. Bet cilvēks var pazust Dievā katru dienu, pat ja tikai uz dažiem mirkliem. Joga .sniedz metodi un spēju to darīt

Cilvēki dzīvo ķermenī kā ieslodzītie gūstā, un, kad viņu laiks beidzas, viņi cieš kaunu par izraidīšanu. Mīlestība pret ķermeni nav nekas vairāk kā mīlestība pret ieslodzījumu. Tā kā esam pieraduši dzīvot fiziskajā būrī, esam aizmirsuši patiesas brīvības nozīmi. Nav attaisnojuma nemeklēt brīvību. Sevis atklāšana un savas mūžīgās dabas izpratne ir vitāli .svarīga katram cilvēkam. Joga apgaismo ceļu Dvēselei vajadzētu atkal pacelties pie Dieva Pirms Visuma pastāvēšanas pastāvēja universālā apziņa. Kas ir universālā jeb kosmiskā apziņa? Tas ir Absolūtais Gars jeb bezgalīgais un neierobežotais Dievs, mūžīgi klātesošs, apzinīgs un mūžam atjaunojošs svētlaimes

veids, kas paslēpts aiz visām kosmiskajām formām, veidoliem un parādībām. Kad radīšana radās, kosmiskā apziņa materiālajā Visumā izpaudās kā garīga apziņa, Dieva prāta un apziņas tīrs atspulgs, kas atrodas un ir paslēpts visā radītajā. Kad garīgā apziņa nolaidās cilvēka fiziskajā ķermenī, tā kļuva par dvēseli jeb cildenu apziņu: dievišķu svētlaimi, mūžīgi klātesošu, apzinīgu un mūžam atjaunojošu, kas individuāli eksistē fiziskajā struktūrā. Kad cilvēka dvēsele apvienojas ar ķermeni, tā izpaužas kā pašapziņa jeb ego. Joga māca, ka dvēselei ir jākāpj pa apziņas kāpnēm, lai .sasniegtu dievišķo garu

Laimes noslēpums: sajust dievišķo klātbūtni
Ir pilnīgi labi baudīt dzīvi; patiesa laime slēpjas nepieķeršanās nekam. Izbaudi zieda smaržu, bet centies tajā saskatīt Dievu. Esmu saglabājis savas maņas apzinātas, lai, tās izmantojot, vienmēr varētu domāt par Dievu un sajust Viņa klātbūtni savā sirdī. "Manas acis tika radītas, lai visur redzētu Tavu skaistumu, ak Kungs. Manas ausis tika veidotas, lai dzirdētu Tavu visaptverošo balsi." Tā ir joga: savienība ar Dievu. Nav nepieciešams doties uz mežu, lai Viņu atrastu. Pasaulīgie ieradumi mūs saistīs, lai kur mēs atrastos, līdz mēs no tiem atbrīvosimies. Jogs zina, kā atrast Dievu savas sirds alā. Lai kur viņš dotos, viņš sev līdzi nes .svētīgo apziņu par dievišķo klātbūtni

Cilvēce ir ne tikai nolaidusies līdz maņu apziņas līmenim, bet arī kļuvusi par tādu maņu apziņas aberrantu stāvokļu kā rijība, dusmas un skaudība vergu. Cilvēcei ir jāatbrīvojas no šiem piemaisījumiem un novirzēm, lai atrastu Dievu. Gan austrumniekiem, gan rietumniekiem ir jāatbrīvojas no šīs jutekliskās verdzības. Parasts cilvēks var sadusmoties, jo viņam nav pasniegta kafija, pārliccināts, ka šī trūkuma dēļ viņam sāpēs galvassāpes! Pilnveidots jogs ir .atbrīvots cilvēks

Ikvienam ir potenciāls būt jogam, lai kur viņš šobrīd
atrstos. Taču mēs mēdzam domāt, ka viss, kas atrodas
ārpus mūsu ikdienas dzīves un ieradumu apvāršņa, ir dīvains
.un grūti sasniedzams

Jogas prakse sniedz brīvību. Daži jogi noved
atsvešināšanos un askētismu līdz galējībām. Viņi saka, ka
cilvēkam vajadzētu gulēt uz naglu gultas, lai viņu
netraucētu, un iesaka citas fiziskās disciplīnas formas, kurām
nav pamata islāma mācībās. Ir taisnība, ka tas, kurš var
sēdēt uz naglu gultas un joprojām domāt par Dievu,
demonstrē milzīgu garīgo spēku. Taču šādi ārkārtēji
varoņdarbi nav nepieciešami; cilvēks var vienkārši sēdēt
.krēslā vai ērtā gultā un meditēt par Dievu

Jogas meistars Patandžali saka, ka jebkura fiziska poza,
kas ļauj mugurkaulu noturēt vertikāli, ir piemērota
meditācijai, tas ir, jogiskai koncentrēšanai uz Dievu. Lai
praktizētu vingrinājumus, kuriem nepieciešama ārkārtēja
fiziska izturība un lokanība, piemēram, Hatha jogu, nav
nepieciešams veikt locīšanās. Dievs ir galvenais mērķis, un
Viņa klātbūtnes sajūta ir tas, uz ko mums jātiecas un
jāstrādā, lai to sasniegtu. Bhagavadgītā teikts: "Tas, kurš ir
pilnībā iegrimis Dievā un iegremdējies Viņā, ir
".vislīdzsvarotākais no visiem

Indijas jogi ir pierādījuši savu pilnīgo neievainojamību
pret ārkārtēju aukstumu un karstumu, kā arī pret odu un citu
kaitinošu kukaiņu kodumiem. Šīs īpašības nav
priekšnoteikumi, lai kļūtu par jogu, bet gan dabiskas
prasmīga praktiķa īpašības. Ja nepieciešams, mēģiniet
novērst vai paciest nepatīkamus elementus, neklūstot
psiholoģiski satrauktam. Ja cilvēks var būt tīrs, nav
nepieciešams būt netīram. Cilvēks var būt tikpat pieķēries
dzīvei mazā būdīņā kā dzīvei grandiozā pilī. Lielākais faktors
garīgo panākumu sasniegšanā ir centība un neatlaidība.

Patiešām, raža ir liela, bet tikai retais ir gatavs to novākt!
Pasaulīgie meklē Dieva dāvanas un labvēlību, bet gudrie
.meklē pašu Devēju

Ikvienam, kurš vēlas kļūt par jogu, ir jāmeditē. No rīta
pamostoties, jogs vispirms nedomā par ēdienu, lai pabarotu
savu ķermeni, bet gan piedāvā savai dvēselei dievišķās
kopības nektāru. Piepildīts ar dziļas meditācijas iedvesmu,
viņš var veikt visus savus ikdienas pienākumus ar prieku un
gaidīšanu. Dievs radīja šo zemi tādu, kāda tā ir apzināti. Viņa
plāns ir, lai cilvēce strādātu pie pasaules uzlabošanas.
Rietumnieki sliecas uz galējību pastāvīgi meklēt jaunas un
uzlabotas materiālās ērtības, savukārt austrumnieki sliecas
uz galējību būt apmierinātiem ar to, kas viņiem ir. Impulsīvā
Rietumu garā un apzinātajā Austrumu garā ir kaut kas
.vēlams, un mums ir jāatrod zelta vidusceļš starp abiem

Meditācija rada jogu

Lai atrastu Dievu, cilvēkam vajadzētu meditēt katru rītu
un vakaru, un, kad vien iespējams, dienas laikā. Turklāt
topošajam meditētājam ir svarīgi katru darba dienu veltīt
dažas stundas meditācijai. Tas nav nepamatoti. Daži cilvēki
katru dienu stundām ilgi nodarbojas ar saviem hobijiem,
nenogurstot un nekļūstot garlaikotiem. Tiem, kas vēlas kļūt
garīgi attīstītāki, vajadzētu veltīt vairāk laika Dievam. Mums
jāliek Dievam justies tā, it kā mēs Viņu mīlētu pāri visam.
Kad cilvēks kļūst prasmīgs meditācijā un spēj ienirt augstākā
apziņā, viņam nebūs nepieciešamas vairāk par piecām
miega stundām dienā. Dažas stundas naktī, agrā rītā un
svētku dienās var izmantot Dieva pašpārbaudei un
kontemplācijai. Tādā veidā ikviens, pat visaizņemtais un
aizņemtais cilvēks, var kļūt par jogu — ja viņš to vēlas —,
.nevalkājot turbānu vai neaudzējot garus matus

Pielūgsmes vietas ir šūnas, un medus ir droša zināšana,
ka cilvēks ir gars un ir viens ar Dievu. Ir taisnība, ka Dievs ir

klātesošs visās pielūgsmes vietās, taču tikai došanās uz šīm svētajām vietām nav pietiekama, lai pārliecinātu Dievu atklāt sevi. Bieža pielūgsmes vietu apmeklēšana ir laba, taču ikdienas meditācija ir labāka, un abas lietas jāveic kopā, jo došanās uz pielūgsmes vietām neizbēgami sniedz iedvesmu, savukārt ikdienas meditācija noved pie lielāka garīgā progresā. Kad meklētāja sirds liesmo dedzībā un kad viņš izsaka lūgšanu pēc lūgšanas, Dievs atbild uz viņa .aicinājumu

Šī nelokāmā uzticība ir būtiska, lai Viņu atrastu. Lai būtu jogs un vienlaikus neatpaliktu no laika gara un prasībām, cilvēkam ir jāmeditē mājās, jādisciplinē sevi un jāpilda visi pienākumi mīlestības un kalpošanas Dievam dēļ. Mana lielākā vēlēšanās ir celt Dieva tempļus cilvēku dvēselēs un liecināt par Dieva starojošo smaīdu viņu sejās. Lielākais sasniegums dzīvē ir cilvēka iesvētīšana Dieva templim savā dvēselē. To var viegli panākt, un tieši šim nolūkam pasaulē ienāca pašizziņa. Tas, kurš savā dvēselē ieceļ Dievu tronī, ir jogs un var teikt kopā ar mani, ka joga ir paredzēta Austrumiem, Ziemeļiem, Dienvidiem un Rietumiem. Tā ir paredzēta visiem cilvēkiem bez izņēmuma. Teoloģiskie ceļi ir sekundāri ceļi, savukārt jogas ceļš ir lielceļš, kas ved uz dievišķās svētlaimes pili, no kuras, reiz sasniegts, cilvēks .nekad neatkāpjas

Miers lai ir ar tevi

garīgās sēklas

Māci man, Kungs, būt drosmīgam un drošsirdīgam, apņēmīgam un neatlaidīgam, vienlaikus ievērojot piesardzības pasākumus un esot piesardzīgam.

Dievs ir manā sirdī un ap mani, mani sargā un uzrauga.
Tāpēc es kļiedēšu baiļu tumsu, kas slēpj no manis Viņa
vadošo gaismu un liek man paklupt kļūdu tumsā.

Mēs kļūstam līdzīgi tiem, ar kuriem sēžam un esam
saistīti, ne tikai sarunās un mijiedarbībā, bet arī neredzamo
magnētisko vibrāciju dēļ, ko tie izstaro. Kad mēs nonākam
viņu magnētiskajā laukā, mūs neapzināti ietekmē viņu
magnētisms. Tāpēc tiem, kas vēlas garīgu izaugsmi, ir ļoti
svarīgi sazināties ar tiem, kuriem ir garīgas noslieces, lai viņi
varētu gūt iedrošinājumu, saglabāt savu entuziasmu un lolot
savas ilgas pēc Dieva.

Tie, kuriem ir apgaismotas atziņas, plūc patiesības rozes
un strādā, lai apgaismotu un izdaiļotu dvēseles ar cēlām
īpašībām, lai iekļūtu gudrības paradīzē.

Tava mīlestība, Kungs, ir pietiekama visam

Lai gan kosmiskā mīlestība lūr ārā pa daudzpusīgās
cilvēciskās mīlestības mazajiem lodziņiem, brīdī, kad tev
šķiet, ka esi to ieraudzījis, tā virzās tālāk un turpina virzīties
tālāk, līdz tu spēj saskatīt tās visu būtību caur savas
kosmiskās apziņas logu.

Mums labāk ir sēdēt kopā un apspriest savus viedokļus
ar atvērtu prātu un savstarpēju cieņu, atceroties, ka gudri
cilvēki nestrīdas, bet gan mierīgi un racionāli diskutē.

Cilvēkam vajadzētu iemācīt sev un saviem ģimenes
locekļiem atturēties no citu aprunāšanas vai sliktas
attieksmes pret viņiem un tā vietā koncentrēties uz sevis
pilnveidošanu un savu kļūdu labošanu. Mums nevajadzētu
ienīst citus tikai tāpēc, ka viņi atšķiras no mums vai tāpēc,

ka viņu viedokļi atšķiras no mūsējiem, kā arī nevajadzētu
uzstāt, ka mūsu pašu uzskati ir vienīgie pareizie.

Ak, mīlestības avots, ļauj mums just, ka mūsu sirdis ir
piepildītas un mūsu slāpes remdē Tavas mīlestības mūžīgā
pārpilnība.

Cilvēkam jāiemācās vairāk klausīties, nevis runāt,
mierīgi sēdēt un baudīt citu cilvēku sabiedrību.

Kad saules gaismu caur palielināmo stiklu fokusējat uz
nelielu punktu, tas rada siltumu, un šis siltums var
aizdedzināt koksni, audumu, papīru un citus materiālus.

Līdzīgi, kad prāts ir precīzi fokusēts, tā koncentrētā
enerģija var sadedzināt ļaunumu un šaubu saknes, kas
slēpjas aiz katras neveiksmes, un likt gudrības gaismai
mirdzēt ar spožumu un starojumu.

Kad prāts saskaņojas ar Dievu, visa labuma avotu un
visa svētītā spēka izcelsmi, tas sāk apzināties dievišķo
klātbūtni un tam piemīt visi panākumu elementi. Šie
elementi ir cieši saistīti ar Dieva milzīgo spēku, kas spēj radīt
jaunus iemeslus un iespējas panākumiem jebkurā jomā.

Kad mani apņem sāpju un apjukuma čaumalas, ļauj
man, Kungs, justies droši un pasargāti Tavas aizsargājošās
klātbūtnes neieņemamajā cietoksnī.

Mīlestība ir sirds himna, ko dvēsele dzied Dievam

Manas hroniskās slāpes var remdēt tikai Tavs svētīgais
pieskāriens manai dvēselei, kas deg ilgās pēc Tevis.
Izmisuma vētra ir norimusi, bezcerības vēji ir norimuši, un
Tava miera pilieni ir samitrinājuši katru manas būtības
šķiedru, piepildot manu sirdi ar apmierinājumu, un tagad es
dziedu un daudzinu Tavu svētīto vārdu.

Ak Dievs, padari mani par paradīzes putnu, kas rod prieku tikai dzerot no Taviem dziedinošajiem avotiem, kas plūst no Tavas vissvētākās klātbūtnes debesīm visur.

Patiesība vispirms nonāk mūsu apziņā kā plānas, dzidras rasas lāses [uz rožu ziedlapiņām]

Lai cik maza un pieticīga būtu jūsu loma dzīves lugā, tās nozīme ir līdzvērtīga lielāko lomu nozīmei lugas panākumu ziņā.

Ļauj man, ak Dievs, uz tikumības likumiem raudzīties nevis ar bailēm un bažām, bet ar mierinājumu un mīlestību. Un ļauj man atcerēties, ka tikums, kura principus sākumā var būt grūti ievērot, galu galā uzliek man uz galvas laimes un apmierinājuma kroni, kad tiek ievēroti tā likumi.

Un palīdzi man, Kungs, neaizmirst, ka ļaunums, kas sākumā sola kaut kādus priekus un baudas, sev līdzī nes daudz bēdu un ciešanu.

Cilvēka mīlestībai ir jāpaplašina un jāvirzās uz dievišķo mīlestību

Dievišķā mīlestība cenšas izpausties cilvēku dvēselēs caur dažādiem laulības un vecāku mīlestības, kā arī draugu savstarpējās mīlestības kanāliem un izpausmēm.

Daudzveidīgās un daudzveidīgās attiecības ģimenēs un sabiedrībā ir nepieciešami motīvi, lai attīrītu cilvēka mīlestību no piemaisījumiem un pārveidotu to tīrā garīgā mīlestībā.

Apgalvojumi:

Ar katru dienas ausmu es visus, kurus satikšu, apbēršu ar prieka viļņiem

Es būšu kā garīgs saules stars ikvienam, kas šķērsos manu ceļu

Es iedegšu smaids svecēs skumjo un nelaimīgo sirdīs

Mums nebija lemts dzīvot neauglīgu vēlmju postā un
izzūdošu cerību ciešanās. Palīdzi mums, Kungs, saraut važas,
kas mūs saista, un ar nelokāmu apņēmību veidot savu ceļu
cauri ierobežojumu tuksnesim uz laimīgo jauno zemi.

Kungs, ļauj man sajust Tavu tuvumu un sajust Tavu
klātbūtni manu jūtu dziļumos, un ļauj man apzināties, ka
Tava gaismas gudrība uztur manu sapratni un ka mana dzīve
ir Tavas unikālās un neatkārtojamās dzīves izpausme.

Nežēlība ir garīga slimība, un ikviens, kurš ļaujas
nežēlīgām darbībām vai jūtām, sagādā sev nelaimi un bojā
savu nervu sistēmu.

Sirds ir jūtu centrs, un nevajadzētu iejaukties cita
cilvēka sirdī.

Dievs ir mana patiesā bagātība, un es esmu bagāts caur
Viņu

Harmoniskā daba vārdos:
Pašdisciplīna
Mīlēt citus
Laipnība pret dzīvniekiem
Labu īpašību mīlestība
Mīlestība pret mieru un klusumu
Lielā mīlestība
Izrādot līdzjūtību trūcīgajiem un nomāktajiem, kā arī
palīdzot viņiem
Automātiska godīgums neatkarīgi no sekām
Pienākuma pildīšana aiz mīlestības pret pienākumu un
cieņas pret to
Mīlestība pret taisnību un reformām
Baudot literāro gaumi un darot to, kas jādara
Pašcieņa

Pieticība

Raka

Lojalitāte

Bruņniecība

pacietība

Tolerance

Tas seko dižu dvēseļu un apgaismotu prātu pēdām

Godīgums

Fitness

laipnība

Vienkāršība un skaidrība

Līdzsvars

Garīgas sajūtas

Apmierinātība

Mīlestība pret fizisko tīrību un intelektuālo tīrību

Pazemība un augstprātības novēršana

Labestības mīlestība

Taisnīgums

Atceroties laipnību, kas izrādīta tiem, kas to ir pelnījuši

Cieņa pret svētām lietām

No brošūras: Psiholoģiskā diagramma

Garīgas sajūtas var piedzīvot, trenējot prātu baudīt skaisto domu tikumus cilvēka slēptajā sfērā.

Ak, Kungs, mīlestība, kas plūst no cilvēku sirdīm, ir kārdinājusi mani meklēt tīras mīlestības avotu Tevī.

Savas dvēseles klusumā es pazemīgi noliecos Tavas visaptverošās klātbūtnes priekšā, zinot, ka Tu vienmēr vadi mani pa pašizziņas ceļiem.

Es meklēšu Tevi, mans Dievs, līdz atradīšu, un, kad atradīšu, pateicībā pieņemšu visas svētības un labās lietas, ko Tu man dāvā.

Savu domu vientulībā es ilgojos, Kungs, dzirdēt Tavu balsi. Padzen no manis skarbo balsu murgus, kas joprojām

slēpjas manu atmiņu krokās. Es vēlos mūžīgi klausīties Tavā mierīgajā un melodiskajā balsī savas dvēseles klusumā.

Ak, Kungs, lai Tavas žēlastības lietūs līst pār mūsu dvēselēm un noskalo tās apvijušos neziņas dubļus, lai tās atgūtu savu tīrību un caurspīdīgumu un mirdzētu ar Tavu dievišķo gaismu.

Vai nu kalnu alās, vai rosīgu ielu vidū, vai mūsdienu dzīves džungļos, lai kurp mēs dotos un kurp mēs pagrieztos, austrumos un rietumos, ziemeļos un dienvidos un visur, ļauj mums, Kungs, sajust Tavu tuvumu, lai mūsu sirdis varētu mierināt Tava aizsargājošā klātbūtne.

Būsim kā ziedi un rozes, un kaisīsim maiguma un laipnības ziedlapiņas, kad mūs pārprot, jo ar paškontroli un pareizu rīcību mēs sapratīsim, ka esam neatņemama daļa no kopējā labuma.

Dzeriet līdz malām no miera ūdeņiem, kas plūst no labvēlīgu apstākļu avotiem un no jūsu apņēmības raudzīties uz dzīvi pozitīvi un ieņemt konstruktīvu attieksmi.

Nemeklē laimi tikai elegantās drēbēs, gardā ēdienā, greznās mēbelēs, greznībā un baudās, jo šīs lietas ieslodzīs tavu laimi aiz ārējā izskata, tā vietā ļauj savai iztēlei lidot pāri neierobežoto ideju valstībai.

Patiesībā ikviens zināmā mērā cieš no dusmu problēmas, ja vien nav sasniedzis augstu apziņas līmeni, garīgas ekstāzes stāvokli vai miera stāvokli.

Dusmas – lai kādā formā tās izpaustos – izriet no nespējas piepildīt vēlmi. Tā kā trūkst iekšēja prieka, kas rodas no dvēseles saiknes ar tās dievišķo avotu, cilvēks cenšas piepildīt savas vēlmes ar jutekliskām baudām, kas

pēc savas būtības ir nepatīkamas, ņemot vērā to nepastāvību un bieži vien neveselīgās sekas.

Šīs vēlmes bieži rada neapmierinātību un pēc tam dusmas, kas noved pie garīgās apziņas iznīcināšanas.

Visefektīvākais veids, kā pārvarēt dusmas, ir pievērsties to pamatcēlonim: vēlmēm. Jo vairāk vēlmju, jo vairāk būs neapmierinātības.

Nav iespējams piepildīt visas vēlmes, jo tieksmes ir neapslāpējamas un neierobežotas. Jo vairāk mēs cenšamies piepildīt vēlmi, jo vairāk mēs tai pieķeramies, un jo spēcīgāka ir mūsu pieķeršanās, jo lielākas ir mūsu sāpes, kad mums tiek liegts viss, kas apmierinātu mūsu tieksmes un piepildītu mūsu vēlmes.

Panākumi, ērta dzīve, neārstējamu slimību dziedināšana un ieradumu kontrole — to visu var sasniegt un īstenot.

Ja esi izsmēlis visas metodes un materiālās pūles un atklājis, ka tās ir bezjēdzīgas, atver iekšējās durvis, un garīgais spēks ieplūdīs iekšā un izdzīs visas vājības, neveiksmes un vilšanos.

Ja meklēsiet Dieva palīdzību meditācijā un dziļā, klusā koncentrācijā, atklāsi neizmēļamu garīgā spēka rezervuāru.

Dievs ir objektīvs un atbild visiem, kas patiesi meklē Viņa palīdzību

Kad es atradu Dievu sevī, es Viņu atradu visur
Kopš bērnības man ir bijušas neizmērojamas ilgas pēc Viņa, un reiz, kad biju mazs zēns, es Viņam uzrakstīju vēstuli. Jā, es uzrakstīju vēstuli Dievam un nosaukāju to šādi:

"Dievam debesīs", un es to iemetu pastkastītē

Kad rakstām kādam, mēs sagaidām atbildi. Kad nesaņēmu atbildi, es lēju asaras, bet atbilde beidzot pie manis atnāca nevis ar vārdiem, kas iespiesti uz papīra, bet gan pārsteidzošā, gaismas pilnā vīzijā.

Ikviens var saņemt atbildi no Dieva, ja mēģinājums ir nopietns un pūles ir nepārtrauktas.

Ja jūs uzdosiet savus jautājumus Dievam, ietīsiet tos dziļās sajūtās un nosūtīsiet pa kontemplācijas pastu, tad jūs godīgi un noteikti saņemsiet atbildi.

Miers izplūst no dvēseles iekšienes; tā ir svētīta iekšējā vide, kurā plaukst un zeļ laime.

Cilvēki viegli pieņem daudzus iluzorus priekšstatus par ierobežojumiem bez nopietnas apšaubīšanas, tādējādi ļaujot šiem priekšstatiem kontrolēt savu dzīvi un likteni. Domātāji ne viegli pieņem status quo; drīzāk viņi cenšas to mainīt, un tieši tas padara progresu iespējamu.

Domātāji apcer apkārtni un ir pārsteigti par redzēto. Viņi uzmanīgi skatās un jautā, kāpēc lietas notiek vai nenotiek noteiktā veidā.

Papildus ēšanai, gulēšanai un darbam no cilvēka tiek sagaidīts, ka viņš no šīs dzīves iegūs kaut ko vērtīgu.

Egoisms ir jāizskauž, un to var panākt, attīstot altruismu. Mums ir jā rūpējas par citiem, un labākais veids, kā to mācīt, ir ar labu piemēru.

Savtīguma un alkatības laikmetā ir grūti baudīt labklājību un komfortablu dzīvi. Kad mēs varēsīm teikt: "Dieva svētības ir domātas man un arī tev," šī pasaule būs labāka vieta.

Kad ejam pa pilsētas ielām, mūs ieskauj sienas, bet, iekāpjot lidmašīnā, visas barjeras pazūd, un mēs redzam nedalītu plašumu. Līdzīgi, ejot cauri izolētai un šauri domājošai pilsētai, mēs jūtamies ierobežoti ar stingrām un ierobežotām dogmatiskajām idejām. Bet, iekāpjot atvērtības

un plašu apvāršņu lidmašīnā, mēs redzam neierobežotu cilvēku brālības un mīlestības telpu.

Cilvēks, kas slīd lejup pa stāvajiem jaunuma ceļiem, nejūt pretestību, bet, tiklīdz viņš mēģina pretoties kaitīgiem ieradumiem un nepareizām tieksmēm, pieņemot garīgus paškontroles likumus, viņš atklāj, ka neskaitāmi kārdinājumi ir pamodušies, lai cīnītos pret viņa centieniem un kavētu viņa cēlos centienus.

Dažreiz domas ir efektīvākas par vārdiem. Cilvēka prāts ir visspēcīgākais raidītājs un uztvērējs. Ja jūs pastāvīgi raidāt pozitīvas domas, kas piesātinātas ar mīlestību, šīm domām būs pozitīva ietekme uz citiem. Līdzīgi, ja jūs projicējat domas, kas piesātinātas ar skaudību vai naidu, citi uztvers šīs domas un atbildēs ar līdzīgām.

Es lūdzu Dievu atbalstīt jūsu centienus ar Savu spēku un svētību. Ja lūgšana ir sirsnīga un nodomi ir tīri, vēlamās pārmaiņas notiks ar Dieva palīdzību.

Pagājušā gada atbalsis ar tā bēdām un smiekliem ir izgaiss, un tagad Jaunā gada himnas atbalss iedrošinoši dzied, vēstot cerību un **čukstot** :

"Pilnīgi pārveido savu dzīvi. Atmet veco bailu nezāles. Un no pagātnes pamestā dārza savāc un saglabā tikai prieka, sasniegumu, cerību, labu domu un darbu, kā arī cēlu, augstu vēlmju sēklas."

Katras jaunās dienas rasainajā augsnē iestādiet šīs varenās sēklas, laistiet tās un rūpējieties par tām, līdz tās izaug un piepilda jūsu dzīvi ar retajām ziedēšanas priekšrocībām.

Jaunais gads čukst:

"Atmodiniet garu, ieradumu gūstekni, un mudiniet to uzņemties jaunus, labvēlīgus centienus. Nekad nepārtrauciet mēģināt un nekad neapstājieties, kamēr neesat sasnieguši

mūžīgu brīvību un pārvarējuši karmu (pagātnes darbību pastāvīgās un vajājošās sekas)."

Ar atspirdzinātu prātu un apreibinātiem ar vienmēr atjaunojošu prieku, priecāsimies kopā un iesim roku rokā pretī debesu mājoklim, no kura nekad vairs neiziesim.

Dusmas un ziloņa atmiņa

Tiem, kas vēlas iekšēju mieru, ir jāsaprot, kā rodas dusmas un kā tās bieži vien izraisa briesmīgas sekas.

Dusmu izraisītā iekšējā līdzsvara zuduma dēļ daudzi cilvēki pret savu gribu ir kļuvuši par noziedzniekiem un asinskāriem slepkavām.

Vēlmju aizsprostošana apžilbina prātu. Kad vēlmju migla pārņem cilvēka prātu, viņš zaudē samaņu un uzvedas cēlam cilvēkam nepiedienīgā veidā.

Prāta zudums mulsina iedzimto spriestspēju, kas ir visu saprātīgo darbību un labo nodomu virzītājspēks.

Kad cilvēka garīgā transportlīdzekļa stūre nedarbojas pareizi, viņš neizbēgami piedzīvo negadījumu un var nonākt sāpju un ciešanu grāvī.

Piemēram: vīrs laimīgi brauc ar automašīnu, un pa ceļam uz parku sieva lūdz viņu mainīt virzienu, lai dotos uz viņas vecāku māju, nevis uz parku, un šeit viņa laime pārvēršas dusmās.

Es izvēlējos šo piemēru, jo tas ir bieži sastopams. Normālos gadījumos rezultāts ir vai nu tas, ka vīrs noraida sievas lūgumu, vai arī piekrīt ar aizvainojumu un neapmierinātību, un tas parasti arī notiek. Abos gadījumos pārņem dusmas, atmosfēra kļūst saspringta un miers tiek izjaukts.

Dažos gadījumos dusmas var pārvērsties traģēdijā cilvēkiem ar spēcīgu raksturu. Dusmas var ietekmēt atmiņu, vai arī vadītājs var aizmirst braukt uzmanīgi un uzmanīgi, vai arī neievērot ceļa signālus, kā rezultātā notiek sadursme vai, nedod Dievs, nāve.

Noslēgumā jāsaņem, ka dusmas ieslēdz gribas stūri dzīves ratos un neļauj tai sasniegt materiālos un garīgos mērķus.

Zilona atmiņa:

Spēja, ko sauc par "atmiņu", ir Dieva dāvana cilvēcei, un cik gan liela svētība tā ir! Atmiņa ir dota arī dzīvniekiem; bez tās tie nespētu atpazīt savus mazuļus. Dažiem dzīvniekiem piemīt lieliska atmiņa, kā to ilustrē šis stāsts par ziloni.

Kamēr milzīgs zilonis pārvadāja kokmateriālus, kā to dara daudzi apmācīti ziloni Austrumos, tam piegāja zēns, iedūra tam adatu snukī un aizskrēja prom.

Pagāja gads pēc šī notikuma, un tas pats zilonis uz ceļa sastapa to pašu zēnu. Tas bija relatīvi piemērots brīdis zilonim atriebties. Tāpēc tas aptina zēnu ar savu snukī un vardarbīgi aizmeta viņu uz ceļa otru pusi. Tātad dzīvniekiem ir atmiņas.

Kad sirds ir piepildīta ar Dieva mīlestību un acis apgaismo Viņa gaisma, cilvēka magnētisms kļūst garīgs. Pastāv milzīga atšķirība starp garīgo magnētismu ar tā cildeno ietekmi un dzīvniecisko magnētismu, ko virza kaislības un instinkti. Garīgais magnētisms balstās uz altruismu un citu labumu, savukārt dzīvniecisko magnētismu virza egoisms un citu izmantošana.

Cilvēks var dot sev pozitīvus ieteikumus, kas labvēlīgi ietekmē zemapziņu, kas savukārt ietekmē apzināto prātu. Negatīvi ieteikumi, neatkarīgi no tā, vai tie ir paša radīti vai no citas personas, ir kaitīgi smadzenēm un no tiem vajadzētu izvairīties.

Cilvēks dod mums padomus un pēc tam atstāj mūs plūkt savu rīcību augļus [kas var būt viņa nepareizo padomu rezultāts].

Dieva ceļš vienmēr ved uz laimi un labestību

Ar dziļas kontemplācijas caurspīdīgumu es atdošu dievišķo gaismu, kas pastāvīgi ieplūst manos dziļumos, un pacelšu savu mīlestību un ilgas pie Visvarenā.

Es jūtu Tavu klātbūtni, Kungs, savas būtības dziļākajās dzīlēs un redzu Tevi ziedam manas mīlestības dārzā. Ietin mani Savā mīlestībā un ļauj man baudīt Tavu svētīto smaržu.

Ak, Kungs, dāvā man mieru, lai mana dvēsele varētu rast mieru un saskatīt cerības starus aiz vienaldzības mākoņiem. Lai pārlicības gaisma spīd manā sirdī, lai es varētu just mieru un garīgu komfortu.

Lai Tava godība spīd, ak Kungs, un lai neziņa uz visiem laikiem pazūd no zemes krastiem, tāpat kā strīdi un skaudība. Izklīdini neziņas tumsu ar Savas gudrības gaismu. Pārveido vājumu spēkā un trauslumu apņēmībā, un kristī prātu un garu ar Savu dziedinošo gaismu.

Tāpat kā saules gaisma ir dota ikvienam, tomēr ir tādi, kas dod priekšroku dzīvot tumsā, tā arī dievišķās gudrības gaisma plūst visur, tomēr ir daži, kas uz pasauli raugās no savu drūmo domu logiem, aptraipīti ar nezināšanu.

Ak, Kungs, atpestī mūs no neziņas un tās sekām, no bailēm un raizēm, un lai Tavas gudrības plūdi aizslauka visus gružus un atkritumus no mūsu dzīves.

Tas, kurš zina, kā būt laimīgam tagadnē, ir atradis ceļu pie Dieva.

Esmu sava labo domu, labās gribas un auglīgu, labvēlīgu darbību kuģa kapteinis. Es vadīšu savas dzīves kuģi, vienmēr pievēršot skatienu mirdzošajai miera planētai savas dziļās Dieva apceres debesīs.

Ja vien mēs neizvēlamies būt laimīgi, neviens nevar mūs padarīt laimīgus, un mums nevajadzētu nevienu par to vainot. Un, ja mēs izvēlamies būt laimīgi, neviens nevar mums šo laimi atņemt.

Pandēmijas, katastrofas un vardarbīgas dabas pārmaiņas, kas nes postījumus, iznīcību un plašu kaitējumu, nav "dievišķi spriedumi". Šīs katastrofas izriet no cilvēku domām un rīcības. Visur, kur pasaules trauslais labā un ļaunā līdzsvars tiek izjaukts kaitīgu viļņu un vibrāciju uzkrāšanās dēļ, ko izraisa cilvēku ļauni nodomi un pārkāpumi, rodas haoss un plaši izplatīta iznīcība. Pasaule turpinās ciest no kariem, katastrofām un traģēdijām, līdz cilvēce labos savu kļūdaino domāšanu un uzvedību. Kari nenotiek kā dievišķs spriedums, bet gan plaši izplatīta materiāla egoisma dēļ. Ja cilvēki atbrīvotos no individuālā, rūpnieciskā, politiskā, garīgā un nacionālā egoisma, kari pārstātu pastāvēt.

Kad materiālais gars pārņem cilvēka apziņu un dominē domāšanā, tas izstaro caurspīdīgu negatīvu starojumu. Šo negatīvo vibrāciju kumulatīvais spēks nopietni bojā dabas elektrisko līdzsvaru, izraisot zemestrīces, plūdus un citas katastrofas.

Dievs par to nav atbildīgs. Lai dabas kontrole kļūtu iespējama, vispirms ir jākontrolē cilvēku idejas.

Es centīšos darīt tikai cēlus un pieklājīgus darbus aiz mīlestības pret Dievu un lai Viņam iepriecinātu

Prāts ir jāuzzar ar pareizas uztveres arklu, jo tā augsne ir sausa un cieta. Augsne ir jāsamitrina ar gatavību un pieņemšanu, un ticības sēklas jāstāda vagās un pēc tam jālaista ar gribu, kas ir saskaņā ar dievišķo gribu.

Cilvēks ar dabisku mieru saglabā mieru un savaldību jebkuros apstākļos. Viņš arī neļauj emocijām un kaislībām sevi kontrolēt un likt pieņemt sliktus lēmumus.

Tu esi mirdzums zvaigznēs, enerģija atomos, laipnība sirdīs, skaistums patiesībā un diženums godīgumā.

Svētī mūs, Kungs, lai mēs varētu atklāt Tavu žēlastību savā veselībā, intelektuālajās tieksmēs un garīgajā dzīvē. Palīdzi mums piepildīt sevi ar Tavu augstāko spēku, Tavu bezgalīgo gudrību un Tavu neierobežoto autentiskumu, un ļauj mums atzīt, ka Tu esi veselības avots, dzīvības okeāns un visas sapratnes un zināšanu avots.

Ak, Dievišķā Mīlestība, Tu esi slepenā atbalss, kas izplūst no siržu alām, un kluso jūtu balss.

Tu esi neredzamais dvēseļu burvis, dzirkstošais, kas izplūst no draudzības dzīlēm

Tu esi svētīts eņģelis, kas dvēselēm čukst visjaukākos vārdus

Tu esi mīlētāju klusā valoda un neredzamā tinte, ko viņi izmanto, lai rakstītu vēstījumus savu siržu lappusēs.

Tu esi visu cēlo emociju avots, un tava sirds pulsē no kosmiskās sirds.

Mīlestība ir klusa saruna starp divām sirdīm, un tas ir augstākais aicinājums visām dzīvajām un nedzīvajām radībām atgriezties universālās vienotības mājā.

Mīlestība ir dzīves pulss

Tas aug garīgā ziedēšanas dārzā un snauž aiz ārējo pieķeršanos tumsas.

Tas ir vissenākais un saldākais nektārs, kas glabājas siržu pudelēs.

Mīlestība ir gaisma, kas nojauc tumsas sienas starp indivīdiem, ģimenēm un tautām

Mīlestība ir draudzības zieds, kas plaukst un aug jaunu un vecu cilvēku laukos.

Mīlestība ir vārti uz debesīm un labu dvēseļu dziesma

Tiem, kas vēlas atjaunot savu dzīvi, vispirms jāidentificē pozitīvās lietas, ko viņi vēlas ieviest savā dzīvē, un pēc tam jāizveido programma, kurai viņi pieturēsies katru dienu, un viņi jutīs lielu laimi, ievērojot savus lēmumus.

Pašpilnveidošanās grafika neievērošana vājina gribu un rada šķēršļus progresam.

Tie, kas pielāgojas dabiskajai dzīves kārtībai, sasniegs auglīgus sasniegumus. Nekādi likumi neliedz cilvēkam mainīties uz labo pusi un īstenot savus cēlos mērķus. Nekādi šķēršļi nevar apturēt cilvēku no savu cēlo mērķu sasniegšanas, ja vien viņš pats netieši neatzīst šos šķēršļus un nepārlicina sevi, ka tos nevar pārvarēt.

Visur, kur citi novērtē manus centienus darīt labu, tur es varu sniegt vislielāko palīdzību

Patiesa mīlestība — sirds un dvēseles mīlestība — ir dievišķās mīlestības izpausme. Dievišķā mīlestība cenšas atklāties caur cilvēku sirdīm un dvēselēm. Dievs māca cilvēcei dievišķo mīlestību caur perfektu cilvēciskās mīlestības līdzekli.

Kad satiekat kādu, un viņš saka: "Kā tev klājas? Esmu tik priecīgs tevi redzēt," lai gan dziļi sirdī viņš jūtas pilnīgi neērti tavā klātbūtnē, tu uzreiz sajūti viņa iekšējās jūtas un nevēlies ar viņu runāt vai palikt kopā. Es dodu priekšroku godīgumam, nevis izlikšanās un liekulībai.

Cilvēka vārds ir viss, un viņam jābūt dabiskam un godīgam, jārespektē savs vārds un jāpilda savi solījumi un saistības pret citiem.

Dievs ir garīgā spēka, gudrības un pārpilnības avots. Lūdziet Viņam vadīt jūs pa pareizo ceļu, lai sasniegtu

panākumus, kurus meklējat. Vispirms pārliecinieties, ka jūsu nodoms ir pamatots, un tad jūs saņemsiet spēku sava mērķa sasniegšanai.

Mīlestība ir garīgs ierocis, kas izbeidz visus karus

Sirsnība ir daudz spēcīgāka par meliem un apmelošanu. Ja spēsi sevi pasargāt sirsnības cietoksnī, tad būsi godājams saimnieks savā valstībā.

Patiesība uzvarēs, pat ja citi tev būs nodarījuši pāri
Dod gudrību tiem, kas to meklē, ja vien viņi vēlas
apgaismību, un dari visu iespējamo, lai paceltos un kāptu pa
pašizziņas kāpnēm.

Dievam esmu veltījis un iesvētījis savu balsi, rokas,
kājas, sirdi, ķermeni, jūtas, gribu un visu pārējo.

Sāpes neaprobežojas tikai ar ķermeni; pastāv arī
intelektuālas un garīgas sāpes

Nav iespējams domāt par Dievu, kad prātu piepilda
skaudība, bailes un aizdomas par ļaunumu vai kad cilvēks
karo pats ar sevi.

Mēs ciešam no skumjām un depresijas, no citiem
neveselīgiem temperamentiem un psiholoģiskiem
stāvokļiem, kā arī no raizēm, no kurām lielākā daļa ir
nepamatotas bailes. Garīgā līmenī mēs ciešam no neziņas
par mūsu dvēseļu nemirstīgo dabu.

Tie, kas ir saskaņā ar Dievu, redz elpu aizraujošu
skaistumu un izbauda augstāko saldumu, ko nevar piedzīvot
nekādā citā veidā.

Kad mana dvēsele sauca Tevi, Tava klusuma mākoņi
izlauzās, ak Dievs, un Tavas žēlastības lietus gāza
straumēm, līdz tas kļuva par pārplūstošu Tavas žēlastības
plūsmu. Tava svētītā upe apņēma manas būtnes krastus, un
mana dvēsele ienira mūžības ūdeņos, un manas mazās

dzīvības burbulis izšķīda Tavas visaptverošās eksistences okeānā.

- Mans mentors man iemācīja, kā izmantot gudrības kalnu, lai padarītu sevi par templi, kas ir dievišķās klātbūtnes cienīgs

Ja vēlaties sasniegt cēlu mērķi, sāciet ar tā mentālā modeļa izveidi. Tagad varat stingri nostiprināt jebkuru virzienu savā apziņā, ja iedēstīsiet savā prātā spēcīgu ideju; tad visa jūsu būtne atbildīs šai idejai, un jūsu rīcība būs saskaņā ar to.

- Mīlestība un tolerance ir būtiskas harmonijai un saskaņai. Mīlestība vieno un baro visu, kas ir labvēlīgs un spējīgs augt, savukārt naids šķel un iznīcina visu, ko var labot.

Bailes ir lielākais panākumu ienaidnieks, jo tās atņem vēlmi mēģināt, bez kuras cilvēks nevar gūt panākumus.

Intelektuāla letarģija, piepūles trūkums un neatlaidības trūkums ir šķēršļi ceļā uz panākumiem. Mērķim nevajadzētu būt pašiem panākumiem, bet gan taisnīgai dzīvei, kas noved pie panākumiem. Pārmērīga tieksme pēc panākumiem var būt šķērslis. Radošas pūles, ko atbalsta gribasspēks un stingra vēlme sasniegt mērķi, ir būtiskas panākumu gūšanai.

Katra mūsu doma rada īpašu vibrāciju. Kad domājat par Dievu ar visu savu būtību, prātu un locekļiem – un atkārtoti čukstat sevī “Ak, Kungs”, jūs radāt spēcīgu vibrāciju, kas ienes jūsu dzīvē dievišķo klātbūtni.

Kad mēs saprotam, ka Dievs ir mūsu mūžīgais mīļotais un pastāvīgais draugs, un ka Viņa mīlestība pret mums ir lielāka par jebkuru citu mīlestību, mēs sajūtam Viņa tuvumu un pieskaramies Viņa klātbūtnei, tāpēc mūsu sirdis nomierinās un mēs izjūtam augstāko garīgo mieru.

Kad meditē par Dievu un jūti arvien pieaugošus prieka pulsus savā sirdī un visā ķermenī, un šī prieka uzliesmojumi

laiku pa laikam atnāk pie tevis, ziniet, ka Dievs ir atbildējis uz tavas sirds ilgām un ka svētlaimes sajūtas, ko piedzīvo, ir šīs atbildes pierādījums.

Kad prāts nonāk augstākas apziņas stāvoklī un pieskaras bezgalīgajai pilnīgajai klātbūtnei, tas zina, ka ir saskarē ar Dievu un ka šī pieredze ir salda, taču vārdos nav iespējams izteikt šīs saiknes stāvokli, kas ir neaprakstāms.

Es neizmantoju savu magnētismu, lai meklētu materiālas lietas, bet gan, lai piesaistītu dievišķo klātbūtni, kas ir mūžīga un neiznīcīga.

Dāvā man, Kungs, manas sirds dziļākās ilgas un ļauj man dzirdēt Tavu svētīto balsi savas dvēseles dziļumos. Es nekad Tevi neaizmirsīšu, mans mīļotais Dievs, un neiešu dzīves ceļus bez Tevis. Esi mans mūžīgais viesis un mājo mana miera un garīgā prieka svētnīcā. Ļauj manai sirdij pukstēt Tavā mīlestībā un ļauj manām domām darboties harmonijā, lai es varētu dāvēt Tavu mieru un mīlestību citiem. Un lai Tavas mīlestības smarža izstarojas no manas sirds rozēs, piesaistot dvēseles, kas meklē mieru, un atvedot tās pie Tevis.

Kalnu ainas, kas gleznotas uz zilā aizkara, prātu satriecošā cilvēka ķermeņa mehānika, izsmalcināti veidotie ziedi, labu dvēseļu cēlums, cēlu domu cildenums un mīlestības dziļums – tas viss atgādina mums par brīnišķīgo un ārkārtīgi skaisto Radītāju.

Es darīšu visu iespējamo un visu iespējamo, lai pirmām kārtām padarītu sevi un citus bagātus Dievā. Es celšu gudrības namus mūžzaļos miera dārzos, kas rotāti ar izsmalcinātu garīgo tikumu ziediem.

Nav svarīgi, vai esmu mazs vai liels vilnis, ja vien mani atbalsta lielā dzīves jūra.

Es iedziļināšos domās, līdz atradīšu noslēpumu noslēpumu, un fokusēšu ieskatu gaismu – kā lāpu –, lai man parādītos vissvētākā seja.

Lai Tava gaisma spīd manī, ap mani un visur

Mīlestība ir apslēpta uguns, kas pēc dievišķas pavēles izkausē Visuma raupjumu un pārveido to par neredzamu mūžīgas mīlestības substanci.

Tāpat kā saule sūta gaismu un siltumu, es izplatīšu cerības starus nabadzīgo un atstumto dvēselēs un iedvesies jaunu entuziasmu to sirdīs, kuri domā, ka ir bezcerīgi.

Kungs, neļauj man apdedzināt sevi un citus ar skaudības dedzinošu uguni, bet ļauj man ar pārliedību un apmierinātību pieņemt laipnību un mīlestību, ko esmu pelnījis no saviem mīļajiem.

Esmu drošībā aiz savas tīrās sirdsapziņas sienām. Esmu sadedzinājis tumšo pagātņi un mani interesē tikai šodiena, un nebīšos ne no kā, kā vien sevis, kad mēģināšu piemānīt savu sirdsapziņu.

Šodien es iekuršu raīžu un baiļu saknes un iekuršu laimes uguni, lai apgaismotu dvēseles templi manī.

Neviens nevar mani sadusmot ar vulgāru valodu vai neapdomīgu uzvedību, un neviens nevar mani ietekmēt ar glaimiem, uzslavām un komplimentiem, lai liktu man domāt, ka esmu lielāks un svarīgāks par savu patieso būtību.

Ak, Kungs, padari manu sirdi pietiekami plašu, lai tajā ietilptu Tava svētītā klātbūtne, un ļauj tai mūžīgi pukstēt Tavā mīlestībā.

Ja pareizi izmantosiet savu gribasspēku, tas radīs jums jaunu karmu, taču vairums cilvēku nevēlas mainīties un nevēlas pielikt pūles, tāpēc viņi sabrūk grūtību priekšā un nespēj stāties pretī izaicinājumiem.

Kungs, palīdzi man atšķirt ilgstošu dvēseles laimi no īslaicīgiem jutekliskiem priekiem. Neļauj man noslīkt pārejošo maņu priekos un palīdzi man pilnveidot savas maņas, lai tās mani vienmēr darītu laimīgu.

Es atdalīju sava prāta starus no šaurās, ierobežotās maņu sfēras un atbrīvoju tos gara apvāršņos, tāpēc mana uztvere auga un mana apziņa izplatījās visos virzienos.

Nevajadzētu justies bezpalīdzīgam vai iesprostotam, ja ir nevēlami ieradumi, no kuriem vēlas atbrīvoties. Tagad ir iespēja pārvarēt šos ieradumus, attīstot pagātnes apņēmību un regulāri praktizējot pareizu meditāciju.

Ak, dvēseļu un siržu Valdniek, laimes stari, kas izplatās manas iekšējās miera debesīs, vēsta par Tavas svētīgās parādīšanās tuvošanos.

Ak, Kungs, es smaidu kā pārliecināta un mierīga cilvēka smaids, jo neatkarīgi no tā, vai es peldu uz šīs dzīves virsmas vai slīkstu zem nāves vilņiem, es palieku Tavas mūžīgās dzīves sirdī, kas sniedz drošību un aizsardzību, un Tava spēcīgā, svētītā roka mani atbalsta.

Slimības, vecums un nāve ir grūtības un šķēršļi, ar kuriem saskaras ķermenis. Psihologiskās slimības tomēr

iebrūk prātā caur skumjām, bailēm, dusmām, apspiestām vēlmēm, aizvainojumu, naidu, emocionālām apsēstībām, drudžainu nervu uzbudinājumu un sava veida psiholoģisku vēzi, kas paralizē garīgās spējas. Tomēr visbīstamākā slimība ir dvēseles slimība, kas izpaužas kā neziņa, no kuras rodas un izplatās visas pārējās slimības.

Nedrīkst ļaut izsīkt cildenā ideālisma avotam, kas baro mūsu mīlestības jūtas un izsmalcinātās emocijas.

Viss, kas ārēji ir pievilcīgs, savu pievilcību gūst no iekšējā "es", un nekas tā neaptraipī dvēseles tīro spoguļi kā psiholoģiski kropļojumi, piemēram, dusmas, ļaunprātība, skaudība un naidis. Ikviens, kurš cenšas atbrīvoties no šiem savienojumiem, kas ir sveši gara dabai, ļaus iekšējā skaistuma gaismai starot no iekšienes.

Apziņa ir jāpaceļ no ierobežotās fiziskās sfēras līdz neierobežotajiem miera apvāršņiem dvēselē.

Ak, šķīstības un nevainības gars, atbrīvo mani no neapslāpējamām jutekliskām vēlmēm, lai visas alkatīgās kaislības pārvērstos pelnos gudrības liesmā un lai es spītīgi un apņēmīgi savaldītu katru jutekļu impulsu, un lai es pakļautos Tavai gribai, harmonijā spēlējot savu vienkāršo melodiju, pildot savus mazos pienākumus un dziedot savu pazemīgo dziesmu.

Kungs, palīdzi man izmantot savas maņas tikai veselīgā un racionālā veidā un pilnveidot tās, lai tās veicinātu manu patieso laimi.

Gudrības tērauds, ko mēs iegūstam caur pieredzes degošajām ugunīm, ir brīnišķīga lieta. Dzīve mūs attīra, pārveidojot mūsu pamatmetālus par dārgakmeņiem, lai mēs šajā dzīvē varētu dzīvot kā dvēseles, kas ir tikpat tīras kā

dārgakmeņi, tikpat cietas kā tērauds un vienlaikus elastīgas un locāmas, nelūstot grūtību un sarežģītu pārbaudījumu spiedienā.

Pastāv slēpts spēks, kas darbojas, lai īstenotu morālu un garīgu plānu, lai radītu kārtību un harmoniju šķietami disonansē un haosā radībā.

Ak, mana dievišķā mīlotā, tu esi mūžīgais, vienmēr atjaunojošais prieks, tu esi dvēseles svētlaime un tu esi laime, pēc kuras es ilgojos.

Lūgšana Dievam jāvēršas ar dedzīgām ilgām un absolūtu paļāvību, un uz to tiks atbildēts klusībā un mierīgi – slēpta atbilde, kas sniedz mierinājumu un izraisa straujas pārmaiņas cilvēka dzīvē.

Vispirms mums ir jāpieodzīvo prieks par kopību ar Dievu, lai mēs varētu to salīdzināt ar mazākiem zemes priekiem. Tad vēlmes būs augstākas dabas. Vēlme ir bezgalīga; tiklīdz viena vēlme ir piepildīta, tās vietu ieņem cita, un tā tālāk. Bet, kad jūs atrodat Dievu, visas jūsu vēlmes ir piepildītas.

Dāsni un labsirdīgi cilvēki, kas pieņem Tavas dāsnās dāvanas un dalās tajās ar citiem, paplašina savu izpratni un tuvojas Tavai svētīgajai klātbūtnei. Katru dienu saņemot no Tevis neskaitāmas dāvanas un svētības, vēršīsimies pie Tevis slavā un pateicībā, ak, visu dāvanu un svētību Devējs.

Kamēr vien Tu esi ar mani, Kungs, mani nekas ļauns nenotiks, jo Tu novērsies no manis un pasargāsi mani no ļauna.

Mana lūgšanu karavāna virzās pretī Tev, to te un tur ir kavējušas izmisuma smilšu vētras, bet, kad no tālienes redzu

Tava klusā iedrošinājuma oāzi, es atspirgstu un mans spēks atjaunojas, tāpēc es divkāršoju savus centienus sasniegt Tevi, ilgojoties iemērkot savas izslāpušās lūpas Tava prieka avotā un dzert, līdz būšu remdēts.

Ak, Kungs, ļauj man redzēt tikai labestību un šķīstību un runāt tikai iedvesmotus vārdus. Ļauj man ieelpot Tavas mīlestības smaržīgo smaržu ar tās debesu aromātu, ēst vienkāršu un veselīgu ēdienu un ieelpot patīkamās smaržas, kas man atgādina Tevi. Ļauj man sajust Tavu svētīgo pieskārienu.

Garīgās atmodas dārzā es savācu savas grēku nožēlas pilienus, un tajās asarās, kas tev ir dārgas, mana sirds tika pilnībā attīrīta.

Manas acis, ak Dievs, valdzina nepārtraukti mainīgās dzīves ainas un košās dabas ainavas ar to daudzveidīgajiem un daudzkrāsainajiem ziediem un mākoņiem, kas klusi slīd pāri horizontam. Atver manas dvēseles acis, lai es varētu saskatīt Tavu nepārspējamo skaistumu visā labajā un skaistajā, un ļauj man redzēt tikai Tevi.

Ļauj man noaut mīkstu pašizziņas paklāju, pa kuru visi tavi mīļotāji varētu iet savu ceļu uz mūžīgo atmodu.

Dievs mūs atceras pat tad, kad mēs Viņu neatceramies. Ja Viņš kaut uz brīdi aizmirstu radīšanu, viss izzustu. Kas gan cits, ja ne Dievs, uztur šo Zemi, kad tā peld kosmosā? Kas gan cits liek kokiem augt un puķēm plaukt? Patiešām, tieši Dievs liek mūsu sirdīm pukstēt. Viņš ir Tas, kurš sagremo mūsu pārtiku un katru dienu atjauno šūnas mūsu ķermeņos. Tomēr cik maz ir to, kas Viņu atceras un izsaka Viņam pateicību, ko Viņš ir pelnījis!

Kungs, ļauj mums ar mīlestību raudzīties uz tikumību un apzināties, ka paklausība Taviem radīšanas likumiem mūs vainagos ar Tavas žēlsirdības kroni.

Atzīsim, Kungs, ka Tu esi veselības avots, dzīvības okeāns un visas sapratnes un zināšanu avots. Atbrīvo mūs no neziņas un tās sekām, no bailēm un raizēm, un ļauj Tavas gudrības plūdiem aizslaucīt visu postu un postu no mūsu dzīves.

Meditācijā es bieži klausījos tev tuvu cilvēku jaukākajās dziesmās, brīnišķīgās un cildenās garīgās simfonijas, pilnīgus jaunavīgus kora dziedājumus par manas sirds jūtām un smeldzīgas himnas, kas izsaka manas vecās ilgas pēc tevis un manu augošo tieksmi tevi satikt.

Izbaudiet elpu aizraujošus ideju skatus neredzētajā un slēptajā skaistuma pasaulē jūsu dvēselēs.

Starp Aleksandru un jogu Nelokāma griba: Arktikas atklāšanas stāsts

Kurš bija pirmais cilvēks, kura acis piepildījās ar asarām (un varbūt arī ar prieku un aukstumu), ieraugot Arktiku pirmo reizi vēsturē?

Kā un kad tas notika? To mēs centīsimies noskaidrot turpmākajās rindās.

Gadsimtiem ilgi cilvēki ir mēģinājuši sasniegt šo auksto zemeslodes reģionu, un vēsture nekad nav pazinusi drosmīgāku piedzīvojumu par šiem mēģinājumiem, kas bieži vien maksāja viņu dzīvības. Sīkāka informācija par viņu virzību uz ziemeļiem liecina par varonīgiem varoņdarbiem un arī traģēdijām.

Pirms simtiem un varbūt pat tūkstošiem gadu Vidusjūras reģionu iedzīvotāji uzskatīja, ka pasaule ir kā gluds disks, ko ieskauj liela upe, ko viņi sauca par Okeānu.

Viņi daudz nezināja par tālu no sevis esošajiem reģioniem, taču viņiem patika sapņot un domāt par šīm tālajām vietām, piemēram, aiz Alpiem un Balkāniem.

No šiem reģioniem ieguva alvu bronzas ražošanai, un dzintaru — rotaslietu un rotājumu ražošanai. Tomēr trūka ticamas informācijas par ziemeļiem, tāpēc dzejnieki uzņēmās paši aust aizraujošus stāstus par to, kas atrodas aiz kalniem.

Mūsu leģendārais un nemirstīgais dzejnieks Homērs stāsta par kimmeriešiem miglainajos ziemeļos un par milžiem, kas tur dzīvo, kur dienas ir tik īsas, ka gans, atgriežoties vakarā, no rīta satiktu citu ganu, kas devās ganīties. Citi nostāsti liecina, ka cilvēki kaut ko zināja par Ziemeļpolu, taču lielākā daļa viņu priekšstatu par to bija neprecīzi, bieži vien pat kļūdaini.

Laika gaitā cilvēki mēģināja sasniegt polus. 500. gadā p.m.ē. kāds vīrs vārdā Hamilcijs no Kartāgas devās lielā ceļojumā uz ziemeļiem, sasniedzot Īriju un pierakstot savu ceļojumu. Šis bija pirmais uzticamais apraksts. Sekoja turpmāki mēģinājumi, skandināviem kuģojot pāri ledainajām jūrām un atklājot Islandi. No turienes viņi turpināja meklēt jaunu zemi un dārgumus.

Ir desmitiem, kas mēģināja un cieta neveiksmi. Mēs ignorēsim viņu mēģinājumu detaļas un pāriesim pie pirmā Ziemeļpola atklājēja.

Roberts Edvins Pīrijs piedzima Pensilvānijā 1856. gadā. Viņš studēja inženierzinātnes un pēc tam pievienojās ASV Jūras spēkiem. Viņš juta spēcīgu vēlmi izpētīt polāros reģionus. Viņš apzinājās visas briesmas un neveiksmes, ar kurām bija saskārušies pētnieki pirms viņa, taču viņš bija apņēmis turpināt ceļu un dziļi sirdī zināja, ka neatkāpsies no sava apņēmības.

Mūsu pētnieks Pīrijs centās uzzināt visu iespējamo par Arktiku, tās apstākļiem un apkārtējo vidi.

1886. gadā viņš devās uz Grenlandes ziemeļiem un piecus gadus vēlāk devās otrajā ekspedīcijā, pētot cilvēkus, šķērsojot ledājus un pierādot, ka Grenlandei ir ziemeļu piekraste, tādējādi apstiprinot tās statusu kā pasaulē lielākā sala. Divus gadus vēlāk viņš atgriezās Grenlandē. 1898. gadā viņš devās četru gadu ekspedīcijā.

Tagad Pīrijs jutās gatavs doties nezināmajā. Viņš uzsāka savu bīstamo ceļojumu 1902. gadā, bet neparedzētu apstākļu dēļ bija spiests atgriezties. 1905. gadā viņš mēģināja vēlreiz, šoreiz sasniedzot vistālāk ziemeļu platuma grādus. Visbeidzot, 1908. gadā viņš devās ceļā ar tvaikoni Rūzvelts, un viņa astotais ceļojums beidzot bija veiksmīgs. Viņš un viņa biedri izkāpa, paņēma suņu pajūgus un devās uz polu. Dažādās vietās daži no viņa biedriem atpalika, lai ierīkotu nometnes un uzkrātu krājumus atpakaļceļam, kā arī sniegtu palīdzību.

Viņš turpināja savu ceļojumu melnādaina kalpa un četru eskimosu pavadībā, ar pietiekami daudz pārtikas četrdesmit dienām.

Perijs atvadījās no tiem, kurus bija atstājis pēdējā stacijā, un devās pola virzienā, sasniedzot to 1909. gada 6. aprīlī un beidzot nostājoties pasaules virsotnē.

Pirms Pīrijs sasniedza Ziemeļpolu, amerikāņu astronauts Frederiks Kuks nosūtīja telegrammu no Šetlandes salām, apgalvojot, ka gadu iepriekš ir sasniedzis Ziemeļpolu. Tomēr, kad zinātnieki izmeklēja Kuka apgalvojumus, viņi atzina tos par nepatiesiem un ka viņš nav sasniedzis Ziemeļpolu. Neskatoties uz to, viņi atzina dažus no viņa atklājumiem šajā apgabalā.

Perijam piemita ārkārtējs gribasspēks, viņš spēja nepārtraukti staigāt, neskatoties uz mokošām sāpēm pēdās, kas bija radušās pēc tam, kad 1898. gadā viņš zaudēja kāju pirkstus apsaldējumu dēļ, kuru dēļ bija nepieciešama amputācija. Tomēr šī invaliditāte neatturēja viņu no 1400 kilometru garas pastaigas (kopā ar savu uzticamo un vērtīgo biedru, melnādaino vīrieti Metjū Hensonu) (kājām pa ledu ārkārtīgi sarežģītos apstākļos!) ap Grenlandes ziemeļu galu, lai izveidotu detalizētu reģiona karti. Kāds varonības varoņdarbs!

Perijs joprojām tiek uzskatīts par vienu no drosmīgākajiem un apņēmīgākajiem vīriešiem mērķu sasniegšanā.

Šajā kontekstā imāms Ali (lai Dievs ar viņu ir apmierināts) saka:

"Tāpēc jums jābūt uzcītīgiem un čakliem, sagatavotiem un gataviem, un vairojiet savus krājumus."

Miers lai ir ar tevi

Starp Aleksandru un jogu

Grieķu vēsturnieki un citi, kas pavadīja vai sekoja Aleksandram viņa kampaņā uz Indiju, rūpīgi pierakstījuši aizraujošus stāstus. Dr. Makrendls iztulkoja šos stāstus, lai izgaismotu seno Indiju. Viens no spilgtākajiem Aleksandra neveiksmīgā iekarojuma aspektiem bija viņa dziļā interese par Indijas filozofiju un jogu un dievbijīgu vīru kopienu, ar kuru viņš laiku pa laikam sastapa un ar kuru viņš patiesi vēlējās sazināties. Sasniedzis Taksilu Indijas ziemeļos, grieķu karotājs nosūtīja Onaskritu, Diogena grieķu skolas mācekli, lai atvestu viņam indiešu vientuļnieku meistarū Dandamu, kurš tobrīd dzīvoja Taksilā.

Atradis slēptuvi meža sirdī, Oniskertijs sacīja Dundamam:

"Sveiciens un miers, ak, brahmanu skolotāj! Aleksandrs, diženā dieva Zeva dēls un visas radības valdnieks, lūdz tevi doties pie viņa. Ja tu to darīsi, viņš tev dos dāsnu atlīdzību, bet, ja atteiksies, viņš tev nocirtīs galvu."

Jogs mierīgi pieņēma šo obligāto aicinājumu, tik tikko paceļot galvu no savas lapu gultas, un atbildēja:

"Un arī es esmu dieva Zeva dēls, ja Aleksandrs tāds ir, tad es nelūdzu neko no tā, kas Aleksandram ir, jo esmu apmierināts ar to, kas man ir, kamēr redzu viņu bezmērķīgi pārvietojamies ar saviem vīriem pa ūdeni un zemi, un viņa klejojumiem nekad nav gala."

"Ej un pasaki Aleksandram, ka vienīgi Dievs ir Kungs, kurš ir pelnījis visu pielūgsmi un godbijību. Viņš ir augstākais karalis, kurš nekad nepavēl

briesmīgu ļaunumu, jo viņš ir gaismas, miera, dzīvības un ūdens radītājs, cilvēka ķermeņa un dvēseļu radītājs. Pie viņa atgriežas visi cilvēki, kad nāve viņus atbrīvo, lai viņi vairs nebūtu pakļauti slimību ļaunumam."

Gudrais vīrs turpināja savu runu ar klusu sarkasmu:

"Aleksandrs nav dievs, jo viņš noteikti nobaudīs nāvi. Un kā gan tāds kā viņš var būt eksistences pavēlnieks, ja viņš vēl nav uzkāpis iekšējā Visuma tronī, nedz dzīvs iegājis bezdibenī, nedz zina saules ceļu pār plašajiem zemes apgabaliem, un turklāt kaimiņvalstis par viņu nav dzirdējušas?!"

Pēc šī pārmetuma, kas tiek uzskatīts par skarbāko uzbrukumu (Pasaules Kunga) ausīm, svētais sarkastiski piebilda: "Ja Aleksandra pašreizējās kolonijas nav pietiekamas, lai apmierinātu viņa alkatību, lai viņš šķērso Gangas upi, un viņš atradīs plašu valsti, kas varēs uzņemt visus viņa vīrus."

"Tas, ko Aleksandrs man piedāvā, un dāvanas, ko viņš sola, man ir bezvērtīgas. Lietas, ko es patiesi vērtēju un uzskatu par noderīgām vai vērtīgām, ir šie koki, no kuriem es būvēju savu mājokli, šie ziedošie augi, kas man nodrošina ikdienas iztiku, un ūdens, kas remdē manas slāpes. Visas pārējās mantas, kas savāktas ar lielu rūpību, ir apgrūtinājums to īpašniekiem, atstājot viņiem tikai bēdas un nožēlu, neapgaismotu cilvēku likteni. Kas attiecas uz mani, es mierīgi guļu starp meža lapām un zālēm, un, tā kā man nav nekā, kas mani neļautu nomodā, es cieši guļu, baudot saldu un mierīgu miegu. Ja man būtu kaut kas, kas prasītu sardzi un modrību, tas traucētu manu atpūtu un atņemt man miega prieku. Zeme

mani nodrošina ar visu nepieciešamo, tāpat kā māte apgādā savu zīdaini ar pienu. Es klejoju, kur vien vēlos, un man nav nekādu raīžu, kas mani traucētu vai sabojātu manu dzīvi."

Pat ja Aleksandrs man nocirstu galvu, viņš nevarētu iznīcināt manu garu. Mana galva, kas pēc nāves apklusīs, un mans ķermenis, kas kļūs kā nodriskāts apgērba gabals, paliks uz zemes, no kuras tie tika darināti.

Kas attiecas uz mani, kā gars, es tad pacelšos pie Dieva, kurš mūs ietērpa ķermenos un novietoja uz šīs zemes, lai mēs, kamēr esam šeit, varētu Viņam pierādīt, vai paklausimies Viņa gribai un dzīvosim Viņam paklausīgi. Un, kad mēs stāvēsim Viņa priekšā, Viņš pieprasīs atbildību par mūsu darbiem. Viņš ir taisnīgais Tiesnesis, kas nosoda visu ļaunumu, grēku un pārkāpumus, kur apspiesto saucieni kļūst par sodu apspiedējam.

Lai Aleksandrs izmanto šos draudus, lai iebiedētu tos, kas kāro bagātību vai baidās no nāves. Aleksandra ierocis pret jogiem ir vājš.

Mēs nemīlam naudu un nebaidāmies no nāves. Ej un pasaki viņam, ka Dundamam nekas no tā, kas tev ir, nav vajadzīgs, un tāpēc viņš atsakās pie tevis nākt. Bet, ja tev vajag Dundamu, tad nāc pie viņa pats."
Aleksandrs ar dziļu uzmanību uztvēra joga atbildi Onēsikrita valodā un juta arvien pieaugošu vēlmi redzēt Dundamu, kurš - neskatoties uz savu kailumu un vecumu - viņā saskatīja pilsētu iekarotāju un valstu pakļautāju, kas bija vairāk nekā viņam līdzinieks.

dienasgrāmata : autobiogrāfija

Autors Paramhansa Jogānanda

Dažas garīgas atziņas

Gudrajai skolotājai Paramhansai Joganandai

Dievs mums ir devis izvēles brīvību un ielicis mūsos sirdsapziņu, lai atšķirtu labo no ļaunā, un starp to, kas ir noderīgs no kaitīga.

Kad mēs sajūtam sevī aktīvu garīgo spēku, mēs jūtam, ka virzāmies uz priekšu un gūstam panākumus, tāpēc mūsu pārlicība par Dievu un sevi pieaug, un grūtību inerce samazinās, lai mēs varētu ar tām konstruktīvi tikt galā ar pārlicību, komfortu un līdzsvaru.

Mūsu patiesā daba ir gars, kura būtība ir miers, rāmums, klusums un klusums. Šie svētīgie elementi atrodas mūsos un ir neatņemama mūsu garīgās būtības sastāvdaļa.

Cilvēki bieži runā par spiedienu, ko viņi izjūt, un psiholoģisko stresu, ko piedzīvo daudzu prasību nastas ietekmē, taču mēs nedrīkstam ļaut sev kļūt par jebkāda veida grūtību upuriem un vienmēr jāatceras, ka Dievs mums ir devis pietiekami daudz spēka, lai tiktu galā ar visiem izaicinājumiem, ar kuriem saskaramies.

Paturiet Dievu savās sirdīs, ejot dzīves ceļus

Turiet kājas uz zemes un galvu virs neziņas mākoņiem mūžīgās gudrības saules apvāršņos.

Kad zaudējam spēju baudīt dzīvi un piedalīties veselīgās atpūtas aktivitātēs, mēs kļūstam nopietnāki un nervozāki, nekā mums vajadzētu būt. Pat ja atmosfēra šķiet drūma un drūma, mums ir jā saglabā ticība, ka saule atkal uzlēks un ka tie, kas ir uz pareizā ceļa, nonāks galamērķī, lai cik garš šķistu attālums un cik tālu atrastos galamērķis.

Pazemībā slēpjas patiess garīgais spēks, dižena uzticība, dziļa mīlestība un apmierinājuma un pakļaušanās diženums.

Cilvēks ar spēcīgu gribu ir saskaņā ar Dievu un negaida, kad planētas un zvaigznes viņam uzsmaidīs. Drīzāk viņš turpina savu ceļojumu kā caururbjošs meteors, ko neietekmē vienīgi Dieva vadošā zvaigzne, kurš ir sauli saule un likumu un dvēseļu Kungs.

Nevajadzētu kavēties pie zaudējumiem un neveiksmēm, bet gan mēģināt atkal un atkal, lai cik daudz neveiksmīgu mēģinājumu būtu un cik rūgti tie būtu.

Cik augsta tu esi, ak draudzība, un cik auglīga un svēta ir tava zeme! Mīlestība ir tava barība un uzticība - tava dzēriena.

Mēs ieradāmies šajā pasaulē, lai attīstītu sevi un izpētītu savu garīgo potenciālu, nevis lai ienirtu tumšās ilūziju jūrās, kas saistītas ar neskaitāmām briesmām.

Saldākais prieks eksistencē ir sajūta, ka esam drošībā Dieva klātbūtnē.

Neveiksmju sezona ir labākais un piemērotākais laiks, lai sētu veiksmes sēklas. Neveiksmes ir jāizskauž pašā saknē, un dzīves lauki ir jāapstrādā ar centību un apņēmību, un tajos jāsēj labestības sēklas, lai, ja Dievs to vēlas, novāktu bagātīgu ražu.

Tikai daži cilvēki analizē savu situāciju un izlemj, vai tā virzās uz priekšu vai atpakaļ. Kā cilvēkiem, kas apveltīti ar uztveri, gudrību un izpratni, mūsu lielākais pienākums ir izmantot savu gudrību un uztveri pareizajā veidā.

Neviens patiesi garīgs cilvēks nevar iztikt bez materiāliem panākumiem. Un neviena materiālās rūpes nav tik milzīgas, lai tās neļautu domāt par

**Dievu un veltīt nepieciešamo laiku pārdomām,
kalpošanai un garīgiem pienākumiem.**

**Cilvēkam ir jādzīvo ar visām savām domām, jūtām
un atziņām, jābūt modram un uzmanīgam pret visu,
kas notiek apkārt, gluži kā prasmīgam fotogrāfam,
kurš gaida vispiemērotākās iespējas, lai iemūžinātu
visbrīnišķīgākos attēlus visjaukākajā ainavā.**

**Katram cilvēkam piemīt neizmantots potenciāls.
Viņam ir viss nepieciešamais spēks. Pats prāts ir
augstākā vara, un tas ir jāatbrīvo no novecojušiem,
ierobežojošiem ieradumiem un priekšstatiem.**

**Atcerēsimies, ka tik ilgi, kamēr dominē "es"
apziņa, pastāv tendence distancēties no Dieva,
pieņemot, ka mums ir pietiekami daudz spēka un
gudrības, lai stāvētu uz savām kājām bez atbalsta un
risinātu savas problēmas paši.**

**Mēs baidāmies, ka, pakļaujoties Dieva gribai, mēs
neatradīsim laimi tajā, ko Dievs mums sūta, un tā ir
vājas ticības pazīme. Bet agrāk vai vēlāk mēs būsim
spiesti vērsties pie Dieva. Un katrs cilvēks atklās šo
patiesību savā dzīvē, ja viņš to vēl nav izdarījis.**

**Mums jāvēršas pie Dieva ar pilnīgu pārliecību un
jārunā ar Viņu atklāti un intīmi visvienkāršākajā
valodā - sirds valodā - un jālūdz Viņam palīdzēt mums
Viņu meklēt un paļauties uz Viņu, lai Viņš nomierina
mūsu sirdis un atbrīvo mūs no ciešanām un īgnuma,
un no visa, kas varētu stāties mūsu ceļā un mēģināt
novērst mūs no mūsu garīgā mērķa.**

**Neļauj sev kļūt par pasaules un tās slazdu upuri.
Tev jāpārņem sava dzīve, jāatmodina savs iekšējais
spēks un jāvada savas dzīves kuģis uz drošu ostu.**

**Kad prāti nokratīs neziņas putekļus un salauzīs
važas, kas saista to spēkus, tie kļūs spējīgāki
radošumam un pozitīvai mijiedarbībai ar dzīvi.**

Ja cilvēks necīnās pret kādu, kas ir stiprāks par sevi, viņš neklūs stiprs. Līdzīgi, kad jūs stājaties pretī savām grūtībām ar drosmi un garīgu spēku, jūs kļūstat stiprāks un izturīgāks.

Nedomā, ka esi vājš un nespējīgs stāties pretī dzīves apstākļiem, lai cik grūti vai skarbi tie arī nebūtu. Dievs tevi ir apveltījis ar spēku pārvarēt katru ikdienas izaicinājumu. Atceries, ka lai cik lielas būtu tavas grūtības, tev ir pietiekami daudz spēka, lai ar tām tiktu galā. Dievs ir ar tevi un tevi atbalstīs, ja vien tu Viņam ticēsi un ar drosmi neatlaidīsies dzīves cīņā.

Ir pienācis laiks cilvēcei definēt savu nostāju un izlemt, pa kuru ceļu tai jāiet: vai nu haosa un iznīcības virzienā, vai arī augstāku universālu ideālu virzienā, ko aizstāv Ābrahāma reliģijas, lai pasargātu dvēseles un pasauli no ciešanām un nelaimēm. Ja cilvēce pildīs savu lomu tā, kā tai pienākas, un vadīsies pēc labestības, mīlestības un tikumīgas morāles principiem, tad drūmums noteikti izzudīs un tumsa izklidīs.

Tev dziļi būtībā snaud cildenas spējas un vērtīgi talanti, tomēr tu tos neizmanto. Dodies pretī izsmalcinātas dzīves apvārsnim, kur valda sasniegumi, prieks un miers.

Kad kāds man saka, ka viņš nevar paveikt šo vai citu darbu, es viņam neticu, jo viņš var paveikt visu, ko iecerējis darīt, ja tam sagatavosies.

Es redzēju, kā Tu apstrādāji manas dvēseles augsni ar pārbaudījumu un likstu arklu, izkaisot savas gudrības sēklas tās vagās. Es turpināju šīs sēklas laistīt, un, kad tavas žēlsirdības saule tās apspīdēja, tās auga un plauka, nesot svētīgu apmierinājuma un gandarījuma ražu.

Zīdītārpiņš kokona iekšpusē ap sevi vērpi pavedienus. Pirms izklūšanas no kokona kā tauriņš, tas bieži nonāk mirušā stāvoklī zīda cietumā, ko pats ir radījis. Tas attiecas arī uz cilvēkiem. Pirms izaug viņu atšķiršanas spārni, tie ap sevi auž baiļu, nemiera un neziņas pavedienus, līdz pienāk slimība un pienāk aiziešanas stunda, un tā pienāk gals.

Mēs bieži vien nonākam pašu radītā cietumā. Kas izraisa visas šīs ciešanas? Mūsu pašu domas un kļūdainais dzīvesveids, jo mēs rīkojamies, pirms domājam. Mums ir jāatbrīvojas no dusmu un savtīguma domām, kā arī no dzīves, kas ir nedisciplinēta un neatbilst mūsu augstākajiem mērķiem. Visiem, kam ir garīgas ambīcijas, vienmēr ir jāuztur sava enerģija plūstoša un gars stiprs, izmantojot pozitīvu domāšanu, optimismu un produktīvu darbu.

Nebaidīties nozīmē ticēt Dievam un Viņai aizsardzībai, kā arī ticēt Viņas taisnīgumam, gudrībai, žēlsirdībai, mīlestībai un visuresamībai.

Nav nekādas aizsardzības vai drošības ārpus Dieva. Mums pilnībā jāvēršas pie Viņas, ja vēlamies drošību un sirdsmieru.

Tie, kas domā tikai par savu drošību un komfortu, aizmirstot vai ignorējot citu vajadzības, patiesībā tiecas pēc nabadzības, kas kādu dienu būs viņu liktenis.

Tie, kas turas pie savas bagātības, nevis izmanto to labiem darbiem, nenodrošina sev labklājību pēcnāves dzīvē; drīzāk viņi piedzimst nabadzīgi, vadīti bagātnieku vēlmju un alkas. Bet tie, kas dalās savā pārpilnībā ar citiem, piesaista labklājību un pārpilnību, lai kur viņi dotos.

Kad tu labprātīgi dod tiem, kas to ir pelnījuši, tu atklāsi, ka Dievs vienmēr ir ar tevi un nekad tevi

nepametīs, un ar Viņa palīdzību un rūpēm tev nekas nebūs vajadzīgs. Tāpēc paļaujies uz Dievu, un Viņa palīdzība nāks pie tevis, un Viņa rūpes tevi apņems.

Ak, mīlotā, dievišķi apslēptā, tu esi mīlestības avots, kas plūst no draudzības sirds, un tu esi siltie stari, kas atver jūtu pumpurus jaunām uzticības rozēm un maigām poētiskām domām.

Mēs visi esam cilvēki, kas raida un uztvērēji: jūs uztverat citu cilvēku domas caur savu sirdi, kas ir jūtu centrs, un jūs pārraidāt savas domas caur garīgo aci (pierē starp uzacīm), kas ir fokusa un gribas centrs. Jūsu antena atrodas smadzenēs, augstākas, intuitīvas apziņas un uztveres centrā.

Pieņemsim, ka esat prom no mājām un vēlaties uzzināt, kas tur notiek. Ja jūsu maņas ir ļoti mierīgas un prāts kluss, jūs varēsiet nojaust savas ģimenes jūtas un domas mājās.

Kad jums ir lieliskas koncentrēšanās spējas, jūsu domas var iekļūt jebkur, un jūsu maņas uzlādējas ar dzīvības enerģiju.

Viss Visumā sastāv no enerģijas jeb vibrācijas. Runas vibrācija ir intensīvāka izpausme vai izpausme nekā domu vibrācija. Visu cilvēku domas virmo ēterā. Tā kā domām piemīt augsts vibrācijas rangs, tās vēl nav atklātas. Par laimi, mēs nezinām visu cilvēku domas!

Nospiežot vai pagriežot radio pogas (un mūsdienās arī citos veidos), var dzirdēt dažādas melodijas un skaņas. Ja nebūtu ētera slāņos esošās apzinātības, caur kuru radioviļņi nonāk jūsu uztvērējā, jūs dzirdētu visas pārraidītās skaņas vienlaikus.

Dievs radīja ēteri un iedvesmoja cilvēka prātu izstrādāt līdzekļus vibrāciju pārraidīšanai un uztveršanai caur šo vidi. Radioviļņi izplatās, izmantojot ēteri, un pārraidei un uztveršanai —

elektrību. Šie vibrējošie radioviļņi ir idejas, kas tiek pārraidītas caur telpu uz jebkuru rezonējošu uztvērēju.

Kad esat tuvu mīļotajam cilvēkam, jūs sajūtat viņa domas, bet, iespējams, nevarēsiet sajust kāda tālumā esoša cilvēka domas, ja vien jums nav augsti attīstītas maņu uztveres. Tie, kas regulāri praktizē koncentrācijas un meditācijas tehnikas, piedzīvo dziļu mieru, un viņu domas šīs prakses rezultātā kļūst izsmalcinātākas, ļaujot viņiem sajust citu cilvēku domas un nodomus pat no attāluma!

Kāds viesis jautāja: "Vai svēto gudrība nav Dieva īpašas labvēlības rezultāts?"

Skolotājs #Paramhansa atbildēja:

"Nē. Tas, ka dažiem cilvēkiem ir mazāk svētu zināšanu nekā citiem, nenozīmē, ka Dievs ierobežo vai aizliedz Savas žēlastības plūsmu uz cilvēci, drīzāk tāpēc, ka vairums cilvēku kavē Viņa vienmēr spīdošās gaismas plūsmu un neļauj tai spīdēt viņu dvēselēs."

Viens no mācekļiem teica: "Es eju uz kalniem, lai būtu viens ar Dievu."

Skolotājs Paramahansa atbildēja:

"Tu neattīsties garīgi, ja to darīsi. Tavs prāts pašlaik nespēj dziļi koncentrēties uz garu. Tavas domas visbiežāk klaiņos ap atmiņām par cilvēkiem un pasaulīgiem priekiem, pat ja tu norobežojies nocietinātā alā. Godīga un uzticīga savu dzīves pienākumu pildīšana ar ikdienas meditāciju ir labākais veids."

Garīgi uzplaiksnījumi

Vai šīs pasaules iedzīvotāju rīcībai ir kopīgs un vispārējs mērķis?

Vai pastāv kopīga nepieciešamība, kas mūs visus mudina rīkoties?

Vienkārša cilvēka motīvu un mērķu analīze parāda, ka pastāv tūkstoš un viens mērķis, daži tieši un daži netieši, bet galvenais mērķis joprojām ir absolūtas svētlaimes vai laimes sasniegšana.

Cilvēku galvenais mērķis ir izvairīties no sāpēm un vēlmēm un sasniegt ilgstošu laimi. Tas, vai mēs varam neatgriezeniski atbrīvoties no sāpēm un vēlmēm un sasniegt ilgstošu laimi, ir cits jautājums. Taču realitāte rāda, ka mēs nopietni un neatlaidīgi cenšamies izvairīties no ciešanām un sāpēm un sasniegt prieku vai laimi.

**Kāpēc cilvēks strādā kā iesācējs amatniecībā?
Jo viņš vēlas kļūt par ekspertu kādā no darba jomām**

**Kāpēc viņam tas darbs jādara?
Tāpēc, ka tas viņam ļauj nopelnīt naudu?
Un kāpēc viņam vajadzētu pelnīt naudu?
Jo viņš, to nopelnot, varēs apmierināt savas personīgās un ģimenes vajadzības.**

**Un kāpēc šīs vajadzības būtu jāapmierina?
Jo šāda izmeklēšana palīdz novērst sāpes un sasniegt laimi.**

Tāpēc mēs redzam, ka vajadzības apmierināšana, atbrīvošanās no sāpēm, neatkarīgi no tā, vai tās ir fiziskas vai psiholoģiskas, lai cik nelielas vai stipras tās būtu, un laimes sasniegšana ir mūsu galvenais mērķis.

Nav nepieciešams tālāk jautāt par laimes sasniegšanas iemeslu, jo uz to nav atbildes, un tas ir mūsu galvenais mērķis.

Tātad, lai kāds arī nebūtu mūsu darba vai ambīciju raksturs — uzņēmējdarbības uzsākšana, naudas pelnīšana, draudzības veidošana, grāmatu rakstīšana, zināšanu iegūšana, karaļvalstu pārvaldīšana, miljonu ziedošana, valstu atklāšana,

tiekšanās pēc slavas, palīdzība trūcīgajiem vai vēlme kļūt par cilvēces labestības cienītājiem —, ja mēs pārbaudām savu patieso mērķi un paturam to prātā, Dieva meklējumi kļūst par loģisku un reālistisku realitāti, jo Dievs ir tā svētlaipe, kuru mēs cenšamies sasniegt un pēc kuras ilgojas mūsu dvēseles.

*** * ***

Ja kāds aizsegtu seju ar masku, jūs joprojām varētu zināt, ka tur ir cilvēks. Līdzīgi daba ir kā liels plīvurs, piepildīts ar dievišķu klātbūtni. Dievs ir klātesošs aiz dabas plīvuriem un maskām, bet cilvēce met īslaicīgu, virspusēju skatienu un neuztver būtnes klātbūtni, kas slēpjas aiz dabas aizkariem.

Bez dievišķas palīdzības cilvēks ir lemts neveiksmei, jo spēks un gudrība, lai uzvarētu dzīves cīņā, nāk no bezgalīgā avota.

Kad es sēžu klusumā, mierīgi, uzmanīgā meditācijā, es jūtu prieka trīsas savā būtībā un dzirdu Dievu čukstam: "Es esmu šeit."

Prāts, ko Dievs mums ir devis, ir vārti uz debesīm: Viņa valstības ārējie vārti, bet cilvēki to neizmanto tā, kā vajadzētu

Mums nav jāgaida, līdz pamesim Zemi, lai izmantotu savu prātu Dieva meklējumiem; laiks ir tagad, un vieta ir šeit. Tie, kas neizmanto savu prātu, lai meklētu dzīves noslēpumus un eksistences mistērijas, atrodoties uz šīs Zemes, tos nekad neatradīs nekur citur.

*** * ***

Katrs cilvēks ir Dieva bezgalīgās varas izpausme, un viņam ir jāparāda kāds šī spēka aspekts visā, ko viņš paveic.

Tie, kas cenšas apzināti sazināties ar Dievu, kurš ir eksistences Pirmais Cēlonis vai Pirmais Virzītājspēks, ir vistuvāk dzīves noslēpuma atrisināšanai.

Kad vēlies kaut ko radīt, nepaļaujies tikai uz ārējiem avotiem, bet vispirms iedziļinies sevī un meklē bezgalīgo avotu. Visas praktiskās veiksmes metodes, visi cilvēcei noderīgie izgudrojumi, izsmalcinātas muzikālās vibrācijas un svētie teksti ir ierakstīti Dieva arhīvos.

**Tie, kas ignorē Dievu, nogriež savu glābšanas līniju
Cilvēka griba ir milzīgs enerģijas ģenerators, un, izmantojot gribasspēku un vēlmi piekļūt patiesiem enerģijas avotiem, cilvēks var ātri savienoties ar bezgalīgo iekšējo spēku sadalītāju.**

Tie, kas nevēlas veikt savu ikdienas darbu, izjūt enerģijas trūkumu, savukārt čakls darbinieks, kas strādā ar entuziasmu un dedzību, uzlādē savu ķermeni un prātu ar kosmisko strāvu.

*** * ***

Cilvēka pienākums ir tiekties pēc cēliem mērķiem; uztraukties par triviālām un bezjēdzīgām lietām ir bezjēdzīga garīgās enerģijas izšķiešana.

Nezāles ir jāizrauj no prāta dārza un jāizrotā ar dievišķās mīlestības ziediem, lai tas varētu piesaistīt sev skaisto Dievu, kurš mīl skaistumu.

dārzs plauktu gudrības augsnē, jums ir jāvienkāršo dzīve un jānovērš sarežģījumi. Paveicot visu ar koncentrētu un netraucētu prātu, jūs varat analizēt savas darbības, izvēloties svarīgo un būtisko un atmetot virspusējo un nevajadzīgo. Kad uzdevums ir pabeigts, jūs varat no tā atraut savu prātu un izmantot to citu radošu centienu īstenošanai.

*** * ***

Cilvēki bieži domā par kaut ko citu, darot kaut ko, un viņi nezina pareizo veidu, kā koncentrēt savu prātu uz to, ko viņi dara.

Mums jāiemācās domāt par vienu lietu vienlaikus, izmantojot visas savas prāta spējas. Visa mūsu uzmanība jākoncentrē tikai uz šo vienu lietu.

Cilvēkam nevajadzētu būt apātiskam, bez entuziasma un jūtām. Lietu paveikšana slinki un bezrūpīgi noved pie vitalitātes zuduma un līdz ar to pie neveiksmēm un nelaimības. Cilvēkam nevajadzētu būt tikai pašreģenerējošai psiholoģiskai mašīnai. Kā dzīvnieks, kas rīkojas pēc instinkta

Tā ir nopietna kļūda, ja cilvēks nepamostas un neaktivizē savas prāta spējas. Dievs mums ir devis šīs spējas un vēlas, lai mēs tās izmantotu gudri un pilnībā apzinātos visu, ko darām.

Mums arī rūpīgi jāpārdomā, pirms veicam jebkādu darbību, un jāizmanto savs prāts tā, lai tas palīdzētu mums augt un apzināties savu būtisko vienotību ar Visvareno Radītāju. Visam, ko darām, jābalstās uz pamatotiem spriešanas spēkiem un gudru plānošanu.

*** * ***

Pastāv metafora zirgu pajūgam, ko vada vadītājs, kurš tur grožus. Šī metafora attēlo dvēseli, kas brauc fiziskajā pajūgā, ko velk jutekļu zirgi. Doma tur grožus, un apzinīga griba vada. Karietes īpašnieks ir ārkārtīgi svarīgs, kam seko vadītājs un groži, kas nepieciešami zirgu vadīšanai, tad paši zirgi un visbeidzot rati. Līdzīgi, dvēsele ir ārkārtīgi svarīga, kam seko apzinīga griba, tad doma, kas kontrolē grožus, tad zirgi un visbeidzot ķermenis.

Pasaulīgais prāts, kas dzīvē vada vāju ķermeni, ļauj vaļu nepaklausīgajiem impulsiem, nevis stiprina tā fizisko struktūru un pilnveido maņas, izmantojot paškontroli un virzot tās ar iedzimtu spriestspēju uz savu garīgo mērķi, kura dēļ visas šīs lietas pastāv.

Ejot pa jutekļu nelīdzenajiem un ērkšķainajiem ceļiem, viņš sagrauj savas dzīves ratus un apmaldās.

Pašizziņas meklētājs labi apzinās, ka vissvarīgākais dzīves mērķis ir patiesa dvēseles dzīlēs paslēptas garīgās laimes meklēšana, un vienlaikus iemācās attīstīt savas slēptās garīgās vai psiholoģiskās spējas un pilnveidot savas maņas, lai turpinātu iet pa progresa ceļiem vēlamā mērķa virzienā, cenšoties izvairīties no iekrišanas fizisko un psiholoģisko sāpju slazdos.

Citiem vārdiem sakot, māceklis saprot pareizo veidu, kā viņš var sasniegt garīgo izaugsmi visos aspektos un visos līmeņos.

Kas attiecas uz maldīgu pasaulīgu cilvēku, viņa vienīgā rūpe ir apmierināt savas fiziskās vēlmes un izdabāt kaprīzēm, ignorējot savu pienākumu attīstīt savas garīgās un garīgās spējas.

*** * ***

Nervu slimības ir ārstējamas. Tiem, kas cieš no šīm slimībām, ir jāanalizē savs stāvoklis un jāatbrīvojas no destruktīvām emocijām un negatīvām domām, kas viņus pakāpeniski iznīcina.

Objektīva personīgo problēmu analīze un savaldības saglabāšana visās situācijās un apstākļos ir hronisku nervu slimību dziedināšanas atslēga. Tiem, kas cieš no nervozitātes, ir jāsaprot savs stāvoklis un jāapzinās, ka kavēšanās pie negatīvām domām ir viņu nelīdzsvarotības un nespējas tikt galā ar dzīvi pamatcēlonis.

Mierīgs, atslābināts ķermenis nomierina nervus un sniedz psiholoģisku mieru.

-

Piezīme. Tas nenozīmē, ka jums nevajadzētu konsultēties ar speciālistiem šajā jomā, tāpēc ir sniegts šis skaidrojums.

*** * ***

Dažādos laikmetos un vietās cilvēks ar saprāta palīdzību ir ieguvis daudzas idejas par dzīvi un dvēseli.

Piemēram, kad primitīvas cilts loceklim sāp galva, viņa ģimene domā, ka dvēsele ir izbēgusi no ķermeņa, tāpēc viņi piesauc burvi ārstu, lai tas atdod dvēseli. Ārsts dodas uz mežu meklēt dvēseli, ko atrod un atnes sev līdzī kastē, ievietojot to atpakaļ pacienta galvā, un galvassāpes pazūd saskaņā ar valdošo uzskatu.

Citā kultūrā slima cilvēka "šķaudīšana" tiek veikta, ievietojot viņa ķermenī āķus (izliektus dzelzs stieņus ar asiem galiem), lai viņa dvēsele, šķaudot, neaizbēgtu, bet gan tiktu noķerta aiz āķiem!

Tāpat kā daži cilvēki kļūdainu domāšanas metožu dēļ ir nonākuši pie nepareiziem secinājumiem par cilvēka psihi, citi - ar faktiskas uztveres palīdzību - ir nonākuši pie atšķirīgas, bagātākas un pamatotākas izpratnes.

Mēs zinām, ka dvēsele nav tas pats, kas elpa, jo ir cilvēki, kas ilgstoši atrodas komā bez elpošanas, kas pierāda, ka dvēseli nevar ierobežot tikai elpa. Dvēsele ir augstāka par elpu un augstāka par jebkuru citu ķermeņa stāvokli.

Neatkarīgi no tā, vai cilvēks tic, ka ir gars, vai nē, universālais likums tik un tā pieprasa, lai viņš atklātu savu garīgo dabu.

Neatkarīgi no cilvēka darba vai dzīves apstākļiem, viņa apziņa attīstās un paplašinās ikreiz, kad viņš radoši un produktīvi izmanto savu intelektu. Katra konstruktīva darbība veicina cilvēka attīstību un paplašina viņa izpratni.

*** * ***

Man patīk lasīt, bet es tik tikko varu izlasīt divas lappuses, pirms mani aicina darīt kaut ko citu, un tāpēc esmu lasīšanas vietā uz meditāciju.

Iegrimstot savas dvēseles dziļumos, parādās starojoša gaisma un atplaukst vislielākais prieks, prieks, kas mani pavada visu dienu. To esmu piedzīvojis savā dzīvē un ko piedzīvo visi tie, kas dvēseles čukstos un sirds ilgās vienojas ar svētīgo Kungu.

Laiks ir pārāk vērtīgs, lai to tērētu. Dievs vēlas, lai mēs būtu līdzsvaroti. Ikviens, kurš ļauj savai dzīvei kļūt nelīdzsvarotai, tiks sodīts pēc universāla likuma.

Ja dzīvosiet vienkārši, katru dienu vingrosiet, lasīsiēt vērtīgas un noderīgas grāmatas un kultivēsiet ieradumu katru dienu kontemplēt Dievu, jūsu maņas pulsēs no laimes, dzīvības strāvas plūdīs jūsu asinīs, un jūsu ķermeņa šūnas piepildīsies ar vieglumu un enerģiju, kādu nekad iepriekš neesat pieredzējis. Jūs saņemsiet visas zināšanas, pēc kurām ilgojaties, no gara jūsos.

Tā vienmēr ir bijusi mana dzīve. Es neesmu izlasījis divdesmit grāmatas divdesmit gadu laikā. Es ar to nelepojos, un, ja nebūtu dievišķās garīgās apziņas iegūšanas ar meditācijas palīdzību, es būtu pilnīgi nezinīgs.

Kad es lasu grāmatu, es atklāju, ka tajā ietvertos faktus man jau ir atklājis Dievs.

Visas cildenās idejas un patiesības nāk no Vīzinošā Dieva, un, ja jūs Viņu apcerēsiet, jūs tieši saņemsiet Viņa gudrību.

Tāpēc labu grāmatu lasīšana ir labāka nekā laika tērēšana neauglīgām aktivitātēm, un labāka par lasīšanu ir kontemplācija un apziņas veidošana par absolūto patiesību, kas ir Dievs.

*** * ***

**Ir daudz cilvēku, kas lasa nepārtraukti, bet nevar
sniegt neko vērtīgu. Labākais veids, kā lasīt grāmatu,
ir pārdomāt tās saturu un saprast, kā tas varētu tikt
piemērots jūsu pašu dzīvei.**

**Ir svarīgi arī pielietot spriestspēju, lai akli
nepieņemtu visu, ko lasāt. Lasītajam vajadzētu
apmierināt jūsu prātu un loģiku. Lai grāmatas būtu
patiesi lasīšanas vērtas, tām vajadzētu stimulēt jūsu
domāšanu, un tad jūs jutīsiet, kā jūsu prāts attīstās
un paplašinās.**

**Tie, kas nelasa un nerefleksē, bet dzīvo virspusēju
dzīvi bez mērķa vai jēgas, neattīsta dziļu izpratni vai
neiegūst noteiktas zināšanas.**

**Harmonija padara mūs saderīgus un saskaņā ar
dievišķo spēku, kas iedvesmo mūsu domāšanu un
apspīd mūsu prātus ar augstāku iedvesmu gaismu.**

Meditācija ir ceļš uz augstāko Es sasniegšanu

**Cilvēki paši sev nodara pāri, ja nelasa, bet apcere
ir vēl labāka nekā lasīšana {Cilvēkiem, kas apcer}**

*** * ***

**Līdzsvars ir būtisks ikvienā dzīves aspektā.
Ieteicams turēt viegli pieejamu noderīgu lasāmvielu
un rūpīgi to izlasīt brīvajā laikā. Vissvarīgākie no šiem
materiāliem ir garīgās grāmatas, kam seko zinātniskie
darbi, nedaudz vēstures, filozofijas, nopietnās
literatūras, ievērojamu personu biogrāfijas, ceļojumu
apraksti un viss pārējais, kas var paplašināt
redzesloku un sniegt dziļu iedvesmu.**

**Grāmatas var būt uzticīgi draugi, un, ja jūsu izvēle
ir augstas kvalitātes, jūs no tām gūsiet lielāku
labumu.**

**Sākumā var šķist grūti aptvert garīgo mācību
būtību un dziļu domātāju idejas, taču pēc kāda laika
jūs sāksiet pārdomāt viņu rakstus un iedziļināties
viņu domās. Jūs jutīsiet, ka esat ieguvis kaut ko**

vērtīgu, jo visi šie gudrie cilvēki smēlās savu gudrību un zināšanas no Dieva bezgalīgās gudrības krātuves - idejas, kas, iespējams, nekad nebūtu ienākušas prātā visā jūsu dzīvē.

*** * ***

Ziedi un rozes ir skaisti un koši, bet aiz tiem slēpjas neizmērojami lielāka skaistuma un krāšņuma dārzs. Lai gan šis dārzs ir pilnīgi caurspīdīgs un sākumā grūti uztverams, ja jūs varat iekļūt garīgajā dimensijā caur garīgās acs vārtiem, jūs varēsiet izpētīt šo ēterisko valstību un priecāties par tās brīnumiem.

Es mīt tajā maigajā valstībā, kur izsmalcinātas īpašības un maigas, smalkas domas ir saldākas un smaržīgākas par jebkuru zemes ziedu vai rozi. Tur mana prāta bite nepārtraukti malko dievišķās klātbūtnes nektāru.

Kad mēs vēršam savu uzmanību uz iekšu un arvien vairāk dzīvojam tajā apslēptajā pasaulē mūsos, mēs atklājam, ka mūsu garīgās īpašības iegūst īpašas formas, kas darbojas kā logi, caur kuriem mēs uztveram Dieva saldumu, kas pārsniedz aprakstus un iztēli.

*** * ***

Ikviens, kas dzird vai lasa šos vārdus, zina, ka es saku patiesību

Ja es parādītu visas spējas, ko Dievs man ir devis, cilvēki pie manis plūstu nevis mīlestības pret Dievu dēļ, bet gan brīnumu dēļ. Bet es nevēlos šāda veida virspusēju mācekļa gaitas. Viņus nevajadzētu piesaistīt spēkam, bet gan Dieva mīlestībai, un tas ir mans dzīves mērķis.

Ja es nebūtu Dievu pazinis, es tā nerunātu. Un ikviens var Viņu iepazīt, ja vēlas.

Es nemēginu pārļiecināt cilvēkus, uzrunājot viņu emocijas, bet gan uzrunāju viņu prātus un pievēršos viņu loģikai un spriestspējai. Akla ticība ir bezjēdzīga. Cilvēkam ir jāaktivizē Dieva dotās sapratnes spējas un nevis jāpieņem lietas nominālvērtībā, bet gan jāsaprot viņu garīgo orientāciju un prakses cēloņi, sekas un loģika.

Ja man būtu tūkstoš mutes, es ar tām visām runātu par Dievu un to, cik svarīgi ir vērsties pie Viņa un iepazīt Viņu.

*** * ***

Dievs nelūdz cilvēkam būt drūmam, noskumušam, vientuļam vai sarauktam pieri. Tā nav pareiza Dieva izpratne, un tas nav arī pareizais veids, kā iegūt Viņa labvēlību. Jo vairāk miera cilvēks piedzīvo, jo vairāk viņš var sajust dievišķo klātbūtni. Jo lielāka cilvēka laime, jo vairāk viņš nonāk saskaņā ar Dievu. Tie, kas pazīst Dievu, ir laimīgi, jo Dievs ir vislielākā prieka avots.

Cilvēki cenšas atrast laimi alkoholā, seksā un naudā, bet vēstures lappuses ir pilnas ar stāstiem par viņu sagrautajām cerībām un nepiepildītajiem sapņiem. Laiks, ko esmu pavadījis meditācijā, ir padarījis manu dzīvi neticami auglīgu.

**Dievišķā vadība un gudrība mīt garīgā ekstāzē
Kad cilvēks ir saskaņā ar Dievu, pat ja viņš netīšām pieļauj kļūdu, viņš zinās, kā to labot, un, ja viņš pauž nepareizu viedokli, Dievs to izlabos un labos mīlestības dēļ pret savu mācekli.**

*** * ***

Ir jāatrod līdzsvars starp garīgajām zināšanām un dabaszinātnēm. Bez šī līdzsvara indivīdi un tautas paklups ciešanu un iznīcības vidū. Ja mūsdienu pasaules līderi būtu garīgi apgaismoti un strādātu

kopā, viņi dažu gadu laikā varētu izskaust karu un nabadzību no zemes.

Garīgā apziņa nozīmē cilvēka apziņu par dievišķo klātbūtni sevī un visās citās dzīvajās būtnēs.

Šī apziņa vien var glābt pasauli, un bez tās es neredzu cerību uz mieru. Lai cilvēce sāk ar sevi, jo laiks ir pārāk vērtīgs, lai to izniekotu.

Pienākums prasa no mums darīt savu daļu, lai nestu Dieva Valstību uz Zemes

Daudzi vilcinās meklēt Dievu, baidoties, ka dzīve kļūs drūma un bezspēcīga, bez skaistuma un prieka. Bet patiesība ir pretēja! Tīrā laime, ko tie, kas patiesi pazīst Dievu, atrod pilnīgā saskaņā ar Viņu, ir neaprakstāma.

Esmu garīga prieka stāvoklī dienu un nakti. Šis prieks ir Dievs, un Viņu pazīt nozīmē apsegt visas bēdas un aprakt tās bez nožēlas.

*** * ***

Savas īslaicīgās uzturēšanās laikā šeit cilvēks piešķir lielu nozīmi šim notikumam. Taču viņam nevajadzētu pārāk aizrauties ar to un tā nebeidzamajiem notikumiem, jo, ja viņš to darīs, viņš distancēsies no Dieva, kurš pastāvīgi cenšas, visos iespējamajos veidos un ar visiem līdzekļiem, mūs pievilkt pie Sevis Savas lielās rūpes par mums un Savas milzīgās mīlestības pret mums dēļ.

Tas mūsu priekšā liek visus brīnumus, ko vēlamies redzēt: augošu lietu brīnumus un bezgalīgi precīzo dabas kārtību.

Tas slēpjas aiz ziediem un rozēm, un ikviens, kurš to patiesi meklē, to neizbēgami atradīs.

Dabaszinātnieki pie saviem atklājumiem nenonāca ar aklu lūgšanu, bet gan sekojot empīriskās zinātnes likumiem. Līdzīgi ikviens, kurš patiesi un nopietni

pielieto garīgās zinātnes likumus, automātiski atradīs Dievu sev blakus.

Ir pienācis laiks cilvēkam atvērt savas garīgās acis un saprast, ka Dieva atrašana prasa dedzīgu un neatlaidīgu vēlēšanos un rūpīgu Dieva likumu ievērošanu.

*** * ***

Dievs klusībā klauvē pie mūsu siržu durvīm, aicinot mūs atpakaļ pie Sevis, bet vairums cilvēku nevēlas atgriezties. Tomēr, kad pasaule viņu acu priekšā satumst un viņi sapinas problēmās vai kļūst par slimības upuriem, viņi steidzas lūgt Viņu un meklēt Viņa palīdzību.

Tie, kas stiprina savas harmonijas un saskaņas saites ar Dievu laimes un labklājības laikos, atradīs Dievu sev blakus, kad Viņš būs nepieciešams. Bet tie, kas vilcinās veidot šīs attiecības, nosoda sevi stāties pretī savām grūtībām un cīnīties ar saviem pārbaudījumiem vienatnē, līdz varēs - ar gudrību un pilnīgu pakļaušanos - vērsties pie sava mūžīgā drauga un pieklausīt Viņa žēlsirdīgajām durvīm.

No milzīgās cilvēces tikai retais patiesi meklē Dievu. Kur ir tie, kas pirms divsimt gadiem domāja, ka šī zeme pieder viņiem? Viņi visi ir prom, un varbūt tikai daži, tie, kas pievērsās Dievam un iepazīna sevi, jebkad patiesi saprata dzīves realitāti! Tomēr katra nākamā paaudze uzskata šo dzīvi par reālu!

*** * ***

Pirms kāds cits cilvēks bija ar mums, kas bija ar mums? Dievs. Un, kad mēs pametīsim šo zemi, kas būs ar mums? Dievs un neviens cits. Bet Viņu būs grūti atpazīt toreiz, ja vien mēs necentīsimies Viņu atpazīt tagad. Ja jūs meklēsiet Dievu patiesi un dziļi, jūs Viņu atradīsiet, un jūsu pārlicība, ka Viņš

vienmēr ir ar jums, nostiprināsies. Raizes un ilūzijas jūs atstās, un jūs nekad vairs netiksiet maldināti.

Viss esošais ir kārdinājums, lai atvilinātu cilvēci prom no Dieva, bet Dievs ir daudz pievilcīgāks par jebkuru zemes kārdinājumu. Ja jūs kaut uz mirkli Viņu redzētu, jūs apzinātos šo patiesību un spētu Viņu atrast caur lūgšanu, garīgu apceri un nelokāmu apņēmību.

*** * ***

Templis, ko Dievs mīl visvairāk, ir miera un iekšējā miera templis Viņa sekotājiem, kur viņi ieiet, lai meditētu un sarunātos, atstājot aiz sevis pasauli un tās nebeidzamās raizes.

Mēs nedrīkstam ļauties šīs cilvēces nepārtraukti mainīgās procesijas apžilbināšanai. Laika karavānai turpinot savu ceļojumu, jūs beidzot sapratīsiet, ka esat neatņemama lielākas būtnes sastāvdaļa. Kad cilvēks sevī izveido skaistuma un garīgā miera templi, viņš spēs sajust Dieva klātbūtni un Viņa tuvumu. Pretējā gadījumā pasaules ilūziju ir daudz, tās ir vienmēr klātesošas, un tās raizes piepilda mūsu sirdis.

Katrs no mums agrāk vai vēlāk tiks paņemts prom no šīs zemes, un tāpēc mums tagad ir jāsaprot dzīves mērķis. Cilvēka pieredzes pamatmērķis šajā pasaulē ir mudināt mūs meklēt dzīves jēgu. Izvirziet Dieva iepazīšanu par savu mērķi un ziniet, ka nopietna un patiesa dzīves noslēpuma meklēšana pasargās jūs no daudzām grūtībām un glābs jūs no dažādām bailēm.

Bailes no nāves, neveiksmes, nepatīkšanām vai bēdām cilvēkā izraisa lielu paniku. Kad cilvēks nespēj palīdzēt sev, un viņa ģimene un draugi nevar piedāvāt nekādu palīdzību, viņu pārņem izmisums, un pasaule šķiet tumša. Bet nav nepieciešams sasniegt šo stāvokli. Ja viņi visu savu dzīvi domā par Dievu un

uztur saikni ar Viņu, viņi atradīs Viņu tuvu grūtos brīžos un grūtās dienās.

*** * ***

Ja vairums cilvēku uzskata kādu par nepievilcīgu, viņiem vajadzētu sevi izvērtēt. Varētu būt noteiktas personības iezīmes, kas viņus atbaida. Varbūt viņi pārāk daudz runā, mēdz iejaukties citu cilvēku lietās vai mēdz stāstīt citiem, kas ar viņiem ir nepareizi un kā viņiem vajadzētu dzīvot, nepieņemot nekādus ieteikumus sevis pilnveidošanai. Šie ir tikai daži psiholoģisko īpašību piemēri, kas var padarīt mūs nepievilcīgus citiem.

Ticība Dievam un ticība Dievam ir divas dažādas lietas. Ticība ir bezvērtīga, ja vien mēs to nepiedzīvojam un nedzīvojam pēc tās. Ticība, kas pārtop pieredzē, kļūst par ticību, un nelokāmu ticību nevar atspēkot vai apstrīdēt, jo tā ir intuitīva un nesatricināma pārlicība par patiesību. Tā ir liels spēks, un tās rezultāti ir tūlītēji un pārsteidzoši. Ticība darbojas ar absolūtu precizitāti un neatstāj vietu kļūdām.

*** * ***

Cilvēka acīs slēpjas visa viņa dzīves vēsture, un to nevar noslēpt no tiem, kas prot to lasīt. Ir garīgas acis un pasaulīgas acis, nodevīgas, viltīgas acis un iekāres pilnas acis. Viss, ko cilvēks dara, ir ierakstīts viņa acīs, un, ja es analizētu to, ko es tajās redzu, cilvēki būtu pārsteigti par manu ieskatu.

Mums jāizvairās no darbībām, kas aptraipa prātu un samaitā dvēseli. Nepareizas darbības rada negatīvas vai ļaunprātīgas garīgās vibrācijas, kas atspoguļojas cilvēka izskatā un raksturā. Tā vietā mums vajadzētu iesaistīties darbībās un domāt, kas veicina pozitīvās īpašības, kuras mēs vēlamies. Tie,

kas apsver šīs patiesības, atklās, ka viņu dzīve kļūst brīnišķīgi skaista.

*** * ***

Īsti draugi reti kad mūs pārprot. Ar draugu var atklāti runāt, neklūstot pārprastam, bet draudzība nevar augt un plaukt, kamēr viens no otra izsaka kaut kādu mājienu vai prasību.

Draudzību var veidot tikai uz neatkarības un garīgas vienlīdzības pamata. Tāpēc draugu mijiedarbībai jābalstās uz šo principu un šīs patiesības gaismā. Ja jūs pret kādu izturēsieties slikti, jūs nekad nepiedzīvosiet viņa draudzības saldumu.

Ir daudz tādu, kas iet dzīves ceļus bez draugiem, nevaru iedomāties, kā viņiem izdodas turpināt!

Īsti draugi reti kad mūs pārprot, un, ja tā notiek, tad tikai uz īsu brīdi. Ja kāds nodod jūsu uzticību un lojalitāti, turpiniet viņam sniegt savu mīlestību un sapratni, it kā nekas nebūtu noticis, tāpat kā jūs vēlētos saņemt uzticību un lojalitāti pretī.

Bet, ja šī persona turpina izturēties pret jums ar nicinājumu un naidu un turpina viņam draudzīgi pasniegto roku, tad labāk uz laiku atvilkt roku.

*** * ***

Katrs no mums agrāk vai vēlāk tiks paņemts prom no šīs zemes, un tāpēc mums tagad ir jāapzinās dzīves mērķis.

Cilvēka pieredzes galvenais mērķis šeit ir stimulēt un iedrošināt dzīves jēgas un mērķa meklējumus. Šim cilvēka ceļojumam nevajadzētu piešķirt pārmērīgu nozīmi. Laika karavānai turpinot savu ceļu, mēs galu galā sapratīsim, ka esam daļa no lielākas eksistences, un tāpēc mums par savu galveno mērķi ir jāpadara Dieva iepazīšana.

Bailes no nāves, neveiksmes, nepatikšanām vai sāpīgām bēdām cilvēkā izraisa lielu paniku.

Kad cilvēks nespēj pats sev palīdzēt un kad viņa ģimene nevar piedāvāt palīdzību, viņa psiholoģiskais stāvoklis ir neapskaužams. Bet Dievs nepametīs tos, kas Viņam tic un uzticas Viņa spējai viņiem palīdzēt.

Pirms kāds cilvēks bija ar mums, Dievs bija ar mums, un kad mēs pametīsim šo zemi, Dievs būs ar mums.

Bet mēs nevaram iepazīt Dievu, ja vien mēs tagad nepieliekam pūles un patiesi necenšamies sazināties ar Viņu un tuvoties Viņam.

*** * ***

Savos agrīnajos gados es cietu no ārkārtējas jūtības, un tāpēc es cietu visvairāk

Tas bija sevis spīdzināšanas process. Tā kā es biju tik jūtīgs, man šķita, ka citiem patīk mani satraukt un atņemt man sirdsmieru.

Neļauj nevienam atņemt tavu mieru

Manu īgnumu neizraisīja tikai citu sarkasms un izsmiekls; tas izrietēja arī no manas jūtības pret viņu komentāriem. Es atklāju, ka, jo vairāk es strīdējos ar saviem kritiķiem, jo vairāk viņiem tas patika.

Visbeidzot, es apņēmos, ka neviens nevarēs iznīcināt manu iekšējo mieru, un teicu sev: "Lai viņi kritizē, cik vien vēlas, bet es vairs nepievērsīšu uzmanību viņu kritikai."

Un tieši tas arī notika. Es pilnībā ignorēju viņu netaisnīgos un aizskarošos komentārus, it kā tie neeksistētu. Pamazām viņi zaudēja vēlmi mani izsmiet un kļuva par maniem draugiem; daži pat sekoja manās pēdās.

Ir veltīgi mēģināt lūgt laipnību un cieņu no citiem; drīzāk mums pašiem jābūt tās cienīgiem.

Ja mēs esam sirsnīgi pret citiem, izrādām viņiem cieņu un atdarām viņu laipnību un pieķeršanos, viņi vienmēr izturēsies pret mums ar cieņu.

Mums nevajadzētu paralizēt citu labvēlību pret mums ar savu ārkārtīgo jūtīgumu, kad viņi mūs konstruktīvi kritizē, bet gan mums vajadzētu sadarboties ar ikvienu, kas cenšas mums palīdzēt.

*** * ***

Šī pasaule vienmēr piedzīvos problēmas un nemierus. Tā vietā, lai padotos bailēm un raizēm, cilvēkam vajadzētu vērsties pie Dieva un iegūt mieru, drošību un aizsardzību ne tikai sev, bet arī saviem mīļajiem, kurus Dievs ir uzticējis viņa aprūpē.

Mums nevajadzētu pārāk pieķerties šīs īslaicīgās dzīves sapņiem, bet gan būt ciešā saskaņā ar Dievu.

Ārpus Dieva nekur nav drošības. Mums jāatzīst sava saikne ar Dievu, lai mēs varētu atbrīvoties no ilūzijām reizi par visām reizēm.

Meditējot par Dievu, mēs sajūtam Viņa priecīgo klātbūtni un atbrīvojamies no dzīves murgiem.

*** * ***

Vingrinājums ķermeņa relaksācijai un prāta nomierināšanai:

Mēreni sasprindziniet ķermeņa muskuļus, izmantojot gribasspēku. Ar gribasspēku virziet dzīvības spēku (muskuļu sasprindzināšanas procesā), lai tas piepildītu ķermeni vai jebkuru ķermeņa daļu ar aktivitāti.

Es jūtu, kā enerģija vibrē, pulsē, uzlādē ķermeni un atdzīvina to ar vitalitāti.

Atslābinieties un sajūti dzīvības un enerģijas pieplūdumu, kas plūst caur jūsu ķermeņa šūnām un audiem.

Es jūtu, ka tu neesi ķermenis, bet gan dzīvība, kas uztur ķermeni

Sajūti mieru, brīvību un pieaugošo klusumu, kas rodas, praktizējot šo vingrinājumu.

*** * ***

Ja tevi vada dievišķā apziņa, pat ja nākotne šķiet drūma, viss tik un tā uzlabosies, un tu nepievīlīsies, ja vien staigāsi Dieva gaismā un tevi vadīs Viņa vadība.

Mums jāatbrīvojas no idejas, ka Dievs ar visām savām brīnumainajām spējām ir tālu debesīs un ka mēs esam vāji un aprakti zem grūtību un problēmu kaudzēm uz šīs zemes.

Atcerēsimies, ka mēs neesam vieni, ka aiz mūsu cilvēciskās gribas slēpjas lielā dievišķā griba, un ka ikviens, kurš patiesi un uzticīgi meklē palīdzību, to noteikti saņems.

*** * ***

Viss Visumā ir savstarpēji saistīts un cieši saistīts ar citiem

Pareizi izmantojot Dieva mums dāvāto cilvēka intelektu, mēs saprotam, ka visa dzīvība ir saistīta ar Augstāko Saprātu.

Mēs dažreiz varam domāt, ka esam rotaļlieta likteņa rokās, bet, kad mēs atbrīvojam savu apziņu ārpus ierobežotām, iluzorām formām un pārbaudām savas apziņas un izpratnes apjomu, mēs apzināmies, ka mūsos ir dievišķa spēka dzirksts, kas rada un uztur visu dzīvību, un ka tā gaida, kad tiks pamodināta.

*** * ***

Mazvērtības komplekss rodas no slēptas apziņas par reālu vai uztvertu vājumu.

Cenšoties kompensēt šo vājumu, daži cilvēki var ķerties pie viltus lepnuma vairoga un uzpūsties ar iedomību.

Tie, kas nezina patieso šī neparastā psiholoģiskā stāvokļa iemeslu, var teikt, ka cilvēkam ir pārākuma komplekss.

Abi šie kompleksi liecina par iekšēju disharmoniju un ir postoši sevis izaugsmei. Tie rodas no iztēles un

realitātes ignorēšanas, un tiem nav nekāda sakara ar spēcīgās dvēseles dabu.

Pašapziņa jāveido uz reālu sasniegumu pamata un apziņas, ka apgaismotām dvēselēm nekā netrūkst, jo tās ir bagātas Dievā.

*** * ***

Nervu sistēmai ir divas funkcijas:

Nervu sistēma ļauj mums mijiedarboties ar pasauli. Senie jogi atklāja, ka nervu sistēma kalpo arī cilvēku savienošanai ar Dievu.

Dzīvības spēks cilvēka ķermenī parasti plūst uz āru, no smadzenēm un muguras smadzenēm caur nerviem uz maņām un to ārējām sensoriskām pieredzēm.

Kad šis dzīvības spēks tiek kontrolēts - ar meditācijas palīdzību -, tas maina savu plūsmu uz iekšu, nevis uz āru, un velk apziņu sev līdzī uz caurspīdīgajām asīm vai centriem, kur mīt garīgā uztvere un Dieva zināšanas.

Nervozitāte — pārmērīga nervu stimulācija — ierobežo ķermenisko apziņu, savukārt miers piesaista dievišķo apziņu.

Kad meditējat, izslēdzat ārējo nervu enerģiju un nomierināties, dzīvības spēks atkāpjas no maņām uz garīgās apziņas centriem, un tad tiek izveidots savienojums starp jūsu nervu sistēmu un augstāko apziņu, lai jūs sajustu dievišķo klātbūtni un nonāktu gaismas zemē ārpus miega un bezapziņas zonas.

*** * ***

Daudzi interesējas par jaunības svaigumu, jo vienā vai otrā veidā visi meklē "mūžīgās jaunības avotu", bet kas ir jaunība?

Ne visi jaunieši ir jauni, jo daži patiešām ir diezgan veci un izskatās daudz trauslāki nekā patiesībā ir viņu vecums. Turpretī ir daži vecāka

gadagājuma cilvēki, kas saglabā jaunību, neskatoties uz cienījamo vecumu. Viņi saglabā asu prātu, viņu vitalitāte plūst no enerģiskā gara uz viņu ķermeni un seju, un viņu asinis pulsē eksistences priekā.

Gluži pretēji, ir negatīvi, garastāvokļa svārstību nomākti, kritiski un drosmi nomācoši cilvēki, it kā viņi būtu miruši - lai jums ilga dzīve.

Nepareiziem psiholoģiskiem stāvokļiem nav attaisnojuma. Mums vienmēr jābūt pozitīviem, optimistiskiem, dzīves un enerģijas pilniem, jānovērtē Dieva svētības un jāiegremdējas garīgās jaunības uzplūdā, kas izplūst no mūsu būtības dzīlēm.

*** * ***

Mani brāļi un māsas šajā pasaulē, lūdzu, atcerieties, ka Dievs ir viens un ka mēs visi esam vienas universālas ģimenes locekļi. Tāpēc mums ir jāpieņem konstruktīvi veidi, kā palīdzēt viens otram — materiāli, morāli, finansiāli un garīgi —, lai mēs varētu kļūt par priekšzīmīgiem šīs zemes pilsoņiem.

Ja katrs indivīds sabiedrībā ar 1000 cilvēkiem ķertos pie krāpšanas, maldināšanas un cīņas, lai bagātinātos uz citu rēķina, katram būtu 999 ienaidnieki. Tomēr, ja katrs cilvēks mēģinātu sadarboties un strādāt kopā ar citiem, nevis pret viņiem, katram būtu 999 draugi.

Līdzīgi, ja visas valstis mīlestības vadītas palīdzētu viena otram, uz zemes valdītu miers un būtu daudz iespēju apmierināt ikviena vajadzības un uzlabot viņu labklājību.

*** * ***

Tie, kas ir sasnieguši garīgo apgaismību, iemieso gan vīrišķības, gan sievišķības ideālās īpašības. Kad cilvēks sasniedz perfektu līdzsvaru starp intelektu un emocijām, viņš ir apguvis vienu no svarīgākajām

mācībām, kuras dēļ viņš nāca uz šo zemi. Ir jāapzinās, ka viņa būtība ir garīga, nevis fiziska.

Kad vīrietis un sieviete uzskata viens otru tikai par līdzekli savu vēlmju apmierināšanai, viņi riskē iznīcināt harmoniju un zaudēt patiesu laimi. Vīrietim ir jāliek sievietei justies tā, it kā viņa nebūtu kopā ar viņu tikai tāpēc, lai apmierinātu viņa jutekliskās tieksmes, bet gan kā partnere un pavadone, kuru viņš novērtē, ciena un uzskata par dzīves skaistāko un dziļāko nozīmju izpausmi. Arī sievietei vajadzētu uztvert vīrieti tādā pašā veidā.

Kad vīrs un sieva mīl viens otru ar tīru un patiesu mīlestību, viņi piedzīvo pilnīgu saderību fiziskā, garīgā un dvēseliskā līmenī.

Kad viņi savu mīlestību pauž izsmalcinātā veidā, rezultāts ir veiksmīga savienība un atjaunota laime.

*** * ***

Kad cilvēks dzīvē ir nelaimīgs, viņš to dziļi sirdī apzinās. Ir tikai viens tiešs ceļš uz laimi, un tas ir caur saikni ar Dievu.

Dievs nekad nepametīs tos, kas Viņam palaužas, un nekad nepievils tos, kas Viņu mīl

Tie, kam piemīt garīga atziņa, var iezīmēt ceļu un norādīt uz šķēršļiem un slazdiem, taču nopietniem meklētājiem pašiem ir jāpieliek pūles un jāpārvar šis attālums. Garīga saskaņa ar tiem, kuriem ir patiesa saikne ar Dievu, sniedz garīgu labumu tiem, kas vēlas iet pa šo ceļu un sasniegt vēlamo mērķi.

*** * ***

Miera prāts

Kad dedzinošas raizes zaudē savu siltumu

lestājas miers, kas nes mieru un klusumu

Tas ir dzīvības laivas baltais masts

Tas ir piepildīts ar ilgstošas laimes vēsmu, brīvu no sajūsmas

**Tā nu viņa maigi stumj laivu pāri Al-Rida ezera
virsmāi**

**Miers ir maiga apmierinājuma plūsma miera jūras
virzienā, ko neskar raižu viļņi. Tas ir dvēseles
lietussargs, kas pārklāj cilvēka prātu un sirdi, lai
pasargātu viņa dzīves priekus, gan mazus, gan lielus,
no baiļu un raižu lietūs.**

**Tā ir debesu nots, kas izplūst no dzīvības liras. Tā
ir svētā sāls uz dzīvības galda, šlakatas, kas plūst no
sasniegumu ūdenskritumiem, un brīnišķīgais,
mierīgais noskaņojums, kas harmonijā un saskaņā
pārvalda dvēseles valstību.**

**Miers nav raksturīgs tikai nomaļām atpūtas
vietām**

**Nav arī iespējas izbēgt no kņadas un trokšņa
Drīzāk tas nāk tur, kur sirdis to uzņem
Un viņa paliek tur, kur dvēseles viņā atrod
mierinājumu**

**Neatkarīgi no laika un vietas
Tas ir maigs, trausls zieds
Tas nepanes rupjus pieskārienus
Drīzāk tā dzīvo, zied un zeļ
Ja to dzirdina ar svaigu, tīru ūdeni
Miers ir kluss jūtu ezers
Brīvs no bēdu grumbām
Viņa, kas lej baiļu asaras
Par mazāko trauksmes un ciešanu pazīmi
Kad mierīgās dvēseles lapa ir pārklāta
Tīra, spilgti balta sniega kārtā:
Miera un sirdsmiera sniegs
Bailes vētras un raižu viesuļvētras neuzvarēs
Traucējot mieru un klusumu
Zem šī cietā, spīdīgā slāņa
Par šo svētīgo, starojošo mirdzumu**

*** * ***

**Draudzība ir dievišķās mīlestības tīrākā forma
Jo tas ir dzimis no sirds brīvas izvēles
To mums neuzspiež ģimenes instinkts
Ideāli draugi nekad nešķiras
Nekas nevar pārtraukt viņu brālīgās mīlestības
saites**

**Draudzības dārgums ir visvērtīgākais īpašums
Jo patiesa draudzība ir cieši saistīta ar dvēseli
Ārpus šīs pasaules robežām
Visi draugi, ar kuriem mūs vieno pieķeršanās
saites**

**Mēs viņus atkal satiksim debesu namā
Jo patiesa mīlestība nekad nemirst
* * ***

**Daudzi nonāk garīgajā ceļā, bet tie, kas
neatļaidīgi turpinās, izbaudīs garīgo svētlaimi un
patiesu mieru.**

**Patiesie mācekļi, kuri apzinās, ka pasaules
tumšie, dubļainie ceļi ved pie vilšanās un
neapmierinātības, vēršas pie Dieva un meklē Viņu ar
visu sirsnību, un viņiem nav šaubu par Viņa spēju
viņus glābt un mierināt.**

**Neatkarīgi no tā, vai meklētājs saņem taustāmu
atbildi no Dieva vai nē, viņš nezaudē uzticību Viņam,
bet turpina lūgt Viņu savas dvēseles dziļumos,
pārliecināts, ka Viņš dzird lūgšanu un ka Viņš atbildēs
uz sirds aicinājumu īstajā laikā.**

*** * ***

**Zinātne ir pierādījusi, ka katra matērijas daļiņa ir
neiznīcināma, un katrs enerģijas vilnis ir
neiznīcināms.**

**Tas attiecas arī uz pašu cilvēku vai viņa
nemirstīgo garīgo būtību.**

**Matērija ir pakļauta pārmaiņām, un cilvēka
dvēsele piedzīvo mainīgu pieredzi**

Pēdējās pārmaiņas sauc par nāvi, bet nāve vai formas maiņa nemaina un neiznīcina garīgo būtību.

*** * ***

Ak, Visuma Kungs un siržu Mīļotais, lai Tavas rūpes mūs pavada! Ļauj mums atzīt, ka Tu esi vienīgais Dievišķais Karalis, kas sēd mūsu centienu tronī.

Aiz dzīvības un nāves vārtiem, Tu, Kungs, esi vienīgais un augstākais mērķis

Tu esi īstā dzīve, un bez tevis nekas nepastāv.

Lai mēs svētīti būtu, lai mēs varētu redzēt labu, dzirdēt labu un domāt iedvesmojošas un noderīgas domas

Pazemīgie ir pasaules dižākie

Meklētājam pašam jāmeklē Dievs, jo neviens nevar viņam šīs zināšanas dot; drīzāk viņam jāstrādā, lai iegūtu augstāko balvu.

Kad meklētājs pieņem stingru lēmumu atrast Dievu un apvieno šo apņemību ar nopietnu pārdomu, viņš Viņu atradīs.

Kad pieskaries dievišķajai klātbūtnei, tu pārvar cēloņu un seku likumu.

Laime, ko cilvēks iztēlojas un meklē, ir atrodama Dievā, un tie, kas ir saskarē ar Viņu, ir patiesi laimīgi.

Svētī mūs, Kungs, lai mēs varētu Tev dot pirmo vietu savā dzīvē un lai mēs neļautu pasaules kārdinājumiem sacensties ar Tavu mīlestību mūsu sirdīs.

Atvērsim savas sirdis dievišķajai mīlestībai, lai tā varētu ienākt mūsu dzīvēs, piepildīt tās ar gaismu un rotāt tās ar laimes rozēm.

Katrs labais darbs, ko darām, ir mūžīgi pelnoša investīcija

Aiz cilvēka ierobežotās apziņas slēpjas Dieva bezgalīgais spēks

Vienkārša dzīve dod brīvību

**Kad domas ir nomierinātas, kļūst iespējams
klausīties dievišķo programmu caur ilgošanās radio.
Un, kad mums piemīt sirsnība, mēs piesaistām sev
sirsnīgus cilvēkus, un caur viņiem mēs piedzīvojam
Dieva labestību un mīlestību.**

*** * ***

**Neatkarīgi no vecuma, ja saki "Es varu", tu esi
jauns**

**Prāts, ko Dievs mums ir devis, ir varens
instruments, un Viņš vēlas, lai mēs to izmantotu
labam.**

**Jo vairāk es pārdomāju Dievu sevī, jo skaidrāk
man parādās Viņa klātbūtne pasaulē ap mani.**

*** * ***

**Svētī mūs, Kungs, un liec mums Tevi mīlēt ar lielu
mīlestību**

**Lai mēs varētu baudīt Tavu klātbūtni un būt Tevis
sajūsmā,**

Katru mūsu dzīves dienu

**Lai pasaule un tās kārdinājumi nevarētu pārņemt
mūsu sirdis**

**Vai novērst mūsu uzmanību un neļaut mums
domāt par tevi**

**Svētī mūs, lai mēs katru dienu varētu dzīvot Tavā
gaismā un mierā**

**Mēs ilgojamies pēc jums un ar nepacietību gaidām
jūsu saziņu**

**Tā vietā, lai alktu pēc pasaulīgām lietām, kurām
nav pastāvības**

Virzi mūsu dzīves gaitu Tev pretī

Lai tad, kad slikti ieradumi mēģina

**Lai mūs pārņemtu un piesaistītu mūsu apziņu šīs
pasaules ierobežojumiem**

Mūsu idejas lido pie jums lielā ātrumā

**Kungs, pasaule rada mūsos nemieru
Kamēr jūs meditējat
Tas sniedz mūsu dvēselēm mieru un drošību
Tu esi mūsu dzīve
Un tu esi mūsu mīļotais
Un mūsu klātbūtnes saldums
Ar dziļāko dievbijību mēs paklanāmies Tev
Ak, mūsu siržu Kungs
Mēs lūdzam Tevi piepildīt mūsu dzīves ar Tavu
mīlestību**

**Un lai parādītu sevi mums
Un visiem jūsu sekotājiem un mīlotājiem
Buda un viņa mīlotā: Skolotājs #Paramhansa
Vairāk pasniedzēja lekciju**

Paramhansa Jogānanda

Šajā saitē:

www.swaidayogacom

**Indijā Buda tiek uzskatīts par dievišķu
iemiesojumu. Viņš dzīvoja apmēram piecsimt gadus
pirms Jēzus Kristus un bija Indijas ķēniņa dēls.**

**Gautama tēvs (kurš vēlāk kļuva pazīstams kā
Buda, kas nozīmē "apgaismotais") jau no dzimšanas
apņēma savu princistisko dēlu ar visu iespējamo
greznību un skaistumu, apberot viņu ar neierobežotu
lutināšanu. Gautama kāzas tika uzskatītas par tik
krāšņām un ekstravagantām, ka senās karaļvalstis
nekad nebija pieredzējušas tādas.**

**Tādā veidā Gautama uzauga un sasniedza
pilngadību, ticot, ka pasaule ap viņu ir mūžīgu prieka
mirkļu un nebeidzamu laimīgu notikumu vieta.**

Bet princis Gautama dedzīgi vēlējās atklāt pasauli aiz pils vārtiem un sulīgajiem dārziem. Kādu dienu viņš devās maskējoties kopā ar savu ratu vadītāju, lai pats redzētu pasauli.

Skaistais jauneklis bija šokēts un dziļi aizkustināts, kad pirmo reizi mūžā ieraudzīja vecu, traušu sirmgalvi un vēl vienu cilvēku, kurš izelpoja pēdējo elpu, kā arī ieraudzīja nedzīvu līķi.

Viņš paskatījās uz savu veselīgo, dzīvīgo ķermeni un jautāja pilotam, vai arī viņa ķermenis kādu dienu novecos, sadalīsies un zaudēs savu dzīvības dzirksti. Pilots negribīgi atbildēja:

"Ak, Princi, visi cilvēku ķermeņi ir uzņēmīgi pret slimībām, vājumu un novecošanu, un tāpēc to liktenis ir nāve."

To dzirdot, jaunais princis sāka nopietni apsvērt zemes dzīves ilūzijas. Kādu nakti, kamēr viņa sieva un vienīgais dēls gulēja, Gautama uzmeta viņiem pēdējo skatienu un ar asarām acīs pameta pili, meklējot patiesību, kas uz visiem laikiem atbrīvotu cilvēci no bēdām un sāpēm un sniegtu tai patiesu izpratni par dzīves un nāves noslēpumu.

Princis praktizēja daudzas askētisma un sevis noliegšanas formas. Tiek teikts, ka viņš septiņus gadus pavadīja gavēnī un citās garīgās praksēs. Visbeidzot, meditējot zem banjana (vīģes) koka Bodhgajas reģionā Indijā, viņš sasniedza pilnīgu apgaismību.

Pēc tam viņš atsāka ēst normāli, lai barotu savu ķermeni, un izplatīja visā Indijā līdzjūtības un vienlīdzīgas mīlestības principus pret visām dzīvajām

būtnēm — cilvēkiem, putniem un dzīvniekiem. Viņš arī ieteica nepieķerties pasaulīgām lietām cerībā sasniegt nirvānu jeb atsvešināšanās stāvokli, kas atbrīvo dvēseli no reinkarnācijas.

Vēlāk viņa sekotāji izplatīja viņa mācības visā Indijā, Japānā, Ķīnā un citās pasaules daļās.

Nirvānas stāvoklis jeb dualitātes neesamība bieži tiek pārprasta kā sevis iznīcināšana. Taču Buda ar to domāja ierobežotās personības jeb viltus sevis iznīcināšanu. Šī šaurā personība ir jāiznīcina, lai nemirstīgā dvēsele varētu atbrīvoties no atgriešanās cilvēka ķermenī cikla.

Budistu iznīcināšanas doktrīnu, kas to uzskatīja par dzīves mērķi, Indijā vēlāk aizstāja Šankaras, Indijas Svami ordeņa dibinātāja, Svami doktrīna, kas mācīja, ka dzīves mērķis ir sasniegt svētlaimīgu apzinātu savienību ar Visuma garu, neiznīcinot sevis apziņu.

Meistars Buda un viņa mācekļi ievēroja celibātu. Ceļojot pa Indiju, ar Budu notika dīvains incidents , kas mulsināja viņa mācekļus un lika daži no viņiem apšaubīt sava skolotāja uzvedību.

Kamēr diženais Buda atpūtās kopā ar viņiem koka ēnā, pie viņiem tuvojās sieviete, kuru neatvairāmi pievilka Budas ķermenis un seja, kas izstaroja neparastu starojumu. Viņa acumirkļi iemīlējās viņā. Kaisles pārņemta, viņa metās pie viņa ar atplestām rokām, lai viņu apskautu un noskūpstītu, saucot: "Ak, prieks un dzīves gaisma, mana sirds pukst mīlestībā pret tevi!"

Mācekļi bija pārsteigti, dzirdot savu skolotāju atbildam kārdinātājam: "Mana mīlā, es tevi arī mīlu, bet tagad mani nepieskaries, jo vēl nav pienācis laiks."

Viņa atbildēja: "Tu saki "mana mīlestība", un tomēr tu man aizliedz tev pieskarties!"

Liels Buda atbildēja: "Esi droša, mana mīlotā, ka es tev pieskaršos vēlāk, bet ne tagad, un es pierādīšu, cik ļoti tevi mīlu."

Redzot, ka viņa vārdi viņu nepārliedza, viņš piebilda: "Uzticies maniem vārdiem, mana mīlotā, un nekad nešaubies par tiem. Vēlāk, kad tavi mīlotie, kas tagad tevi mīl, tevi būs pametuši, es atgriezīšos pie tevis."

Viņa skolēni bija apmulsuši, dzirdot šos romantiskos stāstus no sava skolotāja, un daži no viņiem domāja, ka viņu skolotājs patiešām ir iekritis pārdzinātājas slazdā.

Gadus pēc šī notikuma, meditējot ar saviem mācekļiem, Buda pēkšņi iesaucās: "Man jāiet, jo mani sauc mana pārdinošā mīlotā. Viņai mani tagad vajag, un man jāizpilda solījums, ko viņai devu."

Tiklīdz viņš šos vārdus bija izteicis, viņš piecēlās un aizskrēja, un mācekļi skrēja viņam pakal, izmisīgi cenšoties glābt viņu no pārdzinātājas kārdinājuma.

Visbeidzot, dižais skolotājs un viņa mācekļi nonāca pie tā paša koka, kur viņš pirms gadiem bija saticis kārdinātāju. Ko viņi redzēja zem šī koka?

Viņi redzēja to pašu sievieti guļam uz zemes, viņas skaisto ķermeni bija cauraustu ar bakām un

**piepildītu ar nepatīkami smakojošām, strutainām
pustulām.**

**Mācekļi drebēja un nekavējoties attālinājās no
viņas, bet Buda ar savu maigo sirdi un dziļu mīlestību
apsēdās viņai blakus, pacēla viņas trūdošo ķermeni,
nolika to sev klēpī un iečukstēja viņai ausī:**

**"Mana mīlā, esmu atnākusi, lai pierādītu, cik ļoti
tevi mīlu, un lai izpildītu savu solījumu - ka tev
pieskaršos -, esmu ilgi gaidījusi, lai pierādītu tev savu
patieso mīlestību. Es tevi mīlu, kad visi pārējie pārstāj
tevi mīlēt, un es tev pieskaros, kad tavi draugi -
godības dienās - nevēlas tevi pieskarties."**

**Kad viņš izteica šos vārdus, viņš nekavējoties
izdziedināja viņu no viņas nožēlojamā stāvokļa un
lūdza pievienoties viņa mācekļu ģimenei, un viņa
atbildēja uz lūgumu ar nelokāmu apņemību un
neizmērojamu prieku!**

Miers lai ir ar tevi

Apgalvojumi Vispārējai dziedināšanai

Uz katras sajūtas, katras domas un gribas troņa,

Ak, Kungs, Tu sēdi un Tu sargā manu būtni

Tu esi doma, griba un sajūta

Tu vadi, Tu vadi katru domu, gribu un sajūtu

Lai jūs varētu rīkoties saskaņā ar savu vadību

Un sekojiet jūsu norādījumiem

Un kļūsti par tavu piemēru

Apziņas templī ir gaisma

Tava gaisma ir lielais dziednieks

Ko manas acis redzējušas iepriekš, to es redzu tagad

Mans templis tagad ir apgaismots, tajā nav tumsas!

Es aizmigu un sapņoju par tempļa iznīcināšanu

Ar baiļu un neziņas cirvjiem un nemiera ugunīm

Tu mani pamodināji tikai tāpēc, lai redzētu celtni neskartu, nevis drupās!

Es gribu tevi pielūgt, es gribu tevi redzēt

Manā būtībā, zvaigznēs

Ķermeņa šūnās tie darbojas regulāri

Tas izlabo un atjauno visus ķermeņa defektus.

Ak, cik ļoti es ilgojos tevi pielūgt

Es tevi redzu savā ķermenī, sev apkārt un visā eksistencē.

Tu esi visumstošs

Mana mīlestība pret Tevi, Kungs, ir bezgalīga!

Tava griba, Kungs, darbojas caur mani

Mana griba ir tavas gaismas dzirksts

Manī spīd gaisma, un tumsa atkāpjas

**Es plānošu un vēlēšos
Es strādāšu un būvēšu
Neļauj manam ego mani vadīt
Drīzāk tu esi tas, kurš vada
Un tu esi tas, kuru es klausos
Es to paveikšu ar gribasspēku
Nepārtraukti aktīvs
Tāpēc stiprini manu apņēmību, Kungs
Pēc Tavas lielās gribas
Lai mēs, Kungs, kļūstam
Kā nevainīgi mazi bērni
Tāpat kā tie, kas bauda debesu valstību
Tava mīlestība mūsos ir pilnība
Un tā kā tu esi pilnība
Tā mēs esam veseli gan fiziski, gan garīgi
Tu esi visuresošs, un pilnība mīt tavā klātbūtnē.
Tava gaismā spīd ķermenī
Tās šūnas ir veselīgas, saņemot jūsu gaismu
Ļauj man saprast, ka tu dzīvo manā prātā
Ar savu dvēseli un būtību
Ar katru mana ķermeņa atomu
Ļaujiet man apzināties!**

**Ak, mana dzīves dzīve, tu esi perfekta, tu esi visu
aptveroša**

Tu esi manā sirdī un tu esi manā prātā

Ar acīm, seju un ķermeni

**Tu esi tas, kas kustina manas kājas, lai es varētu
staigāt**

Viņi abi ir skaļi

**Tavs spēks ir tavs atbalsts; tava aktivitāte ir tavs
spēks**

Es nenokritīšu, jo tu mani atbalsti

Es nekrītu, jo

Es paļaujos uz tavu spēku!

Tu esi manā kaklā

Tu esi manā dzemdē un manās membrānas

Katrs orgāns mirdz gaismā

Manā mugurkaulā tu mirgo, tu spīdi

Viņš ir spēcīgi uzlādēts, pilnīgi vesels

Tu plūsti caur maniem nerviem, tīra enerģija

Viņa ir pilnīgi kārtībā

Manās vēnās, manās artērijās tas plūst

Tu esi uguns, kas patērē visus netīrumus

Tas attīra organismu no visām slimībām

**Tāpat kā tu esi mans mīļotais, tāpat esmu arī es
tavs mīļotais**

**Es jūtu tavu klātbūtni savā prātā
Tas pulsē līdz dzīves straumei
Lai mana iztēle lido pāri visām robežām
Lai tas lido katrā reģionā bez šķēršļiem vai
ierobežojumiem**

**Ja es domāju par slimībām, es pats varētu saslimt
Kad domāju par veselību, jūtos dziedināta
Katru mirkli, katru stundu, katru dienu
Es jūtos stiprs, es jūtos vesels
Jūtos laimīgs, enerģisks un priecīgs
Es sapņoju, ka esmu slims
Es pamodos un smējos, kad atradu
Manas asaras sariesās plakstiņos
Tās ir prieka asaras, nevis bēdu asaras
Esmu ļoti vesels un spēcīgs
Neskatoties uz slimības sapņiem
Ak Dievs, ļauj man sajust Tavu prieku
Un es mīlu tevi un tavu klātbūtni
Vai esmu paklausīgs vai spītīgs
Es palikšu Tavs mīļotais, mans Kungs, mūžīgi
Ļaujiet man justies, ka vienmēr esmu vesels
Un esmu laimīgs savā dzīvē
Ļauj man piepildīt tavu laimi**

Ļauj man saprast, ak, Vīszinošais

Tavai gudrajai gribai!

Pašanalīze: laimīgas dzīves atslēga

Meistars Paramhansa Jogānanda

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

Atteiksimies no ego robežām un klejosim pa plašajām, bezgalīgajām garīgā progresa plāvē. Tāpat kā laika karavāna, kas vienmēr ceļo pa dzīves ceļiem, arī dvēseles karavānai jāceļo pa galīgās ekspansijas ceļiem pretī dievišķā gara sliekšnim.

Iniciatīva pildīt dzīves svarīgākos pienākumus bieži vien paliek aprakta zem cilvēku ieradumu drupām un atkritumiem. Ir jāatbrīvojas no šo ieradumu nomācošās ietekmes un jāsāk sēt savas dzīves augsnē ilgstojošo pienākumu sēklas. Dzīve iegūst vērtību un nozīmi, kad paveicam vissvarīgāko un fundamentālāko uzdevumu: atklājam savas eksistences patieso jēgu un vērtību.

Cilvēkiem ir jāsaprot, ka šie dinamiskie kosmiskie dzīves attēli netiek parādīti bez iemesla. Katru dienu mēs redzam jaunas ainas, un katra diena sniedz jaunas mācības, kas mums jāapgūst, koncentrējoties uz cilvēka eksistences galveno mērķi: atpazīt Augstāko Būtni, kas paslēpta aiz dzīves plīvura.

Miljoniem cilvēku nekad neiesaistās pašanalīzē. Psiholoģiski viņus var pielīdzināt automatizētiem vides produktiem. Viņi pavada savu dzīvi, aizņemti ar brokastīm, pusdienām, vakariņām, darbu, miegu un klejošanu šurpu turpu, meklējot izklaidi un izklaidi. Viņi nezina, ko meklē, kāpēc viņi to meklē vai kāpēc viņi nav atraduši pilnīgu laimi un ilgstošu

apmierinājumu. Bez pašanalīzes cilvēki paliek automāti, kurus vada viņu vides apstākļi. Pareiza pašanalīze ir visefektīvākais veids, kā progresēt un attīstīt savu potenciālu.

Pašanalīze jāveic godīgi un integritīvi. Vislabākais veids, kā to izdarīt, ir katru dienu pierakstīt savas domas un centienus, ļaujot cilvēkam stāties pretī savam patiesajam "es" bez izskaistinājumiem vai izlikšanās. Lielākā daļa cilvēku nemainās uz labo pusi, jo nespēj saskatīt savus trūkumus.

Ikviens ir savas vides un iedzimtības produkts. Persona, kas dzimusi noteiktā valstī, izrādīs šīs valsts raksturīgās iezīmes. Kāds, kas dzimis Ķīnā vai Rietumu valstī, visticamāk, izrādīs ar šīm valstīm saistītas iezīmes un īpašības. Vide, kurā indivīds dzīvo, ir iedzimtu faktoru rezultāts: iepriekšējās dzīvēs iegūtās priekšrocības un vēlmes. No iepriekšējiem iemiesojumiem iegūtās īpašības noved pie indivīda dzimšanas ģimenē vai vidē, kurā viņš atrodas.

Lasot par slavenām ģimenēm, mēs bieži pamanām, ka dižu cilvēku bērni ne vienmēr ir tādā pašā intelektuālā līmenī kā viņu vecāki. Šī bioloģiskā un ģenētiskā neveiksme cilvēkiem rada aizdomas un jautājumus: kāpēc mēs cilvēka dzīvē neatrodam tādus pašus rezultātus, kādus novērojam augu un dzīvnieku valstībā, kur labas šķirnes parasti rada labas šķirnes? Mums ir jāiedziļinās cilvēka dzīves iekšējā darbībā, meklējot atbildi.

Nav nekas neparasts ģimenē, kas specializējas literatūrā un zinātnē, atrast bērnu, kuram absolūti nav intereses par literatūru. Ir taisnība, ka viņš ir dzimis un audzis literārā vidē starp literatūras

mīlotājiem, tomēr viņam nav tādu pašu tieksmju. Kāpēc un kā rodas šādi paradoksi? Vide un iedzimtība nepiedāvā loģisku skaidrojumu šai parādībai. Bet aiz visiem šiem faktoriem slēpjas reinkarnācijas patiesība. Mēs piedzimstam noteiktā ģimenē noteiktu īpašību līdzības dēļ. Bet katrs ģimenes loceklis ir neatkarīgs indivīds ar iezīmēm, kas pārņemtas no iepriekšējām dzīvēm. Šī iemesla dēļ, neskatoties uz dažām bioloģiskām un ģenētiskām līdzībām starp ģimenes locekļiem, katrs cilvēks atšķiras no citiem pēc rakstura un personības.

Cilvēks izvēlas piedzimt noteiktā ģimenē un noteiktā sociālā vai nacionālā vidē konkrētu iemeslu dēļ, ko nosaka viņa iepriekšējā rīcība. No šī viedokļa cilvēks ir sava likteņa arhitekts un plānotājs. Zināmā mērā var paredzēt, par ko viņš kļūs savā turpmākajā dzīvē, analizējot viņa vēlmes un ievērojamākos ieradumus šajā dzīvē.

Šeit slēpjas pašanalīzes nozīme garīgajai izaugsmei. Daži cilvēki ir atkarīgi no traģisku romānu lasīšanas, uzskatot tos par savu iecienītāko žanru un jūtot, ka tie viņiem patiks visu atlikušo mūžu. Taču, ja viņi analizētu sevi, viņi atklātu, ka, pastāvīgi lasot šāda veida literatūru, viņi bieži kļūst nomākti un aizkaitināmi. Šīs depresijas dēļ viņi, iespējams, vēlēšies atbrīvoties no šī ieraduma un tā vietā attīstīt ieradumu lasīt garīgas grāmatas, kas iedvesmo viņu domas un baro viņu jūtas ar pamatotām un cildenām idejām. Ja viņi veiks šīs izmaiņas, viņi atklās, ka viņu dzīve ir ieguvusi brīnišķīgu jaunu virzienu, pateicoties apzinātai izšķiršanās spējai un stingrai apņēmībai.

Ir taisnība, ka mēs varam ļoti ātri mainīties, ja vēlamies, taču gadu gaitā veidoto modeļu un

ieradumu maiņa prasa patiesas pūles un spēcīgu gribasspēku.

Lai izskaustu dziļi iesakņojušos ieradumu, visi apņēmības spēki jāmobilizē pretējā virzienā, līdz sliktais ieradums tiek neitralizēts un tā spēks tiek anulēts. Lielākajai daļai cilvēku trūkst nepieciešamās pacietības un neatlaidības. Tomēr jāapzinās, ka to, ko cilvēks ir radījis vai izdarījis, var izdzēst vai anulēt.

Analizējot sevi, izrādiet spēcīgu vēlmi atbrīvoties no savām vājībām un kļūt par cilvēku, kāds jums ir jābūt. Nejūties nomākts vai neapmierināts, atklājot trūkumus, ko izceļ godīga pašanalīze; tā vietā uztveriet to kā iespēju noteikt, kas jūsu personībā ir jārisina.

Ir radusies teorija, kas apgalvo, ka doma ir endokrīno dziedzeru produkts. Šis uzskats ir nepamatots. Miesa un kauli nevar radīt domu. Prāts ir visu lietu, gan vispārīgo, gan specifisko, galvenais arhitekts. Tāpat kā ūdens atdziestot kļūst par ledu, doma iegūst fiziskas formas kondensācijas ceļā. Viss Visumā tiek domāts fiziskās formās. Pat endokrīnais orgāns ir domāšanas miniatūra modeļa fiziska izpausme.

Cilvēka fiziskais un psiholoģiskais stāvoklis ir cieši saistīti. Piemēram, ir novērots, ka cilvēki ar aknu slimībām bieži kļūst aizkaitināmi un īgni. Ja kāds cieš no pārmērīgas žults sekrēcijas vai aknu disfunkcijas, viņš var nejusties tieksme smaidīt vai būt jautrs ar visiem, kurus satiek. Tā vietā viņš var justies dusmīgs un aizkaitināms. Domas un emocijas ietekmē fiziskais stāvoklis.

Kad orgāni tiek bojāti, tas negatīvi ietekmē garīgo spēku, kas savukārt vājina. Tie, kas ēd daudz gaļas, bieži ir pakļauti dusmām un aizkaitināmībai. Ja cilvēks nedēļu lietotu tikai vīnogu sulu, viņš justos atsvaidzināts un harmonijā ar visiem.

Pārēšanās un nepiemērotu pārtikas produktu lietošana rada un saglabā organismā lielu daudzumu toksīnu, kas neapšaubāmi negatīvi ietekmē prātu, padarot to gausu, letargisku un viegli aizkaitināmu. Periodiska vīnogu vai apelsīnu sulas ēšana palīdz attīrīt ķermeni, kas savukārt palīdz atjaunot smadzenes un uzlādēt tās ar enerģiju. Turklāt ir pierādīts, ka terapeitiskā badošanās vienu dienu nedēļā un dažreiz pat trīs dienas vienlaikus (gavēņa laikā dzerot ūdeni un sulu) palīdz attīrīt ķermeni no uzkrātajiem toksīniem un atkritumvielām. Gavēnis, kas ilgst vairāk nekā trīs dienas vienlaikus, jāveic ārsta vai badošanās speciālista uzraudzībā.

Reiz satiku septiņdesmit gadus vecu vīrieti, kurš bija ģērbies vieglā apģērbā, bez mēteļa un bez zeķēm, lai gan bija ļoti auksts. Viņš mani apliecināja, ka viņam nemaz neesot auksti! Viņš bija pieradis savu ķermeni pie aukstā laika. Prāts ietekmē ķermeni vairāk nekā ķermenis ietekmē prātu, lai gan ķermeņa ķīmiskie elementi pastāvīgi ietekmē prātu.

(Piezīme: Nopietni pētījumi par pārtikas un uztura ietekmi uz garīgo veselību tika veikti jau daudzus gadus, pirms Paramhansa veica šo novērojumu. Cilvēkiem, kas uzauga nabadzībā un kuriem netika nodrošināts pienācīgs uzturs, noteikti bija traucēta garīgā attīstība un lēnāka reakcija. Turklāt zinātne ir pierādījusi, ka dažas neprāta formas [kas joprojām tiek uzskatītas par neārstējamām] ir ievērojami

uzlabojušās, vienkārši lietojot vitamīnus. Arī dažu depresijas, trauksmes un citu emociju veidu cēloņus var meklēt ķīmisko elementu nelīdzsvarotībā organismā.)

Lai gan prātam ir būtiska ietekme uz ķermeni, nav prātīgi to atstāt novārtā. Veselīgam ēdienam vajadzētu dot priekšroku pār neveselīgu pārtiku. Ja apstākļi liek dzīvot kopā ar cilvēkiem, kas padara jūs viegli aizkaitināmu, ieteicams laiku pa laikam mainīt savu vidi. Bet vēl labāk par visu šo ir mainīt savu psiholoģisko stāvokli, lai jūs netraucētu citu rīcība. Mainieties pats, un jūs varēsiet dzīvot mierā un laimē jebkur.

Pasaule kopumā ir kā psihiatriskā nams. Daži cilvēki cieš no greizsirdības un skaudības, citi - no dusmām, naida un iekāres. Viņi ir savu ieradumu un emociju upuri. Bet jūs varat radīt mieru savā vidē. Analizējiet sevi. Emocijām ir noteikta ietekme uz prātu un ķermeni. Skaudība un bailes liek sejai izskatīties bālai, bet mīlestība - starojošai. Kad jūs varat būt mierīgs, jūs vienmēr būsiet laimīgs.

Lai kādu sevis formu cilvēks censtos attīstīt, viņam ir jāpieliek pūles, lai analizētu savu patieso dabu un attīstītu tās labākās īpašības. Cilvēkam var būt morāla, ētiska, patriotiska, mākslinieciska vai uzņēmējdarbības identitāte utt. Ja viņa mērķis ir saskaņot sevi ar augstākajiem morāles ideāliem, viņam ir jādzīvo godprātīgi un jābūt ar labu gribu un labvēlīgiem nodomiem pret visiem. Tā ir tikumīgas rīcības būtība. Lepnums mudina tos, kas sevi attaisno, kritizēt un nosodīt apkārtējos vājos. Bet tie, kuriem ir cēls raksturs un saprotošas dvēseles, jūt

līdzī citiem un nenosoda viņus par kļūdām, kas izriet no nezināšanas un nepareiza sprieduma.

Cilvēki ar materiālistiskām tieksmēm bieži vien nevajadzīgi cieš. Šādiem cilvēkiem ir jāiemācās paškontrole, pretējā gadījumā viņi ir kā kustīgas fiziskās pasaules daļas, kurām dienā jāizmēķē noteikts skaits cigarešu un jāēd noteikti pārtikas produkti. Viņiem sāp galva, ja viņi nokavē savu kafiju vai pusdienas, un viņi var gulēt tikai uz matrača ar noteiktām īpašībām. Lai gan ērtības ir labas, nevajadzētu ļaut tām sevi paverdzināt. Līdzsvars ir būtisks, un, ja vien cilvēks nelīdzsvaro savu garīgo, fizisko un dvēselisko dabu, viņš nepazīs laimi. Nav prātīgi ļaut materiālajai dabai dominēt pār savu gudrību un spriestspēju. Pēdējam vārdam un galīgajam lēmumam vienmēr jāpieder sirdsapziņai un ieskatam.

Vienkāršai dzīvei un cēlām domām vajadzētu būt cilvēces mērķiem. Mums sevī jānes visi laimes elementi. Tas ir iespējams ar meditācijas un apziņas saskaņošanas ar pastāvīgi atjaunojošu garīgo prieku. Dievs ir universāla svētlaime, un saskaņā ar Viņu mēs sajūtam Viņa prieku un baudām Viņa saldumu. Mēs nekad nedrīkstam iekļāt savu laimi nekādai ārējai ietekmei. Neatkarīgi no vides, kurā mēs dzīvojam vai strādājam, mums ir jāaizsargā savs iekšējais miers no tās ietekmes. Analizējiet sevi un kļūstiet par to, kam jums vajadzētu būt un par ko jūs vēlaties būt. Cilvēki reti iemācās patiesu paškontroli; tā vietā viņi dara lietas, kas kaitē viņu pašu labsajūtai, un tomēr tic, ka ir laimīgi! Bet viņu laime ir iluzora. Patiesā laimes un panākumu atslēga slēpjas tajā, ka darāt lietas, ko vēlaties darīt, jo tas ir jūsu pienākums, un atturēties

no kaitīgu lietu darīšanas, jo no tām izvairīties ir labāk.

Tev nevajadzētu nodarbināt savu prātu ar daudzām raizēm un interesēm. Izvērtē tās, lai noteiktu, vai tās patiešām ir svarīgas. Laiks ir vērtīgs un to nevajadzētu tērēt. Vienas noderīgas grāmatas lasīšana var uzlabot tavu labsajūtu daudz vairāk nekā filmu skatīšanās. Es bieži saku: "Ja tu lasi vienu stundu, raksti divas. Ja tu raksti divas stundas, domā trīs. Ja tu domā trīs stundas, meditē visu laiku."

Lai kur es dotos, es vienmēr saglabāju savu garīgo mieru un klusumu. Kompasa adata vienmēr rāda uz ziemeļiem. Tāpat prātam vienmēr jābūt vērstam uz garīgā prieka polu; tad neviens nevarēs traucēt jūsu mieru vai izjaukt jūsu līdzsvaru.

Cilvēkam katru dienu jācenšas būt labākam nekā iepriekšējā, pretējā gadījumā viņš var piedzīvot regresu veselības, iekšējā miera un laimes ziņā. Kāpēc? Tāpēc, ka viņš nepieliek pietiekami daudz pūļu, lai kontrolētu savas domas un rīcību. Cilvēki rada savus ieradumus, un viņi tos var mainīt. Ja jūtat, ka esat nosliece uz negatīvu domāšanu, ieskaujiet sevi ar labiem cilvēkiem, lasiet labas grāmatas un meditējiet. Ja nepieciešams, biedru maiņa var pozitīvi ietekmēt jūsu dzīvi.

Kad esat apņēmiess mainīties uz labo pusi, atcerieties, ka laba kompānija un pozitīva ietekme ir izšķiroša un neaizstājama, lai sasniegtu savus mērķus. Vides ietekme - laba vai slikta - ir spēcīgāka par gribasspēku, tāpēc paturiet to prātā, mijiedarbojoties ar citiem.

Pašanalīze ir būtiska arī sevis pilnveidošanai. Ja jūs varat drosmīgi un bezbailīgi analizēt sevi, jūs varēsiet izturēt citu cilvēku analīzi, un viņu kritika jūs neietekmēs.

Tie, kas kavējas pie citu trūkumiem, ir plēsēji. Pasaule ir pilna ļaunuma, tāpēc nevajadzētu ne runāt ļaunu, ne domāt ļaunu, ne darīt ļaunu. Drīzāk vajadzētu būt kā rozei, izplatot laipnības, tīru nodomu un brālīgas mīlestības smaržu. Ļauj cilvēkiem justies, ka esi īsts draugs - celtnieks, nevis iznīcinātājs. Ja vēlies būt labāks, nekā esi, analizē sevi un attīsti sevi cēlas īpašības. Laipna dvēsele par savu īpašnieku runā daiļrunīgāk nekā vārdi, jo tā izstaro unikālu vibrāciju, ko citi uztver un saprot bez kļūdām. Domā par gaismu, un tumsa izzudīs. Mācies, pārdomā un dari visu iespējamo, lai palīdzētu citiem un atbrīvotos no viņu pleciem raižu, sāpju, baiļu un netaisnības nastu.

Daudzi cilvēki bezmērķīgi klīst pa dzīvi, bez skaidra mērķa. Definējiet savu mērķi un strādājiet, lai to sasniegtu. Atvēliet laiku pašanalīzei un privātām lūgšanām. Ir daudz iedvesmojošu lietu, kas gaida atklāšanu, tomēr mēs bieži tērējam savu laiku un enerģiju triviālām lietām. Laime nenāks, ja vien mēs nepievērsīsimies lielu personību gudrībai un nevadīsimies pēc viņu gaismas. Viņu idejas ir atrodamas citās garīgās grāmatās un rakstos, kas mums palīdz un vada.

Ir jauki baudīt dzīves priekus, taču nekas nevar aizstāt iekšējo dzīvi un introspektīvu apceri, jo laime ir atkarīga no apceres un iepazīšanās ar dižiem prātiem, izmantojot viņu idejas, kas saglabātas

grāmatās, tāpat kā tā ir atkarīga arī no tā, lai sevi ieskauj labi un cēli cilvēki.

Vientulība sagādā prieku tiem, kam patīk kontemplācija, taču tas nenozīmē distancēties no cilvēkiem vai izolēties. Kad vēlaties socializēties, dariet to no visas sirds, ar visu savu mīlestību un draudzību, lai draugi justos ērti jūsu klātbūtnē un vienmēr ar nepacietību gaidītu jūs un baudītu jūsu labo kompāniju.

Miers lai ir ar tevi
Efektīvais risks

Paramhansa Jogānanda

Es iegāju vientuļniekos un lepni pasniedzu savai skolotājai Sirri Juktsuvarai dārzeņu grozu, sakot:

"Šī ir dāvana jums, kungs! Šos sešus lielos ziedkāpostus es iestādīju ar savām rokām un rūpējos par tiem visā to augšanas stadijā ar mātes maigumu pret savu zīdaini."

**Šrī Juktišvars atbildēja ar pateicīgu smaidu:
"Paldies. Lūdzu, glabājiet to savā istabā; man tas būs vajadzīgs rīt īpašām vakariņām."**

Es tikko biju ieradies Puri pilsētā, lai pavadītu vasaras brīvdienas sava skolotāja piekrastes ermitāžā. Šī divstāvu, dzīvespriecīgā retrīta ēka paveras uz Bengālijas līci, un to skolotājs uzcēla ar savu mācekļu palīdzību.

Nākamajā rītā es pamodos agri, atsvaidzināts no sālās jūras vēsmas un vientuļnieka mītnes mierīgā šarma. Dzirdēju skolotāju mani saucam savā

melodiskajā balsī, tāpēc uzmetu skatienu ziedkāpostiem, kas bija pilni mīlestības un pieķeršanās, un tad uzmanīgi sakārtoju tos zem gultas.

Skolotājs teica: "Iesim uz pludmali." Viņš gāja pa priekšu, un es sekoju viņam ar jaunu skolēnu grupu. Skolotājs pārmetoši uz mums paskatījās un teica:

"Lūdzu, ejiet divās rindās, turot soļus sinhronizētus."

Tad viņš mūs nopratināja, kamēr mēs viņam paklausījām, un sāka kaut ko stāstīt apmēram šādi:

Ak, puīši, esiet stipri un soļojiet sakārtotās rindās!

Mani pārsteidza tas, cik gludi skolotājs spēja sekot līdzi savu jauno skolēnu graciozajiem soļiem.

Skolotājs man paskatījās acīs un teica: "Stāvi! Vai esi aizvēris ermitāžas aizmugurējās durvis?"

Es atbildēju: "Es tā domāju, kungs."

Seri Juktsuvars dažas minūtes klusēja, viņa lūpās spēlējoties vājam, gandrīz apspiestam smaidam, tad beidzot viņš teica:

"Nē, es nepamanīju, ka svēto meditāciju nevajadzētu izmantot kā attaisnojumu, lai atstātu novārtā fiziskas maltītes."

Es domāju, ka viņš joko, bet viņš piebilda: "Tavi seši ziedkāposti drīz kļūs par pieciem."

Mēs atgriezāmies, kā skolotājs bija norādījis, un, kad tuvojāmies rituāla vietai, viņš teica:

"Pagaidi mirkli! Paskaties, Mukunda (Paramhansa), pa kreisi pāri pagalmam ceļa virzienā. Drīz kāds pienāks un būs tava soda cēlonis."

Es slēpu savu neapmierinātību par šīm neskaidrajām piezīmēm. Pēkšņi es ieraudzīju uz ceļa ciema iedzīvotāju, kurš dīvaini dejoja un bezjēdzīgi žestikulēja ar rokām. Es gandrīz apmulsu aiz ziņkāres un uzmanīgi skatījos uz pilnīgi smieklīgo skatu. Tieši tajā brīdī, kad vīrietis grasījās pazust no mūsu redzesloka, Šri Juktsvars teica: "Tagad viņš atgriezīsies."

Ciema iedzīvotājs nekavējoties mainīja kursu un devās uz ermitāžas aizmuguri. Pēc smilšainas takas šķērsošanas viņš iegāja ēkā pa aizmugurējām durvīm, kuras es nebiju aizslēdzis, tieši tā, kā bija norādījis mans skolotājs. Neilgi pēc tam viņš iznāca, nesot vienu no maniem dārgajiem ziedkāpostiem, viņa lepnums bija redzams, jo viņš soļoja ar cieņu un pietāti.

Šī komiskā aina, kurā es parādījos kā upuris, neatturēja mani no zaga vajāšanas, kuru es vajāju ar neprātīgu ātrumu. Tikko biju sasniedzis pusceļu, kad Šri Juktišvars, trīcot no smiekliem no galvas līdz kājām, mani sauca un lūdza atgriezties. Starp jautrības uzliesmojumiem viņš paskaidroja:

"Tam nabagam tik ļoti kārojās ziedkāposti. Tāpēc nodomāju, ka viņam nenāktu par ļaunu dabūt vienu no taviem ziedkāpostiem, kurus tu pienācīgi nekopji!"

Es steidzos uz savu istabu un atklāju, ka zaglis ir dārzu cieniņš, jo viņš nebija pieskāries maniem zelta gredzeniem, pulkstenim vai naudai, kas visas bija izmētātas uz segas. Tā vietā viņš bija ielavījies

**zem gultas līdz paslēptajam ziedkāpostu grozam,
piepildot savu sirds vēlēšanos.**

**Tajā vakarā es lūdzu Šri Juktvaru man paskaidrot
šo incidentu, kas nebija bez dažām mulsinošām
iezīmēm. Skolotājs lēnām papurināja galvu, sakot:**

**"Jūs sapratīsiet, ka kādu dienu zinātne drīz atklās
vairākus nezināmus likumus."**

**Pēc dažiem gadiem, kad radio brīnumi pēkšņi
apbrīnas pārņemt pasauli, skolotāja pareģojums tika
atcerēts. Vecie priekšstati par telpu un laiku ir
izzuduši uz visiem laikiem, jo tagad nav nevienas
mājas, lai cik maza tā būtu, ko nenasniegtu
daudzskaitlīgie globālie radio (un satelītu) kanāli. Pat
visneredzamākie prāti ir atvērušies un
paplašinājušies neapgāžama pierādījuma priekšā
vienai no cilvēces raksturīgajām iezīmēm: eksistences
pilnībai.**

**Komisko stāstu par ziedkāpostu var saprast,
salīdzinot to ar radio. Mans skolotājs bija pilnīgs
raidītājs un uztvērējs. Domas nav nekas cits kā
smalkas, ēteriskas vibrācijas. Tāpat kā jutīgs radio
uztver konkrētu programmu no tūkstošiem, kas tiek
pārraidītas visur, arī Šri Juktišvars bija uzņēmīgs pret
vienu domu — domu par muļķi, kas ir apsēsts ar
ziedkāpostu — no neskaitāmajām cilvēku domām, kas
tiek pārraidītas šajā pasaulē. Ejot uz pludmali,
skolotājs sajuta vienkāršā ciema iedzīvotāja vēlmi un
nekavējoties rīkojās, lai to piepildītu. Mana skolotāja
svētā acs pamanīja vīrieti dejojam pirms skolēniem.
Mana aizmirstība aizslēgt ermitāžas durvis deva
skolotājam ērtu ieganstu atņemt man vienu no
maniem mīļotajiem augiem. Tādējādi Šri Juktišvars,
darbojoties kā uztvērējs, darbojās arī kā raidītājs.**

Šajā lomā skolotājs varēja vadīt ciema iedzīvotāju mainīt soļus un doties uz konkrētu istabu, lai iegūtu vienu ziedkāpostu.

Ieskats ir dvēseles ceļvedis un patiesi izpaužas cilvēkā miera brīžos. Gandrīz katrs cilvēks ir piedzīvojis neizskaidrojamu iekšēju intuīciju vai spējis efektīvi nodot savas domas citam cilvēkam.

Cilvēka prāts, kas ir brīvs no trauksmes uzmanības novēršanas, spēj veikt visas sarežģītās radio funkcijas: pārraidīt un uztvert domas, kā arī filtrēt nevēlamās. Tāpat kā radiostacijas raidīšanas jauda ir atkarīga no tās patērētās elektroenerģijas daudzuma, cilvēka prāta, tāpat kā radio, efektivitāte ir atkarīga no katra indivīda gribasspēka.

Visas domas mūžīgi klīst Visumā. Ar dziļu koncentrēšanos apgaismots skolotājs var uztvert un lasīt jebkura cilvēka, dzīva vai miruša, domas. Domām ir universāla, nevis individuāla izcelsme. Patiesības nevar radīt, bet gan atklāt. Nepatiesas domas - mazas vai lielas - rodas no nepietiekamas spējas spriest. Jogas mērķis ir nomierināt prātu, lai tas varētu sadzirdēt nekļūdīgo iekšējās balss vadību bez kropļojumiem vai apjukuma.

Radio un televīzija vienlaikus ienesa tālu citu cilvēku balsis un attēlus miljonu cilvēku mājās. Šī bija pirmā zinātniskā norāde, ka cilvēce ir universāls gars. Lai gan akla subjektivitāte cenšas visiem līdzekļiem dominēt un sagrābt cilvēces būtību, tā nav ķermenis, kas ierobežots noteiktā telpas punktā, bet gan universālas eksistences gars.

Šajā sakarā Nobela prēmijas laureāts fizioloģijā Čārlzs Roberts Rišē rakstīja sekojošo:

"Ir patiesi dīvaini un ievērojami, ka joprojām notiek neticamas dabas parādības. Kad tās nostiprināsies, tās mūs nepārsteigs vairāk nekā zinātne pagājušajā gadsimtā. Tiek uzskatīts, ka parādības, kuras mēs tagad viegli pieņemam, vairs mūs nepārsteidz, jo tās ir kļuvušas saprotamas. Bet tā nav. Ja tās mūs vairs nepārsteidz, tas nav tāpēc, ka mēs tās saprotam, bet gan tāpēc, ka tās ir kļuvušas pazīstamas. Ja mums jābrīnās par visu nesaprotamo, tad mums jābrīnās par visu: par gaisā mestu akmeni, par zīli, kas izaug par lielu ozolu, par dzīvsudrabu, kas izplešas karsējot, un par dzelzi, ko pievelk magnēts."

"Mūsdienu zinātne vairs nav sarežģīta. Aprīņojamie un negaidītie fakti, ko atklās mūsu pēcnācēji, tagad ir mums tuvu un, tā teikt, skatās uz mums, pat ja mēs tos neredzam. Bet nepietiek teikt, ka mēs tos neredzam: mēs nevēlamies tos redzēt, jo, tiklīdz parādās negaidīts un nepazīstams fakts, mēs cenšamies to ievietot vispārējā pieņemto zināšanu ietvarā un dusmojamies, ja kāds pēc tam uzdrošinās eksperimentēt!"

Avots: Jogija dienasgrāmata: Autobiogrāfija

Es redzēju tevi slēpjoties

Es skatījos uz ziedu un lūdzu Dievu, un tūlīt ieraudzīju Tevi, ak, Dievišķais Gars, tajā paslēptu. Tas izstaroja Tavas klātbūtnes smaržu, tā ziedlapiņas bija iekrāsotas Tavā rožainajā nevainībā, un tā sirds mirdzēja Tavas gudrības zeltā.

Un es redzēju tavu visaptverošo spēku, kas atbalstīja tā slaido stublāju un sulīgi zaļās lapas. Kas attiecas uz dzīves un mūžības noslēpumiem, es redzēju tos snaudam ziedputekšņu putekļos, un tavs

bezgalīgais pieskāriens iedvesmoja biti un iekvēlināja tās krūtis, lai tā sāktu malkot tavu saldumu.

Dod man zināšanas par Tavas radības brīnumiem un atklāj man Tavus bezgalīgos noslēpumus, kas paslēpti pat vismazākajās nezālēs, kas aug ceļa malā.

Čuksti no mūžības

Savas dabas savaldīšana vai kaitīgu īpašību pārvarēšana

Nav viegli definēt temperamentu, bet mēs zinām, kas tas ir. Kad esat uzbudinājuma un dusmu stāvoklī, jūsu uzvedība nav normāla, un jūs neesat tāds cilvēks, kādam jums vajadzētu būt. Tā rezultātā jūs jūtaties nomākts un noslēgts. Un kas gan varētu būt muļķīgāks par to, ka cilvēks ar savu rīcību un reakcijām rada sev nelaimi?

Nevienam nepatīk ciešanas. Vai cilvēkam nevajadzētu analizēt sevi nākamajā reizē, kad viņš ir drūmā noskaņojumā? Ja viņš to dara, viņš redzēs, ka viņš apzināti padara sevi nelaimīgu. Kad viņš ir šādā drūmā stāvoklī, apkārtējie izjūt viņa ciešanas un izvairās no viņa kompānijas.

Lai kur cilvēks dotos, viņš runā skaļi bez vārdiem, jo viņa kopējais noskaņojums atspoguļojas viņa acīs, un ikviens, kas uz viņu skatās, sajūt no viņa izstaroto negatīvismu. Redzot tumšās, ļaunprātīgās emocijas, kas atspoguļojas viņa acīs, citi tiek atgrūsti, dodot priekšroku distancēties no šīm satraucošajām vibrācijām. Dusmas vispirms ir jāpadzen no prāta spoguļa, pirms to atspulgu acīs var izdzēst.

Šajā pasaulē cilvēks dzīvo stikla mājā, pakļauts citu cilvēku ietekmei, nespējot izlikties vai izlikties. Tāpēc viņam jādzīvo dabiska dzīve. Kāpēc gan nerīkoties tā, lai izpelnītos cieņu un apbrīnu? Kāpēc gan neredzēt cēlsirdību viņa acīs un prieku viņa sejā?

Visas cilvēka labās īpašības un tikumi ir paslēpti iekšienē, zem drūmuma un ciešanu slāņa.

Ne tikai citi pamana viņa uzvedību, bet arī viņš pats novēro citu uzvedību. Tā kā viņš mēdz salīdzināt sevi ar citiem, pastāvīgi novērojot apkārtējos, viņš kļūst par psiholoģiskas nelaimības upuri. Vai arī viņš var justies satraukts un satraukts par pastāvīgajām grūtībām, ar kurām viņš saskaras šajā pasaulē. Temperaments bieži ir vides ietekmes rezultāts. Katru no mums apkārtējā pasaule ietekmē atšķirīgi. Bet mums nevajadzētu ļaut sev padoties depresijai ārēju apstākļu dēļ. Un kāpēc mums vajadzētu nest apkārtējās vides satraucošās ietekmes nastu?

Daži cilvēki ķeras pie negatīvu emociju izrādīšanas, lai izvairītos no problēmas vai situācijas risināšanas. Tomēr šī negatīvā uzvedība nav ne aizbēgšana, ne emocionāls drošības tīkls. Ir dabiski laiku pa laikam uz laiku padoties skumjām un melanholijai, taču šīm sajūtām nevajadzētu ļaut jūs kontrolēt.

Katrai personības iezīmei ir konkrēts pamatcēlonis. Lai novērstu iezīmi, ir jānovērš tās cēlonis. Ir svarīgi katru dienu apstāties un pārdomāt, izvērtējot savas domas un motivāciju, lai izprastu savu personību un iemācītos pareizo veidu, kā ar to rīkoties un labot, ja tā ir kaitīga. Jūs varat nonākt apātijas stāvoklī, nevēloties ņemt vērā citu ieteikumus. Šādā situācijā ir svarīgi apzināti censties kultivēt pozitīvu un saistošu pieredzi. Uzmanieties no apātijas, kas kavē progresu un paralizē gribasspēku.

Vai arī cilvēks var būt slimības nomākts un nomākts, uzskatot, ka nespēj atgūt veselību. Šādā gadījumā veselīga dzīvesveida principi jāizmanto, lai radītu veselīgu un produktīvu dzīvi, kuras pamatā ir morāli un ētiski pamati. Turklāt lūgšanā jāvērsas pie

Visvarenā Dieva, lai attīstītu lielāku ticību Viņa dziedinošajam spēkam.

Ja cilvēks ir pārliecinājies sevi, ka viņš ir neveiksminieks un neko nevar sasniegt, tad problēma ir jāanalizē un jānoskaidro, vai viņš ir pielicis visas nepieciešamās pūles.

Dievs pārvalda visu Visumu, līdz pat vissīkākajām un sīkākajām detaļām, un cilvēce ir radīta pēc Viņa tēla. Tāpēc mēs nevaram attaisnoties vai attaisnot neveiksmes. Nebaidieties no darba, lai cik grūts tas būtu, jo darbs "stiprina" ķermeni un nevienam nekaitē. Tomēr ir jāiemācās strādāt un mierīgi domāt. Kad esat gan enerģisks, gan mierīgs, jūs varat sasniegt to, ko vēlaties, jo jūsu prāts ir skaidrs.

Papildus tam, ka netiek pieliktas nepieciešamās pūles, lai gūtu panākumus, vairums cilvēku ir arī garīgi neaktīvi. Viņi pavada daudz laika, nedomājot. Daži to uzskata par atpūtu un relaksāciju. Taču patiesā relaksācijā prāts ir gan aktīvs, gan mierīgs. Šajos klusajos brīžos varētu domāt par Dievu, skaistu skatu vai patīkamu pieredzi. Pozitīvs, mierīgs garīgais darbs ir atsvaidzinošs un uzmundrinošs. Tomēr daudzi cilvēki jauc radošu piepūli ar stresu un strādā saspringtā, nervozā stāvoklī.

Radošā domāšana ir labākais pretlīdzeklis neveselīgam temperamentam. Šis temperaments pārņem apziņu, kad cilvēks atrodas negatīvā vai satrauktā stāvoklī. Kad prātā nav pozitīvu domu, tā īpašnieks kļūst nomākts un apgrūtināts ar raizēm. Un līdz ar depresiju un raizēm nāk velns, kas mājo šī cilvēka domās un pilnībā kontrolē saimnieku!

Tāpēc, draugs, strādā pie radošu ideju attīstīšanas. Kad neesi iesaistīts fiziskā darbā, dari kaut ko radošu savā prātā. Nodarbini to, lai nebūtu laika kavēties stresa un nemiera pārdomām.

Radošā domāšana ir pārsteidzoša un brīnišķīga, it kā dzīvotu citā pasaulē. Ikvienam vajadzētu attīstīt šo spēju. Es reti kad pārdomāju kaut vienu vārdu savās lekcijās — un šī ir viena no tām — pirms to sniegšanas. Bet, tiklīdz es iedziļinos tēmā, mana dvēsele sāk runāt ar mani par brīnumainām lietām. Kad tu domā radoši, tu nejūti ķermeni vai satrauktas emocijas, jo tajos brīžos tu esi harmonijā ar dievišķo garu.

Mūsu intelektu veido dievišķā, radošā intelekta tēls, caur kuru viss ir iespējams. Ja mēs nedzīvojam šajā apziņā, mēs kļūstam par sarežģītu īpašību kopumu. Ar pozitīvas, radošas domāšanas palīdzību mēs pārvaram šīs iezīmes. Turklāt, ar radošas domāšanas palīdzību mēs atrodam atbildes un risinājumus visiem saviem un citu jautājumiem un problēmām.

Slikts raksturs ir kā vēzis, kas grauž iekšējo mieru. Tieši tāpēc cilvēki ar skarbu raksturu nespēj izvairīties no savām grūtībām un nepatīkšanām.

Lai cik smagi būtu cilvēka apstākļi, viņam nevajadzētu padoties izmisumam. Viņš var triumfēt savās domās. Kad cilvēks ar nepastāvīgu raksturu cieš neveiksmi, viņš paceļ rokas un atzīst sakāvi. Bet tas, kurš saglabā savu prātu nesalauztu, ir patiesais uzvarētājs dzīves cīņā, pat ja pasaule ap viņu plosās kā vulkāns.

Vai cilvēks vēlas būt ieslodzīts vai brīvs? Kad cilvēks pārāk stingri ierobežo sevi ar savu temperamentu, viņš vairs nespēj turpināt stāties pretī dzīves izaicinājumiem. Tiklīdz viņš ļauj negatīvam noskaņojumam aizēnot prātu, viņa gribasspēks vājinās un apņēmība zūd. Temperamentīgas tieksmes ietin smadzenes apjukuma un apjukuma miglā,

pasliktinot veselo saprātu un padarot visus centienus veltīgus.

Savu temperamentu var pārvarēt, lai cik skarbs un nepatīkams tas nešķistu. Vispirms jāapņemas vairs nebūt drūmam un īgnam. Ja garastāvokļa svārstības tomēr rodas, neskatoties uz apņēmību, tās jāanalizē, lai saprastu, kā tās ielavījās, un jādara kaut kas konstruktīvs lietas labā.

Turklāt nekas nedrīkst tikt darīts pavirši, bet gan ar rūpīgu un dziļu garīgu koncentrēšanos. Mums jāiesaistās radošās aktivitātēs, jo Dievs mūs ir apveltījis ar neierobežotu potenciālu. Kāds gan ir attaisnojums padoties psiholoģiskai neveiksmei, ļaujoties novājinošām un neveselīgām domām? Ir jāatbrīvojas no destruktīviem psiholoģiskiem stāvokļiem, kas darbojas kā bremzes patiesa progresāriteņiem. Ja riteņi netiek atbrīvoti no sajūgošajām bremzēm, kustība un progress nav iespējams. Katru rītu atgādiniet sev, ka Dievs ir ar jums, un lai kādas būtu jūsu grūtības, jums ir spēks tās pārvarēt. Jūs esat Augstākā Gara spēka likumīgais mantinieks, un tāpēc jūs esat stiprāks par apstākļiem un lielāks par notikumiem.

Gudrs, inteligents zēns nebauda vieglu problēmu risināšanu; viņš izbauda sarežģītās. Taču daudzi cilvēki baidās no dzīves izaicinājumiem. Es nekad no tiem neesmu baidījies, jo vienmēr esmu lūdzis: "Mans Dievs, vairo Savu spēku manī, uztur mani pozitīvā domāšanā, lai ar Tavu palīdzību es vienmēr varētu pārvarēt savas grūtības."

Domājiet konstruktīvi par problēmu, līdz vairs nevarat domāt. Risinot problēmu, es daru visu iespējamo, lai to atrisinātu, līdz varu godīgi un patiesi pateikt: "Esmu darījis visu iespējamo, un tas ir viss, ko varu." Tad es aizmirstu par problēmu.

Cilvēks, kurš kavējas pie problēmām, kļūst viegli aizkaitināms un apbēdināms. Izvairieties no tā. Kad rodas problēma, tā vietā, lai koncentrētos uz to, padomāiet par visiem iespējamajiem veidiem, kā to atrisināt. Ja nevarat skaidri domāt, salīdziniet savas raizes ar līdzīgām problēmām, ar kurām saskaras citi, un mācieties no viņu pieredzes, lai noteiktu ceļus uz neveiksmi un ceļus uz panākumiem. Izvēlieties soļus, kas šķiet loģiskākie un reālistiskākie, un apņemieties tos īstenot. Visa Visuma bibliotēka ir glabāta jūsos. Viss, ko vēlaties zināt, jau ir tur. Lai to atklātu, jums vienkārši ir jādoma radoši un inovatīvi.

Skarbs raksturs notrulina sapratni un nocietina jūtas, padarot neiespējamu cilvēkam saprasties ar citiem. Mājas dzīvei vajadzētu būt svētnīcai, bet skarbs raksturs to pārvērš traģiskā elles stāvoklī. Vīrs atgriežas mājās un atrod sievu nomāktā noskaņojumā, padarot neiespējamu ar viņu sazināties. Vai arī viņš var atgriezties sliktā noskaņojumā, padarot neiespējamu ar viņu diskutēt. Daudzas nepatīkšanas cilvēkiem rodas skarba rakstura dēļ. Kad ģimenes loceklis mutuļo dusmās vai ir vienaldzīgs, jūs nekavējoties ietekmē viņa raksturs. Vai varbūt jūs apmeklējat kādu prieka pilnu cilvēku, tikai lai atrastu viņu strīdīgu un sāpīgu, acumirkļi pārvēršot jūsu laimi asarās un liekot jums atriebties ar tādu pašu. Neļaujiet citu cilvēku raksturam jums kaitēt.

Ir viegli atriebties, bet mīlestības piedāvāšana ir labākais veids, kā remdēt citu dusmas un novērst viņu nodarīto kaitējumu. Šai mīlestībai jābūt tīrai, jo, kad tā nāk no sirds, tai ir maģiska iedarbība.

Mums nevajadzētu kavēties pie sekām, pat ja mūsu mīlestība tiek uztverta ar vienaldzību. Mīlestība

ir spēcīgāka par naidu, un tās ietekme ir spēcīga un pārsteidzoša.

Vai zini, ka tavā dvēselē slēpjas krāšņs dārzs? Brīnišķīgs domu dārzs, kas smaržo pēc mīlestības, laipnības, sapratnes un miera - dārzs, kura skaistums un prieks pārspēj visus zemes ziedus un smaržīgos augus. Tu radi smaržīgu ziedu ikreiz, kad kāds tevi dusmu lēkmē pārprot, un tu pastāvīgi piedāvā mīlestību. Vai šīs mīlestības un sapratnes smarža nav noturīgāka un tīrāka par jebkuru dabisko rozi? Tāpēc vienmēr atceries, ka tavš prāts ir dārzs, un uztur to skaistu un smaržīgu ar tīrām, svētām domām. Neļauj tam kļūt par dubļainu purvu, kas mudž no naida riebīgajām iezīmēm. Ja tu kultivē miera un mīlestības ziedus, kas piesātināti ar debesu smaržu, garīgās apziņas bite tiks piesaistīta tavam dārzam. Tāpat kā bite meklē tikai ziedus, kas izdala vissaldāko medu, tāpat arī Dievs tevi apmeklēs, kad tava dzīve būs piepildīta ar saldām, rožainām domām. Apņemies neļaut kaitīgajām, pūstošajām ļaunuma un dusmu nezālēm augt tavu labo garīgo īpašību dārzā. Jo vairāk tu kultivēsi svētās īpašības, kas ir kā ziedoši ziedi, jo vairāk Dievs atklās Savu svēto klātbūtni tevī.

Austrumu gudrības teksti vēsta, ka cilvēks, kurš ir mierīgs un nosvērts gan drauga, gan ienaidnieka priekšā, kuru neietekmē siltuma un aukstuma, prieka un sāpju dualitāte, ir ļoti dārgs Dievam. Pastāvīgi piedāvājot mīlestību tiem, kam ir skarba un nežēlīga daba, mieru tiem, kurus nomoka bailes un nomāc raizes, maigumu tiem, kuriem ir rūgts raksturs, prieku tiem, kurus nomāc ciešanas un posts, un rādot piemēru tiem, kas maldās pa kļūdu un grēka ceļiem, jūs pārvarat negatīvās īpašības, koncentrējoties uz vērtīgām un radošām nodarbēm.

Es bieži saku: "Ja tu lasi vienu stundu, raksti divas stundas; ja tu raksti divas stundas, domā trīs stundas; ja tu domā trīs stundas, meditē visu laiku."

Dievs ir visas laimes avots, un Viņu ir iespējams sasniegt ikdienas dzīvē. Taču cilvēks bieži vien nodarbojas ar lietām, kas noved pie nelaimes. Meditācija ir labākais veids, kā atbrīvoties no sliktiem ieradumiem un dzīvot brīnišķīgā pasaulē — pasaulē, kādu saprata lielais gudrais, kad teica: "Ak, Kungs, es dziedāju Tavu svētīto vārdu un pazaudēju sevi Tevī." Kad atgriezos pie šīs apziņas, atklāju, ka esmu atstājis savu veco ķermeni, lai atrastu sevi jaunā ķermenī, ko Tu man devi!"

Indijā ir līdzīgs stāsts par citu svēto. Tikko bija miris jauns vīrietis, kura ķermeni nesta uz sārtu. Kad sērotāji grasījās iekurt uguni, pēkšņi parādījās vecs vīrs, skrienot un kliegzot: "Stāvi! Neiekur uguni! Es izmantošu šo ķermeni!" Tiklīdz viņš bija pateicis šos vārdus, vecā vīra ķermenis nokrita zemē miris, bet jauneklis piecēlās no iekuramās malkas kaudzes un steidzās uz mežu. Vecais vīrs bija liels svētais un nevēlējās pārtraukt savu pielūgsmi, atgriežoties dzīvē jaundzimušā nedzīvajā ķermenī, tāpēc viņš nolēma izmantot jaunā vīrieša ķermeni, lai turpinātu savas garīgās prakses.

Ir daudz pārsteidzošu lietu par dzīvi un nāvi, kas gaida, kad tās tiks atklātas. Meditācija ir veids, kā mums jādzīvo saskaņā ar savu dievišķo dabu un saskaņā ar Dievu. Nāve biedē cilvēci, jo tā ir liedzusi Dievam iekļūt mūsu dzīvēs.

Visas sāpīgās lietas mūs piepilda ar šausmām un bailēm, jo mēs mīlam pasauli, nesaprotot tās nozīmi un mērķi. Bet, kad mēs redzam Dievu it visā, bailes izzūd. Mēs vienmēr "piedzimstam" gan dzīvē, gan nāvē. Patiesībā nāve ir nepareizs apzīmējums, jo

tādas lietas kā nāve nemaz nav. Kad dzīve nogurst, mēs novelkam biezo miesas apmetni un atgriežamies maigajā, ēteriskajā pasaulē.

Nāve nozīmē beigas. Vagons ar salauztām daļām ir miris, jo tas ir sasniedzis savu galu. Bet nemirstīgā dvēsele nevar iet bojā. Katru nakti, kamēr mēs guļam, dvēsele dzīvo ēteriskajā ķermenī, neapzinoties fizisko ķermeni. Ja fiziskās apziņas zudums nozīmētu nāvi, dvēsele mirtu, kad mēs aizmigtu. Bet mēs nemirstam, kad guļam, un mēs arī pilnībā nezaudējam samaņu, jo, pamostoties, mēs atceramies, vai mūsu miegs bija mierīgs vai neērts. Līdzīgi mēs nemirstam pēc nāves.

Tie, kas ļauj saviem prātiem sastingt, patiesi ir miruši. Lai atrisinātu dzīves noslēpumu, jums katru dienu ir jāpiedzimst no jauna. Tas nozīmē katru dienu censties sevi kaut kādā veidā uzlabot. Pirmām kārtām mums ir jālūdz Dievs, lai viņš mums piešķir gudrību, jo ar gudrību nāk viss.

Ir jāattīsta izpratne, radoša domāšana un konstruktīvas, labvēlīgas darbības, lai pilnveidotu sevi un sniegtu labumu citiem. Ikvienam, kurš vēlas ieiet Dieva Valstībā, katru dienu ir jāpalīdz citiem, cik labi vien spēj. Sekojot šim ceļam, cilvēks piedzīvos spilgtu prieku, kas kļiedē nevēlamas īpašības. Šis prieks ir arī nemaldīgs garīgās, fiziskās un dvēseliskās attīstības rādītājs. Neapšaubāmi tiks sasniegti augstāki līmeņi, jo šis ir ceļš, kas ved uz Dieva Valstību.

Jāpieliek visas pūles, lai pārvarētu temperamentu, jo, tiklīdz cilvēks jūtas nomākts un īgns, viņš sēj kļūdas sēklas savā augsnē.

Ļaušanās ļaunprātīgiem ieradumiem ir pakāpeniska nāve, bet centieni justies dzīvespriecīgam un optimistiskam katru dienu, neskatoties uz visiem satraucošajiem un mokošajiem

pārbaudījumiem, nozīmē krāšņu atdzimšanu. Ja vien šī cilvēka atdzimšana nepārvēršas cildenā garīgā atdzimšanā, cilvēkam nav iespējams atjaunoties; viņš paliks stagnācijas stāvoklī.

Temperaments ir lipīgs, un raīžu un depresijas laikā tas var negatīvi ietekmēt lielu daļu iedzīvotāju. Nevajadzētu pārāk nopietni uztvert dzīves neveiksmīgos notikumus. Labāk ir mazliet pasmieties, nekā sērot un žēloties par katru nelaimi, kas var notikt.

Ir brīnišķīgi būt optimistiskam un vienmēr censties smaidīt

Kad cilvēks izrāda drosmi, prieku vai kādu no pozitīvajām īpašībām, viņš atdzimst, kas nozīmē, ka viņa apziņa atjaunojas, parādot savu patieso garīgo dabu.

Un tā ir jaunā garīgā dzimšana, kas mūs padara tiesīgus redzēt un ieiet Debesu Valstībā.

Miers lai ir ar tevi

Draudzība: pamati un izturība
Draudzība ir augstākā cilvēciskā izpausme Dieva vēlmei parādīt Savu mīlestību pret cilvēci
Dievs dāvā jaundzimušajam līdzjūtību un maigumu caur tēvu un māti. Viņu jūtas pret zīdaini ir iedzimtas un instinktīvas, jo Dievs ir noteicis, ka mūsu vecāki nevar nemīlēt mūs. Draudzība tad pie mums atnāk kā tīra Dieva .beznosacījuma mīlestības izpausme pret mums
Divi svešinieki satiekas, un ar tūlītēju un patiesu vēlēšanos viņi vēlas viens otram palīdzēt. Vai esat kādreiz analizējuši šo fenomenu? Šī spontānā, abpusēja vēlme pēc biedriskuma izriet tieši no svētā pievilkšanās likuma.
Savstarpējas un nostiprinātas draudzības akti starp divām dvēselēm no iepriekšējām dzīvēm pakāpeniski rada garīgu

saikni, kas neatvairāmi viņus satuvina šajā dzīvē — lai kur
.viņi atrastos

Ja vien šo impulsu neaptraipa savtīgums un pievilcība
pret pretējo dzimumu, tas ir tīrs un nevainojams. Diemžēl to
.bieži vien aptraipa nešķīsti apsvērumi

Draudzība plaukst un plaukst kā rāsas klāts zieds mūsu
emocionālo jūtu kokā, un to apgāna samaitātas un
.naidpilnas vēlmes, kā arī savtīga, monopolistiska uzvedība

Ja koka saknēm uzklāsi cita veida mēslojumu, augļi
būs niecīgi un panīkuši. Līdzīgi, ja kāds baro draudzības koku
ar savtīgām jūtām, viņa necienīgie motīvi izkropļo un sabojā
šīs draudzības augļus. Interese par kādu tikai tāpēc, ka viņš
ir bagāts vai ietekmīgs un var kaut ko mūsu labā darīt, nevar
tikt saukta par draudzību. Tāpat pievilcība kādam viņa
skaistās sejas dēļ nav draudzība. Kad šī seja zaudēs savu
jauneklīgo, valdzinošo šarmu, "draudzība" iztvaikos un kļūs
.par pagātņi

Ir taisnība, ka draudzību ir grūti atrast visur. Dažus
cilvēkus redzi katru dienu un nekad īsti nepazīsti. Citi ir
jūtami labi pazīstami, pat ja nekad neesi viņus saticis. Ir
.jāiemācās un jāattīsta šī precīzā iekšējā intuīcija
Turiet acis vaļā, lai kur jūs atrastos, un, ja jūtat patiesu
emocionālu pievilcību pret kādu cilvēku, jums vajadzētu
stiprināt draudzību ar šo cilvēku, jo viņš bija jūsu draugs no
.iepriekšējās dzīves

Ir daudz draugu, kurus mēs pazīstam no iepriekšējām
dzīvēm, taču šīs draudzības nav nobriedušas vai sasniegušas
savu pilno potenciālu. Labāk ir balstīties uz esošajiem
pamatiem, nevis rakt īslaicīgu paziņu smiltīs. Ir viegli domāt,
ka tev ir daudz draugu, līdz tie tev nodara sāpes vai nodara
.launumu, atstājot tevi ar rūgtu vilšanos

Satiecieties ar cilvēkiem, kurus izceļas ar savu)
un izvēlieties savu draugu no tiem, kuriem ir intelekts,
(.labas morāles principi

Daudzi cilvēki pieļauj kļūdu, izvēloties draugus, jo viņus maldina virspusēja āriene. Vienīgais veids, kā atšķirt īstus draugus, ir pārdomāt un lūgt Dievam jūs ar viņiem apvienot. Jums jācenšas atrast biedrus tīrā un svētā veidā. Tas nozīmē attīrīt savu apziņu no visām domām par fizisko skaistumu vai jebkādu citu izskatu, ko jūs uzskatāt par būtiskiem faktoriem, kas nosaka jūsu jūtas pret citiem. Ja jūs to darīsiet, kādu dienu, ar Dieva žēlastību, jūs varēsiet atrast patiesus draugus sev apkārt, lai kur jūs atrastos, un Dievs jūs atkalapvienos, pat ja tikai garīgi, ar draugiem tālu prom, jo tīras jūtas nav pakļautas matērijas likumiem un nav saistītas ar laiku un telpu. Jūs jutīsiet Dieva mīlestību caur tiem pazemīgajiem cilvēciskajiem līdzekļiem, kas Viņam nepretojas, bet ļauj Viņa mīlestībai plūst caur tiem tīri un skaidri. No tīras sirds nāk svētas draudzības svētības pie jums un spīd pār jums savu gaismu.

Nav iespējams piesaistīt īstus draugus, ja vien cilvēka raksturs nav attīrīts no savtīguma un nevēlamām īpašībām.

Draudzības un biedriskuma lielākā māksla ir rīkoties ar cēlumu un cieņu. Tas nozīmē būt garīgam, tīram motīvos un nolūkos, nesavtīgam, brīvam no ilūzijām un maldiem, un sākt celt lielo draudzības ēku uz sen ieliktajiem pamatiem.

Ar tavu mūžu, nekas visā dzīvē nav
Manas acis iepriecina draugs, kurš piekrīt
Un katrs draugs, kura pieķeršanās nav Dieva dēļ
Es neesmu pārliecināts par viņa simpātijām
Draudzībai un pieķeršanās jābūt klātesošai visās cilvēku attiecībās: starp vecākiem un bērniem, starp vīriem un sievietēm, starp vīriešiem un vīriešiem, starp sievietēm un sievietēm, kā arī starp vīriešiem un sievietēm kā brāļiem un māsām. Tā ir tīra un brīva no ierobežojumiem un nosacījumiem. Kad jūtat vēlmi būt kopā ar citiem, tas, ko jūtat, ir Dieva klātbūtne.

Draudzība ir dievišķa motivācija. Dievs rūpējas par Saviem cilvēku bērniem ne tikai caur vecākiem un dažiem

radiniekiem; Viņš arī dod draugus, lai dotu mums iespējas
.paust tīru un patiesu mīlestību no mūsu sirds dziļumiem
Jo mazāk cilvēcisku trūkumu un jo vairāk tikumīgu
īpašību cilvēkam piemīt, jo vairāk draugu viņam būs. Pravieši
un lielas personības bija draugi visiem, un, lai būtu līdzīgi
.viņiem, mums ir jāattīra sava mīlestība no egoisma traipiem
Kad mēs varam pārlicināt citus par savu pieķeršanos
Un, kad mēs kļūstam pārlicināti, cauri laika un citu
pārbaudījumu pēdām
Kāds mūs patiesi mīl no visas sirds
Un mēs jūtam to pašu pret šo cilvēku
Ne personīga labuma gūšanai, bet vienkārši, lai sajustu
draudzības pulsu
Mēs redzam Dieva atspulgu un sajūtam Dieva klātbūtni
Un mēs dzirdam Dieva balsi tajā svētīgajā draudzībā
Mēs nedrīkstam pieļaut, ka mūsu pieķeršanās
aprobežojas ar vienu cilvēku, bet gan mums jāstiprina šīs
.svētās pieķeršanās pamati citos ar cēliem ideāliem
Ja mēģināsi – lai Dievs tevi pasargā – izveidot draudzību
ar kādu, kam ir ļaunprātīgi nodomi, tu būsi vīlies. Vispirms
saudraudzējies ar labiem cilvēkiem un pēc tam turpini izplatīt
draudzīguma jūtas pret citiem, līdz izjutīsi pieķeršanos
".visiem un varēsi teikt: "Esmu draugs visiem
Dižie pravieši juta mīlestību pret citiem, tāpēc viņi
skaisti piedeva un mudināja cilvēkus piedot pāridarījumus un
.atturēties no atriebības ar tādu pašu spēku
Patiesa draudzība ir svēta mīlestība, jo tā ir godīga, tīra,
patiesa un ilgstoša
Kāds garīgais filozofs skaisti aprakstīja draudzību, kad
:teica
Viscildenākā derība, ko varam noslēgt ar saviem"
draugiem, ir teikt: Lai patiesība ir starp mums mūžīgi." Cik
skaisti ir teikt par to un to: "Man nav nepieciešams viņu
satikt, runāt ar viņu vai rakstīt viņam, lai pierādītu savu
draudzību, un mums nav jāsūta dāvanas, lai apstiprinātu

savu draudzību un atcerētos vienam otru, jo es viņam
uzticos un paļaujos uz viņu tāpat kā es paļaujos uz sevi, lai
".kur viņš atrastos un lai kāds viņš būtu
Mēs varam brīvi un atklāti runāt ar saviem draugiem, lai
viņi mūs nepārprastu, bet draudzība nevar augt un plaukt,
.kamēr viens otram dod kādu mājienu, izteikumu vai prasību
Draudzību var veidot tikai uz brīvības un garīgās
vienlīdzības pamatiem. Tāpēc mums jāizturas pret visiem
saskaņā ar šo svētīgo gaismu, atzīstot, ka katrs cilvēks ir
radīts pēc Dieva tēla. Ja jūs izturēsieties pret kādu slikti, jūs
.nekad nepiedzīvosiet viņa draudzības saldumu
Daudzi iet dzīves ceļus bez draugiem. Es nevaru
.iedomāties, kā viņi var turpināt savu ceļojumu
Īsti draugi reti kad mūs pārprot, un, ja tā notiek, tad tikai
uz īsu brīdi. Ja kāds nodod jūsu uzticību un lojalitāti, turpiniet
viņam sniegt savu mīlestību un sapratni, it kā nekas nebūtu
noticis, tāpat kā jūs cerat saņemt sapratni un mīlestību no
.citiem
Bet, ja šī persona turpina uzvesties tā, ka tā liecina par
nicinājumu un naidu pret jums, un turpina sitieni pa
draudzības roku, kas viņam tiek pasniegta, tad labāk ir
atvilkt roku, līdz viņš labo savu uzvedību un kļūst cienīgs
.draudzības goda
Draudzībai jābūt mājās. Ja ģimenē atrodat kādu, kas
ar jums ir īpaši saderīgs, vispirms centieties stiprināt šo
saikni. Pēc tam, ja jūtat pievilcību pret kādu no paziņām,
.kuram ir līdzīgas vērtības, mēģiniet stiprināt šo draudzību
Visas savtīgās vēlmes un iekāres pilnas jūtas draugu
vidū ir jāizskauž. Jāstiprina draudzīgas attiecības ar labiem
cilvēkiem. Jo vairāk jūs pārdomājat, jo vairāk jūs atpazīsiet
draugus no savas pagātnes. Pārdomas atmodina snaudošas
atmiņas par draugiem, kurus jūs pazināt un mīlējāt tālā
.pagātnē
Ir daudz cilvēku, kurus es vispirms redzēju garīgā vīzijā
un satiku vēlāk

Draudzība ir liels kosmisks spēks. Kad jūsu vēlme pēc
draudzības ir spēcīga, un pat ja ir svešinieks, kurš ir garīgi
saskaņā ar jums, pat Dienvidpolā, draudzības magnētisms
.kaut kādā veidā jūs satuvinās

Vienīgi egoismam ir spēks iznīcināt vienotības magnētu
mūsos

Tas, kurš domā tikai par sevi, grauj draudzības pamatus
.un aizskar tās svētās vērtības

Šie cilvēki nespēj piesaistīt draugus, jo nespēj paplašināt
savu redzesloku un pieņemt dzīves svētības. Dievs tevi ir
svētījis ar ģimeni, mans draugs, lai tu vispirms iemācītos
.mīlēt citus un pēc tam sniegtu šo pašu mīlestību visiem

Mūsu mīļotie tiek mums atņemti nāves un citu apstākļu
dēļ, lai mēs iemācītos mīlēt ne tikai cilvēkus cilvēciskās
attiecībās, bet arī mīlēt pašu mīlestību – to mīlestību, kas ir
Dievs, klātesoša aiz visām cilvēciskajām maskām. Un ar
dievišķo mīlestību mēs spēsim mīlēt ikvienu kā dažādas
.Visuma Kunga izpausmes

Draudzība nozīmē mīlestības ieguldīšanu bez savtības.

Laulībā pastāv seksuālas saistības, un ģimenes dzīvē pastāv
iedzimti instinkti. Bet draudzībā nav pienākuma vai
piespiešanas, nav vietas nekāda veida piespiešanai vai
spaidiem. Drīzāk tā ir spontāna pieķeršanās, kas rodas no
sirds un nav saistīta ar nosacījumiem, izņemot lojalitātes
nosacījumu, bez kura draudzība nevar pastāvēt. Šis
nosacījums ir abu draugu atbildība, jo tango ir nepieciešami
!divi

Dāvāsim savu mīlestību ikvienam. Lūgsim Dievu, lai mēs
varētu satikt savus draugus no pagātnes un stiprināt savu
draudzību ar viņiem, lai mēs beidzot varētu saprast Dieva
.draudzību un būt tās cienīgi

Ja mēs nemīlam Dieva bērnus ar mīlestības un
harmonijas garu, mēs nespēsim sajūst cilvēces Kunga
.mīlestību

!Es nepazīstu svešinieku. Un kāda liela laime un prieks

Pat tas, kurš sevi uzskata par manu ienaidnieku, nevar
.likt man justies tā, it kā es viņu ienīstu
Kad pienāk šī atmoda, tu sajūti ikviena mīlestību
Mīlestība, ko jūti pret Dieva radībām, nekad nemirst uz
visiem laikiem, bet tā aug un pieaug, līdz draugu mīlestībā
sajūti dievišķo mīlestību, kas izstarojas no Dieva sirds
.debesīs

Miers lai ir ar jums, mūsu dārgie draugi
Atmiņas attīstība

Cilvēki ir unikālas būtnes, pateicoties atmiņas spējai, kas viņus atšķir no visām pārējām radībām. Katra dvēsele spontāni ilgojas meklēt savu dievišķo izcelsmi, neapzināti atceroties savu svēto avotu. Tas izskaidro pakāpenisko visa Visumā evolūciju. Saskaņā ar dievišķo plānu, katra dvēsele, iegūstot cilvēka ķermeni, tostarp attīstītas smadzenes un nervu sistēmu, beidzot iegūst līdzekļus, lai apzināti atcerētos savu būtisko vienotību ar dievišķo.

Atmiņa ir spēja, ar kuras palīdzību mēs garīgi atceramies savu pieredzi; bez tās mēs aizmirstu savu izpratni par dzīvi un mums katra diena būtu jāsāk no jauna, gluži kā maziem bērniem. Cilvēks, kurš ir zaudējis prātu un līdz ar to arī atmiņu, uzvedas kā bērns.

Nav vērtības vai nozīmes kārtot eksāmenus, ja mēs tos nevaram atcerēties un atkārtoti izdzīvot. Mēs mācāmies, pārbaudot savas domas, jūtas un motivāciju, kā arī analizējot savu pagātnes rīcību. Cilvēka vērtība un nozīmīgums slēpjas labā atmiņā.

Piemēram, "Sami" katru rītu, pamostoties, atceras, ka viņš ir Sami, un, atceroties to, viņš saista savu dzīves pieredzi ar vārdu Sami.

Kad vēlamies atcerēties pagātnes pieredzi vai kad tā mums atkal ir nepieciešama, mēs to varam atgūt, izmantojot savu zemapziņu. Atceroties, ko esam darījuši vai kas ar mums notika iepriekš, mēs varam paveikt jebkuru uzdevumu, kam nepieciešama prasme, ko esam apguvuši vai praktizējuši iepriekš. Atkarībā no situācijas mēs varam arī atšķirt, kas mums jādara, no tā, no kā jāizvairās.

Zemapziņa ir vienmēr modra, reģistrējot visu cilvēka dienas pieredzi un turpinot savu darbu pat miega laikā, vērojot ķermeni kā nakts sargs. Pamostoties cilvēks vienmēr zina, vai viņa miegs bija mierīgs un atpūtīgs, vai nē. Zemapziņas atmiņas spēks ir viena no vienmēr modrās un svētītās dievišķās apziņas spējām.

Šīs apziņas sēkla ir iedēstīta katrā dvēselē, jo dvēsele pēc savas būtības saprot, ka tā mūžīgi dzīvo Dievā. Atmiņa ir mūžības sēkla; ja mēs to lolojam un attīstām, mēs varam atcerēties visus šīs dzīves notikumus un arī savas iepriekšējās dzīves.

Kā cilvēki mēs varam atcerēties visus pārbaudījumus, ar kuriem esam saskārušies šajā dzīvē. Tad kāpēc mēs nevaram atcerēties visus garīgos pārbaudījumus, ar kuriem ir saskārušās mūsu dvēseles?

Atmiņai ir divējāda daba: cilvēka atmiņa, kas atceras visu šīs dzīves pieredzi, un svētā atmiņa, kas atceras dvēseles pieredzi visos tās iemiesojumos. Lielākā daļa cilvēku pazīst tikai cilvēka atmiņu.

Bet kāpēc mūsu svētā atmiņa guļ snaudoša un sastingusi, pazudusi dziļā miegā?

Dažiem cilvēkiem ir spēja atcerēties plašu pieredzes klāstu: cilvēcisko un garīgo. Citi nespēj skaidri atcerēties pat savu jaunāko pieredzi.

Atmiņai ir līmeņi un pakāpes atkarībā no prāta izpratnes spējas. Izglītība, garīgā koncentrēšanās, pārdomas un visa neaizmirstamā pieredze ir būtiska labas atmiņas attīstībai. Neattīstot atmiņu, cilvēks nevar iegūt bagātīgu un visaptverošu izpratni. Ja kāds kārto pārbaudes darbu un pēc tam to aizmirst, viņš zaudē šī testa vērtību un nozīmi.

Uzlabojot savas atmiņas kvalitāti, mēs varam to stiprināt tiktāl, ka spējam atcerēties visu, ieskaitot savu debesu izcelsmi. Un atmodinot savu svēto atmiņu - lai mēs varētu atcerēties visu savu iepriekšējo iemiesojumu pieredzi, kā arī savu nemirstīgo garīgo dabu -, mēs sasniedzam nemirstību.

Pareiza stāja un atbilstoši fiziski vingrinājumi ir labvēlīgi atmiņas stiprināšanai. Šajā laikmetā, kad roku darbu dažādos darbos un dzīves aspektos ir aizstājušas mašīnas, cilvēki ir kļuvuši mazkustīgi un viņiem ir ļoti nepieciešama regulāra fiziskā slodze. Tāpēc ir izstrādāti automatizēti vingrošanas līdzekļi izmantošanai mājās un ēkās.

Vingrojot, ir svarīgi koncentrēt prātu uz dzīvības enerģiju, lai gūtu vislielāko labumu. Nepietiek tikai izstiept un sasprindzināt muskuļus; jums ir jāpamodina un jāvirza dzīvības spēks, kas nodrošina jūsu ķermenim spēku un vitalitāti.

Ir daži pārtikas produkti, kas ir labvēlīgi smadzenēm, citi muskuļiem un nerviem, bet vēl citi - fiziskajai attīstībai un dažādu orgānu un ķermeņa daļu uzturēšanai. Lai uzlabotu atmiņu, jālieto pārtikas produkti, kas veicina smadzeņu darbību. Piemēram, pirms gulētiešanas ēdot maltus valriekstus un mandeles, kas sajauktas ar dažiem pilieniem laima vai apelsīnu sulas, var uzlabot atmiņu.

Jogi arī apgalvo, ka piens un siers ir smadzeņu darbību veicinoši pārtikas produkti. Viņi iesaka noguruma un trauksmes laikā izdzert viena vai divu laimu sulu maisījumu ar glāzi ūdens, nomazgāt galvu ar aukstu ūdeni un pārliet to uz deniņiem, starp uzacīm, uz nāsīm un ausīs. Tā rezultātā nervi atslābinās, prāts nomierinās un uzlabojas laba atmiņa.

Jāizvairās no pārmērīgas taukainu pārtikas produktu lietošanas, jo tas var izraisīt tauku nogulšņu veidošanos un salipšanu asinsvados uz smadzeņu virsmas.

Indijas spiritisti apgalvo, ka cūkgaļa un liellopu gaļa ir kaitīgas cilvēka veselībai. Šie divi gaļas veidi satur augstu urīnskābes līmeni. Turklāt tiek uzskatīts, ka gan cūkgaļai, gan liellopu gaļai ir slikta atmiņa. Viņi apgalvo, ka to gaļas lietošana uzturā var faktiski uzlabot fiziskās un garīgās spējas.

Atmiņu var uzlabot ar praksi. Nav pareizi apgalvot, ka cilvēks, kurš ir fiziski vājš jau no dzimšanas, nekad nevar kļūt stiprs. Vienmēr pastāv iespējas un potenciāls sasniegt lielas lietas visos dzīves aspektos.

Mums jāzina, kā atrast pareizo ceļu un pareizo ceļu

Daži ārsti apgalvo, ka cilvēks ar iedzimtu garīgu invaliditāti tāds paliks visu mūžu. Tomēr ir pierādīts, ka daudzus garīgos traucējumus var pārvarēt ar garīgās koncentrēšanās vingrinājumiem. Pētījumi šajā jomā Rietumos ir bijuši ierobežoti, un tāpēc daudzi psihologi nav labi pārzinājuši dziļas koncentrēšanās metodes, ko pirms gadsimtiem mācīja lielie Indijas jogi.

Pareizās koncentrēšanās attīstīšanas metodes lielākajai daļai cilvēku nav zināmas. Garīgās spējas

jau pastāv, bet ir nepietiekami attīstītas. Nespēja attīstīt savas garīgās spējas un uztveres spējas rada nopietnas problēmas. Tāpat kā ķermenim, arī smadzenēm ir nepieciešama atbilstoša fiziskā slodze veselības, aktivitātes un vitalitātes uzturēšanai.

Tāpēc labas atmiņas attīstīšanai nepieciešamas fiziskas aktivitātes, veselīga uztura lietošana un pozitīva domāšana.

Centieties atcerēties konkrētas lietas un iesaistīties garīgajā vizualizācijā. Apskatiet kaut ko, ainu vai skaistu skatu un pēc tam mēģiniet atjaunot šo attēlu savā prātā. Atmiņas attīstīšanai palīdz arī dziesmu un himnu melodiju iegaumēšana un to dziedāšana prātā.

Viss, kas tiek darīts ar dziļu un uzmanīgu apziņu, uzlabos atmiņu

Dzejai un mūzikai piemīt unikāla emocionāla kvalitāte. Mēs visi viegli atceramies savas dzīves dziļākās bēdas un lielākos priekus. Kāpēc? Tāpēc, ka sajūtas, kas bija šo pārdzīvojumu pamatā, bija intensīvas. Jebkas, ko izjūtam intensīvi, stiprina atmiņu. Turklāt dzejoļu rakstīšana un prāta vingrinājumi, piemēram, saskaitīšana un atņemšana, ir arī lieliskas metodes atmiņas un garīgās koncentrēšanās attīstīšanai.

Lai uzlabotu atmiņas ietilpību, viss jādara ar dziļu garīgu koncentrēšanos. Lielākā daļa cilvēku savus uzdevumus veic ar klejojošu prātu, kā rezultātā rodas milzīga plaisa starp viņu darbībām un domām. Tāpēc viņi neko labi neatceras. Ja cilvēks vēlas kaut ko atcerēties, viņam tas jādara ar pilnu apziņu un apziņas sajūtu.

Tiem, kas mīl Dievu, domāšana par saviem pienākumiem, tos pildot, neliedz vienlaikus domāt par Dievu. Tomēr meditācijas laikā vajadzētu domāt tikai

par Dievu. Jāatzīmē, ka meditācija stiprina atmiņu un paplašinās tās izpratnes spējas.

Kas ir meditācija? Tā ir savienošanās ar universālo garu, pārsniedzot visus cilvēciskos ierobežojumus un cenšoties atcerēties, ka cilvēks ir gars, nevis ķermenis. Kad meditētājs sāk apzinātus garīgus centienus savienoties ar nemirstīgo dvēseli, nevis ķermeni, kurā viņš dzīvo tikai vienu dzīvi, viņš atcerēsies daudzas savas iepriekšējās dzīves pieredzes un galu galā atcerēsies, ka viņš ir nācis no Dieva sirds.

Dievā slēpjas visas cilvēka dzīves un katra indivīda dzīves atmiņa. Kad cilvēks ir harmonijā ar savu garīgo būtību, viņa apziņā atkal parādīsies pagājušie laikmeti un neiznīcīgā dievišķā būtības aizmirstie spēki. Meditācija nozīmē atcerēties, ka cilvēks nav mirstīgs ķermenis, bet gan nemirstīga dvēsele: vienots ar Dievu.

Dienā mēs mēdzam domāt par sevi kā ierobežotām cilvēciskām būtnēm, bet naktī, dziļā, bezsapņu miega laikā, mēs aizmirstam savu cilvēcisko stāvokli.

Ar meditācijas palīdzību mēs, paši ar saviem spēkiem, varam izbēgt, kaut arī tikai uz laiku, no zemes pieķeršanās. Mēs varam atteikties no fiziskās apziņas un atcerēties, ka esam dievišķi gari. Tie, kas neatlaidīgi turpina šo praksi, kļūst par paši saviem meistariem un patiesiem ceļvežiem.

Dievs mums deva atmiņu, lai mēs varētu radīt un atcerēties visu labo un cēlo. Atmiņas nepareiza izmantošana nodara milzīgu ļaunumu cilvēcei.

Kāds, kurš glabā aizvainojumu un naidu pret citu cilvēku pagātnes sāpju dēļ, nepareizi izmanto viņa atmiņu. Tomēr nav nekā sliktā atcerēties nelaimīgas pieredzes, lai no tām mācītos. Tādā veidā cilvēks

analizē savas pagātnes rīcību un izvairās no to pašu kļūdu atkārtotības, kas novedušas pie rūgtām un sāpīgām sekām.

Nepareizas domas nevajadzētu atkārtoti pieminēt, jo tās tad ilgāk uzkavēsies prātā. Dievs mums deva atmiņu, lai mēs varētu saglabāt dzīves mācības un pozitīvo pieredzi. Iepriekšējās nepatīkams domas ir jāizklīdina, izvairoties no to atcerēšanās. Ja tās ar varu ielaužas prātā, mums jāatsakās tās uzņemt vai atzinīgi novērtēt.

Mēs atkārtoti uzsveram: kavēšanās pie sliktās pieredzes un tās atkārtošana ir Dieva mums dotās atmiņas ļaunprātīga izmantošana. Tā vietā mums vajadzētu apņemties izmantot savu atmiņu tikai pozitīvām domām un cēlām pieredzēm un padzīt no sava prāta visas nepatīkamās un naidpilnās atmiņas.

Mums jāredz, jādzird, jānogaršo, jāaptausta, jāsaņūn un jāvēlas viss labais, veselīgais, veselīgais un labvēlīgais. Un mums jāglabā laimīgās pieredzes un pārbaudījumi savas atmiņas velvē.

Cilvēks, kurš jūt labas emocijas, domā cēlas domas un saskata dabā tikai labo, un cilvēki atcerēsies tikai labās lietas.

Mums ir dota atmiņa kā svēta dāvana, lai mēs varētu praktizēt labo lietu atcerēšanos, līdz beidzot spējam atcerēties vislielāko labumu: Dievu

ievērojot labestību un taisnīgumu it visā, mēs kādu dienu atklāsim, ka apslēptais dievišķais spēks sagraus un izklīdēs visas mazās domu, sajūtu un jūtu atveres, caur kurām mēs tikai uz mirkli uzminējam dievišķā skaistuma un harmonijas uzplaiksnījumus radībā, un caur garīgās apziņas logu mēs redzēsim pilnīgu labestību un absolūtu pilnību.

Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš mums palīdz atmodināt un atdzīvināt svētās atmiņas mūžīgo

**liesmu, līdz tā izdedzinās aizmirstības un nolaidības
tumsu, lai mēs varētu atcerēties, ka bijām un
joprojām esam vienoti ar Dieva garu un Viņa
universālo mīlestību.**

**Ja no rīta atceries Dievu,
Pusdienlaikā un vakarā
Jūs jutīsieties enerģisks un
dzīvespriecīgs
Planēt kā ērglis debesīs
Jūs pavadīsiet savu laiku komfortabli
Un tas tiek pārņemts kā smarža
gaisā
Tava palaušanās uz Radītāju ir
asākais ierocis
Bruņojieties ar pārlicību un
cerību
Ja jūs meklējat Dievu, taisnības
avotu,
Viņa kļūst bagāta, nē, viņa kļūst
par bagātāko no bagātajiem
Pierādīts fakts**

Meistars Paramhansa Jogānanda

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

**Nenoraidiet manus vārdus ar skepsi, pirms paši
neesat izmēģinājuši metodi. Jums, iespējams, ir
apņicis dzirdēt neskaitāmas teorijas, kurām nav
nekādas saistības ar jūsu dzīvi. Tas, ko es saku, nav
teorija, bet gan pierādīts fakts, un es centīšos sniegt
jums priekšstatu par to, ko patiesībā var pārbaudīt.**

**Man paveicās uzzināt šo zinātnisko patiesību no
viena no Indijas dižajiem gudrajiem pirms daudziem
gadiem. Jūs droši vien brīnāties, kāpēc es jūs**

iedrošinu un pievēršu jūsu uzmanību šiem faktiem. Vai man ir kādi savtīgi motīvi? Mana atbilde ir absolūti nē. Viss, ko es vēlos, ir iepazīstināt jūs ar šīm patiesībām, cerot pretī saņemt tīru prieku par to, ka palīdzēju jums atrast savu laimi, tās praktizējot un piedzīvojot to svētlaimi.

Tagad man jāizmanto daži fizioloģijas aspekti, lai vismaz iegūtu vispārēju izpratni par procesu, ko es atsaukšos uz galveno centru jeb asu darbību un elektrisko strāvu, kas plūst no smadzenēm — caur šiem centriem — uz ārējiem un iekšējiem maņu orgāniem, uzturot tos dzīvus un vibrējošus.

Ir seši galvenie centri, caur kuriem dzīvības strāva jeb dzīvības elektrība tiek pārraidīta uz visu nervu sistēmu. Šie centri ir:

- 1 Medulla centrs**
- 2 Dzemdes kakla centrs**
- 3 Dorsālais centrs**
- 4 Jostasvietas centrs**
- 5 Sakrālais centrs**
- 6. Astes kaula centrs**

Smadzenes ir augstākais elektrības sadalītājs (augstākais centrs), un visi centri ir savienoti viens ar otru un darbojas augstākā centra (smadzeņu šūnu) ietekmē. Smadzeņu šūnas sūta dzīvības strāvu (jeb elektrību) caur šiem centriem jeb skriemeļu aksoniem, kas savukārt izlādē savu elektrisko lādiņu aferentajos un pārraides nervos, kas pārņem maņu impulsu un taustes, redzes sajūtu funkcijas utt.

Šī smadzeņu izstarotā elektriskā strāva ir fiziskā ķermeņa (tostarp tā iekšējo un ārējo orgānu) dzīvības spēks. Caur šo elektrisko vidi smadzenēm tiek pārraidīta sensoru informācija, izraisot domu apstrādi.

Ja dvēsele vēlas apturēt satraucošo ķermeņa sajūtu ziņojumu plūsmu (kas palīdz savstarpēji saistītu domu cilpu rašanās procesā), tai ir jākontrolē elektriskā strāva un jāmaina tās plūsma no visas nervu sistēmas uz septiņiem galvenajiem centriem (ieskaitot smadzenes), lai šādā veidā tā varētu pilnībā atpūtināt ārējos un iekšējos orgānus.

Miega laikā elektriskie savienojumi starp smadzenēm un maņu orgāniem ir daļēji pārtraukti, neļaujot normālām sajūtām, piemēram, dzirdei un taustei, sasniegt smadzenes. Tā kā šis pārtraukums ir nepilnīgs, jebkurš pietiekami spēcīgs ārējs stimulss var atjaunot šo elektrisko savienojumu, ļaujot stimulam sasniegt smadzenes un pamodināt cilvēku. Tomēr miega laikā nepārtraukta elektriskā strāva plūst uz iekšējiem orgāniem — sirdi, plaušām un citiem —, uzturot tos dzīvus un funkcionējošus.

Tā kā ķermeņa elektriskā aktivitāte miega laikā netiek pilnībā kontrolēta, fiziskas sajūtas, piemēram, diskomforts, slimība un spēcīgi ārēji stimuli, var traucēt gulētāju. Tomēr, izmantojot zinātniski pamatotu metodi, mēs varam vienlaikus un pilnībā kontrolēt gan iekšējās, gan ārējās ķermeņa funkcijas — tā ir prakses virsotne. Taču pilnīgas kontroles sasniegšanai var būt nepieciešami daudzi mērķtiecīgas prakses gadi.

Tāpat kā ārējie orgāni tiek atsvaidzināti pēc miega, kas ir atpūta ķermenim, arī iekšējie orgāni,

praktizējot šo zinātnisko metodi, tiek ievērojami atsvaidzināti, un to spēks palielinās, kas palīdz pagarināt mūžu.

Tāpat kā mēs nebaidāmies no miega, lai mūsu maņas nepaliktu snaudošas un nespētu funkcionēt, tāpat mums nevajadzētu vilcināties praktizēt apzinātu nāvi, tas ir, dot atpūtu saviem iekšējiem orgāniem. Tad nāve būs mūsu kontrolē, lai, kad mēs atklātu, ka šī fiziskā māja ir kļuvusi nolaista un neapdzīvojama, mēs varētu to labprātīgi un ar pilnu apziņu pamest. "Pēdējais ienaidnieks, kas tiks uzvarēts, ir nāve."

Šo metodi varam ilustrēt ar šādu piemēru:

Ja pilsētas galvenā telefona centrāle ir savienota ar dažādām pilsētas daļām, zvanītāji šajās daļās var nepārtraukti pieslēgties centrālajai centrālei, izmantojot pa vadiem plūstošo elektrisko strāvu, neatkarīgi no centrāles vadības vai kontroles. Tomēr, ja galvenā telefona centrāle vēlas atvienot dažādas centrāles, tā var izslēgt galveno elektrisko slēdzi, tādējādi apturot elektroenerģijas plūsmu uz dažādām pilsētas daļām.

Līdzīgi zinātniskā metode nodrošina mums nepieciešamo procesu, lai dzīvības strāvu, kas izplatīta visā mūsu ķermenī, novadītu uz mūsu centrālajiem reģioniem, proti, mugurkaulu un smadzenēm. Metode darbojas, magnetizējot mugurkaulu un smadzenes, kurās atrodas septiņi galvenie enerģijas centri. Rezultātā dzīvības spēks, kas izplatīts visā ķermenī, tiek novadīts un pārraidīts caur mugurkaulu uz smadzenēm. Sasniedzot smadzenes, mēs to uztveram un piedzīvojam kā gaismu. Šajā stāvoklī garīgais es spēj atbrīvoties no fiziskām un garīgām uzmanības novēršanām.

Garīgo "es" satrauc ienākošie telefona ziņojumi — pret tā gribu — no divām "cilvēku" klasēm: augstākās klases (domas) un zemākās klases (fiziskās sajūtas). Lai pārtrauktu saites ar šīm divām klasēm, tam ir jāpievada elektrība, kas plūst pa telefona vadiem, uz centrālo akumulatoru, izslēdzot elektrisko slēdzi (t.i., praktizējot meditāciju), lai tas varētu baudīt mieru un brīvību.

Uzmanība ir galvenais enerģijas virzītājspēks un sadalītājs, kas atbild par vitāli svarīgās elektriskās strāvas pārraidi no smadzenēm uz sensorajiem un motorajiem nerviem. Piemēram, kad mēs aizdzenam kaitinošu mušu, mēs izmantojam uzmanības spēku, lai nosūtītu elektrisko strāvu uz motorajiem nerviem, kā rezultātā rodas vēlamā rokas kustība. Es to pieminu, lai sniegtu priekšstatu par uzmanības spēku, ar kuru var kontrolēt elektrisko strāvu ķermenī un novirzīt to uz iepriekšminētajiem centriem.

Šeit es vēlētos aprakstīt stāvokļus, kas rodas pēc pilnīgas bioelektriskās strāvas kontroles. Sākotnēji cilvēks piedzīvo ļoti pievilcīgu sajūtu mugurkaula magnetizācijas dēļ. Tomēr nepārtraukta un ilgstoša prakse radīs apziņas svētlaimes stāvokli, kas noliedz ķermeņa apziņas uzbudinājumu.

Mēs esam aprakstījuši šo svētlaimes stāvokli kā savu galveno mērķi un universālu nepieciešamību, jo tajā mēs piedzīvojam patiesu Dieva apzināšanos jeb svētlaimi un izjūtam savas apziņas paplašināšanos. Jo vairāk mēs piedzīvojam šo stāvokli, jo vairāk mūsu individualitāte (mūsu mazais es jeb ego) samazinās un izzūd, un jo ātrāk mēs tuvojamies kosmiskajai apziņai un kļūstam cieši un tieši saistīti ar Dievu.

Reliģija patiesībā nav nekas cits kā mūsu individuālā "es" iznīcināšana mūsu kosmiskajā apziņā. Tāpēc šajā svētlaimes stāvoklī mēs kāpjām pa ticības kāpnēm, atstājot aiz sevis nomācošo jutekļu atmosfēru un domu satraukumu, un ieejot dievišķās svētlaimes valstībā.

Ar šīs metodes palīdzību mēs saprotam kosmiskās patiesības, un, kad šis svētītais stāvoklis kļūst reāls - pateicoties nepārtrauktai praksei -, mēs pastāvīgi atrodamies svētītā Kunga klātbūtnē mūsos un pildām savus pienākumus labākā veidā, neskatoties uz darba augliem, tāpēc mēs vairāk rūpējamies par pienākumiem nekā par sevi (ego) un prieka un sāpju sajūtām, ko šis ego rada.

Visu reliģiju — kristietības, islāma un hinduisma — mācībās ir ietverta fundamentāla patiesība: ja vien cilvēks neatzīst savu būtību kā garu — svētlaimes avotu —, viņš paliks ierobežotas domāšanas saistīts un pakļauts nelokāmiem un nepiedodošiem dabas likumiem. Savas patiesās dabas apzināšanās sniedz mūžīgu brīvību. Mēs nevaram iepazīt Dievu, izņemot, iepazīstot sevi, jo mūsu dabas būtība ir līdzīga Viņa dabai. Cilvēki tika radīti pēc Dieva tēla un tēla. Ar rūpīgu un patiesu patiesas zinātniskas meditācijas praksi jūs iepazīsiet sevi — tas ir, jūs sapratīsiet, ka esat svētīts gars — un jūs iepazīsiet Dievu.

Garīgās meditācijas metodes aptver visus nepieciešamos līdzekļus, lai iepazītu Dievu. Tās nekoncentrējas uz reliģiju un uzskatu atšķirībām, jo dažas no šīm atšķirībām rada apjukumu cilvēku domāšanā.

Zinātniskās meditācijas pārākums pār citām metodēm slēpjas tās ciešajā saiknē un tiešajā

iedarbībā uz tieši to, kas mūs saista ar mūsu ierobežoto "es": dzīvības enerģiju. Tā vietā, lai novirzītu šo enerģiju, tas ir, novirzītu to uz iekšu un integrētu gara paplašinātajos un ekspansīvajos spēkos, tā plūst uz āru, uzturot ķermeni un prātu pastāvīgā kustībā, radot traucējumus garīgajam "es" fizisku sajūtu un īslaicīgu domu veidā.

Tā kā dzīvības enerģija plūst uz āru, sajūtas un domas izkropļo tīras, mierīgas dvēseles tēlu. Šī metode māca mums, kā virzīt dzīvības enerģiju uz iekšu. Tāpēc tā ir tieša un tūlītēja metode, kas mūs aizved tieši pie dvēseles apziņas: pie Dieva svētītās apziņas, bez nepieciešamības pēc jebkāda cita līdzekļa.

Šī metode ir dzīvības enerģijas plūsmas regulēšana un regulēšana, pielāgojot un regulējot vienu no zināmajām izpausmēm, kas ir tieši saistīta ar pašu dzīvības enerģiju.

Ir vērts atzīmēt, ka visi reliģiskie ceļi pasaulē iesaka izmantot tiešu vai netiešu metodi, mājienu vai tiešu, lai kontrolētu dzīvības enerģijas plūsmu un mainītu tās virzienu, lai mēs pārsniegtu ķermeni un prātu un iepazītu dvēseli, izzinot tās būtības būtību un būtību.

Dzīvības klātbūtne cilvēkā ir izdzīvošana, bet tās neesamība ir iznīcināšana. Tāpēc metode, kas vada tieši kontrolēt dzīvi, ir labākā metode.

Dažādu paaudžu un valstu gudrie vīri ir ieteikuši metodes, kas atbilst to cilvēku prātiem un apstākļiem, kuru vidū viņi dzīvoja. Daži uzsvēra lūgšanu, daži jūtas, daži rīcību, daži mīlestību, bet vēl

citi - prātu vai domāšanu un apceri. Taču viņu motivācija bija vienāda.

Viņi visi apstiprināja nepieciešamību pārvarēt fizisko apziņu, mainot dzīvības enerģijas plūsmu, lai tā plūstu uz iekšu. Viņi arī apgalvoja pašizziņas nepieciešamību un tās parādīšanos no aiz plīvuriem, tāpat kā saules attēls skaidri un skaidri parādās mierīgā, klusā ūdenī. Viņi visi uzsvēra meditācijas metodes derīgumu un efektivitāti bez nepieciešamības pēc jebkāda cita starpnieka.

Jāatzīmē arī, ka šīs metodes praktizēšana netraucē garīgo vai fizisko spēku attīstībai, tāpat kā tā nestāv par šķērsli labvēlīgām sabiedriskām aktivitātēm, kuras vada vissmalkākās un izsmalcinātākās jūtas un cēlākie motīvi, kas veltīti cilvēces kalpošanai.

Patiesībā mēs atbalstām un iesakām indivīda holistisku attīstību, jo šī attīstība neizbēgami veicina šī ceļa praktizēšanu, nevis kavē to. Vienīgā prasība ir izprast un uzcītīgi praktizēt šo ceļu, un visas darbības un centieni tad būs meklētāja interesēs.

Šīs metodes būtība ir pareiza izpratne par dzīvības enerģiju, kas uztur cilvēka ķermeni un uztur to dzīvīgu un enerģisku.

Īsi dziedināšanas apliecinājumi

Ak, Kungs, Tava svētītā gaisma spīd no praviešiem, svētajiem un gudrajiem visās reliģijās, un arī no manis. Šī svētā gaisma ir klātesoša katrā mana ķermeņa šūnā un audos, un ar Tavu žēlastību esmu vesels un labi jūtos.

O apzināta kosmiskā aktivitāte

Tu esi dzīvs manī!

**Cietie, šķidrie un gāzveida pārtikas produkti ar
Dieva spēku tiek pārveidoti dzīvā enerģijā**

Lai atbalstītu manu ķermeni

**Ak, Kungs, manas ķermeņa šūnas ir veidotas no
gaismas**

Tā ir tava būtība, jo tu esi pilnības gars

Tad viņa ir drošībā, jo tu esi dziedināšanas avots

Tās būtība ir gars, un tu esi gars plašajā Visumā.

Un tas ir mūžīgs, jo tu esi eksistences avots.

Jo tu esi mūžības jēga

Jūtos atjaunots, stiprs un enerģisks

Tava aktivitāte ir pārpildīta ar dzīvi

Un mans ķermenis plūst caur to

Gara dziedinošais spēks

Esmu radīts kā gaisma

No Dieva tīrās būtības

Es vienmēr jūtos vesels

Jo tas ir manī

Viņa spēks ir tur

Katrā ķermeņa daļā

Kuņģis ir stiprs, jo tajā ir Viņa gaisma

Visu slimību dziedinātājs!

**Es droši zinu, ka visas slimības, to dažādajās
formās, izraisa**

**Attiecībā uz veselības noteikumu neievērošanu es
izskaušu slimību ar veselīgu pārtiku.**

**Pareiza fiziskā slodze, vesela domāšana un labi
nodomi**

**Ak, Kungs, Tava gaisma ir klātesoša katrā mana
ķermeņa atomā**

Katrā manā šūnā

Katrā asins šūnā,

Un katrs nervs manā ķermenī

Manās smadzenēs un audos

Tāpēc esmu labā veselībā un labsajūtā

Jo tu dzīvo manī un esi dziedinošais spēks

**Dieva gaisma un labklājība caurstrāvo manu
fizisko kaišu tumšos nostūrus**

**Viņa dziedinošā gaisma spīd katrā mana ķermeņa
šūnā**

Tātad tā ir skaņa, jo tā satur Viņa gaismu

Tāpat Viņa pilnība

Īpaša uzmanība tiek pievērsta domu spēkam

Es domāju un zinu, ka mana aktivitāte sākas

No smadzenēm līdz ķermenim

Gaismas strūkļa plūst tālāk

No manu audu saknēm

**Un tas plūst no manām smadzenēm
Šūnām un nerviem
Un rindkopās viņš sāk
Dziedinošā spēka plūsma
No mugurkaula
Kā putas vai aerosoli
Lai barotu ķermeņa šūnas
Tīra labsajūta!
Ak, Kungs, es Tevi pielūdzu
Visā labajā
Un es redzu tavu taisnību
Katrā spožā idejā
Tavs absolūtais spēks ir līdzeklis pret katru kaiti
Tas ir manī, tāpēc es nejūtos noguris
Lai tava dziedinošā gaisma spīd
No dziļas neziņas tumsas
Visur, kur ir gaisma, tur ir pilnība un tīrība
Sajūtās, gribā un domās
Tad vadi manas jūtas kopā ar manu gribu un
domām
Lai es varētu gudri un ar veselo saprātu sekot
norādījumiem
Katru dienu meklēšu dvēseles prieku sevī**

Ne caur priekiem

Dievs vēro manas domas un vada tās uz priekšu

Drošības pasaule un miera perspektīvas

Es attīrīšu savu prātu no visām bailēm

Apziņa, ka Dievs mani atbalsta un vada

Viņš padara manu ceļu vieglu

Un Viņš man visu atvieglo

Katrā situācijā un jomā

Mana absolūtā paļaušanās uz Dievu ir zāles

Un man no tā ir labums un dziedināšana

Miers lai ir ar tevi

Gudrība un garīgas atziņas

Cilvēkam jābūt pašam savam saimniekam un jārīkojas
atbilstoši, nevis pēc rutīnas un kaprīzēm, bet gan pēc brīvas
.gribas un gudrības

Cilvēkam ir tiesības un spēja radīt savu paradīzi un
 baudīt to, jo viņam ir visi līdzekļi, lai to sasniegtu, jo Dievs ir
.devis viņam spēju vērst savu prātu uz Viņu un iepazīt Viņu

Pats labākais dzīvē ir dzīvot savas tīrās un mierīgās
.sirdsapziņas cietoksnī

Koncentrējot savu prātu uz Dievu un lūdzot no sirds,
cilvēks var piedzīvot Viņa svētīgo klātbūtni

* * *

:uzsvars

Dieva gaisma piepilda mani un spīd caur mani, izskaužot
visas slimības un dāvājot man veselību un labsajūtu. Viņa
dievišķā gaisma spīd katrā mana ķermeņa šūnā, un tāpēc
.mans ķermenis ir vesels un es jūtos labi

* * *

Tajā dienā, kad atcerēsities savu debesu izcelsmi, jūsu
.apziņa atdzims Gara lielajā dievišķajā namā

Šķiet, ka cilvēka prāts un griba ir aprakti zem neziņas
augšnes. Ja vien gudrības zelts netiek iegūts [no dvēseles
raktuvēm], izkausēts un pārveidots par asiem psiholoģiskiem
instrumentiem, nav iespējams nocirst un izskaust ļaunuma
.augu, kas aug cilvēka apziņas dārzā

Majestātiskie un krāšņie kalni, cilvēka ķermeņa
brīnumainā mehānika, svaigās un spilgtās rozes un ziedi,
zaļais zāles paklājs, cēlu dvēseļu diženums un izsmalcinātu
.domu cildenums

Un mīlestības dziļums, tas viss mums atgādina par
.Dievu, kurš ir visa cēluma, diženuma un skaistuma avots

* * *

Prāta fokusēšana ir atslēga uz cilvēkā esošā apslēptā
spēka atmodināšanu un aktivizēšanu. Fokusēšanās nozīmē
domu koncentrēšanu uz vienu punktu. Daudzu neveiksmju
galvenais cēlonis ir koncentrēšanās trūkums. Uzmanību var
salīdzināt ar lukturīti; kad tā stars izplatās plašā teritorijā, tā
intensitāte vājinās. Bet šis stars kļūst spēcīgs un skaidrs, ja

tas ir fokusēts uz konkrētu punktu. Cilvēki ar izcilu prātu ir ļoti koncentrēti, spējot visu savu garīgo enerģiju koncentrēt .uz vienu lietu vienlaikus

* * *

Patiesa mīlestība — sirds un dvēseles mīlestība — ir dievišķa mīlestība. Šī dievišķā mīlestība cenšas izpausties .caur cilvēces sirdīm un dvēselēm

Okeāna virsmā ir tik tālu viļņi, ka tie nekad nesalaužas krastā, un klusuma svētnīcā ir domas, kas ir pārāk dziļas, lai .sirds tās varētu izteikt

Izpratne ir līdzsvars starp mierīgu prātu un tīru .sirdsapziņu

Pareizas darba māksla slēpjas spējā strādāt lēni vai ātri, .nezaudējot iekšējo mieru

Mēs nevaram iemācīties kaut ko tādu, ko nezinām, ja vien mums nav kaut kas cits, ar ko to salīdzināt. Tādējādi Dievs māca cilvēcei dievišķo mīlestību caur cilvēka .mīlestības perfekto līdzekli

Vienmēr pavērsiet savas uzmanības kompasa adatu pret garīgā prieka magnētisko ziemeļu pusi, un tad neviens .nespēs izjaukt jūsu līdzsvaru

Stiprini savu ticību Dievam un paļaujies, ka Tas, kurš tevi radīja, par tevi gādās un tevi aizsargās

Tas, kurš staigā taisnprātīgi, mīl Dievu un ir Dieva mīlēts
neatkarīgi no tā, vai viņš strādā dabiskajos džungļos vai
mūsdienu civilizācijas džungļos, jo problēmas, grūtības,
pārbaudījumi un likstas pastāv abos. Pirmajā ir mežonīgi
zvēri, savukārt otrajā ir ne mazāk spēcīgas bailes, kas
izpaužas vardarbīgā cīņā pret nevaldāmām vēlmēm un
niknām kaislībām. Tikai tad, kad cilvēks pakļauj savas
.kaislības savai gribai, viņš izbauda patiesu laimi

Dažreiz jums var būt sajūta, ka ciemos ierodas draugs,
pat ja nav nekādu norāžu par viņa vizīti. Viņš jums nav teicis,
ka ieradīsies, tomēr jums ir spēcīga sajūta, ka jūs viņu
redzēsiet, un tad, vakaram iestājoties, viņš piekļauvē pie
jūsu durvīm! Vai arī dažreiz jūs visu dienu jūtat, ka tūlīt
notiks kaut kas labs vai slikts, un, kad tas notiek, jūs
pārsteidz, ka jūsu intuīcija bija pareiza. Šie ir daži intuīcijas
(iekšējās sajūtas) piemēri un tas, kā tā darbojas neatkarīgi
.no pierādījumiem un norādēm

Dievs mums ir devis dvēseli, prātu un ķermeni, un
mums šīs dāvanas ir jāattīsta harmoniskā un līdzsvarotā
veidā. Mēs nedrīkstam ļaut sev kļūt par savas vides vergiem
vai ieradumu gūstekņiem. Garīgi attīstīti vecāki var palīdzēt
pasaulei, audzinot bērnus ar garīgu noslieci un dzīvojot
.mērenu dzīvesveidu, ko raksturo pārdomas un pašdisciplīna

Katra cēla doma, kas rosās tevī, tuvina tevi Dievam. Šīs
.domas ir kā upe, kas ieplūst dievišķā gara jūrā

Katrai dienai vajadzētu būt pateicības un pateicības
dienai par dzīves svētībām, ko sniedz saule, ūdens un labi

dārzeni un augļi, kas ir netiešas dāvanas no Vislielākā
.Devēja

Tīra mīlestība, dievišķa mīlestība, nojauc barjeras starp
cilvēku un viņa Radītāju

Draudzība tiek sabojāta un mīlestība starp cilvēkiem
izgaist tādu indīgu elementu dēļ kā piederība, egoisms,
mehāniskas ģimenes attiecības, seksuāla apsēstība,
materiāla pieķeršanās, emocionāli uzliesmojumi un utilitāra
apmaiņa, jo īslaicīgām saitēm seko pēkšņs naids, kas noved
pie cilvēciskās mīlestības nāves. Bet katra cilvēka sirdī mīt
mūžīga, dievišķa mīlestība, kas kādu laiku var snaudīt, bet tā
.nekad īsti nemirst

Tavas sirds augsnē aug mīlestības sēklas. Rūpējies par
šīm sēklām un laisti tās ar līdzjūtību un visaptverošu
.mīlestību

Dievs ir mīlestība, un mīlestība mūs vieno ar Dievu. Ja
vēlamies mīlēt Dievu, mums nevajadzētu izolēt vai ierobežot
.savu mīlestību, bet gan savienot to ar dievišķo mīlestību

Viss spēks un viss Visumā ir dievišķā prāta produkts,
.tāpat kā lietas, ko redzat sapnī, ir jūsu prāta radītas

Vienīgais veids, kā izvairīties no pārkāpumiem, ir attīstīt
veselo saprātu, lai atpazītu pārkāpumus un apņemtus tos
.nedarīt

Viena nepareiza cīņa pret otru nerada pareizu.
Nezināšana ir cilvēces patiesais ienaidnieks, un tā ir jāizdzen
.no šīs pasaules

Mums šajā pasaulē ir viss nepieciešamais, lai iestātos
labklājības, laimes un pilnīga taisnīguma laikmets. Vienīgais
šķērslis ir cilvēka savtīgums, kas to padara neiespējamu.

Briesmīgas un neattaisnojamas ciešanas izraisa cilvēka
alkatība un savtīgums, neņemot vērā citus. Nauda, ko varētu
izmantot, lai pabarotu un apgērbtu trūcīgos, tā vietā tiek
.izmantota iznīcībai un postījumiem

Globālo problēmu pamatcēlonis ir šis egoisms, kas
radies no nezināšanas. Ikviens domā, ka rīkojas pareizi, bet,
tiecoties pēc tikai saviem personīgajiem mērķiem, viņš
iedarbina karmisko cēloņu un seku likumu, kas neizbēgami
.iznīcinās gan viņu pašu, gan citu laimi

Jo vairāk esmu liecinieks pasaules traģēdijām, ko
izraisījusi cilvēku nezināšana, jo vairāk saprotu, ka laime ir
īslaicīga, pat ja ielas būtu bruģētas ar zeltu. Patiesa laime
slēpjas citu cilvēku laimīgu darīšanā. Ja visi tā darītu, visi
.būtu laimīgi un visi saņemtu savu daļu no zemes veltēm

Dievišķā apziņa par tās debesu priekiem un
bezglīgajām baudām ir kā burvju nūjiņa, kas acumirkļi
pārvērš lēto parastās materiālās dzīves metālu ilgstošas
.garīgas laimes mirdzošā zeltā

Draudzība ir universāla garīga pievilkšanās, kas
.dvēseles vieno ar dievišķās mīlestības saiti

* * *

dvēseles lietussargs vai dvēseles miers

Kad dedzinošas raizes zaudē savu siltumu
lestājas miers, kas nes mieru un klusumu
Tas ir dzīvības laivas baltais masts
Tas ir piepildīts ar ilgstošas laimes vēsmu, brīvu no
sajūsmas

Tā nu viņa maigi stumj laivu pāri Al-Rida ezera virsmai
Miers ir apmierinājuma upe
Lēni plūstot pretī miera jūrai
Izolēts no raīžu viļņiem
Tas ir dvēseles lietussargs
Izplatoties virs cilvēka prāta un sirds
Lai aizsargātu viņa dzīves priekus, gan mazus, gan lielus
No baiļu un nemiera lietus
Tas ir debesu tonis
Izplūstot no dzīves liras
Tā ir svētā sāls
Pie dzīvības galda
Un šļakatas, kas lido no sasniegumu ūdenskritumiem
Tas ir brīnišķīgs, mierīgs noskaņojums
Ar kuru tiek pārvaldīta dvēseles valstība
Harmonijā un saskaņā
Miers nav raksturīgs tikai nomaļām atpūtas vietām
Nav arī iespējas izbēgt no kņadas un trokšņa
Drīzāk tas nāk tur, kur sirdis to uzņem
Un viņa paliek tur, kur dvēseles viņā atrod mierinājumu
Neatkarīgi no laika un vietas
Tas ir maigs, trausls zieds
Tas nepanes rupjus pieskārienus
Drīzāk tā dzīvo, zied un zeļ
Ja to dzirdina ar svaigu, tīru ūdeni
Miers ir kluss jūtu ezers
Brīvs no bēdu grumbām
Viņa, kas lej baiļu asaras
Par mazāko trauksmes un ciešanu pazīmi
Kad mierīgās dvēseles lapa ir pārklāta

:Tīra, spilgti balta sniega kārtā
Miera un sirdsmiera sniegs
Bailes vētras un raīžu viesuļvētras neuzvarēs
Traucējot mieru un klusumu
Zem šī cietā, spīdīgā slāņa
Par šo svētīgo, starojošo mirdzumu
* * *

Dievišķās mīlestības pils
Kad ap tevi līst naida čaumalas
Patvēries mīlestības cietoksnī
Un ja pārpratumu bombardēšana turpināsies
Palieciet nocietināti mīlestības alās
Zem žēluma un līdzjūtības kambariem
Un ja maldināšanas indīgie tvaiki mēģina
Lai apslāpētu tavas gudrības dzīvību
Ap sevi apsedz tīras mīlestības maska
Dievišķās mīlestības cietoksnis ir droša osta
No apsēstību un kārdinājumu armiju uzbrukumiem
Izrok lojalitātes un nelokāmības tranšeju
Piepildi to ar mīlestības ūdeņiem
Lai egoisms to nevar pārpeldēt
Lai iznīcinātu tavas dvēseles gudrību
* * *

Tie, kas meditē, piedzīvo brīnišķīgu iekšējā miera sajūtu.

Tas, ko mēs apgūstam meditācijā, jāpielieto mūsu ikdienas
aktivitātēs un sarunās, un mums nevajadzētu ļaut nevienam
.nozagt mūsu mieru vai traucēt mūsu klusumu
Objektīva domāšana ir kā skaidrs, pulēts spogulis,
.stabils un nesatricināms ar pārsteidzīgiem spriedumiem
Dievišķā mīlestība ir debesu rožu un bazilika dārzs, un
starojošu, svaigu domu dārzs. Tā ir visas tīrās mīlestības
.avots, kas pukst sirsnīgās sirdīs

Esi pēc iespējas vienkāršāks, un tu būsi pārsteigts, cik
.laimīga un vienkārša kļūs tava dzīve

Patiesa ģimenes laime balstās uz sapratni un laipniem
vārdiem

Ar dziļu kontemplatīvo iegremdēšanos uzausīs jauna
atmodas rītausma. Klusuma un noslēpumainības migla, kas
pārklāj visu, izklīdīs un izzudīs garīgās atmodas gaismas un
.augošo ilgu pēc Dieva priekšā

Saskarsmē ar citiem ir ļoti svarīgi atpazīt viņu atšķirīgās
iezīmes un cēlās īpašības, ko viņi ir attīstījuši no savas
pieredzes un veidojuši no savas būtības, un novērtēt šīs
.iezīmes

Ja mēs pētīsim cilvēkus ar atvērtu prātu, mēs varēsim
viņus saprast un ērti ar viņiem komunicēt, kā arī uzreiz
.uzzināt mūsu saskarsmes cilvēka būtību

Nerunājiet ar filozofu par zirgu skriešanās sacīkstēm un
nestrīdieties ar zinātnieku par mājsaimniecības jautājumiem.

Noskaidrojiet, kas cilvēku interesē un piesaista viņa
uzmanību, un runājiet ar viņu par to, ne obligāti par lietām,
.kas interesē jūs

Ja vēlamies saprast citus, mums jāatturas no viņu
kritizēšanas un nosodīšanas. Tā vietā mums vajadzētu
ieskatīties savas spriestspējas spogulī, lai redzētu, kas ir
jālabo un jāuzlabo. Šis iekšējais spogulis ļoti atšķiras no
ierastā, kurā mēs ieskatāmies katru rītu. Katru dienu es
ieskatos šajā iekšējā spogulī, un, ja atrodu kaut ko, kas man
nepatīk, es sevi pārmetu un cenšos to labot. Tādā veidā

cilvēks redz savu patieso atspulgu savas dvēseles spogulī un
.dienu no dienas virzās uz laimi un iekšējo mieru

* * *

Ak, Kungs, Tu esi man tuvāk nekā mana sirdsdarbība, un
.es jūtu Tavu klātbūtni savas apziņas malā

Kad cilvēks pārāk ilgi koncentrējas uz okeāna viļņiem,
viņš aizmirst koncentrēties uz pašu okeānu. Līdzīgi, kad
cilvēks koncentrējas uz mazo savas dzīves vilni un pilnībā
pieķeras tam, viņš aizmirst par dvēseles lielāko okeānu, kura
.daļa viņa dzīve ir tikai viļņošanās plašajā sirds plašumā
Tāpat kā dažādās vietās novietotās elektriskās lampas
iededz viens elektriskais ģenerators, tā arī cilvēku lampas
iededz viens kosmiskais ģenerators, kas pumpē saprātu prātos
.un uzlādē ķermeņus ar dzīvības enerģiju

Katrs ūdens piliens veicina okeāna pastāvēšanu. Un, lai gan indivīda dzīvība var šķist tikai niecīgs piliens cilvēces okeānā, šīs dzīvības ietekme var būt ārkārtīgi svarīga un to nedrīkst novērtēt par zemu.

nikni okeāna viļņi
 Saules sistēmas virpuļi
 un kosmisko spēku strāvas
 un planētas, kas peld kosmosā
 Kā aisbergi jūru vidū
 Viņi visi dejo uz mūžīgās kustības krūtīm
 Māte, kas piepildīta ar maigumu un mīlestību, ir
 .dievišķās līdzjūtības simbols
 Dievs savu maigumu parāda ziedos
 Radi sevī skaistuma un miera templi, kur savas dvēseles
 .svētnīcā vari atrast Dievu

Visās mūsu harmoniskajās attiecībās mums jāatceras,
ka aiz katras laipnas sirds, kas pukst mīlestībā un harmonijā,
.slēpjas Dieva mīlestība

* * *

Dzīvība snauž nelīdzenajā zemē, sapņo par skaistumu
ziedos, spēcīgi mostas dzīvniekos un cilvēka apziņā apzinās
.savu neierobežoto potenciālu

Nevar rasties nekādas šaubas par Dieva esamību un
tuvumu, kad meklētājs redz, ka viss Visums ir dievišķās
radības izpausme. Viss rodas no neredzamā, īsu brīdi paliek
uz šīs zemes un pēc savas zemes dzīves beigām atgriežas
.neredzamajā stāvoklī

Katrā šī apbrīnojamā Visuma atomā Dievs pastāvīgi rada
brīnumus un brīnumdarbus

Uzvara galu galā vienmēr piederēs patiesībai un
.tikumībai, lai cik ilgs laiks tam būtu nepieciešams
Neļaujiet ciešanām un zaudējumiem vājināt jūsu
apņēmību un nomākt jūsu garu. Kādu dienu jūs ieiesiet gara
valstībā un pieredzēsiet neaprakstāmu un visu gaidītu
prieku. Caur sāpēm mums jāiemācās just līdzī citiem, izprast
.viņu jūtas un darīt visu iespējamo, lai viņiem palīdzētu
Viss fiziskajā pasaulē demonstrē kustību, pārmaiņas un
.nestabilitāti, bet Dieva daba ir miers, klusums un klusums
Dziļa sirsnība ir nepieciešama prasība garīgajā ceļā, jo
.sirds tīrībā un nodomu skaidrībā dzimst dvēseles rītausma
Dzīves dārzos es priecīgi pārvietojos no koka uz koku un
galu galā piezemēšos, Kungs, uz Tavas izstieptās rokas, kas
.mani sagaida

* * *

:Pašattīstība

Cilvēkam vajadzētu sakārtot savu dzīvi un lasīt labākās
grāmatas, ko radījis cilvēku prāts, nevis tērēt laiku nejaušai,
bejēdzīgai lasīšanai, atrast darbu, kas viņam dzīvē atbilst,
.un censties veikt savu darbu efektīvi un lietderīgi

Daudzi cilvēki pieliek lielas pūles daudzās jomās, taču
gūst nelielus panākumus. Tie, kas vēlas sevi attīstīt, nevar
aptvert visu par daudzām lietām, bet viņi var zināt nedaudz
.par visu un zināt visu par vienu lietu

Zināšanas ir plašs okeāns, un garīgā gudrība ir
neierobežota. Lai gan Zeme ir necīgs punkts Visumā, mūsu
.acīs tā ir milzīga

Tomēr, pateicoties cilvēces progresam, mūsu pasaule
kļūst mazāka, pateicoties mūsdienu transporta un
[komunikācijas] līdzekļiem, un drīz mēs sāksim domāt par
!ceļošanu uz citām planētām

Jāsaglabā līdzsvars. Tie, kas atstāj novārtā materiālo
dzīvi, koncentrējoties tikai uz garīgo aspektu, tiek sodīti,
.zaudējot garīgo līdzsvaru

Materiālajiem pienākumiem ir liela nozīme, un tie ir
saistīti ar sociālajām, nacionālajām un starptautiskajām
saistībām. Intelektuālais pienākums ir pārāks par
materiālajiem pienākumiem, un prioritāte jāpiešķir
garīgajiem un morālajiem pienākumiem. Prāts ir jāatbrīvo no
sīkiem ieradumiem, kas liek cilvēkam pārāk rūpēties par
.materiālām lietām

Atbrīvojiet sava ģēnija un apslēpto spēku avotus un
smaidiet iekšējās apmierinātības smaidu, ko neviens jums
.nevar atņemt

Šo pasauli virza divi spēki: labais un ļaunais. Ikvienam,
kurš pieņem labo par savu ceļvedi un mentoru, būs labas
dienas un laimīga dzīve, un tas, kurš ļauj ļaunumam vadīt
savu gaitu un kontrolēt savus impulsus, piedzīvos ciešanas
.un postu

Atslēgas vārds lielākajai daļai cilvēku ir "es", bet garīgi
.cilvēki domā par citiem tāpat kā par sevi

Tie, kas domā tikai par sevi, izpelnās citu naidīgumu un
naidīgumu, savukārt tie, kas domā par citiem un jūt viņu
jūtas, atklāj, ka arī citi mēdz domāt par viņiem un just līdzī
.viņiem

Ir apvainojums pašam sev – piedzimt, dzīvot un mirt,
nezinot iemeslu, kāpēc vispār esi nācis šajā pasaulē kā
.cilvēks

Aizmirst savu Radītāju nozīmē neapzināties eksistences
mērķi, domājot par Viņu un patiesi vēloties sajust Viņa
klātbūtni, laika gaitā rodas daudz garīgu ieguvumu un
.svētību

Materiālu labumu un bagātības iegūšana negarantē
aizsardzību pret depresiju un bēdām. Pienāks diena, kad
cilvēks jutīsies bezpalīdzīgs un bezspēcīgs, kā rotaļlieta
likteņa rokās; tad viņš sapratīs, ka tikai Dievs ir viņa atbalsts,
.aizsardzība un drošais patvērums

Katru reizi, kad tevi pārsteidz brīnišķīgs skats vai dīvaina
radība, aizver acis, pagriezies sevī un apceri tā dievišķo
.avotu

Cilvēks redz tikai blīvos produktus, kas nāk no dievišķās
fabrikas, kas paslēpta aiz radības, un, ja viņš varētu ieiet
pašā fabrikā, viņš redzētu, kādā apbrīnojamā veidā viss šajā
.pasaulē rodas

* * *

Es pieteicos pie tevis
Katru rītu es piedāvāju savu ķermeni, prātu un visas
man piemītošās spējas Tev, Bezgalīgais Radītāj, lai tu tās
izmantotu jebkādā veidā, kā vien vēlies, lai tu varētu izpaust
.sevi caur mani

Manas klusās ilgas pēc tevis melodijas dziedās manu
sirdspukstu ritmā

Es apzinos, ka viss darbs ir tavs darbs un ka neviens
darbs nav grūts vai necils, ja vien tas tiek piedāvāts ar
.draudzīgu apkalpošanu

Garīgā nozīmē es lūdzu iepazīt Tavu klātbūtni. Tu esi
visu būtņu izcelsme un būtība. Ļauj man redzēt Tevi katrā
.manas būtības atomā un sajūst Tevi katrā manā domā
Ak, Kungs, virzi mūsu prieka straumes, lai tās nepazustu
.īslaicīgu juteklisku baudu smiltīs
Lai mūsu līdzjūtības mazās straumes neizžūst egoisma
izpostītajos tuksnešos
Ļauj mūsu emociju vientuļajiem, izolētajiem kanāliem
.sajaukties ar tavas mīlestības bezgalīgo ezeru
Lai mūsu dzīves šaurās upes paplašina Tavu svētību
bagātīgie lietusegāzes, lai tās varētu šķērsot plašos, plašos
pazemības, pašizliedzības un citu jūtu ievērošanas
līdzenumus, lai beidzot visā šķīstībā varētu ieiet Tavā lielajā
.okeānā

Dievišķā apziņa ar savu debesu svētlaimi ir maģiska
alkīmija, kas nepatīkamās zemes dzīves blīvo svinu acumirkļī
.pārveido par mūžīgi atjaunojošas laimes starojošu zeltu
Kad nemierīgo domu dubļi sāk nosēsties, Dieva spēks
.sāk atspoguļoties skaidrajos, tīrajos apziņas ūdeņos
* * *

Mūžīgā balss mani uzrunāja maigā, klusā tonī,
:sacīdama

Esmu čukstējis jūsu ausī visus jūsu miega gadus:"

"Mostieties!" Un tagad, kad esat atstājuši savu miegu, es
jums saku: mostieties ar saviem brāļiem, strādājiņiet ar mani,
".lai visi dzirdētu manu vārdu
:Tāpēc es apsolīju, sacīdams

Es darīšu visu iespējamo, lai izplatītu Tavu aicinājumu"

un izplatītu Tavu vēstījumu, un, kad atstāšu savu zemes
veidolu, aizņemšos Tavu visuresošo balsi, lai čukstētu
:harmoniskām sirdīm

Klausieties viņa dievišķās garīgā mierinājuma himnas, jo
viņš vienmēr jūs sauc

Es gaidīšu visus savus neskaitāmos brāļus un māsas;
kamēr viņi lēnām ies garā, garā procesijā pretī svētīgajam

sevis izzināšanas mērķim, un caur (čukstiem no Mūžības) es
:viņiem čukstēšu

Mostieties, mani brāļi, un sekosim Viņa balsij, kas mūs"

".aicina bez mitas, un atgriezīsimies kopā debesu mājās
Mums jāčukst Dieva vārds savās sirdīs ilgu un dievišķās
mīlestības rožukronī, un tā ir patiesa pielūgsme, kas
.aizkustina Dieva sirdi

Izrunāt Dieva vārdu ar aukstu sirdi un maldīgu prātu ir
zaimošana un necieņa. Kad lūdzies, cilvēka sirdij un prātam
.jābūt piepildītam ar Dieva mīlestību

* * *

Atteikšanās no pasaules valdzinājuma un atteikšanās no
pasaulīgām vēlmēm nav negatīvs, bet gan pozitīvs stāvoklis.
Tā nav nekas cits kā atteikšanās no nelaimības un nekas cits
.kā atteikšanās no ciešanām

Askētismu nevajadzētu uzskatīt par upurēšanās ceļu.

Gluži pretēji, tas ir svētīgs ieguldījums, tādā veidā, ka
niecīgās summas, ko tērējam pašdisciplīnai, nesīs miljoniem
garīgu dolāru. Vai nav gudri tērēt mūsu īslaicīgo dienu zelta
?monētas, lai iegādātos mūžīgās svētlaimes valstību
Mums jāiegremdējas tajā tīrajā, dziļajā sajūtā, kas
mūsos virmo un mutuļo, kad mēs lūkojamies uz Dieva
radības brīnumiem. Tas ir veids, kā iepazīt Dievu caur
.skaistuma prizmu

Tam, kurš dara labus darbus, pat ja tikai atdarinot, ir
iespēja ieelpot labestības atsvaidzinošo un pievilcīgo
smaržu, kas viņu motivē darīt vairāk. Bet tas, kurš apzināti
veic ļaunus darbus, atdarinot citus, neizbēgami tiks saistīts
.ar nepatīkamām un atbaidošām ļaunuma smakām

* * *

Nevienam nav tādas pašas personības kā tev. Nevienam
nav tādas pašas sejas. Nevienam nav tāda paša gara kā tev.
.Dievs tevi radīja unikālu, un neviens nav tāds kā tu
Cilvēkam vajadzētu izgūt būtību no lasītā materiāla un
.gūt no tā praktisku labumu

Peace" produktu var ražot dzīves pieredzes rūpnīcās,"

.lai to izmantotu ikdienas dzīvē

Miers ir līdzeklis pret visām psiholoģiskām kaitēm. Tie,

kam piemīt paškontrolē gan ēšanā, gan uzvedībā, gan

laulības attiecībās, un kas ir godīgi, uzticami un taupīgi, ir

.tie, kas bauda patiesu mieru

Mieru var atrast saskaņā ar Dieva likumiem un Visuma

likumiem. Tie, kas mīl Dievu, bauda mieru, priecājas par labu

.darīšanu un domā un meditē par Viņu, ir tie, kas atrod mieru

Māte, kas piepildīta ar maigām sievišķīgām jūtām, ir

.dievišķās žēlsirdības simbols

Dievišķā miera un iekšējo garīgo sasniegumu

uzplaukums ir ikdienas meditācijas dabisks auglis un ir

laime, kas ir dziļāka un dziļāka par pasaules dārgumiem un

.bagātībām

Nekas nav saldāks vai apburošāks par dievišķo

klātbūtni. Kad tu apzināsies šo patiesību, tu būsi

vislaimīgākais no laimīgākajiem un bagātākais no

bagātajiem. Materiālo bagātību var izmantot tikai šeit, uz šīs

zemes; to nevar izmantot nākamajā pasaulē. Bet dievišķās

svētlaimes zelts, iegūts no kontemplācijas raktuvēm, ir

svētīts un vienmēr atjaunojošs metāls, kas ir noderīgs abās

.pasaulēs un mūžīgi neiznīcīgs

* * *

Dvēseles atmodā krāsas kļūst spilgtākas, skaņai ir

saldāka rezonanse, sajūtas ir maigākas, dvēsele izjūt savu

plašumu telpā, prāts sāk apzināties vibrācijas, kas izplūst no

.citiem, un spēja baudīt dzīvi pieaug

* * *

Cilvēki sūdzas par domu par atteikšanos no noteiktām

lietām dzīvē, tomēr patiesībā viņi atsakās no daudzām

vērtīgām lietām, tostarp no sirdsmiera. Viņi dažreiz pat

upurē sevi naudas dēļ, kas ir īslaicīga un ātri bojājoša.

Bagātību cilvēkam var atņemt, vai arī tā var tikt atņemta,

kad viņš aiziet no šīs pasaules un nevar to paņemt līdzi.

Naudas patiesā vērtība slēpjas tās tērēšanā labiem mērķiem
un laimes sagādāšanā sev un citiem veidā, kas patīk Dievam
.un cilvēka sirdsapziņai

Pasaule mudž no dabas un cilvēku radītām vētrām, un
Dievs ir spēcīgs vairogs un droša patvēruma vieta no šīs
.pasaules vētrām, viesuļvētrām un ļaunuma
Visur, kur ir Dievs, nav baiļu vai bēdu. Patiesais ticīgais
dzīves cīņā un notikumu gaitā stāv stingri un lepni,
pārliecināts, ka Dievs ir ar viņu, pasargā viņu no ļauna un
nekad nepamet viņu ne uz mirkli. Tādējādi bailes no viņa
sirds pazūd un pārņem pārliecība, aizsardzība, ko nevar
.uzspiest

* * *

:Ja vēlaties viņa atbildi
Vai viņš atbildēja vai nē
Turpini viņam saukt
Turpiniet savas lūgšanas nepārtrauktu lūgšanu svētnīcā
,Vai viņš nāks vai nē
Uzticies, ka Viņš tev tuvojas arvien tuvāk un tuvāk
Ar katru tavas sirds ilgošanos
,Neatkarīgi no tā, vai viņš izpildīs jūsu lūgumu vai nē
Turpiniet izrādīt viņam simpātijas
Pat ja viņš neatbild
,Tieši tā, kā jūs gaidījāt
Uzticieties, ka viņš atbildēs smalkjūtīgi
Un dziļākajā tumsā, jūsu lūgšanas
Dzīvības, nāves un sāpju dejas vidū
Ja jūs turpināsiet viņu piesaukt
Bez viņa klusēšanas, kas tevi apbēdinātu
Jūs saņemsiet viņa atbildi

* * *

Strādāsim, lai veidotu vienotu pasauli, kurā katra tauta
ir noderīgs loceklis, ko Dievs vada caur modru cilvēka
.sirdsapziņu

Savās sirdīs mēs visi varam praktizēt atbrīvošanos no
egoisma un naida

Lūgsim par saskaņu starp visām tautām, lai tās varētu
.roku rokā ieiet pa jaunas, cildenas civilizācijas vārtiem
Sirsnīgi, sirsnīgi un mīļi vārdi ir kā atspirdzinošs nektārs
izslāpušām dvēselēm. Šādi vārdi ir nepieciešami un vēlami
.visur un vienmēr

Kas attiecas uz skarbajiem, aizskarošajiem un
sāpīgajiem vārdiem, tie ir nāvējoši citu cilvēku dvēselēm un
iznīcina viņu iekšējo mieru. Tie ir kā graužoša bumba
draudzības celtniecībā un uguns, kas sadedzina drošas un
.aizsargātas mājas

Cilvēkam uz visiem laikiem jāturas tālāk no skarbajiem
vārdiem un jāpadara sava dzīve droša no nepatikšanām un
.pēkšņas šķiršanās

Laipni vārdi rada laimi draugu un ienaidnieku sirdīs,
kopienās, pielūgsmes vietās, birojos, darba vietās un visur
citur. Cilvēki jūt iekšēju prieku, kad viņus pamet grūts,
drūms cilvēks un priecājas redzēt sirsnīgu, daiļrunīgu, laipnu
.un maigu draugu

Kad tu pieliksi pūles, lai iegūtu to, kas tev nepieciešams,
un būsi apmierināts ar to, ko Dievs tev ir sagādājis vieglu, tu
būsi garā bagātāks un apmierinātāks nekā tie, kas izmisīgi
.alkst pēc pasaules un alkatīgi tiecas pēc tās laupījuma
Dievs strādā, lai attīstītu pareizas dzīves mākslu,
atklājot Savu patiesību caur dažādu civilizāciju, mentalitāšu
.un tautību sajaukumu

Neviena tauta pati par sevi nav perfekta, un visu tautību
labāko īpašību apvienojums sniegs mums vislabāko ieskatu
līdzsvarotas dzīves un veiksmīgas dzīves mākslā. Ir vērts
atzīmēt, ka visas lielās personības sasniedza civilizācijas
sasniegumu virsotni un savā dzīvē iemiesoja augstākos
.cilvēciskos ideālus un principus

Dieva templis atrodas dvēselē. Ieejiet šī tempļa mierā
un iegrimstiet pārdomās, kur atziņas gaisma apspīd gara

altāri. Ieejiet šajā templī, ko nav skārušas cilvēku rokas, kur
.nav ne trauksmes, ne baiļu

Nāciet garīgās vientulības mierā, un jūs dzirdēsiet Dieva
balsi, kas runā ar jums klusuma valodā, un jūs sapratīsiet, ka
neredzamais ir kļuvis redzams un tas, kas šķiet nereāls, ir
.kļuvis īsts

Līdzsvars ir skaists, un tam vajadzētu būt mūsu jūtu,
.domu un rīcības pamatā un asij, ap kuru griežas mūsu dzīve
Lieliskas dvēseles saglabā mieru un savaldību, kas
palīdz pārvarēt dzīves pārbaudījumus un grūtības,
.nezaudējot veselo saprātu vai līdzsvaru
Dievs ir klātesošs visur, pārvaldot pasaules un vadot
galaktikas bezgalīgās orbītās. Un cilvēce, radīta pēc Viņa
tēla, arī spēj pārvaldīt savu dzīvi un koordinēt savas darbības
.bez raizēm vai traucējumiem

Mums vienmēr vajadzētu sūtīt citiem mīlestības,
labvēlības un miera idejas

Meditācijas struktūrā, kur dvēseles altāra pastāvīgi
apspīd ieskatu gaismā, nav trauksmes, stresa, spriedzes,
nervozitātes, bet gan miers, rāmums, pašapziņa un patiesa
.laime

Kungs, palīdzi mums pārvarēt egoisma dēmonus, kas
rada šķelšanos un nesaskaņas starp cilvēkiem un neļauj
.dvēselēm apvienoties labestības un harmonijas mīlestībā
Visi labie darbi ir pieņemami Dievam, ja vien tie tiek
veikti ar garīgu apziņu. Materiālistiski darbi ir tādi, ko motivē
tīri savtīgi apsvērumi. Ir jānojauc barjera starp materiālo un
garīgo darbu. Visi darbi, kas veikti ar pamatotiem motīviem,
ir tīri un palīdz attīrīt dvēseli no piemaisījumiem un
.piesārņojuma

Rūpīgi un pārdomāti izvēlieties savus biedrus. Esiet pret
viņiem sirsnīgs draugs, taču vienmēr ievērojiet zināmu
distanci un ļaujiet savstarpējai cieņai būt saiknei starp jums
un viņiem. Nepārkāpiet pieklājības robežas attiecībās ar
.viņiem

Ir viegli saprasties ar citiem, bet, ja vēlaties saglabāt
viņu pieķeršanos un cieņu pret jums, jums vajadzētu rīkoties
.saskaņā ar šo padomu

* * *

Caur lūgšanu, meditāciju un ticību cilvēks saņem garīgu
vadību, un neviens nevar dzīvot mierā un klusumā bez šīs
iekšējās harmonijas. Tomēr, lai saņemtu vadību tieši no
Dieva, nevis paļautos uz attaisnojumiem, kas izriet no
vēlmēm, kaprīzēm vai ieradumiem, ir nepieciešamas
.intuitīvas zināšanas un dziļa izpratne
Zini, ka viss, ko tu tiecies iegūt, un vēl daudz vairāk, tevi
gaida Dievā

:Kādu vakaru skolotājs Paramahansa teica studentiem
Man piederība neko nenožīmē, bet draudzība ir ļoti"
vērtīga. Patiesā brālībā var saskatīt īstu draugu drauga -
".Dieva - mirdzumu

Tad viņš piebilda: "Uzmanieties no drauga maldināšanas
vai cilvēka nodošanas, jo tas ir viens no lielākajiem grēkiem
".saskaņā ar dievišķā taisnīguma likumu

* * *

Attīstiet lielāku garīgo spēku. Kultivējiet šo spēku, lai
neatkarīgi no tā, kas notiek, jūs varētu stāvēt stingri kā
.drosmīgie dzīves cīņā un stāties pretī visiem izaicinājumiem
Ja tu mīli Dievu, tev ir jābūt ticīgam un gatavam izturēt
un neatlaidīgi izturēt nelaimes, nelaimes un pārbaudījumus
Nekrīti izmisumā un nebaidies no sāpēm, bet strādā pie
.tā, lai saglabātu pozitīvu un spēcīgu prātu
Kad izbaudīsiet īstu garīgās ekstāzes devu, jūs atklāsiet,
.ka neviena cita pieredze tai nevar līdzināties
Vecākiem vienmēr jācenšas ieaudzināt savos bērnos
garīgo apziņu, mācot viņiem meditāciju un apzinātu
spriestspēju, lai viņi nepadotos kārdinājumam spēlēt ar
.maldinošu un nepatiesu baudu ugunīm
Kad mani pārņem dievišķais prieks, mana elpošana kļūst
mierīga un mans gars paceļas, vienlaikus piedzīvojot tūkstoš

miega svētlaimi, tomēr es nezaudēju savas parastās maņas.
Šī kosmiskā pieredze ir paredzēta tiem, kas dziļi iedziļinās
.augstākā apziņas stāvokļa sasniegšanā

* * *

:Sirds acs

Katrs cilvēks dažādā mērā demonstrē iekšējās acs jeb
ieskatu spēku. Tas rodas no miera un miera horizonta,
sniedzot precīzas un ticamas zināšanas par lietām un
cilvēkiem, bez nepieciešamības pēc secinošiem
pierādījumiem vai maņu pierādījumiem; to mēs zinām no
.savas pieredzes

Patiesa atziņa rodas kā mierīga un patiesa sajūta, kas
atšķiras no emocionālām raizēm un satraucošām aizdomām.
Šī atziņa izpaužas kā iekšēja balss vai sirds čuksts, un ir
svarīgi nošķirt patiesu iekšējo vadību no zemapziņas
.maldinošajām balsīm

Patiesa atziņa (intuīcija) nav stingra pārliedze, bet gan
tieša patiesības izpratne, un radoša domāšana ir labākais
.pretlīdzeklis neparastam temperamentam

Temperamentālas tieksmes pārņem apziņu, kad cilvēks
atrodas negatīvā vai satrauktā stāvoklī. Kad prātā nav
pozitīvu domu, tā īpašnieks kļūst nomākts un apgrūtināts ar
raizēm. Un ar depresiju un raizēm velns kļūst par viesi šī
!cilvēka domās, pilnībā kontrolējot saimnieku

Tāpēc, draugs, strādā pie radošu ideju attīstīšanas. Kad
neesi iesaistīts fiziskā darbā, dari kaut ko radošu savā prātā.
.Nodarbini to, lai nebūtu laika gremdēties stresā un nemierā

Draudzība neapmierina mūsu dvēseles, ja vien tā nav
sakņota kopīgā mīlestībā pret Dievu. Mūsu ilgas pēc
sapratnes un draudzības no citiem patiesībā ir dvēseles
.tieksme pēc vienotības ar savu avotu: Dievu

Jo vairāk mēs cenšamies apmierināt šīs ilgas ar ārējām
.lietām, jo mazāka iespēja, ka atradīsim augstāku pavadoni
Ja jums ir spēcīgs prāts un jūs attīstāt nelokāmu
apņēmību, jūs varat kontrolēt savu likteni. Vispirms

pārbaudiet savu garīgo spēku mazās lietās un strādājiet pie tā stiprināšanas, lai sasniegtu daudzas lieliskas lietas. Esmu .to pieredzējis savā dzīvē, un es to saku ar pārliecību

Vienīgais veids, kā izvairīties no pārkāpumiem, ir attīstīt veselo saprātu, lai atpazītu pārkāpumus un apņemtus tos .nedarīt

Viena nepareiza cīņa pret otru nerada pareizu.

Nezināšana ir cilvēces patiesais ienaidnieks, un tā ir jāizdzen .no šīs pasaules

Mums šajā pasaulē ir viss nepieciešamais, lai iestātos labklājības, laimes un pilnīga taisnīguma laikmets. Vienīgais šķērslis ir cilvēka savtīgums, kas to padara neiespējamu.

Briesmīgas un neattaisnojamas ciešanas izraisa cilvēka savtīgums un savtīgu interešu īstenošana, neņemot vērā .citus

* * *

No arhīva: Naida raža

Nasi un Zakirs ienāda viens otru. Viņu strīds sākās, kad viņi vēl bija mazi skolēni skolā, un, kad viņi izauga, naidis pieauga līdz ar viņiem, un viņi kļuva par konkurentiem apavu .tirdzniecības biznesā

Reiz viņi sacentās par meitenes roku laulībā, un, tā kā

Nasi bija nedaudz spēcīgāks par Zakiru, viņš viņu smagi piekāva un atstāja bezsamaņā. Kad Zakirs atguva samaņu, .viņu pārņēma kauns, nožēla un riebums par notikušo
Pēc gadiem Zakirs nolēma pārceļties uz pilsētu, lai .strādātu un dzīvotu

Nasi bija aizmirsis notikušo, bet Zakirs nespēja izdzēst no savas atmiņas pazemojumu un apmulsumu, ko Nasi viņam bija sagādājis. Tomēr viņš turpināja atkārtot un apliecināt sev: "Es piedošu Nasi un neatcerēšos viņa ".nodarījumu pret mani

Bet pēc vairākiem mēnešiem Zakirs saprata, ka, ik dienas apliecinot piedošanu, dziļi sirdī viņš vēlas atriebties

un gaida iespējas dot līdzīgu triecienu, lai remdētu savas
.atriebības slāpes

Pēc brīža Nasi sajuta dīvainu vilkmi, kas viņu vilka uz
pilsētu, kur bija pārcēlies viņa vecais sāncensis Zakirs.

Viņam nebija ne mazāko šaubu, ka kaut kas tūlīt notiks,
tomēr Zakirs zināja par Nasi klātbūtni pilsētā un sāka rūpīgi
.uzraudzīt viņa kustības

Kādu vakaru Nasi devās pastaigā un "ieelpot svaigu
.gaissu", lai gan laiks bija drūms un lietains

Vienatnē ejot pa nomaļu ceļu, viņš pagāja garām
brīvdabas noliktavai, kamēr Zakirs viņam slepeni un
piesardzīgi sekoja, un, kad radās izdevība, viņš nolēma
.nokārtot rēķinu ar saliktajiem procentiem

Pārņemts prieka, viņš atklāja, ka no vienas noliktavas
sienas ir nokritusi cieta dakstiņa, tāpēc viņš to satvēra un
spēcīgi iesita savam bijušajam sāncensim pa galvu, nogāžot
viņu zemē, un metās atpakaļ pa to pašu ceļu, Nasi nezinot
.par viņa klātbūtni

Pēc dažām stundām lietus mitējās, mākoņi izklīda, un
caur caurumu sienas augšpusē parādījās mēness stars. Nasi
.pamodās un atklāja, ka guļ uz zemes, jūtoties ļoti vājš
Viņš centās noskaidrot, kas noticis, un, ieraudzījis blakus
dakstiņu un virs tā caurumu sienā, viņš secināja, ka, ejot gar
noliktavu, neveiksmes dēļ dakstiņš nokritis no sienas augšas
.un uzkritis viņam uz galvas

Šī stāsta morāle ir tāda, ka cilvēki mēdz aizmirst citiem
nodarīto ļaunumu, pat ja viņu rīcības sekas ir
neaizmirstamas, un šo rīcību sekas klusībā vajā viņus
neziņas tumsā. Tāpat kā govs var atrast savu teļu starp
tūkstošiem citu, arī mūsu rīcības sekām ir spēks neatlaidīgi
mūs izsekot un precīzi noteikt mūsu atrašanās vietu pat pēc
.ilga laika

Ja Nasi būtu bijis gudrs un būtu mēģinājis atrisināt strīdu
starp sevi un savu sāncensi Zakiru un atvainoties viņam pēc

šī incidenta, iespējams, viņš būtu mazinājis pretinieka
.dusmas, un viss nebūtu aizgājis tālāk par to
Taču viss palika nemainīgs, un drūmas nākotnes klēpī
auga un plauka briesmīgu seku sēklas, kulminējot ar
katastrofālu dzimšanu. Lai izvairītos no nepatīkamiem
pārsteigumiem, prāta augsnē slēpjošās ļauno tieksmju
sēklas ir jāsadedzina, un pirms rīcības ir jābūt tālredzībai, jo
universālais likums nosaka, ka cilvēks plūc savu darbu
augļus, neatkarīgi no tā, vai tie ir labi vai ļauni, saldi vai
.rūgti

Atcerēsimies, ka katra darbība atstāj pēdas, kas tiek
uzkrātas kā tieksmes un noslieces prātā. Ja ar tām netiek
galā gudri un apdomīgi, tās var radīt potenciāli bīstamas
sekas. Tomēr, kad ļaunu darbību sēklas sadedzina gudrības
.uguns, tās vairs nespēs dīgt

Rītdienas karte jeb: Viena prasība, kas ir pūļu vērta

No skolotāja mācībām

Paramhansa Jogānanda

Ja bezmērķīgi klejos pa dzīvi, gaidot iespējas gūt panākumus, šīs iespējas, visticamāk, nepienāks, un tu neguvi panākumus. Bet, ja tu pats veido savu nākotni un ar savām rokām zīmē rītdienas karti, tad priecājies par sava mērķa sasniegšanu, jo esi ļoti tuvu vēlamā uzdevuma sasniegšanai.

Lai izveidotu veiksmīgu karti, vispirms un galvenokārt ir jādefinē savs mērķis. Ko jums nozīmē panākumi? Ko jūs vēlaties no panākumiem? Ja jūsu atbilde ir slava, bagātība vai savtīgu materiālo vēlmju piepildījums, tad jūs virzāties uz briesmīgu vilšanos un pilnīgu neveiksmi.

Visneveiksmīgākie cilvēki ir tie, kuru vārdus visi piemin, tie, kuriem ir iespēja pirkt visu, ko vien vēlas, un pēc materiālajiem standartiem piederēt viss, ko viņu dvēseles kāro, taču viņiem nav laimes! Tad kāpēc turpināt iet pa to pašu strupceļu?

Slava un veiksmē var būt īstu panākumu augļi, taču tās nav panākumu būtība, kā arī nav vissvarīgākās īpašības. Patiesībā tās nemaz nav nepieciešamas panākumu gūšanai.

Tātad, kāds ir dzīves mērķis? Ko cilvēkam vajadzētu meklēt dzīvē? Ir viens mērķis, uz kuru ir vērts tiekties un tiekties: laime. Tas liek katram mirklī izvilkt dzīves apslēptos dārgumus, tiem, kas prot meklēt un zina, kur šie dārgumi slēpjas.

Un zini, ak laimes meklētājs, ka, ja tu savu uzmanību ierobežosi tikai dienai

Un, ja jūs bagātināsiet savu dienu ar laipniem vārdiem, labvēlīgām darbībām un labām domām,

Tava diena būs tavš uzticamais draugs un tava zelta iespēja

Jūsu pase un vīza būs jūsu ieeja daudzsološā un gaišā nākotnē, kas piepildīta ar panākumiem.

Tāpēc nākamais solis nākotnes plānošanā ir rūpīgi novērot katras savas dzīves dienas saturu un saglabāt to, kas ir labvēlīgs un pozitīvs. Ja jums tas neizdodas, jums ir jāapstājas un jāizvērtē notikušais.

Lai gūtu panākumus, jāņem vērā šādi svarīgi elementi, bez kuriem panākumus nevar sasniegt:

No rīta pamostoties, neleciet uzreiz ārā no gultas un nesāciet dienas aktivitātes.

Vairākas reizes sasprindziniet un atslābiniet visu ķermeni, lai pakāpeniski atgūtu enerģiju. Pirms sākat savu ikdienas rutīnu, veltiet laiku, lai sev apliecinātu, ka šī būs jūsu dzīves labākā diena. Pārlieciniet sevi, ka neatkarīgi no tā, kas notiks, jūsu diena būs šāda. Sākot ar lūgšanu un meditāciju, jūs stiprināsiet savu pārliecību un dosiet nepieciešamo spēku.

Vienkāršojiet savu dzīvi

Nepaļaujieties uz cilvēku izgudrojumiem, lai baudītu dzīvi. Ja aprobežosieties ar īslaicīgiem priekiem, kļūsiet aizkaitināms, apmulsis un kaprīzs. Nav nepieciešama pastāvīga pieķeršanās televīzijai, vēlu vakara pulcēšanās un banketiem — tās ir kļuvušas par iesakņojušām sociālām paražām. Kā kāds reiz teica — un cik patiesi ir viņa vārdi —, mūs nenogalina darbs, bet gan tas, kā mēs pavadām savu brīvo laiku! Jūs dzīvosiet ilgāk un vairāk baudīsiet dzīvi, ja to vienkāršosiet un nepieķēdēsiet sevi sabiedrībai. Meklējiet prieku, kas atrodams sīkumos.

Dariet visu iespējamo, lai paveiktu uzdevumu pēc iespējas labāk

Ja neesat apmierināts ar savu pašreizējo darbu, trauksme un haotiska snieguma ietekme neko nemainīs. Centieties pieiet situācijai ar pozitīvu attieksmi, lai kāda tā arī būtu, un notiks viena no divām lietām: vai nu jūs atklāsiet, ka esat palaidis garām vērtīgu iespēju, vai arī pēkšņi plaši atvērsies jaunas durvis, ļaujot jums ienākt un atrast darbu, kas labāk atbilst jūsu vajadzībām un piepilda jūsu vēlmes.

Dzīve ir nepārtraukts došanas un saņemšanas process

Esi līdzsvarots, lai nepaņemtu vairāk, nekā dotu, un neierobežotu sevi ar došanu, neņemot to vērā.

Paplašiniet savu redzesloku

Izrādiet interesi par citu cilvēku dzīvi un aktivitātēm. Skatieties tālāk par sevi — uz savu ģimeni, tālāk par ģimeni — uz draugiem un tālāk par draugiem — uz visiem cilvēkiem. Zinātne apstiprina, ka jūs esat daļa no veseluma, tāpēc neaizmirstiet par savu plašāko "es".

Līdzsvarojiet savu dzīvi

Katrā dienā jāiekļauj darbs, atpūta, brīvais laiks, mācības un pārdomas. Jūs esat būtne ar ķermeni, prātu un garu. Rūpējieties par šiem svarīgajiem elementiem līdzsvarotā un harmoniskā veidā, lai sasniegtu veselību, vitalitāti un zināšanas.

Esi ātrs smaidīt, lēns saraukt pieri, dedzīgs palīdzēt, gatavs gaidīt un mainīties, un vērīgs izmantot iespējas

Dienas beigās pārbaudiet kontu

Apsveic sevi ar sasniegto progresu. Lietas nemainīsies vienas nakts laikā, tāpēc nebaidies stāties pretī kļūdām ar apņēmību rīkoties labāk rīt. Un pirms gulētiešanas uztici savas lietas Dievam, zinot, ka Viņš tevi neatstās vienus, bet gan dos tev iespējas un atvērs durvis, ja vien tu pieliksi pūles un meklēsi Viņa palīdzību un vadību.

Kad tevi pārņem miegainība, pirms aizmieg, pārlicinies, ka rītdiena būs labāka nekā šodiena ar Dieva palīdzību.

Ja esat rūpīgs plānotājs un prasmīgs celtnieks

Ja ievērosiet savas kartes detaļas

Nav iespējams kļūdīties!

Uz priekšu, un miers lai ir ar jums!

Avots: Pašzināšanas žurnāls

Dziļas trīces

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

**Ak, Kungs, Tu esi noslēpumainā debesu elektrība,
kas plūst mūsu vēnās un darbina mūsu ķermeņu
sarežģītos un kompleksos mehānismus ar visu to
miesu, kauliem, nerviem un muskuļiem.**

**Tava dzīvības enerģija ir mūsos, katrā mūsu elpas
vilcienā un katrā mūsu sirds sitienā. Ļauj mums atzīt,
ka viss spēks, labestība un svētības plūst no Tevis,
ak, Dāsnuma Avots un visas esošās labestības, spēka
un svētības pirmsākums.**

*** * ***

*** No rītausmas dārza es tev plūcu gaismas ziedus,
lai tos kā pazemīgu upuri noliktu pie tavām kājām,
Lai manas mīlestības pret Tevi caururbjošā
zvaigzne iespīd manas dvēseles atmosfērā, klievēdē
neuzmanības miglu un apātijas tumsu. Neaizmirsti
mani, Kungs, pat ja es Tevi aizmirstu.**

Atceries mani, pat ja es tevi neatceros

*** * ***

**Kungs, svētī mūs, lai mēs varētu dzīvot ar prieku
un optimismu**

**Baudīsim savus zemes pienākumus un radības
bezgalīgo un nebeidzamo skaistumu**

**Palīdzi mums pilnveidot savas maņas, lai mēs
varētu izbaudīt un izbaudīt apbrīnojamo dabu**

**Un ļauj mums ar tavu svētīto garšu garšot visus
dzīves nevainīgos priekus**

Mēs esam atbrīvojušies no negatīvā un pesimistiskā skatījuma, kas nepamatoti nogalina dzīvesprieku un dzīves baudas.

*** * ***

Es jau sen esmu cietis no drūmām pasaulīgo lietu vīzijām. Tā vietā, lai redzētu tevi, ak, Visuma gars, manas acis redz bālu, nedzīvu matērijas līķi.

Svētī mani, lai ar gudrības pilnu ieskatu es visās lietās varētu saskatīt Tavu svētīgo klātbūtni

*** * ***

Rafinē mūsu metālu, ak Debesu Alķīmiķi! Pārveido mūsu vājumu par spēku un mūsu maldīgās domas par patiesu patiesības izpratni. Pārvērti mūsu savtīgo ambīciju briesmīgos dēmonus par cēliem, spārnotiem centieniem, mūsu sāpīgo nezināšanu par svētu gudrību un mūsu dīkdienības zemiskos materiālus par izsmalcinātu zeltu, kas sniedz cildenus garīgus sasniegumus.

*** * ***

Ak, Kungs, ar pazemīgām rokām es vēršos pie Tevis, lai Tev veltītu visu savu būtību, piepildot savas lūgšanas ar dievišķās mīlestības smaržu!

Dāvā man nevainīgu bērnu uzticību Tev un pilnīgu uzticību Tev

Svētī mani, lai es varētu sajust Tavu klātbūtni aiz savu lūgšanu vārdiem

Iedvesmo mani sajust tavu klātbūtni visās manās emocijās

Un lai es varētu apzināties, ka tava apgaismotā gudrība vairo manu izpratni un svētī manas zināšanas

Un ziniet droši, ka mana dzīve ir viena no jūsu unikālās un neatkārtojamās dzīves izpausmēm.

*** * ***

Ak, Kungs, manu mīlestību pret Tevi nevar noslēpt ne ar izrunātiem vārdiem, ne ar čukstiem

**noslēpumiem, jo svētā, neizteiktā valodā es Tev
paušu savu pārpilno mīlestību un lielās ilgas satikt
Tevi.**

**Tava balss ir klusums, un savas dvēseles klusumā
es dzirdēšu tavu maigo balsi**

**Ļauj man justies, ka tu mani vienmēr esi mīlējis,
lai gan es to nekad agrāk neapzinājos.**

*** * ***

**Māci mums, Kungs, mīlēt putnus, dzīvniekus,
slaidos ziedus un klusās zāles, kuras tik bieži saspiež
mūsu bezrūpīgās kājas.**

**Neskaitāmās dabas daudzveidības ir tava
daudzpusīgā ģēnija izpausmes: autentiski šedevri no
tavas rokas, kas pastāvīgi kustas un vibrē.**

**Lai mēs visā radītajā saskatām Tavu unikālo
darbu, kas nepakļaujas atdarināšanai!**

*** * ***

**Kungs, svētī mani, lai es neredzētu neko citu kā
vien labestību un šķīstību**

**Lai es nedzirdētu neko citu kā iedvesmojošus
vārdus un dievišķās mīlestības himnas**

**Dāvā man savu žēlastību, ak, debesu aromāta
smaržīgais Gars, lai es varētu ieelpot tikai patīkamās
smaržas, kas man atgādina par Tevi.**

**Ļaujiet man nobaudīt tikai vienkāršu, barojošu
ēdienu**

**Un lai viss, ko pieskaros, atgādina man par tavu
tīro un svētīto pieskārienu**

*** * ***

**Mana lūgšanu karavāna dodas pretī jums,
neskatoties uz izmisuma smilšu vētrām, kas laiku pa
laikam to pārņem, cenšoties kavēt tās virzību.**

**Ejot svētajā procesijā, es jau no tālienes redzu
tava klusā iedrošinājuma oāzi, un mans spēks**

**atgūstas un mana morāle atjaunojas, tāpēc es
divkāršoju savus centienus sasniegt tevi.**

**Kad sasniegšu labestības oāzi, es iemērķšu savas
ticības izslāpušās lūpas tavas svētlaimes avotā un
dzeršu, līdz remdēšos.**

*** * ***

**Tavas svētās balss pārņemošie viļņi plūst cauri
ēteram**

**Ausis, ko apdullina juteklisko baudu uzmanības
novēršana, nespēj uztvert jūsu eņģeļu sprediķus**

**Ak, Dievišķais Raidorganizētāj, lai mūsu prāta
instrumenti, kas šobrīd nav saskaņā ar Tevi, ir
saskaņā ar garīgās izšķirtspējas precīzā rādītāja
pilnīgu koncentrāciju.**

**Māci mums, kā uztvert debesu melodijas un
garīgo mūziku, kas viļņojas dvēseles ēterā**

*** * ***

**Ak, Kungs, atver manu garīgo ieskatu, lai tas
vienmēr vadītu manus soļus un pasargātu mani no
savtīguma strupceļiem.**

**Ejot pa apziņas līkločiem un tās likumotajām
takām, es redzēšu un izbēgšu no rupjiem laupītājiem:
alkatības, savtīguma un morāles likumu
neievērošanas.**

**Ak, Vyszinošā Iekšējā Gaisma, parādi man
risinājumus visām dzīves problēmām**

*** * ***

Es sev dodu šo svēto solījumu:

**Manas mīlestības saule nekad nenorietēs no
debesīm, kur es pastāvīgi domāju par Tevi, ak Kungs**

**Es nenovērsīšu acis no tevis ne uz ko citu kā vien
uz tevi**

**Es nedarīšu neko tādu, kas man tevi neatgādina
Darbības, kas izriet no nezināšanas un stulbuma,
noved pie murgiem un šausminošiem sapņiem.**

**Ļauj man sapņot tikai saldus sapņus par cēliem
sasniegumiem, jo tie nāk no Tavas iedvesmas un
vadības, ak Kungs!**

*** * ***

**Ak, Kungs, ja matērijas plīvuri Tevi no manis
slēpj, cik ilgi Tu paliksi paslēpts aiz burvīgajiem liliju,
rožu, zelta krāsā mirdzošu mākoņu un klusu, ar
gaismekļiem un zvaigznēm rotātu nakšu aizkariem?**

**Lai gan tas tevi slēpj, es to mīlu, jo tas smalki
norāda uz tavu klātbūtni**

**Tomēr es ilgojos tevi redzēt tieši tādu, kāds tu
esi, bez radišanas maskām!**

*** * ***

**Ak, Visuredzošais, kuru nepārņem miegs vai
aizmigšana!**

**Tu mani redzi no fiksētās, nemainīgās saules acs
un mūžam mainīgā mēness, un ar holistisku skatienu
tu mani vēro no neskaitāmajām kosmosa porām un
modro zvaigžņu mirdzošajām gaismām.**

**Ar vēsmas pieskārienu Tu mani glāsti, un caur
manām draudzīgajām domām par Tevi un Taviem
kalpiem Tu mani apber ar Savas žēlastības svētīgo
lietu.**

*** * ***

**Ak, kosmiskā balss, ak, bezgalības balss! Ļauj
man sasniegt garīgo apziņu caur tavu svēto rezonansi**

**Tas atbalsojās caur mani, paplašinot manu uztveri
no ķermeņa līdz bezgalīgajam Visumam.**

**Un iedvesmo mani sajust mūžīgo radišanas
pulsāciju caur tevi**

*** * ***

**Tu kustini manas kājas, Tu strādā manās rokās,
Tu puksti manā sirdī, Tu plūsti līdzī manai elpai un Tu
auj domas manā prātā.**

**Tava caururbjošā griba katru dienu kā meteors
steidzas manas cilvēciskās gribas debesīs**

**Ļauj man iemaisīt pilienu savas dzīves tavā
kosmiskajā jūrā, lai es varētu redzēt savas mazās
būtības burbuli peldam uz tavām plašajām krūtīm.**

*** * ***

**Bāreņi un ievainotie ir dzirdējuši par jūsu laipnību
un līdzjūtību, un te nu viņi ir pie jūsu durvīm. Vai jūs
viņus atraidīsiet vīlušies un bez mierinājuma?**

**Ak, ja vien Tava neredzamā roka varētu noslaucīt
dedzinošās asaras no to acīm, kurām ir salauztas
sirdis un ciešanas dvēseles.**

**Tie, kas apmaldījušies ilūziju un maldu ceļos, pie
kā viņi vērsīsies un ko viņi meklēs, izņemot Tavas
dāsnās durvis?**

**Ar Tavas klātbūtnes sākumu viņu nepatikšanas
izzudīs un grūtības izzudīs.**

**Ak, Kungs, pacel plīvuru, lai mēs varētu redzēt
Tavu laipno un līdzjūtīgo vaigu**

*** * ***

**Ak, vissvētākā dievišķā balss, rēc pār manas
dvēseles krastiem un satriec materiālistiskās
domāšanas stieņus, lai es varētu tikt atbrīvots no
ķermeņa cietuma.**

**Ļauj man meditācijā sadzirdēt tavu maigo okeāna
rezonansi manā ķermenī, prātā un garā, kā arī manā
apkārtējā vidē, un sajust, kā tā izplatās uz visām
mazajām un lielajām pilsētām, uz Zemi, Saules
sistēmu un visu Visumu.**

**Un pilnībā apzināties savu plašo eksistenci
diženās dabas ietvarā!**

*** * ***

**Ak, mūžīgā dievišķā liesma, tu ienes mazas sava
dievišķā starojuma dzirksteles cilvēces dvēselēs un
prātos, šķietami ierobežota, maza un sadrumstalota.**

**Tomēr tu paliec vienīgais, bezgalīgais katras
eksistences liesmas un gaismas avots.**

*** * ***

**Ak, Mūžīgais Uzvarētājs! Palīdzi man sevī izkopt
cēlas īpašības: miera un savaldības karavīrus, lai
uzvarētu cīņā pret visspēcīgākajiem ienaidniekiem:
dusmām, meliem un nepateicību.**

**Tāpēc es pacelšu virs savas dzīves stūriem tavas
tiesības karogu, kas ir visaugstākais un
nepārspējams.**

*** * ***

**Ak, Dievišķais Gars, neuzskatīsim nevienu
pienākumu par svarīgāku par svēto pienākumu Tevi
pazīt, jo katra darbība, lai kāda būtu tās būtība, var
tikt paveikta tikai ar Tava dotā sasniegumu spēka
palīdzību.**

**Tāpēc mīlēsim Tevi pāri visam, jo bez Tavas
dzīves un mīlestības žēlastības mēs nevaram ne
dzīvot, ne mīlēt.**

*** * ***

**Ak, mūžīgā Polārzvaigzne! Lai kur es klejotu un
pagrieztos, mana prāta magnētiskā kompasa adata
paliek vērsta pret tevi.**

**Neatkarīgi no tā, vai mani plosa pēkšņu notikumu
vēji vai mani pārņem nelaimju un nelaimju lietus,
tomēr vadi manu prātu, lai tas pastāvīgi pievērstos
Tev.**

**Mana mīlestība, tāpat kā putns, kas vicina
spārnus apjukuma mākoņos un apjukuma vētrās,
noteikti atradīs ceļu pie tevis.**

*** * ***

**Ak, Vislielākais Dievišķais Spēlētāj, ieelpo visu
relīģiju flautā Savas brīnišķīgās vienotības melodijas
un ļauj svētajai mūzikai nest Tava gara autentiskas
melodijas, bagātas ar oriģinalitāti un radošumu.**

**Lai mēs saskanētu ar Tevi un apvienotu mūsu
siržu melodijas vienā himnā, ko mēs Tev paceļam.
Nav cita dieva kā vien Dievs!**

*** * ***

**Ak, Kungs, es paceļu Tev šo lūgšanu:
Lai arī man būtu daudz vai maz mantu, dod man
gribasspēku iegūt visu nepieciešamo dienu no dienas.**

*** * ***

**Es atkārtāju savas sirsnīgās lūgšanas mīlestības
rožukronī, kura krelles savērtas kopā ar ilgošanās
pavedienu. Svētie vārdi: Dievs, Visuma Gars,
Brahma, Debesu Tēvs, Dievišķā Māte - visi ir Tavi
svētie vārdi.**

**Savā kosmiskajā attēlojumā laikmetu posmos tu
esi pieņēmis miljoniem izskatu un tēlu, tāpat kā esi
pieņēmis daudzus vārdus, bet tava daba paliek viena
un nemainīga, kas ir mūžīga svētlaime!**

*** * ***

**Ak, universālā likuma Dievs, palīdzi man nest
savas brūces un rētas, kas dzimušas nelaimes un
pārbaudījumos, kā medaļas un disciplīnas nozīmītes,
ko man piešķīrusi Tava dievišķā taisnīguma roka, kas
nepazīst labvēlību.**

**Lai manas ikdienas grūtības darbojas kā
pretlīdzeklis ilūzijām un maldiem un atbrīvo mani no
viltus cerībām uz pasaulīgu laimi.**

**Es vēlos, lai asaras, ko izlēju citu rupjību dēļ,
nomazgātu no mana prāta slēptos traipus un
nepilnības.**

**Un lai katrs asaais trieciens no nemiera cirtņa
paver manī jaunas gudrības un sapratnes dziļumus**

**Es vēlos, lai mani biedētu ikdienas eksistences
nešķīstā tumsa, lai es meklētu Tavas šķīstības un
Tavas dziedinošās gaismas apvāršņus.**

**Dzīves dzēlieni un pēkšņi triecieni liek man
raudāt, meklējot tavu palīdzību**

**Un lai sāpīgo apstākļu izrakumi manas dzīves
augsnē atklāj tava mierinājuma bagātīgos, vienmēr
plūstošos avotus.**

**Es vēlos, lai citu cilvēku raupjums piespiestu mani
izdaiļot sevi ar maigumu un laipnību, un lai manu
biedru sāpīgie vārdi atgādinātu man lietot tikai
saldus vārdus.**

**Ja ļauni prāti metīs man akmeņus, es tos
sagaidīšu ar draudzīgiem, labu nodomu šāviņiem.**

**Tāpat kā jasmīna koks, kas kaisa savus smaržīgos
ziedus uz rokas, kas sit cirvi uz sava stumbra, tā ļauj
man kaisīt piedošanas rožu ziedlapiņas uz ikvienu,
kas pret mani izturas auksti un naidīgi.**

Garīgas domas

Gudrajai Paramhansai Joganandai

**Dievišķās klātbūtnes sajūta meditācijā piepilda
prātu ar mieru un uzlādē ķermeni ar dzīvības enerģiju**

**Caur dziļu, klusu garīgu saikni un vēršot domas
un jūtas uz Dievu, meklētājs izjūt pieaugošu prieku,
un šis prieks ir taustāms pierādījums saziņai ar Dievu
un Viņa svētītās klātbūtnes pieskārienam.**

**Es redzēju, kā Tu apstrādāji manas dvēseles
augsnī ar pārbaudījumu un likstu arklu, izkaisot savas
gudrības sēklas tās vagās. Es turpināju šīs sēklas
laistīt, un, kad tavas žēlsirdības saule tās apspīdēja,
tās auga un plauka, nesot svētīgu apmierinājuma un
gandarījuma ražu.**

Kad cilvēks iepazīst Dievu, viņš vairs nejūt, ka citi atšķiras no viņa paša,

Gudri cilvēki saglabā līdzsvaru un savaldību, neskatoties uz mainīgajiem apstākļiem un nosacījumiem, lai cik dažādi tie arī nebūtu

Dievs ir augstākā kosmiskā balva un vislielākais ieguvums eksistencē

Ak, Kungs, no šīs dienas es darīšu visu iespējamo, lai Tevi iepazītu, un darīšu visu iespējamo, lai Tev tuvotos un sajustu Tavu mīlestību, neatstājot novārtā un neievērojot savus pasaulīgos pienākumus, un es visus savus pienākumus pildīšu kā tīru upuri Tev, un tādējādi es iemantošu Tavu labvēlību.

Dievs ir gudrības un starojoša iedvesmas avots. Viņš ir svētīgā smarža, kas izplūst no visām labajām sirdīm. Viņš ir debesu rožu un rasas smaržu ziedu dārzs. Viņš ir vislielākā mīlestība, kas iedvesmo un baro mūsu mīlestību.

Dievs man ir atklājies miera apvāršņos, un esmu izbaudījis Viņa svētlaimi savas būtības avotos, un esmu dzirdējis Viņa balsi savā atmodušajā apziņā, un ar pilnīgu apziņu saņemu Viņa gaismu, kas mani pastāvīgi caurstrāvo.

Doma ir viselastīgākais spēks, jo tā ir visniecīgākā un caurspīdīgākā apziņas vibrācija. Jūs varat sadalīt domas bezgalīgi mazās vienībās, tomēr jūs nekad nerasnēsiet galu.

Cilvēkam nevajadzētu sevi ieslēgt šaurā egoisma cietumā, bet gan iekļaut citus viņu sasniegumos un laimē, kļūstot par instrumentu Dieva gribas darbam.

Domājot par sevi, domāsim par citiem; meklējot mieru, meklēsim to arī citiem. Tie, kas strādā, lai nestu laimi citiem, tiks Dieva svētīti un atalgoti.

Ļauj man domāt par tevi, līdz tu kļūsi par manu vienīgo domu

Visums, ko mēs redzam, ir sapnis sapnī. Matērija nav tikai "sasalusi" enerģija, bet arī "sasalusi" kosmiskā apziņa.

Kungs, palīdzi man un vadi manu sapratni un spēku, lai es varētu nest Tavu gaismu aptumšotiem prātiem, lai tie varētu tikt apgaismoti un spīdēt ar Tavas gudrības stariem. Un ar līdzjūtīgas piedošanas spēku ļauj man nākt pie Tevis kopā ar visiem brāļiem un māsām, kas klūp uz ciešanu ceļiem.

Tam, kurš vēlas iepazīt Dievu, sirdī jābūt visaugstākajai mīlestības pakāpei, tāpat kā skopulis, kas mīl naudu, mīlētājs, kas ilgojas pēc sava mīlotā, un slīkstošs, kas ilgojas pēc svaiga gaisa.

Materiālo lietu prieks mazinās un izgaist, bet dievišķais prieks, kas ir neaprakstāms, nekad nemazinās un nepazūd.

Lai dievišķās mīlestības vēsma izplata jūsu gaišos smaidus, lai to gaisma varētu aizdzīt un aizdzīt tumsu no citu sirdīm

Parasti mīlestībai ir nepieciešams daudz lielāks psiholoģiskais spēks nekā naidam, tomēr gudrie mīlestību atrod vieglāk nekā naidu, jo viņi visas

būtnes uzskata par daļu no augstākā Es un cieši saistītām ar kosmisko apziņu.

Miers ir zāles pret katru slimību, un cilvēki, kuru sirdis ir piepildītas ar mīlestību, kuri bauda mieru un priecājas par labu darbu darīšanu, pazīst miera garšu, kas ir nepieciešams nosacījums un katras laimīgas dzīves pamatpīlārs.

Dod mīlestību tiem, kam ir nocietinātas sirdis, mieru raīžu un depresijas upuriem, saldumu tiem, kas cieš no rūgtuma, prieku tiem, kurus nomāc ciešanas un sāpes, un esi labs piemērs tiem, kas staigā pa maldu ceļiem.

Nav nekā lielāka par godīgumu un sirsnību attiecībās ar citiem. Ir viegli iegūt draugus bez sirsnības, bet nav iespējams saglabāt draugus bez sirsnības.

Pastāv cildeni koncentrācijas stāvokļi, un, kad meditētājs sasniedz šos stāvokļus, viņš piedzīvo neparastu garīgā prieka un krāšņu vīziju stāvokli un iesaucas:

"Ko meklēju visur, atradu sevī un sevī, un redzu tā gaismu aiz tumsas sienām un jūtu tā klātbūtni klusuma dzīlēs."

Dievišķā mīlestība ir debesu rožu un starojošu, ziedošu domu dārzs. Tā baro mūsu mīlestību, iedvesmo mūsu jūtas un piepilda mūsu laimīgos sapņus.

Kungs, lai kādi apstākļi man rastos, es atzīstu, ka tie ir nākamais solis manā garīgajā izaugsme. Es

labprāt pieņemšu visus pārbaudījumus, jo zinu, ka man ir prāts, izpratne un spēks pārvarēt [šķēršļus un grūtības, kas rodas manā ceļā].

Lai gan dabaszinātnieki tagad saprot, ka matērija nav nekas cits kā iesprostota enerģija, apgaismotie skolotāji ir veiksmīgi pārgājuši no teorētiskām zināšanām uz praktisku pielietojumu matērijas kontroles jomā.

Ja esi apņēmis būt laimīgs savā dzīvē, nekas nespēs tev atņemt tavu laimi.

Tīra dievišķa mīlestība piepilda mīlētāja dvēseli ar skaistumu, piesaista Visuma Kunga uzmanību un Viņa mūžīgo mīlestību.

Es pazīstu daudzus izcilus, intelligentus uzņēmējus, kuri dziļi sirdī ilgojas iepazīt Dievu un iegūt gudrību, taču viņus tomēr saista darbs un daudzas sociālās saistības, un, to darot, viņi upurē vissvarīgākos pienākumus — pienākumu pret Dievu, studijas pēcdiploma studijās un mājas dzīvi — uz naudas un mazāk vērtīgu un svarīgu saistību altāra.

Tas, kurš mūs radīja, vēlas, lai mēs Viņu mīlētu ar tīru, spontānu mīlestību, un mēs neiepazīsim laimes garšu, ja vien neatdosim savu mīlestību Dievam.

Es uzvarēšu lepnumu ar pazemību, dusmas ar mīlestību, sajūsmu ar mieru, egoismu ar altruismu, ļaunumu ar labo, nezināšanu ar gudrību un nemieru ar klusumu un mieru.

Mūsu sirdīs ir jārodas līdzjūtīgai sirdij, kas remdē citu cilvēku brūces un atbrīvo viņu sirdis no skumjām un sāpēm.

Skolotājs Paramahansa teica vienam no studentiem:

"Labie ieradumi palīdz ikdienišķos un pazīstamos apstākļos, taču tie var nebūt pietiekami, lai vadītu jūsu dzīves gaitu, kad rodas problēmas un kad rodas nepieciešamība pēc iedzimtas spriestspējas. Ar dziļu pārdomu palīdzību jūs vienmēr varat atšķirt pareizo no nepareizā un pieņemt pareizo lēmumu it visā, pat ja saskaraties ar neparastiem apstākļiem."

Mēs ne mirkli nevaram dzīvot bez Dieva. Viņš mūs glāsta ar maigu vēsmu, dod mums enerģiju no saules stariem un nodrošina mūs ar ēdienu. Viņš ir apkārtējo sirdīs, un Viņš ir vienīgais, ko varam uzskatīt par savu mīloto un savējo.

Pazemībai piemīt salds, pievilcīgs aromāts, kas padara pazemīgu cilvēku iemīlotu ikviena acīs.

Mums jāapmāca sevi domāt par tādām lielām lietām kā mūžība un bezgalība

Dievs atklāj Savus pārākos darbus radības skaistumā, bet Viņš neatklāj, ka Viņš ir apslēpts un apslēpts šajos izsmalcinātajos skaistumos.

Ja jums ir spēcīgs prāts un jūs to iedēstat stingras apņēmības augsnē, un ja jūsu ticība ir dziļa, jūs varat iemiesot savas idejas un sasniegt lielus sasniegumus uz zemes.

**Dzīvei jābūt vienkāršotai, un lietām jātiek galā
viegli un ērti. Laime slēpjas laikā, kad ir laiks
pārdomām un pašanalīzei. Centieties laiku pa laikam
pavadīt laiku vienatnē, baudot iekšējo mieru, kas
rodas no miera un rāmuma.**

**Ļaunumam ir savs spēks; ja tu sekosi tā ceļiem,
tas tevi pārņems. Ja tu pakļūpi, tev nekavējoties
jāatgriežas uz dievbijības un taisnības ceļiem.**

**Pieņem, Kungs, manas dvēseles ilgas un mūžīgo
mīlestību, ko esmu apslēpis savas sirds dārgumu
krātuvē.**

**Savas miera svētnīcā es tev iestādīju dārzu un
izrotāju to ar savas mīlestības rozēm**

**Ar ilgojošu sirdi, dedzīgu prātu un ilgojošu dvēseli
es lieku pie Tavas visaptverošās būtības kājām visus
savu garīgo ilgu un dievišķās mīlestības ziedus.**

**Es sagaidīšu katru dienu, domājot par Dievu un
meditējot par Viņu**

**Katra mirdzoša zvaigzne debesīs, katra tīra doma,
katrs labais darbs ir logs, caur kuru es raugos uz Tevi,
mans Dievs.**

**Ļauj man dzirdēt Tavu balsi, Kungs, meditācijas
alā es atradīšu mūžīgu debesu laimi sevī; tad miers
piepildīs manu sirdi un manu būtni gan klusumā, gan
darbībā.**

**Uzsveriet mieru un mieru un raidiet mīlestības un
labvēlības domas, ja vēlaties dzīvot mierā un
harmonijā šajā pasaulē.**

**Lielākā daļa cilvēku ir citu cilvēku kopijas,
atdarinot citu teikto un darīto. Cilvēkam jābūt**

unikālam un jāparāda sava unikālā rakstura labākās īpašības.

Ja esi zaudējis cerību sasniegt laimi, priecājies un nezaudē cerību, jo tava dvēsele ir mūžam priecīgā Augstākā Gara atspulgs un savā būtībā ir laimes avots.

Ja aizvērsi savas prāta fokusa acis, tu nespēsi saskatīt spožo laimes sauli pie savas dzīves apvāršņa. Bet neatkarīgi no tā, cik cieši tu aizvērsi sava prāta plakstiņus, laimes saule joprojām centīsies iekļūt tava prāta slēgtajās telpās.

Atveriet miera logus, un jūs pēkšņi sevī ieraudzīsiet laimes starojumu, jo priecīgā gara starus var uztvert, ja vēršat savas domas uz iekšu.

Meditācija attīra kosmisko miglu, kad pašapziņa sāk pacelties augstākos eksistences līmeņos un horizontos.

Katru izgudrotāju vada materiālas vajadzības; nepieciešamība ir izgudrojuma māte. Līdzīgi gudrie nepieciešamības dēļ kļuva par dedzīgiem garīgajiem meklētājiem. Viņi atklāja, ka bez iekšēja apmierinājuma nekāda ārēja veiksmē nevar nest ilgstošu laimi.

Viens mēness kliecē nakts tumsu. Tāpat dvēsele, ko apgaismo Dieva gaisma un zināšanas, dvēsele, kas sakņojas dievišķajā mīlestībā, kliecē citu dvēseļu tumsu, lai kur tā dotos, izplatot mīlestības, sapratnes un miera gaismu.

Lai iegūtu draugus, mums jāizrāda patiesa pieķeršanās citiem. Tie, kas atver magnētiskās durvis draudzībai, piesaistīs dvēseles ar līdzīgām vibrācijām [nosliecēm un temperamentu].

**Laime slēpjas psiholoģiskās skaidrības
saglabāšanā visos zemes pārbaudījumos un divējādas
dabas pieredzē.**

**Kad sirds ir ar kādu, tā pievelk visas šī cilvēka
īpašības. Ikviens, kurš domā par labiem cilvēkiem,
tam tiek nodota labestība, un, kas ar mīlestību
pievēršas iedvesmojošiem cilvēkiem, pie viņa nāk
iedvesma, un, kas, pat domās, saistās ar tiem, kam ir
dzīva sirdsapziņa, cēla morāle un godājami nodomi,
dalās viņu cēlumā un morālē, jo prāts pievelk kā
magnēts [un līdzīgs pievelk līdzīgu].**

**Kad pārņemošas mīlestības pret Dievu plūdi
pārņem ilgojošās dvēseles sirdi, vārdi nespēj
aprakstīt šo pieredzi. Šī mīlestība ir dvēseles
noslēpums, dziļa saikne ar Dievu, kā svēta uguns, kas
aprij cilvēka tumsu, ļaujot meklētājam uztvert Dieva
gaismu un sajust Viņa tuvumu.**

**Maza krūzīte nespēj saturēt visu okeānu. Līdzīgi
arī cilvēka apziņa, ko ierobežo materiālās uztveres
fiziskie un garīgie ierobežojumi, nespēj saturēt
kosmisko apziņu, lai cik spēcīga būtu vēlme. Tomēr ar
dziļu un pastāvīgu meditāciju cilvēka apziņu var
paaugstināt un tās uztveri paplašināt līdz kosmiskās
apziņas līmenim.**

**Reiz pie manis pienāca kāds vīrietis Ņujorkā [tūlīt
pēc tam, kad biju pabeidzis vienu no savām lekcijām]
un uzstāja, ka viņš var atstāt savu fizisko ķermeni un
ceļot savā astrālajā ķermenī. Es viņam teicu: "Es
neticu, ka tu iedomājies, ka tev piemīt šāda spēja."
Bet viņš uzstāja mani pārbaudīt, tāpēc es piekritu,**

sakot: "Ļoti labi, tad noej lejā savā astrālajā ķermenī un pastāsti man, kas ir restorānā." Viņš uz brīdi klusēja, tad teica: "Labajā stūrī ir flīgelis." Es zināju, ka viņš to iztēlojas, jo viņa elpošana un pulss bija normāli, tāpēc es teicu: "Gluži pretēji, es domāju, ka, ja tu turp dotos, tu atrastu divas dāmas sēžam pie galda." Viņš izsmēja manu ieteikumu, tāpēc es teicu: "Iesim tagad kopā uz restorānu." Kad mēs ieradāmies, mēs devāmies uz stūri, ko viņš pieminēja, bet tur nebija klavieru; tā vietā mēs atradām divas dāmas sēžam pie galda. Visbeidzot, mūsu draugs saprata, ka viņu ir maldinājuši savi maldi.

Ticība Dievam un iekšējā harmonija ir vislielākais palīgs un atbalsts cilvēkam, lai nestu dzīves nastas.

Mums jāieklausās Dieva balsī, kas atbalsojas veselās domās. Labas domas ir kā Dieva un eņģeļu garu pamudinājumi, lai mūs vadītu un palīdzētu. Arī Sātans cenšas pakļaut cilvēci ar saviem sātāniskajiem čukstiem, kas izpaužas kā ļaunas domas, ļaunprātīgi nodomi un nešķīsti motīvi, kuriem nedrīkst ļaut ieņemt domu sfēru un piesārņot apziņas telpu.

Kad meklētāja lūgšana rodas no sirds dziļumiem, viņa vārdi piesūcas ar mīlestību pret Dievu, un citi izjūt tās garīgo ietekmi un piedzīvo dievišķo mīlestību viņu klātbūtnē. Tomēr, ja šim meklētājam trūkst spēka, apkārtējie var viņam nozagt šo mīlestību. Tas notiek, kad viņi sāk slavēt un apbrīnot savu garīgumu. Ja viņus pārņem sajūta, ka viņi ir diži, jo var iedvesmot citus, tad viņu sirdī iezogas vājums, sirdi pārņem lepnums, un rezultātā viņi zaudē mīlestību pret Dievu.

Cilvēka prāts tiek stiprināts, cīnoties ar slimībām un pārvarot grūtības. Viss, kas vājina prātu, ir ienaidnieks, un viss, kas to stiprina, ir miera osta. Sastopies ar dzīves notikumiem ar drosmi un izturību. Dievs man ir parādījis, ka šī dzīve ir kosmisks sapnis. Kad mūsu garīgā apziņa atmostas, mēs atceramies dzīves pieredzi kā īslaicīgu prieka un bēdu sapni un saprotam, ka esam nemirstīgi Dievā.

Gudrais vīrs Paramahansa teica vienam no saviem mācekļiem:

Paplašiniet savas mīlestības valstības robežas, pakāpeniski iekļaujot tajā savu ģimeni, kaimiņus, kopienu, valsti, visas valstis un visas dzīvās radības. Esiet universāls draugs, kura sirds ir pārpildīta ar līdzjūtību un laipnību pret Dieva radībām, un izplatiet mīlestību visur.

Siržu pārbaudītājs no mums nevēlas neko citu kā tikai mūsu sirdis

Dievs jāmeklē nevis personīga labuma dēļ, bet gan ilgojoties pēc Viņa, vēloties Viņu un lūgjoties Viņam ar tīru, nelokāmu un mērķtiecīgu mīlestību.

Kad cilvēka mīlestība pret Dievu ir vienāda ar viņa pieķeršanos savam mirstīgajam fiziskajam ķermenim, tad Dievs nāks pie viņa

Tam, kurš nenokēr pārli vienā vai divos niršanas reizēs, nevajadzētu vainot jūru, bet gan savu niršanas metodi un dziļuma trūkumu.

Kas dziļi iedziļinās apziņas jūrā, atradīs dievišķās klātbūtnes pārli

Miers ir debesu dzēriens, kas liets no klusuma krūkām

**Aiz īslaicīgu vilšanos un neapmierinātības
pelēkajiem mākoņiem sasniegumu stari mirdz
vienmēr spoži.**

**Laime, panākumi un sirdsmiers rodas, cenšoties
caur meditāciju un lūgšanu saskaņoties ar Dieva
gribu, kas ir spēks, kas veido dzīvības audumu
saskaņā ar kosmiskajiem spēkiem.**

**Dzīves motivācijai vajadzētu būt labu darbu
veikšanai un mīlestības un miera aura izplatīšanai.**

**Tava daba ir mūžīga, tāpēc neapgrūtini sevi ar
materiāliem ierobežojumiem un pasaulīgiem
ierobežojumiem. Pārveido katru nožēlu par
palaistajām garām iespējām optimismā par jauniem
sasniegumiem, kas sniegs tev gandarījumu un prieku.**

**Vienkāršojiet savu dzīvi, lai jums būtu daudz laika
baudīt dzīves mazos priekus**

**Katrā šī apbrīnojamā un brīnumainā Visuma
atomā Dievs nepārtraukti dara brīnumus**

**Dievs ir gaismā, kas pastāvīgi kliecē neziņas
tumsu. Viņš ir dzīvības upe, kas baro mūsu dvēseļu
augsnī.**

**Harmoniska domāšana rada harmoniju un saskaņu
šajā pasaulē, kas, šķiet, mudž no visa veida
disonanses un nesaskaņas.**

**Tieksme veikt cēlus un skaistus darbus savu spēju
robežās ir radošais spēks, kas ir katra vērtīga
sasnieguma pamatā. Mēs tiecamies pēc pilnības, jo**

mūsu dvēseles ilgojas atjaunot saikni ar savu garīgo dabu un būtiskās vienotības ar savu dievišķo avotu.

Mēs esam šeit šodien un rīt mēs aiziesim, tikai ēnas kosmiskā sapnī, bet aiz šo īslaicīgo tēlu nereāluma slēpjas dvēseles mūžīgā patiesība.

Gudri cilvēki nevēlas, lai jūs viņiem paklausītu, bet, ja jūs brīvprātīgi pieņemat viņu vadību, viņi noteikti pateiks jums patiesību un to, kas jums ir vislabākais, pilnīgi godīgi un objektīvi.

Esi dzīvs koks, kas aug un dzen jaunus stumbrus un zarus. Tie, kam stipras sirdis, saka:

"Mūsu dzīvēs ir saules stari, un mums ir iespējas strādāt un atraisīt cerības un sasniegumu zarus."

Nav nekā lielāka par godīgumu un sirsnību attiecībās ar citiem

Dari visu iespējamo, tad atpūties un relaksējies, ļaujot lietām ritēt savu dabisko gaitu, nevis mēģinot tās mainīt ar varu.

Meistars Paramahansa, iedrošinot vienu no saviem mācekļiem, teica:

Ja tavas lūgšanas sasniedz Dievu, nav svarīgi, vai tavi grēki ir dziļāki par tumsas okeānu un augstāki par Himalajiem; Dievs tos piedos un izdzēsīs, it kā tie nekad nebūtu notikuši, ja vien tu būsi apņēmis tos neatkārtot. Tu vari uz laiku nogrimt zem tumsas slāņiem, bet tu esi dievišķas uguns dzirksts - liesma no mūžīgās, nezūdošās lāpas, kas nekad neizdziest. Tu vari aptumšot liesmu, bet tu to nevari nodzēst.

Pastāvīgi, mierīgi un stingri izmantojot savu gribu, tiks iekustināti kosmiskie spēki un panākta Visumu Kunga atbilde.

Daudzi cilvēki neuzskata, ka ir nepieciešams analizēt mīlestības būtību. Viņi to definē kā jūtas, kas viņiem ir pret radniekiem, draugiem un citiem, pret kuriem viņi jūt spēcīgu pievilcību. Bet mīlestība ir daudz vairāk. Vienīgais veids, kā es varu aprakstīt patiesu mīlestību, ir aprakstīt tās ietekmi uz dvēseli. Pat niecīgas dievišķās mīlestības dzirksts sajūta piepilda cilvēku ar tik milzīgu prieku, ka to ir grūti saturēt. Gandarījums, ko sniedz mīlestība, nav pašā mīlestības sajūtā, bet gan priekā, ko tā sniedz. Patiesa mīlestība sniedz mums neaprakstāmu laimi.

Ķermeņa dzīvības spēks jāuztur ar sabalansēta uztura, optimisma un smaidīšanas palīdzību. Tie, kas sevī atrod prieku, atklāj, ka viņu ķermeņi ir uzlādēti ar elektrisko strāvu, kas rodas no dzīvības enerģijas un ir cieši saistīta ar dievišķo gribu un universālo prātu. Smaidīšana ir ārkārtīgi labvēlīga veselībai. Tā piesaista pozitīvas vibrācijas, paver optimisma apvāršņus un sniedz iekšēju mieru un psiholoģisku komfortu.

Visa pasaule ir aizmirsusi vārda "mīlestība" patieso nozīmi, un tas diemžēl ir ticis pārprasts un nepareizi lietots. Tāpat kā eļļa ir atrodama katrā olīvas daļiņā, tā arī mīlestība caurstrāvo visu radību. Taču mīlestības definēšana ir neticami sarežģīta, līdzīgi kā mēģinājums aprakstīt apelsīna garšu un aromātu. Lai patiesi saprastu apelsīna garšu, tas ir jānogaršo pašam, un tas pats attiecas uz mīlestību.

Ikviens savā sirdī ir piedzīvojis mīlestību kaut kādā veidā un tāpēc kaut kādā veidā izprot tās dabu, taču nezina, kā to kultivēt, attīrīt un paplašināt dievišķā mīlestībā. Dievišķās mīlestības dzirksts vairumā siržu pastāv jau no mazotnes, taču tā bieži vien zūd, jo cilvēki nezina, kā to kopt un attīstīt.

Dzīve ir pieredžu skola, un viss norāda vienā virzienā: Dievs

Mainīgās dzīves ainas aizsedz reālo dzīvi. Aiz kustīgajiem, nereālu, redzamu lietu attēliem slēpjas patiesā kosmiskā dzīve, kas ir paslēpta no skatiena.

Problēmas un grūtības rodas no cilvēka neapzināšanās par savām pagātnes darbībām, kas veiktas noteiktā laikā un vietā. Viņa pašreizējās ciešanas izriet no domām un darbiem, ko viņš ir izteicis, kas iesakņojās viņa apziņas augsnē, izaugot par augu un nesot augļus, kas atspoguļo tieši šo domu un darbību raksturu.

Pārbaudījumi un likstas nenāk, lai cilvēku salauztu un paralizētu viņa gribu, bet gan lai liktu viņam novērtēt Dievu tā, kā viņam pienākas tikt novērtētam, un cienīt Viņa likumus, caur kuriem viņš var iegūt patiesu laimi.

**Skolotājs Paramahansa teica mācekļu grupai:
Praktizējiet dzīves mākslu šajā pasaulē, nezaudējot iekšējo mieru, un ejiet pa līdzsvara ceļu, lai sasniegtu apbrīnojamo un brīnumaino sevis izzināšanas dārzu.**

**Pazemībā mēs atrodam sapņu ieleju, kas
piepildīta ar smaržīgiem, ziedošiem sevis izziņas
ziediem.**

**Dieva skaistums ir bezgalīgs. Ir labi baudīt rozes
un ziedus, bet vēl vairāk par to skaistuma baudīšanu
ir saskatīt Dieva seju aiz to tīrības un skaistuma.
Bauda, ko sniedz mūzika, pati mīlestība pret mūziku,
nevar salīdzināties ar Dieva radošo balsi, kas plūst
caur tās melodijām.**

**Mieru mīlošas dvēseles smeļas gudrības ūdeņus,
kas plūst no cilvēciskiem un dievišķiem avotiem
Kungs, es zinu, ka Tu uzklausi manas dvēseles
klusos vārdus un manas sirds lūgumus Tev.**

**Vienmēr centīsimies izdaiļot savu dzīvi visos
veidos, pieņemot mīlestību, godīgumu un sirsnību,
katru dienu ieskatoties pašrefleksijas spogulī un
izpētot dvēseles dziļumus.**

**Nezināšana [par kaitinošiem ieradumiem] ir kā
nieze vai kasīšana. Jo vairāk jūs ļaujaties ādas vēlmei
kasīties, lai atbrīvotos no kaitinošās sajūtas, jo vairāk
vēlme kasīties pieaug, un jo vairāk jūs ignorējat šo
sajūtu un nepadodaties tai, jo mazāk tā jūs uztrauc.**

**Nedrīkst pārkāpt citu cilvēku tiesības, kā arī
atņemt viņiem zemi, mieru, mīlestību, cieņu vai
jebkuru no viņu materiālajām vai nemateriālajām
vērtībām. Ja nejūtat vēlmi atņemt to, kas nepieder
jums, tas, kas jums nepieciešams vai ko vēlaties, pats
nonāks pie jums. Zādzība vispirms rodas prātā, kad
cilvēks sāk apskaust citus. Ļaunprātīgas vēlmes
sēklas ir jāizrauj no prāta.**

**Līdz ar garīgo ilgošanos cilvēks izvēlas gudrības
kaltu, lai skaisti veidotu savu dzīvi**

**Raugoties uz visu skaisto dabā, mēs izjūtam
maiguma un līdzjūtības sajūtu.**

**Jebkurš svarīgs dzīves solis ir rūpīgi un plaši
jāpārdomā, un tas ir jāpārbauda ikdienas pieredzes
ugunī dažādos apstākļos.**

**Pašpietiekamie dzīvo taisnīgi. Laime rodas tikai
no tīras domas un taisnīgas rīcības. Ja esi laimīgs
tagad, tu būsi laimīgs arī nākotnē, gan šeit, gan
nākamajā pasaulē. Mums jāuzkrāj veiksmes, vācot
gudrības augļus, kamēr spīd iespēju saule. Citiem
vārdiem sakot, mums jāizmanto iespējas, pirms nav
par vēlu.**

**Ejiet dzīves ceļus ar nelokāmību un mieru, zinot,
ka bezgalīgais radošais spēks ir ar jums, pavada jūs
un atbalsta jūs.**

**Ikvienam ir nepieciešams laiks vientulībai un
atpūtai, lai tiktu galā ar pieaugošo dzīves spiedienu,
un indivīdiem ir jārespektē viena otra neatkarību.**

**Aiz katras dzīves ēnas slēpjas lielāka Dieva
gaisma**

**Cieši turies pie ticības stūres un nebaidies no
nelabvēlīgiem ārējiem apstākļiem, kas satricina tavas
dzīves kuģi. Uzticies, ka "neiespējamās", kuras ceri
sasniegt, tu paveiksi ar Dieva palīdzību, ar ticības
spēku, kas iztur visus izaicinājumus.**

Kad vari sasniegt pašharmoniju, tad vari būt harmonijā ar visiem pārējiem

Šī pasaule nav mūsu mājas; mūsu mājas ir otrā pusē, Dieva kosmiskajā apziņā.

Vai ir kaut kas aizraujošāks par auglīgu dzīvi, kas piepildīta ar harmoniju, mīlestību un došanu?

Ielpojiet citu cilvēku svarīgo ideju svaigo gaisu un gūstiet labumu no viņu gaišajām, pozitīvajām perspektīvām.

Mana sirds pārplūst no prieka, kad redzu saujiņu patiesu bhaktu, kas ilgojas pēc Dieva mīlestības. Mēs ieradāmies šajā pasaulē tikai tāpēc, lai plūktu Dieva mīlestības un Viņa uzticīgas un pazemīgas kalpošanas augļus.

Dzīvo tikai tagadnē, nevis nākotnē. Dari visu iespējamo šodien un negaidi rītdienā.

Iekšējā klusuma alā jūs atradīsiet gudrības avotu

Uz pieres, starp uzacīm, atrodas vārti uz debesīm. Šis centrs smadzenēs [garīgās acs vai garīgās apziņas atrašanās vieta] ir gribas ass. Kad jūs koncentrējat savu garīgo spēku uz šo centru un maigi mudinat savu gribu, tas, ko vēlaties, tiks sasniegts (mēs bieži novērojam, ka cilvēks, kurš cenšas kaut ko atcerēties, neapzināti pieskaras šim punktam uz pieres).

Tāpēc nedrīkst izmantot savu gribu ļauniem mērķiem. Apzināta ļaunuma vēlēšana citiem ir rupja Dieva mums doto spēku ļaunprātīga izmantošana. Ja jūtat, ka jūsu griba jūs maldina, apstājieties, jo

turpināšana šajā virzienā ir ne tikai garīgās enerģijas izšķiešana, bet arī liks jums zaudēt šo spēku, padarot jūs nespējīgu to izmantot pat labiem mērķiem.

Mēs, cilvēki, esam apveltīti ar spēju kontrolēt sevi. Lai gan mēs neesam pilnīgi brīvi, mūsu rokās ir brīvības atslēga. Tomēr daudzi dzīvo haotiski, neizmantojot Dieva doto intelektu un brīvo gribu, lai sasniegtu paškontroli.

Tīgeri vada instinkts nogalināt, un tam nav izvēles šajā jautājumā. Taču cilvēkiem piemīt brīva griba un intelekts, kas ļauj viņiem nepārtraukti uzlabot savu situāciju un paaugstināt savus standartus, nevis palikt kaitīgu instinktu un ieradumu gūstekņiem.

Reiz es ceļoju ar vilcienu, un laiks bija ārkārtīgi karsts, un gaiss šķita nākam no cepeškrāsns. Visi apkārtējie cieta no intensīvā karstuma, bet es iekšēji smaidīju, jo mans prāts bija atrauts no karstuma idejas, jo biju pārliecinājies sevi, ka tā pati elektrība, kas rada siltumu cepeškrāsnī, rada ledu ledusskapī, un tajā brīdī es jutos tā, it kā ledus slānis būtu apņēmis manu ķermeni.

Kad es raidu savas mīlestības un laba vēlējumu vilņus citiem, es atveru vārtus dievišķai mīlestībai, kas var nākt pie manis.

Centieties atbrīvoties no kaitinošajām lietām savā dzīvē vai, ja nepieciešams, paciest tās, neļaujot tām jūs psiholoģiski traucēt.

Ja cilvēks var būt tīrs, viņam nav nepieciešams palikt netīram.

Dzīvei mājiņā var būt tikpat liela pieķeršanās kā dzīvei pilī.

**Vissvarīgākais faktors garīgo panākumu
sasniegšanā ir pielikt pūles**

**Pasaulīgie meklē Dieva dāvanas, bet gudrie meklē
pašu Devēju**

**Naktī es pilnībā attālinos no pasaules prasībām
un pilnībā atsvešinos no tās, viens pats ar savu gribu
vadu savas domas, virzot tās pa vēlamajiem ceļiem,
līdz nonāku pie pareizā lēmuma un tā īstenošanas
veida. Tad es motivēju savu gribu veikt atbilstošu
rīcību, un ar Dieva palīdzību gūstu panākumus. Tādā
veidā esmu daudzkārt efektīvi izmantojis savu gribu,
bet tas ir iespējams tikai ar pastāvīgu un
nepārtrauktu tās izmantošanu.**

**Kalnu tēls, kas gleznots pie zilā horizonta, cilvēka
ķermeņa brīnumainais mehānisms, rozes un zaļais
zīda paklājs, dvēseļu cēlums, prātu cildenums un
mīlestības dziļums - tas viss mums atgādina par
skaisto Dievu un visas cēlsirdības un dižciltības avotu.**

**Ja vien cilvēks necenšas attīstīt savu dabu
līdzsvarotā veidā — garīgi, materiāli un garīgi —, viņš
neizbaudīs patiesu laimi. Garīgā atziņa mūs iedvesmo
gudrībai, un nav prātīgi ļaut ego dominēt pār gudrību,
veselo saprātu un izšķirtspēju; drīzāk galīgajam
lēmumam jābūt balstītam uz atziņu un sirdsapziņu.**

**Ja piepildīsi savu sirdi ar mīlestību un ilgošanos
pēc idejas par Dievu un paturēsi to dziļi sevī, tad
Visuma Kungs nāks pie tevis un pieņems šo ideju, jo
dievišķā ilgas skar Dieva sirdi.**

**Kad esi drošs Dievā, vari baudīt visu bez
pieķeršanās. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi censties iepazīt**

Dievu, pretējā gadījumā dzīve var tevi pievilt un briesmīgā veidā sagraut tavas cerības.

Mūsu laiks paies, un tas, ko mēs redzam tagad, kādu dienu izgaissīs un pazudīs. Pārmaiņas ir labas, ja vien jūs neļaujat tām jums nodarīt ļaunumu, un, kad tās sāp, tas kalpo kā brīdinājums atlaist vēlmes, kas radīs jums ciešanas, ja jūs tās nevarēsiet piepildīt.

Viss Visumā ir savstarpēji saistīts un cieši saistīts. Pareizi izmantojot cilvēka intelektu, ko mums devis Dievs, mēs saprotam, ka visa dzīvība ir saistīta ar Augstāko Saprātu.

Visa fiziskā radība, kas apžilbina cilvēka prātu, sniedz tikai aizraujošus mājienus par Visuma apbrīnojamajiem brīnumiem.

Nevienu uzdevumu nevajadzētu veikt ar apjukušu un satrauktu prātu, kā spalvu vējā. Drīzāk visi pienākumi jāveic ar iekšēju un ārēju mieru, ar klusumu un paškontroli, ar inteligenci un lielu koncentrēšanos.

Ja katru dienu veltīsiet laiku dziļām pārdomām par Dievu un lūgšanām Viņam, pretī saņemsiet lielu mierinājumu un patiesu laimi,

Katrai dienai vajadzētu būt pateicības dienai par dzīves dāvanām: sauli, ūdeni, gardiem augļiem un dārzeņiem, kas ir netiešas dāvanas no vislielākā devēja: Dieva.

Esmu pats sev valdnieks, nevis mantu valdnieks. Man nekas nepieder, tomēr es valdu pār sava miera

valstību un esmu kronēts mūžīgas apmierinātības troni.

Kad esi mierīgs, jūti, kā tevī pulsē laimes pasaule.

Cilvēka mīlestība ir bezjēdzīga, ja vien tā nav balstīta Dieva beznosacījumu mīlestībā. Jauns vīrietis un sieviete var iemīlēties, bet pēc kāda laika to aizstāj nesaskaņas un naids. Cilvēka iemīlēšanās ir nepilnīga, savukārt dievišķā mīlestība ir pilnīga un mūžīga.

Vienīgais veids, kā piedzīvot dievišķo mīlestību, ir darīt visu, lai iepriecinātu Dievu, un jūs atklāsiet, ka Dievs nāk pie jums veidos, kādus jūs negaidāt, un Viņa prieks jūs pārņems, un Viņa gaisma spīdēs pār jums.

Mana vēlme ir cilvēku dvēselēs ierīkot Dieva tempļus un redzēt Viņa svētīgo smaīdu mirdzam viņu sejās. Lielākais sasniegums dzīvē ir cilvēka dvēselē veltīt Dieva templi, un tas ir viegli sasniegams.

Daudzi cilvēki vēršas pie manis, lai runātu par savām raizēm, un es lūdzu viņus nomierināties, pārdomāt un neapsvērt citus risinājumus, kamēr viņi nejūt mieru un garīgu klusumu. Kad prāts ir mierīgs un ticība Dievam ir stipra, neizbēgami radīsies problēmu risinājumi. Problēmu ignorēšana negarantē to izzišanu, un arī raizēšanās par tām nedod pozitīvus rezultātus. Meditējiet, līdz jūtaties mierīgi, tad padomājiet par savu problēmu un dedzīgi lūdziet Dievu pēc Viņa palīdzības. Koncentrējieties uz problēmu, un jūs atradīsiet risinājumu bez raizēm vai piepūles.

Ak, Kungs, spēlē Savas nemirstīgās melodijas uz manas dzīves flautas, lai mani svētītu Tavu svēto melodiju vibrācijas.

Lai gūtu laimi un sirdsmieru, ir ļoti svarīgi kontrolēt emocijas. Tad neviens nevarēs jūs kaitināt vai modināt tevī skaudību, un jūs dziļi sirdī paliksiet nelokāms un lepns, un neviens nevarēs jūs izaicināt vai traucēt jūsu mieru.

Pazemība ir drošākais veids, kā saņemt dievišķās žēlastības lietu

Dažreiz cilvēki domā, ka Dievs ir tālu no viņiem, tādā vietā Visumā, un tāpēc viņi Viņu nepiesauc. Bet Viņš ir tuvāk par tuvu un dārgāks par mīloto tiem, kas par Viņu domā un uzskata Viņu par sev tuvu.

garīgs

Dvēselei ir jābūt pamodinātai
No vājuma miega un vilšanās važām
Un tā izstarošanās gudrības, gaismas un miera valstībā
.To var izdarīt vairākos veidos
Starp tiem ir paškontrole

Pareiza uztura

Drosme un nelokāmība principos

Stabils psiholoģiskais stāvoklis

Un drosme, stājoties pretī izaicinājumiem

Un lai atbrīvotu apziņu no maņu traucējumiem

Intelektuāli koncentrējoties uz pozitīvajiem aspektiem

Viņš atteicās tikt sakauts dzīves cīņās

Jo sakāves atzīšana vājina apņēmību

Neierobežotu garīgo spēku aktivizēšana

Ko Radītājs dāvāja cilvēcei

Un apcerot Dievu, līdz pieskaramies Viņa klātbūtnei

Precīzākie Dieva eksistences rādītāji

Tas ir prieks, kas aug, to pārdomājot

Kad prāts ir brīvs

No aizspriedumiem, neobjektivitātes un netaisnības

Un kad šaurība izgaist

Kad mēs izjūtam līdzti citiem

Mēs jūtam, ka lūgšanu nami visā to daudzveidībā

Tie ir Dieva nami

Kad mēs saprotam, ka dzīve ir cīņa un pienākums, kas
jāpilda

Un vienlaikus īslaicīgs sapnis

Kad mēs domājam par Dievu ar mīlestību
Mēs strādājam, lai citi būtu laimīgi
Ar laipniem vārdiem un nesavtīgu kalpošanu
Tad mēs sapratīsim, ka Dievs ir ar mums
Un mēs ar viņu esam ciešā kontaktā
Kosmiskā rutīna: starp spēku un intelektu
Daži cilvēki neapzinās
Pastāv atšķirība starp spēku un intelektu
Elektrība ir spēks
Bet, ja vien tas nav ievietots lampā
Tas neizdos gaismu, ko mēs varam izmantot
Tieši intelekts ieliek spuldzītē elektrību
Ne visi dabas spēki spēj
Lai apmierinoši funkcionētu pati par sevi
Bez intelekta, kas tos vadītu un koordinētu
Tādējādi mēs redzam, ka kosmiskā intelekta fabrika
Tas darbojas koordinētā veidā
Steam spēj pārvietot lietas
Uguns pārvērš ūdeni tvaikā
Tie ir tikai divi spēki
No dabas spēkiem
Bet savā dabiskajā, nepieradinātajā stāvoklī
Tie nesniedz nekādu būtisku labumu
Bet, ja tos izmanto saprātīgi
Un vadiet tos pareizi
Viņi sniedz lielu pakalpojumu cilvēcei
No tā mēs secinām
ka Zeme un viss Visums
Viņi ievēro stingru režīmu
Kas padara cilvēka dzīvi iespējamu
Šī kosmiskā rutīna
"Vai "debesu ķermeņu ritms

Tas ir augstākā dievišķā prāta produkts
Visums nepastāvētu bez Viņa
Un ierobežotajam cilvēka prātam nav spēka
Apzināties tās noslēpumus un mistērijas
Piesaukšana
Ak, Dievišķā Gaisma
!Matērijas caurstrāvojošie atomi
Tu esi paslēpts un neredzams
Maņas tevi nespēj uztvert
Vai saules gaismā
silti zeltaini
Vai mēness aukstajās sudraba virvēs
Debesu lampas atklāj dabu
Bet tas tev nerāda
Matērijas redzamā pasaule
Intensīvās gaismas dēļ
Manām acīm tā ir tikai tumsa
Trenē manu ieskatu, lai es spētu saskatīt tavu apslēpto
krāšņumu
Izpausties visā radībā
Smadzeņu reģionā
Cilvēka smadzenes, ieskaitot
No topogrāfijas un krokām
Tas satur arteriālus kanālus
Un tumšas asinsvadu upes
Tā ir lielas valsts miniatūra versija
?Vai šī ir ekstravaganta teritorija
?Vai nav neviena dievišķa iemītnieka
?Vai var būt dzejolis bez dzejnieka
?Vai pulkstenis bez ražotāja
?Vai roze bez dizainera
Nē, absolūti nē
Līdzīgi arī smadzeņu reģions
Slēptais skaistums
Tas tika izveidots ar līdzekļiem

Apbrīnojama un ārkārtēja inteliģence
Es brīnos, kas apdzīvo šo krāšņo zāli
Ar sienām, kas veidotas no
pielipušie kaulu audi
Un tā pārsteidzošās sastāvdaļas
?Kas nepakļaujas atdarināšanai
Jo zem galvaskausa atrodas zona
Tajā mudž miljardi šūnu
Dzīvīgs un inteliģents
Un aizņemts visu diennakti
Ar ārkārtīgi nogurdinošām un sarežģītām aktivitātēm
sīkas smadzeņu daļiņas
Tas darbojas nepārtraukti
Ar dažādām funkcijām
Banketu gatavošana
Mikroskopiskās pārbaudes
Ienākošo viesu sagaidīšana
Caur jutekļu durvīm
Ir kaut kas līdzīgs pirkšanai un pārdošanai
Notiekošās darbības
No absorbcijas un drenāžas
Un kā mazas laivas
Asins šūnas pārvietojas
Arteriālo kanālu vidū
Piekrauts ar svarīgām piegādēm
Dažādi veidi un šķirnes
Iedvesmojoties no laipnības radītāja
Lepnums izraisa garīgu aklumu
Jo tas izdzen no dvēseles
Plaša plašuma vīzija
Tas, kurš mājā lielās dvēselēs
Lielu cilvēki saprot
Viņu spēks ir aizgūts
No Visvarenā Dieva
Kas mīl pazemīgos

Un Viņš vairo viņu zināšanas, vadību un spēku
Vai persona
veiksmīgs uzņēmējs
Vai arī gudrs politiķis
Vai tirānisks diktators
vai liels reformators
Viņa spēks nav nekas
Salīdzinot ar Dieva bezgalīgo spēku
Pazemība ir atvērtas durvis
No kura plūst žēlastības pārpilnība
Mīlestība un pārliiecība
Labajām dvēselēm
Labā cienītājs
Un uztver gaismas
Un svētības no debesīm
Tāpat kā tumsa nevar palikt
Visur, kur spīd gaisma
Lūk, kā slimības tumsai vajadzētu izgaist
Kad Dieva gaisma spīd ķermeņa šūnās
Tikai retais apzinās šo faktu
Kad cilvēki jūt spēcīgu vēlmi dziedināties
Viņi lūdzas ar satrauktām sirdīm
Vai ar izmisuma sajūtu
Domājot, ka Dievs neuzklausīs viņu lūgšanas
Vai arī viņi lūdzas, bet negaida
Lai viņi zinātu, vai viņu lūgšanas ir sasniegušas Dievu
Tāpat kā nav iespējams klausīties
Mūzikas pārraidei ēterā
Bojāta uztvērēja lietošana
Tādējādi vibrācijas nevar noteikt
Veselība, spēks un gudrība, kas nāk no Dieva
Ar psihi traucējumiem baiļu un raižu dēļ
Visu veidu trauksme, šaubas un nenoteiktība
Atcerēsimies Tevi un pateiksimies Tev, Kungs
Nabadzībā un labklājībā

Slimības un atveseļošanās laikā
Tumsā un gaismā
Visos apstākļos
Atcerēsimies ar pateicību labklājības dienas
Ko Tu mums esi devis
Palīdzi mums atvērt ticības acis
Ļauj mums redzēt tavu svētīto gaismu
Visu slimību un kaišu dziednieks
Viņi atkal izbaudīs iekšējo prieku
Kustības likums balstās uz cēloņu un seku jeb darbības
un reakcijas likumu

Cilvēks, kas šajā dzīvē dzimis labs, tāds bija arī
iepriekšējā iemiesojumā {savu roku darba dēļ}. Un, ja viņi
cenšas darīt labu, labuma svāri arvien vairāk noslīdēs viņu
."labā – "Tam, kam ir, tiks dots vairāk, un tam būs pārpilnībā
Tie, kam piemīt tikai dažas labas īpašības, var zaudēt
pat šo mazumiņu, jo "tas, kā nav, tiks viņiem atņemts"
.spēcīgo ļauno tieksmju dēļ, kas viņus uzbrūk un pārņem
Cilvēkam, kam ir tieksme uz ļaunumu, iepriekšējā dzīvē
ir jābūt šai ļaunajai tieksmei, un šīs ļaunās tieksmes var
viņus pastiprināt un kontrolēt. Tie, kuriem ir kādas
nepareizas tieksmes, tādi bija arī iepriekš, un, ja labais
atsver sliktu, tad tikumīgās īpašības izdzīs nepareizās
.tieksmes no viņu dvēselēm

Tā darbojas dabiski cēloņu un seku likums (karma).
Tomēr nevajadzētu justies bezpalīdzīgam un iesprostotam, ja
gadās rasties nevēlamiem ieradumiem, no kuriem vēlas
atbrīvoties. Tagad ir īstais brīdis pārvarēt šos ieradumus,
.attīstot pagātnes apņēmību un veselo domāšanu
Cilvēks var atbrīvoties no sliktu ieradumu tvēriena un
veidot labus ieradumus domās un darbos, kas nesīs vēlamos
.rezultātus

Lai cik dziļi cilvēkā būtu iesakņojušies slikti ieradumi,
viņam jāatceras, ka viņš pats šos ieradumus ir radījis,
atkārtojot konkrētas domas un darbības, un ka viņš var

aizstāt šos sliktos ieradumus ar labiem, domājot pozitīvi un
.konstruktīvi

Labas un jaunas domas ir cilvēka apziņas pretstatoši
stāvokļi. Protams, labāk ir redzēt patīkamus sapņus nekā
ciest no šausminošiem murgiem. Apziņa ir elastīga un jutīga;
tā var pieņemt sev vēlamo stāvokli vai sapņot sapņus, kas
.tai patīk

Taču cilvēku problēma ir tā, ka viņi ļauj savu apziņas
sfēru — pēc savas brīvas gribas un izvēles — pārvaldīt
novirzītām tieksmēm un kļūdainām orientācijām, kas
radušās no pagātnes ieradumiem. Tādējādi viņu spriestspēja
paliek neizlēmīga un nekontrolējama, tāpat kā metafiziskā
aizbildnība, kas iesakņojusies aiz spriestspējas un uztveres
.cietokšņiem

Kad tie, kurus apreibinājuši kaitīgi ieradumi, izbaudīs
nedabiskas dzīves rūgtās sāpes, viņi pievērsīsies sapratnes
un taisnīgas dzīves gaismai, meklējot pestīšanu, lai cik dziļi
.iesakņojušies būtu viņu sliktie ieradumi

Tad, ja viņi strādās pie labu ieradumu attīstīšanas un
kopšanas, praktizējot harmonisku dzīvesveidu, viņi no jauna
atklās iekšējo prieku un baudīs mieru kā dabisku
.paškontroles un labu ieradumu attīstīšanas rezultātu

Patiesa draudzība
Pozitīva apmaiņa nozīmē
emocionāla iesaiste
Tas nozīmē likt draugiem justies labāk
Bēdu laikos
Un līdzjūtību izjūtot viņiem
Savās bēdās un ciešanās
Un sniedzot viņiem padomus
Kritiskos apstākļos
un finansiālu palīdzību
Reālas nepieciešamības brīžos
Kad cilvēks ir godīgs pret sevi

un uzticīgs draugs citiem
Viņš kļūs tiesīgs
Lai nobaudītu dievišķās draudzības nektāru
Kad citi jūt mūsu mīlestību
Ka mīlestība paplašināsies, kļūstot par visaptverošu
mīlestību

Tas plūst katrā sirdī
Harmonijā ar svētīgo dzīves pulsu
Nespēja paust draudzīgas jūtas
.Tas nozīmē ignorēt pašizplešanās likumu
Caur kuru dvēseles uztvere paplašinās
Lai pieskartos dievišķajai klātbūtnei
Kad mēs nodibinām uzticību
Citu cilvēku sirdīs, kuri pieņem
Un mēs spējam paplašināt savas mīlestības robežas
Lai iekļautu lielākus iedzīvotāju segmentus
Tad mēs varēsim paplašināt savu apziņas loku
Un tā palaišana kosmiskās apziņas sliekšņa virzienā
Divas lietas, ko vēlas visi bez izņēmuma
Cilvēki ārēji atšķiras viens no otra pēc savas
psiholoģiskās un emocionālās uzbūves, pēc lomām dzīvē,
pēc darba, ko viņi veic, un pēc vēlmēm, kas viņos rosās.
Taču zem visām šīm atšķirībām slēpjas divas lietas, kuras
visi cilvēki – bez izņēmuma – vēlas un pat jūt
.nepieciešamību

Šīs divas lietas ir brīvība no visām ciešanām un trūkuma
formām un ilgstošas beznosacījumu laimes sasniegšana jeb
pilnīga apmierinātība, kas ietver mieru, mīlestību, gudrību un
.prieku

Cilvēki neatradīs mieru, kamēr nebūs sasnieguši to
apmierinājumu, pēc kura ilgojas viņu sirdis un uz kuru viņi
tiecas ar visiem līdzekļiem un metodēm. Šis ir izšķirošs
.punkts cilvēka stāvokļa izpratnē
Diemžēl cilvēki meklē apmierinājumu nepareizajās
.vietās un to neatrod

Viņi to meklē pasaulē un pasaulīgās lietās – mantās un
ārējos apstākļos, kā arī attiecībās, kas nav balstītas uz labu
.izpratni un stabiliem pamatiem

Līdz ar to, ņemot vērā radīšanas būtību, cilvēkam nav
iespējams iegūt tīru laimi ne no kādiem apstākļiem vai no
.neviena cilvēka šajā pasaulē

Radīšana balstās uz dualitātes principu. Piemēram,
attēls nevar būt tikai vienā krāsā; ir nepieciešams kontrasts
.vai atšķirība. Līdzīgi dualitātes nevar nebūt šajā pasaulē

Ņemot vērā cilvēku vēlmes, katrs no mums vēlas tikai
labas lietas – patīkamas, skaistas un pozitīvas lietas –,
neriskējot ar atkritumiem, neērtībām un citām nepatīkamām
.lietām. Bet tas nav iespējams

Šajā dualitātes pasaulē nav prieka bez sāpēm, nav
gaismas bez tumsas, nav laba bez ļaunuma, nav dzīves bez
nāves. Monētas vienu pusi nevar iegūt bez otras. To, pēc kā
mēs ilgojamies dziļi sevī, nevar atrast nevienā no pasaules
.piedāvājumiem

Izvēle ir katra paša ziņā. Vai viņš turpinās meklēt to, ko
meklē, nepareizajā vietā un piedzīvos vienu vilšanos pēc
?otras

Cilvēki meklē no visa spēka un vēlmēm, bet neatrod to,
ko meklē, kas noved pie vilšanās un izmisuma. Turklāt tas
noved pie pieaugoša aizvainojuma, kas savukārt pārvēršas
intensīvās dusmās un galu galā vardarbības aktos. Tāpēc
.nepareizs meklēšanas veids nenoved pie vēlamās laimes
Augstākais Radītājs vēlas mums pilnīgu un perfektu
laimi, ko var atrast tikai dvēseles dziļumos. Tāpēc Dievs
radīja šo Visumu tā, ka nekas tajā neapmierina cilvēka sirdi
un nepiepilda tās vēlmes, izņemot gadījumus, kad tā vēršas
pie laimes, svētlaimes un apmierinājuma avota, kas ir arī tās
.avots

Patiesi, debesu valstība ir cilvēka iekšienē
Līdzsvars svaros
Līdzsvars ir ideāls, kas apvieno apsvērumus

Materiālā, psiholoģiskā, emocionālā un garīgā
Harmoniskā vienotībā tas ir praktisks pēc savas būtības
Tas stimulē radošo domāšanu un veicina produktīvu
darbu

Katrs no mums vēlas veselīgu ķermeni
Veselīgs un brīvs no visiem šķēršļiem un vājuma
formām

Mēs arī vēlamies, lai mūsu prāti būtu modri
Un ka mūsu emocijas un jūtas darbojas mūsu labā, nevis
pret mums

Mēs vēlamies, lai tas veicinātu mūsu attiecību
uzlabošanos ar apkārtējiem
Harmoniski un apmierinoši, tieši tādi, kādi mēs vēlamies
būt

Sazinoties ar mūsu būtības garīgo pusi

Laiki var būt grūti

Ir daudz spiedienu

Saspīlējums pieaug

Lai šādos apstākļos panāktu līdzsvaru

Nepieciešams ieguldīt enerģiju, laiku un uzmanību

Līdzsvars netiek sasniegts ar vēlmju domāšanu

Drīzāk tas ir jāpanāk ar faktisku plānošanu un

.nopietnām pūlēm

Mūsu dzīvē ir daudz elementu, kuriem nepieciešams

līdzsvars

Daudzi no tiem šķiet nesaderīgi viens ar otru

Piemēram, atbildība pret ģimeni

Iztikas pelnīšana un veselības uzturēšana

Un ievērojot literāros un morālos principus

Un tikt galā ar milzīgo nepieciešamās informācijas

apjomu

Pienākums pret sabiedrību

Papildus daudzām citām saistībām, kas prasa mūsu

laiku un enerģiju

Laika mums visiem ir maz

Bet mums ir jāvienkāršo sava dzīve, lai mazinātu savas
problēmas

Cik daudz vērtīga laika tiek tērēts, meklējot materiālās
?lietas

Mēs to uzskatām par labāko, jo tas ir jauns un
neaizstājams

Bet šai apsēstībai ir cena, ko Buda izteica, sakot
"Tam, kurš vēlas turēt govīs, par tām ir jā rūpējas"
Ja analizēsim savu dzīvi, atklāsim, ka mums rūp daudzas
."""lles

Par ko mūs pārliecināja mediji un reklāmas
Tas ir svarīgi mūsu komfortam un laimei
Ironiski, tā sauktie laika taupīšanas jauninājumi
Mūsdienu cilvēks ir aplaupīts
Kas viņam agrāk patika brīvajā laikā
Lai līdzsvarotu pretrunīgos elementus mūsu dzīvē
Mums ir nepieciešams stabils atskaites punkts
Tas nemainās atkarībā no laika, vietas vai apstākļiem
Jo sarežģītāka kļūst dzīve, jo vairāk mums ir
nepieciešama izpratne
Vienīgais pamats, uz kuru var paļauties un kuru var
,turēt

Viņš ir Visvarenais Dievs, Tas, kurš stāv aiz dzīvības
visās tās parādībās un izpausmēs
Tā ir glābšanas laiva niknajā, nemierīgajā dzīves jūrā
Droša patvēruma vieta no dzīves triecieniem un
sāpīgām neveiksmēm

Cilvēki uzticas sev
Vairāk nekā viņu paļāvība uz Dievu
Lai gan viņi zina droši
Viņi galu galā
Viņi nevar elpot
Vai staigāšana vai kustība
Bez Dieva vadības un tieša spēka

Uzglabājas smadzenēs, sirdī un ķermeņa šūnās
Jo viņi bija pieraduši paļauties uz pārtiku
gaiss un saules gaisma
Viņi ir nonākuši pie pārliecības, ka šie ārējie elementi
Viņa viņus atbalsta un dod viņiem dzīvību
Bet tā domāt ir ilūzija
Jo cilvēks ir tieši atkarīgs no viena spēka
Tas spēks ir Dievs
Jo Dievs ir Visaugstākais un Lielākais
Un augstākais eksistencē
Cilvēkus pārņēma bailes no viņa
Lai gan tas ir mīlestības, maiguma, žēlsirdības un miera
gars
Es negribu cilvēku prātos iedvest elles pilnu, dedzinošu
uguni
Jo Dievs ir sirdij un dvēselei vistuvākais mīļotais
Viņš ir skaistulis, kura skaistumu nevar salīdzināt ne ar
.ko citu
Ja mēs par to domājam šādi
Mēs jutīsimies Viņam tuvi, un Viņš būs tuvu mums
,Un, ja mēs uz to tieksimies patiesi
Viņš atvērs mums Savas rokas ar žēlastību un līdzjūtību
Un, ja mēs to lūdzam no visas sirds
Mēs jutām arvien lielākas ilgas pēc viņa
Viņš nāks pie mums
Absolūti
-
Neskaitāmos veidos
Loģika mums parāda
Dievs ir šīs eksistences cēlonis un pamatojums
Bet patiesais pierādījums Dieva eksistencei
Nesasniedzams
Tikai ar racionālu dedukciju
Ja vēlamies atrast Dievu
- Kas ir mūsu eksistences vienīgais mērķis -

Mums jāiet tālāk nekā
Normāls domāšanas process
Jo Dievs ir ārpus maņu prāta aptveršanas
Tās būtību nav iespējams aptvert
Es vienmēr un mūžīgi esmu aizņemts ar savām domām
Ar materiālām vēlmēm
Kur viņu mētā prieka un sāpju viļņi
Viņu moka nemierīgas emocijas
Ja vēlamies sasniegt cildenu stāvokli
No augstākas apziņas un uztveres
Ir nepieciešams atsaukt domu
No viņa neprātīgās, niknās aktivitātes
Koncentrējot prātu un meditējot uz Dievu
Kad domu vētra norims
Lai dvēselē ienāktu salds un svētīgs miers
Tad mācekļi izjūt mieru un pārlicību
Ārpus parastās pieredzes robežām
Kad viņa ieskats atveras un viņa garīgās spējas
atmostas

Viņš to uztver tieši
Bez maņām
Svētītā dievišķā klātbūtne
Mēs bieži vien nepamanām lietas, kas mums ir vistuvāk
Mēs ejam garām dārgumiem, neapstājoties
Un mēs turpinām savu iztēles meklējumus
Vai arī mēs mēģinām noķert varavīksnes
Mēs meklējam drošību tumsā
Lai gan mūsu dvēseles patiesi ilgojas pēc gaismas
Mēs dzeram sapņus, kas neremdē slāpes
Kamēr mūsu dvēseles ilgojas pēc galīgās patiesības
Mēs dzenamies pēc mirāžas, kuras pat nav
Cenšoties atrast mieru tā ēnā
No dzīves karstuma un tās dedzinošās vasaras
Kad mēs patiesi ilgojamies
Miera un harmonijas oāze

slēpjas mūsu dvēselēs
Nesaderīga daudzveidība
Tas, ar kuru pasaule mudž
Kas mūs vilina un vilina
Lai mēs varētu koncentrēt uzmanību uz materiālām
lietām

Tā ir tikai bāla ēna
Retiem dārgumiem, kas slēpjas
Pazemes raktuvēs
Mums jāstrādā, lai nomierinātu satraukto prātu
Vienmēr dzenoties pēc pasaulīgām mantām
Un virzot savu kursu uz iekšu
Mums jāaskaņo savas domas un vēlmes
Ar pietiekamiem dziedināšanas faktiem
Atrasts dziļi sevī
Tad mēs redzēsim harmoniju
Mūsu dzīvē un dabā
Ja mēs saskaņosim savas cerības un gaidas
Ar mūsos esošo dabisko harmoniju
Mēs droši kuģosim dzīves jūrā
Bez bailēm noslīkt
Jo mūsu pašharmonija
Tā būs glābšanas veste
Un ar uzticības spārniem Dievā
Mēs pacelsimies augstu miera atmosfērā
Daži varētu brīnīties
"Kamēr vien mums ir izvēles brīvība"
?Tātad, kāpēc rezultāti ir pretrunā ar mūsu cerībām
:Atbilde ir šāda
Cilvēks ir vājinājis savu gribu
Viņš zaudēja zināšanas par garīgajiem spēkiem
eksistē viņa apziņā
Bet, ja viņš strādā pie savas gribasspēka stiprināšanas
Praktizējot paškontroli
Un apcerot dievišķo gaismu sevī

Viņa griba ir atbrīvota
Un kad viņa griba ir atbrīvota
Viņš kļūst par sava likteņa noteicēju
Bet, ja viņš atklāj, ka ir dzīvs
Tādā veidā, kādu viņa sirdsapziņa neatbalsta
Viņš netiks atbrīvots un nevarēs pacelties debesīs
Uz attīstības kāpnēm
Mums jāpavada laiks
Lai darītu šīs lietas
Kas veicina mūsu laimi
Un tas mums nes labumu un labumu
Neviens nevar apturēt mūsu gājienu
Kamēr vien mūsu apņēmība paliek nelokāma
Virzība uz priekšu
Cilvēks ierobežo sevi
Šaurā kamerā
No ierobežotā horizonta
mazas idejas
garastāvokļa svārstības
neveselīgi ieradumi
Tāpēc viņam pašam ir jātrenējas
Būt elastīgākam, atvērtākam un pieņemošākam
Mums jāstrādā, lai kontrolētu savas kaislības
Un trenējot savu gribu pareizajā virzienā
Darot labākās lietas dzīvē
Un ka mums vajadzētu vairāk domāt par Dievu
Mēs izplatām mīlestības, miera un brālības garu
Katrā šīs pasaules stūrī

Tie, kuriem ir izcili prāti

Meistars Paramhansa Jogānanda

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

**Tā kā mēs ieradāmies šajā pasaulē no nezināma
avota, ir dabiski, ka mēs domājam par dzīves izcelsmi**

un mērķi. Mēs dzirdam un lasām par šīs pasaules Radītāju, bet nezinām, kā Viņu sasniegt. Mēs tikai zinām, ka viss Visums pasludina Viņa dievišķā saprāta esamību. Tāpat kā pulksteņa mazās, precīzās detaļas liek mums apbrīnot pulkstenmeistaru, un tāpat kā rūpnīcas lielās, sarežģītās mašīnas pārsteidz un iedvesmo apbrīnu par savu izgudrotāju, tāpat arī, redzot dabas brīnumus, mēs apbrīnojam aiz tiem slēpto saprātu un jautājam:

"Kas piešķīra ziedam tā spilgto, pret sauli vērsto formu?"

No kurienes radās tā smarža un skaistums?

Un kā tās ziedlapiņas tika veidotas ar tik izsmalcinātu precizitāti un nokrāsotas tik brīnišķīgās, priecīgās krāsās?

Naktī zvaigznes un mēness, izplatot mums apkārt sudrabainu gaismu, mudina mūs pārdomāt apziņu, kas vada šos debess ķermeņus tālajā kosmosā.

Pilnmēness maigā gaisma nav pietiekama ikdienas aktivitātēm, tāpēc gudrs un pacietīgs prāts iedvesmo mūs atpūsties naktī. Tad uzlec saule, un tās spožā gaisma ļauj mums skaidri un mierīgi redzēt apkārtējo pasauli, ļaujot mums veikt uzdevumus, kas mums rodas.

Ir divi veidi, kā apmierināt savas vajadzības: fiziskā un garīgā. Piemēram, kad mūsu veselība pasliktinās, mēs varam doties pie ārsta, lai saņemtu ārstēšanu. Bet pienāk brīdis, kad ne ārsts, ne kāds cits vairs nevar palīdzēt, un mēs vēršamies pie otrā ceļa: pie garīgā spēka, kas radīja mūsu ķermeni, prātu un dvēseli. Fiziskais spēks ir ierobežots, un, kad tas

neizdodas, mēs vēršamies pie neierobežotā dievišķā spēka. Tas attiecas arī uz mūsu finansiālajām vajadzībām. Kad mēs darām visu iespējamo un joprojām nesaņemam pietiekami, mēs vēršamies pie šī spēka.

Ikviens domā, ka tieši viņa problēmas ir vissliktākās. Daži izjūt lielāku spiedienu nekā citi, jo viņu pretestība ir vāja. Ņemot vērā cilvēku garīgā spēka atšķirības, viņi patērē atšķirīgu enerģijas daudzumu. Ja cilvēks saskaras ar ārkārtīgi sarežģītu problēmu un viņa prāts ir vājš, viņš to nespēs pārvarēt. Tie, kuriem ir spēcīgs prāts, var pārvarēt savas grūtības, nojaucot barjeras un satricinot savus pamatus. Tomēr pat visspēcīgākie cilvēki dažreiz ir saskārušies ar neveiksmēm. Kad mēs saskaramies ar daudzām un milzīgām materiālām, intelektuālām un garīgām nepatīkšanām un grūtībām, mēs saprotam, cik ierobežots ir dzīves spēks šajā materiālajā pasaulē.

Mūsu centieniem nevajadzētu būt vērstiem tikai uz labas veselības un finansiālās drošības sasniegšanu, bet arī uz dzīves jēgas meklēšanu. Kāda ir dzīves jēga? Kad grūtības mūs pārņem, mēs vispirms vēršamies pie apkārtējās vides, izmēģinot visas materiālās korekcijas, kas, mūsaprāt, sniegs atvieglojumu. Bet, kad nonākam strupceļā un sakām: "Visi mani mēģinājumi ir cietuši neveiksmi; ko vēl es varu darīt?", mēs sākam nopietni apsvērt efektīva risinājuma atrašanu savai problēmai. Un, kad mūsu domāšana kļūst pietiekami dziļa, mēs atrodam atbildi sevī. Tas pats par sevi ir atbildētas lūgšanas veids.

Lūgšana: garīga vajadzība

Lūgšana ir garīga vajadzība. Dievs mūs neradīja kā ubagus, jo Viņš mūs radīja pēc Sava tēla. Svētie Raksti to apliecina. Ubags, kas dodas uz bagāta cilvēka māju un lūdz žēlastības dāvanas, saņem ubaga daļu. Bet dēls var dabūt jebko no sava bagātā tēva. Tāpēc mums nevajadzētu rīkoties kā ubagotājiem.

Dažiem cilvēkiem, šķiet, ir viss, un viņi ir dzimuši greznībā un komfortā, savukārt citi, šķiet, piesaista nepatikšanas un neveiksmes. Kur viņos ir Dieva tēls? Dievišķā gara spēks mīt katrā no mums. Bet kā mēs varam kultivēt šo spēku? Varbūt pagātnē esat juties nomākti, jo jūsu lūgšanas, šķiet, netika atbildētas, bet nezaudējiet cerību un ticību. Lai zinātu, vai jūsu lūgšanas ir efektīvas vai nē, jums ir jābūt fundamentālai ticībai lūgšanu spēkam dziļi sevī.

Varbūt dažu cilvēku lūgšanas paliek neatbildētas, jo viņi izvēlas ubagot. Tāpat ir jāzina, ko lūgt Dievam. Jūs varat lūgt no visas sirds un visa spēka, lai iegūtu zemi un visu, kas uz tās, bet jūsu lūgšanas netiks pieņemtas, jo visas lūgšanas, kas saistītas ar materiālo dzīvi, ir pēc būtības ierobežotas, un patiesībā tām vajadzētu būt ierobežotām. Bet ir pareizs veids, kā lūgt. Ir teikts, ka kaķim ir deviņas dzīvības. Bet grūtībām ir deviņdesmit deviņas dzīvības! Jums ir jāatrod efektīvs veids, kā atbrīvoties no "grūtību kaķa". Efektīvas lūgšanas noslēpums slēpjas savas pozīcijas maiņā no ubaga pozīcijas uz tāda cilvēka pozīcijas, kuram ir tiesības. Kad jūs lūdzat Dievam kaut ko garīgu, jūsu lūgšanai piemistīs gan spēks, gan gudrība.

Panākumu sēklas slēpjas gribasspēkā

Lielākā daļa cilvēku kļūst ārkārtīgi nervozi un nemierīgi, cenšoties paveikt kaut ko viņiem ļoti svarīgu. Rīkojoties ar raizēm un nervozitāti, netiek piesaistīts dievišķais spēks, bet mierīga un neatlaidīga gribasspēka izmantošana satricina Visuma spēkus un izraisa bezgalīgā Absolūta atbildi. Visa, ko plānojat sasniegt, panākumu sēklas slēpjas jūsu gribā. Griba, ko salauž un saspiež grūtības, uz laiku tiek paralizēta. Bet apņēmīgais un apņēmīgais cilvēks, kurš saka: "Manu ķermeni var saplosīt gabalos, bet manas gribas galva paliks augsta un vadīta ar apņēmību," demonstrē visaugstāko gribasspēka pakāpi.

Gribasspēks un tās pareiza virzība ir tas, kas paaugstina un paaugstina cilvēka statusu. Kad cilvēks atsakās no gribasspēka izmantošanas, viņš kļūst par parastu cilvēku, kas ir neefektīvs notikumu gaitā. Daudzi saka, ka mums nevajadzētu izmantot savu gribasspēku, lai mainītu apstākļus, baidoties kavēt Dieva plānu. Bet kāpēc Dievs mums deva gribasspēku, ja Viņš negribēja, lai mēs to izmantotu? Reiz satiku stingru vīrieti, kurš teica, ka netic gribasspēka izmantošanai, jo tā baro pašnozīmību. Es atbildēju: "Tu šobrīd izmanto savu gribasspēku, un diezgan spēcīgi, lai man pretotos. Tu to izmanto, lai runātu, stāvētu, staigātu, ēstu, ietu uz kino un pat gulētu. Tu vēlies visu, ko dari. Bez gribasspēka tu kļūsti par robotu." Cilvēka pienākums ir saskaņot savu gribu, ko vada vēlmes, ar Dieva gribu. Tāpēc, kad konsekvēti tiek veikta pareizā lūgšana, tā pati par sevi kļūst par gribasspēku.

Tev jātic iespējai iegūt to, par ko tu lūdz. Ja tu lūdz, lai tev piederētu māja, un tajā pašā laikā tavs prāts saka: "Kā tu vari atļauties māju, muļķi?", ar

šādu domāšanu tu vājini savu gribu. Kad tu izdzīsi no sava prāta frāzi "Es nevaru", tu iegūsti augstāku spēku. Protams, mājas nekrīt no debesīm, un, lai iegūtu māju, tev jāizmanto gribasspēks un jāveic konstruktīvas darbības, lai sasniegtu savu mērķi. Kad tu neatlaidīgi centīsies un atteiksies atzīt neveiksmi, tu spēsi īstenot to, uz ko tiecies. Un, kad tu pastāvīgi izmantosi šo gribasspēku caur savām domām un rīcību, tavas vēlmes tiks piepildītas, un viss, pēc kā tu ilgojies un ilgojies, pie tevis nonāks. Kad tu turpināsi tiekties ar apņēmību un neatlaidību, vēlmais rezultāts kaut kādā veidā parādīsies, pat ja tas, ko tu vēlies, šajā pasaulē patiesībā neeksistē. Šādā gribasspēkā slēpjas dievišķā atbilde, jo labā griba nāk no Dieva. Neatlaidīga griba ir dievišķa griba.

Sadedzini negatīvo domu sēklas

Vāja griba ir vāja cilvēka griba. Kad pārbaudījumi un neveiksmes to caururbj un saplosa, tā zaudē saikni ar bezgalīgo Ģeneratoru. Bet aiz cilvēka gribas slēpjas dievišķā griba, kas nepazīst ne mazums, ne sakāvi. Pat nāve visā savā spēkā nevar salauzt vai kavēt dievišķo gribu. Dievs noteikti atbildēs uz šo lūgšanu, ko vada nelokāma apņēmība un neatlaidība.

Lielākā daļa cilvēku ir slinki un letargiski - vai nu fiziski, vai garīgi, vai abējādi. Viņi vēlas meditēt, bet domā tikai par miegu. Tiklīdz viņus pārņem miegainība, viņi iegrimst dziļā miegā, un ar to lūgšana beidzas! Šajā stāvoklī gribasspēks ir aprakts. Vidusmēra cilvēka smadzenes ir piepildītas ar "es nevaru" sēklām. Dzimuši ģimenē ar noteiktām īpašībām un ieradumiem, viņi tiek ietekmēti no tiem, pārliedzinoties, ka viņi nespēj to vai to. Šīs kaitīgās sēklas ir jāsadedzina, un to ietekme ir jāizskauž no

apziņas. Jums ir spēks sasniegt visu, ko vēlaties. Šis spēks slēpjas jūsu gribas pašā būtībā.

Tiem, kas vēlas attīstīt gribasspēku, nepieciešama laba kompānija. Ja jūs tiecaties kļūt par izcilu matemātiķi un jūsu klasesbiedriem nepatīk matematika, jūsu entuziasms neapšaubāmi mazināsies. Bet, kad jūs pavadīsiet laiku kopā ar izciliem matemātiķiem, jūsu gribasspēks stiprināsies, un jūs varēsiet teikt: "Ja citi var gūt panākumus, tad arī es varu."

Nesteidzies ar lielām lietām tikai tāpēc, lai veidotu gribasspēku. Lai gūtu panākumus, vispirms jāpārbauda gribasspēks ar mazām lietām, kuras, domājams, nevarēsi izdarīt. Ja pieliksi pūles, panākumi sekos.

Es joprojām atceros visus mērķus, par kuriem mani draugi un citi man teica, ka es nekad nenasniegšu, tomēr es to paveicu. Šie labi domājošie cilvēki ar saviem uzskatiem var nodarīt lielu ļaunumu. Lai Dievs mūs pasargā no viņiem un viņu padomiem. Sabiedrībai ir vislielākā ietekme uz gribasspēku. Došanās uz ballēm ar alkoholu un skaļu mūziku, nevis meditācija klusuma svētnīcā, piesārņo prātu ar tik bieziem pasaulīgo vibrāciju putekļiem, ka tos ir grūti nokratīt. Cilvēka gribasspēku neizbēgami stiprina vai vājina viņa biedru ietekme. Gribasspēka attīstīšana tikai ar pašu pūlēm ir ārkārtīgi sarežģīta. Jums ir nepieciešams labs piemērs, ko atdarināt. Ja vēlaties kļūt par gleznotāju, dzīvojiet labu gleznu ieskautā un turiet kompāniju ar gleznotājiem. Ja vēlaties kļūt par garīgu cilvēku, turiet kompāniju ar garīgiem cilvēkiem ar cēlu raksturu.

Pastāv būtiska atšķirība starp ticību un pieredzi. Ticība rodas no lietām, ko esat dzirdējuši vai lasījuši un pieņēmuši kā fundamentālas patiesības. Pieredze, no otras puses, ir tas, ko esat personīgi pieredzējuši un patiesi sapratuši. To cilvēku pārlicība, kuri ir piedzīvojuši Dievu, ir nelokāma. Ja nekad neesat nogaršojuši apelsīnu, jūs varat tikt maldināti par tā īpašībām. Bet, ja esat iepriekš ēduši apelsīnu, jūs nevar maldināt, jo esat nogaršojuši augli un to labi pazīstat.

Meklējiet to cilvēku sabiedrību, kas stiprina jūsu ticību

Idejas par Dievu, panākumiem, dziedināšanu un tā tālāk mīt jūsu prātā kā psiholoģiskas kapsulas. Pamēģiniet tās. Lai pārbaudītu savas idejas, jums jāizmanto gribasspēks, lai tās īstenotu. Lai kultivētu nepieciešamo gribasspēku, jums jākontaktējas ar cilvēkiem ar spēcīgu gribu. Ja vēlaties dziedināšanu pēc Dieva gribas, meklējiet to cilvēku sabiedrību, kas stiprina jūsu ticību un dod enerģiju jūsu gribai.

Es ceļoju pa visu Indiju, meklējot patiesu Dieva pazinēju, bet tādi bija reti. Katrs skolotājs, kuru satiku, dalījās savā personīgajā pārlicībā. Bet garīgos jautājumos es biju apņēmis neapmierināties tikai ar vārdiem par Dievu. Es gribēju Viņu piedzīvot un patiesi sajust Viņa klātbūtni. Tas, ko man teica, bija bezjēdzīgs, ja vien es to nesapratu caur personīgo pieredzi.

Reiz es runāju ar draugu par Indijas svētajiem. Mans draugs bija brokeris, un viņš nedalījās manā entuziasmā. Tā vietā viņš teica: "Visi tie, kurus jūs saucat par svētajiem, patiesībā ir šarlatāni, kas nepazīst Dievu." Es ar viņu nestrīdējos, bet mainīju

tēmu, un mēs sākām runāt par brokeru profesiju. Pēc tam, kad viņš man daudz par to pastāstīja, es maigi teicu: "Vai tu zini, ka Kalkutā nav neviena uzticama brokera un ka viņi visi ir meļi?" Viņš kļuva nikns un dusmīgi atcirta: "Un ko tu zini par brokeriem?" Es atbildēju: "Tieši to es arī domāju. Un ko tu zini par svētajiem?" Viņš bija bez valodas. Es mierīgi un laipni turpināju: "Es neko nezinu par brokeru pakalpojumiem, un tu neko nezini par svētajiem."

Reliģijas prakse ir sasniegusi tādu līmeni, ka daudzi cilvēki vairs nespēj savas garīgās idejas pārvērst dzīves pieredzē. Es šeit runāju no personīgās pieredzes. Es nevēlos runāt tikai par lietām, ko zinu intelektuāli. Lielākā daļa cilvēku izlasa dažas grāmatas par patiesību un kļūst pašpietiekami, nepieliekot nepieciešamās pūles, lai aptvertu patiesību, kas slēpjas aiz vārdiem. Tukši un bezjēdzīgi garīgo patiesību izteikumi mums nedod nekādu labumu un neatstāj pozitīvu iespaidu. Mums ir jānošķir cilvēka sprediķi no viņa dzīvesstāsta. Ikvienam, kurš vēlas mācīt citus, vispirms ir jāpierāda, ka viņš pats ir pieredzējis to, ko mācās, un ir pieredzējis, ko viņš saka.

(Un es atklāju, ka cilvēks nav nekas cits kā savu paša centienu produkts)

Kas vairāk cenšas, tas ir pelnījis slavu

Ar augstām ambīcijām viņš paceļas augstumos

Tas, kuram bija visaugstākās vēlmes, bija visredzamākais

Tie, kas vēlas progresu, nevilcinās

Un tas, kurš gribēja kavēties, nenāca klajā.

Miers lai ir ar tevi

Iniciatīva un radošuma gars

Raugoties uz neskaitāmajām un bezgalīgajām šīs pasaules ainām, uz cilvēces pulkiem, kas steidzas cauri dzīves posmiem, mūs pārņem izbrīns un mēs sev jautājam par šīs dīvainās parādības noslēpumu. Kāds ir mūsu ceļojuma galvenais mērķis? Un kā to vislabāk sasniegt?

Lielākā daļa no mums bezmērķīgi dreifē, bez mērķa vai virziena, kā transportlīdzekļi, kas traucas pretī nekurienei. Bezrūpīgi un neapdomīgi virzoties pa dzīves ceļiem, mēs nespējam aptvert sava ceļojuma mērķi. Mēs reti pamanām, vai ejam pa likumotiem ceļiem, kas nekur neved, vai pa taisnu ceļu, kas ved tieši uz mūsu vēlamo galamērķi. Un kā mēs varam atrast savu mērķi, ja nekad par to pat neesam domājuši?

Lielākajai daļai cilvēku, neskatoties uz to, ka viņi nezina dzīves mērķi, piemīt pietiekami daudz iniciatīvas, lai definētu un sasniegtu savus mērķus, kā arī saprātīgi rīkotos savā vidē un apstākļos. Un kas ir iniciatīva? Tā ir radoša spēja, bezgalīgā Radītāja dzirksts, kas mīt katrā no mums.

Lielākās daļas cilvēku prāti ir kā vienzirgspēku dzinēji! Neskatoties uz milzīgo potenciālu, kas piemīt katra cilvēka prātā, tikai retais izmanto šo neizmantoto spēku. Cilvēku intereses parasti ir ierobežotas un aprobežojas ar dzīves vajadzībām, piemēram, ēšanu, darbu, izklaidi, miegu un tamlīdzīgi.

Psihologi apgalvo, ka pastāv viena būtiska atšķirība starp cilvēkiem un dzīvniekiem: no visām

radībām cilvēki ir vienīgie, kas smejas (iespējams, izņemot pērtiķus un rūcošās hiēnas). Smieklis ir labvēlīgi, un, ja šo dāvanu neizmanto, tiek palaists garām viens no svarīgākajiem cilvēka attīstības aspektiem. Mums nevajadzētu līdzināties tiem, kas uz dzīvi raugās ar stingru, nopietnu skatījumu, ne smejojoties, ne smaidot, un rezultātā nekad patiesi neizbaudot dzīvi.

Papildus unikālajai cilvēka spējai smieties, cilvēkiem piemīt vēl viena neparasta spēja: viena no lielākajām no visām - radošuma jeb inovācijas spēja. Kas ir šī noslēpumainā, enigmātiskā spēja? Rietumi ir praktisko, rūpniecisko un lietišķo zinātnisko inovāciju zeme. Austrumi ir apgaismības un garīgās radošuma zeme. Tāpēc iniciatīvas gars ir radošuma spēja - darīt kaut ko tādu, ko neviens iepriekš nav darījis, inovatīvā veidā.

Radošuma gars ir radošā spēja, kas iegūta no Radītāja.

Ko cilvēki ir paveikuši ar šo svēto dāvanu? Cik daudzi patiesi cenšas izmantot savu radošo potenciālu? Nedēļas, mēneši un gadi ir pagājuši un turpina paiet, un tie paliek nemainīgi, mainīti tikai vecuma ietekmē. Radošais indivīds mirdz kā spožs meteors, kas traucas cauri telpai, radot kaut ko no nekā un padarot neiespējamo iespējamu ar augstākā gara radošā spēka palīdzību.

Ir trīs veidotāju kategorijas:

Pastāv izņēmuma, izcilas un ārkārtējas kategorijas; vidējās kategorijas; un parastās kategorijas. Un tad ir simtiem un tūkstošiem tādu, kurus varētu klasificēt kā neko.

Uzdodiet sev šo jautājumu: "Vai esmu kādreiz mēģinājis darīt kaut ko tādu, ko neviens cits nekad iepriekš nav darījis?"

Tas ir sākumpunkts iniciatīvas gara aktivizēšanai un slēptās radošuma atraisīšanai.

Neesiet kā tie, kas uzskata, ka nespēj rīkoties citādi nekā parasti un pazīstami. Viņi ir kā lunama gājēji. Zemapziņas sniegtie ieteikumi ir pārliecinājuši viņus, ka viņi visi ir vienādi.

Ir pienācis laiks cilvēkam pamosties no neziņas un izbrīna stāvokļa un apliecināt sev, ka viņam piemīt vislielākā no cilvēka dāvanām: radošuma gars.

Katram cilvēkam piemīt ārkārtēja potenciāla dzirksts, kas ļauj radīt kaut ko nebijušu. Diemžēl cilvēki bieži atrodas savas vides magnētiskajā ietekmē un nemaz necenšas atbrīvoties no tās spēcīgā pievilkšanas spēka. Ja kāds saka: "Nav jēgas mēģināt, tas jau ir izdarīts," viņš ļauj sev kļūt par pasaulīgas apziņas upuri, kurai trūkst gribasspēka un kas attur no ambīcijām. Tāpēc tik daudzi cilvēki dzīvē cieš neveiksmes.

Tas attiecas arī uz garīgo aspektu. Daudzi cilvēki visu mūžu paliek nemainīgi, neskatoties uz neapmierinātību šaurības un ierobežotās pieredzes dēļ, viņi baidās domāt citādi, nekā ir audzināti. Cilvēkam ir jāpielāgojas dzīves pārbaudījumiem saskaņā ar savas sirdsapziņas diktātu un pamudinājumiem, nevis jārikojas akli, bez izšķirtspējas.

Mans cienījamais skolotājs Šrī Juktšvardži man teica:

"Ja tu patiesi tici Dievam un vēlies kaut ko, Dievs tev to dāvās, pat ja tas patiesībā neeksistē Visumā."

Man bija nelokāma ticība Dievam un savai gribai, un es vienmēr atklāju, ka man rodas jaunas iespējas iegūt to, ko vēlējos.

Cilvēces radošais potenciāls paliek snaudošs, neattīstīts un neizmantots. Šis spēks ir iedzimts un neatņemams, tas piemīt katram cilvēkam bez izņēmuma, tomēr cilvēki to nespēj izmantot. Tātad, kā var pamodināt šo radošo garu?

Ja vēl neesi attīstījis radošās domāšanas prasmes, lai veidotu savu ceļu, vari mēģināt uzlabot kaut ko tādu, ko kāds cits jau ir paveicis. Visizplatītākā pieeja ir centieni uzlabot citu inovācijas.

Otrais jeb vidējais radošā gara veids iemiesojas tajos, kas komponē vai izgudro jaunas lietas, bet bez būtiskas nozīmes.

Radošā gara ārkārtējā īpašība ļauj tā īpašniekam stāvēt pasaules priekšā starojošā mirdzumā, līdzīgi kā dižciltīgajām personībām, kas pasaulei radīja jaunas un noderīgas lietas, ko neviens iepriekš nebija darījis. Šiem izcilajiem ģēnijiem piemita nelokāms radošais gars, ko atbalstīja nelokāma griba sasniegt savus mērķus. Vai Dievs labvēlīgi ietekmēja šīs dižciltīgās personības, piešķirot tām tik īpašu diženumu? Vai dievišķā griba viņus izvēlējās, lai sasniegtu tādu slavu pāri visiem citiem? Noteikti nē. Viņi vienkārši izmantoja savas radošās dāvanas, lai izpaustu diženumu un slavu, kas ir katra cilvēka mantojums, jo viņi ir radīti pēc Dieva tēla, visas radošuma un inovāciju avota.

Tie, kas tiecas pēc pašslavas, nav patiesi diži. Pārņemti ar lepnumu, iedomību un pašnozīmīgumu, viņi nesaņem atbalstu no Dieva. Tie, kas mīl dot, kas mudina citus atraisīt savu potenciālu, attīstīt savas spējas un kultivēt pašapziņu, ir patiesi diži.

Lielākā daļa no tiem, kas kļuva diži, bija neapzināti vadīti: viņiem piemita diženuma pieskāriens, kas kalpoja par pamatu, uz kura viņi cēla savas dzīves ēku, kļūstot izcili un ievērojami izceļoties savā radošuma jomā.

Ja tev piemīt diženuma īpašība, tas nozīmē, ka tevi zemapziņā ir vadījuši prāta spēki, kuru spējas ļāva tev attīstīt radošās enerģijas, atverot dvēselē slēptos kanālus un savienojot tos ar kopējo apziņu, visas oriģinalitātes un radošuma avotu.

Izcilību var sasniegt, proti, to var kultivēt, attīstot savus talantus un paātrinot izaugsmi. Ir veids, kā cilvēks var kļūt lielisks, iegūstot šo neparasto, pārsteidzošo spēku. Rīkojoties gudri un pienācīgi trenējoties, var lolot radošuma garu un atraisīt tā potenciālu. Tie, kas ilgu laiku ir pielikuši milzīgas pūles, tagad bauda savu cerību piepildījumu un sapņu piepildījumu. Ir jāatklāj snaudošie spēki un jāpieliek smags darbs, lai pārvarētu to, kas šķiet grūts un nepārvarams.

Ambiciozībai piemītošam indivīdam jābūt gatavam paciest pasaules skarbos viedokļus un sāpīgo kritiku, lai gūtu panākumus jebkurā jomā, gan materiālā, gan intelektuālā. Ja cilvēks tiecas būt oriģināls, radošs un inovatīvs, jāuzmanās arī no cilvēku ar ierobežotu redzesloku nomācošajiem viedokļiem, un ja viņš vēlas domāt un runāt kaut nedaudz savādāk. Entuziasmam jābūt nelokāmam,

nekad neļaujot garlaicībai vai apātijai ienākt savā sfērā.

Tie, kam piemīt brīnišķīgs radošais gars, norij visas grūtības, problēmas un šķēršļus, dziļi sirdī ticot, ka viņiem ir taisnība.

Ar nelokāmu sirsnību un nelokāmību, kas nepakļaujas svārstībām un atkāpšanās mēģinājumiem, turpiniet ceļu ar Dieva svētību, zinot, ka bezgalīgais radošais spēks jūs atbalstīs un ņems aiz rokas.

Vispirms ir apzināti jāpieskaras bezgalīgajam spēkam. Šis svētais spēks ir visas radošuma un inovāciju avots. Kad tas notiek, gan apziņa, gan zemapziņa ir piepildīti ar spēku un gribu.

Gadiem ilgi es baidījos zaudēt radošo garu, ko biju sevī kultivējis skarbos apstākļos un grūtos pārbaudījumos. Bet tagad es saprotu, ka galīgais, bezgalīgais likums mīt manā dvēselē. Šis svētais likums ir visas zinātnes, mākslas un zināšanu pamats. Un, ja mani atbalsta šis dievišķais atbalsts, man nav iespējams ciest neveiksmi.

Kad vēlaties radīt kaut ko pārsteidzošu un brīnišķīgu, mierīgi apsēdieties un dziļi meditējiet, līdz sajūtat, ka jūsos mīt bezgalīgais, radošais spēks. Pamēģiniet darīt kaut ko jaunu, taču vienmēr parliecinieties, ka jūsu centienus atbalsta vislielākais radošuma elements, ka šis svētigais elements ir aiz visa, ko darāt, un ka tas piepildīs jūsu cerības un vainagos jūsu centienus ar panākumiem.

Visvarenais Dievs vēlas, lai mūs vadītu dievišķā gara bezgalīgais radošais spēks. Cilvēki ir bloķējuši

radošā spēka avotu savās dvēselēs ar apātijas un kūtruma palīdzību, un viņiem ir jānovērš visi šķēršļi un grūži, kas neļauj svētajiem ūdeņiem brīvi plūst visos virzienos. Viņiem ir jābūt nelokāmai apņēmībai un aktīvai gribai darīt labu, un tad sapņi tiks piepildīti un cēli centieni tiks piepildīti.

Lielākā daļa cilvēku ir apmierināti ar citu ideju atkārtošānu un reti kad nāk klajā ar kaut vienu oriģinālu domu. Ir labi gūt labumu no citu labajām idejām, taču katra cilvēka pienākums ir pievienot pasaules mantojumam kaut ko jaunu, vai tas būtu intelektuāls, vai materiāls, un bagātināt cilvēces zināšanu dārgumu krātuvi. Katram cilvēkam piemīt unikālas īpašības un dziļi iesakņojušās spējas, kas gaida, lai tās tiktu atklātas un aktivizētas.

Sākumā es vilcinājos kļūt par skolotāju. Apņemšanās ir nopietna, un atbildība ir milzīga. Skolotājam ir jābūt triecienu absorbētājam, jo brīdī, kad viņš kļūst satraukts un apmulsis, viņš nevar palīdzēt tiem, kas meklē viņa palīdzību.

Patiesam skolotājam ir jāmīl un jākalpo ikvienam, jāsaprot cilvēce un jāpazīst Dievs. Kad mana mentore Seri Jokstuargi man teica, ka mana loma šajā dzīvē ir garīgā skolotāja loma, es vērsos pie Dieva, uzticējos Viņam un lūdzu Viņa palīdzību un vadību.

Kad sāku lasīt lekcijas, es apņēmos, lai manas lekcijas nebūtu balstītas uz grāmatām un teorētiskām zināšanām, bet gan uz iekšēju iedvesmu un personīgo pieredzi, labi zinot, ka aiz manām domām un vārdiem slēpjas radošais spēks, kura avots nekad neizsīkst un kura plūsma nekad nebeidzas.

Šis spēks ir izmantots arī daudzās jomās, lai palīdzētu citiem viņu darbā un dažādos citos veidos.

Es neteicu: "Kungs, dari to manis dēļ"

Drīzāk es teicu: "Ak, Kungs, es vēlos to darīt, bet tikai ar Tavu vadību un svētību es lūdzu Tevi iedvesmot mani un ņemt mani aiz rokas."

Jūs varat paveikt mazas lietas ārkārtīgi unikālā veidā. Jūs varat būt labākais savā jomā. Mums ne vienmēr jāseko iestaigātām takām; mums jākalpo jaunas sev un citiem. Cilvēks var paveikt kaut ko tādu, ko neviens cits iepriekš nav darījis — kaut ko tādu, kas aizrauj prātus un apžilbina pasauli.

Tu vari pierādīt, ka radošais dievišķais gars mīt tevī un darbojas caur tevi. Pagātne ir pagājusi un tagad ir vēsture. Pat ja tavas kļūdas bija tik dziļas kā jūra, dvēseles būtība ir pārāk spēcīga, lai tās to aprītu. Bet šī patiesība ir bezjēdzīga, ja cilvēks turpina savu kļūdaino domāšanu un maldīgo rīcību, neveicot nopietnus mēģinājumus labot savu gaitu un reformēties.

Taču mēs aicinām patiesus un nopietnus pretendētus būt stingriem un nelokāmiem, lai turpinātu ceļu, neļaujot pagātnes kļūdām kavēt progresu vai ierobežotām idejām savaldīt gribu.

Dzīve var kļūt drūma un atmosfēra drūma; var rasties grūtības un iespējas var paslīdēt nepamanītas, taču uzmanieties atzīt neveiksmi vai teikt sev: "Man viss ir beidzies, Dievs mani ir pametis", jo, ja to darīsiet, jūs sevi iznīcināsiet, un neviens vairs nevarēs jums palīdzēt.

Ģimene var tevi atstumt, veiksmē var tevi pamest, draugi var tevi pamest, un cilvēces un dabas spēki var sazvērēties pret tevi. Bet, kamēr vien tev ir ticība Dievam un stipra griba, tu vari atvairīt likteņa uzbrukumus un stāties pretī grūtībām kā cieta klints, pret kuru lūst nikni viļņi, un iet ar stabilu soli un augstu paceltu galvu, kā tas pienākas cēliem vīriešiem un sievietēm.

Pat ja jūs simts reizes zaudējat, mēģiniet vēlreiz un apņemieties, ka pārvarēsiet grūtības un iegūsiet godības kroni. Vilšanās nav pastāvīga, un neapmierinātība ir īslaicīgs pārbaudījums. Dievs vēlas, lai jūs būtu uzvarošs un neuzvarams, un lai jūsos parādītos viss spēks, lai jūs varētu izpildīt savu cēlo lomu dzīves skatuve. Esiet optimistisks, un jūs atradīsiet labo, un atcerieties: "Patiesi, ar grūtībām nāk arī atvieglojums".

Ticiet Dievam un ceriet uz Viņa svētībām

Jo pēc tumšākās nakts nāk rītausma un spožums

Bet kā jūs atradīsiet sev piemērotu lomu dzīvē? Ja visi gribētu būt karaļi un prezidenti, kas būtu kalpi un pavadoni? Karaļa un kalpa loma lugā ir vienlīdz svarīga, ja vien aktieri veiksmīgi pilda savas lomas.

Un šī iemesla dēļ mēs ieradāmies šajā pasaulē ar unikālām atšķirībām, vēlmēm un tieksmēm uz dažādām nodarbēm un hobijiem. Dievs šo pasauli bija iecerējis kā kosmisku skatuvi mūsu izklaidei, kamēr mēs esam prom no savām debesu mājām. Bet mēs aizmirstam šīs skatuves dievišķā režisora un orķestra plānu un vēlamies spēlēt savas lomas saskaņā ar to, ko uzskatām par piemērotu, nevis pēc Dieva gribas.

Tāpēc rodas šis haoss, nekārtība un nemieri izplatās visā pasaulē.

Cilvēki dzīves skatuvē cieš neveiksmi, jo cenšas spēlēt lomas, kas atšķiras no tām, kas viņiem sākotnēji bija paredzētas. Dažreiz klauns piesaista lielāku uzmanību un apbrīnu nekā karalis. Tāpēc, lai cik nenožīmīga varētu šķist jūsu loma, izpildiet to pēc labākās sirdsapziņas un pēc labākās sirdsapziņas, un Dieva acīs jūs būsit starp veiksmīgajiem.

Dievs mums ir paredzējis labu. Ja lomas, ko mēs spēlējam, ir skumjas vai traģiskas, mums nevajadzētu sacelties pret dzīvi, bet gan stiprināt savu ticību Dievam (Un šajā sakarā pravietis, miers lai ir ar viņu, teica:)

"Dievs nesūta slimību, nesūtot arī tās ārstēšanu, tāpēc satiec ciešanas ar lūgšanu."

(Ak, dvēsele, nekrīti izmisumā lielu grūtību dēļ)

Un esmu pārliecināts par atvieglojumu no Radītāja, visas radības Dieva

Cik daudz grūtību ir atnākušas un pagājušas, tad pārgājušas?

Pēc tā ietekmes uz naudu un dzīvi)

Garīgās simfonijas
Teicieni, dzejoļi, padomi un apgalvojumi
Meistars

Mums jāmacās altruisms, jo laimes atrašana, darot citus
.laimīgus, ir visu Dievu mīlošo, Viņam ticīgo patiesais mērķis
Laimes sniegšana citiem ir brīnišķīga un ļoti svarīga
mūsu pašu laimes sasniegšanai, un tā pati par sevi ir
.gandarījuma akts

Daži cilvēki domā tikai par sevi, sakot: "Man ir svarīgi
tikai būt laimīgam." Diemžēl tieši šādi cilvēki nekad neatrod
.laimi

Nav ieteicams meklēt personīgo laimi, ignorējot citu
.laimi un labklājību

Tas, kurš bezrūpīgi zog citu iztiku, var kļūt bagāts, bet
nebūs laimīgs, jo citu aizvainojums pret viņu būs nāvējošāks
.par nāvējošu indi

:Dievišķais likums nosaka sekojošo

Kad kāds cenšas dzīvot ērti uz citu rēķina, šie citi
centīsies padarīt viņa dzīvi nelaimīgu. Bet, ja viņi cenšas
darīt citus laimīgus, pat uz savējo rēķina, citi domās par viņu
labklājību un laimi. Domājot par savām pamatvajadzībām,
mums jādomā arī par citu vajadzībām. Un, rūpējoties par
.viņiem, mēs vēlēsim viņiem visu to labāko un laimi

Altruistisks cilvēks dzīvo harmonijā ar savu ģimeni un
apkārtējo pasauli. Savtīgs cilvēks, no otras puses, pastāvīgi
.saskaras ar problēmām, klup un zaudē sirdsmieru

Kad tu sapratīsi, ka Dievs ir miers tevī, tu sapratīsi, ka
Viņš ir miers un harmonija visās labajās lietās radībā, un tu
redzēsi Viņu dabas skaistumā, jutīsi Viņa tuvību patiesā
draudzībā un sajutīsi Viņa svētību cēlos centienos un
godājamajos nolūkos, kas ir brīvi no savtīgiem mērķiem. Tu
sajutīsi Viņa klātbūtni aiz klusuma plīvura un visās
.brīnišķīgajās lietās

Klauvējiet pie durvīm nopietni, un plīvurs tiks pacelts, un
jūs redzēsiet visbrīnišķīgāko seju visā tās krāšņumā un
.varenībā

Ja tu mīli Dievu, tu jutīsi Viņa mīlestību, un nekas cits
.tevi nevarēs pievilt

Tevi piesaista materiāla pieredze, jo neesi izbaudījis
.garīgo laimi, un, kad to izbaudīsi, tu sapratīsi atšķirību
Esiet brīvi izvēlēties. Neļaujiet nekam jūs ierobežot un
.neļaujiet nevienam jūs kontrolēt vai traucēt jūsu laimei
Tavs "es" ir atsevišķa kosmiskā veseluma daļa, un tev ir
jāatrod šis perfektais veselums, lai izjustu svētlaimīgu apziņu
.un nobaudītu dievišķās mīlestības priekus
Lielākā daļa cilvēku nespēj radīt nepieciešamo līdzsvaru
starp savu praktisko un garīgo dzīvi
Garīgam cilvēkam ir nepieciešama nauda, un pasaulīgs
.cilvēks nevar dzīvot laimīgi bez Dieva
Spiritists strādā, un viņa neizteiktie vārdi vēsta: Dievs
man dod spēku un apvelta ar apņēmību, tāpēc viņš vairojas
.spēkā un Dievs svētī viņa centienus
Arī pasaulīgais cilvēks strādā, bet viņš saka: es pats to
visu daru, un nevienam nav man labvēlības, tāpēc viņš sev
.rada negaidītas sekas un pakļaujas briesmām
Visām praktiskajām darbībām, neatkarīgi no tā, vai tās ir
vērstas uz materiāliem vai garīgiem mērķiem, jābalstās uz
pamatotiem principiem un tām jābūt pakļautām sirdsapziņas
.kontrolei un saprāta līdzsvaram
Vēršieties pie Dieva, atcerieties Viņu un padariet Viņu
par savas dzīves centru. Piesauciet Viņu un lūdziet, līdz Viņš
jūs vada un parāda, kā darbojas Viņa likumi. Atcerieties, ka
meditēt par Dievu un sajust Viņa klātbūtni ir labāk nekā
miljons analīžu un skaidrojumu. Sakiet Viņam, ka jūs nevarat
atrisināt savas problēmas paši, pat ja jums rodas triljons
ideju, bet risinājumi ir iespējami, ja jūs tos nododat Viņa
rokās. Vispirms lūdziet vadību un pēc tam apsveriet to no
vairākiem skatupunktiem, lai atrastu piemērotu risinājumu.
Dievs palīdz tiem, kas paši palīdz paši sev. Kad jūsu prāts
kļūst mierīgs un piepildīts ar ticību pēc lūgšanas Dievam
meditācijā, jūs varēsiet saskatīt pareizo risinājumu savai
.problēmai ar Dieva palīdzību un vadību

Kad cilvēka ticība garīgajām patiesībām un iespējām
pārvēršas faktiskās zināšanās, šis cilvēks kļūst veiksmīgāks
un zinošāks nekā visi zinātnieki uz zemes. Lieli cilvēki, kas ir
iepazinuši Dievu, nav apmulsuši vai mocīti ar šaubām, jo viņi
.piedzīvo Patiesību, kas ir Dievs

Ak, Kungs, kad biju akls, nevarēju atrast durvis, kas
vestu pie Tevis. Tu dziedināji manas acis, un tagad es visur
atrodu plaši atvērtas durvis – ziedu sirdīs, draugu balsīs un
cēlu un mīļu pārbaudījumu atmiņās. Katra manas lūgšanas
elpa paver jaunu eju uz Tavas visaptverošās klātbūtnes
.templi

Mana apziņa vairs nav ierobežota mazā fiziskā pudelītē,
kas aizzīmogota ar neziņas korķi. Es vairs nestaigāju pa Tavu
kosmisko jūru, nepieskaroties jūras ūdeņiem. Es vairs
nepalieku snaudošs Tevī, ak Kungs, neatpazīstot Tevi vai
nesajūtot Tavu klātbūtni. Visa mana būtība tagad ir
.iegremdēta Tavā pilnīgajā klātbūtnē

Ja jūs saskaņosiet visas savas darbības ar Dievu un
sekosiet tikumības likumiem, jūs nepievīlīsieties un
nenomaldīsieties. Atcerieties, ka dievišķā mīlestība palīdz
piedot daudzus grēkus. Ja jūs patiesi jūtat mīlestību pret
Dievu — ne tikai emocijas, bet patiesu mīlestību —, jūs
.tiksiat brīvi

Mums nevajadzētu lūgt Dievu ar sausām sirdīm un
maldīgām domām, jo remdeni lūgumi nav pietiekami, lai
izraisītu dievišķu atbildi. Šī atbilde tiek panākta ar dedzīgu,
.sirsniņu lūgšanu, kas nāk no sirds dziļumiem

Ja vien cilvēks neienes Dievu savā dzīvē un nerada
efektīvu līdzsvaru, problēmas viņam radīsies neatkarīgi no
.viņa dzīvesveida

Ak, Kungs, kad es veiksmīgi izturēju dzīves
pārbaudījumus un grūtības, es sapratīšu, ka esmu paradīzes
putns, kas slavē un dzied par Taviem bezgalīgajiem
brīnumiem, un ka mana garīgā būtība caurstrāvo katru
.eksistences atomu

Esmu pamodinājis un paplašinājis savu mazo mīlestību,
lai tā saplūstu ar universālās mīlestības garu, kurā viss, kas
.pastāv, dzīvo un kustas
Palīdzot citiem gūt panākumus, es panāku izaugsmi un
labklājību sev, un citu labklājībā un labsajūtā es atrodu savu
.laimi

Zinātnieki kādreiz uzskatīja, ka ūdens ir viens elements,
taču eksperimenti pierādīja, ka divi neredzami elementi,
ūdeņradis un skābeklis, apvienojas, veidojot savienojumu
ūdens. Līdzīgi ir pārsteidzošas patiesības, ko var aptvert ar
garīgās pieredzes palīdzību. Kad mēs mierīgi sēžam
meditācijā un mūsu domas pievēršas sevī, mēs tieši izjūtam
dievišķo klātbūtni, un tas ir brīnišķīgi, jo rezultāti nav ārēji,
.bet gan iekšēji

Saules stariem izplatoties, es izplatīšu cerības starus
nabadzīgo un pamesto sirdīs un iedegšu apņēmības un
pašapziņas lampas to sirdīs, kuri uzskata sevi par
.neveiksminiekiem

Nakts klusumā un klusuma dziļumos, apziņas birzīs un
tālu no jutekļu tvēriena, savienojieties ar Dievišķo Mīloto ar
dziļām ilgām. Domājiet par Viņu pastāvīgi un runājiet ar Viņu
sirds un dvēseles valodā. Un, kad jūs Viņam atdosiet savu
sirdi, visi plīvuri, kas Viņu no jums slēpj, tiks sarauti, un
bailes un ilūzijas izzudīs, atstājot tikai Viņa gaismu un Viņa
.lielāko prieku

Daudzi tic, ka Dieva valstība atrodas kādā kosmosa
nostūrī, tālu no Zemes piesārņotajiem tvaikiem, uzlādētiem
ar grēka un pārkāpumu vibrācijām. Viņi aizmirst, ka plašās
gara valstības ir ļoti tuvu. Kad tie, kas ir garīgi attīstījušies,
aizver acis, dimensionālā Zeme un tās taustāmā, uztveramā
matērija izzūd, kamēr mūžības dimensijas parādās
.bezgalīgās vīzijās viņu iekšējā redzeslokā

Tehnoloģiju ietaupītais laiks jāiegulda dzīves dziļākā
izpētē. Praktiskas aktivitātes un nauda ir līdzekļi labklājības

sasniegšanai, taču nevajadzētu ļauties materiālo labumu
.maldināšanai vai ļaut aklai alkatībai atņemt dzīvesprieku
Es izmantoju gribas cirtni un apņēmības kapli, rrokoties
apziņas augsnē un atklāju dzīvības spēka avotu. Es sapratu,
ka esmu vienots ar kosmisko enerģiju. Es neesmu ķermenis,
.bet gan debesu elektrības lādiņš, kas caurstrāvo ķermeni
Kungs, es apzinos, ka man ir vērtīga iespēja atklāt
dvēseles dārgumus, kas paslēpti apziņas okeāna dziļēs. Es
aizstāššu zemes pieķeršanās ar garīgām ievirzēm un
veicināššu savu gribu un enerģiju dzīves mērķa sasniegšanai,
pārliecināts, ka Tu vienmēr palīdzēsi un iedvesmosi mani
.darīt to, kas ir pareizi

Mēs nedrīkstam ļaut šai pasaulei mūs kontrolēt vai
diktēt, un mēs nedrīkstam aizmirst, ka nekas nav īsts un
mūžīgs, izņemot Dievu, un ka patiesa laime slēpjas mūsu
.pašu pieredzē ar Viņu

Meditācijas svētnīcā es iededzinu divas sveces:

.rītausmas sveci un savas nomoda sveci

Brīnišķīgas manas siltās ilgas vītnes apņem tavas
pilnīgās klātbūtnes pēdas

Tavs aromāts, kas izplūst no mīlestības ziediem manas

.sirds podā, caurstrāvo katru manas dzīves stūrīti

Manu baiļu un ilūziju ēnas ir izzudušas vienkārši Tavas
gaismas spožuma dēļ, ak Dievs, kas mani ir pamodinājusi uz
.visiem laikiem no mirstīgās eksistences sapņiem

Ar pastāvīgu modrību un lēnām acīm es nepārtraukti

lūkošos tavā bezgalīgajā sejā, pārdomājot tās vaibstus un
!saldās izteiksmes, kas nekad neatkārtojas

Dzīvības un nāves deģa ir vienmēr klātesoša, bet es
atbrīvošos uz visiem laikiem, atgūstot savu garīgo būtību.

Un, kad ap mani plosīsies vētras un mani sastapsiet
pārbaudījumi, es kuģošu ar savu laivu pāri dzīves upei uz
.dievišķo krastu

Kad nāks grūtības un nelaimes, es stiprināššu savu
apņēmību un asināššu savu gribu tās pārvarēt. Un, kamēr

vien es izturēšos pret citiem laipni, Dievs man dos spēku,
.gudrību un veselo saprātu
Pazīt Dievu ir pirmā un vissvarīgākā vajadzība dzīvē, jo
tā sniedz mieru dvēselei un klusumu sirdij. Dievs ir
dziedinošais balzams visām mūsu sāpēm un nepatikšanām,
risinājums visām mūsu problēmām un visu mūsu vajadzību
piepildījums. Lietas, pēc kurām ilgojas mūsu sirdis –
mīlestība, slava, gudrība un pārpilnība –, mēs atrodam
.Dievā, visas labestības un svētības avotā
Visas pieredzes tiek mērītas ar spēju pieņemt un izprast,
tāpēc es paātrināšu savu attīstību, apzināti pastiprinot visas
.savas pieredzes ar fokusa spēku
Es jūtu tevi savu domu dziļumos, es sajūtu tavu
klātbūtni savās dziļākajās sajūtās un es redzu tevi ziedam
.manas mīlestības dārzā
Piepildi mani ar Tavas klātbūtnes smaržu, lai es varētu
baudīt Tavu svētīgo aromātu
Nāc pie manis no viņpus debesīm, zvaigznēm, domām
un jūtām. Parādi man savu vissvētāko seju un ļauj man
.sajust tavu klātbūtni manā dvēselē, ap mani un visur
Esmu tevi meklējis cauri gadsimtiem un laikmetiem, pa
vēlmju un ambīciju ceļiem, un tagad es saprotu, ka tu mājo
.manā dvēselē un iedvesmo manas vissvētākās jūtas
Neslēpies vairs no manis aiz jūtu, domu un dvēseles
.pulsa ziediem
Izgrezno manu dvēseli ar Savas gudrības dārgakmeņiem
un ieelpo manī Savas svētlaimes vēsmas, un atbrīvojies no
manis tumsu, kas Tevi ir aizsedzis no mana skatiena un
.manas atklāsmes
Ak, Tu, kas esi viņpus zvaigznēm un zilajām debesīm,
viņpus atmosfēras slāņiem un visām būtnēm un
eksistencēm, pieņem manas mīlestības čukstus un iegremdē
.manu būtību ar Tavu mīlestību, Tavu gaismu un Tavu mieru
Dzīves ceļš ir šāds: vienā pusē ir tumša neziņas ieleja,
.bet otrā pusē ir mūžīgā gudrības gaisma

Garīgās izaugsmes šķēršļi ir savtīgums, lepnums,
alkatība, dusmas utt. Šīs tumšās īpašības noved vai ieogrūž
.cilvēku dziļākā neziņā, nekā viņam jau piemīt

Tomēr atbilstība dievišķajai gribai noved pie
atbrīvošanās un piešķir laimi, ko cilvēks meklē ārpus sevis,
.pat ja tā pastāv viņā pašā

Labvēlīgo iespēju saule varbūt nespīdēs manā ceļā, un
ceļš var būt pamests, drūms un pilns ar pārbaudījumiem un
ciešanām, tomēr es darīšu visu iespējamo, lai stātos pretī
izaicinājumiem un izkļūtu no dilemmu tumsas, savā sirdī
zinot, ka dievišķā gaisma mani vadīs un spoži spīdēs manā
.ceļā

Viss mans spēks ir aizgūts no Tevis, Kungs, un manai
dzīvei nav vērtības vai eksistences bez Tavas gudrības un
!spēka. Cik liels Tu esi, un cik mazs esmu es

Mums ne vienmēr ir iemesls lepoties ar sevi kā
cilvēkiem, tomēr mums nevajadzētu ļaut savām kļūdām mūs
atturēt. Mums vienmēr jāskatās uz labo pusi, jāmācās no
savām kļūdām un jāvēršas pie Dieva neatkarīgi no tā, kas ar
.mums notiek

Tā kā Dievs ir vienīgā pilnība, kas pastāv, es centīšos
izpētīt gudrību neziņā, atrast labsajūtu vājuma vidū un sajost
.mieru apjukuma vidū

Dievs ir manā dvēselē un ap mani, sargā un uzrauga
mani, tāpēc es kļiedēšu baiļu mākoņus, kas aizsedz Viņa
.vadošās gaismas starojumu manas dzīves horizontā

Kungs, neļauj man bargi kritizēt savus draugus. Bet, ja
viņi meklē manu padomu, lai pilnveidotos, ļauj man sniegt
pazemīgus ieteikumus, kas balstīti uz Tavu vadību un
iedvesmu. Ar maigumu un mīlestību, brīvu no piespiešanas
un spaidiem, palīdzi man vadīt pie Tevis tos, kas pakļūp.

Vadi manu sapratni un spēku, lai es varētu pārveidot
aptumšotās dabas par apgaismotiem mācekļiem, kas
.atspoguļo Tavas gudrības gaismu

Šodien es sēšu gudrības, veselības, labklājības un laimes
sēklas savas dzīves dārzā un pateikšos Dievam, kad
.piepildīsies manas sirds vēlēšanās
Es attīrīšu savu prātu, domājot, ka Dievs vada katru
manu darbību

Šodien es centīšos demonstrēt mieru un līdzsvaru savā
dzīvē caur savām domām, vārdiem un darbiem, un es
koncentrēšu visus savus spēkus un gribu, lai sasniegtu
.harmoniju ar dievišķo gribu

Ak, Tu, kas valdi mūsu siržu tronī, vienots Savā
mīlestībā, pieņem mūsu ilgas un mūsu dvēseļu ilgošanos,
svētī mūs visus, novāc šķēršļus mūsu ceļā un kliecē neziņas
.tumsu mūsos

Lai Tava vadošā gaisma spīd pār mūsu ceļiem, atmodini
mūsu prātus un iepriecini mūs ar savu tuvumu, un ļauj
.mums justies, ka Tu vienmēr esi ar mums
Esi godīgs pret sevi. Pasaule nav godīga pret tevi, jo tā
mīl liekulību. Kad būsi godīgs pret sevi, atradīsi ceļu uz
.iekšējo mieru

Dzīvo tikai tagadnē, nevis nākotnē. Dari visu iespējamo
.šodien un neuztraucies par rītdienu
Kungs, visi materiālie mērķi, kurus cilvēks cenšas
sasniegt, sniedz viņam tikai daļēju prieku, pat ja tie visi ir
vainagojušies panākumiem. Bet, atrodot Tevi, Kungs, es
.atradīšu pilnīgas un ilgstošas laimes avotu
Materiālās lietas, kas sniedz baudu, paliek ārpus
domāšanas; tās kopā ar priekiem, ko tās sniedz, nonāk
.domāšanā caur ilūziju un iztēli

Kas attiecas uz tīru prieku, kas ir mūsu dvēseļu būtība,
to var iegūt ar harmonisku domāšanu, un tas ir mums tuvu
.un sasniedzams

Kad izzūd juteklisko baudu ārējie cēloņi, tad no tiem
izrietošā īslaicīgā laime pazūd līdz ar tiem, bet dvēseles
iekšējais prieks neizzūd, ja cilvēks prot ar to saskaņoties vai

ja cilvēks apzināti neierobežo savas domas gaistošās
.materiālās lietās un tādējādi nekļūst nelaimīgs
Dvēseles prieks, kas ir Dieva svētlaipe, ir mūžīgi
atjaunojošs un mūžīgs

Šodien es lūgšu mieru un laimi sevī, un es sargāšu savas
gudrības cietoksni ar gribasspēku, mieru un mīlestību, un es
pateikšos Dievam un pacelšu Viņam savas dvēseles
.pateicību un savas sirds atjaunotās ilgas
Tas, ko es zaudēju pasaulē, nebūs zaudējums manai
.dvēselei

Es vienmēr ar palāvību un ticību raudzīšos uz dievišķo
.vadības zvaigzni, kas nekad nenoriet manas dzīves debesīs
Ak, Kungs, svētī mūsu domas, lai tās atgādinātu mums
par Tavu svētlaimi, svētī mūsu jūtas, lai tās sajustu Tavu
mīlestību, svētī mūsu vēlmes, lai tās ilgotos pēc tā, kas Tev
patīk, svētī mūsu ambīcijas, lai tās mūs motivētu tiekties pēc
visa labā un cēlā, un ļauj mums apzināties, ka Tu esi
augstākā laime, pēc kuras ilgojas mūsu sirdis un meklē mūsu
.dvēseles

Es zinu, ka manas domas nesīs vai nu neveiksmi, vai
panākumus, atkarībā no tā, kura ideja ir spēcīgākā manā
prātā. Tāpēc es darīšu visu iespējamo, lai atcerētos, ka Dievs
.ir ar mani, palīdzot un iedvesmojot mani skaidri domāt
Ak, Kungs, klusuma spogulī es katru dienu redzu miera
seju, Tavu seju, un katru dienu es strādāšu, lai pamodinātu
.Tavu mīlestību un mieru dažās sirdīs

Ak, kosmiskā māte, es izraustu zvaigznes no nakts
dārziem un piedāvāšu tās kā mīlestības dāvanu Tev. Ikreiz,
kad pilnmēness laikā skatos uz Tavu starojošo seju, Tavi
.maigie smaidi kļiedē manas raizes un noskalo manas bēdas
:lai pārliecinātos

Es izdzīšu nezināšanu un atbrīvošos no kļūdainiem
priekšstatiem, un es pacelšos no šauru apvāršņu un
ierobežotu perspektīvu pagraba uz mīlestības un cilvēciskas
.līdzjūtības brīvību

Dieva klātbūtne ir visredzamākā tajos, kam ir laipnas
sirdis un garīgas noslieces, kuri Viņu mīl un nekad
neaizmirst. Kad plosās vētras un grūtības pārņem viļņus, viņi
var vadīt savas dzīves laivu uz drošiem dievišķās
.aizsardzības krastiem

Man piemīt radošā gara spēks, un esmu kontaktā ar
universālo prātu, un zinu, ka Dievs mani vada un palīdz
.atrisināt visas lietas un problēmas

Ak, mans mīļotais Dievs, ar atvērtām acīm un ar sava
prāta aci es Tevi redzēju, un es Tevi pielūgšu ar visām ilgām
un dievbijību, un es domāšu par Tevi, pildot savus
pienākumus, un es Tevi piesaukšu ar sirds valodu un
.dvēseles čukstiem

Cilvēkam var būt dabā baidīties no slimības vai ticēt, ka
viņš nekad neatveseļosies. Šādā gadījumā viņam vajadzētu
pieņemt veselīga dzīvesveida paradumus, kas veicina fizisku
un morālu labsajūtu, kā arī lūgt pēc lielākas ticības Dieva
dziedinošajam spēkam. Ja viņš uzskata, ka ir neveiksminieks
un nevar gūt panākumus nevienā jomā, viņam jāpieliek visas
.pūles, lai sasniegtu vēlamos panākumus

Mijiedarbība un saziņa ar tiem, kas mīl Dievu, baro mūsu
ilgas, nomierina mūsu sirdis un paaugstina mūsu apziņas
līmeni

Pašlēmums

Šodien es domāšu par Dievu, kurš man deva dzīvību, jo
koncentrēšanās uz materiālām lietām, pilnībā ignorējot
.Dievu, nesīs tikai materiālas ciešanas un garīgu nelaimi
:lai pārliecinātos

Šodien es palīdzēju sev, lai pēc iespējas labāk
izmantotu spēkus, ko Dievs man ir devis, un lūgšu Dievu
man palīdzēt, svētīt manus centienus un piešķirt tiem
.panākumus

Kad cilvēka gribu vada kļūda, tā mūs maldina un
maldina; bet, kad to vada gudrība, tā mūs saskaņo ar
dievišķo gribu. Bieži vien cilvēka griba nonāk konfliktā ar

dievišķajiem mērķiem, liekot mums zaudēt garīgo vadību,
kas palīdz mums izvairīties no iekrišanas ciešanu bezdibenī
.un posta slazdos

Es izmantošu visas savas spējas vai talantu, lai darītu
.visu, kas patīk Dievam un kalpo cilvēcei

Nepilnīgas zināšanas ir bīstamas, jo tās var novest
meklētāju pie augstprātības un pašpietiekamības, apturot
nopietno meklēšanu un dziļu dvēseles ienirtību. Tikai tie, kas
ir brīvi no pašnozīmības sajūtas, vairojas žēlastībā un
garīgumā, līdz sasniedz tuvību Dievam. Patiesi, patiesi
pielūdzēji ir brīvi no iedomības un tālu no lepnuma un
.izlikšanās

Kad cilvēks pazīst sevi un pieskaras savai garīgajai
būtībai, viņš izjūt iekšēju prieku, kas viņu pavada visās
.dzīves pieredzēs un visos apstākļos

Šodien es modināšu iniciatīvas garu un aktivizēšu spēju
sasniegt mērķus, zinot, ka visu radošo spēku avots un visu
.zināšanu avots vienmēr ir ar mani

Es apzinos, ka Dieva spēks ir neierobežots un ka Viņš
man ir devis spēku pārvarēt dzīves grūtības, ar kurām
.saskaros, un pārvarēt visus šķēršļus, kas stāv manā ceļā
Ir pienācis laiks pievērst savas sirdis un prātus Dievam,
lai mēs galu galā varētu sasniegt savas debesu mājas, kur
mēs atrodam mieru no raizēm un brīvību no sūpēm

Mēs sniedzamies pēc Dieva dāvanām – dzīvības, saules
gaismas, ēdiena un visām pārējām Viņa svētībām, bet,
neskatoties uz Viņa bagātīgajām labvēlībām, ko Viņš mums
!dāvā, cik maz Viņu atceras

Ak, universālā likuma Dievs, ļauj man nēsāt savas rētas,
kas dzimušas nelaimēs, kā cienīgas emblēmas no Tava
.taisnīguma svētītajām rokām

Lai manas ikdienas grūtības darbojas kā pretlīdzeklis
ilūzijām un atbrīvo mani no cerībām uz ilgstošu pasaulīgu
.laimi

Es vēlos, lai asaras, ko izlēju citu nežēlības dēļ,
.noskalotu no mana prāta dažus slēptos piemaisījumus
Kaut katrs asais trieciens no nemiera cirtņiem manī
atvērtu jaunas dzīles
Dievišķajām ilgām vajadzētu būt kā dziļjūras zondei, kas
ienirst garīgo uztveres okeānā. Tie, kuru iekšējā redze ir
.atvērta caur kontemplāciju, jūt Dieva klātbūtni savās sirdīs
Kungs, palīdzi man pārveidot savu apziņu no
ierobežojumiem un vājām domām uz drošu apziņu, ka Tu
vienmēr esi ar mani, atbalsti mani un iedvesmo mani ar
.skaistām domām un cildenām atziņām
Kungs, palīdzi man pārveidot savu apziņu no
ierobežojumiem un vājām domām uz drošu apziņu, ka Tu
vienmēr esi ar mani, atbalsti mani un iedvesmo mani ar
.skaistām domām un cildenām atziņām
Ļauj man Tevi atcerēties, Kungs, – vienādi – grūtībās un
vieglumā, slimībā un veselībā, neziņā un gudrībā
Es vienmēr atcerēšos savu mīlestību pret Dievu un ilgas
pēc Viņa, lai šajā starojumā varētu saskatīt Viņa ārkārtīgi
.skaisto seju
Kad smaids sejā ir pilnīgā saskaņā ar smaidu sirdī,
.dvēseles smaids mirdz
Ak, mans mīļotais Dievs, es Tevi pielūgšu nomodā no
rīta, rosības pēcpusdienā, vecuma krēslā un pēdējās atvadu
.naktī
Ar savu iekšējo maņu pieskārieniem šodien es
noskaņošu savu garīgo radio uz kosmiskās apraides
frekvencēm, lai atbrīvotos no trauksmes trokšņa un
.ieklausītos dievišķās mīlestības himnā
Pat visdievbijīgākie dažreiz domā, ka Dievs neatbild uz
viņu lūgšanām, bet Viņš atbild klusībā un saskaņā ar garīgo
likumu. Lūgšanai jābūt sirsnīgai, ar tīru nodomu un
.mērķtiecīgai, lai saņemtu svētīgu atbildi
Kungs, ļauj man piedāvāt miera balzamu sāpošām
sirdīm, lai tās varētu atrast saldu mierinājumu Tevī. Padari

mani par pēkšņu saules staru visām noskumušajām
dvēselēm, par dzīvību dodošu lietu izkaltušajiem prātiem un
.par laipnības dāvanu tiem, pret kuriem izturas slikti
Veiksmīgam sākumam ceļā uz laimi ir nepieciešams
pareizs dzīvesveids, vesela domāšana, garīga orientācija un
dziļa ticība Dievam
Dzīve bez garīga prieka ir garlaicīga dzīve, kurai trūkst
.mirdzuma, un tās nastas ir nogurdinošas un smagas
Kad vien iespējams, attālinies no pasaules trokšņa un
burzmas un meklē klusas vietas, kur vari būt viens un domāt
.par Dievu
Visur, kur mājō pārpratumu un nesaskaņu tumsa, es
.izplatīšu savas mīlestības un miera gaismu
Šī pasaule ir dīvaina, jo viss tajā ir pakļauts pārmaiņām
un transformācijai, un šī iemesla dēļ cilvēkam nevajadzētu
.noenkurot savas laimes laivu šīs pasaules krastos
Mēs dzīvojam apbrīnojamā pasaulē. Tiem, kuru vienīgais
dzīves mērķis ir ēst, dzert, izbaudīt dzīvi un gulēt, nav īstas
.nojausmas par cilvēka dzīves brīnumiem
Ak, Kungs, virzi mūsu prieka straumes, lai tās nepazustu
.īslaicīgu juteklisku baudu smiltīs
Neļaujiet mūsu līdzjūtības straumēm izsīkt un iztvaikot
egoisma neauglīgajos tuksnešos
Ļauj mūsu emociju kanāliem saplūst ar tavas mīlestības
bezgalīgo ezeru
Lai mūsu dzīves upes paplašinās un to ūdens līmenis
ceļas ar Tavu svētību bagātīgajiem lietiņiem, un lai tās šķērso
plašos empātijas, upurēšanās un citu jūtu apzināšanās
līdzenumus, lai beidzot varētu ieplūst – tīras un skaidras –
.Tavā svētītajā jūrā
Kas lūdzas par panākumiem un vienlaikus sev saka: "Es
.nedomāju, ka man izdosies," tas arī neizdosies
Lūgšana jāupur ar dedzīgu ticību un pazemīgu sirdi, lai
spīdētu dievišķā gaisma un varētu nākt debesu svētības

Tāpat kā nav iespējams runāt pa salauztu telefonu,
tāpat cilvēkam nav iespējams efektīvi pārraidīt savas
lūgšanas caur garīgu ierīci, ko ir atspējojuši trauksmes, raižu,
.neapmierinātības un pieķeršanās īslaicīgām lietām āmuri
Ar dziļu mieru un klusu harmoniju ar izsmalcinātām,
konstruktīvām vibrācijām mentālais aparāts var tikt salabots
un kalibrēts tā, lai tā garīgā uztveres spēja tiktu vairota, un
tādējādi kļūst iespējams efektīvi un iedarbīgi pārraidīt
Dievam sirsnīgus vēstījumus un saņemt svētīgu atbildi no
.Visudzirdošā, Atsaucīgā
Peldies un plosies bezgalīgajā miera un laimes okeānā,
.kas sniedzas pāri sapņiem sevī pašā
Ak, Augstākais Radītājs
Spīdošās zvaigznes debesīs, kalni un saules krāsns, kas
kvēlo liesmās, ir dažas no jūsu pilnīgās klātbūtnes
.izpausmēm un manifestācijām
Dievu ir viegli atrast, pastāvīgi Viņu pārdomājot, patiesi
vēloties Viņu iepazīt un no sirds lūdzot Viņu. Viņš ir
vislielākais dārgums, ko ir vērts meklēt un izpētīt dvēseles
.raktuvēs
Kad dedzīgas ilgas sērkokciņš tiek aizsistas pret ilgojošās
dvēseles sienu, meklētāja sirdī dzimst dievišķās mīlestības
.liesma
Ak, Kungs, skaistās lietas ir skaistas, jo tās ir aizguvušas
skaistumu no Tava skaistuma, kas ir neizmērojami skaistāks
par visu redzamo skaistumu, vai tas būtu dabā vai cilvēku
.vidū
Ir brīnišķīgi mīlēt Dievu un mīlēt Viņa kalpus. Kad mēs
Viņu atrodam, mēs sajūtam Viņa mīlestību ikvienā. Visumā
.nav lielāka spēka par mīlestības spēku
Kad divi vai vairāki cilvēki kļūst par mūža draugiem, tā ir
.tīras mīlestības vai dvēseles draudzības izpausme
Kungs, dāvā man prieku būt Tev tuvu, lai es varētu
dalīties ar visiem šajā lielākajā priekā, un ļauj man redzēt
.Tavu gaismu, kuras skats dziedina sirdi un kļiedē raižu ēnu

Lai mans mīļotais putns izlaužas no pašu uzlikto
ierobežojumu būra un planē brīvības valstībā, dziedot
dvēseles himnu, kuras atbalss rezonē ar visām mīlošajām
.sirdīm un harmoniskajiem prātiem

Lai mūsu garīgo uztveres vēsmas nes mūsu lūgšanu
!smaržu un mūsu augošo ilgu pēc Tevis smaržu, ak Kungs
Kad es kaut ko vēlējos, es biju laimīgs, kad to dabūju, un
.atkal biju laimīgs, kad to atdevu kādam citam
Dievs neatbild uz remdenām lūgšanām, bet Viņš noteikti
nāk pie tiem, kas Viņu dziļi un sirsnīgi lūdz un piesauc ar
.ticības pārpilnām sirdīm
Pozitīvie noteikumi, kas jāievēro, ir laipnība, sirsnība,
godīgums, mīlestība pret citiem, nodomu pārbaude un
.paškontrole

Ak, Kungs, atver mūsu siržu pumpurus un ļauj mīlestības
smaržai, kas glabājas mūsu sirdīs, pacelties uz ilgošanās pēc
.Tevis spārniem

Sūti, Kungs, Savas gudrības saules starus, lai tie mani
vadītu manu prieka pilno sasniegumu dienās, un Savas
žēlastības mēness gaismu, kad vien eju cauri tumšajām
.skumju naktīm

Smaržīgās, plaukstošās idejas aug un attīstās no
sirsnīgu lūgšanu sēklām un tiek laistas ar atsvaidzinošu,
.apcerīgu jūtu rasu

Kad, apmainoties ar draudzīgiem pakalpojumiem,
aizmirstam mazo sevi, mūsu apziņa paplašināsies, un mēs
.redzēsim vienīgo lielo sevi, kas darbojas caur mums
Patiesa draudzība ir gaisma, ar kuru mēs varam palīdzēt
.viens otram dzīves ceļos

Es šajā pasaulē redzu daudz nežēlības, skarbuma un
jūtu neievērošanas, un man nav attaisnojuma šādas
uzvedības pastiprināšanai. Ja es to darītu, es sev nodarītu
.pāri

Burājiet ar savu kontemplatīvo laivu pāri nemierīgajiem
garīgā apjukuma un maņu traucējumu ūdeņiem

Skumjas vairo skumjas, un visefektīvākais līdzeklis pret
skumjām ir pieskarties dievišķajai klātbūtnei, kas mierina
.dvēseli un iepriecina prātu

Ak, Dievišķais Ārst, padzen slimības no mūsu
ķermeniem, paplašini mūsu prāta apvārsni un atbrīvo to no
vājuma un trausluma, un kliecē tumsu no mūsu dvēselēm ar
.Savas klātbūtnes starojošo gaismu

Ceļš pie Dieva ir bruģēts ar patiesumu, sirsnību,
nelokāmību, neatlaidību, koncentrēšanos, mīlestību,
ilgošanos, apņemību un ticību

Kad cilvēku metodes izrādās nepietiekamas un
neefektīvas, mums jāvērsas pie Visvarenā Dieva un jālūdz
Viņa palīdzība

Esmu vienīgais atbildīgais par savu rīcību un uzvedību,
jo neviens cits netiks apšaubīts vai saukts pie atbildības par
.to

Kad dievišķās žēlastības saule apspīd mūsu dzīves
apvārsni, svētības ir pārpilnībā un ierobežojumi izzūd
No klusuma akas es smelšos tīrus, skaidrus dievišķās
gudrības ūdeņus, lai remdētu savas garīgās slāpes

Es atvienoju sava prāta vadus no šaurās, nelielās maņu
zonas un savienoju tos ar bezgalīgo garīgo uztveres pasauli,
un es sapratu, ka dzīvoju Dieva gaismā, kas mani ir
apņēmusi un caurstrāvojusi katru manas būtības atomu, un
.mana dvēsele ir piepildīta ar Dieva mīlestību un mieru

Garīgā miera spogulī es redzēju Dieva vaigu
Ak, Kungs, atklāj man manas eksistences noslēpumu un
palīdzi man sajust Tavu pastāvīgo klātbūtni manī un ap
.mani

No šodienas es centīšos iepazīt Dievu, neatstājot
novārtā savus pasaulīgos pienākumus, kurus es jau pildu, lai
.Viņam iepriecinātu

Katru dienu es laistīju sēklas, ko Dievs bija iesējis manas
dvēseles augsnē, un, kad Viņa žēlastības saule tās apspīdēja,

sēklas uzdīga, auga un nesa svētīgu apmierinājuma un
.gandarījuma ražu

Reiz viens no Dieva vīriem peldējās upē, kad pie šī
taisnīgā vīra pienāca cits vīrs un sāka mazgāt viņa zirgu, tīši
un neuzmanīgi apšļakstot viņu ar ūdeni. Svētā mācekļi
satraucās un gribēja sist uzbrucējam un padzīt viņu, bet
.skolotājs viņiem lika to nedarīt, bet atstāt viņu mierā
Pēkšņi zirgs iespēra savam saimniekam, salaužot un
izsitot vairākus zobus. Labais vīrs mīļi piegāja pie viņa, sāka
par viņu rūpēties un dziedināt. Grēcinieku sodīja stingrais
.dabas likums, nevis svētais

Dievs un Viņa universālie likumi nenogurstoši un
pastāvīgi strādā, lai novērstu netaisnību pret visiem tiem,
kas paļaujas uz Dievu, meklē Viņa palīdzību un palīdz un
.iedrošina viens otru dzīves ceļos

Es apzinos, ka mans darbs šajā pasaulē veicina
pašizaugsmi, ja vien es cenšos izpētīt visas pieejamās
.iespejas un gūt no tām labumu

Miers ir garīguma pazīme. Tāpēc es mērīšu savu
.garīgumu pēc miera, ko jūtu sevī
Kungs, ļauj man apzināties, ka Tava gudrība uztur manu
.saprātu un ka Tava visuresamība caurstrāvo manu dzīvi
:lai pārliecinātos

Saglabājot savu veselību un vitalitāti, kā arī ievērojot
.morālās vērtības, es ar savu dzīvesveidu palīdzu cilvēcei
Kad biju akls, nevarēju atrast nevienas durvis, kas vestu
pie tevis, bet tagad, kad tu esi atvēris man acis, es atrodu
.durvis visur

Ar tavas starojošās parādīšanās rītausmu, manas sirds
dārzā uzziedēs manas ilgošanās rozes, un es no šīm rozēm
.nopinšu vainagu un nolikšu to uz tava svētītā sliekšņa
Ak, Kungs, Tavas mīlestības stariem iespīdot manā
garīgajā telpā, neziņas migla izklīst un nenoteiktības mākoņi
.izgaist

Ak, gaismas avots, tu esi paslēpts aiz kosmisko staru
sienām, atver manas redzes logu, lai es varētu tevi redzēt
.visur

Es lūgšu drošību un aizsardzību, pirmkārt un vienmēr,
.pastāvīgi domājot, ka vienmēr esmu dievišķā aizsardzībā
Mans mīļotais Dievs, ja es nomaldījos no pareizā ceļa,
satver mani aiz rokas un vadi mani atpakaļ uz tā. Ja es
kļūdos, palīdzi man gūt panākumus. Un, galvenais, ja esmu
.nezinošs, palīdzi man iegūt gudrību

Stingra lēmuma pieņemšana būt laimīgam jums
palīdzēs. Negaidiet, kamēr apstākļi mainīsies, iedomājoties,
ka jūsu problēmas slēpjas tur. Un neļaujiet nelaimei kļūt par
ierastu jūsu dzīves sastāvdaļu, lai tā negatīvi neietekmētu
jūs un apkārtējos. Ja esat laimīgs, tā ir svētība jums un
citiem; ja jums ir laime, jums pieder viss, un jūsu laime
.nozīmē, ka esat saskaņā ar Dievu

Tas, ko mēs darījām vakar, noteica mūsu šodienas
raksturu, un mūsu tagadnes rīcība noteiks, kāda būs mūsu
.rītdiena

Neziņa vispirms ir jāizskauž mūsos, un tad tās klātbūtne
.pazudīs arī no ārpuses

Visus īslaicīgos priekus un īslaicīgās ambīcijas es
izmantoju kā zaru saišķi, lai iekurtu dievišķo zināšanu
.mūžīgo liesmu

Dievs man atklāsies, ja manas domas par Viņu būs
spēcīgākas par uzmācīgām domām un visiem garīgajiem
.traucēkļiem

Es piepildīšu savu sirdi ar dvēseles čukstošajiem viļņiem
un ielīšu atsvaidzinošu, starojošu ilgu ūdeni izslāpušo
.dvēseļu kausos

Vilnim jājūt plašā okeāna pieskāriens, kas to balsta. Es
jūtu visaptverošo gara okeānu, kura bezgalīgajos dziļumos
.peld mana apziņa

Es pielikšu pūles, lai atklātu patiesību, kas slēpjas aiz
maskām, kas to slēpj, tad nebūšu atkarīgs no ārējiem
.spēkiem

Es ticu, ka palīdzība nāks tad, kad tā būs visvairāk
nepieciešama, jo dievišķais likums darbojas efektīvi
Kāda ir dzīves jēga, ja tajā nav grūtību, ar kurām mēs
?saskaramies, un izaicinājumu, ar kuriem mēs saskaramies
Brīdī, ko caurstrāvoja skumjas un izmisums, es dzirdēju
:tavu balsi čukstam

Mana aizsargājošā saule vienlīdzīgi spīd gan gaišākajās,
gan tumšākajās tavas dzīves stundās. Tici, smaidi un ļauj
manai dziedinošajai gaismai spīdēt caur tavu smaidu
.caurspīdīgumu

Ak, Kungs, savieno mūsu sirdis dievišķās mīlestības
templī, kur Tava augstākā klātbūtne mirdz visā savā godībā
.un krāšņumā

Ļauj mums apzināties, ka Tu esi vienīgais mērķis, kuru
mēs tiecamies sasniegt. Neaizmirsti mūs, pat ja mēs Tevi
.aizmirstam, un atceries mūs, pat ja mēs Tevi neatceramies
Mūsu ilgas pēc Tevis var nākt un iet, spīdēt un izgaist,
bet Tu vienmēr paliec uzticīgs derībai, ak laipnais un mīlošais
Pieņem mūsu dvēseļu ilgas un mūsu siržu mīlestību, ak
Kungs

Es izmetu savu mīlestības tīklu apziņas okeānā un
.noķēru dārgu lomu

Es Tevi lūdzu, Kungs, lai manas dvēseles gaisma
sajauktos ar Tavu lielāko gaismu un lai mana sirds pukstētu
Tavā dievišķajā mīlestībā, lai es varētu izplatīt Tavu gaismu
.un mīlestību visās harmoniskajās dvēselēs
Šodien es veltīšu laiku, lai būtu kopā ar Dievu, ignorējot
.veltīgas domas un noraidot viltus ilūzijas

Prieka stari, kas piepilda mana miera debesis, vēsta par
tavu svētīgo atnākšanu. Neatkarīgi no tā, vai tu atklāsies
tagad vai vēlāk, esmu pārliecināts, ka kādu dienu tevi

satikšu, tevi, kuru mana sirds mīl un pēc kuras ilgojas mana
.dvēsele

Pastāv divu veidu vide: iekšējā vide un ārējā vide. Es
pasargāšu sevi no negatīvas ietekmes un tiekšos pēc
.patiesības un taisnīguma

Es apzinos, ka šajā pasaulē ir vairāk laba nekā ļauna, jo
.Dievs ir vislielākais spēks pasaulē
:dizains

Katru dienu es būšu aktīvs gan garīgajā, gan fiziskajā
līmenī, jo gan garīgā stagnācija, gan fiziskā neaktivitāte kaitē
.garīgajai izaugsmei

Ak, mans mīļotais Dievs, atver man to aci, kas neredz
neko citu kā vien Tevi un visā skaistumā neuztver neko citu
.kā vien Tavu viskrāšņāko skaistumu

Mūs pievīla īslaicīgais zemes eksistences mednieks, kad
mēs peldējām seklā, sekļajā, viltus drošības un aizsardzības
.ūdenī, nāvējošas neziņas tīklam mūs aptvēris

Ak, Visžēlsirdīgais, atbrīvo mūs no bīstamā pasaulīgo
vēlmju un ambīciju tīkla un palīdzi mums ienirt dievišķās
kopības mierīgajos dziļumos, lai mēs uz visiem laikiem tiktu
.glābti no ilūziju tīkliem un maldu slazdiem

Es jūtu, ka mani ieskauj Dieva gaismas aura, kur valda
.miers, miers un garīgs prieks

Es noskalošu neziņas dubļus, lai caur mani spīdētu tīra
gara gaisma

Kāds varbūt cieš neveiksmes materiāli, morāli un garīgi,
tomēr, ja viņš divkāršos savus centienus un apliecinās, ka
dievišķā gaisma spīd pār viņu, viņš jutīsies tuvāks Dievam un
viņa apstākļi uzlabosies. Dievs atbild uz sirsnīgām lūgšanām
un pozitīvu domāšanu, un tas ir efektīvs veids, kā pārvarēt
.šķēršļus ceļā uz panākumiem

Pirms rīcības cilvēkam ir brīva griba, bet pēc rīcības
sekos sekas, gribot cilvēkam tas vai nē; tas ir karmas likums.
.Tāpēc ir prātīgi padomāt pirms rīcības

Tiem, kas vēlas mieru un dievišķo saldumu, ir jāmaksā
cena, un šī cena ir nepieciešamā laika veltīšana miera
kultivēšanai un radīšanai. Visefektīvākais veids, kā pārvarēt
.stresu, ir harmonijā ar iekšējo mieru, prieku un klusumu
Kungs, manas rokas strādā Tev. Tu esi man devis lomu

.šajā pasaulē, un visu, ko daru, daru Tev par godu
Kad mēs uzticam savu dzīvi Dievam, mēs atklājam, ka
dzīve pārvēršas skaistā simfonijā. Un, ja mēs cenšamies
sajust Dieva klātbūtni, veicot visus savus uzdevumus, mēs
atklāsim, ka Viņš katru dienu izvēlas mums konkrētus
.pienākumus un palīdz mums tos paveikt

Gara nopelnu parādīšanā slēpjas vienīgais veids, kā
.dzīvot mierā. Mūsos ir spēks pārveidot mājas par paradīzi
Es uzvarēšu lepnumu ar pazemību, naidu ar mīlestību,
sajūsmu ar mieru, egoismu ar altruismu, ļaunumu ar labo,
nezināšanu ar zināšanām un nemieru ar mieru, domājot un
.meditējot par Dievu

Visām mūsu darbībām jāvadās pēc garīgās apziņas
.iekšējās balss

Labāk ir vienkāršot savu dzīvi. Esmu redzējis
apgaismotus cilvēkus, taupīgus pārtikā, dzīvojošus
skrupulozos apstākļos, tomēr ar ķermeņiem, kas ir pilni
aktivitātes un vitalitātes, jo viņi ir apmācījuši savus prātus
nepaļauties pilnībā uz ārējiem veselības un apmierinājuma
.avotiem

Lidojiet miera plaknē virs augstākajām gudrības
virsoņiem un klīstiet pa mūžīgā skaistuma un atjaunotās
.laimes zemi

Pasargā mani no ļauna, Kungs, un svētī mani, lai es
nedzirdētu ļaunu, neredzētu ļaunu, nerunātu ļaunu, neelpotu
ļaunu, neaiztiktu ļaunu, ne turētu sevī ļaunu un nedomātu
.par ļaunu

Esi ar mums katru dienu, Kungs, lai mēs varētu pildīt
savus pienākumus ar apmierinātām dvēselēm un sirdīm, ko
.smaržo Tava svētā klātbūtne

Mēs pievērsamies garīgajām mācībām, jo vēlamies
atbrīvoties no savām ciešanām. Pasaulīgās metodes un
pieejas nav risinājums. Dievs ir risinājums. Ir pienācis laiks
cilvēcei pamosties un ar gudrības gaismu kļiedēt neziņas
tumsu. Vislielākā lieta dzīvē ir dzīvot tīras sirdsapziņas
.svētnīcā

Gandrīz ikviens jūt, ka neveic garīgu progresu, tas ir, ka
viņš nemainās un neuzlabojas, neskatoties uz saviem
centieniem. Daudzi faktori var kavēt mūsu progresu, un
mūsu pienākums ir objektīvi, kritiski un analītiski raudzīties
uz dzīvi, lai identificētu šos faktoros un iemācītos tos risināt
.un pārvarēt

Ikviens, kurš sniedz psiholoģisku un materiālu palīdzību
citiem un kura sirds ir pārpildīta ar laipnību un līdzjūtību,
.atklās, ka tas, ko viņš dod, atgriežas pie viņa paša
?Vēlmju koks Kas ir sasniegts

Sensenos laikos kādā valstī dzīvoja dievbijīgs
vientuļnieks un daudzus gadus ceļoja starp kalniem,
.meklējot retu koku, ko sauca par Vēlmju koku
Leģenda vēsta, ka šos brīnumainos kokus stādīja
Paradīzes nimfas, un tos atrod tikai askēti kā atlīdzību par
stingru garīgo disciplīnu praksi. Tiek teikts, ka šiem kokiem
piemīt spēks piepildīt ikvienu, kas sēž zem to zariem, vēlmes
.un sapņus
Šis vientuļnieks dziļi sirdī juta, ka ir pelnījis atrast šo
koku, pateicoties saviem nenogurstošajiem centieniem,

brīvprātīgajai grūtību pieņemšanai un stingrās disciplīnas ievērošanai, ko viņš pats sev bija noteicis. Taču, neskatoties uz visām šīm aktivitātēm un vingrinājumiem, bija mācības, kas viņam vēl nebija jāapgūst. Lai gan viņš vēlējās .apgaismību, viņš loloja arī citas, mazāk nozīmīgas vēlmes Starp šīm vēlmēm bija ilgas atrast Vēlmju koku.

Nelīdzenās kalnu takas bija nodilušas viņa basās pēdas, neatlaidīgi meklējot savas sirds vēlmju objektu un dziļāko ilgošanos piepildījumu. Viņa iekšējā sajūta pastāvīgi apliecināja, ka viņa vēlēšanās tiks piepildīta un ka koks viņu gaida kā dabisks atalgojums par viņa garīgajiem centieniem, .kas pārsniedza parasta cilvēka spējas un izturību Mūsu drauga intuīcija bija pareiza. Vienā no augstkalnu ielejām viņš atrada koku ar platām lapām un ar savu ieskatu uzreiz saprata, ka tas ir dārgums, kuru viņš vienmēr bija .meklējis un ilgojies atrast

Ar nepacietību un tūlītēju nepacietību viņš tuvojās koka viesmīlīgajiem zariem un apsēdās zem tiem. Lai izbaudītu šī unikālā koka neparasto spēku, viņš aizvēra acis un nodomāja: "Ja šis patiesi ir vēlmju koks, tad lai tas man kļūst"!par stipru cietoksni

Tiklīdz šī doma bija iešāvusies viņa prātā, blakus kokam parādījās krāšņa pils, ko ieskauj sulīgi dārzi, kas bija pilni ar .svaigām rozēm, smaržīgu baziliku un augstiem kokiem Viņš priecājās par šo brīnumu un bija pārņemts ar sajūsmu par savas mīlākās vēlēšanās piepildīšanos, jo beidzot bija atradis koku, kuru vienmēr bija meklējis. Viņš ilgi negaidīja, pirms izteica savu nākamo vēlēšanos, sakot: "Es vēlos redzēt sev apkārt jaunavu kori, kas man pasniedz vislabākos un gardākos ēdienus uz zelta paplātēm un pasniedz man dzērienus, kas ir patīkamāki par sudraba ".krūkām kausos, kas mirdz kā kvēlojošs zelts

Vienā acumirkļī viņa vēlēšanās piepildījās, jo viņš ieraudzīja sev priekšā galdu, kas bija pilns ar visādiem gardumiem, kas tika pasniegti uz zelta šķīvjiem, un skaistas

jaunavas, kas viņam piedāvāja dažādus ēdienus un
.dzērienus, kas pienākas karaļiem un prinčiem
Saprotot, ka jaunajai pilij un tās apkārtējiem dārziem un
augļu dārziem nepieciešama drošība un aizsardzība, viņš
lūdza kokam materializēties varenā armijā, lai pasargātu
viņu un viņa jaunos dārgumus. Tūlīt parādījās liela armija un
apmetās nometnē netālu no pils, savukārt pilnībā aprīkoti
sargi stāvēja pie pils vārtiem, lai nodrošinātu nepieciešamo
.aizsardzību

Pēc greznās un ekstravagantās dzīru mielasta
 baudīšanas viņš sāka apskatīt savu jauno pili. Viņš uzkāpa pa
pulētajām marmora kāpnēm un pastaigājās pa žilbinoši
.spožajām, dārgakmeņiem inkrustētajām telpām
Visbeidzot, mūsu laimīgais vientuļnieks noguris no
pastaigas meklēja mieru un atpūtu vienā no pirmā stāva
istabām. Šīs istabas zemos logus apēnoja krāšņā Vēlmju
.koka garie zari

Apgūlies gultā pie loga, viņš pamanīja, ka vēlmju koka
resnie zari aizsedz gaismu, un viņš jutās vientuļš, viņa sirdī
iezogas bailes. Klusumu pārtrauca tikai dažas skaņas, un
viņš prātoja, vai tās nāk no dārza vai no meža savvaļas
.dzīvniekiem, kas brīvi klejoja aiz pils sienām
Pieaugot viņa nemieram, prātā ielauzās spēcīga doma,
un viņš nodomāja: "Tiesa, ka šeit ir varena armija, lai mani
aizsargātu, bet es neredzu nevienu karavīru stāvam pie šī
loga, un logu neaizsargā dzelzs restu tīkls. Kas notiks, ja
tīģerim no meža izdosies iekļūt pa logu? Tādā gadījumā tas
".mani aprīs, un tās būs manas beigas

Tiklīdz šī baiļu doma bija iešāvusies viņa prātā, no loga
izlēca mežonīgs tīģeris, satvēra pārbiedēto vientuļnieku un
devās (viņu aprīt)

Diemžēl vientuļnieks neapzinājās, ka Vēlmju koks
neatšķir labas domas no sliktām. Tā mērķis bija piepildīt
domas, kas rosās to cilvēku sirdīs, kuri tās slēpa. Patiešām,

Vēlmju koks iemiesoja vientuļnieka spēcīgo mentālo tēlu, un
.tā bija viņa pēdējā vēlēšanās

Katrs cilvēks dzīvo zem maģiska vēlmju koka, kas

.piepilda visas viņu vēlmes. Šis koks ir gribasspēks

Tam, kurš vēl nav apguvis savu vēlmju, vēlmju un domu

kontroli, jāpateicas savam Kungam, jo viņa nekontrolētās

domas nepiepildās nekavējoties, pretējā gadījumā šīs
mežonīgās vēlmes automātiski izraisītu neveiksmīgu tīģeru

.izpausmi, kas uzbruktu savam saimniekam un citiem

Stāsta morāle ir par to, cik svarīgi ir koncentrēt domas

uz pozitīvām un labām lietām, sēžot zem Vēlmju koka

zariem, kas nav nekas cits kā cilvēka griba un varena

.intelekts

Domu koncentrēšana uz bailēm, neveiksmēm, slimībām

un nezināšanu var izraisīt monstu parādīšanos no

neredzamās domu pasaules, radot nebeidzamas problēmas

.un pārsteidzot cilvēku ar to, ko viņš nevēlas

Izvilkumi no Baramhani gudrības

Lieliski cilvēki ir paraugi

Lai gan viņu ķermeņi bija ierobežoti

Bet viņi saprata, ka ir daļa no bezgalīgā okeāna

Un ka visas individuālās formas

Tie ir viļņi kosmiskās jūras krūtīs

Šajā pasaulē mēs sevi ierobežojam un ierobežojam

Mazas ģimenes robežās

Bet, kad mēs mīlam savus kaimiņus, mēs augam

Kad mēs mīlam savu valsti, mēs kļūstam lielāki

Kad mēs mīlam visus cilvēkus un tautas, mēs kļūstam

daudz dziļāki

Un, kad mūsu apziņa pēcnāves dzīvē iegremdējas Dievā

Vai šajā pasaulē caur dziļu pārdomu

Pat atrodoties fiziskajos ķermeņos

Mēs patiesi izprotam realitāti

Okeāns ir viļņi

Un ka viņi iznāca no okeāna
No mūsu arhivētas bibliotēkas: Vēstules
Dārgie draugi, mūsu arhīva bibliotēkā ir
Balstīts uz izvilkumiem no tūkstošiem lasītāju sūtītām
vēstulēm

Viņi no dažādām valstīm dalījās savā pieredzē
Ar meistara Paramhansa Joganandas mācībām
.Šeit esmu iztulkojis šo vēstuli paraugu
Jo tas atbilst daudziem jūsu komentāriem un ziņojumiem
Tas ir pierādījums tam, ka cilvēka pieredze ir viena no
.tām

Un ka atvērtas sirdis un harmoniskas domas
Viņi satiekas, lai kur viņi atrastos
Ar mīlestību, labestību un mieru
Ja vēlaties vairāk šādu ziņojumu
Labprāt piedāvātu vairāk
Ar patiesu mīlestību un vislabākajiem vēlējumiem
Mahmuds Abbass Masuds
.Tagad, lūdzu, izlasiet dažus ziņojumus
Šīs mācības man palīdzēja no jauna izzināt
Bezgalīgais miers, kas mājo mūsu visu sirdīs
Tas man deva dziļāku pārliecību par nākotni
Un es vairoju savu mīlestību pret Dievu un tiem, kas
Viņu pazīst
Tas patiesi satur gaismu un svētību

* * *

Es jūtu milzīgu pateicību Dievam
Kas mani vadīja pie šīm garīgajām mācībām
Mani pārņem pateicības un atzinības sajūta
Par saņemto palīdzību pateicos Dievam
Un gudrā Paramahansas lekcijas
Arī es jūtos tā, it kā būtu devies brīnišķīgā piedzīvojumā
Lai atklātu dvēseles apslēptos dārgumus savas dzīves
raktuvēs
* * *

Meistara Paramahansas mācībās
Es atradu pastāvīgi plūstošu miera, spēka un vitalitātes
avotu

Ir grūti uzskaitīt visas priekšrocības, ko sniedz
No viņa cēlajām domām manā ikdienas dzīvē
* * *

Es šīs lekcijas lasu atkal un atkal
Katru reizi, kad atrodu jaunas lietas, it kā
Es to nekad iepriekš neesmu lasījis
Man tas ir daudzsološs, bagātīgs enerģijas avots
No dievišķām zināšanām, iedvesmas un mīlestības
* * *

Jo vairāk es lasīju šīs mācības ar koncentrēšanos un
pārdomām

Ikreiz, kad jūtu ievērojamus uzlabojumus savā dzīvē
Materiālajā, psiholoģiskajā un garīgajā līmenī
Tam piemīt magnētiskas īpašības
Lai piesaistītu labestību un visu labo
* * *

Lasot šīs lekcijas
Man sāka šķist, ka esmu uz augšupejošas trajektorijas
Es kāpju intelektuālos un garīgos augstumos
Es to iepriekš neapzinājos
Es arī uzskatu, ka tas ir daudz uzlabojis manā dzīvē
Un padarīja to bagātāku un daudzveidīgāku
Agrāk es biju pusnomodā
Un tagad es jūtu paaugstinātu apziņu
Un jūtīgums sajūtās
Mans vēlme ir palīdzēt izplatīt šīs idejas
Lai citi varētu no tā gūt labumu, tāpat kā es no tā esmu
guvis labumu
* * *

." Tikko pabeidzu lasīt "Čukstus no mūžības
Skolotājam Paramhansam, un es jūtu miera pārplīnību
Dievišķā mīlestība piepilda visu manu būtību

Salīdzinājums starp pazemību un augstprātību
Pazemība ir auglīga apziņas ieleja
Kur dievišķais lietūs bagātīgi līst un sakrājas
Un lietūs ūdenim arī nav iespējams uzkrāties kalna
.virsotnē

Tādējādi zināšanu ūdeņi nevar sakrāties uz augstprātīga
lepnuma galvas
Arogance aizver durvis pieņemšanai un atvērtībai, caur
kurām ienāk zināšanas
Pazemība plaši atver durvis
Viņš aicina gudrību nākt un nodibināt
Augstprātība ir redzams neglītums, kas ierakstīts
.augstprātīga cilvēka sejā

Cilvēki viņu atgrūž un turas no viņa pa gabalu
Pazemība ir patīkams aromāts, kas padara tā īpašnieku
.iemīlotu un iekārojamu visu vidū

Arogancija izriet no mazvērtības kompleksa
Kas izpaužas kā tā sauktais pārākuma komplekss
Kamēr pazemība rodas no gudrības
vai sevis izzināšana

Arogancija noraida patiesības meklējumus
Kas attiecas uz pazemību, tā ir maiga un atvērta
patiesībai

Viņš lūdz viņu ieiet viņa dvēseles Vissvētākajā vietā
Augstprātība atklāj savu nepietiekamību caur
neveiksmīgiem mēģinājumiem

Citu noniecināšana un viņu mazsvarīguma radīšana
Tomēr pazemība ir brīnišķīga izpratnes pazīme sirdīm
Spilgts diženuma un cēlsirdības piemērs
Iedomība ir caurspīdīgs apmetnis, ko valkā iedomīgie
Pazemība ir cieņas un pieticības apgērbs
Augstprātība atbaida draugus un patiesību no viņa
.dzīves

Pazemība piesaista draugus un sapratni

Augstprātīgs cilvēks ir kā tukša skārda kārba, kas,
.piesitot tai, rada troksni

Pazemīgs cilvēks ir kā trauks, kas piepildīts ar svētītu
gudrības dzērienu

Pazemība ir pievilcīga; tā izplata laimi sev apkārt
Tas piesaista sirsnīgus draugus un laipnas dvēseles
Pazemīgs cilvēks ienes savā dzīvē labestību un svētības
Ar savu pazemību, kā svaiga, smaržīga roze
Lai Dievs piepilda jūsu dzīvi ar laimi un prieku
Ambīcijas un likumpārkāpumi
Ambīcijas kļūt par miljonāru
Mīlestība pēc bagātības un alkatība pēc glaimiem
Tas ir viltus patiesas laimes standarts
?Un kurš gan šādā veidā vēlas kļūt par miljonāru
Viņš ne tikai sev nodara pāri
Tas kaitē arī citiem
Jo tas viņus ved pa ceļiem, kas ved uz ciešanām un
nelaimi

Piemēram, vienkāršs viesnīcas darbinieks
Tas, kurš redz miljonāru dārgās drēbēs
Viņš lepni un augstprātīgi izkāpj no luksusa automašīnas
To vada privāts vadītājs
Viņš apskauž viņu par viņa šķietamajām svētībām
Viņš cenšas atdarināt savu dzīvesveidu
Viņš ķeras pie naudas aizņemšanās un automašīnas
.iegādes, iespējams, lietotas
Tas prasa dārgu apkopi
Un viņš pērk citas greznības
Kam viņš kļūdaini tic
Tas viņam piešķirs noteiktu izskatu
No tukšas pompozitātes un iluzoras bagātības
Viņš ir nabaga dvēsele, kas spēlē azartspēles ar saviem
niecīgajiem resursiem
Viņš pakļauj sevi problēmām, no kurām varētu viegli
izvairīties

Tikai daži apzinās
Cilvēks, kurš upurē savu veselību un laimi
Uz bailu un saspringta darba altāra
Nervu sabrukums un sirds problēmas
Lai kļūtu par miljonāru
Viņš patiesībā maldina vienkāršos un nesaprātīgos
Staigāt pa slidenām takām
Kur dzīvi mēra pēc maldinoša izskata
Izliekoties par laimīgu
Runājot par viltus standartu, kas
Bagātība ir galvenais dzīves mērķis, bez kura nav cita
mērķa

Tas liek cilvēkiem ķerties pie viltības un maldināšanas
Lai maldinātu vienkāršos domājošos un atņemtū viņiem
iztiku

Ekstravaganti dzīvesveida paradumi
Neatkarīgi no tā, kā nauda tiek nopelnīta
Prieks par uzslavām un glaimiem liecina par naivumu
Nicināmas lielīšanās un pretīgas izrādīšanās dēļ
Tas viss bagātības meklētāju dzen uz lielāku alkatību
Un izstrādājot viltīgas metodes
Vai arī ķerties pie šantāžas un neētiskas prakses
Lai iegūtu vairāk greznību
Kas atgādina saspiestu niedri
Kas ievaino roku, kas to tur
Un nepaļaujieties uz to
grezna dzīvošana
Vēlme iegūt naudu jebkādiem līdzekļiem
Un bažas par dzīvošanu peticīgā mājā
Un bailes zaudēt finansiālo stāvokli
Ģimenes un sabiedrības acīs
Papildus egoismam
Tie visi ir pārkāpumu vēstneši
Neaprēķināti piedzīvojumi
Empātijas zudums pret tiem, kam tā nepieciešama

Ja visi dzīvotu vienkārši un ģērbtos vienkārši
Greznas dzīvesveids ir beidzies
Kas visbiežāk ved
Pārāk daudz ciešanu un vilšanās
Un cilvēki centās attīstīt garīgās īpašības
Un tā vietā cēlais etiķis
Egoisms ir jāizskauž
Viņš radīja vienkāršu dzīvi un izsmalcinātu domāšanu
Standarts un testa kritērijs
Nav nepieciešama nekāda sadarbība vai darījumi
Ar tiem, kam ir uzkrāta bagātība
Tie, kas nejūt to, ko jūt citi
Viņu sirdis nemīkstina pret saviem nelaimīgajiem
brāļiem
Pat ja viņi redzētu tos nodriskātās lupatās un badā
mirstošus
Bagātība pati par sevi nav grēks
Drīzāk tā var būt svētība labu un dāsnu cilvēku rokās
Tie, kurus Dievs ir bagātinājis no Savas pārpilnās
žēlastības
Tie, kam patīk palīdzēt citiem
Un nocēla no viņu pleciem nabadzības un netaisnības
murgu
Vārdiem piemīt milzīgs spēks celt vai iznīcināt
Līdzjūtības un mierinājuma vārdā
Vai arī salauzt garu un sagraut jūtas
Ir vārdi, kas rada apjukumu un neskaidrības
Vārdi, kas kļiedē raizes un nomierina sirdis
Tas iedveš pārliecību un komfortu
Vārdi, kas aizdedzina sīvus karus
Vārdi atmosfēras mīkstināšanai
Un tas atvieglo nelaimes un slogu
Dievs cilvēkam ir devis daudzas dāvanas
Tas ietver spēju izpausties
Runātajā, rakstītajā un dzirdētajā vārdā

Lai nodrošinātu jēgpilnu un intīmu komunikāciju starp
cilvēkiem

Cilvēce ir viena ģimene
Neatkarīgi no šķietami atšķirīgiem apsvērumiem
Lai vārdi ir instruments cilvēku satuvināšanai, nevis
iebidēšanai

Lai iedvestu mierinājumu, nevis lai izplatītu paniku un
nesaskaņas

Lai nodibinātu harmoniju, nevis sētu nesaskaņas

Lai novērstu šķēršļus un traucēkļus

Nē taku piepildīšanai ar ērkšķiem un šķēršļiem

Lietotāja, kurš mācīja karali, stāsts

Sensenos laikos kāds karalis vienam no saviem
pavalstniekiem teica, ka, ja viņš neatbildēs uz konkrētu
jautājumu, viņu gaidīs karātavas

" ?Vīrietis atbildēja: "Kāds ir jautājums, Jūsu Majestāte

" ?Karalis jautāja: "Saki man, kur atrodas dievišķā apziņa

Vīrs lūdza ķēniņam divu nedēļu labvēlības periodu, lai

.sniegtu viņam atbildi, un ķēniņš izpildīja viņa lūgumu

Tad viņš atgriezās savā darbavietā nomākts un teica

savam darba devējam, ka, ja viņš divu nedēļu laikā
neatbildēs uz ķēniņa jautājumu, viņš par to samaksās ar
.savu dzīvību

Lietotājs, kurš bija pazīstams ar savu drosmi un

inteliģenci, viņam teica

Ļaujiet man runāt jūsu vārdā, un es pats atbildēšu uz "

". jautājumu

:Lietotājs devās pie ķēniņa un teica viņam

Vispirms ļauj man apsēsties tavā tronī, jo, kamēr es "

tev stāstu kaut ko tādu, ko tu nezini, es esmu tavs saimnieks
".

:Karalis pasniedza savu troni lietotājam un teica

" ?Saki man, kur atrodas dievišķā apziņa "

Lietotājs, kas sēdēja tronī, atbildēja: "Atnesiet man

". govi

" ?Govs tika atnesta, un lietotājs jautāja: "Kur ir piens
" .Karalis atbildēja: "Tesmenī
Lietotājs atbildēja: "Tā nav, piens nav tikai tesmenī, bet
" . visās govs ķermeņa daļās, jo piens ir govs būtība
Tad lietotājs palūdza bļodu ar pienu, un, kad bļoda
" ?viņam tika atnesta, viņš jautāja ķēniņam: "Kur ir sviests
" .Karalis atbildēja: "Es neredzu sviestu
Lietotājs teica: "Sviests ir tur, bet tas ir izkliedēts pa visu
pienu. Kuliet pienu, un sviests atdalīsies un uzpeldēs
" .virspusē
Tāpat kā piens ir visās govs ķermeņa daļās un sviests ir
izplatīts visās piena molekulās, tā dievišķā apziņa ir
" .klātesoša katrā eksistences atomā
Tādējādi lietotāja gudrība izglāba viņa darba devēja
" .dzīvību, jo karalis saņēma pareizo atbildi uz savu jautājumu
Dievišķā apziņa nav raksturīga tikai apgaismotajiem; tā
pastāv visu dvēselēs un sirdīs. Ikviens, kurš dziļi iedziļinās
meditācijā, atvērs savas sirds durvis, sajūtīs dievišķās
apziņas klātbūtni un lasīs dzīves grāmatu. Bez šīs patiesās
" .sajūtas jautājums paliks neatbildēts
Gudri vīri saka
Lai cilvēks dzīvē būtu noderīgs
Viņam jāatbrīvojas no visiem ļaunprātīgiem nodomiem
sāpīgas sajūtas un vēlme atriebties
Pat pamatota neapmierinātība
Mīlestību nedrīkst gāzt no troņa
Mīlestībai vajadzētu dominēt pār jūtām
Tas veido pamatu mijiedarbībai starp cilvēkiem
Dzīvē ir lietas un intereses, kas ir neizmērojami labākas
No naida un aizvainojuma jūtu kurināšanas
Plānošana nodarīt ļaunumu un notvert citus
Un elles ugunīm līstot
Pat tie, kas uzvedas noteiktā veidā
Tas neatbilst cēlajam cilvēka stāvoklim
Ja vien cilvēce pārstātu kurināt un vairot ļaunumu

Tā vietā viņš izmanto apmierinātības aci
Ko Visvarenais Radītājs viņam dāvāja
Koncentrēties uz laba darīšanu sev un citiem
Jo domu un jūtu ierobežošana līdz naidam
Labuma rīku atspējošana
Ko Dievs ir devis cilvēkiem, lai viņi to lietotu
Viņa īsajā ceļojumā uz šo zemi
Nepareiza uzmanība noved pie nocietinātām sirdīm
Un pamodināt ļaunas aizdomas un naidīgas jūtas
.Ja tas iesakņojas sirdī, no tā ir grūti atbrīvoties
Tā ir nožēlojama situācija, kurā pesimistiskais skatījums
.ir kļuvis dzeltenīgs
Viss skaistais kļūst neglīts, un viss izsmalcinātais kļūst
par niecīgu
Pat veselības instrumenti kļūst par ražošanas
instrumentiem
Toksīni un neveiksmīgā slimība
Tā ir elle
Lai Dievs mūs un tevi no tā pasargā
Un par viņa ļaunumu un viņa ļaunumiem
Miers lai ir ar tevi
Lai tevi vienmēr ieskauj mīlestība

Kosmiskās apziņas saule

Šis raksts tika publicēts žurnāla “East and West” pirmajā
numurā 1925. gadā. Šis žurnāls, kas vēlāk kļuva pazīstams
kā žurnāls “Pašzināšana”, tika dibināts ar vienu mērķi:
satuvināt tautas un parādīt labākās unikālās iezīmes un
rakstura iezīmes, kas piemīt tautām un ir devušas un turpina
dot ieguldījumu lielās cilvēces celtniecībā uz šīs planētas
.Zeme

Liels skolotājs daudzus gadus strādāja, lai veicinātu
mīlestības un brālības garu cilvēku vidū, mudinot dalīties
pieredzē un zināšanās, lai padarītu dzīvi brīnišķīgāku,

skaistāku un jēgpilnāku. Šajā sakarā viņš teica: "Mūsu zināšanu alkai vajadzētu likt mums aizmirst mūsu nelielās atšķirības un mudināt mūs ar prieku pieņemt citu patiesības. Lai Austrumi un Rietumi gatavojas apmainīties ar labāko, kas piemīt viņu tautām, jo visi cilvēki ir brāļi un māsas, un mēs
".visi esam vienas universālas dzimtenes bērni

Es sēdēju uz neliela pakalna ar aizvērtām acīm un lūkojos piķa melnajā tumsā, kas mani apņēma. Sākumā es neredzēju neko citu kā vien tumsu, tomēr es meklēju kaut ko .nezināmu, bet vienlaikus pazīstamu un zināmu
Es atvēru acis un lūkojos uz krāšņo, priecīgo pasauli, ko rotāja bezgalīgs mēnessgaismas plašums un mirdzošas zvaigznes plašumā, smaidoši lauki un pakalni ar smaragdzaļām zālēm, kas bija mīkstas kā samts, mirdzošas kalnu grēdas, vilņi, kas triecās pret nemierīgajām jūrām, un pilsētas, kas lepojās ar neskaitāmiem cilvēces sasniegumiem un izgudrojumiem. Tomēr viss, ko redzēju, it kā pārmeta man laika tērēšanu pārdomām, apsūdzot mani sapņošanā, .kas apmaldījusies fantāziju pasaulē

Pasaule man teica: "Kāpēc tu aizver acis un novērš manu skaistumu no sava skatiena, un dzīvo tukšumā tumsā
"?un tumšā tukšumā

Es čukstēju pretī: "Ak, pārdrošais ienācēj, ja nebūtu iekšējā skaistuma, tavam skaistumam nebūtu ne spožuma,
"!ne starojuma

Tiklīdz šī doma iešāvās man prātā, es sajutu slēptu aicinājumu no dziļa dvēseles stūrīša, manas maņas drebeja .un ķermeņa šūnas atdzīvojās

Es atkal aizvēru acis, lai ieraudzītu tumsas jūru. Es intensīvi ieskatījos piķa melnās krēslas sirdī, meklējot gaismas mirdzumu – gaismu, kuras eksistenci es zināju, un kura tikai meklējama, līdz to atradu. Pēkšņi es pamanīju vāju, gandrīz mirdzošu domu, kas iznira no viena no šīs dziļās, slepenās telpas stūriem. Es koncentrēju savu

uzmanību uz šo vājo ideju, un tā mirdzēja arvien spožāk un
.spožāk, līdz atklāja savu slēpto godību

Un es atklāju, ka varu tur redzēt bez acīm un redzēt
katru domu, kas mirdz kā zibens, kas uzplaiksnī un tad
pazūd, vai mirdz kā daudzu mirgojošu meteoru bars, kas
atbrīvo gaismas strūklu, kas pēkšņi parādās un tad pazūd
mana prāta debesīs. Es spēju saskaitīt katru zibspuldzi, katru
dzirksteli un apzināties katra laika un enerģijas vērtību. Cik
!krāšņa metafiziska vīzija

Un es arī spēju dzirdēt bez ausīm, un es ar tādu
skaidrību klausījos savu domu vājajā, tomēr pērkona balsī.
Jā, es klausījos sirdsapziņas klusajos čukstos un klusajā
gudrības balsī. Es dzirdēju visu, ko šīs balsis teica, ar tādu
skaidrību, it kā nekad iepriekš nebūtu dzirdējis. Un pirmo
reizi es sajutu šo neredzamo, iekšējo radinieku klātbūtni. Es
sajutu viņu līdzjūtību un vienaldzību pret mani. Šie radinieki,
kas sen bija dzīvojuši manas būtības dziļumos, tumšās
telpās, plānojot, koordinējot un veidojot manu likteni. Tomēr
viņi palika paslēpti, pazemīgi un noslēpumaini, it kā viņiem
.nebūtu klātbūtnes vai eksistences

Kādu milzīgu darbu jūs darāt, slepenie radinieki un
?draugi! Kāpēc jūs nerādāties tik skaidri un atklāti
Vai jūs biedē cilvēku prātu rupjie, skarbie skatieni? Vai
varbūt jūs baidāties parādīties tādu mentalitāšu bālajā
krēslā, kas nespēj uz izsmalcinātu, smalku domāšanu! Vai
varbūt jūs baidāties nosmakt blīvās matērijas vardarbīgajās
!vibrācijās

Tomēr cik gan prasmīgi tu esi izlavījies no tumšām
istabām, lai celtu debesskrāpjus, varenus tiltus un visādus
materiālus sasniegumus, un pēc tam atgriezies, nevienam
!tevi nepamanot vai nesvinot
Vilciens, kas traucas cauri nakts tumsai, rūcošās
lidmašīnas, varenie kuģi, kas peld kā ciemati okeāna virsmā,
mākslas šedevri, Jaunavas Atēnas templis, Partenons un
Tadžmahals – tie visi ir cilvēka radīti brīnumi, un tie visi man

atgādina par tevi un taviem spēkiem, ko iedvesmojusi

!varena doma

Bet, kad es redzu ezeru ar tā mirdzošajiem ūdeņiem,

kas aicina mani remdēt slāpes, un tumšos mākoņus, kas
palaiž upes un lietus ūdenskritumus, lai barotu laukus un

kokus, kas pilni ar saldiem, gardiem augļiem; un kad es
redzu pilnmēness gaismu iedegamies krēslas laikā, un vēroju
gadalaiku ciklu, un zemi, kas ietīta biezā zāles paklājā, un
sarkanos mākoņus, ko veido formas ar horizonta aizkara
stariem, - visus šos izsmalcinātos, neatkārtojamos attēlus es
redzu, un es apceru to kosmisko roku, kas darbojas ar spēku

!un gudrību visur

Un es ar izbrīnu domāju par to kosmisko balsi, kas pavēl

saulei, mēnesim, planētām, zemei, dabai, gadalaikiem,
visiem aklajiem spēkiem, jūrām ar to paisumiem, cilvēkam,
.dzīvībai un nāvei, un tie dzird tās balsi un paklausā tai

Vai pastāv slēpts stūrītis bez robežām vai gala, kur
Visumā slēpjas un darbojas apgaismotas idejas, nevienam
?tās nepamanot

Es ieskatījos atmiņu logos un atcerējos savas bērnības

sākus, kad manas apziņas saule uzlēca manas dzīves
debesīs. Un, kad tā lēnām uzlēca no zemapziņas tumsas, tā
apgaismoja tikai nelielu daļu no mana prāta horizonta, tāpēc
es neredzēju neko citu kā vien savu māti, savas rotaļlietas
.un dažas dažādu krāsu konfektes

Vēlāk, manai apziņai kļūstot gaišākai, es redzēju lielāku
daļu no sava mentālā horizonta; tas kļuva apgaismots, un es
redzēju daudzas lietas, ko nekad iepriekš nebiju redzējis.

Redzēju savus draugus, radniekus, kaimiņus, savu valsti -
.visi parādījās un nonāca manā redzes laukā

Mana prāta debesīs manas apziņas saule spīdēja ar
pastāvīgu un spēcīgu gaismu, apgaismojot visu, kas iepriekš
bija apslēpts. Es redzēju visus cilvēkus, visas tautas, visas
būtnes, dabu, planētas, zvaigznes un visus starojošos
!elektronus. Es pat redzēju kosmosu un bezgalīgo telpu

Un es iepriekš nezināju, ka sava prāta tumsā atklāšu
!kosmiskās apziņas sauli
Ļaunprātīgu tieksmju kontrolēšana

Cilvēks, kurš pārmērīgi lieto alkoholu, kļūst atkarīgs, un šī atkarība noved pie kaitīga un mānīga ieraduma. Ja cilvēks nepieliek pūles, lai pārtrauktu dzeršanu, viņš var kļūt par alkoholiķi, ciešot no nekontrolējamās tieksmes pēc alkohola. Šie nelaimīgie cilvēki bieži tērē savu naudu alkoholam. Viņi ēd maz un, šķiet, smeļas zināmu barību no paša apreibinošā dzēriena. Šim postošajam ieradumam iesakņojoties, viņš zaudē atbildības sajūtu par savu veselību un savu stāvokli mājās, sabiedrībā un pasaulē.

Iepriekšējais apreibinošo alkoholiķu apraksts ir tikai ilustrācija tam, ko es saucu par "garīgajiem alkoholiķiem". Šos garīgos jeb psiholoģiskos alkoholiķus var klasificēt atbilstoši viņu specifiskajiem psiholoģiskajiem stāvokļiem, kas var būt hroniski un neārstējami, piemēram, dusmas, bailes, nevaldāma seksuālā vēlme, prieks par citu cilvēku nodarīšanu pāri, azartspēles, zādzības, skaudība, naids, alkatība, slikts raksturs, šarlatānisms, stulbums un neprāts.

Ja cilvēkam jau agrā bērnībā parādās patoloģiski dusmu, baiļu, skaudības vai jebkuras no iepriekšminētajām iezīmēm uzliesmojumi, tas liecina, ka šie patoloģiskie psiholoģiskie ieradumi ir iegūti iepriekšējā dzīvē. Vecākiem, kuri savos bērnos pamana kādu no šīm kaitīgajām psiholoģiskajām tieksmēm, pat jaunā vecumā, vajadzētu uztvert šo jautājumu nopietni un veikt pasākumus, lai novērstu psiholoģiskas atkarības attīstību bērnam, ideālā gadījumā ievietojot viņu citā vidē garīgo mentoru uzraudzībā.

Labā kompānijā un atbalstošā vidē vairāku gadu garumā garīgi slimis alkoholiķis var atbrīvoties no iegūto netikumu smacējošā tvēriena. Saņemot pienācīgu medicīnisko aprūpi atbalstošā vidē, garīgi slimais alkoholiķis ir jāinformē par savu nosodāmo ieradumu briesmīgajām sekām un jāmudina viņu pārdomāt un patiesi censties izvairīties no šīs atbaidošās un destruktīvās uzvedības jebkādos apstākļos. Katrs gadījums, kad tiek ļauts garīgi slimam ieradumam, kas iegūts iepriekšējā iemiesojumā, to stiprina un nostiprina apziņā, līdz indivīds kļūst par tā vergu visās vārda nozīmēs.

Dusmīgs, iekārojams vai alkatīgs cilvēks aizmirst savu vietu un ignorē savas attiecības ar sabiedrību, pieļaujot nopietnas kļūdas, kas iznīcina gan savu, gan citu cilvēku dzīvi. Daudzi no šiem garīgi slimajiem cilvēkiem uzskata, ka, paužot savus psiholoģiskos ieradumus, viņi izlādējas un rod atvieglojumu. Tomēr kaitīgu impulsu ļaušanās ir ieradums ar briesmīgām sekām, jo, atkārtoti paužot šādu atbaidošu uzvedību, cilvēks kļūst psiholoģiski atkarīgs, padarot sevi par apsmiekla objektu citu acīs, visur un vienmēr.

Ja bērni tiek pakļauti toksiskai videi, kamēr viņu prāti vēl attīstās un ir elastīgi, viņiem attīstīsies slikti ieradumi, kas, ja tos nekontrolē, var izraisīt smagas garīgās slimības. Vecākiem, kuri pamana pēkšņas pārmaiņas savā bērnā — piemēram, iepriekš mierīgs bērns kļūst pastāvīgi neapmierināts —, ir jāpievērš īpaša uzmanība, jāidentificē un jānovērš bērna neapmierinātības un izmisuma cēloņi, kā arī jāatrod jauni, konstruktīvi veidi, kā novirzīt savu enerģiju labvēlīgā un efektīvā veidā.

Tie, kam piemīt kāda no iepriekšminētajām īpašībām, ir garīgi alkoholiķi. Viņi bezrūpīgi un bezatbildīgi dodas pa slikto ieradumu straumēm,

sagraujot savu laimi , bezpalīdzīgi un brīvprātīgi paļaujoties uz kaislību straumēm un parādot savas sliktākās īpašības.

Nav jēgas rāt, brīdināt vai vainot garīgi slimus alkoholiķus par viņu vardarbīgajām tieksmēm. Viņu garīgais stāvoklis ir atkārtotu slikto ieradumu rezultāts. Viņi jāizturas kā pret garīgi slimiem pacientiem, kas cieš no neārstējamiem psiholoģiskiem traucējumiem.

Biedru maiņa ir visefektīvākā ārstēšanas metode jebkuras akūtas garīgas intoksikācijas gadījumā, jo garīgi apreibinātā cilvēka gribu paverdzina ieradums, un tāpēc viņam nav pretestības ļaunumam.

Vispiemērotākā ārstēšanas metode ir tieši pārvietot viņu uz vidi, kas darbojas kā pretlīdzeklis viņa saindētajai garīgajai veselībai. Kairināms cilvēks, ja iespējams, jānovieto kopā ar vienu vai vairākiem cilvēkiem, kuri nedusmojas pat provokatīvos un aizkaitināmos apstākļos. Iekārojošam cilvēkam jāatrodas savaldīgu cilvēku ieskaitā vidē.

Profesionālam zaglim nepieciešama godīgu cilvēku kompānija. Bīklīgam un bailīgam cilvēkam var palīdzēt, mudinot viņu sazināties ar drosmīgiem cilvēkiem un lasīt varoņu biogrāfijas. Tiem, kam ir īgns raksturs un skābs raksturs, vajadzētu uzturēties kopā ar tiem, kam ir dzīvespriecīga un dabiski laipna daba.

Garīgi slimam alkoholiķim jāatceras, ka aizcietējums vai slikta zarnu darbība, kā arī gaļas, īpaši liellopu un cūkgaļas, lietošana uzturā saasinās viņu garīgo slimību un vēl vairāk nostiprinās to smadzenēs. Daudz augļu un dārzeņu iekļaušana ikdienas uzturā, vienas dienas augļu sulas gavēņa ievērošana nedēļā un reizēm ilgāka gavēņa ieviešana

ievērojami palīdzēs modificēt smadzeņu reģionus, kuros koncentrējas kaitīgie ieradumi.

Pārmērīga seksuāla aktivitāte bojā nervu sistēmu un smadzeņu šūnas, veicinot dusmas garīgi slimam alkoholiķim. Turklāt pārmērīga seksuāla bauda vājina gribasspēku. Tāpēc visiem garīgi slimajiem alkoholiķiem ir jāiemācās kontrolēt savas seksuālās tieksmes, lai laulības attiecībās ievērotu mērenību, kā to nosaka daba.

Mēs bieži redzam, ka ģimenes apgādnieki vai apgādātāji — tēvs vai dēls, un dažās sabiedrībās arī māte vai meita — izrāda tieksmi uz alkoholismu, jo jūt, ka viņu amats dod viņiem tiesības kontrolēt un uzspiest savu gribu. Šiem sīkajiem diktatoriem nevajadzētu izgāzt savas dusmas uz ģimenes locekļiem, kuriem tās ir vajadzīgas un kuri no tām ir atkarīgi, jo, ja viņi to darīs, viņi zaudēs savu tuvinieku cieņu un atzinību.

Kad ģimenes diktators uzskata, ka mājās var rīkoties, kā vien viņam tīk, viņš sāk izrādīt savas nepatīkamās iezīmes un nosodāmās īpašības pat ārpus ģimenes loka. Galu galā viņš pierod pie šīs apkaunojošās uzvedības un rīkojas atbilstoši jebkur un jebkurā laikā. Ja vien šie tirāni nekontrolē savu vēlmi dominēt pār saviem mīļajiem, viņi pakāpeniski kļūst garīgi nestabili, rīkojas bez emocionālas brieduma un rada milzīgas problēmas gan sev tuvajiem, gan tiem, kas laiku pa laikam ar viņiem mijiedarbojas, gan arī sev pašiem.

Ikvienam, kurš uzskata, ka ir garīgi slims, vajadzētu meklēt ārstēšanu. Vismaz jāpārtrauc mēģināt inficēt citus. Iedomājieties, ka jūs mierīgi sēžat mājās, iespējams, lasāt grāmatu pie kamīna, kad pēkšņi jūsu mājā ienāk nepatīkami smirdīgs skunkss! Protams, radīsies kņada, un jūs un

apkārtējie neapšaubāmi mēģināsiet skunksu padzīt, piesūcinot sevi ar nepatīkamajām ķīmiskajām vielām. Tā rezultātā tiks nodarīts kaitējums gan mājsaimniecībai, gan skunksam.

Līdzīgi nav pareizi, ja cilvēka skunkss nonāk vidē, kas nevēlas tā klātbūtni, jo tas var radīt kairinājumu visiem apkārtējiem un galu galā tikt nežēlīgi izturēts.

Atcerieties, mani draugi, ka cilvēka skunkss, kura sejā atspoguļojas un acīs ir redzamas ļaunprātīgas dabas garīgās trīces, nodara lielu ļaunumu mierīgā, klusā un nosvērtā vidē. Šis cilvēks nekur nav gaidīts.

Sava garīgā stāvokļa slēpšana ir labāka nekā padošanās tā ietekmei cilvēku vidū. Apkaunojoša ļaušanās iegribām vai brīva vaļa savām vēlmēm un kaislībām ir auglīga augsne, kurā aug un zēl pirmsdzemdību un pēcdzemdību impulsi. Tāpēc ikvienam, kas cieš no šīs kaites, jābūt īpaši modram, lai nedzīvotu vidē, kas veicina slikto ieradumu vai agresīvu tieksmju iedzimtās psiholoģiskās sēklas.

Protams, kad satiekat kādu, kurš pret jums izturas ar izliktu glaimu un uzrunā jūs ar mākslīgu smaidu: "Sen neesam redzējušies!", vienlaikus sev sakot: "Lai Dievs nolādētu stundu, kas mūs saveda kopā," jūs jūtat viņa jūtas, jūs jūtat riebumu pret viņu un jūs riebj viņa viltus glaimi.

Personīgi es vēlos zināt savu nostāju attiecībā ar cilvēkiem. Es dodu priekšroku godīgumam, lai cik sāpīgs vai skarbs tas būtu, nevis viltus izlikšanās. Neviens nevēlas, lai uz viņu rāptos liekulības čūska no rožainu smaids pušķa vai medainu, glaimojošu vārdu aizmugures.

Nemot vērā visu iepriekš minēto, garīgi slimam alkoholiķim labāk ir būt draudzīgam pret citiem, pat ja tas notiek tikai izrādīšanās un izlikšanās pēc, nevis inficēt viņus ar sava draudīgā rakstura indēm.

Ikdienas paškontroles praktizēšana, pat nenožīmīgos jautājumos, palīdzēs garīgi slimam alkoholiķim pakāpeniski atbrīvoties no savas nožēlojamās tieksmes uz sliktiem ieradumiem.

Miers lai ir ar tevi

Koncentrēšanās spēks

Lai meklētājs kļūtu uztverīgs, viņam jāsēž klusi un jākoncentrē savas domas uz vēlmi, kas ir koncentrēšanās vērtā, līdz šī ideja pilnībā absorbē viņa prātu un domas. Kad cilvēka griba sakrīt ar vizinošo un visvareno dievišķo gribu, to var veiksmīgi izmantot vēlamā mērķa sasniegšanai. Nevar vienkārši sēdēt un gaidīt, kad panākumi iekritīs klēpī. Kad esat noteicis savu kursu un apņēmi virzīties uz priekšu, jums ir jāaktivizē sava griba un jāpieliek praktiskas pūles, un jūs atklāsi, ka visi panākumu elementi nāks pie jums no turienes, kur jūs tos vismazāk gaidāt. Jūsu gribā, uzlādētā ar dievišķo plūsmu, slēpjas atbilde uz jūsu lūgšanām. Kad jūs izmantojat šo gribu, jūs atverat logu, caur kuru jūs saņemat atbildi uz savām lūgšanām. Tā ir mana paša pieredze. Agrāk es mēģināju darīt noteiktas lietas, lai pārbaudītu savu gribu, bet tagad es to nedaru, jo es jau zinu rezultātu: viss, ko es vēlos, piepildās.

Reiz, pirms daudziem gadiem, es redzēju vienu no saviem mācekļiem maldāties. Paredzot viņa rīcības neizbēgamās un sāpīgās sekas, es ar visiem loģiskajiem līdzekļiem centos pārliecināt viņu atgriezties no sava ceļa. Bet es sapratu, ka nevaru viņam palīdzēt, jo viņš bija apņēmis turpināt iet pa ļaunuma ceļu. Visbeidzot es sev teicu: "Tā kā viņš to vēlas darīt, es viņu atstāšu mierā." Bet mana mīlestība un rūpes par viņu ātri atgriezās, un es

apsēdos zem banjana koka un iztēlojos viņu. Ar dedzīgu dedzību es nepārtraukti sūtīju viņam šādu garīgu vēstījumu: "Es tevi lūdzu atgriezties." Vakarā manī, gan ķermenī, gan prātā, pamodās spēcīga, intuitīva sajūta, ka viņš patiešām atgriežas. Pēkšņi parādījās "pazudušais dēls", atnācis mājās. Viņš mani sveicināja, paklanoties, un teica: "Visu dienu, lai kur es gāju un lai ko es darītu, es redzēju tavu seju. Ko tas nozīmē?" Es teicu: "Dievs tevi sauca caur mani. Tas bija Viņa aicinājums, nevis mans. Mana vēlme nebija savtīga, bet es biju apņēmis nepamest šo vietu, kamēr tu neatgriezīsies." Šāda veida apņēmība var nest lielas pārmaiņas pasaulē. Tā patiesi ir pārsteidzošs un brīnumains spēks!

Tāpēc dziļai lūgšanai ir spēcīga un dziļa ietekme. Vislabākais laiks lūgšanai ir nakts, kad uzmanības novēršanas ir minimāla. Ja vakarā jums ir nepieciešams nedaudz pagulēt, dariet to, lai nakts lūgšanu laikā saglabātu modru un koncentrētu prātu un būtu kopā ar Dievu. Sākumā tas var šķist grūti, bet ar nepārtrauktu piepūli tas kļūs vieglāk, un jūs būsiet pārsteigti par brīnišķīgajiem rezultātiem, ko sasniegsiet. Kad jums piemīt unikāla, dinamiska griba, Dievs sāk atbildēt. Un, kad bezgalīgais Absolūts pārtrauc savu klusumu, jūs pārņems prieks. Bet, kamēr vien cilvēkam ir kaut viena savtīga vēlme pierādīt savu lūgšanu spēku citiem vai ja viņš tās pārvērš par preci, no kuras gūt peļņu, viņš zaudēs šo spēku, un Dievs vairs viņam neatbildēs, jo viņš būs uzcēlis barjeru starp sevi un Dievu, distancējoties no Viņa. Dievs nāks pie meklētāja tikai tad, kad viņš būs sirsnīgs un patiess, un kad viņš Viņu mīlēs Viņa dēļ. Kad cilvēks ir egocentrisks un ķeras pie lepnuma un lielīšanās, Dievs zina, ka viņš viņus nevēlas, bet

drīzāk cenšas pagodināt savu lepnumu, un Viņš nepieņems viņu ielūgumu.

Kurš neatlaidīgi un apņēmīgi turpinās iesākto, līdz Dievs atbildēs?

Dievs ir pati mīlestības būtība un pieķeršanās avots. Ja jūs zināt, kā meditēt ar nolūku sazināties ar Viņu, Viņš atbildēs uz jūsu mīlestības pilnajiem lūgumiem. Nav nepieciešams lūgties, lai Viņu sasniegtu. Bet kurš veltīs nepieciešamo laiku? Un kurš neatlaidīgi turpinās, līdz kļūs par liesmojošu garīgās koncentrēšanās uguni, lai saņemtu Viņa atbildi?

Ja jums ir parādi, kurus nevarat samaksāt, vai ja vēlaties darbu, vispirms meditējiet. Klusumā, kas seko dziļai meditācijai, ar nelokāmu apņēmību koncentrējiet savu prātu uz savu vajadzību, bet pastāvīgi neuzraugiet rezultātu. Ja jūs iesējat sēklu augsnē un turpināt to rakt, lai redzētu, vai tā aug, tā nekad neuzdīgs. Līdzīgi, ja jūs katru reizi, kad lūdzaties, meklējat zīmi, ka Dievs ir piepildījis jūsu vēlēšanos, jūs nesaņemsiet to, ko vēlaties. Turpiniet lūgt bez pārtraukuma un pārējo atstāiet Dieva ziņā. Jūsu loma ir pievērst Dieva uzmanību jūsu vajadzībai un darīt visu iespējamo, lai palīdzētu Viņam piepildīt jūsu cerību. Piemēram, nopietnu slimību gadījumā dariet visu iespējamo, lai veicinātu dziedināšanu. Bet ziniet droši, ka galīgā izārstēšana ir Dieva rokās. Ļaujiet šai domai jūs pavadīt jūsu meditācijā katru nakti. Lūdzieties ar lielu apņēmību un absolūtu pašātvību, un kādu dienu jūs atklāsiet, ka slimība pēkšņi ir izzudusi.

Prāts vispirms saņem ieteikumus, tad Dievs uzlādē prātu ar Savu spēku. Visbeidzot, smadzenes atbrīvo dzīvības spēku, lai panāktu dziedināšanu. Jūs

nezināt, cik liels ir dievišķais spēks, kas glabājas jūsu prātā. Tas kontrolē visas ķermeņa funkcijas. Jūs varat ārstēt jebkuru fizisku stāvokli, izmantojot šo prāta spēku. Vispirms ir svarīgi zināt pareizo meditācijas metodi, un tad jūs varēsiet izmantot koncentrācijas spēku, ko pastiprina dievišķais spēks, lai dziedinātu ķermeni vai tiktu galā ar jebkuru citu kaiti.

Centies katru dienu paveikt kaut ko grūtu. Turpini mēģināt, pat ja piecas reizes neizdodas. Kad tev izdodas, izmanto savu koncentrēto gribasspēku, lai paveiktu kaut ko citu. Tādā veidā tu varēsi paveikt lielas lietas ātrākā tempā. Gribasspēks ir dzīva Dieva tēla izpausme tevī. Gribasspēkā slēpjas bezgalīgs spēks: tas pats spēks, kas kontrolē visus dabas spēkus. Un, tā kā tu esi radīts pēc Dieva tēla, šis spēks ir tavās rokās, lai sasniegtu visu, ko vēlies: tu vari radīt labklājību un pārpilnību un pārveidot naidu mīlestībā. Lūdz Dievam palīdzēt tev kontrolēt gan ķermeni, gan prātu, un tad tu saņemsi Dieva atbildi. Es pastāvīgi redzu, ka manas augstākās vēlmes jau ir piepildītas.

Mūsu lielākā vajadzība ir pēc Dieva

Uz pieres, starp uzacīm, atrodas vārti uz debesīm. Šis smadzeņu centrs ir gribas mītne. Kad jūs koncentrējat savu prātu uz šo centru un mierīgi gribat, viss, ko vēlaties, tiks piepildīts. Tāpēc nekad nedrīkstat izmantot savu gribu ļauniem mērķiem. Vēlme nodarīt ļaunumu citam cilvēkam vai vēlēšanās ļaunumu šai personai ir briesmīga Dieva jums piešķirtā spēka ļaunprātīga izmantošana. Ja atklājat, ka jūsu griba jūs maldina, jums nekavējoties jāpārtrauc. Jo virzība šajā virzienā ir ne tikai svētās enerģijas izšķiešana, bet arī liks jums zaudēt šo

spēku, un jūs vairs nevarēsiet to izmantot pat labiem mērķiem.

Pirmkārt un galvenokārt, lūgšanām jābūt loģiskām un likumīgām. Mums nevajadzētu lūgt Dievam lietas, kas ir neiespējamās vai nepamatotas dzīves dabiskajā kārtībā. Mums vajadzētu lūgt tikai par savām pamatvajadzībām. Jānošķir arī "būtiskās vajadzības" no "nebūtiskajām vajadzībām". Labākais veids, kā izārstēt sevi no "nebūtiskajām vajadzībām", ir izpētīt un rūpīgi izvērtēt šīs vajadzības loģikas un saprāta gaismā. Sapņošana par grandiozām ēkām kādreiz bija viens no maniem hobijiem, bet šī vēlme tagad ir izzudusi. Man jau pieder daudzas šādas celtnes ar visām ar to saistītajām remonta un apkopes problēmām. Īpašumtiesības ir apgrūtinoša atbildība. No vēlmes iegūt sterilas lietas ir jāatsakās un jākoncentrējas tikai uz faktiskajām vajadzībām.

Cilvēka lielākā vajadzība ir pēc Dieva. Kad cilvēks Viņu iepazīst, Viņš apmierinās ne tikai viņa "nepieciešamās vajadzības", bet arī viņa "nevajadzīgās vajadzības"! Viņš piepildīs visas viņa sirds vēlmes, tāpat kā Viņš piepildīs viņa visdārgākās cerības un sapņus.

Bērnībā Indijā man bija liela vēlme iegūt poniju, bet mana māte man to neļāva. Pēc gadiem, kad Ranči nodibināju savu zēnu skolu, es atvedu mums ķēvi. Kādu rītu es atklāju, ka viņa ir dzemdējusi kumeļu, tieši tā, kā es biju vēlējies savā bērnībā! Šādi pārbaudījumi ar mani ir notikuši daudzas reizes. Sen atpakaļ, ceļojumā uz Kašmiru, es vīzijā redzēju šo ēku (pašizziņas štābu). Pēc gadiem es redzēju šo vietu un uzreiz atpazinu to kā to pašu ēku, ko biju redzējis vīzijā, saprotot, ka Dievs to ir paredzējis man.

Kad jūs lūdzaties dziļi un neatlaidīgi, jūs sajūtīsiet lielu prieku, kas piepildīs jūsu sirdi un būtību.

Neesiet apmierināti vai pārliccināti, kamēr nejūtat šo prieku, jo, kad savā sirdī jutīsiet šo milzīgo prieku, jūs zināsiet, ka jūsu lūgšana ir sasniegusi Dievu un ka jūs esat Viņa prātā, un jūsu Kungs jums dos, un jūs būsiet apmierināti.

Lai Dievs dod jums panākumus, miers ar jums

Četras būtiskas metodes

Saikne starp garīgo "es" un ķermeni un prātu ir visu mūsu sāpju, ierobežojumu, ierobežojumu, trūkumu un nepilnību pamatcēlonis. Šīs saiknes dēļ mēs izjūtam gan sajūsmu, gan sāpes un baudu, tādā mērā, ka nevaram izjust dievišķo svētlaimi vai apziņu. Reliģija savā būtībā ietver pastāvīgu sāpju izvairīšanos un tīras svētlaimes jeb Dieva .sasniegšanu

Tāpat kā nemierīga ūdens virsmā nevar skaidri saskatīt patieso saules tēlu, tāpat arī garīgās dvēseles patieso, svētlaimīgo dabu (visa gara atspulgu) nevar saprast vai aptvert nemiera un nemiera viļņi, kas rodas no dvēseles identificēšanās ar ķermeņa un prāta svārstīgajiem un mainīgajiem stāvokļiem. Un tāpat kā nemierīgs ūdens izkropļo patieso saules tēlu, tāpat arī nemierīgs prāts izkropļo iekšējās dvēseles mūžīgi svētlaimīgo dabu caur šo .identificēšanos vai pieķeršanos

Šīs nodaļas mērķis ir izpētīt vienkāršākos, pareizākos un efektīvākos veidus, ko ikviens var praktizēt, kas atbrīvotu mūžīgi svētlaimīgo garīgo "es" no sāpīgās pieķeršanās prātam un ķermenim, tādējādi uz visiem laikiem pasargājot to no sāpēm un ciešanām un paceļot to līdz garīgajai .svētlaimei, kas ir reliģijas būtība

:Austrumu gudrības grāmatas vēsta

Ja tu spētu pacelties pāri ķermenim un apzināties, ka" esi dvēsele, tu iegūtu mūžīgu svētlaimi un būtu atbrīvots no ".visām sāpēm

Pastāv četri fundamentāli, universāli reliģiskie ceļi, kuru ikdienas prakse palīdz atbrīvot garīgo būtību no ķermeņa un prāta ierobežojumiem. Šie četri ceļi aptver visas saprātīgās reliģiskās prakses, ko māca vai iesaka pravieši, svētie un .apgaismotie gudrie

Reliģiskās prakses ir tās, ko pravieši ir iedibinājuši un mācījuši dažādu doktrīnu veidā. Tie, kuriem ir ierobežota izpratne, nespēj aptvert šo doktrīnu patieso nozīmi, pieņemot to virspusējo nozīmi un pakāpeniski nolaižoties līdz rituālu, ceremoniju, formu, paražu, tradīciju un stingru prakšu līmenim. Tas ir fanātisma avots pret partijām un .sektām

Mums jāapzinās, ka mēs neesam radīti noteikumiem un likumiem, bet tie pastāv mums. Tie mainās, mainoties mums, un attīstoties, attīstoties, un mūsu pienākums ir nezināšanas un fanātisma dēļ pieturēties pie noteikumu .būtības, nevis to ārējā izskata

Paražas un pielūgsmes formas atšķiras atkarībā no dažādām domāšanas skolām, taču praviešu dažādo domāšanas skolu tīrā būtība savā kodolā ir viena, taču !vairums cilvēku to nesaprot

Lieli domātāji cenšas noteikt galīgo patiesību, izmantojot savas prāta spējas, taču viņiem tas neizdodas, jo galīgo .patiesību nevar aptvert tikai ar prāta zināšanām

Zināšanas atšķiras no vienkāršas izpratnes. Nav
saprātīgi racionāli izprast medus saldumu, ja to nekad nav
garšojis. Līdzīgi arī reliģiskās zināšanas rodas no cilvēciskās
pieredzes dziļumiem. Tieši to mēs bieži darām, cenšoties
izprast Dievu, reliģiskās doktrīnas un morāli; mēs reti
.cenšamies izzināt šīs lietas caur iekšēju, garīgu pieredzi
Diemžēl tie, kuriem piemīt intelektuālās spējas un kuri
spēj izmantot savu prātu, lai atklātu dabaszinātņu un citu
zināšanu jomu patiesības, bieži vien uzskata, ka viņi var
aptvert augstākās reliģiskās un morālās patiesības tikai ar
maņu palīdzību. Diemžēl viņu prāts un intelektuālās spējas,
nevis palīdzības avots, bieži vien darbojas kā šķēršļi, kas
.kavē viņu izpratni par patiesības būtību
Tagad aplūkosim četrus reliģiskos ceļus, kas raksturo
:garīgo izaugsmi

Pirmkārt: Mentālā metode – izplatītā, dabiskā metode,
bet neefektīva ārkārtīgi ātras uztveres ziņā. Mentālā attīstība
un augšana ir dabiska un kopīga visām apzinīgām būtnēm.
Mūsu pašapziņa ir tas, kas mūs atšķir no zemākiem
dzīvniekiem, kuriem piemīt dažādas apziņas pakāpes, bet
.nav pašapziņas

Attīstības un evolūcijas posmos un procesos mēs
redzam, ka šī apziņa pakāpeniski kļūst par pašapziņu. No
dzīvnieka apziņas rodas sevis izjūta, un pakāpeniski apziņa
cenšas atbrīvoties un iepazīt sevi caur sevi. Tādējādi tā
pāriet uz pašapziņu; šī pāreja ir saistīta ar dabisko attīstības
kārtību. Cilvēka psihe, kas saistīta ar daudziem fiziskiem un
garīgiem stāvokļiem, pakāpeniski un dabiski cenšas
.atgriezties pie savas patiesās būtības caur sevi
Apzinātas domāšanas attīstīšana ir viens no veidiem, kā
garīgais "es" paaugstina sevi un atbrīvojas no fiziskiem un
garīgiem ierobežojumiem. Garīgā "es" centieni atgriezties
pie sava patiesā "es", attīstot domāšanu un pārdomas, ir
.dabiski. Tāds ir pasaules ceļš

Universālais gars izpaužas dažādās augšanas stadijās: no zemākās līdz augstākajai. Akmenī un augsnē nav apziņas vai dzīvības, kā mēs to uztveram, savukārt kokos ir veģetatīva augšana, tas ir, pieeja dzīvībai. Tomēr nav nekādas brīvas, netraucētas dzīvības vai apzinātas domāšanas procesa. Dzīvniekiem ir dzīvība un dzīvības apziņa. Cilvēcei – virsotnei – ir dzīvība ar tās apziņu, papildus pašapziņai dvēselē. Tāpēc cilvēcei ir dabiski attīstīties, domājot, analizējot un pārdomājot, padziļināti studējot grāmatas, pētot, izzinot, rūpīgi pārbaudot, eksperimentējot un mēģinot sasniegt cēloņu un seku izcelsmi dabas pasaulē. Jo dziļāka ir cilvēka domāšana, jo vairāk viņš izmanto metodi, ar kuru ir sasniedzis savu pašreizējo līmeni kosmiskās augšupejas procesā, un jo tuvāk viņš nonāk .Augstākajam Garam

Tā kā mēs ar prāta palīdzību paceļamies virs ķermeņa un tā vajadzībām, šīs mentālās metodes pareiza un apzināta pielietošana nesīs konkrētus un noteiktus rezultātus. Prāta apmācība, izmantojot stingras un padziļinātas studijas, lai iegūtu zināšanas noteiktā jomā, zināmā mērā palīdz uzlabot pašapziņu, taču tas nav – svarīguma ziņā – tik nozīmīgs kā domāšanas process, kura mērķis ir pārsniegt ķermeni un .uztvert patiesību

Indijā augstākā garīgās metodes forma ir Džnāna joga, kas nozīmē patiesas gudrības sasniegšanu caur atcerēšanos un izpratni; piemēram, kad cilvēks pastāvīgi sev atgādina: "Es neesmu ķermenis, un īslaicīgie zemes eksistences tēli ".mani nevar ietekmēt, es esmu gars Tomēr šīs metodes trūkums ir tas, ka tas ir lēns sevis apzināšanās process, un tam var būt nepieciešams ievērojams laiks. Kamēr garīgais "es" sāk sasniegt sevis apzināšanos, tas joprojām ir aizņemts ar virkni īslaicīgu, nesaistītu garīgu domu. Dvēseles miers, no otras puses, pārsniedz saprātu un paceļas pāri fiziskajām sajūtām, pat ja - .kad tas tiek realizēts - tas caurstrāvo un pārņem šīs sajūtas

Otrais: Garīgā metode — tā ietver mēģinājumu koncentrēt prātu uz vienu ideju, nevis uz dažādām idejām un .dažādām lietām (kā mentālajā metodē)

Garīgā metode ietver visas pielūgsmes formas, piemēram, lūgšanu (kurai jābūt atbrīvotai no visām pasaulīgajām domām). Šajā metodē garīgajam "es" ir dziļi un godbijīgi jākoncentrē savs prāts uz to, uz ko tas izvēlas koncentrēties: vai uz konkrētu dievišķības jēdzienu, vai uz .absolūtu, visaptverošu eksistenci

Galvenais ir tas, lai meklētājs ar lielu dedzību un entuziasmu koncentrētu savu prātu uz vienu dievbijīgu ideju.

Šī procesa rezultātā garīgais "es" pakāpeniski atbrīvojas no daudziem garīgiem traucēkļiem un iegūst laiku un iespēju, kas nepieciešama introspektīvai pārdomām par savu būtību.

Kad mēs lūdzamies ar pilnīgu sirsnību no visas sirds dziļumiem, mēs aizmirstam visas fiziskās sajūtas un atmetam visas uzmācīgās domas, kas mēģina piesaistīt .mūsu uzmanību un nodarbināt mūsu prātus

Jo dziļākas ir mūsu lūgšanas, jo lielāks ir mūsu gandarījums. Tas kļūst par mērauklu, pēc kuras mēs mēram savu tuvumu Dievam, kurš ir augstākā svētlaime. Atmetot malā fiziskās vēlmes un kontrolējot traucējošās, disharmoniskās domas, šīs metodes pārākums pār .iepriekšējo kļūst skaidrs

Tomēr šai metodei ir trūkumi un grūtības, kas izriet no garīgā "es" ilgstošās un nepārtrauktās pieķeršanās ķermenim un tā verdzības, un tā veltīgi cenšas distancēt .savu prātu no fizisko un garīgo sajūtu sfēras

Neskatoties uz cilvēka patieso vēlmi lūgties vai pilnībā iegremdēties kādā pielūgsmes formā, viņa prāts joprojām ir neaizsargāts pret nevaldāmu fizisku sajūtu un īslaicīgu domu uzbrukumu, ko atmiņa piedāvā un atkārto. Lūgšanā mēs bieži vien esam pārāk norūpējušies par piemērotu apstākļu radīšanu lūgšanai vai nepacietīgi gaidām fizisko diskomfortu .izzušanu

Neskatoties uz visiem mūsu apzinātajiem centieniem,
mūsu neveselīgie ieradumi, kas mums kļuvuši par otro dabu,
dominē pār dvēseles vēlmēm un ierobežo tās spējas.
Neskatoties uz mūsu patiesajām ilgām, prāts joprojām ir
nemierīgs un apmulsis, tik ļoti, ka uz to attiecas teiciens:
"Kur ir tavs prāts, tur ir arī tava sirds". Mums lūdz lūgt Dievu
no visas sirds, bet mēs parasti lūdzam ar sirdīm, ko mētā
.domu un maņu iespaidu vētras

Treškārt: Meditācijas metode – šī metode un tai sekojošā
ir tīri praktiskas un ietver praktisku apmācību. Tās iesaka lieli
gudrie, kuri savā dzīvē ir atklājuši patiesību. Es pats šīs divas
metodes apguvu no viena no šiem lielajiem garīgajiem
.skolotājiem

Praktizējot meditāciju, līdz tā kļūst par stingri
nostiprinātu ieradumu, mēs varam panākt apzināta miega
stāvokli. Šis mierīgais un patīkamais stāvoklis bieži tiek
piedzīvots, kad esam dziļā miegā un tuvojamies bezsamaņai,
vai arī, kad pamostamies no tā un tuvojamies apziņas
.stāvoklim

Šajā apzinātā miega stāvoklī mēs esam atbrīvoti no
visām ārējām domām un fiziskajām sajūtām, un dvēsele spēj
domāt par sevi un laiku pa laikam tuvoties laimīgajam
stāvoklim, atbilstoši meditācijas dziļumam un prakses
.tempam

Šajā stāvoklī mēs neapzināmies un esam brīvi no
fiziskajiem un garīgajiem traucējumiem, kas nodarbina
prātu. Ar šī meditācijas procesa palīdzību ārējie un maņu
orgāni tiek kontrolēti, nomierinot brīvprātīgos nervus, tāpat
.kā miega stāvoklī

Šis meditatīvais stāvoklis ir pirmais, bet ne pēdējais
faktiskās meditācijas posms. (Apzinātā miegā) mēs
iemācāmies kontrolēt tikai ārējās maņas. Vienīgā atšķirība ir
tā, ka normālā miegā maņas tiek kontrolētas automātiski,
savukārt meditācijas laikā tās tiek kontrolētas ar apzinātu
piepūli. Tomēr šajā meditācijas sākotnējā posmā garīgais es

paliek uzņēmīgs pret traucējumiem no piespiedu iekšējām ķermeņa funkcijām, piemēram, plaušām, sirds un citiem orgāniem, kurus mēs kļūdaini uzskatām par ārpus mūsu .kontroles

Tāpēc mums jāmeklē labāks veids, jo, ja vien garīgais "es" nevar ar gribas spēku atspējot ķermeņa sajūtas, kā arī iekšējās sajūtas, kas ļauj domāt, tas paliek neaizsargāts pret šiem traucējumiem, bez cerības tos kontrolēt un apspiest, kā .arī bez iespējas iepazīt sevi

Ceturtkārt: Jogas zinātniskā metode – Svētais Pāvils teica: "Es mirstu katru dienu." Ar to viņš domāja, ka zina, kā kontrolēt savus iekšējos orgānus un atbrīvot savu garīgo "es" ar gribasspēka palīdzību gan no ķermeņa, gan prāta. Parasti, neapmācīti cilvēki piedzīvo līdzīgu gandrīz nāves stāvokli, kad garīgais "es" tiek atbrīvots no satrūdošā .ķermeņa

Ar atbilstošu apmācību un praktiskas un regulāras metodes pielietošanu praktizētājs var sajust garīgā "es" .atdalīšanos no ķermeņa, nepiedzīvojot galīgo nāvi
Šeit es sniegšu vispārīgu pārskatu par metodi un pamatoto zinātnisko teoriju, uz kuras tā ir balstīta. Tas, ko es piedāvāju, ir balstīts uz manu personīgo pieredzi un ir universāli derīgs. Es varu arī teikt un apstiprināt, ka svētlaipe, kas ir mūsu galvenais mērķis — kā esmu paskaidrojis —, lielā mērā izpaužas šīs metodes praksē. Patiešām, pati prakse ir ārkārtīgi patīkama. Es varu apgalvot, ka tā ir neizmērojami patīkamāka par vislielāko maņu baudu, ko var sasniegt ar piecām maņām vai intelektu. Es nevēlos sniegt nekādus pierādījumus par šīs metodes derīgumu, izņemot to, ko pieredzēs to praktizējošais cilvēks. Jo pacietīgāk un regulārāk meklētājs to praktizē, jo stingrāk .viņš jutīsies nostiprinājies svētlaipe apziņā

Tā kā slikti ieradumi ir tik spītīgi un dziļi iesakņojušies, fiziskā apziņa laiku pa laikam mostas, uzbrūkot šim miera stāvoklim ar visām tās maņu atmiņām. Tomēr, regulāri un

ilgstoši praktizējot, mēs varam apliecināt praktiķim, ka
pienāks laiks, kad viņš nonāks cildenas garīgas svētlaimes
stāvoklī. Taču mums nevajadzētu mēģināt iedomāties
rezultātus, ko šī metode dos, un pēc īsa izmēģinājuma
pamest praksi. Patiesi panākumi un drošs progress prasa
.ievērot šādus būtiskus punktus

Pirmkārt: pievērsiet īpašu uzmanību priekšmetam, kuru
vēlaties apgūt

Otrais: patiesa vēlme mācīties ar dedzīgu pētniecisko
garu

Treškārt: neatlaidība, līdz tiek sasniegts vēlamais mērķis
Ja pēc vienkāršas prakses mēs iesim pusceļā un novārtā
.atstājsim metodi, mēs neiegūsim gaidīto rezultātu
Ir patiesi žēl, ka cilvēki lielāko daļu sava laika pavada,
iegādājoties materiālās vajadzības vai iesaistoties
teorētiskās diskusijās un intelektuālās debatēs, bet reti
cenšas paši atklāt un izjust garīgās patiesības, kas bagātina
un uzmundrina dzīvi un patiesībā piešķir tai jēgu. Viņu prāti
ir aizņemti ar triviālām lietām, nesvarīgām rūpēm un
.dedzīgām vēlmēm, nevis tiek pienācīgi virzīti uz šo mērķi
Daudzus gadus esmu praktizējis iepriekšminēto metodi,
un katru reizi, kad to praktizēju, jūtu lielu prieku vai
pastāvīgas svētlaimes stāvokli, kura impulss nemazinās un
.kura plūsma neapstājas

Mums jāpatur prātā, ka garīgā dvēsele ir bijusi ieslodzīta
ķermenī daudzus gadsimtus un ilgas laika periodus, un to
nevar atbrīvot vienas dienas laikā. Īsas, periodiskas prakses
nevar sniegt praktizētājam tik cildenu garīgu svētlaimi vai
garantēt kontroli pār iekšējiem orgāniem. Tas prasa nopietnu
.un apzinātu praksi ilgstošā laika periodā

Tomēr, rūpīga šo metožu pielietošana spēj radīt tīras
svētlaimes sajūtu. Jo tuvāk cilvēks nonāk šai svētlaimē, jo
vairāk to praktizē. Šo stāvokli neviens cilvēks nav radījis vai
.izgudrojis; tas pastāv dabiski, un mums tas tikai jāatklāj sevī

Miers lai ir ar tevi

Gribasspēks un vides ietekme

Nepatikšanas un apgrūtinājumi rodas no cilvēka neapzināšanās par savām pagātnes darbībām, kas veiktas noteiktā laikā un vietā. Pašreizējās ciešanas izriet no domām un darbiem, ko viņš ir izteicis, kas iesakņojās apziņas augsnē, izauga par augu un nes augļus, kas atspoguļo tieši tās domas un darbības, ko viņš ir veicis.

Pārbaudījumi un likstas nenāk, lai salauztu cilvēku un paralizētu viņa gribu, bet gan lai liktu viņam novērtēt Dievu tā, kā Viņš patiesi ir pelnījis, un cienīt Viņa likumus, caur kuriem viņš var sasniegt patiesu laimi.

Dievs nesūta tik skarbus pārbaudījumus tāpēc, ka tos galvenokārt rada cilvēki. Cilvēces pienākums ir pamodināt savu apziņu no neziņas miega un pacelties no neziņas tumsas zināšanu gaismā.

Garīgo zināšanu jomā

Skolotājs teica māceklim, kurš meklēja viņa vadību garīgajā ceļā:

Netiecieties pēc cilvēku atzinības par jums un jūsu garīgajiem sasniegumiem, bet meklējiet tikai Dievu

Kad tu apzināsies, ka miers ir tevī pašā, tu sapratīsi, ka miers un harmonija ir visās labajās lietās radībā, un tu to redzēsi dabas skaistumā, sajutīsi tās tuvību patiesā draudzībā un pieskarsies tās svētībām cēlos centienos un godājamos nolūkos, kas ir brīvi no savtīgiem mērķiem. Tu sajutīsi tās klātbūtni aiz klusuma plīvura un visās brīnišķīgajās lietās.

Klauvējiet pie durvīm nopietni, un plīvurs tiks pacelts, un jūs redzēsiet visbrīnišķīgāko seju visā tās krāšņumā un varenībā.

Ja tu mīli Dievu, tu jutīsi Viņa mīlestību, un nekas cits tevi nevarēs pievilt. Materiālā pieredze tevi uzrunā, jo tu neesi izbaudījis garīgo laimi. Kad to izbaudīsi, tu sapratīsi atšķirību.

Esiet brīvi izvēlēties. Neļaujiet nekam jūs ierobežot un neļaujiet nevienam jūs kontrolēt vai traucēt jūsu laimei.

Tavs "es" ir atsevišķa kosmiskā veseluma daļa, un tev ir jāatrod šis perfektais veselums, lai izjustu svētlaimīgu apziņu un nobaudītu dievišķās mīlestības priekus.

Iznest mīlestību no naida un aizvainojuma pazemes

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, apspīd Savu gaismu pār mūsu dvēselēm

Un apber ar savām bagātīgajām svētībām savus mīlākos un tos, kas meklē tavu palīdzību.

Un lai Viņš pasargā no mums kara, vardarbības un nāves rēgus

Un iedvesmo mūs padarīt mieru par savu mērķi

Un mīlestība ir mūsu nodrošinājums

Mūsu mērķis ir atbrīvošanās no ierobežojošiem ierobežojumiem

*** * ***

Ja cilvēks tiecas tikai uzkrāt naudu un apmierināt miesas vēlmes

Viņa gūtie ieguvumi ir niecīgi un nenožīmīgi

Jo pienāks diena, kad viņš atstās visus pasaulīgos ieguvumus aiz muguras.

Bet, ja viņš kļūst bagāts caur Dievu

Viņš būs bagātāks par visiem zemes ķēniņiem un bagātajiem cilvēkiem

Šie svētītie dārgumi pieder tiem, kas mīl Dievu

Tie, kurus neapmierina nekas cits kā vien dvēseles bagātība

**Cenšoties attīstīt savas garīgās tieksmes
Un lai barotu viņu ilgas pēc viņu dzīvības avota
Un mīlestības augšāmcelšanās no naida un
ļāunprātības dzīlēm**

**Viņi paceļ savu apziņu pāri šauriem pasaulīgiem
apsvērumiem**

Uz brīvības, miera, gaismas un prieka apvāršņiem

Viņi apzinās savu bezgalīgo plašumu

Viņi piedzīvo atjaunotu uztveri un zināšanas

Un, sējot labu domu un darbu sēklas,

Viņu apziņas telpās

Viņu atziņas tiek atvērtas

Un viņu kognitīvās spējas tiek aktivizētas

Filamsons, viņu patiesā būtība

Viņi atrod Dieva valstību sevī

**Mēs lūdzam Visvareno Dievu mūs vadīt, lai mēs
varētu atjaunoties**

**Un mēs izvedam savu garīgo būtību no tumsas
pazemes cietumiem**

Uz brīvības, miera un zināšanu gaismu telpām

Svaigi augļi un dārzeņi ir svarīgas uzturvielas

No lekcijas par uzturu

**Pasniedīts Encinitasā, Kalifornijā, 1940. gada
jūnijā**

**Gaļas olbaltumvielas nav vienīgais svarīgais
enerģijas avots**

**Daži no minerālsāļiem, kas atrodami
neapstrādātos dārzeņos un augļos, ir arī svarīgi avoti**

**Lai gan liela gaļas porcija nodrošina ievērojamu
enerģijas daudzumu, ja gaļa ilgstoši dominē uzturā, tā
pārstās nodrošināt šo enerģiju. Turklāt pārmērīga
olbaltumvielu uzņemšana var izraisīt olbaltumvielu
toksicitāti, kas ir noguruma un slimību avots. Īsāk
sakot, pārāk daudz olbaltumvielu ir tikpat kaitīgs kā
pārāk maz.**

Ja vēlaties atbrīvoties no noguruma, viens no līdzekļiem ir pareizs uzturs. Gaļa var sniegt īslaicīgu enerģiju, taču tā organismā ievada daudz toksīnu. Ēdot vairāk neapstrādātu, termiski neapstrādātu pārtikas produktu, mazināsies noguruma sajūta un liks jums justies enerģiskākiem.

Sulas sniedz ievērojamu enerģijas pieplūdumu, bet veseli augļi un dārzeņi piedāvā daudz lielāku uzturvērtību. Tomēr daži cilvēki vienkārši nevēlas veltīt laiku to lietošanai šādā veidā.

Greimošanas sistēma izvada ķīmiskās vielas un sadala tās atbilstošām šūnu tipiem visā ķermenī.

Ķermenis sastāv no vairākiem ķīmiskiem elementiem, un pārtikai katru dienu ir jāpapildina šo elementu trūkums.

Ikdienas uzturā jāiekļauj pietiekams daudzums olbaltumvielu, vitamīnu, minerālvielu, dažu tauku un eļļu, kā arī atbilstošs daudzums dabisko ogļhidrātu, vienlaikus pēc iespējas samazinot rafinētās cietes un rafinētā cukura daudzumu.

Lielisks enerģijas avots ir apelsīnu sulas un maltu mandeļu maisījums, jo mandeles labāk sagremojas, ja tās sajauc ar apelsīnu sulu.

Ir svarīgi arī dzert daudz šķidruma. Ja nav pieejams kvalitatīvs ūdens, svaigi spiestas augļu sulas, kokosriekstu ūdens un arbūzs ir lieliski papildinājumi un daļēji tīra ūdens aizstājēji.

Nākotnē cilvēki biežāk lietos augļu un dārzeņu sulas, jo šīs sulas sniedz ieguvumus veselībai.

Gan mazvērtības, gan pārākuma kompleksi ir slikti

Mazvērtības komplekss ir tikpat slikts kā pārākuma komplekss, jo cilvēks, kurš jūtas mazvērts, nespēs parādīt savu pārākumu.

Cilvēks, būdams garīgas dabas, ir apveltīts ar svētu dzirksti, un ir nepareizi un kļūdaini domāt, ka viņš ir zems vai ka viņš ir pārāks par visiem, un rīkoties kā tādām, kam nav ne cieņas, ne izcelsmes.

Kad cilvēks izrāda lepnumu, bieža lepnuma ēna aizsedz Dieva gaismu dvēselē.

Tāpēc abi mezgli ir jāizvairās kopā, jo abi ir šķēršļi garīgajai izaugsmei.

Sajutīsim, ka Dievs ir ar mums, iedvesmo un vada mūs, un ka Viņš ir vislielākā mīlestība mūsu dzīvēs

Tie, kas pazīst Dievu, jūtas kā visu kalpi un nedomā, ka ir labāki par citiem

Mazvērtības komplekss tiek saistīts ar cilvēkiem, kuriem ir vājas idejas un vāja zemapziņa, savukārt pārākuma komplekss rodas no naidpilna lepnuma un viltus augstprātības.

Abi šie mezgli ir postoši garīgajai izaugsmei un balstās uz ilūziju un patiesības ignorēšanu, nevis uz veselu izpratni un pareizu spriedumu.

Pašapziņa ir jāattīsta, pārvarot iedzimtas cilvēciskas vājības. Tiem, kas to vēlas, jācenšas piedzīvot tās saldumu caur taustāmiem sasniegumiem savā dzīvē, tādējādi ar Dieva palīdzību atbrīvojoties no mazvērtības un augstprātības kompleksiem.

Vitalitātes noslēpums un avots

Ķermenim ir nepieciešamas vairākas stundas, lai pārtiku pārvērstu enerģijā. Bet viss, kas stimulē un aktivizē gribu, rada tūlītēju enerģiju.

Gribasspēks smeļas vitalitāti no ķermeņa šūnām un smadzeņu enerģijas rezervuāra, kur tiek uzkrāta no pārtikas iegūtā enerģija.

Griba arī caur muguras smadzenēm piesaista ķermenī jaunu aktivitāti no kosmiskā avota.

Tāpēc vitalitātes noslēpums slēpjas cilvēka enerģijas saglabāšanā un jaunas enerģijas ienesšanā ķermenī ar gribasspēka palīdzību.

Kā tas tiek darīts?

Pirmkārt, ir jārīkojas labprātīgi un brīvprātīgi. Ja ir kaut kas vērtīgs, tas jādara labprātīgi un pēc savas izvēles.

Kad strādājat labprātīgi, jums ir lielāks enerģijas daudzums, jo jūs ne tikai iegūstat enerģiju no smadzeņu nerviem, bet arī piesaistāt ķermenim lielu kosmiskās enerģijas plūsmu.

Sieviete, kas savam mīļotajam pagatavo gardu maltīti, ir piepildīta ar laimi un enerģiju, bet, ja viņa ir spiesta gatavot pret savu gribu, viņa jau no paša sākuma jūtas nogurusi.

**Tāpēc gribasspēks dod enerģiju
īss stāsts:**

Reiz es runāju ar draugu par svētajiem. Mans draugs bija brokeris, un viņš nedalījās manā entuziasmā. Tā vietā viņš teica: "Visi tie, kurus jūs saucat par svētajiem, patiesībā ir šarlatāni, kas nepazīst Dievu." Es ar viņu nestrīdējos, bet mainīju tēmu, un mēs sākām runāt par brokeru profesiju. Pēc tam, kad viņš man daudz par to pastāstīja, es maigi teicu: "Vai tu zini, ka nav neviena uzticama brokera, ka viņi visi ir meli?" Viņš kļuva nikns un dusmīgi atcirta: "Un ko tu zini par brokeriem?" Es atbildēju: "Tieši to es arī domāju. Un ko tu zini par svētajiem?" Viņš bija bez valodas. Es mierīgi un laipni turpināju: "Es neko nezinu par brokeru pakalpojumiem, un tu neko nezini par svētajiem."

Enerģijas eņģeļi

Dievs mūs radīja kā enerģijas eņģeļus

Un mēs ievietojām fiziskos ķermeņos

**Mēs visu savu uzmanību pievēršām trausliem
ķermeņiem**

**Un mēs aizmirsām garīgo dvēseli, kas uzlādēta ar
kosmiskās dzīvības enerģiju**

**Tagad mums jāpieliek nopietnas pūles, lai
koncentrētos**

**Lai atgūtu pilnīgas apziņas sajūtu
Panākumu sakne slēpjas pieaugošā garīgā
atklāsmē**

**Caur kuru mēs apzināmies savu nemateriālo dabu
Un ka Dieva tēls mājo mūsos
Pirmais zieds garīguma dārzā ir ticības un cerības
zieds**

**Tomēr auglis ir faktiskas zināšanas, kas iegūtas,
pārbaudot sevi.**

**Esi optimistisks un ziniet, ka tevi gaida dzīves
labās lietas un svētības.**

**Kamēr vien jūs strādājat ar sirsnību un centību
Lai atjaunotu zaudēto dievišķo mantojumu
Patiesi garīgs cilvēks ir līdzsvarots cilvēks
Kāds, kurš jūtas apmierināts, bauda labu veselību
un augošu ieskatu**

**Viņam pieder dvēseles bagātības un gudrības
dārgumi**

**Viņš ir pārliecināts, ka tuvojas dievišķā palīdzība
Lai cik skarba varētu šķist dzīve un cik nelabvēlīgi
apstākļi,**

**Dieva vaigs mums atklājas dabas skaistumā
Un viņa balss uzrunā mūs caur smalkām,
izsmalcinātām melodijām**

Un no mīlētāju saldajām, maigajām balsīm

Un caur skanīgo pienākuma balsi

Motivācija, kas mūs virza uz labestību un mieru

Laime un zināšanas ir Dieva balss

Kas mūs aicina atgriezties svētītajā namā

**Miera un sirdsmiera māja
Un baudīt viņa saldo klātbūtni
Un tā nepārspējamais, pārākais skaistums
Pasaule ir neticami maldinoša, un mums tā arī
jāuztver. Ja mēs vispirms nepārvarēsim tās maldus un
ilūzijas, mēs nevarēsim palīdzēt nevienam citam.**

**Mums jāatceras, ka koncentrēta prāta vientulībā
atrodas visu lielo sasniegumu fabrika. Un šajā
brīnumainajā fabrikā mums nepārtraukti jāveido
savas gribas modeļi, lai pārvarētu vai efektīvi tiktu
galā ar visiem nelabvēlīgajiem apstākļiem.**

**Griba ir pastāvīgi jāvingrina un jāvingrina
Cilvēkam ir daudz iespēju strādāt šajā zemes
fabrikā, ja vien viņš netērē savu laiku un neizšķiež
savu enerģiju veltīgi.**

**Naktī es atkāpjos no pasaulīgām prasībām, lai
būtu ar sevi**

**Tālu, tālu prom no pasaules
Vienatnē ar savu gribu savā garīgajā vientulībā
Kur es virzu savas domas sev vēlamajā virzienā
Es pieņemu lēmumu dziļi sirdī**

**Kad es motivēju savu gribu iesaistīties veselīgās
un labvēlīgās aktivitātēs, tas man rada panākumus.
Tādā veidā esmu daudzkārt efektīvi izmantojis savu
gribu. Tomēr tas tiek panākts tikai ar pastāvīgu
gribas izmantošanu.**

**Cik brīnišķīga sajūta jūs pārņems, kad varēsiet
teikt un apliecināt: "Mana griba, uzlādēta ar dievišķo
gribu, sasniegs man to, ko es vēlos!"**

**Ja cilvēks kļūst pašapmierināts un visu uztic
dievišķajai gribai, neizmantojot savu gribu, ko Dievs
viņam ir devis, viņš nerasniegs vēlamo rezultātu.**

**Dievišķais spēks pats pēc savas gribas vēlas tev
palīdzēt**

Mums jāatbrīvojas no prāta doma, ka Dievs ar savu varenību un pārdabiskajām spējām ir tālu no mums un paslēpts debesu tālajās malās, un mēs nedrīkstam aizmirst, ka dievišķā griba slēpjas aiz mūsu cilvēciskās gribas, bet šis varenais spēks, līdzīgi okeānam, kas pārplūst ar saviem paisumiem un paplašinājumiem, nenāks, ja vien prāts nebūs atvērts un sirds - uztverīga.

Lūgšana

Ak, Universālā Māte

Lai būtu vienīgā liesma mūsu sirdīs

Un lai kļiedētu mūsu dvēseļu tumsu

Un mūsu mīlestības asarās pret tevi

Nomazgā mūsu mīlestību pret pasaulīgām lietām

Un mēs ar prieku piekrītam jums

Atbrīvo mūsu skumjas un bēdas vienreiz un uz visiem laikiem

Pārveidojiet mūsu mazās sirdis par lielām sirdīm

Tas nodrošina jūsu pilnīgu klātbūtni

Un tavas dievišķās dabas spogulī

Redzēsīm sevi kā perfektus un tīrus

Lai mūsu mīlestības liesmas pret tevi ceļas augstu

Virs zemes vēlmju liesmām

Miljoniem kārdinājumu maskējas par tevi

Un tas mūs pastāvīgi maldina

*** * ***

Nāc, ak, tīrais un pilnīgais dievišķais prieks!

Ieejiet mūsu ilgošanās pēc jums tempļos

Lai planētai ir miers

Mūsu kalnos, neziņas tumšajās naktīs

Lai Viņš mūs vada un atved atpakaļ droši

Uz savu drošo un aizsargāto patvērumu!

Čuksti no mūžības

Haijama pirmā četrinde

Tulkojis Edvards Ficdžeralds un skaidrojis Meistars Paramahansa

**Omara Hajama slava Rietumos balstās uz
Ficdžeralda deviņpadsmitā gadsimta vidū veikto viņa
četrriindu tulkojumu, kas tiek uzskatīts par visu laiku
labāko tulkojumu angļu valodā.**

**Skolotājs Paramhansa uzskatīja Omaru Hajama
par vienu no lielākajiem mistiķiem ar augstu
pašizziņas pakāpi, ka viņš izmantoja simboliku, lai
izteiktu savu garīgo un empīrisko pieredzi, un ka viņš
tika rupji pārprasts, un ka pētnieki nebija pietiekami
dziļi iedziļinājušies, lai izprastu viņa garīgo filozofiju,
ko viņš bija ievietojis četrriindēs.**

**Mosties! rītam nakts bļodā
Ir aizmetis Akmeni, kas zvaigznes aizdzen
lidojumā**

**Un lūk, Austrumu Mednieks ir noķēris
Sultāna tornītis gaismas cilpā**

Arābu tulkojums:

Mosties, jo rīts ir iemetis akmeni nakts traukā

Pilnībā izklīdinot zvaigznes

Un šeit ir Austrumu mednieks

Viņš ieņēma sultāna torni

Ar gaismas cilpu

Paskaidrojums un interpretācija:

Nozīmju skaidrojums:

**Rīts: Tā ir atmošanās rītausma no iluzorās zemes
eksistences**

**Nakts trauks: neziņas tumsa, kas ieslodzī
nemirstīgo dvēseli šaurā, ierobežotā cilvēka apziņā.**

Akmens: Garīgā pilnveidošana

Zvaigznes: materiālo vēlmju vilinošais mirdzums

**Austrumu mednieks: Varenā Austrumu gudrība,
kas iznīcina ilūziju paliekas**

**Gaismas cilpa: svētīgas gudrības starojums, kas
iznīcina nomācošo tumsu, kas ieslodzījusi un
savaldījusi dvēseli**

Interpretācija:

Iekšējais klusums čukst:

**"Atmostieties! Atmetiet neziņas miegu, jo
gudrības rītausma ir uzaususi! Metiet nezināmā
tumšajā traukā garīgās pilnveidošanās akmeni, lai to
sagrautu un izklīdinātu blāvās, mirdzošās materiālo
vēlmju zvaigznes."**

**"Lūk, Austrumu gudrības gaisma, ilūziju medniece
un iznīcinātāja, jo tā ir satvērusi gara augsto torni ar
gaismas cilpu un kliecējusi tā ierobežojošo materiālo
tumsu, pilnībā to kliecējot."**

**"Ak, ilūziju pilsētas iedzīvotāji, atmetiet miegu! Jo
ir parādījies iekšējās gudrības garīgā vēstījuma saules
stars."**

**Uzziniet, kā izmantot cieto garīgās pilnveidošanās
akmeni, lai salauztu tumšo neziņas trauku un izdzītu
no tā vēlmi pēc īslaicīgiem materiāliem priekiem.**

**"Mācieties no gudrības mednieka, kurš pastāvīgi
meklē dvēseles, kas ilgojas pēc gaismas un
patiesības, lai tās apņemtu ar krāšņuma auru -
mūžīgās brīvības krāšņumu."**

Pazudušā dēla atgriešanās

**Reiz, pirms daudziem gadiem, es redzēju vienu no
saviem studentiem ejam pretējā virzienā.**

**Apzinoties viņa rīcības neizbēgamās sekas, es
centos, izmantojot visus loģiskos līdzekļus, pārliecināt
viņu atteikties no savas rīcības, taču atklāju, ka
nevaru viņam palīdzēt.**

Jo viņš bija nolēmis iet pa ļaunuma ceļu

Visbeidzot, es sev teicu:

"Tā kā viņš to vēlas, es viņu atstāšu mierā."

Bet mana mīlestība un rūpes par viņu atgriezās ātri, tāpēc es apsēdos zem vīges koka un sāku viņu iztēloties

Ar dedzīgu entuziasmu es viņam nepārtraukti sūtīju šādu intelektuālu vēstījumu:

"Dievs man lūdza lūgt tevi mainīt savas domas par to, ko tu plāno darīt."

Vakarā spēcīga intuitīva sajūta, ko jutu savā ķermenī un prātā, lika man noticēt, ka viņš tiešām atgriezīsies.

Pēkšņi parādījās "pazudušais dēls", atgriezies mājās. Viņš tos sveicināja, paklanoties un sacīdams:

"Visu dienu, lai kur es gāju un lai ko es darītu, es redzēju tavu seju. Ko tas nozīmē?"

Es atbildēju: "Dievs tevi aicināja caur mani. Tas bija Viņa aicinājums, nevis mans."

Manu vēlmi nemotivēja savtīgums, bet es biju apņēmies neaiziet

**Šī vieta paliks atvērta līdz jūsu atgriešanās brīdim
Šāda veida dizains var radīt milzīgas pārmaiņas.
Tas patiesi ir pārsteidzošs spēks!**

Kad esat noteicis savu kursu un nolēmis turpināt pa savu ceļu, jums jāaktivizē sava griba un jāpieliek praktiskas pūles, un tad jūs atklāsiet, ka visi panākumu elementi nāks pie jums no turienes, kur jūs zināt, un no turienes, kur jūs nezināt.

Tavā gribā, uzlādētā ar dievišķo enerģiju, slēpjas atbilde uz tavām lūgšanām

Kad tu izmanto šo gribu, tu atver logu, caur kuru saņem atbildi uz savām lūgšanām.

Tā ir mana paša pieredze. Agrāk es centos darīt dažas lietas, lai pārbaudītu savu gribu, bet tagad es to nedaru, jo es jau iepriekš zinu rezultātu: viss, ko es vēlos, tiek sasniegts, pateicoties Visvarenajam Dievam.

**No grāmatas "Cilvēka galvenais mērķis"
Padarīsim Dievu par mūsu dvēseļu ganu
Un dievišķā gaisma ir izlūks
Uz dzīves tumšajiem ceļiem
Viņš ir vadošā gaisma apjukuma naktīs
Un pārliecības saule nomodā
Un vadošā zvaigzne zemes eksistences tumsas
jūrā**

**Lūgsim Viņa palīdzību un meklēsim Viņa iedvesmu
Jo pasaule turpinās savus kāpumus un kritumus
Tās notikumi ir nemierīgi kā nikni viļņi
No kurienes mēs saņemsim norādījumus?
Tas nav mūsu nepastāvīgajos, neobjektīvajos
ieradumos**

**Nedz arī no mūsu vides, kas ir pakļauta ietekmei
Ne no mūsu valstīm, ne no mūsu pasaules
Drīzāk tā ir vadošās patiesības balss
Izplūstot no dvēseles dzīlēm
Katru brīdi es domāju tikai par Dievu
Es atdevu viņam savu dvēseli
Es viņam uzticēju savu sirdi
Es savu mīlestību un ilgas veltīju viņam
Mums nevajadzētu uzticēties nekam vairāk kā
Dievam**

**Un ka mums vajadzētu uzticēties tiem, kas atklās
Viņa gaismu**

**Tā gaisma ir mans ceļvedis
Tā ir mana gudrība un mana mīlestība
Neuzvaramais spēks
Un patiesība, kuru nevar pārspēt
Tagad un mūžīgi
Ir cilvēki, kuru domāšana ir tik ekstrēma, ka viņi
uzskata, ka, lai gūtu panākumus dzīvē, viņiem ir
jāstrādā kā mašīnai bez apstājas.**

No otras puses, ir cilvēki, kas nav mazāk ekstrēmi par viņiem, jo, tiklīdz viņi sāk interesēties par garīgām lietām, viņi zaudē vēlmi pēc visa pārējā, un tā ir nepareiza nostāja.

Piemēram, viņi uzskata, ka nav nepieciešams darīt neko tādu, kas prasītu intensīvu koncentrēšanos un fizisku piepūli, un iesaka askētismu un atteikšanos no visām materiālajām lietām. Taču šī attieksme maskē intelektuālu stagnāciju.

Zem viltus garīguma aizsega

Esmu atklājis, ka lieli skolotāji ļoti interesējas par pasauli, bet bez jebkādas pieķeršanās tai. Kad manam skolotājam uzdāvināja kaut ko skaistu, viņš par to rūpējās un sargāja, bet, ja tas salūza vai tika bojāts, viņš smējās un teica: "Mana interese par to beidzās, jo tas aizņēma pārāk daudz manas uzmanības." Viņš bija atsvešināts, jo nebija tai pieķēries.

Es jūtos tāpat kā es novērtēju to, ko Dievs man dod, bet man tā nepietrūkst, ja es to pazaudēju.

Reiz kāds man uzdāvināja skaistu mēteli ar cepuri, un tas bija dārgs komplekts, es labprāt par to rūpējos un sargāju to no saplīšanas un sasmērēšanās, līdz man tas apnika un es teicu: "Ak Dievs, man šīs nepatīkšanas nav vajadzīgas!"

Kādu dienu es devos uz kādu zāli Losandželosā, lai nolasītu lekciju, un, tiklīdz es ierados un sāku novilkt mēteli, es dzirdēju dievišķu balsi sakām: "Paņemiet līdzī visu, kas ir mēteļa kabatās." Tā es arī izdarīju.

Pēc lekcijas es atgriezos mēteļu glabātnē un atklāju, ka mētelis - lai Dievs jūs pasargā - ir pazudis.

Es par to biju ļoti sarūgtināts, tāpēc kāds teica: "Neuztraucies, mēs tev nopirksim citu mēteli." Es teicu: "Es neesmu sarūgtināts tāpēc, ka pazaudēju mēteli, bet gan tāpēc, ka persona, kas paņēma

mēteļi, nepaņēma arī cepuri, kas lieliski piestāv mēteļim."

Mēs nedrīkstam ļaut emocijām mūs kontrolēt. Kā cilvēks var būt laimīgs, ja viņam rūp tikai viņa drēbes un citas mantas?

Tas nenozīmē nevalkā tīras un kārtīgas drēbes vai netīrīt un sakopt māju, bet gan nebūt pārāk pieķērušam šīm lietām vai apsēstam ar tām.

Reiz mani uzaicināja uz vakariņām, un viss bija ļoti eleganti un labi noorganizēts. Es pilnībā izbaudīju vakariņas, taču mūsu saimnieki bija ārkārtīgi nervozi, baidoties, ka viss varētu neizdoties pēc plāna, un rezultātā viņi sabojāja atmosfēru ar savu nemieru.

Pārāk jūtīgi cilvēki bieži izjūt citu cilvēku nemieru un diskomfortu. Kāpēc rodas bailes un bažas? Mums jācenšas darīt visu iespējamo, tad jāatpūšas un jāļauj atpūsties arī citiem. Mums jāļauj lietām ritēt savu dabisko gaitu, tās nepiespiežot, un tad arī apkārtējie atradīs mieru.

Parmenīda ražas novākšana

Aiz cilvēka gribas slēpjas dievišķā griba un neierobežotās kosmiskās enerģijas plūsmas mērķis.

Tas ir, lai parādītu visu labo un noderīgo dzīvē.

Šī iemesla dēļ ikviens, kurš paliek nelokāms un atbilst augstākajai gribai, ar Dieva palīdzību gūs panākumus.

Gribasspēks ir enerģija un vēlme, kas vērsta uz konkrēta mērķa sasniegšanu

Nekas nav paveicams bez gribasspēka; patiesībā pat vienkāršu kustību ikdienas dzīvē nevar veikt bez gribasspēka izmantošanas.

Lielākā daļa cilvēku dara nebūtiskas lietas un nekoncentrē savus centienus konstruktīvā veidā.

Vēlēšanās atšķiras no gribasspēka, lai gan vēlēšanās var darboties kā gribasspēka katalizators

Attīstot gribasspēku, pirmkārt un galvenokārt ir jāapbruņojas ar apņēmību un jāizmanto uztvere, spriestspēja un gudrība.

Tam seko apmācība un apzināta gribas izmantošana vēlāmā mērķa sasniegšanai.

Ceļojums un pūles jāturpina, līdz mērķis ir sasniegts

Kad cilvēks ir apņēmies sasniegt cēlu mērķi, vairs nav pareizi pārtraukt censties.

Vai arī viņš varētu padoties nelabvēlīgiem apstākļiem

Kad apziņa ir saskaņā ar augstāko gribu un domu un griba nepārtraukti koncentrējas uz konkrētu ideju, gribasspēks būs piesātināts ar bezgalīgu un neizsīkstošu kosmisko aktivitāti.

Cilvēka griba, ko vada neziņa un vēlmes, sagādā sāpes un nepatīkšanas tās īpašniekam

Lai izbaudītu patiesu laimi, labajām vēlmēm ir jāpārvar sliktās, un gribai jābūt vērstai pareizajā virzienā uz patiesības avotu un visa esošā labā izcelsmi.

Kāpēc cilvēkam vajadzētu atturēties no nepatiesas liecības sniegšanas? Tāpēc, ka nepatiesība veicina liekulību un krāpšanu.

Nodevība ir viens no lielākajiem grēkiem Dieva acīs. Nepatiesi apsūdzēt kādu personīga labuma gūšanas vai atriebības nolūkā ir nepatiesas liecības sniegšanas veids. Ja visi ievērotu šo praksi, cilvēku vidū valdītu haoss un anarhija.

Nepatiesu liecību uzklausišana pret citu personu ir viltus liecinieka atbalstīšana un dalība viņa apkaunojošajā rīcībā, un šī uzklausišana un atbalstīšana neizbēgami pārvērtīsies iekšējā emocionālā konfliktā, kas sagrauj dvēseles mieru un traucē dzīves klusumu.

Pat ja tas ir īslaicīgi pamatots, rīcība galu galā spēcīgi atspēlēsies un radīs ciešanas un psiholoģiskas sāpes, kas traucēs apziņu un ievainos sirdsapziņu.

Skaudībai ir arī kaitīgas un briesmīgas sekas, jo tā skaudīgajam cilvēkam sagādā personiskas ciešanas, jo domas un jūtas, ko cilvēks atbrīvo, atgriezīsies pie viņa.

Tas, kurš dāvā mīlestību un altruismu, pretī saņems pieķeršanos un altruistisku attieksmi, savukārt tas, kurš raida alkatības, savtīguma un skaudības domas, pats sev šīs lietas piemeklēs.

Kāpēc cilvēkam nevajadzētu zagt?

Kāda būtu pasaule, ja visi dzīvotu, zogot, laupot un izspiežot? Tādā gadījumā tiktu pastrādāti visnežēlīgākie un nežēlīgākie noziegumi. Notiktu sīva cīņa, lai aizsargātu īpašumu un atgūtu nozagtas preces.

Zādzība ir darbība, kas ir pretrunā ar sociālajām normām un atņem citiem viņu tiesības, un tāpēc tā ir pretrunā ar eksistences likumiem, un sabiedrībām nav atbilstošu līdzekļu un efektīvu metožu, lai tiktu galā ar vainīgajiem.

Kad zagļi tiek ieslodzīti, viņu vecie ieradumi var iesakņoties vēl vairāk, un, sazinoties ar citiem noziedzniekiem, viņi var iegūt arī jaunus sliktus ieradumus. Ja tas notiek, viņi pēc atbrīvošanas būs daudz sliktākā situācijā nekā pirms nonākšanas cietumā.

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, svētī mūs, lai mēs nedzirdētu ļaunumu, neredzētu ļaunumu, nerunātu ļaunumu un neelpotu ļaunumu.

Mēs neaiztiekam ļaunumu, nejūtam ļaunumu, nedomājam par ļaunumu, ne sapņojam par ļaunumu.

Spēki, ko mēs izmantojam katru dienu:

Mūsu maņu uztvere

- un mūsu sajūtas
- un mūsu intelekts

Tas viss ir aizgūts no Dieva, un mēs nevaram dzīvot ne sekundi bez Viņa.

Tomēr, lai gan mēs izmantojam Viņa dāvanas, mēs nedomājam par Viņu tā, kā mums vajadzētu, un mēs nepievēršam Viņam uzmanību, ko Viņš ir pelnījis.

Drīzāk mēs dzenamies pēc jutekliskām baudām un pasaulīgām ambīcijām pilnīgā saskaņā ar materiālo pasauli un pilnīgā savienojumā ar to.

Tas ir visu mūsu sāpju un ciešanu pamatcēlonis Dievs mūs radīja pēc Sava tēla, un tāpēc mēs nevaram izjust patiesas laimes garšu, ja vien neatklājam Viņa klātbūtni sevī un negaršojam Viņa svētlaimes nektāru savās dvēselēs.

Mēs arī nevaram iegūt svētīgo spēku, kas nepieciešams, lai ar gribasspēku iegūtu to, kas mums ikdienā nepieciešams,

Ja vien mēs neapzināmies, ka Dievs ir šī spēka avots, mums jāpaļaujas uz Viņu un jāvēršas pie Viņa.

Ar pateicīgām sirdīm par visām svētībām, ko Viņš pār mums izlej nepārtrauktā straumē

Ja tu būsi pateicīgs, Es noteikti vairošu tavu [labvēlību]

Kad mūsu sirdis pārplūst ar pateicību Vidsāsnākajam Devējam, tās kļūst par svētiem tempļiem Viņa godības klātbūtnei, un tas ir lielākais sasniegums, ko cilvēks var sasniegt, jo dzīves mērķis ir būt saskaņā ar savu Radītāju, tuvoties Viņam un iepazīt Viņu.

{Meklējiet vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību, tad jums visas šīs lietas taps piemestas}

Pastāvīgi atceroties Dievu un domājot par Viņu laipni, mēs sapratīsim, ka Viņš ir mūsu mīļotais, ka

mēs esam Viņa izredzētie un ka mums ir daļa no Viņa dāsnuma.

Svētlaimes, mīlestības, gaismas un labestības valstība

Kad mēs pārdomājam Dieva bagātīgās svētības, no kurām lielākā ir iespēja izmantot izvēles brīvību, sekojot pareizajam ceļam, kas ved uz atbilstību augstākiem mērķiem un garīgas laimes sasniegšanu, katra diena piepildās ar atjaunotu iekšēju prieku, un mēs jūtam svētības straumi, kas ieplūst mūsu dzīvēs, tāpēc pateicība piepilda mūsu sirdis, un dzīvei ir garša un jēga.

Cilvēks, kurš ar kontemplatīvas domāšanas palīdzību spēj saskatīt dievišķo likumu, kas darbojas noslēpumainā veidā, nekad nebeidz slavēt, pateikties un pazemoties Tā priekšā, kuram pienākas visa mīlestība, slava un pateicība.

Atcerēsimies Dievu, visa esošā labuma avotu, un apvienosim savu piemiņu ar patiesu mīlestību, kas izplūst no mūsu sirds dziļumiem.

Dievam, no kura plūst dzīvība, staro mīlestība un svētības līst bez apstājas

Ar mīlestību atcerēsimies visus tos, kas iededzināja sveci cilvēces labā, iesēja labas sēklas pasaules augsnē, izplatīja apgaismotas idejas vai mudināja uz labiem darbiem un cēlu rīcību.

Atvērsim savas sirdis mīlestībai, padarīsim savus prātus atvērtus apgaismojošām iedvesmām un lūgsim Dievam palīdzību un vadību.

Tajā, ko mēs domājam un darām

Bailes saindē sirdi

Cilvēka prāts ir milzīga enerģijas vai dzīvībai svarīgas aktivitātes krātuve.

Šī aktivitāte tiek pastāvīgi izmantota muskuļu kustībās, sirds, plaušu un diafragmas darbībā, šūnu

metabolismā, asins ķīmiskajās reakcijās un motorisko maņu orgānu (nervu) darbībā.

Turklāt liels daudzums dzīvības enerģijas tiek tērēts domāšanai, emocijām un gribasspēkam.

Bailes vājina dzīvības aktivitāti un ir viens no niknākajiem aktīvās gribas ienaidniekiem.

Bailes saspiež un kavē dzīvības aktivitāti, kas parasti regulāri plūst nervu virzienā, tāpēc tie izskatās tā, it kā būtu paralizēti, ķermenis kļūst gauss un tā vitalitāte manāmi un būtiski samazinās (bailes ir nervu bloķētājs!).

Bailes nepalīdz novērst baiļu cēloni. Tās vājina gribu un mudina smadzenes sūtīt traucējošu signālu ķermeņa orgāniem. Bailes saindē sirdi, pasliktina gremošanu un izraisa daudzas fiziskas kaites.

Kad apziņa paliek koncentrēta uz Dievu, tu ne no kā nebaidīsies un spēsi pārvarēt visus šķēršļus un kavēkļus.

Ar drosmi un ticību "Vēlēšanās" ir vēlme, kurai trūkst enerģijas, savukārt "nodoms" ir apņēmība kaut ko darīt: piepildīt vēlēšanos vai ieceri. Bet "gribu" var izteikt, sakot: "Es nenogurstoši strādāju, līdz sasniegšu to, ko vēlos."

Trenējot gribasspēku, jūs varat atbrīvot un vadīt dzīvības aktivitātes spēkus, nevis vēlēties kaut ko, nedarot visu nepieciešamo, lai to iegūtu.

Mums nevajadzētu zaudēt cerību, bet gan apzināties, ka Dievs dod mums iespēju pēc iespējas uzlabot savus apstākļus, pilnveidojot savas idejas un radīt jaunas un noderīgas lietas sev un citiem dzīvē.

Ja neesam apmierināti ar savu dzīvesveidu, mums vajadzētu izpētīt jaunus veidus un metodes, kas sniegs mums zināmu gandarījumu un psiholoģisku komfortu.

Mums vajadzētu padomāt par kaut ko tādu, kas uzlabos mūsu apstākļus un padarīs mūsu dzīvi jēgpilnu un vērtīgu, un tad to īstenot praksē.

Steidzami nepieciešamas apziņas izmaiņas vai tās gaitas modifikācija.

Mums jāapņemas neļaut problēmām mūs ietekmēt un izsist no līdzsvara, kā arī neļaut raizēm sabojāt mūsu dzīvi, pārņemt mūsu jūtas un sabojāt mūsu atmosfēru.

Un lai mēs neklūtu par kaitīgu ieradumu un kaitīgu īpašību upuriem, un lai mēs būtu brīvi un nevaldāmi kā putni debesīs.

Cilvēkiem nav jāpaliek stagnējošiem un nemainīgiem. Ilūziju plīvuri ir jānoņem no dvēseles būtības, lai tā varētu mirdzēt ar savu tīrību un spēku, atklājot cēlo krāšņumu, ko Dievs ir dāvējis cilvēcei.

Dievs svētī labus centienus, pamatotas ambīcijas un apņēmību gūt panākumus

Aiz mūsu dzīvēm slēpjas Augstākā Gara spēks, un aiz mūsu gribas slēpjas Dievišķās Gribas kosmiskais okeāns.

Mēs esam neatņemama šī bezgalīgā okeāna sastāvdaļa. Kad mēs to sasniedzam un tajā peldamies, mūsu apziņa paplašinās un mēs sajūtam savu plašumu.

Domāšana par to mūs tuvina tam, un apcere mūs pie tā noved.

Nepārtrauktie centieni atrast harmoniju ar to sniedz mums zināšanas, apņēmību un enerģiju

Ikdienas apziņas sagatavošanās nes dievišķu mīlestību un debesu svētības

Tas plūst pie mums nepārtraukti un dāvā mums dāsnu daļu no okeāna dārgumiem

Katrā cilvēkā mīt dievišķa apziņa, kas gaida iespēju izpausties.

**Un izklūt no šaurā un ierobežojošā ego pagraba
Tāpat kā cilvēks pamostas no satraucoša murga
un saprot, ka redzētais nebija nekas vairāk kā sapnis,
tā arī dievišķā apziņa mudina cilvēku pamosties no
miega un apjukuma murga, lai iegūtu jaunu apziņu un
skaidru izpratni par dzīves jēgu un mērķi.**

**Ja vēlamies piedzīvot garīgās atmodas rītausmu
un būt pārliecības lieciniekiem, mums jāieklausās
iekšējā balsī**

**Mēs reaģējam uz tā pamudinājumiem. Mums
jānovāc no ceļa ilūziju akmeņi un neziņas klintis, kas
kavē dvēseles progresu un kavē tās kustību.**

**Un klauvēsim ar ilgošanās roku pie atmodas
durvīm no apātijas miega, lai mēs varētu ieelpot
svētlaimes vēsmas un ienest debesu elektrību katrā
savā domā un katrā savā sajūtā.**

Un katrs mūsu darbs

**Mēs lūdzam Visvareno Dievu atvērt mūsu apziņas
logus, piepildīt mūs ar gudrības gaismu, ieskaud mūs
ar Savu mīlestību un apņemt mūs ar Savu mūžīgo
līdzjūtību.**

**Starp tiem, kas vērsās pie manis, bija cilvēki,
kuriem es jau no paša sākuma, atklāti sakot, teicu, ka
viņu motīvi nav pamatoti, un lūdzu viņus tos mainīt.**

**Dažiem no viņiem nepatika tas, ko es teicu, bet
citi atsaucās un mainījās uz labo pusi.**

**Liekulība nenoved pie laba iznākuma, un pat
visgudrākie no gudrākajiem nespēj noslēpt to, ko
atklāj viņu acis.**

Visa cilvēka vēsture ir rakstīta viņa acīs

**Ja vēlies iepazīt kāda cilvēka patieso dabu, lūdz
Dievu atklāt tev šī cilvēka patieso raksturu**

**Tā kā tu nevēlies tikt maldināts, tu dziļi sirdī
sajutīsi tā patieso dabu, un tava intuīcija nekļūdīsies.**

Kad mēs runājam ar savu biedru, mums vajadzētu skatīties tieši viņam acīs un runāt ar pārliecību, noteiktību un patiesību.

Kad mēs paspiežam kādam roku, mums vajadzētu nodot viņam mūsu mīlestības un sirsnības magnētismu un censties viņam palīdzēt, cik vien varam.

Zināšanu meklētājam jābūt pozitīvam un jāstrādā pie sava garīgā magnētisma attīstīšanas; tad Dievs dos viņam spēku palīdzēt citiem un raidīt viņiem svētības vibrācijas.

Es varu ceļot tālāk par tālākajām planētām un zvaigznēm, bet es vienmēr būšu tavs. Tavi sekotāji var nākt un iet, bet es tevi pavadišu un būšu tavs mūžīgi. Mani var mētāt apkārt neskaitāmu iemiesojumu viļņi un es varu justies vientuļš un atstāts, tomēr es vienmēr būšu tavs.

Pasaule, aizņemta ar tavām spēlēm, var tevi aizmirst, bet es tevi vienmēr atcerēšos. Mana balss var izbalēt un es varu ciest neveiksmi.

Bet savas dvēseles vārdos es čukstēšu: "Es vienmēr būšu tavs"

Pārbaudījumi, slimības un nāve var mani saplosīt un apdedzināt manu ķermeni, bet, kamēr vien manā atmiņā ir cerības dzirksts

Ieskaties manās mirstošajās acīs, jo caur tām es tev teikšu: "Es tevi mīlēšu mūžīgi un vienmēr būšu tev uzticīgs!"

Es jums patiesi saku, ka atbildes uz visiem saviem jautājumiem es saņēmu nevis no cilvēkiem, bet gan no Dieva, visa dāsnuma avota.

Un visu zināšanu avots Visumā

Viņš ir mana vienīgā iedvesma dzīvē, un, kad es runāju, es lūdzu Viņam piepildīt manus vārdus ar Savu spēku, Savu patiesību, Savu mīlestību un Savu

gaismu. Es jūtu, kā mani pārņem prieka viļņi, jo Viņa lielākā mīlestība karstās dienās ieļējas dvēselē kā maīga vēsma, un tās liešana turpinās spēcīgi dienu un nakti, nedēļu pēc nedēļas, gadu pēc gada, tāpēc jūs nezināt, kur ir gals.

Cilvēki domā, ka viņiem ir nepieciešama mīlestība un bagātība no cilvēciskiem avotiem, bet aiz katras mīlestības un aiz katras bagātības...

Dievišķā mīlestība, kas nemainās, un garīgā bagātība, ko nevar izmērīt ar zemes bagātībām. Ikviens, kurš saprot, ka Dievs ir visas mīlestības, svētlaimes un žēlastības avots, to atradīs un būs ārkārtīgi laimīgs.

Vairāk meistara Paramhansa Joganandas mācību un
pārdomu

Sirsnība ir garīgā ceļa stūrakmens
Drīzāk tas ir balsts, uz kura balstās dvēseles saikne ar
.tās Radītāju

Tas nozīmē vērsties pie Dieva ar pilnīgu pārlicību
Mēs ar viņu runājam atklāti un personiski
Vienkāršākajā valodā – sirds valodā
Mēs lūdzam viņu mums palīdzēt
Lai mēs varētu tiekties Viņa virzienā un paļauties uz
Viņu

Lai nomierinātu mūsu sirdis
Un tas mūs atbrīvo no raizēm un raizēm
Un no visa, kas varētu stāties mūsu ceļā
Viņš cenšas mūs novērst no mūsu garīgā mērķa
Galu galā
Visiem mūsu testiem un eksperimentiem ir viens mērķis
Tas mūs motivē darīt visu iespējamo
Mēs uzticam lietas Dievam
Un cik gan laimīgs ir tas, kam piemīt šī izpratne
Bez tā mēs dzīvojam konfliktos un nesaskaņās
Nezinot iemeslu

Bet garīgajā ceļā
Mēs zinām, ka grūtības, ar kurām saskaramies
Tās mērķis ir padarīt mūs pazemīgus Dieva priekšā
Mēs iztukšojam savas domas un jūtas
No viltus lepnuma un iluzoras varenības
Lai Dievs mūs piepilda ar Savu gaismu, gudrību un
mīlestību

Tajā sevis pakļaušanā Dievam
Tajā slēpjas saldā saikne
Atcerēsimies, ka tik ilgi, kamēr dominē "es" apziņa
Pastāv tendence distancēties no Dieva
Ticot, ka mums ir pietiekami spēka un gudrības
Lai mēs varētu stāvēt uz savām kājām bez atbalsta
Mēs paši risinām savas problēmas
Mēs baidāmies, ka, pakļaujoties dievišķajai gribai
Ka mēs nebūsim priecīgi par to, ko Dievs mums sūta
Tas liecina par neticību Dievam
Bet agrāk vai vēlāk
Mums būs jāvērsas pie Dieva
Katrs cilvēks savā dzīvē atklās šo patiesību
Ja vien viņš to jau nav atklājis
Šī nav nomācoša vai negatīva ideja
Saldākais prieks eksistencē ir
Sajūta, ka atrodamies Viņa klātbūtnē
Drošībā un pasargātībā no dzīves pārsteigumiem un
laika sitieniem

Tā ir pazemības daba un pazemīgā cilvēka raksturojums
Un tajā slēpjas patiess garīgais spēks
Un sirsnības diženums
Un mīlestības dziļums
Un apmierinātības un pakļaušanās skaistums
{Ne mans, Kungs, bet Tavs prāts lai notiek}
(Mēs paļaujamies uz Dievu)
Lai pieskartos savai garīgajai dabai
Mums jācenšas savā dzīvē demonstrēt augstāku apziņu

Kad rodas grūtības, mums sev jāatgādina
Ka mēs neesam vāji un ka mums ir atbilstoši rīki, lai ar
to tiktu galā
Mēs nedrīkstam pieļaut, ka pienākumi un problēmas
izjauc mūsu mieru

Tas atņem mūsu mieru
Mēs ieradāties šajā pasaulē, lai attīstītu sevi
Mūsu garīgā potenciāla izpēte
Neiegremdēties ilūziju tumšajās jūrās
Kas ietver neskaitāmus riskus
Ja vēlamies iepazīt savu garīgo būtību
Mums jābūt godīgiem pret Dievu un pret sevi
Un sirsnīgi mūsu attiecībās ar cilvēkiem
Un lai tā būtu spēcīgākā vēlēšanās mūsu dzīvēs
Tas ir par mūsu dievišķā avota atpazīšanu
No Viņa mēs esam cēlušies, un pie Viņa mums
jāatgriežas
Lai cik ilga būtu mūsu prombūtne atsvešinātības
pasaulē

Pat ja atmosfēra šķiet drūma un nomākta
Mums jātur sava ticība
Ka saule atkal uzlēks
Un ka labais dzīvē atsver ļaunumu
Mīlestība ir stiprāka par naidu
Un tie, kas ir uz pareizā ceļa
Viņi ieradīsies neatkarīgi no tā, cik garš šķiet attālums
.un cik tālu atrodas galamērķis
Un ja raizes vairojas
Tas ir jāizklīdina, mīlot Dievu un sazinoties ar Viņu
Caur sirsnīgu, sirsnīgu lūgšanu
Un lūdzot Viņam stiprināt mūsu apņēmību
Tas palīdz mums labot mūsu dzīves gaitu
Lūgšana tiks atbildēta ar iedrošinošiem mirdzumiem
Mākoņi izklīdīs, un horizonts atkal būs skaidrs
Dzīves spiediena pārvarēšana

Viena no padziļinātas Dieva izpētes priekšrocībām
Tā ir spēja atslābināties
Tur, kur mazinās spriedze, mazinās bažas un mazinās
raizes

Kad mēs zaudējam spēju baudīt dzīvi
Piedalīšanās veselīgās atpūtas aktivitātēs
Mēs esam nopietnāki un nervozāki, nekā mums
vajadzētu būt
Dvēsele savā tīrajā būtībā nejūt spriedzi vai nervozitāti
.Drīzāk tieši " ego " piedzīvo šos stāvokļus
Mums nevajadzētu uztvert lietas pārāk nopietni
Lai "ego" intensitāte mazinātos un tā tvēriens atslābtu
Cilvēki bieži runā par spiedienu, ko viņi izjūt
Un psiholoģiskais stress, ko viņi piedzīvo daudzo prasību
nastas ietekmē

Bet mēs nedrīkstam ļaut sev kļūt par upuri
Jebkura veida grūtībām
Vienmēr atcerēsimies, ka Dievs mums ir devis spēku
Pietiekami, lai tiktu galā ar visām grūtībām, ar kurām
saskaramies

Dvēselei nav iespējams justies izsmeltai un nogurušai
Ķermenis var justies noguris
Bet, kad mēs sev piedēvējam fizisku vājumu
Mēs paliekam ierobežoti sava "es" šaurajā tvērumā
Kad mēs saskaramies ar šķēršļiem
Mums jāmeklē dievišķā palīdzība
Pārliecināt sevi, ka ar Dieva palīdzību mēs spējam to
pārvarēt

Un ka tas nāk kā katalizators, lai pamodinātu mūsu
snaudošos spēkus, kuri, pamodināti, spēj
Risinot visa veida grūtības un problēmas
Un ka mūsu patiesā daba ir gars
Kura būtība ir miers, klusums, klusums un klusums
Un ka šie svētīgie elementi ir mūsos
Tā ir neatņemama mūsu garīgās būtības sastāvdaļa

Cilvēks ir gars, un viņa garu nevar uzvarēt
Jo tam ir nemateriāls raksturs
Kad mums piemīt šī apziņa
Mēs jūtam, ka šie spēki ir aktīvi mūsos
Mēs jūtam, ka virzāmies uz priekšu un gūstam
panākumus
Mūsu uzticība Dievam un sev kļūst stiprāka
Grūtību intensitāte samazinās
Lai mēs varētu ar to tikt galā
Konstruktīva pieeja, kuras pamatā ir pārlicība, komforts
un līdzsvars
Ar katru pieredzi, kas parādās mūsu dzīves debesīs
Šī mūsu zemes ceļojuma laikā
Mums jāzina, kā paplašināt savu redzesloku un izpratni
Un kā mēs varam labāk izprast apstākļus, kas mūs
?ieskauj vai kurus mēs piedzīvojam
Tad mēs varēsim dzīvot labākā harmonijā
Un lai vienmērīgāk un drošāk tiktu galā ar cilvēkiem un
dzīvi
Kad mēs dziļāk aplūkojam pasaules civilizācijas
Mēs izpētām seno civilizāciju slēptos noslēpumus
;Parādās liels attēls ar sapinušām līnijām
Dažādi gadalaiki, rūpīgi pārdomāti
Mēs atklājam, ka cilvēks pēc savas būtības ir vienlaikus
.gan individuāls, gan sociāls
Katram cilvēkam ir vēlme gan pēc individuālas, gan
sabiedriskas dzīves
Viņam piemīt individuālistiskas tieksmes un vēlme
piederēt grupām un klaniem
Pat senos laikos
Ir pierādījumi, ka agrīnie cilvēki
Viņam piemita ideja par solidaritāti grupu ietvaros
Ikdienas dzīvē mēs sastopamies ar pārmērīgu
mijiedarbību ar citiem
Tas nenes lielu laimi

Arī pārmērīga izolācija nenes laimi
Dievs vēlas, lai mēs ievērotu mērenību
Un radīt līdzsvaru starp mūsu individuālo dzīvi un sociālo
dzīvi

Individuālie un kolektīvie principi cilvēkos nāk no
augstāka avota

Dievs ir Vienīgais, Mūžīgais Patvērums
Ārpus zvaigznēm, Visuma un cilvēka domām

Ārpus jūtām un sapņiem

Tas pārspēj visas maņu uztveres

Viņš ir Viens, Unikāls, Būtne Sevī

Perfekts savā būtībā un īpašībās

Kur nespīd saule

Mēness neuzlec

Neviena uguns nespīd

Drīzāk tā ir Viņa dievišķā gaisma, kas ir nepārspējama

Tur, aiz tumsas, nav tumšs

Un bezskaņas klusums

Un nekas cits kā radītais

Tur ir mūžīgā būtība

Kas ir eksistences izcelsme

Un visu spēku un būtnu avots

Gan redzamais, gan neredzamais

Dievs radīja šo Visumu tā, lai

Tas darbojas saskaņā ar fiksētu un nemainīgu likumu

Ja mēs pārkāpjam kādu no Visuma likumiem, mēs

sodām sevi

Ikvienam, kurš lec no augstas ēkas jumta, tiks salauzti

kauli

Tāpēc mēs nevaram ignorēt gravitācijas likumu

Neciešot sekas

Šajā pasaulē

Cilvēki var brīvi rīkoties

Bet tikai ierobežotā darbības jomā

Un ja viņš pārkāpj dievišķos likumus

Viņš sodīs sevi vai iznīcinās sevi
Dievs ir noteicis šos nemainīgos likumus
Viņš vēlējās, lai tas darbotos mūsu labā
Jo bez tā mēs nevaram atrast savu ceļu šajā dzīvē
Dievs mums deva arī izvēles brīvību un ielika mūsos
sirdsapziņu

Lai atšķirtu labo no ļaunā, labvēlīgo no kaitīgā
Kad cilvēki izvēlas ļaunuma ceļus
Viņi pārkāpj Dieva universālos likumus
Tie iekustina kosmiskos spēkus
Rodas neizbēgamas sekas
Šo likumu pārkāpuma dēļ
To darot, viņi soda sevi
Patiesi, Allāhs nenodara pāri cilvēkiem, bet gan cilvēki}
{paši sev nodara pāri
Bet tie, kas ievēro tās likumus
Un viņi ievēro viņa ieteikumus
Viņi dzīvo mierā
Un caur tiem atveras ieskatu acs
Viņi iet ar pārliecīgākiem, noteiktiem soļiem
Viņi jūtas droši ejot
Uz dzīves ceļiem
Doma ir milzīgs spēks tavā dzīvē
Ja tu zinātu, kā kultivēt šo spēku
Un lietojiet to pareizi
Neļaujiet vājumam iesūkties jūsu domāšanā
Esiet piesardzīgi, sazinoties ar cilvēkiem, kuriem ir
negatīvas idejas
Un pesimistisku skatījumu, lai viņu vājš idejas
neiesūktos jūsu prātā
Ja vien jūsu prāts nav sasniedzis noteiktu spēka līmeni
Lai citu idejas viņu nevarētu vājināt
Gluži pretēji
Viņš spēj stiprināt citu cilvēku idejas
Un lai vairotu viņu pašapziņu

Tiem, kas cieš neveiksmi, vajadzētu draudzēties ar tiem,
kas gūst panākumus
Vājākajiem vajadzētu biedroties ar tiem, kas ir stiprāki
par viņiem
Kas attiecas uz tiem, kam trūkst paškontroles
Viņiem jāpavada cilvēki ar labu raksturu un
.pašdisciplīnu
Rijīgam cilvēkam vajadzētu būt
Ar kādu, kurš spēj labāk kontrolēt savu apetīti
:Tad viņš varēs teikt
"Arī es varu kontrolēt savu apetīti"
Kad pieņem lēmumu un apsies sev pie tā pieturēties
Neļauj savai apņēmībai svārstīties, ja notiek kaut kas
tāds, kas ir pretrunā ar tavu lēmumu
Turpini ticēt sev un tici, ka tev piemīt visas
nepieciešamās stiprās puses
Lai sasniegtu to, uz ko tiecaties, lai cik neiespējami tas
nešķistu
"Ja tu ārēji saki: "Esmu viņai gatavs
"Un tu sev teici: "Es nevaru
Tā rīkojoties, jūs samazināt domu spēku
Tas vājina gribasspēku
Tev būs nepieciešama gribasspēks, kas ir stiprāks par
tavu paša gribu
Lai viņu iedvesmotu un iedvesmotu ar apņēmību un
apņēmību
:Mans padoms ir
Attīstiet gribasspēku
Domājiet pozitīvi
Jūs atklāsiet, ka jūsu fiziskās, garīgās un dvēseliskās
spējas
Strādājot kopā, lai veidotu un veidotu katru jūsu dzīves
aspektu
Kā vien vēlaties
Skudra jūt savu ķermeni

Viņas asās acis redz ierobežotu lauku sev apkārt
.Cilvēks pazīst savu ķermeni, apkārtējo vidi un ģimeni
Un dažas citas lietas, kas viņam ir pazīstamas
Runājot par universālo cilvēku
Viņš apzinās, ka viņa ķermenis ir daļa no cilvēku
ģimenes

Viņa doma aptver Visumu tā fiziskajā un garīgajā
dimensijā

Viņš saprot, ka visa eksistence atrodas viņa prātā
Ja cilvēks var pārveidot savu apziņu garīgā ekstāzē
Visums izzūdīs no viņa prāta
Jo tieši cilvēka domas piešķir Visumam realitātes
iespaidu

Bez domāšanas Visumam nebūtu realitātes
Cilvēki ir pieraduši vai nu palikt modri, vai arī pārņemt
ar dzīves problēmām

Vai arī viņš varētu ļauties miegam un aizmirst pasauli
Bet cilvēcei ir milzīgs potenciāls, kas tai vēl nav
aktivizēts

Un, ja jūs uzzināt par garīgo ekstāzi
Kā atbrīvoties no ķermeņa apziņas un piespiedu miega
apziņas

Viņš pamodīsies augstākajā, svētītajā apziņā
Kad cilvēks spēj palikt nomodā
Vai no tūlītēja miega pēc gribas
Viņš spēs sasniegt augstu apziņas stāvokli
Tās baudījumam nav robežu
.Viņš piedzīvos apzinātas, brīvprātīgas miega svētlaimi
Jebkurā laikā, jebkur
Nemirstības tauriņš teica
Mans lielākais es
Dzīvo katrā sirdī
Visās valstīs
un mana stiprā griba
Tas pulsē katrā stūrī

Un tas pamodina gulētājus
 Ar nebeidzamiem ēteriskiem ieteikumiem
 "Kas attiecas uz manu mazāko "es
 Ieslodzīts laika ierobežotā ķermenī
 Tauriņš joprojām atrodas savā zemes kokonā
 augšnes līme
 Durvis ir aizslēgtas
 Saistīts ar tūkstoš dzelzs virvēm
 Ak, mana gūstekne dvēsele
 Ak, jūs, kas peldaties saules gaismā
 Un tu ieelpo dzīvības eliksīru
 Un tu dzer tīru ūdeni
 Vai tu sapņo par to, ka tev piederēs visas labās lietas,
 ?kas eksistē
 Un tavs izmērs ir mazs
 ?!Un tava sirds ir vāja
 !Mosties no sava miega
 Izvērst
 Izstiepties
 Atjaunojiet sevi
 Apvienojies ar savu augstāko Es
 Un tu kļūsi
 Mūžīgais tauriņš
 Izturīgs pret ierobežojumiem un ierobežojumiem
 Pašrealizācija
 Pielāgots tulkojums: Mahmoud Abbas Masoud
 Dzirdes un vizuālā skaidrība
 Tā nav acs, kas redz
 Drīzāk, tieši prāts un enerģija veido lietas
 Cilvēks var attīstīt klausīšanās ausu un redzēšanas aci
 Patiesībā pasaule ir pavisam citāda nekā tā, ko cilvēks
 redz
 Skaņas, ko viņš dzird, ir tās, kas ietilpst diapazonā
 Vibrācijas, ko tā spēj noteikt
 Gaišredzība tiek saukta arī par intuitīvu dzirdi

Vai dzirdot caur ieskatu
Jo normāla auss nespēj uztvert
Nedzirdamas skaņas
Redzes un dzirdes spējas pastāv dvēselē
Ir iespējams pamodināt apslēptos spēkus visās maņās
Trenējot prātu un attīstot tā kognitīvās spējas
Mūsu acu jauda ir līdzīga rentgena stariem
Tomēr mēs nevaram redzēt objektus, kurus iekļūst
.rentgenstari
Jo mēs vēl neesam attīstījuši harmoniju ar šo vibrāciju
.līmeni
Mūsu pastiprinātās maņas pasliktina ierobežotās garīgās
.spējas
Gaišredzība rodas, kad dzīvības spēks saskaujas ar
noteiktiem elementiem
Caurspīdīgas vibrācijas Tāpat kā rentgenstari iekļūst
sienās
Cilvēka acij piemīt tāda pati spēja, un šāda veida redze
."To sauc par "vizuālo skaidrību
Ir iespējams pārbaudīt vizuālās skaidrības stiprumu
Kad acs redzes spējas dubulto
Vai arī paaugstiniet dzīvības spēka vibrāciju līmeni, kas
caurstrāvo visu
Patiesa gaišredzība nekaitē garīgajai izaugsmei
.Gluži pretēji, tas palīdz pārnest vai pārveidot apziņu
No fiziskā līmeņa līdz garīgajam līmenim
,Bet tie tēli, kas rodas no zemapziņas
Tas izriet no ilūzijām un iztēles, un no tā ir jāizvairās
Meklētājam ir jāiziet sapņu pārbaudījumi, lai sasniegtu
.garīgās atmodas stāvokli
Kur viņš pilnībā apzinās, ka atrodas ciešā saskauā ar
augsta līmeņa
Viņš ir klātesošs un jūt atsvaidzinoša prieka izplūdumu,
.kas caurstrāvo viņa prātu, dvēseli un ķermeni
Visa matērija ir intensīva aktivitāte citā vibrācijas secībā

Dieva valstība ir cilvēka iekšienē
Bet viņam tas jāpierāda ar konstruktīvu darbu un
.pienācīgu pārdomu
Mēs nedrīkstam pieļaut, ka kaut kas kavē mūsu
progresu
Pašam jāizpaužas caur prāta attīrīšanu, morāles
.uzlabošanu un dziļu apceri
Dievs vienmēr uzklausā dvēseles aicinājumus
Bet viņa reakcija ir tik smalka un caurspīdīga, ka dažreiz
.to ir grūti saskatīt
?Kas turpina meklēšanu
Viņš saglabā savu garīgo dedzību
Dievs tiks atrasts
Viņa daļa būs liela
Viņa laime ir liela šajā pasaulē un aizsaule

Lūdzu, apmeklējiet Suida jogas tīmekļa vietni un
.meistara Paramhansa Joganandas Facebook lapu
/<http://wwwswaidayogacom>
<https://wwwfacebook.com/masteryogananda?ref=hl>
Tūrists tavā zemē
Tu esi prieka un laimes avots
Tu esi mīlestības esence un gudrības dārgakmeņi, kas
.izkaisīti mūžības laukos
Tu esi brīvība un atbrīvošanās no visām ilūzijām
Tu esi absolūtā vienotība, kas nav pakļauta šķelšanai
Tu esi universālā apziņa
Tu esi sākums un beigas
Un galvenais mērķis, pēc kura nav cita mērķa
Esmu tūrists jūsu zemē un ceļotājs jūsu ceļos
Paņem manu roku un vadi manus soļus uz tuvākajām
.takām, kas ved pie tevis
Es priecājos tevi iepazīt
Tavi svētītie augļi dārzi, pilni gardiem augļiem, sauc
mani

Lai to apmeklētu un baudītu tā bagātīgos augļus
Cik saldi ir zināšanu augļi un cik apburošs ir to mistiskais
!nektārs

Kaut es vienmēr varētu ilgoties pēc dvēseles
barojošajiem, atspirdzinošajiem augļiem
Un es dzeru no miera ūdeņiem, kas pārplūst no svētās
mīlestības upēm
Dod man sirds tīrību un dvēseles mieru
Nomazgā manu būtni ar saviem starojošajiem ūdeņiem,
attīrot to no visiem piemaisījumiem un netīrumiem
Es ilgojos sajūst tavu klātbūtni un redzēt tavu skaisto
seju

Es vienmēr esmu iztēlojies viņa izsmalcināto skaistumu,
un mana dvēsele ir ilgojusies viņu redzēt
Piepildi manu būtību ar pateicību un atzinību par Tavu
.dāsno roku un bagātīgajām labvēlībām
Lai mana sirds pukst mīlestībā pret tevi tik ilgi, kamēr ir
mirdzoša zvaigzne un pukstoša sirds
Svētī manas domas, lai tās automātiski pievērstos Tev,
lai tās varētu tikt svētītas no Tevis redzēšanas un Tava
.skaistuma

Dod man spēju iemūžināt tavas vilņojošās melodijas
ētera plašumos

Mani apreibina tās debesu melodijas, kuras eņģeļi
ilgojas dzirdēt

Ak, cik ļoti es vēlētos sajūst tavu svētīto garu katrā
savas būtības atomā

Un baro manas maņas ar Tavu dievišķo barību, kas ir
eksistences maize

Tajā ir dzīvības eliksīrs un mūžības avots
Ak, cik ļoti es vēlētos ieelpot tavas klātbūtnes saldo
vēsmu

Ilgu un kaisles oāzēs
Un es redzēju tavas mīlestības gaismas spoži mirdzam
Manas dvēseles debesīs, kas ilgojas pēc tevis

Kad elpa nomierinās, dvēsele atrod mieru
Izpratības līmenis pieaug
To var panākt ar meditācijas palīdzību
.Un cenšoties saglabāt nomierinošo efektu
Domu viļņiem un iekšēja miera sajūtai
Pārdomas par Dievu un optimistiska attieksme pret
labajām lietām
Tie ir pietiekami, lai dvēseli piepildītu ar dievišķā gara
spēku

Vārdi bez garīga spēka
Tas ir kā salmi bez graudiem
Tāpēc, lasot, mums jāpārdomā nozīmes gars
Un koncentrēties uz to, ko tas ierosina
Sasniedzot ideju avotu, kas slēpjas aiz nozīmēm
Dievs ir visa brīnišķīgā un labvēlīgā avots
Viņš ir Miera Kungs, kas valda mierīgu domu tronī
Viņš vada tīra un godīga cilvēka rīcību
Un viņš sasniedz savas likumīgās vēlmes
Atvērsim durvis garīgam mieram
Lai klusuma eņģeļi maigi ienāk
Mūsu uzņēmējdarbības un darbību struktūrai
Pildīsim savus pienākumus ar mieru
Piepildīts ar miera un sirdsmieru
Un aiz mūsu sirds sitieniem mēs jutīsim dievišķā miera
pulsāciju

.Iedziļināsimies eksperimentu un testu jēdzienos
Vai nu caur idejām, ko lasām noderīgās grāmatās
Vai problēmas, ar kurām mums jātiek galā
Vai filozofijas, viedokļi un uzskati
Vai garīgā laime
Ieiesim savu dziļāko domu svētnīcā
Un mēs baudām plūstošo mieru
No miera avotiem
Piezīme: Var minēt daudz piemēru, kas ilustrē ciešo*
saistību starp cilvēka elpošanas ātrumu un apziņas stāvokļa

izmaiņām. Cilvēks, kas ir iegrimis sarežģītā garīgā dialogā
vai mēģina veikt precīzu un nogurdinošu fizisku piepūli,
automātiski elpos ļoti lēni. Uzmanības koncentrēšana ir
atkarīga no lēnas elpošanas, savukārt ātra vai neregulāra
elpošana pavada tādus kaitīgus emocionālus stāvokļus kā
bailes, nevaldāma seksuālā vēlme un dusmas. Pērtiķis elpo
ar ātrumu 32 reizes minūtē, salīdzinot ar tikai 18 reizēm
minūtē, ko sasniedz cilvēks. Ziloņiem, bruņurupučiem,
čūskām un citiem dzīvniekiem, kas pazīstami ar savu
ilgmūžību, ir ievērojami lēnāks elpošanas ātrums nekā
cilvēkiem. Piemēram, milzu bruņurupucis, kas dzīvo trīssimt
.gadus, elpo tikai 4 reizes minūtē

No grāmatas: Indijas filozofija joga dzīvē
Paramhansa Jogananda: Joga autobiogrāfija
Tā kā nav iespējams sasniegt nekādus materiālus
sasniegumus

Vai arī gūt panākumus jebkurā jomā
Bez garīgās brīvības
Vai arī Dieva vadība un gudrība
Pacelsim, pirmie, pēdējie un vienmēr
Pateicības un pateicības panti Dievam
Lai pilnveidotu savu darbu
Un lai to pabeigtu pēc labākās sirdsapziņas
,Un lai mēs justu prieku par paveikto
Ar atjaunotu enerģijas un entuziasma pieplūdumu
Ar visu manu pateicību un atzinību
Visa labuma avotam
Par Viņa neskaitāmajām svētībām
Kas mūs pārņem katru dzīves dienu
Mēs bieži uzskatām šīs svētības par savām tiesībām
Lai gan miljoniem cilvēku šajā pasaulē tas ir liegts
Katru reizi, kad mēs pateicamies Dievam par Viņa
svētībām

Jo vairāk labestības un svētības mēs saņemam
Ja tu būsi pateicīgs, Es noteikti vairošu tavu [labvēlību]

{Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien}
Atcerēsimies, ka tas, kurš dzīvē ņem visu
.Tomēr fakts ir tāds, ka viņš ir tas, kurš netrāpa mērķī
Sirsnīga pateicība sniedz iekšēju mieru
Tas sniedz prieku un sirdsmieru
Mēs izjūtam Dieva tuvumu mums
Viņa rūpes par mums un līdzjūtība pret mums
Ja mēs dzīvojam šādi
Un mēs izvēlējamies šo ceļu
Mēs sasniegsim cildenu stāvokli
No gaišas, pozitīvas domāšanas
Un sajūta, ka esi tuvu Dievam
Tas ir brīnišķīgs gadījums
Tajā ir miers, prieks un atspirdzinājums
Kad dvēsele jūt šo garīgo saikni
Prieka straumes plūst viņas virzienā
Izstarojot no dievišķās klātbūtnes
Tad Dievs kļūst par visredzamāko patiesību mūsu būtībā
Mēs kļūstam spējīgāki tikt galā ar apstākļiem un jaunām
norisēm

Tādā gadījumā mīlestība kļūst par realitāti
Naids ir tīra ilūzija
Jo Dievs ir mīlestība
Nav būtiskas eksistences
Izņemot Viņu vienīgo šajā eksistencē
Sapņi un ilūzijas
Zem zemes cerību segas es ilgi gulēju
Es sapņoju, ka sēžu uz krāšņa, grezna troņa
Manu seju rotāja smaids pušķis
Bet smieklu un prieka brīži nebija ilgi
Tā vietā tie novīta un izklīda viens pēc otra
Tad es redzēju sevi ietītu nodriskātās lupatās
Un izstiepts uz skarbajiem nabadzības klintīm
Smagu grūtību un ciešanu varā
Es rūgti raudāju

Bet manas asaras ritēja
Un neviena, uz ko paskatīties vai mierināt
Pasaule gāja man pa priekšu un skatījās uz mani ar
izsmieklīgu klusumā
!Mana sirds sauca, meklējot Tavu palīdzību, ak Dievs
Un manas nemitīgās lūgšanas sasniedza jūsu dziļumus
Viņa mani beidzot pamodināja
Un ar neizmērojamu prieku es jutos drošībā tavā
klātbūtnē
Prom no mulsinošu un sarežģītu dihotomiju tvēriena
Ak, Kungs, es vēlos, lai Tu pamodinātu visu cilvēci
No smaidošu bagātības sapņu un raudošas nabadzības
!pasaules
Atbrīvo viņus, Sapņu Radītāj, no briesmīgajiem nāves
murgiem
Un atjaunojiet kopā ar viņiem mūžības apziņu
Un svētī viņus, lai viņi varētu apzināties – caur ilgstošu
– mieru

Zemes maldināšanas šausmas
!Tie nav nekas cits kā sapņi un ilūzijas
Augstākās iedvesmas
Ak, Dievišķais Radītājs
Ak, Visuma Kungs
Ak, Tu, kas pārvaldi un iekustini planētas,
zvaigznes un galaktikas,
Jūsu taisnīgā valdīšana nosaka brīvas gribas un
izvēles brīvības piešķiršanu jūsu pilsoņiem, kas
palīdzēs viņiem attīstīties un tuvoties jūsu svētajiem
principiem un ideāliem.

Tu esi mums devis mūžīgu brīvību un iesējis
mūsos universālās apziņas sēklas. Diemžēl mēs esam
ieslēguši savu universālo apziņu aiz egoisma, naida,
šaurības un akla fanātisma restēm.

**Kungs, palīdzi mums ar savu silto mīlestību un
brālīgo sapratni izkausēt visas mākslīgās, ledainās
barjeras un šķēršļus starp mums un citiem.**

**Palīdzi mums saglabāt modru sirdsapziņu un
veselo saprātu paškontrolē un taisni staigāt pa dzīves
ceļiem**

**Un svētī mūs vairot mūsu garīgo bagātību un
mūsu empātisko līdzjūtību, paplašinot mūsu
nacionālās mīlestības loku, iekļaujot tajā visus zemes
iedzīvotājus neatkarīgi no ādas krāsas, klases,
dzimuma un ticības.**

**Ak, Visuma Kungs, cienīsim un lolosim visu
brīvībā dzimušo cilvēku neatkarību.**

**Un svētī mūs, lai mēs varētu veidot vienotu
pasauli un ievēlēt tevi par mūsu garīgo vadītāju uz
mūžu**

No dvēseles dziļumiem

Ak, Kungs, lai manu ilgošanos ogles kvēlo

Tava svētā klātbūtne ir vienmēr klātesoša

Esmu uzcēlis templi savām ilgām

Katrā manā idejā

Vai jūs, lūdzu, varētu mani apciemot?

Un tu sēdēji manas mīlestības tronī pret tevi?!

Lai manas domas seko jūsu gudrajai vadībai

Lai tu esi lielākais prieks manā dzīvē

No Dieva apceres un pārdomu vārtiem

Es ieiešu Ilgtspējīgā Miera Templī

**Šodien es iedegšu zaru saišķi, kas simbolizēs
raizes un bailes.**

Lai apgaismotu Dieva templi manā dvēselē

Es meklēšu Dievu savas dvēseles vientulībā

**Un es dedzīgi lūgšu, līdz mana sirds pukstēs
mīlestībā pret viņu**

Un es jūtu Viņa atbildi uz manām lūgšanām

**Ak, ja vien manas dzīves dzirksts varētu
sajaukties ar Dieva sauli**

**Un tas mirdz visās acīs, kas mīl labestību
Es apkaisīšu karu saplosīto pasauli
Ar miera un mīlestības domām
Es ieiešu dievišķajā svētnīcā
Un es pieskaros kosmiskajai apziņai
Caur kontemplācijas prieku un dievišķo mīlestību
Dievišķā aizsardzība mani ieskauj vienmēr un
mūžīgi**

**Un Dieva gaisma mani pavada un kliecē tumsu ap
mani**

**Kamēr vien staigāšu Viņa vadošajā gaismā,
nepaklupšu**

**Es nenovirzīšos no pareizā ceļa
Dzīvas emocijas
Ak, Esības Gars un Visumu Valdniek
Tu esi aiz mana skatiena, caur kuru es redzu tavu
šķietamo skaistumu**

**Un aiz auss, ar kuru klausos zemes skaņu
sajaukumu**

**Tu esi aiz mana pieskāriena, ar kuru es jūtu lietas
tavā zemes pasaulē,**

**Un aiz dabas plīvura, kas slēpj tavu skaisto seju
Es redzu tevi ziedu mierinošajā skatienā
Un es tevi garšoju barojoša ēdiena garšā
Es sajūtu tavu dievišķo būtību un tavu mūžīgo
saldumu**

**Visās labajās lietās un brīnumos, kas pastāv
Es lūdzu Tevi, Kungs, un Tu esi aiz manas trīcošās
balss**

**Un aiz mana prāta, ar kuru es lūdzu
Tu esi pāri manām dziļākajām jūtām
Ārpus manām svētajām domām un centieniem un
manām ilgām pēc tevis**

Tu esi ārpus manām pārdomām un ārpus manas maigās mīlestības!

**Ak, ja vien tu iznirtu no cilvēcisko emociju plīvura
Un elpu aizraujošā dabas ainava**

**Atver manas garīgās acis, lai es varētu Tevi
redzēt tieši tādu, kāds Tu esi!**

Dzīve bez Dieva ir nepilnīga

**Kad mēs sazināmies ar Dievu, intuitīva izpratne
mūs iedvesmos un vadīs visā, ko darām.**

**Mums apzināti jāpiemīt šim svētīgajam spēkam.
Šis spēks ir mūsos; mums tas vienkārši jāatklāj.**

**Jūs atklāsi, ka šis spēks darbojas it visā, lai
uzlabotu jūsu apstākļus un atvieglotu jums dzīvi. Kad
jūs savienosieties ar šo spēku, jūsu labsajūta pulsēs
ar kosmisko enerģiju, un jūsu domas kļūs
izsmalcinātākas, koncentrētākas, asākas un
caururbjošākas. Jūs sapratīsiet, ka jūsu dvēseles ir
trauki Dieva dzīvajai patiesībai un Viņa
neizsmejamajai gudrībai.**

**Dievs ir veselības, labklājības, gudrības un
mūžīga prieka avots. Kad mēs savienojamies ar Viņu,
mūsu dzīve kļūst pilnīga un piepildīta.**

**Dzīve bez Dieva ir nepilnīga. Mums jādomā par to
augstāko spēku, kas dod mums dzīvību, enerģiju un
gudrību.**

**Mums jālūdz, lai šī patiesība ieplūstu mūsu
prātos, šis spēks — mūsu ķermeņos un šis
nebeidzamais prieks — mūsu dvēselēs.**

**Aiz aizvērtu acu tumsas slēpjas Visuma
brīnumainie spēki, un visas labās dvēseles un cēlie
gari**

Un dvēseles sfēru bezgalīgais plašums

**Ja jūs pārdomāsi, jūs sapratīsiet absolūto
patiesību un redzēsiet tās brīnumaino darbu savā
dzīvē un visā, kas ir brīnišķīgs un krāšņs radībā.**

**Pa ilgošanās takām
Dievs mani sauc
Caur atvērtām dvēselēm
Un laipnas sirdis pulsē mīlestībā
Un tas ir pilns ar ticību
Katrs labais darbs, ko paveicis mācekļis
Viņa apziņa ir par vienu soli tuvāka
No kosmiskās apziņas sliekšņa
Ļauj man iet iekšā, Kungs
Lai redzētu tavu dievišķo skaistumu
Un esmu svētīts redzēt tavas starojošās gaismas
Ja manu dzīvi vada Tava dievišķā gudrība
Tāpēc mani centieni noteikti vainagosies
panākumiem
Es nenomaldīšos
Svētī mani, Kungs, lai mana redze būtu skaidra
Mana dvēsele ir attīrīta
Tad viņš ieraudzīja pārliecības sauli
Un es priecājos zināt patiesību
Šodien es aizmirsīšu savas pagātnes grūtības
Es stāšies pretī tagadnei un nākotnei
Ar drosmi un pārliecību, ar Visvarenā palīdzību
Es uzlādēšu savu ķermeni ar kosmisko enerģiju
Un es apmazgāju savu būtību ar dievišķās apziņas
dziedinošo gaismu
Kā kosmisks miglājs
Miers piepilda manu apziņu
Un viņš juta Dieva bezgalīgo klātbūtni
Ak, Kungs, apgaismo manu atziņu
Piepildi manu mentālo trauku
Ar izpratni un zināšanām
Lai tavas mīlestības gaisma spīd
Uz manas dzīves takām
Zilo salu arhipelāgā**

No sava balkona es skatījos uz rietumiem un iztēles spārnos pacēlos līdz tālā horizonta krastiem. Pa labi un pa kreisi es redzēju divas kalnu grēdas, kas drīz vien ieguva noslēpumainu violetu nokrāsu.

Kad es atkal paskatījos, neredzama roka tos bija ietinusi dziļi zilā plīvurā. Aiz manis, krēslā peldoties, atradās Gvadalaharas pilsēta. Austrumu debesis tagad bija iekrāsotas maigi rozā krāsā. Raugoties uz priekšu, manas acis ieraudzīja maģisku pilsētu ar zilām salām, kas peldēja zelta ezerā.

Šajā maģisko zilo salu arhipelāgā pacēlās milzīgs zila kaļķakmens kalns, ko ieskauj pelēkbalti vulkāniskie mākoņi, kas izšļāca ugunīgas sarkanzelta lavas geizerus, kas slīpi kā varavīksne krita pretī mierīgajam ezeram. Intensīvas zeltainas liesmas apņēma zilās salas kvēlojošos gaismas oreolos.

Zilā virsotne un tās ugunīgā kronis kā dvīņi atspoguļojās klusā, zeltainā ezera virsmā. Un tālāk pa labi mirdzēja mazs, mierīgs ezers, pieglaudies vienas no zilajām salām krūtīm kā pilnmēness, peldot starp mākoņu viļņiem.

Es ilgi klejoju saulrieta un mirāžām līdzīgu mākoņu pilsētā, peldot pa ezera virsmu ar tā maigo zeltaino gaismu. Un cik krāšņi bija tie zeltainie ūdeņi, kas bija pilni ar sarkaniem ledus puduriņiem, izkaisīti visos virzienos līdz mūžības malai.

Es domāju, ka gaismas būtnes ir labas dvēseles uz šīs zemes, un pēc tam, kad tās veiksmīgi izturējušas visus dzīves pārbaudījumus, viņām tika ļauts izklaidēties un īstenot savus sapņus, kā vien viņas vēlējās.

Katru dienu saulrietā šīs būtnes pastiprināja savus debesu sapņus ēteriskās pilsētās, ko ieskauj jūras un zelta ezeri.

**Tur un aiz bēdu tvēriena un ārpus šīs zemes
pasaules slazdiem ar visām tās tragēdijām un sāpēm**

**Tur, ārpus traucēkliem, šīs būtnes elpoja sarkanas
gaismas, dzēra oranžus starus, attālinājās, tuvojās,
klejoja un peldēja starp daudzkrāsainām gaismām.**

**Šeit šīs būtnes acumirkli īstenotu savus sapņus
un iemiesotu savas fantāzijas, kā vien vēlētos, un tad
pēc savas gribas izzustu un pazustu.**

**Šeit viņa baudīja apmierinājuma un gandarījuma
dārgumus un dāsni piepildīja visu to cilvēku sapņus,
kas viņu apmeklēja viņas brīnumainajā, maģiskajā
pasaulē.**

**Šeit viņai nebija jāgaida un jāvēlas kā cilvēkiem,
lai viņas sapņi piepildītos un viņas vēlmes tiktu
piepildītas, bet viņa sapņoja, kā vēlējās, un sasniedza
visus šos sapņus un vēlmes pēc savas gribas.**

**Tā saulrieta pilsēta Sapņu salās bija viens no
maniem sapņiem, kas kavējās zemapziņas krokās, un
šodien tas ir piepildījies visādā ziņā!**

**Patiesi, esmu ieraudzījis savas dvēseles apslēptos
dārgumus un mantas, un to gaisma mani ir pārņēmusi
un to spožums mani ir apžilbinājis!**

**Paramehansiat: Dievišķās ekstāzes spektri
Pazemība, Kungs, ir drošākais ceļš
Lai saņemtu Tavas dievišķās žēlastības lietu
Es paļaušos uz jūsu dievišķo taisnīgumu un
patiesības principiem**

**Apzinoties, ka jūs atbildat uz mīlestības
aicinājumu un sirds ilgām**

Ciešā sadarbībā ar jūsu kopējo gribu

Un ar manu absolūto ticību tev

Es pieņemšu tavu palīdzību un jutišos tev tuvs

Šodien es izpildīšu savu pienākumu pret tevi

Tāpat kā es pildu savus pienākumus pret pasauli

Ak, vismīlākais

**Tu esi ēteriskā atbalss, kas atbalsojas siržu
svētnīcās**

**Un tu esi jūtu balss, ko ausis nespēj uztvert
Būt svētītam ar tavu mīlestību ir neizmērojami
labāk**

**No visiem pasaulīgajiem apsvērumiem
Un visas zemes godības
Ar manu absolūto ticību tev
Es redzu, kā slimības ēnas izgaist un pazūd bez
atgriešanās**

**Es redzēšu Tevi, Kungs, no dabas logiem un miera
durvīm**

**Apber mūs ar savām svētībām
Un iegremdējiet mūs Savas kosmiskās enerģijas
viļņos**

**Turiet egoismu tālāk no mums
Kas neļauj dvēselēm tuvoties
Un viņu tikšanās balstījās uz labestības un
gaismas mīlestību**

**Ļaujiet man aplaistīt manu lūgšanu ziedus
Ar domu par Tevi un meditācijas par Tevi
ūdeņiem, ak mans Dievs**

**Lai varētu uzdīgt jauni, krāšņi ziedi
No iedvesmas, miera un laimes**

**Vienīgais veids, kā izvairīties no pārkāpumiem, ir
attīstīt veselo saprātu, lai atpazītu pārkāpumus un
apņemtus tos nedarīt.**

**Viena nepareiza cīņa pret otru nerada pareizu.
Nezināšana ir cilvēces patiesais ienaidnieks, un tā ir
jāizdzen no šīs pasaules. Mums šajā pasaulē ir viss
nepieciešamais, lai iestātos labklājības, laimes un
pilnīga taisnīguma laikmets.**

**Vienīgais šķērslis ir cilvēka egoisms, kas padara
to neiespējamu. Briesmīgas un nepamatotas ciešanas**

rada cilvēka egoisms un savtīgu interešu īstenošana, neņemot vērā citus.

Nauda, ko varētu izmantot, lai pabarotu un apgērbtu trūcīgos, tā vietā tiek izmantota iznīcināšanai un postīšanai. Šis savtīgums, kas radies no nezināšanas, ir globālo problēmu pamatcēlonis.

Ikviens domā, ka rīkojas pareizi, bet, tiecoties tikai pēc saviem personīgajiem mērķiem, viņš iedarbina karmisko cēloņu un seku likumu, kas neizbēgami iznīcinās gan viņa paša, gan citu laimi.

Jo vairāk esmu liecinieks pasaules tragēdijām, ko izraisījusi cilvēku nezināšana, jo vairāk saprotu, ka laime nebūs ilga, pat ja ielas būs bruģētas ar zeltu.

Laime slēpjas citu cilvēku darišanā laimīgiem, un, ja visi to darītu, visi būtu laimīgi.

Un ikviens saņemtu savu daļu no zemes labumiem

Tā kā mēs ieradāmies šajā pasaulē no nezināmas vietas, mums ir dabiski brīnīties par dzīves izcelsmi un mērķi.

Mēs dzirdam un lasām par šīs pasaules radītāju, bet nezinām, kā ar viņu sazināties. Mēs tikai zinām, ka viss Visums pasludina viņa dievišķā prāta esamību.

Tāpat kā maza pulksteņa mazās un precīzās detaļas un ierīces liek mums apbrīnot pulksteņmeistaru, un tāpat kā rūpnīcas lielās un sarežģītās iekārtas mūs pārsteidz un iespaido par savu izgudrotāju, tā arī, redzot dabas brīnumus, mūs pārsteidz aiz tiem slēpjošais intelekts un mēs jautājam: "Kas ziedam piešķīra spilgtu, pret sauli vērstu formu? No kurienes radās tā smarža un skaistums? Un kā tā ziedlapiņas tika veidotas ar tik ārkārtīgu precizitāti un nokrāsotas tik brīnišķīgās, priecīgās krāsās?"

Naktī zvaigznes un mēness, izklīdējot savu sudrabaino gaismu ap mums, iedvesmo mūs

pārdomāt apziņu, kas vada šos debess ķermeņus plašumos. Mēness maigā gaisma nav pietiekama ikdienas aktivitātēm, tāpēc gudrs un maigs prāts iesaka atpūsties naktī. Tad uzlec saule, tās spožā gaisma ļauj mums skaidri un mierīgi redzēt apkārtējo pasauli, un mēs uzņemamies savu vajadzību apmierināšanu.

Ir divi veidi, kā apmierināt savas vajadzības: fiziskais ceļš un garīgais ceļš. Piemēram, kad mūsu veselība pasliktinās, mēs varam doties pie ārsta, lai saņemtu ārstēšanu. Bet pienāk brīdis, kad ne ārsts, ne kāds cits vairs nevar palīdzēt, un mēs vēršamies pie otrā ceļa; pie garīgā spēka, kas radīja mūsu ķermeni, prātu un garu.

Materiālā vara ir ierobežota, un, kad mēs kļūdāmies, mēs vēršamies pie Dieva neierobežotās varas. Tas attiecas arī uz mūsu finansiālajām vajadzībām. Kad mēs darām visu iespējamo un joprojām nesaņemam pietiekami, mēs vēršamies pie šī spēka.

Ikviens domā, ka tieši viņa problēmas ir vissliktākās. Daži cilvēki izjūt lielāku spiedienu nekā citi, jo viņu izturība ir vāja. Cilvēku garīgā spēka atšķirību dēļ viņi patērē atšķirīgu enerģijas daudzumu. Ja kāds saskaras ar milzīgām grūtībām un viņa prāts ir vājš, viņš tās nespēs pārvarēt. Tie, kuriem ir spēcīgs prāts, var pārvarēt savas grūtības, nojaucot barjeras un satricinot savus pamatus. Tomēr pat visspēcīgākie cilvēki dažreiz saskaras ar neveiksmēm. Kad mēs saskaramies ar milzīgām fiziskām, intelektuālām un garīgām nepatīkšanām un grūtībām, mēs saprotam, cik ierobežots ir dzīvības spēks šajā materiālajā pasaulē.

Mūsu centieniem jābūt vērstiem ne tikai uz labas veselības un materiālās drošības sasniegšanu, bet arī uz dzīves jēgas meklēšanu.

Kāda ir dzīves jēga? Kad grūtības mūs pārņem, mēs vispirms vēršamies pie apkārtējās vides, mēģinot veikt visas iespējamās materiālās korekcijas, kas, mūsaprāt, sniegs atvieglojumu. Bet, kad nonākam strupceļā un sakām: "Visi mani mēģinājumi ir cietuši neveiksmi, ko vēl es varu darīt?", mēs sākam nopietni apsvērt efektīva risinājuma atrašanu savai problēmai. Un, kad mūsu domāšana kļūst pietiekami dziļa, mēs atrodam atbildi sevī. Šī ir atbildētas lūgšanas forma.

**Manas dvēseles klusumā
Ļaujiet man Tevi satikt, Kungs!
Pārņem mani un ļauj man sajust tavu mūžīgo
klātbūtni**

**Manī un ap mani
Savu domu vientulībā es ilgojos dzirdēt tavu balsi
Turiet skaļās zemes skaņas prom no manis
Slēpts manā atmiņā
Es gribētu dzirdēt tavu mierīgo, nomierinošo balsi
Un dziedātājs vienmēr ir manas dvēseles mierā
Mans Dievs, kur Tu esi visuresošs
Jums jābūt klāt
Dziļi manā būtībā un sirdsapziņā
Palīdzi man parādīt kaut nelielu daļu
No apslēptajiem dārgumiem manā garīgajā
raktuvē!**

**Ak, starojošā gaisma
Mana sirds ir nomodā
Mana garīgā veselība
Piepildi manu garīgo templi ar savu godību
Ak, mūžīgā Ziemeļzvaigzne!
Lai kur es klejoju un lai kā es pagriezos**

**Mana prāta magnētiskā kompasa adata turpina
rādīt tevis virzienā**

Vai tevi skārušas nelaimes vēji

Vai grūtību un nelaimju lietus pārņemts

Tomēr manu prātu vadīja

Lai vienmēr pagrieztos pret tevi

Mans mīlais putns, vicinot spārnus

Apjukuma mākoņu vidū

un apjukuma vētras

Viņš noteikti atradīs ceļu pie tevis

Senatnē

Ētera sirdī

Kad mēs radāmies kā gari

Mēs visi aizmigām

Zem dievišķās mīlestības segas

Un kad Dievs mūs pamodināja

Mēs aizbraucām no viņa

Kā stāstā par pazudušo dēlu

**Esam aizmirsuši dievišķo radniecības saikni starp
mums**

Mēs kļuvām viens otram svešinieki

Un tā kā mēs esam pametuši savas debesu mājas

Mēs esam kļuvuši šajā pasaulē

Ceļotāji, kas šķērso zemes nostūrus

Mēs ejam likteņa ceļus

Mēs esam aizgājuši par tālu

**Mēs esam pārcēlušies tālu prom no savām
sākotnējām mājām**

Tomēr laiku pa laikam

Dažas vietas, pieredzes un sejas mūs atmodina

Apraktas atmiņas un dziļas iekšējas sajūtas

Viņa mums čukst

Mums ir sajūta, ka visu piedzīvojam no jauna

Lietas, ko mēs jau zinājām

Mēs tiekamies un sazināmies ar mīļajiem

**Mēs bijām viņiem tuvu
Tālā pagātnē
Ak, Visumu Radītājs
Tava gaisma spīd dižciltīgajos
Lai viņu dievišķās zināšanas iedvesmo mūsu
izpratni**

**Ļauj mums saprast, ka tu esi galvenais mērķis
Ko mēs cenšamies sasniegt
Lielākā ambīcija
Kuru mēs tiecamies sasniegt
Atsvaidzini mūs ar savas klātbūtnes smaržīgajām
vēsmām**

**Piepildi mūs ar ilgošanos pēc Tavas godības
klātbūtnes**

**Lai mūsu būtību baro Tava dievišķā gudrība
Ļauj mums sajust tavu svēto gaismu
Tas caurstrāvo visus mūsu dzīves aspektus
Un tas stiprina mūsu apņēmību
Un kļiedē mūsu tumsu
Un lai miers mūs apņem
un optimisms
Un vēlme darīt labus darbus
Starp princi un apgaismoto vientuļnieku
Reiz kāds tirānisks princis devās medību
braucienā kopā ar saviem kalpiem un pavadoniem,
pilnībā ekipējušies un bruņojušies. Viņi devās dziļi
mežā, pūšot ragus un sitot bungas.**

**Pēc dažu putnu, briežu un mežonīgu tīgeru
medībām princis un viņa svīta saprata, ka ir
apmaldījušies.**

**Viņiem bija daudz pārtikas, bet nebija ūdens.
Neskatoties uz nenogurstošo ūdens meklēšanu mežā,
viņi to neatrada. Viņiem nebija patvēruma no
mežonīgo nakts zvēru uzbrukumiem, jo tumsa strauji
tuvojās.**

Saule pazuda no redzesloka, un princis, kurš vadīja karavānu, nonāca pie vecas, nolaistas būdas. Nokāpis no zirga, viņš atvēra neaizslēgtas durvis un iegāja būdā. Viss iekšā bija tumšs, izņemot gaismas mirdzumu vienā no stūriem, un viņš izmisumā nodomāja: "Pat būda ir pamesta."

Bet cerības vadīts, viņš iesaucās: "Miers, vai te kāds ir?"

Par lielu pārsteigumu viņš dzirdēja mierīgu balsi, kas viņam mierīgi atbildēja: "Jā, es esmu šeit. Vai jūs meklējat ūdeni?"

Princis brīdi skatījās tumsā, līdz ieraudzīja cilvēka spoku un bija pārsteigts, ka vīrietis zināja viņa domas vēl pirms viņš viņu satika vai atpazīna.

Princis jautāja savam saimniekam: "Kas jūs esat?" Saimnieks atbildēja: "Nabaga askēts, Dievam veltīts."

Vientuļnieks aizdedzināja lampu, un princis pasauca savu svītu, un viņi izjuta lielu prieku, atrodot ūdeni un augļus šajā nomaļajā mežā.

Princis jautāja vientuļniekam: "Vai tu nebaidies no tīģeriem un čūskām?"

Vientuļnieks šeihs atbildēja: "Protams, nē, tīģeri ir mani mājas kaķi, un čūskas man ir mierīgas. Mēs esam draugi, kas vienmēr gozējas Dieva mīlestības saulē, kas apspīd visu šajā eksistencē."

Kad princis vērīgāk ieskatījās vientuļniekā, viņu pārņēma šausmas, ieraugot no vientuļnieka kakla karājamies kobru pāri. Kad viņš pietuvojās, lai apstiprinātu redzēto, čūskas šņāca un locījās, vicinot galvas, jo tās juta bailu trīci un atriebības kāri, kas slēpjas prinča sirdī.

Turklāt tajā brīdī viens no meža tīģeriem iegāja būdā un klusi apgūlās pie vientuļnieka kājām. Pēc tam, kad Dieva vīrs to nomierināja un paglaudīja tā galvu, tīģeris klusi aizgāja, virzoties uz meža sirdi.

Augstprātīgais princis nodomāja: "Šim vecajam vīram jābūt taisnīgam un labsirdīgam, jo viņš mūs pasargāja no savvaļas dzīvniekiem un nāvējošām slāpēm. Kā atlīdzību par viņa darbu es viņu padarišu bagātu." Tad viņš uzrunāja vientuļnieku, sacīdams:

"Ak, Šeih, tava seja mirdz ar laipnību un sirsnību, un es novērtēju visu, ko esi darījis manā un manas svītas labā. Tāpēc es vēlos tev uzticēt noslēpumu, ar kuru tu kļūsi bagāts un pārticīgs. Šo noslēpumu es atklāju pirmo reizi un tikai tev."

Tiklīdz viņš bija izteicis šos vārdus, princis izņēma no apmetņa apakšas akmeni un turpināja runāt, sacīdams:

"Es vēlos tev uzticēt šo ģimenes dārgumu. Tas ir Filozofu akmens, un varbūt tu kļūsi bagāts, to izmantojot. Šis akmens rada zeltu, un to manam tēvam uzdāvināja viens no dižajiem alķīmiķiem. Tam piemīt spēja visu, kam tas pieskaras, pārvērst tīrā zeltā. Tu vari izmantot šo akmeni veselu gadu un pārvērst akmeņus zeltā, pēc tam tos pārdot, lai nopirktu sev zelta pili. Es atgriezīšos pie tevis pēc gada, lai tevi apciemotu un atgūtu savu akmeni, kuru es uzskatu par dārgāku par savu dzīvību."

Vientuļnieks nevēlējās uzņemties šo atbildību, bet, paklausot prinča neatlaidīgajiem aicinājumiem, piekrita paturēt filozofa akmeni. Princis redzēja, kā vientuļnieks neuzmanīgi nolika akmeni sev zem jostas (kur cilvēki mēdza glabāt naudu, baidoties no kabatzagliem!), un tad princis devās tālāk.

Gadu vēlāk princis atgriezās ar savu svītu, cerot nolaistās būdas vietā ieraudzīt krāšņu pili. Taču viņš bija vīlies, redzot, ka būda joprojām stāv un ir vēl sliktākā stāvoklī nekā iepriekš. Tāpēc viņš nokāpa no zirga, atvēra durvis un skaļā balsī sauca: "Vai tu vēl esi dzīvs, vientuļniek?"

Vientuļnieks atbildēja spēcīgā un dziļā balsī: "Jā, slava Dievam, ak, Princi, laipni lūgts manās pazemīgajās mājās!"

Tūlīt un bez ierunām princis iekliedzās: "Kas ar tevi notiek, cilvēk? Ko tu izdarīji ar filozofa akmeni, ko es tev atstāju? Kāpēc tu to neizmantoji, lai kļūtu bagāts?"

Vientuļnieks mirkli padomāja un tad atbildēja: "Kas tas par filozofu akmeni, par ko tu runā, un ko tu ar to domā, sakot, ka man vajadzētu kļūt bagātam? Patiesībā es negribu būt bagātāks, nekā esmu."

Princi pārņēma panika, domādams, ka vecais vientuļnieks ir pazaudējis savu akmeni vienaldzības dēļ pret to, un viņš lūdzošā balsī teica: "Es domāju nenovērtējamo filozofa akmeni, ko tu pirms gada esi ielicis zem jostas? [Edij, ar tavu jostu], pastāsti man, ko tu ar to izdarīji?"

Vientuļnieks atbildēja: "Tieši tā, tieši tagad es atceros tavu dārgo akmeni." Kādu dienu, kad devos peldēties upē, es biju dziļās domās par Dievu, un man šķiet, ka akmens izslīdēja no manām drēbēm un ūdens to aprija. Lai tev klājas labi!"

Princis skaļā balsī iesaucās: "Ak, mans neaizvietojamais zaudējums! Esmu visu zaudējis!" un gandrīz nogība no tīra pārsteiguma. Vientuļnieks uzšļakstīja viņam sejā aukstu ūdeni un atdzīvināja viņu, kamēr prinča rokaspuiši tuvojās šeiham, viņu acis liesmojot ļaunprātībā, cenšoties viņam nodarīt pāri. Bet vientuļnieks iesmējās un teica: "Ak, Jūsu Augstība, tik augsta ranga, es nezināju, ka jūs sacelsiet tādu traci akmens dēļ! Nāciet man līdzī uz upi, un es meklēšu jūsu akmeni un centīšos to atrast."

Princis atbildēja: "Vai esi prātu zaudējis? Vai tagad vēlies meklēt akmeni, kas pirms gada nokrita no tevis un ko aiznesa straume?"

Bet vientuļnieks nepievērsa uzmanību viņa vārdiem un uz viņu kļiedza: "Mazais princ, nav nepieciešams viss šis satraukums. Pagaidiet, kamēr mēs meklēsim akmeni upē. Nāciet visi man līdzī."

It kā burvestības vadīti, princis un viņa svīta atsaucās uz vientuļnieka caurspīdīgo magnētismu un klusībā sekoja viņam līdz upei. Tur vientuļnieks lūdza princi izņemt no kabatas kabatlakatiņu, satvert to aiz četriem stūriem un iemērt upē, lūdzot šādi:

"Ak, Prinču Princi, Karaļu Karali un visu Filozofu Akmeņu Radītāj, atdod man manu akmeni."

Tiklīdz princis to bija izdarījis un izcēlis kabatlakatiņu no ūdens, viņš bija pārsteigts, neticīgi redzot vairāk nekā divdesmit filozofa akmeņus, kas pēc īpašībām bija identiski sākotnējam, kuru viņš bija pazaudējis. Pārbaudījis katru no tiem, viņš atklāja, ka katrs no tiem var pārvērst parastos pludmales akmeņus zeltā. Tad princis sasēja akmeņus kabatlakatiņā un iemeta saišķi upē.

Vientuļnieks un viņa svīta viņam uzsauca: "Kāpēc tu tā izdarīji?" Bet princis paskatījās uz Dieva vīru, cienpilni paklanījās viņa priekšā un teica:

"Kungs, es vēlos to pašu, kas jums ir — to, kurš akmeņus, kas padara zeltu, uzskata par bezvērtīgiem oļiem."

Un tā princis pameta savu zemes valstību, lai no gudrā vecā vīra mācītos, kā iegūt gara valstību, kas nav ietverta telpā un nav pakļauta iznīcināšanai.

Stāsta morāle ir tāda, ka zemes bagātība, lai cik vērtīga tā nešķistu, ir īslaicīga un tā jāatstāj šajā pazemīgajā pasaulē, kad ķermenis kļūst par aukstu, nedzīvu līķi.

Tā vietā, lai izmantotu filozofa akmeni, kas šeit simbolizē spēju uzkrāt tikai īslaicīgu bagātību, mums vajadzētu līdzināties askētam, kurš savu laiku un spējas ir veltījis neizsmeļamas un nemirstīgas dievišķās bagātības iegūšanai.

Ikviens, kas iepazīs Dievu, iegūs bagātību, kas pārsniedz sapņus, un, ja nepieciešams, atteiksies no materiālajām vērtībām kā no akmeņiem, cerībā iegūt garīgu bagātību un baudīt patiesu bagātību.

**Mūsu attiecībās ar citiem
Ir ļoti svarīgi atpazīt un novērtēt
Atšķirīgas iezīmes un cēlas īpašības
Ko viņi atvasināja no savas pieredzes
Un viņi to veidoja no savas būtības
Ja mēs pētītu cilvēkus ar atvērtu prātu
Mēs varēsim tos saprast un ērti ar tiem tikt galā
Mēs arī varēsim nekavējoties
Zinot cilvēka, ar kuru mēs darām, būtību
Nerunā ar filozofu par zirgu skriešanās sacīkstēm
Nestrīdies ar zinātnieku par mājas organizāciju
Es zinu, kas cilvēku interesē un kas piesaista viņa uzmanību.**

**Un viņš viņam pastāstīja par šo tēmu
Ne obligāti par lietām, kas tevi interesē
Ja vēlamies saprast citus
Mums vajadzētu izvairīties no viņu kritizēšanas un nosodīšanas**

Tā vietā mums vajadzētu ieskatīties savas spriestspējas spogulī

**Lai noskaidrotu, kas ir jālabo un jāuzlabo?
Tas psiholoģiskais spogulis ir pavisam citāds
Par pazīstamo spoguli, kurā mēs skatāmies katru rītu**

**Katru dienu es ieskatos tajā pašspogulī
Ja atrodu kaut ko, kas man nepatīk**

**Es vainoju sevi un cenšos to labot
Tādā veidā cilvēks redz savu tēlu
Atspoguļots savā patiesajā veidolā viņa dvēseles
spoguļi**

**Un tas progresē dienu no dienas
Ceļā uz laimi un sirdsmieru
Lai Dievs jūs svētī
Miers lai ir ar tevi**

**Ilgu tīkls
Te nu es esmu, metot savu ilgošanās tīklu
Manu domu plašajā jūrā
Tu bieži esi man izglābies, ak, dārgais dievišķais
medījums!**

**Tomēr es turpinu ienirt miera dzīlēs
Un bez mitas es metu savas mīlestības tīklus pret
tevi vienu pēc otra**

**Man kādu dienu tevi jānoķer savu bezgalīgo
ilgošanās pēc tevis tīklā**

**Es šo savas mīlestības tīklu metu visur
Virs dzīves nemierīgajiem viļņiem
Un par mirdzošajām zvaigznēm
Un labu dvēseļu dziļumos
Viss, ko zinu, ir tas, ka esmu mednieks
Un es turpināšu mēģināt tevi noķert
Ak, vismīlākā vēlēšanās un lielākais dārgums
pasaulē!**

**Es lūdzu Viņu noraut neziņas plīvurus un kļiedēt
ilūziju tumsu, un būt par lielāko mērķi jūsu dzīvē un
spēcīgāko ilgošanos jūsu vēlmju tronī, un palīdzēt
jums pārveidot letargiju un atlikšanu par garīgu
aktivitāti, kas pulsē ar prieku, atjaunotni un
entuziasmu. Es lūdzu Viņu dot jums dzert no dievišķās
mīlestības vīna, līdz jūs apreibināsi, un apmeklēt jūs
ar svētu apmeklējumu, kurā ir mierinājums, un**

**mazgāt jūsu sirdi ar mīlestības un pateicības
ūdeņiem, un iedegt jūsu būtībā pārlicības lampas, un
izkausēt jūsu sapņus Viņa svētītās jūras realitātē, un
lai jūs Viņā atrastu apmierinājumu un gandarījumu,
lai miers mājotu jūsu dvēselē un debesu svētības
varētu nonākt pār jums.**

**Mierīgums nozīmē domu nomierināšanu
Nomierina ķermeni un kontrolē tā vajadzības
Ikviens, kurš to spēs izdarīt, piedzīvos
atsvaidzinošu mieru**

**Viņš jutīs cildenus viļņus un iespaidus no
izsmalcinātām pasaulēm**

**Un kurš tad dziļāk iedziļinās klusumā,
Viņš atklās Dieva valstību sevī
Kamēr cilvēks iet pa ceļu
Katrs viņa laika mirklis ir ļoti vērtīgs
Mēs esam šeit, uz šīs zemes (ejas mājas), uz īsu
brīdi.**

**Viss ir pārejošs, bet Dieva sajūta ir paliekoša
Nekas to nevar izdzēst no sirds un dvēseles
Mēs nedrīkstam ļaut šīs pasaules kārdinājumiem
mūs ietekmēt**

**Novēršot mūs prom no mūsu lielākā mērķa un
augstākā mērķa: Dieva**

**Iepazīt Dievu ir iespējams
Mums jāatrod Visumu valdnieks
No kura gaismas zvaigznes mirdz
Un Viņa spēkā sirdis pukst
Mums viņš jāmeklē Klusuma templī
Kad mēs piesaucam Dievu ar ilgošanos un
ilgošanos**

**Un kad mēs domājam par viņu ar dedzīgām ilgām
Mēs viņu atradīsim
Es nerunāju par nezināmu dievu
Drīzāk tas ir par Kungu, kuru esmu iepazinis**

**Un man tā ir taisnība
Tas ir reālāks par visām fiziskajām lietām
Tā ir dievišķā jūra, kas uztur un uztur mūsu
cilvēciskās dzīves viļņus**

Mēs varam iztikt bez visa

Izņemot Dievu

**{Tik cildināts ir Dievs, Suverēns, Patiesība}
(Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie redzēs Dievu)**

**Cilvēkam ir dabiski just vajadzību mīlēt un tikt
mīlētam, taču šīs sirds ilgas galu galā ir pēc šīs
mīlestības avota, kas ir Dievs.**

**Cilvēka mīlestība balstās uz daudzām cerībām,
aprēķiniem un subjektīviem apsvērumiem, tāpēc nav
garantijas par tās pastāvīgumu, jo tā ir saistīta ar
nosacījumiem.**

**Dievišķā mīlestība tomēr ir beznosacījuma,
nemainīga un ilgstoša. Ja tā pieskaras jūsu sirdij, jūs
to vienmēr atradīsit sev līdzī.**

**Visos apstākļos jūs to jutīsiet kā aizsardzības un
mierinājuma avotu, pat grūtību un ciešanu vidū.**

Ciešanu un grūtu pārbaudījumu vidū

**Ikviens var tevi pamest, bet šī svētā mīlestība tevi
nepametīs, nepievils un neatstās tevi raīžu un ilūziju
varā, jo tā ir aizsargājošs spēks un vadoša gaisma no
debesīm dzīves līkločos.**

**Kad cilvēka mīlestība tiek uzlādēta ar dievišķu
mīlestību, tā kļūst tīra un skaidra. Bet, ja jūs atdala
straumi, kas ir cilvēka mīlestība, no avota, kas ir
dievišķā mīlestība, tā pārstāj plūst un pazūd pasaules
smiltīs.**

**Kamēr vien cilvēciskā mīlestība ir saistīta ar
dievišķo mīlestību, tā mīkstina sirdi, atsvaidzina
sirdsapziņu un laista dvēseles dārzus ar dzīvības
ūdeni.**

Mīlestība: gribas stimulators

**Visu, ko daru, daru ar visu mīlestību sirdī
Ja pamēģināsi, atklāsi, ka nemaz nejūties noguris.
Jo mīlestība ir vislielākais gribas stimulators, un
gribai mīlestības ietekmē piemīt ārkārtējs spēks
paveikt lietas, kas dažiem var šķist neiespējamās.**

**Uz garīgās apziņas ceļiem
Pievilcība un pretējais dzimums
Personīgajam izskatam jābūt tīram, kārtīgam un
sakoptam**

**Nav nepareizi, ja cilvēks izskatās pievilcīgs
Kamēr vien šī pievilcība ir pakļauta labai gaumei
Bet ir nepareizi, ja cilvēks apzināti izmanto
seksuālo pievilcību.**

**Lai piesaistītu pretējo dzimumu
Vīrieša un sievietes pievilksnās cēloņam jābūt
dvēselē.**

**Tie, kuriem piemīt paškontrole
Viņi nelepojas ar to, ka ir seksa simboli
Viņiem ir lielākas iespējas piesaistīt īsto dzīves
partneri**

**Veiksmīgās laulības attiecībās
Mīlestība ir pirmajā vietā, nevis sekss
Tam vajadzētu būt ideālam un standartam
Dažās valstīs skūpstīšanās vai intīms kontakts
nenotiek.**

**Starp jauniem vīriešiem un sievietēm pirms
laulībām**

**Kad divi cilvēki jūt beznosacījuma pievilcību
viens pret otru
Viņi būtu gatavi upurēt viens otru
Patiesa mīlestība ir īsta
Tikai tad viņi kļūst tiesīgi veidot intīmas
attiecības laulībā.**

**Īpašumprātība ir bezjēdzīga
Kad viens laulātais cenšas kontrolēt otru**

**Tas ir mīlestības trūkuma pierādījums
Bet, kad viņi pauž savu mīlestību
Ar patiesu un draudzīgu interesi
Un rūpīga jūtu apsvēršana
Un patiesa vēlme darīt citus laimīgus
Mīlestība iegūst cildenu kvalitāti
Un šādās attiecībās
Mēs saņemam ieskatu dievišķajā mīlestībā
Dzīve bez izpratnes ir garīga un materiāla
pašnāvība
Svētīgi tie, kam ir sapratne
Tā ir vislielākā vajadzība garīgajā ceļā
Un uz dzīves ceļiem
Izpratne ir lukturītis
Tas apgaismo cilvēka ceļu un nes viņam
panākumus
Pirms sasniegt dzīves galveno mērķi
Viņam ir jāpiemīt šai būtiskajai un svarīgajai
spējai
Tāpēc nedrīkst pieļaut, ka pārpratumi viņu
apžilbina.
Jo tā ir garīga un fiziska pašnāvība
Izpratnei vajadzētu būt vadošajam spēkam katrā
situācijā
Lai cik grūtas pieredzes mēs piedzīvojam
Mums ir jābūt pareizai izpratnei
Dievs mums nenodara sāpes vai ļaunumu
Mēs paši esam tie, kas paši sev palīdz vai kaitē
Caur mūsu izpratni un izpratni
Vai arī mūsu neizpratne un izpratnes trūkums
Mums jālūdz Dievs, lai iegūtu sapratni
Neatkarīgi no pieredzes, kas mums tiek sniegta
Vai arī apstākļi, kuros mēs nonākam
Tikai izpratne pasargās cilvēci**

**Kad mani pārdzīvojumi kļūst intensīvāki un
nopietnāki**

**Mans pirmais mēģinājums ir atrast sapratni sevī
Es nevainoju apstākļus un nemēģinu labot citus
Bet es vispirms iešu iekšā
Es cenšos attīrīt savu garīgo cietoksni
Un atmetot visu, kas varētu aizsegt šo iekšējo
gaismu.**

**Vai arī tas neļauj dvēseles spēkiem izpausties
Vai arī tas viņai traucē izpausties
Tā ir veiksmīga dzīvošana
Bēgšana no problēmām var šķist vienkāršākais
risinājums**

**Bet cilvēks iegūst spēku, kad cīnās ar spēcīgu
pretinieku.**

**Tie, kuriem nav grūtību, neaug, un viņu apņēmība
nestiprinās.**

**Bailes izzūd, kad mums ir izpratne
Izpratne sniedz drošību un aizsardzību
Dzīvē esmu saskāries ar tik daudzām pieredzēm
Un visgrūtākā no šīm pieredzēm bija ar cilvēkiem
Viņi mani nepareizi novērtēja
Esmu redzējis cilvēkus, kurus esmu mīlējis
Cilvēki, kuriem es atdevu savu sirdi
Viņi mani pārprot un vēršas pret mani
Bet tas manī neradīja rūgtumu
Jo rūgtums aptumšo sapratni
Es neļaušu sev sāpināt
Jo citi mani pārprot
Tā vietā es cenšos
Palīdziet viņiem, ja viņi ir atsaucīgi
Sūtiet viņiem labus nodomus
Un laba vēlējumi
Kad tu sēdi klusi
Tavs prāts būs brīvs no jebkāda spiediena**

**Esi viens ar savām domām un atraujies no
pasaules un tās prasībām.**

**Izmantojiet savu prātu konstruktīvi katru mirkli
Lieliskas lietas vispirms rodas prātā**

Tāpēc es visu laiku uzturu savu prātu aktīvu

Tiklīdz rodas iespēja

**Es nekavējoties aktivizēju viņa radošās spējas, un
rezultāti nāk**

Centieties katru dienu darīt kaut ko radošu

**Lai uzlabotu savus apstākļus un kontrolētu savu
likteni**

Tā vietā, lai ļautu viņam tevi kontrolēt

Veselību var uzlabot

Vai arī labu ieradumu veidošana

Vai arī materiālo un garīgo panākumu gūšana

Rūpīgi koncentrējoties uz katru no tiem

Vienā reizē

Viss, ko es vēlējos sasniegt šajā dzīvē

Man izdevās to sasniegt

Matērija ir prāta produkts

Tāpēc prātam nav psiholoģisku ierobežojumu.

Ja jūs varat kontrolēt savu prātu

Visa pasaule pievilksies pie tevis

Es dabūju visu, ko vēlējos

Tā bija un joprojām ir mana lielākā vēlēšanās

Garīgā laime ir Dievā

**Mana vēlēšanās tika piepildīta, un es jutos
neaprakstāmi laimīgs**

**Cilvēkam nevajadzētu justies kā
neveiksmīniekam, bezcerīgam, nelaimīgam**

**Viņš var kontrolēt savu likteni, kontrolējot savas
domas**

**Dariet noderīgās un labās lietas, ko esat
iecerējuši darīt**

Viņam piemita iekšējais dizains, kas bija izšķirošs pozitīvu pārmaiņu veicināšanā.

**Jūs varēsiet mainīt savu likteni
Un uzlabojiet savus dzīves apstākļus
Lai Viņš tiek paaugstināts ar Viņa palīdzību
Es nāku kā vēsma no paradīzes
Māceklim katru dienu jāanalizē sevi
Lai noskaidrotu, vai viņš gūst panākumus, uz kuriem vēlas**

Kad mēs iemācāmies analizēt sevi bez aizspriedumiem

**Mēs varēsim iepazīt sevi un citus
Tas, kurš dzīvo šajā pasaulē ar izpratni un aiziet no tās ar apziņu**

**Viņš atradīs nemirstību
Es cenšos veidot savu mācekļu dzīves
Un virzīt savas domas uz laimes avotu un gaismas avotu**

Tāpēc es vispirms koncentrējos uz garīgo aspektu.

**Neaizmirstot par dzīves materiālo pusi
Un es vēlos, lai tie, kas vēlas iepazīt Dievu sirdī un dvēselē,**

Jo Dievu nevar iepazīt ar intelektuālu debašu palīdzību

**Vai arī klausoties skaļas, emocionālas sprediķus
Kas dvēselē rada iekšēju satraukumu
Tas, ko nesu savā dvēselē, man ir ārkārtīgi svēts
Es nevaru runāt nejauši
Es runāju tikai par to, ko esmu pārbaudījis un pārbaudījis**

**Caur sevis izzināšanu un dzīves pieredzi
Šī iemesla dēļ šīs mācības man ir patiesas
Es nemēģinu sludināt, bet gan izklāstīt šos faktus
Ko es savācu no savas personīgās pieredzes dārza**

**Es nāku kā vēsma no paradīzes
Nesot patiesības smaržu
No mūžības dārziem
Es sev neko neprasu
Mana vienīgā vēlēšanās ir tev dot
Tas debesu aromāts
Un pēc tam es pametu zemes krastus
Lai atkal atgrieztos kosmiskajā sirdī
Un to, ko es jums dodu, es vēlos, lai jūs paši
piedzīvotu**

**Caur savu saskaņu ar Dievu
Tā ir mana vienīgā vēlēšanās
Pārpilnības atslēgas
Ikviens, kurš vēlas saskaņot savas domas ar
dievišķo pārpilnību**

**Viņam jāizrauj visas trūkuma un nabadzības
nezāles no sava prāta augsnes.**

**Universālais prāts ir pilnīgs un nepazīst ne
vajadzību, ne skopumu.**

**Un ikviens, kurš vēlas harmonijā ar šo kosmisko
krātuvi,**

**Viņam jārada apziņa par pārpilnību un labklājību
Pat ja viņš nezina, no kurienes nāks nākamā
maltīte**

**Mums vajadzētu domāt par dievišķo pārpilnību kā
par atsvaidzinošu un bagātīgu lietu**

**Tas attiecas uz visiem vienādi
Ja kāds pacels krūzi, viņa krūze piepildīsies
Un, ja zem lietus ūdens novietojat lielu podu (vai
trauku)**

**Tas saņem savu pilnību kā tīrs un svētīts lietus
Kādu trauku mēs izmantojam, lai saņemtu debesu
pārpilnību?**

**Tvertnei, kuru vēlaties piepildīt, var būt defekti
un caurumi.**

**Tāpēc tas ir jāsaģatavo un jāpadara piemērots
svētītās plūsmas saņemšanai.**

Tas attiecas arī uz cilvēkiem

**Ja saprāta trauks, kas viņu paceļ debesu dārgumu
krātuvē, cieš no piemaisījumiem**

**Tas ir jālabo un jāpadara uztverīgs, lai tas varētu
absorbēt bagātīgās svētības**

Šī apziņa ir jālabo un jālabo

Atbrīvojot viņu no visām bailēm un šaubām

Skaudību un naidu šķīsti ar attīrošu ūdeni

**Miera, klusuma, sirsnības un dievišķās mīlestības
ūdeņi**

Visa pasaule atkāpjas, lai dotu ceļu

Tam cilvēkam, kurš zina savu galamērķi

Viņš dodas pretī ar meklētāja apņēmību

Pārpilnības atslēgas

Austrumu-Rietumu iekšējā kultūra

Ja jums ir spēcīgs prāts

Un viņa ieaudzināja viņā stingru apņēmību

Jūs varat kontrolēt savu likteni

**Vispirms mēģiniet pārbaudīt savu garīgo spēku
sīkumos**

**Strādāji pie tā stiprināšanas, lai tas varētu
paveikt daudz lielisku lietu jūsu labā.**

**Esmu to pieredzējis savā dzīvē un runāju ar
pārliecību.**

Spēks gūt panākumus slēpjas prātā

**Tu sapratīsi šo faktu, ja stingri turēties pie savas
pārliecības**

Pasaules šaubu un atturētāju vilšanās priekšā

**Izvēlies konkrētu hobiju vai projektu, par kuru citi
neiedomātos**

Ka jūs to varat veiksmīgi izdarīt

Turpini to darīt, līdz izdodas

Sāciet ar peticīgiem mērķiem

**Jūsu garīgās spējas pakāpeniski pieaugs
Līdz brīdim, kad spēsi sasniegt savu mērķi
Pasaule un tava ģimene tevi iedala noteiktā
kategorijās.**

**Bet strādāriet intelektuāli un neatlaidīgi
Par efektīvām pārmaiņām
Prāta spēkam nav robežu
Koncentrējieties uz šo ideju
Piepildi savu prātu ar tieksmi sasniegt mērķus
Un apņēmība veikt pozitīvu darbu
Ceļā uz savu mērķu sasniegšanu
Turpiniet virzīt savu domāšanu uz augstākiem
sasniegumiem**

**Garīgā bagātība tika sasniegta
Un viss būs bagātība un labklājība
Jūsu rīcībā un jūsu rīcībā
Mana dzīve to apliecina
Kuri ir patiesi laimīgi cilvēki?
Cilvēkiem ir jāapgūst altruisms
Lai es atrāšanos, darot laimīgus citus
Tas ir patiesss un cēls mērķis tiem, kas mīl Dievu
Lai es došana citiem ir vitāli svarīga mūsu pašu
laimei**

**Tas ir pārbaudījums, kas pilns pašapmierinātības
Daži cilvēki domā tikai par savu ģimeni un
nerūpējas par citiem**

**Citi domā tikai par sevi un nevienu citu
Bet šie ir tie, kas nebauda laimi
Nav pareizi meklēt personīgo laimi
Un ignorēt citu cilvēku laimi.**

**Kāds, kurš bez sirdsapziņas pārmetumiem atņem
sev citu cilvēku naudu**

**Viņš varbūt kļūs bagāts, bet noteikti nebūs
apmierināts ar savu dzīvi.**

Jo viņu apņems aizvainojuma un neapmierinātības domas un laupīs viņam sirdsmieru.

**Kad cilvēks cenšas gūt laimi uz citu rēķina
Visi centīsies viņu padarīt nelaimīgu
Bet, ja viņš cenšas iepriecināt citus,
Pat uz sava komforta rēķina
Visi viņu atcerēsies ar prieku un vēlēs viņam panākumus**

**Kad mēs domājam par savām vajadzībām
Mums jāņem vērā arī citu cilvēku vajadzības
Kad mēs rūpējamies par viņu lietām, mēs vēlamies viņiem palīdzēt un darīt viņus laimīgus.**

Altruistisks cilvēks dzīvo harmonijā un apmierinātībā ar sevi

**Ar savu ģimeni un apkārtējo pasauli
Kamēr savtīgs cilvēks vienmēr iekultas nepatīkšanās**

**Viņš zaudē savu sirdsmieru
Stāsts par nerātņu zēnu, kurš piedzīvoja garīgu transformāciju**

Kad es vadīju savu skolu Ranči, Indijā, pie manis atveda zēnu, kurš bija vecāks par skolēnu vidējo vecumu. Es viņa vecākiem, kuri viņu atveda, teicu, ka pieņemšu zēnus, kas jaunāki par divpadsmit gadiem, bet pieņemšu arī viņu, ja viņš būs labs.

**Es sirsnīgi uzrunāju zēnu, sakot viņam:
"Tu smēķē, bet tavi vecāki nevēlas, lai tu smēķētu. Tev ir izdevies lauzt vecāku gribu, bet tev nav izdevies atbrīvoties no savas nelaimības, un tava nelaime pieaugs, ja turpināsi šo kaitīgo ieradumu."**

Mani vārdi trāpīja mērķī, un viņš sāka raudāt, sakot: "Viņi mani vienmēr sit"

Tāpēc es viņam teicu: "Padomā par to, ko tu pats sev esi nodarījis! Tomēr es tevi pieņemšu par mācekli ar vienu nosacījumu: ka es būšu tavš draugs, nevis

informators pret tevi. Kamēr vien tu būsi godīgs savu kļūdu labošanā, es tev palīdzēšu, bet, ja tu man melosi, es neko tavā labā nedarīšu, jo melošana iznīcina draudzību. Tu vari slēpt patiesību, bet uzmanies no melošanas."

Es viņu pieņēmu kā studentu un teicu: "Katru reizi, kad gribēsies uzpīpēt, es tev atnesīšu cigaretes."

Viņš reiz pienāca pie manis un teica: Es jūtu spēcīgu vēlmi smēķēt (tieksmi līdz nāvējošai).

Es viņam pasniedzu naudu, un viņš neticēja savām acīm. Viņš teica: "Paturi naudu," un patiešām pārdomāja.

Es viņu maigi mudināju aiziet un nopirkt tabaku, bet viņš to nedarīja. Tā vietā viņš teica:

"Jūs varbūt man neticēsiet, bet man ir pilnībā pazudusi vēlme smēķēt."

Rezultātā, pateicoties tālākai izglītībai un pilnveidošanai, viņš kļuva labsirdīgs, un viņa garīgums kļuva ļoti skaidrs.

Beidzot man izdevās pamodināt viņa garīgo apziņu

Garīgās apziņas pazīmes var redzēt un sajust caur sevis piepūli, virzoties pretī vecu, maldīgu ieradumu straumei, tiecoties pēc patiesas un ilgstošas laimes.

Jūs varat lasīt vai dzirdēt par kādu, kurš kaut ko dara un turpina censties līdz galam, taču tikai retais pieliek tik neatlaidīgas pūles.

Tomēr cilvēks var pielikt pūles, līdz viņa situācija mainās uz labo pusi, pat ja viņa kļūdas ir tikpat dziļas kā jūra.

**Viens pats es šķērsoju okeāna krastu
Un es redzēju, kā viļņi rēc lielā rēkā
Izsakot savu vētraino dzīvi niknajā paisumā
Šausminošā, vardarbīgā ekspansija**

**Tas lika man drebēt un attālināties no dabas
briesmīgajām dusmām**

**Aplūkojoties apkārt, ieraudzīju ēnainu koku, kas
draudzīgi vicināja man rokas.**

Mierinot ar laipnu, cildenu skatienu

Tās lapas šūpojās vēsmas ritmā

**Man tika nodota maiga vēsts, kuru es zināju, ka tā
ir no tevis**

Es pievērsu skatienu bezgalīgajām debesīm

**Un tās aptumšotajā sirdī es kā bērns centos
uzmest tev skatienu,**

**Es veltīgi meklēju tavu ķermeni, kas paslēpts aiz
mākoņu kaudzēm**

**Un putu un zaļo lapu šļakatas, jo tās ir pārāk
maigas, lai manas acis tās redzētu**

**Tava balss ir pārāk tīra, lai manas ausis to
dzirdētu**

Tomēr es zināju, ka tu esi ļoti, ļoti tuvu

**Bet tu, mīlā dvēsele, slīdēji prom - kā paslēpes
spēlē -**

Katru reizi, kad tuvojos tev, cenšoties tevi noķert,

Es tevi meklēju un meklēju ceļu pie tevis

**Slēpjot nezināšanu, kas ir tikpat sena kā pats
laiks**

**Beidzot es pārstāju tevi meklēt izmisumā un
bezcerībā,**

**Ak, jūs, kas prasmīgi protat izvairīties no saviem
vajātājiem!**

Esmu apmaldījies kosmosa labirintos

Kur nav cerību tevi noķert vai ieskatīties tavā sejā

**Un es steigšus novērsos no tevis, un no vētrainās
jūras nebija atbildes!**

Tikai čuksti no labā koka

Un klusums no bezgalīgās telpas

No dziļām ielejām un kalnu virsotnēm

**Tas viss mani sāpināja līdz manas būtības
dziļākajām dzīlēm**

**Kā bērns, kura jūtas ir aizskartas, es pazudu un
pārstāju tevi meklēt**

**Bet pēkšņi un negaidīti
Neredzama roka pastiepās un noņēma biezo
plīvuru**

**Kas tevi no manis slēpis mūžīgi mūžos
Ar vislielāko prieku
Es pagriezos un ieraudzīju smejošu jūru, nevis
dusmīgu rēcienu
Un laimīga pasaule
Un atveras ēteriskas durvis, caur kurām izplūst
sapņu migla
Un man blakus stāvēja mīla, neredzama būtne
Viņš man iečukstēja vislielākā salduma un tīrības
pilnu čukstu:**

**"Laipni lūgti, laipni lūgti! Jūs gribējāt, lai es
atnāku, tāpēc esmu klāt!"**

**Čuksti no mūžības
Jo pateikties Dievam nozīmē Viņu mīlēt
Mēs cenšamies viņam tuvoties un viņu iepazīt
Jo Viņš ir visdāsnākais dievišķais visu dāvanu un
dāvanu devējs**

**Tas nozīmē dzīvot harmonijā un saskaņā kā
mīloša globāla ģimene.**

**Mūs motivē savstarpējas kalpošanas un
draudzīgas rūpes par citiem idejas**

**Un apzināties, ka Dievs ir šīs pasaules augstākais
valdnieks**

**Un ka mēs strādājam, lai paaugstinātu izpratni no
blīva līdz smalkam**

**Un no ierobežojošas domāšanas līdz šaurām,
savtīgām interesēm**

Paplašināt cilvēku līdzjūtības loku

**Un strādāt pie tādas pasaules veidošanas, kurā
dominē labestības mīlestība un altruisma gars**

**Tādā veidā mēs varam izteikt savu pateicību
Dievam**

**Par šo dzīvi, ko Viņš mums ir devis
Un par iespēju, ko viņš mums deva
Lai pārbaudītu patieso skaistumu
Un īsts miers
garīgā mīlestība
Un tīrs prieks
Ja mēs mīlam Dievu ar savu sirdi, prātu un dvēseli
Tādā veidā mēs sev krājam neiznīcīgu garīgu
dārgumu**

**Mēs nodrošinām, ka mums ir viss nepieciešamais
šajā dzīvē**

**Daudzi ir runājuši par Dievu
Daudzi bija pārsteigti par viņa šedevriem
Daudzi par viņu ir lasījuši
Bet tie, kas pieredzēja viņa klātbūtni
Un to, kas nobaudīja tā saldumu, ir maz
Šie ir tie, kas viņu pazīst
Kad mēs pazīstam Dievu, dzīve ir salda
Dzīve ir pilna prieka un gaišu cerību
Lai sirdis piepildās ar pateicību Dievam
Neskatoties uz Viņa milzīgo labvēlību
Un Viņa neskaitāmās svētības
Katrs cilvēks var būt starpnieks
Caur to plūst garīgais magnētisms
Bet savtīgas vēlmes
Un atriebības mīlestība
un naids
Trūkuma savienojumi
Tas viss ierobežo šī magnētisma vai spēka
plūsmu.
Ir kļūda kavēt vai apgrūtināt tās plūsmu.**

**Psiholoģiskais līdzsvars palīdz atklāt magnētismu
Kad cilvēks ir maigs un laipns
Tas izrāda magnētismu
Meditācija ir laboratorija, kurā
Mēs varam atklāt svētības spēkus sevī
Kad sirds ir piepildīta ar Dieva mīlestību
Un acis ir piepildītas ar tās gaismu
Magnētisms kļūst garīgs
Pastāv liela atšķirība starp garīgo magnētismu
Ar cildenu ietekmi
Dzīvnieku magnētisms
Kaislību un instinktu vadīts
Ir svarīgi nošķirt šos divus magnētisma veidus.
Garīgais magnētisms balstās uz altruismu un citu
cilvēku labvēlību
Dzīvnieku magnētismu virza savtīgums un citu
izmantošana
Cilvēkam nevajadzētu baidīties
Izņemot pašas bailes
Jo tas ir lielākais panākumu un veselības
ienaidnieks
Tas saindē prātu
Un tas atnes lietas, no kurām cilvēks baidās
Tas pastiprina sāpes
Un tas sagrauj sirdi
Tas bojā nervu sistēmu un smadzenes
Tāpēc tas ir jālikvidē
Ticot Dievam
Pozitīva un radoša domāšana
Optimisms un cerība
Paļaujieties uz dievišķo aizsardzību
Un ka ikviens, kas mīl Dievu,
Un viņš staigā Viņa gaismā
Bailes tumsa viņu nevar pārņemt
Jo Dievs ir ar viņu**

**Kam ir Dievs, tas ir labās rokās
līdzsvarota dzīve
Tas ir balstīts uz gudrības iegūšanu
un attīstot iekšējos spēkus
Attīstot koncentrēšanās prasmes
Un intelektuālās brīvības iegūšana
Un spēja atvairīt negatīvo ietekmi
Un neļaujot tam iekļūt apziņas slāņos
Lai dvēseles debesis un ieskatu gaisma netiktu
aizsegta**

**Dzīvošana saskaņā ar morāles un ētikas
principiem**

**Pareiza cēloņu un seku likuma izpratne
Un sadedzini sliktu darbu sēklas
Ar dziļas pārdomu un lūgšanu uguni
Un liekot pamatus laimīgai garīgai nākotnei
Ar labiem nodomiem
Labi darbi
Skaidra un loģiska domāšana
Lūgšana par mācekļiem
Pirms septiņdesmit gadiem skolotājs**

Paramahansa pierakstīja šo lūgšanu

**Tajā viņš lūdz dievišķo žēlastību, palīdzību un
vadību visiem meklētājiem**

Uz garīgās atmodas ceļiem

**Kungs, palīdzi man atcerēties Tevi vairāk nekā es
atceros sevi pašu**

**Un lai tu esi vislielākais karalis, kas sēž manā
sirdī**

**Svētī visus, kas nāk pie manis
Mana vienīgā vēlēšanās viņiem ir, lai viņi sajustu
tavu svētību un piedzīvotu tavu mīlestību**

Tu esi mana dzīve

Un tu esi mana mīlestība

**Tu esi mans dārgums un mana patvēruma vieta
eksistencē**

**Un es tev apsolu savu nelokāmo uzticību
Lai tavas mīlestības gaisma spīd pār manu ilgu
altāri**

**Un lai modinātu mīlestību pret tevi visās
uztverīgajās sirdīs**

**Tu man esi devis gribu, apņēmību un spēku
Lai es varētu atvest dvēseles, kas ilgojas pēc
tevis**

**Manu brāļu un māsu dvēseles, neskatoties uz viņu
atšķirīgo izcelsmi**

**Padariet mani par caurspīdīgu mediatoru
Lai Tavu zināšanu gaisma ieplūst viņu sirdīs
Un tas kļiedē no viņas bēdu, baiļu un raižu ēnas
Izsaku jums visdziļāko pateicību un atzinību no
sirds dziļumiem**

**Jo tu esi svētījis manu dzīvi ar savu pilnīgo
klātbūtni**

**Palīdzi man izplatīt tavu vēstījumu
Mīlestības, miera un labestības vēstījums
Es negribu sevi slavēt, bet gan Tevi slavēt
Lai iedvesma ir aiz maniem vārdiem un rakstiem
Lai manas balss un vārdu vibrācijas varētu nodot
jūsu iedvesmu**

**Un lai tavs spēks varētu plūst no manas gribas un
apņēmības**

**Mana lielākā vēlēšanās ir tikt svētītai ar Tavu
labvēlību un lai notiktu Tava griba**

**Visi pētnieki, kas vēršas pie manis
Es tos jums pasniedzu kā labu dvēseļu pušķi
Apbēr viņus ar savu žēlastību
Un piepildi tos ar savu mieru
Un šajā manas dzīves pēdējā nodaļā**

**Es lūdzu tevi būt vienīgajam ceļvedim manos
soļos**

**Un vissvētākā iedvesma manām domām
Lai ir mana augstākā ambīcija
Vēršot cilvēku prātus un sirdis uz sevi
Es lūdzu tevi pasargāt mācekļus no visa ļaunuma
Un dod tiem dzert no Tavu dzīvības ūdeņu
avotiem,**

**Un viņa par viņiem rūpējas un sargā
Nomodā, miegā un sapņos
Un lai Tavas rūpes viņus pavada, lai kur viņi
atrastos**

**tagad
Katrā laikā un vietā
No gudrā Paramhansa Joganandas teicieniem
Cilvēki sūdzas par domu atteikties no noteiktām
lietām dzīvē**

**Lai gan patiesībā viņi atsakās no daudzām
vērtīgām lietām**

**Ne mazāk svarīga viņu rūpe ir sirdsmiers; dažreiz
viņi pat upurē sevi**

**Par ātri bojājošos un īslaicīgu naudu
Bagātību var atņemt cilvēkam vai atņemt viņam,
aizejot no pasaules.**

**Viņš to nevar paņemt līdzi
Naudas patiesā vērtība ir tikai tad, ja to tērē
lietderīgām lietām.**

**Un sniedzot laimi sev un citiem tādā veidā, kas ir
patīkams Dievam un savai sirdsapziņai**

**Tie, kas domā tikai par savu drošību un komfortu
Aizmirstot vai ignorējot citu cilvēku vajadzības
Viņi patiesībā flirtē ar nabadzību
Kas kādu dienu būs viņu
Tie, kas turas pie savas bagātības, nevis izmanto
to labiem darbiem**

**Viņi nenes sev labklājību nākamajā dzīvē
Tā vietā viņi piedzimst nabadzīgi, ar bagātnieku
vēlmēm un tieksmēm**

**Kas attiecas uz tiem, kas dalās savā bagātībā un
labklājībā ar citiem**

**Viņi piesaista veiksmi un pārpilnību, lai kur viņi
dotos**

**Kad tu labprātīgi dod tiem, kas to ir pelnījuši
Tu atklāsi, ka Dievs vienmēr ir ar tevi
Viņš nekad tevi nepametīs
Ar Viņa palīdzību un rūpēm tev nekas nebūs
vajadzīgs**

**Paļaujieties uz Dievu, un Viņa palīdzība nāks pie
jums, un Viņa gādība jūs apņems**

**Mēs nedrīkstam aizmirst, ka mūsu dzīve nāk tieši
no Dieva**

**Kad mēs saprotam, ka mūsu prāti, mūsu griba un
mūsu darbības**

**Viņi visi paļaujas uz Dievu un smēlas spēku no
Viņa**

**Tad mēs saņemsim no viņa tiešus norādījumus
Mēs sapratīsim, ka mūsu dzīve ir vienota ar Viņa
bezgalīgo dzīvi**

**Pasaule mudž no dabiskām un cilvēku radītām
vētrām, un Dievs ir neieņemams vairogs un droša
patvēruma vieta no šīs pasaules vētrām, viesuļvētrām
un ļaunuma.**

**Visur, kur ir Dievs, tur nav baiļu vai bēdu.
Patiesais ticīgais dzīves cīņās un notikumu
pārbaudījumos stāv stingri un nelokāmi, pārliccināts,
ka Dievs ir ar viņu, pasargā viņu no ļauna un nekad ne
uz mirkli viņu nepamet. Tādējādi bailes no viņa sirds
pazūd, un iesakņojas nelokāma pārlicība par
aizsardzību.**

Būt bezbailīgam nozīmē ticēt Dievam un Viņa aizsardzībai, kā arī ticēt Viņa taisnīgumam, gudrībai, žēlsirdībai, mīlestībai un visuresamībai.

Bailes atņem cilvēkam psiholoģisko spēku, aptumšo prātu un pasliktina sirds dabisko ritmu. Turklāt bailes rada fiziskus traucējumus un var izraisīt psiholoģiskas slimības.

Tā vietā, lai padotos trauksmei un psiholoģiskai ierobežošanai, cilvēkam vajadzētu pārliecināties, ka viņš ir drošībā Dieva, Visuredzošā, Visudzirdošā, aizsardzībā, Viņa neieņemamajā cietoksnī un Viņa žēlastības un gādības ieskauc.

Neatkarīgi no tā, vai cilvēks atrodas Āfrikas džungļos, kaujas laukā, cieš no slimības vai nabadzības, viņam ir jāpārliecina sevi, ka Dieva roka ir stiprāka par briesmām un spēj aizsargāt tos, kas meklē patvērumu Viņā.

Nav efektīvāka veida, kā sevi pasargāt. Protams, notikumu risināšanā jāizmanto loģika, vienlaikus pilnībā paļaujoties uz dievišķo palīdzību. Ticība nekad nenozīmē būt neapdomīgam vai rīkoties neprātīgi apstākļu priekšā. Gluži pretēji, neatkarīgi no tā, kas notiek, jāpārliecinās, ka tikai Dievs spēj palīdzēt grūtos un pārbaudījumu pilnos laikos, ja vēršamies pie Viņa ar visu savu sirdi, dvēseli un sajūtām.

Dzīve ir ietīta tumsā, un dažreiz kājas lodzās un vilcinās virzīties uz priekšu. Mums jāļauj Dieva gaismai būt mūsu vadošajai lampai, ejot pa dzīves tumšajiem ceļiem. Viņš ir pilnmēness neziņas un tumsas naktīs, starojošā saule atmodas stundās, vadības bāka un Polārzcvaigzne tiem, kas šķērso zemes, īslaicīgās tumsas jūras.

Problēmas pasaulē joprojām pastāvēs, tāpēc kur meklēt vadību un virzienu? Paša domas, ko ietekmē ieradumi, aizspriedumi, iepriekš izveidoti priekšstati

**un neobjektivitāte, ir bezjēdzīgas, un apkārtējās
vides, ģimenes, valsts vai pasaules ietekme nespēj
sniegt pareizo vadību.**

**Tāpēc ir jāvēršas pie Dieva un jāieklausās
mierīgajā, mierīgajā balsī, kas nāk no dvēseles
dzīlēm, saskaņā ar patiesību.**

**Atšķirība starp garīgo kontemplāciju un garīgo
introspekciju**

**Ja cilvēks sevi programmē ar teorētiskām
zināšanām**

**Tā kļūs par pārnēsājamu ierakstīšanas ierīci
Viņš atkārto sakāmvārdus un izsaka cildenas
frāzes**

**Citi viņu uzskata par izglītotu zinātnieku
Bet šādas zināšanas
To nepastiprina tieša patiesības uztvere
Un neviens garīgs sasniegums tam nevar
līdzināties**

**Šāda veida izglītība vai intelektualizācija
"Ego" paliek saistīts ar sensorisko prātu
Kas pats par sevi ir ierobežots ar fiziskajām
maņām**

**Teorētiskās zināšanas nevar iegūt dievišķas
zināšanas**

**Ieteicams netērēt savu dārgo laiku
Balstīts uz teorijām, kuras nevar pielietot
realitātē**

**Citādi viņš nonāks blīva intelektuālā džungļa vidū.
Nespēj pārsniegt teoriju tvērumu
Šis process nenovedīs pie patiesības atklāšanas
Jo patiesība slēpjas ārpus viedokļiem un teorijām
Daudzi, kas pieņem šo pieeju
Viņi kļūst saistīti ar saviem subjektīvajiem
secinājumiem
Ja cilvēks izmanto savas prāta spējas**

**Lai nopelnītu naudu un materiālās lietas, neko
citu**

**Viņa apziņa tiks piesaistīta fiziskajai pasaulei
Tas sapinas bezgalīgās sarežģījumos
Tāpēc gudrie saka,
Cilvēkam nevajadzētu veltīt visas savas garīgās
spējas**

**Ko Dievs viņam deva, lai meklētu pārejošas lietas
Citādi viņš apmaldīsies matērijas labirintā.
Viņš pats sev rada ierobežojumus un aizliegumus,
kas viņam nav nepieciešami.**

**Tāpēc viņam vajadzētu izmantot savas prāta
spējas**

**Dzīves nepieciešamāko lietu apgūšanā
Un cenšas attīstīt savas morālās īpašības
Lai atšķirtu pareizo no nepareizā, kaitīgo no
labvēlīgā**

**Un, kad viņš attīsta savu garīgo ieskatu
Viņš spēs sajust Dievu sevī
Un garīgo patiesību pārliedzība
Slēpts aiz blīvas matērijas plīvuriem
Šo stāvokli sauc par garīgo introspekciju
Viens no svarīgākajiem garīgās izaugsmes
elementiem**

**Tas ir ieradums čukstēt domas Dievam
Jūs personīgi pieredzēsiet brīnišķīgas pozitīvas
pārmaiņas**

**Tev tas noteikti patiks
Lai kādas arī būtu mūsu bažas
Dievam vajadzētu ieņemt pirmo vietu mūsu dzīvēs
Kad cilvēks vēlas noskatīties raidījumu
Vai arī iegādājoties jaunas drēbes vai jaunu
automašīnu**

**Vai nav taisnība, ka viņa prāts visu laiku ir
aizņemts?**

**Attiecībā uz šiem jautājumiem un to, kā tos
sasniegt vai iegūt?**

**Viņš neliksies mierā, kamēr viņa vēlmes nebūs
piepildītas**

**Gluži pretēji, viņš nenogurstoši turpina strādāt,
lai piepildītu šīs vēlmes.**

**Tādējādi cilvēka prātam vajadzētu būt
nodarbinātam ar domām par Dievu**

**Un tad visas mazākās, mazākās vēlmes tiks
pārveidotas**

**Spēcīgai vēlmei sajust Dievu un sazināties ar Viņu
Kad prāts čukst Dievam sirsnīgu, dedzīgu čukstu
Izplūstot no ilgojošās dvēseles dzīlēm
Dvēseles aicinājums aizkustinās kosmisko sirdi
Un atbilde nāks, un līdz ar to liels prieks
Intelektuāla čukstēšana attīsta gribasspēku
Kamēr tev nav pietiekami daudz spēka, lai
sasniegtu vēlamo mērķi.**

**Kad cilvēka prāts un griba ir saskaņā ar Dievu
Tie ir uzlādēti ar neierobežotu spēku
Lai vienkārši domātu par kaut ko, pietiek, lai to
sasniegtu**

**Jo dievišķais likums darbojas par labu tiem, kas ir
saskaņā ar augstāko gribu**

**Visi izcilie sasniegumi manā dzīvē
Sasniegts ar prāta spēku saskaņā ar Dievu
Kad darbojas dievišķais ģenerators
Viss, ko vēlos, piepildās, bez izņēmuma
Sākumā tas parādās kā ēterisks, neredzams
dizains**

**Tad tas materializējas ar neatvairāmu spēku uz
zemes**

**Izaugsmes noslēpums
Mēs augam caur katru pieredzi, ko piedzīvojam, ja
vien apzināmies, ka varam no tās mācīties vērtīgas**

mācības, jo visām sāpēm un ciešanām, ko piedzīvojam, ir jēga un mērķis.

Neskatoties uz pārbaudījumu skarbumu, tie ir kā uguns, kas izkausē dzelzs rūdu, pārveidojot to par skaistu, izturīgu un daudzpusīgu tēraudu.

Un gudrības tērauds, ko mēs iegūstam no pārbaudījumu degošajām ugunīm, ir brīnišķīga lieta, jo dzīve mūs attīra, pārveidojot mūsu pamatmetālus par dārgakmeņiem, lai mēs šajā dzīvē varētu dzīvot kā dvēseles, kas ir tikpat tīras kā dārgakmeņi, tikpat cietas kā tērauds, un vienlaikus elastīgas un locāmas, neesot pakļautas salūšanai grūtību un sarežģītu pārbaudījumu spiediena ietekmē.

Kad redzam dusmu izkropļotas, brutalitātes rētas skartas sejas, to skats liek mums ilgoties atbrīvoties no neglītuma savās dvēselēs - dvēselē, kuru neskar nekas cits kā vien ļauni nodomi un dziļi iesakņojušās aizvainojuma jūtas, kas aizēno svētīgo dievišķo tēlu mūsos, tāpat kā kvēpi bojā spoguļi. Citu cilvēku sāpīgajām darbībām vajadzētu mūsos pamodināt vēlmi uzlabot savu uzvedību un kontrolēt sevi, lai mēs varētu būt savu nevaldāmo kaislību saimnieki, nevis to vergi.

Laipni vārdi ir brīnišķīgs līdzeklis pret daudzām kaitēm, tiem piemīt spēcīgs, gandrīz maģisks, magnētisks spēks, kas nes bagātīgas svētības un labklājību to runātājam. Tie, kas lieto nomierinošus, maigus vārdus, jūt smalku plūsmu, kas nepārtraukti plūst caur viņiem, piepildoties ar miera pārpilnību. Tas ir tāpēc, ka šī strāva ir savienota ar savu augstāko avotu, vienmēr plūstot un pastāvīgi sasniedzot dvēseles harmonijā ar to. Tad viņi varēs nodot šo laimes plūsmu dvēselēm, kas ilgojas pēc miera.

Katru dienu cilvēks skatās spogulī, lai redzētu savu seju, jo vēlas citiem izskatīties vislabāk. Cik daudz svarīgāk tad ir katru dienu stāvēt pašam pret sevi un ieskatīties iekšējās analīzes spogulī, lai atklātu, kas slēpjas aiz mirdzošās virsmas? Jo viss, kas ir ārēji pievilcīgs, savu pievilcību gūst no iekšējā "es", un nekas nevar aptraipīt dvēseles spoguļi. Tīrība ir līdzīga psiholoģiskiem kropļojumiem, piemēram, dusmām, aizvainojumam, skaudībai un naidam. Ikviens, kurš cenšas atbrīvoties no šiem dvēseles dabai svešajiem savienojumiem, izstaros iekšējā skaistuma gaismu no iekšienes un izbaudīs to, ko jūt cilvēks ar mierīgu dvēseli.

Veicot analīzi, mēs atklājam, ka cilvēku problēmas ir trīskāršas: ir problēmas un traucējumi, kas uzbrūk cilvēka ķermenim, citi, kas uzbrūk prātam, un trešā kategorija, kas bloķē dvēseles ceļus.

Slimības, vecums un nāve ir grūtības un šķēršļi, ar kuriem saskaras ķermenis. Psiholoģiskās slimības tomēr iebrūk prātā caur skumjām, bailēm, dusmām, apspiestām vēlmēm, aizvainojumu, naidu, emocionālām apsēstībām, drudžainu nervu uzbudinājumu un psiholoģisko vēzi, kas paralizē garīgās spējas. Tomēr visbīstamākā slimība ir dvēseles slimība, kas izpaužas neziņā, no kuras rodas un izplatās visas pārējās slimības.

**Universāls cilvēks
Iedvesmojoties no meistara Paramhansas mācībām**

**Pāri šķirošajām jūrām
Attālā eksistences nostūrī
Kosmiskais cilvēks man parādījās
Ar greznu mirdzumu
Tas atdarina saules lēktu un spilgtumu
Viņa mājas atradās neskarto mežu sirdī**

**Es redzēju viņu pastaigājamies gudrības
zeltainajās pļavās**

Ar jaunības vitalitāti

Un bērnu prieks

Viņš sapņo par jaunā mēness maģisko starojumu

Viņš pārvietojas starp neskaitāmām mājām

Viņš iznāk ar vieglumu un veiklību

No gadsimtu un laikmetu vārtiem

Uz brīdi parādījās dīvaina forma

Tad viņš pazuda

Tad tas atkal parādījās

Izaicinot izbalēšanu un pazušanu

Dārgakmeņiem rotāts kā bezgalīgo debesu ēters

Un no viņa sejas spīdēja daudzas lāpas

Tiek stāstīti dedzinošu ilgošanās stāsti

Un dedzinošās sajūtas

Un jauneklīgs skaistums

Un tīra jaunības mīlestība

No viņa acīm nāca starojošas ticības dzirksteles

Un rožains pārliccinātas cerības mirdzums

Un zibens, kas žilbina acis

Stingrībai un spējām

Tas izgaismo Visuma nostūrus

Tā diapazons sasniedz vistālākās zvaigznes

Kāda neaptverama godība!

**Izplūstot no tavas okeāniskās sirds, ak kosmiskais
cilvēk,**

Esmu ilgi vērojis tavu krāšņo, mirdzošo veidolu

**Es redzēju bezgalīgus paplašinājumus un
noslēpumus**

**Bija tā, it kā es būtu liecinieks cilvēka gara
izpausmei**

Visā savā krāšņumā un krāšņumā

Žurnāls "East-West"

Pasaulē ir vairāk laba nekā ļauna

Kad rodas šaubas, mums vajadzētu atcerēties dižu cilvēku dzīves. Ir taisnība, ka mēs esam cilvēki, bet Dievs mūs ir apveltījis ar neparastām spējām, kuras reti izmantojam, tāpēc kāpēc drebēt bailēs no vecuma, slimībām un bēdām?

Mums jādara viss iespējamais, lai rūpētos par ķermeni, taču mēs nedrīkstam padoties bailēm vai aprakt sevi zem neziņas kaudzēm. Ķermenis nav viss cilvēks.

Labais šajā pasaulē atsver ļaunumu, jo Dievs ir augstākais spēks. Bet, kad mūs piemeklē ļaunums, mēs domājam, ka mums nav spēka to kontrolēt vai izvairīties no tā tvēriena.

Ļaunuma vētras ir neizbēgamas, bet mēs varam pārvarēt to sekas un pacelties tām pāri.

Mums dzīvība netika dota, lai tā mūs iznīcinātu, bet gan lai mūsos ieaudzinātu mūžības apziņu, un mums šī patiesība ir jāatceras.

Bez domu brīvības cilvēks nevar izpausties tīrā, spontānā un dabiskā veidā. Atcerieties, ka jūs esat principiāli brīvs. Gribas spēks vienmēr ir brīvs.

Ja pareizi izmantosiet savu gribasspēku, tas radīs jums jaunu karmu, taču vairums cilvēku nevēlas mainīties vai pielikt pūles, tāpēc viņi sabrūk grūtību priekšā un nespēj stāties pretī izaicinājumiem.

Cilvēks, kas dara visu, ko vēlas, nav brīvība, jo viņu saista viņa vēlmes, un tāpēc viņa rīcību vispār nevar saukt par brīvību.

Patiesa brīvība nozīmē visu darīt ar gribu, ko vada gudrība. Cilvēks var kontrolēt savu pagātnes rīcību sekas, kas neizbēgami sekos viņam, ja viņš aktivizē savu gribu un izmanto to labiem un labvēlīgiem darbiem.

Ja jūs savas lietas kārtosiet ar saprātu un gribasspēku, jūsu pagātnes pārkāpumu spēks vājināsies un jūsu labie ieradumi tiks stiprināti.

Dziļi iesakņojušies ieradumi mūs savā ziņā paverdzina, un tāpēc mēs nedzīvojam patiesā brīvībā.

Mēs pastāvīgi vēlamies to, kā mums trūkst, un pieķeramies lietām, kas nav būtiskas. Tiklīdz kaut kas mūs pārņem, mēs uz laiku zaudējam savu brīvo gribu. Tāpat kā austrumnieki ir seno paražu vergi, arī rietumnieki ir mūsdienu paražu vergi. Mēs radām savu likteni un kļūstam par tā vergiem.

Kāpēc viens bērns piedzimst ļaunā ģimenē, bet cits - labā? Katrs no viņiem pagātnē (iepriekšējā dzīvē) izmantoja savu brīvību, lai dzīvotu noteiktā veidā, un tādējādi šajā dzīvē paši sev radīja šos apstākļus.

Nav patiesas brīvības bez Dieva. Mums pastāvīgi jādomā par Viņu. Lai kādas būtu mūsu rūpes un domas, Dievam ir jāieņem pirmā vieta mūsu sirdīs.

Un, kad mēs patiesi saskaņosimies ar Viņu, mums tiks dota spēja paveikt to, kas mums jāpaveic, jebkurā laikā, ar Viņa dievišķo palīdzību.

Padoms māceklim

Viens no skolēniem jautāja skolotājam Paramhansam:

**Lai sniegtu viņam dažus pašattīstības padomus,
viņš teica**

Ja vēlies būt mīlēts

**Sāciet ar mīlestību pret citiem, kuriem
nepieciešama jūsu mīlestība**

Un, ja jūs sagaidāt no citiem

Lai būtu tev uzticīgs un lojāls

Esiet viņiem sirsnīgi un uzticīgi

**Un, ja vēlaties, lai citi nerīkotos ļaunprātīgi un
viltīgi**

Neļaujiet maldiem iesūkties jūsu domās

Nerīkojieties tā, lai kaitētu citiem

Ja vēlaties, lai citi justu jums līdzī

Sāciet, izrādot viņiem līdzjūtību

Īpaši pret apkārtējiem

Ja vēlies, lai citi tevi cienītu

**Jums jāizrāda cieņa gan pret jaunajiem, gan
vecajiem viņu vidū.**

Ja vēlaties mieru no citiem

Jums jādzīvo harmoniska dzīve

Ja vēlaties, lai cilvēki būtu reliģiozi

Esiet enerģiski un ļaujiet citiem justies

**Tu esi labs paraugs, un viņi var paļauties uz tevi
un uzticēties tev.**

Īsāk sakot, viss, ko vēlaties, lai citi parādītu

Viena no labām priekšrocībām

Parādi to savā dzīvē vispirms

Jūs atklāsi, ka cilvēki uz jums reaģēs vienādi

Ja varat noteikt jomas, kurām nepieciešama

Lai attīstītu un uzlabotu savu dzīvi

**Nejūtoties nomākts vai neattīstot mazvērtības
kompleksu**

**Un, ja jūs pastāvīgi strādājat, lai uzlabotu savu
personību**

**Tad jūsu pavadītais laiks būs vērtīgāks un
izdevīgāks.**

Ko darīt, ja jūs to iztērētu vēlmēm?

Lai cilvēki pilnveido sevi

Jūsu labais piemērs un pareizā pieeja

Lielāka spēja mainīt citus

**No tavām vēlmēm, tavām dusmām un taviem
vārdiem**

Kašmuss ir neskaitāms

Tu esi visu labo lietu avots

Un visa spēka avots

Svētī mūs, Kungs

Lai mēs varētu parādīt pār mums Tavas svētības

Mūsu veselībā

**un mūsu intelektuālās vēlmes
Mūsu garīgajās izpausmēs
Tu esi mirdzums zvaigznēs
Enerģija atomos
Un laipnība sirdīs
Skaistums slēpjas godīgumā
Lielums slēpjas godīgumā
Palīdziet mums uzlādēt sevi
Ar savu augstāko spēku
Ar savu bezgalīgo gudrību
Un ar savu bezgalīgo autentiskumu
Ļaujiet mums atzīt, ka jūs esat veselības avots
un dzīves vide
Un visas sapratnes un zināšanu avots
Atbrīvo mūs no neziņas un tās sekām
No bailēm un raizēm
Lai tavas gudrības plūdi aizskalo prom
Visas mūsu dzīves drupas un postījumi
Norauj plīvurus, kas slēpj no mums tavu seju
Ļaujiet mums jūs redzēt ļoti spožā gaismā
Neskaitāmas saules mūsu dzīves horizontā
Ļauj mums sajust tevi kā pastāvīgi atjaunojošu
spēku**

Mūsu idejas iedvesmo

Un baro mūsu dvēseles

Mūsu ķermenī barojas

Un mūsu sapņi piepildās

Āmen

Lielākā daļa cilvēku nezina, kāpēc

No viņu klātbūtnes uz šīs zemes

Viņi tic, ka dzīves mērķis

Tā ir vēlmju piepildīšanās

Dzīves nepieciešamību iegūšana

Meklējot prieku un cilvēku mīlestību

Un beigās padoties pēdējam zvanītājam

Cilvēki sāk savu dzīvi

Programmētāji ar īpašām tieksmēm

Un vēlmes, kas agrāk nebija piepildījušās

**Un viņi cenšas - ar to mazumiņu brīvās gribas, kas
viņiem vēl palicis -**

Cita cilvēka vēlmju un rīcības atdarināšana

Ja viņi sajaucas ar biznesmeņiem

Viņi vēlas kļūt līdzīgi viņiem

Un, ja viņi sadarbojas ar māksliniekiem

Māksla viņiem kļūst par visu

Dievs vēlas, lai mēs šajā pasaulē būtu praktiski

**Viņš mums ir devis izsalkumu, kas prasa darbu,
lai to remdētu**

Bet pārtikas un pajumtes meklējumi

Nauda un īpašums, nekas vairāk

**Tas nozīmē, ka cilvēks aizmirst savas laimes
avotu.**

Ir taisnība, ka mums ir jāstrādā

Lai apmierinātu mūsu vajadzības

**Un ka mēs cenšamies sasniegt savus likumīgos
mērķus**

Bet pirmkārt un galvenokārt

Lai atvērtu savas sirdis Dievam

**Mēs lūdzam Viņa vadību un atzinību visā, ko
darām**

Tad mums ir jāgūst panākumi dzīves skolā

Jo mēs saņemsim savus norādījumus

No lielā pārvaldnieka un utilizētāja

Tas, kurš zina, kas mums vajadzīgs

Kas mums ir vislabākais?

Tāpēc mums jāpaļaujas uz viņu

Mēs pakļaujamies Viņa gudrajai gribai

**Vēstules skolotājam Paramahansam no viņa
mācekļiem**

**Atmiņa par manu ciemošanos pie tevis joprojām ir
manī**

Žurnāla "Inner Culture" XIV sējumā

Vēstules, ko sūtījuši to autori no dažādām valstīm

No tā citējam sekojošo:

Es vēlos jūs informēt, ka, pārdomāti lasot jūsu mācības,

Es saņēmu garīgo apgaismību

Tas, kuru vienmēr esmu meklējis

Tavas mācības man ir atvērušas laimes durvis

*** * ***

Es katru dienu praktizēju jūsu garīgās afirmācijas

Es uzskatu, ka negatīvās domas pakāpeniski mazinās.

Bailes ir izgaisušas

Es izbaudu katru savas dzīves mirkli

Paldies par jūsu palīdzību

*** * ***

Es saņemu daudz svētību

No jūsu garīgajām mācībām

Ar nepacietību gaidu jūsu pārdomu lasīšanu

Es daru visu iespējamo, lai to pielietotu savā dzīvē

Tavas mācības ir skaistas un noderīgas

*** * ***

Es tavā brīnišķīgajā filozofijā atrodu

Kas iedvesmo apbrīnu un iedvesmu

**Mana visdziļākā pateicība par visu, ko tu man esi
devis**

No palīdzības un psiholoģiskā komforta

*** * ***

**Man ir nepārvarama sajūta, ka to saņemu katru
nedēļu**

Par jaunu mācību no tavām mācībām

Es katrā nodarbībā atrodu prieku un apgaismību

*** * ***

Paldies no visas sirds

Lai palīdzētu man izprast savu iekšējo būtību

Un lai es apzinātos manī slēptos spēkus

Un lai parādītu Dieva gaismu manai atklāsmei

Caur mācībām, ko esmu no tevis saņēmis

*** * ***

Es joprojām atceros savu ciemošanos pie tevis

Viņa dzīvo manās domās jau četrus gadus

Es joprojām atceros tavu pilnīgo ticību Dievam

Un tava mīlestība pret cilvēci

Tas man palīdzēja iepazīt sevi

Kad domāju, ka esmu viens

Man nav draugu un neviena, kas man justu līdzī

Tas man deva pašapziņu un paaugstināja manu morāli

Tas mani iedvesmoja būt drosmīgam, stājoties pretī dzīves apstākļiem

*** * ***

Četrdesmit gadus

Es studēju dažādas zinātnes un zināšanu nozares

Bet no visām tām mācībām es neko neieguvu.

Par kaut ko līdzīgu tam, ko esmu iemācījies no jūsu mācībām

*** * ***

Man ļoti palīdz lasīt jūsu mācības

Ja lielāks cilvēku skaits

Viņi pēta un īsteno jūsu idejas

Pasaule, kurā mēs dzīvojam, būtu

Labāk nekā ir

*** * ***

Es vēlos jums pateikties no visas sirds

Par svētībām, kas ienākušas manā dzīvē

Kopš es sāku lasīt jūsu mācības ar uzmanību un koncentrēšanos

Paldies, un lai Dievs svētī jūsu brīnišķīgos centienus

Un jūsu darbs, kas veltīts cilvēces kalpošanai

*** * ***

**Tā kā es lūdzu tevi lūgt par maniem panākumiem
Mana situācija ir ievērojami uzlabojusies
Mana visdziļākā pateicība un cerība, ka jūs
turpināsiet lūgties**

*** * ***

**Kad es saņēmu tavu pēdējo ziņu
Es joprojām klejoju tumšajā šaubu mežā
Un viņš nespēja saskatīt ceļu ārā no tā meža
Bet paldies Dievam un jūsu īpašajām lūgšanām
Ceļš kļuva skaidrāks, un mana ticība Dievam
nostiprinājās.**

**Mana situācija uzlabojās visos aspektos
Un, lūdzu, vienmēr atcerieties mani savās
atbildētajās lūgšanās**

*** * ***

**Tavas mācības man ir ļoti palīdzējušas
Un es no tā guvu milzīgu labumu
Un man tas tika pierādīts ar pārlicinošiem
pierādījumiem
Jūsu garīgo apgalvojumu un pozitīvās domāšanas
efektivitāte
Esmu pārņemts ar pateicību
Veselības, prieka un miera dēļ, ko jūtu**

**Es jūtu, ka katru dienu gūstu panākumus
meditācijā**

*** * ***

**Ja vien ne tavas brīnišķīgās, iedvesmojošās
mācības**

**Mana dzīve šajā zemes līmenī būtu bijusi ārkārtīgi
ierobežota**

**Es vēlētos pateikties jums par jūsu īpašo
uzmanību**

Ko viņa man ir devusi pēdējo trīs gadu laikā

*** * ***

Paldies par žurnālu "Garīgā kultūra"

**Kurā es katru dienu atrodu svētību un dvēseles
barību**

**Es pateicos Dievam, kas mani iepazīstināja ar tevi
un tavām mācībām**

*** * ***

Es vēlētos pateikties par jūsu ikmēneša vēstulēm

Manuprāt, pēdējais ziņojums bija iedvesmojošs.

**Lai es to nolasītu saviem skolēniem literatūras
stundā**

Viņi pozitīvi reaģēja uz tā saturu

Tas bija priecīgs notikums mums visiem

Mani ļoti aizkustināja idejas, ko iekļāvi vēstulē.

**Tik ļoti, ka vēlējos tajā dalīties ar saviem
studentiem**

Šis vēstījums izraisīja dziļu pārdomu stāvokli

Un dvēseles noslēpumu pašpārbaude

Es jūtu, ka tas man palīdzēs atrisināt problēmas

Un gudri un pozitīvi rīkoties ar dzīves pieredzi

*** * ***

Tavas mācības ir nenovērtējamas

Es negribu palaist garām nevienu jūsu nodarbību

No skolotāja Paramahansas lekcijām

Kad dvēseles laime uzplaukst

Slēpts sevis dziļumos

Biezs īslaicīgu maņu baudu slānis

Dvēseles zeltainais mirdzums izgaist

Un caurspīdīgās dvēseles spējas ir paslēptas

Aiz materiāla blīvuma

Kad prāts ir piesaistīts

Līdz greizsirdībai un skaudībai

Un viņu apņem baiļu un raīžu mākoņi

Viņš kļūst nelaimīgs un bēdīgs

Un viņš bija bezspēcīgs

Bet, kad viņš pievērs tādu pašu uzmanību

Ceļā uz mīlestību, mieru un harmoniju

Viņš jūtas ārkārtīgi laimīgs

Dvēsele jūtas laimīga

Kad jūs novēršaties no fiziskām vēlmēm

Sajaukts ar ciešanām un bēdām

Caurspīdīgas dvēseles priekšrocībām

Pilns ar izsmalcinātiem priekiem

Ja dvēsele ir pilnībā iegremdēta

**Ar šīs pasaules skarbajiem priekiem
Viņa kļūst neinteresēta par pētniecību
Par augstākajiem priekiem
Un nespējot nobaudīt dvēseles priekus
Daudzi varētu strīdēties
ka atteikšanās no materiālajām baudām
Šajā pasaulē tas ir gandrīz neiespējami
Vai arī dzīvojot kopā ar cilvēkiem
Viņu idejas griežas ap tīri materiālām lietām
Bet tas nav nepieciešams no vidusmēra cilvēka
Pamest pasauli un doties kalnos un mežos
Lai atrastu mieru un klusumu
Drīzāk viņam jābūt šajā pasaulē
Neļaujot savām spēcīgajām straumēm viņu
aizslaucīt
Lai pasaules nemierīgie viļņi viņu nepārņemtu
Viņam nevajadzētu būt negatīvam pret apkārtējo
vidi.
Tajā pašā laikā
Viņš nedrīkst ļaut materiālismam apžilbināt sevi
Lai viņš nezaudētu saikni ar savu garīgo dabu
Viņš vairs nespēj izbaudīt svētlaimes priekus
Un dievišķo gaismu vērošana**

Dvēseles dārgumi
No gudrā Paramhansa Joganandas mācības
Šī pasaule ir tikai sapnis
Tāpat kā kinematogrāfiskajā prezentācijā nav būtiskas
atšķirības
Starp jūru un debesīm, kas ir divas dažādas gaismas
vibrācijas pakāpes
Tā tas ir šajā pasaulē
Skumjas, prieks, sāpes, bauda, karstums un aukstums ir
šīs pasaules sapņi
Mēs esam šeit šodien, un rīt mēs nolaidīsimies kā
mākoņi, tikai ēnas kosmiskajā sapnī

Bet aiz šī īslaicīgā, efemērā tēla slēpjas mūžīgais gars
Mūsu dvēseles ir neatņemama tā sastāvdaļa
Dievs ir vienīgā patiesība. Mums vienmēr jālūdz, lai
.kārdinājumi neuzvar
Dzīve ir invaliditāte, kas traucē mūsu spējai viņu
atcerēties
Kad es lūdzu šādā veidā, es iegūstu vairāk rezultātu
nekā jebkurā citā laikā
Tad, pat ja notiktu kaut kas nopietns, tas mani nevarētu
apturēt no
Domāšana par Viņu liek man justies droši un pasargāti
Viņa svētajā klātbūtnē
Dzīve šeit šķiet neauglīga un haotiska, līdz mēs
sasniedzam drošo krastu
Tāpēc es vienmēr saku, ka esmu šeit, lai liecinātu par
.augstākās patiesības nozīmi un godību
Mums nevajadzētu cerēt uz īslaicīgiem pasaulīgiem
.mērķiem un trauklām materiālām pieķeršanās iespējām
Šādas vājas pieķeršanās neapzināti attālina mūs no
mūsu galvenā mērķa
"Tāpat kā tas mūs attālina no mūsu patiesā "es
Vide cilvēkos rada ilūzijas un liek viņiem sevi uzskatīt
par lieliskiem
Patiesi ambiciozam cilvēkam ir jāpaceļas pāri šai
.īslaicīgajai un pagaidu vides apziņai
Viņš atpazīst patiesību sevī, lai šī patiesība kļūtu par
viņa vidi
Daba un vienīgā ietekme viņa dzīvē
Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš mūs iedvesmo ar vadību un
vada pie Viņa
Un atrast viņu pirms aiziešanas no šīs pasaules
Lai kādas būtu mūsu pieredzes un sāpes, ko mēs
paciešam
Mēs nedrīkstam zaudēt cerību, ka Dieva palīdzība ir tuvu

Un Viņš atbild uz katru lūgšanu, kas nāk no sirds,
piepildīta ar ilgām
Viņš nepametīs savus mīļotos un neatstās viņus likteņa
varā

Dārgāks par zeltu
Kādu dienu, kad vientuļnieks klejoja pa kalniem, viņš
apstājās padzerties no nelielas straumes, un viņa skatiens
krita uz tīra, dabīga zelta gabalu, kas mirdzēja zem
dzidrajiem straumes ūdeņiem. Viņš piepildīja savu bļodu ar
ūdeni, ielika zelta gabalu somā un tad apsēdās ceļmalā
.atpūsties

Tajā brīdī uz ceļa parādījās jauns vīrietis, elsdams no
izsīkuma. Viņš piegāja pie vientuļnieka un sacīja viņam: "Es
šodien neko neesmu ēdis, un man priekšā garš ceļojums. Vai
"?tev ir kāds maizes gabals, ko pabarot savu ceļabiedru
Vientuļnieks atbildēja: "Ar prieku un godu, un es
priecājos dalīties ar jums maizes klaipiņos, kas man ir." Tad
viņš norādīja uz maisu un teica: "Lūdzu, ņemiet to, kas ir
".pieejams

Kad jauneklis ņēma maizi ārā no maisa, zelta akmens
.nokrita, un vientuļnieks to noķēra un nolika malā
Kamēr viņi ēda, jauneklis turpināja skatīties uz zeltu, ar
apbrīnu runāja par to un apsveica vientuļnieku ar veiksmi un
drošību, aizsardzību un sirdsmieru, ko viņam sniedza viņa
.dzeltenais akmens

Kad jauneklis piecēlās, lai dotos tālāk, vientuļnieks
.pasmaidīja un ielika akmeni viņa rokā
Jauneklis bija ļoti pārsteigts par šo pēkšņo bagātību, kas
bija nonākusi viņa rokās, un devās ceļā ar neizmērojamu
.prieku, gandrīz nekam nepievēršot uzmanību
Taču, neskatoties uz to, dīvainas domas turpināja mocīt
un satraukt viņu, un viņš nespēja tās apklusināt vai
atbrīvoties no tām. Pēkšņi viņš mainīja kursu un atgriezās pie
vientuļnieka, noliekot savu dārgumu labdarim priekšā un,

sasveicinājies ar pateicības un cieņas pilnu paklanīšanos,
:sacīja

Es ļoti labi zinu, cik dārgs ir šis akmens, ko tu man esi"
devis, bet es jūtu, ka tev ir kaut kas dārgāks par šo zeltu, un
es tevi lūdzu pie Dieva, esi dāsns pret mani ar to lietu, ko tu
"!nēsā savā bagātajā dvēselē, kas tev ļāva man dot šo zeltu

Labklājības laikos cilvēki pateicas Dievam
Par Viņa bagātīgajām un daudzajām svētībām
Bet, kad atmosfēra kļūst drūma
Neveiksme pienāk
Sekos sūdzības un aizvainojums
Un lielākā daļa no mums zaudē savu dzīvo ticību
Viņam, kura acs nekad neguļ
Mēs radām katastrofas un sarežģītas situācijas
Mūsu uzmanības centrā un uzmanības centrā
Ja meklējam pozitīvu izeju
Mēs būtu redzējuši cerības dzirksti
Mums jāpaļaujas uz dievišķo palīdzību
Un ka Tas, kas mūs radīja, mūs nepametīs
Neskatoties uz sarežģītajiem apstākļiem
Dzīves cīņa
Un aina ir drūma
Ja mēs meklēsim dievišķu vadību ar pilnīgu pārliecību,
,mēs to saņemsim

Kas vien iegūst bērnu ticību un paļāvību, tas saņems
palīdzību

Visi eksistences elementi apvienosies
Lai sasniegtu to, kas viņam nepieciešams
Mums dziļi sirdī ir jājūt, ka mūs redz
Un dievišķā palīdzība nav tālu
Mēs saprotam, ka optimisms piesaista veiksmi kā
magnēts

Uzsverot dzīves gaišo pusi
Tas dod mums pārliecību, ka labais pastāv un ir tuvu
Un šī uzvara pieder gaismai, nevis tumsai un nejaušībai

Dievs ir dievišķais pavadonis
 ,Kas nepieviļ tos, kas uz Viņu paļaujas
Un, domājot par Viņa tuvumu mums, Viņa aizsardzību
 ,un Viņa palīdzību mums
Dzīve mainīsies uz labo pusi
Sirds pārplūdīs pateicības un pateicības pilnības
 Tam, kura rokās ir svētību dārgumi
 Un Paradīzes atslēgas
Mēs sevi sodām ar savu iracionālo rīcību
Mēs sevi apbalvojam par pareizu rīcību
Dieva cilvēkam dotā prāta ļaunprātīga izmantošana
Tas noved pie grēka, kas ir sāpju un ciešanu cēlonis
 Runājot par pareizu prāta lietošanu
Tas noved pie tikumības, kas savukārt noved pie laimes
 Dievs cilvēkam ir devis prātu
 un sirdsapziņa
 brīva griba
 Debesu baušļi
Ja viņš izvēlēsies pareizo ceļu, viņš tiks atalgots; pretējā
 .gadījumā viņam būs jāuzņemas savu rīcību sekas
Viņam ir jāatbild par savu rīcību pagaidu uzturēšanās
 .laikā
 Uz šīs Dieva zemes
Cilvēks ir ļaunprātīgi izmantojis šo neatkarību, ko Dievs
 viņam ir devis
Tā rezultātā viņš sev sagādāja nezināšanu, fiziskas un
 intelektuālas sāpes
 Priekšlaicīga nāve un citas slimības
Ko sēj, to arī plauj, un cēloņu un seku likums attiecas uz
 .visiem
Cilvēka tagadne ir atkarīga no viņa pagātnes dienām
 .Viņa nākotne ir atkarīga arī no tā, kā viņš dzīvos
 Un viņš pavada savas pašreizējās dienas ar to
 Un par sēklu kvalitāti, ko viņš iesēj savas apziņas
 augsnē

,Tādējādi cilvēks, lai arī radīts pēc Dieva tēla
Viņam dvēselē piemīt apslēpts dievišķais spēks
Viņš zaudē tiesības izmantot šīs pilnvaras savu kļūdu
dēļ

Un ierobežojumi, ko viņš pats sev uzliek
Pārkāpjot saprāta likumus
Dvēseles saikne ar pagaidu ķermeni, kas ir pakļauts
sabrukšanai
Un pakļaujoties vides, ģenētiskai vai globālai ietekmei
Tas ir viens no cilvēku izmisuma, vilšanās, ciešanu un
neveiksmju cēloņiem

Tāpēc viņam ir jālabo savs kurss
Viņš pārkalibrē savas apziņas kompasu
Ja viņš vēlas iepazīt sevi
Un viņš atkal savienojas ar savu galveno avotu
Viņš piepilda savas dzīves trauku ar labestību, gaismu
un zināšanām

Okeānu nevar ietvert vienā sprādzienā
Līdzīgi ierobežota cilvēka apziņa nevar ietvert kosmisko
apziņu

Bet tas ir iespējams tiem, kas vēlas un cenšas
atbrīvoties no ierobežojumiem
Un sasniedzot neierobežotas pilnīgas apziņas sliekšni
Un Viņš tos vairo no Savas žēlastības, un Allāhs apgādā,
ko vēlas, bez mēra

Lūdziet, un tas jums tiks dots
Klauvējiet, un jums tiks atvērts
Ja tu būsi pateicīgs, Es noteikti vairošu tavu [labvēlību]
Vārdu nepareiza lietošana ir viens no nāvējošākajiem un
postošākajiem ieročiem
Galvenais nervozitātes cēlonis ir rupja un aizskaroša
runa

Jāizvairās no tenkošanas vai tukšas plāpāšanas
Izvairieties no strīdiem un strīdiem, atbrīvojieties no
agresīvām tieksmēm

Ja vīrs vai sieva sadusmojas un viens no viņiem provocē
otru

.Vislabākais veids ir, lai otra persona iet kājām
Un atturēties no atbildes, kamēr vētra nemazinās
,Un, ja kāds no viņiem izsaka aizskarošus vārdus
Otrai personai vislabāk ir neatbildēt ar līdzīgiem
.vārdiem

Drīzāk saglabāriet mieru, līdz domas norimst un
.garastāvoklis nomierinās
Ja sieva kliež uz vīru un viņš atbild ar skaļu kliežiem,
:vīrs cietīs divreiz

Pirmo reizi tas bija no viņas dzēlīgajiem vārdiem, bet
otro reizi no viņa izšķirošajiem vārdiem
.Tāpēc viņš galvenokārt kaitē sev
Tas varētu novest pie šķiršanās vai citām nevēlamām
sekām

Jāizvairās arī no spītības vai citu cilvēku nievājošas
.izturēšanās

.Tajā pašā laikā nevajadzētu iesaistīties strīdos un cīņās
Drīzāk vajadzētu gaidīt, līdz atjaunojas savaldība un
.psiholoģiskais miers

Neļauj nevienam nozagt tavu mieru
Netraucējiet citu cilvēku mieru ar mutiskiem (vai
.rakstiskiem) apvainojumiem

Vārdu nepareiza lietošana ir viens no nāvējošākajiem un
postošākajiem ieročiem

Cilvēks var teikt šādas lietas dusmās vai tad, kad
.emocijas ir saasinājušās

Viņš lieto nepiedienīgu valodu, ko patiesībā nevēlas
.izrunāt, un pēc tam to nožēlo

Kamēr otrs cilvēks šos vārdus atcerēsies divdesmit
gadus

(Bēdas nav viegli aizmirst)

.No šī viedokļa atmiņa ir slikta lieta

Atmiņas spēks ir svētība, ja to izmanto pareizi

.Bet tas ir kaitīgs, ja to izmanto kā sliktu lietu krātuvi
Kas tika pastrādāti pret mums
Gatavojoties ieiešanai gudrības paradīzē
Visa cilvēka evolūcijas procesa mērķis ir nomierināt

.neziņas vētras

Lai vilnis varētu atgriezties jūrā un atkal saplūst ar to
Tas ir, lai cilvēka dzīvības spēks varētu apvienoties ar

.augstāko garīgo sfēru

Zinātnieki, uzņēmēji un sociālie reformatori pastāvīgi

.cenšas netieši bruģēt ceļu globālas vienotības veidošanai

Visas zinātniskās, filozofiskās un morālās skolas dedzīgi

cenšas ievākt patiesības pušķi no gudrības dārziem un
izrotāt cilvēku dvēseles ar visu izsmalcināto, brīnišķīgo un

noderīgo, lai sagatavotu tās ieiešanai mūžīgajā gudrības

.paradīzē

Ar zelta atklājumiem zinātne tieši palīdz cilvēkam,

nodrošinot viņu ar nepieciešamajām un materiālajām
vajadzībām, un netieši palīdz viņam labot dažus uzskatus par

.daudziem "brīnumiem" un noslēpumainām parādībām

Zinātne mums saka, ka, kad ūdens aukstuma dēļ maina

savu vibrāciju secību, tas pārvēršas ledū, kas peld uz ūdens

virsmas, nevis sajaucas ar to vai nosēžas apakšā kā citi

.cietie materiāli

Šī parādība zinātniekiem liek domāt, ka, kad Jēzus

Kristus staigāja pa ūdens virsmu, viņam, izmantojot
svētajiem, praviešiem un gudrajiem zināmas psiholoģiskas

.metodes, noteikti bija jāmaina sava ķermeņa vibrācijas

Lai cilvēci novestu pie universālas vienotības un laimes,

visām materiālajām, morālajām, reliģiskajām,

rūpnieciskajām, sociāli politiskajām un metafiziskajām

aktivitātēm ir jāapvieno spēki un jāvieno savi centieni šī

.mērķa vārdā

Ir iespējams vienoties par fiksētiem globālu likumu

standartiem veselības, miera, labklājības, izglītības un labas

morāles jomā, kā arī par garīgo, psiholoģisko un praktisko

likumu standartiem, kas varētu nodrošināt miljardiem
cilvēku uz šīs planētas Zeme integrētu un līdzsvarotu
izaugsmi, kas atbilst civilizētam cilvēkam, kā arī sniegt
.viņam laimi un sirdsmieru

Globālajam pilsonim nevajadzētu palikt ierobežotam ar
mazu dzīvību un mazu ķermeni

Drīzāk viņš sevi uzskata par lielākas cilvēku ģimenes
locekli, kuru vada kosmiskā dzīvība, un viņš pārdomā
patiesību, ka "tu esi neatņemama dzīvības okeāna
."sastāvdaļa

Apziņa ir neierobežota un nebeidzama
Tas sniedzas pat līdz vistālākajām zvaigznēm
Tas caurstrāvo katru atomu Visumā
Pat vismazākie elektroni
Cilvēkam ir jājūtas kā vienotam ar kosmiskās apziņas
.okeānu

Un pārsniegt ģimenes un tautības robežas
Viņš atzīst, ka ir lielākās cilvēku ģimenes loceklis
Prieks starp monotoniju un daudzveidību
Tev nepatīk prieks, kas ir pārāk līdzīgs un kam trūkst
.d daudzveidības

Drīzāk viņa vēlas dinamisku un dzīvīgu prieku
Tas piesaista uzmanību savas unikalitātes dēļ
Tas aizrauj prātu ar savu krāšņumu
Un piepilda sirdi ar savu saldumu
Tas jūs apmierina un iespaido ar savu ārkārtīgi saldo
dabu

Laime, kas nāk ar pārtraukumiem
Tas uzbudina prātu, bet nepiepilda vēlmes
Un prieki, ko aptraipījusi monotonija, rada garlaicību
Un prieks, kas ilgst tikai īsu brīdi
Tad tas izgaist, atstājot aiz sevis nožēlu, kas ir nevēlams
prieks
Un prieks, kas uzplaiksnī un pazūd

Atstāt tevi apjukuma un vienaldzības stāvoklī ir īslaicīgs
.un sāpīgs prieks

Kas attiecas uz prieku, kas ritmiski mainās visu laiku
Tomēr tā būtība paliek nemainīga
Tāpat kā prasmīgs aktieris, kurš izklaidē savu auditoriju
ar dažādām lomām un kustībām
Tas ir tas, ko jūs meklējat un vēlaties iegūt savā
īpašumā

Šo prieku var iegūt, apcerot Dieva brīnumus
Un ar regulāru un padziļinātu meditāciju
Ilgstoša un atjaunota prieka iekšējais avots
Tikai Viņš spēj remdēt tavas slāpes pēc laimes
Garīgā svētlaime ir vienīgā patiesā ekstāze
Kas neliek jums garlaikoties vai tieksmi pēc kaut kā cita
– Viss, ko cilvēks dara – labs vai slikts
Tā ir pastāvīga, neatlaidīga piepūle laimes meklējumos
Ļaunums sola laimi, bet nes ciešanas un nelaimi
,Kas attiecas uz labestību, tā var šķist melanholija
Disciplīnas prasības un gribasspēka aktivizēšanas dēļ
Bet galu galā tas noteikti sniedz ilgstošu prieku
Dievs ir prieks, kas ir nemainīgs un atjaunojas visā
mūžībā

Un, kad to atradīsi, jutīsies, ka esi atradis visdārgāko
.lietu pasaulē
.Tev vairs nebūs jādzenās pēc "tās citas lietas" mirāžas
Tas, kas tev šķiet, bet tu to nevari sasniegt vai iegūt
"Garīgais prieks ir "tā cita lieta
Un kad vien tu to atrodi sevī
Tev vairs nebūs jāmeklē laime
Un šajā atjaunotajā priekā jūsu vēlmes tiks piepildītas
Viņai ir viss, pēc kā viņa ilgojās
Un ziniet, mani draugi, ka materiālās lietas
Kas sniedz baudu, kas paliek pāri prātam
Un šīs lietas kopā ar priekiem, ko tās sniedz
Tas nonāk prātā caur mentāliem tēliem

Garīgais prieks tomēr ir dvēseles apzināšanās
Kura daba ir galīgā laime
Tas atrodas ļoti tuvu domai
Tas pat rodas no domas, kad meditācijas laikā doma ir
.vērsta uz iekšu

Kad tiek bojāti ārējie objekti
No kuras domas ir atkarīga bauda
.Arī laime, ko šīs lietas sniedz, tiek iznīcināta
Bet garīgais prieks vienmēr atjaunojas
Tas pastāv dvēselē un ir izturīgs pret iznīcināšanu
Un šī prieka paušana nav izskaustāma
Ja vien cilvēks apzināti neizvēlas mainīt savu garīgo
.stāvokli

Viņš ļaujas depresijai, barojot nomākto garastāvokli

Tā cita lieta

"Vai esi kādreiz mēģinājis aptvert to "otro lietu
Kā mirāža, kas parādās tev un dejo tavu jūtu fonā
?Un kā ar visu jūsu piepildīto vēlmju beigām

:Analizējiet lietu

Tu ilgojies pēc kaut kā tik ilgi, kamēr nespēj to iegūt
.Bet, tiklīdz tas kļūs pieejams, agrāk vai vēlāk tas apniks

?Un tu gribi kaut ko citu, vai ne

:Pat ja dzīve tev uzreiz dotu visu, ko jebkad esi vēlējies
Bagātība, vara un draugi pēc kāda laika jūs jutīsieties

.neapmierināti

Un tu vēlies kaut ko citu, bet viena lieta nekad nezaudē
savu svaigumu

Tā spožums tev nekad neizzudīs, tas ir pats prieks

Visās lietās, ko meklējat

Un tā cenšas to sasniegt un iegūt

Tieši vai netieši

Tu patiesībā meklē laimi

Piepildot savas vēlmes

Tu nevēlies lietas, kas tev sagādā skumjas

Un tu nevēlies tās lietas, kas sākumā sniedz nelielu
prieku
Bet galu galā tas tevi iegremdē nožēlas un sirdsapziņas
dzīlēs
Lai ko jūs arī meklētu
Tu to dedzīgi meklē ar ilgošanos, dedzību un entuziasmu
Cerot gūt gandarījumu, to iegūstot
Tev vajadzētu būt laimīgam, kad tas patiesībā kļūst par
.tavu
Tad kāpēc gan nemeklēt prieku tieši un smelties to no tā
?avotiem
?Kāpēc to meklēt ar nespējīgiem fiziskiem līdzekļiem
Lai to tev dotu tīru, neviltotu un bez jebkādiem
!?trūkumiem
Kad cilvēks lūdzas pēc īslaicīgu materiālo lietu
līdzjūtības
Viņa laime ir atkarīga no īslaicīgām baudām
Materiālās lietas un gandarījums, kas gūts no materiālo
vēlmju piepildīšanas
.Tas ir īslaicīgs, un tāpēc caur to iegūtā laime ir īslaicīga
Tas ir arī īslaicīgs
Ēšana, smaržu smaržošana un mūzikas klausīšanās
Redzēt skaistas lietas un pieskarties patīkamām lietām
Visi īslaicīgie prieki
.Tā ilgums ir saistīts ar garšas un ožas sajūtas ilgumu
Dzirde, redze un tauste
Vai līdz brīdim, kad prāts no tā nogurst
Viņu piesaista citi stimulantī
Viņa nevēlas īslaicīgu prieku
Tas atstāj aiz sevis skumjas sajūtu, kad no tā atbrīvojas
Drīzāk viņa ilgojas pēc prieka, kas uz mirkli neuzplaiksni
.un tad nepazūd
Un es ilgojos pēc prieka, kura spožums nekad neizgaist
Tīrs, pastāvīgs radioaktīvs rādijs
Ka prieks pastāv tikai Dievā

Visa prieka un laimes avots
Saule uzlec reizi dienā
Bet viņa klātbūtne vienmēr staro
Visums ir pakļauts sabrukšanai, bet
Tā ir mūžīgā dzīvība, kas paliek
Lai prieks vienmēr atjaunojas jūsu dzīvēs
Šī svētītā zeme, ko Dievs mums devis
Viņš vēlas, lai mēs izbaudītu tā skaistumu
Un mēs to saglabājam
Mēs to uzskatām par svētību, ko nedrīkst izšķērdēt vai
launprātīgi izmantot
!Tajā ir daudz, daudz brīnumu un brīnumu
Virsoņi pēc virsoņiem
Un slāņi pēc slāņiem
līdzenumi un stepes
Jūras un upes
meži un mežaudzes
Un tuksneši, kas bezgalīgi stiepjas visos virzienos
Tas ir kosmisks teātris
Kur kalni snauž
Un sniegotās klintis melo
Augstie koki izstiepj kaklus
Neaugsni augstienes atgūst savu zaļumu un sulību
Laika zīmes ir iespiestas milzu klinšu akmeņos
?Kam piemīt spēja sniegt elpu aizraujošus skatus
Un kā ar šīs Dieva zemes žilbinošajiem skatiem, vai tie ir
!?pelniņi tiklīdz aprakstīti
Tas piepilda sirdi ar prieku
Un aizdedzina prātu ar tūkstoš izteiles
!Lai izteiktu to, ko nav iespējams aprakstīt
Zemes skaistumu apcerēšana stiprina kontemplatīvā
cilvēka ticību
Tas pārsniedz dabas likumus līdz augstākās apziņas
sliekšnim
Kur radošums nekad nebeidzas

Un tas neapstājas pie robežas
Tas ir neizsmeļams
:Reiz kāds bērns teica
"Es nezinu, ko cilvēkam nozīmē justies kā nekas"
.Lūk, ko cilvēks var sajust, apcerot Dieva brīnumus
Kas ir nepārspējams dažādās šīs pasaules malās
Tomēr cilvēks domā, ka viņš ir viss
Alifs un Jā
Sākums un beigas
Un augums, kuram nav augstākas virsotnes
Tur ir pārsteidzoši augstumi
Un dziļumi, kas dvēselē iedveš bijību
Un plašums, kurā būtne izšķīst
Un tikpat bagātīgs kā dienasgaisma
Un gaismas, kas mudina skatīties augšup
Ja vien cilvēcei piemistu visaptverošs redzējums
Jūs redzat katrā virzienā
Lai apzinātos radošuma brīnumus, kas viņu ieskauj
Izplatījās kā izkaisītas pērles
Dieva plašajā zemē ir cilvēki, kas pārdomā
Patiesi, viss, ko Radītājs ir radījis, iedvesmo apbrīnu
Tas ir iedvesmojoši
"Austrumu dārgumi - žurnāls "East-West
Mēs lūdzam Viņam, Visaugstākajam
Lai kļiedētu ar zināšanu dzirkstelēm
ilūziju tumsa
Un lai piepildītu sirdis un prātus
Ar svētību un atziņu pārpilnību
Un lai Viņa visdievišķākā klātbūtne varētu izpausties
dvēselēs
Un Viņš piešķir viņai pārlicību
Tā ir droša patvēruma vieta
Un tas kļiedē apjukuma mākoņus no dvēseles debesīm
Un tas mūs pasargā no izmisuma sajūtas

Un tas mūs iedvesmo ar pārliecību, ka laimes rītausma
uzausīs

Un dvēseles priecāsies
Un ka miera un prieka putni
Viņa dziedās dzīves birzīs
Mīlestība uzvarēs naidu
Un spoža cerība kļiedēs izmisuma drūmumu
Un lai labais ceļojums turpināsies
Patiesības karogs vienmēr plīvos augstu
Virs draudzīgas sapratnes pieminekļiem
Un cēlas cilvēciskas jūtas
Ak, siržu ārsts, no Tevis nāk dziedināšana
Dvēseles bija piemeklējušas slimības
Tavs pieskāriens kļiedē indi un slimības
Lai izvairās no nāves un nelaimēm
Tavs vārds ir talismans pret ļaunumu un kaitējumu
Un lūgšana, kuru debesis uzklausa
Sagatavošana un
Pareiza audzināšana: praktiskas metodes un prakse
Pareizas audzināšanas metodes ietver ieskatu
attīstīšanu
Un mēģinot piekļūt intuitīvo zināšanu krātuvei
Dvēseles slēptais saturs un cilvēka apziņas saikne ar to
Viena dzīve nav pietiekama
Zināt visas garīgās un materiālās lietas
Izmantojot tradicionālās zināšanu metodes
Paļaujoties tikai uz maņām
Apzinātības un meditācijas praktizēšana
Tie palīdz attīstīt un uzlabot intuitīvās spējas
Caur tiešu, noteiktu uztveri
Izpratnes veidošana, ja iespējams, jāsāk agrā bērnībā
Ja tas nav iespējams, to var sākt jebkurā laikā
Turklāt
Bērniem un jauniešiem ir jāpalīdz, cik vien iespējams

Mācot viņiem pareizas audzināšanas metodes,
izmantojot
Virzot savas domas uz ideāliem
Un barojot viņu jūtas ar cēlām jūtām
Un mācot viņiem cienīt pienākumu
Un izturēties godīgi, ar cieņu un godprātību pret sevi un
citiem
:Starp svarīgākajiem pašdisciplīnas aspektiem ir
Staigāšana un sēdēšana ar taisnu mugurkaulu
Lai veicinātu netraucētu dzīvībai svarīgo funkciju plūsmu
organismā
Apgūstiet un izmantojiet garīgo fokusu, lai attīstītu
pašapziņu
Radošās domāšanas praktizēšana
Pildot pienākumus ar patiesu vēlmi
Atšķirība starp racionālo un iracionālo
Patiesība un ilūzija
Un paplašinot mīlestības tvērumu
No sevis mīlestības līdz ģimenes mīlestībai
No mīlestības pret ģimeni līdz mīlestībai pret kopienu
No kopienas mīlestības līdz dzimtenes mīlestībai
No mīlestības pret dzimteni līdz mīlestībai pret pasauli
No pasaules mīlestības uz Dieva mīlestību
Un ar viņu garīgo izaugsmi
Viņi spēs izplatīt labestību un patiesību visur
Un labestības gaismā, kas spīd viņos, tiks izklaidēta
Ļaunuma tumsa viņus ieskauj
Lai Viņš tiek paaugstināts ar Viņa palīdzību
Garīga saikne ar mīļajiem, kuri ir aizgājuši no šīs
pasaules
Ja vēlaties nodot savas domas saviem mīļajiem, kuri ir
aizgājuši no šīs pasaules
Sēdi klusi savā istabā un pārdomā Dievu
Un kad dvēselē sajūtīsi mieru

Dziļi koncentrējieties uz garīgās apziņas centru
priekšpusē

Kurš ir gribas centrs punktā starp uzacīm
Sūtiet savu mīlestību tiem mīļajiem, kas aizgājuši
Iedomājieties centrā personu, ar kuru vēlaties
.sazināties

Un sūtiet viņa dvēselei mīlestības, laba vēlējumu un
iedrošinājuma vibrācijas

Ja jūs to darāt konsekventi
Un tu neesi zaudējis interesi par šo dārgo cilvēku
Viņš noteikti saņems vibrācijas no tavām domām
Tie, kas uz šīs zemes ir šķirti no saviem mīļajiem, viņus
neaizmirst

Tāpat kā viņu mīlie nekad viņus neaizmirst
Un viņu apziņa paliek, saglabājot savu tuvinieku atmiņu
Tie, kas viņus atstāja uz šīs zemes
Un, kad vēlaties saņemt atbildi no šiem mīļajiem
Koncentrējieties uz sirdi un, kad jūsu uzmanība sasniedz
,pietiekamu dziļumu
Tie var vispirms parādīties jums sapņos, un tas viņiem ir
iespējams

Dažreiz jums var būt viens un tas pats sapnis atkārtoti
Ne visi sapņi ir bezjēdzīgi
Ja tavas domas ir mierīgas un harmoniskas
Jūs zināsiet, ka kāds mēģina ar jums sazināties caur
sapni

Garīgi progresējot, meditācijas laikā jūsu tuvinieki var
.parādīties jums vīzijās

Kad cilvēks sasniedz augstu garīgās attīstības līmeni
Viņš varēs redzēt tās aizgājušās dvēseles sev priekšā
Šādu gadījumu piemēru ir daudz
Bet vispirms ir jānotiek patiesai garīgai izaugsmei
,Tas, kurš dziļi apcer Dievu
Dievs viņam visu šo parādīs

Tā vietā, lai sērotu, raudātu un justu zaudējuma sajūtu
pēc tuvinieku nāves
Mums jāsūta viņiem mīlestība, ko viņi sajūtīs
Viņi atdarina to pašu sajūtu
Bet mēs nedrīkstam vilkt aizgājēja garu sev klāt
Caur mūsu nepamatotajām jūtām
Savtīgas pieķeršanās un dziļas skumjas
"Pietiek pateikt aizejošajam: "Es tevi mīlu
Sūtiet mīlestības domas un laba vēlījumus tiem, kas ir
šķirti

Kad vien man rodas vēlme to darīt
Bet vismaz reizi gadā - noteiktā gadadienā
:Pasaki viņiem intelektuāli
Dievs mūs atkal savedīs kopā
Mēs turpināsim lolot savu mīlestību un stiprināt
pieķeršanās saites starp mums
Ja jūs viņiem sūtāt savas draudzīgās domas tagad,
.turpiniet to darīt

Tu noteikti viņus kādu dienu satiksi, ja Dievs dos
Jūs sapratīsiet, ka šī zemes dzīve nav viss, kas pastāv
Tā ir tikai viena saite jūsu mūžīgo attiecību ķēdē
Ar saviem aizgājušajiem mīļajiem
Lai Dievs apžēlojas par viņiem un apveltī viņus ar Savu
gaismu un labvēlību

Piezīme: Šai metodei nav absolūti nekāda sakara ar
.seansiem, kurus mēs neiesakām, tāpēc šis precizējums
Atbrīvojoties no noguruma

Piezīme: Šī informācija un ieteikumi neaizstāj
.medicīnisku padomu, tāpēc ir sniegts šis skaidrojums

Uzturā jāiekļauj sviests un piens
Piens jālieto atsevišķi no ēdienreizēm
Vislabāk to nedzert kopā ar ēdienu
Pienam piemīt labvēlīgas caurejas īpašības
Bet piens izraisa gļotu veidošanos

Kas nav piemērots tiem, kas cieš no deguna
blakusdobumu problēmām
Vai no iesnām un saaukstēšanās
Tas attiecas arī uz apelsīnu sulu
Tiem, kas cieš no šiem stāvokļiem
Daudzi, kas no tā cieta, atrada atvieglojumu –
– pateicoties manam padomam
Ievērojami uzlabojumi, izslēdzot no uztura apelsīnu sulu
(Kamēr viņi cieta no šī stāvokļa)
Lai gan citronu sulai piemīt lieliskas dezinfekcijas
.īpašības
Bet tas arī pasliktina sinusītu
Nekas nesniedz lielāku apmierinājumu (remdē
izsalkumu) kā maize, kas cepta no
Pagatavots no svaigi maltiem pilngraudu kviešu miltiem
Tomēr cilvēkiem ar krēpām vajadzētu izvairīties no
.cietes produktiem
Pilngraudu maizi var ēst pēc tam, kad tā ir labi
.apgauzdēta
Aizcietējums ir vēl viens noguruma cēlonis, un tas ir
.saistīts ar toksīnu uzkrāšanos organismā
Tas ietekmē enerģijas ieguvī no pārtikas
Ja Jums ir aizcietējums, ja iespējams, lietojiet dabisku
.caurejas līdzekli
Ja jūs atbrīvosiet savu ķermeni no toksīniem
(atkritumiem), jūs nejutīsieties noguris
Tieši toksīni, kas uzkrājas organismā, liek cilvēkam
.justies nogurušam
Narkotikas un narkotikas arī izraisa vājuma sajūtu
.Piemēram, opijs atņem tā lietotājiem iniciatīvu
Viņi nevēlas neko citu darīt, kā vien plāpāt, gulēt un
sapņot
Viens no efektīvākajiem veidiem, kā atbrīvoties no
.noguruma sajūtas

Tas ir paredzēts, lai pēc iespējas vairāk saglabātu
.seksuālo vitalitāti

Jo pārmērīga tā praktizēšana ir radošās enerģijas
.izšķiešana

Tas izraisa ievērojamu to zudumu gan fiziskā, gan
.garīgā līmenī

:Māceklis jautāja savam vadītājam

Kāda ir jūsu garīgās būtnes interpretācija un zināšanas
?par to, kungs

:Gids atbildēja

Garīgā būtne ir apzināta zināšana par garīgajām
uztverēm un spēkiem

Tieši tāpat kā jūtas jūras radības, kad tās ir iegremdētas
ūdenī

Un debesu putnus ieskauj telpa

Tā ir dzīvības enerģijas ieguve no dvēseles ētera

Un labsajūta un vitalitāte plūst caur ķermeni

Tas atdzīvina šūnas ar dzīvības eliksīru un pilnībā tās
atjauno

:Tad māceklis jautāja

?Un kāds ir veids, kā iegūt šo testu

:Gids atbildēja

Pašapliecinot, ka esat garīgas dabas cilvēks

Un ka fiziskā būtne, neskatoties uz tās relatīvo realitāti

Tomēr tā ir dvēseles būtības ārējā čaula

,Un ka dzīvības ūdens, kas ir svētlaimes avots

Tas plūst caur jūsu nerviem, izraisot eiforiju, enerģiju un
.modrību

:Māceklis turpina, sacīdams

?Kādi ir šķēršļi šāda stāvokļa sasniegšanai

:Ceļvedis skaidro

Šie šķēršļi slēpjas nesaskaņotās domās un rūgtās jūtās

Un negatīvās sekas, kas darbojas kā kaitīgas
parazītiskās nezāles

Par spirta augu

Un izraut šaubu ērkšķus no tās augsnes un mēslot to ar dzīvu ticību

Iznīcinātājs un tā vietā sēj mīlestības, uzticības,
sapratnes, cēlsirdības un godīguma sēklas

Katrai slēdzenei ir atslēga, un katrai problēmai ir risinājums

Paļaušanās uz dievišķo palīdzību novedīs pie jebkuras
problēmas risinājuma

Un lai uzlabotu garastāvokli, un ar katru pārvarēto
.problēmu jūs sperat soli uz priekšu

Ja lūgsi dievišķu palīdzību ar pazemību un sirsnību, tu to
sanemsi

Miera un gaismas avots

:Runājot par dievišķās klātbūtnes sajūtu, skolotājs teica
Ja cilvēks dzīvo neziņā par Dievu
Nepieskaroties viņa klātbūtni
Viņa dzīve būs pilna briesmu
Un pakļauti neatrisināmām problēmām un krīzēm
Līdz sāpes dzemdē vēlmi un apņēmību
Atklāt noslēpumu noslēpumu un miera un gaismas

avotu

Atklājot lielāko noslēpumu
Viņš zina brīvības, laimes un skaistuma nozīmi
Cilvēkam ir jāmaina savas dzīves fokuss un apziņas

.centrs

No matērijas līdz garam
Un no "sevis" ar tā ierobežojumiem
Uz bezgalīgo emocionālo dimensiju
Tad viņš sapratīs, ka viņš bija un joprojām ir
Siltā, mīlošā mūžības apskāvienā
Viņam arī jāstrādā pie izpratnes paātrināšanas
Iedziļinoties domās
Un divkāršojiet pūles
Un kad dievišķā klātbūtne pieskaras
Viņš pārvarēs visus šķēršļus un ķibeles
Kas aizšķērso viņa ceļu un neļauj viņam virzīties uz

priekšu

Pēc nāves cilvēka nebūs
Tuvāk Dievam nekā viņš ir tagad
Cik lielā mērā viņš par to ir informēts pēc nāves
Tas atkarīgs no tā, cik daudz viņš par to tagad zina
!Nav nepieciešams atlikt vai atlikt
Domāšana par Dievu ir visas laimes, mīlestības un

labestības avots

Tas mūs noved tiešā saskarē ar šiem svētītajiem

elementiem

Un Viņš mūs apber ar Visžēlīgākā svētībām
Mums savā darbā jāiekļauj garīgais elements

Un darīt darbu, kas sniedz vislabāko pakalpojumu citiem
Cilvēks, kura mērķis ir kalpot, nevis pelnīt naudu
Viņš atklās, ka visa viņa dzīve ir mainījusies uz labo pusi
Viņš netiks atstāts viens, bet palīdzība pienāks no
.turienes, kur viņš to vismazāk gaidīs
Lielākā daļa cilvēku nespēj sasniegt nepieciešamo
līdzsvaru

Starp viņu praktisko un garīgo dzīvi
Garīgajam cilvēkam ir nepieciešama nauda
Pasaulīgs cilvēks nevar dzīvot laimīgi bez Dieva
:Spiritists strādā, un viņa rīcība runā daudz
"Dievs dod man spēku un dod man apņēmību"
Viņš kļūst stiprāks, un Dievs svētī viņa centienus
:Arī pasaulīgais cilvēks strādā, bet viņš saka
Es pats to visu daru, un nevienam nav manas"
".atzinības

Tas viņam rada negaidītas sekas
.Tas atrodas Mahadhirā
Visas praktiskās aktivitātes
Vai nu materiālu, vai garīgu mērķu dēļ
Tam jābūt balstītam uz pamatotiem principiem
Tas ir pakļauts sirdsapziņas kontrolei un saprāta
līdzsvaram

Līdzsvars ir nepieciešams visā, ko darām
Jo tā neesamība nozīmē ciešanas, sirdssāpes un
galvassāpes

Ja kāds uzaicina nabadzīgu cilvēku grupu
Bez pietiekami daudz naudas, lai iegādātos
nepieciešamās lietas svētkiem

Tas nozīmē diskriminācijas trūkumu
Un nespēja pareizi plānot
Mums ir jāsaprot vispārējās sistēmas būtība, kas regulē
mūsu rīcību
Ir nepareizi izmantot garīgumu personīgo interešu
veicināšanai

Lai gan ieteicams izmantot zinātniskas metodes
Izplatīt un popularizēt labas garīgās mācības
Pastāv universāls likums laimes sasniegšanai
Šis likums ir nemainīgs un pastāvīgs
Tas vienmēr darbojas un garantē rezultātus
un ievērojot vai ievērojot šo likumu
Tas noteikti nozīmē būt laimīgam
:Savā laimes definīcijā meistars Paramahansa teica
Patiesa laime galvenokārt balstās uz cilvēka
psiholoģisko stāvokli
Apmierinātība, gandarījums, miers un klusums ir laimes
pazīmes
Cilvēkam jācenšas saglabāt labu veselību
Aktīvais prāts
un dzīves nepieciešamībām
Atbilstošais darbs
Un saprātīgs spriedums
Un pareiza izpratne
Viņš nedrīkst sev pieļaut
Pakļaujoties nepareizai videi vai apstākļiem
Cilvēki bieži auž kokonus, kas tos saista
Un viņš tevi mīl ar virvēm, kas viņu sasieta
.Viņam ir jāsaprot šo ierobežojumu iemesli
.Varbūt tas izskaus lēni izplatošo infekciju
No viņa prāta un no viņa ķermeņa
Tas veicinātu psiholoģisku atjaunošanos
Tas paver ceļu laimei un garīgās apziņas rašanās viņa
.dzīves horizontā
Un pamodināt viņā esošos dzīvības spēkus
Apziņa ir jāpaceļ no neziņas dzīlēm
Uz sapratnes un zināšanu augstumiem
Neskatoties uz ticību savām psihiskajām spējām
Bet jaunajai videi ir caurspīdīga ietekme
Spējīgs graut savas aizsardzības spējas
Un dziedot viņam laimi, kuru viņš meklē

Tāpēc viņam jāpieliek visas pūles
Lai radītu veselīgu un laimei piemērotu vidi
Un meklēt ilgstošu garīgo prieku
Īslaicīgu juteklisku baudu vietā
Ja viņš vēlas atbrīvoties no negatīva ieraduma, kas
viņam atņem laimi
Viņam jāizvairās no visa, kas varētu
Lai brīdinātu vai pamodinātu šo ieradumu
Tad viņš tā vietā attīsta labu ieradumu
Viņš to veic ar nopietnu psiholoģisku piepūli
Līdz brīdim, kad tā kļūst par neatņemamu viņa dzīves
.sastāvdaļu

Kad tas ir nostiprinājies un kļuvis spēcīgs
Sliktais ieradums vājināsies
Un viņa atslābina savu tvērienu
Viņš sajūtīs tādu laimi, kādu nekad agrāk nav pazinis
Apgaismojums un pārliecība

Meistara Paramhansas Joganandas mācības
Dzīve savā būtībā, sastāvdaļās un mērķos
Tā ir grūti saprotama mīkla, bet ne neiespējami
atrisināma

Ar savu progresīvo domāšanu mēs katru dienu
risinām dažas no tās mistērijām
Ierīces, kuru pamatā ir precīzi zinātniski principi
šajā laikmetā

Tas noteikti izraisa apbrīnu
Zinātnes atklājumi sniedz mums skaidrāku
redzējumu

Par dzīves apstākļu uzlabošanas veidiem
Bet, neskatoties uz visām iekārtām,
izgudrojumiem un stratēģijām, kas mums ir
Šķiet, ka mēs joprojām esam kā marionetes
likteņa rokās

Un ka ceļš priekšā vēl ir garš
Pirms mēs atbrīvojamies no dabas kontroles

**Dzīvot dabas žēlastībā noteikti nav brīvība
Mūsu entuziastiskos prātus pārņem un ierobežo
bezpaldzības sajūta.**

**Kad jūtamies kā plūdu, viesuļvētru vai zemestrīču
upuri**

**Vai arī tad, kad notikumi mūs aizrauj prom - bez
loģiska iemesla**

**Mūsu mīļie, kas mums ir tuvi sirdīm
Tad mēs saprotam, ka neesam guvuši daudz
uzvaru**

**Mēs nespējam pārvarēt nelabvēlīgos apstākļus
Neskatoties uz visiem mūsu centieniem padarīt
dzīvi tādu, kādu mēs to vēlamies,**

**Uz šīs zemes skatuves vienmēr parādīsies noteikti
apstākļi**

**Un notikumi, ko vada spēcīgs prāts, par kuru mēs
zinām ļoti maz**

**Tas darbojas pilnīgi neatkarīgi no mūsu uzskatiem
un gribas**

**Labākais, ko mēs varam darīt, ir strādāt un veikt
dažus uzlabojumus**

Mēs audzējam kviešus un ražojam miltus

Bet kurš radīja pirmo sēklu?

Mēs ēdam maizi vai rīsus, kas gatavoti no miltiem

Bet kurš mūsu ķermeņiem deva spēju sagremot?

Un kā pārvērst pārtiku par barības vielām?

Katrā dzīves stūrītī

Šķiet, ka pastāv neaizstājama dievišķa roka

Mēs nevaram pārvaldīt savas lietas bez tā

Ar visām pārlicībām, kas mums pieder

Mēs nezinām, kad sirds pārstās darboties

Tāpēc ir nepieciešama drosmīga paļaušanās

Par augstāko dievišķo spēku

Un paļaujoties uz savu augstāko Es

Izplūstot no šīs kopējās varas

**pēc kura parauga mēs esam veidoti
Mums jābūt ticībai, kas brīva no lepnības
Un pārliecinoši iet pa dzīves ceļiem
Bez panikas vai trīcēšanas
Bez saspringuma un ierobežojumiem
Darbs ar alerģijām**

Jūtīguma pārvarēšana ir delikāta māksla, un spēja kontrolēt savu reakcijas ātrumu ir svarīga, lai attīstītu līdzsvarotu un vispusīgu personību.

Jūtīgums izriet no neizpratnes, mazvērtības kompleksa, pārspīlēta lepnuma un pārspīlēta ego.

Kad cilvēks domā, ka viņa jūtas ir aizskartas, šī doma iesakņojas viņa prātā, uzbudinot nervus, kas pēc tam kļūst saspringti un dumpīgi. Ievainoto emociju dēļ sirdī uzliesmo dusmas. Tomēr dažiem cilvēkiem ir spēja kontrolēt savas emocijas, tāpēc viņu ārējās pazīmes neparādās, neskatoties uz intensīvo dusmu plūdiem viņos. Citi pauž savas dusmas ar tūlītējām reakcijām, kas redzamas acu muskuļos un sejas izteiksmēs, kā arī ar asām, kodētām verbālām atbildēm.

Pārmērīga emocionalitāte rada nopietnas sekas; tā sarežģī situāciju un rada nevēlamu nestabilitāti, kas negatīvi ietekmē citus.

Jācenšas izrādīt paškontroli un savaldību, veicinot sapratnes un harmonijas atmosfēru, kas veicina mieru, nevis spriedzi, un kļiedē stresa tvaiku. Tie, kas tā rīkojas, kļūst par sava likteņa noteicējiem un saņems apkārtējo atzinību un cieņu.

Pārmērīga jūtība ir raksturīga iezīme lielākajai daļai cilvēku, un, kad šī neracionālā emocija uzliesmo, tā aptumšo ieskatu un aizmiglo gudrības acis. Vēl ļaunāk, pārāk jūtīgā persona uzskata, ka domā, jūt un rīkojas perfekti, lai gan patiesībā viņu uzvedība var būt pilnīgi nepareiza!

Daudzi cilvēki uzskata, ka viņiem vajadzētu žēlot sevi, kad viņus kritizē, un ka sevis žēlošana sniedz zināmu atvieglojumu. Taču, tāpat kā narkomāniem, jo vairāk viņi lieto, jo spēcīgāka kļūst viņu atkarība.

Jūtīgam cilvēkam bieži vien ir nevajadzīgas ciešanas. Biežāk nekā neviens nezina viņa ciešanu cēloni vai sūdzību būtību, kas noved pie pieaugošām ciešanām viņu pašu uzspiestajā izolācijā. Neko nevar panākt, klusībā kavējoties pie tā, ko viņi uztver kā apvainojumu vai kritiku.

Vislabāk ir novērst šādas paaugstinātas jutības cēloņus, veicot objektīvu analīzi un aktivizējot paškontroli.

Šāda veida neveselīgai alerģijai ir nopietnas sekas; tā patērē sirdi kā uguns un iznīcina miera audus. Tāpēc ar to jārikojas gudri, loģiski un ar stingru gribu.

Brīvība no vājuma

Labākais veids, kā atbrīvoties no vājuma

Tas par to nedomā

Citādi vājuma ideja pārņems apziņu un dominēs pār dvēseles spējām.

Kad mēs ienesam gaismu sevī

Tumsa izklīdīs, it kā tās nekad nebūtu bijis

Šī ideja man sniedz brīnišķīgu iedvesmu

Kad tiek ieviesta gaisma

Uz alu, kuru tūkstošiem gadu apdzīvoja tumsa

Tumsa pazudīs acumirkļi

Līdzīgi izzūd vājības, un līdz ar tām izzūd arī kļūdas

**Kad mēs ļaujam Dieva gaismai ienākt mūsu apziņā
Neziņas tumsa nespēs palikt
Tā ir filozofija, pēc kuras mums vajadzētu dzīvot
Prokrastinācija ir bezjēdzīga
Dzīves ritenis nekad neapstājas
Un dzīves dienas paskrien ātri
Katru minūti, ko pavadām, skaidri domājot un
gudri rīkojoties
Tas ir veiksmīgs un ienesīgs ieguldījums mūsu
laimes jomā.
Daudzi visu savu dzīvi pavada
Domājot par naudu, seksu un slavu
Viņi reti pievērš uzmanību būtiskām lietām
Kas viņiem sniedz sirdsmieru
Un paceliet viņu apziņu augstākā līmenī
Lai cik pazemīgu lomu cilvēks ieņemtu
Dieva acīs viņš tiek uzskatīts par veiksmīgu
Ja viņš zinātu, kā gudri pavadīt savu laiku
Viņš virza savas domas pareizajā virzienā
Kad Dieva gaisma apspīd cilvēku
Viņš nejūt, ka viņam kaut ko vajag
Prieka dēļ, kas viņu pārņem
Viņš sasniedz visus savus sapņus**

Un tas liek viņam justies dziļi sirdī
Viņš ir bagātākais no bagātajiem un laimīgākais
no laimīgajiem
Šajā dzīvē
Gaismas tunelis
Tas, kurš atmodina garīgo apziņu
Ar apgaismotām idejām
Labdarības darbi
Labas sajūtas
Dziļa pārdomu
Viņš var sajust, kā tas atstāj ķermeni
Laiks pēdējai atiešanai
Caur garīgo aci
Jogs praktizē savas zemes dzīves laikā
Garīgā acs tuneļa redze
Pie šķelšanās līnijas
Starp matēriju un garu
Viņš var pamest Zemi tajā pašā brīdī
Ieejot šajā apgaismotajā tunelī
Un pāreja no šīs pasaules
Uz Dieva bezgalīgo telpu
Kur gaisma
Un prieks

Miers

absolūta brīvība

Ķermeņa lampa ir (garīgā) acs

Ja jūsu acs ir viena

Tad viss tavš ķermenis būs piepildīts ar gaismu

**{ Un gaisma spīd tumsībā, un tumsība to nezināja
}**

altruisms

Altruisms ir citu cilvēku bēdu izjušana

**Un lai satuvinātos ar viņiem un sazinātos ar
viņiem**

Mēs no sirds cenšamies viņus mierināt zaudējumā

Un lai mēs priecājamies par viņu prieku

Mēs strādājam, cik labi spējam

**Lai atvairītu no viņiem baiļu, vajadzības un
nemiera spoku**

Tie, kas strādā, lai citi būtu laimīgi

**Lai Dievs viņam piešķir iekšēju psiholoģiska
komforta sajūtu**

**Un, ja viņš kaut ko zaudē, dzenoties pakal tiem,
kuriem viņš cenšas palīdzēt,**

**Viņš to neuzskata par zaudējumu, jo pretī kaut ko
iegūst.**

Dieva prieks un sirdsmiers

Viņš dzīvo, lai mīlētu, strādātu un dotu

**Viņš sēj labestības un miera sēklas cilvēces
laukos**

**Viņa domas un jūtas pārsniedz viņa personīgo
pasauli**

Viņa apziņa paplašinās un viņa empātija pieaug

Viņš uzskata, ka pasaule ir viņa mājas, un cilvēce ir viņa ģimene.

**Viņš saprot savas eksistences mērķi uz šīs zemes
Viņam ir jāreformējas pašam, pirms mēģināt reformēt citus**

Jo tie, kas pilnveido sevi, palīdz citiem

Lai reformētos, vadoties pēc viņa dzīves piemēra

Darbībām ir dziļāka ietekme un dziļāka ietekme

Citu prātos, no vārdiem

Kam piemīt altruisma gars?

**Tas nedarbojas saskaņā ar ierobežotiem
aprēķiniem un cerībām**

**Drīzāk viņš izmanto savu ieskatu un veselo
saprātu**

Viņš turpina palīdzēt sev un citiem

**Pateicoties Dievam par panākumiem, ko viņš ir
sasniedzis**

Un, ja viņam neizdodas vienu vai vairākas reizes

Viņš nejūtas nomākts, bet gan kļūst apņēmīgāks

Viņš divkāršo savus centienus un mēģina vēlreiz

Jaunu ideju un kanālu izpēti

Vadīts saprāta gaismas

Ar Dieva palīdzību

Līdz brīdim, kad viņš sasniegs savu mērķi

Viņš sasniedz savu cēlo mērķi

Austrumu-rietumu iluminācijas

No gudrā Paramhansa Joganandas mācības

Sagatavošana un

Doma ir spēks, līdzīgi kā elektrība

psiholoģiskie stāvokļi

Tas atgriežas pie domāšanas un domāšanas veida

Elektrība ir gan noderīga, gan kaitīga

Tātad, kurš zina, kā ar to tikt galā?

Viņš to nodod savā rīcībā

Citādi tas varētu viņu sist ar elektrošoku

**Un arī tā domāju
Ja tas tiek virzīts pareizajos virzienos
Tas nes laimi savam īpašniekam
Citādi tas viņam sagādās nepatikšanas
Doma ir kā savvaļas zirgs
Tomēr to pieradināt nav neiespējami
Pozitīva domāšana ir viens no veidiem, kā
kontrolēt savas domas
Vesela domāšana ir tuvs draugs
Un slimis prāts ir pastāvīgs ienaidnieks
Vesela domāšana piesaista mieru un drošību
Un slimis prāts met nāvējošas bultas
Tas divkārti atspēlējas savam īpašniekam
Tāpēc teiciens, ka atlīdzība ir tāda pati kā darbs.
Kamēr vien cilvēks sūta labus nodomus
Viņa idejas pārvērtīsies lāpās
Apgaismo dvēseles kambarus
Un padzīt tumsas kaudzes
Tad viņš izjūt dziļu atvieglojumu
Viņa acīs mirdzēja gandarījuma smaids!
Dzīve ir kā dzirnavas, kas mal
Testa tabletes un auglīgi eksperimenti
Lai no tā ceptu maizi
Tas ir kā likumots ceļš
Tās sānos ir sulīgi ziedi
spilgti tauriņi
Un koki ar gardiem augļiem uz to zariem
Tomēr mēs reti apstājamies
Izbaudīsim tā skatu un izbaudīsim tā saldumu
Patiesībā mēs bieži jūtamies kā uz adatām
Lai piekļūtu plašākām teritorijām
Mūsaprāt, no turienes paveras brīnišķīgāki skati
nekā tie, ko esam redzējuši mēs
Bet, mums pamazām attālinoties
Par ziediem bagātiem, auglīgiem ceļiem**

**Mēs atrodam kokus, kuros valda tumsa
Vairāk nekā tikai svaigums
Tad ziedi pazūd
Un līdz ar to, tauriņi un arī augļi
Tad mēs atrodamies neauglīgā tuksnesī
Cilvēka dzīve ir kā jūras ūdeņi
Kas tiek attīrīts un kļūst salds
Tikai tad, kad paceļaties atmosfēras augšējos
slāņos
Tas ir kā rīta sapnis
Ar vecumu tas kļūst gaišāks
Iemesls ir tāds, ka tad lietas šķiet skaidrākas un
atšķirīgākas.
Tas ir kā ceļojums, jo ainava mainās, pārvarot
attālumus.
Tad tā pati ainava mainās, mums tuvojoties tai,
un tā tālāk
Dzīve nepieviļ gudros
Jo viņi ar to rīkojas prasmīgi un izbauda to
Neļaujot tam pārņemt kontroli pār viņiem un
atņemt viņiem brīvību
Piemēram, viņiem patīk ūdens
Viņi to dzer un tajā mazgājas, bet neļauj sev tajā
noslīkt
Viņi izbauda drēbes, kas viņiem patīk
Bez pārmērīgas formalitāšu un formalitāšu
ievērošanas, kas tiek uzskatītas par virspusējām
Viņiem patīk ēst, neļaujot rijībai viņus aprīt
Jo pārēšanās patērē enerģiju
Un tas aprij uztveri
Un viņš to pilnībā iznīcinās
Un tāpēc cilvēkam vajadzētu baudīt dzīvi
Bet neizsmēlot maņas caur iegremdēšanos
sadzīvot ar citiem
Viņu vienošanās nenožīmē visu**

**Vai arī upurējot ideālus viņu labā
Jo šī kompromisa metode nav vēlama
Tas neatbilst patiesībai
Reformatori un lielie vīri nebija vienisprātis
Ar daudziem cilvēkiem apkārt
Tomēr viņi saglabāja savu ideālu
Jo viņi saprata, ko viņi dara
Tas bija pilnīgi pareizi
Princips nedrīkst tikt apdraudēts
Un neizmantojot slēptus motīvus, lai sasniegtu
konkrētu mērķi**

**Jo tas nepiedien principiāliem cilvēkiem.
Kurš gan var dzīvot tā, lai tas būtu patīkami
Dievam?**

**Nedariet citiem pāri, jo viņiem nav no kā baidīties
Pirmkārt un galvenokārt, cilvēkam ir jābūt
saskaņā ar Dievu**

**Tad ar sirdsapziņu un pēc tam ar cilvēkiem
Bet, ja šī pieeja neapmierina citus
Pietiek, ja cilvēks ir mierīgs pats ar sevi
Viņš jūt iekšēju mieru, kas padara viņu neatkarīgu
no cilvēku atzinības.**

**garīgais magnētisms
Dvēseles spēku un tās vēlmi pievērsties Dievam
sauc par garīgo magnētismu, un ar šo magnētismu
dvēsele pievelk sev svētības, cildenas vibrācijas un
visu labo cilvēcisko pieredzi, kas tai atgādina par
labestību un taisnīgumu.**

**Garīgais magnētisms ir spēks, ar kuru cilvēks
piesaista un atnes sev labus draugus, nepieciešamas
un svarīgas lietas, kā arī intuitīvas zināšanas par
lietām.**

**Šis spēks ir atvasināts no Dieva magnētiskā,
pievilcīgā spēka
Miera svece**

**Paņemiet mentālo podu
Piepildi to ar savu mieru
Paņem manu jūtu pudeli
Piepildi to ar savu žēlastību
Paņem manu tukšo dvēseles grozu
Piepildi to ar savas gudrības augļiem
Ielej savas mīlestības ūdeņus manā dvēselē
Es to ielīšu izslāpušo dvēseļu kausos
Nojauc ego sienas
Iegremdē mani savā pilnīgajā klātbūtnē
Mīlestības rītausmas stars
Lai viņš ieskatās manas sirds atvaros
Tas man atgādina tavas mīlestības saules gaismu
Izplatoties pāri manas dzīves debesīm
Tavas mīlestības starojošā gaisma ir atmirdzējusi
Uz sevis, un tas tika apgaismots
Tava gaisma piepildīja manu garīgo telpu
Tu esi dzīvība, kas uztur manu ķermeni
Un prāts, kas iedvesmo manas domas
Un gudrība, kas kļiedē manu nezināšanu
Es iededzinu savas mīlestības tievo sveci
Lai lasītu zelta grāmatu
Saglabāts manī kopš seniem laikiem
Tava mīlestība bija un joprojām ir
Neredzamā miera svece
Kas kļiedē tumsu un parāda man tavus vēstījumus
Blogs atrodas siržu lapās**

Jauna pasaule: #Paramhansa Yogananda

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

Kad pārbaudāt savu garīgo pārlicību, paveras pilnīgi jauna pasaule. Pašpiepūle ir būtiska, lai iepazītu Dievu. Jūs varat justies dziļi reliģiozs, un jūsu prāts var būt ar to apmierināts. Bet, ja vien jūsu būtība nav pārlicināta, ka uz jūsu lūgšanām tiek

atbildēts tieši, nekāda reliģiska formalitāte jūs nevar glābt. Lai gan Dieva atbildes saņemšana var būt sarežģīta, tā ir iespējama. Lai pārliecinātos, ka jūs patiesi sasniedzat Debesis, jums ir jāpārbauda savu lūgšanu spēks, lai jūs varētu tās aktivizēt. Būdams zēns, es apņēmos, ka manas lūgšanas tiks atbildētas ikreiz, kad vērsīšos pie Dieva lūgšanā. Šī nelokāmā apņēmība ir ceļš. Tad katrs pārbaudījums vājinās jūsu apņēmību un paralizēs jūsu gribu, bet Dieva spēks atbildēt ir neierobežots. Pastāvīgas pūles un nepārtraukta gribasspēka izmantošana nesīs Dieva atbildi.

Ir svarīgi iemācīties pareizi koncentrēt prātu. Ir svarīgi arī atvēlēt pietiekami daudz laika vientulībai un privātām pārdomām. Pastāvīga mijiedarbība ar citiem kavē garīgo izaugsmi. Lielākā daļa cilvēku ir kā sūkli; tie uzsūc no jums visu, un jūs reti saņemat kaut ko pretī. Protams, ir izdevīgi būt kopā ar citiem, kas ir garīgi sirsnīgi un spēcīgi. Ja katrs cilvēks apzinās otra spēku, sirsnību un gribu, viņi var dalīties savā starpā ar cēlām garīgām īpašībām.

Laiku nevajadzētu tērēt triviālām lietām. Daudzi cilvēki nodarbojas ar neproduktīvām lietām, un, ja jūs kādam no viņiem pajautāsi, ko viņš darīja, viņš atbildēs: "Es visu laiku biju aizņemts!" Bet viņš tik tikko spēj atcerēties kaut ko par šo "darbu"! Turklāt pārmērīga atpūta un izklaide vājina prātu. Ja katru dienu skatīsies filmas, tās zaudēs savu pievilcību, un jums kļūs garlaicīgi. Filmās ir vienādas, tikai ar dažādām lomām: mīlētāji, piedzīvojumi, varoņi, ļaundari utt. Mums varētu patikt skatīties filmas sižetu, bet dzīve reti kad ir tāda. No otras puses, ja dzīve būtu pārāk reālistiska, kurš gan vēlētos redzēt

vairāk dzīves notikumu tādus, kādi tie ir, kad viņš dodas atpūsties?

Dzīve ir neticami maldinoša, un mums tā arī jāuztver. Ja mēs vispirms nepārvarēsim tās maldus un ilūzijas, mēs nevarēsim palīdzēt nevienam citam. Koncentrēta prāta vientulībā atrodas visu lielo sasniegumu fabrika. Atcerieties to. Šajā brīnumainajā fabrikā nepārtraukti audiet savas gribas modeļus, lai pārvarētu katru pretējo šķērsli. Pastāvīgi trenējiet un pilnveidojiet savu gribu. Jums ir neskaitāmas iespējas strādāt šajā fabrikā dienu un nakti, ja vien jūs netērējat savu laiku un enerģiju.

Naktī es atkāpjos no pasaulīgajām prasībām, lai būtu viens pats ar sevi, tālu no pasaules, savā garīgajā vientulībā ar savu gribu. Tur es vadu savas domas vēlamajā virzienā un pieņemu lēmumus sevī. Tad es mudinu savu gribu iesaistīties saprātīgās un labvēlīgās darbībās, kas man nes panākumus. Tādā veidā esmu daudzkārt efektīvi izmantojis savu gribu. Bet tas tiek panākts tikai ar pastāvīgu gribas izmantošanu.

Cik brīnišķīga sajūta būs, ja spēsiet teikt un apliecināt: "Mana griba, piesātināta ar universālo gribu, sasniegs to, ko es vēlos!" Ja jūs kļūsiat pašapmierināti un visu uzticēsiet dievišķajai gribai, neizmantojot savu gribu, ko jums ir devis Dievs, jūs neiegūsiet vēlamo rezultātu. Dievišķais spēks vēlas jums palīdzēt pēc savas iniciatīvas. Nav nepieciešama lūgšana vai ubagošana; drīzāk jums ir jāizmanto sava griba, lai lūgtu un pieprasītu - kā likumīgam mantiniekam - un rīkotos atbilstoši. Jums ir jāizdzen no sava prāta doma, ka Dievs savā varenībā un pārpasaulīgajā spēkā ir tālu un paslēpts debesu

**tālākajos nostūros, un ka jūs esat viens šīs zemes
raižu un grūtību vidū. Atcerieties, ka dievišķā griba
slēpjas aiz jūsu cilvēciskās gribas, bet šis varena
spēks, tāpat kā bezgalīgs okeāns, nenāks pie jums, ja
vien jūsu prāts nebūs atvērts un jūsu sirds uztveroša.**

Nervozitāte: tās cēloņi un ārstēšana

**Nervozitāte ir kaite, ko var pārvarēt ar īpašu
līdzekli, ko sauc par mierīgumu. Mūsu psihi
nelīdzsvarotība, kas noved pie nervu traucējumiem,
rodas nepārtrauktas uzbudinājuma vai pārmērīgas
maņu stimulācijas dēļ. Iegremdēšanās raizēs, bailēs,
dusmās, melanoliskās sajūtās, nožēlā, skaudībā,
skumjās, naidā, aizvainojumā, nemierā un normālai,
laimīgai dzīvei nepieciešamo lietu trūkumā,
piemēram, pareiza uztura, atbilstošu fizisko
aktivitāšu, svaiga gaisa, saules gaismas, piemērota
darba un noteikta dzīves mērķa, ir faktori, kas veicina
nervu traucējumus.**

**Jebkura intensīva vai ilgstoša garīga, emocionāla
vai fiziska stimulācija rada ievērojamas ciešanas un
traucē līdzsvarotu dzīvības spēka plūsmu caur piecām
maņām un to spējām. Ja jūs pievienotu 50 vatu
spuldzi 2000 voltu strāvas avotam, spuldze izdegtu.
Līdzīgi arī nervu sistēma nebija paredzēta, lai izturētu
intensīvu emociju vai ilgstošu negatīvu domu un jūtu
destruktīvo spēku.**

**Nervozitāte nav vienkārša problēma. Tā ir
briesmīgs ienaidnieks ar nopietnām komplikācijām un
tālejošām sekām. Fiziski ir grūti izārstēt jebkuru
slimību, ko saasina nervozitāte. Garīgi dzīvības
enerģijas nelīdzsvarotība organismā apgrūtina
koncentrēšanos vai dziļu meditāciju, lai sasniegtu
mieru un gudrību.**

Par laimi, nervozitāte ir ārstējama. Cilvēkam, kas cieš no šī stāvokļa, ir jābūt gatavam analizēt savu situāciju un izskaust destruktīvās emocijas un negatīvās domas, kas viņu pakāpeniski pārņem. Savu problēmu pašanalīze un savaldības saglabāšana jebkuros apstākļos var izārstēt lielāko daļu nervozitātes gadījumu.

Kad mēs saprotam, ka mums nepieciešamās spējas — vai tā būtu domāšana, runāšana, jūtu celšana vai rīcība — visas nāk no Dieva un ka Viņš vienmēr ir ar mums, iedvesmojot un vadot mūs, mēs piedzīvojam tūlītēju brīvību no psiholoģiskā stresa. Līdz ar šo apzināšanos nāk svēta prieka uzplaisnījumi, un dažreiz mūsu būtību pārņem dziļa apgaismība, acumirkļi kļiedējot bailes.

Dieva spēks ir kā okeāns, kas nepārtraukti mutuļo, attīroties cauri sirdij, noņemot visus iluzoros šķēršļus - šaubas, nervozitāti un bailes.

Cilvēki bieži uzskata, ka viņi ir tikai fiziski ķermeņi, taču šī ir ilūzija, ko var pārvarēt, savienojoties ar savu garīgo būtību caur meditāciju. Tad viņi sapratis, ka ķermenis nav nekas vairāk kā aktivitātes burbulis, kas peld plašajā Visuma okeānā.

Personai, kas cieš no trauksmes, ir jāsaprot savs stāvoklis un jāanalizē pastāvīgās kognitīvās kļūdas, kas ir atbildīgas par viņa harmonijas un saderības trūkumu ar apkārtējo dzīvi. Kad trauksmes nomākts cilvēks atzīst, kaut vai tikai vienu reizi, ka viņa slimība nav noslēpumaina, bet gan loģiska personīgo paradumu sekas, viņš jau ir sasniedzis pusi no izārstēšanas!

Uzbudinājums izjauc nervu sistēmas līdzsvaru, nosūtot lielu enerģijas daudzumu uz vienu ķermeņa daļu un atņemot pārējām daļām to ierasto daļu.

Šis enerģijas sadalījuma nelīdzsvarotība nervos ir nervozitātes cēlonis un iemesls. Mierīgs cilvēks izvairās no uztraukuma, jo apzinās, ka Dievs pārvalda un vada dzīvi un tās lietas, un, zinot to (bailes nogriež nervus), viņš cenšas saglabāt psiholoģisku mieru, un tādējādi spēj mierīgi stāties pretī dzīves apstākļiem un situācijām, jo viņa nervu spēki ir līdzsvaroti.

Saglabājot asu un netraucētu prātu, viņš atbrīvojas no dzīves ilūzijām un paceļas pāri patīkamu pārdzīvojumu radītajam satraukumam. Kas attiecas uz nepatīkamiem pārbaudījumiem, viņš cenšas neļaut tiem traucēt viņa sirdsmieru vai laupīt iekšējo mieru. Šis ir mērķis, uz kuru mums jātiecas un jācenšas to sasniegt.

Nervu sistēma nodrošina dzīvībai svarīgo enerģiju smadzenēm, sirdij un visiem pārējiem orgāniem. Tā arī sadala enerģiju piecām maņām: redzei, dzirdei, taustei, garšai un ožai. Nervi ir līdzeklis, caur kuru mēs sazināmies ar apkārtējo pasauli, un tie ir visu mūsu maņu reakciju avots. Tāpēc ir ļoti svarīgi uzturēt perfektu līdzsvaru mūsu nervu sistēmās, izvairoties no vienas ķermeņa daļas pārslodzes ar pārmērīgu enerģijas pieplūdumu, vienlaikus liedzot citām ķermeņa daļām šo svarīgo uzturvielu. Līdzsvars dzīvē un leģitīmu mērķu sasniegšana netiek sasniegta ar trauksmi vai emocionāliem uzliesmojumiem, bet gan ar mieru un dziļu ticību Dievam.

Jogiem ir īpašas metodes, ar kurām viņi var atdzīvināt apdegušus audus, nosūtot vitālo enerģiju uz daļēji bojātiem nerviem. Katra nervu sistēmas šūna un audi ir dzīva, inteligenta struktūra. Šim dzīvības spēkam vai enerģijai ir spēks pastāvīgi atjaunot šo struktūru, līdzīgi kā uzlādējot izlādētu akumulatoru.

Pastāv divu veidu nervozitāte: psiholoģiska un mehāniska, vai virspusēja un organiska.

Psihologiskā aizkaitināmība ir visizplatītākais veids, ko izraisa garīgs uzbudinājums vai uzbudinājums. Ilgstoša iegremdēšanās šajā stāvoklī, tostarp saskarsme ar nepaklausīgiem cilvēkiem, kuri negūst labumu no viņu draudzības, ne arī sniedz neko pozitīvu, un neveselīgi ieradumi attiecībā uz uzturu un dzīvesveidu, visi šie gadījumi ir neārstējami aizkaitināmības gadījumi.

Pārtikai jābūt vienkāršai, sabalansētai un nepārmērīgai. Fiziskām aktivitātēm jābūt regulārām. Pārāk daudz miega nomāc nervus, savukārt pārāk maz miega ir kaitīgi. Taču vissvarīgākais ir rūpīgi un gudri izvēlēties sabiedrību. Pastāsti man par cilvēka draugiem, un es tev pastāstīšu par šo cilvēku. Glaimotāji un liekulīgie nepalīdz. Mums jāmeklē sevis pilnveidošanas kopiena — cilvēki, kas mums saka patiesību un palīdz mums augt. Vislabākie draugi ir tie, kas pazemīgi iesaka veidus, kā mēs varam izmantot un lietas, kas mums jādara, lai mainītu savu dzīvi uz labo pusi.

Skarbi kritika, kas izteikta ar ļaunprātību un bezsirdību, ir kā sist kādam pa galvu ar āmuru, turpretī mīlestība ir daudz spēcīgāka un labvēlīgāka. Laipni ieteikumi, kas izteikti ar mīlestību un sapratni, spēj darīt brīnumus, turpretī sāpīga kritika neko vērtīgu nerasniedz.

Cilvēks kļūst tiesīgs tiesāt citus tikai tad, kad ir attīrījis savu dabu un ar zināšanu gaismu klievējis savas neziņas tumsu. Līdz brīdim, kad viņš sasniedz šo līmeni, viņam labāk ir analizēt sevi un labot savu uztveri, nevis kritizēt un apvainot citus.

Saziņa ar gudriem, mierīga temperamenta cilvēkiem ir viens no ātrākajiem un efektīvākajiem veidiem, kā atbrīvoties no nervozitātes un atklāt savu garīgo identitāti.

Nervoziem cilvēkiem nevajadzētu pārāk daudz kontaktēties ar citiem līdzīgiem nervoziem cilvēkiem.

Lai pārvarētu nervozitāti, ir jāattīsta iekšējais miers. Dabiski mierīgs cilvēks saglabā mieru un mierīgumu jebkuros apstākļos. Viņš neļauj emocijām sevi kontrolēt un likt pieņemt sliktus lēmumus. Viņus nemaldina oportunistu maigie, saldie vārdi, lai iegūtu nepelnītas priekšrocības. Pateicoties dabiskajam mieram, viņi reti kļūst par dezinformācijas un maldināšanas upuriem. Patiešām, viņu sirds atklāj to cilvēku patieso dabu, ar kuriem viņi ir darīšanā, un ar ievērojamu precizitāti atklāj viņu nodomus. Viņi nesaindē savu ķermeni ar dusmām un bailēm, kas negatīvi ietekmē asinsriti. Ir labi zināms fakts, ka dusmīgas mātes piens var kaitīgi ietekmēt viņas bērnu. Un ir daudz pierādījumu, ka intensīvām emocijām ir spēks sabojāt un iznīcināt ķermeni.

Līdzsvars ir skaists, un tam vajadzētu būt mūsu jūtu, domu un rīcības pamatā un asij, ap kuru griežas mūsu dzīve.

Lieliskas dvēseles saglabā mieru un savaldību, kas palīdz pārvarēt dzīves pārbaudījumus un grūtības, nezaudējot veselo saprātu vai līdzsvaru.

Dievs ir klātesošs visur, pārvaldot pasaules un vadot galaktikas bezgalīgās orbītās. Un cilvēce, radīta pēc Viņa tēla, arī spēj pārvaldīt savu dzīvi un koordinēt savas darbības bez raizēm vai traucējumiem.

Mums vienmēr vajadzētu sūtīt citiem mīlestības, labvēlības un miera idejas

Meditācijas struktūrā, kur dvēseles altāra pastāvīgi apspīd ieskatu gaismā, nav trauksmes, stresa, spriedzes, nervozitātes, bet gan miers, rāmums, pašapziņa un patiesa laime.

Miers lai ir ar tevi

Kad brīdināja klusums

Kad brīdināja klusums

Kad es apsolu klusēt

Lai es varētu saglabāt harmoniju ar savu mīļoto

Es atpūšos viņa rokās, kas aptver plašo Visumu

Es turpināšu klausīties viņa melodijas

Un miera un svētlaiemes dziesmas

Redzēt slēptus spokus, svētas izpausmes un vīzijas
Vieszinošajam

Bet es tevi neaizmirsīšu

Es tevi vērošu klusībā un uzmanīgi

Tu staigā virs manis zālē, zemes veģetācijā

Vai varbūt jūs mani redzēsiet plaukstum uz zara,
zaļojam ar vīnogulāju lapām

Es rūpēšos par tevi ar mīlošas sirds maigumu un
līdzjūtīgas mātes maigumu

Caur zieda sārtumu, piesātinātu ar harmoniju

Tas sniedz prieku, laimi un miera sajūtu

Es tevi apskaušu un noglāstīšu ar maigu vēsmu

Lai es tevi glābtu no bailēm un raīžu ēnas

Un es tevi ietinu saules gaismā, radot siltu un intīmu
sajūtu

Kad vientulība iezogas ar trīci līdz sirds dziļumiem
Kad tu raudzīsies jūrā, tu redzēsi mani tās dziļumos
Viens ar manu Kungu pie horizonta un telšu Nīlu
Tas satur starojošu gēnu un vērtīgu lazurītu
Es noteikti nerunāšu, izņemot no prātīga prāta.
Un no sirds dziļumiem, ja vēlēšos, pārmetīšu vai vainošu
Mīlestības dēļ pret tevi es tevi pārlicināšu, un ar kaisles
pilnu sirdi
Varbūt tu ilgojies pēc pielūgtā ar tādu ilgošanos kā
grūtniece
Es tevi kārdināšu, bet ar spēcīgu kārdinājumu
Baudīt Kunga mīlestību, kaislību avotu
Aizmirsti mani, ja vēlies, bet neaizmirsti Žēlsirdīgo
Ja es pavadīšu nakti domājot par tevi, tu mani atcerēsies
Visu laiku!
Cilvēku galvenais mērķis

Meistars Paramhansa Jogānanda

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

Ziedi un rozes ir skaisti un koši, bet aiz tiem slēpjas
neizmērojami lielāka skaistuma un krāšņuma dārzs. Lai gan
šis dārzs ir pilnīgi caurspīdīgs un sākumā grūti uztverams, ja
jūs varat iekļūt garīgajā dimensijā caur garīgās acs vārtiem,
jūs varēsiet izpētīt šo ēterisko valstību un priecāties par tās
brīnumiem.

Es mīt tajā maigajā valstībā, kur izsmalcinātas īpašības
un maigas, smalkas domas ir saldākas un smaržīgākas par

jebkuru zemes ziedu vai rozi. Tur mana prāta bite
nepārtraukti malko dievišķās klātbūtnes nektāru.

Kad mēs vēršam savu uzmanību uz iekšu un arvien
vairāk dzīvojam tajā apslēptajā pasaulē mūsos, mēs
atklājam, ka mūsu garīgās īpašības iegūst īpašas formas, kas
darbojas kā logi, caur kuriem mēs uztveram Dieva saldumu,
kas pārsniedz aprakstus un iztēli.

Dieva meklējumi neaprobežojas tikai ar kontemplāciju.
Katra labā īpašība un cēlā īpašība, ko mēs parādām savās
domās un rīcībā, kļūst par apslēptu Dieva klātbūtnes nektāru
mūsos, ja mūsu apziņa ir pietiekami dziļa.

Kad mēs ejam cauri garīgās acs vārtiem, mēs sevī
redzam vitālas, inteligēntas darbības fabriku, kas paslēpta
aiz visa Visuma. Tā kā mēs nevēršam savu uzmanību uz
iekšu, mēs bijībā un brīnumā stāvam dievišķā gara pēdu un
zīmogu priekšā dabā. Mēs redzam Dieva produktus; Viņa
svētais vārds ir ierakstīts ziedos, debesīs un visā, tomēr Viņš
klusē.

Kā cilvēkiem mums ir ļoti paveicies, jo starp visām Dieva
radībām tikai cilvēkam piemīt fiziskie, garīgie un garīgie
talanti un spējas, kas nepieciešamas, lai Viņu meklētu,
atrastu, iepazītu un saprastu Viņa valodu... klusuma valodu.

Cilvēkam ir daudz izdevīgāk lasīt noderīgas grāmatas un
rakstus, nevis tērēt laiku neproduktīvām aktivitātēm. Vēl
lielāka nozīme par lasīšanu ir pārdomāt Dievu, apcerēt Viņa
diženumu un censties izprast dzīves bezgalīgās un
nebeidzamās mistērijas.

Dzīves mērķis ir cilvēkam iepazīt sevi, sajust kosmisko
vidi, kas pulsē viņa sirdī, plūst viņa vēnās un piepilda viņa
būtību ar mieru, mīlestību, prieku un klusumu, un tā ir
vislielākā veiksmē!

Kā cilvēki mēs vislielāko progresu gūstam ar domu spēku.

Katru dienu jāatvēr laiks prāta spēju attīstīšanai. Labvēlīga lasīšana ir vērtīgāka nekā pastāvīga iesaistīšanās virspusējās un bezjēdzīgās aktivitātēs. Lai nodrošinātu kārtību un organizētību, jāizveido arī loģisks dienas grafiks. Tomēr pārmērīga laika plānošana ir stingrības forma, un no tās vajadzētu izvairīties.

Līdzsvars ir būtisks ikvienā dzīves aspektā. Ieteicams turēt viegli pieejamu noderīgu lasāmvielu un rūpīgi to izlasīt brīvajā laikā. Vissvarīgākie no šiem materiāliem ir garīgās grāmatas, kam seko zinātniskie darbi, nē daudz vēstures, filozofijas, nopietnās literatūras, ievērojamu personu biogrāfijas, ceļojumu apraksti un viss pārējais, kas var paplašināt redzesloku un sniegt dziļu iedvesmu.

Grāmatas var būt uzticami pavadoni, un augstas kvalitātes izlase sniegs vēl lielāku labumu. Sākumā var šķist grūti aptvert garīgo mācību būtību un dižu domātāju idejas, taču pēc kāda laika jūs sāksiet pārdomāt viņu rakstus un iesaistīties viņu domās. Jūs jutīsiet, ka esat ieguvuši kaut ko vērtīgu, jo visi šie gudrie cilvēki smēlās savu gudrību un zināšanas no Dieva bezgalīgās gudrības krātuves — idejas, par kurām jūs, iespējams, nekad nebūtu domājuši savā dzīvē.

Tomēr daudzi lasa pastāvīgi, bet nevar piedāvāt neko vērtīgu. Labākais veids, kā lasīt grāmatu, ir pārdomāt tās saturu un saprast, kā tas varētu attiekties uz jūsu pašu dzīvi. Apdomīgi, jums nevajadzētu akli pieņemt visu, ko lasāt. Lasītajam vajadzētu barot jūsu prātu un apmierināt jūsu loģiku. Lai grāmatas būtu patiesi lasīšanas vērtas, tām vajadzētu stimulēt jūsu domāšanu, un tad jūs jutīsiet, kā jūsu prāts attīstās un paplašinās.

tiešas zināšanas

Tie, kas ne lasa, ne meditē, bet dzīvo virspusēju dzīvi bez mērķa un jēgas, neattīsta dziļu izpratni un neiegūst drošas zināšanas. Harmonija mūs saskaņo ar dievišķo spēku, kas iedvesmo mūsu domāšanu un apgaismo mūsu prātus ar augstāku iedvesmu gaismu. Meditācija ir ceļš uz augstākā Es sasniegšanu. Cilvēki maldās, ja nelasa, bet meditācija ir vēl labāka par lasīšanu.

Man patīk lasīt, bet es tik tikko varu izlasīt divas lappuses, pirms mani aicina pievērsties kaut kam citam. Tāpēc lasīšanu esmu aizstājis ar meditāciju. Iedziļinoties savas dvēseles dzīlēs, parādās starojoša gaisma un atplaukst vislielākais prieks – prieks, kas mani pavada visu dienu. To esmu piedzīvojis savā dzīvē un ko piedzīvo visi tie, kas dvēseles čukstos un sirds ilgās savienojas ar Svēto Kungu.

Laiks ir pārāk vērtīgs, lai to izniekotu. Dievs vēlas, lai mēs būtu līdzsvaroti. Ikviens, kurš ļauj savai dzīvei kļūt nelīdzsvarotai, tiks sodīts pēc universālā likuma. Ja jūs dzīvojat vienkārši, katru dienu vingrojat, lasāt noderīgas un vērtīgas grāmatas un attīstāt ikdienas Dieva kontemplācijas ieradumu, jūsu maņas pulsēs priekā, jūsu asinīs plūdīs dzīvības strāvas, un jūsu ķermeņa šūnas piepildīsies ar vieglumu un enerģiju, ko nekad iepriekš neesat pieredzējis. Un jūs saņemsiet visas zināšanas, pēc kurām ilgojaties, no gara jūsos.

Tā vienmēr ir bijusi mana dzīve. Divdesmit gadu laikā neesmu lasījis divdesmit grāmatas. Es ar to nelepojos, un, ja nebūtu dievišķās garīgās apziņas, ko ieguvu meditācijas ceļā, es būtu pilnīgi nezinīgs. Kad es skatos uz grāmatu, es atklāju, ka tajā ietvertās patiesības man jau ir atklājis Dievs. Visas cildenās idejas un patiesības nāk no Dieva, Vyszinošā. Ja jūs meditēsit par tām, jūs saņemsiet Viņa gudrību tieši. Tāpēc labu grāmatu lasīšana ir labāka nekā laika tērēšana

neauglīgām nodarbēm, un vēl labāka par lasīšanu ir meditācija un Absolūtās Patiesības, kas ir Dievs, apziņas attīstīšana.

Universālais likums un apziņas evolūcija

Dažādos laikmetos un vietās cilvēce ar saprāta palīdzību ir ieguvusi daudz priekšstatu par dzīvi un dvēseli. Piemēram, kad mežonīgas cilts loceklim sāp galvassāpes, viņa ģimene uzskata, ka dvēsele ir izbēgusi no ķermeņa, tāpēc viņi izsauc burvi-ārstu, lai tas atdod viņam dvēseli. Ārsts dodas uz mežu meklēt dvēseli, atrod to, atnes sev līdzī kastē un ievieto atpakaļ pacienta galvā, un galvassāpes pazūd saskaņā ar valdošo uzskatu.

Citā kultūrā slima cilvēka "šķaudīšana" tiek veikta, ievietojot viņa ķermenī āķus (izliktus dzelzs stienus ar asiem galiem), lai viņa dvēsele, šķaudot, neaizbēgtu, bet gan tiktu noķerta aiz āķiem!

Tāpat kā daži cilvēki kļūdainas spriešanas dēļ ir nonākuši pie kļūdainiem secinājumiem par cilvēka psihi, citi — pateicoties patiesai izpratnei — ir ieguvuši atšķirīgu, dziļāku un pamatotāku izpratni. Mēs zinām, ka dvēsele nav elpa, jo daži cilvēki ilgstoši ir palikuši komā bez elpošanas, kas pierāda, ka dvēseli nevar ierobežot tikai elpa. Dvēsele pārsniedz elpu un jebkuru citu fizisko stāvokli.

Neatkarīgi no tā, vai cilvēks tic, ka ir gars, universālais likums tomēr liek viņam atklāt savu garīgo dabu. Neatkarīgi no viņa darba vai amata dzīvē, viņa apziņa attīstās un paplašinās ikreiz, kad viņš radoši un labvēlīgi izmanto savu intelektu. Katra konstruktīva darbība veicina cilvēka attīstību un paplašina viņa izpratni.

Taču cilvēki, darot kaut ko, bieži domā par kaut ko citu un nezina, kā pareizi koncentrēt prātu uz to, ko viņi dara.

Mums jāiemācās domāt par vienu lietu vienlaikus, izmantojot visus savus garīgos spēkus. Visa mūsu uzmanība jākoncentrē tikai uz šo vienu lietu. Cilvēkam nevajadzētu būt letargiskam, neentuziasma pilnam vai nereaģējošam. Slinka un neuzmanīga lietu darīšana noved pie enerģijas zuduma un līdz ar to pie neveiksmēm un nelaimes.

Nevajadzētu būt tikai pašattīstošai psiholoģiskai mašīnai, līdzīgi kā dzīvniekam, kas rīkojas pēc instinkta. Ir nopietna kļūda nepamodināt sevi un neaktivizēt savas garīgās spējas. Dievs mums ir devis šīs spējas un vēlas, lai mēs tās izmantotu gudri un pilnībā apzinātos visu, ko darām.

Mums arī rūpīgi jāpārdomā, pirms veicam jebkādu darbību, un jāizmanto savs prāts tā, lai tas palīdzētu mums augt un apzināties savu būtisko vienotību ar Visvareno Radītāju. Visam, ko darām, jābalstās uz pamatotiem spriešanas spēkiem un gudru plānošanu.

Cilvēka pienākums ir tiekties pēc cēliem mērķiem. Pievēršanās triviālām un veltīgām lietām ir bezjēdzīga garīgās enerģijas izšķiešana. Nezāles prāta dārzā ir jāizrauj un jāizrotā ar dievišķās mīlestības ziediem, lai tas varētu piesaistīt skaisto Dievu, kurš mīl skaistumu. Ja vēlaties, lai šis intelektuālais dārzs turpinātu plaukt un zelt gudrības augsnē, jums ir jāvienkāršo dzīve un jāatbrīvo tā no sarežģītības. Paveicot visu ar uzmanību un koncentrētu, netraucētu prātu, jūs varat analizēt savas darbības, izvēloties svarīgo un būtisko un atmetot virspusējo un nevajadzīgo. Kad uzdevums ir izpildīts, prātu var no tā atraut un izmantot citu radošu centienu īstenošanai.

Cilvēkiem ir jāiemācās kultivēt savu dievišķā apziņu, jo tieši šim nolūkam viņi tika radīti. Viņi tika radīti saskaņā ar evolūcijas likumiem, lai viņi varētu izmantot savas svētās spējas, lai atrastu Dievu. Dzīvniekiem nepiemīt šāda spēja. Skolotājs Lahiri Mahasaja strādāja pie zinātnes, lai palīdzētu

dzīvniekiem attīstīties ātrāk, taču viņš nenodzīvoja, lai to pabeigtu. Arī man ir zināšanas par dažām metodēm, kā paātrināt zemāko dzīvības formu evolūciju. Bet kā ir ar miljoniem cilvēku, kas dzīvo un uzvedas kā dzīvnieki? Viņi dzīvo šajā pasaulē un tad aiziet, neizpildījuši savu mērķi. Viņi var sasniegt šo mērķi tagad, ja koncentrēs savus garīgos spēkus un pareizi tos izmantos.

Vienīgā dzīves jēga ir atrast mīlošo un laipno Dievu. Mums Viņš ir jāatrod. Cilvēki Viņu pastāvīgi un nenogurstoši meklē.

"Otra lieta", viņi cer, nesīs viņiem pilnīgu un ilgstošu laimi

Tiem, kas meklēja Dievu un Viņu atrada, meklējumi ir beigušies, jo Dievs ir šī diženā lieta!

Daba aizēno dievišķo klātbūtni

Kāpēc cilvēcei tika dots kārdinājums? Varbūt tāpēc, lai viņi ilgotos pēc šīs augstākās būtnes, kas ir pievilcīgāka un pievilcīgāka par jebkuru zemes kārdinājumu. Zemes slazdi un slazdi, kas ieskauj cilvēci no visām pusēm, nav paredzēti, lai viņus ievilinātu slazdā, bet gan lai mudinātu un motivētu meklēt to, kas atrodas aiz tā, un liktu viņiem jautāt: "Kas visu šo radīja? Kas mani veidoja? Kas es esmu? Kur Tu esi, mans Kungs? Kāpēc Tu esi no manis slēpies? Runā ar mani!"

Kad jūs ar šiem jautājumiem vēršaties tieši pie Dieva, Viņš atbild. Lielākā daļa cilvēku neiedziļinās savos lūgumos Viņam, un tāpēc viņi Viņu neatrod un neatklāj.

Mums jārunā ar Dievu no sirds, dvēseles templī. Ilgojošais māceklis Viņu piesauc, sacīdams:

"Mans Dievs, es vairs nespēju redzēt tikai skaistumu, ko Tu esi radījis un iemiesojis dabā, bet es vēlos redzēt Tavu

seju, kas ir maigāka par visiem dabas ziediem un skaistāka par visām pasaules sejām. Es vēlos saprast, kas slēpjas aiz dabas."

Ja kāds aizsegtu seju ar masku, jūs joprojām varētu zināt, ka tur ir cilvēks. Līdzīgi daba ir kā liels plīvurs, piepildīts ar dievišķu klātbūtni. Dievs ir klātesošs aiz dabas plīvuriem un maskām, bet cilvēce met īslaicīgu, virspusēju skatienu un neuztver būtnes klātbūtni, kas slēpjas aiz dabas aizkariem.

Kad es sēžu klusumā, mierīgi, uzmanīgā meditācijā, es jūtu prieka trīsas savā būtībā un dzirdu Dievu čukstam: "Es esmu šeit."

Dieva mums dotais intelekts ir vārti uz debesīm: Viņa valstības ārējie vārti. Taču cilvēki to neizmanto tā, kā vajadzētu. Mums nav jāgaida, līdz mēs pamesim šo zemi, lai izmantotu savu intelektu Dieva meklējumos. Laiks ir tagad, un vieta ir šeit. Tie, kas neizmanto savu intelektu, lai meklētu dzīves noslēpumus un eksistences noslēpumus, atrodoties uz šīs zemes, tos nekad neatradīs nekur citur.

Dievišķā Es atklāšana

Ir vairāki veidi, kā atklāt kosmisko garu jeb dievišķo sevi. Klusums ir viens no tiem. Klusuma ievērošana nozīmē visu vēlmju apklusināšanu, kas cenšas iekļūt apziņā no ārpuses, kas palīdz meklētājam iedziļināties savā iekšējā būtībā un pieskarties savas dvēseles būtībai.

Vēl viens veids ir caur dievišķu mīlestību jeb runāšanu ar Dievu no sirds ar ilgošanos un sirsnību. Īsi runāt un pēc tam aizmirst ir veltīgi un nenes dievišķu atbildi. Dievu ir grūti atrast, jo lielākā daļa cilvēku neuztver nopietni garīgumu, un pat lūgšanas metodes lielākoties ir neefektīvas, jo tām trūkst pietiekama dziļuma un sirsnības. Lūgšanas ir jāatkārto ar

dziļumu un dedzību, līdz tās sasniedz augstāku apziņu. Lūgšana, kurā dvēsele deg ilgās pēc Dieva, ir veiksmīga un iedarbīga lūgšana. Jums noteikti jau reiz ir jālūdz šādi, varbūt tad, kad jūs kaut ko izmisīgi vēlējāties vai kad jums bija ļoti nepieciešama nauda un jūs ar savu vēlmi aizdedzinājāt pašu gaisu. Tā mums vajadzētu justies pret Dievu. Mums ir jārunā ar Viņu, un tad mēs atradīsim Viņu mūs klausāmieš un atbildam, jo Viņš ir Visu Dzirdošais, Atsaucīgais.

Joga ir viens no visefektīvākajiem veidiem, kā sasniegt Dievu un sazināties ar viņu. Tā ietver vairākas meditācijas prakses, kas ir gan zinātniskas, gan efektīvas. Indijas lielie gudrie saprata, ka loģika nosaka, ka pastāv precīzi likumi un konkrēti veidi, kā tuvojies Dievam, tāpat kā pastāv precīzi likumi, pēc kuriem Dievs pārvalda un vada Visuma lietas.

Indijas skolotāji atklāja jogas zinātniskos likumus, pateicoties viņu neatlaidībai un iespaidīgo garīgo spēku pielietošanai. Joga kļuš par vienu no svarīgākajām eksperimentālajām zinātnēm garīgo pētījumu jomā.

Svētā saskaņa ar Dievu jāpraktizē ikvienam. Tieši to dižciltīgie darīja ar saviem mācekļiem visos laikmetos. Es neesmu šeit tikai, lai runātu par dievišķās klātbūtnes saldumu; mans galvenais mērķis ir nodrošināt, lai citi to piedzīvotu. Es netērēju savu laiku. Viss, ko daru, ir tikai Dievam un Viņa godam. Esmu tik ļoti ieģrimis Viņa domās, ka neapzinu laika ritējumu un ikdienas uzdevumu nogurumu. Pat strādājot, es jūtu Viņa klātbūtni.

Es neesmu šķirts no Dieva ne uz sekundi

Tā ir situācija, ko es vēlējos un kuras dēļ smagi strādāju.

Miers lai ir ar tevi

Pašizziņas apvāršņos

Templis, ko Dievs mīl visvairāk, ir iekšējā miera un klusuma templis Viņa sekotājiem, kur viņi ieiet, lai meditētu un komūnētu, atstājot aiz sevis pasauli un tās nebeidzamās uzmanības novēršanas iespējas. Kad cilvēks sevī izveido skaistuma un garīgā miera templi, viņš spēs sajūst Dieva klātbūtni un Viņa tuvumu. Pretējā gadījumā pasaules ilūzijas ir daudzas un vienmēr klātesošas, un tās raizes piepilda sirdi.

Dažreiz cilvēks jūtas nomākts, domājot, ka ir par vēlu meklēt Dievu. Taču Svētie Raksti mums saka, ka, ja cilvēks saprot, ka šī pasaule ir maldinoša un maldinoša, un ka tikai dvēsele ir mūžīga un nezūdoša, tad viņš pēc savas galīgās aiziešanas no šīs zemes nonāks labākā pasaulē, pat ja šī apzināšanās rodas tikai brīdi pirms nāves.

Katrs no mums agrāk vai vēlāk tiks paņemts no šīs zemes, un tāpēc mums tagad ir jāsaprot dzīves mērķis. Cilvēka pieredzes pamatmērķis šajā pasaulē ir mudināt mūs meklēt dzīves jēgu. Mēs nedrīkstam ļauties šīs nepārtraukti mainīgās un kustīgās cilvēces procesijas apžilbināšanai. Laika karavānai turpinot savu ceļojumu, jūs beidzot sapratīsiet, ka esat neatņemama Vienotā, Visvarenā, sastāvdaļa. Izvirziet Dieva iepazīšanu par savu mērķi un ziniet, ka nopietna un patiesa dzīves noslēpuma meklēšana pasargās jūs no daudzām grūtībām un glābs jūs no dažādām bailēm. Nāves, neveiksmes, nepatikšanu un bēdu bailes cilvēkā modina lielu paniku. Kad cilvēks nespēj sev palīdzēt, un viņa ģimene un draugi nevar viņam neko piedāvāt, viņu pārņem izmisums, un pasaule acīs kļūst tumšāka. Bet nav nepieciešams sasniegt šo stāvokli. Ja viņi visu savu dzīvi domās par Dievu un uzturēs kontaktu ar Viņu, viņi atradīs Viņu tuvu grūtību brīžos un grūtās dienās.

Pirms kāds cits cilvēks bija ar mums, kas bija ar mums? Dievs. Un, kad mēs pametīsim šo zemi, kas būs ar mums? Dievs un neviens cits. Bet Viņu būs grūti atpazīt, ja mēs necentīsimies Viņu atpazīt tagad. Ja jūs meklēsiet Dievu patiesi un dziļi, jūs Viņu atradīsiet, un jūsu pārlicība, ka Viņš vienmēr ir ar jums, nostiprināsies. Raizes un ilūzijas jūs atstās, un jūs nekad vairs netiksiet maldināti.

Viss esošais ir kārdinājums attālināt cilvēci no Dieva, bet Dievs ir daudz pievilcīgāks par jebkuru zemes kārdinājumu. Ja jūs Viņu ieraudzītu, jūs aptvertu šo patiesību un spētu Viņu atrast caur lūgšanu, garīgu apceri un nelokāmu apņēmību. Apņemšanās atrast Dievišķo ir jābūt nelokāmai. Cilvēkam ir grūti iepazīt Dievu, kamēr viņa domas lido no vienas lietas uz otru kā spalva vējā. Dievs vēlas, lai nāk pie mums, bet mēs ne sadarbojamies ar Viņu, ne ļaujam Viņam. Cilvēcei ir viegli meklēt īslaicīgas jutekliskas baudas un tērēt laiku izklaidēm, ballītēm un sabiedriskām sanāksmēm. Patiesi, "šīs pasaules dzīve ir tikai izklaide un izklaide, rotāšanās un lielīšanās, un sacensība bagātības un bērnu vairošanā".

Ja Dievs lūdz vienu lietu, tā ir cilvēciskā mīlestība. Viņš klusībā klauvē pie mūsu siržu durvīm, aicinot mūs atpakaļ pie Sevis, bet lielākā daļa cilvēku nevēlas atgriezties. Tomēr, kad pasaule viņu acu priekšā satumst un viņi iekrīt problēmu slazdos vai kļūst par slimību upuriem, viņi steidzas lūgt Viņu un meklēt Viņa palīdzību. Ikviens, kurš stiprina harmonijas un saskaņas saites starp sevi un Dievu laimes un labklājības laikos, atradīs Dievu sev blakus, kad Viņš būs nepieciešams. Bet tas, kurš atliek šo attiecību stiprināšanu, nosoda sevi stāties pretī savām grūtībām un cīnīties ar saviem pārbaudījumiem vienatnē, līdz spēj – ar gudrību un pilnīgu padevību – vērsties pie sava mūžīgā drauga un klauvēt pie Viņa žēlsirdīgajām durvīm.

No milzīgās cilvēces tikai retais patiesi un nopietni meklē Dievu. Kur ir tie, kas pirms divsimt gadiem domāja, ka šī zeme pieder viņiem? Viņi visi ir prom, un varbūt tikai daži, tie, kas pievērsās Dievam un iepazīna sevi, patiesi saprata dzīves realitāti. Tomēr katra nākamā paaudze uzskata šo dzīvi par reālu!

Bet viņus, tāpat kā viņus, pievīla ilūzija

(Un to stāsta paaudze pēc paaudzes!)

Mūsu īslaicīgās uzturēšanās laikā šeit cilvēce piešķir lielu nozīmi šim skatam. Tomēr mēs nedrīkstam pārāk iegrimt tajā un tā nebeidzamajos notikumos, jo, ja mēs to darīsim, mēs attālināsimies no Dieva, kurš pastāvīgi cenšas ar neskaitāmiem līdzekļiem un metodēm mūs pievilkt pie Sevis, pateicoties Savām dziļajām rūpēm par mums un Savai milzīgajai mīlestībai pret mums. Viņš mums dāvā visus brīnumus, kurus mēs ilgojamies redzēt: augošu lietu brīnumus un bezgalīgi precīzo dabas kārtību. Viņš ir aiz ziediem un rozēm, un tas, kurš Viņu patiesi meklē, neapšaubāmi Viņu atradīs. Dabaszinātnieki savus atklājumus nenonāca ar aklu lūgšanu, bet gan sekojot empīriskās zinātnes likumiem. Līdzīgi tas, kurš patiesi un nopietni izmanto zinātnes garīgos likumus, automātiski atradīs Dievu sev blakus. Ir pienācis laiks cilvēcei atvērt savas garīgās acis un saprast, ka Dieva atrašana prasa nelokāmu dedzību un rūpīgu Viņa likumu ievērošanu.

Dažādas tautas ir specializējušās dažādās mākslās un zinātnēs. Indija ir apguvusi Dieva izzināšanas zinātnisko mākslu, taču, neskatoties uz šo faktu, pat Indijā ir daudz šarlatānu, tāpēc ir jānošķir viltojums no īsta.

Ir jāatrod līdzsvars starp garīgajām zināšanām un dabaszinātnēm. Bez šī līdzsvara indivīdi un tautas paklups ciešanu un iznīcības vidū. Ja mūsdienu pasaules vadītāji būtu

garīgi apgaismoti un strādātu kopā, viņi dažu gadu laikā varētu izskaust karu un nabadzību no zemes. Garīgā apziņa nozīmē atpazīt dievišķo klātbūtni sevī un visās citās dzīvajās būtnēs. Tikai šī apziņa var glābt pasauli, un bez tās es neredzu cerību uz mieru. Lai cilvēce sāk ar sevi. Laiks ir pārāk vērtīgs, lai to izniekotu. Pienākums liek mums dot savu daļu Dieva valstības nešanā uz zemes.

Daudzi vilcinās meklēt Dievu, baidoties, ka dzīve kļūs drūma un bezspēcīga, bez skaistuma un prieka. Bet patiesība ir pretēja! Tīrā laime, ko atrod tie, kas patiesi pazīst Dievu, pilnīgā saskaņā ar Viņu, ir neaprakstāma. Es esmu garīga prieka stāvoklī dienu un nakti. Šis prieks ir Dievs, un Viņu pazīt nozīmē aplāt visas bēdas un aprakt tās bez nožēlas.

Dievs nelūdz cilvēkam būt drūmam, noskumušam, vientuļam vai sarauktam pieri. Tā nav pareiza Dieva izpratne, un tas nav arī pareizais veids, kā iegūt Viņa labvēlību. Jo vairāk miera cilvēks piedzīvo, jo vairāk viņš var sajūst dievišķo klātbūtni. Jo lielāka cilvēka laime, jo vairāk viņš nonāk saskaņā ar Dievu. Tie, kas pazīst Dievu, ir laimīgi, jo Dievs ir vislielākā prieka avots.

Cilvēki cenšas atrast laimi alkoholā, seksā un naudā, bet vēstures lappuses ir pilnas ar stāstiem par viņu sagrautajām cerībām un nepiepildītajiem sapņiem.

Laiks, ko pavadīju meditācijā, ir padarījis manu dzīvi neticami auglīgu. Pat tūkstoš vīna pudeļu nevarēja radīt tādu ekstāzi, kādu piedzīvoju meditācijas laikā. Šajā priekā slēpjas dievišķā vadība un gudrība. Kad cilvēks ir saskaņā ar Dievu, pat ja viņš netīšām kļūdās, viņš zinās, kā labot savu kļūdu, un, ja viņš pauž nepamatotu viedokli, Dievs viņu mīloši vadīs un labos.

Pietiek gaidīt! Ikviens, kas dzird vai lasa šos vārdus, zina, ka es runāju patiesību. Ja es parādītu visas spējas, ko Dievs man ir devis, cilvēki pie manis plūstu nevis aiz mīlestības pret Dievu, bet gan brīnumu dēļ. Bet man nav nekādas vēlēšanās pēc šāda veida virspusēja mācekļa. Viņus vajadzētu pievilkt nevis ar varu, bet gan ar Dieva mīlestību, un tas ir mans dzīves mērķis.

Ja es nebūtu iepazinis Dievu, es tā nerunātu. Ikviens var Viņu iepazīt, ja vien to vēlas. Es nemēģinu pārliecināt cilvēkus, uzrunājot viņu emocijas, bet gan uzrunāju viņu prātus, uzrunājot viņu loģiku un spriestspēju. Akla ticība ir bezjēdzīga. Cilvēkam ir jāaktivizē sapratnes spējas, ko Dievs viņam ir devis, un nav jāpieņem lietas nominālvērtībā. Tā vietā viņam ir jāsaprot cēloņi, sekas un loģika, kas slēpjas aiz viņu garīgajām tieksmēm un prakses. Ja man būtu tūkstoš mutes, es tās visas izmantotu, lai runātu par Dievu un to, cik svarīgi ir pievērsties Viņam un iepazīt Viņu.

Cilvēks nezina, ko viņš zaudē, zaudējot Dieva zināšanas, jo viņš nekad Viņu patiesi nav pazinis! Un, kad viņš savienojas ar Viņu, nekāda zemes vara viņu nevar atraidīt. Mana vienīgā vēlēšanās ir dot patiesiem meklētājiem ieskatu Dievā, jo Viņa gaismas redzēšana un Viņa svētlaimes pieredzēšana ir vairāk vērtā nekā visi pasaules dārgumi un godība. Dieva pazīšana pārspēj jebkuru zemes prieku. Un, kad cilvēks atrod dārgumu dārgumus, visas viņa sirds vēlmes tiks piepildītas. Patiesi, Dievs ir piepildījis visas manas vēlmes, sapņus un vēlmes.

Es tagad netiecos pēc lietām, jo tās pastāvīgi nāk manā ceļā. Kad Dievs atdos sevi tev, Viņš piepildīs visas tavas vēlmes. Tad tev nekas nebūs jālūdz, jo viss, ko vēlies, būs tavā rokās. Bet vispirms mums jāpierāda Dievam, ka mēs Viņu vēlamies vairāk nekā visas dāvanas, ko Viņš mums dāvā.

Dievs mūs aicina un vēlas, lai mēs pievērstos Viņam. Izcili skolotāji ir pionieri, kuru pēdās, ja sekosim, mēs varēsim gūt labumu no viņu zināšanām un pieredzes, atvieglot mūsu mērķa definēšanu un drošības sasniegšanu. Tāpat kā cilvēks var kļūt par izcilu zinātnieku, mācoties no izcila zinātnieka, tāpat arī meklētājs var kļūt par vienu no dižākajām garīgajām būtnēm, iegūstot zināšanas un gudrību no skolotāja, kuram piemīt dievišķas zināšanas.

Ogles gabals neuztver un neatstaro saules gaismu, bet dimants to dara. Līdzīgi prāti, ko nocietinājušas šaubas, negativisms un garīga apātija, nevar saņemt dievišķo gaismu. Tomēr dimantam līdzīgi prāti, piepildīti ar sirsnību, ticību, neatlaidību un patiesu apņēmību, var saņemt dievišķās apziņas gaismu un atspoguļot svēto gudrību.

Lielākajai daļai cilvēku reliģija ir tikai ģimenes tradīcija, sociāls ieguvums vai ar morāli un ētiku saistīta paraža. Viņiem trūkst patiesas izpratnes par reliģijas būtību un nozīmi.

Tie, kas nemeklē Dievu kā dzīves galveno nepieciešamību, nesaprot reliģijas nozīmi. Kāpēc visi cilvēki tiecas pēc naudas? Tāpēc, ka viņi to uzskata par būtisku savam komfortam un labklājībai. Viņiem nav vajadzīgs neviens, kas viņiem mācītu šo pašsaprotamo patiesību, jo viņi to zina lieliski. Kāpēc tad vairums cilvēku nesaprot nepieciešamību pazīt Dievu? Tāpēc, ka viņiem trūkst pareizas spriestspējas. Savā agrīnajā dzīvē es redzēju, ka teoloģiskas atbildes uz noteiktiem jautājumiem nevar sniegt pilnīgu apmierinājumu dvēselei, ja vien to patiesības netiek pārbaudītas ar tiešām zināšanām un pieredzi.

Piemēram, kad jaunībā zaudēju māti un citi mani tuvinieki nomira viens pēc otra, manī dzima klusa sacelšanās pret dzīvi, un neviens nespēja mani mierināt vai izskaidrot dzīves un nāves realitāti. Visbeidzot es nolēmu, ka atbildi

atradīšu pati ar saviem spēkiem, un devu sev šādu solījumu: "Es neko nepieņemšu akli, bet atradīšu atbildi no šī Visuma Radītāja un Meistara."

Es tieši lūdzu Dievu izskaidrot dzīves noslēpumus, ko neviens cits man nevarēja izskaidrot

Es prātoju, kāpēc daži cilvēki piedzimst nabadzīgi, bet citi bagāti, daži akli, bet citi veseli, kamēr citi nespēja atrisināt šo noslēpumu, kas, šķiet, bija pretrunā ar Dieva taisnīgumu un žēlsirdību. Visbeidzot, Dievs mani aizveda pie dažiem apgaismotiem garīgajiem skolotājiem, kuri bija sasnieguši dievišķās vienotības stāvokli un ar savu iekšējo zināšanu palīdzību atraduši apmierinošas atbildes uz dzīves noslēpumiem. Tur es saņēmu apmierinošas atbildes uz visiem saviem jautājumiem un pārlicinošus skaidrojumus visiem saviem jautājumiem.

Šajā pasaulē ir daudz reliģisko ekstrēmistu. Dažiem ir tikai emocionāla izpratne par reliģiju, un, kad viņu emocijas tiek manipulētas, viņi kļūst reliģiski histēriski. Bet emocionāla dedzība pārtrauc cilvēka saikni ar Dievu un aptumšo viņa garīgo ieskatu.

Emocionāliem cilvēkiem vienmēr ir nepieciešams kaut kas, kas rosinātu viņu jūtas un iekurtu garīgās kaislības. Kad jūs runājat loģiski un racionāli, viņi zaudē vēlmi turpināt sarunu un uzskata jūsu vārdus par vienmuļiem un garlaicīgiem. Bet manipulēšana ar citu cilvēku emocijām ir maldināšanas veids, apvainojums cilvēku intelektam un garīgo patiesību slēpšana no viņiem.

Tajā pašā laikā pastāv arī reliģiskie ekstrēmisti ar intelektuālām ievirzēm, kuriem patīk iedziļināties dažādos teoloģiskos vai filozofiskos pētījumos, maldinot sevi, ticot, ka viņiem piemīt augstāka svēto zināšanu pakāpe nekā emocionāli vadītājiem. Taču intelektuālā stimulācija ir vēl

viena "apdullināšanas" forma jeb cita veida mentāla viltība, kas patiesībā nesniedz meklētājam to, ko viņš vēlas, bet tikai izdodas iekurināt viņa emocijas un rosināt jūtas.

Reliģiskajiem fanātiķiem trūkst dziļas reliģijas izpratnes; viņi bieži atkārto lietas, ko viņi patiesi nav sapratuši un kuru ietekmi uz viņu dzīvi viņi nav pieredzējuši. Ja jūs viņiem uzdodat garīgu jautājumu, viņi steidzas citēt sakāmvārdus vai Svētos Rakstus, sagaidot, ka jūs tur apstāšieties, jo viņiem trūkst spējas mierīgam, mērķtiecīgam un loģiskam dialogam. Nav pārspīlēti teikt, ka viņi ir tikai tukši garīgi rupori, un iesaistīšanās ar viņiem ir veltīga, jo viņi ir pārliecināti, ka zina visu no sākuma līdz beigām, no A līdz Z.

Reliģiskie fanātiķi ir pārliecināti, ka, ja vien tu kaut kādā veidā netici, tavs liktenis ir iznīcība.

Zinošs skolotājs nemāca šādā veidā. Viņš pauž savu viedokli un pamato savus argumentus ar pierādījumiem. Reliģijai vajadzētu apmierināt mūsu garīgās ilgas un piepildīt mūsu vēlmes nevis ar vārdiem, bet gan ar neapgāžamiem pierādījumiem. Es nekad neesmu gribējis būt tik stingrs, ka nevarētu izmantot savu prātu un aktivizēt savu ieskatu. Kad satiku savu skolotāju Šrī Juktešvaru, viņš man teica:

"Ir daudz skolotāju, kas lūgs jums ticēt pēc tam, kad būs apžilbinājuši jūsu prātu un likuši jums sekot tikai viņu loģikai. Bet es vēlos, lai jūs turētu savas prāta acis vaļā, un turklāt es jums atvēršu vēl vienu aci, gudrības aci."

Šrī Juktsuvars man ir devis mācību, kuras patiesumu es pats varu atklāt. Tāpēc esmu uzsācis šo ceļu, no kura neviens mani nevar izkustināt vai novest no pareizā ceļa.

Vēl viena galējība ir liberālais libertārietis, kurš seko visam un nepieturas pie nekā!

Tā kā viņš uzskata sevi par atvērtu un plaši domājošu cilvēku, viņš saka: "Visi garīgie ceļi ir labi, tāpēc es nebūšu saistīts ne ar vienu no tiem." Bet ar visu cieņu pret visiem garīgajiem ceļiem un reliģiskajiem uzskatiem, nevajadzētu būt garīgam tauriņam, kas pastāvīgi kustas un lido visos virzienos.

Lai gūtu panākumus garīgajos centienos un atrastu dzīves jēgu, jāizvairās no viltus liberālisma un akla fanātisma, un tā vietā jāpieņem gudrība.

Katru cilvēka pūliņu Dievam Viņš pamanīs. Taču, ja vien cilvēks nesekos pa ceļu pie Dieva, kas balstīts uz veseliem pamatiem, viņa garīgā izaugsme būs lēna. Patiesi meklētāji iegūs zināmas zināšanas, bet tie, kas akli tic un mehāniski lūdzas, var pavadīt daudzas iemiesošanās, pirms sasniedz Dievu.

Meklējiet, līdz atrodat ceļu, kas atbilst jūsu emocionālajām un intelektuālajām tieksmēm, un neatlaidīgi turpiniet šo ceļu. Rūpīgi pārbaudiet visu, ko lasāt un mācāties, un nepieņemiet nevienu skolotāju vai mācību, to nepārbaudot.

Juvelieris spēj atšķirt īstas dārglietas no viltotām. Līdzīgi arī patiesais garīgais skolotājs spēj atšķirt patiesus meklētājus no vienkārši ziņkārīgiem indivīdiem. Daži saņem garīgās mācības, bet nespēj tās pielietot savā dzīvē. Tomēr jebkuras garīgās instrukcijas patiesais ieguvums slēpjas tās gara uzsūkšanā un praktisko aspektu pielietošanā ikdienas dzīvē. Runājot par ēdienu vai vienkārši tā redzēšana neapmierina izsalkumu. Izsalkušam cilvēkam jāēd, līdz viņš ir paēdis. Kā saka: "Tas, kurš ēd ar zobiem, gūst labumu pats sev."

Garīgajiem meklētājiem vispirms ir jā māca iepazīt Dievu. Koncentrēšanās uz naudu vai veselību vispirms novērš uzmanību no mērķa. Ir taisnība, ka viss nāk no Dieva,

bet tie, kas tiecas pēc citām lietām pirmām kārtām, jutīs šo lietu ierobežojumus, pat ja viņi ir visbagātākie un veselīgākie. Izcilais un zinošais garīgais skolotājs pazīst un mīl Dievu, un viņa vēlme pēc Dieva pārspēj visas citas vēlmes.

Kāds sludinātājs centās mani pierunāt pieņemt viņa garīgo vadību, solot tā rezultātā lielu sekotāju skaitu. Taču viņa piedāvājums mani neuzrunāja, jo mans vienīgais mērķis ir Dievs, nevis sekotāju vākšana. Patiesi skolotāji vienmēr centīsies jūsos iedvest vēlmi iepazīt Dievu; viņi nekad jūs nenovedīs strupceļā.

Reliģijas pamatpīlārs ir saskaņa ar Dievu. Dievkalpojumu vietām nevajadzētu kļūt par izklaides, deju, filmu demonstrēšanas vai biežu sabiedrisko pulcēšanās vietām. Šīs atpūtas aktivitātes novērš cilvēku uzmanību no Dieva. Izklaidei jānotiek ārpus dievkalpojumu vietām, kuras cilvēkiem vajadzētu apmeklēt tikai viena mērķa dēļ: lai sazinātos ar Dievu. Dievišķās klātbūtnes sajušana dievkalpojumu vietās ir galvenais mērķis, apmeklējot šīs svētās vietas un svētās vietas. Tam esmu ticējis no visas sirds un pēc tā esmu dzīvojis.

Ja es jums pastāstītu par brīnumainu augli, ko esmu atklājis, un katru dienu veselu gadu to rūpīgi aprakstītu, nekad neļaujot jums to nogaršot, jūs nebūtu pietiekami pārliecināts par tā vērtību. Līdzīgi, tikai sprediķu un lekciju klausīšanās par patiesību nevar remdēt dvēseles izsalkumu. Tie, kas ir apmierināti ar klausīšanos, necenšoties iepazīt Dievu, gūst tikai viltus apmierinājumu. Ir jāizjūt dziļas izsalkuma sajūtas pēc Dieva, meklējot Viņu nopietni un patiesi. Reliģisku lekciju, sprediķu un lekciju mērķis ir pamodināt dvēselē augošu garīgu ilgošanos pēc Dieva.

Laiku pa laikam es satieku kādu, kurā jūtu ilgas pēc Dieva. Bet Dieva pazīšana ir daudz lielāka par to! Meklētājs,

kurš patiesi pazīst Dievu, dažreiz redz visu Visumu piepildītu ar Viņa gaismu – cik pārsteidzoša un brīnumaina pieredze! Bet tas nevar notikt vienas nakts laikā. Dieva pazīšana prasa ilgu un pastāvīgu to garīgo ceļu un metožu praktizēšanu, kas ved uz dievišķā izzināšanu.

Vēlme pēc laimes ir visspēcīgākā no visām vēlmēm. Patiesa un ilgstoša laime ir atrodamā tikai Dievā. Kad atklājat Viņa klātbūtni, jūs piepilda milzīgs prieks, prieks, ko nevarat atrast nekur un nekur citur. Mans skolotājs Šrī Juktišvars man teica:

Kad jūsu prieks kontemplācijā un garīgajā harmonijā pārspēj visus citus priekus, jūs esat atradis Dievu. Ja jums tiktu dota visa pasaule, jūs nezinātu, kā ar to tikt galā; jūs justos apgrūtināts un pastāvīgi satraukts par visu. Ja jūs zinātu karaļu, prezidentu, prinču un pasaulīgu slavenību dzīvi, jūs atklātu, ka viņi ir nemierīgi un aizvainoti, mētāti nepatīkšanas vilņos un plosīti raīžu vējos no visām pusēm. Viņi pavadīja savas dienas kā marionetes likteņa rokās. Bet tas, kurš ir vienots ar Pasaules Gaismu, ir patiesi laimīgs cilvēks. Pat ja viņam nekā nepieder, viņam viss pieder, jo viņam pieder laime. Tas, kurš ir vienots ar Dievu, ne no kā nebaidās, jo Dievs mājo viņa sirdī, un sirds, kurā mājo Dievs, ir brīva no bailēm un raizēm.

Visām pielūgsmes vietām ir savs mērķis, un tāpēc es tās visas mīlu. Kad tās kļūst par patiesas kopības ar Dievu vietām, tās pilda savu cildeno misiju. Šīm vietām vajadzētu būt kā bišu stropiem, kas piepildīti ar Dieva zināšanu medu, un tajā slēpjas to nozīme un vērtība. Dievs mīl patiesas sirdis, kas ir pilnībā veltītas Viņam, un Viņš apmeklēs šīs sirdis pat tad, ja to īpašnieki pielūdz ārā zem klajas debess. Kad cilvēki pulcējas pielūgt, viņiem tas jādara mīlestības pret Dievu un vēlmes sajūst Viņa klātbūtni dēļ. Patiesi meklētāji ir neapmierināti ar dogmatismu, stingrību un teoloģisko

augstprātību. Viņiem svarīgs ir efektīvs veids, kā sazināties ar Dievu un sasniegt viņu.

Kad cilvēks mīl Dievu ar visu savu būtību, visas viņa darbības balstīsies uz patiesību, un viņa mīlestība pret Dievu neļaus viņam izmantot vai maldināt cilvēkus savu savtīgo interešu vārdā.

Lai cik dziļa būtu tumsa, gaisma to kļiedē, kad tā tiek iedegta. Ja mēs sevī iededzam dievišķās mīlestības lampu, neziņas tumsa izzudīs. Garīgās jogas zinātne palīdz meklētājam koncentrēt savu prātu uz Dievu un virzīt savas sirds mīlestību uz Viņu. Tā piedāvā arī pārbaudītu, zinātnisku metodi, kas ļauj meklētājam sasniegt svēto harmoniju, kas nepieciešama pilnīgai mīlestībai pret Dievu.

Dievs mums ir devis spēju mīlēt savu ģimeni un draugus, un mums vajadzētu izmantot šo spēju, lai mīlētu Viņu tāpat, kā mēs mīlam savus mīļākos cilvēkus uz šīs zemes. Mums vajadzētu spēt teikt: "Es mīlu Tevi, Kungs, kā tēvs mīl savu dēlu, kā mīlētājs mīl savu mīloto, kā draugs mīl savu draugu. Es Tevi mīlu, jo Tu esi visas mīlestības un visa labā avots, un tāpēc, ka Tu esi mans tēvs, mana māte, mans draugs, mans saimnieks, mans mīļotais un viss, kas man eksistē."

Kad cilvēks patiesi mīl Dievu no sirds, viņš jūt šo mīlestību pret Viņu dienu un nakti

Daudzi cilvēki šodien tevi sauc par "manu mīļāko" vai "manu tuvāko draugu", tikai lai rīt tevi pamestu viena vai otra iemesla dēļ. Tā nav mīlestība. Tie, kuru sirdis ir piepildītas ar Dievu, nevar nevienam nodarīt ļaunumu. Kad tu mīli Dievu bez nosacījumiem, Viņš piepilda tavu sirdi ar Savu tīro mīlestību pret visiem. Šo mīlestību cilvēka mēle nespēj aprakstīt.

Cilvēks nevar mīlēt Dievu no visas sirds, ja vien nepazīst sevi. Šī sevis izzināšana dažreiz notiek neapzināti dziļā miega laikā, kad cilvēks apzinās savu būtību kā garu. Bet to var sasniegt arī meditācijas ceļā. Kad cilvēks pazīst sevi kā garu, viņš ir atklājis Dieva klātbūtni sevī. Mēness atspulgs nav skaidri redzams duļķainā vai nemierīgā ūdenī, bet, kad ūdens virsma ir mierīga un skaidra, mēness attēls izskatās perfekti. Tas attiecas arī uz prātu: kad prāts ir mierīgs, jūs skaidri redzat savas dvēseles mēnesim līdzīgo seju, jo dvēseles ir Dieva atspulgs. Kad mēs ar meditācijas palīdzību izvelkam nemierīgās domas no prāta ezera, mēs uztveram sevi kā tīru dievišķā gara atspulgu un saprotam, ka dvēsele un Dievs ir viens.

Joga arī māca mums smelties enerģiju un apziņu no ķermeņa un virzīt to uz to avotu – Dievu. Tā arī māca mums regulēt un pārveidot dzīvības spēku no fiziskās apziņas uz dievišķo apziņu.

Kad cilvēks lūdz Dievu, viņa prātam un uzmanībai jābūt pilnībā pievērstai Viņam, šajos brīžos nedomājot ne par ko citu. Dievs zina mūsu domas, un meditācijas un lūgšanas laikā mums vajadzētu koncentrēties uz Viņu. Ja mūsu domas sāk klīst — kas ir to daba —, mums tās atkārtoti jāatgriež pie koncentrēšanās un pārdomu. Kad es lūdzu Dievu, mans prāts kļūst fiksēts uz Viņu. Ja jūs kultivēsiet šo kluso koncentrēšanās spēku, jūs atklāsiet, ka kādu dienu, lai cik aizņemts jūs arī nebūtu, dienas un nakts paies ar jūsu prātu, kas ir iegrimis Dievā.

Mums arī jāmīl citi no sirds. Vidusmēra cilvēks nespēj uz šāda veida mīlestību, jo ir ierobežots savā mazajā ego un tāpēc vēl nav sapratis, ka Dievs mājo viņā un visās citās būtnēs. Es mīlu cilvēkus un iztuos pret viņiem vienādi, jo viņi visi ir Dieva garīgie atspulgi. Es nevaru nevienu uzskatīt par svešinieku, jo zinu, ka mēs visi esam daļa no viena

dievišķā gara. Kad jūs sapratīsiet reliģijas patieso nozīmi, kas ir Dieva pazīšana, jūs sapratīsiet, ka Viņš ir jūsu augstākais Es un ka Viņš pastāv vienlīdzīgi un bez aizspriedumiem visā Savā radībā. Tad jūs varēsiet mīlēt ikvienu kā savu augstāko Es.

Es necenšos piesaistīt sekotājus, jo tas nav mans dzīves mērķis. Man nav svarīgi, vai simtiem vai tūkstošiem cilvēku apmeklē manas lekcijas, vai arī vietas paliek tukšas. Patiesībā es dodu priekšroku saujiņai patiesu ticīgo, nevis simtiem ziņkārīgu, bet nepatiesu. Mans vienīgais mērķis ir palīdzēt cilvēkiem iepazīt sevi. Kad cilvēki sapratīs, ka Dieva pazīšana ir svēts pienākums un garīga privilēģija, mēs pieredzēsim jaunu rītausmu uz šīs zemes. Grāmatas, sprediķi un lekcijas vairs nebūs pietiekamas, lai apmierinātu meklētāju, kurš patiesi ilgojas sajūst Dieva klātbūtni. Bet, kad viņi sapratīs patiesību, viņi zinās, kāda dzīve patiesībā ir.

Mums jāpielieto dzirdētās un lasītās patiesības, lai tās nepaliktu tikai idejas, bet gan kļūtu par stingru pārliedību. Svēto Rakstu lasīšanai vajadzētu pamodināt garīgajā meklētājā vēlmi iepazīt Dievu. Taču nekas nevar aizstāt dziļu pārdomu, lai sasniegtu šo cēlo mērķi.

Patiesi nepieciešama ir garīga pieredze. Tikai dievišķa harmonija var kļūdēt dziļo garlaicību, kas rodas dzīves mērķa trūkuma dēļ. Garīgā pieredze ir noteikta realitāte, un to var sasniegt ar ikdienas, kontemplatīvas pārdomu palīdzību. Dievu ir iespējams iepazīt caur meditāciju. Un, kad jūs pieredzēsiet Viņa klātbūtni, šaubas izzudīs, neziņas mākonis izklīdīs, un jūs sajūtīsiet mieru, kādu nekad iepriekš neesat pazinis, jo dievišķais miers ir nepārspējams.

Ir pienācis laiks cilvēkiem pašiem atklāt patiesību. To, ko es jums saku, arī jūs varat atklāt, ja vēlaties. Šīs mācības dažiem var šķist filozofiskas, taču tie, kas tās pielieto, zina to vērtību un gūst labumu.

Mans skolotājs man ar katru jaunu garīgo mācību, ko no viņa saņēmu, mēdza teikt: "Tev jāzina šī patiesība." Un es to izdarīju!

Kad atradu savu skolotāju un atklāju šo ceļu, no savas pieredzes pārliecinājos, ka tas ir pareizs ceļš, kas ved uz Dieva un patiesības atziņu, un tāpēc visu savu dzīvi veltīju viņam un kalpošanai cilvēcei.

Miers lai ir ar tevi, lai kur tu atrastos Dieva plašajā pasaulē

Garīgo zināšanu ieskati

Skolotājs teica māceklim, kurš meklēja viņa vadību
:garīgajā ceļā

Netiecieties pēc cilvēku atzinības par jums un jūsu
garīgajiem sasniegumiem, bet meklējiet tikai Dievu

Kad tu apzināsies, ka tevī valda miers, tu sapratīsi, ka
.visā labajā radībā ir miers un harmonija

Jūs redzēsiet Viņu dabas skaistumā, jutīsiet Viņa
klātbūtni patiesā draudzībā un pieredzēsiet Viņa svētības
cēlos centienos un godājamās nodomos, brīvi no savtīgiem
.mērķiem. Jūs sajutīsiet Viņa klātbūtni aiz miera plīvura

Un visās brīnišķīgajās lietās

Klauvējiet pie durvīm nopietni, un plīvurs tiks pacelts, un
jūs redzēsiet visbrīnišķīgāko seju visā tās krāšņumā un
.varenībā

Ja tu mīli Dievu, tu jutīsi Viņa mīlestību, un nekas cits
.tevi nevarēs pievilt. Materiālā pieredze tevi kārdinās

Jo tu neesi izbaudījis garīgo laimi, Kad to izbaudīsi, tu
.sapratīsi atšķirību

Esiet brīvi izvēlēties. Neļaujiet nekam jūs ierobežot un
.neļaujiet nevienam jūs kontrolēt vai traucēt jūsu laimei

Tavs "es" ir atsevišķa kosmiskā veseluma daļa, un tev ir
jāatrod šis perfektais veselums, lai izjustu svētlaimīgu apziņu
.un nobaudītu dievišķās mīlestības priekus

Iznest mīlestību no naida un aizvainojuma pazemes

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, atspīd Savu gaismu pār mūsu
dvēselēm

Un apber ar savām bagātīgajām svētībām savus mīļākos
.un tos, kas meklē tavu palīdzību

Un lai Viņš pasargā no mums kara, vardarbības un
nāves rēģus

Un iedvesmo mūs padarīt mieru par savu mērķi

Un mīlestība ir mūsu nodrošinājums

Mūsu mērķis ir atbrīvošanās no ierobežojošiem
ierobežojumiem

* * *

Ja cilvēks tiecas tikai uzkrāt naudu un apmierināt miesas
vēlmes

Viņa gūtie ieguvumi ir niecīgi un nenožīmīgi

Jo pienāks diena, kad viņš atstās visus pasaulīgos
.ieguvumus aiz muguras

Bet, ja viņš kļūst bagāts caur Dievu

Viņš būs bagātāks par visiem zemes ķēniņiem un
bagātajiem cilvēkiem

Šie svētītie dārgumi pieder tiem, kas mīl Dievu
Tie, kurus neapmierina nekas cits kā vien dvēseles
bagātība

Cenšoties attīstīt savas garīgās tieksmes
Un lai barotu viņu ilgas pēc viņu dzīvības avota
Un mīlestības augšāmcelšanās no naida un ļaunprātības
dzīlēm

Viņi paceļ savu apziņu pāri šauriem pasaulīgiem
apsvērumiem

Uz brīvības, miera, gaismas un prieka apvāršņiem

Viņi apzinās savu bezgalīgo plašumu

Viņi piedzīvo atjaunotu uztveri un zināšanas

,Un, sējot labu domu un darbu sēklas

Viņu apziņas telpās

Viņu atziņas tiek atvērtas

Un viņu kognitīvās spējas tiek aktivizētas

Filamsons, viņu patiesā būtība

Viņi atrod Dieva valstību sevī

Mēs lūdzam Visvareno Dievu mūs vadīt, lai mēs varētu
atjaunoties

Un mēs izvedam savu garīgo būtību no tumsas pazemes
cietumiem

Uz brīvības, miera un zināšanu gaismu telpām

Svaigi augļi un dārzeņi ir svarīgas uzturvielas

No lekcijas par uzturu

Pasniedīts Encinitasā, Kalifornijā, 1940. gada jūnijā

Gaļas olbaltumvielas nav vienīgais svarīgais enerģijas
avots

Daži no minerālsāļiem, kas atrodami neapstrādātos
dārzeņos un augļos, ir arī svarīgi avoti

Lai gan liela gaļas porcija nodrošina ievērojamu
enerģijas daudzumu, ja gaļa ilgstoši dominē uzturā, tā
pārstās nodrošināt šo enerģiju. Turklāt pārmērīga
olbaltumvielu uzņemšana var izraisīt olbaltumvielu
toksicitāti, kas ir noguruma un slimību avots. Īsāk sakot,
.pārāk daudz olbaltumvielu ir tikpat kaitīgs kā pārāk maz

Ja vēlaties atbrīvoties no noguruma, viens no līdzekļiem
ir pareizs uzturs. Gaļa var sniegt īslaicīgu enerģiju, taču tā
organismā ievada daudz toksīnu. Ēdot vairāk neapstrādātu,
termiski neapstrādātu pārtikas produktu, mazināsies
.noguruma sajūta un tiks justies enerģiskākiem

Sulas sniedz ievērojamu enerģijas pieplūdumu, bet
veseli augļi un dārzeņi piedāvā daudz lielāku uzturvērtību.
Tomēr daži cilvēki vienkārši nevēlas veltīt laiku to lietošanai
.šādā veidā

Gremošanas sistēma izvada ķīmiskās vielas un sadala
.tās atbilstošām šūnu tipiem visā ķermenī

Ķermenis sastāv no vairākiem ķīmiskiem elementiem,
.un pārtikai katru dienu ir jāpapildina šo elementu trūkums

Ikdienas uzturā jāiekļauj pietiekams daudzums
olbaltumvielu, vitamīnu, minerālvielu, dažu tauku un eļļu, kā
arī atbilstošs daudzums dabisko ogļhidrātu, vienlaikus pēc

iespējas samazinot rafinētās cietes un rafinētā cukura
.daudzumu

Lielisks enerģijas avots ir apelsīnu sulas un maltu
mandeļu maisījums, jo mandeles labāk sagremojas, ja tās
.sajauc ar apelsīnu sulu

Ir svarīgi arī dzert daudz šķidruma. Ja nav pieejams
kvalitatīvs ūdens, svaigi spiestas augļu sulas, kokosriekstu
ūdens un arbūzs ir lieliski papildinājumi un daļēji tīra ūdens
.aizstājēji

Nākotnē cilvēki biežāk lietos augļu un dārzeņu sulas, jo
.šīs sulas sniedz ieguvumus veselībai

Gan mazvērtības, gan pārākuma kompleksi ir slikti

Mazvērtības komplekss ir tikpat slikts kā pārākuma
komplekss, jo cilvēks, kurš jūtas mazvērts, nespēs parādīt
.savu pārākumu

Cilvēks, būdams garīgas dabas, ir apveltīts ar svētu
dzirksti, un ir nepareizi un kļūdaini domāt, ka viņš ir zems vai
ka viņš ir pārāks par visiem, un rīkoties kā tādām, kam nav
.ne cieņas, ne izcelsmes

Kad cilvēks izrāda lepnumu, bieža lepnuma ēna aizsedz
.Dieva gaismu dvēselē

Tāpēc abi mezgļi ir jāizvairās kopā, jo abi ir šķēršļi
.garīgajai izaugsmei

Sajutīsim, ka Dievs ir ar mums, iedvesmo un vada mūs,
un ka Viņš ir vislielākā mīlestība mūsu dzīvēs

Tie, kas pazīst Dievu, jūtas kā visu kalpi un nedomā, ka
ir labāki par citiem

Mazvērtības komplekss tiek saistīts ar cilvēkiem, kuriem
ir vājas idejas un vāja zemapziņa, savukārt pārākuma

komplekss rodas no naidpilna lepnuma un viltus
.augstprātības

Abi šie mezgļi ir postoši garīgajai izaugsmei un balstās
uz ilūziju un patiesības ignorēšanu, nevis uz veselu izpratni
.un pareizu spriedumu

Pašapziņa ir jāattīsta, pārvarot iedzimtas cilvēciskas
vājības. Tiem, kas to vēlas, jācenšas piedzīvot tās saldumu
caur taustāmiem sasniegumiem savā dzīvē, tādējādi ar
Dieva palīdzību atbrīvojoties no mazvērtības un
.augstprātības kompleksiem

Vitalitātes noslēpums un avots

Ķermenim ir nepieciešamas vairākas stundas, lai pārtiku
pārvērstu enerģijā. Bet viss, kas stimulē un aktivizē gribu,
.rada tūlītēju enerģiju

Gribasspēks smeļas vitalitāti no ķermeņa šūnām un
smadzeņu enerģijas rezervuāra, kur tiek uzkrāta no pārtikas
.iegūtā enerģija

Griba arī caur muguras smadzenēm piesaista ķermenī
.jaunu aktivitāti no kosmiskā avota

Tāpēc vitalitātes noslēpums slēpjas cilvēka enerģijas
saglabāšanā un jaunas enerģijas ienesšanā ķermenī ar
.gribasspēka palīdzību

?Kā tas tiek darīts

Pirmkārt, ir jārīkojas labprātīgi un brīvprātīgi. Ja ir kaut
.kas vērtīgs, tas jādara labprātīgi un pēc savas izvēles

Kad strādājat labprātīgi, jums ir lielāks enerģijas
daudzums, jo jūs ne tikai iegūstat enerģiju no smadzeņu
nerviem, bet arī piesaistāt ķermenim lielu kosmiskās
.enerģijas plūsmu

Sieviete, kas savam mīļotajam pagatavo gardu maltīti, ir
.piepildīta ar laimi un enerģiju

Bet, ja viņa ir spiesta gatavot pret savu gribu, viņa jau
.no paša sākuma jūtas nogurusi

Tāpēc gribasspēks dod enerģiju

:īss stāsts

Reiz es runāju ar draugu par svētajiem. Mans draugs
bija brokeris, un viņš nedalījās manā entuziasmā. Tā vietā
viņš teica: "Visi tie, kurus jūs saucat par svētajiem, patiesībā
ir šarlatāni, kas nepazīst Dievu." Es ar viņu nestrīdējos, bet
mainīju tēmu, un mēs sākām runāt par brokeru profesiju. Pēc
tam, kad viņš man daudz par to pastāstīja, es maigi teicu:
"Vai tu zini, ka nav neviena uzticama brokera, ka viņi visi ir
meļi?" Viņš kļuva nikns un dusmīgi atcirta: "Un ko tu zini par
brokeriem?" Es atbildēju: "Tieši to es arī domāju. Un ko tu
zini par svētajiem?" Viņš bija bez valodas. Es mierīgi un
laipni turpināju: "Es neko nezinu par brokeru pakalpojumiem,
".un tu neko nezini par svētajiem

Enerģijas eņģeļi

Dievs mūs radīja kā enerģijas eņģeļus

Un mēs ievietojām fiziskos ķermeņos

Mēs visu savu uzmanību pievēršām trausliem
ķermeņiem

Un mēs aizmirsām garīgo dvēseli, kas uzlādēta ar
kosmiskās dzīvības enerģiju

Tagad mums jāpieliek nopietnas pūles, lai koncentrētos

Lai atgūtu pilnīgas apziņas sajūtu

Panākumu sakne slēpjas pieaugošā garīgā atklāsmē

Caur kuru mēs apzināmies savu nemateriālo dabu

Un ka Dieva tēls mājo mūsos

Pirmais zieds garīguma dārzā ir ticības un cerības zieds

Tomēr auglis ir faktiskas zināšanas, kas iegūtas,
.pārbaudot sevi

Esi optimistisks un ziniet, ka tevi gaida dzīves labās
.lietas un svētības

Kamēr vien jūs strādājat ar sirsnību un centību

Lai atjaunotu zaudēto dievišķo mantojumu

Patiesi garīgs cilvēks ir līdzsvarots cilvēks

Kāds, kurš jūtas apmierināts, bauda labu veselību un
augošu ieskatu

Viņam pieder dvēseles bagātības un gudrības dārgumi

Viņš ir pārliecināts, ka tuvojas dievišķā palīdzība

Lai cik skarba varētu šķist dzīve un cik nelabvēlīgi
,apstākļi

Dieva vaigs mums atklājas dabas skaistumā

Un viņa balss uzrunā mūs caur smalkām, izsmalcinātām
melodijām

Un no mīlētāju saldajām, maigajām balsīm

Un caur skanīgo pienākuma balsi

Motivācija, kas mūs virza uz labestību un mieru

Laime un zināšanas ir Dieva balss

Kas mūs aicina atgriezties svētītajā namā

Miera un sirdsmiera māja

Un baudīt viņa saldo klātbūtni

Un tā nepārspējamais, pārākais skaistums

Pasaule ir neticami maldinoša, un mums tā arī jāuztver.

Ja mēs vispirms nepārvarēsim tās maldus un ilūzijas, mēs
.nevarēsim palīdzēt nevienam citam

Mums jāatceras, ka koncentrēta prāta vientulībā atrodas
visu lielo sasniegumu fabrika. Un šajā brīnumainajā fabrikā
mums nepārtraukti jāveido savas gribas modeļi, lai
pārvarētu vai efektīvi tiktu galā ar visiem nelabvēlīgajiem
.apstākļiem

Griba ir pastāvīgi jāvingrina un jāvingrina

Cilvēkam ir daudz iespēju strādāt šajā zemes fabrikā, ja
.vien viņš netērē savu laiku un neizšķiež savu enerģiju veltīgi

Naktī es atkāpjos no pasaulīgām prasībām, lai būtu ar
sevi

Tālu, tālu prom no pasaules

Vienatnē ar savu gribu savā garīgajā vientulībā

Kur es virzu savas domas sev vēlamajā virzienā

Es pieņēmu lēmumu dziļi sirdī

Kad es motivēju savu gribu iesaistīties veselīgās un
labvēlīgās aktivitātēs, tas man rada panākumus. Tādā veidā
esmu daudzkārt efektīvi izmantojis savu gribu. Tomēr tas
.tieks panākts tikai ar pastāvīgu gribas izmantošanu

Cik brīnišķīga sajūta jūs pārņems, kad varēsiet teikt un
apliecināt: "Mana griba, uzlādēta ar dievišķo gribu, sasniegs
"!man to, ko es vēlos

Ja cilvēks kļūst pašapmierināts un visu uztic dievišķajai
gribai, neizmantojot savu gribu, ko Dievs viņam ir devis, viņš
.nesasniegs vēlamo rezultātu

Dievišķais spēks pats pēc savas gribas vēlas tev palīdzēt

Mums jāatbrīvojas no prāta doma, ka Dievs ar savu
varenību un pārdabiskajām spējām ir tālu no mums un
paslēpts debesu tālajās malās, un mēs nedrīkstam aizmirst,
ka dievišķā griba slēpjas aiz mūsu cilvēciskās gribas, bet šis
varenais spēks, līdzīgi okeānam, kas pārplūst ar saviem
paisumiem un paplašinājumiem, nenāks, ja vien prāts nebūs
.atvērts un sirds – uztverīga

Lūgšana

Ak, Universālā Māte

Lai būtu vienīgā liesma mūsu sirdīs

Un lai kļiedētu mūsu dvēseļu tumsu

Un mūsu mīlestības asarās pret tevi

Nomazgā mūsu mīlestību pret pasaulīgām lietām

Un mēs ar prieku piekrītam jums

Atbrīvo mūsu skumjas un bēdas vienreiz un uz visiem

laikiem

Pārveidojiet mūsu mazās sirdis par lielām sirdīm

Tas nodrošina jūsu pilnīgu klātbūtni

Un tavas dievišķās dabas spoguļi

Redzēsīm sevi kā perfektus un tīrus

Lai mūsu mīlestības liesmas pret tevi ceļas augstu

Virš zemes vēlmju liesmām

Miljoniem kārdinājumu maskējas par tevi

Un tas mūs pastāvīgi maldina

* * *

!Nāc, ak, tīrais un pilnīgais dievišķais prieks

leejiet mūsu ilgošanās pēc jums tempļos

Lai planētai ir miers

Mūsu kalnos, neziņas tumšajās naktīs

Lai Viņš mūs vada un atved atpakaļ droši

!Uz savu drošo un aizsargāto patvērumu

Čuksti no mūžības

Hajama pirmā četrinde

Tulkojis Edvards Ficdžeralds un skaidrojis Meistars

Paramahansa

Omara Hajama slava Rietumos balstās uz Ficdžeralda

deviņpadsmitā gadsimta vidū veikto viņa četrindu
tulkojumu, kas tiek uzskatīts par visu laiku labāko tulkojumu
.angļu valodā

Skolotājs Paramhansa uzskatīja Omaru Hajama par
vienu no lielākajiem mistiķiem ar augstu pašizziņas pakāpi,
ka viņš izmantoja simboliku, lai izteiktu savu garīgo un
empīrisko pieredzi, un ka viņš tika rupji pārprasts, un ka
pētnieki nebija pietiekami dziļi iedziļinājušies, lai izprastu
.viņa garīgo filozofiju, ko viņš bija ievietojis četrindēs

Mosties! rītam nakts bļodā

Ir aizmetis Akmeni, kas zvaigznes aizdzen lidojumā

Un lūk, Austrumu Mednieks ir noķēris

Sultāna tornītis gaismas cilpā

:Arābu tulkojums

Mosties, jo rīts ir iemetis akmeni nakts traukā

Pilnībā izklīdinot zvaigznes

Un šeit ir Austrumu mednieks

Viņš ieņēma sultāna torni

Ar gaismas cilpu

:Paskaidrojums un interpretācija

:Nozīmju skaidrojums

Rīts: Tā ir atmošanās rītausma no iluzorās zemes
eksistences

Nakts trauks: neziņas tumsa, kas ieslodzī nemirstīgo
.dvēseli šaurā, ierobežotā cilvēka apziņā

Akmens: Garīgā pilnveidošana

Zvaigznes: materiālo vēlmju vilinošais mirdzums

Austrumu mednieks: Varenā Austrumu gudrība, kas
iznīcina ilūziju paliekas

Gaismas cilpa: svētīgas gudrības starojums, kas iznīcina
nomācošo tumsu, kas ieslodzījusi un savaldījusi dvēseli

:Interpretācija

:Iekšējais klusums čukst

Atmostieties! Atmetiet neziņas miegu, jo gudrības"
rītausma ir uzaususi! Metiet nezināmā tumšajā traukā
garīgās pilnveidošanās akmeni, lai to sagrautu un izklīdinātu
".blāvās, mirdzošās materiālo vēlmju zvaigznes

Lūk, Austrumu gudrības gaisma, ilūziju medniece un"
iznīcinātāja, jo tā ir satvērusi gara augsto torni ar gaismas
cilpu un kliepjusi tā ierobežojošo materiālo tumsu, pilnībā to
".kliepjot

Ak, ilūziju pilsētas iedzīvotāji, atmetiet miegu! Jo ir"
".parādījies iekšējās gudrības garīgā vēstījuma saules stars

Uzziniet, kā izmantot cieto garīgās pilnveidošanās
akmeni, lai salauztu tumšo neziņas trauku un izdzītu no tā
".vēlmi pēc īslaicīgiem materiāliem priekiem

Mācieties no gudrības mednieka, kurš pastāvīgi meklē"
dvēseles, kas ilgojas pēc gaismas un patiesības, lai tās
".apņemtu ar krāšņuma auru - mūžīgās brīvības krāšņumu

Pazudušā dēla atgriešanās

Reiz, pirms daudziem gadiem, es redzēju vienu no
".saviem studentiem ejam pretējā virzienā

Apzinoties viņa rīcības neizbēgamās sekas, es centos,
izmantojot visus loģiskos līdzekļus, pārliecināt viņu atteikties
".no savas rīcības, taču atklāju, ka nevaru viņam palīdzēt

Jo viņš bija nolēmis iet pa ļaunuma ceļu

:Visbeidzot, es sev teicu

".Tā kā viņš to vēlas, es viņu atstāšu mierā"

Bet mana mīlestība un rūpes par viņu atgriezās ātri,
tāpēc es apsēdos zem vīģes koka un sāku viņu iztēloties

Ar dedzīgu entuziasmu es viņam nepārtraukti sūtīju
:šādu intelektuālu vēstījumu

Dievs man lūdza lūgt tevi mainīt savas domas par to,"
".ko tu plāno darīt

Vakarā spēcīga intuitīva sajūta, ko jutu savā ķermenī un
.prātā, lika man noticēt, ka viņš tiešām atgriezīsies

Pēkšņi parādījās "pazudušais dēls", atgriezies mājās.

:Viņš tos sveicināja, paklanoties un sacīdams

Visu dienu, lai kur es gāju un lai ko es darītu, es redzēju"

"?tavu seju. Ko tas nozīmē

Es atbildēju: "Dievs tevi aicināja caur mani. Tas bija Viņa

".aicinājums, nevis mans

Manu vēlmi nemotivēja savtīgums, bet es biju apņēmiens

neaiziet

Šī vieta paliks atvērta līdz jūsu atgriešanās brīdim

Šāda veida dizains var radīt milzīgas pārmaiņas. Tas

!patiesi ir pārsteidzošs spēks

Kad esat noteicis savu kursu un nolēmis turpināt pa
savu ceļu, jums jāaktivizē sava griba un jāpieliek praktiskas
pūles, un tad jūs atklāsi, ka visi panākumu elementi nāks
pie jums no turienes, kur jūs zināt, un no turienes, kur jūs
.nezināt

Tavā gribā, uzlādētā ar dievišķo enerģiju, slēpjas atbilde

uz tavām lūgšanām

Kad tu izmanto šo gribu, tu atver logu, caur kuru saņem

.atbildi uz savām lūgšanām

Tā ir mana paša pieredze. Agrāk es centos darīt dažas

lietas, lai pārbaudītu savu gribu, bet tagad es to nedaru, jo
es jau iepriekš zinu rezultātu: viss, ko es vēlos, tiek
.sasniegts, pateicoties Visvarenajam Dievam

"No grāmatas "Cilvēka galvenais mērķis

Padarīsim Dievu par mūsu dvēseļu ganu

Un dievišķā gaisma ir izlūks
Uz dzīves tumšajiem ceļiem
Viņš ir vadošā gaisma apjukuma naktīs
Un pārlicības saule nomodā
Un vadošā zvaigzne zemes eksistences tumsas jūrā
Lūgsim Viņa palīdzību un meklēsim Viņa iedvesmu
Jo pasaule turpinās savus kāpumus un kritumus
Tās notikumi ir nemierīgi kā nikni viļņi
?No kurienes mēs saņemsim norādījumus
Tas nav mūsu nepastāvīgajos, neobjektīvajos ieradumos
Nedz arī no mūsu vides, kas ir pakļauta ietekmei
Ne no mūsu valstīm, ne no mūsu pasaules
Drīzāk tā ir vadošās patiesības balss
Izplūstot no dvēseles dzīlēm
Katru brīdi es domāju tikai par Dievu
Es atdevu viņam savu dvēseli
Es viņam uzticēju savu sirdi
Es savu mīlestību un ilgas veltīju viņam
Mums nevajadzētu uzticēties nekam vairāk kā Dievam
Un ka mums vajadzētu uzticēties tiem, kas atklās Viņa
gaismu
Tā gaisma ir mans ceļvedis
Tā ir mana gudrība un mana mīlestība

Neuzvaramais spēks

Un patiesība, kuru nevar pārspēt

Tagad un mūžīgi

Ir cilvēki, kuru domāšana ir tik ekstrēma, ka viņi
uzskata, ka, lai gūtu panākumus dzīvē, viņiem ir jāstrādā kā
.mašīnai bez apstājas

No otras puses, ir cilvēki, kas nav mazāk ekstrēmi par
viņiem, jo, tiklīdz viņi sāk interesēties par garīgām lietām,
.viņi zaudē vēlmi pēc visa pārējā, un tā ir nepareiza nostāja

Piemēram, viņi uzskata, ka nav nepieciešams darīt neko
tādu, kas prasītu intensīvu koncentrēšanos un fizisku piepūli,
un iesaka askētismu un atteikšanos no visām materiālajām
.lietām. Taču šī attieksme maskē intelektuālu stagnāciju

Zem viltus garīguma aizsega

Esmu atklājis, ka lieli skolotāji ļoti interesējas par
pasauli, bet bez jebkādas pieķeršanās tai. Kad manam
skolotājam uzdāvināja kaut ko skaistu, viņš par to rūpējās un
sargāja, bet, ja tas salūza vai tika bojāts, viņš smējās un
teica: "Mana interese par to beidzās, jo tas aizņēma pārāk
daudz manas uzmanības." Viņš bija atsvešināts, jo nebija tai
.pieķēries

Es jūtos tāpat kā es novērtēju to, ko Dievs man dod, bet
.man tā nepietrūkst, ja es to pazaudēju

Reiz kāds man uzdāvināja skaistu mēteli ar cepuri, un
tas bija dārgs komplekts, es labprāt par to rūpējos un
sargāju to no saplīšanas un sasmērēšanās, līdz man tas
apnika un es teicu: "Ak Dievs, man šīs nepatikšanas nav
"!vajadzīgas

Kādu dienu es devos uz kādu zāli Losandželosā, lai nolasītu lekciju, un, tiklīdz es ierados un sāku novilkt mēteli, es dzirdēju dievišķu balsi sakām: "Paņemiet līdzi visu, kas ir .mēteļa kabatās." Tā es arī izdarīju

Pēc lekcijas es atgriezos mēteļu glabātnē un atklāju, ka .mētelis – lai Dievs jūs pasargā – ir pazudis

Es par to biju ļoti sarūgtināts, tāpēc kāds teica: "Neuztraucies, mēs tev nopirksim citu mēteli." Es teicu: "Es neesmu sarūgtināts tāpēc, ka pazaudēju mēteli, bet gan tāpēc, ka persona, kas paņēma mēteli, nepaņēma arī cepuri, ".kas lieliski pietāv mētelim

Mēs nedrīkstam ļaut emocijām mūs kontrolēt. Kā cilvēks var būt laimīgs, ja viņam rūp tikai viņa drēbes un citas ?mantas

Tas nenozīmē nevalkāt tīras un kārtīgas drēbes vai netīrīt un sakopt māju, bet gan nebūt pārāk pieķērušam šīm .lietām vai apsēstam ar tām

Reiz mani uzaicināja uz vakariņām, un viss bija ļoti eleganti un labi noorganizēts. Es pilnībā izbaudīju vakariņas, taču mūsu saimnieki bija ārkārtīgi nervozi, baidoties, ka viss varētu neizdoties pēc plāna, un rezultātā viņi sabojāja .atmosfēru ar savu nemieru

Pārāk jūtīgi cilvēki bieži izjūt citu cilvēku nemieru un diskomfortu. Kāpēc rodas bailes un bažas? Mums jācenšas darīt visu iespējamo, tad jāatpūšas un jāļauj atpūsties arī citiem. Mums jāļauj lietām ritēt savu dabisko gaitu, tās .nepiespiežot, un tad arī apkārtējie atradīs mieru

Parmenīda ražas novākšana

Aiz cilvēka gribas slēpjas dievišķā griba un .neierobežotās kosmiskās enerģijas plūsmas mērķis

.Tas ir, lai parādītu visu labo un noderīgo dzīvē

Šī iemesla dēļ ikviens, kurš paliek nelokāms un atbilst

.augstākajai gribai, ar Dieva palīdzību gūs panākumus

Gribasspēks ir enerģija un vēlme, kas vērsta uz konkrēta

mērķa sasniegšanu

Nekas nav paveicams bez gribasspēka; patiesībā pat

vienkāršu kustību ikdienas dzīvē nevar veikt bez gribasspēka

.izmantošanas

Lielākā daļa cilvēku dara nebūtiskas lietas un

.nekoncentrē savus centienus konstruktīvā veidā

Vēlēšanās atšķiras no gribasspēka, lai gan vēlēšanās var

darboties kā gribasspēka katalizators

Attīstot gribasspēku, pirmkārt un galvenokārt ir

jāapbruņojas ar apņēmību un jāizmanto uztvere, spriestspēja

.un gudrība

Tam seko apmācība un apzināta gribas izmantošana

.vēlamā mērķa sasniegšanai

Ceļojums un pūles jāturpina, līdz mērķis ir sasniegts

Kad cilvēks ir apņēmies sasniegt cēlu mērķi, vairs nav

.pareizi pārtraukt censties

Vai arī viņš varētu padoties nelabvēlīgiem apstākļiem

Kad apziņa ir saskaņā ar augstāko gribu un domu un

griba nepārtraukti koncentrējas uz konkrētu ideju,

gribasspēks būs piesātināts ar bezgalīgu un neizsīkstošu

.kosmisko aktivitāti

Cilvēka griba, ko vada neziņa un vēlmes, sagādā sāpes

un nepatikšanas tās īpašniekam

Lai izbaudītu patiesu laimi, labajām vēlmēm ir jāpārvar
sliktās, un gribai jābūt vērstai pareizajā virzienā uz
.patiesības avotu un visa esošā labā izcelsmi

Kāpēc cilvēkam vajadzētu atturēties no nepatiesas
liecības sniegšanas? Tāpēc, ka nepatiesība veicina liekulību
.un krāpšanu

Nodevība ir viens no lielākajiem grēkiem Dieva acīs.

Nepatiesi apsūdzēt kādu personīga labuma gūšanas vai
atriebības nolūkā ir nepatiesas liecības sniegšanas veids. Ja
.visi ievērotu šo praksi, cilvēku vidū valdītu haoss un anarhija

Nepatiesu liecību uzklauššana pret citu personu ir viltus
liecinieka atbalstīšana un dalība viņa apkaunojošajā rīcībā,
un šī uzklauššana un atbalstīšana neizbēgami pārvērtīsies
iekšējā emocionālā konfliktā, kas sagrauj dvēseles mieru un
.traucē dzīves klusumu

Pat ja tas ir īslaicīgi pamatots, rīcība galu galā spēcīgi
atspēlēsies un radīs ciešanas un psiholoģiskas sāpes, kas
.traucēs apziņu un ievainos sirdsapziņu

Skaudībai ir arī kaitīgas un briesmīgas sekas, jo tā
skaudīgajam cilvēkam sagādā personiskas ciešanas, jo
.domas un jūtas, ko cilvēks atbrīvo, atgriezīsies pie viņa

Tas, kurš dāvā mīlestību un altruismu, pretī saņems
pieķeršanos un altruistisku attieksmi, savukārt tas, kurš
raida alkatības, savtīguma un skaudības domas, pats sev šīs
.lietas piemeklēs

?Kāpēc cilvēkam nevajadzētu zagt

Kāda būtu pasaule, ja visi dzīvotu, zogot, laupot un
izspiežot? Tādā gadījumā tiktu pastrādāti visnežēlīgākie un
nežēlīgākie noziegumi. Notiktu sīva cīņa, lai aizsargātu
.īpašumu un atgūtu nozagtas preces

Zādzība ir darbība, kas ir pretrunā ar sociālajām
normām un atņem citiem viņu tiesības, un tāpēc tā ir
pretrunā ar eksistences likumiem, un sabiedrībām nav
atbilstošu līdzekļu un efektīvu metožu, lai tiktu galā ar
.vainīgajiem

Kad zagļi tiek ieslodzīti, viņu vecie ieradumi var
iesakņoties vēl vairāk, un, sazinoties ar citiem
noziedzniekiem, viņi var iegūt arī jaunus sliktus ieradumus.
Ja tas notiek, viņi pēc atbrīvošanas būs daudz sliktākā
.situācijā nekā pirms nonākšanas cietumā

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, svētī mūs, lai mēs nedzirdētu
ļaunumu, neredzētu ļaunumu, nerunātu ļaunumu un
.neelpotu ļaunumu

Mēs neaiztiekam ļaunumu, nejūtam ļaunumu,
.nedomājam par ļaunumu, ne sapņojam par ļaunumu

:Spēki, ko mēs izmantojam katru dienu

Mūsu maņu uztvere

un mūsu sajūtas -

un mūsu intelekts -

Tas viss ir aizgūts no Dieva, un mēs nevaram dzīvot ne
.sekundi bez Viņa

Tomēr, lai gan mēs izmantojam Viņa dāvanas, mēs
nedomājam par Viņu tā, kā mums vajadzētu, un mēs
.nepievēršam Viņam uzmanību, ko Viņš ir pelnījis

Drīzāk mēs dzenamies pēc jutekliskām baudām un
pasaulīgām ambīcijām pilnīgā saskaņā ar materiālo pasauli
.un pilnīgā savienojumā ar to

Tas ir visu mūsu sāpju un ciešanu pamatcēlonis

Dievs mūs radīja pēc Sava tēla, un tāpēc mēs nevaram
izjust patiesas laimes garšu, ja vien neatklājam Viņa
klātbūtni sevī un negaršojam Viņa svētlaimes nektāru savās
.dvēselēs

Mēs arī nevaram iegūt svētīgo spēku, kas nepieciešams,
lai ar gribasspēku iegūtu to, kas mums ikdienā
,nepieciešams

Ja vien mēs neapzināmies, ka Dievs ir šī spēka avots,
.mums jāpaļaujas uz Viņu un jāvēlējas pie Viņa

Ar pateicīgām sirdīm par visām svētībām, ko Viņš pār
mums izlej nepārtrauktā straumē

Ja tu būsi pateicīgs, Es noteikti vairošu tavu [labvēlību]

Kad mūsu sirdis pārplūst ar pateicību Viscdāsnākajam
Devējam, tās kļūst par svētiem templiem Viņa godības
klātbūtnei, un tas ir lielākais sasniegums, ko cilvēks var
sasniegt, jo dzīves mērķis ir būt saskaņā ar savu Radītāju,
.tuvoties Viņam un iepazīt Viņu

Meklējiet vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību, tad}
{jums visas šīs lietas taps piemestas

Pastāvīgi atceroties Dievu un domājot par Viņu laipni,
mēs sapratīsim, ka Viņš ir mūsu mīļotais, ka mēs esam Viņa
.izredzētie un ka mums ir daļa no Viņa dāsnuma

Svētlaimes, mīlestības, gaismas un labestības valstība

Kad mēs pārdomājam Dieva bagātīgās svētības, no
kurām lielākā ir iespēja izmantot izvēles brīvību, sekojot
pareizajam ceļam, kas ved uz atbilstību augstākiem mērķiem
un garīgas laimes sasniegšanu, katra diena piepildās ar
atjaunotu iekšēju prieku, un mēs jūtam svētības straumi, kas
ieplūst mūsu dzīvēs, tāpēc pateicība piepilda mūsu sirdis, un
.dzīvei ir garša un jēga

Cilvēks, kurš ar kontemplatīvas domāšanas palīdzību
spēj saskatīt dievišķo likumu, kas darbojas noslēpumainā
veidā, nekad nebeidz slavēt, pateikties un pazemoties Tā
.priekšā, kuram pienākas visa mīlestība, slava un pateicība

Atcerēsimies Dievu, visa esošā labuma avotu, un
apvienosim savu piemiņu ar patiesu mīlestību, kas izplūst no
.mūsu sirds dziļumiem

Dievam, no kura plūst dzīvība, staro mīlestība un
svētības līst bez apstājas

Ar mīlestību atcerēsimies visus tos, kas iededzināja
svēci cilvēces labā, iesēja labas sēklas pasaules augsnē,
izplatīja apgaismotas idejas vai mudināja uz labiem darbiem
.un cēlu rīcību

Atvērsim savas sirdis mīlestībai, padarīsim savus prātus
atvērtus apgaismojošām iedvesmām un lūgsim Dievam
.palīdzību un vadību

Tajā, ko mēs domājam un darām

Bailes saindē sirdi

Cilvēka prāts ir milzīga enerģijas vai dzīvībai svarīgas
.aktivitātes krātuve

Šī aktivitāte tiek pastāvīgi izmantota muskuļu kustībās,
sirds, plaušu un diafragmas darbībā, šūnu metabolismā,
asins ķīmiskajās reakcijās un motorisko maņu orgānu (nervu)
.darbībā

Turklāt liels daudzums dzīvības enerģijas tiek tērēts
.domāšanai, emocijām un gribasspēkam

Bailes vājina dzīvības aktivitāti un ir viens no
.niknākajiem aktīvās gribas ienaidniekiem

Bailes saspiež un kavē dzīvības aktivitāti, kas parasti regulāri plūst nervu virzienā, tāpēc tie izskatās tā, it kā būtu paralizēti, ķermenis kļūst gauss un tā vitalitāte manāmi un .būtiski samazinās (bailes ir nervu bloķētājs!)

Bailes nepalīdz novērst baiļu cēloni. Tās vājina gribu un mudina smadzenes sūtīt traucējošu signālu ķermeņa orgāniem. Bailes saindē sirdi, pasliktina gremošanu un .izraisa daudzas fiziskas kaites

Kad apziņa paliek koncentrēta uz Dievu, tu ne no kā .nebaidīsies un spēsi pārvarēt visus šķēršļus un kavēkļus

Ar drosmi un ticību "Vēlēšanās" ir vēlme, kurai trūkst enerģijas, savukārt "nodoms" ir apņēmība kaut ko darīt: piepildīt vēlēšanos vai iecerī. Bet "gribu" var izteikt, sakot: ". "Es nenogurstoši strādāju, līdz sasniegšu to, ko vēlos

Trenējot gribasspēku, jūs varat atbrīvot un vadīt dzīvības aktivitātes spēkus, nevis vēlēties kaut ko, nedarot .visu nepieciešamo, lai to iegūtu

Mums nevajadzētu zaudēt cerību, bet gan apzināties, ka Dievs dod mums iespēju pēc iespējas uzlabot savus apstākļus, pilnveidot savas idejas un radīt jaunas un .noderīgas lietas sev un citiem dzīvē

Ja neesam apmierināti ar savu dzīvesveidu, mums vajadzētu izpētīt jaunus veidus un metodes, kas sniegs .mums zināmu gandarījumu un psiholoģisku komfortu

Mums vajadzētu padomāt par kaut ko tādu, kas uzlabos mūsu apstākļus un padarīs mūsu dzīvi jēgpilnu un vērtīgu, .un tad to īstenot praksē

Steidzami nepieciešamas apziņas izmaiņas vai tās .gaitas modifikācija

Mums jāapņemas neļaut problēmām mūs ietekmēt un
izsist no līdzsvara, kā arī neļaut raizēm sabojāt mūsu dzīvi,
.pārņemt mūsu jūtas un sabojāt mūsu atmosfēru

Un lai mēs nekļūtu par kaitīgu ieradumu un kaitīgu
īpašību upuriem, un lai mēs būtu brīvi un nevaldāmi kā putni
.debesīs

Cilvēkiem nav jāpaliek stagnējošiem un nemainīgiem.
Ilūziju plīvuri ir jānoņem no dvēseles būtības, lai tā varētu
mirdzēt ar savu tīrību un spēku, atklājot cēlo krāšņumu, ko
.Dievs ir dāvājis cilvēcei

Dievs svētī labus centienus, pamatotas ambīcijas un
apņēmību gūt panākumus

Aiz mūsu dzīvēm slēpjas Augstākā Gara spēks, un aiz
.mūsu gribas slēpjas Dievišķās Gribas kosmiskais okeāns

Mēs esam neatņemama šī bezgalīgā okeāna sastāvdaļa.
Kad mēs to sasniedzam un tajā peldamies, mūsu apziņa
.paplašinās un mēs sajūtam savu plašumu

Domāšana par to mūs tuvina tam, un apcere mūs pie tā
.noved

Nepārtrauktie centieni atrast harmoniju ar to sniedz
mums zināšanas, apņēmību un enerģiju

Ikdienas apziņas sagatavošanās nes dievišķu mīlestību
un debesu svētības

Tas plūst pie mums nepārtraukti un dāvā mums dāsnu
daļu no okeāna dārgumiem

Katrā cilvēkā mīt dievišķa apziņa, kas gaida iespēju
.izpausties

Un izklūt no šaurā un ierobežojošā ego pagraba

Tāpat kā cilvēks pamostas no satraucoša murga un
saprot, ka redzētais nebija nekas vairāk kā sapnis, tā arī
dievišķā apziņa mudina cilvēku pamosties no miega un
apjukuma murga, lai iegūtu jaunu apziņu un skaidru izpratni
.par dzīves jēgu un mērķi

Ja vēlamies piedzīvot garīgās atmodas rītausmu un būt
pārlicības lieciniekiem, mums jāieklausās iekšējā balsī

Mēs reaģējam uz tā pamudinājumiem. Mums jānovāc no
ceļa ilūziju akmeņi un neziņas klintis, kas kavē dvēseles
.progresu un kavē tās kustību

Un klauvēsim ar ilgošanās roku pie atmodas durvīm no
apātijas miega, lai mēs varētu ieelpot svētlaiques vēsmas un
ienest debesu elektrību katrā savā domā un katrā savā
.sajūtā

Un katrs mūsu darbs

Mēs lūdzam Visvareno Dievu atvērt mūsu apziņas logus,
piepildīt mūs ar gudrības gaismu, ieskaud mūs ar Savu
.mīlestību un apņemt mūs ar Savu mūžīgo līdzjūtību

Starp tiem, kas vērsās pie manis, bija cilvēki, kuriem es
jau no paša sākuma, atklāti sakot, teicu, ka viņu motīvi nav
.pamatoti, un lūdzu viņus tos mainīt

Dažiem no viņiem nepatika tas, ko es teicu, bet citi
.atsaucās un mainījās uz labo pusi

Liekulība nenoved pie laba iznākuma, un pat visgudrākie
.no gudrākajiem nespēj noslēpt to, ko atklāj viņu acis

Visa cilvēka vēsture ir rakstīta viņa acīs

Ja vēlies iepazīt kāda cilvēka patieso dabu, lūdz Dievu
atklāt tev šī cilvēka patieso raksturu

Tā kā tu nevēlies tikt maldināts, tu dziļi sirdī sajutīsi tā
.patieso dabu, un tava intuīcija nekļūdīsies

Kad mēs runājam ar savu biedru, mums vajadzētu
skatīties tieši viņam acīs un runāt ar pārlicību, noteiktību un
.patiesību

Kad mēs paspiežam kādam roku, mums vajadzētu nodot
viņam mūsu mīlestības un sirsnības magnētismu un censties
.viņam palīdzēt, cik vien varam

Zināšanu meklētājam jābūt pozitīvam un jāstrādā pie
sava garīgā magnētisma attīstīšanas; tad Dievs dos viņam
.spēku palīdzēt citiem un raidīt viņiem svētības vibrācijas

Es varu ceļot tālāk par tālākajām planētām un
zvaigznēm, bet es vienmēr būšu tavs. Tavi sekotāji var nākt
un iet, bet es tevi pavadišu un būšu tavs mūžīgi. Mani var
mētāt apkārt neskaitāmu iemiesojumu viļņi un es varu
.justies vientuļš un atstāts, tomēr es vienmēr būšu tavs

Pasaule, aizņemta ar tavām spēlēm, var tevi aizmirst,
bet es tevi vienmēr atcerēšos. Mana balss var izbalēt un es
.varu ciest neveiksmi

Bet savas dvēseles vārdos es čukstēšu: "Es vienmēr
"būšu tavs

Pārbaudījumi, slimības un nāve var mani saplosīt un
apdedzināt manu ķermeni, bet, kamēr vien manā atmiņā ir
cerības dzirksts

Ieskaties manās mirstošajās acīs, jo caur tām es tev
"!teikšu: "Es tevi mīlēšu mūžīgi un vienmēr būšu tev uzticīgs

Es jums patiesi saku, ka atbildes uz visiem saviem
jautājumiem es saņēmu nevis no cilvēkiem, bet gan no
.Dieva, visa dāsnuma avota

Un visu zināšanu avots Visumā

Viņš ir mana vienīgā iedvesma dzīvē, un, kad es runāju,
es lūdzu Viņam piepildīt manus vārdus ar Savu spēku, Savu
patiesību, Savu mīlestību un Savu gaismu. Es jūtu, kā mani
pārņem prieka viļņi, jo Viņa lielākā mīlestība karstās dienās
ielejas dvēselē kā maiga vēsma, un tās liešana turpinās
spēcīgi dienu un nakti, nedēļu pēc nedēļas, gadu pēc gada,
.tāpēc jūs nezināt, kur ir gals

Cilvēki domā, ka viņiem ir nepieciešama mīlestība un
bagātība no cilvēciskiem avotiem, bet aiz katras mīlestības
...un aiz katras bagātības

Dievišķā mīlestība, kas nemainās, un garīgā bagātība,
ko nevar izmērīt ar zemes bagātībām. Ikviens, kurš saprot,
ka Dievs ir visas mīlestības, svētlaimes un žēlastības avots,
.to atradīs un būs ārkārtīgi laimīgs

Dievs dod tiem, kas cer uz Viņu, un tiem, kas

Viņš skatās uz Viņu, nevis uz radību

Viņš atbrīvo viņu no nelaimēm un grūtībām

Un viņš attur ļaunumu no ceļa

Viņa sirdī mēs dzīvojam mierīgu dzīvi

Un mierīgas dvēseles to jūt

Un, kad mums Viņš ir vajadzīgs, Viņš nāk mums palīgā

Ar pieskārienu, kas sniedz mierinājumu un prieku

Un labestība pie mums nāk kā līstošs lietus

Tās piegāde nekad nebeidzas visas dzīves garumā

!Svētīgs ir Visžēlīgākais, cik Viņš ir dižens

Viņš vienmēr ir mūsu, tāpat kā mēs esam Viņa

Augstākās iedvesmas

Ak, Dievišķais Radītājs

Ak, Visuma Kungs

Ak, Tu, kas pārvaldi un iekustini planētas, zvaigznes un
,galaktikas

Jūsu taisnīgā valdīšana nosaka brīvas gribas un izvēles
brīvības piešķiršanu jūsu pilsoņiem, kas palīdzēs viņiem
.attīstīties un tuvoties jūsu svētajiem principiem un ideāliem

Tu esi mums devis mūžīgu brīvību un iesējis mūsos
universālās apziņas sēklas. Diemžēl mēs esam ieslēguši savu
universālo apziņu aiz egoisma, naida, šaurības un akla
.fanātisma restēm

Kungs, palīdzi mums ar savu silto mīlestību un brālīgo
saprātņi izkausēt visas mākslīgās, ledainās barjeras un
.šķēršļus starp mums un citiem

Palīdzi mums saglabāt modru sirdsapziņu un veselo
saprātu paškontrolē un taisni staigāt pa dzīves ceļiem

Un svētī mūs vairot mūsu garīgo bagātību un mūsu
empātisko līdzjūtību, paplašinot mūsu nacionālās mīlestības
loku, iekļaujot tajā visus zemes iedzīvotājus neatkarīgi no
.ādas krāsas, klases, dzimuma un ticības

Ak, Visuma Kungs, cienīsim un lolosim visu brīvībā
.dzimušo cilvēku neatkarību

Un svētī mūs, lai mēs varētu veidot vienotu pasauli un
ievēlēt tevi par mūsu garīgo vadītāju uz mūžu

No dvēseles dziļumiem

Ak, Kungs, lai manu ilgošanos ogles kvēlo

Tava svētā klātbūtne ir vienmēr klātesoša
Esmu uzcēlis templi savām ilgām
Katrā manā idejā
?Vai jūs, lūdzu, varētu mani apciemot
!Un tu sēdēji manas mīlestības tronī pret tevi
Lai manas domas seko jūsu gudrajai vadībai
Lai tu esi lielākais prieks manā dzīvē
No Dieva apceres un pārdomu vārtiem
Es ieiešu Ilgtspējīgā Miera Templī
Šodien es iedegšu zaru saišķi, kas simbolizēs raizes un
.bailes
Lai apgaismotu Dieva templi manā dvēselē
Es meklēšu Dievu savas dvēseles vientulībā
Un es dedzīgi lūgšu, līdz mana sirds pukstēs mīlestībā
pret viņu
Un es jūtu Viņa atbildi uz manām lūgšanām
Ak, ja vien manas dzīves dzirksts varētu sajaukties ar
Dieva sauli
Un tas mirdz visās acīs, kas mīl labestību
Es apkaisīšu karu saplosīto pasauli
Ar miera un mīlestības domām
Es ieiešu dievišķajā svētnīcā
Un es pieskaros kosmiskajai apziņai
Caur kontemplācijas prieku un dievišķo mīlestību

Dievišķā aizsardzība mani ieskauj vienmēr un mūžīgi
Un Dieva gaisma mani pavada un kliecē tumsu ap mani
Kamēr vien staigāšu Viņa vadošajā gaismā, nepakļupšu

Es nenovirzīšos no pareizā ceļa

Dzīvas emocijas

Ak, Esības Gars un Visumu Valdniek

Tu esi aiz mana skatiena, caur kuru es redzu tavu
šķietamo skaistumu

Un aiz auss, ar kuru klausos zemes skaņu sajaukumu

Tu esi aiz mana pieskāriena, ar kuru es jūtu lietas tavā
,zemes pasaulē

Un aiz dabas plīvura, kas slēpj tavu skaisto seju

Es redzu tevi ziedu mierinošajā skatienā

Un es tevi garšoju barojoša ēdiena garšā

Es sajūtu tavu dievišķo būtību un tavu mūžīgo saldumu

Visās labajās lietās un brīnumos, kas pastāv

Es lūdzu Tevi, Kungs, un Tu esi aiz manas trīcošās balss

Un aiz mana prāta, ar kuru es lūdzu

Tu esi pāri manām dziļākajām jūtām

Ārpus manām svētajām domām un centieniem un
manām ilgām pēc tevis

Tu esi ārpus manām pārdomām un ārpus manas maigās
!mīlestības

Ak, ja vien tu iznirtu no cilvēcisko emociju plīvura

Un elpu aizraujošā dabas ainava

Atver manas garīgās acis, lai es varētu Tevi redzēt tieši

!tādu, kāds Tu esi

Dzīve bez Dieva ir nepilnīga

Kad mēs sazināmies ar Dievu, intuitīva izpratne mūs

.iedvesmos un vadīs visā, ko darām

Mums apzināti jāpiemīt šim svētīgajam spēkam. Šis

.spēks ir mūsos; mums tas vienkārši jāatklāj

Jūs atklāsi, ka šis spēks darbojas it visā, lai uzlabotu

jūsu apstākļus un atvieglotu jums dzīvi. Kad jūs

savienosieties ar šo spēku, jūsu labsajūta pulsēs ar kosmisko

enerģiju, un jūsu domas kļūs izsmalcinātākas,

koncentrētākas, asākas un caururbjošākas. Jūs sapratīsiet,

ka jūsu dvēseles ir trauki Dieva dzīvajai patiesībai un Viņa

.neizsmejamajai gudrībai

Dievs ir veselības, labklājības, gudrības un mūžīga

prieka avots. Kad mēs savienojamies ar Viņu, mūsu dzīve

.kļūst pilnīga un piepildīta

Dzīve bez Dieva ir nepilnīga. Mums jādomā par to

.augstāko spēku, kas dod mums dzīvību, enerģiju un gudrību

Mums jālūdz, lai šī patiesība ieplūstu mūsu prātos, šis

spēks — mūsu ķermeņos un šis nebeidzamais prieks — mūsu

.dvēselēs

Aiz aizvērtu acu tumsas slēpjas Visuma brīnumainie

spēki, un visas labās dvēseles un cēlie gari

Un dvēseles sfēru bezgalīgais plašums

Ja jūs pārdomāsi, jūs sapratīsiet absolūto patiesību un

redzēsiet tās brīnumaino darbu savā dzīvē un visā, kas ir

.brīnišķīgs un krāšņs radībā

Pa ilgošanās takām
Dievs mani sauc
Caur atvērtām dvēselēm
Un laipnas sirdis pulsē mīlestībā
Un tas ir pilns ar ticību
Katrs labais darbs, ko paveicis māceklis
Viņa apziņa ir par vienu soli tuvāka
No kosmiskās apziņas sliekšņa
Ļauj man iet iekšā, Kungs
Lai redzētu tavu dievišķo skaistumu
Un esmu svētīts redzēt tavas starojošās gaismas
Ja manu dzīvi vada Tava dievišķā gudrība
Tāpēc mani centieni noteikti vainagosies panākumiem
Es nenomaldīšos
Svētī mani, Kungs, lai mana redze būtu skaidra
Mana dvēsele ir attīrīta
Tad viņš ieraudzīja pārlicības sauli
Un es priecājos zināt patiesību
Šodien es aizmirsīšu savas pagātnes grūtības
Es stāšies pretī tagadnei un nākotnei
Ar drosmi un pārlicību, ar Visvarenā palīdzību
Es uzlādēšu savu ķermeni ar kosmisko enerģiju

Un es apmazgāju savu būtību ar dievišķās apziņas
dziedinošo gaismu

Kā kosmisks miglājs

Miers piepilda manu apziņu

Un viņš juta Dieva bezgalīgo klātbūtni

Ak, Kungs, apgaismo manu atziņu

Piepildi manu mentālo trauku

Ar izpratni un zināšanām

Lai tavas mīlestības gaisma spīd

Uz manas dzīves takām

Zilo salu arhipelāgā

No sava balkona es skatījos uz rietumiem un iztēles
spārnos pacēlos līdz tālā horizonta krastiem. Pa labi un pa
kreisi es redzēju divas kalnu grēdas, kas drīz vien ieguva
.noslēpumainu violetu nokrāsu

Kad es atkal paskatījos, neredzama roka tos bija ietinusi
dziļi zilā plīvurā. Aiz manis, krēslā peldoties, atradās
Gvadalaharas pilsēta. Austrumu debesis tagad bija
iekrāsotas maigi rozā krāsā. Raugoties uz priekšu, manas
acis ieraudzīja maģisku pilsētu ar zilām salām, kas peldēja
.zelta ezerā

Šajā maģisko zilo salu arhipelāgā pacēlās milzīgs zila
kaļķakmens kalns, ko ieskauj pelēkbalti vulkāniskie mākoņi,
kas izšļāca ugunīgas sarkanzelta lavas geizerus, kas slīpi kā
varavīksne krita pretī mierīgajam ezeram. Intensīvas
zeltainas liesmas apņēma zilās salas kvēlojošos gaismas
.oreolos

Zilā virsotne un tās ugunīgā kronis kā dvīņi atspoguļojās
klusā, zeltainā ezera virsmā. Un tālāk pa labi mirdzēja mazs,
mierīgs ezers, pieglaudies vienas no zilajām salām krūtīm kā
.pilnmēness, peldot starp mākoņu viļņiem

Es ilgi klejoju saulrieta un mirāžām līdzīgu mākoņu
pilsētā, peldot pa ezera virsmu ar tā maigo zeltaino gaismu.

Un cik krāšņi bija tie zeltainie ūdeņi, kas bija pilni ar
sarkaniem ledus puduriņiem, izkaisīti visos virzienos līdz
.mūžības malai

Es domāju, ka gaismas būtnes ir labas dvēseles uz šīs
zemes, un pēc tam, kad tās veiksmīgi izturējušas visus
dzīves pārbaudījumus, viņām tika ļauts izklaidēties un
.īstenot savus sapņus, kā vien viņas vēlējās

Katru dienu saulrietā šīs būtnes pastiprināja savus
debesu sapņus ēteriskās pilsētās, ko ieskauj jūras un zelta
.ezeri

Tur un aiz bēdu tvēriena un ārpus šīs zemes pasaules
slazdiem ar visām tās traģēdijām un sāpēm

Tur, ārpus traucēkļiem, šīs būtnes elpoja sarkanas
gaismas, dzēra oranžus starus, attālinājās, tuvojās, klejoja
.un peldēja starp daudzkrāsainām gaismām

Šeit šīs būtnes acumirkļi īstenotu savus sapņus un
iemiesotu savas fantāzijas, kā vien vēlētos, un tad pēc savas
.gribas izzustu un pazustu

Šeit viņa baudīja apmierinājuma un gandarījuma
dārgumus un dāsni piepildīja visu to cilvēku sapņus, kas viņu
.apmeklēja viņas brīnumainajā, maģiskajā pasaulē

Šeit viņai nebija jāgaida un jāvēlas kā cilvēkiem, lai
viņas sapņi piepildītos un viņas vēlmes tiktu piepildītas, bet

viņa sapņoja, kā vēlējās, un sasniedza visus šos sapņus un
.vēlmes pēc savas gribas

Tā saulrieta pilsēta Sapņu salās bija viens no maniem
sapņiem, kas kavējās zemapziņas krokās, un šodien tas ir
!piepildījies visādā ziņā

Patiesi, esmu ieraudzījis savas dvēseles apslēptos
dārgumus un mantas, un to gaisma mani ir pārņēmusi un to
!spožums mani ir apžilbinājis

Paramehansiat: Dievišķās ekstāzes spektri

Pazemība, Kungs, ir drošākais ceļš

Lai saņemtu Tavas dievišķās žēlastības lietu

Es paļaušos uz jūsu dievišķo taisnīgumu un patiesības
principiem

Apzinoties, ka jūs atbildat uz mīlestības aicinājumu un
sirds ilgām

Ciešā sadarbībā ar jūsu kopējo gribu

Un ar manu absolūto ticību tev

Es pieņemšu tavu palīdzību un jutīšos tev tuvs

Šodien es izpildīšu savu pienākumu pret tevi

Tāpat kā es pildu savus pienākumus pret pasauli

Ak, vismīlākais

Tu esi ēteriskā atbalss, kas atbalsojas siržu svētnīcās

Un tu esi jūtu balss, ko ausis nespēj uztvert

Būt svētītam ar tavu mīlestību ir neizmērojami labāk

No visiem pasaulīgajiem apsvērumiem

Un visas zemes godības

Ar manu absolūto ticību tev

Es redzu, kā slimības ēnas izgaist un pazūd bez
atgriešanās

Es redzēšu Tevi, Kungs, no dabas logiem un miera
durvīm

Apber mūs ar savām svētībām

Un iegremdējiet mūs Savas kosmiskās enerģijas viļņos

Turiet egoismu tālāk no mums

Kas neļauj dvēselēm tuvoties

Un viņu tikšanās balstījās uz labestības un gaismas
mīlestību

Ļaujiet man aplaistīt manu lūgšanu ziedus

Ar domu par Tevi un meditācijas par Tevi ūdeņiem, ak
mans Dievs

Lai varētu uzdīgt jauni, krāšņi ziedi

No iedvesmas, miera un laimes

Vienīgais veids, kā izvairīties no pārkāpumiem, ir attīstīt
veselo saprātu, lai atpazītu pārkāpumus un apņemtus tos
.nedarīt

Viena nepareiza cīņa pret otru nerada pareizu.
Nezināšana ir cilvēces patiesais ienaidnieks, un tā ir jāizdzen
no šīs pasaules. Mums šajā pasaulē ir viss nepieciešamais,
lai iestātos labklājības, laimes un pilnīga taisnīguma
.laikmets

Vienīgais šķērslis ir cilvēka egoisms, kas padara to neiespējamu. Briesmīgas un nepamatotas ciešanas rada cilvēka egoisms un savtīgu interešu īstenošana, neņemot .vērā citus

Nauda, ko varētu izmantot, lai pabarotu un apgērbtu trūcīgos, tā vietā tiek izmantota iznīcināšanai un postīšanai. Šis savtīgums, kas radies no nezināšanas, ir globālo .problēmu pamatcēlonis

Ikviens domā, ka rīkojas pareizi, bet, tiecoties tikai pēc saviem personīgajiem mērķiem, viņš iedarbina karmisko cēloņu un seku likumu, kas neizbēgami iznīcinās gan viņa .paša, gan citu laimi

Jo vairāk esmu liecinieks pasaules traģēdijām, ko izraisījusi cilvēku nezināšana, jo vairāk saprotu, ka laime .nebūs ilga, pat ja ielas būs bruģētas ar zeltu

Laime slēpjas citu cilvēku darīšanā laimīgiem, un, ja visi .to darītu, visi būtu laimīgi

Un ikviens saņemtu savu daļu no zemes labumiem

Tā kā mēs ieradāmies šajā pasaulē no nezināmas vietas, .mums ir dabiski brīnīties par dzīves izcelsmi un mērķi

Mēs dzirdam un lasām par šīs pasaules radītāju, bet nezinām, kā ar viņu sazināties. Mēs tikai zinām, ka viss .Visums pasludina viņa dievišķā prāta esamību

Tāpat kā maza pulksteņa mazās un precīzās detaļas un ierīces liek mums apbrīnot pulkstenmeistaru, un tāpat kā rūpnīcas lielās un sarežģītās iekārtas mūs pārsteidz un iespaido par savu izgudrotāju, tā arī, redzot dabas brīnumus, mūs pārsteidz aiz tiem slēpjošais intelekts un mēs jautājam: "Kas ziedam piešķīra spilgtu, pret sauli vērstu formu? No kurienes radās tā smarža un skaistums? Un kā tā ziedlapiņas

tika veidotas ar tik ārkārtīgu precizitāti un nokrāsotas tik
"?brīnišķīgās, priecīgās krāsās

Naktī zvaigznes un mēness, izklienējot savu sudrabaino gaismu ap mums, iedvesmo mūs pārdomāt apziņu, kas vada šos debess ķermeņus plašumos. Mēness maigā gaisma nav pietiekama ikdienas aktivitātēm, tāpēc gudrs un maigs prāts iesaka atpūsties naktī. Tad uzlec saule, tās spožā gaisma ļauj mums skaidri un mierīgi redzēt apkārtējo pasauli, un mēs .uzņemamies savu vajadzību apmierināšanu

Ir divi veidi, kā apmierināt savas vajadzības: fiziskais ceļš un garīgais ceļš. Piemēram, kad mūsu veselība pasliktinās, mēs varam doties pie ārsta, lai saņemtu ārstēšanu. Bet pienāk brīdis, kad ne ārsts, ne kāds cits vairs nevar palīdzēt, un mēs vēršamies pie otrā ceļa; pie garīgā .spēka, kas radīja mūsu ķermeni, prātu un garu

Materiālā vara ir ierobežota, un, kad mēs kļūdāmies, mēs vēršamies pie Dieva neierobežotās varas. Tas attiecas arī uz mūsu finansiālajām vajadzībām. Kad mēs darām visu iespējamo un joprojām nesaņemam pietiekami, mēs .vēršamies pie šī spēka

Ikviens domā, ka tieši viņa problēmas ir vissliktākās. Daži cilvēki izjūt lielāku spiedienu nekā citi, jo viņu izturība ir vāja. Cilvēku garīgā spēka atšķirību dēļ viņi patērē atšķirīgu enerģijas daudzumu. Ja kāds saskaras ar milzīgām grūtībām un viņa prāts ir vājš, viņš tās nespēs pārvarēt. Tie, kuriem ir spēcīgs prāts, var pārvarēt savas grūtības, nojaucot barjeras un satricinot savus pamatus. Tomēr pat visspēcīgākie cilvēki dažreiz saskaras ar neveiksmēm. Kad mēs saskaramies ar milzīgām fiziskām, intelektuālām un garīgām nepatīkšanām un grūtībām, mēs saprotam, cik ierobežots ir dzīvības spēks .šajā materiālajā pasaulē

Mūsu centieniem jābūt vērstiem ne tikai uz labas
veselības un materiālās drošības sasniegšanu, bet arī uz
.dzīves jēgas meklēšanu

Kāda ir dzīves jēga? Kad grūtības mūs pārņem, mēs
vispirms vēršamies pie apkārtējās vides, mēģinot veikt visas
iespējamās materiālās korekcijas, kas, mūsaprāt, sniegs
atvieglojumu. Bet, kad nonākam strupceļā un sakām: "Visi
mani mēģinājumi ir cietuši neveiksmi, ko vēl es varu darīt?",
mēs sākam nopietni apsvērt efektīva risinājuma atrašanu
savai problēmai. Un, kad mūsu domāšana kļūst pietiekami
dziļa, mēs atrodam atbildi sevī. Šī ir atbildētas lūgšanas
.forma

Manas dvēseles klusumā

!Ļaujiet man Tevi satikt, Kungs

Pārņem mani un ļauj man sajust tavu mūžīgo klātbūtni

Manī un ap mani

Savu domu vientulībā es ilgojos dzirdēt tavu balsi

Turiet skaļās zemes skaņas prom no manis

Slēpts manā atmiņā

Es gribētu dzirdēt tavu mierīgo, nomierinošo balsi

Un dziedātājs vienmēr ir manas dvēseles mierā

Mans Dievs, kur Tu esi visuresošs

Jums jābūt klāt

Dziļi manā būtībā un sirdsapziņā

Palīdzi man parādīt kaut nelielu daļu

!No apslēptajiem dārgumiem manā garīgajā raktuvē

Ak, starojošā gaisma
Mana sirds ir nomodā
Mana garīgā veselība
Piepildi manu garīgo templi ar savu godību
!Ak, mūžīgā Ziemeļzvaigzne
Lai kur es klejoju un lai kā es pagriezos
Mana prāta magnētiskā kompasa adata turpina rādīt
tevis virzienā
Vai tevi skārušas nelaimes vēji
Vai grūtību un nelaimju lietūs pārņemts
Tomēr manu prātu vadīja
Lai vienmēr pagrieztos pret tevi
Mans mīļais putns, vicinot spārnus
Apjukuma mākoņu vidū
un apjukuma vētras
Viņš noteikti atradīs ceļu pie tevis
Senatnē
Ētera sirdī
Kad mēs radāmies kā gari
Mēs visi aizmigām
Zem dievišķās mīlestības segas
Un kad Dievs mūs pamodināja
Mēs aizbraucām no viņa

Kā stāstā par pazudušo dēlu
Esam aizmirsuši dievišķo radniecības saikni starp mums
Mēs kļuvām viens otram svešinieki
Un tā kā mēs esam pametuši savas debesu mājas
Mēs esam kļuvuši šajā pasaulē
Ceļotāji, kas šķērso zemes nostūrus
Mēs ejam likteņa ceļus
Mēs esam aizgājuši par tālu
Mēs esam pārcēlušies tālu prom no savām sākotnējām
mājām

Tomēr laiku pa laikam
Dažas vietas, pieredzes un sejas mūs atmodina
Apraktas atmiņas un dziļas iekšējas sajūtas
Viņa mums čukst
Mums ir sajūta, ka visu piedzīvojam no jauna
Lietas, ko mēs jau zinājām
Mēs tiekamies un sazināmies ar mīļajiem
Mēs bijām viņiem tuvu
Tālā pagātnē
Ak, Visumu Radītājs
Tava gaisma spīd dižciltīgajos
Lai viņu dievišķās zināšanas iedvesmo mūsu izpratni
Ļauj mums saprast, ka tu esi galvenais mērķis

Ko mēs cenšamies sasniegt

Lielākā ambīcija

Kuru mēs tiecamies sasniegt

Atsvaidzini mūs ar savas klātbūtnes smaržīgajām
vēsmām

Piepildi mūs ar ilgošanos pēc Tavas godības klātbūtnes

Lai mūsu būtību baro Tava dievišķā gudrība

Ļauj mums sajūst tavu svēto gaismu

Tas caurstrāvo visus mūsu dzīves aspektus

Un tas stiprina mūsu apņēmību

Un kļiedē mūsu tumsu

Un lai miers mūs apņem

un optimisms

Un vēlme darīt labus darbus

Starp princi un apgaismoto vientuļnieku

Reiz kāds tirānisks princis devās medību braucienā kopā
ar saviem kalpiem un pavadoniem, pilnībā ekipējušies un
bruņojušies. Viņi devās dziļi mežā, pūšot ragus un sitot
.bungas

Pēc dažu putnu, briežu un mežonīgu tīgeru medībām
.princis un viņa svīta saprata, ka ir apmaldījušies

Viņiem bija daudz pārtikas, bet nebija ūdens.

Neskatoties uz nenogurstošo ūdens meklēšanu mežā, viņi to
neatrada. Viņiem nebija patvēruma no mežonīgo nakts zvēru
.uzbrukumiem, jo tumsa strauji tuvojās

Saule pazuda no redzesloka, un princis, kurš vadīja karavānu, nonāca pie vecas, nolaistas būdas. Nokāpis no zirga, viņš atvēra neaizslēgtas durvis un iegāja būdā. Viss iekšā bija tumšs, izņemot gaismas mirdzumu vienā no ".stūriem, un viņš izmisumā nodomāja: "Pat būda ir pamesta
"?Bet cerības vadīts, viņš iesaucās: "Miers, vai te kāds ir

Par lielu pārsteigumu viņš dzirdēja mierīgu balsi, kas viņam mierīgi atbildēja: "Jā, es esmu šeit. Vai jūs meklējat
"?ūdeni

Princis brīdi skatījās tumsā, līdz ieraudzīja cilvēka spoku un bija pārsteigts, ka vīrietis zināja viņa domas vēl pirms
.viņš viņu satika vai atpazīna

Princis jautāja savam saimniekam: "Kas jūs esat?"
".Saimnieks atbildēja: "Nabaga askēts, Dievam veltīts

Vientuļnieks aizdedzināja lampu, un princis pasauca savu svītu, un viņi izjuta lielu prieku, atrodot ūdeni un augļus
.šajā nomaļajā mežā

Princis jautāja vientuļniekam: "Vai tu nebaidies no
"?tīģeriem un čūskām

Vientuļnieks šeihs atbildēja: "Protams, nē, tīģeri ir mani mājas kaķi, un čūskas man ir mierīgas. Mēs esam draugi, kas vienmēr gozējas Dieva mīlestības saulē, kas apspīd visu šajā
".eksistencē

Kad princis vērīgāk ieskatījās vientuļniekā, viņu pārņēma šausmas, ieraugot no vientuļnieka kakla karājamies kobru pāri. Kad viņš pietuvojās, lai apstiprinātu redzēto, čūskas šņāca un locījās, vicinot galvas, jo tās juta
.bailu trīci un atriebības kāri, kas slēpjas prinča sirdī

Turklāt tajā brīdī viens no meža tīģeriem iegāja būdā un klusi apgūlās pie vientuļnieka kājām. Pēc tam, kad Dieva vīrs

to nomierināja un paglaudīja tā galvu, tīģeris klusi aizgāja,
.virzoties uz meža sirdi

Augstprātīgais princis nodomāja: "Šim vecajam vīram
jābūt taisnīgam un labsirdīgam, jo viņš mūs pasargāja no
savvaļas dzīvniekiem un nāvējošām slāpēm. Kā atlīdzību par
viņa darbu es viņu padarīšu bagātu." Tad viņš uzrunāja
:vientuļnieku, sacīdams

Ak, Šeih, tava seja mirdz ar laipnību un sirsnību, un es"
novērtēju visu, ko esi darījis manā un manas svītas labā.
Tāpēc es vēlos tev uzticēt noslēpumu, ar kuru tu kļūsi bagāts
un pārticīgs. Šo noslēpumu es atklāju pirmo reizi un tikai
".tev

Tiklīdz viņš bija izteicis šos vārdus, princis izņēma no
:apmetņa apakšas akmeni un turpināja runāt, sacīdams

Es vēlos tev uzticēt šo ģimenes dārgumu. Tas ir"
Filozofu akmens, un varbūt tu kļūsi bagāts, to izmantojot. Šis
akmens rada zeltu, un to manam tēvam uzdāvināja viens no
dižajiem alķīmiķiem. Tam piemīt spēja visu, kam tas
pieskaras, pārvērst tīrā zeltā. Tu vari izmantot šo akmeni
veselu gadu un pārvērst akmeņus zeltā, pēc tam tos pārdot,
lai nopirktu sev zelta pili. Es atgriezīšos pie tevis pēc gada,
lai tevi apciemotu un atgūtu savu akmeni, kuru es uzskatu
".par dārgāku par savu dzīvību

Vientuļnieks nevēlējās uzņemties šo atbildību, bet,
paklausot prinča neatlaidīgajiem aicinājumiem, piekrita
paturēt filozofa akmeni. Princis redzēja, kā vientuļnieks
neuzmanīgi nolika akmeni sev zem jostas (kur cilvēki mēdza
glabāt naudu, baidoties no kabatzagliem!), un tad princis
.devās tālāk

Gadu vēlāk princis atgriezās ar savu svītu, cerot
nolaistās būdas vietā ieraudzīt krāšņu pili. Taču viņš bija

vīlies, redzot, ka būda joprojām stāv un ir vēl sliktākā
stāvoklī nekā iepriekš. Tāpēc viņš nokāpa no zirga, atvēra
durvis un skaļā balsī sauca: "Vai tu vēl esi dzīvs,
"?vientuļniek

Vientuļnieks atbildēja spēcīgā un dziļā balsī: "Jā, slava
"!Dievam, ak, Princi, laipni lūgts manās pazemīgajās mājās

Tūlīt un bez ierunām princis iekliedzās: "Kas ar tevi
notiek, cilvēk? Ko tu izdarīji ar filozofa akmeni, ko es tev
"?atstāju? Kāpēc tu to neizmantoji, lai kļūtu bagāts

Vientuļnieks mirkli padomāja un tad atbildēja: "Kas tas
par filozofu akmeni, par ko tu runā, un ko tu ar to domā,
sakot, ka man vajadzētu kļūt bagātam? Patiesībā es negribu
".būt bagātāks, nekā esmu

Princi pārņēma panika, domādams, ka vecais
vientuļnieks ir pazaudējis savu akmeni vienaldzības dēļ pret
to, un viņš lūdzošā balsī teica: "Es domāju nenovērtējamo
filozofa akmeni, ko tu pirms gada esi ielicis zem jostas? [Edij,
"?ar tavu jostu], pastāsti man, ko tu ar to izdarīji

Vientuļnieks atbildēja: "Tieši tā, tieši tagad es atceros
tavu dārgo akmeni." Kādu dienu, kad devos peldēties upē, es
biju dziļās domās par Dievu, un man šķiet, ka akmens
izslīdēja no manām drēbēm un ūdens to aprija. Lai tev klājas
"!labi

Princis skaļā balsī iesaucās: "Ak, mans neaizvietojamais
zaudējums! Esmu visu zaudējis!" un gandrīz noģība no tīra
pārsteiguma. Vientuļnieks uzšļakstīja viņam sejā aukstu
ūdeni un atdzīvināja viņu, kamēr prinča rokaspuīši tuvojās
šeiham, viņu acis liesmojot ļaunprātībā, cenšoties viņam
nodarīt pāri. Bet vientuļnieks iesmējās un teica: "Ak, Jūsu
Augstība, tik augsta ranga, es nezināju, ka jūs sacelsiet tādu

traci akmens dēļ! Nāciet man līdzi uz upi, un es meklēšu jūsu
".akmeni un centīšos to atrast

Princis atbildēja: "Vai esi prātu zaudējis? Vai tagad
vēlies meklēt akmeni, kas pirms gada nokrita no tevis un ko
"?aiznesa straume

Bet vientuļnieks nepievērsa uzmanību viņa vārdiem un
uz viņu kļiedza: "Mazais princ, nav nepieciešams viss šis
satraukums. Pagaidiet, kamēr mēs meklēsim akmeni upē.
".Nāciet visi man līdzi

It kā burvestības vadīti, princis un viņa svīta atsaucās uz
vientuļnieka caurspīdīgo magnētismu un klusībā sekoja
viņam līdz upei. Tur vientuļnieks lūdza princi izņemt no
kabatas kabatlakatiņu, satvert to aiz četriem stūriem un
:iemērkt upē, lūdzot šādi

Ak, Prinču Princi, Karaļu Karali un visu Filozofu Akmeņu"
".Radītāj, atdod man manu akmeni

Tiklīdz princis to bija izdarījis un izcēlis kabatlakatiņu no
ūdens, viņš bija pārsteigts, neticīgi redzot vairāk nekā
divdesmit filozofa akmeņus, kas pēc īpašībām bija identiski
sākotnējam, kuru viņš bija pazaudējis. Pārbaudījis katru no
tiem, viņš atklāja, ka katrs no tiem var pārvērst parastos
pludmales akmeņus zeltā. Tad princis sasēja akmeņus
.kabatlakatiņā un iemeta saišķi upē

Vientuļnieks un viņa svīta viņam uzsauca: "Kāpēc tu tā
izdarīji?" Bet princis paskatījās uz Dieva vīru, cienpilni
:paklanījās viņa priekšā un teica

Kungs, es vēlos to pašu, kas jums ir — to, kurš"
".akmeņus, kas padara zeltu, uzskata par bezvērtīgiem oļiem

Un tā princis pameta savu zemes valstību, lai no gudrā
vecā vīra mācītos, kā iegūt gara valstību, kas nav ietverta
.telpā un nav pakļauta iznīcināšanai

Stāsta morāle ir tāda, ka zemes bagātība, lai cik vērtīga
tā nešķistu, ir īslaicīga un tā jāatstāj šajā pazemīgajā
.pasaulē, kad ķermenis kļūst par aukstu, nedzīvu līķi

Tā vietā, lai izmantotu filozofa akmeni, kas šeit
simbolizē spēju uzkrāt tikai īslaicīgu bagātību, mums
vajadzētu līdzināties askētam, kurš savu laiku un spējas ir
veltījis neizsmeļamas un nemirstīgas dievišķās bagātības
.iegūšanai

Ikviens, kas iepazīs Dievu, iegūs bagātību, kas pārsniedz
sapņus, un, ja nepieciešams, atteiksies no materiālajām
vērtībām kā no akmeņiem, cerībā iegūt garīgu bagātību un
.baudīt patiesu bagātību

Mūsu attiecībās ar citiem

Ir ļoti svarīgi atpazīt un novērtēt

Atšķirīgas iezīmes un cēlas īpašības

Ko viņi atvasināja no savas pieredzes

Un viņi to veidoja no savas būtības

Ja mēs pētītu cilvēkus ar atvērtu prātu

Mēs varēsim tos saprast un ērti ar tiem tikt galā

Mēs arī varēsim nekavējoties

Zinot cilvēka, ar kuru mēs darām, būtību

Nerunā ar filozofu par zirgu skriešanās sacīkstēm

Nestrīdies ar zinātnieku par mājas organizāciju

Es zinu, kas cilvēku interesē un kas piesaista viņa
.uzmanību

Un viņš viņam pastāstīja par šo tēmu
Ne obligāti par lietām, kas tevi interesē

Ja vēlamies saprast citus
Mums vajadzētu izvairīties no viņu kritizēšanas un
nosodīšanas

Tā vietā mums vajadzētu ieskatīties savas spriestspējas
spogulī

?Lai noskaidrotu, kas ir jālabo un jāuzlabo

Tas psiholoģiskais spogulis ir pavisam citāds

Par pazīstamo spoguļi, kurā mēs skatāmies katru rītu

Katru dienu es ieskatos tajā pašspoguļī

Ja atrodu kaut ko, kas man nepatīk

Es vainoju sevi un cenšos to labot

Tādā veidā cilvēks redz savu tēlu

Atspoguļots savā patiesajā veidolā viņa dvēseles spoguļī

Un tas progresē dienu no dienas

Ceļā uz laimi un sirdsmieru

Lai Dievs jūs svētī un miers lai ir ar jums

Ilgu tīkls

Te nu es esmu, metot savu ilgošanās tīklu

Manu domu plašajā jūrā

Tu bieži esi man izglābies, ak, dārgais dievišķais
!medījums

Tomēr es turpinu ienirt miera dzīlēs
Un bez mitas es metu savas mīlestības tīklus pret tevi
vienu pēc otra
Man kādu dienu tevi jānoķer savu bezgalīgo ilgošanās
pēc tevis tīklā

Es šo savas mīlestības tīklu metu visur
Virs dzīves nemierīgajiem viļņiem
Un par mirdzošajām zvaigznēm
Un labu dvēseļu dziļumos
Viss, ko zinu, ir tas, ka esmu mednieks
Un es turpināšu mēģināt tevi noķert

!Ak, vismīlākā vēlēšanās un lielākais dārgums pasaulē

Es lūdzu Viņu noraut neziņas plīvurus un kļiedēt ilūziju
tumsu, un būt par lielāko mērķi jūsu dzīvē un spēcīgāko
ilgošanos jūsu vēlmju tronī, un palīdzēt jums pārveidot
letargiju un atlikšanu par garīgu aktivitāti, kas pulsē ar
prieku, atjaunotni un entuziasmu. Es lūdzu Viņu dot jums
dzert no dievišķās mīlestības vīna, līdz jūs apreibināsi, un
apmeklēt jūs ar svētu apmeklējumu, kurā ir mierinājums, un
mazgāt jūsu sirdi ar mīlestības un pateicības ūdeņiem, un
iedegt jūsu būtībā pārlicības lampas, un izkausēt jūsu
sapņus Viņa svētītās jūras realitātē, un lai jūs Viņā atrastu
apmierinājumu un gandarījumu, lai miers mājotu jūsu
.dvēselē un debesu svētības varētu nonākt pār jums

Mierīgums nozīmē domu nomierināšanu

Nomierina ķermeni un kontrolē tā vajadzības

Ikviens, kurš to spēs izdarīt, piedzīvos atsvaidzinošu
mieru

Viņš jutīs cildenus viļņus un iespaidus no izsmalcinātām
pasaulēm

,Un kurš tad dziļāk iedziļinās klusumā

Viņš atklās Dieva valstību sevī

Kamēr cilvēks iet pa ceļu

Katrs viņa laika mirklis ir ļoti vērtīgs

.Mēs esam šeit, uz šīs zemes (ejas mājas), uz īsu brīdi

Viss ir pārejošs, bet Dieva sajūta ir paliekoša

Nekas to nevar izdzēst no sirds un dvēseles

Mēs nedrīkstam ļaut šīs pasaules kārdinājumiem mūs
ietekmēt

Novēršot mūs prom no mūsu lielākā mērķa un augstākā
mērķa: Dieva

Iepazīt Dievu ir iespējams

Mums jāatrod Visumu valdnieks

No kura gaismas zvaigznes mirdz

Un Viņa spēkā sirdis pukst

Mums viņš jāmeklē Klusuma templī

Kad mēs piesaucam Dievu ar ilgošanos un ilgošanos

Un kad mēs domājam par viņu ar dedzīgām ilgām

Mēs viņu atradīsim

Es nerunāju par nezināmu dievu

Drīzāk tas ir par Kungu, kuru esmu iepazinis

Un man tā ir taisnība

Tas ir reālāks par visām fiziskajām lietām

Tā ir dievišķā jūra, kas uztur un uztur mūsu cilvēciskās
dzīves viļņus

Mēs varam iztikt bez visa

Izņemot Dievu

{Tik cildināts ir Dievs, Suverēns, Patiesība}

(Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie redzēs Dievu)

Cilvēkam ir dabiski just vajadzību mīlēt un tikt mīlētam,
taču šīs sirds ilgas galu galā ir pēc šīs mīlestības avota, kas ir
.Dievs

Cilvēka mīlestība balstās uz daudzām cerībām,
aprēķiniem un subjektīviem apsvērumiem, tāpēc nav
garantijas par tās pastāvīgumu, jo tā ir saistīta ar
.nosacījumiem

Dievišķā mīlestība tomēr ir beznosacījuma, nemainīga
un ilgstoša. Ja tā pieskaras jūsu sirdij, jūs to vienmēr
.atradīsiet sev līdzī

Visos apstākļos jūs to jutīsiet kā aizsardzības un
.mierinājuma avotu, pat grūtību un ciešanu vidū

Ciešanu un grūtu pārbaudījumu vidū

Ikviens var tevi pamest, bet šī svētā mīlestība tevi
nepametīs, nepievils un neatstās tevi raīžu un ilūziju varā, jo
tā ir aizsargājošs spēks un vadoša gaisma no debesīm dzīves
.līkločos

Kad cilvēka mīlestība tiek uzlādēta ar dievišķu mīlestību,
tā kļūst tīra un skaidra. Bet, ja jūs atdala straumi, kas ir
cilvēka mīlestība, no avota, kas ir dievišķa mīlestība, tā
.pārstāj plūst un pazūd pasaules smiltīs

Kamēr vien cilvēciskā mīlestība ir saistīta ar dievišķo
mīlestību, tā mīkstina sirdi, atsvaidzina sirdsapziņu un laista
.dvēseles dārzus ar dzīvības ūdeni

Mīlestība: gribas stimulators

Visu, ko daru, daru ar visu mīlestību sirdī

.Ja pamēģināsi, atklāsi, ka nemaz nejūties noguris

Jo mīlestība ir vislielākais gribas stimulators, un gribai
mīlestības ietekmē piemīt ārkārtējs spēks paveikt lietas, kas
.dažiem var šķist neiespējamās

Garīgās atziņas

No meistara Paramhansa Joganandas mācības

**Egoisms, kas meklē laimi sev, neņemot vērā citu
laimi, vai kas mīd un iznīcina citu likumīgās intereses,
lai sasniegtu savus savtīgos mērķus, vairo nelaimi un
rada ciešanas un postu.**

**Ak, Kungs, Tu esi bezgalīgas dāsnuma avots un
pāri plūstošs svētību un labestības avots. Ļauj arī
mums iepazīt došanas prieku un brīvi dot, lai
apmierinātu citu vajadzības tā, it kā tās būtu mūsu
pašu.**

**Kad cilvēks nenosoda citus, bet cenšas viņiem
palīdzēt ar sapratni un mīlestību, tad Dieva likumi —
kā apzināti spēki — izturēsies pret šo līdzjūtīgo
cilvēku tādā pašā veidā.**

**Ikviens, kurš sniedz garīgu un materiālu palīdzību
citiem ar laipnības un dāsnuma pārpilnu sirdi, atklās,
ka tas, ko viņš dod, atgriežas pie viņa paša, un šis ir
darbības likums, kas attiecas uz sirdīm.**

Tas, ko cilvēks jūt pret citiem, rada pastāvīgas vibrācijas ēterā, piesaistot atbilstošu empātijas un laipnības daudzumu. Tas, kurš piedod tiem, kas viņam nodarījuši pāri, piesaistīs piedošanu un toleranci pret sevi.

Sabiedrībā ar labiem un intelligentiem cilvēkiem ar spēcīgu prātu, labu grāmatu lasīšanu, savas iekšējās būtības izzināšanu, iesaistīšanās radošos mākslas darbos, zinātnē, literatūrā un auglīgās un labvēlīgās aktivitātēs - tas viss veicina prāta attīstību un stiprināšanu, padarot to uzņēmīgāku pret augstākām zināšanām. Turklāt ikdienas meditācija uzlādē dvēseli ar dievišķu gudrību.

Nav salīdzinājuma starp zemes bagātajiem un gara bagātajiem, jo gara bagātie Dieva acīs ir bagātākie no bagātajiem.

Atsvaidzini mūs ar savas klātbūtnes smaržīgajām vēsmām

Piepildi mūs ar ilgošanos pēc Tavas godības klātbūtnes

Lai mūsu būtību baro Tava dievišķā gudrība

Ļauj mums sajust tavu svēto gaismu

Tas caurstrāvo visus mūsu dzīves aspektus

Un tas stiprina mūsu apņēmību

Un kļiedē mūsu tumsu

Un lai miers mūs apņem

un optimisms

Tas dod mums motivāciju darīt labus darbus

Globālo problēmu pamatcēlonis ir savtīgums, kas rodas no nezināšanas

**Ikviens domā, ka rīkojas pareizi, bet, tiecoties
tikai pēc saviem personīgajiem mērķiem, viņš
iedarbina karmisko cēloņu un seku likumu, kas
neizbēgami iznīcinās gan viņa paša, gan citu laimi.**

**Jo vairāk esmu liecinieks pasaules tragēdijām, ko
izraisījusi cilvēku nezināšana, jo vairāk saprotu, ka
laime nebūs ilga, pat ja ielas būs bruģētas ar zeltu.**

**Laime slēpjas citu cilvēku laimīgu darīšanā. Ja visi
tā darītu, visi būtu laimīgi un visi saņemtu savu daļu
no zemes veltēm.**

**Cilvēkam ir jāspēj kontrolēt savu dzīvi, iznīcinot
neveiksmes sēklas un saknes, trenējot savu gribu
pareizajā ceļā, lai tā varētu mainīt un satricināt
cilvēka ilūzijas.**

**Šī griba būtībā ir nesalaužama, jo tā ir dievišķās
gribas atspulgs, un tā jau pastāv cilvēkā, un viss, kas
viņam jādara, ir atklāt to savos dziļumos.**

**Kad tavi sekotāji lūdzas
Es savācu svētās ekstāzes starus no viņu acīm
Un es to sajaucu ar savu garīgo dedzību
Lai to piedāvātu kā atspirdzinošu dzērienu
manām izslāpušajām domām**

**Viņa dzer, līdz ir apmierināta, un viņas sāpes un
bailes pazūd**

**Tiem, kas vēlas izteikt līdzjūtību un atbalstu
Es piedāvāju šo maģisko kokteili
Caurspīdīgos patiesas sirds un labu nodomu
kausus**

**Lai ikviens, kas dzer šo svētīto eliksīru
Viņš piedzīvo pastāvīgu eiforijas stāvokli un
aizmirst savas raizes un sāpes!**

Dod mums saprāta ūdeni

**Miljoniem cilvēku bija izsmelti un noguruši no
garīgām slāpēm**

**Tā nu viņi sāka grūstīties cauri milzīgās neziņas
pūļiem**

Daudzus satricina spēcīgas zemestrīces

Viņi nokrīt uz ceļa

Nezināšana viņus saspiež ar nagiem

Kungs, mēs vēlamies miera ūdeni

un gudrības dzēriens

Un sapratnes eliksīrs

Lai remdētu mūsu dedzinošās slāpes

Jo, netiekot apdzēstam ar saprāta ūdeni

Mēs strīdamies, mēs strīdamies un mēs cīnāmies

Mēs nogalinām viens otru

Tā vietā, lai mēģinātu atrast

Augsto augstienes ielejā

Uz Sapratnes ezera

Kura ūdens remdē dvēseles slāpes

Tas stāsta par emociju laukiem

**Katru reizi, kad raidu līdzjūtības un labvēlības
viļņus pret citiem, es atveru ceļu uz Dieva mīlestību.**

Lai tu varētu nākt pie manis

**Dievišķā mīlestība ir magnēts, kas piesaista
vislielāko labumu**

**Ieej, Kungs, manas dvēseles svētnīcā caur
ilgošanās logu manā sirdī un caur manām dedzīgajām
lūgšanām**

**Es sadedzināšu visas savas intelektuālās un
morālās vājības apņemības ugunī, jo, ja neatbrīvošos
no šīm vājībām, es nespēšu saskatīt dievišķo, svētīto
liesmu.**

Ak, Kungs

Šodien es apņēmos paveikt konkrētas lietas un tad darīšu to, ko esmu plānojis

Vispirms es pārlicināšos, ka mans nodoms ir pareizs, un tad es sajūtīšu jūsu spēku, un ar jūsu palīdzību un svētību es paveiksiu to, ko esmu iecerējis.

Slimības ir trīs veidu: fiziskās, psiholoģiskās un garīgās

Fiziskas slimības rodas dažādu saindēšanās veidu, infekcijas slimību un negadījumu rezultātā.

Garīgās slimības izraisa bailes, trauksme, dusmas un citi emocionāli traucējumi

Tomēr garīga slimība rodas no cilvēka nezināšanas par savām attiecībām ar Dievu

Nezināšana ir vislielākā slimība. Kad cilvēks atbrīvojas no neziņas, viņš atbrīvojas arī no visu fizisko, psiholoģisko un garīgo slimību cēloņiem.

Mans skolotājs Šrī Juktsuvars bieži teica: Gudrība ir zāles pret katru slimību.

Saules stariem izplatoties, es iedvesies cerības starus nabadzīgo un nožēlojamo sirdīs un iedegšu apņēmības un pašapziņas lampas to sirdīs, kuri uzskata sevi par neveiksmīgiem.

Kad mēs saprotam, ka dzīve ir skola mācībām un pienākumu pildīšanai, un vienlaikus tā ir īslaicīgs sapnis, mēs zināsim, ka Dievs ir ar mums.

Dzīvei jābalstās uz kalpošanu, jo bez šī cēlā mērķa prāts, ko Dievs deva cilvēkam, nerasnīgs to mērķi, kādam viņš tika radīts.

Kādu nakti es devos peldēties okeānā mēnessgaismā. Ūdens bija ļoti auksts, bet es sev atgādināju, ka viss ir veidots no elektrības, ka tā pati

elektrība, kas rada aukstumu, rada arī siltumu, un ka pats ūdens nav nekas cits kā elektriskās enerģijas izpausme.

Šīs domas vidū mani apņēma Dieva gaisma, un aukstuma sajūta mani atstāja, jo es atteicos to pieņemt. Tā vietā es apstiprināju patiesību, ka viss ir veidots no dievišķas elektrības.

Pirms gadiem laiks bija nepanesami karsts, un visi elsoja. Caur mentālām asociācijām viņu diskomforts tika pārnestis uz mani, neļaujot man koncentrēties un rakstīt rakstus. Tad es sevi lamāju, sakot: "Kāpēc tas viss?", un lūdzu Dievu.

"Ak, Kungs, tā pati elektrība rada siltumu cepeškrāsnī un ledu ledusskapī. Laiks ir maigs!" Laiks man uzreiz kļuva patīkams, it kā manu ķermeni būtu apņēmusi sniega kārtā, un es sāku justies ļoti iedvesmota un rakstīju bez jebkādām grūtībām.

Reiz es ceļoju pa štatiem vaļējā tūrisma automašīnā kopā ar jaunu sevis izzināšanas studentu grupu [atsaucēs teikts, ka viena no viņiem vārds bija Rašids]. Viens no viņiem bija mana sekretāre. Mēs abi gulējām automašīnā un dalījāmies nelielā segā.

Nakts bija stindzinoši auksta. Kad es iegrīmu dziļā miegā, viņš norāva man segu, un, kad es pusceļā pamodos, es neapzināti norāvu segu no viņa! Tas turpinājās kādu laiku. Tad mans prāts teica: "Kāpēc tu tā uzvedies? Viss ir kārtībā. Tev ir silti!"

Tad es nometu segu, piecēlos sēdus un sāku meditēt, līdz mans ķermenis jutās kā karsts maizes klaips. Kad mācekļi pēc divām stundām pamodās, drebēdami no aukstuma, viņi atrada mani nekustīgu. Es biju pārņemts svētā ekstāzē, un viņi domāja, ka esmu miris. Viņi pamodināja mani no manas garīgās sajūsmas ar saviem saucieniem, bet es pasmaidīju un

**teicu: "Kāpēc tik liels troksnis, jaunie vīrieši?
Turpināsim savu ceļojumu."**

**Viņi protestēja, sakot: "Es sēdēju stindzinošajā
aukstumā bez mēteļa vai segas! Tomēr es
nesasaldējos, es biju vienīgais, kam palika silti!"**

**Piezīme: Mēs neiesakām pakļaut ķermeni
skarbiem klimatiskajiem apstākļiem. Gudrais
Paramahansa pieminēja šīs pieredzes, lai parādītu
cilvēka potenciālu un iedzimtās spējas, tomēr viņš
joprojām ieteica ievērot piesardzību un mērenību
šādos apstākļos.**

**Es apzinos, ka manas domas nesīs vai nu
neveiksmi, vai panākumus, atkarībā no tā, kura ideja
manā dzīvē ir spēcīgākā. Tāpēc es centīšos atcerēties,
ka Tu, Kungs, sniedz Savu palīdzīgo roku un bruģē
ceļu maniem panākumiem.**

**Es savās attiecībās un mijiedarbībā ar visiem
pieņemšu sirsnību un godīgumu, izplatīšu mīlestības
pilnas domas un laba vēlējumus, un tad Dievs mani
atbalstīs ar Savu spēku un gudrību.**

**Kad prāts ir saskaņā ar Dievu, visa labuma avotu
un visu svētīgo spēku izcelsmi, tas apzinās dievišķo
klātbūtni un tam piemīt visi panākumu elementi.**

**Šie elementi ir cieši saistīti ar Dieva vareno
spēku, kurš spēj radīt jaunus iemeslus un iespējas
panākumiem jebkurā jomā.**

**Mums vajadzētu meklēt progresīvu cilvēku
kopienу, kas mums saka patiesību un palīdz mums
pilnveidoties.**

**Vislabākie draugi ir tie, kas pazemīgi iesaka
veidus, kā mēs varam izmantot, un lietas, kas mums
jādara, lai mainītu savu dzīvi uz labo pusi.**

Skarbi kritika, kas izteikta ar ļaunprātību un nocietinātām jūtām, ir kā sist cilvēkam pa galvu ar āmuru, turpretī mīlestība ir spēcīgāka un labvēlīgāka.

Laipni ieteikumi, kas izteikti ar mīlestību un sapratni, spēj radīt brīnumus, savukārt citu cilvēku aizskaroša kritika neko vērtīgu nedod.

Pat visdziļākās bēdas ar laiku dziedē, tāpēc nav jēgas katru dienu pieminēt skumjas.

Ilgstošas bēdas par aizgājušu mīloto nepalīdz ne viņam, ne mums, un tās neko nemaina realitātē.

Mazvērtības kompleksa attīstīšana vai sevis sodīšana par pagātnes kļūdām vai neveiksmēm nenāk par labu; drīzāk tā padara dzīvi nelaimīgu un paralizē garīgās spējas.

Mēs nedrīkstam ļaut sev iekrist garlaicīgas rutīnas bedrē, jo tas ir psiholoģisks stāvoklis, kas nebūt nav komfortabls, jo tas traucē prātu un sadedzina apslēptās spējas apātijas krāsnī.

Cilvēka griba ir spēcīgs enerģijas ģenerators. Izmantojot gribasspēku un vēlmi piekļūt patiesiem enerģijas avotiem, cilvēks var ātri izveidot savienojumu ar bezgalīgo iekšējo spēku sadalītāju.

Katrs vārds, labs vai slikts, atstāj savas vibrācijas (t. i., savu ietekmi) ķermenī vai smadzenēs, kā arī dzīvības enerģijā un domās tieksmju un vēlmju veidā. Tāpēc visas runas vibrācijas atstāj labas vai sliktas tendences prātā.

Tas, kurš atbrīvojas no patiesības sagrozīšanas motīviem, sevī nostiprina milzīgu spēku, lai nesniegtu nepatiesu liecību un visi viņa vārdi būtu patiesi.

Ak, Kungs, dod man spēku izmantot savu balsi, lai kalpotu patiesībai, runājot saldus, svētīgus un atspirdzinošus vārdus. Spēlē Savas nemirstīgās melodijas uz manas dzīves flautas, lai mani varētu svētīt Tavu svēto melodiju vibrācijas.

Mēs esam neatņemama bezgalīgā kosmiskā okeāna sastāvdaļa. Kad mēs to sasniedzam un tajā peldamies, mūsu apziņa paplašinās un mēs sajūtam savu plašumu.

Domāšana par to mūs tuvina tam, apcere mūs pie tā ved, un nepārtraukti centieni ar to saskaņoties sniedz mums zināšanas, apņēmību un enerģiju.

Tas, kas šķiet grūtība, patiesībā ir aicinājums atbrīvot mūsos glabātos spēkus, un ar katru mūsos slēptās labās enerģijas atbrīvošanu mēs kļūstam stiprāki un gudrāki.

Dievs sniedz palīdzīgu roku slēptos veidos. Miera prāts, kas pārņem meklētāju meditācijas laikā, ir Viņa klātbūtnes apliecinājums, un garīgais prieks, ko meditētājs izjūt, ir Viņa atbilde uz viņa ilgām un mīlestību.

Cilvēkam ir nepieciešams pietiekami daudz laika, lai baudītu dabas skaistumu, analizētu savu dzīvi un izpētītu lietas, ko viņš uzskata par nepieciešamām vai būtiskām un bez kurām viņš nevar iztikt, lai viņš varētu baudīt to, kas viņam ir, un pavadīt nepieciešamo laiku kopā ar saviem ģimenes locekļiem un draugiem, lai labāk viņus iepazītu, un, pats galvenais, lai iepazītu sevi pašu.

Tie, kas pazīst Dievu, saprot, ka iekšējā dvēsele sevī glabā mūžīgu svētlaimi, un ikviens, kas izbauda

šo svētlaimi un ir ar to apmierināts, iegūst paliekošu gudrību.

Kāpēc slimība šķiet biedējoša? Tāpēc, ka tā nes sāpes un nāvi.

Slimība ir jāiznīcina no ķermeņa, prāta un dvēseles, kas ietērpta neziņā.

Sāpes neaprobežojas tikai ar fizisko ķermeni; pastāv arī garīgas, psiholoģiskas un dvēseliskas ciešanas. Mēs ciešam no melanholijas, citiem neveselīgiem temperamentiem un psiholoģiskiem stāvokļiem, kā arī no bailēm, kas lielākoties ir iedomātas. Garīgi mēs ciešam no nezināšanas par mūsu dvēseļu nemirstīgo dabu.

Dievišķais spēks darbojas ar ārkārtīgu precizitāti, tāpēc cilvēkam ir jābūt harmonijā un jāpakļaujas tam.

Mums jāļauj Dieva kosmiskajai vibrācijai plūst pie mums un caur mums.

Un ienest Viņa dzīvo klātbūtni mūsu dzīvēs un uzlādēt mūsu ķermeņus ar Viņa svētīto un dziedinošo enerģiju

Aizstājot negatīvās priekšrocības ar pozitīvajām, apjukums izzūd un atjaunojas sirdsmiers.

Kad māceklis pieņem stingru lēmumu turpināt ceļu, nekas viņu neatturēs un nekādi šķēršļi viņu netraucēs.

Ķermenis sastāv no triljoniem šūnu, un katra šūna ir kā saprātīga būtne. Katrā šūnā esošais intelekts ir jāatmodina un jāapmāca, lai zinātu visu, ko var zināt, bet cilvēks šīs šūnas nav apmācījis, un tāpēc viņš dzīvo depresijas stāvoklī, ar īslaicīgām garīgām uztverēm un cieš no zināšanu trūkuma.

Piezīme: Iepriekš minēto apgalvojumu 1927. gadā lekcijā izteica meistars Paramahansa. Pēc gadu desmitiem biologi spēja identificēt DNS, kas atrodas katras šūnas kodolā. Eksperimenti ir pierādījuši, ka katras šūnas DNS satur neticami precīzu informāciju un intelektu.

Godīgums un sirsnība ir vienas no augstākajām īpašībām, ko es cilvēkā augstu vērtēju

Draudzība aug godīgumā un plaukst un zied sirsnības augsnē.

Lai cik tuvi mēs ar kādu būtu, mums šīs attiecības ir jāpadara saldās ar cieņu un pienācīgu uzvedību, tad draudzība būs brīnišķīga un ilgstoša.

Tomēr familiaritāte, kas noved pie neapdomības un citu cilvēku jūtu ignorēšanas, grauj draudzību.

Cilvēkam ir nepieciešami īsti draugi, kas ir uzkāpuši pa dzīves kāpnēm, lai palīdzētu viņam nepārtraukti pilnveidoties. Viņam vajadzētu arī palīdzēt citiem pacelties augšup un dalīties ar viņiem Dieva svētībās, kuras viņš pats bauda.

Patiesa draudzība ir universāla garīga pievilkšanās, kas satuvina dvēseles un saista tās ar dievišķās mīlestības saitēm.

Šī mīlestība vai draudzība var rasties starp diviem vai vairākiem cilvēkiem

Kad sirdī mājā garīga draudzība, dvēsele peld visaptverošajā kosmiskā gara jūrā, atstājot aiz sevis ierobežojumus un robežas, kas to šķīra no Dieva radības.

Es jūtu saikni ar visu cilvēci, līdzīgi kā cilvēks jūtas tuvu savai ģimenei. Šī sajūta ir neapprakstāma,

un, kad tā rodas, tā nes sev līdzīgu dziļu izpratni par dzīves jēgu un skaistumu.

Ir gudri censties pildīt Dieva gribu visā, ko darām, jo tas ir ceļš uz iekšēju mieru un laimi. Šo plašo un bezgalīgo Visumu ar tā dažādajiem dabas spēkiem pārvalda Dieva vadošā griba. Viss darbojas saskaņā ar dievišķo plānu, un mēs esam neatņemama šī kosmiskā plāna sastāvdaļa.

Mums jāpilda savs pienākums un jāspēlē tā loma, kādu Dievs mums ir uzticējis, nevis tā, kas mums patīk.

**No arhīva: Vai mēs esam tikušies jau iepriekš?
Senos laikos, ētera sirdī, kad mēs radāmies kā
gari, mēs visi gulējām**

**Zem dievišķās mīlestības segas Un, kad Dievs
mūs pamodināja, mēs devāmies tālu prom no Viņa, kā
stāstā par pazudušo dēlu, un mēs aizmirsām dievišķo
saikni starp mums un kļuvām sveši viens otram**

**Atstājuši savas debesu mājas, mēs esam kļuvuši
par ceļotājiem šajā pasaulē, šķērsojot zemes nostūrus
un ejot likteņa ceļus.**

**Esam ceļojuši tālu un plaši, tālu no savām
sākotnējām mājām, tomēr laiku pa laikam noteiktas
vietas, pieredze un sejas atmodina apraktas atmiņas
un dziļas, iekšējas sajūtas, kas mums čukst**

**Mēs jūtam, ka atkal piedzīvojam lietas, ko zinājām
iepriekš, un mēs satiekam un sazināmies ar mīļajiem,
ar kuriem bijām tuvi tālā pagātnē.**

**Kungs, svētī mūs ar dievišķās mīlestības žēlastību
Lai mūsu sirdis kūst ilgās pēc tevis
Un viņā kvēlo ilgošanās ugunis
Varbūt mūsu dvēseles ir ieslodzītas fiziskos būros**

**Viņa atbrīvojas no saviem ierobežojumiem
Un viņa dodas ceļā, dievišķu ilgošanās vadīta
Uz tavas mūžības krastiem
Ak, mūsu mūžīgie mīļotie**

**Mēs Tevi lūdzam, Kungs
Lai tava mīlestība spīd pār mūsu dvēselēm
Un lai pār mums spīd Tava godības spožums
Un lai Tava gudrība mūs vada visos dzīves posmos
Un lai Viņš pieņem mūsu siržu mīlestību un mūsu
ilgas**

**Un svētī mūs ar savas klātbūtnes pieskārienu
Un izbaudīt atrašanos tavā tuvumā**

**Kad sākam izprast cilvēci kopumā, mēs saprotam,
ka tā nav tikai fiziska būtne. Tajā slēpjas neskaitāmi
spēki, kuru potenciālu tā dažādā mērā izmanto, lai
pielāgotos šīs pasaules apstākļiem, un šo spēku
potenciāls ir neizmērojami lielāks, nekā vidusmēra
cilvēks iedomājas.**

**Dievišķās mīlestības pievilcība darbojas caur tīru
vilinājumu un maigu pārliecināšanu. Kad sirds sajūt
dievišķās mīlestības aicinājumu, to pārņem vēlme
paplašināt savas nebrīvē esošās mīlestības loku,
iekļaujot tajā eksistenci un visu, kas tajā ir. Tādējādi
nebrīvē esošā mīlestība tiek atbrīvota un kļūst
nevaldāma ārpus egoisma un stingrības režģiem.**

**Un tā mīlestība no jauna atrod sevi Dieva sirdī, un
viss saplūst šajā svētīgajā vienotībā**

**Mēs augam caur katru pieredzi, ko piedzīvojam, ja
vien apzināmies, ka varam no tās mācīties vērtīgas
mācības, jo katrām sāpēm un ciešanām, ko
piedzīvojam, ir jēga un mērķis.**

**Neskatoties uz eksperimentu skarbumu, tie ir kā
uguns, kas izkausē dzelzs rūdu, pārvēršot to skaistā,
izturīgā un daudzpusīgā tēraudā.**

**Pazemība ir atvērtas durvis, caur kurām
žēlastības, mīlestības un miera pārpilnība ienāk
labajās dvēselēs, kuras mīl labestību un ir atvērtas
debesu gaismai un svētībām.**

**Neatkarīgi no tā, vai cilvēks ir veiksmīgs
uzņēmējs, viltīgs politiķis, tirānisks diktators vai liels
reformators, viņa spēks nav nekas salīdzinājumā ar
Dieva bezgalīgo spēku.**

**Augstprātība izraisa garīgu aklumu, jo tā atņem
dvēselei redzējumu par plašo plašumu, kas mīt lielās
dvēselēs.**

**Lieli cilvēki apzinās, ka viņu spēks ir aizgūts no
Visvarenā Dieva, kurš mīl pazemīgos un vairo viņu
zināšanas, vadību un spēku.**

**Patiesa draudzība ir gaisma, kas mūs iedvesmo
palīdzēt viens otram, lai mēs varētu ieraudzīt debesu
vārtus un caur tiem ieiet dievišķās mīlestības
valstībā.**

**Slikts raksturs ir kā vēzis, kas grauž iekšējo
mieru. Tas izskaidro, kāpēc cilvēks ar skarbu
temperamentu nespēj pārvarēt savas grūtības un
problēmas.**

**Kad cilvēks sevi ierobežo ar kaitīgiem
ieradumiem, viņš vairs nespēj turpināt cīnīties ar
dzīvi, un, tiklīdz viņš ļauj negatīvam noskaņojumam
kontrolēt savu prātu, viņa griba tiek paralizēta.**

Šīs īpašības ietin smadzenes apjukuma un apjukuma miglā un iznīcina veselo saprātu.

Cilvēks var triumfēt ar sava prāta un gribas palīdzību, lai cik skarbi un skarbi nebūtu dzīves apstākļi.

Cilvēka dvēseli ar ķermeni saista vēlmju, kārdinājumu, nepatīkšanu, raīžu un baiļu ķēde, un tā cenšas atbrīvoties.

Ja tu turpināsi tik stipri vilkt to ķēdi, kas tevi saista ar fizisko apziņu, kādu dienu dievišķā roka iejauksies un pārgriezīs ķēdi, un tu kļūsi brīvs.

Kāda ir dzīves vērtība bez labiem, uzticīgiem draugiem? Sirds ir kā magnēts, kas pievelk īstus draugus. Tā ir mīlestības, nesavtības un draudzīgas rūpes magnēts.

Kad mēs paspiežam kādam roku, mums vajadzētu nodot viņam mūsu mīlestības un sirsnības magnētismu un censties viņam palīdzēt, cik vien varam.

Cilvēkiem nav jāpaliek stagnējošiem un nemainīgiem. Ilūziju plīvuri ir jānoņem no dvēseles būtības, lai tā varētu mirdzēt ar savu tīrību un spēku, atklājot cēlo krāšņumu, ko Dievs ir dāvējis cilvēcei.

Dievs svētī labus centienus, pamatotas ambīcijas un apņēmību gūt panākumus

Ak, Kungs

Lai arī kādi pārbaudījumi un grūtības man nāktos piedzīvot,

Es zinu, ka tas simbolizē nākamo posmu manā garīgajā attīstībā.

Es labi apzinos, ka man piemīt zināšanas un spēks

**Tās divas lietas, ko tu man devi
Droša sapratne un droša uzvara**

**Debesis ir augstākā prieka stāvoklis, kurā nav ne
raižu, ne bēdu**

**Turpinot labus centienus un labus darbus,
dvēseles beidzot sasniedz ilgstoša un atjaunota
prieka stāvokli.**

**Labi darbi nozīmē pārdomas un konstruktīvas,
labvēlīgas aktivitātes**

**Kad nezināšanu var pārvērst gudrībā
No vājuma un trausluma līdz veselībai un
vitalitātei**

**Ejiet pārliecināti un drosmīgi - pat ja viens pats -
pa dzīves ceļiem**

**Un iekšējais prieks par dzīvas un modras
sirdsapziņas esamību**

**Un nelokāma ticība Dieva taisnīgumam un
patiesības uzvarai pār meliem un realitātes uzvarai
pār ilūzijām**

**Un, kad katru dienu mēģini atbrīvot savas domas
augstākos un izsmalcinātākos līmeņos**

Viņai ir mīloša un pateicīga sirds

Un labi nodomi pret citiem

Tava intelektuālā barošana ir magnētiska

**Un tad tas piesaistīs jums visu, kas ir skaists un
noderīgs**

**No lietām, cilvēkiem un apstākļiem, kas ir
nepieciešami**

**Turpinot ceļojumu uz drošības un aizsardzības
krastiem**

**Pozitīva klusuma un miera ievērošana, pat tikai
pusstundu pirms gulētiešanas naktī un pieceloties no**

rīta, uzlabos psiholoģiskā komforta sajūtu, kas palīdz pārvarēt visus ikdienas dzīves cīņas sarežģītos apstākļus. Ar šo iekšējo sajūtu kļūst iespējams apmierināt ikdienas prasības un vajadzības.

Augstākas apziņas stāvokļa sasniegšana paātrina garīgo progresu un palīdz prasmīgāk ienirt gara jūrā.

Cilvēks iegūst laimi atbilstoši domu un rīcības sēklu kvalitātei, ko viņš ir iesējis un turpina sēt savas dzīves augsnē.

Cilvēka prāts ir milzīga enerģijas vai dzīvībai svarīgas aktivitātes krātuve.

Šī aktivitāte tiek pastāvīgi izmantota muskuļu kustībās, sirds, plaušu un diafragmas darbībā, šūnu metabolismā, asins ķīmiskajās reakcijās un motorisko maņu orgānu (nervu) darbībā.

Turklāt liels daudzums dzīvības enerģijas tiek tērēts domāšanai, emocijām un gribasspēkam.

Bailes vājina dzīvības aktivitāti un ir viens no niknākajiem aktīvās gribas ienaidniekiem.

Liekulība nenoved pie laba rezultāta. Pat visgudrākais no gudrākajiem nevar noslēpt to, ko atklāj viņa acis, jo visa cilvēka vēsture ir ierakstīta viņa acīs.

Ja vēlies izzināt kāda cilvēka dabu, lūdz Dievu atklāt tev patiesību par šo cilvēku, jo tu nevēlies tikt maldināts, un tu savas sirds dziļumos sajūtīsi viņa patieso dabu, un tava intuīcija nekļūdīsies.

Vēlme, nodoms un griba:

"Vēlme" ir vēlme, kurai trūkst enerģijas, un "nodoms" ir apņēmība kaut ko darīt: piepildīt

konkrētu vēlēšanos vai iegribu. Kas attiecas uz "gribu", to var izteikt, sakot: "Es strādāšu nenogurstoši, līdz sasniegšu to, ko vēlos".

Kad trenējat savu gribu, jūs varat atbrīvot un vadīt dzīvības aktivitātes spēkus, nevis vēlēties kaut ko, nedarot visu nepieciešamo, lai to iegūtu.

Mums nevajadzētu zaudēt cerību, bet gan apzināties, ka Dievs dod mums iespēju pēc iespējas uzlabot savus apstākļus, pilnveidojot savas idejas un radīt jaunas un noderīgas lietas sev un citiem dzīvē.

Ja esam neapmierināti ar savu pašreizējo dzīvesveidu, mums vajadzētu izpētīt jaunus veidus un metodes, kas sniedz mums gandarījumu un sirdsmieru. Mums vajadzētu apsvērt darbības, kas uzlabos mūsu apstākļus un padarīs mūsu dzīvi jēgpilnāku un mērķtiecīgāku, un pēc tam šīs idejas īstenot praksē.

Kungs, neuzskatīsim nevienu pienākumu par svarīgāku par svēto pienākumu Tevi pazīt. Jo katra darbība, lai kāda tā būtu, var tikt paveikta tikai ar sasniegumu spēku, ko Tu mums esi devis. Tāpēc mīlēsim Tevi pāri visam, jo bez Tavas dzīvības žēlastības un Tavas mīlestības mēs nevaram ne dzīvot, ne mīlēt. Mēs esam cēlušies no Dieva, un Viņa būtība mīt mūsos visā Savā šķīstībā, godībā un nepārspējamajā svētlaimē.

Apziņa par svētlaimi:

Nav domstarpību par svētlaimīgas apziņas absolūto eksistenci, jo, kad mums piemīt šī apziņa, mēs jūtam, ka mūsu individualitāte vai mūsu mazā personība ir pārveidojusies un mainījusies, un ka mēs esam pacēlušies pāri mīlestības un naida, prieka un

sāpju dualitātei un esam sasnieguši līmeni, kurā parastās ierobežotās apziņas stāvokļi šķiet skaidri un acīmredzami.

Mēs arī izjūtam iekšēju paplašināšanos un vispārēju empātiju pret visu, kas notiek.

Šajā stāvoklī pasaules troksnis izgaist, uztraukums izzūd, un mūsos parādās eksistences vienotības sajūta un skaidra kosmiskās gaismas vīzija.

Visi piemaisījumi un novirzes izšķīst nebūtībā, un mēs jūtamies tā, it kā būtu pārcēlušies uz citu pasauli: uz mūžīgas svētlaimes un bezgalīgas laimīgas pastāvības avotu.

Bailes saspiež un kavē dzīvības aktivitāti, kas parasti regulāri plūst nervu virzienā, tāpēc tie izskatās tā, it kā būtu paralizēti, ķermenis kļūst gauss un tā vitalitāte manāmi un būtiski samazinās (bailes ir nervu bloķētājs!).

Bailes nepalīdz novērst baiļu cēloni. Tās vājina gribu un mudina smadzenes sūtīt novājinošu signālu ķermeņa orgāniem. Turklāt bailes saindē sirdi, pasliktina gremošanu un izraisa daudzas fiziskas kaites.

Kad apziņa paliek koncentrēta uz Dievu, tu ne no kā nebaidiesies un spēsi pārvarēt visus šķēršļus un kavēkļus ar drosmi un ticību.

Spēks gūt panākumus slēpjas prātā. Jūs sapratīsiet šo patiesību, ja stingri turēsieties pie savas pārlicības, neskatoties uz pasaules šaubām un to cilvēku drosmi, kuri cenšas jūs novest lejup. Prāta spēkam nav robežu. Koncentrējieties uz šo ideju un piepildiet savu prātu ar tieksmi sasniegt mērķus un apņēmību pozitīvi strādāt savu mērķu sasniegšanā.

Turpini virzīt savu prātu uz augstākiem sasniegumiem. Sasniedz garīgo bagātību, un visas pārējās bagātības un labklājības formas būs tavā rīcībā.

Apziņa ir neierobežota un nebeidzama; tā sniedzas līdz tālākajām zvaigznēm un caurstrāvo katru atomu Visumā, līdz pat mazākajiem elektroniem. Cilvēkiem ir jājūtas vienotiem ar šo kosmiskās apziņas okeānu, pārsniedzot ģimenes un nacionālās robežas, lai atpazītu sevi kā lielākas cilvēku ģimenes locekļus.

Neviens nevar ietekmēt cilvēku, izņemot, izmantojot vai ļaunprātīgi izmantojot viņa gribu. Lai meklētu Viņu, jāizmanto Dieva dotā brīvā griba, un tad viņš Viņu noteikti atradīs.

Māceklim jāatceras, ka ir ārkārtīgi svarīgi biedroties ar labiem cilvēkiem, kuriem ir pozitīva ietekme un kuri palīdz viņu iedvesmot, stiprināt viņa gribu un uzlabot spēju spriest.

**Skolotājs Paramahansa teica mācekļu grupai:
Esmu tev devusi savu mīlestību bez nosacījumiem un bez iebildumiem, un esmu pārliecināta, ka esmu saņēmusi tavu mīlestību pretī.**

Dažiem cilvēkiem, kurus esmu pazinis savā dzīvē, piemita viss, ko es reiz domāju, ka vēlēšos, tomēr viņi neatrada laimi šo vēlmju piepildīšanā.

Es vispirms meklēju Dievu un atklāju, ka Viņa pastāvīgi atjaunojošais prieks piepilda katru vēlēšanos un piepilda dvēseli ar prieku un apmierinājumu, un ka Viņš ir pievilcīgāks par jebkuru sajūsmu vai kārdinājumu.

Cilvēkam nevajadzētu iejaukties cita cilvēka sirdī vai ietekmēt viņa jūtas, jo sirds ir jūtu centrs un emocionālas komplikācijas izraisa sirds trauksmi un satraukumu.

Cilvēkam ir jāieskatās sevī, lai noteiktu savas personības raksturīgās iezīmes

Dažiem cilvēkiem patīk rakstīt, citus piesaista mūzikas komponēšana vai dejošana un dziedāšana, bet vēl citi mēdz strādāt finanšu un ekonomikas jomā utt.

Diemžēl ir tādi, kam patīk izplatīt baumas un iesaistīties tenkās, vai strīdēties un kauties.

Cilvēkam nevajadzētu censties mainīt savas labās īpašības, bet gan atbrīvoties no lietām, ko viņš dara pret savu gribu un kas rada viņam nelaimi un nožēlu.

Patoloģiska psiholoģiska pieķeršanās:

Šīs slimības upuri kļūst vienpusīgi savos laimes meklējumos. Ticot, ka laime slēpjas bagātības uzkrāšanā, slavas iegūšanā vai veselības un varas iegūšanā, viņi upurē visu - veselību, labu reputāciju, sirdsmieru, godu un cieņu - uz savu kvēlo ambīciju altāra. Pārāk vēlu viņi saprot, ka tikai līdzsvarota dzīve, kas respektē dabas likumus un Dieva baušļus un saskaņo aktivitāti ar mieru, var nest patiesu laimi un piepildīt cēlas dzīves mērķi.

Cilvēkus, kas cieš no neveselīgiem piesaistes traucējumiem, pārņem nevaldāmas ilgas, kas noved pie sagrozīta un deformēta dzīves skatījuma. Piemēram, kāds uzņēmējs guva lielus panākumus un uzkrāja bagātību, bet pirms viņš varēja baudīt savu bagātību, milzīgu raīžu un baiļu dēļ viņš piedzīvoja

nervu sabrukumu un nomira salauztas sirds dēļ. [Lai Dievs jūs mierina]

Citi uzskata, ka mērķa sasniegšanai ir pieļaujams viss. Šīs apjukuma dēļ viņi palaiž garām savu patieso mērķi un nespēj sasniegt pat mazāko gandarījumu, pat ja viņiem pieder lietas, pēc kurām viņi ir ilgojušies, jo cilvēka daba ir plaša un daudzšķautņaina, un tai nepieciešama līdzsvarota attīstība visos līmeņos.

garīgs aukstums

Šai slimībai ir cits nosaukums: izmisums. Cilvēks nekad nezina, kad tā uznāks un cietīs no tās mokošajiem simptomiem, piemēram, bezcerības, neiecietības, trauksmes un nepacietības. Vēl ļaunāk, tā bieži vien ir ilgstoša, un tās upuri viegli atkārtosies, pat ja viņi uzskata, ka ir atveseļojušies.

Psiholoģiska katara

Šo slimību izraisa hronisku pasaulīgu raīžu pārņemšana. Tie, kas no tās cieš, parasti neizmanto savu gribasspēku un tādējādi pasīvi pakļaujas savām pastāvīgajām bailēm, tā vietā, lai drosmīgi tām stātos pretī un likvidētu tās pašā saknē.

Pats lielākais, ko vīri un sievas var vēlēties viens otram, ir garīga sapratne, kas veicina emocionālu atvērtību un atklāj tādas cēlas īpašības kā sapratne, jūtu iejūtība un mīlestība.

Tomēr jāņem vērā, ka garīgo izaugsmi nevar uzspiest citiem.

Kad cilvēks jūt mīlestību pret citiem, viņa laipnība iedvesmos apkārtējos mīļotos un pozitīvi ietekmēs viņus.

Dievs apmeklē sirdis, kuras šķīstījušas ilgošanās asaras un apgaismojušas mīlestības sveces

**Skolotājs Paramhansa teica studentu grupai:
Negaidiet garīgu ziedu katru dienu no savas
dzīves dārza.**

**Paļaujieties, ka Dievs, kuram esat uzticējuši savas
lietas, jūs atalgos un savā laikā piepildīs jūsu cerības.
Tagad, kad esat iesējuši dievišķās mīlestības sēklu
savu dvēseļu augsnē, kopiet to ar lūgšanām un
labiem darbiem un izraujiet ap to kaitīgās un
parazitārās nezāles: šaubu, garlaicības un letargijas
nezāles.**

**Kad uzdīgst svētas uztveres, lolojiet tās un
laistiet ar ilgošanās un ticības ūdeņiem, un kādu rītu
jūs priecāsit redzēt svētīto sevis izziņas ziedu.**

**Mēs nekad nedrīkstam aizmirst vismīlāko, kas
slēpjas aiz visiem mīļajiem un draugiem, un mēs
nedrīkstam ļaut īslaicīgu pasaulīgu lietu mīlestībai
pārņemt mūsu sirdis, kurām vajadzētu pukstēt ar
mūžīgu, ilgstošu dievišķu mīlestību, kurai nav līdzīgas
un neviena mīlestība eksistencē to nepārspēj. Jo, kad
dievišķā mīlestība pārņem sirdi, tajā iemājo miers un
dvēseli piepilda prieks.**

**Svētie Raksti iesaka cilvēcei apcerēt Dievu,
iegremdēt savu prātu Viņā, nodot Viņam visu un
pielūgt Viņu patiesi, bez izlikšanās vai liekulības.
Dieva iepazīšanai vajadzētu būt dzīves galvenajam
mērķim. Pasaulīgos pienākumus nevar izpildīt bez
Dieva cilvēcei piešķirto spēku palīdzības.**

**Nekas cilvēka dzīvē nedrīkst tikt uzskatīts par
svarīgāku par Dievu. Ja cilvēks patiesi rūpējas par
Dievu un pilda savu garīgo pienākumu pret Viņu, viņa
apstākļi uzlabosies visos aspektos, un viņš jutīsies
droši un aizsargāti, neskatoties uz visiem apkārtējiem
apstākļiem.**

Persona nedrīkst pārkāpt citu cilvēku tiesības, atņemt viņiem zemi, mieru, mīlestību, cieņu vai jebkuru materiālo un morālo vērtību.

Ja nejūti vēlmi atņemt to, kas nepieder tavējam, tad tas, kas tev vajadzīgs vai ko vēlies, pats atnāks pie tevis. Zagšana vispirms iesakņojas prātā, kad cilvēks sāk apskaust citus. Ļaunprātīgas vēlmes sēklas ir jāizrauj no prāta.

Garīgais altruisms ir ceļš, pa kuru cilvēks dabiski piesaistīs pārpilnību, un svētības plūdīs gan no zināmiem, gan nezināmiem avotiem. Tas ir nekļūdīgs dievišķs likums. Kas attiecas uz zagļiem un savtīgiem cilvēkiem, viņi savu dzīvi pavada, dzenoties pēc materiālām vērtībām, vienmēr lūkojoties uz to, kas pieder citiem, pat ja viņu pašu kase ir pārpildīta ar zeltu.

Kamēr netiek atmests materiālais egoisms, pasaule nevar iepazīt laimi.

Pēc dažiem laulības gadiem tūkstošiem vīru un sievu sev jautā:

"Kur palika mūsu mīlestība?"

Atbilde šiem cilvēkiem ir šāda: Viņu pārņēma pārmērīgas izdabāšanas uguns, un viņu pārņēma savtīgums un necieņa.

Kad šīs tumšās īpašības ienāk sirdī, mīlestība pārvēršas pelnos.

Kad vīrietis un sieviete viens otru slikti izturas, viņi uz visiem laikiem iznīcina savu kopīgo laimi.

Vīrietim vajadzētu palīdzēt sievietei parādīt viņas labās īpašības un likt viņai justies tā, it kā viņa nebūtu kopā ar viņu tikai tāpēc, lai piepildītu viņa vēlmes, bet gan kā ceļabiedre, kuru viņš ciena un

novērtē, un kuru viņš uzskata par dzīves augstāko aspektu izpausmi.

**Sievietēm vajadzētu skatīties uz vīriešiem vienādi

Ja koka saknēm uzklāsi nepareiza veida mēslojumu, augļi būs niecīgi un panīkuši. Līdzīgi, ja cilvēks baro draudzības koku ar savtīgām jūtām, viņa necienīgie motīvi kropļo un sabojā šīs draudzības augļus.

Interese par kādu tikai tāpēc, ka viņš ir bagāts vai ietekmīgs un var kaut ko mūsu labā darīt, nevar tikt saukta par draudzību. Līdzīgi, pievilcība kādam viņa skaistās sejas dēļ arī nav draudzība. Kad šī seja zaudē savu jauneklīgo, valdzinošo šarmu, "draudzība" izzudīs un kļūs par pagātni.

Labie darbi, ko cēli cilvēki veic, lai palīdzētu citiem, nedrīkst tikt darīti slavas un atzinības dēļ vai ego apmierināšanai, bet gan visi darbi jāveic aiz mīlestības pret Dievu un lai meklētu Viņa prieku.

Tie, kam patīk citu cilvēku aprunāšana, apmelošana un tenkošana, nekad neiepazīs prieku, ko sniedz citu atbalstīšana ar uzmundrinošiem vārdiem un gudriem padomiem. Skarbs nosodījums attur pārkāpēju un izraisa viņa dusmas.

Lielākā daļa cilvēku savās sirdīs apzinās savas vājbības un sāpīgās iedzimtās brūces, un tās nevar izārstēt ar kodīgu uzmākšanos un kodīgu pārmetumu, bet gan ar nomierinošu, mierinošu mīlestības balzamu.

Kungs, ļauj man darīt to, ko Tu vēlies, un neļauj manām ambīcijām vai vēlmēm mani kontrolēt. Palīdzi man paveikt darbus, kas padarīs šo pasauli labāku

visos veidos, lai manas domas un darbi varētu sludināt Tavu godību un atgādināt citiem par Tevi.

Miegs ir svētība, jo, lai kādas būtu jūsu problēmas, jūs no tām atbrīvojaties, kad aizmiegat. Bet jums ir jāiemācās apzināti atbrīvoties no problēmām nomoda stundās. Ja nekad neesat garšojis cukuru, jūs nepazīsiet tā saldumu. Līdzīgi, ja vien pilnībā neizmantosiet prāta potenciālu, jūs nespēsiet novērtēt tā brīnumaino spēku.

Kamēr Viņa Godība Tiesnesis pasludināja savu galīgo lēmumu delikātā jautājumā, kas kādam citam nozīmēja dzīvību vai nāvi, viņš tajā pašā brīdī domāja par sadzīves problēmām, kas ar viņu bija notikušas tajā dienā, un bija satraukts, ka viņa likums mājās netika ievērots!

Ja šāds tiesnesis pieņem netaisnīgu lēmumu, kas koncentrēšanās trūkuma dēļ novestu pie nevainīga cilvēka nāves, tad viņš savukārt stāsies apsūdzēts un nosodīts Augstākā Tiesneša, visu grēku Tiesneša, priekšā: universālā likuma priekšā, kas nepazīst favoritismu un kurā nav vietas nepotismam.

Es joprojām atceros, kad man bija negaidīta pieredze; no pārdomu mākoņiem pēkšņi parādījās garīgās svētlaimes rītausma un pārņēma manu būtību.

Šī svētīgā pieredze pārsniedza visas cerības, jo es izjutu neaprakstāmu prieku, un svētlaimes gaisma apgaismoja visus apziņas tumšos nostūrus, izdzenot apjukuma un jautājumu ēnas.

Šī gaisma — kā rentgena stars — caururbās cauri raupjiem objektiem un parādīja man lietas, kas atradās ārpus parastā redzes horizonta, austrumos un

rietumos, ziemeļos un dienvidos, man priekšā un aiz muguras, virs manis un zem manis, manī un ap mani, un visur.

Destruktīvas šaubas pēc savas iedarbības ir līdzīgas paralīzei. Tās kavē konstruktīvu domāšanu un ierobežo gribasspēku.

Tas darbojas kā šķērslis augstāku spēku labvēlīgajiem darbiem un Visuma likumiem, neļaujot Dieva svētībām sasniegt dvēseli. Tas rada arī trauksmes un bezpalīdzības sajūtu.

Viņš pretojas panākumiem un noraida idejas nezināšanas, aizspriedumu, negodīgas neobjektivitātes vai nekontrolētu emociju un kaislību dēļ.

Garīgā atdzimšana nozīmē atbrīvošanos no neziņas būra un izklūšanu no ierobežotās apziņas ierobežojumiem.

Cilvēka dzīve dažreiz var būt ļoti skaista, bet pieķeršanās tai ir kā paradīzes putna ievietošana šaurā būrī. Ja atverat būra durvis, putns var vilcināties izlidot, jo ir pie tā pieradis.

Šis skaistais putns baidās un nevēlas pamest būri un atgriezties neierobežotajā brīvībā, no kuras tas nāca, tā vietā dodot priekšroku palikt nelielā un ierobežotā teritorijā, kas neatbilst tā dabai.

Tādējādi cilvēka dvēsele pierod pie ķermeņa un kļūst par tā gūstekni, neapzinoties, ka tā ir daļa no bezgalīgā Visuma un ka tās zemes eksistence ir īslaicīga, un tai jāatgriežas savās debesu mājās.

Un iedzimtās gudrības atbrīvošana no ķermeņa ierobežojumiem un ierobežojumiem ir tas, ko es saucu par garīgo atdzimšanu.

Prāta spēkam nav robežu. Koncentrējieties uz šo ideju un piepildiet savu prātu ar tieksmi sasniegt mērķus un apņēmību pozitīvi strādāt savu mērķu sasniegšanā. Turpiniet virzīt savas domas uz augstākiem sasniegumiem. Ja sasniegsiet garīgo bagātību, visas pārējās bagātības un labklājības formas būs jūsu rīcībā.

Kad cilvēks pats saviem spēkiem nevar piepildīt kādu vēlēšanos, viņš vēršas pie Dieva lūgšanā. Tādējādi katra izteiktā lūgšana atklāj slēptu ilgošanos. Bet, atrodot Dievu, visas vēlmes izzūd un visas vēlmes tiek piepildītas.

Cilvēkam ir jācenšas darīt visu iespējamo un jābūt objektīvam, neitrālam un brīvam no ierobežojošām pieķeršanās.

Viņam jāpievērš īpaša uzmanība arī dzīves piedāvātajām studijām (notikumiem un situācijām), jo tajās ir ietvertas mācības, kas viņam jāapgūst.

Šajā pasaulē ir jāievieš cēli globāli mērķi un jāpieņem ideāli, kas paceļ cilvēci augstā līmenī, pilnveido tās domas, ierobežo tās vēlmes un slīpē tās cēlos talantus.

Tos var aktivizēt ar garīgu piemēru un labām mācību programmām, nevis ar brutālu spēku un postošiem kariem. Politiskā vara ir bīstama bez garīgiem principiem, kas to kontrolē un vada.

Kad es runāju par garīgajiem principiem, es nedomāju konkrētas doktrīnas, sektas vai ticības piederību, bet gan universālus likumus: taisnības un tikumības likumus, kas attiecas uz ikvienu un nes labestību, labklājību un mieru.

Katrs cilvēks dzīvo zem savu vēlmju koka, kas piepilda visas viņa vēlmes. Šis koks ir gribasspēks. Cilvēka gribasspēks, kas ir dievišķās gribas atspoguļojums, savā būtībā piemīt spēja īstenot cilvēka cerības un vēlmes.

Bet tam, kurš neprot kontrolēt savas vēlmes, ilgošanās un domas, tūkstoš reižu jāpateicas savam Kungam, jo viņa nekontrolētās domas nepiepildās uzreiz, pretējā gadījumā mežonīgās vēlmes automātiski izraisītu plēsīgu, rijīgu tīgeru iemiesojumu, kas saplosa dvēseles mieru, saspiež laimes kaulu un pārvērš garīgā miera oāzi neauglīgā tuksnesī.

Jāuzmanās no pastāvīgas domāšanas par bailēm, neveiksmēm, slimībām un nezināšanu, lai šīs negatīvās domas neizceltos kā monstri no nezināmā tumsas un neradītu nopietnas problēmas, ar kurām ir grūti tikt galā vai kuras ir grūti kontrolēt. Negatīvās domas indivīdam nodara tikai ļaunumu; tāpēc, ja vēlamies labu sev un citiem, tās jāaizstāj ar pozitīvām domām.

Kad mēs saprotam, ka spējas, kas mums nepieciešamas domāt, runāt, just vai rīkoties, visas nāk no Dieva un ka Viņš vienmēr ir ar mums, iedvesmojot un vadot mūs, mēs nekavējoties atbrīvojamies no nemiera.

Līdz ar šo atziņu uzplaiksnī tīra prieka zibšņi, un dažreiz cilvēka būtne iegrimst dziļā apgaismībā, kas nekavējoties kļūdē bailes.

Katrs vārds, labs vai slikts, atstāj savas vibrācijas — savas pēdas — ķermenī, smadzenēs un domu dzīvības enerģijā tieksmju un vēlmju veidā. Tādējādi visu runu vibrācijas atstāj prātā pozitīvas vai

negatīvas tendences. Tas, kurš ir atbrīvojies no patiesības sagrozīšanas impulsiem, sevī nodibina milzīgu spēku, lai nesniegtu nepatiesu liecību un visi viņa vārdi būtu patiesi.

Ak, Kungs, dod man spēku kalpot patiesībai ar savu balsi, runājot saldus, noderīgus un atspirdzinošus vārdus.

Spēlējiet savas nemirstīgās melodijas uz manas dzīves flautas, lai mani svētītu jūsu svēto melodiju vibrācijas.

**Ak, kosmiskais mīļotais
Es redzu tavu seju mirdzam kvēlojošos
dārgakmeņos
Un es rožu ziedlapiņās ieraudzīju tavu sārtumu
Un es dzirdu tavu balsi putnu čivināšanā, un esmu
sajūsmā
Un es sapņoju, ka satikšu tevi katrā sirdī
Esmu pārņemts ar prieku
Transcends apraksts**

Brīvība no bailēm

Meistars Paramhansa Jogānanda

Viss Visumā sastāv no enerģijas jeb vibrācijas. Runas vibrācija ir intensīvāka izpausme vai izpausme nekā domu vibrācija. Visu cilvēku domas virmo ēterā. Tā kā domām piemīt augsts vibrācijas rangs, tās vēl nav atklātas. Par laimi, mēs nezinām visu cilvēku domas!

Nospiežot vai pagriežot radio pogas (un mūsdienās arī citos veidos), var dzirdēt dažādas melodijas un skaņas. Ja nebūtu ētera slāņos esošās

apzinātības, caur kuru radioviļņi nonāk jūsu uztvērējā, jūs dzirdētu visas pārraidītās skaņas vienlaikus.

Dievs radīja ēteri un iedvesmoja cilvēka prātu izstrādāt līdzekļus vibrāciju pārraidīšanai un uztveršanai caur šo vidi. Radioviļņi izplatās, izmantojot ēteri, un pārraidei un uztveršanai — elektrību. Šie vibrējošie radioviļņi ir idejas, kas tiek pārraidītas caur telpu uz jebkuru rezonējošu uztvērēju.

Kad esat tuvu mīļotajam cilvēkam, jūs sajūtat viņa domas, bet, iespējams, nevarēsiet sajust kāda tālumā esoša cilvēka domas, ja vien jums nav augsti attīstītas maņu uztveres. Tie, kas regulāri praktizē koncentrācijas un meditācijas tehnikas, piedzīvo dziļu mieru, un viņu domas šīs prakses rezultātā kļūst izsmalcinātākas, ļaujot viņiem sajust citu cilvēku domas un nodomus pat no attāluma!

Mēs visi esam cilvēki, kas raida un uztvērēji: citu cilvēku domas jūs uztverat caur savu sirdi, jūtu centru, un savas domas jūs pārraidāt caur savu garīgo aci, fokusa un gribas centru. Jūsu antena atrodas smadzenēs, augstākas, intuitīvas apziņas centrā. Iedomājieties, ka esat tālu no mājām un vēlaties zināt, kas tur notiek. Ja jūsu maņas ir ļoti mierīgas un prāts kluss, jūs spēsiet sajust savas ģimenes jūtas un domas mājās. Ja jums piemīt lieliska koncentrēšanās spēja, jūsu domas var iekļūt jebkur, un jūsu maņas uzlādējas ar dzīvības enerģiju.

Attālums ir relatīvs, jo enerģija saspiež telpu. Attālums samazinās, attīstoties komunikāciju tehnoloģijām. Iedomājieties, ka gulējāt un sapņojat par lidošanu uz citu valsti, tad braucat ar vilcienu uz pilsētu un tad kuģojat uz salu, pa ceļam apstājoties vairākās ostās. Tas viss sapnī notiek dažu minūšu laikā, jo domu pasaulē attālumu nav.

Visa pasaule un telpa pastāv kā ideja, un tajā slēpjas prāta spēks. Es varu aizvērt acis un domāt par lietām tūkstošiem jūdžu attālumā. Telpa un laiks ir tikai mentāli konstrukti. Kāda ir atšķirība starp karstu kafiju un aukstu saldējumu sapnī? Kad pamostaties, jūs saprotat, ka saldējums sapņu pasaulē bija tikai ideja, un karstā kafija arī bija ideja — abas bija vienkārši dažādas idejas. Prātam piemīt visvarenība un viszinošs spēks. Prāts, par kuru es runāju, ir Dieva prāts. Un tāpat kā Viņš ir visuresošs caur domu, tāpat esam arī mēs.

Mēģinot klausīties radio, dažreiz dzirdat statistiku troksni, kas pavada pārraidi. Līdzīgi, mēģinot sasniegt kaut ko jēgpilnu savā dzīvē, jūs piedzīvojat cita veida traucējumus, kas cenšas kavēt un apgrūtināt jūsu progresu. Šie traucējumi ir slikti ieradumi.

Bailes ir vēl viens traucējumu veids, kas ietekmē jūsu psihi. Tāpat kā labi vai slikti ieradumi, bailes var būt gan konstruktīvas, gan destruktīvas. Piemēram, kad sieva saka: "Mans vīrs būs dusmīgs, ja es šovakar izešu ārā, tāpēc es to nedarišu," viņu motivē konstruktīvas, draudzīgas bailes. Pastāv atšķirība starp draudzīgām bailēm un glēvulīgām bailēm. Es šeit runāju par draudzīgām bailēm, kas liek cilvēkam būt piesardzīgam, lai nevajadzīgi nenodarītu pāri citiem. Glēvulīgas bailes paralizē gribu. Ģimenes locekļiem vajadzētu just tikai draudzīgas bailes un nebaidīties pateikt viens otram patiesību. Rīkoties pienākuma apziņas vadīti vai upurēt personīgās vēlmes kalpošanā un mīlestībā citam ir daudz labāk nekā to darīt bailu vadīti. Pat ja cilvēks atturas no dievišķo likumu pārkāpšanas, tam vajadzētu būt mīlestības pret Dievu, nevis bailu no soda vadītam.

Bailes rodas sirdī. Ja jūtat paniku slimības vai negadījuma dēļ, jums vajadzētu vairākas reizes dziļi,

lēni un vienmērīgā tempā ieelpot, atslābinot ar katru izelpu. Tas palīdzēs jūsu asinsritei atgriezties normālā stāvoklī. Ja jūsu sirds ir patiesi mierīga, jūs vispār nejutīsiet bailes.

Sāpju sajūtas rezultātā sirdī pamostas nemiers. Tādējādi mēs redzam, ka bailes sakņojas pagātnes pieredzē. Varbūt cilvēks pagātnē ir nokritis un salauzis kāju, tāpēc baidās atkārtot to pašu pieredzi. Pastāvīga kavēšanās pie šādām sāpīgām pieredzēm paralizē gribu un nervus, kas potenciāli var novest pie vēl viena kritiena un kājas lūzuma! Turklāt, kad sirdi paralizē bailes, ķermeņa vitalitāte pazeminās līdz zemākajam līmenim, ļaujot slimību mikrobiem iekļūt organismā un kaitēt tam.

Diez vai ir kāds cilvēks, kurš nebaidītos no slimībām. Bailes cilvēkiem tika dotas kā piesardzības līdzeklis, lai izvairītos no sāpēm, nevis lai tās pastāvīgi pārspīlētu vai pie tām kavētos. Pastāvīga aizraušanās ar bailēm kavē mūsu centienus izvairīties no grūtībām un atrisināt problēmas, ar kurām mēs saskaramies. Piesardzīgas bailes balstās uz gudrību, piemēram, uzskatot, ka konkrēts ēdiens ir neveselīgs, neskatoties uz vēlmi to ēst. Bailes no slimības iemieso slimību. Cilvēki paši sev izraisa slimības, vienkārši par tām domājot. Ja jūs pastāvīgi baidāties saslimt ar saaukstēšanos, jūs būsit pret tām uzņēmīgāks neatkarīgi no tā, ko jūs darāt, lai no tām izvairītos. Neparalizējiet savu gribu un nervus ar bailēm. Kad trauksme pieķeras jums pret jūsu gribu, jūs palīdzat radīt tieši to pieredzi, no kuras jūs baidāties. Nav arī prātīgi pārmērīgi sazināties ar tiem, kas pastāvīgi runā par savām slimībām un vājībām. Koncentrēšanās uz šiem jautājumiem var palīdzēt iesēt bailu sēklas jūsu prātā. Tiem, kas baidās no tuberkulozes, vēža vai sirds slimībām, vajadzētu padzīt šīs bailes no savām

domām, lai viņi paši sev neizraisītu šos nevēlamos stāvokļus. Savukārt slimiem un veciem cilvēkiem ir nepieciešama patīkama un atbalstoša vide, ko ieskauj spēcīgi, pozitīvi noskaņoti cilvēki, kas iedrošina un... iedvesmojiet viņus ar pozitīvām domām un sajūtām; domai piemīt liels spēks; slimnīcas personāls reti saslimst, pateicoties viņu pašapziņai; patiesībā viņu spēcīgās domas viņus atjauno un nodrošina pastāvīgu vitalitātes avotu.

Šī iemesla dēļ, kļūstot vecākam, vislabāk nestāstīt citiem savu vecumu. Tiklīdz jūs to darāt, viņi redz jūsu vecuma atspoguļojumu jūsu izskatā un saista to ar veselības un vitalitātes samazināšanos. Novecošanas ideja rada trauksmi un atņem cilvēkam dzīvību un enerģiju. Tāpēc paturiet savu vecumu noslēpumā. Mums vajadzētu atgādināt sev, ka mēs esam nemirstīgas būtnes, ka esam svētīti ar labu veselību un ka pasaule ir pilna labestības.

Tāpēc piesardzībai jābūt svarīgākai par bailēm. Jāveic preventīvie pasākumi un jāpieliek visas pūles, lai novērstu slimību cēloņus un atbrīvotos no bailēm. Baktērijas ir tik daudz visur, ka, ja cilvēki no tām baidītos, viņi nespētu baudīt dzīvi. Pat ievērojot visus nepieciešamos veselības piesardzības pasākumus, ja cilvēks varētu apskatīt savu māju mikroskopā, viņš zaudētu apetīti un vēlmi ēst.

Lai no kā jūs baidītos, novērsiet no tā savas domas. Atstājiēt to Dieva ziņā un stipriniet savu pašāvību uz Viņu. Daudz ciešanu parasti izraisa nemiers. Kāpēc ciest, ja slimība vēl nav sākusies? Tā kā lielākās daļas cilvēku slimības rodas no bailēm, baiļu atlaišana viņus acumirkļi atbrīvos, un dziedināšana būs tūlītēja. Katru nakti pirms gulētiešanas aplieciniet sev: "Dievs ir ar mani, un tam, kam ir Dievs, nav no kā baidīties." Garā

ieskaujiet sevi ar Dieva Garu un Viņa kosmiskajām enerģijām, ticot, ka jebkurš mikrobs, kas jūs uzbrūk, tiks iznīcināts. Atkārtojot "Ak, Dievs, Visvarenais" vai "Ak, Kungs, Palīgs", ar pilnīgu pārlicību jūs pasargās, stiprinās un liks jums justies ērti un veselīgi. Ja esat saskaņā ar Dievu, Viņa patiesība ieplūdīs jūsos, un jūs zināsi, ka savā būtībā esat gars, ko neskar grūtības un kas ir neiznīcīgs.

Ikreiz, kad jūtat bailes, pielieciet plaukstu pie sirds, berzējiet to no kreisās uz labo pusi, vienlaikus sakot: "Ak, Kungs, atbrīvo mani no šīm bailes un atbrīvo manu prātu un domas no jebkādas uzmanības novēršanas." Tāpat kā ir veidi, kā atbrīvoties no radio traucējumiem, tā arī, ja jūs pastāvīgi berzēsiet sirdi no kreisās uz labo pusi un pastāvīgi koncentrēsieties uz domu par bailu izdzīšanu no sirds, bailes ar Dieva palīdzību pazudīs, un jūs sajūtīsiet dievišķu prieku, kas piepildīs visu jūsu būtību.

Bailes vienmēr ir ar cilvēku, un no tām atbrīvoties ir iespējams, domājot par Dievu un sajūtot Viņa klātbūtni.

Uzticies Dievam un esi autentisks visā, ko dari. Ir daudz atdarinātāju; nepievieno savu vārdu viņu garajam sarakstam. Apguvi savu darbu un dari to unikālā veidā, kā neviens vēl nav darījis. Lauks ir atvērts radošumam, ja vien vēlme ir patiesa un ir griba. Visa daba reaģē uz tevi, kad esi saskaņā ar Dievu.

Cilvēki bieži vien sevi liek pirmajā vietā, taču mums vajadzētu domāt par citiem un palīdzēt viņiem, cik vien labi spējam, vēlot viņiem to labāko, tāpat kā sev. Kad mēs to darām labprātīgi un no visas sirds, mēs jūtam, kā mūsu līdzjūtības loks paplašinās, un pieķeršanās saites starp mums un citiem padziļinās un stiprinās.

Vidē ar 1000 cilvēku skaitu, ja visi izturētos draudzīgi, katram cilvēkam būtu 999 draugi. Bet, ja visi šajā vidē izturētos kā ienaidnieki, katram cilvēkam būtu 999 ienaidnieki.

Iekarot cilvēku sirdis ar mīlestības spēku ir lielākā uzvara, ko ikviens var sasniegt dzīvē. Vienmēr centies domāt par citu labumu, un tu atradīsi visu pasauli pie savām kājām. Tas bija vislielākais diženo cilvēku sasniegums, kuri dzīvoja un nomira citu labā. Tie, kuriem ir milzīga materiālā vara un kuri dzīvo tikai sev, ātri tiek iegrimti aizmirstībā. Bet tie, kas dzīvo citu labā, paliek mūžīgi atmiņā. Praviešiem savas zemes ceļojuma laikā nebija zelta troņu, bet viņi sēž mīlestības tronī miljonu sirdīs. Tas ir labākais tronis, ko jebkurš cilvēks var ieņemt.

Cilvēks ierodas šajā pasaulē raudādams, kamēr visi pārējie priecājas par viņa ierašanos. Viņam ir jāstrādā un jākalpo viņam atvēlētā mūža laikā, lai, kad pienāk laiks aiziet no šīs pasaules, viņš aizietu smaidot, kamēr pasaule viņu sēro.

Dievs radīja šo pasauli, lai cilvēce varētu izmantot savu intelektu, lai iegūtu garīgas zināšanas un saprastu, ka dievišķā Doma ir varens spēks, un šis spēks jāvirza pareizajā veidā, lai sniegtu labumu sev un citiem.

Ja Dievs nebūtu mums dāvējis mīlestību, iedēstot Savu mīlestību mūsu sirdīs, mēs nekad nebūtu iepazinuši cilvēcisko mīlestību. Tā kā Dievs ir tik dāsns un mīlošs pret mums, Viņam vajadzētu būt mūsu mērķim un mūsu meklējumu mērķim. Viņš nevēlas sevi mums uzspiest, bet nekādu laimi nevar sasniegt, nedomājot par Viņu un nesavienojoties ar Viņu.

Noslēpumainais ķermeņa un prāta darbības veids, ar kuru Dievs mūs ir atšķīris no visām pārējām radībām

Katram citam brīnumam un brīnumam dzīvē vajadzētu būt pietiekamam stimulam, lai mēs apņemtos to meklēt un atrast.

Kas to mēģina patiesi un godīgi, tas panāks savu darbu un sasniegs savu mērķi.

Kad es uzsāku šo ceļu, mana dzīve sākotnēji bija haotiska un neorganizēta, bet, pateicoties atkārtotiem mēģinājumiem un neatlaidīgai piepūlei, mākoņi sāka izklīst, un viss pārsteidzošā veidā kļuva skaidrs. Viss, kas ar mani notika, bija neapgāžams pierādījums Dieva eksistencei un iespējai sazināties ar Viņu un iepazīt Viņu šajā dzīvē. Ak, tas miers, sirdsmiers un iekšējais rāmums, ko meklētājs piedzīvo, atrodot Dievu! Tad pasaule kļūst gaiša un smaidoša, viss būs pareizi, un nekas nespēs iedvest sirdī bailes.

Lūk, kā mums jātiek galā ar izaicinājumiem un jācīnās dzīves cīņā ar drosmi un vīrišķību, kas pienākas dzīvības un gaismas bērniem.

Dārgumu atklāšana

Skolotājs: Paramhansa Jogānanda

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

Vai Visumā ir spēks, kas spēj atklāt bagātības un bagātības raktuves un atklāt dārgumus, kas netika ņemti vērā un par kuriem mēs nekad iepriekš neesam sapņojuši?

Vai Visumā ir kāds spēks, pie kura mēs varam vērsties un uz kuru paļauties, tiecoties pēc veselības, laimes un garīgās apgaismības?

Apgaismoti skolotāji apstiprina šī spēka esamību un ir pierādījuši patiesības likumu un principu efektivitāti, kas darbosies cilvēces labā, ja tā tos pārbaudīs ar atvērtu prātu.

Panākumi pasaulē nav pilnībā atkarīgi no apmācības un pašpietiekamības, bet arī no apņēmības maksimāli izmantot pieejamās iespējas.

Dzīves iespējas nerodas nejauši; tās tiek radītas un ģenerētas. Cilvēki ir radījuši visas iespējas, kas viņiem ir bijušas un ir pieejamas (vai nu šajā dzīvē, vai tālā pagātnē, ieskaitot iepriekšējās dzīves vai iemiesojumus). Tā kā viņi ir radījuši šīs iespējas, viņiem tās ir jāizmanto un jāgūst no tām labums pēc iespējas pilnīgāk un labākajā iespējamajā veidā.

Ja mēs izmantosim visus pieejamos ārējos līdzekļus un resursus papildus savām dabiskajām spējām, lai pārvarētu visus šķēršļus, kas varētu stāties mūsu ceļā, mēs attīstīsim spēkus, ko Dievs mums ir devis: tos neierobežotos spēkus, kas rodas no mūsu būtības pašiem dzīlēm. Mums piemīt divi lieli spēki: intelekta spēks un gribas spēks, un mums šīs divas svētās dāvanas jāizmanto pilnībā.

Cilvēka panākumi vai neveiksmes ir atkarīgi no viņa ierastās domāšanas rakstura un modeļa. Kas cilvēka dzīvē ir spēcīgāks: domas par panākumiem vai domas par neveiksmi? Ja domāšana lielākoties ir negatīva, tad neregulāras pozitīvas domas nebūs pietiekamas, lai piesaistītu panākumus. Bet, ja cilvēks domā godīgi, viņš atradīs to, ko meklē, un sasniegs savu mērķi, pat ja jūtas ieskauts tumsā.

Katrs cilvēks ir atbildīgs par sevi. Pēdējā dienā neviens cits nesniegs atbildi vai neapmaksās rēķinu viņa vārdā.

Mūsu darbs pasaulē, kur mūs ir novedusi mūsu pagātnes rīcība, ir kaut kas tāds, ko neviens cits nevarētu

paveikt, un mūsu darbs tiek uzskatīts par veiksmīgu tikai tad, ja tas kaut kādā veidā kalpo mūsu līdzcilvēkiem.

Nevienai problēmai nevajadzētu kavēties vai pastāvīgi atgriezties pie tās. Ļaujiet lietām kādu brīdi apstāties, un tās var atrisināties pašas no sevis. Tomēr nevajadzētu palikt snaudošam tik ilgi, ka zūd spēja spriest. Atpūtas periodi jāizmanto dziļākai pārdomām un mierīgu apvāršņu sasniegšanai dvēselē.

Kad esat harmonijā ar sevi, jūs spēsiet skaidri domāt par visu, ko darāt. Pat ja jūsu domas kļūs izklīdušas, jūs varēsiet tās apkopot un no jauna koncentrēt. Spēju sasniegt šo svēto harmoniju var iegūt ar pūlēm un praksi.

Papildus pozitīvai domāšanai panākumu sasniegšanai ir nepieciešama gribasspēks, smags darbs un neatlaidība. Visas ārējās izpausmes un parādības ir gribasspēka rezultāts, taču šis spēks bieži vien netiek izmantots apzināti un racionāli.

Pastāv automātiska griba, tāpat kā pastāv apzināta griba, un visu darbību virzītājspēks ir nelokāma apņēmība jeb gribasspēks, bez kura cilvēks nevar staigāt, runāt, strādāt, domāt vai just. Tāpēc gribasspēks ir visu darbību motivējošais spēks, un šīs aktivitātes neizmantošana nozīmē pilnīgu bezdarbību un letarģiju gan fiziski, gan garīgi. Cilvēki izmanto gribasspēku pat roku kustināšanai, un nav iespējams dzīvot, neizmantojot šo spēku.

Automātiska gribasspēks ir neapzināta gribasspēka izmantošana. Apzināta gribasspēks ir vitāla enerģija, ko pavada apņēmība un pūles; tas ir spēka ģenerators, kas jāvirza gudri un pārdomāti. Kad cilvēks trenējas izmantot gudru, domājošu gribasspēku, nevis neapzinātu, automātisku gribasspēku, viņam ir arī jānodrošina, ka viņa gribasspēks tiek izmantots labvēlīgā un konstruktīvā veidā,

nevis kaitīgiem mērķiem vai triviālu un bezjēdzīgu lietu iegūšanai.

Lai attīstītu spēcīgu un efektīvu gribasspēku, ir jāapņemas un jācenšas paveikt lietas, kuras iepriekš uzskatījām par neiespējamām. Sāciet ar vieglākiem uzdevumiem un, pieaugot pārlicēbai, spēkam un gribasspēkam, pakāpeniski mēģiniet veikt sarežģītākus un sarežģītākus uzdevumus.

Pirmkārt, ir jānodrošina, ka tiek izvirzīts labs un cēls mērķis, un jācenšas to sasniegt ar visu enerģiju un spējām, pilnībā atsakoties padoties vai atzīt neveiksmi, lai kādi šķēršļi arī nebūtu ceļā.

Ir jāizmanto visa griba, lai nekavējoties paveiktu uzdevumu, un nedrīkst tērēt enerģiju vai atstāt lietas nepabeigtas, pirms ķeras pie jauna piedzīvojuma.

Miers lai ir ar tevi

Kā lasīt citu cilvēku morāli

Citu cilvēku morāles pētīšana liek cilvēkam vairāk apzināties lietas, kas var palīdzēt viņam uzlabot savu raksturu. Tomēr morāles negatīva pētīšana ir pretrunā ar patiesību un sirdsapziņu, un tai ir destruktīvas sekas.

Ikviens izvairās no "slepenās morāles policijas", kuras vienīgais mērķis ir atmāskot un nomelnot citus. Daudzi no tiem, kam patīk kritizēt citus, paši nespēj paciest kritiku, pat ja viņiem, pēc savas "tīrās" sirdsapziņas, varētu piemist tieši tās pašas nepilnības un trūkumi, par kuriem viņi žēlojas.

Rakstura pētīšana ir īpaši svarīga viena fundamentāla iemesla dēļ: mums pastāvīgi jānovēro

citos esošās labās īpašības un jāattīsta šīs vērtības sevī. Es pētu raksturu, kad man ir jātiek galā ar noteiktiem cilvēkiem. Taču mana izvēle izriet no pavisam cita skatupunkta. Dažreiz es pieļauju kādam, ko pazīstu, būt kopā ar mani, cerot, ka viņš/viņa gūs labumu. Ja viņš/viņa reaģēs uz manu garīgo vadību savā labā, viņš/viņa mainīsies uz labo pusi; ja nē, es būšu darījis/-usi visu iespējamo.

Esmu kā ārsts, kurš pakļauj sevi slimībai, lai palīdzētu pacientam. Visi ārsti uzņemas šo risku, jo vēlas kalpot un palīdzēt. Tas pats attiecas uz garīgo ārstu. Viņš uzņemas pārbaudīt citus un norādīt uz viņu vājībām un sāpēm, lai palīdzētu viņiem uzlabot savas dvēseles.

Jēzus teica: "Netiesājiet, lai arī jūs netiktu tiesāti" (un Korānā mēs lasām: "Patiesi, zināma aizdomība ir grēks"). Tas ir skaidrs kritikas nosodījums, kas motivēta ar ļauniem nodomiem un vēlmi nodarīt ļaunumu citiem. Šāda uzvedība ir skarba un bojā draudzības un pieķeršanās atmosfēru starp cilvēkiem. Kritika ir pilnīgi bezjēdzīga, ja vien tā netiek izteikta ar patiesu mīlestību un tad, kad otrs cilvēks to vēlas. Tā jāizsaka tikai ar nolūku palīdzēt šai personai. Tiem, kas ir iemācījušies paškontroli, ir tiesības palīdzēt citiem. No šī viedokļa ētikas studijas ir gan efektīvas, gan vērtīgas.

Viena no rakstura izpētes nozarēm balstās uz fizionomiku. Tiek uzskatīts, ka visas cilvēka ievērojamās iezīmes skaidri atspoguļojas viņa ķermenī. Šo apgalvojumu nevar vispārināt, jo ne visas fizioloģiskās īpašības vai izpausmes precīzi paredz psiholoģisko dzīvi.

Aristotelis pētīja fizionomiju kā ceļvedi rakstura izpratnei. Indijas meistari iet vēl tālāk un dziļāk. Viņi saka, ka cilvēka dzīves pamatidejas atklājas acīs. Un,

lai gan acis atklāj dvēseles dziļākos noslēpumus - ne tikai šīs dzīves, bet arī iepriekšējo iemiesojumu -, tikai apgaismota meistara prāts var lasīt un analizēt šīs atziņas.

Reizēm, ejot pa ceļu, pēkšņi pamanāt kaut ko garāmgājēja acīs un sakāt sev: "Es nejūtos ērti ar šo cilvēku" vai "Man patīk šis cilvēks", atkarībā no situācijas.

Acis stāsta visu stāstu. Bailes, dusmas, skaudība, alkatība, dāsnums, mīlestība, drosme, garīgums un visas labās un sliktās īpašības atspoguļojas acīs. Slepnie aģenti var kontrolēt savus sejas muskuļus, lai viņu izteiksmes neatklātu viņu nodomus. Bet viņi nevar noslēpt vai novērst aizdomas no acīm (tāpēc daži valkā tumšas brilles!). Jogas acis tomēr ir nekustīgas, jo viņš kontemplē mierīgo, kluso dievišķo garu.

Ir pētītas visas sejas un ķermeņa iezīmes. Ir analizētas pat izteiktākās galvas nepilnības. Taču fiziskais izskats ne vienmēr atklāj visu stāstu, un dažādas kultūras no saviem novērojumiem un pētījumiem izdara atšķirīgus secinājumus. Daži apgalvo, ka cilvēki ar lieko svaru meklē baudu un nevēlas strādāt, savukārt tievi cilvēki ir garīgāki.

Cēzars baidījās no Kasija, kuru viņš uztvēra kā draudu savai varai. Daži rakstnieki izvirzīja teoriju, ka tievi cilvēki pārāk daudz domā, tāpēc viņiem trūkst miesas. Tomēr vēsture liecina, ka gan tievi, gan aptaukojušies cilvēki ir bijuši labi valdnieki.

Ja jums pastāvīgi ir liekais svars, jums tas ir bijis daudzas reizes iepriekš (iepriekšējās iemiesojumos). Vai arī, ja jūs pastāvīgi esat tievs, jūs tāds esat bijis vairākās iepriekšējās iemiesojumos. Jūs esat mantojis noslieci (būt liekajam svaram vai tievam) no pagātnes. Un neatkarīgi no tā, ko jūs ēdat, šī

domāšanas veids paliek dominējošs un spējīgāks izpausties.

Fiziognomija kā zinātne, kuras mērķis ir interpretēt cilvēka dabu, ir patiesa zinātne, ja ņemam vērā, ka visas domas, kas ir bijušas cilvēka prātā daudzo iemiesojumu laikā, izpaužas viņa ķermenī. Tomēr tas prasa apgaismota garīgā skolotāja asu intuīciju, lai pilnībā un precīzi saskatītu šīs personas fiziognomijas īpašības.

Piemēram, Sokrats bija ārkārtīgi neglīts. Reiz viņš satika lielu astrologu, kurš viņam teica: "Sokrat, tu esi vissliktākais un ļaunākais cilvēks, ko esmu redzējis." Sokrata mācekļi bija ļoti dusmīgi uz astrologu, bet viņu skolotājs atbildēja: "Tev taisnība, es biju tas viss agrāk, bet, lai gan tagad esmu pārvarējis šīs nejaukās īpašības ar gudrību, lietas, ko es izdarīju, joprojām ir iespiedušās šajā ķermenī, kas padara to briesmīgu."

(Tas mums atgādina vienu no visu laiku ievērojamākajiem arābu rakstniekiem Abu Bahra al-Džahiza parādīšanos, par kuru tika teikts:)

Ja cūka tiktu pārveidota otro reizi, tā joprojām būtu mazāk neglīta nekā Al-Džahiza cūka.

Cilvēks, kurš pats darbojas kā elles aizvietotājs; viņš ir puteklītis katrā stūrī (ievērojiet)

Nav divu pilnīgi vienādu seju. Katra seja ir atšķirīga to īpašību un rakstura pazīmju dēļ, kas ir izpaukušās šajā dzīvē un iepriekšējās dzīvēs. Tas nav tikai jautājums par cilvēku vērtēšanu kā labus vai sliktus, pamatojoties uz viņu pašreizējo izskatu, vai tie ir patīkami vai nepatīkami. Svētais Asīzes Francisks nebija fiziski pievilcīgs, savukārt viņa māceklis, brālis Maķedonijs, bija izskatīgs vīrietis. Bet Maķedonijam nepiemita tāds liels garīgs skaistums kā Svētajam Franciskam.

Vēl viena ar fizionomiju saistīta pētījumu nozare ir patognomija: cilvēka emociju interpretācija jeb veids, kā viņš savas emocijas izsaka ar žestu, sejas izteiksmju un ķermeņa kustību palīdzību, kā arī pētot viņa reakcijas uz noteiktiem notikumiem.

Sajūtas un paradumi norāda uz cilvēka subjektīvajām īpašībām, taču lielākajai daļai cilvēku ir attīstījusies spēja slēpt savas patiesās jūtas, jo viņi nevēlas atklāties citiem.

Divi vīri dzirdēja ziņas, ka viņu sievas kopā ir noslīkušas. Viens izrādīja dziļas bēdas, bet otrs klusēja. Tomēr tas, kurš ārēji pauda bēdas, patiesībā mīlēja savu sievu mazāk nekā vīrs, kurš savās sejas izteiksmēs neizrādīja nekādas ciešanas. Tādējādi patogeneze — patiesu emociju un reakciju izpratne — ir ļoti dziļa pētījumu joma.

Cilvēkus var analizēt precīzāk un uzticamāk, pamatojoties uz viņu emocijām un fizisko izskatu. Es apvienoju abas metodes, lai iegūtu visprecīzāko un uzticamāko analīzi. Visi, kas ierodas pie manis apmācībās, tiek ievietoti konkrētās situācijās, lai redzētu, kā reaģē viņu prāti un emocijas. Ja viņi reaģē negatīvi, es cenšos viņus labot. Bet es to daru tikai tad, ja cilvēks lūdz manu padomu un dod man pilnvaras un atļauju viņu vadīt.

Daži cilvēki emocionāli iesaistās mazākā iemesla dēļ. Rietumu mūziķi parasti ir ļoti emocionāli, un liela daļa Rietumu mūzikas ir emocionāla, jo tā griežas ap stāstiem par cilvēku mīlestību. Indijā mūzikas centrā ir Dieva jēdziens, un tas ir noslēpums tās spējai nomierināt emociju vētras un radīt dziļu garīgu mieru. Tas nenozīmē, ka visi Rietumu mūziķi ir emocionāli vai visi Indijas mūziķi ir garīgi, lai gan viņi, visticamāk, tādi ir. Sanskrita vārds mūzikas nozīmē "Dieva slavētājs".

Runājot par emocionāliem cilvēkiem, reti var paļauties uz viņiem vai uzticēties viņu neatlaidībai. Šodien viņi ir ar jums, bet rīt viņi jūs pametīs vai vēršas pret jums. Esmu redzējis cilvēkus, kas ierodas ermitāžā un dažu dienu laikā mēģina jūs pārliecināt par savu priekšzīmīgo uzticību, bet pēc neilga laika viņi ir prom, un jūs viņus vairs nekad neredzat.

Nekas mani nesāpina vairāk kā draudzības pārtraukšana un tās svētuma pārkāpšana. Kad es kādam dāvinu savu draudzību, es to nekad neatņemu.

Ir viegli atšķirt mehāniskā tipa cilvēkus no domājošajiem. Pirmie vēlas rīkoties, bet otrie vēlas domāt un pārdomāt. Abi ir nepieciešami. Mehāniskie tipi vēlas rīkoties nekavējoties, tāpēc viņiem ir nepieciešams kāds, kas viņus vadītu, virzot savu enerģiju garīgi bagātinošām aktivitātēm. Lai palīdzētu abiem tipiem sasniegt harmonisku līdzsvaru, mehāniskajam tipam iesaku vairāk medīt un domāt, bet domājošajam tipam iesaku vairāk pārdomāt un rīkoties.

Ar tiem, kas ir atkarīgi no tādiem sliktiem ieradumiem kā pārēšanās, smēķēšana un alkohola lietošana, jāizturas uzmanīgi, jo, ja viņiem tiek traucēta vēlmju piepildīšana, tas rada tikai dusmas. Ja rijējam atņemsiet ēdienu, viņš kļūs aizvainots. Ir vēltīgi mēģināt palīdzēt šiem vergiem, ja vien viņi neizrāda patiesu vēlmi uzlaboties.

Tie, kuriem ir garīgs līdzsvars, atpazīs Dievu, Visuma Kungu, kas sēž uz garīgā līdzsvara troņa, un caur šo līdzsvaru cilvēce bauda pilnīgu mieru.

Saskaņā ar indiešu filozofiju, katram cilvēkam piemīt viena no trim pamatīpašībām:

Satva: Tā ir raksturīga garīgiem cilvēkiem, kuri gudri ēd atbilstošu pārtiku, attīsta labus ieradumus un mīl Dievu.

Radžas: Šī ir raksturīga pastīgi aktīviem cilvēkiem, kuri turpina strādāt līdz nāvei.

Tamas: Tā ir raksturīga tiem, kas savu dzīvi piepilda ar strīdiem, dusmām, skaudību, juteklisku baudu ļaušanos, letargiju un apjukuma un haosa radīšanu cilvēku vidū.

Jebkurš ieradums, kas kavē garīgo progresu, ir jāpārvar, un meklētājam ir jābūt savu domu un rīcību noteicējam. Tikai retais patiesi zina, kur slēpjas viņa labums.

Izmantojot šo metodi, jūs varat novērtēt jebkuru cilvēku. Deviņdesmit deviņi procenti cilvēku neiztur šo pārbaudi: palūdziet jebkuram kaut ko darīt — viņu pašu labā —, un viņi darīs tieši pretējo. Kāpēc? Tāpēc, ka viņiem trūkst spēka pretoties savām vēlmēm. Viņu pasaulīgie ieradumi ir dziļi iesakņojušies un spēcīgi. Ļoti bieži cilvēki nedara to, ko jūs iesakāt — pat ja zina, ka tas ir viņu pašu labā —, lai pierādītu, ka jūs nevarat viņus ietekmēt. Tiem, kas vēlas sevi pilnveidot, vajadzētu biedroties ar tiem, kas ir savaldīgi un mierīgi. Centieties sazināties ar tiem, kam ir augsts garīgais stāvoklis, un jūs gūsiet lielu labumu. Vājiem vajadzētu biedroties ar stiprajiem, pat ar visspēcīgākajiem! Cīkstonis kļūst stiprāks tikai tad, ja cīnās ar kādu, kas ir stiprāks par sevi.

Daži saka, ka sievietes ir tikpat viltīga kā kaķis, bet arī vīrietis var būt tikpat viltīgs kā lapsa. Kaķis apēd mājas kanārijuputniņu un tad mierīgi sēž kā meditējošs jogs vai cienījams vecais, izliekoties par nevainīgu šajā nežēlīgajā darbībā.

Dažiem cilvēkiem patīk izjaukt citu mieru un laimi. Viņu mērķis ir uzmākties un kaitināt, un viņi uzvedas kā plēsīgi vilki, klīstot pa sabiedrību, meklējot strīdus un kautiņus, neatrodot mieru, kamēr nav izjaukuši mieru un radījuši saspringtu atmosfēru.

Daži cilvēku tipi tika salīdzināti ar žagatām, kas visu laiku plāpāja. Tika teikts, ka vispirms tika radīts cilvēks, un tad dievs Tuashtari paņēma mēness maigumu, zoss krūtiņas dūnu maigumu, ziedu svaigumu un žagatu plāpāšanu un sajauca tos kopā, lai radītu sievieti. Vīrieša prieks bija neapprakstāms. Bet pēc kāda laika viņš devās pie Tuashtari un teica: "Cik skaista radība! Es viņu patiesi novērtēju, bet viņa runā nemitīgi un ir padarījusi manu dzīvi nelaimīgu. Lūdzu, mans kungs, paņemiet viņu atpakaļ." Divus mēnešus vēlāk vīrietis atgriezās pie Tuashtari un teica: "Esmu dziļi noskumis. Lūdzu, atdodiet man sievieti." Tad pēc kāda laika viņš atkal ieradās un teica: "Lūdzu, paņemiet viņu no manis." Bet šoreiz Tuashtari atbildēja: "Es to nedarišu! Jums viņa jāpatur!"

Nabaga vīrs! Viņš nevarēja dzīvot kopā ar viņu, bet viņš nevarēja dzīvot arī bez viņas!

Arī sievietes var sūdzēties par vīriešiem. Ja vīrieši un sievietes nesaprot viens otra dabu, viņi neapzināti un mulķīgi mocīs viens otru. Dieva acīs viņi ir vienlīdzīgi. Neviens vīrietis nav dzimis bez sievietes, un sieviete bez vīrieša. Abu pienākums ir radīt līdzsvaru starp savām ārējām un iekšējām īpašībām. Vīriešus vairāk vada saprāts, nevis emocijas, savukārt sievietes vairāk vada emocijas, nevis saprāts. Abiem jācenšas sasniegt psiholoģisku līdzsvaru starp saprātu un emocijām, lai kļūtu par vispusīgām un pilnvērtīgām personībām.

Daži cilvēki — lai Dievs man piedod par to, ka es to saku — uzvedas kā ēzeļi. Neskatoties uz lielajām un ilgstošajām ciešanām no jutekliskās paverdzināšanas sekām, viņi spītīgi un neatlaidīgi turpina barot savus sliktos ieradumus. Liekas, ka viņiem ir ļoti slikta atmiņa. Viņi ātri aizmirst savas iekāres

apmierināšanas sāpīgās sekas un neko nemācās no savas pieredzes. Šajā ziņā viņi ir kā lopi vai pat vēl ļaunāk!

Dabā visu veidu dzīvnieki pārstāv visas emocijas un iezīmes, bet cilvēce tās visas sevī ietver. Cilvēks var rīkoties kā čūska, vilks, lapsa vai lauva. Mūsos slēpjas elles avots vai debesu avots. Mums jāiemācās arvien vairāk izpaust eņģeļu īpašības un cēlas iezīmes savās domās, vārdos un darbos.

Lai gan raksturu ir iespējams pētīt, analizējot acis, emocijas un fiziskās iezīmes, kā jau esam paskaidrojuši, vislielākā, viscildenākā un precīzākā metode ir rakstura pētīšana ar iekšējās redzes vai intuitīvo sajūtu palīdzību. Ja jūsu jūtas un prāts saglabās mieru, jūs spēsiet sajust katra cilvēka, kuru satiekat vai ar kuru mijiedarbojaties, dabu, un jūsu sajūtas būs intuitīvas un patiesas, un neviens nevarēs jūs apmānīt vai maldināt.

Mans uzdevums ir uzņemt visu veidu cilvēkus apmācībai un palīdzībai. Nav godīgi ierobežot kāda cilvēka potenciālu vienā jomā un analizēt viņu tikai no vienas perspektīvas. Bet neatkarīgi no tā, vai šī persona mainās vai paliek tāda pati, ieskatīšanās jums pateiks vairāk nekā tikai viņa acu, emociju vai sejas izteiksmju novērošana, neatkarīgi no viņu rakstura. Ieskatš ir vislielākais analītiskais spēks. Tāpat kā spogulis atspoguļo to, kas tiek novietots tā priekšā, tā arī tad, kad jūsu prāts iegūst spoguļa īpašību, jūs redzēsiet citu cilvēku patiesās īpašības, kas atspoguļojas jūsu dvēseles spogulī.

Ja jūs strādājat, lai palīdzētu citiem, pārdomājat un saglabājat mieru, ikviena cilvēka, kas pie jums vēršas vai ar jums sazinās, patiesais raksturs kļūs skaidrs un nevainojams. Miers lai ir ar jums.

Pērles no universālās gudrības jūras

Lai atbrīvotos no nervozitātes, ir jāattīsta iekšējais

.miers

Cilvēks ar dabisku savaldību saglabā līdzsvaru un mieru

jebkuros apstākļos. Viņš arī neļauj emocijām sevi kontrolēt

.un likt pieņemt nepareizus lēmumus

Viņu nemaldina oportunistu saldā, daiļrunīgā runa, lai

.gūtu nepelnītu labumu

Pateicoties savam dabiskajam mierīgumam, viņš reti

tiek maldināts vai apmānīts. Patiešām, viņa sirds atklāj to

cilvēku patieso dabu, ar kuriem viņš ir darīšanās, un ar

.ievērojamu precizitāti atmasko viņu nodomus

Viņš nesaindē savus ķermeņa audus ar dusmām un

.bailēm, kas negatīvi ietekmē viņa asinsriti

Ir pierādīts fakts, ka dusmīgas mātes ražots mātes piens

var kaitīgi ietekmēt bērnu. Ir daudz pierādījumu, ka

intensīvām emocijām piemīt spēja sabojāt un iznīcināt

.ķermeni

Līdzsvars ir skaists, un tam vajadzētu būt mūsu jūtu,

.domu un rīcības pamatā un asij, ap kuru griežas mūsu dzīve

* * *

Tā kā prāts ir smadzenes, maņas un visu dzīvo šūnu

uztvere, tas var uzturēt cilvēka ķermeni aktīvu un modru vai

.letargisku un nomāktu

Prāts ir karalis, un visi šūnu subjekti uzvedas tieši

.atbilstoši valdošā saimnieka noskaņojumam

Tāpat kā mēs rūpējamies par mūsu ikdienas pārtikas

uzturvērtību, mums jāpievērš uzmanība arī psiholoģiskajām

.uzturvielām, ko mēs katru dienu sniedzam savam prātam

* * *

Pandēmijas, katastrofas un vardarbīgas pārmaiņas

dabā, kas nes sev līdzīgu postu, iznīcību un masveida

"kaitējumu, nav "dievišķa nolemtība

Šīs katastrofas izraisa cilvēku domas un rīcība. Visur, kur

pasaules vibrāciju līdzsvaru starp labo un ļauno izjauc kaitīgu

viļņu un vibrāciju uzkrāšanās cilvēku ļaunu nodomu un nepareizu rīcību dēļ, valda haoss un notiek plaši izplatīta .iznīcība

Pasaule turpinās ciest no kariem, katastrofām un traģēdijām, līdz cilvēce labos savu kļūdaino domāšanu un rīcību. Kari nenotiek pēc dievišķa lēmuma, bet gan plaši izplatīta materiāla egoisma dēļ. Ja cilvēki atbrīvotos no individuālā, rūpnieciskā, politiskā, garīgā un nacionālā .egoisma, kari beigtu pastāvēt

Kad materiālais gars pārņem cilvēka apziņu un dominē domāšanā, tas izstaro caurspīdīgu negatīvu starojumu. Šo negatīvo vibrāciju kumulatīvais spēks nopietni bojā dabas elektrisko līdzsvaru, izraisot zemestrīces, plūdus un citas .katastrofas

Dievs par to nav atbildīgs. Lai dabas kontrole kļūtu .iespējama, vispirms ir jākontrolē cilvēku idejas

* * *

Garīgas dabas domas un vārdi ir dārgakmeņi, kas izstaro bezgalīgu gudrību un dievišķu mīlestību. Katra dvēseles izsmalcinātā izpausme ir kā filozofa akmens, kas pārveido parastās apziņas lēto metālu par .Dieva tuvības un Viņa klātbūtnes sajūtas zeltu. Ir pienācis laiks cilvēkam pamodināt savu apziņu no .aizmirstības miega uz gara atmodu.

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, pacelt mūsu apziņu no neziņas un šauru, ierobežotu domu dzīlēm līdz miera, gaismas, .mīlestības un universālas cilvēciskas līdzjūtības apvāršņiem

* * *

:Lai gūtu panākumus
Vispirms definējiet savu mērķi un lūdziet Dievam
iedvesmot jūs iet pareizo ceļu, kas ved uz šī mērķa
.sasniegšanu, un pārdomājiet to.
Tad rīkojieties saskaņā ar saņemtajiem iekšējiem
.norādījumiem, un jūs sasniegsiet savu mērķi.

Kad prāts ir mierīgs, viss kļūs skaidrāks un
vienmērīgāks, un panākumi tiks sasniegti ātrāk, jo kosmiskā
.spēka darbību var pierādīt, pielietojot pareizo likumu

* * *

Saskarsmē ar cilvēkiem jāievēro pieklājība un takts. Tā
.nav liekulība, bet gan cieņa pret citu cilvēku jūtām
Cilvēks nav akmens, bet gan domājoša un apzinīga
būtne, un pret cilvēkiem nevajadzētu izturēties tā, it kā viņi
.būtu nedzīvi akmeņi

Cilvēks, kurš vienmēr ir aizņemts ar citu cilvēku lietām,
.kļūst par problēmu avotu

Ja tam, ko grasāties teikt, būs pozitīvs rezultāts un ja
otra persona to uztver, tad sakiet to tieši. Tomēr dažreiz
persona, kuru grasāties teikt, nevēlas to dzirdēt un rīkosies
.tieši pretēji tam, ko vēlaties

Kad cilvēks spēj saprasties ar citiem, viņš kļūst kā
smaržīga roze

Kad ejat garām rožu dārzam, dažreiz sajūtat rožu,
jasmīnu vai gardēniju aromātu un sakāt: "Oho! Cik jauki šie
"!aromāti

Un tāpat ir ar labām dvēselēm, tiklīdz jūs ienākat viņu
valstībā, viņu dzīves smarža jūs apņem. Tā ir smarža, kas
.paceļ dvēseli un paaugstina tās apziņas līmeni

Ja paiet garām vietai, kur ir nepatīkama smaka, jūs
.nevēlēsieties tajā uzturēties

Kad satiekat īgnu, ķildīgu, agresīvu un strīdīgu cilvēku,
.jūs nevēlaties ar viņu palikt kopā nepatīkamās smakas dēļ

* * *

Lielākā daļa cilvēku nemaz nemēģina saprast dzīvi
Viņi dzīvo mehānisku dzīvi bez jebkāda mērķa un
neapzināti pamet šo pasauli, kad viņu zemes dzīve pienāk
.beigām

Mums nevajadzētu dzīvot šādi, kā mašīnām, kas
darbojas automātiski, bet gan atrast dzīves mērķi un
.sasniegt to

Gan jauniem, gan veciem ir jācīnās, lai izdzīvotu. Daudzi
attaisnojas, ka nemeklē mūžīgās patiesības, sakot: "Mums
nav iespējams saskaņot savu rīcību ar šiem ideāliem." Tomēr
.viņiem nav grūtību būt un domāt par savām ikdienas gaitām
Veicot analīzi, mēs atklājam, ka katra cilvēka daba ir
trīsdalīga: fiziskā, garīgā un garīgā. Cilvēki savu dzīvi
pavada, nodrošinot dzīves materiālās vajadzības un neko
vairāk, bet cilvēka labklājība slēpjas arī viņa intelektuālo un
.garīgo vajadzību apmierināšanā
Tāpēc mums ir jāvienkāršo sava dzīve un jādzīvo laimīgi,
mierīgi un nosvērti, jāanalizē un jāsamazina savas
vajadzības un jāzina pareizais un likumīgais veids, kā šīs
vajadzības apmierināt, neradot vēl vairāk nevajadzīgu
.vēlmi, jo daudzas vēlmes rada daudzas nepatīšanas

* * *

Ierobežojumu važas un brīvības atslēgas slēpjas prāta
katakombās
* * *

Ak, Kungs, es ieiešu Tavas klātbūtnes paradīzē ar sirdi,
.kas piepildīta ar mīlestību un pārpilna ar ilgām
Lūk, manas dedzīgās ilgas atver manas dvēseles durvis
un piepilda mani ar lielu ekstāzi, redzot tavu starojošo
.dievišķo gaismu
* * *

Parasti man nepatīk dot pavēles, jo, tiklīdz tu kādam
.palūdz kaut ko nedarīt, šī persona uzstāj, ka to darīs
Tāpēc es iesaku cilvēkam tikai sev pavēlēt vai aizliegt.
Aizliegtais auglis sākumā garšo saldi, bet beigās tā garša ir
rūgta. Tāpēc jābūt piesardzīgam un neļaujiet nevienam
.nozagt jūsu brīvību un laimi
* * *

Dievs mūs atceras, pat ja mēs Viņu neatceramies. Ja
Viņš kaut uz mirkli aizmirstu radīšanu, viss tiktu izdzēsts no
.eksistences

Kas gan cits, ja ne Dievs, var noturēt šo Zemi gaisā? Un
?kas gan cits var likt kokiem augt un puķēm plaukt
Jā, tieši Dievs liek mūsu sirdīm pukstēt. Viņš ir tas, kas
sagremo mūsu pārtiku un katru dienu atjauno mūsu
ķermeņa šūnas. Tomēr cik maz ir to, kas Viņu atceras un
!pateicas Viņam tā, kā Viņš to ir pelnījis

* * *

Aiz augšējās atmosfēras
Aiz saules stariem un šūnu pulsa
Aiz sirdspukstiem un čukstētām domām
Aiz domām, ar kurām es lūdzu
Aiz manas ilgošanās viļņiem
Un aiz materiāla aizturēšanas
Tu eksistē, ak, Absolūtais Bezgalīgais
Mana dvēsele ilgojas pēc tevis
Tu neesi tikai zvaigžņu tālākajos nostūros
Drīzāk tas ir manu jūtu pulsēšanā
Viņa mirdz manās domās
Tas asina manu gribu ar apņēmību un vitalitāti
Es jūtu tavu svētīgo pieskārienu
Un mani iepriecina tava klātbūtne dziļi manā dvēselē

* * *

Kalnu ainas, kas gleznotas uz zilā aizkara
Cilvēka ķermeņa prātu mulsinošais mehānisms
Un skaisti veidotie ziedi
Un labu dvēseļu cēlsirdība
Un cēlu ideju cildenums
Un mīlestības dziļums
Tie visi mums atgādina par vareno Radītāju
Un neparasti skaisti

* * *

Mīlestība ir zelta celtne
Mūžības ķēniņa uzbūvēts
Visai kosmiskajai ģimenei
Mīlestība ir slēpta uguns

Izkausēts pēc dievišķas pavēles
Rupjība no Visuma
Un tas pārvēršas neredzamā vielā
No mūžīgās mīlestības
Mīlestība ir kā upe, kas plūst bez apstājas un
pārtraukumiem

Pazemīgu un godīgu dvēseļu zemēs
Bet tas apvij sevi ap dvēseļu pārakmeņotajām klintīm
Ar augstprātību, savtīgumu un lepnumu
Jo viņš to nevar pārvarēt
Un šķērsojot to

* * *

Tiem, kas pazīst Dievu, nav vēlmju
Lai iekarotu sevi citu cilvēku sirdīs
Vai arī tie šķiet lieliski
Jo viņu vienīgā vēlme ir pamodināt garīgo apziņu
To dvēselēs, kas vēlas
Un viņu iedvesma ir mīlēt Dievu un pievērsties Viņam

* * *

Reiz sensenos laikos kāds kluss vīrs ēda medu, un kāds
.viņam jautāja par medus garšu
Lai gan mēmais vīrietis nespēja runāt, viņš veica
.kustības, kas lika jautātājam saprast, ka medus garšo saldi
Līdzīgi, kad prāts nonāk augstākas apziņas stāvoklī un
pieskaras bezgalīgajai klātbūtnes kopumam, tas zina, ka ir
saskarē ar Dievu un ka šī pieredze ir salda, taču nav
iespējams vārdos izteikt šīs saiknes stāvokli, kas ir
.neaprakstāms

Lai gan sāpes cilvēkam ir reālas, viņš tomēr nevar nodot
.sāpju sajūtu citiem tā, lai viņi tās justu tieši tāpat kā viņš
Tas attiecas uz augstāku garīgo uztveri. Tā ir kaut kas
.tāds, ko neviens nevar izteikt vārdos
Dieva iepazīšanu var iegūt tikai caur tiešu personīgu
pieredzi

* * *

,No rītausmas sirds es tev zieduju gaismas ziedus
Un tu iededzini modrības lampa rīta svētnīcā
Tas, kuru piepilda garīgs miers
Un esmu redzējis tavu svētīto seju
Tas lūr no aiz ēnām
Tā mīlotā seja, kas agrāk uz mani skatījās un joprojām
skatījās

Ar laipnību un līdzjūtību visos laikmetos
Es vairs nevainošu likteni
Tumsa, kas tevi ir attālinājusi no manis, ir manis paša
radīta
Tagad tava tīrā prieka spoguļi
Es redzu sevi un zinu, ka mana būtība ir bezgalīgs prieks
Es ieleju savu mīlestību tavas mūžības svētnīcā
Un es Tev paceļu savas dvēseles himnas, ilgojoties pēc
,Tevis

Un es tev uzticu savas sirds dziļākās jūtas
No lielas mīlestības un pastāvīgām ilgām
* * *

Svētīgi tie, kurus citi kritizē par labu darbu veikšanu, jo
mūžīgas svētlaimes paradīze gaida tos, kas dzīvo un mirst ar
.cēlumu un cieņu
Bēdas tiem, kas, savtīguma, oportūnisma, skaudības un
naidīguma vadīti, cenšas kaitēt tiem, kas dara labu
Izsmiekls, sarkasms, tenkas, atriebība, aizspriedumi un
meli ir saindēti ļaunuma šķēpi, kas atsitās pret savu
.īpašnieku un nodara viņam vislielāko ļaunumu
* * *

Maņas, kas savu eksistenci smeļas no Dieva izstarotās
apziņas un enerģijas, parāda mums pasauli un attēlo dvēseli
.kā atsevišķu vienību no tās avota un no pārējās radības
Fiziskais ķermenis ir ieslodzījis dvēseli, kas ir universālā
gara atspulgs. Aizmāršības pārņemta, dvēsele vairs
neatceras savu dievišķo būtību, bet gan uzskata savu fizisko
ķermeni par savu patieso "es". Tāpēc tā pieņem visus tā

trūkumus un piedēvē sev savus ierobežojumus un trūkumus.

. "Šādā stāvoklī esošu dvēseli sauc par "ego" vai "sevi
Bet, kad šis "ego" jeb šis mazais, ierobežotais "es"
saprot, ka tā saikne ar ķermeni ir īslaicīga un ka tam piemīt
.nemirstīga, nemirstīga būtība, tad to var saukt par dvēseli
Jo vairāk nostiprinās viņas apziņa par savu būtisko dabu
un jo vairāk viņas apziņa ceļas un paplašinās, jo vairāk viņa
jūt, ka ir cieši saistīta ar kosmisko apziņu un ka visa cilvēce ir
.viņas globālā ģimene

* * *

Baudot Viņa dāvanas, mēs nedrīkstam aizmirst Dāvanu

Devēju

Pateicīga sirds paver apziņā ceļu garīgai izaugsmei un
dzīves labo lietu plūsmai, jo, tiklīdz kanāls ir atvērts, garīgais
.spēks plūst caur to

Mums vajadzētu justies pateicīgiem par visām dzīves
svētībām un apzināties, ka viss domu, runas un rīcības spēks
nāk no Dieva un ka Viņš tagad ir ar mums, mūs vadot un
.iedvesmojot

Kad šī apzināšanās ir stingri nostiprinājusies mācekļa
.apziņā, viņā uzmirdz apgaismības zibsnis
Dažreiz dievišķais spēks nāk kā nikns jūras vilnis, kas ar
lielu jaudu traucas uz priekšu, aizslaukot šķēršļus un
.atbrīvojot prātu un dvēseli no gružiem

Pasaule kopumā nav tendēta uz Dievu, bet te un tur ir
.dvēseles, kas slāpst pēc Viņa un ilgojas pēc Viņa
Lai gan var šķist, ka Dievs neatbild uz mūsu lūgšanām,
dedzīgs meklētājs nebeidz mēģināt, bet turpina savus
aicinājumus no savas sirdsapziņas dziļumiem, līdz saņem
.atbildi

Pirms Dieva atrašanas cilvēki rūpējas par materiālo
vēlmju piepildīšanu, bet pēc Viņa atrašanas šīs vēlmes zaudē
savu garšu un mirdzumu nevis vienaldzības dēļ, bet gan
tāpēc, ka meklētājs jūt dvēseles prieku, kas piepilda viņa
.sirdi un apmierina visas viņa ilgas

Cilvēki visu savu dzīvi pavada, cenšoties iegūt
materiālas lietas, neapzinoties, ka, ja viņi veltītu ceturto daļu
no saviem centieniem, vispirms pievēršoties Dievam, ne tikai
.daļa, bet visas viņu sirds vēlmes tiktu piepildītas
Lai mūsu sirdis ir piepildītas ar pateicību un mūsu dzīves
ir pārpildītas ar pateicību

* * *

Nav iespējams piesaistīt draugus, neatbrīvojoties no
.egoisma un nevēlamu īpašību traipiem no savas personības
Pareiza uzvedība ir patiesas draudzības stūrakmens
Kad cilvēkam ir tīri motīvi un viņš ir brīvs no savtīguma,
izpaudīsies viņa būtība un palielināsies viņa patieso draugu
.skaits

* * *

Miers ir ideāls stāvoklis, kurā mums jātiek galā ar dzīves
.pieredzi
Traucējumi ir miera pretstats, un to plaši izplatītais
.raksturs padara tos par plaši izplatītu globālu postu

* * *

Kosmiskā gaisma, kas ir visu spēku avots, slēpjas aiz
tumsas un parādās klusuma dzīlēs, kur domas nomierinās un
.gaismas tiek izpētītas

Pastāv augsti garīgās koncentrācijas stāvokļi, un, jo
augstāk meklētājs paceļas šajos stāvokļos, jo vairāk viņš
piedzīvo brīnišķīgus garīgā prieka stāvokļus, kurus nevar
:aprakstīt vārdos, un tad ar prieku saprot

Ko es meklēju visur"

Viņš ir ar mani tagad, viņš mājo dziļi manī

Viņš ir manā sirdī un dvēselē

Klusuma pilnajā klusumā es sajūtu viņa klātbūtni

Un aiz tumsas sienām es viņu redzu

* * *

Bēdas, ko rada naids un kari, pierāda, ka paties
.garīgums, līdzjūtība un laipnība ir augstāki un pārāki spēki

Naidis ir destruktīvs, savukārt mīlestība ir vislielākais
.konstruktīvais spēks pasaulē
Tāpēc, mani dārgie draugi, cilvēkam ir jāmācās no naida
bezjēdzības un karu traģēdijām un jāmīl Dievs, jo mīlestība
pret Viņu dāvā panākumus, veiksmi un pilnīgu gandarījumu,
.ko nekas cits nevar dot
Tikai mīlestība nesīs pasaulei patiesus sasniegumus. Ja
visas valstis mīlētu viena otru un labprāt palīdzētu viena
otrai nevis ar spēku un nepareizām metodēm, bet gan ar
mīlestību un laipnību, tad labestība, panākumi un labklājība
.valdītu katrā zemes nostūrī

* * *

Cilvēks dzīvo ierobežojumu varā
Kā viņš zina, ka nākamajā brīdī viņam nekas nekaitēs
?vai ka kāds nesalauzīs viņa sirdi
Vienīgā patiesā drošība ir tā, ko sasnieguši lielie. Šādas
drošības iegūšana un tās piešķiršana citiem ir vienīgā
.patiesā brīvība un augstākā gudrība

* * *

Dievs ir saldākā lieta, kas pastāv
Lai ko arī jūsu sirds ilgotos, jūs atradīsiet Dievā. Es
neesmu izniekojis nevienu savas dzīves mirkli, esmu
atteicies no visa, kas mani novērš no Dieva, un esmu atradis
.laimi, ko nevarēju atrast nekur citur
Es dzīvoju dievišķas apziņas stāvoklī un vēlos, lai tie, kas
vēlas, piedzīvotu tādu pašu stāvokli, kādā dzīvoju es
Es arī vēlos atmaksāt visiem tiem, kas man ir devuši
savu mīlestību, daloties ar viņiem Dieva mīlestībā un Viņa
.klātbūtnes žēlastībā

* * *

Esmu kosmiskās jūras putas
Izstarojot no prieka dziļumiem
Esmu dejojoša prieka straume
Virs pārņemošas laimes viļņiem
Cenšos visu iespējamo

Lai es varētu kļūt par vislielāko prieka jūru
Lai manas laimes viļņi izplešas līdz bezgalībai
Un izplatīties visos virzienos
!Lai beidzot atpūstos kosmiskās svētlaimes sirdī

* * *

Cilvēki redz tikai dzīves vidu; dzīves sākums un beigas
.no viņiem ir slēptas

Nav prātīgi domāt, ka nāve ir beigas
Vai ir iedomājams, ka mēs, kas esam apveltīti ar
intelektu, inteligenci un dzīvesprieka pilni, pārstāsim
!?eksistēt, tiklīdz aizmigsim nāves brīdī

Cilvēks kopumā ir radošu ideju un garīgas apziņas
kopums, un nāvei nav spēka iznīcināt šo nemateriālo masu
.un šo maigo apziņu

* * *

Ja tu mīli Dievu ar tīru un beznosacījumu mīlestību, Viņš
ieliks domas citu cilvēku prātos, un šie prāti kļūs par līdzekli
tavu vēlmju piepildīšanai, pat tādu, kuras tu nevienam neesi
.atklājis

Tāpēc garīgais magnētisms, ar kuru jūs varat piesaistīt
.sev jebko, ir tāds pievilkšanās veids, kādu vēlaties attīstīt
Kad vēlēšities labas, cēlas un tīras lietas, jūs
piesaistīsiet dievišķo magnētismu, kas nesīs jums labas
lietas un svētības no turienes, kur jūs zināt, un no turienes,
.kur jūs nezināt

* * *

Ja zagļiem, narkomāniem un alkoholiķiem jautātu, vai
viņiem patīk viņu dzīvesveids, viņu atbilde, visticamāk, būtu:
"."Protams, nē

Viņi domāja, ka, uzsākot savas nepareizās darbības, viņi
būs laimīgi, taču viņi nekad neapzinājās, ka viņu rīcības
.sekas būs kaitīgas un postošas

Tāpēc mana sirds sāp, un es leju asaras par tiem, kas
pieļauj kļūdas, jo, pie Dieva, viņi patiesi esmu es, un, ja
.nebūtu Dieva žēlastības pret mani, es būtu tāds pats kā viņi

Ļaunums pats par sevi ir sava veida opiāts. Tāpēc mums
ir nepieciešamas īpašas patversmes, kur ļaundari mācās
.dzīvot taisnīgi un pareizi domāt
Cietums nav īstā vieta rehabilitācijai. Šādiem cilvēkiem
ir jābūt ietekmīgu, pozitīvu cilvēku sabiedrībā, kas var viņiem
.palīdzēt

* * *

No jūsu stacijas prieka
Es katru dienu klausos tavas saldās, melodiskās
melodijas
Kas man šķiet pazīstams un dārgs sirdij
Agrāk es centos klausīties tavu svētīto staciju
.Bet tava programma šķita tāla no realitātes
Ārpus manu mazo domu robežām
Bet pēc vairākiem meditācijas atslēgas pieskārieniem
Man izdevās ar tevi sadzīvot
Tu atnāci pie manis uz ētera spārniem
Tu spēlēji laipnības melodijas
Un sirdsmiers

* * *

Idejas ir upes, kas plūst no dvēseles avotiem
Būt saskaņā ar Dievu ir viens no lielākajiem un
svarīgākajiem pienākumiem
Dievs ieklausās sirds valodā, kas izplūst no dvēseles
dziļākajām dzīlēm
Cilvēki domā, ka Dievs neatbild uz viņu lūgšanām, jo
neapzinās, ka Dievs dažreiz atbild citādi nekā viņi gaida un
.ko viņi no Viņa lūdz
Viņš ne vienmēr reaģē saskaņā ar viņu vēlmēm, kamēr
.tās nav saskaņā ar Viņa vispārējo gribu

* * *

Es malkošu nektāru no ziedu sirdīm
Un es izstiepšos uz mīksta zīda paklāja
Vai skrien pēc zeltainiem tauriņiem
Es gribētu klīst starp pakalniem un kalnu līkumiem

Maigas, atsvaidzinošas nakts vēsmas pavadībā
Starp margrietiņām un anemonēm
Vainagots ar rasas lāsēm
Es uz brīdi apstāšos, lai sveicinātu inteligento smaržu
Smarža, kas izplūst no kokiem ar šūpojošiem zariem
Un ar putnu spārniem mana dvēsele lidos
Visur ārpus iztēles robežām
Un kopā ar dziedošajām lakstīgalām es dziedāšu savas
klusās dziesmas

Un es paplašināšos līdz ar bezgalīgajām debesīm
No saules gaismas pavedieniem es radīšu savus priekus
Un ar mēness stariem es noskalošu savas bēdas
Un nakts tumsā es izdzēsīšu savas tumšās pieredzes
Un līdz ar rītausmu es radīšu jaunu pasauli
Bezgalīga prieka

* * *

Mēs esam unikāli kanāli, jo varam paplašināt vai
.sašaurināt savu darbības jomu
Mums ir dota brīva griba un izvēles vara. Daži cilvēki
aizsprosto savas dzīves kanālu ar uzkrātajiem neziņas
.dubļiem un neļauj zināšanu plūsmai to attīrīt
Patiesības jūra cenšas plūst cauri šīm šaurajām atverēm
.ar lielāku spēku, bet bez rezultātiem
Un ir arī citi, kas turpina rakt, paplašināt un padziļināt
savas dzīves kanālus ar pašdisciplīnu un garīgo kultūru,
tādējādi ļaujot dievišķajai gudrībai plūst caur viņiem un
.pārpludināt viņu dvēseles ar gaismu un svētību

* * *

Gulēt uz muguras uz naglu gultas ir varoņdarbs, ko diez
vai kāds vēlētos veikt, tomēr mums vajadzētu interesēt
garīgais spēks, kas padara tik pārdrošu un aizraujošu rīcību
.iespējamu

Mēs visi zinām fiziskās sāpes un diskomfortu, ko rada
negadījumi, slimības un neveselīgi ieradumi. Un kurš gan var

noliegt, ka spēja gulēt uz fizisko sāpju nagiem, nejūtoties to
?ietekmēts, ir viena no dzīves svētībām
Ikviens, kurš sasniedz apziņas stāvokli, kas ļauj viņam
.apzināties, ka viņš nav ķermenis, nejutīs sāpes
Tas, kurš spēj kontrolēt savu prātu, atbrīvojas no sāpēm
.un iegūst pilnīgu varu pār ķermeni
Protams, tas nenotiks vienas nakts laikā, bet neatlaidīgi
centieni dara brīnumus

* * *

Mums jāpieņem dzīvība un nāve bez panikas un
jāizmanto šīs dzīves mācības, lai mēs varētu iepazīt nākamo
.dzīvi

Aiz šīs zemes atrodas bezgalīgi apvāršņi, kur mēs atkal
satiksim savus mīļos, kurus domājām, ka esam zaudējuši uz
visiem laikiem

Protams, mums nevajadzētu lūgt nāvi vai meklēt to, bet,
kad tā pienāks, mums jāapzinās, ka tas ir pēdējais
.pārbaudījums, kas mūs kvalificē galvenajai balvai

* * *

Kad meklētājs apzinās Dieva meklēšanas nozīmi, viņš
nevilcinās, bet gan pastiprina savu apņemību un
.koncentrējas uz savu svētīgo mērķi

Kad viņā rodas vēlme, viņš to baro ar pārdomām un
.garīgām ilgām, līdz sajūt Dieva klātbūtni savā sirdī
Tas ir drošākais un uzticamākais veids, kā vadīt dzīvības
.kuģi dzīvības jūrā

* * *

Tevī atrodas krāšņs un brīnumains izsmalcinātu domu
dārzs, kas smaržo pēc mīlestības, laipnības, sapratnes un
miera. Tā ziedi ir neizmērojami skaistāki par zemes ziediem
.un materiāliem smaržīgiem augiem

Kad tu dāvā savu tīro mīlestību, tu esi iestādījis
smaržīgu rozi, un šīs mīlestības smarža un šīs sapratnes
smarža saglabājas ilgāk nekā jebkurš zemes zieds, un tā ir
!patiesība

* * *

Radoša domāšana, rūpīga lasīšana un patiesu vārdu
atkārtošana ir noderīgi līdzekļi, lai atbrīvotos no negatīvisma
.un izveidotu pozitīvu domāšanas veidu
Afirmāciju un lūgumu atkārtošana ar dziļu koncentrāciju
palīdzēs veidot pareizu domāšanas modeli, lai pozitīvā
domāšana kļūtu tikpat dabiska, kā kādreiz bija negatīvā
.domāšana

* * *

Mums jāglabā garīgā prieka dārgums un jāieaudzina šis
prieks citu sirdīs, neļaujot nekam atņemt mums iekšējo
.prieku

Pat ja dienas kļūst drūmas un zemapziņa liek domāt, ka
esam visu zaudējuši, mums tomēr ir jāapslāpē burzma ar
.neieņemamu prieka klusumu

Kroniet sevi, prieka draugi, uz savu cēlo ambīciju un
mērķu, savu cēlo darbu un cēlo domu troņa, un jūs sajūtīsiet
.Dievu kā prieku katras domas un katras sajūtas struktūrā
Mums arī jāstāda dievišķās mīlestības koks zemapziņas
augsnē. Kad mēs sajūtīsim šo mīlestību, bailes izzudīs un
.raizes izklīdīs ar Dieva palīdzību

* * *

Apgalvot, ka kāds ir vājas gribas cilvēks jau no
dzimšanas un nevar kļūt stiprs, ir nepareizi, jo pastāv
iespēja, ka šis cilvēks var kļūt dižs un sasniegt brīnišķīgas
.lietas visos dzīves aspektos

* * *

Uz visiem laikiem
?Vai tā diena kādreiz uzausīs, ak Mūžība
Kur es jums bez pārtraukuma jautāšu
Un es tev sūtu bezgalīgus jautājumus
!?Un es no tevis saņemšu atbildi
Kā audzēt vājas, tievas nezāles
Viņu galvas ir paceltas, nenoliecoties
Un neļaujoties satricināt niknajām vētrām

Kas ar saknēm izrauj augstos kokus
Un masīvās struktūras tiek iznīcinātas
!Un varenās jūras ir sakustinātas
?Kā pirmā dzirksts mirkšķināja viņas acis
Un parādījās pirmais koks
Un pirmā zivs
Un pirmais putns
?Un pirmdzimtais
?Kad bija viņu pirmā vizīte
Šī pirmā stāva māja
!?Brīnumu nams
Cik ļoti es ilgojos turēt tavu roku
Tas, kurš veidoja jūru un zemi
!Ak, Mūžība

* * *

Pasaule lielākoties ir tumša, bet, kad mēs redzam tos,
kuru sejas mirdz svētlaimes starojumā
Viņu smaids kļiedē mūsu skumjas un izklīdina mūsu
raizes kā lampa, kas spīd tumsā
Tumsa izgaist Viņa gaismas priekšā
Lai dvēseles smaids atmirdz mūsu sejās. Lai dievišķās
mīlestības vēsma nes mūsu smaidus un izklīdē tos
drūmajās sirdīs, lai šo smaids gaismas kļiedētu tumsu citu
.sirdīs

* * *

Spēja ņemt vērā citu cilvēku jūtas ir viena no
brīnišķīgākajām īpašībām, un tā cilvēkam piešķir vislielāko
.pievilcību

Piemēram, ja kāds ir izslāpis, cilvēks, kurš domā par
citiem, sajūtīs viņu vajadzību un piedāvās viņiem padzerties
.ūdeni

Būt iejūtīgam pret jūtām nozīmē apzināties citu cilvēku
.jūtas un domāt par viņiem
Tie, kas ciena citus un novērtē viņu jūtas, instinktīvi
.zina, kas viņiem ir nepieciešams

* * *

Viens no mācekļiem šaubījās par viņa spēju turpināt
garīgo ceļu. Lai viņu iedrošinātu, skolotājs Paramhansa
:viņam teica
Dievs nav tālu, bet tuvu, un es Viņu redzu visur"

"klātesošu

Students iebilda, sakot: "Bet jūs taču esat skolotājs, kurš
"!pazīst Dievu, kungs
:Skolotājs atbildēja

Visas dvēseles ir vienlīdzīgas, un vienīgā atšķirība starp"
mani un tevi ir tā, ka es pieliku pūles, lai pierādītu Dievam,
".ka mīlu Viņu, tāpēc Viņš man atklāja Sevi

* * *

Kad cilvēks aizraujas ar ļoti baudāmas filmas skatīšanos,
viņš aizmirst par visu pārējo un visu savu uzmanību pievērš
.filmai

Un tāpat ir ar to, kurš ir sajūsmā par Dieva mīlestību,
kurš aizmirst visu, izņemot dievišķo mīloto

Vidusmēra cilvēkam nav pietiekamu ilgošanos un
tieksmi sajūst dievišķo klātbūtni, jo prāts ir pieradis
.koncentrēties uz materiālām lietām, nevis dievišķo

Ja filmas, sekss un pasaulīgi prieki var piesaistīt cilvēka
uzmanību, tad kā ir ar Dievu, kurš ir prieka avots un
!vispatīkamākā lieta pasaulē

Bet problēma ir tā, ka vairums cilvēku nevēlas iepazīt
Dievu, un, ja jūs Viņu iepazītu, jūs atklātu, ka stundas paiet,
.kamēr jūs esat iegrimuši augstākā garīgā ekstāzē

Lai ko es darītu, es nejūtu prieku, ja vien Dievs nav ar
mani

* * *

Ja cilvēki vēlas izvairīties no materiālās nabadzības,
viņiem vajadzētu nicināt garīgo nabadzību, jo tā ir visu
.cilvēku ciešanu pamatcēlonis

Cilvēks, kurš ir gan garīgs, gan praktisks, ir laimīgs
.cilvēks, un tikai laimīgs cilvēks ir veiksmīgs cilvēks

Pat ja pilsētas iedzīvotāji baudītu visas materiālās
labklājības ērtības, tas neapturēs slepkavības un noziegumus
.šajā pilsētā

Lai jebkura sabiedrība varētu baudīt harmonisku,
veselīgu, laimīgu un pārticīgu dzīvi, ir jāpiemēro universāli
savstarpējas kalpošanas principi, spontāna sadarbība starp
cilvēkiem, mīlestība pret garīgo dzīvi un dvēseles vēlmju
.kontrole

* * *

Nedomājiet, ka Dievs neatbild uz jūsu lūgšanām. Katrs
vārds, ko jūs Viņam čukstat, ir iegravēts Viņa universālajā
sirdī. Un, ja jūs ievērosiet daudzus veidus, kā Dievs atbild,
.jūs atklāsiet, ka Viņš patiesi vienmēr jums atbild
Jo lielākas ir tavas ilgas un jo spēcīgāka ir tava
.ilgošanās, jo ātrāka un brīnīšķīgāka būs atbilde

* * *

Ir cilvēki, kuri neredz dzīvē augstāku mērķi kā
apmierināt ķermeņa vajadzības un vēlmes, neko vairāk. Šis
.ir dzīves stāvoklis, ko ierobežo maņas

Un cilvēki, kas kalpo, izmantojot intelektuālās un
amatnieciskās aktivitātes, lauksaimniecību, tirdzniecību,
pirkšanu un pārdošanu, un visu, kas saistīts ar praktisko
.dzīvi kopumā

Viņi pastāvīgi ir aizņemti ar lietu paveikšanu, un viņu
vienīgā rūpe dzīvē ir naudas pelnīšana, ko viņi bieži vien
.izšķiež jutekliskām baudām

.Starp tiem ir attīstītāki indivīdi ar radošu temperamentu

Ir cilvēki ar vadības un izpildvaras talantiem, kuri strādā,

lai izprastu dzīves noslēpumus pēc tam, kad ir iemācījušies
.pelnīt naudu un gūt panākumus profesionālajā dzīvē

Viņi paļaujas uz paškontroli, lai pārvarētu jutekļu
diktātu, uztver dzīvi nopietnāk un tic cīņai pret kaitīgām
tieksmēm, pašsuverenitātei un dzīves kompasa virzībai
.pareizajā virzienā

Ir cilvēki ar kontemplatīvo dabu, kuri pēc dabas ir garīgi
.un spēj nodot citiem iedvesmojošas, augstākas idejas

* * *

Vienīgi Dievs spēj labot ļaunumus, kas nomoka pasauli
un cilvēci, bet cilvēcei ir jāpieliek pūles, lai atpazītu dievišķo
.klātbūtni un parādītu Dieva bezgalīgo labestību sevī
:lai pārliecinātos

Katru rītu es piedāvāju savu ķermeni, prātu un visas
man piemītošās spējas Tev, Bezgalīgais Radītāj, lai tu tās
izmantotu jebkādā veidā, kā vien vēlies, lai tu varētu izpaust
.sevi caur mani

* * *

Lai cilvēks spētu pieņemt sevi, viņam ir jākontrolē savas
domas

Tev jāpraktizē dziļa domāšana un jākoncentrējas, lai,
koncentrējot prātu uz konkrētu ideju, tava uzmanība neklīstu
.un nepārlēktu no vienas idejas uz otru

Lielākā daļa cilvēku dzīvo uz dzīves virspuses, bet, lai
.iegūtu zināšanu dārgakmeņus, ir dziļi jāiedziļinās domu jūrā
Dziļi domājoši cilvēki ir laimīgi, jo viņi spēj garīgi
.distancēties no trauksmes cēloņiem savā vidē
Vidusmēra cilvēkam nav iespējas izbēgt, jo viņš vienmēr
dzīvo uz virsmas kā zivs, kuru makšķerniekam ir viegli
.noķert

* * *

Tieši radošuma gara ārkārtējā īpašība liek tā īpašniekam
stāvēt pasaules priekšā spožā mirdzumā, līdzīgi kā
dižgariem, kas pasaulei atnesa jaunas, noderīgas lietas, ko
.neviens iepriekš nebija darījis

Šiem spožajiem ģēnijiem piemita nelokāms radošais
gars, ko atbalstīja griba, kas neapstāsies, kamēr netiks
.sasniegts vēlamais mērķis

Vai Dievs bija labvēlīgs šiem dižajiem cilvēkiem, lai
viņiem piemistu šī īpašā diženuma pakāpe? Un vai dievišķā
?griba viņus izvēlējās, lai saņemtu šo lielo slavu pār citiem

Noteikti nē. Viņi vienkārši izmantoja savus radošos
talantus, lai parādītu diženumu un slavu, kas ir katra cilvēka
mantojums, jo viņš ir radīts pēc Dieva tēla, visas radošuma
.un inovāciju avota

* * *

Cilvēki dzenas pēc laimes kā dzīvsudrabs, bet ir veids,
kā to atrast, un tas ir pateikties Dievam par Viņa svētībām
.un justies pateicīgiem par svētībām, ko saņemam dzīvē
Mūsu pateicība Dievam par svētībām mūsu dzīvēs ir
pamatprasība, lai iepazītu Viņu, kurš ir mūžīgā miera,
.komfortablas dzīves un atjaunota prieka avots
Kad mēs dāvājam Dievam savu mīlestību, mēs kļūstam
atvērti Viņa svētītajām dāvanām – mieram, apmierinātībai
.un apmierinājumam

Vislaimīgākie cilvēki šajā pasaulē ir tie, kas ir
iemācījušies domāt pozitīvi, darīt konstruktīvu darbu un dot
dāsnī un laipni, ko vien spēj. Viņi ir tie, kas gūst panākumus
.dzīvē

Jo vairāk cilvēkam piemīt pozitīva apziņa, pateicīga sirds
.un mīloša dvēsele, jo vairāk viņš sevī jūt Dievu
Un ikreiz, kad mācekļi čukst Dievam: "Cik dāsns Tu esi,
Kungs!", viņš saprot, ka miers un laime, ko viņš jūt, ir Dieva
svētība, un viņš vēlas vadīt savas domas un rīcību tā, lai
.vienmēr atrastos tuvu Dievišķajai Klātbūtnī
Šo tuvību var panākt ar pārdomām, pozitīvu domāšanu
un veselo saprātu. Savukārt tas dabiski rodas pateicības un
.devības gara rezultātā

Ja mēs pārdomājam svētības, kas mums ir, un visu labo,
kas ir pelnījis pateicību, nevis domājam par nelaimēm,
grūtībām, slimībām, kaitēm, raizēm un bailēm, kas mūs
ieskauj vai rada ciešanas, tad mēs sāksim iepazīt Dievu un
par to tiksīm apbalvoti ar garīgo apziņu, ko saucam par
.mieru vai svētlaimi
Mūsu sirdis pukstēs mīlestībā un priekā, un mūsu prāti
mirdzēs ar spožām idejām

* * *

!Vairuma cilvēku prāti ir kā dzinēji ar vienu zirgspēku
Neskatoties uz milzīgo potenciālu, kas piemīt katra
cilvēka prātā, ļoti nedaudzi cilvēki izmanto šīs spējas, kas
.gaida, lai tiktu aktivizētas
Cilvēku intereses parasti ir ierobežotas un aprobežojas
ar dzīves nepieciešamībām, piemēram, ēšanu, darbu,
.izklaidi, miegu un tamlīdzīgi
Bet cilvēkiem piemīt viena no lielākajām īpašībām –
.spēja radīt jeb ieviest jauninājumus
Kas ir šī noslēpumainā, mīklainā vara? Rietumi ir
praktisko un rūpniecisko inovāciju un lietišķo zinātņu zeme.
.Austrumi ir apgaismības un garīgās jaunrades zeme
Iniciatīvas gars ir spēja radoši paveikt kaut ko tādu, ko
.neviens iepriekš nav darījis, inovatīvā veidā
Tas ir radošais spēks, kas nāk no Radītāja

* * *

Ja nebūtu iespējamās iekšējas pārmaiņas, kur slēpjas
mūsu nākotnes aizmetņi, mēs nevarētu veikt pārmaiņas
.savas dabas nezināmajā daļā
Taču mums ir iespēja ietekmēt to, par ko mēs kļūsim
nākotnē. Agrīnai mūsu potenciāla apmācībai ir būtiska loma
šīs nezināmās mūsu daļas aktivizēšanā vai tās paralizēšanā,
.ja to atstāj novārtā
Tāpat kā augi ieaug augsnē, mums ir jākopj sevī labās
īpašības, mēslojot, ravējot, irdinot augsni, laistot un
.iežogojot augus
Mums arī jāapgriež un jāizrauj nezāles no dvēseles
augšnes
Mūsu dzīves augļi, neatkarīgi no tā, vai tie ir lieli, mazi,
vidēji lieli, veselīgi vai slimi, lielā mērā būs atkarīgi no tā, cik
.labi mēs rūpēsimies par kokiem savos augļu dārzos
Mums ir brīvība to darīt, un, ja mēs savu brīvo izvēli
izmantosim pēc iespējas labāk, ārējais rezultāts būs labs, un
rezultātā mūsu dabas nezināmajā daļā veidosies jaunas un

labas sēklas, kas savukārt noteiks, kāda būs mūsu dzīve
.nākotnē

* * *

Domu negatīvie un pozitīvie rezultāti
Doma ir ārkārtīgi maldinoša, jo tā var radīt gan
.negatīvus, gan pozitīvus rezultātus

Es joprojām atceros, kā reiz vienai no manām māsām
bija iekaisis kakls, un es nekad iepriekš nebiju redzējis tik
.stipras kakla sāpes; viņa neko nevarēja ne ēst, ne norīt
Viņa mani sauca un raudot teica: "Lūdzu, dari visu, lai
".man palīdzētu

Es viņai atnesu ēdienu un palūdzu ēst. Viņa neapzinājās,
ka mana roka pieskaras viņas kaklam, kur es koncentrēju
.savu garīgo enerģiju

Pēkšņi viņa pieķēra sevi ēdam, nejūtot nekādas sāpes,
.un viņu pārņēma prieks par kakla sadzīšanu

Pēc tam, kad es viņu atstāju, viņa piecēlās un spoguļī
paskatījās uz savu kaklu, un, kad ieraudzīja, ka čūlas
.joprojām ir tur, sāpes atgriezās un viņa sāka kliegt

Kad es atgriezos mājās un ieraudzīju viņu sāpēs, es viņai
"?jautāju: "Ko tu izdarīji

".Viņa atbildēja: "Es ieskatījos savā kaklā

Es viņai teicu: "Es redzēju, ka Dieva gaismā tava kakla
stāvoklis bija vesels, un tāpēc tavs stāvoklis uzlabojās, bet tu
".redzēji slimību, un tāpēc tu jūti sāpes

"Tad es viņai teicu: "Dzer šo ūdeni

Tā kā viņas prāts bija uztverīgs, viņa spēja norīt ūdeni
un atkal atguvās, un nekad vairs neskatījās uz savu kaklu
.spoguļī

Tādējādi domāšanai ir nozīmīga loma. Attiecībā uz
neiroloģiskiem traucējumiem, kurus bieži vien veicina
nepareizi priekšstatī, prāts var veicināt ātru atveseļošanos,
.ja tā spēks tiek izmantots pareizi

Piezīme: Šis stāsts nenozīmē, ka jums nevajadzētu
apmeklēt ārstu vai meklēt ārstēšanu, tāpēc ir nepieciešams
.precizējums

* * *

:Mums vajadzētu būt iespējai teikt
Aiz šī ierobežotā ķermeņa es jūtu absolūto un"
"neierobežoto

Es nelasu lekcijas, ja vien nejūtu, ka Dievs ir ar mani, un
nemācu, ja vien neesmu pilnīgā saskaņā ar Viņu. Un, kad
runāju no šāda līmeņa, zinu, ka tie, kas mani klausās,
.neaizmirsīs dzirdēto

Tie, kas neatlaidīgi turpinās, iepazīs Dievu, un es ceru,
ka tie, kas vēlas turpināt savus centienus, pieskarsies Viņa
.svētītajai klātbūtnei

* * *

Vēlme pēc laimes ir visspēcīgākā no visām vēlmēm
Patiesa un ilgstoša laime ir atrodamā tikai Dievā, un,
kad jūs atklājat Viņa klātbūtni, jūs piepilda liels prieks —
.prieks, ko nevar atrast nekur citur
Ja tev dotu visu pasauli, tu nezinātu, kā ar to rīkoties, un
.tu justu smagu nastu un raizes par visu
Ieskatieties pasaules lielāko slavenību un vīriešu dzīvēs,
un jūs redzēsiet, ka viņi bija viegli aizkaitināmi, no visām
pusēm mētāti apkārt kā likteņa vadītas un spēlējamās
.marionetes

Bet tas, kurš ir vienots ar pasaules gaismu, ir laimīgs
.cilvēks, jo viņš ir savienots ar savu Radītāju

* * *

Vienmēr jācenšas pārvarēt sliktos ieradumus, jo, tiklīdz
cilvēks jūtas pesimistisks un drūms, viņš sēj neveselīgas
.sēklas savas dvēseles augsnē

Turpināt ļauties kaitīgiem ieradumiem ir
pašiznīcināšanās veids. Tomēr centieni katru dienu justies
dzīvespriecīgam un optimistiskam, neskatoties uz visiem

nepatīkamajiem un satraucošajiem pārbaudījumiem, ir
.atjaunotnes un garīgās atmodas pazīme

* * *

Tie, kas ļauj saviem prātiem sacietēt un pārakmeņoties,
.patiesībā ir tie, kas mirst

Tiem, kas vēlas atrisināt dzīves noslēpumu, katru dienu
jāatjauno sava dzīve, kaut kādā veidā jāstrādā pie sevis
pilnveidošanas, jāattīsta radošā domāšana un jāiesaistās
.konstruktīvā darbībā

Un pāri visam viņiem vajadzētu lūgt Dievam gudrību, jo
.ar gudrību nāk visas skaistās un cildenās lietas

* * *

Dievs mums ir devis ģimeni, lai mēs varētu paplašināt
savas mīlestības loku no sevis uz citiem, ar kuriem esam
radniecīgi, un tad paplašināt šīs mīlestības robežas, iekļaujot
.ikvienu

Mūsu mīļotie tiek mums atņemti, vai nu nāves dēļ, vai
citos apstākļos, lai mēs iemācītos neaprobežoties tikai ar
cilvēkiem, bet gan mīlēt pašu mīlestību, kas ir Dievs, mūsu
.tuvākais kaimiņš, paslēpts aiz visām cilvēciskajām maskām

* * *

Ikreiz, kad satieku atsaucīgus cilvēkus, cenšos uzrunāt
viņu prātu un loģiku, savukārt reti runāju ar tiem, kurus
.neinteresē, jo viņi nemaz nevēlas klausīties
Kas attiecas uz tiem, kas patiesi meklē Dievu, es cenšos
ar viņiem sazināties caur viņu atvērto prātu un sēt dievišķās
.mīlestības sēklas viņu sirdīs

* * *

Skatoties filmu vai izrādi, ja skatītāji pirms izrādes
noskatīšanās zinātu stāsta sižetu visās tā detaļās, izrāde
.zaudētu savu baudījumu
Tāpat ieteicams nezināt visus šīs dzīves noslēpumus, jo
mūsu dzīves nodaļās notiek kosmiska drāma, un nav
.aizraujoši zināt, kas notiks, pirms tas notiek

Mums nevajadzētu uztraukties par galarezultātu, bet
gan lūgt Dievu vadīt mūs, lai mēs varētu pēc iespējas
pilnīgāk pildīt savas lomas dzīves gaitās, neatkarīgi no tā, vai
šīs lomas ir saistītas ar vājumu vai spēku, slimību vai
veselību, lepnumu vai pazemību, bagātību vai nabadzību, un
.beigās saprast šī sarežģītā stāsta nozīmi

* * *

Ikviens vēlas iegūt vairāk naudas nekā otrs cilvēks, un,
kad viņi to iegūst, viņi joprojām nav apmierināti, jo atklāj, ka
.ir arī citi, kas ir bagātāki par viņiem

Cilvēki dzīvo pašizraisītu ciešanu purvā, radot savas
.kaprīzes un vēlmes, nevis apmierinoties ar to, kas viņiem ir
Ir cilvēki, kuriem ir daudz vairāk nekā citiem, tomēr viņi
nav laimīgi, bet gan deg vēlmē pēc vairāk un ir pārņemti ar
.nemieru un bažām

Dieva ceļš, mani draugi, ir vieglākais ceļš, un mums
vislabāk ir vispirms vērsties pie Dieva un lūgt Viņam dot
mums to, kas mums ir vislabākais, un mēs no Viņa dāsnās
rokas saņemsim to, kas mums nepieciešams, jo Viņš atbild
.uz sirsnīgām lūgšanām un piepilda Savu mīlotāju vēlmes

* * *

Ir muļķīgi gaidīt patiesu laimi no zemes pieķeršanās un
.mantām, jo tās to vispār nespēj mums sniegt

Tomēr miljoniem cilvēku mirst salauztas sirds un
satrikti pēc veltīgiem mēģinājumiem atrast šajā zemes
dzīvē to laimi, kas pastāv tikai Dievā, visa prieka un baudas
.avotā

* * *

Ir pilnīgi dabiski, ka cilvēki pateicas Dievam pēc dāvanu
saņemšanas no Viņa, taču viņi reti pateicas Viņam vai pat
iedomājas pateikties Viņam par dzīvības dāvanu, ko Viņš
viņiem ir devis, un par garīgajām īpašībām, ko Viņš ir
.ieaudzinājis viņu dvēselēs

Ir viegli pacelt savas sirdis pie Dieva, kad sajūtam Viņa
klātbūtni vai saņemam no Viņa atbildi uz savām lūgšanām,

bet cik brīnišķīgi ir pateikties Viņam par Viņa slēpto vadību
mums un Viņa svētīgo klātbūtni ar mums, neskatoties uz to,
ka mēs to neapzināmies! Tā ir uzticības Dievam, pazemības
.Viņa priekšā un apmierinātības ar Viņa gudrību zīme
Dievs savā veidā atbild uz mūsu mīlestību un ilgām, un
tieši pazemīgo sirdis ir piepildītas ar pateicību un atzinību
par bagātīgajām svētībām un labestību no vienmēr dāvājošā
.dievišķā avota

* * *

Cilvēka ienaidnieks ir viņa vēders (vīrieša vēders ir viņa
ienaidnieks)

Kuņģis ir visneaizsargātākā ķermeņa daļa, un tā bieži
tiek pakļauta vissmagākajiem bojājumiem. Ja gremošanas
sistēma tiek traucēta pārēšanās vai neveselīgas pārtikas
lietošanas dēļ, tas var izraisīt visa veida veselības
.problēmas

Kad cilvēks skatās uz savu seju spogulī, viņš domā, ka
ar viņu viss ir kārtībā, taču viņš neapzinās, ka viņa
organismā ir nogulsņējies daudz toksīnu. Ja vien viņš nezina
pareizo veidu, kā atbrīvoties no šiem toksīniem, un ja
.organisms nespēj no tiem efektīvi atbrīvoties, rodas slimības

* * *

Viens no jaunajiem mācekļiem lūdza padomu, un
:skolotājs Paramahansa viņam teica
Pasaule tevī ieaudzina sliktus ieradumus un novirzes,
bet pasaule neuzņemsies atbildību, ne arī sniegs atbildi vai
skaidrojumu par tavām kļūdām, kas radušās šo tieksmju un
.ieradumu rezultātā

Kāpēc tad visu savu laiku veltīt viltīgam draugam?

Veltiet vienu stundu dienā garīgiem un zinātniskiem
.atklājumiem

Vai Dievs – dzīvības, ģimenes, naudas un visa pārējā
devējs – nav cienīgs veltīt Viņam daļu no divdesmit četrām
?jūsu laika minūtēm

* * *

:Kāds students jautāja
Kungs, kāpēc daži cilvēki izsmej un izsmej svētos un"

"?svētos vīrus

:Skolotājs Paramahansa atbildēja
Ļaundari ienīst patiesību, un pasaulīgie ir apmierināti ar"
straumes straumi. Nevienai grupai nepatīk pārmaiņas. Tāpēc
jau doma vien par Dieva taisnīgajiem cilvēkiem viņus satrauc
".un izjauc viņu mieru

Šos cilvēkus var salīdzināt ar vīrieti, kurš daudzus gadus
ir dzīvojis tumšā istabā. Kad kāds ieslēdz gaismu, pēkšņais
spilgtums satrauc daļēji aklo cilvēku un šķiet viņam
.neparasta parādība

* * *

Kalēja smagajam āmaram nav savas gribas, ja vien viņš
to nepaceļ ar roku un nenolaiž, tas paliek savā vietā,
.neizmantots

Bet cilvēkam ir brīva griba, lai viņš varētu izvēlēties būt
.labs līdzeklis un taisnīgs instruments Dieva rokās
Dievs nevēlas, lai cilvēki būtu nekustīgi, nedzīvi āmuri,
bet gan lai viņi izmantotu brīvo gribu, lai sasniegtu dievišķos
.nodomus uz šīs zemes

* * *

Nauda ne vienmēr ir labas gaumes rādītājs. Daudzi
turīgi cilvēki pērk lietas, kas viņiem nav vajadzīgas, un pēc
tam tās sakrājas viņu mājās estētiski nepievilcīgās un
.bezjēdzīgās kaudzēs

Lai padarītu māju pievilcīgu, nav nepieciešams daudz
naudas; gaume ir galvenais elements
Taču doma par mājas izdaiļošanu dažus cilvēkus aizrauj,
tāpēc viņi kļūst apsēsti ar to un ierobežo sevi ar materiālām
.lietām

Ikvienam, kam jāapmaksā uzkrāti un steidzami rēķini,
jāilgojas pēc vienkāršākas dzīves un brīvības no finansiāla
.spiediena

Bet šī brīvība nenāks, paļaujoties uz slinkumu un
.dīkdienību, vai pametot visu bez pamatojuma vai loģikas
:Reiz gadījās, ka kāds vīrs cieta lielu zaudējumu un teica
Ak, vai! Esmu zaudējis savu bagātību, un sieva mani ir"
pametusi, tāpēc esmu nolēmis visu pamest un kļūt par
".vientuļnieku

Šis vīrs, mani draugi, neatstāja visu aiz sevis, bet gan
!viss atstāja viņu
Psiholoģiskā vide un apmierinātības sajūta ir divi svarīgi
".elementi laimes sasniegšanai
Pēc visu vēlmju izpētes un sakārtošanas ir iespējams
:teikt
Nav grūtību iegūt nepieciešamās materiālās vajadzības,"
".un nespēja tās iegūt ir nepamatota

* * *

:Viens no studentiem jautāja
"?Kungs, kas man jādara, lai iepazītu Dievu"
:Skolotājs Paramahansa atbildēja
Katrā brīvā laika brīdī iegremdējieties dziļās domās par
".viņu. Runājiet ar viņu no sirds, no dvēseles uz dvēseli
Viņš ir tuvāks par tuvību un dārgāks par mīlāko. Es viņu
dievinu kā skopulis dievina naudu, un es viņu mīlu ar
mīlestības pārņemta, iemīlējuša vīrieša mīlestību pret savu
".mīloto, kā slīkstošs cilvēks pret gaisa malku
Kad tu izpaudīsi savu milzīgo ilgošanos un intensīvo
".ilgošanos, Viņš nāks pie tevis

* * *

Visi mūsu centieni jāvelta ne tikai labas veselības un
materiālās drošības sasniegšanai, bet arī dzīves jēgas
".meklējumiem
Kad grūtības mūs pārņem, mēs vispirms vēršamies pie
apkārtējās vides, cenšoties veikt visas materiālās korekcijas,
".kas, mūsaprāt, varētu palīdzēt
Bet, kad nonākam strupceļā un sakām: "Visi mani
mēģinājumi ir cietuši neveiksmi, ko vēl es varu darīt?", mēs

sākam nopietni domāt par efektīva risinājuma atrašanu
.mūsu problēmai

Kad mēs pietiekami dziļi iedziļināmies savās domās,
mēs ar Dieva palīdzību saņemam atbildi no sevis. Tā pati par
.sevi ir atbildētas lūgšanas veids

* * *

:Skolotājs Paramahansa dažiem studentiem teica
Uzmanieties no negatīva dzīves skatījuma. Kāpēc jūs tik"
ļoti koncentrējaties uz atkritumu kaudzēm, ja apkārt ir tik
"?daudz skaistuma
Var atrast vainu viskrāšņākajos mākslas, mūzikas un"
literatūras piemēros, bet vai nav labāk un vērtīgāk izbaudīt
"?to šarmu un krāšņumu
Dzīvei ir gaišā un tumšā puse, jo relativitātes pasaule"
".balstās uz gaismu un ēnām
Ja jūs ļaujat savām domām baroties ar ļaunumu, jūs sev"
".piedēvēsiet neglītumu un samaitātību
Meklējiet tikai labo visā, lai jūs varētu uzņemt"

"skaistuma garu

* * *

:Skolotājs Paramahansa teica mācekļu grupai
Dievs mums sarīkoja šo vizīti uz Zemes, bet lielākā daļa"
no mums kļūst par nevēlamiem viesiem, pieņemot dažas
".lietas šeit kā savējās
Aizmirstot, ka mūsu dzīvesvieta uz zemes ir īslaicīga,
mēs radām daudzas asociācijas un attiecības, piemēram:
"manas mājas", "mans darbs", "mana nauda", "mana
.ģimene" utt

Bet, kad mūsu zemes vīza beigsies, visas cilvēciskās
saites izzudīs, un mēs būsīm spiesti atstāt aiz sevis visu, ko
domājām, ka mums pieder. Vienīgais, kas mūs pavada
vienmēr un visās vietās, ir mūsu mūžīgais un nezūdošais
.tuvākais, Dievs

Tagad zini, ka tu esi gars, nevis ķermenis. Kāpēc tu
?gaidi, kad nāve tevi mācīs savā brutālajā un pēkšņajā veidā

* * *

Ja cilvēks saslimst, viņam jādara viss iespējamais, lai
pārvarētu savu slimību. Pat ja ārsti saka, ka nav cerību uz
atveseļošanos, viņam jāpaliek mierīgam, jo bailes aizēno
.dievišķās klātbūtnes sajūtu, kas ir visvarena

Tā vietā, lai ļautos trauksmei un psiholoģiskām
ciešanām, cietušajam vajadzētu pārliecināties, ka viņš ir
.drošībā Dieva aizsardzībā un draudzīgā aprūpē

* * *

Trauksme nozīmē, ka prāta bezvadu sistēmā ir
.traucējumi

Dievišķā himna ir skaidrības un miera himna, un
nemiers ir apjukums

Miers ir dievišķa balss, kas runā caur dvēseles bezvadu
.sistēmu

* * *

Tiem, kas vēlas atjaunot savu dzīvi, vispirms jāidentificē
pozitīvās lietas, ko viņi vēlas ieviest savā dzīvē, un pēc tam
jāizveido programma, kurai viņi pieturēsies katru dienu, un
.viņi jutīs lielu laimi, ievērojot savus lēmumus

Pašpilnveidošanās grafika neievērošana vājina gribu un
.rada šķēršļus progresam

Cilvēka īstākais draugs un sliktākais ienaidnieks ir viņš
pats

Tie, kas pielāgojas dabiskajai dzīves kārtībai, sasniegs
auglīgus sasniegumus. Nekādi likumi neliedz cilvēkam
mainīties uz labo pusi un īstenot savus cēlos mērķus. Nekādi
šķēršļi nevar apturēt cilvēku no savu cēlo mērķu
sasniegšanas, ja vien viņš pats netieši neatzīst šos šķēršļus
.un nepārliecina sevi, ka tos nevar pārvarēt
No iedvesmas avotiem

Nav atšķirības starp fizikas likumiem un garīgajiem
likumiem jeb brīnumiem, kas notiek, izprotot cilvēka prāta
mehānismus. Zinātnieki veic brīnumus, izmantojot fizikas

likumus, un tie, kas ir attīstījušies garīgi, veic mentālus
brīnumus. Šajā zinātnisko brīnumu laikmetā, ko raksturo
neiedomājamu izgudrojumu un inovāciju plūdi, zinātniekiem
ir jāiedziļinās garīgo likumu izpētē, ko izmanto tie, kam ir
.garīga ieskatu

Garīgi brīnumi vai dievišķas labvēlības ir vienkārši
pārdabisku kosmisku likumu piemērošana. Vidusmēra
cilvēkam šīs darbības šķiet brīnumainas, bet patiesībā tās ir
.kāda slēpta, augstāka likuma izmantošana

Esmu izbaudījis miljardu zvaigžņu skaistumu
Izkaisīti plašuma plašumos
Un no nevainīgiem priekiem es sūkāju nektāru
Un es uztaisīju pavardu, kurā sadedzināju visas savas
bēdas

Un es nesu gaismas lāpas
Un katrā sirdī tika ieaudzināta tīra mīlestība
Tajā apvienojās tēvišķa, mātišķa un brālīga mīlestība
Es dzēru, līdz biju piedzēries
Garīgās grāmatas tika izspiestas, lai iegūtu miera pilienu
Dzejoļi tika sacerēti, iedvesmojoties no dabas
Un es nozagu saldumu no laimes bišu stropa
Es izvilku būtiskās nozīmes no domu raktuves
Un es lasīju
Un es pasmaidīju
Un es strādāju
Un es plānoju
Un es pulsēju
Es biju nepacietīgs
Un ar to visu nepietika
Kad viņa saprata, ka tie ir sapņi, kas bieži vien izgaist
Pirms ilgojošās sirds vēlmes ir piepildītas
Bet tiklīdz es no sevis padzinu sapņus
Un es sēdēju miera svētnīcā
Manas ilgas kļuva stiprākas

Un es dzirdēju savu dvēseli dziedam

!Vienīgi Dievs paliek

Katrs cilvēks iemieso bezgalīgu spēku, un mums šis spēks ir jāizpaužas visā, ko darām. Kad vēlamies kaut ko radīt, mums nav jāpaļaujas tikai uz ārējiem avotiem, bet gan jāiedziļinās savā iekšējā dziļumā un jāmeklē bezgalīgais .avots

Visas veiksmīgās darba metodes, visi izgudrojumi, visas muzikālās vibrācijas, iedvesmojošās idejas un cildenās un .brīnišķīgās kompozīcijas ir ierakstītas Dieva pierakstos
Vispirms mums jādefinē mērķis, tad jālūdz dievišķa palīdzība, lai tā vadītu mūs uz atbilstošu rīcību, caur kuru mēs varam izpaust savu enerģiju, un jāpārdomā, līdz prāts .nomierinās un skaidri redz nākamo soli, kas jāveic
Tad mums jārikojas saskaņā ar saņemto iekšējo vadību, un tas, ko vēlamies, tiks sasniegts. Kad prāts būs mierīgs, !viss ātri un viegli kļūs skaidrs – cik tas ir brīnišķīgi
Jūs sasniegsiet savus mērķus, un drīz vien gūsiet panākumus visās lietās, jo Visuma spēki spēj vadīt pareizo likumu un demonstrēt tā efektivitāti. Ja mēs pārbaudīsim .sevi, mēs ar Dieva palīdzību sapratīsim šīs patiesību

Viens no mācekļiem jautāja skolotājam Paramahansam par visefektīvākajiem veidiem, kā pārvarēt aizliegto :sātanisko kārdinājumu, un viņš viņam atbildēja
Ja vien neesi stingri nostiprinājies gudrībā, tev vispirms – kad uznāk kārdinājums – nekavējoties jāpārtrauc darbība vai .spēcīgs impulss un jāpārdomā notikušais pēc tam
Ja mēģināsi vispirms domāt, kārdinājums tevi pārspēs pret tavu gribu, un tu atklāsi, ka dari to, ko nevēlies darīt, jo .šajā gadījumā kārdinājums pārspēs saprātu
Viss, kas tev jādara, ir stingri pateikt: "Es to nedarīšu," tad piecelties un aiziet. Tas ir drošākais veids, kā izvairīties .no velna slazdiem

Jo vairāk jūs kultivēsiet "es negribu" spēku obsesīvu
lēkmju laikā, jo stiprāks jūs kļūsiet un jo lielāka būs jūsu
laime, jo laime ir atkarīga no tā, kā jūsu sirdsapziņa liek jums
.darīt

Kad saki "nē" pavedināšanai, tev jāsaka, ko domā, un
.jādomā nopietni

Nepadodies un atceries, ka tie, kuriem ir vāja griba,
vienmēr saka "jā", savukārt dižas dvēseles ir pilnas literāru
."nē

Garīgajā apmācībā mēs iemācījāmies kontrolēt savas
emocijas un impulsus, neļaujot personīgajām vēlmēm diktēt
mūsu dzīvi. Mēs kļuvām pateicīgi par visu, ko Dievs mums ir
devis. Cilvēkiem ir tik daudz, tomēr daudzi pastāvīgi ir
neapmierināti un sūdzas, jūtas neapmierināti, neskatoties uz
to, ka viņiem nekā nav, it kā viņiem vispār nekas
.nepiederētu, un viņu vēlmes šķiet bezgalīgas
No rīta, pēc tam, kad vīrs ir noskuvis bārdu — un varbūt
arī ūsas —, nomazgājis seju un saģērbies, nākamā lieta, ko
viņš vēlas, ir brokastis. Tiklīdz viņš ir apēdis dažus kumosus,
viņš jau nožēlo, ka sieva ir pagatavojusi kaut ko piemērotāku
viņa gaumei, savukārt sieva savukārt vēlas, lai viņai būtu
.labāki galda piederumi, šķīvji un trauki

Un tā dienu no dienas viņi ilgojas pēc tā un tā, līdz nekas
viņus vairs nespēj apmierināt, un viņu attiecības zaudē
intimitāti, un viņi pat zaudē pašu laimi. Aizvainojuma dēļ viņi
vēršas pret saviem tuvākajiem. Sieva sūdzas un strīdas ar
vīru, vīrs kliež uz bērniem, un bērni dumpjas un iekrīt
nepatikšanās sliktā kompānijā. Jēga ir šāda: nav nepareizi
mantot, bet ir nepareizi ļaut mantām mūs pārņemt. Tiem,
kas meklē laimi, nevajadzētu būt pārāk pieķērušies vai
.īpašnieciskiem

Mana paradīze ir manī, un, kad es priecājos par skaistu
skatu vai tikšanos ar dārgiem draugiem, mana iekšējā
paradīze pastiprina manu prieku par šo skatu vai tikšanos ar

šiem draugiem. Bez šīs iekšējās apmierinātības pat zemes
.paradīze pārvēršas nepanesamā elle

Apziņa, ka visas domāšanas, runas, jūtu un rīcības
spējas nāk no Dieva un ka Viņš vienmēr ir ar mums,
iedvesmojot un vadot mūs, sniedz tūlītēju atbrīvošanos no
trauksmes, apjukuma un apjukuma. Ar šo apziņu parādās
.dievišķā prieka uzplaiksnījumi

Dažreiz dziļa garīga starošana pārņem visu būtni,
.izdzenot un iznīcinot baiļu jēdzienu

Tāpat kā okeāna viļņi, dievišķais spēks nāk ar lielu
impulsu, izejot cauri sirdij un apskalojot to ar varenu, svētītu
straumi, atbrīvojoties no tās no visiem šķēršļiem un šaubu,
.nervozitātes un baiļu traucēkļiem

Kad mēs pieskaramies dievišķajai klātbūtnei, izzūd
ilūzija, ka esam tikai fiziski ķermeņi. To var panākt ar dziļu
un koncentrētu garīgu domāšanu, meditāciju par Dievu un
.Viņa palīdzības meklēšanu, lai atvērtu mūsu prātus
Tad mēs saprotam, ka ķermenis ir tikainiecīgs enerģijas
burbulis Dieva kosmiskajā okeānā

Kad cilvēku piemeklē spēcīgas psiholoģiskas pieredzes
.vai bailes, viņam jācenšas aizmigt

Ja viņš to spēs izdarīt, viņš pamostoties atklās, ka
psiholoģiskais sasprindzinājums ir izzudis un bailes ir
atbrīvojušās, jo, kad dvēsele nonāk miega stāvoklī, tā uz
laiku paceļas virs problēmām, kas sākotnēji bija saistītas ar
.pieķeršanos ķermenim un tā pieredzei

Augstāks stāvoklis ir pieskaršanās augstākajai apziņai
caur dziļu, apzinātu meditāciju. Mums jāapņemas, ka nekas
.netraucēs mūsu mieru un neatņems mums mieru

Kad prāts pilnībā iegrimst dzīves apstākļos, tas nespēj
uztvert laimīgas garīgas dvēseles patieso dabu. Bet, kad mēs
rīkojamies, vienlaikus atceroties savu ciešo saikni ar Dievu,
ka Viņa gaisma mūs ieskauj un Viņa miers mājo mūsos, tad

notikumi mūs neietekmēs un nelabvēlīgi apstākļi netraucēs
.mūsu mieru

Cilvēkam ir jākontrolē savi impulsi. Rijīgs cilvēks ēd,
tāpat kā garīgs cilvēks ar disciplinētām tieksmēm. Vai tad ir
pieļaujams teikt, ka ēšana ir grēks tikai tāpēc, ka tā bieži tiek
?saistīta ar rijību

Grēks slēpjas domās, motīvos. Rijīgs cilvēks ēd, lai
remdētu savu izsalkumu, un garīgs cilvēks ēd, lai uzturētu
.savu ķermeni veselīgu, un starp abiem ir liela atšķirība
Lai atšķirtu pareizo no nepareizā, ir jāveic pašrefleksija
un jāprasa sev, vai tas, ko grasāmies darīt, ir pareizi vai
.nepareizi. Mums jābūt pilnīgi godīgiem pret sevi
Kad cilvēks ir godīgs pret sevi, ir ļoti maz ticams, ka viņš
pieļaus kļūdu, un pat ja viņš to pieļaus, viņš varēs ātri labot
savu rīcību. Mums vajadzētu vadīties pēc savas sirdsapziņas
tajā, ko darām, jo sirdsapziņa ir mūsos esošais atšķiršanas
.spēks

Lai cik daudz uzdevumu un saistību mums būtu, mēs
nedrīkstam aizmirst laiku pa laikam pilnībā atbrīvot savu
.prātu no raizēm un visām citām raizēm un raizēm
Centieties nedomāt negatīvas domas vienu minūti
vienlaikus, koncentrējoties uz iekšējo mieru, it īpaši, ja esat
.nemierīgs un jūtaties nomācošs raīžu dēļ
Tad viņš pagarināja laiku par vairākām minūtēm,
.atceroties dažus laimīgus notikumus un gadījumus
Atcerieties dažas jaukas atmiņas, kas atstāja uz jums
labu iespaidu, un mēģiniet tās atdzīvināt visās detaļās, un
jūs pakāpeniski atklāsiet, ka esat aizmirsis savas raizes un
.bailes ir izzudušas

Iekšējās vides veidošana

Ja cilvēks vēlas veidot veselīgu iekšējo vidi, viņam jāpraktizē klusuma periodi, nevis visu laiku jokot, kā arī jābūt .laimīgam, dzīvespriecīgam un smaidīgam
Tukša runāšana izkļiedē cēlas jūtas un ir kā lode, kas izsmel savu spēku, runājot par triviālām un bezjēdzīgām lietām, tādējādi izraisot vērtīga un svarīga psiholoģiskā .resursa zudumu

Apziņa ir kā piena trauks; kad tā ir piepildīta ar kontemplācijas mieru, izsmalcinātām domām un jūtām, tā jāuztur pilna. Viegļprātība un papagaiļa plāpāšana ir viltus izklaides, kas rada caurumus apziņas trauka sienās, liekot .iekšējā miera pienam noplūst un pazust

Tas nenozīmē, ka cilvēkam jābūt pārāk stingram, nopietnam un atturīgam, bet gan tas nozīmē atturēties no izsmiekla, sarkasma, izsmiekla un neloģiskas un .nepamatotas runas

Es joprojām atceros brīnišķīgo apmācību, ko saņēmu no dižgariem. Kad mēs klīda pa plūsmām un plāpājām, viņi :mums teica

Atgriezieties savās iekšējās cietokšņos un nenokaujiet" sevi aukstasinīgi, lai jūs nezaudētu savu garīgo uztveri un ".jūsu miers aizbēgtu no jums bez atgriešanās

Toreiz mums nebija viegli saprast, bet tagad es saprotu miera ceļu, ko viņi mums mācīja
Miera noguldījumi

Ja cilvēks turpina rakstīt čekus, neiemaksājot naudu savā bankas kontā, viņa nauda beigsies un konta atlikums .tiks iztukšots

Līdzīgi, ja cilvēks regulāri neienes mieru savā dzīves kontā, viņa spēka, miera un laimes rezerves izsīks un galu galā izzudīs, novedot pie emocionāla, garīga, fiziska un garīga bankrota. Meditācija par Dievu un Viņa svētītās klātbūtnes pieredzēšana papildina mūsu iekšējo spēku un piepilda mūs ar visiem nepieciešamajiem dzīvības .elementiem

Tā vietā, lai dzīvotu tikai tagadnē, mēs cenšamies dzīvot
 vienlaikus gan pagātnē, gan nākotnē, kas uzliek smagu
 slogu prātam, to nogurdina un ierobežo tā spēju efektīvi tikt
 galā ar lietām. Tāpēc mums ir jāatvieglo sava garīgā slodze.
 Pagātne ir pagājusi uz visiem laikiem, tad kāpēc to nēsāt
 ?prātā

Ļaujiet prātam tikt galā ar savām nastām pa vienai,
 nevis visām uzreiz. Gulbis ēd tikai šķidruma cieto daļu, ko
 tas uzsmel ar knābi; līdzīgi mums prātā jāpatur tikai tās
 mācības, ko esam guvuši no pagātnes, un jāaizmirst
 .nevajadzīgās detaļas

Tas ievērojami atvieglos prātu. Mūsdienų cilvēka prieks
 slēpjas tajā, ka viņš vairo savu mantu un iegūst vēl vairāk,
 .neņemot vērā citu cilvēku trūkumu un ciešanas
 Bet vai cilvēkam nav labāk dzīvot vienkārši, bez
 pārmērīgas greznības un ar mazāku dedzību un raizēm? Nav
 nekāda prieka neprātīgi steigties līdz vietai, kur vairs nevar
 .izbaudīt to, kas viņam ir

Pienāks diena, kad cilvēki pamodīsies no sava garīgā
 miega un sāks pacelties pāri savai vajadzībai pēc materiālām
 vērtībām. Pienāks diena, kad viņi atklās, ka vienkāršāka
 .dzīve sniedz lielāku drošību, mieru un klusumu
 Iekarot cilvēku sirdis ar mīlestības spēku ir lielākā
 .uzvara, ko ikviens var sasniegt dzīvē

Tie bija ievērojamākie diženo cilvēku sasniegumi, kuri
 dzīvoja un mira citu labā. Tie, kuriem piemīt milzīga
 materiālā vara un kuri dzīvo tikai sev, ātri vien tiek iegrimst
 aizmirstībā. Bet tie, kas dzīvo citu labā, paliek mūžīgā
 .atmiņā

Praviešiem savas zemes ceļojuma laikā nebija zelta
 tronu, bet viņi sēž mīlestības tronī miljonu sirdīs. Tas ir
 .labākais tronis, ko var ieņemt jebkurš cilvēks
 Cilvēks ierodas šajā pasaulē raudādams, kamēr visi
 pārējie priecājas par viņa ierašanos. Viņam ir jāstrādā un

jākalpo viņam atvēlētā mūža laikā, lai, kad pienāk laiks aiziet
no šīs pasaules, viņš aizietu smaidot, kamēr pasaule viņu
.sēro

Dievs radīja šo pasauli, lai cilvēce varētu izmantot savu
intelektu, lai iegūtu garīgas zināšanas un saprastu, ka
dievišķā Doma ir varens spēks, un šis spēks jāvirza pareizajā
.veidā, lai sniegtu labumu sev un citiem

Ja Dievs nebūtu mums devis mīlestību, iesējot Savu
mīlestību mūsu sirdīs, mēs nekad nebūtu spējuši iepazīt
.cilvēcisko mīlestību

Tā kā Dievs ir tik dāsns un mīlošs pret mums, Viņam
vajadzētu būt mūsu nodomam un mūsu meklējumu mērķim.
Viņš nevēlas sevi mums uzspiest, bet laimi nevar sasniegt,
.nedomājot par Viņu un nesavienojoties ar Viņu
Noslēpumainajam ķermeņa un prāta darbības veidam,
kas mūs atšķir no visām citām radībām, un visiem citiem
brīnumiem un brīnumiem dzīvē vajadzētu būt pietiekamam,
lai mūs motivētu to meklēt un atklāt. Tie, kas cenšas no sirds
un nopietni, gūs panākumus savos centienos un sasniegs
.savu mērķi

Kad es pirmo reizi devos uz šī ceļa, mana dzīve sākotnēji
bija haotiska un neorganizēta, bet, pateicoties atkārtotiem
mēģinājumiem un neatlaidīgai piepūlei, mākoņi sāka izklīst
un viss kļuva pārsteidzoši skaidrs. Viss, kas ar mani notika,
bija pārlicecinošs pierādījums Dieva eksistencei un iespējai
.sazināties ar Viņu un iepazīt Viņu šajā dzīvē

Ak, miers un klusums, ko meklētājs atrod, atrodot
Dievu! Tad pasaule kļūs gaiša un smaidoša, viss būs kārtībā,
.un nekas nespēs iedvest sirdī bailes

Lūk, kā mums jātiek galā ar izaicinājumiem un jācīnās
dzīves cīņā ar drosmi un vīrišķību, kas pienākas dzīvības un
.gaismas bērniem

Kad jūtam, ka mums jādara pārāk daudz lietu vienlaikus,
mēs kļūstam ļoti neapmierināti
Tā vietā, lai uztrauktos par to, kas būtu jādara, labāk ir
:teikt

Šī laika stunda pieder tikai man, un es darīšu visu, ko"
".varu, neļaujot spiedienam mani pārņemt
Pulkstenis nevar noiet 24 stundas vienā minūtē, un
līdzīgi jūs nevarat izdarīt vienā stundā to, kam
.nepieciešamas 24 stundas

Mums jāpieliek pietiekami daudz pūļu, lai paveiktu to,
kas mums jādara pašreizējā brīdī, un darīt to mierīgi un bez
.stresa, un nākotne parūpēsies pati par sevi
Izbaudi tagadnes mirkli un centies harmonizēties ar
.miera vibrācijām

Jo vairāk jūs to darīsiet, jo vairāk jūs jutīsiet svētīgu
spēku sevī, kas darbojas jūsu labā, bagātinot jūsu dzīvi un
.padarot jūs laimīgus

Baiļu un trauksmes pārvarēšana

Trauksme sirdī rodas sāpju sajūtas rezultātā. Tādējādi
mēs redzam, ka bailes balstās uz pagātnes pieredzi. Varbūt
cilvēks pagātnē ir nokritis un salauzis kāju, tāpēc baidās
.atkārtot to pašu pieredzi

Pastāvīga koncentrēšanās uz šādiem sāpīgiem
pārbaudījumiem paralizē gribu un nervus, kas var atkal
novest pie kritiena un kājas lūzuma! Turklāt, kad bailes
paralizē sirdi, ķermeņa vitalitāte pazeminās līdz zemākajam
līmenim, ļaujot slimību mikrobiem iekļūt organismā un
.nodarīt bojājumus

Diez vai ir kāds cilvēks, kurš nebaidītos no slimības.

Bailes cilvēkam tika dotas kā piesardzības līdzeklis, lai
pasargātu viņu no sāpēm, un to mērķis nebija tās pastiprināt
.un pastāvīgi pie tām kavēties

Pastāvīga aizraušanās ar bailēm kavē mūsu centienus
izvairīties no grūtībām un atrisināt problēmas, ar kurām
saskaramies. Nosvērtas bailes balstās uz gudrību, līdzīgi kā

uzskats, ka konkrēts ēdiens ir neveselīgs, neskatoties uz
vēlmi to ēst. Bailes no slimības iemieso slimību. Cilvēki paši
sev izraisa slimības, vienkārši par tām domājot. Ja jūs
pastāvīgi baidāties saaukstēties, jūs būsi pret tām
uzņēmīgāks neatkarīgi no tā, ko jūs darāt, lai no tām
.izvairītos

Neļaujiet bailēm paralizēt jūsu gribu un nervus. Kad
trauksme jūs pārņem pret jūsu gribu, jūs palīdzat radīt tieši
to pieredzi, no kuras baidāties. Nav arī prātīgi pavadīt pārāk
daudz laika ar cilvēkiem, kuri pastāvīgi runā par savām
slimībām un vājībām. Koncentrēšanās uz šīm lietām var iesēt
.baiļu sēklas jūsu prātā

Tiem, kas baidās saslimt ar plaušu tuberkulozi, vēzi vai
sirds slimībām, vajadzētu atbrīvoties no šīm bailēm, lai tās
.neradītu nevēlamus stāvokļus

Kas attiecas uz slimajiem un veciem cilvēkiem, viņiem,
cik vien iespējams, ir nepieciešama patīkama un draudzīga
vide starp cilvēkiem ar spēcīgu un pozitīvu temperamentu,
lai viņus iedrošinātu un uzlabotu garastāvokli ar pozitīvām
.domām un jūtām

Domai piemīt liels spēks. Slimnīcas darbinieki reti
saslimst, pateicoties pašapziņai; patiesībā viņu spēcīgās
domas atjauno viņu enerģiju un nodrošina nepārtrauktu
.vitalitātes piegādi

Ilgošanās dziesma

Ar lielām ilgām es paceļu pie tevis savas sirds dziesmas
Es nolieku jūsu priekšā visus savus garīgos dārgumus
Esmu tev sapulcinājis pārsteidzošas mīlestības un
nelokāmas uzticības medu
Manas sirdsapziņas šūnās; viss, kas ir mans, ir arī tavas
Ak, Kungs, es biju izslāpis viltus cerību un neauglīgu
vēlmju tuksnesī

Un tagad esmu dzēris un remdējis slāpes no tavas
mīlestības un miera avotiem

Man vairs nav slāpju pēc zemes vēlmēm

Es jūtu tavas svētītās, smaržīgās vēsmas plūstam man
pretī, un es atspirdzinājos
Un manas laimes sveces mirdz ar tava prieka mirdzumu
Es gandrīz nomiru no slāpēm un izsīkuma
Maldīgu zemes oāžu mirāžas vidū
Un tagad esmu iegrimis tava svētītā gara laimīgajos
viļņos
!Es vēlos noslīkt Tavā svētajā jūrā un mūžīgi dzīvot Tevī
Ziedu valoda
Dievs ir vislielākais mākslinieks
.Tās absolūtais skaistums atspoguļojas ziedu skaistumā
Cik brīnišķīgi ir domāt par viņu ikreiz, kad redzam ziedus
!un rozes
Dievs ir neredzams
Tomēr viņš runā ar mums
Caur ziediem
Un tūkstošiem citu jauku un mīļu radību
Un tas mūs piepilda ar savu debesu smaržu
Viņš katru dienu caur Savām radībām mums apliecina
Savu eksistenci
Ziedi tika radīti kādam mērķim
Viņa kalpo visiem ar savu skaistumu, pazemīgu
kalpošanu
Mēs runājām par Dieva brīnumiem vairāk nekā par visu
citu
Katrs zieds stāsta savu apburošo stāstu par dievišķo
klātbūtni
Ziedi ir izmantoti gadsimtiem ilgi
Ne tikai dekorēšanai, bet arī Dieva smaržas un
skaistuma atklāšanai
Caur ziediem un rozēm mēs varam sajust Dieva
klātbūtni
Jo katrs zieds ir dievišķa struktūra, caur kuru mēs
uztveram Dieva izpausmi
Skaistule, kas mīl skaistumu

Ņemiet vērā lauka lilijas, pat ne Salamanu visā viņa}

{godībā

Viņš bija ģērbies kā viens no viņiem

Raizes: to būtība un kā ar tām tikt galā

Raizes ir bezjēdzīgas, tās tikai apgrūtina mūsu sirdis ar

.vēl lielākām raizēm

Kad aizej vai beidz darba dienu, aizmirsti par to. Nenēsā

.to prātā un neņem līdzi mājās

Raizes veido biezu, tumšu, drūmu mākoņu slāni ap

prātu, liekot paklupt, jo ceļš nav skaidrs un viegls. Mums

jāiemācās arvien vairāk paļauties uz Dievu. Tā ir zinātne pati

par sevi un pastāvīgs dievišķs likums, kas nemainās un

nepārveidojas. Ikvienam, kurš dara visu iespējamo, un

vienlaikus meklē dievišķu palīdzību, šķēršļi tiks noņemti no

viņa ceļa, grūtību intensitāte mazināsies, un Dievs atvērs

durvis. {Ikvienam, kurš paļaujas uz Dievu, Viņš būs

pietiekams.} {Uzticiet savas raizes Tam Kungam, un Viņš tās

pārvaldīs.}

Ziniet — lai Dievs vairo jūsu zināšanas —, ka vienmēr ir

izeja no dzīves grūtībām un raizēm. Ja mēs nedaudz

apstāsimies un pārdomāsim, rūpīgi pārdomāsim savu raīžu

cēloņa novēršanu, nevis kavēsimies pie tā, Dievs mums

atvērs durvis un vadīs mūs pa ceļiem, par kuriem nekad

.nebūtu iedomājušies

Daudzi cilvēki vēršas pie manis, lai runātu par savām

raizēm, tāpēc es lūdzu viņus nomierināties un pārdomāt,

meklējot dievišķu palīdzību, un nedomāt par citiem veidiem,

kā atrisināt savas problēmas, kamēr viņi nejūtas mierināti un

.ieguvuši garīgu mieru

Kad prāts ir mierīgs, dvēseli pārņem dievišķs miers un

ticība ir stiprinājusies, problēmu risinājumi parādīsies kā

.saule, kas uzlec aiz kalniem

Problēmu ignorēšana negarantē to atrisināšanu, un

.raizēšanās par tām nedod pozitīvus rezultātus

Meditējiet, līdz jūtaties mierīgi, tad padomājiet par savu
problēmu un dedzīgi lūdziet Dievam palīdzību.
Koncentrējieties uz problēmu, un jūs atradīsiet risinājumu
.bez raizēm vai piepūles
Dievs vienmēr atbildēs uz sirsnīgu un patiesu lūgšanu,
bet, ja lūgšana netiek izteikta ar dedzību un sirsnību, ir
.acīmredzams, ka tā netiks atbildēta
Ikviens zina, ka kādā brīdī viena no viņu vēlmēm ir
.piepildījusies, pateicoties lūgšanai
Kad vēlēšanās pārvēršas ilgošanā, tā aizkustina Dieva
.sirdi, un Viņš piešķir to, ko vēlamies
Kad Dievs kaut ko vēlas, visa daba reaģē uz Viņa gribu
Dievs atbild, kad mēs vēršamies pie Viņa no visas sirds,
ar dziļu ticību un nelokāmu apņēmību
Dažreiz Viņš reaģē, ieliekot kādam galvā noteiktu ideju,
.kas piepildīs tavu vēlmi vai apmierinās tavu vajadzību
Šāds cilvēks kalpo kā līdzeklis Dieva rokās, lai sasniegtu
.vēlamo rezultātu

Cilvēki nezina, kā darbojas šis varenaiss spēks
Tas darbojas ar ārkārtīgi precīziem aprēķiniem,
."neatstājot vietu "ja" vai "ja nē"
."Lūk, ko nozīmē "ticība neredzamām lietām"
Un Viņš par viņu parūpēsies no turienes, kur viņš to
.negaida

No dvēseles himnām
Koki nopūšas
Un vēja rotaļas
Un saule smaida
Un upe plūst tālāk
Un debesis paceļas virsū
rozīgi sarkani plankumi
Un zeme maina savu melno apmetni
Ar zvaigznēm rotāti dimanti
Valkāt dienas laikā
Žilbinoši zeltains uzvalks

Daba sevi rotā un rotā
Jautrās krāsās, kas rotā nākamos gadalaikus
Un burbuļojošā straume
Tu nekad nemēģini runāt
Ar balsīm, kurās iekrāsojas stostīšanās
Par slēptu domu
Un izplūstot no dvēseles dziļumiem
Un putni dzied
Un viņa mēģina atzīties
Ar nezināmām lietām
Tas virmo viņas iekšienē
Bet cilvēks
Spējīgs runāt un paskaidrot
Skaidrā un nepārprotamā valodā
Par to, ko nevienam neizdevās izdarīt
Runājot par tā atklāšanu
Par Visuma Skolotāju
Klāt visur
Izpratnes veicināšana
Mūsu iekšējo psiholoģisko vidi veido mūsu mijiedarbība
.ar ārējo vidi jau no pašiem pirmsākumiem
Šī iekšējā vide un intelektuālie paradumi, papildus
vēlmēm un tieksmēm, ko veidojušas iepriekšējās dzīves,
.bieži vien automātiski vada mūsu rīcību un uzvedību
Runājot par intelektuālo atjaunošanos jeb apziņas
pacelšanu no ķermeņa uz garu un garīgajām patiesībām,
dzīves sākumā dvēselei patīk izpaust sevi un izpaust savas
vēlmes caur ķermeni, un rezultātā tā kļūst par ķermeņa
.gūstekni
Mums jāapmāca sevi dzīvot augstākā līmenī nekā
fiziskais. Garīgā attīstība ir cieši saistīta ar fizisko vai
materiālo izaugsmi. Tāpēc saskaņā ar dabisko evolūciju
dvēsele iziet cauri vairākiem posmiem, lai sasniegtu garīgās
apziņas līmeni, kas izskaidro, kāpēc vispirms tiek sasniegti
.materiālie panākumi, kam seko garīgie panākumi

Garīgie sasniegumi neapšaubāmi ir labvēlīgi, jo caur
tiem mēs mācāmies pārveidot fiziskās vajadzības garīgā
.drošībā

bīstams pagrieziens

Problēmas, ar kurām saskaras pasaule mūsdienās, nav
radījis Dievs, bet gan ir cilvēces kopumā ilgu gadu kļūdainas
domāšanas un maldīgas rīcības rezultāts. Ko cilvēki sēj, to
.viņiem ir jāpļauj

Cilvēks ir nonācis bīstamā pagriezienu punktā un stāv
krustcelēs. Viņš var vai nu iznīcināt sevi ar paša
izgudrotajiem kara līdzekļiem, vai arī pievērsties augstākam
dzīvesveidam un ienest Dievu savā dzīvē, sekojot praviešu
un gudro ieteiktajām morālajām, ētiskajām un garīgajām
.vērtībām. Izvēle ir mūsu

Ir pienācis laiks cilvēcei definēt savu nostāju un izlemt,
kuru ceļu tai iet: vai nu haosa un iznīcības virzienā, vai arī
augstāku universālu ideālu virzienā, kurus pieprasa debesu
relīģijas, lai pasargātu dvēseles un pasauli no ciešanām un
.nelaimēm

Ja cilvēks savu lomu spēlē tā, kā viņam tā pienākas, un
viņu iedvesmo labestības, mīlestības un tikumīgas morāles
.likumi, tad drūmums noteikti izzudīs un tumsa izklīdīs

Nav nekādas loģikas vai attaisnojuma traģiskajiem
notikumiem, ko pasaule piedzīvo, kā arī bezjēdzīgajai
vardarbībai, kas notiek katrā valstī. Iemesls visam tam ir tas,
ka cilvēce ir tālu nomaldījusies no sava Radītāja un zaudējusi
.patieso saikni ar Viņu

Cilvēki neredz loģisku attaisnojumu tam, kāpēc neizgāzt
savas rūgtās negatīvās sajūtas un neizgāzt dusmas uz
citiem, un viņi domā, ka vienīgais veids, kā atrisināt
.problēmas, ir ar ieročiem un dzīvību atņemšanu

Bet Dievs, Viņa pravieši un Viņa dižciltīgie vīri vēlas, lai
cilvēki dzīvotu saskaņā viens ar otru un sadarbotos
taisnīgumā un dievbijībā

Tavam patiesajam "es" ir kosmiskas saknes. Šīs saknes
savu spēku smeļas no kosmiskā avota, kas ir Dievs, visa
esošā spēka avots. Ierobežotais, mazākais "es" jeb "ego" ir
tikai niecīga daļa no tā, ko var iegūt no iekšienes un izpaust
.realitātē

Tavā būtībā ir bezgalīgs potenciāls, kas gaida, lai tiktu
.aktivizēts, izmantots un gūtu labumu

Visi lielie skolotāji apgalvo, ka ķermenī mīt nemirstīgā
dvēsele, kas ir Dieva gaismas dzirksts, piepilda eksistenci un
.uztur visu radību

Vai jūs zināt, kā cilvēki pavada savu dzīvi? Tikai retais
no mums zina, kā pareizi dzīvot un kā mēs varam gūt
.labumu no dzīves, ja to ieguldām gudri un ekonomiski
Pirmkārt un galvenokārt, mums jāapzinās savs laiks.

Laiks paiet un paskrien garām, pirms mēs to pat apzināmies,
un tāpēc mēs bieži vien nenovērtējam Dieva mums dotā
.laika vērtību

Cik daudz laika tiek izšķiests veltīgi! Un cik maz cilvēku
apstājas, lai pārdomātu un apsvērtu, ko dzīve mums var
piedāvāt! Lielākā daļa cilvēku nemaz dziļi nedomā; viņi
pavada savu dzīvi ēdot, guļot un ļaujoties izklaidēm, un pēc
.tam pamet šo pasauli, neko daudz parādot

Ir ļoti svarīgi nošķirt vajadzības no vēlmēm. Faktisko
vajadzību ir ļoti maz, bet vēlmju ir neskaitāmas. Lai atrastu
brīvību un iekšēju mieru, mums jārisina savas vajadzības un
jāpārtrauc dzīties pakaļ nebeidzamām vēlmēm un īslaicīgai
pasaulīgai laimei, kas līdzinās tuksneša mirāžai, kas ne baro
.izslāpušos, ne remdē izslāpušos

Jo vairāk cilvēks paļaujas uz ārējiem apstākļiem, lai
sasniegtu laimi, jo tālāk viņš attālinās no tās pieredzēšanas.

Vēlmes pēc greznības kultivēšana un lološana ir drošs ceļš
.uz pieaugošu nelaimi un verdzību mantām

Mums jāsamazina savas vajadzības un jāpavada laiks,
meklējot patiesu laimi vai garīgu svētlaimi

Dvēsele nekad nemainās; tā ir mūžīgā būtība, kas
paslēpta aiz ierobežotās cilvēka apziņas plīvura, kas mutuļo
.no visa veida sāpēm, neveiksmēm un nāves
Mums jāpaceļ nepastāvības un pārmaiņu ilūziju plīvurs
un jāatpūšas savā mūžīgajā dabā. Mums jānostiprina sava
apziņa uz nelokāmības un iekšējā miera klints, kas ir dievišķā
miera tronis, kas pārsniedz sapratni, un tad mēs izbaudīsim
saldo svētlaimes avotu, kas plūst no Gara svētītajiem
.avotiem dienu un nakti

Laimi var sasniegt ar pašdisciplīnu, vienkāršu dzīves
paradumu un izsmalcinātas domāšanas attīstīšanu, kā arī
taupīgi rīkojoties ar naudu, pat ja nopelnām vairāk, nekā
nepieciešams pamatvajadzību apmierināšanai. Mums
vajadzētu arī sniegt palīdzīgu roku citiem un palīdzēt viņiem
.palīdzēt pašiem sev

Pastāv nerakstīts likums, kas nosaka, ka ikviens, kas
palīdz citiem sasniegt labklājību un laimi, saņems palīdzību
no negaidītiem avotiem, un viņu pašu labklājība un laime
pieaugs. Šis ir nemainīgs likums, un svētīgi ir tie, kas pēc tā
dzīvo, jo viņi būs starp laimīgajiem. Vai nav labāk dzīvot
?vienkārši un būt bagātam garā
Gaisma pēc gaismas Dievs vada pie Savas gaismas, ko}
{Viņš vēlas
{Un gaisma spīd tumsā}

Aiz katras mazas elektriskās lampas gaismas ir spēcīga
strāva, un zem katra maza viļņa atrodas lielais okeāns, kas ir
.pārvērties par daudziem viļņiem
Tas attiecas arī uz cilvēkiem. Dievs radīja cilvēkus un
deva viņiem brīvu gribu un izvēli. Bet cilvēki aizmirst avotu
.un spēkus, ko Dievs viņos ielika
Šajā pasaulē pastāvošajām iespējām nav robežu, kā arī
progresam, ko cilvēks var sasniegt, un apvāršņiem, ko viņš
.var sasniegt

Kad sākam izprast cilvēku visā viņa būtībā, mēs
saprotam, ka viņš nav fiziska būtne
Viņā slēpjas daudzi spēki, kuru potenciālu viņš dažādā
mērā izmanto, lai pielāgotos šīs pasaules apstākļiem, un šo
spēku potenciāls ir neizmērojami lielāks, nekā vidusmēra
.cilvēks apzinās

Avoti un malki: Svētās mīlestības oāze
Es smelšos vitalitāti
No zeltainās saules gaismas strūklakas
Es malkošu mieru
No mēness apspīdētu sudrabainu nakšu avotiem
Es dzeršu tavu spēku
No varena vēja kausa
Es dzeršu tavu apziņu ar prieku un sajūsmu
No manu smalko, dziļo domu krūzēm
Tavā svētītajā gaismā
Es palikšu nomodā mūžīgi
Raugoties uz tavu svētīto un visu eksistējošo seju
Ar modrām acīm cauri mūžības garajiem laikmetiem
Esmu meklējis Dieva mīlestību
Cilvēka emociju neauglīgā augsnē
Līdz beidzot atradu
Svētās mīlestības oāzē
Kura avots nekad neizsīkst
Kungs, palīdzi man saņemt savu debesu mantojumu
Un lai es varētu dzīvot nemirstīgo dzīvi
!Ak, Vismīlošākais un Svētākais
Pat ja manas neziņas tumsa ir tikpat sena kā pats laiks
,Ļaujiet man tomēr apzināties
Ka ar tavas gaismas rītausmu
Tumsa pazudīs acu mirklī
It kā tas nekad nebūtu noticis
Dusmas un to ietekme uz veselību
Lai gan vidusmēra cilvēkam nav apzinātas atmiņas par
savas dvēseles pieredzi, viņš ir daļa no kosmiskā veseluma

un laiku pa laikam viņam ir jāuzlādē sava dzīve ar
atsvaidzinošajām dzīves straumēm, kas izplūst no Vienīgā un
Vienīgā, dzīvības, mīlestības un patiesības avota, kas
.nemainās un nedalās

Kad meklētājs godina Patiesības principu domās, vārdos
un darbos, viņš saskaņojas ar radību un Radītāju. Ikviens,
kurš sastopas ar šo garīgi attīstīto indivīdu, tiek garīgi
bagātināts ar viņa harmoniskajām garīgajām vibrācijām, lai
.gan šī bagātināšanās pakāpe atšķiras

Šis māceklis ir brīvs no sāpīgām dualitātēm un
pretrunīgiem relatīvismiem un galu galā ir kvalificēts ieiet
.galīgajā patvērumā: absolūtajā patiesībā

Dusmu neesamība ir ātrākais ceļš uz iekšējo mieru.

Dusmas rodas no vēlmju neapmierinātības, un tas, kuram
.nav vēlmju, ir brīvs no dusmām

Tas, kurš neko negaida no citiem un vēršas pie Dieva,

lai sasniegtu savus mērķus un piepildītu savas vēlmes,
nejūtīs aizvainojumu vai rūgtumu pret saviem līdzcilvēkiem,
kā arī neaizskars viņu jūtas (Smaids savam brālim ir
.žēlsirdība) un (Vispirms ej un saliec mieru ar savu brāli)

Gudrais cilvēks ir apmierināts ar savu drošo zināšanu,
ka Dievs ir visu pasaulu pārvaldnieks un administrators, un
viņš nedomā, ka lietas notiek nejauši, tāpēc viņš ir brīvs no
.dusmām, iesakņojušās naida un naidīgām jūtām

Šī pasaule ir relativitātes pasaule, un gudrie saskaņojas
ar dievišķo gribu un pielāgo savu rīcību apstākļiem. Dažreiz
viņi var izrādīt pārdrošu vai pat vardarbīgu nepatiku, ja tas
attur ļaundarus no nevainīgu cilvēku nodarīšanas ļaunu. Bet
gudrie nelolo naidu pret nevienu cilvēku, lai cik liela būtu
.viņu nezināšana vai cik daudz viņu pārkāpumu

Pašapziņu apzinošs cilvēks var uz īsu vai ilgu laiku
justies saniknots, bet drīz vien atgriežas ierastajā mierīgumā
.un savaldībā

Parasta cilvēka dusmas nevar tikt izskaustas ar
gribasspēku un nekavējoties, bet tīra cilvēka sirds, kas ir
.brīva no pasaulīgām vēlmēm, nejūt dusmas un tās neizrāda
Dusmas ir visizplatītākais trūkums cilvēku vidū, un tās
.traucē mieru ģimenēs un starp tautām
Tie, kuriem ir nosliece uz dusmu uzliesmojumiem, ir
ģimenes ienīsti, un šīs pastāvīgās dusmu lēkmes negatīvi
ietekmē cilvēku veselību un bieži noved pie vardarbības. Kad
cilvēki akli padodas dusmām, ievērojams skaits no viņiem
.izdara noziegumus, nonāk cietumā vai tiek notiesāti uz nāvi
Saskaņā ar pašsaglabāšanās principu visiem cilvēkiem ir
jāiemācās būt apdomīgiem, apsvērt sekas un kontrolēt savas
.dusmas

Tie, kas savaldās dusmās un piedod cilvēkiem, - un
Dievs mīl tos, kas dara labu
Garīgā līdzsvara sasniegšana
Dzīves relativitāti (dzimšanu, nāvi, prieku un sāpes)]
pārvar tie, kas uz šo pasauli raugās ar līdzsvarotu prātu.
[.Patiesi, tas sakņojas pilnīgi līdzsvarotā dievišķajā garā
Bhagavad-Gita 4:9

Interpretācija un komentāri

Garīgo līdzsvaru var sasniegt, praktizējot garīgos
vingrinājumus, kas palīdz pievērst prātu uz iekšu, kur jogs
piedzīvo līdzsvarotu nemainīga prieka stāvokli. Kad viņi spēj
izpaust šo iekšējo stāvokli nomoda stundās, viņi kļūst tīri un
.ieņemti universālajā garā

Gudrie saka, ka vidusmēra cilvēks ir nepilnīgs savu
maņu mijiedarbības ar eksistences dualitātēm un relativitāti,
piemēram, sāpēm un prieku, karstumu un aukstumu, dzīvību
un nāvi, dēļ. Tikai tie, kas spēj brīvprātīgi atdalīt savu apziņu
no pasaulīgajām sajūtām, ir patiesi brīvi no satraucošajām
maņu dualitātēm, un tieši viņi atrod mieru dievišķajā garā,
.piedzīvojot mūžīgu mieru

Jogi, kas piedzīvo svētu svētlaimi iekšējās, apzinātās un
cildenās apziņas stāvokļos, ir tīri un vienoti ar kosmisko
.garu

Nedisciplinēts cilvēks vēro šīs pasaules kustīgos attēlus
un brauc pa prieka un skumju, izmisuma, dusmu, nejutīguma
vai apātijas viļņiem savas apziņas jūrā, nespējot saskatīt
.dvēseles mēness atspulgu šajā jūrā

Kad apziņas nemierīgie viļņi norimst, gudrais mierīgajā
.iekšējā okeānā bez kropļojumiem ierauga svētā mēness tēlu

Negatīvā domāšana ir ienaidnieks

Kad kaut kas ir jāpārvar, ir jāsaprot, kāpēc tas ir
jāpārvar. Tev ne tikai jāatsakās no kaut kā un jādistancējas
no tā, bet arī jāizslēdz doma par to un jāizdzen tā no savām
domām. Negatīvā domāšana ir milzīgs ienaidnieks, kas ir
.jāuzvar

Ja jūs novirzīsiet savu uzmanību no maņu apziņas uz
garīgo apziņu, jūs sasniegsiet uzvaru un nesīsiet sev laimi.

.Sasniegumi slēpjas prātā

Nevajadzētu kļūt par pārmērību upuri. Izbaudiet lietas,
bet neļaujiet tām jūs paverdzināt. Esiet brīvs. Esiet laipns,
draudzīgs, jautrs un priecīgs, un jebkuros apstākļos esiet
.pats sev saimnieks

Darīt to, kas cilvēkam patīk, nav brīvība, bet gan

.brīvības ļaunprātīga izmantošana

Brīvība rodas, ievērojot pašsuverenitātes likumu, tas ir,

.paškontroli

Patiesa brīvība nozīmē visu darīt saskaņā ar gudrību

Brīvība ir niecīga un sekla bez atbilstības Dievam un

Viņa likumiem

Lielākās daļas cilvēku dzīvi nosaka vēlmes, kaislības,

.temperaments, paradumi, kā arī vides un sociālā ietekme

Kad fiziski ieradumi sāk kontrolēt prātu, ķermenim kļūst

grūti paklausīt gribas pavēlēm. Labs ieradums ir jūsu

lielākais draugs, savukārt slikts ieradums ir slēpts

ienaidnieks. Tāpēc jāuzmanās no ieraduma vai darbības

atkārtošanas, jo atkārtošana pārveido darbību par ieradumu,
pirms cilvēks to apzinās, un ieradums kļūst par otro dabu.

Tomēr to var mainīt ar pastāvīgiem labiem darbiem un
.pozitīvu, radošu domāšanu

Atbrīvo mūs no neziņas un tās sekām

Tu esi visa labā avots un visa spēka pirmsākums
Kungs, svētī mūs, lai mēs varētu parādīt pār mums

Tavas svētības

Mūsu veselībā

Mūsu intelektuālajos centienos

Un mūsu garīgajos centienos

Tu esi dzirksts zvaigznēs

Energija atomos

Un apziņa par sevis dziļumu

Palīdziet mums uzlādēt sevi

Ar savu augstāko spēku

Ar savu bezgalīgo gudrību

Un ar savu bezgalīgo autentiskumu

Ļaujiet mums atzīt, ka jūs esat veselības avots
un dzīves vide

Un visas saprāta avots

Atbrīvo mūs no neziņas un tās sekām

No sāpēm un ciešanām

Lai tavas gudrības plūdi aizskalo prom

Visas mūsu dzīves drupas un postījumi

Norauj plīvurus, kas slēpj no mums tavu seju

Ļaujiet mums jūs redzēt ļoti spožā gaismā

Mūsu būtības horizontā ir neskaitāmas saules

Ļauj mums sajust tavu klātbūtni kā mūžam atjaunojošu
spēku

Iedvesmo mūsu domāšanu

Un baro mūsu dvēseles

Un tas uztur mūsu ķermeņus

Nekas cits kā vien Tu vari mūs apmierināt un piepildīt
mūsu cerības

Mēs lūdzam jūsu vadību visā, ko darām
Un ja mums ir nepareizas idejas
Lauj mums dzirdēt tavu svētīgo čukstu, kas mūs atved
atpakaļ
Uz pareizo ceļu
Svētī mūsu dzīves ar savu radošo spēku
Un tava mūžīgā svētlaime
Ak, Visdāsnākais no Dāsnajiem
Un visu dāvinājumu avots

Tiem, kas vēlas iegūt garīgas atziņas, ir jāstrādā, lai
sasniegtu šīs pozīcijas nevis savtīgu mērķu dēļ, bet gan lai
.iedvesmotu citus ar savas dzīves piemēru
Tie, kas pilda savus pienākumus tā, lai tie veicinātu viņu
dzīves līdzsvarotu attīstību, darbojas kā svētītas un atvērtas
durvis, caur kurām ienāk un nonāk apmaldījušies un
neapmierinātie cilvēki, sasniedzot miera, laimes un
.panākumu apvāršņus
Šie cilvēki ir saskaņā ar savu augstāko dabu un
nestrādā, lai apmierinātu savas kaprīzes, bet gan lai izpildītu
patiesības, attīstības un dievišķās gribas ievērošanas
.prasības
Viņi ir īsti askēti, pat ja dzīvo pilīs un viņiem pieder
miljoni, jo viņi atsakās no personīgajām ambīcijām, lai
.iepriecinātu Dievu un palīdzētu citiem
Cilvēkam ir jāstrādā un jāpieliek visas pūles, lai izturētu
dzīves pārbaudījumus un pārvarētu dzīves grūtības,
neatkarīgi no tā, vai tas notiek mežu dzīlēs vai mūsdienu
.civilizācijas džungļu vidū
Meži ir plēsēju mājvieta, un civilizācijas džungļi mudž no
.bailu monstriem
Kārdinājumi un nepārvaramas vēlmes, un cilvēkam ir
jāaizsargā sevi no visiem materiālajiem un morālajiem
plēsoņām, lai spētu iet pa cienīgas dzīves ceļiem ar brīvību,
.prieku un atbrīvošanos no bailēm

Kad cilvēks sevī atrod ilgstošas garīgas laimes valstību,
viņš to atradīs visur – vai nu klusuma dziļumos, vai darbības
troksnī, un dzirdēs dievišķo balsi čukstam gan
.kontemplācijas alā, gan darba laukos
Filozofa un jurnieka stāsts

Runā, ka kāds filozofs, kurš labi pārzināja filozofiju un
loģiku, bija iecerējis pārcelties no viena upes krasta uz otru ,
tāpēc viņš pasauca laivinieku, kuram piederēja neliela laiva,
.kuru viņš izmantoja cilvēku pārvadāšanai pāri upei
Filozofs iekāpa laivā, un jurnieks airēja to, pretojoties
spēcīgajai straumei. Pēc neliela attāluma filozofs jautāja
jurniekam: "Jurniek, vai esat iegaumējis Filozofijas principu
"?pirmo daļu

Jurnieks atbildēja: Nē, kungs, es to neesmu iegaumējis
Tad filozofs viņam teica: "Man žēl jūs informēt, ka esat
izšķērdējis 25 procentus savas dzīves, negūstot nekādu
".būtisku labumu

Jurnieks norija apvainojumu un turpināja airēt. Kad viņi
sasniedza upes vidu, filozofs atkal atvēra savu dzelošo muti
:un teica

Hei, Nerātnais: Vai esi iegaumējis Filozofijas principu
?otro daļu

Jurnieks atbildēja: Kungs, es neko nezinu par šo grāmatu
."Filozofijas principi

Tad filozofs izteica jaunu paziņojumu: "Cik žēl! Man ar
nožēlu jāpaziņo, ka jūs esat izšķērdējis 50% savas dzīves
veltēm." Jurnieks bija aizvainots par šo rupjību, bet klusēja,
turpinot airēt dažādos veidos, nolādējot stundu, ko bija
saticis ar šo zinātkāro filozofu. Kad laiva bija sasniegusi trīs
:ceturtdaļas lejup pa upi, filozofs uzdeva trešo jautājumu
Hei, Nerātnais: Vai esi iegaumējis Filozofijas principu
?trešo daļu

Nabaga jurnieks atbildēja ar izsīkstošu pacietību: Es
.jums teicu, kungs, ka es neko nezinu par filozofiju

Šeit filozofs pasmaidīja (rūpju un mierinājuma pilnu)
smaidu, sakot: Diemžēl jūs esat izšķērdējuši 75% savas
.dzīves ar to, un tas ir neatgriezenisks zaudējums
Jūrnieks neatbildēja uz šo komentāru, bet paātrināja
airēšanu, cerot sasniegt pretējo krastu un atbrīvoties no tās
smirdīgās, lipīgās lietas. Pēkšņi debesīs iedegās zibens,
sākās pērkona dārdi, un spēcīga lietusegāze gāzās spēcīgās
tropiskās lietusegāzēs, radot spēcīgu vētru, kas šūpoja laivu
.visos virzienos

Tad pienāca jūrnieka kārta uzdot filozofam jautājumu,
:tāpēc viņš tam teica

Mans dārgais filozof, kopš mēs uzsākām šo ceļojumu, jūs
mani esat bombardējis ar jautājumu lavīnu, vienu pēc otra.

?Vai drīkstu jums uzdot tikai vienu jautājumu

:Filozofs atbildēja: Jā, jūs varat. Jūrnieks teica

Ak, cienījamais filozof, kas labi pārzina filozofiju un ir
iegaumējis tās grāmatas no galvas, vai jūs protat labi
?peldēt

Filozofs atbildēja drebošā balsī: Nē, kungs, es neprotu
.peldēt

Jūrnieks pasmaidīja un teica viņam: Tātad mūsu risks ir
jūsu ziņā, un pārējais ir mūsu dzīvēs, un man sāp teikt, ka
!pēc dažiem mirkliem jūsu dzīve būs simtprocentīga vēsture
Tajā brīdī laivu skāra milzīgs vilnis un apgriezta to otrādi,
nosūtot laikmeta filozofu upes dibenā, kamēr mūsu draugs
jūrnieks izmantoja savas spēcīgās rokas un ilggadējo
peldēšanas pieredzi un pārlicinoši un mierīgi pretojās
.vilnim, līdz droši sasniedza otru krastu

Kā zelts, aprakts zem dubļiem

Kopš radīšanas sākuma labie spēki ir cīnījušies pret
ļaunajiem spēkiem. Mums jāatceras, ka skaudība, dusmas,
alkatība un tā tālāk nav mūsu pašu radītas, bet gan mums
dotas jau no paša sākuma. Tieši no šo ļaunumu ciešanām
.mostas gudrība un cenšas atrast ceļu starp šīm sāpēm

Vienīgais veids, kā atrast gudrību, ir caur pieredzi, jo caur personīgo pieredzi mēs saprotam, ka ļaunums ir tas, kas traucē mūsu mieru un rada mums ciešanas, ciešanas un sāpes, un šī iemesla dēļ mums ir jācenšas no tā izvairīties un .atbrīvoties

Katru reizi, kad pēc provokācijas atrodat mieru un nolemjat palikt laipns un mierīgs, velns atnāk un saka: "Tevi apmelo, kāpēc tad tu neatbildi ar kaut ko neglītu vai "?aizskarošu

Neļaujiet velnam uzvarēt cīņā starp labo un ļauno Svētā Balss mums pastāvīgi čukst, bet, lai saņemtu dievišķu palīdzību, mums uzmanīgi jāieklausās Debesu balsī Katru reizi, kad Sātans mēģina mūs pievilināt pie sevis, Dievs mēģina mūs pievilkt pie Sevis. Jautājums ir: kam mēs ?klausīsimies un kam mēs pakļausimies

Neviens nevar mūs kontrolēt vai ietekmēt bez mūsu piekrišanas, jo mums pieder Dieva dotā lēmumu pieņemšanas brīvība un izvēles brīvība, taču sātaniskā .maldināšana vienmēr ir klātesoša, un mums tai ir jāpretojas Labā spēki piedāvā risinājumus mūsu problēmām, savukārt ļaunā spēki cenšas radīt sarežģījumus un problēmas. Labā nozīmē atbrīvošanos no visām savtīgajām .vēlmēm, kas izslēdz citus par labu sev

Dieva spēks ir milzīgs, un Viņa varenība pārspēj visu spēku. Ar savu mīlestību Viņš cenšas mūs pievilkt pie Sevis un atbrīvot no ļaunuma tvēriena. Cilvēce stāv pa vidu: eņģeļi .Viņa labajā pusē un ļaunuma spēki kreisajā pusē

Katru reizi, kad cilvēks paveic labu darbu, Dievs viņu pievelk tuvāk; katru reizi, kad viņš izdara sliktu darbu, Sātans viņu pievelk tuvāk. Bet Sātans nevar cilvēku turēt .mūžīgi, jo viņš ir radīts pēc Dieva tēla

Ikreiz, kad cilvēks savā sirdī jūt naidu, lai viņš atceras, ka Sātans cenšas viņu iznīcināt, un, kad viņš jūt mīlestību, lai .viņš zina, ka Dievs viņu aicina pie Sevis

Ir ļauni un labi piemēri. Dievs rāda Savus piemērus vai
modeļus, lai mūs pievilktu pie Sevis, un arī Sātans rāda
savas preces tam pašam mērķim. Un cik brīnišķīgs ir Dieva
:vīrs, kurš sāka dziedāt, pārdomājot šīs izpausmes
Dzīve ir salda, un nāve ir sapnis, veselība ir salda, un"
slimība ir sapnis, kad Tava svētā melodija atbalsojas manas
".dvēseles dziļumos, ak Dievs

Ļaunums un grēks nav mūsu dabā, bet gan tiek ievesti
.no ārzemēm un iedēstīti dvēselē

Labestība ir kā zelts, kas aprakts zem dubļiem; tā
nezaudē savu būtību, bet gan mirdz ar savu dabisko tīrību,
kad dubļi ir noņemti. Līdzīgi labestība cilvēka dvēselē ir
noturīga. Lai cik ļoti dvēseles zeltu aptraipītu biezie,
sacietējušie neziņas dubļi, mums tikai jānokasa šie dubļi ar
gudrības nazi vai jānomazgā ar zināšanu ūdeņiem, lai atklātu
.īsta zelta skaisto mirdzumu

Garīgo enerģiju aktivizēšana
Dvēselei ir jābūt pamodinātai
No vājuma un trausluma sapņiem
Un sūtot prātu gudrības apvāršņos
Ar meditācijas, vingrošanas un relaksācijas palīdzību

Paškontrole un pareiza uztura
Un nelokāms, nelokāms psiholoģiskais spēks
Neatzīsti sakāvi

Jo atzīt to ir vēl lielāka sakāve
Jums ir neierobežotas pilnvaras
Šie spēki ir jāaktivizē

!Tas arī viss
Nopietna un dziļa domāšana
Tas ir veids, kā atbrīvoties no ierobežojumiem
Un daudzas problēmas
Apziņa par Dievu ir jāieaudzina
Un ar augstāku garīgo uztveri
Grūtības var būt daudzas
Nastas ir smagas

Bet cilvēka paša ienaidnieks
."Tas ir, viņa mazais es jeb "ego
Patiesā dvēsele ir nemirstīga
Lai gan pieredze un problēmas ir īslaicīgas un mainīgas
Cilvēks būtībā ir gars
Garīgā būtība ir nemainīga un nemainīga
Jūs varat atbrīvot milzīgu enerģiju un spēku
Grūtību un nelaimju pārvarēšana
Un visi šķēršļi un kavēkļi, kas stāv jūsu ceļā

Doma ir spēks kā elektrība
psiholoģiskie stāvokļi
Tas atgriežas pie domāšanas un domāšanas veida
Elektrība ir gan noderīga, gan kaitīga
?Tātad, kurš zina, kā ar to tikt galā
Viņš to nodod savā rīcībā
Citādi tas varētu viņu sist ar elektrošoku
Un arī tā domāju
Ja tas tiek virzīts pareizajos virzienos
Tas nes laimi savam īpašniekam
Citādi tas viņam sagādās nepatīkšanas
Doma ir kā savvaļas zirgs
Tomēr to pieradināt nav neiespējami
Pozitīva domāšana ir viens no veidiem, kā kontrolēt
savas domas

Vesela domāšana ir tuvs draugs
Un slims prāts ir pastāvīgs ienaidnieks
Vesela domāšana piesaista mieru un drošību
Un slims prāts met nāvējošas bultas
Tas divkārši atspēlējas savam īpašniekam
.Tāpēc teiciens, ka atlīdzība ir tāda pati kā darbs
Kamēr vien cilvēks sūta labus nodomus
Viņa idejas pārvērtīsies lāpās
Apgaismo dvēseles kambarus
Un padzīt tumsas kaudzes

Tad viņš izjūt dziļu atvieglojumu
!Viņa acīs mirdzēja gandarījuma smaids
sadzīvot ar citiem
Viņu vienošanās nenožīmē visu
Vai arī upurējot ideālus viņu labā
Jo šī kompromisa metode nav vēlama
Tas neatbilst patiesībai
Reformatori un lielie vīri nebija vienisprātis
Ar daudziem cilvēkiem apkārt
Tomēr viņi saglabāja savu ideālu
Jo viņi saprata, ko viņi dara
Tas bija pilnīgi pareizi
Princips nedrīkst tikt apdraudēts
Un neizmantojot slēptus motīvus, lai sasniegtu konkrētu
mērķi

.Jo tas nepiedien principiāliem cilvēkiem
?Kurš gan var dzīvot tā, lai tas būtu patīkami Dievam
Nedariet citiem pāri, jo viņiem nav no kā baidīties
Pirmkārt un galvenokārt, cilvēkam ir jābūt saskaņā ar
Dievu

Tad ar sirdsapziņu un pēc tam ar cilvēkiem
Bet, ja šī pieeja neapmierina citus
Pietiek, ja cilvēks ir mierīgs pats ar sevi
Viņš jūt iekšēju mieru, kas padara viņu neatkarīgu no
.cilvēku atzinības

Dvēseles spēks un vēlme
Pievērsties Dievam
To sauc par garīgo magnētismu
Un šis magnētisms
Dvēsele piesaista sev svētības
un smalkas vibrācijas
Un visas labās cilvēku pieredzes
Kas viņai atgādina par labestību un taisnīgumu
garīgais magnētisms
Tas ir spēks, ar kuru

Tas piesaista un velk cilvēku pie sevis

Labi draugi

Un svarīgas un svarīgas lietas

Un intuitīva lietu izpratne

Šī jauda ir atvasināta

No Dieva pievilcīgā magnētiskā spēka

Miera svece

Paņemiet mentālo trauku un piepildiet to ar savu mieru

Paņem manu jūtu pudeli un piepildi to ar savu žēlsirdību

Paņem manu tukšo dvēseles grozu un piepildi to ar

savas gudrības augļiem

Ielej savas mīlestības ūdeņus manā dvēselē, lai es tos

.varētu ieliet izslāpušo dvēseļu kausos

Nojauc mana ego sienas un iegremdē mani savā

.pilnīgajā klātbūtnē

Mīlestības gaismas rītausma spīd caur manas sirds

atverēm, atgādinot man par tavas mīlestības saules gaismu

Izplatoties pāri manas dzīves debesīm

Tavas mīlestības starojošā gaisma ir apspīdējusi manu

dvēseli, apgaismojot to, un tava gaisma ir piepildījusi mana

.gara telpu

Tu esi dzīvība, kas uztur manu ķermeni, prāts, kas

iedvesmo manas domas, un gudrība, kas klievē manu

.nezināšanu

Es iededzinu savas mīlestības plāno sveci, lai lasītu zelta

grāmatu, kas manī glabāta kopš seniem laikiem

Tava mīlestība bija un joprojām ir neredzamā miera

.svece, kas klievē tumsu un parāda man tavus vēstījumus

Blogs atrodas siržu lapās

Bezgalības sliekšnis

Pēc atkārtotas tevis meklēšanas

Un nepārtrauktā klejošana tavu brīnumaino noslēpumu

mežos

Beidzot esmu sasniedzis bezgalības sliekšni

Ar pārliecību un neatlaidību es piesaucu Tavu svēto
vārdu

Un pēkšņi durvis uz tavu klātbūtni atvērās
Tur, tā centrā

Un uz godības vīziju troņa es tevi redzēju

Mana dzirde nebija harmonijā

Ar savu radošo un inovatīvo balsi

Es nepacietīgi gaidīju tavu balsi

Tad tava miera burvība iezagās manī

Un ar intuitīviem čukstiem

Viņa man iemācīja eņģeļu valodu

Un jaunā sanāksme izgāzās

Es tevi apbēru ar saviem jautājumiem un

pieprasījumiem

:Sens kā pats laiks

"?Kāpēc, ak Dievs, grēks un ciešanas"

?Kāpēc maldināšana un ilūzijas

Tāpēc es paņēmu tavas svētnīcas starus

Gaismas burtu forma

Sniedzot man savas autentiskās un uzticamās atbildes

Mierinājuma un komforta devējs

Tagad, ezotēriskajā Salami templī

Es izbaudu tavu klātbūtni miera sirdī

Mēs sarunājamies neizdibināmos, klusos vārdos

Ak, neizdibināmo noslēpumu Dievs

Es runāšu ar tevi mūžīgi

!Ar visu daiļrunību un plūdumu manā sirdī

Kad tava gaisma mirgo manā dvēselē

Lai atklājas Tava godība, Kungs

Lai tavas gudrības gaisma izklīst

Nezināšana, nesaskaņas un skaudība

No zemes krastiem uz visiem laikiem

Pārvērtiet mūsu vājumus par spēku

Un mēs vājinājāties apņēmībā

Uzlādējiet mūsu ķermeņus ar dzīvībai svarīgu elektrību

Un piepildi prātu un dvēseli ar savu dziedinošo gaismu
Satver mūsu roku, lai mēs nenoslīktu Tavā neuzmanības
ūdeņos

Piepildi mūsu būtību ar Savu mīlestību un gudrību
Ļauj mums justies tā, it kā mēs būtu tev ļoti tuvu
Un tavas žēlsirdības saule
Tas uz mums spīd nepārtraukti

Es novietoju savu čukstošo, vibrējošo domu ziedus
Klusuma struktūrā
Viņas klusā smarža dzied
Un viņš dzied par tavu godību
Un ar tavas svētās gaismas starojumu
Es redzu tavas eksistences skaistumu
Mani laimīgie sapņi piepildās
Kad tava gaisma mirgo manā dvēselē
Plīvuri kvēlo gudrības ugunī
Tāpēc redzi savu godību
Mans prieks aug
Dievišķo svētību jūra
Ak, kosmiskā gaisma
Katru dienu redzu tevi, dekorējot debesis ar košām
krāsām

Es vēroju, kā tu apgērbj neauglīgo augsni ar smaragda
zīdu

Tu esi saules staru siltumā
!Un Viņš ir redzams visur
Kungs, palīdzi man saskatīt Tavu seju sava miera
spogulī

!Parādi savas eksistences plašo valstību, parādi sevi
Māci manai sirdij lūgties un manai dvēselei just
Ka visas durvis atvērsies, lai viņš varētu parādīties caur
tām

Tava klātbūtne ir svētība
Ak, Vissvētākais Mīļotais

Ļauj man apzināties tagad un mūžīgi, ka tu biji un
 ,joprojām esi mans, mans mūžīgi
 Lūk, sapņi par manām kļūdām, kas ir izzuduši un aprakti
 .aizmirstības kapsētā
 Esmu nomodā, gozējoties dzīves saules mirdzumā zem
 taviem spārniem

Caur mani plūst dievišķo svētību jūra
Un es jūtu, ka esmu vide, caur kuru tas plūst
Visi svētie radošie spēki
Svētī mani, Kungs, lai es varētu Tevi meklēt
Es rūpējos par tevi vairāk nekā par visu citu
Tieši tāpat kā to dara jūsu adītājas

Ir daudz prasību un prasību
 Pasaule to mums uzspiež
 Un tas mūs pārlicina par tā ārkārtīgo nozīmi
 Un tāpēc, ka bez tā nav iespējams dzīvot
 Vai arī iztikt bez tiem
 Bet pamatprasībai ir jābūt
 Dieva miera iegūšana
 Kuru avoti nekad neizsīkst
 Tā avots nekad neizsīkst
 Kas piešķir visam dzīvē garšu un jēgu
 Atcerēsimies, ka Dievs ir mūsu būtības būtība
 Un šī mīlestība ir logs, caur kuru mēs skatāmies
 Viņa cēlajam sejām
 ?Kurš gan vēlas sajust dievišķo klātbūtni
 Un šī cēlā vēlme tiek kurināta domās un darbos
 Dievs izpildīs viņa lūgumu
 Un tas viņam palīdz nojaukt plīvurus
 Kas neļauj redzēt svētītās gaismas
 Tie, kas ir apņēmis pilni virzīties uz priekšu pa šo ceļu
 Nekas viņu neapturēs
 Nekas viņam netraucēs
 Līdz brīdim, kad viņš sasniegs savu mērķi

Viņš saņem to, ko vēlas viņa sirds
Neļauj dusmām tevi kontrolēt

Šīs emocijas ir dziļākas, nekā šķiet virspusēji. Cilvēks var spēt saprātīgi kontrolēt vardarbīgu uzliesmojumu ārējās izpausmes, tomēr joprojām paturēt apspiestas dusmas un vārošu aizvainojumu. Šīs dusmas izpaužas dažādos veidos, piemēram, agresijā, nemierā, nepacietībā, neapmierinātībā, skaudībā, aizkaitināmībā, nelaimībā un garastāvokļa svārstībās. Patiesībā gandrīz ikviens zināmā mērā izjūt dusmas.

Dusmas, lai kāda būtu to daba, izriet no neapmierinātības ar vēlmju piepildīšanu. Garīga prieka trūkuma dēļ cilvēki vēršas pie baudas caur jutekliskām vēlmēm — vēlmēm, kas sevī pēc būtības nes neapmierinātības un neapmierinātības sēklas un līdz ar to dusmas, kas iznīcina maigas jūtas un augstākas uztveres spējas.

Tāpēc drošākais veids, kā atbrīvoties no dusmām, ir novērst to cēloni: vēlmi. Jo vairāk vēlmju cilvēkam ir, jo lielāka būs viņa neapmierinātība, jo nav iespējams apmierināt visas šīs vēlmes, jo jutekliskās tieksmes ir neapslāpējamas un nekad nebeidzamas. Jo vairāk mēs cenšamies piepildīt vēlmes vai izjust jutekliskus priekus, jo vairāk mēs pie tām pieķeramies. Un jo spēcīgāka ir mūsu pieķeršanās, jo lielākas ir mūsu sāpes, kad mums tiek atņemtas lietas, kas šķietami apmierina mūsu vēlmes.

Piemēram, daba mūsos ir ieaudzinājusi bada sajūtu, lai mēs zinātu, kad mūsu ķermenim ir nepieciešams ēdiens. Taču pieķeršanās vai tieksme pastiprina šo sajūtu un pārveido to psiholoģiskā ciešanā. Ja trīs dienas esat pastāvīgi izsalcis un gavējis — veselības vai citu iemeslu dēļ —, jūs, visticamāk, jutīsieties dusmīgs. Savukārt jogs var iztikt bez

ēdiena vairākas dienas, netraucējot tā neesamībai, jo viņš ir praktizējis atraušanos no ķermeniskām vēlmēm.

Kad mēs saprotam, ka vēlmes ir dusmu avots, mēs vēlamies zināt, kā konstruktīvi tikt galā ar šīm vēlmēm. Tam ir vairākas pieejas:

Vispirms piepildiet šīs vēlmes

Ja šīs vēlmes ir nekaitīgas, to piepildīšanā nav nekā slihta, un tad tās pāries. Problēma ir tā, ka šo vēlmju piepildīšana var radīt jaunas vēlmes vai arī tās var kļūt par iesakņojušamies un novājinošiem ieradumiem. Jo vairāk jūs šīs vēlmes barojat, jo spēcīgākas tās kļūst. Tāpēc cilvēkam jābūt izvēlīgam un kritiskam, pat piepildot šķietami nevainīgas vēlmes.

Otrkārt, atbrīvojieties no šīm vēlmēm.

Viens no efektīvākajiem veidiem, kā pārvarēt vēlmes, ir atteikties no tām savā prātā, un tas kļūst dabiski, kad mēs kļūstam garīgi apzinīgāki. Piemēram, tie, kas nodarbojas ar garīgām studijām un praksēm, zaudē vēlmi smēķēt. Atbrīvošanās no vēlmēm notiek, kad dvēsele atmostas pietiekami, lai īstenotu galveno vēlmi: ilgstošu svētlaimi. Kad mēs piedzīvojam garīgu prieku sevī, vēlme pēc jutekliskām lietām vājinās un atslābina savu tvērienu pār gribu.

Mēs varam spēcīgas vēlmes pārveidot spēcīgā un radošā enerģijā, kas ir neticami labvēlīga. Bieži vien pati vēlme nav slihta; problēma slēpjas tajā, kā cilvēki to tiecas. Ja jūs zinātu, kā atrast laimi sevī, jūs atklātu, ka visas jūsu vēlmes tiktu piepildītas, bez nepieciešamības skraidīt apkārt un izmēģināt dažādas lietas, lai tās sasniegtu.

Tas nenozīmē, ka mums nevajadzētu būt vēlmēm. Kā cilvēki, mēs nevaram nejust vēlmes. Kamēr vien esam uz šīs zemes, daba mūs mudina rīkoties. Izaicinājums ir neļaut

dusmām mūs kontrolēt, kad mūsu rīcības rezultāti neatbilst mūsu cerībām.

Meditācija ir efektīvs līdzeklis pret dusmām vai jebkuru citu problēmu. Tas ir tāpēc, ka meditācija mūs noved pilnīgā harmonijā ar mūsu patieso dabu, atbrīvojot no jebkādām negatīvisma formām, ieskaitot dusmas. Dieva prieks un miers mīt mūsos, un, kad mēs meditējam pareizi, mēs sasniedzam šo prieku un mieru, un dusmas dabiski izklīst. Tāpat kā smilšu masa nevar izturēt spēcīgus viļņus, tā arī cilvēks, kuram trūkst iekšēja miera, nevar izturēt spēcīgas intelektuālās vētras.

Bet dimants saglabā savu būtību neatkarīgi no tā, cik stipri viļņi to sit no visām pusēm. Līdzīgi cilvēks ar tīru dvēseli, gluži kā dzidrs kristāls, turpina mirdzēt, pat ja apkārt plosās grūtības un pieredzes vēji viņu spēcīgi satricina.

Kāpēc viņš atteicās no augstākajiem amatiem?

Nozīmīgs stāsts

Kā stāstīja skolotājs Paramhansa

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

Senatnē daži taisnīgi vīri dzīvoja klusā vientuļniekmājā ielejas pakājē, kas robežojās ar mežu, kur vienmēr bija miera vēsma un brālīga mīlestība bija šīs svētīgās atpūtas vietas raksturīgākā iezīme.

Šie Tīrības Brāļi pārtika no svaigiem augļiem, ko deva koki, un ar savām saliktajām rokām smēla un dzēra dzīvo, starojošo, plūstošo ūdeni no bagātīgajiem, dzidrajiem kalnu avotiem.

Viņu acis mirdzēja un dzirkstīja kā dimanti ar debesu smaidiem, kas bija pilni gandarījuma un apmierinātības, un

prieks bija apmeties viņu sirdīs, piepildot tās ar ilgstošu mierinājumu.

Neskatoties uz visu šo, viena no šīm svētītajām dvēselēm juta, ka ir baudījusi garīgu laimi, un ilgojās nobaudīt pasaulīgo slavu, kaut vai tikai uz mirkli. Viņu pārņēma vēlme būt ķēniņam kaut vai vienu dienu, tāpēc viņš atvadījās no saviem brāļiem un devās pie Dieva durvīm, meklējot karalisku svētlaimi.

Pa ceļam viņš no visas sirds lūdza Dievu, sacīdams: "Ak, Kungs, ak, Dāsnais, Tu, kas uzklausi lūgšanas un piepildi cerības, es lūdzu Tevi vadīt manus soļus uz pili, kur es kādu dienu varētu baudīt karaļu laimi."

Tiklīdz viņš pabeidza savu lūgšanu, viņa skatiens krita uz majestātisku celtni, un viņš nodomāja: "Ak, Žēlsirdīgā stunda! Dievs ir piepildījis manu sapni, un ilgotā laime drīz būs manā rokās." Viņš paātrināja savus soļus šīs majestātiskās celtnes virzienā.

Neviens sargs viņu neapturēja, tāpēc viņš netraucēti iegāja pa galvenajiem vārtiem un klejoja pa sulīgajiem dārziem, kas bija pilni ar svaigākajām un jaukākajām rozēm un baziliku, neredzot nevienu cilvēku.

Tad viņš devās uz karalisko ēdamzāli un atrada galdus, kas bija pilni ar visgardākajiem ēdieniem, gaidot viņa ierašanos. Tomēr viņš tur neredzēja nevienu kalpu. Viņš nodomāja: "Cik dāsns Tu esi, ak Kungs! Tu man esi devis šo krāšņo pili un šos lieliskos ēdienus, kas pienākas karaļiem. To es no Tevis lūdzu, un Tu esi izpildījis manu vēlēšanos, ak Visdāsnākais no Dāsnākajiem."

Pārlicināts, ka Visžēlsirdīgais ir piepildījis viņa sirds vēlēšanos, viņš sāka pārdomāt priekus, kas viņu gaidīja, pārlicināts sirdī, ka Visvarenais Dievs beidzot ir dāvājis

viņam ilgi gaidīto karalisko laimi. Pirms pusdienām viņš devās uz karalisko pirti, nomazgājās un uzvilka greznas zīda drēbes. Tad viņš apsēdās pie greznā galda un sāka baudīt tā izsmalcinātos un apburošos piedāvājumus.

Tajā brīdī ienāca kalpi, kas bija spēlējuši azartspēles vienā pils stūrī, un ar lielām dusmām un satraukumu viņi viņu iztaujāja, sacīdami: "Kas tu tāds esi, lai ēstu mūsu kunga ķēniņa ēdienu, kurš ir devies medībās, un mēs sagaidām viņa atgriešanos jebkurā brīdī?"

Te mūsu draugs nodomāja, ka Visvarenais Dievs viņu pārbauda, tāpēc viņš maigā balsī teica: "Esmu Lielā Karaļa draugs un ierados šeit pēc viņa laipnā lūguma, lai vienu dienu baudītu karalisku laimi."

Ievērojot viņa neparasto mierīgumu un pašpārliecinātību, kalpi noturēja viņu par karaļa viesi un ļāva viņam pabeigt karaliskās pusdienas. Pēc tam viņi aizveda viņu uz gulamistabu atpūsties, neapzinoties, ka "Lielais Karalis", ko viņš bija pieminējis, nebija viņu zemes monarhs, kurš bija devies medībās, bet gan Dievs Kungs.

Pēc apmēram divām stundām vēstnesis steigšus ieradās, lai paziņotu kalpiem, ka Viņa Majestāte nedaudz kavējas un ieradīsies pēc stundas, un pavēlēja viņiem sagatavot svaigu, gardu ēdienu.

Kalpi jautāja: "Vai Viņa Majestāte nav atsūtījusi viesi, lai baudītu savu ēdienu un gulētu savā gultā?"

Karaļa sūtnis tūlīt saprata, ka viens no klejojošajiem dervišiem bija ieradies pilī neaicināts, apēdis karaļa ēdienu un tagad krāca savā gultā. Saniknots par šo nepieredzēto nekaunību, viņš pavēlēja kalpiem atnest nūjas, lai tās varētu salauzt pār nabago dervīšu.

Lieki piebilst, ka mūsu dārgais draugs pamodās no saviem karaliskajiem sapņiem, dzirdot, kā no visām pusēm viņam virsū nežēlīgi krīt nūjas. Bet, tā kā kalpi viņu nežēlīgi sita un apvainoja, viņš sāka smieties, kas viņus tikai vēl vairāk sanikvoja, tāpēc viņi turpināja uzbrukumu, līdz viņš zaudēja samaņu. Tad viņi viņu bezsamaņā izvilka pa pils vārtiem.

Mūsu dervišu draugs kavējās atgriezties pie brāļiem, tāpēc viņi viņu meklēja, līdz atrada viņu bezsamaņā guļam ārpus pils teritorijas. Viņi aiznesa viņu atpakaļ uz savu kluso vientuļnieku mītni. Kad viens no brāļiem iebāza viņam pienu mutē, viņš jautāja, vai viņš ir atguvis samaņu: "Vai tu zini, kas tev dod šo pienu?" Viņš atbildēja: "Jā, es zinu. Tas pats Dievs, kas mani bargi sodīja par to, ka vēlējos kaut vienu dienu baudīt karalisku laimi, ir tas, kas man tagad dod šo pienu."

Pārējie brāļi pateicās Dievam par brāļa drošību un apbrīvoja viņa stipro un nelokāmo ticību Dievam, atšķirībā no tiem, kas pielūdz Dievu slavas un labklājības laikos un noliedz Viņu ciešanu un bēdu laikos.

Tikmēr Viņa Majestāte atgriezās savā krāšņajā pilī un pavēlēja pagatavot ēdienu. Viņu īsi pārņēma dusmas, uzzinot stāstu par ubagu, kurš uzdrošinājās ēst viņa ēdienu un nebija pārstājis smieties, kamēr kalpi viņu nežēlīgi sita ar nūjām.

Kādu iemeslu dēļ šis stāsts dziļi aizkustināja karali, kas vajāja viņa domas. Viņš pavēlēja saviem kalpiem atrast pārdrošo nabagu un atvest viņu pie viņa. Viņi devās viņu meklēt visos virzienos, bet bez rezultātiem. Izmisuši atgriezušies pilī, viņi pagāja garām dervišu ermitāžai un dzirdēja skaļus smieklus. Viņi uzreiz atpazīna viņa smieklus, tāpēc nokāpa no zirgiem, ielauzās ermitāžā, satvēra laipno vīrieti un aizveda viņu pie sava valdnieka.

Kad karalis un dervišs stājās viens otram pretī, dervišs smējās vēl skaļāk nekā karalis, it kā nespētu savaldīt savu prieku savas sirds sienās. Neskatoties uz karaļa neatlaidīgajām prasībām paskaidrot savu smieklu iemeslus, dervišs atteicās atbildēt, pat draudot ar bargu sodu.

Ziņkārības vadīts, karalis ķērās pie glaimiem un nomierināšanas, piedāvājot viņam savu troni, ja viņš pastāstīs, kāpēc smejas, kamēr kalpi viņu sita.

Tad dervišs ierunājās, sacīdams:

"Klausieties, ko es jums tūlīt pastāstīšu, un saprotiet to labi. Dievs mani bargi sodīja par to, ka es vēlējos ilūziju pilnu karalisku laimi tikai vienu dienu. Es smējos, un es smejos, jo izglābos no dzīvības un sapratu, ka, ja es biju pelnījis visu šo sodu par to, ka dažas stundas baudīju karaliskus priekus, kā tad ir ar tiem, kuriem pasaulē nav nekādu rūpju, izņemot priekus un baudas, īpaši karaliskus! Varbūt šajā ir mācība un brīdinājums jums, ak, laikmetu ķēniņ, jo karmas likums gaida, un jūsu liktenis ir ceļā."

Runājot par jūsu troni, ko jūs man piedāvājāt, mana atbilde ir: Liels paldies! Paturiet to sev, jo man tas nav vajadzīgs, jo esmu laimīgs Dievā un apmierināts ar savu dzīvi, un man nav vajadzīgs nekas tāds, kas traucētu manu prieku un traucētu manu mieru.

Miers lai ir ar tevi

Garīgi teicieni un jūtas

Šie vārdi ir no Šrī Dajamatas par skolotāju B Ramhansa
: Joganandu

Es joprojām atceros savu pirmo tikšanos ar savu mīļoto skolotāju. Viņam piemita tik dāsna un mīloša sirds, ka ikviens, ko viņš satika, jutās kā tuvs draugs, it kā viņi būtu pazīstami jau ilgu laiku. Nebija grūti atvērt viņam savu sirdi

jau no pirmā brīža. Nemirstīgajam skolotājam piemita spēja
atklāt savu patieso garīgo būtību. Viņš patiesi bija mīlestības,
.draudzības, labu nodomu un laipnu vēlējumu iemiesojums

:Un tagad par sakāmvārdiem un izteikumiem
Kari beigsies, kad cilvēku sirdīs iesakņosies brālīgas
.mīlestības sēklas
*

Cilvēka pašreizējās darbības noteiks vai nu viņa
nākotnes mieru un laimi, vai arī viņa nākotnes ciešanas un
nelaimi, jo cēloņu un seku likumu nevar apmānīt, pat ja tas
.tiek ignorēts vai aizmirsts
*

Materiālais komforts ir tikai maza daļa no patiesiem
panākumiem, kurus nevajadzētu sasniegt, nodarot pāri
.citiem
*

Vislielākais cilvēks ir pazemīgais, kurš sevi uzskata par
mazāk vērtīgu nekā citi. Patiess līderis uzklausa citus, jūtas
.kā visu kalps un neskatās ne uz vienu no augšas
*

Kad kāds parādās ar gaišu smaidu, tumsa izklīst. Šādi
cilvēki izplata prieka starus, kas apgaismo sirdi un iepriecina
.dvēseli

Centieties atcerēties un koncentrēties uz visām
.skaistajām lietām savā dzīvē

Dzīvība snauž nelīdzenajā zemē, sapņo par skaistumu
ziedos, spēcīgi mostas dzīvniekos un apzinās bezgalīgo
.potenciālu cilvēkā

Mīlestība ir dvēseles dziesma, kas skan un dzied Dievam

Katra diena, katra minūte, katra stunda ir logs, caur
kuru var ieskatīties mūžībā. Dzīve ir īsa, tomēr tā ir
nepārtraukta un bezgalīga. Dvēsele ir nemirstīga, un šajā
īšajā cilvēka eksistences nodaļā jums ir jāpļauj viss, ko varat,
.no mūžības ražas

Šodien es apņemos nekad neļaut sev atkal iekrist
izmisuma purvā, nedz arī kavēties pie nepiepildītām cerībām
vai nereāliem sapņiem. Tā vietā, lai ļautu sev palikt
ierobežotam un ierobežotam, es rīkošos gudri, zinot, ka šī
racionālā pieeja dabiski novedīs mani pie laimes, kuru
.meklēju

*

Kungs, siltajā saules apskāvienā es jūtu Tavu klātbūtni,
un maigā vēsmā es sajūtu Tavas dzīves atsvaidzinošo elpu.
Es pateicos Tev, Kungs, ka Tu mani atceries pat tad, kad es
Tevi aizmirstu, un esmu dziļi pateicīgs par Tavām
nebeidzamajām svētībām. Svētī mani dzīvot ar Tavu
.pastāvīgo piemiņu

*

Es zinu, Kungs, ka šajā pasaulē ir daudz lietu, kas šķiet
rupjas, briesmīgas un neglītas, bet radības otra puse, ko
atklāj gudrības iekšējā acs, ir ārkārtīgi skaista, laba un jauka.
Tāpēc es vienmēr centīšos skatīties ar gudrības aci, lai
varētu saskatīt aiz šīs pasaules trūkumiem un nepilnībām
.Tavu augstāko skaistumu, kas valda pār visu skaistumu

:Harmoniskā daba vārdos

Pašdisciplīna Mīlestība pret citiem Laipnība pret
dzīvniekiem Mīlestība pret labām īpašībām Mīlestība pret

mieru un klusumu Mīlestība pret dižiem cilvēkiem Līdzjūtība
pret nabadzīgajiem un trūcīgajiem un viņu atbalstīšana
Godīgums Pienākuma pildīšana aiz mīlestības un cieņas pret
to Mīlestība pret taisnību un reformām Morāles izjūta un
pareiza rīcība Pašcieņa Pieticība Maigums Lojalitāte
Bruņnieciskums Pacietība Piedošana Sekošana dižu dvēseļu
un apgaismotu prātu pēdās Atklātība Labas manieres
Laipnība Vienkāršība un skaidrība Līdzsvars Garīgas jūtas
Apmierinātība Mīlestība pret fizisko un intelektuālo tīrību
Pazemība un augstprātības izvairīšanās Mīlestība pret
labestību Taisnīgums Pateicība Cieņa pret svētām lietām 623
MAM

*

Aiz šīs dzīves ēnām slēpjas apbrīnojamā un brīnumainā
Dieva gaisma, un viss Visums ir plašs templis Viņa svētītajai
.klātbūtnē

*

Kad mēs dziļi un patiesi domājam par Dievu, dziļi Viņu
mīlam un pilnībā Viņam uzticamies, mūsu priekšā atveras
neskaitāmas durvis. Un, kad mēs redzam Viņa gaismu un
piedzīvojam Viņa klātbūtni, lai cik briesmīgi vai biedējoši
nebūtu dzīves notikumi, tie var nozagt mieru un klusumu, ko
.mēs jūtam Viņa klātbūtnē

*

Dzīvē un nāvē, slimībā un badā, nabadzībā un ciešanās,
pasaules satricinājumos, nemierā un nemierā es vienmēr
.meklēšu patvērumu Tevī, ak Kungs

*

Uzņēmēja gara izcilā kvalitāte ir tas, kas cilvēku atšķir
pasaulē un liek viņam mirdzēt kā liesmojošai lāpai. Lieli
cilvēki ir tie, kuriem patīk dot, iedrošināt citus un iedvest
.viņos pārlicību

*

Apbrīnojamie brīnumi, ko mēs redzam šajā Visumā, liek mums domāt par Dieva esamību; Viņa klātbūtne ir redzama .katrā radības stūrītī, kas ir Viņa universālā prāta produkts

*

Cilvēks, kas kāpj lejup pa kalnu, nesastop pretestību, bet, tiklīdz viņš vēlas kāpt augstāk, viņš saskaras ar ievērojamu pretestību. Līdzīgi cilvēks, kas ieslīd ļaunuma bezdibenī, nejūt pretestību, kamēr nemēģina mainīt kursu un .uzkāpt tikumības kalnā

*

Cilvēka laime pieaug, turpinot censties pilnveidoties, un, .pieaugot viņa laimei, pieaug arī apkārtējo cilvēku laime

*

Atcerieties, ka šaubas, garīgs vājums, raizes, apātija, garlaicība, bailes, nemiers, kautrība, fiziska slinkums un intelektuāla letarģija, pārmērības jebkādā, nedisciplinēta dzīve, intereses trūkums un radošo spēju trūkums ir negatīvi kavējoši faktori, kas neļauj kosmiskajai enerģijai piesaistīties cilvēkam, lai uzlādētu viņa ķermeni un prātu ar dzīvības spēku; turpretī vēlme pēc konstruktīva darba, palīdzības sniegšanas citiem, radošas garīgas ambīcijas, miers, drosme, nelokāma un noturīga psiholoģiskā attieksme, tolerance, pacietība un miers ir visi kanāli, caur kuriem kosmiskā enerģija var plūst un palīdzēt jums tikt galā ar dzīves .apstākļiem

*

Viens no apmeklētājiem uzskatīja, ka domāt par Dievu ir :neloģiski, tāpēc skolotājs Paramahansa atbildēja Pasaule piekrīt tev, bet vai šī pasaule ir paradīze?" Patiess prieks nav domāts tiem, kas pamet Dievu, jo Dievs ir pats lielākais prieks, un Viņa pielūdzēji dzīvo iekšējā miera ostā uz šīs zemes, kamēr tie, kas Viņu aizmirst, savas dienas un nakts pavada paši radītā ellē, sadedzināti bailu un

vilšanās ugunīs. Tāpēc domāšana par Dievu un tuvošanās
".Viņam ir pati taisnības būtība un loģikas gars

*

Cilvēki ir viscēlākā no Dieva radībām, apveltīti ar
intelektu un domāšanas spējām; tāpēc viņiem nevajadzētu
tērēt savu laiku. Dievs ir devis cilvēcei brīvu gribu un izvēles
brīvību, lai tā varētu atteikties no visām pasaulīgajām
.ambīcijām un mīlēt Dievu, kurš viņiem ir devis šīs dāvanas

*

Sirdī ir magnēts, kas pievelk labus un uzticīgus draugus.
.Tas ir altruisma un dāsnuma magnēts

*

Mūsu sirdis ir krelles, un dievišķā mīlestība ir pavediens,
kas tās satur kopā un notur tuvu vienu otram vienotības un
.harmonijas kronī

*

Pateiksimies Dievam, kas mūs sūtīja uz šo zemi, kas ir
mūsu lielās mājas, un dzīvosim priekā, harmonijā un saskaņā
ar Viņa gribu, lai mūsu mājas kļūtu tādas, kādas Viņš tās
.vēlas mums redzēt

*

Atkāpies no pūļa un atklāj savas stiprās puses un
potenciālu. Neļauj savam garam zust un nepievērs uzmanību
pasaules negatīvajiem viedokļiem. Turpini savu ceļu,
pārliecināts, ka Dieva bezgalīgais spēks ir ar tevi, atbalstot
.un vadot tavus soļus

Tie, kuriem ir apgaismota atziņa, no zināšanu dārziem
ievāc patiesības rozes un ziedus un strādā, lai apgaismotu
un izdaiļotu dvēseles ar cēlām un izsmalcinātām īpašībām,
.kas tās sagatavo ieiešanai universālās gudrības paradīzē

*

Mums nevajadzētu ienīst citus tāpēc, ka viņi atšķiras no
mums vai tāpēc, ka viņu uzskati atšķiras no mūsējiem. Mums

arī nevajadzētu uzstāt, ka mūsu pašu pārliecība ir vienīgā pareizā. Labāk ir apsēsties kopā un apspriest savus uzskatus ar atvērtu prātu un savstarpēju cieņu, paturot prātā, ka gudri .cilvēki nestrīdas, bet gan mierīgi un racionāli izskata lietas

*

Labi nodomi ir kā caurspīdīgs dimants, caur kuru Dieva
.gaisma spīd un tīri izstaro mūsu dzīvēs

*

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, iededzini mūsu sirdīs dievišķās
mīlestības liesmu un liec mūsu dvēselēm ilgoties pēc Tevis
un lolot Tevi dienu un nakti. Dāvā mums Savu mīlestību, lai
brīdī, kad domājam par Tevi, prieks piepildītu mūsu sirdis un
.mūsu dvēseles gaviļētu Tavā klātbūtnē

Es sadedzināju drūmo pagātņi, ignorēju bažu un
nemiera par nākotni sēklas un gāju pāri izkaisītajiem baiļu un
.raižu pelniem

Tava laimes banka

Apstājies uz brīdi un padomā! Vai nav labāk dzīvot
?vienkārši un būt patiesi bagātam
Nauda, kuras nopelnīšanas dēļ tik smagi strādāji, var tikt
zaudēta, ja tava banka bankrotēs. Bet garīgā laime, ko esi
uzkrājis savas nelokāmās apņēmības un neatlaidīgās
apņēmības bankā, nekad nevar tikt zaudēta; tās vērtība tikai
.pieaugs un vairosies
Tu esi savas laimes bankas pārvaldnieks un investors. Ja
tu zini, kā perfekti pildīt šīs divas lomas un kā nepārtraukti
papildināt savas laimes noguldījumus, tad, ja Dievs to vēlas,
.neveiksme tev nav iespējama

*

Klusuma klusumā patiesība apspīd apziņu kā saule, kas
spīd caur miglu

*

Ja cilvēks zaudē tikai bagātību, viņš patiesībā neko
nezaudē, jo, ja viņam ir veselība, prasmes un laba vadība,
viņš joprojām var palikt laimīgs un nopelnīt vairāk naudas. Ja
viņš zaudē veselību, viņš zaudē lielāko daļu savas laimes.
.Bet, ja viņš zaudē savu dzīves mērķi, viņš zaudē visu vērtīgo

*

Es neskatos ne uz vienu kā uz svešinieku sev un
priecājos mīlēt ikvienu ar visu mīlestību, ko Dievs ir ielicis
manā sirdī, un nevaru nevienam izslēgt no sava mīlestības
.loka

*

Kad spējat pilnībā koncentrēt prātu, jūsu maņas kļūst
spējīgas iekļūt jebkur, un jūsu uztvere tiek uzlādēta ar
.enerģiju

*

Cilvēkam vajadzētu iemācīt sev un saviem ģimenes
locekļiem nerunāt par citiem un nerunāt par viņu kļūdām un
trūkumiem, bet gan koncentrēties uz sevis pilnveidošanu un
.savu kļūdu labošanu

*

Tīras un beznosacījumu mīlestības attīstība starp vīru un
sievu, vecākiem un viņu bērniem, draugu un draugu, sevi un
ikvienu – tā ir mācība, kuras apgūšanai mēs ieradāmies uz
.šo zemi

*

Ir tādi, kas nespēj mācīties ne no sāpju, ne baudas,
dzīvojot dzīvi, kas piepildīta ar nožēlu un vilšanos, jo viņi ne
izvairās no darbībām, kas nes ciešanas, ne arī seko laimes
ceļiem. Ļoti nedaudzi pēc tam, kad viņus ir sadedzinājušas
neziņas ugunis, atturas no tādas uzvedības atkārtošanas,
kas izraisa nelaimi un ciešanas. Un tad ir tie, kurus viegli

ietekmē bauda un savalda melanholija, kuriem nepieciešams
stabils psiholoģisks stāvoklis, ko raksturo ieskats un
.līdzsvars

*

Bez iekšējas laimes cilvēks kļūst par nepatikšanu un
raižu ķīlnieku. Un laime – mani draugi – neaprobežojas tikai
ar panākumiem un bagātību, jo patiesa laime balstās uz visu
veidu neveiksmju, grūtību un dzīves problēmu pārvarēšanu
.ar centību un optimismu uz labu

*

Labā veselība, garīgā efektivitāte, piepildīts darbs un
gudrība ir svarīgi elementi laimes kultivēšanai. Iekšējai
prieka upei ir jāuztur plūsma zem dzīves pārbaudījumu
.cietajiem akmeņiem

*

Dzīve un nāve ir divas atšķirīgas eksistences fāzes, un
cilvēce ir daļa no mūžīgās dzīves. Kad cilvēks atrod mieru un
prāta skaidrību, viņš pieskaras savai bezgalīgajai garīgajai
.būtībai

*

Ja papildus savām dabiskajām spējām izmantosiet visus
jums pieejamos ārējos līdzekļus, lai pārvarētu visus šķēršļus
savā ceļā, jūs to darīsiet, attīstot un vairojot spējas, ko Dievs
.jums ir devis

*

Ak, Dievišķais Aizstāvi, Visur Esošais, kad kara mākoņi
sūta gāzes un uguns lietu, esi mans patvērums un svētnīca
Dzīvē un nāvē, slimībā un badā, epidēmijās un
katastrofās, ciešanās un grūtībās es vienmēr meklēšu
.patvērumu Tevī

Ļauj man apzināties, ka esmu nemirstīgs gars, ko neskar
bērnības, jaunības, vecuma kāpumi un kritumi, kā arī
.pasaules pēkšņie sprādzieni

*

Veidojiet ilgstošas draudzības, esot īsts draugs

*

Sapņu pasaulē mēs aizmirstam savus vārdus, ķermeņus,
tautības, mantas un vājības, un neapzināti baudām lielu
brīvību, kas ir dvēseles brīvība. Mums jāattīsta līdzīga, bet
.apzināta šīs iedzimtās brīvības apziņa

*

Garīgie pienākumi jāveic ar koncentrētu domāšanu, bet
pasaulīgie pienākumi – ar rūpīgu uzmanību. Kājas stingri
jātur uz zemes un galva jāpaceļ augstu virs neziņas
.mākoņiem, gudrības starojošajos apvāršņos

*

Dieva gaisma un aizsargājošais spēks pastāvīgi spīd
manī un plūst caur mani, un Viņa miera pieskāriens ir atvēris
.gudrības aci manā dvēselē

Dzīve bez noteikumiem noved pie nelaimes un
psiholoģiskas nestabilitātes. Cilvēks, kurš dzīvo dzīvi bez
morālas disciplīnas un principiem, ir pilns ar intelektuālu
trauksmi un raizēm, savukārt tas, kurš iemācās paškontroli
un savaldību pār nevaldāmām kaislībām, zina ceļu uz
.patiesu laimi

*

Manā garīgajā vientulībā manas ilgas kļūst stiprākas, un
mana sirds ilgojas dzirdēt Dievišķā Mīlotā balsi. Es padzīšu
visas blīvās pasaulīgās balsis, kas paslēptas manas atmiņas
krokās, lai es varētu klausīties vissvētāko balsi, kas mūžīgi
.dzied manas dvēseles mierā

*

Manas mīlestības saule nekad nenogrims zem manu
domu par tevi horizonta, un es nenolaidīšu savu skatienu ne
uz ko citu kā vien uz tevi, un nedarīšu neko tādu, kas man
neatgādinātu par tevi. Darbības, kas dzimušas no
nezināšanas un muļķības, noved pie briesmīgiem sapņiem
un šausmīgiem murgiem, tāpēc ļauj man aust tikai saldus

sapņus par cēliem sasniegumiem, jo tie dzimuši no tavas
.iedvesmas un tavas vadības

*

Dzīve bez izpratnes ir garīga un fiziska pašnāvība.

Svētīgi ir tie, kam piemīt izpratne, jo izpratne ir vislielākā
nepieciešamība garīgajā ceļā un dzīves ceļos. Izpratne ir
vadošā gaisma, kas izgaismo ceļu un nes panākumus. Pirms
mēs varam sasniegt dzīves augstāko mērķi, mums jāpiemīt
šai būtiskajai un vitāli svarīgajai īpašībai. Izpratnei jābūt
vadošajam spēkam katrā situācijā. Lai cik grūti būtu mūsu
.pārbaudījumi, mums jāpiemīt patiesai izpratnei

*

Dievs mums nenodara ļaunumu un sāpes; drīzāk mēs
paši esam tie, kas paši sev palīdz vai kaitē ar savu izpratni
un izpratni, vai arī ar savu neizpratni un neizpratnes
.trūkumu

*

Mums jālūdz Dievs, lai Viņš mums dāvā sapratni
neatkarīgi no pārbaudījumiem, ar kuriem saskaramies, vai
apstākļiem, ar kuriem sastopamies. Vienīgi izpratne mūs
.pasargās

*

Kad mana pieredze kļūst intensīvāka un nopietnāka,
mans pirmais mēģinājums ir rast sapratni sevī. Es nevainoju
apstākļus un nemēģinu labot citus; tā vietā es iedziļinos sevī
un cenšos attīrīt savu garīgo cietoksni, atbrīvojoties no visa,
kas varētu aizēnot iekšējo gaismu, traucēt dvēseles spēku
izpausmei vai neļaut tiem izpausties. Tas ir veids, kā dzīvot
.veiksmīgi

*

Bēgšana no problēmām var šķist vieglākais risinājums,
taču cilvēks iegūst spēku, stājoties pretī spēcīgam
pretiniekam. Tie, kas nesaskaras ar grūtībām, neaug, un viņu
.apņēmība nestiprinās

*

Bailes izzūd, kad mums ir izpratne; izpratnē ir drošība un
.aizsardzība

*

Dzīvē esmu saskāries ar daudzām pieredzēm, un
vissmagākās no tām bija ar cilvēkiem, kas mani pārprata.

Esmu redzējis cilvēkus, kurus mīlēju — cilvēkus, kuriem
atdevu savu sirdi —, kas mani pārprot un vēšas pret mani.
Bet tas manī neradīja rūgtumu, jo rūgtums aizēno sapratni.

Es neļauju sevi sāpināt citu pārpratumu dēļ. Tā vietā es
cenšos viņiem palīdzēt, ja viņi ir atsaucīgi, un sūtu viņiem
.labus nodomus un labas vēlmes

*

Mans lielākais prieks ir stāstīt par Dieva brīnumiem
tiem, kas ir saskaņā ar mani un uzticas man, un pastiprināt
viņu ilgas pēc tās dievišķās gaismas, kas man ir devusi
.neaprakstāmu mierinājumu, brīvību un drošību

*

Visas grūtības, ar kurām jūs saskaraties šajā dzīvē, ir
domātas, lai jūs iedvesmotu un motivētu pielikt lielākas
pūles, lai jūs varētu sasniegt augstākus līmeņus. Attīstiet
savu gribasspēku, lai jūs varētu kontrolēt savus apstākļus,
nevis ļaut tiem kontrolēt jūs. Izveidojiet pārdomātus plānus
savai dzīvei, lai jūs varētu paveikt visas labās lietas, ko
.vēlaties darīt un zināt, ka jums tas jādara

*

Tie, kas ir pārāk pieķērušies šai pasaulei, aizmirst Dievu,
un tāpēc mēs zaudējam visu, kas mums ir dārgs. Visuma
likums atņem mums šīs lietas vai izņem tās no mūsu dzīves
nevis lai mūs sodītu, bet gan kā pārbaudījumu, lai redzētu,
.vai mēs mīlam radību vairāk nekā Radītāju

*

Tie, kam ir vāja griba, vienmēr saka "jā", savukārt dižas
."dvēseles ir pilnas literāru "nē

*

Šodien es aktivizēšu savu spēju radoši domāt, lai gūtu
panākumus ikvienā vērtīgā pasākumā, ko plānoju uzsākt, un,
to darot, es būšu pareizi izmantojis visas spējas, ko man
.devis Dievs

*

Patiesa laime pamatā ir cilvēka psiholoģiskais stāvoklis.
Apmierinātība, gandarījums, miers un klusums ir laimes
.pazīmes

*

Jācenšas iegūt labu veselību, spējīgu prātu, visu
nepieciešamo pareizai dzīvei un darbam, veselo saprātu un
pareizu izpratni, un nedrīkst ļaut sev padoties nepareizai
.videi vai apstākļiem

*

Cilvēki bieži auž kokonus, kas viņus ierobežo, un sasiē
virves, kas viņus sasiē. Viņiem ir jāsaprot šo ierobežojumu
cēloņi, lai izskaustu lēni izplatošos lipīgos organismus no
sava prāta un ķermeņa. Tas novedīs pie psiholoģiskas
atjaunotnes, bruģējot ceļu uz laimi, garīgās apziņas
parādīšanās viņu dzīves horizontā un vitālo spēku atmodas
apziņā. Apziņa ir jāpaceļ no neziņas dzīlēm līdz izpratnes un
.zināšanu augstumiem

*

Cilvēks, kurš lolo intensīvas bailes, piesaista to, no kā
cenšas izvairīties, un pastāvīgas bailes bojā nervus un izraisa
slimības organismā. Kad esat pilns spēka, enerģijas un
.vitalitātes, slimības pazūd

*

Dvēsele, kas priecājas par optimisma dziesmu, nevēlas
dzirdēt pesimisma skarbas balsis, un prāts, kas vienmēr ir

vērsts uz garīgās atmodas zvaigzni, kļūst par spēcīgu,
.nostiprinātu prātu, kas nepazīst svārstības vai divdomības

*

Es domīgi lūkojos uz ziedu un tūlīt ieraudzīju tevi, ak,
Visumu gars. Tas smaržoja no tavas klātbūtnes smaržas, tā
ziedlapiņas mirdzēja nevainības sārtumā, un tavas gudrības
zeltainā gaisma mirdzēja tā sirdī. Tievo stublāju un zaļo
pumpuru atbalstīja tavš spēks, un dzīvības un mūžības
noslēpumi snauda ziedputekšņu putekļos. Tavš bezgalīgais
pieskāriens iedvesmoja biti, un tā sāka malkot tava salduma
.nektāru

*

Parādi man radīšanas brīnumus, tavus bezgalīgos
noslēpumus, kas slēpjas vissmalkākajā zāles stiebrā ceļā
.malā

*

Katram tēvam un mātei jāpiemīt tēva gudrībai un
mieram, kā arī mātes maigumam un maigumam, un šīm
divām īpašībām jābūt līdzsvarotām un savstarpēji
.papildinošām katrā no viņiem

*

Es izkliedēšu prieka un optimisma zvaigznes, lai kļiedētu
drūmumu dvēselēs, un es izplatīšu empātiskas līdzdalības
.starus, lai mierinātu sērojošos

*

Mēs esam šeit šodien, un rīt mēs nolaidīsimies kā
mākoņi — tikai ēnas kosmiskajā sapnī. Bet aiz šī īslaicīgā,
efemērā tēla slēpjas mūžīgais gars, un mūsu dvēseles ir tā
.neatņemama sastāvdaļa

*

Dievs ir vienīgā patiesība. Mums pastāvīgi jālūdz, lai
dzīves pārbaudījumi netraucētu mums Viņu atcerēties. Kad
es lūdzu šādā veidā, es saņemu lielākus rezultātus nekā
jebkurā citā laikā. Tad, pat ja notiek kaut kas nopietns, tas

nevar man traucēt domāt par Viņu; drīzāk es jūtos droši un
.aizsargāti Viņa svētajā klātbūtnē

*

Dzīve šeit šķiet neauglīga un haotiska, līdz sasniedzam
drošības krastus. Tāpēc es vienmēr saku, ka esmu šeit, lai
liecinātu par augstākās patiesības nozīmi un godību. Mēs
nedrīkstam likt cerības uz īslaicīgiem pasaulīgiem mērķiem
un trauklām materiālām pieķeršanās vietām. Šādas vājas
saiknes neapzināti attālina mūs no mūsu augstākā mērķa,
."tāpat kā tās attālina mūs no mūsu patiesā "es

*

Vide cilvēkos rada ilūzijas un padara viņus lielus pašu
acīs. Nopietnam pretendentam ir jāpaceļas pāri šai
īslaicīgajai un gaistošajai vides apziņai un jāatpazīst
patiesība sevī, lai šī patiesība kļūtu par viņa dabisko vidi un
.vienīgo ietekmi viņa dzīvē

Mēs lūdzam Dievu iedvesmot mūs ar vadību un vadīt
mūs pie Viņa, un palīdzēt mums Viņu atrast, pirms mēs
aizejam no šīs pasaules. Lai kādi arī nebūtu pārbaudījumi, ar
kuriem mēs saskaramies, un sāpes, ko mēs pārciešam, mēs
nekad nedrīkstam zaudēt cerību, ka Dieva palīdzība ir tuvu,
ka Viņš atbild uz katru sirsnīgu, ilgošanās pilnu lūgšanu un
ka Viņš nepametīs savus mīļotos un neatstās viņus likteņa
.žēlastībā

*

Bagātība ne vienmēr garantē veselību, sirdsmieru vai
produktivitāti. Tomēr, kad mēs sasniedzam efektivitāti un
mieru, mēs neizbēgami sasniegsim līdzsvarotus finansiālus
.panākumus

*

Tevī ir brīnišķīgs un apbrīnojams izsmalcinātu domu
dārzs, kas smaržo pēc mīlestības, laipnības, sapratnes un

miera. Tā ziedi ir neizmērojami skaistāki par zemes ziediem
.un materiālajiem augiem

*

Kad tu dāvā savu tīro mīlestību, tu esi iestādījis
smaržīgu rozi, un šīs mīlestības smarža un šīs sapratnes
smarža saglabājas ilgāk nekā jebkurš zemes zieds, un tā ir
!patiesība

*

Cilvēkam nevajadzētu baidīties ne no kā, kā vien no
pašām bailēm, jo tās ir lielākais panākumu un veselības
ienaidnieks. Tās saindē prātu, izraisa bailes, pastiprina
sāpes, bojā sirdi un kaitē nervu sistēmai un smadzenēm.
Tāpēc tās ir jāpārvar ar ticību Dievam, pozitīvu un radošu
domāšanu, optimismu, cerību un paļaušanos uz dievišķo
aizsardzību. Tie, kas mīl Dievu un staigā Viņa gaismā, nevar
tikt uzvarēti baiļu tumsā, jo Dievs ir ar viņiem, un ikviens,
.kam ir Dievs, ir drošībā

*

Svētki kļūst skaistāki un garīgāki, apmainoties ar
garīgām mīlestības, miera, prieka, tolerances un laba
.vēlējumu dāvanām

*

Kad mēs pievēršam savas sirdis Dievam un lūdzam Viņu
ar visdziļāko mīlestību un lielām ilgām, mēs atradīsim Viņu
tuvu un ātru piedot un dot, jo, to darot, mēs pieskaramies
Viņa līdzjūtīgajai universālajai sirdij un Viņa beznosacījumu
.dievišķajai mīlestībai

*

Īstā dzīve ir vairāk nekā tikai ēšana, darbs un gulēšana,
tāpēc es izmantošu saprāta dāvanu, lai meklētu un atrastu
Dievu, un es strādāšu savas pestīšanas labā, kalpojot saviem
.brāļiem un māsām cilvēcē

*

Daudzi cilvēki ir nākuši uz šo zemi un to pametuši,
tomēr mēs joprojām uzskatām dzīvi šeit par reālu, it kā mēs

paliktu šeit mūžīgi. Gudrs cilvēks ir tas, kurš pastāvīgi atceras Dievu, jo nepārtraukta Viņa apcerēšana ir ceļš uz .atbrīvošanos no šī zemes sapņa par dzimšanu un nāvi

*

Dievs mūsos ir ielicis labas spējas un enerģiju, lai pārvarētu visus šķēršļus, kas stāv mūsu ceļā, un pārbaudījumus, ar kuriem mēs saskaramies, un mums ir jāstrādā, lai atklātu šīs neuzvaramās spējas un neizsīkstošo .enerģiju

*

Ir cilvēki, kas nekad nemainās; viņi noveco, pieķeroties vieniem un tiem pašiem ieradumiem un domāšanas veidiem.

Tos var saukt par psiholoģiskiem reliktiem. Daži no šiem reliktiem ir garīga rakstura, piemēram, cilvēki dzīvo ideālu, mierīgu dzīvi, bet nestrādā pie savas izpratnes attīstīšanas vai redzesloka paplašināšanas, paliekot stagnējoši. Viņiem trūkst spēju izprast jaunākās paaudzes vajadzības, entuziasmu un intereses. Tas varētu būt zināmā mērā pieņemami, bet, kad viņi bez ieskata nosoda un kritizē jauno paaudzi, viņi kļūst intelektuāli neelastīgi. No otras puses, daudzi jaunieši pieļauj kļūdas, jo neciena vecāko viedokļus vai neklausa viņu padomos. Viņi domā, ka vecāki cilvēki ir novecojuši un tāpēc nav nepieciešams viņos klausīties vai sekot viņu padomiem, jo viņu idejas ir vecmodīgas un novecojušas. Savā jauneklīgajā vēlmē būt moderniem viņi pārkāpj pēc iespējas vairāk vecu noteikumu. Bet viņiem jāatceras, ka vecākajiem ir svars un vērtība; viņi ir nodzīvojuši gadiem ilgi un daudz redzējuši un iemācījušies. Gan vecās, gan jaunās paaudzes pārstāvjiem vajadzētu censties mācīties vienam no otra, jo gan veciem, gan .jauniem artefaktiem ir savas priekšrocības un ieguvumi

*

Nav lielāka pārbaudījuma kā apziņa, ka mūsu Radītājs ir ar mums. Mums vajadzētu gaidīt Viņa klātbūtni un ilgoties pēc Viņa, jo Viņš mūs sargā visos veidos. Lai kādas būtu

nepatikšanas, lai cik lielas būtu bēdas, sāpes vai slimības,
meklēsim mierinājumu un atbalstu pie Dieva un lūgsim
Viņam gudrību un vadību. Viņš mums atbildēs, ja vien mēs
Viņam uzticēsimies, mīlēsim Viņu un meklēsim Viņa
.palīdzību

*

Mīlestība ir ziedošu liliju smarža unklusais rožu koris,
kas cildina dabas skaistumu. Mīlestība ir dvēseles dziesma,
himna dzīvei un ritmiska, līdzsvarota planētu deja to
mūžīgajā ceļojumā cauri plašumam. Tā ir ziedu slāpes
malkot saules starus, ziedēt un tikt remdētām ar dzīvības
eliksīru. Tā ir zemes ilgas barot izkaltušas saknes ar savu
pienu un lolot visu dzīvību ar savu sulu. Tā ir saules varenā
griba uzturēt visas radības dzīvas un enerģiskas, un dzīves
impulss aizsargāt un rūpēties par neaizsargātajiem. Tas ir
nevainības smaids, kas izraisa vecāku maigumu pret zīdaiņiem
un spontānu padevību mīlētāju sirdīs, lai piedāvātu
kalpošanu un mierinājumu, negaidot pretī. Tas ir draudzības
pulss, kas dziedē salauztas sirdis un brūces. Tas ir sirds
sauciens, ko nav iespējams aprakstīt. Tas ir dzejnieks, kas
pārpildīts ar mīlestību pret cilvēci, sāpināts tās ciešanās. Tas
ir nepārtraukti augošais tuvības loks starp vienas ģimenes
locekļiem, kas nepārtraukti aug plašākās telpās un plašākos
apvāršņos. Tas ir dzīves čuksts atvērtu prātu valstībā. un
siržu debesis, kas rotātas ar cēlu emociju zvaigznēm
Mīlestība ir dvēseles svētlaime, kuru mīlošās dvēseles ilgojas
.sasniegt un ar kuru vēlas savienoties

*

Esi ar mums, Kungs, un palīdzi mums pildīt savus
pienākumus un sajūst Tavu svētīgo klātbūtni, kas atspirdzina
.sirdi un iedveš dvēselē mieru un cerību

Ja vien, vadot savas dzīves automašīnu, neizmantosiet
paškontroles bremzes, jūs būsit nekontrolētu emociju un

nepareizu vēlmju, kas izriet no ego, varā. Jums jāspēj izmantot bremzes, kad tas nepieciešams, lai nepieļautu neapdomīgu rīcību, novirzīšanos no pareizā ceļa un iekrišanu sāpju un ciešanu bedrē. Sup24

Vārdu nepareiza lietošana ir viens no nāvējošākajiem un postošākajiem ieročiem. Galvenais dusmu cēlonis ir skarba un aizskaroša runa. Jāizvairās no tenkām un tukšas plāpāšanas, jāizvairās no strīdiem un strīdiem, kā arī jāatbrīvojas no agresīvām tieksmēm

*

Ja vīrs vai sieva sadusmojas un provocē otru, labākais rīcības plāns ir otram aiziet un atturēties no atbildes, līdz situācija nomierināsies. Ja viens no viņiem izsaka aizvainojošus vārdus, otram vislabāk ir neatbildēt ar to pašu, bet gan saglabāt mieru, līdz nomierināsies dusmas. Ja sieva uzkliež savam vīram, un viņš atbild ar skaļu kliegšanu, vīrs cietīs divreiz: vispirms no viņas dzēlīgajiem vārdiem un pēc tam no savas skarbas atbildes, galu galā nodarot pāri pirmām kārtām sev. Tas varētu novest pie šķiršanās vai citām nevēlamām sekām. Ir svarīgi arī izvairīties no spītības vai nievājošas attieksmes pret otru. Vienlaikus vajadzētu izvairīties no strīdiem un ķildām, tā vietā gaidot, līdz atjaunosies savaldība un iekšējais miers

*

Neļaujiet nevienam nozagt jūsu mieru un nezogiet citu mieru ar mutiskiem (vai rakstiskiem) apvainojumiem. Dusmās vai karstuma lēkmē kāds var pateikt kaut ko nepiedienīgu, kaut ko tādu, ko nekad nav iecerējis, un pēc tam to nožēlot, kamēr otrs cilvēks šos vārdus atcerēsies divdesmit gadus. Šajā ziņā atmiņa ir slikta lieta. Atmiņas spēks ir svētība, ja to izmanto pareizi, bet tā ir kaitīga, ja to izmanto kā krātuvi mums nodarītajām sliktajām lietām

Kad mēs atmodīsimies Dievā, mēs sapratīsim, ka cilvēka
dzīve ir tikai ēnu un gaismas virkne, kas projicēta uz
.kosmiskā kino ekrāna

Mēs esam pieraduši uztvert lietas, ko mūsu maņas spēj
sajust un uztvert, un lielākoties mēs neapzināmies smalkos
spēkus ap mums. Tomēr katra mūsu doma rada noteiktu
smalku vibrāciju. Tāpēc cilvēks nevar slēpt savu patieso
dabu no citiem. Ja viņš ir pieļāvis kļūdu, viņš to zina dziļi
sirdī, pat ja domā, ka to slēpj, jo nepareizības sajūta mīt
domās, un citi to zinās, jo šo domu vibrācijas vienā vai otrā
veidā izpaudīsies caur viņu rīcību. Tas attiecas arī uz labiem
darbiem un domām. Kad mēs domājam par Dievu un
izrunājam Viņa vārdu — skaļi, čukstus vai klusumā —, mēs
atbrīvojam garīgu vibrāciju ēterā, kas piesauc Viņa svētīgo
.klātbūtni

*

Ak, Kungs, Tavas mīlestības stari vienādi spīd pār visiem
Tavas kosmiskās ģimenes locekļiem. Cilvēce ir vainojama pie
tā, ka savas kļūdainās domāšanas dēļ ir kļuvusi
necaurspīdīga un necaurlaidīga gaismai. Lai Tavs spēks
caurstrāvo manu būtību un kļiedē šīs pasaules biezās,
tumšos tvaikus, lai es varētu kļūt par skaidru, pulētu spoguļi,
.kas atspoguļo Tavu tīro, starojošo attēlu

*

Mīlestībai jābūt patiesai, un, kad tā nāk no sirds, tā ir
.patiesa

*

Ja pievērsīsieties dievišķajai gaismai, jūs atradīsiet
dievišķu spēku, kas spēj apgaismot un atvieglot jūsu ceļu un
.dāvāt jums veselību, laimi, mieru, brīvību un panākumus

*

Ja nopelnīt naudu ir grūti, psiholoģiskā līdzsvara
sasniegšana ir vēl jo grūtāka. Cilvēkam jābūt laipnam un
.mierīgam savā runā, domās un fiziskajā rīcībā

Cilvēkiem ir divējāda daba: mājas daba un salona daba.
Mājās mēs atpūšamies un izjūtam savu patieso dabu, tomēr
bieži vien vēlamies, kaut būtu izvairījušies no dabiskas
uzvedības, jo ar savu uzvedību mēs atklājam neglītas lietas,
kuras nevajadzēja izteikt, it īpaši, ja tās nodara ļaunumu
.apkārtējiem

Mēs pieņemam salona mentalitāti, kad izejam ārā
eleganti ģērbusies, plati smaidot, kamēr mūsu domas un
jūtas virmo iekšienē. Mājās mēs sakām: "Esmu dusmīga uz
to un to cilvēku un nevaru viņu paciest," bet, satiekot to
pašu cilvēku, sveicināmies ar: "Sveiki! Kā tev klājas?" Šīs
pretrunīgās nesaderības un neveselīgo emociju straumes
.ietekmē nervu sistēmu un citas ķermeņa daļas

*

Ak, mans mīļotais Dievs
Esmu redzējis tavu bezgalīgo plašumu miera apvāršņos
Un es izbaudīju tavu atsvaidzinošo prieku dziļi savā
būtībā
Un es dzirdēju tavas balss atbalsi savā nomoda
sirdsapziņā
Un es klausījos tavā čukstā manām garīgajām uztverēm

*

Ak, Kungs, pārveido neglītas, savtīgas alkatības
dēmonus par augsti augošu, cēlu centienu eņģeļiem, sāpīgu
nezināšanu par svētīgu gudrību un zemisku dīkdienību par
.izsmalcinātu, starojošu garīgu sasniegumu zeltu

*

Ak, Kungs, dari mūs šķīstus, pārveido mūsu vājumu un
bezdarbību dedzībā un apņēmībā, un mūsu nepareizās
.domas patiesības izpratnē

Kas ir mīlestība?

Mīlestība ir ziedošu liliju smarža

Un kluso rožu koris

Dabas skaistuma svinēšana

Mīlestība ir dvēseles dziesma, kas dzied visu mūžu

Un planētu līdzsvarotā ritmiskā deja

Savā mūžīgajā ceļojumā tālajā kosmosā

Tā ir ziedu slāpes malkot saules gaismu

Un tas plaukst un tiek barots ar dzīvības eliksīru

Tā ir zemes ilgas

Lai barotu izslāpušā saknes ar savu pienu

Un visu veidu dzīvības kopšana ar dzīvības esenci

Tā ir saules varenā griba

Lai visas dzīvās būtnes būtu dzīvas un aktīvas

Tas ir dzīves virzītājspēks

Lai nodrošinātu nepilngadīgo aizsardzību un aprūpi

Tas ir nevainības smaids, kas izraisa tēvišķu pieķeršanos
uz mazuļa

Un automātiska pakļaušanās mīlētāju sirdīs

Sniegt bezmaksas pakalpojumus un līdzjūtības
izteikšanu

Tas ir draudzības pulss

Tas, kurš dziedē salauztas sirdis un dziedē brūces

Tas ir aicinājums sirdij, ko nav iespējams aprakstīt

Viņš ir dzejnieks, kas pārpildīts ar mīlestību pret cilvēci

Tas, kurš cieš no savas ciešanām

Tas ir intimitātes loks starp vienas ģimenes locekļiem

Pastāvīgi paplašinās un paplašinās, virzoties uz lielākām telpām

Un plašākas jomas

Tas ir dzīves čuksts

Atvērtu prātu apvāršņos

Un siržu debesis, kas rotātas ar cēlu jūtu zvaigznēm

Mīlestība ir dvēseles svētlaime

Tas, uz ko tiecas mīlošas dvēseles

Un viņa ilgojas viņu sasniegt un ar viņu sazināties

Es redzēju dzīvi

Kad es staigāju starp zaļajiem pakalniem un zāļainajām ielejām

Pārvietojoties starp kokiem un ziediem

Es redzēju dzīvi rotaļājamies un izklaidējamies

Es redzēju tā zeltainos starus saules diskā

Un es redzēju viņu pazūdam mākoņu biezokņos

Es dzirdēju viņu ķīķinām priecīgajās straumēs

Un viņa dāsni lej asaras no lietus lāsēm

Es redzēju viņu šūpojamies koku zaros

Un margrietiņas dejo no prieka

Es dzirdēju to skanam putnu čivināšanā un lakstīgalu
dziedāšanā

Es redzēju viņas ēnas, kas apņēma nogāzes

Tās rasa samitrina rožu sirdis un skūpsta to vaigus

Es redzēju rasaino zāli pielipušu pie viņas kājām

Tieši tāpat kā es redzēju viņu miglojam lauka nezāles

Ar mīlestības pilieniem tas vairo savu svaigumu un
skaistumu.

Es sajutu viņas smaržīgo elpu, ko nesa rīta vēsma

Es jutu viņas mieru un redzēju viņas rokas kaisīja
svētības

Katrā ielejā un stūrī

Cik brīnišķīga ir dzīve!

Un cik jauki ir pastaigāties ar viņu

Roku rokā

Pa tās svētītajiem ceļiem!

Miers lai ir ar tevi

Nezināmā būtne vai zemapziņas džins

Ejot pa šo ceļu un padziļinoties mūsu garīgajai izpratnei, mēs jūtamies tā, it kā saskartos ar spēcīgu iekšēju pretestību. Taču šī sajūta ir tikai ilūzija; patiesība ir pretēja. Šķiet, ka šīs "nezināmās būtnes" dīvainā, mulsinošā un kaprīzā daba mūsos barojas no neaprakstāmiem elementiem, kas smelti no sfērām, kas atrodas ārpus mūsu cilvēciskās apziņas tvēriena.

Šī būtne, šķiet, mīt neredzamā vietā un to var salīdzināt ar cilvēku no citas planētas, kas ir mūsu viesis, pat ja mums ar viņu nav nekādas saistības interešu, ideju, paradumu, ambīciju un tālu centienu ziņā.

Šķiet, ka šai nezināmajai būtnai ir neizmērojami lielākas un precīzākas idejas par pēcnāves dzīvi nekā mūsējām. Mums šķiet, ka tai ir tikai vāja izpratne par mūsu zemes eksistences neatliekamajām vajadzībām un praktiskajām vajadzībām.

Šķiet, ka mūsu nezināmais draugs mūs ignorē, neapšaubāmi iegrimis Visuma noslēpumos. Un, kad viņš mūs atceras un vēlas mūs iepriecināt, viņš rada dīvainu, šķietami neloģisku kustību, kas mūs izsit no līdzsvara, izjauc mūsu līdzsvaru un atstāj mūs apmulsušus.

Mēs bieži ticam, ka šī nezināmā būtne mūs izsmej un izsmej mūsu spējas, it kā tā rotaļātos ar mūsu prātiem, nemaz neņemot vērā mūsu jūtas vai empātiju pret mūsu apstākļiem. Dažreiz šķiet, ka tā mūs kaitina un sanikno, nepiedāvājot mums nekādu pateicības cienīgu pakalpojumu vai kādu taustāmu labumu.

Šī būtne šķiet spējīga veikt visu veidu brīnumus un brīnumdarbus, taču, neskatoties uz tās klātbūtni mūsos, mums ir grūti ar to sazināties un gūt labumu no tās neierobežotajām spējām un pārdabiskajām spējām.

Šo slēpto būtni var salīdzināt ar izlutinātu bērnu, kuram ir dota piekļuve debesu un zemes noslēpumiem. Tā izmanto šos noslēpumus un kontrolē šos spēkus pēc savas patikas, bez ierobežojumiem vai atbildības.

Šķiet, ka viņš zina visu, bet nezina, kā šīs zināšanas pareizi izmantot. Viņa rokas ir pilnas ar dārgumiem, kurus viņš izšķiež un izšķērdē nepareizā virzienā un nepareizā laikā.

Mēs redzam, kā viņš dod maizi izslāpušajiem un ūdeni izsalkušajiem (un pabaro bezzobainos ar saldumiem).

Viņš apber nepateicīgos ar dāvanām un atņem dāvanas ubagiem

Viņš vajā tos, kas no viņa bēg, un bēg no tiem, kas alkst viņu satikt

Kas ir tas slēptais spēks, kas dažreiz uzlādē cilvēku ar dīvainu un brīnumainu enerģiju, kas sacenšas ar vējiem un spokiem?

Kāds spēks paaugstina un pazemina vibrācijas un enerģijas līmeni tā, lai palīdzētu cilvēkam līdzsvarot temperatūru, izejot no siltas istabas aukstā rītā, un otrādi?

Šī nezināmā būtne darbojas ar tik neparastu prasmi, ka tas nekad neienāktu prātā ne izcilam ķīmiķim, ne vērīgam inženierim.

Vai ir iespējams, ka tik īsā mūža laikā uz šīs zemes var uzkrāt tādu spēku?

Nē, mani draugi, šim "svešiniekam" bija nepieciešami miljoniem gadu, lai pilnveidotu šo ķermeņa mehānismu, ko mēs piedēvējam piecām maņām. Piemēram, apzinātajam prātam nav iespējams zināt precīzu cukura daudzumu, kas jāiesūknē asinsritē. Ja šis daudzums būtu pārāk zems vai pārāk augsts, rezultāti būtu katastrofāli.

Mēs stāvam aci pret aci ar spēku, par kuru zinām ļoti maz, un mums tas ir jāiepazīst. Labākais veids, kā to izdarīt, ir apstrīdēt līdz šim apgūto un sagatavoties tā, kā teica lielais skolotājs: "Ja jūs neklūsiet kā mazi bērni, jūs neieiesiet Dieva valstībā."

Citiem vārdiem sakot, ja vien cilvēks nepieņems bērna vienkāršību, šķīstību un ticību, viņš nespēs panākt nekādu būtisku garīgu progresu.

Zinātniskā meditācija, iespējams, ir vienkāršākais veids, kā atpazīt šo slēpto iekšējo spēku, taču lielākajai daļai cilvēku trūkst motivācijas meditēt, un viņi dod priekšroku iegūt šīs zināšanas savā veidā vai vienkārši sēžot klusumā — pat ja viņu domas plosās kā virpuļvētrs visos virzienos. Daži varētu teikt: "Man šīs zināšanas ir jāiegūst nākotnes iemiesojumos, un es nesteidzos. Mana zemapziņa kādu dienu var mani pamodināt, taču nav nepieciešams pielikt apzinātas pūles, lai to sasniegtu."

Nav svarīgi, cik mums gadu, cik reižu dzīvē esam cietuši neveiksmi vai ko citi par mums domā. Nav svarīgi, kādi gēni mums ir vai kādos apstākļos mēs dzīvojam. Nekas no tā nav svarīgs slēptajam viesim, kas mīt mūsos. Viss, ko tas vēlas, ir tas, lai mēs ļautu tam izmantot mūsu ķermeni, enerģiju, prātu un apziņu un nodotu tam kontroli pār katru mūsu dzīves aspektu. Tas ir tas, kas mums jādara, ja vēlamies sasniegt virsotnes, kas mūs sagaida.

Kad mēs pārdomājam savas dzīves notikumus, vai nav taisnība, ka mēs apzināmies, ka mūs ir vadījis un pasargājis no daudzām briesmām kāds apslēpts spēks? Bet, tiklīdz briesmas mierīgi pāriet, cik ātri mēs šo spēku aizmirstam!

Šis spēks nekad mūs nav un nekad neatstās, un katru reizi, kad mums tas ir vajadzīgs, tas vienmēr ir klāt, lai mums palīdzētu, tieši tā, kā teica lielais skolotājs: "Es esmu ar jums līdz pasaules galam"

Ja lasām dižu vīriešu un sieviešu biogrāfijas paaudžu paaudzēs, mēs ievērojam, ka katrā incidentā, lai cik mazs tas būtu, un neatkarīgi no izmantotās metodes, vai tā būtu dedzīga lūgšana vai dziļa apliecināšana, rezultāts vienmēr bija viens un tas pats.

Šis ieslodzītais milzis mūsos atrodas nepārtrauktā kustībā, cenšoties izklūt brīvībā reizi par visām reizēm. Kad mēs to apzināti atraisīsim un sekosim tam pretī brīvībai un uzvarai?

Sāksim tagad un dosim iespēju iekšējam milzim, un mēs atklāsim, cik salda būs dzīve un kā tā mirdzēs prieka un uzvaras gaismās ar Dieva palīdzību.

Miers lai ir ar tevi

Ainas no Indijas un vīzija

Indija ir pasaules mikrokosmos visos aspektos. Tā ir valsts ar visdažādākajām atmosfērām, klimatiskajiem apstākļiem, reliģijām, uzņēmumiem, mākslām, cilvēkiem, ainavām, valodām un kultūrām.

Indijas civilizācija aizsākās tūkstošiem gadu senā pagātnē, un tās valdnieki, gudrie un ceļveži ir atstājuši pierakstus, kas liecina par āriešu civilizācijas pastāvēšanu un autentiskumu Indijā un Sindā.

Daudzi Eiropas tūristi apmeklē Indiju un ielās redz burvju māksliniekus, zobenu bruņiniekus un čūsku dzīrotājus, uzskatot, ka tas ir labākais, ko Indija var piedāvāt, neapzinoties, ka šīs figūras neatspoguļo Indijas patieso būtību. Indijas patiesā dzīve un vitalitāte slēpjas tās garīgajā kultūrā, kas kopš seniem laikiem ir padarījusi to par reliģiju un uzskatu kausēšanas katlu.

Ir taisnība, ka Rietumi var iemācīt Indijai daudzas labas tirdzniecības prakses, metodes un principus, kā arī dabas un cilvēkresursu attīstību. Un ir taisnība, ka Indijai ir nepieciešami tādi tālredzīgi līderi kā Henrijs Fords un Tomass Edisons. Taču Rietumu pasaule apzināti vai zemapziņā alkst arī pēc praktiskām, garīgām mācībām, kurās Indija ir specializējusies visas vēstures gaitā.

Zinātne Rietumu pilsētās ir tik ļoti attīstījusies, gūstot tik lielus panākumus, ka cilvēku materiālās vajadzības — pajumte, pārtika un apģērbs — ir viegli pieejamas. Tomēr fiziskais un materiālais komforts nav pietiekams bez psiholoģiska komforta, miera un garīga mierinājuma.

Indijas dižākais un bagātākais mantojums slēpjas garīgajās metodēs un ceļos, ko gadsimtu gaitā atklājuši tālredzīgie un apgaismotie Indijas garīgie zinātnieki. Šis mantojums ir devis un turpina dot ieguldījumu cilvēces garīgajā un zinātniskajā kultūrā.

Indija ir noslēpumu zeme, bet šie ir noslēpumi, kas atver savas sirdis tikai tiem, kas tiem jūt līdzī, tiem, kas nopietni un sirsnīgi meklē patiesību.

Indija lepojas ar augstākajiem un krāšņākajiem kalniem pasaulē: Himalajiem. Dardžilinga Indijas ziemeļos bieži tiek dēvēta par Indijas Šveici elpu aizraujošā dabas skaistuma dēļ. Tajā atrodas arī senas unikālu piļu, fortu un prinču pilu drupas Deli, kā arī plašā Gangas upe un Himalaju augstienes ar alām un atpūtas vietām, kur apcerēt un pārdomāt dievišķo gaismu un gudrību.

Indijas pilsēta Agra lepojas ar vienu no pasaules brīnumiem — Tadžmahalu, arhitektūras mākslas virsotni un cilvēces skaistāko sapņu iemiesojumu, kas iemiesots pulētā marmorā un izsmalcinātā alabastrā, iemūžinot cilvēka mīlestību.

Indijā ir arī tumši meži un blīvi džungļi, kur klīst tīgeri un lauvas. Indijā ir arī zilas debesis, kas kļūst vēl krāšņākas un skaistākas saulrietā, kad saules stari pārvēršas degošu oranžu liesmu masā.

Indijā ir arī neskaitāmas austrumu augļu un dārzeņu šķirnes un krāsas, kā arī daudzas cilvēku rases, kas viss kopā padara Indiju par pārsteidzošu, brīnišķīgu un neaizmirstamu kausēšanas katlu.

Indija ir lielu kontrastu zeme, kur neķītra bagātība pastāv līdzās galējai nabadzībai un kur intelektuālās tīrības virsotne pastāv līdzās skarbai ikdienas dzīvei. Indijā jūs atradīsiet Rolls-Royce un vēršu pajūgus, tāpat kā ziloņus greznos nestuvēs un krāšņus zirgu pajūgus.

Indijas ziemeļos mēs sastopam cilvēkus ar zilām acīm un blondiem matiem, savukārt karstākajos dienvidos redzam tumšu ādu, ko iedegusi tropiskā saule.

No sākuma līdz beigām Indija patiesi ir pārsteigumu un pretrunu zeme. Dzīve kļūst vienmuļa, ja tā seko vienam ceļam. Bet Indijā dzīve šķiet kā grandiozs piedzīvojums, kas

pilns pārsteigumu un noslēpumu, par kuriem nekad nebūtu iedomājies.

Indijā, iespējams, nav fizisku debesskrāpju vai pārmērīgas modernas greznības un izklaides, kas noslogo garīgos nervus.

Ir taisnība, ka Indijai ir savi trūkumi, tāpat kā visām tautām ir savi trūkumi.

Bet Indijā ir garīgi debesskrāpji: pazemīgi, reālistiski garīgi milži, kas var iemācīt saviem līdzcilvēkiem, kā gūt pilnīgu garīgu prieku no jebkuriem dzīves apstākļiem.

Šie zinātniski pamatotie sufiji, kas patiesību un realitāti ir iepazinuši ar savu pūliņu un pieredzes palīdzību, var palīdzēt citiem attīstīt savu ieskatu un smelties miera un apmierinājuma atsvaidzinošus ūdeņus no savas ikdienas dzīves augsnes.

Ēteriska vīzija saulrietā

Gudrais skolotājs Paramhansa savu vīziju apraksta šādi:

No sava balkona es lūkojos rietumu virzienā un, iztēles spārnos pacēlos līdz tālā horizonta krastiem. Pa labi un pa kreisi es redzēju divas kalnu grēdas, kas drīz vien pārvērtās noslēpumaini violetā nokrāsā. Kad es atkal paskatījos, neredzama roka tās bija ietērpusi dziļi zilā plīvurā. Aiz manis atradās Gvadalahas pilsēta, peldējusies saulrieta krēslā. Austrumu debesis tagad rotāja maigi rozā toņi. Raugoties uz priekšu, manas acis ieraudzīja maģisku zilu salu pilsētu, kas peldēja zelta ezerā.

Šajā maģisko zilo salu arhipelāgā pacēlās milzīgs zila kaļķakmens kalns, ko ieskauj pelēkbalti vulkāniskie mākoņi, kas izšļāca ugunīgas sarkanželta lavas geizerus, kas slīpi kā varavīksne krita pretī mierīgajam ezeram. Intensīvas

zeltainas liesmas apņēma zilās salas kvēlojošos gaismas oreolos.

Zilā virsotne un tās ugunīgā kronis kā dvīņi atspoguļojās klusā, zeltainā ezera virsmā. Un tālāk pa labi mirdzēja mazs, mierīgs ezers, pieglaudies vienas no zilajām salām krūtīm kā pilnmēness, peldot starp mākoņu viļņiem.

Es ilgi klejoju saulrieta un mirāžām līdzīgu mākoņu pilsētā, peldot pa ezera virsmu ar tā maigo zeltaino gaismu. Un cik krāšņi bija tie zeltainie ūdeņi, kas bija pilni ar sarkaniem ledus puduriņiem, izkaisīti visos virzienos līdz mūžības malai.

Es iztēlojos, ka mazās gaismas nimfas ir labvēlīgi gari uz šīs zemes, un pēc tam, kad tās veiksmīgi izturēja visus dzīves pārbaudījumus, tām tika ļauts klīst un iemiesot savus sapņus, kā vien tām patika. Katru dienu saulrietā šīs nimfas kondensēja savus debesu sapņus ēteriskās pilsētās, ko ieskauj zelta jūras un ezeri. Tur, ārpus bēdu tvēriena un ārpus šīs zemes pasaules slazdiem ar visām tās traģēdijām un sāpēm, ārpus visām ciešanām, šīs būtnes elpoja sarkanu gaismu, dzēra oranžus starus un dreifēja un tuvojās, klīstot un peldot starp daudzkrāsainu gaismu jūru.

Šeit šīs nāras piepildīja savus sapņus un iemiesoja savas fantāzijas acumirkļi, kā vien vēlējās, un tad izzuda un pazuda pēc savas gribas.

Šeit šīs radības baudīja apmierinājuma un gandarījuma dārgumus un dāsni piepildīja visu to cilvēku sapņus, kas tās apmeklēja viņu brīnumainajā, maģiskajā pasaulē.

Šeit viņai nebija jāgaida un jāvēlas kā cilvēkiem, lai viņas sapņi piepildītos un viņas vēlmes tiktu piepildītas, bet viņa sapņoja, kā vēlējās, un sasniedza visus šos sapņus un vēlmes pēc savas gribas.

Tā saulrieta pilsēta Sapņu salās bija sapnis, kas slēpās manas zemapziņas dzīlēs, un šodien tas patiesi ir piepildījies. Patiesi, esmu uz mirkli uzlūkojis savas dvēseles apslēptos dārgumus, un tā gaisma mani ir apņēmusi, tā spožums mani apžilbinājis!

Miers lai ir ar tevi

Apgaismojošās lampas

Mēs slavējam un pateicamies Dievam par katra jaunā
gada dāvanu un par cerībām un piepildījuma solījumiem, ko
.tas mums sniedz

Nav lielāka spēka par patiesu, no sirds izjustu lūgšanu
sazināties ar Dievu, radīt brīnišķīgas pārmaiņas cilvēku
dzīvēs un pasaules apstākļos, kā arī sasniegt mieru un
.cilvēku brālību

Mēs lūdzam Dievu, lai sirsnīgas individuālas lūgšanas,
cildenas uztveres un augošas zināšanas pārvērstos svētīgā
.garīgā spēkā, kas nesīs reālas pārmaiņas uz zemes

Svētī mūs, Kungs, lai mūs vadītu Tava gaisma un
gaismas apgaismojošās lampas uz ceļiem, lai mēs varētu
pamodināt Tavu mīlestību savās un citu sirdīs, nest dzīvas
gaismas lāpas un izmantot savus talantus tam, kas Tev patīk
.un nāk par labu cilvēkiem

Palīdzi mums kļūt par kanāliem, caur kuriem var plūst
Tava kosmiskā enerģija un vadošā gaisma, lai palīdzētu
citiem un mazinātu viņu ciešanas un ciešanas, jo, pateicoties
.Tev, mums ir spēks palīdzēt cilvēcei un sev pašiem

Mēs esam svētīti, lai varētu just līdztiem, kas cieš
Mēs izplatām labas idejas un nodomus visā pasaulē
Lai miers un brālība kļūst par dzīvu pieredzi
"Kā debesīs, tā arī virs zemes"

Miers ir viens no Visvarenā Dieva vārdiem, ko Viņš}
{ielika uz Zemes, tāpēc izplatiet to savā starpā

* * *

Viens no skolēniem pastāstīja skolotājam Paramhansam,
ka viņam ir grūti aizstāt savus kaitīgos ieradumus ar
:labvēlīgiem, un lūdza viņam padomu, tāpēc viņš teica

Jums nevajadzētu zaudēt cerību uz sevis pilnveidošanu

Cilvēks kļūst vecs tikai tad, kad atsakās pielikt pūles, lai
.pozitīvi mainītos

Šis stagnācijas stāvoklis, manuprāt, ir īstas "piramīdas"
.stāvoklis

Kad cilvēks saka: "Es nevaru mainīties" un atkārtoti to
.atkārto un atkal

Es viņam saku: "Nu, tā kā tu esi nolēmis tāds būt, paliec
".tur, kur esi

Lai kāds būtu cilvēka pašreizējais veselības stāvoklis,
viņš var mainīties uz labo pusi, pateicoties pašdisciplīnai,
.pareizam uzturam un veselības vadlīniju ievērošanai

Kāpēc, jūsuprāt, jūs nespējat mainīties? Intelektuālā
stagnācija ir slēpts vājuma cēlonis. Ikvienam ir īpašības, kas
ierobežo viņa progresu. Šīs īpašības cilvēka dabā nav ielicis
Dievs, bet gan cilvēka radītas. Šie ir trūkumi, no kuriem jums
...ir jāatbrīvojas, un jūs varat

Atcerieties, ka cilvēka paradumi nav nekas vairāk kā
.viņa iekšējo domu ārēja izpausme

Kad jūs nolemsiet mainīties, daudzi spēki apvienosies,
.lai jūs atbalstītu un nostiprinātu jūsu pozitīvos lēmumus

Un ar Dieva palīdzību

Jaungada dārzs

Pagājušā gada atbalsis ar tā bēdām un smiekliem ir
izgaiss

Un te atskan Jaunā gada himnas atbalss, kas dzied
:iedrošinoši, vēsta cerību un čukst

"Atveido savu dzīvi perfekti"

Atmetiet veco baiļu nezāles

No pagātnes pamestā dārza viņš savāca un saglabāja
tikai prieka, sasniegumu, cerību, labu domu un darbu, kā arī
.cēlu, augstu vēlmju sēklas

Katras jaunās dienas rasainajā augsnē iestādiet šīs
varenās sēklas, laistiet tās un rūpējieties par tām, līdz tās
izaug un piepilda jūsu dzīvi ar retajām ziedēšanas
.priekšrocībām

:Jaunais gads čukst

Atmodiniet garu, ieradumu gūstekni, un mudiniet to"
uzņemties jaunus, labvēlīgus centienus. Nekad nepārtrauciet
mēģināt un nekad neapstājieties, kamēr neesat sasnieguši
mūžīgu brīvību un pārvarējuši karmu (pagātnes darbību
".pastāvīgās un vajājošās sekas)

Ar atspirdzinātu prātu un apreibinātiem ar vienmēr
atjaunojošu prieku, priecāsimies kopā un iesim roku rokā
.pretī debesu mājoklim, no kura nekad vairs neiziesim

Veiksmes stāsts

Es joprojām atceros pirmo reizi, kad izmantoju
gribasspēku, lai palīdzētu citiem

Toreiz mēs ar vienu draugu bijām pavisam mazi puīši.

:Kādu dienu es viņam teicu

"Mēs pabarosim piecsimt (nabadzīgus) cilvēkus"

Viņš pārsteigts atbildēja: "Bet mums taču nav neviena

"!santīma

Es viņam apliecināju, sakot: "Projekts tiks virzīts uz priekšu, neskatoties uz to, un es ticu, ka nauda nāks caur".jums

Viņš izsmējīgi atbildēja: "Kāds projekts! Tas nav

"!iespējams

Mana pārlicības sajūta pamudināja mani teikt: "Nekādā

veidā neapbēdini savu māti, bet dari visu, ko viņa no tevis".lūdz

:Dienu vēlāk viņš pieskrēja pie manis un teica

Es mazgāju vannā, kad mani pasauca māte. Es jau"

grasījos viņai atbildēt: "Netraucē mani tagad, kamēr es mazgājos vannā," bet tā vietā es pajautāju, ko viņa vēlas, un viņa lūdza mani aiziet pie tantes, kura dzīvo netālu no mūsu""mājas, tāpēc es viņai teicu: "Es dzirdu un paklausu

Kad es devos apciemot savu tanti, pirmais, ko viņa man"

teica, bija: "Kas ir tas trakais puisis, ar kuru tu esi? Vai esi

prātu zaudējis? Kas tas par projektu, par kuru es dzirdēju, ka
""!jūs abi grasāties pabarot piecsimt cilvēku

Es sadusmojos uz viņu un teicu: "Man tagad jāiet," un
sāku pamest viņas māju. Bet viņa mani apturēja, sakot:
"Tavs draugs varbūt ir traks, bet viņa ideja ir laba. Paņem šo
divdesmit rūpiju banknoti" (tā bija ievērojama summa
.divdesmitā gadsimta sākumā)

Zēns bija tik pārsteigts, ka gandrīz noģība. Viņš tūlīt
pieskrēja pie manis un pastāstīja jaunumus. Kad devāmiēs
pirkt rīsus un citas nepieciešamās lietas mielastam, kaimiņi
bija dzirdējuši par mūsu plānu un piedāvāja vēl ēdienu. Galu
!galā mēs pabarojām divus tūkstošus cilvēku (2000)

Tā pati griba, kas bija atbildīga par svēto strāvu, radīja
pirmo bibliotēku, ko tā nodibināja, Sarasvati bibliotēku
.Kalkutā

Kad apņemies darīt labus darbus, tu tos paveiksi, ja
izmantosi dinamisku un efektīvu gribu. Neatkarīgi no
apstākļiem, ja neatlaidīsies, Dievs radīs līdzekļus, ar kuriem
.tu sasniegsi to, ko vēlies

Uz šo patiesību atsaucās Jēzus Kristus, kad teica: "Ja
jums ir ticība un jūs nešaubāties... tad jūs varat teikt šim
".kalnam: "Pārcelies un meties jūrā!", tad tas notiks

Un cēlajā hadītā: Kad jūs piesaucat Dievu, esiet]
[nelokāmi savā lūgšanā

Ja jūs pastāvīgi izmantosiet savu gribasspēku, neatkarīgi
no šķēršļiem, jūs joprojām varēsiet gūt panākumus, veselību
un spēku palīdzēt citiem, un, pats galvenais, jūs sasniegsiet
harmoniju ar Dievu. Tieši šis gribasspēks ir jākopj:
gribasspēks, kas izžāvē vilcināšanās un neveiksmju okeānus
.darīt labu un sasniegt cerēto

* * *

Ieskaties savas būtības starojošajos dziļumos, un tur tu
atradīsi neierobežotu skaistuma, gudrības un tīrības
.potenciālu

Mēs lūdzam Visvareno Dievu, lai jūs sagaidītu Jauno
gadu ar stingru pārliedību, ka jums piemīt spēja izpaust sevī
.augstāko dabu

Vide un pagātnes darbību rezultāti ir ietvēruši jūs ar
noteiktām iezīmēm, rakstura iezīmēm un ieradumiem, taču
tās ir tikai īslaicīgas parādības, un zem tām slēpjas jūsu
patiesā daba – cēlā dvēsele –, kurai ir absolūta brīvība
izvēlēties priekšrocības un rakstura iezīmes, kuras vēlaties
iegūt un parādīt, pildot savas lomas uz šīs pasaules
.skatuves

Vai jūsos rosās garīgas tieksmes, kas pulsē jūsu sirdīs un
mudina jūs tās iekļaut savā nākamā gada darba kārtībā? Ja
atbilde ir “jā”, aizmirstiet pagātni, paturiet prātā no tās gūtās
mācības un ar Dieva svētību virzieties uz priekšu, lai
.sasniegtu to, ko vēlaties

Viņi katru dienu uzskatīja par jaunu iespēju kontrolēt
nelabvēlīgus ieradumus un kaislības, dzīvot mierā, dot
.mīlestību un izplatīt optimismu un prieku šajā pasaulē

Tiklīdz jūs atmodināt sevī gribu veikt pozitīvas
pārmaiņas un atbalstīt to ar savām darbībām, neredzami
kosmiski spēki no Žēlsirdīgā Kunga sāk atbalstīt jūsu
centienus. Jo neatlaidīgāk jūs turaties pie saviem
apņēmumiem, jo lielāki un spēcīgāki labie spēki kļūs jūsu
.dzīvē – tas ir nemainīgs dievišķs likums

Pirmā diena varētu būt grūta, bet otrā diena varētu būt
nedaudz vieglāka, un trešā diena vēl vieglāka. Pēc dažām
dienām jūs atklāsiet, ka panākumi ir sasniedzami, un tie, kas
neatlaidīgi turpina centienus veselu gadu, atklās, ka ir
.mainījušies

Tiem, kam ir garīgas tieksmes, mēs sakām: Lai vēlme
sazināties ar Dievu ir vislielākā lieta jūsu dzīvē! Domājot par
Dievu un meditējot par Viņu, mēs saņemam nepārprotamu
pārliedzību, ka Viņš mūs mīl mūžīgi, jo mēs piederam Viņam,
neatkarīgi no maldīgajiem soļiem, ko, iespējams, esam
.spēruši nepareizā virzienā

Vai tad, kad jūtam, ka tiekam mīlēti bez nosacījumiem,
tas nemotivē mūs darīt visu iespējamo un nepalīdz atlaist
pagātņi ar visām tās neveiksmēm un vilšanos? Kad jūtam, ka
esam mīlēti un ka ir kāds, kas mūs mīl, mēs jūtamies mierīgi
.un mūsu sirdis priecājas

Neskatoties uz visiem pienākumiem un aktivitātēm,
mums jāatvēr laiks, lai iedziļinātos savās dzīlēs, izpētītu sevi
.un atsvoidzinātu savas dvēseles ar Dieva mīlestību un mieru

Ja mēs mīlam Dievu un katru dienu patiesi cenšamies
.Viņam patikt, nekas nespēs kavēt mūsu garīgo izaugsmi

Atcerieties to, mani draugi, un ar Dieva palīdzību jaunajā
gadā jūs piedzīvosiet laimi, par kuru, iespējams, nekad
.iepriekš neesat sapņojuši

* * *

Ar apņēmības pilnu gribu
Ar pilnīgu pārliecību par cilvēka dvēseles spējām
Ar nelokāmu ticību Dievam
Atvadīsimies no šī gada un sagaidīsim jauno gadu

Neskatoties uz pārmaiņām, ko pasaule piedzīvo, un to
ietekmi uz mūsu dzīvi, ja mēs ar gudrību un ieskatu
raudzīsimies tālāk par strauji mainīgajiem ikdienas
.notikumiem, mēs iegūsim izpratni un mācīsimies no visa

Katram no mums ir sava loma laika skatuvē, kur
.šodienas notikumi pārtop nākotnes sapņos

Dramatiskiem notikumiem un tiem pavadošajiem
apstākļiem ir viens mērķis: pamodināt mūsos vienu pēc otra

daudzās tikumības. Katra pieredze, ko mēs piedzīvojam,
.atklāj mūsos apslēptu spēku ar to tikt galā gudri un efektīvi

Dievs mūsos ir ielicis lieliskas spējas, un, kad tās tiek
.aktivizētas, tās kļūst par būtisku svētības avotu mūsu dzīvē

Pat ja ārējie apstākļi ne vienmēr ir mūsu kontrolē, mēs
vienmēr varam izvēlēties, kas vēlamies būt sevī, kur slēpjas
.mūsu un cilvēces progresa atslēga

Katrai dvēselei, kas vēlas atbrīvošanos, ir apzināti
jāapņemas mainīties uz labo pusi, un vispiemērotākais laiks
ir tagad, kad nodomi ir vērsti uz lēmumu pieņemšanu un
.apņemšanos mainīties

Cilvēkiem nevajadzētu būt statiskiem reliktiem, kas
nespējīgi uz psiholoģisku un garīgu atjaunošanos. Ir
jāatmodina mūsos esošās varonīgās īpašības un jāatbrīvojas
.no baiļu un nenoteiktības nastas

Kad cilvēks pārliedina sevi, ka Dievs viņu mīl un vienmēr
ir ar viņu, ne pagātne viņu nespēs savaldīt, ne nākotne viņu
.iebidēt

Aiz cilvēka dzīvības dzirksteles slēpjas dievišķā liesma
Ārpus cilvēka domu stara spīd Dieva lielākā gaisma
Aiz izšķirīgā saprāta viļņa atrodas plašs universālu
.zināšanu okeāns
Ārpus cilvēciskās mīlestības pulsē dievišķā mīlestība,
kas piepilda sirdi un apmierina tās ilgas

Vienīgā konstante, kas nemainās pasaulē, kuru dominē
.svārstības un pārmaiņas, ir mūsu attiecības ar Dievu

Lai galīgais lēmums ir stiprināt šo svētīgo saikni un
dzīvot apzinātā saskaņā ar visdāsnāko dzīvības, spēka,
.mīlestības un laimes devēju

Lai cilvēks savas dvēseles vientulībā un dziļā apcerē
varētu iepazīt savu Radītāju

Viņam katru dienu sev jājautā, vai viņš saskaņo savu
dzīvi ar patiesības un mīlestības likumiem, kas ir Visuma
.dievišķie likumi

Cieši turēsimies pie Dieva miera mūsos
Ieklausīsimies sirdsapziņas balsī
Paplašināsim savu līdzjūtību, iekļaujot arī citus

Ar savām pozitīvajām domām un harmonisko rīcību mēs
varam stiprināt labā spēkus, kas ar Dieva žēlastību var nest
.fundamentālas pārmaiņas šajā pasaulē

* * *

Šodien cilvēks var sev apliecināt, ka ies pa taisnu ceļu,
bet rīt viņš var no tā novirzīties un nonākt tieksmē atteikties
.no saviem pozitīvajiem lēmumiem

Mūsu dzīves vājības nedrīkst pieņemt. Ikviens, kurš spēj
palikt nelokāms savos principos, neskatoties uz visiem
kārdinājumiem un ārējām ietekmēm, ir uz atbrīvošanās ceļa,
un tas, kurš gudrību uzskata par savu vadošo gaismu,
.pārvarēs dzīves ilūzijas, ierobežojumus un šķēršļus

Gudri cilvēki saglabā savu gudrību līdz galam un stājas
dzīvē ar drosmi un nelokāmu ticību, lai kādi apstākļi viņiem
.arī nebūtu jāsaskaras

Kas atsakās no savas gribas, paļaujas uz apstākļiem un
.pārstāj pielikt pūles, tas sevi nosoda un laiks viņu pametīs

Cilvēks ir tas, kurš kopj savus pareizos un nepareizos
ieradumus, un, kad viņš saka: "Es nevaru mainīties," viņš
.nolemj sevi neveiksmei

Kad cilvēks sev apliecina, ka ir stiprs un brīvs,
neskatoties uz sliktu ieradumu un negatīvu domu
uzbrukumiem, un ka nepārstās censties uzlabot savu dzīvi,
viņš paver ceļu labajiem spēkiem, kas viņā mīt, nākt viņam
.palīgā un atbalstīt

Lai cik nepareizas būtu cilvēka darbības, viņam ir
jāpārdomā sava dzīve un jāpieliek pūles, lai palīdzētu sev un
darītu to, kas ir pareizi, un visas nepareizās darbības ar
.Dieva palīdzību tiks mainītas uz labiem darbiem

No arhīva: Dusmas un ziloņa atmiņa

Tiem, kas vēlas iekšēju mieru, ir jāsaprot, kā rodas
.dusmas un kā tās bieži vien izraisa briesmīgas sekas

Dusmu izraisītā iekšējā līdzsvara zuduma dēļ daudzi
cilvēki pret savu gribu ir kļuvuši par noziedzniekiem un
.asinskāriem slepkavām

Vēlmju aizsprostošana apžilbina prātu. Kad vēlmju migla
pārņem cilvēka prātu, viņš zaudē samaņu un uzvedas cēlam
.cilvēkam nepiedienīgā veidā

Prāta zudums mulsina iedzimto spriestspēju, kas ir visu
.saprātīgo darbību un labo nodomu virzītājspēks

Kad cilvēka garīgā transportlīdzekļa stūre nedarbojas
pareizi, viņš neizbēgami piedzīvo negadījumu un var nonākt
.sāpju un ciešanu grāvī

Piemēram: vīrs laimīgi brauc ar automašīnu, un pa
ceļam uz parku sieva lūdz viņu mainīt virzienu, lai dotos uz
viņas vecāku māju, nevis uz parku, un šeit viņa laime
.pārvēršas dusmās

Es izvēlējos šo piemēru, jo tas ir bieži sastopams.
Normālos gadījumos rezultāts ir vai nu tas, ka vīrs noraida
sievas lūgumu, vai arī piekrīt ar aizvainojumu un
neapmierinātību, un tas parasti arī notiek. Abos gadījumos
pārņem dusmas, atmosfēra kļūst saspringta un miers tiek
.izjaukts

Dažos gadījumos dusmas var pārvērsties traģēdijā
cilvēkiem ar spēcīgu raksturu. Dusmas var ietekmēt atmiņu,
vai arī vadītājs var aizmirst braukt uzmanīgi un uzmanīgi, vai
arī neievērot ceļa signālus, kā rezultātā notiek sadursme vai,
.nedod Dievs, nāve

Noslēgumā jāsaņem, ka dusmas ieslēdz gribas stūri dzīves
.ratos un neļauj tai sasniegt materiālos un garīgos mērķus

zilonis atmiņa

Spēja, ko sauc par "atmiņu", ir Dieva dāvana cilvēcei, un
cik gan liela svētība tā ir! Atmiņa ir dota arī dzīvniekiem; bez
tās tie nespētu atpazīt savus mazuļus. Dažiem dzīvniekiem
.piemīt lieliska atmiņa, kā to ilustrē šis stāsts par ziloni

Kamēr milzīgs zilonis pārvadāja kokmateriālus, kā to
dara daudzi apmācīti ziloni Austrumos, tam piegāja zēns,
.iedūra tam adatu snuķī un aizskrēja prom

Pagāja gads pēc šī notikuma, un tas pats zilonis uz ceļa
sastapa to pašu zēnu. Tas bija relatīvi piemērots brīdis
zilonim atriebties. Tāpēc tas aptina zēnu ar savu snuķi un
vardarbīgi aizmeta viņu uz ceļa otru pusi. Tātad dzīvniekiem
.ir atmiņas

Man ir bijuši daudzi sapņi, un tagad esmu nomodā un uz
savas dvēseles altāra es aizdedzinu sveces, lai pastāvīgi
.atcerētos Tevi, mans Dievs

Ar acīm, kuru plakstiņi ir pametuši miega miegu, es
raugos uz tavu skaisto seju un izbaudu tās svēto gaismu
.redzēšanu

Un ar Tavu žēlastību esmu sapratis, ka veselība un
slimība

Dzīvība un nāve

Tie ir visu veidu sapņi

Esmu pabeidzis lasīt romānu "Sapņi, gleznoti košās
."krāsās

Uz mirdzošu ilūziju aizkara

Un tagad es tevi redzu kā vienīgo patiesību eksistencē

Kanālu atvēršana

Lielākā daļa cilvēku nopietni nedomā par Dievu, kamēr
nesaskaras ar nopietnām problēmām, un tad viņi sagaida, ka
.Viņš iejauksies un glābs viņus no šīs nepatīkamās situācijas

Viens no apgaismotajiem teica: “Ja tu savas dzīves
vasarā neaicināsi Dievu būt par savu viesi, Viņš nenāks pie
”.tevis tavas dzīves ziemā

Tas nenožīmē, ka Dievs nevēlas mums palīdzēt. Viņš
vēlas sniegt palīdzīgu roku un atbrīvot mūs no ciešanām.
Tomēr, ja mēs daudzus gadus dzīvojam pretrunā ar Viņa
likumiem un nesazināmies ar Viņu apcerē, prāts tiek
apgrūtināts ar ilūziju kaudzi, un saziņas kanālus ar Dievu
bloķē bailes, savtīgas vēlmes, garastāvokļa svārstības,
dusmu lēkmes, akla spītība, slikti ieradumi un negatīvisms.
Tādējādi vairs nav atvērta kanāla, pa kuru dievišķā palīdzība
.varētu plūst pie mums

Ja mēs nespēsim sagatavot savas domas un uzturēt
kanālus atvērtus, mēs nespēsim stāties pretī — un pārvarēt
— problēmas, kas neizbēgami krustos mūsu ceļus mūsu
.dzīves ceļojumā

Tiek teikts, ka cilvēks, kurš mīlēja Dievu, Viņu atrada,
izrunājot Viņa svētīto vārdu ar dziļu koncentrēšanos un dziļu
mīlestību neatkarīgi no tā, ko viņš darīja. Viņš sāka šo praksi
jau bērnībā un tik uzcītīgi to ievēroja, ka pat miegā izrunāja
.Dieva vārdu

Kļūstot vecākam, viņš šķērsoja blīvus mežus, kas
mudžēja no mežonīgiem tīģeriem, kobrām, skorpioniem un
indīgiem kukaiņiem, ģērbies vienīgi auduma gabalā un kājās
.sandalēs

Cilvēki bija pārsteigti par viņa drosmi un izbrīnā jautāja viņam: "Vai tev nekad nav nodarīti pāri šie mežonīgie zvēri :un kaitīgie kukaiņi?" Viņš atbildēja

Pilnīgi piekrītu, man nekad nav nodarīts pāri, jo es"
".vienmēr nesu Dieva vārdu līdzī, un tā ir mana aizsardzība

Mēs varam arī atzīt, ka Dieva aizsardzība mūs aptver.

Viņš vienmēr ir klāt, lai atvieglotu mūsu nelaimes un palīdzētu mums pārvarēt mūsu problēmas, taču mums ir jāpaliek atvērtiem Viņa svētībām, domājot par Viņu, lūdzot Viņu un sazinoties ar Viņu savās sirdīs, pildot savus .pienākumus

Ja mēs to darīsim, mēs varēsim izturēt viesuļvētras, un neatrisināmas problēmas un kritiskas krīzes nespēs mūs .sakaut vai salauzt mūsu apņēmību

garīgais lepnums

Pazemība ir lielākā priekšrocība garīgajā ceļā, un .pazemības kultivēšana paātrina un aizsargā pašizaugsmi

Pazemībai vajadzētu būt pamatam, uz kura meklētājam jāveido sava garīgā dzīve, ja viņš vēlas sasniegt savu mērķi – .būt saskaņā ar Dievu un sajūst Viņa klātbūtni

Pasaule mudina lielīties ar sasniegumiem, īpašumiem un amatiem, kā arī tiekties pēc citu atzinības un apbrīnas, taču meklētājam ir jāpārvirza uzmanība no mazā "es", "ego", uz . "augstāko "es

Patiesa pazemība nozīmē pārliccināti zināt, ka Dievs ir viss visā, un atbrīvoties no ambīcijām apmierināt ego, .attīstot lielākas ambīcijas iegūt Dieva labvēlību

Tas ir arī par atteikšanos no egoisma, attīstot dievišķo mīlestību un pievēršoties Dievam, kurš ir visa avots, ko mēs .meklējam un cenšamies sasniegt vai iegūt

Garīgais lepnums ir caurspīdīgs kārdinājums, un meklētājam jābūt piesardzīgam pret šo kaiti, jo tā aizsedz .jebkādu Dieva uztveri vai iespēju sazināties ar Viņu

Ja māceklis patiesi necenšas iegūt pazemību, viņš būs .pakļauts ilūziju slazdiem un iedomības slazdiem

Patiesībā cilvēks var pārvarēt daudzas vājības un gūt lielus panākumus šajā ceļā, tomēr viņš var krist lepnuma .kārdinājuma dēļ

Visuma Kungs un Sirdsapziņas Pārbaudītājs zina, kas ir .sirdīs, un tie, kas lepojas ar savu garīgumu, to zaudēs

Tie, kas lepojas ar savu garīgo pieredzi, kļūst aptraipīti ar pašnozīmīgumu jeb, citiem vārdiem sakot, viņi sāk domāt .par sevi kā īpašiem un var zaudēt saņemtās svētības

Tas, kura pašlepnums nomāc viņā esošās dievišķās
svētības, nepareizi izmanto garīgās dāvanas, un tad Dievs
šim māceklim māca pazemības mācību, atņemot viņam
Savas svētības, līdz viņš iegūst garīgu izpratni un izlabo savu
rīcību. Bet Viņš to dara mīlestības dēļ, jo, kad mācekļa sirds
atveras Dievam ar visu pazemību, apzinoties, ka viņš pilnībā
ir atkarīgs no Dieva, tad viņš iegūst pilnīgu dievišķās
.žēlastības mēru

Kad mācekļa dzīvi piepilda pazemība, pazemības smarža
piesaista dievišķu gādību, pār mācekli nāk svētības, un viņa
.dzīvi piepilda miers un mīlestība

Cilvēka daba

Doma ir neierobežota, jo neatkarīgi no jūsu studiju
jomas vai specializācijas, tiklīdz jūs pievērsīsieties šim
materiālam, tas virzīsies bezgalīgi šajā virzienā. Tāpat nav
gala gudrībai vai informācijai, ko varat izmantot un no kuras
.gūt labumu

Vai jūs zināt, mani draugi, ka katrs no jums šos vārdus
interpretē nedaudz savādāk nekā citi? Iemesls ir tāds, ka
.domāšanas process katram cilvēkam atšķiras

Tā kā katrs cilvēks ir unikāls savā dabā un domāšanas veidā, viņa reakcijas un atbildes jebkurā situācijā atšķiras no jebkura cita cilvēka reakcijām un atbildēm. Viņa iekšējā daba ir viņa domu, jūtu, atbilžu un motivācijas summa, un tās savukārt nosaka viņa magnētisma raksturu jeb pievilkšanās spēku

Magnētisms ir vislielākais spēks, ar kuru var piesaistīt draugus, draudzīgu līdzjūtību un labo gribu

Mēs visi vēlamies, lai mūs pamana un ņem vērā; neviens nevēlas tikt ignorēts vai aizmirsts. Pat bērni apzināti rīkojas noteiktos veidos, lai mēģinātu piesaistīt uzmanību

Mēs arī vēlamies, lai citi mūs mīlētu un novērtētu. Bet cik daudzi no mums sniedz citiem tādu pašu izpratni un uzmanību, kādu, mūsaprāt, esam no viņiem pelnījuši

Mēs esam ārkārtīgi līdzjūtīgi pret sevi un piedodam savas nepilnības, vienlaikus esam pilnībā gatavi kritizēt un nosodīt citu cilvēku pārkāpumus

Vai mēs varam nostāties citu priekšā un pastāstīt viņiem par visiem saviem trūkumiem, kas radušies kopš bērnības? Atbilde ir nē

Bet, ja vien mēs neiemācīsimies labu uzvedību, mēs nevaram parādīt citiem, kā uzvesties labi

Mums nav tiesību būt neiecietīgiem pret citu vājībām, ja
.paši no tām ciešam

Pasaule ir pilna ar cilvēkiem, kuri vēlas labot citus, bet
ne sevi. Ja vien mēs neiesaistīsimies konstruktīvā
.pašnovērtējumā, dienas un gadi paies, mums nemainoties

Mums ir nepieciešama pašreformācija, jo, mainot sevi,
mēs ar savu labo piemēru varēsim mainīt tūkstošiem
.cilvēku

Patiešām, darbi runā skaļāk nekā vārdi

* * *

Garīgās iedvesmas tiek pastāvīgi atjaunotas un nes sev
līdzīgu mieru un prieku

Garīgā apziņa sākas kā maiga vēsma un tad kļūst
stiprāka, līdz kļūst par svētīgu vēju, kas aizslauka neziņas
.gružus, ļaunuma gruvešus un egoisma kaudzes

Arvien pieaugošā skaita apgaismības entuziastu vēlmē
sasniegt globālu harmonijas un garīgās izpratnes līmeni
.parādās iepriecinošas pazīmes

Ciktāl mēs esam harmonijā ar miera viļņiem, mēs vairāk
apzināties savu garīgo dabu un saikni ar savu dievišķo
.avotu

Dievišķā mīlestība attīra domas
Tas attīra emocijas
Un viņi atmodina apziņu

Dievišķā gudrība ir dziļa, vienkārša un cildena, un
ikvienam, kas ar to ir saskaņā, piemīt iekšējs kompass, kas
.parāda pareizo virzienu, lai viņš nenomaldītos

Dievišķā gudrība un dievišķā mīlestība ir tik tuvu, cik
.mūsu domas tām ļauj būt

Tāpat kā viens elektriskais ģenerators apgādā pilsētas
gaismas ar elektroenerģiju, tie, kas ir saskaņā ar Dievu,
saņem gaismas enerģiju, kas palīdz viņiem kļiedēt tumsu
.savās dvēselēs un sev apkārt

Tie, kas patiesi mīl Dievu un saskaņo savu dzīvi ar
Visuma likumiem, piedzīvo spēka, miera un svētības
.pārpilnību

Mēs lūdzam Visvareno Dievu, lai Viņš mūs svētī un
pārpilna ar iedvesmu
Un lai Viņš piepilda mūsu apņēmību ar enerģiju un spēju
strādāt produktīvi un kalpot nesavtīgi
Un lai mēs dzīvotu, pastāvīgi atceroties Viņu, visas
labestības, žēlastības un eksistences avotu

No arhīva: Vēlmju koka stāsts

Sensenos laikos Hindustānā dzīvoja vientuļnieks vārdā
Harijs, kurš daudzus gadus klejoja Himalajos, meklējot retu
.koku, ko sauca par Vēlmju koku

Leģenda vēsta, ka šos brīnumainos kokus atrod tikai
vientuļnieki kā atlīdzību par savu askētismu un stingro
garīgo disciplīnu praksi. Tiek uzskatīts, ka šiem kokiem
piemīt spēks piepildīt ikviena vēlmes un sapņus, kas sēž zem
.to zariem

Vientuļnieks Harijs dziļi sirdī juta, ka ir pelnījis atrast šo
koku, pateicoties savai ilgajai dažādu askēziju praksei,
brīvprātīgajai grūtību izbaudīšanai un apņēmībai ievērot
.stingro disciplīnu, ko viņš pats sev bija noteicis

Taču, neskatoties uz visām šīm garīgajām tieksmēm,
bija mācības, kas viņam vēl nebija apgūtas. Lai gan viņš
vēlējās dievišķas zināšanas, viņš loloja arī citas, mazāk
.svarīgas vēlmes

Starp šīm vēlmēm bija ilgas atrast Vēlmju koku.
Nelīdzenās kalnu takas bija nodilušas viņa basās pēdas,
neatlaidīgi meklējot savas sirds vēlmju objektu un dziļāko
ilgošanos piepildījumu. Viņa iekšējā sajūta pastāvīgi
apliecināja, ka viņa vēlēšanās tiks piepildīta un ka koks viņu
gaida kā dabisks atalgojums par viņa garīgajiem centieniem,
.kas pārsniedza parasta cilvēka spējas un izturību

Mūsu drauga intuīcija bija pareiza. Vienā no Himalaju
ielejām viņš atrada platlapju koku, kuru, pateicoties savai

garīgajai atziņai, viņš nekavējoties atpazīna kā dārgumu,
.kuru viņš jau sen bija meklējis un ilgojies atrast

Tūlīt pat un ar lielu dedzību viņš tuvojās viesmīlīgajiem
koka zariem un apsēdās zem tiem. Lai izbaudītu šī unikālā
koka neparasto spēku, Harijs aizvēra acis un nodomāja: "Ja
šis ir Vēlmju koks, tad lai tas materializējas kā varens
"!cietoksnis man

Tiklīdz šī doma bija iešāvusies viņa prātā, blakus kokam
parādījās krāšņa pils, ko ieskauj sulīgi dārzi, kas bija pilni ar
.svaigām rozēm, smaržīgu baziliku un augstiem kokiem

Harijs priecājās par šo brīnumu un bija pilns sajūsmas,
ka viņa mīļākā vēlēšanās ir piepildījusies, jo viņš beidzot bija
atradis Vēlmju koku, kuru tik ilgi bija meklējis. Viņš negaidīja
ilgi, pirms izteica savu nākamo vēlēšanos, sakot: "Es vēlos
redzēt sev apkārt skaistu jaunavu kori, kas man pasniedz
vislabākos un gardākos ēdienus uz zelta šķīvjiem un lej man
dzērienus, kas saldāki par jebkuru sudraba krūzi, kausos, kas
".mirdz kā mirdzošs zelts

Vienā acumirklī viņa vēlēšanās piepildījās, jo viņš atrada
sev priekšā galdu, kas bija pilns ar visādiem gardumiem, kas
tika pasniegti uz zelta šķīvjiem, un skaistas jaunavas, kas
viņam piedāvāja dažādus ēdienus un dzērienus, kas
.pienākas karaļiem un prinčiem

Pēc greznā un ekstravagantā banketa baudīšanas mūsu
draugs sāka apskatīt savu jauno dzīvesvietu. Viņš uzkāpa pa
pulētajām marmora kāpnēm un pastaigājās pa žilbinoši
.spožajām, dārgakmeņiem inkrustētajām istabām

Visbeidzot, mūsu laimīgais vientuļnieks noguris no
pastaigas meklēja mieru un atpūtu vienā no pirmā stāva
istabām. Šīs istabas zemos logus apēnoja krāšņā Vēlmju
.koka garie zari

Apgūlies gultā pie loga, viņš pamanīja, ka vēlmju koka
resnie zari aizsedz gaismu, un viņš jutās vientuļš, un viņa
sirdī iezagās bailes. Klusumu pārtrauca tikai dažas skaņas,
kuras, viņaprāt, nāca no dārza vai no meža savvaļas
.dzīvniekiem, kas brīvi klejoja ārpus pils sienām

Viņš sev nodomāja: ja nu kādam no meža tīģeriem
izdodas iekļūt pa logu? Tādā gadījumā tas mani aprīs, un
.man tās būs beigas

Tiklīdz šī baiļu doma bija iešāvusies viņa prātā, no loga
izlēca mežonīgs tīģeris, sagrāba pārbiedēto vientuļnieku un
.aizveda viņu līdzī, lai aprītu — patiesi briesmīgs liktenis

Diemžēl Harijs neapzinājās, ka Vēlmju koks neatšķir
labas no ļaunām domām. Tā mērķis bija vienkārši piepildīt to
cilvēku vēlmes, kas tās loloja. Patiešām, Vēlmju koks perfekti
iemiesoja vientuļnieka Harija spēcīgo mentālo tēlu, un tā bija
.viņa pēdējā doma

Katrs cilvēks dzīvo zem savu vēlmju koka, kas piepilda
visas viņa vēlmes. Šis koks ir gribasspēks. Cilvēka
gribasspēks, kas ir dievišķās gribas atspoguļojums, savā
.būtībā piemīt spēja īstenot cilvēka cerības un vēlmes

Bet tam, kurš neprot kontrolēt savas vēlmes, ilgošanās
un domas, tūkstoš reižu jāpateicas savam Kungam, jo viņa
nekontrolētās domas nepiepildās uzreiz, pretējā gadījumā
mežonīgās vēlmes automātiski izraisītu plēsīgu, rijīgu tīģeru
iemiesojumu, kas saplosa dvēseles mieru, saspiež laimes
.kaulu un pārvērš garīgā miera oāzi neauglīgā tuksnesī

Šī ir laba mācība, kā koncentrēt savas domas uz
pozitīvām un labām lietām, sēžot zem Vēlmju koka zariem,
kas nav nekas cits kā cilvēka spēcīgā griba un varena
.intelekts

Cilvēkam vajadzētu uzmanīties no pastāvīgas
koncentrēšanās uz bailēm, neveiksmēm, slimībām un
nezināšanu, lai šīs negatīvās lietas neizceltos kā monstri no
nezināmā tumsas un neradītu nopietnas problēmas, ar
.kurām ir grūti tikt galā vai kuras ir grūti kontrolēt

Negatīvas domas nodara ļaunumu tikai tam cilvēkam,
kurš tās lolo; lai tās tiek aizstātas ar pozitīvām domām, ja
.vēlies labu sev un citiem; un panākumi nāk no Dieva

* * *

Papildus materiālajām dāvanām Dievs mums dod ticību
un garīgu izpratni

Un tiem, kas vēršas pie Viņa un paļaujas uz Viņu, Viņš
piešķir augstāko dievišķo apziņu

Svētīgas dāvanas ir tās, kas aizkustina sirdis, maina
nocietinātu dabu, atmodina dvēseles no garīgas nolaidības
un veicina iepazīšanos un saskaņu starp vienas cilvēku
.ģimenes locekļiem

Tie, kas pazīst Dievu, ne tikai māca ar saviem gudrajiem
vārdiem un perfektu piemēru, bet arī dāvā mums tīru un
beznosacījumu dievišķu mīlestību. Šīs mīlestības gaismā mēs
.iegūstam jaunu redzējumu par savu augstāko potenciālu

Dieva izredzētie nāk šajā pasaulē, lai sniegtu mums
zināšanas par Viņa žēlastību un parādītu mums iekšējo
gaismu, kas mūs paņem aiz rokas un ved uz debesu mājām,
lai mūsu sirdis varētu tikt atbrīvotas no visa veida izmisuma
un pasaulīgās tumsas, un viņi mūs iedrošina, apliecinot, ka
mums ir daļa no dievišķā mantojuma un ka mēs varam
.sazināties ar kosmisko apziņu

Kad cilvēks nonāk saskaņā ar savu Radītāju, viņa grēki
sabrūk, viņa vājības pārvēršas stiprajās pusēs, un viņš
.saprot, ka viņa dvēsele ir tīra savā būtībā un tuva Dievam

Kad pār to, kurš to vēlas, apspīd mūžam starojošā
dievišķā gaisma, viņš saprot, ka dievišķā būtība pastāv gan
viņā pašā, gan citos, neskatoties uz biezajiem plīvuriem, kas
.neļauj tai spīdēt dvēselēs, kuras pakļautas ilūziju varai

Mēs lūdzam Visvareno Dievu dāvēt mums dāvanu
dāvanu: augstākā miera, augstākās mīlestības un
.neaprakstāma prieka sajūtu mūsu apziņā

Viss, kas mums jādara, ir ar mīlestību un pārliedību
vērsties pie universālās sirds, kuras mīlestībai nav gala un
.kuras dāvināšanai nav robežu

Dievs vēlas mūs svētīt un dot mums no Savas dāsnības,
bet mums ir jāatver savas sirdis, jāatbrīvo savas ilgas un
.jāpadara sevi atvērtus Viņa pārpilnajai žēlastībai

Kad mēs piesaucam Dievu no visas sirds, visi šķēršļi,
piemēram, nemiers, šaubas un bailes, tiek novērsti, un mēs
.jūtamies tuvu Dievam un Viņa tuvībai mums

Vēlam visiem labestību un svētību

Miers lai ir ar jums, mūsu draugi

Esi mans mūžīgais viesis

Kungs, vadi manus soļus pa taisniem ceļiem
Un kustinu savas rokas laipnības darbos

Svētī manas acis, lai tās redzētu to, kas man jāredz
Lai tava iedvesma plūst caur maniem vārdiem
Un izlej savu laipnību pār citiem ar maniem saldajiem un
maigajiem vārdiem

Lai tava smarža izplūst no manas dvēseles zieda
Un lai dvēseles pievilktu tavas klātbūtnes templim

Lai tavs pieskāriens svētī manu sirdi
Varbūt viņam neizdosies sadzīvot un būt saskaņā ar
visiem

Strādāt pie savām idejām
Lai es varu vest citus pie tava miera avota

Esi mans mūžīgais viesis
Un mājo mana miera un prieka templī

Es nekad Tevi neaizmirsīšu, Kungs
Es neiešu dzīves ceļos bez tevis

Es biju apmaldījies laika takās
Tu parādīji man ceļu un atvedi mani atpakaļ pie sevis

Dāvā man nepārvaramas emocionālas ilgas
Un dzīvās uzticības atbalsi pret tevi
Ļauj man dzirdēt tavu svētīto balsi

* * *

:Skolotājs, iedrošinot vienu no skolēniem, teica

Paklupšana un iekrišana nepareizajos slazdos ir tikai
.īslaicīga vājība

Nedomā, ka esi apmaldījies dzīves labirintos un vairs
nevarēsi atrast ceļu. Tā pati zeme, uz kuras pakrīti, var
kalpot kā atbalsts un pamats, lai atkal pieceltos, ja mācīsies
.no savas pieredzes

Ja jūs savā dzīvē identificējat konkrētas kļūdas un
nolemjat tās neatkārtot, pat ja jūs atkal pakrītat, šī kritiena
ietekme būs daudz mazāka nekā tad, ja jūs vispār
.nemēģinātu

Mums nevajadzētu gaidīt, ka visi mūsu mēģinājumi
izdosies

Daži no mūsu mēģinājumiem var neizdoties, bet citi būs
veiksmīgi

Ziniet, ka panākumi un neveiksmes ir savstarpēji
saistītas; neviena no tām nevar pastāvēt neatkarīgi viena no
otras. Tāpēc mums nevajadzētu kļūt augstprātīgiem vai
iedomīgiem, ja gūstam lielus panākumus, kā arī nevajadzētu
.zaudēt drosmi vai zaudēt cerību, ja piedzīvojam neveiksmi

* * *

Runā, ka kāds slavens profesors lielāko daļu savas
dzīves nodzīvoja sliktā veselības stāvoklī. Pirms četrdesmit
gadu vecuma sasniegšanas viņš bija piedzīvojis divus nervu
.sabrukumus un viņam attīstījās nopietna sirds slimība

Viņam bija ļoti grūti turpināt darbu, un viņa stāvoklis ar katru dienu pasliktinājās, līdz viņam radās ārkārtīgas grūtības staigāt un vadīt stundas, jo mazākā fiziskā kustība .izraisīja mokošas sāpes un nosmakšanas sajūtu

Visbeidzot – lai jums gara dzīve – ārsti viņam teica, ka viņa dienas ir skaitītas, un ārstu diagnoze pastiprināja viņa .bezpalīdzības un izmisuma sajūtu

Neilgi pēc tam viņš apmeklēja iedvesmojošu garīgo rekolekciju, kas lika viņam paskatīties uz lietām no jaunas .perspektīvas un sajūst tuvību Dievam

Tajā pēcpusdienā viņš devās pastaigā, iegāja priežu mežā, apsēdās uz koka stumbra atpūsties un pieķēra sevi lūdzam Dievu no visas sirds, lūdzot Dievu viņu dziedināt un .atbrīvot no fiziskās invaliditātes

Tad viņš lūdza Dievu nākt pie viņa, pārņemt viņa dzīvi .un labot viņa fizisko stāvokli

Viņš par to teica: “Tur mežā man bija saikne ar Dievu, un es jutu, ka katra mana ķermeņa šūna trīc no dievišķās ”.klātbūtnes

Pēc dažām dienām viņam izdevās uzkāpt kalnā – aktivitātē, ko viņš nekad iepriekš nebija spējis darīt. Šajā sakarā viņš teica: "Kad sasniedzu kalna virsotni, bailu un vājuma sajūtas mani atstāja, un es tās vairs nekad nejutu. ".Kopš tā laika esmu jutis, ka man krūtīs pukst jauna sirds

Un tieši tā arī notika, jo viņš kļuva pazīstams ar savu vitalitāti, enerģiju un ražīgo literāro darbību un nodzīvoja .gandrīz četrdesmit gadus pēc ārstu noteiktās diagnozes

Bieži vien, kad jūtamies spiesti mainīt savu domāšanas un rīcības veidu — vai nu nepieciešamības, vai sāpju dēļ —, esam spiesti padoties Dievam un sākt no jauna. Tad sākas radošais process, un dzīvības spēks netraucēti ieplūst mūsu domās un ķermeņos. Šī iemesla dēļ patiesa garīga transformācija notiek kritisku psiholoģisku vai fizisku ciešanu .laikā

Ir lūgšana, ko sauc par "Atstāšanas lūgšanu", kurā :lūdzējs saka

Ak, Kungs, šajā brīdī es saskaros ar šo problēmu, bet" iznākums ir Tavās rokās, mans mīļotais Dievs. Tā ir Tava pavēle, un es pieņemu Tavu gribu un būšu apmierināts ar ".to, ko Tu man vēlies

Protams, daudziem ir grūti šādi sirsnīgi lūgt, jo tas nozīmē atteikties no savas gribas un "ego" vēlmēm, un tā ir viena no grūtākajām lietām cilvēkam. Ikviens, kurš to spēj, .parāda pilnīgu uzticību Dievam

Bet tas nenozīmē, ka mums vajadzētu kļūt pasīviem un atkarīgiem, sagaidot, ka Dievs atrisinās visas mūsu problēmas bez jebkādas mūsu piepūles. "Un sakiet: ".Darbojiet!"" , jo ticība bez rīcības ir nedzīva

Ja cilvēks sēž istabā, aizslēdz durvis un visu laiku sev
apgalvo, ka Dievs viņu padarīs bagātu, neko vairāk nedarot,
Dievs neatbildēs uz viņa lūgšanu, jo viņam ir jāstrādā, lai
.kļūtu bagātam vai kaut kam citam

Akla ticība bez "darba" vai garīgām pūlēm apdzēs
saprāta gaismu, bet, ja cilvēks izmanto savu prātu, veic
loģiskas darbības un iesaistās konstruktīvās aktivitātēs, viņš
.saņems dievišķu gādību un dievišķu atbildi

* * *

Patiesa draudzība ir lielāka par jebkuru bagātību šajā
pasaulē
Tie, kuru sirdīs mājo mīlestība, patiesi pazīst citus
Tas ir tieši tā, it kā viņš skatītos cauri caurspīdīgai stikla
.pudelei un redzētu, kas atrodas iekšā

Šāda citu iepazīšana rodas no mīlestības pret Dievu un
.mīlestības pret citiem ar šo mīlestību

* * *

Attēlā: Meistars Paramhansa ar dažiem saviem
draugiem no Amerikas pamatiedzīvotājiem, kuri augstu
vērtēja viņa draudzību, centās ar viņu sazināties un izbaudīja
.tikšanos ar viņu

Mēs bieži nonākam iesprostotos apstākļos, kurus
šķietami nevaram mainīt. Mēs izmēģinām visu, ko varam
iedomāties, tostarp sirsnīgi lūdzam Dievu, lai viņš mainītu
mūsu situāciju tādā veidā, kas, mūsaprāt, ir mums
vislabākais. Neskatoties uz to, tas, pēc kā ilgojamies — vai
tas būtu finansiāla palīdzība, veselība vai kas cits —, var
.nepiepildīties, radot mums izmisuma un vilšanās sajūtu

Bet, kad mēs nespējam savienoties ar dievišķo spēku
.mūsos, tas ir tāpēc, ka mēs nesaprotam padošanās nozīmi

Kāds gudrs vīrs reiz ieteica, ka visas problēmas var
atrisināt ar meditāciju, taču vairums cilvēku neapzinās, ka
meditācijas mērķis nav mēģināt izprast Dievu vai iegūt no
Viņa kaut ko citu. Vispirms mums ir jāatzīst sava saikne ar
Dievu un jāatbrīvojas no sīkā ego jeb "ego", kas stāv kā
klupšanas akmens mūsu dzīvē un ierobežo dievišķā spēka
.plūsmu uz mums

Ir stāsts par sievieti, kura astoņus gadus bija invalīda un
slima, pastāvīgi lūdzot Dievu dziedināt viņu, lai viņa varētu
atsākt darbu. Visbeidzot, neapmierināta ar šķietami
veltīgajiem centieniem, viņa padevās Dieva gribai, lūdzot
:šādi

Es savu dzīvību uzticu Tavām rokām, ak Kungs. Ja Tu"
vēlies, lai es paliktu kropls un invalīds, tā ir Tava darīšana,
bet es no Tevis vēlos vairāk nekā veselību, un tava lieta ir
".tavā ziņā, ko Tu vēlies un dari

Divu nedēļu laikā viņa bija pilnībā atveseļojusies un
atstājusi slimības gultu

Tas var šķist paradoksāli, taču galvenā ideja ir tāda, ka mēs bieži cenšamies lūgt Dievu darīt mūsu gribu, nevis pakļauties Viņa lūgšanām, kas izriet no savtīgām interesēm un savtīgām vēlmēm, bloķē lūgšanu kanālus. Dievs noteikti palīdz tiem, kas palīdz paši sev, un, jo vairāk mēs trenējam savu gribu, lai tā atbilstu dievišķajai gribai, jo vairāk svētības .spēka mēs ienesam savā dzīvē

Bet dažreiz mūsu gribu nevada gudrība, tomēr mēs uzstājam uz kaut ko tādu, kas nav mūsu interesēs, un Dievs .neiejaucas, lai mainītu mūsu apstākļus

Mūsu pašu resursi dažreiz var būt pietiekami, lai tiktu galā ar apstākļiem, taču vēlāk mēs saskaramies ar nopietnām grūtībām, kas nav mūsu kontrolē, un nonākam nepatīkamā situācijā. Tomēr, ja varam atlikt malā savu ego un sirsnīgi un nopietni lūgt: "Tavs prāts lai notiek, Kungs, un ne mans," mēs atveram savas sirdis vadības plūsmai, un pār .mums izlīst dievišķs spēks un bagātīgas svētības

Lai gan mēs darām visu iespējamo, lai atrisinātu savas problēmas, mums jāapzinās, ka cilvēka spēks ir ierobežots un ka mums jāatver sevi Dieva neierobežotajai varai, taču šķiet, ka daudziem ir jācieš pilnīga bezpalīdzība, pirms viņi .saprot šo patiesību

Ir himna, kurā teikts: "Kad es iesprūstu, tu nāc mani
".atbrīvot

Un tas ir Dieva veids, kā mācīt mums, ka galu galā tikai
Viņš spēj mainīt sarežģītus apstākļus un atrisināt
.neatrisināmas problēmas

* * *

Lai gan Dievs uzklausā visas mūsu lūgšanas (lai Viņš
,varētu mūs apmeklēt)
Bet viņš ne vienmēr atbild

Mūsu situācija ir līdzīga maza bērna situācijai, kurš sauc
.savu māti
.Bet māte neredz vajadzību nākt pie viņa
Tāpēc viņa atsūta viņam rotaļlietu, lai viņš būtu
.nodarbināts un mierīgs

Bet, kad bērns atsakās mierināties ar kaut ko citu
Pie viņa nāk tikai pati māte

,Tāpat ikviens, kurš vēlas iepazīt Dievu
Tam vajadzētu būt kā bērnam
Tas, kuru neapmierina mātes klātbūtne kā aizstājējs

magnētiskā attīstība

Cilvēks var attīstīt sev tīkamu magnētismu, vai nu lai
piesaistītu Dieva augstāko spēku, lai iegūtu garīgās spējas,
.vai lai piesaistītu ikdienas dzīves nepieciešamības

Dievs cilvēcei ir devis ķermeni, un mums par to ir
jārūpējas. Tie, kas kultivē un izmanto savu fizisko
magnētismu tikai materiālām vērtībām un garīgajam
spēkam, galu galā tiks maldināti. Tomēr tie, kas kultivē savu
garīgo magnētismu, atklās, ka šis svētais spēks rūpējas par
.viņu vajadzībām un piepilda visas viņu materiālās vēlmes

Pastāv universāls likums, kas darbojas efektīvi, un es to
.esmu pieredzējis savā dzīvē un apstiprinājis, ka tas darbojas

Ir svarīgi, lai cilvēkam būtu spēcīgs, veselīgs ķermenis,
kas reaģē uz prāta komandām. Iedomājieties lēnu,
nemotivētu cilvēku, kurš dodas uz darbu bez ambīcijām vai
enerģijas, un tad iedomājieties zirgu, kas ir gatavs auļot
sacīkšu trasē, tiklīdz tas saņem signālu sākt. Tādam
.vajadzētu būt ķermenim

Reizēm mēs ievērojam dažus vecāka gadagājuma
cilvēkus, kuri ir labā veselībā un kuriem piemīt jaunības
.enerģija

Viņu ķermeņi izskatās jauneklīgi un magnētisma pilni,
.un, neskatoties uz vecumu, viņiem ir pievilcīgas personības

Sagūlusies un sakumpusi poza atņem enerģiju.
Ievērojiet, kā cilvēki sēž savās vietās; daži šķiet sakumpuši
un miegaini, tik ļoti, ka brīdī, kad tos ieraugāt, jūtaties
noguris. Citi sēž taisni, un jūs zināt, ka viņiem ir dzīvīga
klātbūtne; brīdī, kad uz viņiem paskatās, jūs izveidojat ar
.viņiem saikni

Ikviens, kurš atļauj sev sēdēt sakumpis un neuzmanīgi
ieņemt nepareizu stāju, veicina mugurkaula izliekumu un

saliekumu. Šāda sēdēšanas metode ietekmē arī psiholoģisko
.stāvokli un padara domāšanu negatīvu

Tie, kas sēž taisni un ar labu stāju, ir pozitīvāki un
optimistiskāki. Tie, kas īpašu apstākļu dēļ nevar sēdēt taisni,
to var kompensēt ar savu optimismu, pozitīvu skatījumu uz
.dzīvi un spēcīgu garīgo klātbūtni

Vienmēr koncentrējieties uz to, ko darāt, lai cik mazs vai
nenozīmīgs tas varētu šķist, vienlaikus saglabājot prātu
elastīgu, lai nepieciešamības gadījumā varētu pārslēgties uz
citu hobiju. Bet pats galvenais, dariet visu ar pilnīgu
.koncentrēšanos, jo tas ievērojami uzlabos jūsu harizmu

Veiksmīgākie uzņēmēji jebkurā jomā ļoti labi zina, kā
.izmantot magnētisko spēku

Paškontrole piešķir cilvēkam magnētisku pievilcību, kā
arī spēju saglabāt līdzsvarotu prātu, ko neietekmē emocijas
.un kaislības

Emocionālajai dedzībai jāpārveidojas spēkā, garīgā
darbībā, un gudrībai jākontrolē emocijas, lai parādītos
.magnētisms

Intelekts apvienojumā ar emocijām rada magnētismu.
.Cilvēks ar magnētismu runā ar pārliecību

Viņš runā racionāli, bet viņa vārdi ir caurstrāvēti ar
emocijām. Mums jābūt sirsnīgiem visā, ko sakām un darām,

taču sirsnība nenožīmē citu apbēdināšanu vai
.samulsināšanu

Dārzeņiem un augļiem piemīt magnētiskas īpašības,
īpaši augļiem, jo tie netraucē un neapgrūtina gremošanas
procesu, savukārt pārmērīga olbaltumvielu un cietes
.lietošana veicina toksīnu nogulsņēšanos organismā

Jebkurš slims orgāns radīs nelīdzsvarotību organismā. Jo
īpaši kuņģim jābūt veselam un stipram; piemēram, gāzes
kuņģī rada diskomfortu un tādējādi negatīvi ietekmē
.magnētismu

Liela daudzuma pārtikas lietošanai ir nevēlamas sekas,
savukārt gavēnis palīdz atklāt savu magnētismu, tāpat kā
dažu ēdienreižu izlaišana laiku pa laikam, taču tas nenožīmē
.badoties līdz veselības kaitējumam

Tiem, kas ēd gaļu trīs reizes dienā, ir vāja redze un maz
magnētisma. Tomēr ar pareizu uzturu vien nepietiek; ir
nepieciešama vesela domāšana, cēla uzvedība un taisnīga
.staigāšana pa dzīves ceļiem

* * *

Ja vienmēr uzticies

Pilnīga uzticība, bez jebkādām šaubām

Ka Dieva spēks darbojas tevī

Aiz jūsu domām, lūgšanām un pārliedībām

Lai dotu jums neierobežotu varu

Lai tiktu galā ar visām dzīves situācijām

Un, ja tu tici, ka Dievs ir ar tevi

Viņa rūpes pavada katru jūsu soli

Jūs vienmēr jutīsiet tās svētību

Un sajūst viņa klātbūtni

Katrā jūsu dzīves aspektā

* * *

Dievs ir mīlestība, un Viņa radīšanas plāns nevarēja rasties no nekā cita kā vien mīlestībā vai būt tajā sakņots.

Vai šī vienkāršā doma nesniedz cilvēka sirdij vairāk

?mierinājuma un cerības nekā jebkura cita loģika

Visi zinošie cilvēki, kas ir iekļuvuši patiesības kodolā, ir

liecinājuši par universāla dievišķa plāna esamību, ka tas ir
.skaists un pilns prieka

Dievs mūs radīja kā enerģijas eņģeļus, ietītus dzīvības
straumēs, plūstot caur fiziskajām lampām
Bet, tā kā mēs koncentrējamies uz fiziskās lampas
trauslumu un vājumu, mēs esam aizmirsuši, kā sajust lampā
esošās mūžīgās dzīvības enerģijas mūžīgās un neiznīcīgās
.īpašības, kas ir pakļauta svārstībām un pārmaiņām
Kad jūs pārsniedzat šīs pasaules apziņu
Apzinoties, ka tu neesi ne ķermenis, ne prāts
Tomēr jūs joprojām apzināties savu klātbūtni
Tava patiesā daba ir tā tīrā, neierobežotā apziņa
Tas, kurš sevī ietver visu Visumā
Dievišķā mīlestība attīra visas materiālās vēlmes un
pārveido tās cēlās ambīcijās un augstos centienos, kā arī
dziedina sirdi no sāpēm, ko bieži izraisa attiecības, kas nav
balstītas uz stingriem, nelokāmas mīlestības, drošas
saprātnes un savstarpējas cieņas pamatiem, vai arī mīļotā
.cilvēka nāve

Kad mēs pilnībā mīlam Dievu, mēs nevaram būt
apmierināti ar citu mīlestību, ja vien tā nav daļa no šīs
lielākās mīlestības, un šajā dievišķajā mīlestībā mēs
atradīsim visu siržu mīlestību, jo Dievs ir mīlestības avots
.Visumā

Visu, ko pasaule tev dod un pēc tam atņem, atstājot tevi
bēdās, sāpēs vai neapmierinātībā, tu atradīsi Dievā daudz
.lielākā mērā un bez vilšanās un bēdu sekām
Es izmetu savu ilgošanās tīklu
Manu domu plašajā jūrā

Tas man bieži izslīdēja no prāta
Ak, Dievišķā Mīlestība
!Ak, dārgais medījums
Tomēr es turpinu niršanu
Miera dziļumos

Un bez mitas es metu savas mīlestības tīklu pret tevi
Viens pēc otra
Man tevi kādu dienu jānoķer
Manas bezgalīgās ilgas pēc tevis ir tīkls

Es šo savas mīlestības tīklu metu visur
Virs dzīves nemierīgajiem viļņiem
Un par mirdzošajām zvaigznēm
Un labu dvēseļu dziļumos

Viss, ko zinu, ir tas, ka esmu mednieks
Un es turpināšu mēģināt tevi noķert
!Ak, vismīļākā vēlēšanās un lielākais dārgums pasaulē

* * *

Parastiem garīgajiem dziedniekiem vai priesteriem nav
varas piedot grēkus vai atbrīvot grēciniekus, kas vēršas pie
viņiem pēc padoma; viss, ko viņi var darīt, ir dot viņiem
.garīgas receptes, neko vairāk

Tie, kas pazīst Dievu, ir sasnieguši ļoti augstus garīgos
līmeņus, tāpēc viņi neapmierinās tikai ar garīgu padomu
sniegšanu grēciniekiem, bet gan – ar Dieva žēlastību un
palīdzību – var piešķirt tiem garīgu spēku, kas atbrīvo viņus
.no grēcīgo darbu sekām

Visi labie un ļaunie darbi ir slēpti smadzeņu šūnās un
.parādās kā labi vai ļauni ieradumi vai tieksmes domās

Cilvēks, kurš cieš no neveselīgiem ieradumiem, jo viņa smadzeņu šūnas ir uzlādētas ar šo ieradumu spēku, var atbrīvoties ar gribasspēku, meditāciju, sirsnīgu lūgšanu un nepārtrauktu pozitīvu apliecinājumu, līdz visi viņa nevēlamie ieradumi ir pārveidoti par labiem miera un klusuma ieradumiem.

Tas notiek, kad pareizi virzīts dzīvības spēks darbojas, lai mainītu smadzeņu šūnu patoloģisko dabu, lai šīs šūnas piepildītos ar visu labo, taisnīgo un skaisto.

Tas nozīmē, ka smadzeņu šūnas, kas piepildītas ar nepatiesām idejām, tiek sadedzinātas dzīvības aktivitātes rezultātā, kad tās tiek spēcīgi uzkrātas smadzenēs un izmantotas cēliem un labvēlīgiem mērķiem.

Cilvēks, kurš ir cieši saistīts ar savu fizisko ķermeni, uztur savu dzīvības aktivitāti, kas saistīta ar muskuļiem un maņām, bet kāds ar kontemplatīvām garīgām tieksmēm uztur savus muskuļus un ķermeni aktīvas relaksācijas stāvoklī un prātu prom no maņām, tāpēc dzīvības spēks pārstāj palikt nervu sistēmā un uzkrājas smadzenēs.

Šī iemesla dēļ meditācija ir visefektīvākais veids, kā garīgot smadzeņu šūnas un izskaust no prāta jebkādu nevēlamu ieradumu saknes.

Ieradums ir vara, un cilvēki šo varu ļaunprātīgi izmanto, izdarot ļaunus darbus, nevis darot to labos darbos.

Nezināšana, neapdomības trūkums, nespēja izvēlēties
labu sabiedrību un labu darbu atstāšana novārtā bieži vien
ieved cilvēku sliktu ieradumu slazdos un lamatās, kas ir kā
plūstošas smiltis, kas aprij cilvēku, kurš pa tām staigā pret
.savu gribu

Draudzības ietekme ir spēcīgāka par gribasspēku un
:veselo saprātu

Nedraudzējies ar ļaunu cilvēku, jo ļauns cilvēks var)
(sabojāt tavu raksturu

Gudri cilvēki rīkojas cēli bez piepūles, savukārt tie, kas
mīl ļaunumu, šķiet, ir spiesti darīt kaitīgas un naidīgas
darbības ieraduma spēka dēļ, kas viņus piespiež grēkot un
.darīt ļaunu

Mēs lūdzam Visvareno Dievu iedvesmot mūs ar labām
domām

Lai mēs varētu saskatīt labestību un skaistumu
Mēs atšķiram to, kas ir noderīgs, no tā, kas ir kaitīgs
Un lai mēs varētu vērsties pie viņa
Un mēs uz to ceram
Visa labuma avots
Un visa labuma avots

* * *

Aiz šīs dzīves ēnām slēpjas pārsteidzošā un brīnumainā
Dieva gaisma

Viss Visums ir milzīgs templis Viņa svētītajai klātbūtnei

Kad mēs nopietni un dziļi domājam par Dievu
Un mēs viņu mīlam ar milzīgu mīlestību
Mēs viņam pilnībā uzticamies
Mūsu priekšā atveras neskaitāmas durvis

Un kad mēs redzam Viņa gaismu
Un mēs sajūtam viņa klātbūtni
Ne visus dzīves briesmīgos, šausminošos notikumus var
Lai aplaupītu mums mieru un klusumu
Tās lietas, kas liek mums justies tuvu Dievam

* * *

Dzīvē un nāvē
Slimību un bada laikā
Vai nabadzība un ciešanas
Un pasaules kaprīzēs, nemieros un satricinājumos
Es meklēju patvērumu Tevī, Kungs, vienmēr

?Kas ir mīlestība
Mīlestība ir ziedošu liliju smarža
Un kluso rožu koris
Dabas skaistuma svinēšana

Mīlestība ir dvēseles dziesma, kas dzied visu mūžu

Un planētu līdzsvarotā ritmiskā deja
Savā mūžīgajā ceļojumā tālajā kosmosā

Tā ir ziedu slāpes malkot saules gaismu
Un tas plaukst un tiek barots ar dzīvības eliksīru

Tā ir zemes ilgas
Lai barotu izslāpušās saknes ar savu pienu
Un barot dzīvās radības ar dzīvības esenci

Tā ir saules varenā griba
Lai visas radības būtu aktīvas
Tas ir dzīves virzītājspēks
Lai nodrošinātu nepilngadīgo aizsardzību un aprūpi

Tieši nevainības smaids izraisa vecāku pieķeršanos
zīdainim
Tā ir spontāna pakļaušanās mīlētāju sirdīs
Sniegt bezmaksas pakalpojumus un līdzjūtības
izteikšanu

Tas ir draudzības pulss
Tas, kurš dziedē salauztas sirdis un dziedē brūces
Tas ir sirds aicinājums, ko nav iespējams aprakstīt

Viņš ir dzejnieks, kas pārpildīts ar mīlestību pret cilvēci
Tas, kurš cieš no savas ciešanām

Tas ir intimitātes loks starp vienas ģimenes locekļiem

Pastāvīgi paplašinās un paplašinās, virzoties uz lielākām
telpām
Un plašākas jomas

Tas ir dzīves čuksts
Atvērtu prātu apvāršņos
Un siržu debesis, kas rotātas ar cēlu jūtu zvaigznēm

Mīlestība ir dvēseles svētlaime
Tas, uz ko tiecas mīlošas dvēseles
Un viņa ilgojas viņu sasniegt un ar viņu sazināties

* * *

Nāve – lai jūsu dzīves ir garas – nav beigas, bet gan
īslaicīga atbrīvošana, kas cilvēkam tiek piešķirta, kad
universālais taisnīguma likums nolemj, ka viņa pašreizējais
ķermenis un vide ir kalpojuši savam mērķim, vai kad viņš
kļūst tik nomākts, izsmelts vai ciešanas pārņemts, ka vairs
.nespēj nest zemes eksistences nastas

Tiem, kas cieš, nāve ir augšāmcelšanās vai atbrīvošanās
no ķermeņa sāpīgajām mokām miera, klusuma un atpūtas
.atmodā

Vecāka gadagājuma cilvēkiem tā ir pensija, ko viņi ir
nopelnījuši ar gadiem ilgas cīņas un smaga darba dzīves
.skrējienā

Visām labajām dvēselēm tā ir laipni gaidīta atelpa

Ir pienācis laiks cilvēcei aktivizēt sevī esošos spēkus,
kas atklāj patiesības. Laime ir saistīta ar šo atklāsmi, un
tiem, kas vēlas sasniegt šos iekšējos apvāršņus, ir jāpieliek
mērķtiecīgas pūles un jābaro savi prāti ar radošām idejām,
lai pieskartos patiesībām, ko Dievs ir ielicis viņos, un gūtu
labumu no svētīgajiem spēkiem, kas pārpilnībā mīt viņu
.būtībā

Kurš gan vēlas apmierināt fiziskās maņas, nenogaršojot
?garīgās laimes nektāru
Viņš iegulda dievišķajā avotā, visa apmierinājuma un
baudas avotā, zaudējot līdzekļus, tāpēc viņa tirdzniecība cieš
.neveiksmi un intelektuālais rezultāts ir niecīgs

Tie, kas vēlas iepazīt Dievu, saņems savu vēlēšanos, jo
Viņš ir dāsns un labvēlīgs. Tomēr vairums cilvēku dzenās
pakaļ pasaulīgām vēlmēm, mierinot sevi ar materiālo laimi,
kas nav ilgstoša, un viņi cieš tāpēc, ka to nerasniedz vai
!tāpēc, ka to sasniedz

Pat tie, kas ir finansiāli veiksmīgi, galu galā jutīs
tukšumu savā dzīvē, ko ir grūti aizpildīt. Tomēr tie, kas saista
savu dzīvi ar Dievu, ir bagāti, vareni un bauda
.apmierinājumu un labklājību

Gudrības diktāta ignorēšana un sirdsapziņas balss
ignorēšana noved pie līkumotiem, slideniem, bīstamiem un
nožēlojamiem ceļiem, savukārt, sekojot taisnības ceļam, tiek
atbrīvota no važām un iegūta spēja darīt to, kas ir pareizi,
.nevis to, ko diktē maldīgi instinkti un maldinoši ieradumi

Tie, kas meklē laimi, var gūt labumu no gudru cilvēku
pieredzes, kuri ir saskārušies ar dzīves grūtībām un atraduši
tām risinājumus

Patiešām, ikviens, kurš saskaņojas ar dievišķajiem
mērķiem, peld apmierinātības un miera jūrā, un viņam
.patiesi paveicies

* * *

Katra mūsu doma rada noteiktu vibrāciju

Kad tu domā par Dievu ar visu savu būtību, prātu un
locekļiem – un atkārtoti čuksti sevī “Ak, Kungs”, tu radi
.spēcīgu vibrāciju, kas ienes tavā dzīvē dievišķo klātbūtni

Kad mēs saprotam, ka Dievs ir mūsu mūžīgais mīļotais
un pastāvīgais draugs, un ka Viņa mīlestība pret mums ir
lielāka par jebkuru citu mīlestību, tad mēs sajūtam Viņa
tuvumu un pieskaramies Viņa klātbūtnei, un mūsu sirdis tiek
.nomierinātas un mēs izjūtam augstāko garīgo mieru

Kad meditē par Dievu un jūti arvien pieaugošus prieka
pulsus savā sirdī un visā ķermenī, un šī prieka uzliesmojumi
laiku pa laikam atnāk pie tevis, ziniet, ka Dievs ir atbildējis
uz tavas sirds ilgām un ka svētlaimes sajūtas, ko piedzīvo, ir
.pierādījums šai svētīgajai atbildei

Ieradumi ir automātiski psiholoģiski rīki un mehānismi,
kas palīdz viegli un bez piepūles veikt nepieciešamos
.uzdevumus

Daudzi ļauj vājuma un neveiksmes ieradumiem sevi
paverdzināt, un cilvēks var sevi pasargāt, ja dzīvo citādi, ja
vien viņš nopietni domā par cīņu pret kaitīgiem ieradumiem,
.līdz sasniedz drošību un uzvaras krastus

Nevaldāmas vēlmes veicina neveselīgus ieradumus,
barojot un attaisnojot tos ar viltus cerībām un iluzoras laimes
.un īslaicīgas apmierinātības solījumiem

Šajos vājuma un apjukuma brīžos cilvēkam, kurš vēlas
pārvarēt nepaklausīgus ieradumus, ir jāizmanto savas
atšķiršanas spējas, lai izprastu to patieso dabu un efektīvi ar
.tiem tiktu galā

Sliktiem ieradumiem ir briesmīgas sekas un rūgti, indīgi
augļi

Šie destruktīvie ieradumi, ja tos nekontrolē, kļūs
spēcīgāki, turot cilvēku savā stingrajā varā un milzīgā
.ietekmē

Kad prāts ir pārliecināts par šo ieradumu bezjēdzību un
kaitīgumu, to ietekme mazinās, un tie galu galā izzūd no
.cilvēka dzīves

Tā mēs domājam, tādi mēs esam

Mūsu domu pazīstamās tendences nosaka mūsu talantu,
.spēju un personības raksturu

Daži cilvēki domā, ka viņi ir rakstnieki, mākslinieki,
strādīgi indivīdi vai slinki, dīkdieņi utt. Bet ko darīt, ja jūs
?vēlētos būt kāds cits, nevis tas, kas jūs esat tagad

Jūs varētu apgalvot, ka daži cilvēki piedzimst ar īpašiem
talantiem, kuru jums trūkst, bet vēlaties, lai tie jums būtu. Tā
ir taisnība, bet viņi jau iepriekš ir strādājuši pie šo spēju
attīstīšanas vai vēlmes tās iegūt. Ja ne šajā dzīvē, tad
.iepriekšējā

Tāpēc jau tagad jāsāk strādāt pie tā, lai definētu, kas tu
vēlies būt

Jūs varat iedvest un nostiprināt jebkuru orientāciju savā
apziņā tieši tagad, ja vien jūs iedvesīsiet savā prātā spēcīgu
ideju, un tad jūsu rīcība sekos šai idejai, un visa jūsu būtne
.reaģēs uz šo ideju un rīkosies atbilstoši

* * *

Garīgā apziņa dzimst mīlestības šūpulī, kas ir
.neizmērojami lielāka par naida postošo spēku

Visam, ko sakām vai darām pret citiem, jābūt
motivētam ar mīlestību

Mums nevajadzētu nodarīt citiem pāri vai nosodīt tos,
bet gan mīlēt viņus un dalīties ar viņiem svētībā, ko Dievs
.mums dāvā

Lietas, kas mums pieder, patiesībā nepieder mums; tās
mums ir dotas īslaicīgai lietošanai un tiks mums atņemtas,
.kad mēs pametīsim šo pasauli

Mums jāpaceļas pāri īpašumtiesību kārei un jādod, cik
vien varam; tad mēs automātiski nesīsim sev labumu un
.svētības. Dot – tas ir dots

Daudzas reizes man nebija neviena santīma, bet es
paļāvos uz dievišķo banku, un svēta labklājība mani pavadīja
.un dievišķais spēks mani atbalstīja

Mana absolūtā ticība Dievam un Viņa palīdzībai ir mana
galīgā garantija dzīvē, jo Viņš nekad mani nav pievīlis vai
.pievīlis

Kad jums piemīt garīga apziņa, lai kur jūs dotos un lai
kādas būtu jūsu vajadzības, Visuma likums darbosies, lai tās
.piepildītu jūsu vietā

Vērojot radību ar redzīgām acīm

Meistars Paramhansa Jogānanda

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

Cik patiesi brīnumains ir šis Visums! Tajā Dievs attēlo un
iemieso Savas radības brīnumus. Cilvēkiem nevajadzētu

staigāt kā mirušajiem šajā pasaulē, bet gan apcerēt, analizēt redzēto un novērtēt to, ko Dievs un Viņa vietnieks, cilvēce, ir paveikuši uz šīs zemes. Cik precīza ir kosmiskā struktūra! Veids, kā mēs tikām radīti, un organizētā sistēma, ar kuru darbojas radīšanas mehānisms, saskaņā ar kosmisku likumu, ir precizitātes un pilnības iemiesojums (Dieva darbs, kurš visu pilnveidoja).

Mēs visi redzam ziedus un priecājamies par to skaistumu un maigumu, bet kam gan ir spēja atklāt ziedu eksistences noslēpumu? Cilvēkam ir jādomā un jāpārdomā līdzekļi un materiāli, no kuriem sastāv viss, ko viņš redz katru dienu, vai tā būtu grāmata, mūzikas instruments, māja vai koks.

Piemēram, automašīnas bieži tiek uzskatītas par pašsaprotamām. Taču, ja jūs apmeklētu rūpnīcas, kur tās tiek montētas un ražotas, jūs saprastu, cik sarežģīts un komplicēts ir to dizains. Padomājiet arī par to, kas tiek darīts, ražojot dienas laikrakstus un izmantojot mašīnas, kas tos drukā. Neviena cilvēka roka nevarētu strādāt ar tādu ātrumu.

Ja cilvēku radītās lietas ir tik sarežģītas un savstarpēji saistītas, kā tad ir ar augu, dzīvnieku un cilvēku veidošanās bezgalīgo sarežģītību!

Lai izprastu ķermeņa sastāvu un vajadzības, medicīnas zinātnes studijām nepieciešami desmit gadi, kas šķiet normāla parādība.

Kad augs atrodas agrīnā augšanas stadijā ūdenī stikla traukā, tā saknes atgādina smalkus matiņus. Tomēr, kad augs ir iestādīts, enerģija, kas piesātināta ar dievišķo saprātu un atrodas saknēs, ļauj tam absorbēt augšanai nepieciešamās barības vielas no augsnes un ūdens.

Vai patiesi nav pārsteidzoši, ka sula, kas baro auga lapas, plūst uz augšu pretēji gravitācijai? Nolobot mizu no auga stumbra vai koka stumbra, var redzēt sarežģīto cauruļu darbību, kas regulē šīs sulas plūsmu. Šī barošanās un augšanas procesa virzītājspēks ir noslēpums, ko sauc par pašu dzīvību.

Kad esmu dievišķā apziņā, es uztveru dzīvību pat zāles šķiedrās. Nekad nebūtu sapņojis, ka spēšu saskatīt radīšanas apslēptos brīnumus. Šo brīnumu apcerēšana nozīmē stāvēt bijībā un godbijībā Dieva majestātes un godības priekšā.

(Un es gāju ar pazemīga un pakļāvīga cilvēka gaitu)

(Dievs nav ne lepns, ne augstprātīgs)

Ar izcilu precizitāti dievišķā griba ir noteikusi katras dzīvās būtnes formu, kā arī visas nepieciešamās prasības tās uzturēšanai, uzturēšanai un saglabāšanai labā stāvoklī un spējīgai veikt savas funkcijas. Ja rastos kāds šo uztura prasību trūkums, piemēram, augi, dzīvnieki un cilvēki ciestu.

Vidusmēra cilvēks visus dažādos ķīmiskos elementus, kas organismam nepieciešami, uzņem no pārtikas. Tomēr daudzi cilvēki ignorē uztura vadlīnijas, lietojot uzturu, kurā trūkst visu nepieciešamo elementu vai būtiska uztura līdzsvara labai veselībai. Nepietiekams uzturs ir daudzu cilvēku slimību galvenais cēlonis. Uzturvielu trūkumiem ir gandrīz nekavējoties pamanāma ietekme uz augu, kura uzturā ir trūkuši noteiktu būtisku ķīmisko komponentu.

Starp cilvēkiem un visām dzīvajām būtnēm notiek vitāli svarīga apmaiņa. Savstarpējā apmaiņa starp cilvēkiem un dzīvniekiem ir labi zināma. Cilvēki elpo skābekli un izelpo ogļskābo gāzi, savukārt koki absorbē un uzglabā ogļskābo gāzi un ūdeni, kas fotosintēzes ceļā tiek sadalīti, veidojot

ogļhidrātus (oglekļa, skābekļa un ūdeņraža savienojumus, piemēram, cietes un cukurus).

Šajā procesā koki izdala cilvēkiem nepieciešamo skābekli. Fotosintēze naktī apstājas, jo tā ir atkarīga no saules gaismas. Tomēr, izmantojot citu procesu, ko sauc par elpošanu, koki pastāvīgi izdala atmosfērā oglekļa dioksīdu, īpaši naktī, kad nav pretējas fotosintēzes ietekmes, kas absorbē oglekli un ražo skābekli.

Naktī gaiss parasti ir mierīgs, un smagais oglekļa dioksīds nosēžas pie zemes. Tas daļēji ir iemesls, kāpēc attīstījās ieradums gulēt uz gultām, tas ir, virs zemes līmeņa.

Zinātne mums ir atklājusi daudzus šī Visuma sarežģītos mehānismus — elementus, no kuriem mēs visi esam veidoti. Taču vēl ir milzīgs zināšanu apjoms, kas jāatklāj. Ja mēs kultivētu savu maņu apslēptos spēkus, mēs varētu iegūt dziļāku un bagātāku izpratni. Ir lietas, ko mums vajadzētu redzēt ar acīm, bet mēs tās neredzam. Lietas, ko mums vajadzētu dzirdēt ar ausīm, bet mēs tās nedzirdam, jo mūsu maņas ir pieradušas pie blīvās, ierobežotās fiziskās pasaules pieredzes un ir no tās atkarīgas.

Atbrīvošanās no šīs pieķeršanās nav juteklisko baudu noliegšana, bet gan mūsu juteklisko spēju — ko mums devis Dievs — paplašināšana līdz to pilnīgajam garīgajam potenciālam.

Fiziskā līmenī cilvēce ir atklājusi dažādus veidus, kā uzlabot savas redzes spējas. Ar neapbruņotu aci krāsu uztver tikai ierobežoti; tomēr daži gaiši brūni ieži ultravioletā gaismā uzrāda mirdzošas nokrāsas. Kad šī gaisma tiek bloķēta, ieži atgriežas savā sākotnējā tumšajā krāsā. Daudzas krāsas fiziskajā pasaulē, piemēram, debesu zilā krāsa, ir optiskas ilūzijas, ko rada gaismas atstarošanās no dažāda veida matērijas daļiņām. Tā kā acs spēj uztvert tikai

ierobežotu vibrāciju diapazonu, kas veido visu Visumā, cilvēki nevar redzēt smalkos, ēteriskos spektrus, kas paslēpti visā, kas tos ieskauj. Ja mēs tos redzētu, mēs apbrīnotu to krāšņumu un skaistumu. Pat visspilgtākās zemes krāsas šķiet blāvas un neizteiksmīgas, salīdzinot ar planētu vai ēteriskās valstības lieliskajām krāsām.

Tādējādi ne acs, ne auss nespēj uztvert visu, ko var uztvert. Cilvēki nespēj ieelpot ēteriskās, smaržīgās smaržas vai vērot neskaitāmās smalkās formas, attēlus un delikātos iespaidus, kas viļņojas ētera plašumos.

Cilvēki bieži vien nespēj uztvert pat lietas ar savām maņām. Cilvēki ar redzi novērtē skaistumu visur. Citi rīkojas tā, it kā viņiem nebūtu acu; viņi ne redz, ne saprot — "kurli, akli un mēms, tāpēc viņi nesaprot" —, jo viņi nespēj uztvert neko pat skaistās vietās.

Kad es apmeklēju Meksiku un redzēju Zuquemilco ezera "peldošos dārzus", to skaistums piepildīja manu sirdi, un es sajutu dievišķā mākslinieka varenību un varenību. Bija vēl kāds cilvēks, kurš šķita iegrimis šajos dabas brīnumos, bet iekšēja sajūta man lika domāt, ka viņš neredz to, ko redzu es. Es viņam jautāju par viņa iespaidu par šiem apburošajiem skatiem, un viņš atbildēja: "Es domāju par efektīvu veidu, kā novadīt ūdeni, lai apstrādātu vairāk zemes."

Kā inženieris viņš skatījās uz ezeru no sava skatupunkta. Tādējādi mēs visi uztveram lietas atbilstoši saviem priekšstatiem un aizspriedumiem.

Katru dvēseli apvij dažādas sajūtu, domu un jūtu vibrācijas — visi faktori, kas veicina cilvēka rakstura vai apziņas veidošanos. Katram indivīdam ir unikāls sastāvs, atšķirīga vibrācija. Viss, ko cilvēks ir darījis kopš bērnības, paliek glabāts smadzenēs kā saspiestas tieksmju un

nosliecju kapsulas. Tā kā mēs nevaram redzēt šīs neredzamās kapsulas, mūs pārsteidz cilvēku rīcība, katrs saskaņā ar savām kaprīzēm. Dažus bez iemesla viegli aizrauj prieks, vai arī viņi kļūst dusmīgi un kaprīzi veidos, kas nepakļaujas izskaidrojumam, pat no viņiem pašiem. Citi pastāvīgi ir aizņemti ar kritiku, radot nesaskaņas, izplatot baumas un atmaskojot citus, kamēr viņu pašu iekšējam "es" ir ļoti nepieciešama attīrīšana un šķīstīšana. Šīs psiholoģiskās tieksmes aprok dvēseli un neļauj cilvēkam atklāt savu augstāko potenciālu. Cik sarežģīti un pašierobežojoši ir cilvēki! Katrs cilvēks pats par sevi ir daudzu nodaļu stāsts ar savstarpēji saistītiem notikumiem un dažādām ainām.

Papildus ēšanai, gulēšanai un darbam no cilvēkiem tiek sagaidīts, ka viņi no dzīves iegūs kaut ko jēgpilnu. Domātāji apcer apkārtni un bieži vien ir pārsteigti par redzēto. Viņi uzmanīgi vēro un jautā, kāpēc lietas notiek vai nenotiek noteiktā veidā. Piemēram, mums izaug viens zobu komplekts, tad otrs, tad kāpēc mums neizaug arī trešais? Kāpēc sistēma darbojas šādi?

Cilvēki viegli pieņem daudzus iluzorus priekšstatus par dabiskiem ierobežojumiem bez nopietnas apšaubīšanas, tādējādi ļaujot šiem priekšstatiem kontrolēt savu dzīvi un likteni. Domātāji ne viegli pieņem status quo; drīzāk viņi cenšas to mainīt, un tieši tas padara progresu iespējamu.

Es priecājos, redzot retus cilvēku sasniegumus un izgudrojumus, kas vienā vai otrā veidā kalpo cilvēcei. Cik daudz brīnumu ir radušies cilvēka prātā! Tomēr pats prāts joprojām ir sarežģītāks par visu, ko tas ir radījis.

Ir stāsts par karali, kurš izrādīja lielu labvēlību un pieķeršanos savam galvenajam ministram, kas izraisīja greizsirdību un skaudību citu galminieku sirdīs, kuri pamanīja monarha acīmredzamo aizspriedumu. Kad karalis to saprata,

viņš gribēja viņiem paskaidrot, kāpēc ministrs bija viņa mīļākais.

Kādu dienu karalis un viņa svīta dzirdēja mūziku no tālienes, tāpēc viņš pagriezās pret vienu no saviem kambarkungiem un teica: "Uzziniet mums jaunumus."

Pēc neilga laika vīrs atgriezās un teica, ka tā bijusi kāzu procesija. Karalis jautāja: "Kura kāzas?", bet kambarkungs neko neatbildēja.

Tad viņš nosūtīja citu kambarkungu, kurš atgriezās ar atbildi uz karaļa pēdējo jautājumu, bet viņš nespēja atbildēt ne uz vienu no pārējiem. Tas pats notika ar vairākiem vīriem.

Visbeidzot, karalis izsauca savu galveno ministru un pavēlēja viņam doties un izmeklēt šo lietu. Ministrs nekavējoties devās ceļā, un, viņam atgriežoties, karalis viņu apbēra ar jautājumu lavīnu, uz kuriem vērīgais un uzticamais ministrs spēja atbildēt ar pietiekamu detalizētību.

Daudzi lēnprātīgi un garlaicīgi cilvēki atgādina nezinošus durvju sargus. Viņi ne vienmēr ir stulbi, bet viņi ir tik intelektuāli slinki, ka nepieliek nekādas pūles, kas pārsniedz absolūtu nepieciešamību. Es varu attaisnot fizisko slinkumu, jo tam var būt pamatots fizioloģisks iemesls, bet intelektuālai dīkdienībai nav attaisnojuma! Tie, kas ir garīgi bez darba, nevēlas domāt, jo pat domāšana viņiem šķiet darbietilpīgs uzdevums.

Doma ir brīnumaina un apbrīnojama lieta. Nevienš nevar kategorizēt prāta tieksmes un uztveri. Tās iespējas ir bezgalīgas. Tāpēc, ja uzmanīgi ieskatīsieties un dziļi pārdomāsi jebkuru tēmu, jūs atradīsiet atbildi uz jebkuru ar šo tēmu saistītu jautājumu.

Tavām jūtām jābūt saskaņā ar tavām domām. Ja tu nesaskaņosi savas jūtas ar savām domām, tavi secinājumi

ne vienmēr būs pareizi. Sajūtas ir sava veida atziņa, visu zināšanu krātuve. Sajūtām ir jālīdzsvaro prāts, jo tikai tad svētais Dieva tēls tevī parādās savā pilnajā būtībā. Tādējādi joga māca, kā līdzsvarot prāta un jūtu spēkus. Tie, kuriem nepiemīt abi vienādā mērā, ir nenobrieduši.

Jo vairāk meklētājs garīgi progresē un tuvojas Dievam, jo vairāk Dievs viņam atklāj eksistences brīnumus. Aiz katra fiziskā objekta slēpjas ēterisks krāsainas gaismas raksts. Ēteriskajā jeb planētu sfērā viss vibrē dzīvības pilns. Tur nav tādas lietas kā nedzīvība.

Slēptā kosmiskā fabrika ir ārpus iztēles. Viss Visums ir viena vienīga ideja Dieva prātā! Pat galaktikas darbojas un tiek pārvaldītas ar matemātiskiem likumiem, kas ir ārpus cilvēka izpratnes. Viss funkcionē saskaņā ar ārkārtīgi precīzu un perfektu sistēmu. Cik varens prāts ir šis kosmiskais prāts! Bezgalīgais absolūts darbojas it visā, un visi dažādie kustības virpuļi, ko mēs saucam par dzīvību, ir pakļauti šim kosmiskajam prātam.

Ik pēc simts gadiem miljardiem cilvēku pamet šo zemi, un piedzimst vēl vairāk. Pastāv piedāvājums un pieprasījums ar visām to raksturīgajām sarežģītībām. Tomēr Dievs ir nodrošinājis pārpilnību pārtikas, lai apmierinātu cilvēces vajadzības. Vienīgi cilvēce ir atbildīga par nabadzību un ciešanām uz zemes. Ir pienācis laiks dzīvot labklājības un pārpilnības laikmetā, kur ikviens bauda veselību un dzīvo laimē un mierā. Tas būtu iespējams, ja nebūtu cilvēku savtīguma un nelielas, savtīgas minoritātes manipulāciju ar tautu likteņiem.

Lielākā daļa cilvēku šajā sapņainajā dzīvē guļ dziļā miegā. Tikai zinošais ir nomodā. Viņam nerūp lietas, kas nodarbina parasta cilvēka prātu, kura vienīgā rūpe ir bagātības un juteklisko baudu meklējumi, kā arī laika izšķiešana virspusējām aktivitātēm un interesēm.

Cilvēki nogurst, dzenoties pakal īslaicīgiem kārdinājumiem šajā īslaicīgajā pasaulē, pat ja patiesa, neaprakstāma laime mīt viņos pašos. Viņi to noteikti atradīs, ja uzcītīgi meklēs un patiesi vēlēšies to atklāt.

Prāts ir jāizmanto gudri un pareizi, lai atklātu dievišķo laboratoriju, kas paslēpta ārpus šīs pasaules. Reiz, ar Dieva žēlastību, es veselu dienu vēroju radīšanas bezgalīgos brīnumus un teicu Dievam: “Ak, Kungs, kad biju akls, es nevarēju atrast nevienas durvis, kas vestu pie Tevis. Bet, tā kā Tu esi atvēris manu redzi un manu ieskatu, es tagad redzu durvis atvērtas visur... ziedu sirdīs, uzticīgu draugu balsīs un dārgu ceļu pieredžu atmiņās. Patiesi, katrs manas lūgšanas čuksts paver jaunu eju uz Tavas svētās klātbūtnes plašo templi.”

Meklētāja apņēmībai atrast Vissvētāko Būtni, kas paslēpta aiz radības plīvura, jābūt stipram un nelokāmam, nelokāmam un apņēmīgam. Ir jāatraujas no pasaules nebeidzamajām prasībām un nedrīkst ļauties miegam naktī, pirms nav sazinājies ar Dievu sirdī un dvēselē. Dzīves prasības ir neizsmeļamas, tāpēc mums katru dienu jāvelta laiks, lai būtu kopā ar sevi un ar Dievu, tālu no pasaules trokšņa, kņadas un dzīves kņadas. Tad mēs redzēsim dzīvi caur jaunu prizmu, jo mums būs jauns redzējums par to.

Tāpat kā zinātnieki spēja izdarīt savus atklājumus, sekojot dabas likumiem un konkrētiem zinātniskiem principiem, tā arī patiesss meklētājs spēs atrast Dievu, sekojot garīgajiem likumiem un padarot Dieva iepazīšanu par savu galveno mērķi dzīvē. Tieši šī iemesla dēļ cilvēce nāca uz šo zemi, lai gan lielākajai daļai cilvēku tā ir kļuvusi par atstumtu mērķi. Taču cilvēce maldina sevi, aizmirstot dzīves mērķi un aizraujoties ar virspusējībām un triviālām lietām.

Un atceries, draugs, ka neatkarīgi no tā, cik nelabvēlīgi ir tavi apstākļi šajā pasaulē, kad tu pievērsīsies Dievam, tu

redzēsi Viņu darbojamies ar tevi un jutīsi Viņa klātbūtni,
neskatoties uz visiem pārbaudījumiem, ar kuriem saskaries.
Tu arī redzēsi Viņu izpaužamies it visā sev apkārt un tiksi
piepildīts ar Viņa mīlestību un prieku.

Ne veselība, ne labklājība, ne materiālie sasniegumi, ne
manta nav mūžīga. Tad kāpēc uztraukties tikai par tām
lietām, kurām lemts izzust un izgaist?

Es lūdzu Visvareno Dievu, lai Viņš mūs izved no tumsas
gaismā

No naida līdz mīlestībai

No ierobežojumiem līdz brīvībai

No nezināšanas līdz gudrībai

No sāpēm un nāves uz mūžīgu dzīvi un mūžīgu atpūtu

Un lai Viņš mūs ņem aiz rokas un vada pie Savas atziņas

Un Viņš mūs uztur nomodā Savā apziņā

Un atvērt visas durvis, kas ved uz Viņa gudrības
debesīm

Dzīvosim ar pārliiecību, laimi, mieru un gandarījumu

Katru mūsu dzīves dienu

Miers lai ir ar tevi

Dzīves jēgas meklējumos

Tā kā mēs ieradāmies šajā pasaulē no nezināmas vietas,
mums ir dabiski brīnīties par dzīves izcelsmi un mērķi. Mēs
dzirdam par šīs pasaules radītāju un lasām par viņu, bet
nezinām, kā ar viņu sazināties. Mēs tikai zinām, ka viss
Visums pasludina viņa dievišķā prāta esamību. Tāpat kā
maza pulksteņa mazās un precīzās detaļas un ierīces liek

mums apbrīnot pulkstenmeistaru, un tāpat kā rūpnīcas lielās un sarežģītās mašīnas pārsteidz un iedvesmo mūsu apbrīnu par savu izgudrotāju, tā arī, redzot dabas brīnumus, mūs pārsteidz aiz tiem slēptais intelekts un mēs jautājam: "Kas deva ziedam tā spilgto formu un tā seju, kas pavērsta pret sauli? No kurienes radās tā smarža un skaistums? Un kā tā ziedlapiņas tika veidotas ar tik bezgalīgu precizitāti un nokrāsotas tik brīnišķīgās un priecīgās krāsās?"

Naktī zvaigznes un mēness, izkliedējot savu sudrabaino gaismu ap mums, iedvesmo mūs pārdomāt apziņu, kas vada šos debess ķermeņus plašumos. Pilnmēness maigā gaisma nav pietiekama ikdienas aktivitātēm, tāpēc gudrs un maigs prāts iesaka atpūtu naktī. Tad uzlec saule, un tās spožā gaisma ļauj mums skaidri un mierīgi redzēt apkārtējo pasauli, ļaujot mums veikt uzdevumus, kas mums rodas.

Ir divi veidi, kā apmierināt savas vajadzības: fiziskā un garīgā. Piemēram, kad mūsu veselība pasliktinās, mēs varam doties pie ārsta, lai saņemtu ārstēšanu. Bet pienāk brīdis, kad ne ārsts, ne kāds cits vairs nevar palīdzēt, un mēs vēršamies pie otrā ceļa: pie garīgā spēka, kas radīja mūsu ķermeni, prātu un dvēseli. Fiziskais spēks ir ierobežots, un, kad tas neizdodas, mēs vēršamies pie neierobežotā dievišķā spēka. Tas attiecas arī uz mūsu finansiālajām vajadzībām. Kad mēs darām visu iespējamo un joprojām nesaņemam pietiekami, mēs vēršamies pie šī spēka.

Ikviens domā, ka tieši viņa problēmas ir vissliktākās. Daži izjūt lielāku spiedienu nekā citi, jo viņu pretestība ir vāja. Un cilvēku garīgā spēka atšķirību dēļ viņi patērē atšķirīgu enerģijas daudzumu. Ja cilvēks saskaras ar ārkārtīgi sarežģītu problēmu un viņa prāts ir vājš, viņš to nespēs pārvarēt. Tie, kuriem ir spēcīgs prāts, var pārvarēt savas grūtības, nojaucot barjeras un satricinot šķēršļu pamatus. Tomēr pat visspēcīgākie cilvēki dažreiz ir saskārušies ar

neveiksmēm. Kad mēs saskaramies ar daudzām un milzīgām materiālām, intelektuālām un garīgām nepatikšanām un grūtībām, mēs saprotam, cik ierobežots ir dzīves spēks šajā materiālajā pasaulē.

Mūsu centieniem nevajadzētu būt vērstiem tikai uz labas veselības un finansiālās drošības sasniegšanu, bet arī uz dzīves jēgas meklēšanu. Kāda ir dzīves jēga? Kad grūtības mūs pārņem, mēs vispirms vēršamies pie apkārtējās vides, mēģinot pielāgoties visām materiālajām lietām, kas, mūsaprāt, sniegs atvieglojumu. Bet, kad nonākam strupceļā un sakām: "Visi mani mēģinājumi ir cietuši neveiksmi; ko vēl es varu darīt?", mēs sākam nopietni apsvērt efektīva risinājuma atrašanu savai problēmai. Un, kad mūsu domāšana kļūst pietiekami dziļa, mēs atrodam atbildi sevī. Tas pats par sevi ir atbildētas lūgšanas veids.

Lūgšana: garīga vajadzība

Lūgšana ir garīga vajadzība. Dievs mūs neradīja kā ubagus, jo Viņš mūs radīja pēc Sava tēla. Svētie Raksti to apliecina. Ubags, kas dodas uz bagāta cilvēka māju un lūdz žēlastības dāvanas, saņem ubaga daļu. Bet dēls var dabūt jebko no sava bagātā tēva. Tāpēc mums nevajadzētu rīkoties kā ubagotājiem.

Dažiem cilvēkiem, šķiet, ir viss, un viņi ir dzimuši greznībā un komfortā, savukārt citi, šķiet, piesaista nepatikšanas un neveiksmes. Kur viņos ir Dieva tēls? Dievišķā gara spēks mīt katrā no mums. Bet kā mēs varam kultivēt šo spēku? Varbūt pagātnē esat juties nomākti, jo jūsu lūgšanas, šķiet, netika atbildētas, bet nezaudējiet cerību un ticību. Lai zinātu, vai jūsu lūgšanas ir efektīvas vai nē, jums ir jābūt fundamentālai ticībai lūgšanu spēkam dziļi sevī.

Varbūt dažu cilvēku lūgšanas paliek neatbildētas, jo viņi izvēlas ubagot. Tāpat ir jāzina, ko lūgt Dievam. Jūs varat lūgt

no visas sirds un visa spēka, lai iegūtu zemi un visu, kas uz tās, bet jūsu lūgšanas netiks pieņemtas, jo visas lūgšanas, kas saistītas ar materiālo dzīvi, ir pēc būtības ierobežotas, un patiesībā tām vajadzētu būt ierobežotām. Bet ir pareizs veids, kā lūgt. Ir teikts, ka kaķim ir deviņas dzīvības. Bet grūtībām ir deviņdesmit deviņas dzīvības! Jums ir jāatrod efektīvs veids, kā atbrīvoties no "grūtību kaķa". Efektīvas lūgšanas noslēpums slēpjas savas pozīcijas maiņā no ubaga pozīcijas uz tāda cilvēka pozīcijas, kuram ir tiesības. Kad jūs lūdzat Dievam kaut ko garīgu, jūsu lūgšanai piemistīs gan spēks, gan gudrība.

Panākumu sēklas slēpjas gribasspēkā

Lielākā daļa cilvēku kļūst ārkārtīgi nervozi un nemierīgi, cenšoties paveikt kaut ko viņiem ļoti svarīgu. Rīkojoties ar raizēm un nervozitāti, netiek piesaistīts dievišķais spēks, bet mierīga un neatlaidīga gribasspēka izmantošana satricina Visuma spēkus un izraisa bezgalīgā Absolūta atbildi. Visa, ko plānojat sasniegt, panākumu sēklas slēpjas jūsu gribā. Griba, ko salauž un saspiež grūtības, uz laiku tiek paralizēta. Bet apņēmīgais un apņēmīgais cilvēks, kurš saka: "Manu ķermeni var saplosīt gabalos, bet manas gribas galva paliks augsta un vadīta ar apņēmību," demonstrē visaugstāko gribasspēka pakāpi.

Gribasspēks un tās pareiza virzība ir tas, kas paaugstina un paaugstina cilvēka statusu. Kad cilvēks atsakās no gribasspēka izmantošanas, viņš kļūst par parastu cilvēku, kas ir neefektīvs notikumu gaitā. Daudzi saka, ka mums nevajadzētu izmantot savu gribasspēku, lai mainītu apstākļus, baidoties kavēt Dieva plānu. Bet kāpēc Dievs mums deva gribasspēku, ja Viņš negribēja, lai mēs to izmantotu? Reiz satiku stingru vīrieti, kurš teica, ka netic gribasspēka izmantošanai, jo tā baro pašnozīmību. Es atbildēju: "Tu šobrīd izmanto savu gribasspēku, un diezgan

spēcīgi, lai man pretotos. Tu to izmanto, lai runātu, stāvētu, staigātu, ēstu, ietu uz kino un pat gulētu. Tu vēlies visu, ko dari. Bez gribasspēka tu kļūsti par robotu." Cilvēka pienākums ir saskaņot savu gribu, ko vada vēlmes, ar Dieva gribu. Tāpēc, kad konsekventi tiek veikta pareizā lūgšana, tā pati par sevi kļūst par gribasspēku.

Tev jātic iespējai iegūt to, par ko tu lūdz. Ja tu lūdz, lai tev piederētu māja, un tajā pašā laikā tavs prāts saka: "Kā tu vari atļauties māju, muļķi?", ar šādu domāšanu tu vājini savu gribu. Kad tu izdzīsi no sava prāta frāzi "Es nevaru", tu iegūsti augstāku spēku. Protams, mājas nekrīt no debesīm, un, lai iegūtu māju, tev jāizmanto gribasspēks un jāveic konstruktīvas darbības, lai sasniegtu savu mērķi. Kad tu neatlaidīgi centīsies un atteiksies atzīt neveiksmi, tu spēsi īstenot to, uz ko tiecies. Un, kad tu pastāvīgi izmantosi šo gribasspēku caur savām domām un rīcību, tavas vēlmes tiks piepildītas, un viss, pēc kā tu ilgojies un ilgojies, pie tevis nonāks. Kad tu turpināsi tiekties ar apņēmību un neatlaidību, vēlmais rezultāts kaut kādā veidā parādīsies, pat ja tas, ko tu vēlies, šajā pasaulē patiesībā neeksistē. Šādā gribasspēkā slēpjas dievišķā atbilde, jo labā griba nāk no Dieva. Neatlaidīga griba ir dievišķa griba.

Izdzen "Es nevaru" sēklas no savām smadzenēm

Vāja griba ir vāja cilvēka griba. Kad pārbaudījumi un neveiksmes to caururbj un saplosa, tā zaudē saikni ar bezgalīgo Ģeneratoru. Bet aiz cilvēka gribas slēpjas dievišķā griba, kas nepazīst ne mazums, ne sakāvi. Pat nāve visā savā spēkā nevar salauzt vai kavēt dievišķo gribu. Dievs noteikti atbildēs uz šo lūgšanu, ko vada nelokāma apņēmība un neatlaidība.

Lielākā daļa cilvēku ir slinki un letargiski – vai nu fiziski, vai garīgi, vai abējādi. Viņi vēlas meditēt, bet domā tikai par miegu. Tiklīdz viņus pārņem miegainība, viņi iegrimst dziļā

miegā, un ar to viņu lūgšana beidzas! Šajā stāvoklī gribasspēks ir aprakts. Vidusmēra cilvēka smadzenes ir piepildītas ar "es nevaru" sēklām. Dzimuši ģimenē ar noteiktām īpašībām un ieradumiem, viņi tos ietekmē, pārliecinoties, ka viņi nespēj to vai to. Šīs kaitīgās sēklas ir jāsadedzina, un to ietekme ir jāizskauž no apziņas. Jums ir spēks sasniegt visu, ko vēlaties. Šis spēks slēpjas jūsu gribas pašā būtībā.

Tiem, kas vēlas attīstīt gribasspēku, nepieciešama laba kompānija. Ja jūs tiecaties kļūt par izcilu matemātiķi un jūsu klasesbiedriem nepatīk matemātika, jūsu entuziasms neapšaubāmi mazināsies. Bet, kad jūs pavadīsiet laiku kopā ar izciliem matemātiķiem, jūsu gribasspēks stiprināsies, un jūs varēsiet teikt: "Ja citi var gūt panākumus, tad arī es varu."

Nesteidzies ar lielām lietām tikai tāpēc, lai veidotu gribasspēku. Lai gūtu panākumus, vispirms jāpārbauda gribasspēks ar mazām lietām, kuras, domājams, nevarēsi izdarīt. Ja pieliksi pūles, panākumi sekos.

Es joprojām atceros visus mērķus, par kuriem mani draugi un citi man teica, ka es nekad nenasniegšu, tomēr es to paveicu. Šie labi domājošie cilvēki ar saviem uzskatiem var nodarīt lielu ļaunumu. Lai Dievs mūs pasargā no viņiem un viņu padomiem. Biedrībai ir vislielākā ietekme uz gribasspēku. Došanās uz ballēm ar alkoholu un skaļu mūziku, nevis meditācija klusuma svētnīcā, piesārņo prātu ar bieziem pasaulīgo vibrāciju putekļiem, apgrūtinot to nokratīšanu. Cilvēka gribasspēku neizbēgami stiprina vai vājina biedru ietekme. Gribasspēka attīstīšana tikai ar pašu pūlēm ir ārkārtīgi sarežģīta. Jums ir nepieciešams labs piemērs, ko atdarināt. Ja vēlaties kļūt par gleznotāju, dzīvojiet labu gleznu ieskaiti un sazinieties ar gleznotājiem.

Ja vēlaties kļūt par garīgu cilvēku, draudzējieties ar garīgiem cilvēkiem ar cēlu raksturu.

Pastāv būtiska atšķirība starp ticību un pieredzi. Ticība rodas no lietām, ko esat dzirdējuši vai lasījuši un pieņēmuši kā fundamentālas patiesības. Pieredze, no otras puses, ir tas, ko esat personīgi pieredzējuši un patiesi sapratuši. To cilvēku pārlicība, kuri ir piedzīvojuši Dievu, ir nelokāma. Ja nekad neesat nogaršojuši apelsīnu, jūs varat tikt maldināti par tā īpašībām. Bet, ja esat iepriekš ēduši apelsīnu, jūs nevar maldināt, jo esat nogaršojuši augli un to labi pazīstat.

Meklējiet to cilvēku sabiedrību, kas stiprina jūsu ticību

Domas par Dievu, panākumiem, dziedināšanu un tā tālāk mīt jūsu prātā kā psiholoģiskas kapsulas. Pamēģiniet tās. Lai pārbaudītu savas domas, jums jāizmanto gribasspēks, lai tās izpaustu. Lai kultivētu nepieciešamo gribasspēku, jums jākontaktējas ar cilvēkiem ar spēcīgu gribu. Ja vēlaties dziedināšanu pēc Dieva gribas, meklējiet to cilvēku sabiedrību, kas stiprina jūsu ticību un dod enerģiju jūsu gribai.

Es ceļoju pa visu Indiju, meklējot patiesu Dieva pazinēju, bet tādi bija reti. Katrs skolotājs, kuru satiku, dalījās savā personīgajā pārlicībā. Bet garīgos jautājumos es biju apņēmis neapmierināties tikai ar vārdiem par Dievu. Es gribēju Viņu piedzīvot un patiesi sajūst Viņa klātbūtni. Tas, ko man teica, bija bezjēdzīgs, ja vien es to nesapratu caur personīgo pieredzi.

Reiz es runāju ar draugu par Indijas svētajiem. Mans draugs bija brokeris, un viņš nedalījās manā entuziasmā. Tā vietā viņš teica: "Visi tie, kurus jūs saucat par svētajiem, patiesībā ir šarlatāni, kas nepazīst Dievu." Es ar viņu nestrīdējos, bet mainīju tēmu, un mēs sākām runāt par brokeru profesiju. Pēc tam, kad viņš man daudz par to

pastāstīja, es maigi teicu: "Vai tu zini, ka Kalkutā nav neviena uzticama brokera un ka viņi visi ir meļi?" Viņš kļuva nikns un dusmīgi atcirta: "Un ko tu zini par brokeriem?" Es atbildēju: "Tieši to es arī domāju. Un ko tu zini par svētajiem?" Viņš bija bez valodas. Es mierīgi un laipni turpināju: "Es neko nezinu par brokeru pakalpojumiem, un tu neko nezini par svētajiem."

Reliģijas prakse ir sasniegusi tādu līmeni, ka daudzi cilvēki vairs nespēj savas garīgās idejas pārvērst dzīves pieredzē. Es šeit runāju no personīgās pieredzes. Es nevēlos runāt par lietām, ko zinu tikai intelektuāli. Lielākā daļa cilvēku izlasa dažas grāmatas par patiesību un kļūst pašpietiekami, nepieliekot pūles, lai aptvertu patiesību, kas slēpjas aiz vārdiem. Tukši garīgo patiesību paziņojumi mums nav noderīgi un neatstāj pozitīvu iespaidu. Mums ir jānošķir cilvēka sprediķi no viņa dzīvesstāsta. Ikvienam, kurš vēlas mācīt citus, vispirms ir jāpierāda, ka viņš pats ir pieredzējis to, ko mācās, un ir pieredzējis, ko viņš saka.

Dzīves piedzīvojums: kas tas ir

Meistars Paramhansa Jogānanda

Tulkojums: Mahmuds Masuds

Dzīve ir vislielākais iedomājamais piedzīvojums. Lai gan dažām dzīvēm var trūkt aizrautības un spriedzes, citas ir piepildītas ar pārsteidzošiem pārbaudījumiem. Es dzirdēju par vīrieti, kurš mēģināja izdarīt pašnāvību vairāk nekā trīsdesmit reizes, un katru reizi kaut kas viņam liedza izbeigt savu dzīvi. Iedomājieties, cik brīnišķīgi būtu uzzināt par visu cilvēku dzīvēm, kas ir dzīvojuši uz Zemes, tiem, kas ir miruši, un tiem, kas vēl nāks! Visa cilvēces pieredze ir ierakstīta kosmiskajā atmiņā: Dieva atmiņā, un cik gan brīnišķīga tā ir atmiņa! Ir grūti aptvert vizinošo apziņu, tomēr Vizinošā Gara pazīšana ir vislielākais piedzīvojums, kāds jebkad pastāv.

Fakti ir reālāki, stabilāki un būtiskāki nekā iztēle, tomēr to avots ir visas idejas Dieva prātā. Visa atomu matērija arī ir iemiesotas dievišķas idejas, kuras var izšķīdināt atpakaļ idejās un pēc tam atkal iemiesot lietās. Arī cilvēkiem piemīt spēja iztēloties idejas, taču viņu iztēle nav pietiekami spēcīga, lai tās iemiesotu. Ja viņu iztēle būtu pietiekami spēcīga, viņi varētu radīt lietas uz šīs zemes. Cilvēkiem sevi piemīt tāds pats radošais spēks, ar kādu Dievs iemiesoja Savas garīgās radības pasaulē. Bet cilvēkiem ir kļuvis neiespējami iemiesot savas idejas lietās, jo viņi nav izmantojuši Dieva doto prāta spēku tā, kā vajadzētu.

Kad mēs cenšamies iztēloties Dieva apziņu, mēs brīnāmies, kā Viņš var visu atcerēties un aptvert, jo mēs visu mēram pēc savu garīgo spēju standartiem un saprotam lietas atbilstoši savai personīgajai pieredzei. Tie, kuriem ir vāja atmiņa, mēdz pieņemt, ka visu citu atmiņa ir tikpat vāja kā viņu pašu. Tomēr ir cilvēki ar ārkārtīgi asu atmiņu, kuri var atcerēties visu grāmatu tikpat viegli kā dažas rindiņas. Tiem, kas ir aizmāršīgi, bieži vien ir grūti noticēt, ka kādam piemīt receptīva atmiņa, kas spēj uzglabāt un atgūt informāciju ar ievērojamu vieglumu.

Juvelieris atceras savus dārgakmeņus, un grāmatvedis atceras skaitļus savās grāmatās. Līdzīgi Dievs atceras visu, ko Viņš radīja šajā Visumā. Būdams visvarens, Viņš acumirkļi atceras visu, kas ir noticis šajā Visumā, jo Viņa absolūtā un neierobežotā apziņa ir vizinoša.

Atmiņa pati par sevi ir brīnumaina spēja, un cilvēka atmiņa ir cieši saistīta ar Dieva vareno atmiņu. Piemēram, jūs nevarat atcerēties katras filmas detaļas, ko jebkad esat redzējis. Bet, ja es jums vēlreiz parādītu kādu no šīm filmām, jūs to uzreiz atcerētos. Šī svētā atmiņa jūsos pastāvīgi atpazīst pagātnes pieredzi. Tiklīdz jūs redzat sākuma ainas,

jūs atceraties visu stāstu un sakāt: "Ak, esmu redzējis šo filmu jau iepriekš, un es atceros, kā tā beidzās."

Kā mēs tik detalizēti atceramies kustīgus attēlus, pat ja tos redzējām pirms gadiem? Tāpēc, ka visi notikumi tiek ierakstīti smadzenēs. Tiklīdz jūs novietojat prāta adatu uz testa diska (vai atskaņojat prāta un datora saskarni), jūsu atmiņa sāk atkārtoti ielādēt šo testu.

Iekšējās atmiņas spēks nāk no Dieva un ir nekļūdīgs. Tā nekad neaizmirst. Parasta cilvēka atmiņa nevar saglabāt visu pieredzi vienlaikus. Bet svētā, iekšējā atmiņa saglabā visu vienlaicīgi un mūžīgi. Tāpēc labas vai vājas atmiņas jēdziens ir tikai subjektīvs priekšstats. Cilvēks pārlicina sevi, ka viņa atmiņa ir vāja, un tāpēc viņam ir vāja atmiņa. Tomēr nav viegli pāriet no šīs pārlicības uz pretējo. Ir jāpieliek ievērojamas pūles, lai pārlicinātu sevi, ka cilvēka atmiņa patiešām ir Dieva svētās, visu atcerošās atmiņas izpausme.

Vislielākā cilvēka atmiņa ir tikai Dieva absolūtās apziņas stars, kurā tiek ierakstīti visi cilvēka piedzīvojumi un visas citas dzīvības formas un izpausmes.

Dievišķās radīšanas stāsts ir brīnišķīgs un apbrīnojams stāsts! Kā Dievs radīja visas būtnes, kas eksistē uz šīs zemes? Un kā Viņš darbojas aiz plīvuriem un aizkariem, lai atgrieztu mūs mūsu patiesajā eksistencē kopā ar Viņu? Cilvēku valodai nav iespējams sniegt visaptverošu aprakstu par Dieva radīšanas kosmisko piedzīvojumu un tā precīzajām saistībām ar neskaitāmu cilvēku individuālajiem piedzīvojumiem.

Mēs atklājam, ka cilvēka vidējais dzīves ilgums ir aptuveni septiņdesmit gadi, savukārt krokodila vidējais dzīves ilgums ir no sešdesmit līdz simts gadiem. Sarkanais koks var nodzīvot divus tūkstošus gadu. Kamieļa vidējais dzīves ilgums ir no piecdesmit līdz sešdesmit gadiem, bet

zirga - ne vairāk kā trīsdesmit seši gadi. Tātad ir acīmredzams, ka kāda būtne ir noteikusi šos dažādos dzīves ilgumus. Tomēr mēs dzirdam par dažiem lieliem jogiem, kas nodzīvojuši simtiem gadu. Viens no viņiem ir lielais Babadži, kurš, kā zināms, ir dzīvojis gadsimtiem ilgi, vēl būdams dzīvs savā ķermenī un baudot perfektu jaunību. Arī Trilanga Svāmī nodzīvoja gandrīz trīs gadsimtus: viņš piedzima 1601. gadā un nomira 1881. gadā (daži pat apgalvo, ka viņš nodzīvoja vairāk nekā trīs gadsimtus!). Papildus savam neparastajam dzīves ilgumam viņš bija slavens ar saviem brīnumiem. Viņš svēra aptuveni 130 kilogramus, lai gan reti ēda. Viņš bieži meditēja dienām ilgi, sēžot sakrustotām kājām Gangas ūdeņos vai dažreiz ilgstoši palika paslēpts zem viļņiem. Viņš bieži tika redzēts guļam kailu un nekustīgu dedzinošajā saulē uz degošām klintīm. Viņa ierastā dabas likumu neievērošana bija... pastāvīgs atgādinājums visiem, kas viņu redzēja, ka savienība ar dievišķo apziņu ir augstākais no visiem likumiem

Kā rakstīts *Jogi autobiogrāfijā*, lielie svētie, kas pamodās no kosmiskās maldināšanas vai ilūzijas sapņa un saprata, ka Visums ir tikai ideja dievišķajā prātā, varēja darīt ar ķermeni visu, ko vien vēlējās, zinot, ka tas nav nekas vairāk kā koncentrēta vai sasaluša spēka forma. Lai gan dabaszinātnieki tagad saprot, ka matērija ir nekas vairāk kā ierobežota darbība, pilnībā apgaismotie meistari bija spēruši ievērojamus soļus matērijas kontrolēšanā, pārejot no teorijas uz praksi.

Patiešām, realitāte ir brīnumaināka par iztēli. Mēs varam iedomāties, ka pareizos apstākļos, ja netiek izšķiesta vitālā enerģija vai sēklas šķidrums, un ar pareizu uzturu un veselo domāšanu, cilvēka ķermeni var uzturēt bezgalīgi. Sēklas šķidrums satur koncentrētu vitālo enerģiju; ja tas netiek izšķiests, šis spēks paliek snaudošs un to var izmantot

fiziskās, garīgās un emocionālās veselības, kā arī intelektuālās radošuma un garīgās izaugsmes uzlabošanai.

Piezīme tulkotājam: Šajā fragmentā prezidents Abu Ali Ibn Sina saka:

Ēdiet vienu ēdienreizi dienā un izvairieties no ēšanas, pirms iepriekšējā maltīte ir sagremota.

Saglabājiēt savu spermu, cik vien iespējams, jo tā ir dzīvības ūdens, kas ieliets jūsu dzemdēs.

Spiediens uz ķermeni ir milzīgs. Kad pele tiek iesprostota slazdā, tās sirds pukst daudz ātrāk nekā parasti. Līdzīgi, kad cilvēks nespēj apmaksāt rēķinus, viņa sirds rīkojas tāpat! Un tā psiholoģiskais stress atstāj savu iespaidu! Pastāv arī citi stresa veidi. Laboratorijas eksperimenti, kā ziņots, ir parādījuši, ka trokšņa novēršana pilsētās varētu pagarināt iedzīvotāju dzīvi vidēji par desmit gadiem. Tomēr mēs dzīvojam apbrīnojamā pasaulē. Tiem, kuru vienīgais dzīves mērķis ir ēšana, dzeršana, gulēšana un labo lietu baudīšana, ir maz iespēju izprast cilvēka eksistences brīnumus.

Piedzīvojums sākas ar cīņu, ar kuru dvēsele saskaras, lai iekļūtu dzemdē ieņemšanas laikā. Planētu jeb ēteriskajā sfērā miljoniem dvēseļu cenšas atgriezties uz Zemes, ieejot apaugļotajās šūnās, kur spermatozoīdi un olšūna apvienojas grūtniecības laikā. Neatkarīgi no tā, vai dvēsele ir svēta vai grēcīga, un ja vien tā nav sasniegusi galīgo atbrīvošanos, pastāv spēcīga vēlme reinkarnēties uz Zemes. Ieņemšanas laikā ēterā uzplaiksnī gaisma, un dvēsele tajā nonāk, vienkārši pateicoties spermatozoīdu un olšūnas apvienošanai. Cilvēcei ir bijušas grūtības iekļūt dzemdē, jo tik daudzas dvēseles cīnās par iekļūšanu. Tie, kuriem ir izdevies, esat jūs, es un mēs visi. Un tā nav bijusi viegla uzvara!

Patiešām, pie Dieva ir daudz mājvietu. Augstākie un zemākie ēteriskie plāni, kas sastāv no caurspīdīgas gaismas un dzīvības enerģijām, ir debesis (vai elle), uz kurām dvēseles nonāk pēc fiziskā ķermeņa nāves. Viņu uzturēšanās ilgums tur ir iepriekš noteikts atbilstoši viņu karmai. Kamēr vien cilvēkam ir nepiepildītas materiālas vēlmes jeb zemes karma (pagātnes darbību sekas, kas nav izsmeltas), viņam ir jāatgriežas zemes iemīsojumā, lai turpinātu savu attīstību ceļā uz Dievu.

Pēc nonākšanas dzemdē dvēsele prāto: "Ko esmu izdarījusi? Ilgu laiku biju brīva, atbrīvota no sasietā un ierobežojošā cilvēka ķermeņa, viegli un bez piepūles pārvietojos ēteriskajā plaknē gaismas ķermenī, un tagad atkal esmu iesprūdusi fiziskā formā."

Tomēr deviņu mēnešu laikā mātes miesās viņš pakāpeniski pierod pie šiem jaunajiem apstākļiem. Šis ir sods: deviņi mēneši, kas pavadīti tumšā kamerā, kur viņam jāelpo caur citu cilvēku un jāsaņem barība un asinis, paļaujoties uz cita cilvēka asinsrites sistēmu. Viņa gars un stāvoklis ir atkarīgs no citiem, un viņš sauc Dievam: "Atbrīvo mani no šī cietuma! Es nevaru redzēt, es nevaru dzirdēt, esmu sasiets."

Ja vispār pastāv elle vai šķīstītava, tad tie ir deviņi mēneši mātes ķermenī: pilnīga bezpalīdzība tumsā, iesprostota vienā punktā kā kokā, ar īslaicīgām pagātnes atmiņām, kam seko miega periodi. Un, kad šīs atmiņas atgriežas, auglis dejo, pieliekot milzīgas pūles mātes ķermenī. Esmu pārvietojis savu apziņu uz šiem pirmsdzemdību stāvokļiem, un es zinu, ko saku.

Augļa miegs un nomoda stāvoklis mātes ķermenī nav atkarīgs no viņas miega un nomoda stāvokļa. Augļa apzinātās kustības izriet no dvēseles atmiņām par pagātni. Tādējādi tas nemierīgi kustas dzemdē, līdz to pārņem

izsīkums, un tas aizmieg. Pēc tam tas īsi pamostas un atkal kustas. Tas jūt izsalkumu un remdē to ar barību, kas tiek pārnesta caur mātes asinīm.

Jaundzimušais zināmā mērā var dzirdēt mātes sirdsdarbības un asinsrites vibrācijas, un šīs skaņas liek tam apzināties savu ķermeni, veicinot ilgas pēc atbrīvošanās. Tādējādi dvēseles pirmais piedzīvojums ir cīņa starp divām idejām: vēlmi atgriezties uz Zemes cilvēka veidolā un ilgošanos atbrīvoties no cilvēka veidola, kas dvēseli ierobežo.

Cilvēka dvēseles apvalks (ķermenis) sākas kā zivs ar smalku asti. Šis tēls pēc tam attīstās par dzīvnieka formu, kas saritinājusies dzemdē. Kā jau minēts iepriekš, dažas atmiņas no iepriekšējām dzīvēm atgriežas, liekot auglim veikt nelielas kustības. Cīņa saasinās, auglim attīstoties par cilvēka formu mātes ķermenī, un dvēsele iesaucas: "Izlaidiet mani!". Kad griba kļūst ļoti spēcīga, bērns piedzimst. Priekšlaicīgi dzimuši bērni (dzimuši pēc grūtniecības, kas īsāka par 37 nedēļām) ir dvēseles ar spēcīgu gribu un lielu spītību. Viņi nevēlas palikt mātes ķermenī deviņus mēnešus, tāpēc viņi piedzimst agrāk nekā parasti.

Zīdainis ierodas šajā pasaulē raudādams, jo, kā saka gudrie un zinošie, dvēsele atceras savus iepriekšējos iemiesojumus un nevēlas atgriezties uz Zemes, lai vēlreiz ciestu dažādās cilvēciskās cīņas formas.

Tam pieķērās smagā "thaa" skaņa, tāpēc tas kļuva par vietu starp orientieriem un pakļāvīgajām drupām.

Viņa raud, atceroties svētnīcā dotos solījumus, ar asarām, kas plūst un nebeidzas

Runājot par šīm atmiņām, jāņem vērā arī lūdzošā poza, kurā auglis pirms ienākšanas pasaulē sakļauj rokas, it kā

lūdzot: "Es Tevi lūdzu, Kungs, nedod man otro dzimšanu uz zemes."

Fizioloģiskais jaundzimušā raudāšanas skaidrojums ir tāds, ka plaušām ir jāatveras, lai sāktu elpošanu, un mazuļa pirmais raudājums ir mēģinājums aktivizēt plaušas un uzsākt dzīvības elpu. Kad bērns piedzimst, sākas elpošana, un dvēsele, kas atradās gandrīz snaudošā miera stāvoklī, kļūst par dzīvu būtni ar patstāvīgu dzīvi. Daudzi kļūdaini uzskata, ka dvēsele ienāk ķermenī dzimšanas brīdī, bet, ja dvēseles jau nebūtu klāt, ķermenis nebūtu izveidojies no sīkajām sākotnējām šūnām. Ja dvēsele atstātu augli pirms dzimšanas, mazulis piedzimtu nedzīvs.

Cilvēka ķermenis sastāv no sešpadsmit pamata fiziskajiem elementiem, ko atbalsta un uztur deviņpadsmit caurspīdīgi enerģijas elementi, kas pārstāv ēteriskā ķermeņa būtību, kas mīt fiziskajā cilvēka formā. Šis ēteriskais ķermenis ir kustības un aktivitātes avots fiziskajā ķermenī. Deviņpadsmit planētu elementi ir intelektuālie, emocionālie un vitālie. Deviņpadsmit komponenti ir intelekts, es (ego), jūtas, manifestētais prāts (maņu apziņa), pieci zināšanu instrumenti, kas atbilst redzes, dzirdes, ožas, garšas un taustes maņām, pieci darbības instrumenti, kas atbilst intelektuālajām reprodukcijas, izvadīšanas, runas, staigāšanas un roku veiklības spējām, un pieci dzīvības spēka instrumenti, kas apveltīti ar spēju veikt ķermeņa kristalizācijas, absorbcijas (pārtikas asimilācijas pēc gremošanas), atkritumu izvadīšanas, vielmaiņas (pārtikas pārvēršanas dzīvā matērijā vai tās izmantošanas enerģijas nodrošināšanai) un asinsrites funkcijas. Šis caurspīdīgais planētu apvalks no deviņpadsmit elementiem paliek pēc tam, kad fiziskais ķermenis, kas sastāv no sešpadsmit rupjiem elementiem, iet bojā. Visus šos elementus var pārveidot tīrā apziņā, praktizējot progresīvas jogas tehnikas.

Kad mazulis piedzimst, tā acis mirkšķinās, ieraugot gaismu, tas dzird skaņas, smaržo, garšo un elpo. Skaņas tam šķiet normālas, un tas atkal saprot, ka dzīvo fiziskā ķermenī. Tā iepriekšējā pretestība dzimšanai izzūd ar pirmo elpas vilcienu. Tā kā pārņem ilūzija, ka "eksistence" ir atkarīga no ķermeņa un elpošanas, tas tiek piesaistīts fiziskajai pasaulei un pakāpeniski pierod pie tās.

Laikam ejot, bērns pieliek ievērojamas pūles, lai kontrolētu savu ķermeni. Cik bieži jūs redzat viņus vicinām rokas un kājas gaisā, cenšoties pielāgoties savai fiziskajai formai? To vada zemapziņa, caur dvēseles atmiņām par pagātni. Atmiņa ir vienmēr klātesoša. Cilvēki instinktīvi baidās no nāves, jo atceras daudzas reizes, kad to ir piedzīvojuši, tāpat kā viņi baidās no sāpēm, jo iepriekš ir tik daudz cietuši.

Bērnā izaugot par mazuli, viņu ietekmē vecāki un radnieki. Ikviens vēlas, lai bērns būtu citādāks, tostarp arī viņu nerātnie vienaudži, kuri arī vēlas, lai bērns būtu līdzīgs viņiem un pielāgotos viņu uzvedībai un rīcībai! Šī konflikta vidū bērns izjūt milzīgu spiedienu. Tomēr mazi bērni, kuriem ir liela brīvība, vēlāk ar nožēlu saka: "Es vēlos, lai mani vecāki man būtu pastāstījuši par manas uzvedības kaitīgajām sekām; ja viņi to būtu darījuši, man tagad varētu klāties labāk."

Pirms pilngadības sasniegšanas cilvēkam jāpārvar daudzas psiholoģiskas un emocionālas cīņas. Šajā posmā maņas kļūst aktīvākas, un jauneklis vai jauniete iesaistās nopietnā iekšējā cīņā. Šī cīņa ar maņām ir ievērojama, un jauniešu galīgā uzvara ir viņu triumsfs pār saviem instinktiem un nevaldāmo vēlmju savaldīšana.

Ir brīnišķīgi būt dzīvam, taču daudzi spēki gaida, lai mūs iznīcinātu. Piedzīvojums ar plēsējiem Āfrikā nav nekas salīdzinājumā ar pašas dzīves piedzīvojumu. Un neviens

vēstures piedzīvojums to nepārspēj priekā un sajūsmā. Pateicoties saprātam, cilvēki zina, kā pasargāt sevi no savvaļas dzīvniekiem, bet viņi nezina, kā pasargāt sevi no saviem sliktajiem ieradumiem un to kaitīgajām sekām. Cilvēka sliktākais ienaidnieks ir viņš pats. Vairāk nekā jebkurš ienaidnieks, vairāk nekā nāvējošas baktērijas, postošas bumbas vai jebkuru citu draudu, cilvēkam vajadzētu baidīties no sevis, kad viņš kļūdās. Kad cilvēks dzīvo pilnīgā neziņā par savu garīgo dabu un ļauj saviem sliktajiem ieradumiem sevi kontrolēt, viņš kļūst par savu ienaidnieku. Labākais veids, kā uzvarēt šajā dzīves cīņā, ir sadraudzēties ar sevi. Garīgi attīstītais "es" ir cilvēka draugs, savukārt neattīstītais "es" ir viņa ienaidnieks.

Ir viegli iedomāties, ka dodamies izpētīt mežonīgu, nezināmu zemi. Ja mēs dotos ar kuģi, mums vajadzētu ņemt līdzī glābšanas laivu, lai, ja kuģis nogrimtu, mēs varētu to izmantot, lai glābtos. Taču daudzās dzīves pieredzēs mūsu glābšanas laivas tek, neskatoties uz to, ka esam veikuši visus piesardzības pasākumus.

Džungļos, kas mudž no plēsējiem, jūs varat veikt piesardzības pasākumus pret šiem zvēriem, taču smalku, mājīgu briesmu pārvarēšana ir daudz grūtāk. Kā pasargāt sevi no miljoniem baktēriju, kas mūs pastāvīgi ieskauj? Mēs domājam, ka esam drošībā, kad veicam piesardzības pasākumus pret briesmām, ko varam redzēt un dzirdēt, bet mūsu aizsardzība nav pietiekama, lai pasargātu mūs no mikrobiem. Asinīs baltie asinsķermenīši pastāvīgi cīnās ar šiem mikrobiem. Zāles tos tikai apreibina. Baltie asinsķermenīši ir kareivji, kas tiem stājas pretī un iznīcina. Ja jūsu asinis ir vājas, šie "karavīri" nespēs jums palīdzēt. Daudzu šķietami drošu un pasargātu indivīdu plaušās slēpjas ļaunprātīgas tuberkulozes bacilas, kas ir gatavas uzbrukt savam saimniekam un to iznīcināt. Daba veido aizsargbarjeru, lai atvairītu šos baktēriju uzbrukumus, taču

šīs barjeras iedarbība nebūs ilga, ja organisms nespēs pretoties. Šī cīņa turpinās neredzamajos dzīvības džungļos mūsos. Ja jūs pārbaudītu savu pārtiku mikroskopā, jūs to negaršotu. Baktērijas mēlojas ar to, un jūs to visu norijat! Pat ūdens, ko dzerat, mudž no šiem dzīvajiem organismiem. Pasaulē nav neviena veģetārieša, jo ikviens katru dienu patērē miljoniem baktēriju. Tātad, vai cilvēki pārtrauks ēst?

Lai droši pārvietotos dzīves mežā, ir jāapbruņojas ar atbilstošiem ieročiem un jābūt labi apmācītam karavīram. Tie, kas nezina, kā pareizi sevi pasargāt, ātri zaudē dzīvību. Bet gudrs cilvēks, gatavs visām iespējamām situācijām — slimībām, pretrunīgām domām, sliktiem ieradumiem, skarbam liktenim un nelabvēlīgai karmai —, triumfēs šajā piedzīvojumā, kas prasa piesardzību, modrību un noteiktas metodes un stratēģijas, kas ļauj mums stāties pretī un pārvarēt savus iekšējos ienaidniekus, kuri ir daudz spēcīgāki un apņēmīgāki par jebkuru ārēju ienaidnieku.

Turpinot savu dzīves ceļojumu, mēs apgūstam labākus veidus, kā pārvarēt savas fiziskās, psiholoģiskās, morālās un garīgās slimības un to cēloņus. Kad esam mierīgi pārvarējuši fiziskās kaites un psiholoģiskās grūtības, varam teikt, ka dzīve patiesi ir bijis brīnišķīgs piedzīvojums. Taču nav prātīgi teikt, ka dzīve ir salda, pirms sasniegta patiesa uzvara. Ja vien cilvēks nerasniedz pēdējos posmus un viņa dvēsele nav atbrīvota Dievā, dzīve viņam nav beigusies. Viņiem ir jāpaceļas garā, un tad piedzīvojuma pēdējā nodaļa būs pabeigta.

Kad cilvēks redz, ka kāds cits cieš, viņš pateicas Dievam, ka viņam pašam nav jāpiedzīvo šī konkrētā pieredze. Bet, kas zina, varbūt nākamreiz pienāks viņa kārta. Iespējas nodarīt kaitējumu ķermenim ir neskaitāmas, tāpēc jābūt modram un gatavam visām iespējamām situācijām un pārsteigumiem.

Zinātnieks saka: "Ēdiet veselīgu, barojošu pārtiku un ievērojiet veselības vadlīnijas, lai pasargātu sevi no mikrobiem." Politikis saka: "Esiet drosmīgi karavīri, lai pasargātu sevi un savu valsti no ienaidniekiem."

Mēs patiesi dzīvojam dīvainā pasaulē. Pat mātes, mīlestības, maiguma un upurēšanās paraugs, tiek apmācītas nogalināt citu cilvēku bērnus. Cik briesmīgi! Bet dažreiz karš nes labu; tas atņem mums glābību un gribas vājumu.

Dzīves meži un džungļi mudž no ienaidniekiem: slimībām, nabadzības, ciešanām, sliktiem ieradumiem un maldīgām vēlmēm. Ir arī neskaitāmas citas lietas, kas jāņem vērā, un noteikumi, kas jāievēro, tik daudz, ka dzīve kļūst nepanesama, ja cenšamies tos visus paturēt prātā. Sarežģītība ir kļuvusi pārāk sarežģīta visos dzīves aspektos, un cilvēki, šķiet, atrodas sava veida hipnozes ietekmē. Tāpēc ir pienācis laiks cilvēcei izmēģināt dažādas pieejas un aktivizēt prāta neierobežotos spēkus un potenciālu.

Dievs mums ir devis pārsteidzošu aizsardzības līdzekli: prātu. Tas ir spēcīgāks par ložmetējiem, elektrību, indīgo gāzi vai jebkurām zālēm. Šis prāts ir jākopj un jāstiprina. Būtiska dzīves piedzīvojuma daļa ir prāta kontrolēšana un tā disciplinēšana un harmonijas uzturēšana ar Dievu vienmēr. Tas vien ir viens no veiksmīgas un laimīgas dzīves noslēpumiem.

Lai gan cilvēki dziedināšanai izmanto fiziskus līdzekļus un metodes, viņiem nevajadzētu uzticēties šīm metodēm, bet gan Dieva spēkam, kas tās sargā. Mums jālūdz Dievam, lai Viņš mums piešķir sapratni un gribasspēku, lai mēs nepaļautos uz medicīnu, bet gan uz Viņu un, pirmkārt un galvenokārt, uz sava prāta spēku.

Cilvēkiem nav mācīts, kā sasniegt šo psiholoģisko stāvokli, trenējot prātu un saskaņojot to ar Dievu caur

meditāciju. Tomēr prātam ir jābūt pilnīgā kontrolē, pirms mēģināt noliegt materiālo pasauli un tās fiziskos līdzekļus. Līdz brīdim, kad tas ir sasniegts, vislabāk ir veikt loģiskus soļus, lai palīdzētu ķermenim. Kad cilvēks var satvert degošu ogli, neapdedzinot sevi, tad viņš var noliegt materiālo pasauli un paziņot, ka prāts ir viss. Pretējā gadījumā matērija pastāv un ar to ir jārīkojas saskaņā ar tās likumiem loģiski un praktiski.

Dievs mums ir devis arī neuzvaramu ieroci, ar kuru mēs varam pārvarēt visas bēdas un sāpes: gudrības ieroci, ko mēs iegūstam, dzīvojot saskaņā ar Dievu. Vieglākais veids, kā uzvarēt slimības, vilšanos un nelaimes, ir būt pastāvīgā saskaņā ar savu Radītāju.

Cilvēki ir kā mazi bērni dzīves džungļos, spiesti mācīties no saviem personīgajiem pārbaudījumiem un likstām, klupdami cauri slimību un sliktu ieradumu slazdiem. Mums atkārtoti jāmeklē palīdzība un jācenšas saskaņot savas domas un rīcību ar Dievu un Viņa nemainīgajiem likumiem.

Kad pasaule jūsu acu priekšā satumst un dzīves grūtības jūs pārņem, atcerieties, ka Dievs ir tuvu, un jūties droši un aizsargāti Viņa klātbūtnes cietoksnī. Neskatoties uz jūsu cīņām dzīves ceļos un pakļautību visādām postošām ietekmēm, atcerieties, ka tās nav domātas, lai jūs iznīcinātu, bet gan lai pārbaudītu jūsu ticību un pamodinātu jūsu snaudošo spēku. Mums ir jāturpina neatlaidīgi dzīves cīņā un jāstājas pretī visam ļaunumam, kas mūs ieskauj, izjaucot un uzvarot to ar visaptverošo dievišķās klātbūtnes spēku mūsos. Un dzīves piedzīvojuma beigās mēs teiksim: Ak, Kungs, bija grūti saglabāt drosmi un turpināt cīņu līdz galam, bet spēks, ko Tu mums devi, bija lielāks par mūsu bailēm, un, pateicoties šiem lielajiem spēkiem, mēs uzvarējām un sapratām, ka esam radīti pēc Tava dievišķā tēla. Tu esi

Visuma Kungs un esi klātesošs visur, tad no kā mums baidīties un no kā mums baidīties, kamēr Tu esi ar mums?

Brīdī, kad cilvēks saprot, ka ir kļuvis par cilvēcisku būtni, viņa bailes vairojas, un šķiet, ka nav izejas. Lai kādus piesardzības pasākumus viņi veiktu, paliek spraugas, caur kurām var ielavīties kļūdas. Nav patiesa miera, izņemot Dievā, un nav miera bez Viņa. Neatkarīgi no tā, vai atrodamies Āfrikas džungļos, kaujas laukos vai trūkuma un nabadzības žokļos, mums jāčukst Dievam: Es esmu Tavas neuzvaramās klātbūtnes aizsardzībā, ak Kungs! Es eju dzīves frontes līnijās un jūtu, ka esmu Tavā aizsardzībā un gādībā!

Nav cita ceļa uz drošību un aizsardzību. Izmantojiet saprātu un loģiku visā, ko darāt, un pilnībā paļaujieties uz Dievu. Dievs rūpējas par visiem, kas rūpējas par Viņu un ciena Viņa likumus, un Viņš pieņem visus, kas vēršas pie Viņa ar visu savu sirdi un dvēseli, apberot viņus ar Savām svētībām un nodrošinot viņu iztiku nepārtrauktu un nepārtrauktu.

Daudzi ir kļuvuši par slimību upuriem un sliktu ieradumu upuriem, nespējot no tiem izklūst. Nevajadzētu teikt, ka nav iespējams izvairīties no dzīves slazdiem visos virzienos. Pārbaudījumi un likstas, ar kurām saskaras cilvēks, ir īslaicīgas un atkarīgas no viņa apņēmības un gribasspēka, lai tos pārvarētu pa vienam. Neveiksme noteiktā laika periodā nenožīmē sakāvi dzīves cīņā. Veiksmīgs un uzvarošs cilvēks pastāvīgi sev apliecina, ka ir stiprāks par apstākļiem un ne no kā nebaidās, ja vien ir kopā ar Dievu un Dievs ir ar viņu, dziļi sirdī saprotot, ka dzīvība un nāve ir divi dažādi apziņas stāvokļi.

Dievs radīja visu, lai mūs pārbaudītu un atklātu dvēseles nemirstību mūsos. Šis ir dzīves piedzīvojums un tā vienīgais mērķis. Katra cilvēka piedzīvojums ir unikāls, un viņam jābūt gatavam stāties pretī visiem veselības, prāta un gara

izaicinājumiem ar izpratni, gribasspēku un ticību Dievam, zinot, ka viņa dvēsele nemirst neatkarīgi no tā, kas notiek ar ķermeni. Patiesi, neviens ierocis — neviens ierocis vispār — nevar iznīcināt šo dvēseli. Ne uguns, ne ūdens to nevar sadedzināt, jo tā ir Vienīgā Dieva attēls.

Ir brīnišķīgi apzināties, ka nāve nav beigas, jo ar šīm zināšanām mēs iegūstam psiholoģisku spēku un brīvību no ilūzijām. Kad piemeklē slimība un ķermenis pārstāj funkcionēt, dvēsele uzskata, ka ir mirusi, bet Dievs tai pieskaras un apliecina, ka tā joprojām ir dzīva. Karavīrs kaujas laukā, kuru trāpa bumba vai šrapneļa šāviņš, iesaucas: "Esmu miris, mans Dievs!" Bet Dievs atbild: "Protams, ka nē! Vai tu nerunā ar Mani? Nekas tevi nevar iznīcināt. Tu esi nemirstīga dvēsele, un tu tikai sapņo, ka esi miris." Tad dvēsele saprot, ka aiziešana no ķermeņa caur nāvi nav tik biedējoša, kā to bieži attēlo. Ierobežotā apziņa par dvēseles eksistenci ķermenī ir atbildīga par uzskatu, ka ķermeņa zaudēšana ir visa beigas, lai gan patiesībā dvēsele ir dzīva un nemirst, jo tā ir dzīvā un mūžīgā Dieva attēls.

Patiesie jogi spēj kontrolēt savu prātu jebkuros apstākļos. Kad meklētājs sasniedz šo līmeni, viņš kļūst brīvs un saprot, ka dzīve ir svēts piedzīvojums. Pravieši un dižas personības ir pierādījušas šo patiesību, jo nekas nevarēja kaitēt viņu dižajām un tīrajām dvēselēm. Viņi pilnībā izjuta dievišķo mīlestību, un tieši šī mīlestība ir visiedvesmojošākais un noturīgākais elements dzīves piedzīvojumā.

Cilvēka mīlestība ir bezjēdzīga, ja vien tā nav balstīta Dieva beznosacījumu mīlestībā. Jauns vīrietis un sieviete var iemīlēties un pēc tam iemīlēties naidā. Cilvēka iemīlēšanās ir nepilnīga un saistīta ar daudziem nosacījumiem, savukārt dievišķā mīlestība ir pilnīga un bezgalīga.

Šis dzīves piedzīvojums būs pilnīgs tikai tad, kad cilvēks pārvarēs briesmas un kļūdas ar tīru gribasspēku un intelektu, tāpat kā to darīja lielie. Tad viņi atskatīsies un teiks: "Tie pārbaudījumi bija grūti un bīstami, un es gandrīz nokritu, bet tagad esmu pārliecināts par sevi pēc tam, kad Dievs atvēra man acis un deva man svētas zināšanas."

Mēs varam teikt, ka dzīve ir brīnišķīgs piedzīvojums, kad Dievs beidzot mums saka: "Visi šie briesmīgie, rūgtie pārbaudījumi ir beigušies, Es esmu ar tevi mūžīgi, un nekas vairs nevar tev kaitēt."

Cilvēka prāts stiprinās, saskaroties ar slimībām un grūtībām, pārvarot grūtības vienu pēc otras. Kas vājina prātu, ir tā ļaunākais ienaidnieks, un kas to stiprina, ir tā drošais patvērums. Nicini grūtības un nelaimes, kas gadās tavā ceļā.

(Abu al-Kasima al-Šabi vārdiem runājot):

Es dzīvošu par spīti slimībām un ienaidniekiem, kā ērglis augstā virsotnē

Es skatos uz spīdošo sauli, izsmejot mākoņus, lietu un vētras

Dievs man ir parādījis, ka šī dzīve ir tikai sapnis. Kad tu pamodīsies Dievā, tu to atcerēsies kā īslaicīgu prieka un bēdu sapni, neko vairāk.

Un tad tu zināsi, ka esi nemirstīgs uz visu mūžību
Vienīgajā Dievā

Miers lai ir ar tevi

Garīgā barība

Viss pāries un izzudīs, un tikai Dievs ir mūžīgā konstante
un drošā patvēruma avots no visām spēcīgajām vētrām un
.viesuļvētrām, kas plosās visā pasaulē

Īslaicīgas cilvēku draudzības nav beznosacījumu un bieži
vien ir aptraipītas ar savtīgumu, jo, kad izzūd savtība, izzūd
arī mīlestība. Garīga draudzība un patiesa, sirsnīga mīlestība
tomēr ieaudzina mūsos kopīgas atbildības sajūtu par šīs
draudzības kopšanu un šīs mīlestības tīrības saglabāšanu.
Kad cenšamies kādu saprast, nevaram darīt to, kas viņu
apbēdina, un, kad necenšamies viņu saprast, saderība
.vienkārši nepastāv

Pienāks diena, kad es atvadīšos no šīs pasaules, bet,
kamēr vien palikšu uz šīs zemes, mans lielākais prieks ir
runāt ar tiem, kas man uzticas, par Dieva brīnumiem un
vairot viņu ilgas pēc tās dievišķās gaismas, kas man ir
.devusi mierinājumu, brīvību un drošību

:Pašapliecinājumi

Es varu paveikt visus savus pienākumus, tikai
aizņemoties spēku no Dieva. Tāpēc mana pirmā vēlēšanās ir
iepriecināt Viņu. Dievs ir pirmā mīlestība manā sirdī, manas
dvēseles lielākā tieksme un manas gribas un prāta galvenais
.mērķis

Mūsu patiesais "es" — dvēsele — ir nemirstīga. Mēs
eksistējam, un mūsu eksistence ir mūžīga. Vilnis nonāk
krastā un pēc tam atgriežas okeānā, nezaudējot sevi; drīzāk
tas kļūst par vienu ar okeānu vai arī tas var atgriezties
.[krastā] cita viļņa veidā

Ja elektriskās ierīces vadi pārtrūkst, speciālists tos var
nomainīt. Bet, ja nervu audi ir bojāti spēcīga kairinājuma
rezultātā, nervi zaudē savu funkciju, un kas tos var
nomainīt? Tāpēc, rīkojoties ar vērtīgo nervu sistēmu, jāievēro
vislielākā piesardzība un rūpība, jo tā atjaunojas no
iekšienes, un, ja tā ir bojāta, to nevar salabot vai aizstāt ar
.citu ierīci

Skolēni kopā ar savu skolotāju Paramhansu baudīja
:pikniku dabā, un viņš viņiem teica
Cik brīnišķīgi ir justies mierā un būt bagātiem laimē!
Dievs vēlas, lai mēs dzīvotu vienkārši un piedzīvotu garīgu
.prieku

Tāpat kā cilvēks pamostas no satraucoša murga un
saprot, ka redzētais nebija nekas vairāk kā sapnis, tā
dievišķā apziņa mudina cilvēku pamosties no miega un
apjukuma murga, lai iegūtu jaunu izpratni un skaidru izpratni
.par dzīves jēgu un mērķi

Ja vēlamies piedzīvot garīgās atmodas rītausmu un
redzēt pārliedzības gaismas, mums jāieklausās iekšējā balsī
.un jāreaģē uz tās pamudinājumiem

Mums jāatbrīvojas no ceļa ilūziju akmeņi un neziņas
klintis, kas kavē dvēseles ceļojumu un kavē tās kustību.
Mums jāklaudevē ar ilgošanās roku pie atmodas durvīm no
vienaldzības miega, lai mēs varētu ieelpot svētlaimes

vēsmas un ienest debesu elektrību katrā savā domā, katrā
.savā sajūtā un katrā savā darbībā

Patiesu laimi nevar izjust, ja vien labās vēlmes nepārvar
sliktās un ja vien griba nav vērsta pareizajā virzienā uz
.patiesības avotu un visa esošā labuma avotu

Patiesa draudzība ir lielāka par visu bagātību. Ja vari būt
.paties draugs cilvēkiem, tu atradīsi Dievu

Dievs ir gudrības un starojoša iedvesmas avots, kas
plūst pār labām dvēselēm. Viņš ir debesu smarža, kas izplūst
no mīlošu siržu kvēpināmajiem traukiem. Viņš ir vislielākais
.prieks, kas piepilda dvēseli ar svētu ekstāzi

Kungs, es lūdzu Tevi apgaismot manu dvēseli, lai es
varētu aptvert galīgo patiesību. Es redzēšu Tevi, Kungs,
atklātu sevi dabas izpausmēs – ziedos, kokos un visās
skaistajās lietās. Caur dziļu garīgu pārdomu es plaši atvēršu
miera vārtus un vēl vairāk centīšos uzlabot savu dzīvi, lai
.labāk izprastu tās patieso nozīmi

Kad esmu kopā ar citiem, esmu pilnībā klātesošs un jūtu
lielu prieku mijiedarbībā ar viņiem, un, kad esmu viens, es
izbaudu to pašu prieku. Un, kad strādāju, es strādāju ar visu
.savu enerģiju un gribu, un jūtu pieaugošu laimi

Mums jāstrādā ar patiesu vēlmi un iekšēju prieku,
pretējā gadījumā mēs zaudēsim savu vitalitāti un nespēsim
atjaunot enerģiju. Mums vienmēr jābūt sirsnīgiem un
jāattīsta sirsnība līdzās gribasspēkam, jo ar sirsnību mēs
.varam strādāt lielākā saskaņā ar citiem

Nesērojiet par mīlestību, kas jums ir zaudēta, vai nu
nāves dēļ, vai cilvēces nepastāvīgās un nepārtraukti
mainīgās dabas dēļ. Pati mīlestība nekad nav patiesi

pazudusi vai mirusi, bet gan uz laiku paslēpta no jums, lai
varbūt savos pastāvīgajos meklējumos jūs varētu atklāt tās
patieso būtību. Un mīlestība turpinās savu īslaicīgo slēpties,
līdz jūs to galu galā atradīsiat dievišķā Mīlotā veidolā, kas mīt
.jūsu dvēseles dziļākajās dzīlēs

Cilvēkam nevajadzētu dzīvot dienu no dienas vienā un
tajā pašā neērtā psiholoģiskā stāvoklī. Ja cilvēks lūdzas
patiesi un paļaujas, ka Dievs piešķirs to, par ko viņš lūdzas,
.viņš saņems Dieva svētības un palīdzību

Ja ir dziļi iesakņojies slikts ieradums, to ir iespējams
izjaukt un izspiest, izveidojot pretrunīgu un opozīcijā esošu
garīgo ieradumu un aktivizējot to, līdz toksiskais ieradums
.tiek neitralizēts

Cilvēkam ir jāpārliedzina sevi, ka viņš mainīsies uz labo
pusi un ka viņš būs stiprs, neskatoties uz dažām vājībām, no
.kurām viņš pašlaik cieš

Brīdī, kad cilvēks apņemas veikt pozitīvas pārmaiņas,
viņš jutīsies kā kļuvis par citu cilvēku, un šī sajūta sniegs
.viņam dzīvības enerģijas un iekšēja prieka pārpilnību

Dažreiz Dievs saviem mīlētājiem atklājas kā liela
gaisma, kosmiska balss, bezgalīgs prieks vai augstākā
.salduma mīlestība

Vai arī kā sapratne, gudrība un zināšanas
Tās gaisma stiepjas un izplatās kā kosmiski spārni pāri
mūžībai, un dažreiz es redzu šo zemi kā sapni šīs gaismas
.sirdī

Un tā es sapratu, ka pasaule ir sapnis

Lai cik ļoti jūs un jūsu īstie draugi nepiekrītu viens
otram, starp jums vienmēr pastāv sapratne un komunikācija.
Šāda draudzība balstās uz savstarpēju cieņu un jums ļoti
daudz nozīmē. Draudzība, kas balstīta uz Dieva mīlestību, ir
.vienīgās attiecības, kurām lemts ilgt

Gara priecīgo starojumu var uztvert, pievēršot uzmanību
uz iekšu. To var panākt, izmantojot prātu, lai izbaudītu
skaistās domu vīzijas gara slēptajā valstībā, kas mīt dziļi
.sevi

Pēc visa, ko cilvēks paveic uz šīs zemes, dzīve šķiet
tukša, jo galu galā viņam viss būs jāatstāj aiz muguras.
Pienāks diena, kad cilvēks tiks šķirts no visām savām
materiālajām vērtībām. Cilvēki apskauž bagātniekus par viņu
bagātību un varu, bet arī viņi visu atstās aiz muguras, un
.tikai viņu darbi viņus pavadīs no šīs zemes

Viens no mācekļiem cieta neveiksmi garīgā pieredzē un
sāka vainot sevi ar nožēlu un rūgtumu. Skolotājs
:Paramhansa viņam teica
Neuzskati sevi par grēcinieku, jo, ja to dari, tu apgāni
sevi dievišķo apziņu. Kāpēc sevi saistīt ar savām vājībām? Tā
vietā apliecini sev šo patiesību: "Es esmu tuvu Dievam, un
:Viņš mani mīl." Lūdz Viņam
Mans Dievs, vai esmu nepateicīgs vai labs, es esmu"
".Tavs. Atmodini manī Tevi un ilgas pēc Tevis, ak Kungs

Gudrais vīrs Paramahansa, runājis ar iedomīgu viesi,
:kurš pārāk daudz runāja par sevi, teica
Dievišķās žēlsirdības lietūs nekrājas lepnuma augstajās"
".virsoņēs, bet viegli plūst lejup pazemības ielejās

Šī Zeme ir kā liela māja, kas paver patvērumu vienai
globālai ģimenei, kuras centrālo siltumu nodrošina saule, to
apgaismo viens un tas pats mēness un rotā vienas un tās
pašas zvaigznes. Tās locekļi elpo vienu un to pašu gaisu, ēd

vienu un to pašu pārtiku un dzer vienu un to pašu ūdeni. Visi
cilvēku ķermeņi ir jutīgi pret sāpēm un traumām. Aiz visām
valodām slēpjas viena doma, un aiz visām tautu
nacionālajām īpašībām un iezīmēm slēpjas viena cilvēka
.daba

Kungs, ļauj man sajust Tavu klātbūtni katrā manā
darbībā. Palīdzi man kļiedēt baiļu ēnu, kas aizsedz Tavas
vadības gaismu, un ļauj manu ilgu ziediem uzziedēt manas
.sirds dārzā, kamēr es gaidu Tavas atnākšanas rītausmu

Es skaitau savas lūgšanas savas ilgošanās rožukronī,
kura krelles sasieta ar dievišķās mīlestības pavedienu
Mans mīļotais Dievs, padari mani par dzīves lakstīgalu,
kas Tev dzied vissaldākās melodijas. Ļauj man radīt no
.saviem sapņiem par Tevi un ilgām pēc Tevis
Pa kāpnēm, ko uzkāpju, lai tevi sasniegtu
Dzīves viļņojošajā ezerā es redzu tavu kosmisko dzīvi. Es
lūdzu tevi vadīt manu vēlmju upes, plūstot cauri grūtību
tuksnešiem, lai tās varētu sajaukties ar tavu kosmisko
.okeānu

Grēks ir jebkas, kas neļauj cilvēkam pazīt Dievu un
.neļauj viņam justies vienaldzīgam

Esmu trīcošs tavas rasas piliens uz dzīvības un nāves
.lapas, plūstot pretī tavai dievišķajai jūrai, kurai nav krasta
Esmu klejojošs tavas rasas piliens, beidzot atgriežoties
debess mājās
Esmu tavas mūžīgās rasas piliens, kas dejo uz pagātnes,
.tagadnes un nākotnes ziedlapiņām
Esmu tavas rasas lāsīte, apreibināta ar mīlestību, droši
slīdot pāri zemes kārdinājumu lapai, lai sajauktos ar tavas

gudrības tīrajiem, neskartajiem ūdeņiem. Es nevēlos
pazaudēt sevi, bet gan bezgalīgi paplašināties, saplūstot ar
tavu plašo okeānu. Jā, es vēlos būt tavas rasas lāsīte, ko
.malko katra pēc Dieva slāpstošā lūpa

Dievs tevi saprot, pat ja visi citi tevi pārprot. Viņš ir
mīlošs, kurš rūpējas par tevi maigi un vienmēr ir līdzjūtīgs
pret tevi. Citi uz īsu brīdi dāvā tev savu mīlestību un tad tevi
.pamet. Bet Dievs tevi nekad nepamet un nepamet

Gribasspēks pārveido domu enerģijā, un tie, kas gūst
ievērojamus panākumus, ir cilvēki ar nelokāmu gribu. Kad
cilvēks attīsta savu gribasspēku, viņš nepadodas
nelabvēlīgiem apstākļiem, lai cik lielas grūtības viņam būtu,
bet gan pastāvīgi apliecina sev, ka dzīves cīņā viņš netiks
.uzvarēts

Viens no augstprātīgajiem racionālistiem mēģināja
mulsināt meistarū Paramahansu, kamēr viņš apsprieda
sarežģītus filozofiskus jautājumus, tāpēc meistars ar smaidu
"teica: "Patiesība nekad nebaidās no jautājumiem
Skolotājs teica: "Dievam nav iespējams mūs pamest vai
atstāt. Viņš slepenībā darbojas visos veidos, lai mums
".palīdzētu un paātrinātu mūsu garīgo progresu

Izcili cilvēki visu paveic, pateicoties Dieva piešķirtajam
koncentrēšanās spēkam, spēkam, ko var kultivēt ar
meditācijas palīdzību. Izmantojot šo koncentrēto dievišķo
spēku, mēs varam gūt panākumus un attīstīt savu ķermeni,
.prātu un garu

Austrumu tautas parasti ir garīgi noskaņotas. Viņi uz
dzīvi raugās filozofiski un kultivē savu dabisko tieksmi uz
kontemplāciju. Tomēr daudzi austrumnieki savu brīvo laiku
pavada dīkā un slinkumā, nevis tiekas ar garīgām

zināšanām, tomēr viņiem joprojām piemīt paaugstināta
.garīgā apziņa

Kad cilvēks aizver acis, viņš domā, ka visa šī pasaule ir
tikai nepatīkšanas un ciešanas, bet, kad viņš atver gudrības
aci un saglabā mieru un līdzsvaru, viņš baudīs šo pasauli tā,
.it kā skatītos patīkamu filmu

:Lai sāktu meditēt

Sēdiet mierīgi, ar taisnu mugurkaulu, un aizsedziet
nemierīgās acis ar plakstiņiem. Turiet tās mierā. Atbrīvojiet
prātu no ķermeņa masas sajūtas un atslābiniet nervus, kas
piestiprināti pie smagajiem muskuļiem un kauliem.

Aizmirstiet domu par blīva kaulu saišķa, kas iesiets rupjā
.miesā, nēsāšanu un pārvietošanu

Atslābinieties, atbrīvojiet prātu no fiziskās nastas
apziņas. Nedomājiet par savu fizisko svaru, bet gan sajūtieliet,
ka jūsu dvēsele ir atbrīvota no pastāvīgās smaguma sajūtas.

Ļaujiet savām domām lidot augšup, lejup, pa kreisi un pa
.labi, bezgalībā vai uz jebkuru vietu, kur vien vēlaties

Sajūtieliet un pārdomā savu garīgo atbrīvošanos no
ķermeņa. Sapņo, dzīvo un sajūtieliet šo pacelšanos. Kamēr tu
paliek sēdus nekustīgā pozā, šī brīvība pakāpeniski un
.nepārtraukti pieaug

Aizveriet savu plakstiņu durvis un apturiet juteklisko
kārdinājumu dejas. Ļaujiet savam prātam nolaisties pie jūsu
sirds bezgalīgā un nebeidzamā avota. Turiet savu prātu
iegrimušu sirdī, kas plūst ar dzīvības asinīm, un turiet savu
uzmanību saspringtu uz tās stīgām, līdz sajūtīsiet tās
ritmisko pukstēšanu. Ar katru sitienu sajūtiet dzīves vareno
.pulsāciju

Iedomājieties to pašu universālo dzīvību, kas klauvē pie
.miljonu cilvēku un miljardu citu būtņu siržu durvīm

Tavas sirds nemitīgā pukstēšana maigi vēsta par
bezgalīgā spēka klātbūtni ārpus tavas zināšanas vārtiem.

:Visu aptverošās dzīves maigā pulsācija tev čukst
Neuztver tikai niecīgu manas dzīves straumi, bet"
paplašini savu maņu loku un ļauj man iegremdēt tavas
asinis, ķermeni, prātu, maņas un dvēseli manas kosmiskās
".dzīves pulsā

Mums vienmēr jādomā par to, ko mēs darīsim un kā tas
.mūs ietekmēs

Rīkoties impulsa un instinkta vadīti nav brīvība, jo
nepareizu rīcību neapmierinošās sekas ir važas. Lietas, kuras
mūsu spriestspēja mums saka par labām un kurām ir labi
rezultāti, ir jādara, jo tās sniedz gandarījuma un brīvības
.sajūtu. Šī gudri vadītā pieeja nes veiksmi un svētības

Kad mācekļi saprot, ka ir saskaņā ar Dievu, viņš garā
priecājas un priecīgi iesaucas: "Ak, Kungs, es pasaulē
"!neesmu atradis neko brīnišķīgāku un saldāku par Tevi

Vējš spēlējas
Un koks nopūšas
Un saule smaida
Un upe šūpojas
Un zeme apmaina savu melno zvaigžņoto tērpu
Žilbinoši zeltainā gaismas tērpā
Un daba mīl izrādīt savu skaistumu
Priecīgo gadalaiku krāsu maiņa
Un burbuļojošā straume vienmēr cenšas
Stostīties par dziļu domu, ko iedvesmojusi dvēsele
Un putni ilgojas dziedāt un treļļot
Ar nezināmām lietām viņas sirdī
Bet cilvēkam ir spēja
Runāt daiļrunīgi un skaidri, un ar jaunām nozīmēm
Par Visuma Skolotāju

visuresošs
Ko pārējās radības nespēja izdarīt
Par tā atklāšanu un viņa klātbūtnes paziņošanu

Skolotājs Paramhansa uzskatīja par nepieciešamu sodīt
vienu no skolēniem par nopietnu kļūdu un vēlāk ar nopūtu
:teica

Cik ļoti es vēlos ietekmēt citus tikai ar mīlestību, jo"
mana sirds plīst un sāp, kad atklāju, ka nav iespējams
".izvairīties no viņu apmācības jebkādā citā veidā

Kontemplācijas svētnīcā es iededzinu divas sveces:
rītausmas sveci un manas atmodas sveci. Izsmalcinātas
manas dedzīgās ilgas vītnes apvij Tavas visaptverošās
klātbūtnes kājas. Tavas mīlestības smarža, kas plaukst
manas sirds podā, caurstrāvo katru manas dzīves stūrīti.
Manu baiļu un ilūziju ēnas ir izzudušas tikai Tavas gaismas
starojuma dēļ, ak Dievs, kas mani esi pamodinājis uz visiem
laikiem no šīs īslaicīgās eksistences sapņiem. Ar pastāvīgu
modrību un dedzīgām acīm es nemitīgi lūkošos Tavā
bezgalīgajā sejā, apcerot tās unikālās un vienmēr klātesošās
!izpausmes

Kad cilvēku pārņem dusmas vai naids, tas iegūst
neveselīgu dabu. Dusmu pārņemts cilvēks zaudē kontroli pār
savām emocijām un var nodarīt ļaunumu citiem. Tāpēc ir
kļūda ļaut vardarbīgām emocijām kontrolēt un diktēt cilvēka
rīcību, jo, to darot, cilvēks tiek ieslodzīts skarbu
temperamentu un kaitīgu nosliecju kamerā, kas ir visas
depresijas un psiholoģiskā stresa avots. Lai izvairītos no šiem
neērtajiem prāta stāvokļiem, ir jāiznīcina šīs jūtas un
emocijas, kas ir tik cieši saistītas ar fizisko apziņu. Meditācija
.[tas ir, pievēršanās Dievam ar sirdi, dvēseli un prātu] ir ceļš

:Apstiprinājumi

Es sargāšu savas domas un vārdus, lai no tiem izstarotu
tikai tas, kas ir skaists un patiens. Es turpināšu ar pilnīgu
ticību Dievam, zinot, ka Viņa spēks plūst caur mani, ka Viņa
.visuresamība mani aptver un ka Viņa gādība mani pārrauga
Kungs, esmu caurdūris matērijas plīvurus un atradis
Tavu mīlestību, un tagad es apzinos, ka esmu kosmiskā
prāta un garīgā skaistuma izpausmes līdzeklis. Es veltīšu
visus savus spēkus un spējas Tavas dievišķās gribas
.atklāšanai

Ikreiz, kad es domāju par tevi, manī paceļas dedzinošu
ilgu vilnis, kas satrauc manas emocijas un plūst no manas
sirds uz katru manas būtības šūnu, piepildot to ar dievišķu
mīlestību. Mana dziļākā vēlēšanās ir sasniegt Tavas būtības
pašu kodolu un līksmot Tavā klātbūtnē. Pēkšņi atveras
manas dvēseles durvis, un ak, tas prieks, kas mani pārņem,
!ieraugot Tavu starojošo gaismu

Apvienojoties ar tevi, ak, Visuaptverošais Gars, es kļūšu
par kosmiskās dzīvības pulsu, es peldēšos dvēseļu jūrā un
dejosišu svēto cilvēcisko emociju viļņos, visus pārpludinot ar
svētīgu prieku, es atbruņošu universālu cildenu tieksmju
.straumi

Es būšu visas asaras, kas izlietas līdzjūtībā pret citiem.

Es būšu klātesošs svēto zelta klusumā un rožainu prātu
ziedošajās cerībās. Ak, uzticīgais vēlmju piepildītājs! Kad
mana mūžīgā dzirksts sajauksies ar tavu bezgalīgo gaismu,
.es mirdzēsišu katrā acī

Dzīves vasaras dienās es ievācu emociju nektāru no
tikumības saldajiem ziediem, kas plaukst laipnu dvēseļu
dārzos, un savā sirdī glabāju piedošanas bazilika destilēto
esenci, smalki smaržojošos pazemības pumpurus un retos,
maigos domu lotosa ziedus. Un, kad mani apņem ziemas
pārbaudījumu aukstie sniegi un zemes šķiršanās sāpīgās
sāpes, es meklēju siltumu un mierinājumu nektārā, kas

glabājas manas sirds cellē. Tajā cellē, svētīta tavas
klātbūtnes, es bieži atrodu dievišķo biti malkojam manu seno
.ilgu saldumu, un es jūtu mieru, prieku un komfortu

Materiālas bagātības iegūšana bez iekšēja miera ir kā
mirt no slāpēm, peldoties ezerā. Ja jāizvairās no materiālas
trūkuma, tad jānīcina garīga nabadzība, jo tā ir visu cilvēku
sāpju un ciešanu sakne. Bagāti vecāki, kas atstāj saviem
bērniem lielas naudas summas, bieži vien nomāc viņu
psiholoģisko izaugsmi un kavē viņu attīstību un laimi, kas ir
.atkarīga no viņu pašu pūlēm
:Smaidu dienas ietvaros

Grūtā brīdī es dzirdēju tavu balsi, manu kosmisko māti,
čukstam: "Manas aizsardzības saule vienādi spīd tavās
gaišākajās un tumšākajās stundās. Neuztraucies, mans
bērns, bet tici un smaidi! Lai mana dziedinošā gaisma spīd
caur taviem caurspīdīgajiem smaidiem. Būdams laimīgs,
"!mans bērns, tu mani dari laimīgu un apmierini

,Ak, Kungs

Tavas iedvesmas vēsmas ir kliepējušas visus mākoņus
no mana prāta horizonta, kas tagad šķiet tīrs un skaidrs. Ar
attīrītām acīm es redzu tevi vienu visur. Tavas svētītās
saules stari iekļūst manas būtības dziļākajos nostūros, un ar
.laikmetu badu mani baro tava svētītā gaisma

:Skolotājs Paramahansa teica mācekļu grupai
Kad jūs iedziļināties dievišķajā apziņā caur garīgo aci,"
jūs redzēsiet ceturto dimensiju mirdzam iekšējās pasaules
brīnumos. Ir grūti sasniegt šo stāvokli, bet cik tas ir brīnišķīgs
un priecīgs stāvoklis! Neesiet apmierināti ar miera iegūšanu
meditācijā, bet no visas sirds ilgojieties pēc Dieva miera un
".slāpstiet pēc Viņa svētlaimes

Pasaulei ir nepieciešama brālīga mīlestība, vienotība, vienlīdzība un sirds, kas piepildīta ar mīlestību pret Dievu un Viņa morāles likumu ievērošanu. Nepatīkšanas un grūtības rodas no cilvēka neapzināšanās par savu pagātnes rīcību, kas veikta noteiktā vietā un laikā. Viņu pašreizējās ciešanas izriet no domām un darbiem, ko viņi ir izteikuši, kas ir iesakņojušies apziņas augsnē, izauguši par augu un nesuši .augļus, kas atspoguļo šo domu un rīcību būtību

Templis, ko Dievs mīl, ir miera, mīlestības un skaistuma templis, un ikviens, kas ieies šajā templī, tiks ietīts garīgā .mierā un pieskarsies dievišķajai klātbūtnei

Cilvēkam jāiesaistās konstruktīvās aktivitātēs, lai pilnveidotu sevi un sniegtu labumu citiem, un ikvienam, kurš vēlas iepazīt Dievu, katru dienu jācenšas darīt labu un pēc .iespējas vairāk palīdzēt citiem

Ārējā uzvedība atspoguļo cilvēka iekšējo dzīvi. Ārēja greznība nevar nest laimi, jo laime ir atkarīga no tā, cik labi .cilvēks kontrolē sevi un savas dzīves gaitu

Katru rītu, pamostoties, es izvirzu dažas pozitīvas apņemšanās un apsolu sev, ka tās izpildīšu. Pēc tam dienas laikā pārskatu šīs apņemšanās un motivēju sevi tās izpildīt.

Kad atklāju, ka esmu sasniedzis to, ko sev apsolīju, jūtos uzvarējis. Šādas pašnoteiktas apņemšanās asina apņēmību un stiprina gribasspēku; pretējā gadījumā cilvēku varētu .pārņemt nemierīgas emocijas un negatīvas sajūtas

Draudzībai jābūt mājās. Ja ģimenē atrodāt kādu, kurš ar jums ir īpaši saderīgs, vispirms veiciniet šo draudzību. Pēc tam, ja jūtat pievilcību pret kādu, kuru pazīstat un kuram ir līdzīgas vērtības, veiciniet šo draudzību. Jāizslēdz visas

savtīgās vēlmes un personīgie aprēķini, un jāstiprina
.draudzīgas attiecības ar labiem cilvēkiem

Tie, kas mīl Dievu, ir mani īstie brāļi un māsas. Es žēloju
nezinātājus un izvairošos no augstprātīgo sabiedrības, bet jūtos
tuvs tiem, kas mīl Dievu, un esmu priecīgs ar viņiem
.komunicēt

Dievišķo mīlestību nevar aprakstīt, bet to var piedzīvot,
kad sirds ir attīrīta un ilgas pēc kosmiskā Mīļotā pastiprinās.
Kad prāts un maņas ir vērstas uz Dievu, no sirds avota
.bagātīgi plūst garīgs prieks

Dziļi sirdī esmu tev uzcēlis slepenu troni. Manas prieka
svēces blāvi deg, gaidot tavu ierašanos, un tās spīdēs
.spožāk, kad tu parādīsies

Ļaušanās drūmām noskaņām ir lēna nāve, savukārt
mēģinājums katru dienu justies dzīvespriecīgam un
optimistiskam, neskatoties uz visiem nemierīgajiem un
.mokošajiem pārbaudījumiem, ir jauna garīga dzimšana
Kad tu atradīsi Dievu, tu pieredzēsi patiesu un ilgstošu
apmierinājumu. Cilvēku draudzības var izjukt un izjukt, bet
Dievs tevi nekad nepametīs. Pat ja visi pārējie tevi pamet, ja
Dievs ir ar tevi, tev šajā dzīvē pieder viss un tu esi ieguvis
.vispilnīgāko un pārpilnīgāko daļu

Meistars Paramahansa teica vienam no tiem, kas
:šaubījās par dievišķās gaismas redzēšanas iespēju
".Ja šaubīsies, neredzēsi; ja redzēsi, nešaubīsies"
:Viņš teica vilcinājušos studentu grupai
Jums ir jāorganizē sava dzīve un jāpārvalda savs laiks;"
Dievs radīja kārtību; saule lec līdz saulrietam un zvaigznes
".mirdz līdz rītausmai

Lielākoties cilvēki runā un rīkojas atbilstoši savam
viedoklim, reti redzot vai mēģinot redzēt lietas no cita
perspektīvas. Ja divi cilvēki strīdas, kas pāraug ķildā un pēc
tam kautiņā, vainīgi ir abi, neatkarīgi no tā, kurš strīdu sāka.
Tie, kuriem ir ieskatu un gudrība, pieiet lietām loģiski,
.racionāli un ar izpratni

Es celšos rītausmā un pamodināšu savu snaudošo
mīlestību, lai tā varētu rosīties patiesas dievbijības gaismā
miera Dievam manā dvēselē. Ak, Kungs, neredzamā
dievbijības templī, kas celts no klints, pieņem manas sirds
.pazemīgos upurus, kas katru dienu tiek atjaunoti lūgšanā

Pasargā sevi gudrības cietoksnī, vislielākajā svētnīcā.
Pilnīga izpratne aizvedīs tevi uz vietu, kur nekas tev nevar
.nodarīt ļaunumu

:Skolotājs Paramahansa teica mācekļu grupai
Nožēla nenozīmē tikai kļūdas nožēlošanu, bet gan"
atturēšanos to atkārtot. Kad jūs patiesi nožēlojat grēkus, jūs
apņematies pamest ļaunumu, neatgriežoties pie tā. Sirds ir
cieta un viegli nemīkstina. Mīkstiniet to ar lūgšanu un
".lūgšanu, un pār jums nonāks dievišķās svētības

Ģimenē bieži sastopami apgādnieki vai apgādātāji, vai
tie būtu tēvi vai dēli, un dažās sabiedrībās arī mātes vai
meitas, kuriem ir autoritāra tieksme, jo viņi jūt, ka atrodas
pozīcijā, kas dod viņiem tiesības kontrolēt un uzspiest savu
.viedokli

Šie sīkie diktatori nedrīkst izgāzt savas dusmas uz
saviem ģimenes locekļiem, kuriem viņi ir vajadzīgi un kuri no
viņiem ir atkarīgi. Jo, ja viņi to darīs, viņi zaudēs savu
.tuvinieku cieņu un atzinību

Apgalvojums, ka kāds ir vājas gribas cilvēks jau no
dzimšanas un nevar kļūt stiprs, ir nepatiess, jo pastāv
iespēja, ka šāds cilvēks var kļūt dižs un paveikt brīnišķīgas
.lietas visos dzīves aspektos

Kad cilvēks spēj likt citiem sajust viņa mīlestību un labos
nodomus, viņa mīlestība paplašināsies un saplūdīs ar
.universālo mīlestību, kas plūst visās sirdīs

Dvēseles mierā, garīgās koncentrēšanās un augošo
ilgošanās birzī dievišķajai mīlestībai nav gala, un svētīts ir
.tas, kurš jūt svētīgo klātbūtni un nogaršo vienotības nektāru

:lūgšana

Kungs, dāvā man nevainīgu bērnu uzticību Tev un
pilnīgu uzticību Tev. Svētī mani, lai es varētu sajust Tavu
tuvumu aiz savām lūgšanām, izjust Tavu klātbūtni visās
savās emocijās un apzināties, ka Tava apgaismotā gudrība
.atbalsta manu izpratni un zināšanas

Pēc tam, kad skolotājs Paramhansa uzslavēja vienu no
:skolēniem, viņš piebilda

Kad tev saka, ka esi labs, tev nevajadzētu pārstāt"
tiekties kļūt vēl labākam, nekā esi. Tava nepārtrauktā
".pilnveidošanās nesīs laimi gan tev, gan taviem mīļajiem

Ja mūsdienu pasaules līderi būtu apgaismoti un strādātu
kopā, viņi dažu gadu laikā varētu izskaust karu un
nabadzību. Tikai garīga apziņa (dievišķās klātbūtnes sajūta)
var glābt pasauli, un bez tās mieru nevar sasniegt. Cilvēcei
jāsāk ar sevi, jo laiks ir pārāk vērtīgs, lai to tērētu, un
cilvēces pienākums ir piedalīties Dieva valstības nogādāšanā
.uz Zemes

Draudzība ir universāla garīga pievilkšanās, kas saista
dvēseles kopā ar dievišķās mīlestības saitēm un tuvina tās
viena otrai, lai sirdis remdētu slāpes un dvēseles priecātos,
nobaudojot debesu mīlestību, kas plūst caur cilvēciskiem
.kanāliem

Tas, kurš kopj savu mīlestību pret Dievu un stiprina
savas attiecības ar Viņu laimes un labklājības brīžos, atradīs
Dievu sev blakus, kad viņam Viņš būs nepieciešams, bet
tam, kurš atliek lietas uz vēlāku laiku un nerūpējas par šo
attiecību stiprināšanu, būs jāpārvar savi pārbaudījumi
pašam, līdz viņš spēs – ar gudrību un pilnīgu pakļaušanos –
.atrast Augstāko Biedru

Visa pasaule slīkst apjukuma un zaudējumu jūrā
neapslāpējamās un neremdināmās alkatības dēļ. Alkatība un
mantkārība rada karus. Īstais varonis ir tas, kurš dzīves cīņā
uzvar sevi. Nauda, slava, iekāre un viss, kas ir pretrunā ar šo
.principu, kaitē mūsu mieram un laimei

Dievs parādās dvēseles mierā, un mēs sajūtam Viņa
klātbūtni caur pārpilnu prieka sajūtu, lai mūsu garīgās
vēlmes tiktu piepildītas un mūsu ilgas un mīlestība sasniegtu
.savu mērķi

Ja vien garīgās zināšanas netiks attīstītas līdztekus
dabaszinātņu un tehnoloģisko inovāciju progresam, indivīdi
.un nācijas apmaldīsies ciešanu un iznīcības labirintos

Dievs vēlas, lai mēs nāktu pie Viņa un iepazītu Viņu, bet
vairums cilvēku to nevēlas. Tomēr, kad pasaule viņu acīs
aptumšojas un viņi iekrīt problēmu slazdos vai kļūst par
slimību upuriem, viņi steidzas lūgt Viņu un lūgt Viņa
.palīdzību

Daudzi vilcinās meklēt Dievu, ticot, ka, ja viņi to darīs,
dzīve kļūs drūma, bez prieka un skaistuma. Bet patiesībā ir
gluži pretēji. Tīrā laime, ko es piedzīvoju pilnīgā saskaņā ar
Dievu, ir neaprakstāma; es dzīvoju garīga prieka stāvoklī
dienu un nakti. Šis prieks ir Dieva svētība, un Dieva pazīšana
nozīmē atbrīvošanos no ciešanām un miera un
.apmierinātības sajūtu

Atslēgas vārds lielākajai daļai cilvēku šajā dzīvē ir "es".

Tie, kuriem ir garīga noskaņa un tieksme, domā par citiem
tikpat daudz, cik par sevi. Tie, kas domā tikai par sevi,
izraisa apkārtējo naidīgumu un aizvainojumu. Bet tie, kas
ņem vērā citu jūtas un intereses, atklāj, ka citi domā par
.viņiem unņem vērā viņu jūtas

Ja pilsētā ir simts cilvēku un katrs no viņiem cenšas
atņemt citiem kaut ko, tad katram būs deviņdesmit deviņi
ienaidnieki, bet, ja katrs cenšas palīdzēt citiem, tad katram
.būs deviņdesmit deviņi draugi

Es tā dzīvoju un neko nezaudēju, dodot citiem. Patiesībā
viss, ko devu, man atgriezās reizināts ar Dieva žēlastību.
Tagad es ne pēc kā neilgojos, jo tas, kas manī dziļi mīt, ir
lielāks un vērtīgāks par visu, ko pasaule varētu piedāvāt.
Cilvēks patiesi meklē laimi, un, kad laime ir sasniegta,
.nepieciešamība pēc apstākļiem, kas pie tās noved, izzūd

Kad jūs raidāt labus nodomus citiem, jūsu apziņa
paplašinās. Kad domājat par savu tuvāko, daļa no jūsu
būtības tiek aktivizēta līdz ar šo domu. Bet ar domāšanu vien
nepietiek; mums jābūt gataviem savas domas īstenot.

Altruisms sniedz tā praktizētājam daudz svētību un lielu laimi, jo ar altruisma palīdzību cilvēks saglabā savu laimi. Mans mērķis ir padarīt citus laimīgus, jo mana laime rodas .no viņu laimes

Doma ir visu problēmu avots un laimes avots. Cilvēks ir stiprāks par visām savām pieredzēm, jo Dievs viņam ir devis spēku kontrolēt savu prātu un ķermeni, un viņa prātu .nedrīkst saindēt ar negatīvām domām

Tie, kas ir saskaņā ar Dievu, var pārvarēt dzīves lielākos un biedējošākos izaicinājumus. Un, lai gan šis universālais sapnis dažreiz var šķist kā murgs, kad esam saskaņā ar .Dievu, mēs atrodamies brīvi no šī murga

Ir baktēriju veids, kas dzimst, vairojas un iet bojā tikai divu stundu laikā. Šāda veida baktērijas vienas dienas vai pat īsākā laikā paveic to, kas cilvēkiem būtu jāpaveic ilgā .laika periodā, iespējams, astoņdesmit gados Septiņdesmit vai astoņdesmit gadi, ko mēs dzīvojam, ir tikai īslaicīgs mirklis mūžībā. No relatīvā viedokļa viss, kas ar mums notiek, notiek aptuveni tādā pašā ātrumā kā ar .iepriekšminētajām baktērijām

Tāpēc mēs nedrīkstam tērēt laiku, nedz ļaut vēlmēm un kaprīzēm mūs kontrolēt, un mums arī jāizvairās no tā, ko mūsu sirdsapziņa neatbalsta. Kad cilvēks kļūst par sevis, savu domu, jūtu un rīcības noteicēju, neviens vai nekas viņu .nevarēs ietekmēt

Dzīvība snauž nelīdzenajā zemē, sapņo par skaistumu ziedos un spēcīgi mostas dzīvniekos un cilvēku apziņā, .apzinoties savu neierobežoto potenciālu

:Gudrie saka

Labu darbu, ko motivē mīlestība pret Dievu un tikumība,
auglis ir harmonija un šķīstība. Darbu, ko motivē savtīgas
vēlmes un ambīcijas, auglis ir sāpes un ciešanas. Ļaunu
.darbu auglis ir nezināšana un muļķība
Labi darbi nes laimi, savukārt pasaulīgas darbības, ko
vada sevis mīlestība, noved pie ciešanām un sāpēm.
Savukārt nepārtraukti ļauni darbi iznīcina cilvēka spēju
.spriest un saprast

Daži gudrā vārdu raksta šādi: Paramahansa vai
.Paramahansa Jogānanda

No apakšas uz augšu: veiksmes stāsts

Vairāk lekciju no meistara Paramhansa Joganandas

:Šajā saitē

www.swaidayogacom

Šis ir patiens stāsts, kas tulkots par cilvēku, kurš)
pastāvīgi cieta neveiksmes, bet, praktizējot radošu
domāšanu un pozitīvu apliecinājumu, viņš galu galā spēja
pārvarēt savas neveiksmes iemeslus un spēja vadīt
(.panākumus pēc savas gribas

Tāpat kā ir cilvēki, kuriem veiksmē ir pēc dabas, ir arī
.cilvēki, kuriem neizdodas ieraduma dēļ

Mans draugs un students (S) bija neveiksminieks jau no
dzimšanas. Tiesa, viņš bija inteliģents, centīgs un dedzīgs
zēns, kurš vēlējās nopelnīt naudu, taču, tiklīdz viņš domāja
par darbu vai karjeru, neveiksmes faktori viņu apņēma jau
.no paša sākuma

Kādu dienu viņš ieradās pie manis tukšām rokām,
.kreditoru vajāts, draugu pamests, lūdzot man padomu

Es viņam pajautāju par viņa problēmu iemeslu, un viņš
:teica

Kungs, esmu neveiksminieks. Nez kāpēc, tiklīdz sāku"
strādāt, es to zaudēju, un arī mana darba vieta tiek nodarīts
kaitējums. Darba devējs zaudē savu biznesu neilgi pēc tam,
kad mani pieņēma darbā. Tāpēc esmu sācis baidīties meklēt
darbu, baidoties apdraudēt to darba devēju intereses, kuri
mani pieņems darbā. Manas neveiksmīgās nestabilitātes dēļ
esmu pārliecināts, ka neizbēgami zaudēšu darbu, jo
uzņēmums, kas mani pieņems darbā, pasludinās bankrotu,
slēgs savas durvis un rezultātā mani atlaidīs. Tāpēc man nav
tiesību iznīcināt citu cilvēku biznesu tikai tāpēc, ka esmu ar
".viņiem saistīts

Man izdevās atrast viņam darbu nelielā uzņēmumā un
lūdzu viņam katru vakaru pirms gulētiešanas un arī pēc
:pamošanās atkārtot sev šādu apgalvojumu

Dienu no dienas un katru dienu es kļūstu arvien"
".veiksmīgāks savā darba jomā

Pagāja mēnesis, un (S) mani brīdināja: "Kungs,
uzņēmums, kuru jūs nolīgāt, kļūst nestabils, un tā situācija
nav daudzsološa. Es lūdzu jūs mani no tā izvest, pirms tas
pilnībā sabrūk, jo es tik un tā zaudēšu darbu, kad uzņēmums
bankrotēs. Bet mana atkāpšanās tagad varētu pasargāt
uzņēmumu no neizbēgamā un draudīgā likteņa manu
".neveiksmīgo svārstību dēļ

Es iesmējos, nepievēršot uzmanību (S) teiktajam, un tā
vietā lūdzu viņam turpināt uzsvērt savu viedokli un saglabāt
darbu. Pēc nedēļām viņš kādu vakaru pienāca pie manis un
:ar nopūtu teica

"Tieši tas, no kā es baidījos, ir noticis"

"?Viņa viņam jautāja: "Kas noticis

Viņš teica: "Uzņēmums sabruka tieši tā, kā es jums teicu
".un kā es paredzēju

Es viņam teicu, protestējot: "Vai nav taisnība, ka,
apgalvojot sev: "Dienu no dienas un ar katru dienu es kļūstu
arvien veiksmīgāks savā darba jomā", jūs patiesībā
atkārtojāt šos vārdus kā papagailis? Un ka šaubu astonekājais
turējās pie jūsu smadzeņu krokām, tāpēc jūs sev teicāt:
"Mulķi, jūsu situācija pasliktinās, lai cik ļoti jūs censtos sevi
""!pārliecināt par panākumiem

".Viņš atbildēja: "Jā, tieši tā tas patiesībā notiek

ieteica atbrīvoties no vibrācijām un smagajām (S)
negatīvajām domām, tiklīdz tās parādās prātā, īpaši
pozitīvās afirmācijas atkārtošanas laikā, jo apzinātais prāts
ar stingru pārliecību var ietekmēt zemapziņu jeb bezapziņu,
kas savukārt, izmantojot magnētiskās rezonanses likumu,
.ietekmē apzināto prātu ar ieraduma spēku

Es piebildu: "Bieža pozitīvu domu un ieradumu
apstiprināšana, līdz tie iesakņojas zemapziņā, ir pietiekama,
lai noņemtu iedzimtas vai iegūtas zemapziņas garīgās
barjeras. Nav iespējams gūt panākumus, kamēr apziņā vai
zemapziņā ir iesakņojušās mazdūšības un vilšanās domas un
sajūtas. Starp panākumu nosacījumiem ir radošas spējas,
labvēlīgi apstākļi un iedzimtas tieksmes. Ja spējat pieskarties
augstākajai apziņai ar tās neierobežotajām iespējām, varat
radīt jaunas iespējas panākumiem, kas jums joprojām ir
".neizprotami un kurus nevarat aptvert

Un es varēju palīdzēt (S) dabūt citu darbu, lielāku nekā
pirmais. Bet pēc sešiem mēnešiem (kas bija visilgākais
periods, ko mūsu draugs pavadīja strādājot), viņš man kādu

pēcpusdienu teica: "Uzņēmuma situācija strauji pasliktinās,
".tāpēc, lūdzu, atbrīvojieties no manis ātri

Es nepievērsu uzmanību viņa bažām, bet lūdzu viņu
turpināt darbu. Pēc dažām nedēļām (S) man smaidot teica:
"!Otrais darbs, ko jūs man sarūpējāt, kungs, ir pazudis vējā

Es mierīgi teicu: "Neuztraucies, es tev atradīšu citu
".darbu

Viņš atbildēja: "Nu, kungs, ja vien jūs uzņematies
sagraut citu uzņēmumu manas saistības ar tā īpašniekiem
".dēļ, man nav iebildumu

Ar neatlaidīgiem centieniem es atradu (S) ļoti labu darbu
lielā uzņēmumā. Pagāja gads, un nekas nenotika, lai gan (S)
katru nedēļu centās pamest uzņēmumu, baidoties, ka tas
.tiks iznīcināts tāpat kā iepriekšējie

Visbeidzot, es lūdzu viņam ieguldīt savu naudu savā
biznesā, un viņš nobijās un izbrīnā uz mani paskatījās, sakot:
"Vai jūs man ieteiktu to darīt? Vai jūs nedomājat, ka es
"?zaudēšu naudu, ko esmu rūpīgi sakrājis, ja to ieguldīšu

Viņa pārliecināti viņam apliecināja: "Jums jāiegulda sava
nauda un enerģija labā projektā, piemēram, vietējā
ēdināšanas centrā, kam nav nepieciešamas milzīgas
".investīcijas, un esmu pārliecināta par jūsu panākumiem

Dažu gadu laikā (S) kļuva par daudzu īpašumu un lielu
.noliktavu īpašnieku

Kad viņš bija pārliecināts par saviem panākumiem, viņš
guva panākumus visā, ko darīja. Kādu dienu viņš man
smejoties teica: "Pateicoties Dievam un tavai palīdzībai,
esmu no neveiksmnieka kļuvis par veiksmīgu cilvēku. Es
pārvarēju neveiksmes un sapratu, ka manas nepārtrauktās
neveiksmes patiesībā bija saistītas ar mana pienākuma

neizpratni. Bet es nezinu, kā man izdevās gūt panākumus
pēc tam, kad savu neveiksmīgo svārstību dēļ iznīcināju citu
".darbu

Tāpēc es viņam paskaidroju: "Tu neizraisīji to interešu
iznīcināšanu, kuru labā strādāji. Pievilkšanās likums, kas
pārvalda cilvēkus, balstoties uz līdzīgām vibrācijām, darbojas
".negatīvi vai pozitīvi (līdzīgais pievelk līdzīgu)

Tava iedzimtā nepilnīgā daba tevi piesaistīja
uzņēmumiem, kas jau bija uz sabrukuma robežas, un otrādi.
Tātad tu biji neveiksminieks, un arī uzņēmumi bija uz
sabrukuma robežas. Saskaņā ar savstarpējās pievilkšanās
likumu, tu un šie uzņēmumi vienlaikus kritāt lejup no
".neveiksmes kalna un ietriecāties klintīs

Šī stāsta morāle ir tāda, ka patiesi panākumi slēpjas
nepieciešamā radīšanā ar gribasspēka palīdzību, atmodinot
augstākas apziņas neierobežoto spēku. Šo spēku var
atmodināt, apgūstot pareizo meditācijas veidu un domāšanu
pozitīvi un radoši, lai iegūtu veselību, panākumus, gudrību
".un laimi

Miers lai ir ar tevi

No dvēseles kulšanas grīdām

Vai jūs zināt, kāpēc daži cilvēki nevar iegūt
Ko viņi meklē dzīvē ar likumīgiem līdzekļiem, lai cik ļoti
?viņi censtos
Pirmkārt, tāpēc, ka vairums cilvēku strādā ar remdenu
".entuziasmu

Viņi izmanto tikai desmito daļu savas uzmanības
Tāpēc viņiem nav spēka gūt panākumus
".Turklāt iemesls var būt nepareizas darbības
Viņi to izdarīja pagātnē, un tas viņiem nodarīja
kaitējumu

Arhroniskiem frustrācijas un neveiksmju gadījumiem

Bet tev nekad nav jāpieņem
Karmas ierobežojumi un ierobežojumi
Tev nevajadzētu dziļi sirdī ticēt, ka tu
Nespēj sasniegt savus mērķus
Kad neizdodas sasniegt savu mērķi
Iemesls bieži vien slēpjas sevis pārliecināšanās
Ka neesi spējīgs sasniegt to, uz ko tiecies
Bet, kad tu sevi pārliecini
Ka tev piemīt neierobežotas spējas
Jūs varat sasniegt daudz lielisku lietu
Savienošanās ar Dievu maina apziņas vibrācijas
Tas atver prāta ceļus, ko bloķē raizes
Pārmērīga aizraušanās ar materiālām lietām
Tas piešķir domām un jūtām garīgu dimensiju
Tā rezultātā testamenta važas ir salauztas
Un dvēselē parādās brīvības un skaņas vīzijas horizonts
Šis ir garīgs likums, kas darbojas tieši visu to labā, kas
to izmanto
Kad domu stari ir fokusēti, neizkliedējot
Dieva lielais spēks nāk
Un pateicoties šim spēkam
Jūs varat sasniegt garīgus, psiholoģiskus un materiālus
panākumus
Esmu smēlies no tā svētītā spēka
Atkal un atkal manā dzīvē
Un es zinu droši, ka Dieva spēks nekad nepietrūkst
Jūs varat darīt to pašu, ja vēlaties
Citi spēki varētu nest zināmus panākumus
Tā ir veiksmē, kas nav ilgstoša
Bet, kad prāts ir uzlādēts ar dievišķu magnētismu
No tā izstaros liela gaisma
Tiek parādīta dievišķā klātbūtne
Tas, kuram nav līdzinieku
,Tie, kas zina, saka
Dievišķās zināšanas nevar iegūt, studējot svētos rakstus

Ne ar inteligenci un viltību
Pat ne iedziļinoties filozofijās
Drīzāk, tieši ar dievišķo žēlastību var nobaudīt šo
zināšanu saldumu
Tikai sirdsšķīstie izvēlas Dievu, un Viņš izvēlas viņus
Un ar Viņa žēlastību viņi var redzēt Viņa gaismu
Filozofiem un teologiem ir jāzina un jāatzīst
Ka Dieva daba ir bezgalīga
To nevar saprast vai pārbaudīt
Ar šauri domājošas domāšanas ierobežoto redzējumu
Lai iepazītu Dievu, mums pašiem jāpiedzīvo Viņa
klātbūtne
Dievs atklāj sevi tiem, kas Viņu mīl
Kā augstākās garīgās svētlaimes sajūta
Cilvēka apziņa ir pārslogota
Un tas nes sev līdzī nepārprotamu apstiprinājumu
augstākas patiesības esamībai
Pārsniedzot ierasto cilvēka pieredzi
Nekāda loģika vai teoloģija to nespēj
Šis apbrīnojamais tests
Jo garīgā pieredze balstās uz iekšējām sajūtām
Un intuitīva maigas dimensijas un starojošas, žilbinošas
gaismas uztvere
Lai iegūtu šo mistisko pieredzi
Dievišķā mīlestība ir būtiska
Nopietna Dieva apcere
Svētītās dvēseles vientulībā
Dvēseles okeāns ir kļuvis par nelielu manas psihi vilni
Neiznīcināms
Un vai viņa parādījās uz šīs zemes skatuves
Vai arī pēc nāves tas tika paslēpts kosmiskās apziņas
.sfērā
Jo es esmu mūžīga, nemirstīga apziņa
Aizsargāts mūžības apskāvienā un Augstākā Gara
cietoksnī

Šodien es darīšu kaut ko noderīgu citiem
Es darīšu visu, ko varu, izsalkušo labā
Esmu drošībā un pasargāts aiz savas mierīgās
sirdsapziņas sienām
Vecā tumsa ir izdegusi
Mani interesē tikai šodiena
Esmu vislielākā labuma gaismas dzirksts
Un es vēlos būt bāka
Par dvēselēm, kuru kuģi nogrima un tika sagrauti
Bēdu jūrā
Šodien es jūtu Dievu miera trīcēs
Kas aizkustina manas sirds stīgas, saskaņā ar universālo
mīlestību
Un mierīgu, rāmu domu tronī
Lai miera Dievs svētī manu darbu un atvieglo manas
lietas
Šodien es vadīšu savus brāļus un māsas
Uz Miera Vārtiem
Ved uz Dieva templi
Es strādāšu, lai mierinātu sērojošos
Un viņu dvēseles ir apmierinātas
Un es steidzos pretī brīvības apvāršņiem
Atsakoties no visām ierobežojošajām vēlmēm
Un stingri turoties pie vēlmes tuvoties Dievam
Kas liek pārdomāt savus šedevrus
Un uz manas mīlestības valstību
Es aicināšu visu rasu un tautību cilvēkus
Lai viņi varētu nākt un dzīvot pie manis
Dievišķās mīlestības starojumā
Austrumu dārgumi
"Žurnāls "East-West
Zelta iespējas
Dzīve ir dzīvošanas vērtība
Tā piedāvā zelta iespējas iepazīt sevi

Atjaunojot savu apziņu un nosakot savu vietu
eksistences kartē

Un strādā, lai sasniegtu savas eksistences mērķi
Šīs zināšanas uzmundrina prātu un ķermeni
Un piepilda sirdi ar vitalitātes pieplūdumu
Viņš pārpildās ar prieku un lēkā aiz sajūsmas
Lūk, ko cilvēces Radītājs vēlas cilvēcei
Daži uzskata, ka dzīve ir pilna garlaicības un noguruma
Daudziem cilvēkiem ir garlaicīgi un apnīcis
Bet garlaicība nozīmē pazaudēt sevi
Saziņai un savienojumam ar dzīvības operāciju zāli
Lai dzīve būtu patīkama
Personai ir jānoņem un jālikvidē šķēršļi
Kas stāv starp viņu un viņa organisko vienotību ar dzīvi
Ja jūs atgrieztu savas domas bērnības laikmetā
Varbūt tu atcerējies, ka toreiz biji
Pilns ar atjaunotu enerģiju un prieku
Tev bija spēcīga vēlme pārcelties
Lēkšana, spēlēšanās un daudzu citu lietu darīšana
Tu biji nesen ieradies no ēteriskās pasaules
Un tieši saistīts ar dzīves sirdi
Un saziņas vadi starp tevi un dzīvi
Augsta vienmērīgas un efektīvas veiktspējas pakāpe
Jo tu sev līdzī atnesi vienkāršības apziņu
Prieks, laime un garīgs svaigums
Kad viņa sasniedza pilngadību
Jūs zaudējāt ievērojamu summu
No tām enerģijām un sajūtām
Bet laiku pa laikam
Tev nāk prātā pazīstamas domas
Un ilgošanās vēsmas pūš pār tevi
Tas atdzīvina dažus atmiņu uzplaiksnījumus
No tālas pagātnes
,Kad no rīta pamosties no mierīga un dziļa miega
Jūs jūtaties ērti un laimīgi

Līdz brīdim, kad ikdienas dzīves traucēkli tevi pārņem
Tas aizņem lielāko daļu jūsu apziņas
Un tas kļūst reālāks un steidzamāks nekā citi
Neskatoties uz visām grūtībām, pretrunām un vilšanos
Cilvēkam ir jāpiestrādā pie komunikācijas ar sevi
Bagāts ar neskaitāmiem dārgumiem
Tas ir tas, kas padara dzīvi laimīgu un krāšņu
Jāizvairās no lētām idejām un darbībām
Un neieslīgt pasaulīgās dzīves sīkumos
Jo, tiklīdz tas ir nostiprinājies apziņā
Tas pieķeras smadzeņu šūnām
Līdz miers un harmonija tiek izdzīti no dvēseles
Un kopā ar viņiem, izsmalcinātas idejas un tīras vīzijas
Tāpēc ir nepieciešams atbrīvoties no šīm nesaderīgajām
.enerģijām

No domām un nelabvēlīgu jūtu izdzīšanas no sirds
Lai gaismas stari tos sasniegtu
Veselības straumes, enerģijas lādiņi un svētības
Apbrīnojama pasta
Iedvesmojoties no meistara Paramhansas mācībām
Idejas ir kā māla gabaliņi, kurus var veidot vai nu
.kauliņos, vai jūras čūskās, bet ar krama cietību
Katram cilvēkam ir potenciāls būt savas dzīves
veidotājam un sava likteņa tēlniekam
Lai viņš paņem sauju šīs apbrīnojamās pastas un no tās
izveido brīnišķīgu mākslas darbu, un viņš saņems pārpilnību
.laimes

Zibens uzliesmojumus kosmosā ir grūti fokusēt un
novirzīt uz vadiem, lai apgaismotu mājas un ielas, taču tas ir
.panākts

Nav viegli izsaukt un koncentrēt Visuma neredzamos
spēkus sistēmā. Tā pasargā cilvēci no slazdiem un pasargā
no ļaunuma, ja tas ir iespējams. Neskatoties uz ļaunuma
esamību un varu, pastāv arī gaisma, un labais ir spēcīgāks
un noturīgāks par ļaunumu, jo to atbalsta mūžīgā un

paliekošā patiesība, kas ir spēcīgākais spēks Visumā un galu galā uzvarēs

Koncentrēšanās uz pozitīvām, labvēlīgām domām nozīmē efektīva savienojuma vai skaidra kanāla izveidi starp prātu un universālā pozitīvisma avotu, kas ir pati labestība. Jo vairāk cilvēks domā par labestību, jo vairāk tās vibrācijas tiek piesaistītas prātā un ķermenī. Šīm vibrācijām piemīt spēks modificēt daudzus psiholoģiskus un fiziskus stāvokļus, un tās ir tik spēcīgas, ka tās automātiski kļiedē disharmoniskas vibrācijas, kas neatbilst indivīda psiholoģiskajam un fiziskajam uzbūvei

Kad cilvēks saka: "Esmu noguris," noguruma sajūta kļūst spēcīga, jo tā tiek atzīta, tādējādi ierobežojot aktivitāti un bloķējot enerģijas plūsmu. Tomēr, ja viņi saka: "Man vajag atpūtu," viņi atveras dzīvības plūsmām, kas atsvaidzina gan prātu, gan ķermeni, un īsa atpūtas perioda laikā var pat piedzīvot enerģijas pieplūdumu

Frustrāciju, kas izraisa satraucošu psiholoģisku stāvokli, var novērst, nekoncentrējoties uz to, neatceroties patīkamu pieredzi vai nedomājot par cilvēkiem, kurus mīlat, kuriem uzticiaties un ar kuriem jūtaties ērti, vienlaikus apzinoties, ka frustrācija ir pārejošs vasaras mākonis, lai cik blīvs un draudīgs tas arī nešķistu

Sarežģītos apstākļus, ar kuriem cilvēks saskaras, nevajadzētu ignorēt vai novērtēt par zemu. Drīzāk šie apstākļi ir jārisina reālistiski un gudri, meklējot efektīvu veidu, kā mazināt to ietekmi

Tas nenozīmē atteikties no terapiju pakalpojumiem, kuri sniedz daudzus un vērtīgus pakalpojumus, izmantojot savu pieredzi un progresīvas zinātniskās metodes; drīzāk pozitīva domāšana palīdz iesēt dziedināšanas sēklu ķermenī un tādējādi kļūst par vienu no ārstēšanas līdzekļiem

Līdzīgi, tā vietā, lai teiktu: "Esmu slims", uzmanība jāpievērš dziedināšanas nepieciešamībai. Šī attieksme padara prātu un ķermeni uztverīgāku dziedināšanas

metodēm un enerģijai, atverot poras vai kanālus, kas šai enerģijai jāieplūst šūnās un audos, labojot neveselīgus un nepareizus stāvokļus un pārkalibrējot ķermeņa jutīgo mehānismu. Tādējādi cilvēks, kas pieradis pie biežiem vājuma un noguruma lēkmēm, laika gaitā atklās, ka pozitīva domāšana palīdz samazināt šo epizožu skaitu, radot atjaunota spēka sajūtu un labsajūtas pārpilnību ar Dieva, .visu slimību un kaišu dziednieka, palīdzību

Naida raža

Nasi un Zakirs ienīda viens otru, un viņu strīdi sākās, kad viņi bija jauni skolēni skolā, un, kad viņi izauga, viņu naids pieauga, un viņi kļuva par konkurentiem apavu .tirdzniecības biznesā

Reiz viņi sacentās par meitenes roku laulībā, un, tā kā

Nasi bija nedaudz spēcīgāks par Zakiru, viņš viņu smagi piekāva un atstāja bezsamaņā. Kad Zakirs atguva samaņu, .viņu pārņēma kauns, nožēla un riebums par notikušo Pēc gadiem Zakirs nolēma pārcelties uz pilsētu, lai .strādātu un dzīvotu

Nasi bija aizmirsis notikušo, bet Zakirs nespēja izdzēst

no savas atmiņas pazemojumu un apmulsumu, ko Nasi viņam bija nodarījis. Tomēr viņš turpināja atkārtot un apliecināt sev: Es piedošu Nasi un neatcerēšos viņa .nodarījumu pret mani

Bet pēc vairākiem mēnešiem Zakirs saprata, ka savu ikdienas piedošanas apliecinājumu laikā dziļi sirdī viņš vēlas atriebties un gaida iespēju atbildēt un remdēt savas .atriebības slāpes

Pēc brīža Nasi sajuta dīvainu vilkmi, kas viņu vilka uz

pilsētu, kur bija pārcēlies viņa vecais sāncensis Zakirs.

Viņam nebija ne mazāko šaubu, ka kaut kas tūlīt notiks, tomēr Zakirs zināja par Nasi klātbūtni pilsētā un sāka rūpīgi .uzraudzīt viņa kustības

Kādu vakaru Nasi devās pastaigā un "ieelpot svaigu

.gaisu", lai gan laiks bija drūms un lietains

Vienatnē ejot pa nomaļu ceļu, viņš pagāja garām atklātai noliktavai, kamēr Zakirs viņam slepeni un piesardzīgi sekoja. Kad radās izdevība, viņš nolēma nokārtot rēķinu ar .saliktajiem procentiem

Pārņemts prieka, viņš atklāja no vienas noliktavas sienas nokritušu pamatīgu dakstiņu. Viņš to satvēra un spēcīgi iesita savam bijušajam sāncensim pa galvu, nogāžot viņu zemē, un tad metās atpakaļ pa to pašu ceļu, .neapzinoties viņa klātbūtni

Pēc dažām stundām lietus mitējās, mākoņi izklīda, un caur caurumu sienas augšpusē parādījās mēness stars. Nasi .pamodās un atklāja, ka guļ uz zemes, ārkārtīgi vājš Viņš centās noskaidrot, kas noticis, un, ieraudzījis sev blakus dakstiņu un virs tā caurumu sienā, secināja, ka, ejot gar noliktavu, neveiksmes dēļ dakstiņš nokritis no sienas .augšas un uzkritis viņam uz galvas

Šī stāsta morāle ir tāda, ka cilvēki mēdz aizmirst pāridarījumus, ko viņi ir nodarījuši citiem, pat ja rīcības sekas ir neaizmirstamas, un to sekas klusībā vajā viņus neziņas tumsā. Tāpat kā govs var atrast savu teļu starp tūkstošiem citu, tā arī mūsu rīcības sekām ir spēks neatlaidīgi mūs izsekot un precīzi noteikt mūsu atrašanās vietu pat pēc ilga .laika

Ja Nasi būtu bijis gudrs un pēc šī incidenta būtu mēģinājis atrisināt strīdu ar savu sāncensi Zakiru un atvainoties viņam, viņš, iespējams, būtu mazinājis pretinieka .dusmas, un situācija nebūtu vēl vairāk saasinājusies Taču viss palika nemainīgs, un drūmas nākotnes klēpī auga un plauka briesmīgu seku sēklas, kulminējot ar katastrofālu dzimšanu. Lai izvairītos no nepatīkamiem pārsteigumiem, ļaunā konflikta sēklas, kas slēpjas prāta augsnē, ir jāsadedzina, un pirms rīcības ir jābūt tālredzībai, jo universālais likums nosaka, ka cilvēks plūc savu darbu augļus, neatkarīgi no tā, vai tie ir labi vai ļauni, saldi vai .rūgti

Atcerēsimies, ka katra darbība atstāj pēdas, kas tiek
uzkrātas kā tieksmes un noslieces prātā. Ja ar tām netiek
galā gudri un apdomīgi, tās var radīt potenciāli bīstamas
sekas. Tomēr, kad ļaunu darbību sēklas sadedzina gudrības

.uguns, tās vairs nespēs dīgt

Izpratnes veicināšanas nozīme

agrīnā dzīve

Dvēsele iejaucas fiziskajā mašīnā

Līdz brīdim, kad viņa kļūst pilnībā saistīta ar to

Tāpēc mums ir jādzīvo

Lai ķermeņa prasības mūs nepārslogotu

Mūs neierobežo materiālie standarti

Garīgā izaugsme ir produkts

Fiziskai izaugsmei vai attīstībai

Saskaņā ar dabisko evolūciju

Tā pati dvēsele staro

Paceļoties mentālā līmenī

Vai radošuma un pārpilnības līmenis

Tādējādi demonstrējot unikālus talantus

Kas atšķir cilvēkus

Par visām pārējām radībām

Tad tas paceļas augšup

Līdz garīgo zināšanu līmenim

Kas piešķir jēgu un vērtību

Materiālās labklājības vārdā

garīgais sasniegums

Nav šaubu, ka intelektuālie sasniegumi ir noderīgi

Jo visas labās lietas ir vērtīgas

Un pamazām mēs saprotam, ka nākamais posms

Tas veicina ķermeņa apzināšanos

Uz garīgo apziņu

Caur ķermeņa un prāta garīgumu

Netērējot ķermeņa dzīvības spēkus

Un fokusējot prāta gaismu, izlūks

Par būtiskiem jautājumiem

Līdz tie kļūst
Efektīva un harmoniska metode
Dvēsele var caur to
izpaužot sevi
Un demonstrējot savus talantus
Un aktivizējot tā garīgos spēkus
Garīgā emancipācija nozīmē dvēseles atbrīvošanu
No neziņas būra
Un paceliet to līdz līmenim, ko tas ir pelnījis
Un atbrīvojot to no ierobežotas apziņas ierobežojumiem
Cilvēka dzīve bieži vien ir ļoti skaista
Bet pieķeršanās tam
Tas ir kā paradīzes putns, kas pieķēries savam būrim
Tātad, ja jūs atverat būra durvis
Putns vilcinās aiziet
Ieraduma un būrī pavadītā laika dēļ
?Vai tas nav pārsteidzoši
Putns nevēlas pamest savu šauru teritoriju
Uz bezgalīgās telpas brīvību
?No kā viņš nāca
Tas attiecas arī uz mums
Jo mēs dzīvojām ilgu laiku
Fiziskajā būrī
Mēs baidāmies no viņa aiziešanas plašākos apvāršņos
Bet gudrība mums saka, ka
Dvēseles putna atbrīvošana
No ierobežojumu būra
Un atbrīvojot to bezgalīgajā apziņas valstībā
Viņi atkal izbaudīs iekšējo prieku
Kustības likums balstās uz cēloņu un sekų jeb darbības
un reakcijas likumu
Cilvēks, kurš šajā dzīvē piedzima labs, tāds bija arī
iepriekšējā iemiesojumā {pateicoties tam, ko viņa rokas ir
paveikušas}, un, ja viņš cenšas darīt labu, tad labuma svāri

arvien vairāk noslīdēs viņa labā (tam, kam ir, tiks dots arvien
.vairāk un vairāk)

Tie, kam piemīt tikai dažas labas īpašības, var zaudēt
pat šo mazumiņu ļauno tieksmju dēļ, kas viņus uzbrūk un
.pārņem

Cilvēkam, kam ir tieksme uz ļaunumu, iepriekšējā dzīvē
ir jābūt šai ļaunajai tieksmei, un šīs ļaunās tieksmes var
viņus pastiprināt un kontrolēt. Tie, kuriem ir kādas
nepareizas tieksmes, tādi bija arī iepriekš, un, ja labais
atsver slikto, tad tikumīgās īpašības izdzīs nepareizās
.tieksmes no viņu dvēselēm

Tā darbojas dabiski cēloņu un seku likums (karma).

Tomēr nevajadzētu justies bezpalīdzīgam un iesprostotam, ja
gadās rasties nevēlamiem ieradumiem, no kuriem vēlas
atbrīvoties. Tagad ir īstais brīdis pārvarēt šos ieradumus,
.attīstot pagātnes apņēmību un veselo domāšanu
Cilvēks var atbrīvoties no sliktu ieradumu tvēriena un
veidot labus ieradumus domās un darbos, kas nesīs vēlamos
.rezultātus

Lai cik dziļi cilvēkā būtu iesakņojušies slikti ieradumi,
viņam jāatceras, ka viņš pats šos ieradumus ir radījis,
atkārtojot konkrētas domas un darbības, un ka viņš var
aizstāt šos sliktos ieradumus ar labiem, domājot pozitīvi un
.konstruktīvi

Labas un ļaunas domas ir cilvēka apziņas kontrastējoši
stāvokļi. Protams, labāk ir redzēt patīkamus sapņus nekā
ciest no šausminošiem murgiem. Apziņa ir elastīga un jutīga;
tā var pieņemt jebkuru stāvokli, ko tā vēlas, vai sapņot
sapņus, kas tai patīk. Tomēr cilvēku problēma ir tā, ka viņi
ļauj savu apziņas sfēru — pēc savas brīvas gribas un izvēles
— pārvaldīt novirzītām tieksmēm un kļūdainām orientācijām,
kas radušās no pagātnes ieradumiem. Tādējādi viņu
spriestspējas spējas paliek neizteiksmīgas un novirzītas,
tāpat kā metafiziskā aizbildnība, kas iesakņojusies aiz
.spriestspējas un uztveres cietokšņiem

Kad tie, kurus apreibinājuši kaitīgi ieradumi, izjutīs
nedabiskas dzīves radīto sāpju rūgtumu, viņi pievērsīsies
sapratnes un taisnīgas dzīves gaismai, meklējot pestīšanu,
lai cik dziļi iesakņojušies un postoši būtu viņu sliktie
.ieradumi

Tad, ja viņi strādās pie labu ieradumu attīstīšanas un
kopšanas, praktizējot harmonisku dzīvesveidu, viņi no jauna
atklās iekšējo prieku un baudīs mieru kā dabisku
.paškontroles un labu ieradumu attīstīšanas rezultātu

Mēs lūdzam Visvareno Dievu, lai Viņš mums palīdz
atbrīvoties no visiem ierobežojumiem un vadīt mūsu domas
.pareizajā un labvēlīgajā ceļā

Apziņas garīgums

Daži cilvēki pavada savu dzīvi

Ar trulu prātu un maz saprašanas

Viņi ēd un guļ

Un viņi bauda dažus priekus

Viņi reti dziļi domā

Patiesībā, lielākā daļa cilvēku

Tie nerasniedz pietiekamu dziļumu

Garīgo ideju jūrā

Jo viņi ir pārliecināti, ka materiālā pasaule

Tas ir viss, kas pastāv

Bet šī dzīve

Tas ir tikai īslaicīgs sapnis

?Tad kāpēc tāda steiga un elsošana

?Un mēģinot iekarot pasaules labvēlību

Vai nav labāk

?Cenšaties vispirms iepriecināt Dievu

Dzīvniekiem nav brīvas gribas

Jo Dievs viņu saistīja ar viņas instinktiem

Bet viņš ieaudzināja cilvēkā gudrību

Cilvēkiem piemīt brīvība

Vai nu celties, vai krist

Izvēle vai nu labu, vai ļaunu

Kad apziņa ir iegrimusi
Neapstrādātos jutekliskos priekos
Tajā dominē blīvi, tumši jēdzieni
Viņš krīt no laimes paradīzes
Viņš zaudē garīgās svētlaimes sajūtu
Un dvēseles ieskats ir akls
Viņa nevar atrast ceļu pie Dieva
Bet apziņu ir iespējams garīgot
Apcerot Dievu
Un patiesa un dziļa lūgšana Viņam
Lai svētītās durvis varētu atvērties
Ved uz Gaismas un Svētlaimes Valstību
slēpjas apziņas dziļākajās dzīlēs
No skolotāja Paramahansas dārgumu krātuves
Noskaņojums un norādījumi

Meistara Paramhansas Joganandas mācības
Kad sirds ir ar kādu
Tas viņu pievelk pie tā
Visas šī cilvēka īpašības
?Kurš domā par labiem cilvēkiem
Viņu laipnība tiek nodota viņam
Un tie, kas sirsnīgi pievēršas iedvesmojošām
personībām
Iedvesma nāk pie viņa
Un kas to pavada, pat domās
Sirdsapziņas cilvēki

cēla morāle
Un cēls nodoms
Viņš dalās viņu cēlumā un morālē
Jo doma polarizējas kā magnēts
Līdzīgs pievelk līdzīgu
!Lai jums jauka diena, un miers lai ir ar jums

Visi meklē ilgstošu laimi
Nepārvēršies pelnos savā rokā
Šis pētījums noved pie daudz
No ilūzijām, problēmām un vilšanās
Cilvēki meklē atjaunotu laimi
Tas nenovīst, nesamazinās un nepazūd
Un cilvēks mācās no savas pieredzes
Zemes laime ir laime
Īstermiņa un ne pastāvīgs
,Viņš bieži atklāj, ka pēc tam, kad ir atradis meklēto
Viņš joprojām nav apmierināts ar sasniegto
Tad viņš cenšas piepildīt vēl vienu vēlmi
Neatrodot vēlamo laimi
Tomēr viņš mēģina vēlreiz
!Atpakaļ sākuma punktā un tā tālāk
Patiess prieks ir garīgās apzināšanās prieks
Prieks, ko sniedz Dieva apcere un saziņa ar Viņu
Miera un sirds klusuma prieks
Dievišķās mīlestības prieks
Un mīlēt citus ar šo mīlestību
Un prieks par stingru, nelokāmu pārliecības sajūtu
Ka dvēsele ir nemirstīga
Un lai laime viņu pavada
Pat pēc aiziešanas
Šī īslaicīgā eksistence uz zemes

Kungs, palīdzi man
Lai es varētu atrast savu prieku Tevī

Ceru izbaudīt pasauli
Un pildot savus zemes pienākumus
Un iemāci man pilnveidot savas maņas
Lai jūs varētu atšķirt labo no ļaunā
.Tāpēc izbaudi tikai to, kas ir labs un noderīgs
Ļaujiet man baudīt zemes priekus
Garīgs baudījums, ko baro jūsu tīrais prieks
Un palīdzi man tevi padarīt
Neatņemama manas dzīves sastāvdaļa
Un būtisks elements manu ikdienas aktivitāšu veikšanai
Es jūtu, ka tu esi ar mani
Vienmēr
Un katrā līmenī

cilvēka griba
Tas ir dievišķās gribas atspoguļojums
Un, kad to vada gudrība
Viņas spēks kļūst neierobežots
Dievišķā griba pārvalda kosmisko enerģiju
Lai gūtu labumu no kosmiskās enerģijas
Kura krājumi nekad neiztukšojas
Tā krājumi nekad neizsīkst
.Tas jāpārnes uz ķermeni
Caur pozitīvas domāšanas vadiem
un īsta harmonija
Ar dievišķo gribu

Lieli skolotāji neiesaka slinkumu un nolaidību; drīzāk viņi
māca līdzsvara ceļu. Cilvēkam ir dabiski strādāt, lai uzturētu
savu ķermeni un nodrošinātu sev apģērbu un pārtiku. Tomēr,
ja cilvēka pienākumi ir pretrunā vai konfliktē ar citu
.pienākumiem, tad tas nav īsts pienākums
Tūkstošiem uzņēmēju ir aizņemti ar bagātības
uzkrāšanu, tomēr viņi neapzinās sāpes un sirds problēmas,
ko paši sev nodara. Ja greznības tieksme liek cilvēkam atstāt

novārtā pienākumu rūpēties par savu veselību, tad tas
.nemaz nav pienākums

Cilvēkam jāaug harmoniski un līdzsvaroti. Nav jēgas
pārāk daudz koncentrēties uz spēcīga ķermeņa attīstīšanu,
.ja šī ķermeņa smadzenes ir vājas. Arī prāts ir jāattīsta
Ikvienš, kam ir laba veselība, komfortabla dzīve un liels
garīgais spēks, bet tomēr trūkst laimes, vēl nav guvis
.panākumus dzīvē

Ikvienš, kurš var teikt: "Esmu laimīgs, un neviens nevar
man atņemt laimi," ir sasniedzis panākumu virsotni un
.atradis svētības tēlu sevī

Cilvēkam vajadzētu lepoties, ka Dievs viņu radīja pēc
Sava tēla, bet, ja viņš lielās, dusmojas vai viegli aizkaitināms
un skatās uz citiem no augšas, un ja viņš šādā prāta stāvoklī
.atstāj ķermeni, viņš nejutīsies tuvs Dievam

Reiz viens no Dieva vīriem peldējās upē, kad pie šī
taisnīgā vīra pienāca cits vīrs un sāka mazgāt viņa zirgu, tīši
un neuzmanīgi apšļakstot viņu ar ūdeni. Svētā mācekļi
satraucās un gribēja sist uzbrucējam un padzīt viņu prom,
bet skolotājs viņiem teica: "Nedariet to, bet atstājiet viņu
".mierā

Pēkšņi zirgs iespēra savam saimniekam, salaužot un
izsitot vairākus zobus. Labais vīrs mīļi piegāja pie viņa, sāka
par viņu rūpēties un dziedināt. Grēcinieku sodīja stingrais
.dabas likums, nevis svētais

Dievs un Viņa universālie likumi nenogurstoši un
nepārtraukti strādā, lai atvieglotu visu to ciešanas, kas
Viņam uzticas, meklē Viņa palīdzību un atbalsta un iedrošina
viens otru dzīves ceļojumā {Un Dievs vienmēr ir gatavs
palīdzēt savam kalpam, ja vien kalps palīdz savam brālim}
Citas lietas var pagaidīt

Viss pastāv, jo Dievs pastāv. Un tāpēc, ka Viņš pastāv,
mēs pastāvam, un, pateicoties Viņa labestībai un
eksistencei, mums piemīt dzīves labklājība un prieks. Tāpēc
mūsu pateicībai Dievam jābūt dziļai un mūsu pateicībai

milzīgai, jo Viņš saka: “Ja jūs esat pateicīgi, Es noteikti vairošu jūsu [labvēlību],” un mums vajadzētu pateikties .Dievam bez mitas

Dieva nozīme cilvēcei ir nepārspējama, tomēr vairums cilvēku piešķir vislielāko nozīmi materiālajai dzīvei un tāpēc .patiesi neapzinās Dievu

Materiālie pienākumi un sociālās saistības ir jāpilda, domājot par Dievu, jo Nāves eņģelis – lai jums gara dzīve – katru dienu vienu pēc otra aiznes prom zemes iedzīvotājus, .un mums jebkurā brīdī var nākties pamest šo mirstīgo māju

Mums šajā pasaulē jārikojas ar tīru sirdsapziņu, vienlaikus saglabājot savas domas saistītas ar Dievu. Es cenšos kalpot visiem, bet, kad esmu viens pats pārdomās, neļauju nevienam traucēt manas pārdomas. Citas lietas var pagaidīt, bet mums katru dienu jātiekas ar Dievu, kurš mums .ir devis visu, kas mums nepieciešams uz šīs zemes

Kamēr Viņa Godība Tiesnesis pasludināja savu galīgo

lēmumu delikātā jautājumā, kas kādam citam nozīmēja dzīvību vai nāvi, viņš tajā pašā brīdī domāja par sadzīves problēmām, kas ar viņu bija notikušas tajā dienā, un bija

!satraukts, ka viņa likums mājās netika ievērots

Ja šāds tiesnesis pieņem netaisnīgu lēmumu, kas koncentrēšanās trūkuma dēļ novestu pie nevainīga cilvēka nāves, tad viņš savukārt stāsies apsūdzēts un nosodīts Augstākā Tiesneša, visu grēku Tiesneša, priekšā: universālā likuma priekšā, kas nepazīst favorītismu un kurā nav vietas .nepotismam

levērojams skaits cilvēku neefektīvi pelna naudu un

.neveiksmīgi vada uzņēmējdarbību

Viņiem trūkst gudrības, lai izprastu lietas, jo, atrodoties

darbavietās, viņi domā par savām mājas problēmām, bet

.mājās viņu prāti ir aizņemti ar darba rūpēm

Tāpēc nevajadzētu koncentrēties uz vairāk nekā vienu

lietu vienlaikus

Reiz sensenos laikos, dienas laikā
Es nonācu apziņas kamerā
Un melodiju logi atvērās
Skati, smarža, garša, pieskāriens
Un es lūdzu vissmalkākās melodijas un visskaistākās
krāsas

Lai viņa varētu nākt, šūpoties manā priekšā un dejojot
Reizēm es smējos, un reizēm es raudāju
Kad manas acis asaro
Pieredzes brūces mani sāpina
Aizveriet jutekļu durvis
Un ieiet neierobežotā telpā
Miega un sapņu pasaulē
Tur es guļu mierā un atpūtā
Zem tumsas segas
Pēc tam, kad esmu pietiekami atpūties
No miega es atveru vēl vienas durvis
Un ieiet sapņu kambarī
Tāpēc es skatos eksperimentālas un pētnieciskas filmas
Bezapziņas kinoteātrī
Kur strādāju, kā vien vēlos
Un es aužu samta sapņus par saldām piemiņas lietām
Uz zīda aizkariem
Uz tā uzrakstiet mīlotā kosmosa vārdu
Bet, kad esmu ārpus šīm divām palātām
Reizēm es apzināti dodos nezināmos Visuma dziļumos
Pārvarot tumšāko, nomācošāko tumsu
Šķērsojot dziļās ielejas
Sasniedzot mūžīgās telpas krastus
Tur vienotības pasaulē
Nav duetu, nav sapņu
Nav nekādu traucējumu, nav sāpju
Drīzāk visaptverošs redzējums
Un mūžīgi atjaunojošs prieks
Un debesu un zemes gaisma

Jo vairāk mēs dzīvojam mierā ar Dievu
Kad vien varam
dzīvojot mierā
Ar sevi un ar pasauli
Vienmēr centīsimies virzīt savas domas
Ceļā uz absolūto un bezgalīgo
Nav tādas laimes, ar ko varētu salīdzināt
Ar prieku es meklēju Dievu
Un sazinieties ar viņu
Apkārt sevi ar labām domām
Šīs idejas jums palīdzēs
Tuvāk un tuvāk
No Dieva nāk viss labums un prieks
Mieru un mīlestību visiem

Tautas skaitīšanas vienība
No viņa vienskaitļa apziņas: individuālā būtība
Dievs radīja tautas skaitīšanu
Viņš mēģina iegūt skaitli
Atpakaļ pie kosmiskās vienotības
Kad vētra pūš pāri okeāna virsmai
Tas rada neskaitāmus viļņus
Kad vētra norims
Viļņi triecas atpakaļ okeāna sirdī
Radības daudzveidībā un daudzveidībā
Pastāv raksturīga latentā vienība
Tāpat kā okeāns ir viļņu būtība
Ģimenes apziņa satuvina cilvēkus
Valstīm ir līderi, kas tās vieno un vada to ceļu
Ir sociālās grupas, kurām ir kopīgas problēmas
Kad cilvēks atrod Dievu
Viņš atklāj, ka visi spēki ir apvienoti viņā
Viņš apgaismo savu prātu
Viņa apziņā parādās jauns dzīves redzējums

Dzīve kļūst salda
Un dvēseli piepilda miers
Un dzīves neērtības pārveidojas
Kaut kam līdzīgam sapnim

Kad meklētājs pabeidz dzīves skolu un pienāk laiks
pāriet uz augstākiem līmeņiem, viņu pārņem prieks,
apzinoties, ka ir labi paveicis dzīves cīņā un ir nopelnījis
Dieva labvēlību, un būdams pārliecināts par tuvojošos
.tikšanos ar Viņu

Ar universālo mīļoto viņa ilgas aug, un šīs ilgas
pārvēršas garīgā degvielā, kas bez piepūles viņu pārnes uz
miera, gaismas un mūžīgi atjaunojošas svētlaimes valstībām,
.kurām nav gala

* * *

Dievišķās žēlastības lietus nekrājas lepnuma augstajās
!virsoņēs, bet gan viegli plūst lejup pazemības ielejās
Skolotājs Paramahansa runāja par ātro veidu, kā ar
Dieva žēlastību mēs tiekam atbrīvoti no kosmiskās
:maldināšanas ilūzijām. Viņš teica
Šajā Visumā mēs, šķiet, slīkstam nepatikšanu un sāpju"
jūrā, tāpēc Dievs mūs satricina, lai pamodinātu no šī
".šausminošā murga
:Viņš, iedrošinādams vienu no mācekļiem, teica
Zini, ka viss, ko tu meklē, un vēl daudz vairāk tevi"
"gaida Dievā
Viņš teica studentam, kurš, šķiet, bija dziļi iesakņojies
:sliktos ieradumos
Ja jums trūkst gribasspēka, mēģiniet attīstīt piespiedu"
rīcības spēku (t. i., piespiedu rīcību, kas neļauj pieļaut
"kļūdu)

Pašapliecinājumi
Šodien es sagraušu neziņas tēlu
Kas apgāna dvēseles svētnīcu manī
Un es atcerēšos Dieva svēto gaismu

Tas pastāvīgi izstaro uz manu būtību
Un tas kļiedē ilūziju tumsu no mana prāta un dvēseles
Un ka Tas, kas mani radīja, mani neatstās

* * *

Zem katra dzīves viļņa
Dievišķās klātbūtnes pārpilnais okeāns slēpjas
Aiz katra sirdsdarbības
Bezgalīgā kosmiskās mīlestības jūra atrodas iekšā

* * *

Katru nakti es pārlicināšos, ka neesmu ķermenis
Drīzāk gars, kas mājo ķermenī
Un ka mana garīgā būtība ir mūžīgi nemirstīga
Kad pamodīšos, atcerēšos to vēlreiz apstiprināt

* * *

Miega struktūrā es atgūsišos un atjaunošu spēkus
Bet ar to nepietiek
Man vajag klusuma un pārdomu svētnīcu
Kur es varu katru dienu atpūsties
Lai izpētītu manas apziņas apvāršņus
Un izpētot manas dvēseles noslēpumus
Klusuma nozīme
Mierīgums nozīmē domu nomierināšanu
Nomierina ķermeni un kontrolē tā vajadzības
Ikviens, kurš to spēs izdarīt, piedzīvos atsvaidzinošu
mieru
Viņš jutīs cildenus viļņus un iespaidus no izsmalcinātām
pasaulēm

,Un kurš tad dziļāk iedziļinās klusumā
Viņš atklās Dieva valstību sevī
Kamēr cilvēks iet pa ceļu
Katrs viņa laika mirklis ir ļoti vērtīgs
.Mēs esam šeit, uz šīs zemes (ejas mājas), uz īsu brīdi
Viss ir pārejošs, bet Dieva sajūta ir mūžīga
Nekas to nevar izdzēst no sirds un dvēseles

Mēs nedrīkstam ļaut šīs pasaules kārdinājumiem mūs
ietekmēt
Novēršot mūs prom no mūsu lielākā mērķa un augstākā
mērķa: Dieva
Iepazīt Dievu ir iespējams
Mums jāatrod Visumu valdnieks
No kura gaismas zvaigznes mirdz
Un Viņa spēkā sirdis pukst
Mums viņš jāmeklē Klusuma templī
Kad mēs piesaucam Dievu ar ilgošanos un ilgošanos
Un kad mēs domājam par viņu ar dedzīgām ilgām
Mēs viņu atradīsim
Es nerunāju par nezināmu dievu
Drīzāk tas ir par Kungu, kuru esmu iepazinis
Un man tā ir taisnība
Tas ir reālāks par visām fiziskajām lietām
Tā ir dievišķā jūra, kas uztur un uztur mūsu cilvēciskās
dzīves viļņus
Mēs varam iztikt bez visa, izņemot Dievu
Dievs vēlas, lai mēs dotu viens otram
Mums jāpatur prātā, ka, cenšoties apmierināt savas
vajadzības, mums jāpalīdz arī citiem ar to, kas viņiem ir
nepieciešams, un jādalās ar to, ko nopelnām, ar tiem, kam
.paveicies mazāk
Atcerēsimies, ka mēs esam neatņemama globālās
ģimenes sastāvdaļa un nevaram dzīvot bez tās. Kāda būtu
dzīve bez galdnieka, izgudrotāja vai lauksaimnieka?
Apmainoties ar pakalpojumiem un zināšanām, Dievs vēlas,
.lai mēs domātu par citiem, jo ir liela kļūda dzīvot tikai sev
Domājot par savu laimi, mums jādomā arī par to, kā
.padarīt citus laimīgus. Nav nepieciešams atteikties no visa
Globālās ģimenes labā, jo tas nav iespējams. Bet mums
.ir jāizprot citi un jāuzskata viņu vajadzības par savējām
Dievs vēlas, lai mēs dotu viens otram tikpat daudz, cik
."ņemam viens no otra, jo citi ir mūsu lielākais "es

Reagēt uz nikniem maldināšanas uzbrukumiem un

atvairīt tos

Kamēr cilvēks ir dusmu, greizsirdības un skaudības

upuris, viņš nav brīvs. Viņam jāklūst par savu emociju un

rīcības noteicējiem un jāatbrīvojas no destruktīviem

.instinktiem, nevaldāmām kaislībām un nepareizām vēlmēm

Ja būsi pilnīgi godīgs pret sevi, gudrība atbalstīs tavu

domāšanu, pareizība vadīs tavu lēmumu, un sapratne

.apgaismos tavu prātu

Nezināšanas vadītu pagātnes darbību sēklas ir

"jāapgrauzdē" pārdomu un gudrības ugunī, lai tās vairs

nespētu dīgt un augt. Tas ir veids, kā atvairīt un novērst

.maldināšanas niknos uzbrukumus

Kosmiskā ilūzija jeb Sātans maldina cilvēku ar viltus

solījumiem un vilinošiem kārdinājumiem dzenāties pēc

juteklisko baudu mirāžas un kontrolē viņa spējas, jo sola

viņam pasaulīgu laimi, kurai nav realitātes, un tādējādi cītīgi

strādā, lai neļautu viņam nobaudīt patiesas laimes augļus,

.kas pārpilnībā mīt dvēseles dārzos

Gudri cilvēki zina atšķirību starp patiesību un ilūziju un

prot tās atšķirt. Iedziļinoties apcerēšanā, viņi arvien dziļāk

apzinās brīvas gribas nozīmi un nepieciešamību izmantot

izvēles brīvību, lai darītu to, kas ir pareizi, un izvairītos no

.rīcības ar kaitīgām sekām un nepatīkamiem rezultātiem

Viens no mācekļiem jautāja skolotājam Paramahansam

par viņa viedokli par iepriekšnoteiktību, likteni, ciešanām un

:sāpēm, un viņš atbildēja

Cilvēki veido savu likteni ar savu gribu un nosaka to ar

saviem nodomiem un rīcību. Jūs varat atbrīvoties no

ciešanām, ja izvēlaties to darīt. Dievs, kura būtība ir

mīlestība, nevēlas, lai Viņa mīļotie ciestu sāpju postījumus

nepareizu rīcību un kļūdainas domāšanas rezultātā. Viņš ir

apveltījis cilvēci ar spriestspējas spēku un izvēles brīvību.

Tomēr nepareizu lēmumu un neapdomīgu izvēļu dēļ cilvēki

.sagādā ciešanas un sāpes sev un citiem

Tev jābūt brīvam un neļauj nevienam atņemt tev
lēmumu vai dominēt pār tevi, kā arī neļauj videi, paražām un
nepareizām tradīcijām tevi ierobežot un kontrolēt tavu
.dzīvesveidu

Rīkojieties gudri, ieklausieties sirdsapziņas balsī, pirms
turpināt to, ko esat iecerējis darīt, apsveriet savu rīcību
sekas, izvairieties no citu cilvēku nodarīšanas nepareizas
.rīcības dēļ un lūdziet Dievam palīdzību un vadību
Strādājot saskaņā ar iekšējām vadlīnijām
Vispirms mums jādefinē savs mērķis un pēc tam jāmeklē
dievišķa vadība, kas mūs virza uz atbilstošu rīcību, ar kuras
palīdzību mēs varam izpaust savu potenciālu. Mums
jāpārdomā, līdz mūsu prāti ir mierīgi un mēs varam skaidri
redzēt nākamo soli. Pēc tam mums jārīkojas saskaņā ar
saņemto iekšējo vadību, un mūsu vēlamais rezultāts tiks
.sasniegts

Kad prāts nomierināsies, tu visu sapratīsi ātri un viegli,
un cik tas ir brīnišķīgi! Tu sasniegsi to, uz ko tiecies, un
panākumi tev visā tiks ierakstīti īsā laikā, jo kosmiskais
.spēks spēj ieviest pareizo likumu un pierādīt tā darbību
Daži cilvēki saka, ka mūsu smadzeņu šūnas veido
noteikti ieradumi, kurus nevar uzlabot vai mainīt. Tas ir
nepareizi. Tā kā Dievs mūs radīja pēc Sava tēla, nekas nevar
mūs ierobežot vai kavēt mūsu progresu. Ja mēs pārbaudīsim
.sevi, mēs ar Dieva palīdzību sapratīsim šo patiesību

Katrs cilvēks pārstāv bezgalīgu spēku
Mums ir jāparāda šis spēks visā, ko darām
Kad mēs vēlamies kaut ko radīt
Mums nevajadzētu paļauties tikai uz ārējiem avotiem
Drīzāk mums jāiedziļinās iekšējos dziļumos
Mēs meklējam bezgalīgo avotu
Visas veiksmīgās darba metodes
Visi izgudrojumi
Un visas izsmalcinātās muzikālās vibrācijas
Iedvesmojošas idejas

Un labākie un brīnišķīgākie darbi
Ierakstīts Dieva pierakstos
Esmu tevi meklējis gadsimtos un laikmetos
Pa vēlmju un ambīciju ceļiem
Un tagad es saprotu, ka tu mājo manī
Un tas iedvesmo manas vissvētākās jūtas
Neslēpies vairs no manis
Aiz emociju ziediem
Domas un dvēseles pulss
Izgrezno manu dvēseli ar savas gudrības dārgakmeņiem
Un dāvā man Tavas svētlaimes vēsmas
,Atbrīvo mani no tumsas, kas tevi ir aizsedzusi
Attiecībā uz manu redzi un manu ieskatu
Ak, Tu, kas esi aiz zvaigznēm un zilajām debesīm
Un aiz atmosfēras slāņiem un visām radībām un būtnēm
Pieņem manus mīlestības čukstus
Iegremdē manu būtību Tavā mīlestībā, Tavā gaismā un
Tavā mierā
Parādi man savu vissvētāko vaigu
Es tevi jūtu dziļi savās domās
Es jūtu tavu klātbūtni savās dziļākajās sajūtās
Un es redzu tevi ziedam manas mīlestības dārzā
Piepildi mani ar Tavas klātbūtnes smaržu
Lai es priecājos par tavu svētīto smaržu
Nāc pie manis no debesīm un zvaigznēm tālāk
Un domas un jūtas
Parādi man savu vissvētāko vaigu
Ļauj man apzināties tavu klātbūtni manā dvēselē
Un tie, kas man apkārt
Visur

Šīs rindkopas ir no žurnāla * Inner Culture* un ir
.atvasinātas no meistara Paramhansas mācības
Panākumu noslēpums slēpjas pozitīvas domāšanas
veidošanā: labklājības, pārpilnības, optimisma, laimes un
sasniegumu apzināšanās. Tas mūsos veido neieņemamu

cietoksni, kas iztur nelabvēlīgu apstākļu, galvenokārt cilvēku
.radītu, uzbrukumu

Mums jācenšas sasniegt mieru un harmoniju un
jāapzinās, ka mēs nevaram sev dot neko tādu, kas jau nav
mūsos, un jāuzticas, ka Dievs ir visu labo lietu un prieku
avots, un ka saskaņā ar mūsu ticību un pozitīvismu Viņš mūs
.apbērs ar Savu žēlastību un pārpildīs ar Savām svētībām
Pravieši un dižciltīgi vīri zināja panākumu noslēpumu, un
vēsture iemūžināja viņu vārdus vairāk nekā karaļu un
impēriju vārdus, un laiks nespēs izdzēst viņu vārdus no
.eksistences ierakstiem

Austrumu meistari ir izmēģinājuši visus zināmos un
pārbaudītos likumus, lai sasniegtu materiālo labklājību un
garīgo bagātību. Ja citi ir mācījušies no šīs filozofijas un
guvuši no tās labumu, lai mainītu savu dzīvi uz labo pusi un
pārņemt kontrolē pār saviem apstākļiem, jūs varat rīkoties
.tāpat

Ikviens, kurš piesārņo savu prātu ar domām par
neveiksmi vai vajadzību, piesaistīs biedrus, kuru domas ir
pilnas ar vajadzību un neveiksmēm, un radīs vidi ar tādām
.pašām vibrācijām un kvalitāti

Šādas domas piepilda to īpašnieku ar vilšanos,
skumjām, depresiju un izmisumu, tāpēc viņa stāvoklis
pasliktinās un situācija pakāpeniski pasliktinās, un viņš
.padodas tam, ko uzskata par savu likteni un lemtību
Neviens netiek uzvarēts, ja vien viņš nepieņem sakāvi
kā neizbēgamu faktu, un, ja viņš cieš neveiksmi, vaina nav
metodē vai likumā, bet gan personā, kas likumu izmantoja
.nepareizi

Kad esam apņēmušies kaut ko darīt un esam pārliecināti
par savu motīvu tīrību un lēmuma pareizību, mēs atliekam
malā bažas un nebaidāmies no apstākļiem, kā arī
nepievēršam uzmanību ierobežojumiem un ierobežojumiem,
.kas saistīti ar šiem apstākļiem

Kāda ir tava vajadzība? Vai tā ir slava? Vai personīgā
pievilcība? Vai vara? Vai drošība? Vai veselība? Vai laime?
?Vai miers

Ja zini, ko vēlies, un ja zini, kā to iegūt, un ja esi gatavs
izmantot visus pareizos un likumīgos līdzekļus sevī un sev
apkārt, un ja dod sev brīvu solījumu un stingri apņemies
nepieņemt sakāvi, tad tas, ko tiecies iegūt, ir tavs, un
.priecājies par to, ka sasniedz to, ko vēlies
Kad skolotājam Paramhansam lūdza definēt pašizziņu,
:viņš atbildēja

Pašizziņa ir apzināšanās ar ķermeni, prātu un garu, ka"
mēs esam vienoti ar Dieva eksistences kopumu. Mēs esam
ne tikai tuvu šai eksistencei, bet Dieva kopums ir arī mūsu
kopums, un mēs esam Viņam tik tuvu tagad, cik būsīm
jebkurā citā laikā. Viss, kas mums jādara, ir uzlabot savas
".zināšanas par Viņu

Viņš teica: "Godīgums mazu uzdevumu paveikšanā mūs
stiprina, lai mēs spētu stingri turēties pie sarežģītiem
".lēmumiem, kurus dzīve kādu dienu piespiedīs mūs pieņemt

Viņš teica: "Ir trīs veidu garīgie mācekļi: ticīgie, kas
apmeklē dievnamus un ir apmierināti tikai ar to... ticīgie, kas
mīl godprātīgu un taisnīgu dzīvi, bet nepieliek nepieciešamās
pūles, lai iepazītu Dievu... un ticīgie, kas ir apņēmušies atklāt
".savu patieso sevi Dievā

Viņš teica: "Dievs ātri apmierina jebkuru savu kalpu
vajadzību, jo viņi ir atbrīvojušies no savtīgiem motīviem, kas
".izjauc centienus un pieviļ cerības

Kalnu dzīlēs un klusajās debesīs, savas dvēseles
dziļumos un klusuma alā es sajūtu Dieva klātbūtni un sajūtu
.Viņa mūžīgo svētlaimi

Un es dzeršu no tā tīrajiem avotiem, kas nekad
nebeidzas un neizsīkst mūžībā, es ienirsšu dziļi Dieva
.apceres un pārdomu jūrā

Līdz es atradīšu gudrības un dievišķā prieka pērles
Kungs, dāvā man dāsnu garu

Lai dalītos ar citiem tajā, kas man ir
Un palīdzi man saskatīt mana prāta mierīgajā ezerā
Garīgā mēness atspulgs, kas mirdz ar tavas klātbūtnes
gaismu

Šodien es ienirsšos dziļi Dieva apceres un pārdomu jūrā
Līdz es atradīšu gudrības un dievišķā prieka pērles
Es mīlēšu Tevi, Kungs, vairāk par visu citu
Jo bez tevis es nespēju mīlēt nevienu cilvēku vai neko
Es pielūgšu Tevi, Kungs, kura mīlestība ir nepārspējama
Uz katras laipnības un mīlošas sirds troņa
Dzīvē un nāvē

Bēdu un grūtību laikos
Mana ticība Tev, Kungs, paliek
Spēcīgs un nesatricināms
Stingrs un nesatricināms
Katra manas ilgošanās un lūgšanas elpa
Durvis un logi atveras manā dvēselē
No tā es pāreju uz Dieva svētlaimi
Tāpat kā spīd saule
Uz noslogotākajiem ceļiem
Tā es uztveršu dievišķās mīlestības starus
Visās pārpildītajās vietās
Manām ikdienas aktivitātēm
Kungs, svētī mani

Lai pamodinātu manu dvēseli līdz ar rītausmu
Un es to nesu līdz tavam svētītajam sliekšnim

* * *

Dievs ir kosmisks klusums
Kurā atspoguļojas visas lietas
No tā rodas visas apgaismotās idejas
Tāpēc es centīšos praktizēt mieru
Lai es varētu sajust viņa laimīgo klātbūtni
Es zinu, ka Dievs klausās
Par katru manas ilgošanās čukstu
Tā ir universāla mīlestība

Caur dievišķo mīlestību
Es to varu atrast
Caur mīlestību meklētājs tuvojas Dievam
Viņš dzer no svētajiem svētlaimes avotiem
Kungs, palīdzi man
Lai uzlādētu manu ķermeni
Tava kosmiskā karte
Un lai dziedinātu prātu
Ar koncentrēšanos un optimismu
Un dziedini dvēseli
Caur garīgām uztverēm, kas dzimušas kontemplācijā
„Lai mēs apzināties, Kungs
Ka jutekliski prieki ir virspusēji un īslaicīgi
Kamēr dvēseles prieks
Tas ir īsts un pastāvīgi atjaunojas
Dievs nav tikai vārds, ko mēs izrunājam
Drīzāk tā ir dzīves būtība un eksistences noslēpums
Mēs, iespējams, nezinām tās bezgalīgā plašuma
apmērus
Bet mēs varam sajust tā klātbūtni
Un mēs sajūtam viņa klātbūtni
Šodien es izrotāju miera svētnīcu
Ar dievišķo ilgošanās ziediem
„Un es piesaucu Viņu, mīlestības un prieka Dievu
Es lūdzu Dievu, lai Viņš man atklāj Sevi
Caur manām garīgajām acīm
Lai es redzu tās gaismas izplatīšanos
Katrā Visuma stūrī
Es iztēlojos svarīgās lietas, kas man ir nepieciešamas
Es aktivizēšu savu gribasspēku un radošās spējas
Esmu pacietīgs un pacietīgs
Lai es varētu sasniegt savu mērķi ar Dieva žēlastību un
palīdzību
Es saprotu, ka nelaime izraisa neveiksmes
Tāpēc es darīšu visu iespējamo

Lai sasniegtu ilgstošu laimi
Nepieļaujot neko
Mani vajāja un kavēja manu ceļu uz panākumiem
Es zīmēšu mazo lietu prāta kartes
Un es strādāju pie tā iemiesošanas
Līdz brīdim, kad es varu sasniegt savus lielos sapņus
Lai Viņš tiek paaugstināts ar Viņa palīdzību
Mēs esam Radītāja gaismas stari
Mēs dzīvojam ierobežotu laiku fiziskajos ķermeņos
Stariem jāatgriežas pie sava avota
Tas nenozīmē, ka ķermenim nav vērtības
Drīzāk mums nevajadzētu domāt
Mēs esam pakļauti tam un tā ierobežojumiem
Dievs neizrāda labvēlību nevienam
Drīzāk tā reaģē ar fiksēta un nemainīga likuma palīdzību
„Kas pārkāpj dievišķo likumu
Viņš sev uzliek sodu un mokas
„Un ikviens, kurš dzīvo saskaņā ar šo likumu
Dievs viņu atalgos un atbildēs uz viņa lūgšanām
Caur iekšējo mieru un prieku
Es sniegšu sirsnīgas lūgšanas
Es vienmēr izmantoju savu gribasspēku
Līdz brīdim, kad saņemšu apmierinošas un pietiekamas
atbildes uz savām lūgšanām
Garīgās apziņas centrs frontē
Ja es patiesi centīšos atklāt patiesību, Dievs man to
atvieglos, un es atradīšu apmierinājumu
Un apmierinošas atbildes uz visiem jautājumiem un
neskaidrībām, kas man varētu ienākt prātā
Garīgās apziņas centrs atrodas pierē, starp uzacīm, kur
atrodas garīgā acs, kas ir vārti uz gara valstību. Tāpēc es
pievērsīšos šim punktam
Es apzinos, ka mana apziņa mainās līdz ar izmaiņām
manā vidē, un tāpēc, kad mana vide mani saindē ar ilūzijām
un maldiem, es to mainīšu uz labāku vidi

Draudzības saglabāšanas noslēpums
Viens no studentiem teica skolotājam Paramhansam:

"Skolotāj, man ir grūti saglabāt draudzības, ko izveidoju
:Skolotājs atbildēja

Rūpīgi izvēlieties savus biedrus. Esiet pret viņiem
draudzīgi un uzticīgi, taču vienmēr ievērojiet zināmu
.distanci

Lai savstarpēja cieņa ir saikne starp jums un viņiem, un
.nepārkāpiet pieklājības robežas ar viņiem
Ir viegli saprasties ar citiem, bet, ja vēlaties saglabāt
.viņu pieķeršanos un cieņu, jums jāievēro šis padoms
Tas, kurš ar dziļu koncentrēšanos berzē savas dvēseles
magnētu pret kosmisko magnētu, kļūst par daļu no šī
magnēta, iegūst tā īpašības un piesaista sev visu labo un
.taisnīgo

Pašapliecinājumi

Es attīstīšu savas koncentrēšanās un meditācijas
prasmes, lasīšu noderīgas grāmatas un labus materiālus, kā
.arī būšu uzmanīgāks pret citu cilvēku jūtām

Es novērtēšu visu labo, ko Dievs man ir devis, un
negaidīšu, kamēr nelabvēlīgi apstākļi liks man atcerēties
.daudzās svētības, ko Dāsnais man ir dāvējis

Šodien es centīšos būt garīgs magnēts, kas sev nesīs

.labu atbilstoši man piemītošajam pievilkšanās spēkam

Viss, kas pieder ķermenim, ir pakļauts sabrukšanai, un

viss, kas pieder dvēselei, ir nemirstīgs un neiznīcināms.

.Tāpēc es savā dzīvē nepiešķiršu materiālām lietām prioritāti

Ja es vispirms meklēšu Dievu, visas manas vēlmes tiks

piepildītas, un nebūs svarīgi, vai es dzīvošu krāšņā pilī vai

pieticīgā mājiņā. Mana apziņa paplašināsies un mana garīgā

izpratne uzplauks, ja es dzīvošu godīgi, sirsnīgi un

godprātīgi, un ja es mierināšu citus un piedāvāšu viņiem

līdzjūtību, laipnību, mīlestību un iedrošinājumu dzīves

.ceļojumā

* * *

Viens no studentiem jautāja: "Skolotāj, vai dvēsele var
"?tikt pazaudēta uz visiem laikiem
:Paramhansas kungs atbildēja
Neiespējami! Jo katra dvēsele ir neatņemama Dieva"
sastāvdaļa un tāpēc ir mūžīga, nemirstīga, neskarta
".sabrukšanas

Viens no mācekļiem nežēloja pūles, meklējot garīgās
:izaugsmes pazīmes, tāpēc skolotājs viņam teica
Ja iestādīsi sēklu un katru dienu to izrok, lai pārbaudītu"
".tās augšanu, tās saknes neiedzīvosies augsnē un tā neaugs
.Rūpējies par viņu pienācīgi, bet neesi pārāk ziņkārīgs

Garīgo zināšanu ieskati

Gudrā skolotāja labā

Paramhansa Jogānanda

**Visas zināšanas, ko cilvēce tiecas iegūt visās
zinātnes un mākslas nozarēs, ieskaitot atoma
noslēpumus**

**Visuma un cilvēces vēsture - tas viss eksistē ēterī
vibrāciju veidā.**

**Šīs vibrācijas mūs ieskauj, un ir veids, kā tām
piekļūt tieši. Tas ir caur dvēseles ieskatu.**

**Šīs ir loģikas laikmets. Katra pieredze ir rūpīgi un
izlēmīgi jāizpēta, lai to saprastu.**

Un, izprotot tā saturu, ilūziju barjeru var pārvarēt.

Visam ir savs iemesls, un šajā analīzes laikmetā,

Mums jāstrādā, lai sasniegtu šo izpratni

Es varu nonākt garīgā ekstāzes stāvoklī, dziedot:

"Dievs, Dievs, Dievs"

**Es varu nonākt šajā stāvoklī ar meditācijas
palīdzību**

Vai arī apbrīnojot skaistu dabas ainavu

**Vai arī skatoties uz seju, kas staro ar Dieva
gaismu un mīlestību**

*** * ***

**Mēs patērējam zināmo, to izprotot un izbaudot.
Pēc tam mēs pievēršamies nezināmā izpētei, jo
zināmais to nedara.**

**Tas sniedz mums ilgstošu gandarījumu. Ja tas
mums sniegtu šo gandarījumu, mēs nebūtu tik ilgi
palikuši uz šīs planētas Zeme.**

**Pastāvīga apmierinātība ar zināmo bez nākotnes
vīzijas, bez centieniem uzlaboties un bez iniciatīvas
gara izpētīt**

**Bez stimula spriest un skaidrot cilvēce iestātos
stagnācijā un inercē, un līdz ar to izmiršana.**

Un izzūd

*** * ***

**Dzīve šeit šķiet neauglīga un haotiska, līdz mēs
sasniedzam drošo krastu**

**Mums nevajadzētu cerēt uz īslaicīgiem
pasaulīgiem mērķiem un trauslām materiālām
pieķeršanās iespējām.**

**Šādas vājas pieķeršanās neapzināti attālina mūs
no mūsu galvenā mērķa**

**Tāpat kā tas mūs attālina no mūsu patiesā "es"
Bite cītīgi strādā un gatavojas grūtiem laikiem,
un, kad pienāk ziema, tā izbauda to, ko ir uzkrājusi no
pavasara ražas.**

Un vasara

**Tādēļ mums jāiemācās smelties dievišķā miera
medu un spēju tikt galā ar sarežģītiem apstākļiem.**

Mēs ar viņiem saskaramies dzīvē

*** * ***

Šajā mainīgajā pasaulē

Tas ir pilns ar riskiem un nenoteiktību

Tu jūties tik vientuļš, tikai Dievs tevi nepametīs.

Tavas cerības netiks pieviltas

Kungs, svētī mani

Lai kultivētu garīgā spēka un panākumu sēklas

Paslēpts manī

Un lai es to varētu izmantot tā, kā tev patīk

*** * ***

Laiku pa laikam cilvēkam ir jāatstāj viss aiz muguras, lai būtu viens pats ar sevi, lai viņš varētu domāt par savu mērķi.

dzīve

Lielākā daļa cilvēku klīst tradīciju un modeļu straumē; patiesībā viņi nekad īsti nav dzīvojuši savu dzīvi.

Viņi dzīvo pasaules dzīvi. Ko tad viņi ir sasnieguši un kur viņi ir nonākuši?

Tāpēc cilvēkam ir prātīgi laiku pa laikam atrauties no ikdienas uzdevumiem un "pienākumiem", lai atrastu mieru.

Viņa prāts ir nemierā, un viņš cenšas izprast sevi un noteikt mērķi, ko vēlas sasniegt.

*** * ***

Tas, ka mīl Dievu un tāpēc mīl visus, nenožīmē, ka mīl citu cilvēku kļūdas un trūkumus.

Kas mīl Dievu, tas kļūst nelokāms Viņa likumos. Kad es sapratu, ka mana rīcība ir veltīta Dievam, sajūta, ka mana pārlicība varētu būt nepareiza, pazuda.

Esmu gatavs tikt labots, kad kļūdos, bet, kad man ir taisnība, es no tā neatkāpšos.

Iekšējā sajūta

Šī sajūta nerodas no emocijām, bet gan izriet no patiesības, un tāpēc tā stiprina manu pārlicību un liek man nelokāmi palikt savā lēmumā.

Ja vien cilvēks savā labklājībā neiekļauj citu labklājību, viņš nezinās komfortablas dzīves jēgu.

Es domāju patiesu vēlmi palīdzēt citiem, lai viņi varētu palīdzēt paši sev. Tad jūs atradīsiet neizsmeļamus resursus.

**Labie darbi darbojas tavā dzīvē
Lai kādi būtu jūsu apstākļi, šis likums vienmēr
darbosies jūsu labā un nodrošinās jūs ar visu
nepieciešamo.**

*** * ***

**Dziļa sirsnība ir būtiska garīgajā ceļā, jo dvēseles
ausma uzplaukst tīrībā un patiesībā.**

*** * ***

**Kad esi tuvu mīlam cilvēkam, vari sajust viņa
domas, bet, iespējams, nespēsi sajust kāda tālumā
esoša cilvēka domas.**

**Tas ir ārpus tevis, ja vien tev nav izsmalcināta
sensoriskā lauka.**

**Tie, kas regulāri praktizē koncentrēšanās un
meditācijas tehnikas, jūtas daudz mierīgāki, un viņu
domas kļūst izsmalcinātākas.**

**Pateicoties viņu zinātniskajai praksei, viņi spēj
sajust citu cilvēku domas un nodomus pat no liela
attāluma.**

!

**Viņš atgriezās tukšām rokām
Stāsts, kas balstīts uz meistara Paramhansas
mācībām**

**Kad viena no ķēniņiem meita sasniedza laulību
vecumu, viņas tēvs, ķēniņš, izvirzīja nosacījumu, ka
ikvienam, kurš lūgs viņas roku laulībā, būs jāatbilst**

**Tās sasniegums. Nosacījums bija tāds, ka katrs
potenciālais pielūdzējs kaut ko nozagtu, nevienam
nezinot.**

**Noteiktajā dienā oratori plūda no visām pusēm,
nesdami līdzīgu savu dažādo laupījumu, un katrs
dziedāja**

**Starp tiem ir cerība sasniegt mērķi, izpildot
nosacījumu**

**Tad parādījās jauns vīrietis bez vārda un teica
ķēniņam:**

**"Jūsu Majestāte, tas, ko jūs lūdzāt, nav iespējams
sasniegt. Jo, ja es kaut ko nozagtu un neviens pasaulē
nezinātu par manu darbu, bet..."**

Tomēr es par to zināšu, un to es nevaru izdarīt."

**Karalis bija ārkārtīgi apmierināts ar jaunekļa
teikto un atbildēja:**

**"Tu esi tā, kas ir manas meitas cienīga, jo esi
izpildījusi nosacījumu un esi pelnījusi būt mana znata
un mantnieces."**

*** * ***

**Īpašnieciskums ir neproduktīvs. Kad viens
laulātais cenšas kontrolēt otru, tā ir paškontroles
trūkuma pazīme.**

mīlestība

**Bet, kad viņi pauž savu mīlestību ar patiesu,
draudzīgu rūpību, rūpīgi apsverot jūtas un patiesi
vēloties otru padarīt laimīgu**

**Mīlestība iegūst cildenu kvalitāti, un šādās
attiecībās mēs saņemam dievišķās mīlestības ieskatu.**

*** * ***

**Ceļš pie Dieva ir vienkāršākais un vieglākais ceļš,
tomēr tikai retais pa to iet, neskatoties uz rituāliem.**

Un neskaitāmās formalitātes

**Labāk ir pievērst savas sirdis Dievam un lūgt
Viņam to, kas mums ir vislabākais un paliekošākais.**

**Patiesībā Dievs mūs gaida, jo Viņš vēlas mūs
pasargāt no ļaunuma karstajiem punktiem un
bīstamām lamatām.**

**Viņš vēlas, lai mēs viņu paņemtu savās sirdīs un
prātos, jo šīs pasaules lētās preces nevar apmierināt
cilvēku ilgas vai aizpildīt garīgo tukšumu.**

To, ko viņš jūt dziļi sevī

**Dievs runā ar mums pastāvīgi, bet tikai retais
dzird Viņa balsi**

**Šo kluso balsi bieži vien apslāpē trokšņainu domu
un klaju vēlmju kņada.**

**Bet, kad domas norimst un vēlmes nomierinās,
mēs skaidri dzirdam Dieva balsi, pat ja tā ir klusa un
vāja.**

**Patiesi, Dievs dara visu, lai palīdzētu cilvēcei;
Viņš atver durvis un apgaismo ceļus, lai mēs redzētu,
kur mums jāspēr.**

**Viņš paklūp, bet viņa kāja neslīd; tomēr vairums
cilvēku to neapzinās.**

*** * ***

**Pazaudēta diena ir diena, kas pāiet, nedomājot
par Dievu un nemeklējot to, kas Viņam patīk.**

*** * ***

**Mīlestība ir nepārtraukti plūstošs avots no
neskaitāmiem avotiem, un, kad sirds atveres
aizsprosto nepareiza uzvedība,**

**Mēs redzam to bagātīgi plūstam no citas sirds,
bet doma, ka mīlestība mirst jebkurā sirdī,**

**Tā ir mīlestības universālās dabas nezināšana
Mīlestības kanālus nedrīkst bloķēt nepareizas
darbības.**

**Un tad var malkot tīru dievišķās mīlestības ūdeni
Plūsma no visām labajām sirdīm**

*** * ***

**Cilvēkiem, kuriem amputēts pirksts, bieži šķiet,
ka tas joprojām ir tur. Un ikviens, kurš ir zaudējis
ekstremitāti.**

Šī sajūta ir pazīstama

**Katram ķermeņa orgānam ir slēpts, ēterisks
līdzinieks vai līdzinieks. Aiz fiziskās sirds slēpjas
slēpta sirds.**

Bez tā redzamā sirds nespētu pukstēt

Cilvēkiem ir neredzami orgāni, piemēram, redze, dzirde, smadzenes, kauli un ēteriskie nervi. Šie orgāni, kas ir

Kā gaismas un aktivitātes audi tie veido neredzamās cilvēka būtnes planetāro ķermeni.

Planetārais jeb ēteriskais ķermenis ir ļoti līdzīgs redzamajam fiziskajam ķermenim. Atšķirība ir tā gaismas, vitālā forma.

Ļoti jauki

*** * ***

Kad cilvēks ir pārliecināts, ka viņam piemīt pašsaprotamība, viņa uzvara ir lielāka nekā absolūta valdnieka uzvara, jo tā ir uzvara

Viņš stāv lepns sirdsapziņas priekšā

Idejas ir žūrija, un cilvēks ir atbildētājs.

Cilvēkam katru dienu jāuzņemas atbildība par sevi, un viņš atklās, ka, jo vairāk viņa sirdsapziņa viņu disciplinē un soda, jo vairāk viņš tieksies pēc sevis pilnveidošanas.

Jo pozitīvāka, godīgāka un taisnīgāka ir cilvēka pieeja, jo veiksmīgāks un uzvarošāks viņš būs dzīvē.

*** * ***

Tie, kas dziļi iedziļinās kosmiskās apziņas izpētē, automātiski attīsta pārākas garīgās spējas un kontroli pār spēkiem.

Dabisks. Bet neviens cilvēks, kurš ir sasniedzis patiesu Dieva apziņu, neizmanto savas spējas lielībai un izrādīšanai bez gudrības vai

Esiet saprātīgs

Gudrie saprot, ka Dievs ir vienīgais eksistences spēks, un pazemīgi viņi piedēvē Viņam neparastās dāvanas, ko ir dāvājuši.

Viņiem tas jādara

Vai viss esošais nav brīnums? Un vai cilvēks, tikai savas eksistences dēļ, arī nav brīnums?

Ja cilvēki nav apmierināti ar visiem Dieva radītajiem brīnumiem, kāpēc svētajiem būtu jādara vairāk?

Brīnumi?

**Dieva taisnīgie svētie neko nedara, ja vien Dievs to nelūdz, un noslēpumainu un sarežģītu iemeslu dēļ
Dažreiz izpratne ir galvenais**

*** * ***

Kad mēs saprotam, ka mums nepieciešamās spējas - vai tās būtu domāšana, runāšana, jušana vai rīcība - visas nāk no Dieva, un ka

Viņš vienmēr ir ar mums, iedvesmo un vada mūs, un mēs nekavējoties atbrīvojamies no psiholoģiskā stresa

Līdz ar šo atziņu uzplaiksnī prieks, un dažreiz cilvēka būtību pārņem dziļa, acumirkļi kļiedējoša apgaismība.

Bailes domas

Dieva spēks ir kā okeāns, kas viļņojas un viļņojas, attīroties cauri sirdij, noņemot visus iluzoros šķēršļus.

Šaubas, nervozitāte un bailes

Cilvēks domā, ka viņš ir tikai fizisks ķermenis un nekas vairāk, bet šī ir ilūzija, ko cilvēks var pārvarēt, pieskaroties savam patiesajam "es".

Garīgums caur meditāciju Tad jūs sapratīsiet, ka ķermenis nav nekas cits kā aktivitātes burbulis, kas peld jūras virsmā.

Kosmiskais

*** * ***

Bez okeāna, no kura rodas viļņi, viļņi nepastāvētu.

Tādējādi mums ir jāatpazīst un jāpieskaras dievišķajam okeānam, kas atbalsta mūsu dzīves viļņus, kas no tā izplūst.

*** * ***

Doma ir spēks, līdzīgs elektrībai, un psiholoģiskie stāvokļi ir saistīti ar domāšanu un domāšanas veidu.

Elektrība ir gan noderīga, gan kaitīga. Ikviens, kurš zina, kā to pareizi lietot, to izmanto savā labā, pretējā gadījumā var rasties elektrotrauma.

Līdzīgi, ja cilvēka domas tiek virzītas pareizajā virzienā, tās nes laimi to īpašniekam; pretējā gadījumā tās viņam nodara ļaunumu.

Nepatikšanas

Doma ir kā savvaļas zirgs, tomēr to pieradināt nav neiespējami, un pozitīva domāšana ir viens no veidiem, kā to kontrolēt.

Ar domu

Vesela domāšana ir tuvs draugs, bet nepareiza domāšana ir pastāvīgs ienaidnieks.

Vesela domāšana piesaista mieru un drošību, savukārt nepareiza domāšana atbrīvo nāvējošas bultas, kas divkārti atsitās pret to īpašnieku.

Tiek teikts, ka atlīdzība ir atbilstoša darbam

Kamēr vien cilvēks raida labus nodomus, viņa domas pārvēršas lāpās, kas apgaismo dvēseles kambarus un kļiedē tumsu.

Tad viņš izjūt dziļu atvieglojumu

Viņa acīs mirdzēja gandarījuma smaids!

*** * ***

Svētī mūs, Kungs

Lai mēs varētu atvērt savas sirdis viens otram

Precizēsim savus nodomus

Varbūt mēs esam pelnījuši Tavu aizsardzību un gādību. Atklāj Sevi iekšēji un ārēji. Ļauj mums dziedāt Tavu svētīto vārdu. Ar Tavu svēto gaismu kļiedē neziņas tumsu. Padzen drūmumu no mūsu prātiem.

Ar tavas klātbūtnes starojošo, plašo gaismu

Ar vienotām sirsnīgām sirdīm

Un mūsu harmonisko dvēseļu ilgas

Mēs noliecamies Tavā priekšā, lūdzot Tavu palīdzību un vadību

Un pastāvīgā apziņa par tavu klātbūtni mūsu dvēselēs. Tev mēs piedāvājam visu savu mīlestību, godu un ilgas.

Jo tu esi mūsu mīļotais un viss, kas mums pieder šajā Visumā

Dievs mums ir devis garīgus likumus, ko sauc par "baušļiem". Bet šie baušļi tiek pārkāpti un lauhti katru dienu un katrā

vieta

Ja vien cilvēki nesaprot tā garīgo nozīmi, viņi vienmēr par to sūdzēsies un novērsīsies no tā.

Šie baušļi ir mūžīgi rīcības kodeksi, ko atbalsta visas Ābrahāma reliģijas. Tomēr teksti bieži vien netiek interpretēti.

Šo baušļu psiholoģiskais aspekts un ieguvumi, kas saistīti ar to piemērošanu

Cilvēki to pieņem pielūgsmes vietās, bet nerīkojas atbilstoši ārpus tām, attaisnojot to, sakot, ka tās

Nolēmumi ir nepraktiski, neloģiski un neatbilst laika garam.

Tomēr šo baušļu pārkāpšana ir galvenais visu pasaules ciešanu cēlonis.

Personai nav tiesību pārkāpt citu cilvēku tiesības, atņemt viņiem zemi, mieru, mīlestību vai cieņu.

Vai jebkuru no viņu materiālajiem un nemateriālajiem aktīviem

Ja nejūti vēlmi paņemt to, kas nav tavs, tad tas, kas tev vajadzīgs vai ko vēlies, pats pie tevis atnāks.

Zādzība vispirms rodas prātā, kad cilvēks sāk apskaust citus.

Ļaunuma vēlmju sēklas ir jāizvāc no prāta

Garīgais altruisms ir veids, kā cilvēks automātiski piesaistīs pārpilnību, un svētības plūdīs pie viņa no visām pusēm.

Viņš zina un nezina

Tas ir neklūdīgs dievišķs likums, bet zagļi un savtīgi cilvēki savu dzīvi pavada, dzenoties pēc materiālām vērtībām, viņu skatiens vienmēr ir vērsts uz

Kas pieder citiem, pat ja viņu lādes ir pilnas ar zeltu

Kamēr netiek atmests materiālais egoisms, pasaule nevar iepazīt laimi.

Ja jūs mīlat Dievu un ilgojaties pieredzēt Viņa klātbūtni, jums jāiegremdējas savā prātā un ķermenī Viņa mierā, un Viņš jums uzsmaidīs.

Dzīve tev daudzējādā ziņā uzlabojas

Mierīgs cilvēks reti kļūdās un gūst panākumus tur, kur tūkstošiem citu neizdodas.

Tie, kas nedomā par Dievu vai nerūpējas par Viņu, kļūst nomākti un nelaimīgi; viņi kļūst viegli aizkaitināmi un pārvēršas par kaut ko līdzīgu mašīnām.

Animēts

Gudrības un miera saule uzlēks miera debesīs un apspīdēs jūsu būtni savos dziedinošos staros, ja vien jūs pieliksiet pūles.

Garīgi un savā sirdī atvēliet Dievam pirmo vietu

*** * ***

Personai nav tiesību pārkāpt citu cilvēku tiesības, atņemt viņiem zemi, mieru, mīlestību vai cieņu.

Vai jebkuru no viņu materiālajiem un nemateriālajiem aktīviem

Ja nejūti vēlmi paņemt to, kas nav tavs, tad tas, kas tev vajadzīgs vai ko vēlies, pats pie tevis atnāks.

**Zādzība vispirms rodas prātā, kad cilvēks sāk
apskaust citus.**

**Launuma vēlmju sēklas ir jāiznīcina no prāta
Garīgais altruisms ir veids, kā cilvēks automātiski
piesaistīs pārpilnību, un svētības plūdīs pie viņa no
visām pusēm.**

Viņš zina un nezina

**Tas ir nekļūdīgs dievišķs likums, bet zagļi un
savtīgi cilvēki savu dzīvi pavada, dzenoties pēc
materiālām vērtībām, viņu skatiens vienmēr ir vērsts
uz**

**Kas pieder citiem, pat ja viņu lādes ir pilnas ar
zeltu**

**Kamēr netiek atmests materiālais egoisms,
pasaule nevar iepazīt laimi.**

*** * ***

Ak, Kungs

**Mana mīlotā tievās sveces gaismā
Izlasī savu zelta grāmatu
Glabātājs manas dvēseles velvē
Caur gadsimtiem un laikmetiem
Tava svētā mīlestība, ak Dievs, bija un vienmēr
būs**

Neredzamā miera svece

Kas kļiedē manu tumsu

Un tu man parādi slepenās līnijas

Rakstīts manas sirds lappusēs

*** * ***

**Piepildi mana prāta trauku ar savu dievišķo
gudrību**

Piepildi manas emocijas ar savu žēlsirdību

**Piepildi manas dvēseles grozu ar Tavu svētīto
zināšanu augļiem**

**Izmanto manas dzīves trauku, lai piepildītu to ar
savu mīlestību**

Un ielej to citu dvēselēs, ļauj manai apziņai plūst visur.

**Lai izšķīstu Tavā lielākajā eksistencē
Šeit ir manas mīlestības rītausmas stari
Ilgas pēc tevis rodas no plaisām manā salauztajā
sirdī**

Lai satiktu savas mīlestības sauli, kas spīd pār eksistenci

**Un pateicoties tavai mirdzošajai mīlestībai
Mana tumsa ir pārvērtusies gaismā un mierā**

*** * ***

**Ak, mirdzošā zvaigzne
Un harmonisku ideju čukstētājs
Un mīlākais nāk no laipnas sirds
Es nelūdzu neko citu kā vien tavu mīlestību
Jo manas tiesības un pienākums ir tevi mīlēt
Tu esi mana pirmā prioritāte dzīvē
Un pirmā vēlēšanās manā ilgojošajā sirdī ir pēc
tevis**

**Es atradu savu laimi caur tevi
Un tevi iepriecināt ir manas dzīves lielākais
sasniegums.**

No dievišķās mīlestības himnas

*** * ***

Kad cilvēks precīzi noregulē savu garīgo bezvadu ierīci, viņš var pārraidīt un saņemt domu ziņojumus.

Intelektuāls nemiers, intensīvas emocijas un pakļaušanās jutekļu un to prasību kontrolei - tas viss ir kaitīgs.

Tas bezvadu režīmā izjauc prātu, savukārt dziļš miers, klusums, garīga koncentrēšanās un fiziskās aktivitātes ir būtiski elementi pilnīgas harmonijas sasniegšanai.

**Tāpat kā bālsis ceļo pa ēteri, tā arī mūsu domas
ceļo pa kosmiskās apziņas ēteri, kas mūs un visu tajā
ieskauj.**

**Eksistence Pirmkārt un galvenokārt, cilvēkam ir
jābūt saskaņā ar Dievu, un pirmajai vēstij, kas jāpauž,
ir jābūt:**

**"Es Tevi mīlu, Kungs, ar mīlestību, kurai nav
līdzīgas"**

*** * ***

Ak, dievišķais podnieks

**Dzīves ritenī tiek kalti miljardi unikālu un
atšķirīgu cilvēku ķermeņu: trauslas fiziskas
konstrukcijas**

Par nemirstīgo cilvēka dvēseli

**Jūsu slēptā radīšanas fabrika ražo visu: visas
mēbeles un iekārtojumu, kas jūsu cilvēku bērniem
nepieciešams viņu mājām.**

Fiziskā, garīgā un dvēseliskā

**Tu esi dabas produktu radītājs, ražotājs un
demonstrētājs to gadalaikos!**

**Tu esi Debesu Meistars, kurš augstu vērtē pūles,
kas pieliktas dārgu garīgo mantu iegūšanai.**

Un tas ir nepieciešams pienācīgai dzīvei

**Tavs sadarbības plāns nosaka, ka cilvēkam ir
jāstrādā, lai nopelnītu un baudītu Tavas svētības;
viņam ir jādod**

**Nauda vai darbs zemē, lai iegūtu barojošu
pārtiku, un piesardzības un mērenības ievērošana
veselības saglabāšanai**

**Tāpat kā viņam jāmaksā nauda par mācībām un
pašdisciplīnu, lai iegūtu pietiekamas gaismas un
spēka plūsmas savai mājai**

Garīgs mierinājums

**Viņam arī uzcītīgi un aktīvi jāiedziļinās savā
iekšienē, lai atrastu dievišķās mīlestības avotus, kas
remdē viņa slāpes un attīra viņu no...**

Pasaules putekli un netīrumi

**Materiālās lietas var pirkt un pārdot, bet tavas
svētības ir nenovērtējamas.**

Tas nav paredzēts pārdošanai vai pirkšanai!

**Katrs no mums kādu dienu atjēgsies un
atgriezīsies pie savas dievišķās būtības, apzinoties
savu svēto vietu, kur viņu ietīs Tavā svētlaimē.**

Tas, kam tas tiek dots ar mūžīgu dāsnumu!

**No gudrā Paramhansa Jogananda darba "Čuksti no
mūžības"**

*** * ***

**Kad mēs varam pārlicināt citus par savu
pieķeršanos**

**Un, kad mēs kļūstam pārlicināti, cauri laika un
citu pārbaudījumu pēdām**

Kāds mūs patiesi mīl no visas sirds

Un mēs jūtam to pašu pret šo cilvēku

**Ne personīga labuma gūšanai, bet vienkārši, lai
sajustu draudzības pulsu**

**Mēs redzam Dieva atspulgu un sajūtam Dieva
klātbūtni**

**Un mēs dzirdam Dieva balsi tajā svētīgajā
draudzībā**

*** * ***

**Dažreiz šķiet, ka viss notiek gludi, tāpēc mēs
domājam, ka pasaule ir kārtībā un ka mūsu lietas ir
sakārtotas.**

**Tomēr pienāk brīdis, kad jūtam, ka viss ir pret
mums, un šī ir mācība, lai stiprinātu savu apņemību
un atbrīvotu mūsu snaudošās stiprās puses.**

No savām slēptajām vietām

Bet tā vietā mēs jūtamies aizvainoti, jo kaut kas ir kavējis mūsu vēlmju piepildīšanos. Mēs jūtamies neapmierināti, jo neesam tās sasnieguši.

Mūsu vēlmes liek mums kļūt par dusmu lēkmju upuriem, un mūsu prāti kļūst apjukuši. Mēs aizmirstam savu vietu un zaudējam spriestspēju, un, kad rīkojamies...

Bez diskriminācijas rezultāts ir kļūdas un ciešanas.

Ja mēs neļaujamies dusmām dzīves neveiksmju vai to izraisītāju dēļ, mēs varam skaidrāk saskatīt lietas un efektīvāk ar tām tikt galā.

Labāk

*** * ***

Dievs Savā bezgalīgajā žēlastībā dāvā mums Savu prieku un iedvesmu

Un tas dod mums īstu dzīvi

Patiesa gudrība

Patiesa laime

Patiesa izpratne

Bet Dieva godība atklājas tikai garīgajā mierā, ko dvēsele izjūt, un prāta nopietnā centienā saskaņoties ar Viņu.

Tur mēs stāvam aci pret aci ar patiesību. Ārpusē ilūzijas ir pārāk spēcīgas, un tikai retais spēj tām cauri lauzt.

Ārējās vides ietekmes novēršana

Pasaule turpina savu bezgalīgo sarežģītību un neskaitāmo pieredzi

Dieva balss slēpjas aiz dzīves parādībām, vienmēr mūs saucot un runājot ar mums caur ziediem, svētajām grāmatām un no

Mūsu sirdsapziņas un visas skaistās lietas, kas padara dzīvi dzīvošanas vērtu

*** * ***

Attīri mūsu metālu, ak debesu alķīmiķi! Pārveido mūsu vājumu spēkā

Un pārveidojiet mūsu maldīgos priekšstatus par patiesu patiesības uztveri, pārveidojiet mūsu savtīgo ambīciju briesmīgos dēmonus.

Augstām, spārnotām vēlmēm un mūsu sāpīgajai nezināšanai, svētajai gudrībai un mūsu kūtruma zemiskajiem materiāliem

Uz tīru zeltu no cildeniem garīgiem sasniegumiem

No šejienes un turienes

Ekstātiskās dziesmas

Kā stāstījis skolotājs Paramhansa Jogānanda

Senatnē pie Dieva durvīm dzīvoja vientuļnieks. Viņš nevienu nesludināja un nevadīja, un viņš nerunāja ne par ko citu kā vien par dievišķo mīlestību, kas bija viņa vienīgā apsēstība.

Lai kur viņš dotos, viņš sludināja, ka dievišķā mīlestība dega dziļi viņā. Viņš runāja tikai tad, kad tas bija nepieciešams, un viņa vārdi reti pārsniedza divus vai trīs, tomēr tūkstošiem sekoja viņam, lai dzirdētu viņu dziedam ar ilgošanos, ilgojoties pēc vairāk.

Ak, mans Kungs, Tu esi mans mērķis, un mana mīlestība pret Tevi ir mans karogs

Mana dvēsele un sirds ilgojas pēc tevis, ak, mana augstākā laime

Reiz, kad viņš staigāja pa ciemiem, dziedot savu vienkāršo dziesmu, vīrieši un sievietes pameta savu darbu un sekoja viņam, bet viens pēc otra atpalika, līdz viņš vairs nevarēja tos redzēt.

Tad viņš nonāca plašā laukā, kur ieraudzīja vīru, kas vāca labību, un sveicināja viņu, sacīdams: "Ak, ražas

novācējs, ak, ražas novācējs!" Ražas novācējs atbildēja: "Liec mani mierā, vīrs, nerunā ar mani, jo esmu aizņemts, kā tu mani redzi. Ej prom no manis, tu trakais!"

Bet viņš tam teica: "Es nelūdzu, lai tu ar mani runātu, es tikai lūdzu, lai tu man sagādātu prieku un pievienotos man dziedāšanā. Vai tu, lūdzu, varētu mani iepriecināt, atkārtojot kopā ar mani mana dievišķā mīlotā vārdu, un tad es iešu?!"

Plaujmašīnas novācējs sāka dziedāt kopā ar viņu: "Ak, Kungs, Tu esi mans mērķis... un mana mīlestība pret Tevi ir mans karogs..." Viņš kļuva pacilāts, un sirpis izkrita no viņa rokas, un viņš gāja aiz trakā, dziedādams ar prieku un entuziasmu... un pat putni juta prieku un sāka kliegt un dziedāt mīlestības himnu pret Dievu.

Kamēr viņi turpināja iet, pienāca ražas novācēja sieva un sāka vainot savu vīru, sakot: "Kas tev kaiš? Kas tev uznācis, ka tu seko šim trakajam?" Bet viņš atbildēja: "Runā par mani, ko vien vēlies, bet dziedī kopā ar mani, kaut vai tikai vienu reizi." Tā viņa sāka dziedāt, un viņi visi trīs dziedāja kopā ar entuziasmu un prieku.

Kamēr viņi dziedāja, daži ciema iedzīvotāji gāja garām un jokoja par notiekošo, sakot: "Mūsdienās ir tik daudz trako!" Vientuļnieks viņiem teica: "Esiet pacietīgi, ļaudis, tiesājot mūs, līdz jūs izjutīsiet to, ko mēs jūtam. Es jūs lūdzu, pievienojieties mums dziedāšanā un tad izsaki spriedumu."

Šie cilvēki pievienojās dziedāšanā, un viņus inficēja dievišķā mīlestība, un viņi sāka dziedāt svēto himnu no sirds dziļumiem un ar vislielākajām ilgām.

Ziņas par viņiem izplatījās pa visu reģionu, un simts, divsimt, trīssimt un pieci simti sekoja viņiem, cenšoties apturēt un padzīt viņus, bet visu sirdis atbalsojās no neizmērojama prieka un pieaugošām ilgām:

Ak, mans Kungs, Tu esi mans mērķis, un mana mīlestība
pret Tevi ir mans karogs

Mana dvēsele un sirds ilgojas pēc tevis, ak, mana
augstākā laime

Lai Dievs jūs svētī un iepriecina jūsu sirdis

Miers lai ir ar tevi

Septiņu filozofu diskurss par cilvēku

Pirmais filozofs teica:

Cilvēks ir vēstures virsotne, dzejas galvenais mērķis un
dzīvā, brīvā saikne, kas savieno dabu ar Dievu.

Otrais filozofs teica:

Nenoniecīsim cilvēku un nepazemosim viņa cieņu, jo,
lai gan viņš ir nolaidies no augstākajām uztveres sfērām līdz
zemākajiem dzīlēm, viņš savā dvēselē joprojām nes pēdas
no šīs sākotnējās godības un augstākā krāšņuma – lai gan
viņš atgādina senā tempļa sagrautos pīlārus, tempļa
krāšņums ir redzams pat tā atlikušajās drupās.

Trešais filozofs teica:

Cik nabags un cik bagāts ir cilvēks!

Cik viņš ir nelaimīgs un cik gan godības pilns!

Cik tas ir neticami sarežģīti un cik brīnišķīgi vienkārši!

Ceturtais filozofs teica:

Cilvēki ir haosa, pretrunu un pretēju spēku masa. Lai
gan viņi ir patiesības krātuves un mūžīgās gudrības sargātāji,
viņus apņem šaubas, un viņu redzi aizmiglo apjukums.

Turklāt viņi pastāvīgi baidās no nezināmā. Viņi vienlaikus ir Visuma lepnums un kauns.

Piektais filozofs teica:

Cilvēka vēlmēm nav robežu, un nekāda bagātība, lai cik milzīga tā būtu, nespēj tās piepildīt. Cilvēks neatradīs stabilitāti vai sirdsmieru, kamēr nerasniegs savu mērķi – saskaņoties ar savu Radītāju un baudīt Viņa tuvumu katrā dzīves mirklī.

Sestais filozofs teica:

Cilvēku nedefinē viņa vēlmes, bet gan cītīgs darbs, lai sasniegtu sev cēlāko. Nevis daudzās vēlmes, bet gan spēja atšķirt labo no sliktā un sasniegt to, kas ir labs un noderīgs viņam pašam un viņa kopienai.

Septītais filozofs teica:

Cilvēks ir burbulis, kas peld pa mūžīgi plūstošās kosmiskās upes virsmu uz Dieva zemes. Daži burbuļi ir spožāki par citiem, bet tie visi galu galā pārsprāgs un izkusīs upē, kas mūžīgi virzās uz kosmisko jūru, kurai nav krasta.

Miers lai ir ar tevi

Mana dāvana tev Jaunajā gadā

Vai tevī mīt kāda iekšēja ambīcija, kuru ceri sasniegt?

Ja tev šodien tiktu dota iespēja sākt visu dzīvi no jauna, ko tu darītu?

Dzīve tev dod šo izvēli, un laika plastiskā keramikas mīkla ir tavās rokās, lai to veidotu, kā vien vēlies.

Sasniegumi, kas šķiet grūti sasniedzami, bieži vien ir tuvāk loģikai un reālismam. Sāc darīt to, ko domāji, ka

nevarēsi izdarīt, jau tagad! Atmet sev uzspiesto ieradumu ierobežojumus un ieklausies savas iekšējās balss čukstos.

Dzīve nes patīkamus pārsteigumus tiem, kas dziļi iedziļinās savās spriedzē.

Nevienu mērķi nevar sasniegt vienā dienā, galvenais ir sākt tagad, nevis rīt.

Sāc ar Dieva svētību! Šis maģiskais brīdis ir atslēga uz iespēju alu, kas pilna ar dārgumiem.

Atveriet savas radošuma rezervuāru, ko vienmēr un mūžīgi baro bezgalīgi avoti, kuru avots nekad neizsīkst un kuru krājumi nekad nesamazinās.

Spējas nozīmē atbildību, un apslēpts talants ir auglīga sēkla, ko dzīve ir uzticējusi jūsu gādībai. Neļaujiet tai novīst un nomirt atlikšanas neauglīgā augsnē.

Dzīve aicina tevi godīgi plaut to, ko tā ir iesējusi tavā laukā. Visi nepieciešamie instrumenti ir tavā rīcībā. Lai Dievs tevi vada, saskatīt šos instrumentus ar izvēlīgu aci.

Nestrādāji ar saspringtu piepūli, ko nomāc vēlme kaut ko sasniegt, bet gan strādāji mierīgi, ērti un priecīgi.

Tu nevēlies mērķi vairāk, nekā vēlies strādāt, lai to sasniegtu

Ar motivētu prātu un mīlestības vadītām rokām aust veiksmes rakstus ar tagadnes zelta pavedieniem.

Bet, ja jūsu centieni neizdodas, nejūtieties vīlušies un neļaujiet vilšanās sajūtai jūs pārņemt.

Bet ar sapratnes bagātu sirdi

Un roka, kas ir veikla un elastīga

Un skaidra acs ar spilgtu redzi

Sāc no jauna un tici

Zieds atrodas sēklas sirdī, bet vai sēkla zina savu
sākumu vai beigas?

Bet, tā savācot pēc iespējas vairāk siltuma un mitruma

Viņas būtības sirds izplešas, atklājot spilgtu ziedu

Uzsmaidi saulei un sagaidi to ar dzīvesprieku un
sasniegumu laimi

Un te nu dzīve tevi sauc, draudzējas ar tevi, mudina tevi
strādāt

Vai tu uzklausīsi viņas aicinājumu un atsauksies uz viņas
iedrošinājumu?

Un tagad tu pagriez savu seju pret gaismu

Lai Dievs apgaismo tavu seju ar Savu gaismu

Lai jūsu sapņi piepildās jaunajā gadā

Laimīgu Jauno gadu!

Žurnāls "East-West"

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

Kas to teica?

Ilgas rosās manā sirdī, bet es tās slēpju

Un, ja esmu tālu, es sazinos ar viņu caur atmiņām

Sirds pukst, un ilgas to diktē

Es atradu šos pantus vienā no savām piezīmju
grāmatiņām

Neatceros, kas to teica, meklēju internetā, lai
noskaidrotu, kas tas bija.

Es gribēju to piedēvēt viņam, bet pat internetā nevarēju to atrast.

Tas piesaistīja manu uzmanību patiesās mīlestības dēļ, kas tajā bija.

Un noteiktas ilgas un skaidra lojalitāte

Dziļai sajūtai noteikti bija jāiededzina mūsu dzejnieka sirds

Tās gaisma apgaismoja viņa dvēseles dziļumus

Tās straume plūda maigi un šūpojoties

Viņa dvēseles jutīgajos ceļos

Viņš viņu kratīja, iepriecināja un apbēdināja

Tad viņš pastiprināja sevi un izlēja tīru, skaidru, izsmalcinātu emociju plūsmu.

Un tas pārvērtās vārdos, tikpat smalkos kā pļavas vēsma

Un melodiska, ēteriska dziesma, kas aizkustina jūtu dziļumus

Šeit mēs redzam burvīgas, intensīvi fokusētu domu krāsas

Un mēs ielūkojamies kvēlojošās lāpās viņa ekstātiskajā, ilgojošajā būtībā

Mums arī nevajadzētu aizmirst kopā ar viņu izjust rūgtas bēdas

Tomēr šķiet, ka viņš izbauda šīs bēdas

Ko viņš svinēja un veidoja no savu jūtu būtības

Un šeit mēs runājam par mūsu nezināmā dzejnieka pieredzi

Viņa panti piesaistīja mūsu uzmanību, jo viņš tajos ievietoja

No viņa sirds, būtība

Un viņš atstāja savu zīmi viņas vārdos

Lai sirdis vienmēr ir piepildītas ar mīlestību un pulsē ar uzticību

Miers lai ir ar tevi

Dialogs starp dēlu un viņa tēvu

Dēls jautāja tēvam: "Es redzu tavās acīs smaidu, tēt, kāds ir tā noslēpums?"

Viņš atbildēja: Tāpēc, ka jūtos dziļi mierīgs.

Viņš teica: Runājiēt skaļāk! Kas īsti notiek?

Viņš atbildēja: Manā sirdī ieplūst miera sajūta, un smaids atspoguļojas manās acīs, pirms tas parādās manā sejā.

Viņš teica: Vai tas ir viss?

Viņš atbildēja: Atmiņas atmostas.

Viņš jautāja: Kas tās par atmiņām?

Viņš atbildēja: Tas ir salds un stimulē šūnas.

Viņš teica: Kā tas notiek?

Viņš atbildēja: Doma, dēls, ir spēks kā elektrība, un psiholoģiskie stāvokļi rodas domas un domāšanas veida dēļ.

Viņš teica: Ko jūs domājat, sakot "jauda kā elektrība"?

Viņš atbildēja: Elektrība ir gan noderīga, gan kaitīga. Ikviens, kurš to lieto pareizi, atradīs to noderīgu, pretējā gadījumā tā var viņu nogalināt.

Viņš teica: Kāds ir salīdzināšanas pamats?

Viņš atbildēja: Arī doma, ja to virzīsi pareizajā virzienā, darīs tevi laimīgu, pretējā gadījumā tā nesīs tev ciešanas.

Viņš teica: Kā es varu viņu vadīt, ja viņš ir kā savvaļas zirgs?

Viņš atbildēja: Tas nav neiespējami, jo, ja iegūsi pieredzi ar zirgu dabu, tad uzlabosiet to pārvaldīšanu, pat ja tie ir mežonīgi un nepaklausīgi.

Viņš teica: Vai tā ir taisnība, ka draugs ir viens no tuvākajiem cilvēkiem cilvēkam?

Viņš atbildēja: Pilnīgi noteikti

Viņš teica: Tātad doma ir draugs, jo tā ir ārkārtīgi tuva cilvēkam

Viņš atbildēja: Jā un nē

Viņš teica: Kā tas ir?

Viņš atbildēja: Vesela domāšana ir tuvs draugs, bet nepamatota domāšana ir pastāvīgs ienaidnieks.

Viņš teica: Kā tas ir?

Viņš atbildēja: Veselīga domāšana piesaista mieru un drošību, savukārt neveselīga domāšana izšauj nāvējošas bultas, kas divkārti atsit pret savu īpašnieku – lai Dievs

vairo jūsu labos darbus – un tāpēc tiek teikts, ka atlīdzība ir tāda pati kā darbs.

Viņš teica: Un kā to var novērst?

Viņš atbildēja: Kamēr vien jūs vēlēšiet citiem labu un lūgsiet Dievam palīdzību un vadību, jūsu domas pārvērtīsies lāpās, kas apgaismos dvēseles kambarus un aizdzīs tumsas kaudzes.

Viņš teica: Un kas tad notiks?

Viņš atbildēja: Tad tu jutīsi dziļu mierinājumu un tavas acis smaidīs!

Lai smaidi jūsu acīs un sejās ir mūžīgi, mani draugi

Miers lai ir ar tevi

Laipni lūgts viesis

Šis jaukais viesis

Acs to neredz, bet sirds jūt

Tāpat kā prieks vai atvieglojums, kas kļiedē apjukumu

Un viņš mierina salauztas sirdis

Tas sniedz izpratni par pareizu rīcību kritiskās situācijās

Šī viesā sajūta ir saistīta ar durvju atvēršanu viņam un uzaicināšanu ienākt.

Uzaicinājumam jābūt sirsnīgam un jārodas no patiesas vēlmes saņemt

Tajā ir ilgas, kas atbilst spēcīgai vēlmei

Ko juta "Kasads" jeb kalnu dziedātājs, kad to dedzīgi izrunāja:

(Viņš pagodināja mani ar vizīti un lauza tradīcijas, mana sirds ir atvērusi durvis tev no iekšienes)

Patiesš prieks nav prāta vai iztēles produkts

Tas ir caurspīdīgs, ēterisks elements ar avotu

Ka pašatjaunojošais avots nav pakļauts izsīkumam

Nav neviena, kurš nebūtu nogaršojis vismaz nelielu tā devu.

Tas, cik lielā mērā tas tiek izjuts, ir atkarīgs no pieņemšanas spēka un izpratnes spējas.

Tā ir jūra, ko ne visas radības spēj patērēt

Jo tā avots nav pakļauts galīgumam, bet ir savienots ar absolūto un bezgalīgo

Viņi tam pielīdzināja dāsnumu un dāsnus cilvēkus

Tas man atgādina stāstu par to nabaga vīru, kurš sekoja dažiem dzejniekiem

Viņi bija ceļā pie kalifa Ēģiptē, kurš viņus bija izsaucis, lai apdāvinātu dāvanas. Nabaga vīram līdzī bija krūka. Tiklīdz viņi iegāja kalifa pilī un nostājās viņa priekšā, viņš sāka viņiem dāsni dalīt dāvanas. Tad viņš paskatījās uz trūcīgo vīru viņa nodriskātajās drēbēs un jautāja viņam:

Un kas tevi pie mums atveda, un kāda tev no mums ir vajadzība?

Viņš atbildēja:

Kad redzēju cilvēkus krāmējam savas mantas

Es atnācu pie tavas pārpildītās jūras ar savu krūku

Kalifs teica: Piepildiet krūku ar zeltu un sudrabu

Tas kalifs nebija okeāns salīdzinājumā ar universālā dāsnuma okeānu, bet gan tā piliens.

Ja viens dzejas pants pamudināja viņu uz dāsnumu un tik ļoti aizkustināja, un viņš ir tikai cilvēks, tad noteikti jebkurš sirsnīgs aicinājums pie dāsnuma avota un dievišķās bagātības jūras tiks pieņemts un piepildīts, un došana tiks atkārtota, līdz tiks sasniegts gandarījums.

{Un tavs Kungs tev noteikti dos, un tu būsi apmierināts}

{Un, ja jūs uzskaitītu Allāha labvēlības, jūs tās nevarētu uzskaitīt}

Lai Dievs iepriecina jūsu sirdis

Miers lai ir ar tevi

Klusais, pacietīgais zirneklis

Mans dārgais draugs, izcilais profesors Fahmi Al-Mašaikhi, programmas "Pašvadība" vadītājs, lūdza mani iztulkot dažus izcilā amerikāņu dzejnieka Volta Vitmena dzejoļus. Cienot viņa laipno lūgumu, esmu izvēlējis šo dzejoli un vēlos veltīt šo tulkojumu viņam un visiem izsmalcinātas literatūras un cildenas iedvesmas cienītājiem.

Pludmales klints ar nelielu izvirzītu izciļņu

Kur zirneklis stāvēja viens pats

Es novietoju marķieri, lai atzīmētu tā atrašanās vietu

Šīs preču zīmes mērķis

Zinot metodi, ar kuru tas tiks atklāts

Tās plašā apkārtne plašajā telpas tukšumā

Tad viņš no sevis atlaida tievu stiepli, kam sekoja vēl
viena stieple un tad vēl viena

Viņš turpināja atritināt dzijas spoli ar pārsteidzošu
ātrumu

Neizjūtot nogurumu

Un tu, mana dvēsele, tu, kas stāvi bezgalīgas bezdibeņa
ieskauta

No plašas, bezgalīgas un nebeidzamas telpas

Un jūs bez pārtraukumiem esat iegrimis domās un
atziņās

Es redzu tevi dodoties piedzīvojumos

Jūs atbrīvojat idejas un enerģiju

Jūs meklējat pasaules un debess ķermeņus

Lai tevi ar viņu saista stipra saikne

Lai jūs varētu uzbūvēt nepieciešamo tiltu

Tavu kuģi nostiprina enkurs

Līdz tavam plānajam pavedienam, ko tu atlaiž no sevis

No kaut kā turēšanas

kaut kur

Ak, mana dvēsele!

Volts Vitmens

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

zvaigznājs

Tā ir zvaigžņu grupa ar izsmalcinātiem veidojumiem.

Astronomiski tas ir pazīstams ar dažādiem
nosaukumiem, piemēram, Vampīra galva

Lidojošais ērglis, krītošais ērglis un Betelgeize

Ar hennu krāsota palma un Jemenas zvaigzne

Vaļa mute un varenais vīrs un citi

Zvaigznājs piesaista uzmanību

Iespējams, tāpēc, ka tas atrodas tālu no Zemes.

Varbūt tāpēc, ka to ieskauj noslēpumi un mistērijas.

Varbūt viņas mūžīgās klusēšanas dēļ

Tā dīvainā zibspuldze

Un varbūt

Jo tas liek pacelt skatienu no zemes

Lai viņš tiecas pēc tā, kas augstāks un saldāks!

Vārds "zvaigznājs" ir skaists vārds, kas atgādina tā
saldumu

No šīs astronomiskās parādības

Ar starojošu klātbūtni un dzirkstošu skaistumu

Un tādi jūs esat, mani draugi

Spīdīgu zvaigžņu zvaigznājs

Manas dzīves debesīs

Sveicieni tev, lai kur tu atrastos

Un pieķeršanās no dziļumiem līdz horizontam

Kustība var būt svētība vai nelaime

Es pievienoju vārdu “iznīcināšana” labi pazīstamajam sakāmvārdam, jo man šķita, ka ne visas darbības ir svētīgas, un dažas no tām rada rezultātus, kas ir ne tikai svētīgi, bet arī rada destruktīvu ietekmi vairāk nekā vienā līmenī.

Cilvēka kustības nerodas spontāni, izņemot dažas kustības, kas var notikt miega vai miegainības laikā, ko vada bezapziņa. Pretējā gadījumā tās virza nodoms un griba sasniegt konkrētu mērķi.

Šī kustība pati par sevi ir neitrāla, jo tā ir tikai neapzināts instruments, kas darbojas, reaģējot uz cilvēka motorās sistēmas komandām, kas savukārt saņem komandas no prāta un izpilda tās.

Kad kustība tiek izmantota, lai palīdzētu citiem

Un atbrīvojiet viņus no viņu nastas

Sensoru rīku izmantošana apstākļu uzlabošanai

Gan materiālajā, gan morālajā līmenī

Un ienesot visu, kas dvēselēm sniegtu mierinājumu

Un miers sirdīs

Tas nodrošina dzīvei nepieciešamās lietas, ne obligāti greznības

Tā ir svētība no Dieva, eņģeļiem un praviešiem

Bet, ja kustība tiek izmantota sāpju nodarīšanai

Un sāpes un sirdssāpes

Citu cilvēku intelektuālo vai materiālo spēju
izmantošana

Bez viņa atļaujas vai piekrišanas

Rezultāts nebūs svētīgs

Un tad mēs varam teikt

"Kustība ved uz iznīcību"

Svētīgs tas, kurš savas darbības izmanto laba un sava
Radītāja prieka vārdā:

Tad viņu Kungs viņiem atbildēja: "Es nekad nepieļaušu,
ka pazustu neviena strādnieka darbs jūsu vidū, vai tas būtu
vīrietis vai sieviete." (Al Imrans)

Un cēlajā hadītā:

"Mirušajam seko trīs lietas; divas atgriežas, un viena
paliek pie viņa; viņam seko viņa ģimene, manta un darbi;
atgriežas viņa ģimene un manta, un darbi paliek."

Lai Dievs godā viņa vaigu, Imāms Ali dalās ar mums
gudrībā no savas zināšanu krātuves, sakot:

(*Pastāv milzīga atšķirība starp diviem darba veidiem :*
darbu, kura prieks ir īslaicīgs, bet kura sekas paliek, un
darbu, kura izdevumi ir pazuduši, bet kura atlīdzība paliek.)

Lai Dievs pieņem mūsu labos darbus, mani draugi

Miers, žēlastība un Dieva svētība lai ir ar jums

Bārs un drupu nams

Viņš teica: Mani satrauc viena lieta, un es vēlos tai
paskaidrojumu.

Viņš atbildēja: Kas tas ir?

Viņš teica: Es redzu cilvēkus, kas staigā pa nepareizajiem ceļiem, ir “iedomīgi” un uzdzīvē, un labus cilvēkus, kuri nesaņem nekādu daļu panākumu.

Viņš atbildēja: Cilvēki bieži maldās, vērtējot taisnīgos un ļaunos, jo viņi spriež pēc izskata, nespējot ieskatīties citu sirdīs, lai uzzinātu katra cilvēka patieso dabu un apzinātos viņu slēptos nodomus un rīcību. Bet Dievs ir nodomu pārbaudītājs un noslēpumu atklājējs; Viņš vienīgais tiesā un atšķir labo no ļaunā. Tāpēc nav neiespējami, ka kāds, ko cilvēki uzskata par ļaunu, var būt taisnīgs, un kāds, ko viņi uzskata par taisnīgu, var būt ļauns.

Viņš teica: Vai ir kāds veids, kā šajos jautājumos izdarīt pareizo atšķirību?

Viņš atbildēja: “Spriežot par laimi un ciešanām, ja nerīkojamies pareizi, mēs pieņemam, ka laimīgs cilvēks ir tas, kurš bauda bagātību un labklājību, iegūst prestižu, saņem cilvēku cieņu un ļaujas dzīves priekiem un priekiem. Mēs neņemam vērā iekšējo nemieru, ko viņi var piedzīvot savu grēku, pārkāpumu un netaisnības pret citiem dēļ. Šī iekšējā nelaime un neārstējamās slimības var padarīt viņu dzīvi rūgtu un acis nemierīgas viņu nevaldāmo vēlmju un graužošā egoisma dēļ. Viņus var piemeklēt arī postošas nelaimes un graužošas neveiksmes, kas ir patiesi neapskaužamas.”

Viņš teica: Un kur slēpjas taisnīgo laime?

Viņš atbildēja: Pirmkārt, taisnīgs cilvēks nesteidzas pēc zemes labumiem. Viņu apmierina viņa apmierinājuma sajūta, taisnīga attieksme pret cilvēkiem, sirdsapziņas miers un garīgais prieks, kas rodas no iekšienes un vienmēr atjaunojas, it īpaši, ja viņš domā, ka Dievs viņu atalgos

pēcnāves dzīvē un piešķirs viņam mūžīgu gaismu tā vietā, ko viņš palaidis garām iznīcības mājvietā.

Viņš teica: Kāpēc taisnīgie vai daži no viņiem cieš un saskaras ar grūtībām šajā pasaulē?

Viņš atbildēja: Dievs dažreiz pārbauda Savus mīļotos ar dažādām sāpēm un ciešanām nevis kā sodu, bet gan lai viņus pārbaudījumu ugunī attīrītu kā zeltu. Ciešanas, kas viņus piemeklē, stiprina viņus, atklāj viņu morālo vērtību un padara viņu mīlestību pret savu Kungu un cilvēkiem tīru, skaidru un nelokāmu.

Lai Dievs vairo taisnīgu un labu cilvēku skaitu šajā pasaulē

Miers lai ir ar jums, mani draugi

Organizētā pārle

Neupurēt principus, lai izpatiktu citiem

Viņš teica: Es dzirdēju, ka ir vēlams sadzīvot ar citiem, vai ir kādi izņēmumi?

Viņš atbildēja: Piekrist citiem nenozīmē piekrist viņiem it visā, nedz arī upurēt savus principus viņu labā, jo šāda veida vienošanās nav vēlama un neatbilst pareizajam.

Viņš teica: Vai jūs dodat priekšroku konfrontācijai, nevis vienošanās?

Viņš atbildēja: Tam nav vajadzības. Jūs varat ar viņiem sadzīvot, neradot nekādas nepatīkšanas vai traucējumus. Reformatori un lieli cilvēki nesadzīvoja ar daudziem apkārtējiem, tomēr viņi saglabāja savus ideālus, jo zināja, ka tas, ko viņi dara, ir absolūti pareizi.

Viņš teica: Ko jūs domājat par ideālu dažkārt mainīšanu, lai tie atbilstu situācijai?

Viņš atbildēja: Nevajadzētu piekāpties principu dēļ, nedz arī ķerties pie slēptiem motīviem, lai sasniegtu mērķi, jo šāda rīcība nepiedien tiem, kas ievēro principus. Ja jūs varat dzīvot tā, lai tas patiktu Dievam un nekaitētu citiem, tad jums nav no kā baidīties.

Viņš teica: Ko vispār nozīmē sadzīvot ar citiem?

Viņš atbildēja: Pirmkārt un galvenokārt, būt saskaņā ar Dievu, tad ar savu sirdsapziņu un tad ar cilvēkiem.

Viņš teica: Ko darīt, ja mana pieeja neapmierina citus?

Viņš atbildēja: Pietiek ar to, ka tu būsi mierā sevī pašā un jutīsi iekšēju mieru, kas padarīs tevi neatkarīgu no citu atzinības, ja vien šī atzinība nesaskan ar to, kam tu tici savos lēmumos.

Viņš teica: Vai jūs ieteiktu man lūgt citiem mainīt savu nepareizo dzīvesveidu?

Viņš atbildēja: Nav nepieciešams piespiest cilvēkus pieņemt jūsu pareizo viedokli. Ja viņi nevēlas pieņemt jūsu pieeju, atstājiēt viņus mierā un novēliet viņiem visu to labāko. Ja viņi jūs traucē ar aizskarošām piezīmēm un kodīgiem komentāriem, ir pilnīgi pareizi no viņiem distancēties, vismaz uz laiku. Bet vienmēr esiet gatavi dalīties ar viņiem savā izpratnē un pieredzē. Un, ja jums ir bagātīgas zināšanas, piedāvājiēt tās tiem, kas pēc tām izslāpst, lai viņi tās varētu dzert ar prieku un gandarījumu, pateicoties Visvarenā Dieva žēlastībai, un jūsu atlīdzība ir pie Viņa.

Miers lai ir ar tevi

Es redzu, ka tu vaino dienas
Es tevi gandrīz redzu, draugs
Tu ilgojies pēc oāzes, kas priecēs tavas acis
Un uz atpūtu, kas baros tavu nogurušo sirdi savās birzīs
Es redzu tevi skatoties tālajā, klusajā horizontā
Cenšoties izbēgt no drūmuma un raižu dzīlēm
Uz skaidrām debesīm
Vairāk piemērots jūsu caurspīdīgajai dvēselei
Un es spēju labāk saturēt tavas kaislīgās dvēseles ilgas
Un ar iztēles aci es redzu tevi vainojam dienas
Viņa jautāja par ilgi gaidīto veiksmes planētu
Tas ir tā, it kā es dzirdētu ilgošanos tevī dziļi virmojam
Es dzirdu tā zvanu atbalsis caur dvēseles ēteri
Es uz mirkli ieraudzīju tavu ilgošanās kuģi noenkurotu
tālā krastā
Ap viņu līdinās atmiņu kaijas
Un planētas uz viņu raugās ar draudzīgu noslieci
Es jūtu tavu vēlmi, draugs, pēc rekolekcijām, pēc kurām
tu ilgojies
Lai tu caurdurtos mākoņiem
Un tas iekļūst pasaulē ar nosaukumu
Tas ir pilns ar maigām nozīmēm un saldām vēlmēm

Dzīve ir piepildījusi tavas vēlmes

Un vientulības posts kļiedēts no tavas smalkās dvēseles

Un viņa to bagātināja ar skaistākajiem testiem

Un visjaukākās vīzijas

Miers lai ir ar tevi, mans draugs!

Mahmuds Abbass Masuds

Pirkšanas filozofija un stāsts par lapsu un vārnu

-

Viņš jautāja, sakot: Vai ir kāda pirkšanas filozofija, ko es varētu ieviest savā dzīvē?

Viņš atbildēja: Daži cilvēki ir atkarīgi no lietu pirkšanas, kas viņiem nav vajadzīgas, un tādējādi viņi tērē savu naudu nevajadzīgām greznībām.

Viņš teica: Kāds ir jūsu padoms?

Viņš atbildēja: Iepērkoties esiet piesardzīgs un gudrs. Ja jums ir nauda, ietaupiet to un ignorējiet reklāmas, kas pastāvīgi cenšas jūs kārdināt iegādāties lietas, kas jums nav vajadzīgas, lai atteiktos no savas grūti nopelnītās naudas jaunām inovācijām vai "garantētas peļņas" ieguldījumiem. Ikreiz, kad kāds mēģina jūs pārliecināt ar saldām runām un vilinošiem piedāvājumiem, atcerieties stāstu par lapsu un vārnu.

Viņš teica: "Vai jūs, lūdzu, varētu man to atkārtot?"

Viņš atbildēja: Reiz sensenos laikos vārna nesa knābī siera gabalu, kad uz tā nopilēja lapsas siekalas, un viņš to iekāroja sev. Būdama viltības un maldināšanas meistare, lapsa teica vārnai: "Es vēlos, lai jūs man nodziedātu melodiju, vārnas kungs, jo esmu dzirdējis, ka jūsu balss ir

melodiska un slavena ar savu saldumu." Vārna, glaimota par komplimentu, atvēra knābi, lai dziedātu, bet, tiklīdz viņš to izdarīja, siera gabaliņš izslīdēja no mutes un nokrita zemē. Lapsa ātri to pacēla un apsveica sevi ar vieglo laupījumu. Tāpēc uzmanieties no tiem, kas mēģina jūs psiholoģiski ietekmēt, jo viņi no jums kaut ko vēlas. Un neļaujiet nevienam jūs izmantot, glaimojot vai glaimojot, lai liktu jums vēlēties kaut ko nevajadzīgu jūsu panākumiem un patiesai laimei.

Viņš teica: Vai ir kāds veids, kā būt pašpietiekamam?

Viņš atbildēja: Vienkāršojiet savu dzīvi, lai jūs nepaļautos uz pārmērīgu mantu. Automātiska un pastāvīga vēlmju apmierināšana atņem apmierinājumu un rada nelaimi un ciešanas. Ja jūs sarežģīsiet savu dzīvi ar pārāk daudzām lietām, jūs nevarēsiet baudīt nevienu no tām. Bet, ja jūs rūpīgi izpētīsiet savu dzīvi, jūs atradīsiet daudz veidu, kā samazināt savu greznību, nejūtoties ierobežots.

Viņš teica: Kāds ir jūsu viedoklis par pirkšanu uz nomaksu?

Viņš atbildēja: Vispirms iekrājiet tam, kas jums nepieciešams, un iegādājieties to, kas jums nepieciešams, skaidrā naudā, bez raizēm par maksājumiem pa daļām, augstām procentu likmēm un galvassāpēm. Protams, ir ieguvums sadarboties ar tiem, kas vēlas pārdot savas preces, lai nopelnītu iztiku, taču neļaujiet sev dzīvot pāri savām iespējām, jo, ja to darīsiet, jūs zaudēsiet visu, nedod Dievs, kad saskarsieties ar nopietnu krīzi vai asu ceļa pagriezienu, un "kārdinošā vilināšana" jūs gaidīs.

Viņš jautāja: Kāda ir jūsu taupīšanas definīcija?

Viņš atbildēja: Taupīšana ir māksla un prasa upurus. Bet, ja jūs ietaupīsiet uz pirkumiem un dzīvosiet vienkārši,

jūs varēsiet regulāri ietaupīt zināmu naudas summu un atcerēties populāro teicienu: "Pila pa pilienam, strauts kļūs par dīķi," ar Visvarenā palīdzību.

Lai Dievs jūs bagātina ar Savu bagātīgo žēlastību, mani draugi

Miers lai ir ar tevi

Pašrefleksija un panākumi

Viņš teica: Vai tā ir taisnība, ka cilvēka jautājumu uzdošana sev ir sava veida pašintrospektīvs process?

Viņš atbildēja: Tieši tā

Viņš teica: Ja es vēlētos pielietot šādu pašanalīzi, ko jūs man ieteiktu sev pajautāt?

Viņš atbildēja: Pajautājiet sev par savas dzīves mērķi. Jūs esat visattīstītākā radība, un Dievs tevī ir ielicis cēlu dvēseli, kas ir tava būtība.

Viņš teica: Kas mainīsies, ja es sapratīšu šo faktu?

Viņš atbildēja: Tu sasniegsi neierobežotus panākumus, tu izbaudīsi svētlaimīgu prieku, visas tavas cēlākās vēlmes tiks piepildītas, tu pārvarēsi visas savas grūtības, un pasaule nespēs tevi ievilināt savos slazdos vai maldināt ar savām ilūzijām.

Viņš teica: Bet dzīve ir pilna problēmu un sāpīgu notikumu.

Viņš atbildēja: Jā, cilvēka dzīve ir atklāta un pastāvīga konfrontācija ar problēmām, un katram ir savas problēmas. Ir miljardiem cilvēku un miljardiem problēmu, ar kurām jātiekas galā katru dienu. Daži cieš no sirds problēmām, daži sūdzas

par saaukstēšanos, daži ir pārpildīti ar naudu, daži pilnībā vairās no nabadzības, bet citi necenšas domāt un tāpēc mazāk apzinās problēmas, jo, kamēr vien viņu vēderi ir pilni, pasaule viņiem ir ideāla. Bet kuri ir patiesi laimīgi cilvēki dzīvē un kuri ir veiksmīgie?

Viņš teica: Vispirms, kāds ir panākumu standarts?

Viņš atbildēja: Laime ir patiesais panākumu mērs neatkarīgi no amata nosaukuma vai sociālā statusa. Dominējošais panākumu priekšstats ir bagātības, draugu un skaistu un greznu mantu iegūšana — tas, ko daži sauc par greznu dzīvi. Taču materiālie sasniegumi ne vienmēr nozīmē patiesus panākumus.

Viņš jautāja: Kāds ir iemesls?

Viņš atbildēja: Tāpēc, ka lietas un apstākļi var mainīties. Šodien cilvēkam var būt lietas, bet rīt to var nebūt. Tāpēc nepieņemiet, ka kļūšana par miljonāru garantē panākumus. Cilvēks var nenogurstoši tiekties un strādāt, lai gūtu panākumus savā jomā, taču viņš var būt pārsteigts, atklājot, ka viņa dzīvē trūkst līdzsvara un viņam nav brīvības baudīt lietas, ko viņš vēlas darīt. Tā vietā var uzkrāties raizes, un viņš var kļūt stresā un satraukts tiktāl, ka pasliktinās viņa veselība un viņš var kļūt depresijas upuris. Tādējādi iluzorie panākumi iztvaiko, un viņš jūtas tā, it kā būtu izniekojis savu dzīvi un visi viņa sapņi ir izzuduši.

Viņš teica: Vai veselība nozīmē panākumus?

Viņš atbildēja: Cilvēkam var būt spēcīgs ķermenis (kā zirgam), bet viņam var trūkt pietiekami daudz bagātības, lai sevi uzturētu, un tāpēc viņš var just aizvainojumu un rūgtumu par to, ka viņam nav dzīvei nepieciešamā un pamata, vai arī viņam var būt veselība un bagātība, bet viņam trūkst apmierinātības. Ķermeņa barošana un

iedomības apmierināšana nemierina maigo dvēseli, un
viņam var piederēt viss, un tomēr viņš var justies pilnīgi
nabadzīgs.

Viņš teica: Un secinājums?

Viņš atbildēja: Ja vien cilvēka sirdī nav laimes, viņu
nevar uzskatīt par veiksmīgu.

Viņš teica: Vai ir vēl kas?

Viņš atbildēja: Šodienai pietiek. Lai Dievs vairo tavas
zināšanas un dara tevi laimīgu abās pasaulēs.

Miers lai ir ar tevi

Citu cilvēku bēdas

Vai man ir atļauts redzēt citu cilvēku asaras?

Bez skumju sajūtas?

Un vai es varu just bēdas, ko viņi cieš?

Nemēģinot to samazināt?

Vai man ir spēja redzēt krītošu asaru?

Nedaloties sajūtās ar tās īpašnieku?

Vai tēvs var dzirdēt savu dēlu raudam?

Neizsakot viņam līdzjūtību?

Vai māte var dzirdēt sava bērna vaidus?

Un baiļu sajūta, kas viņu vajā

Netiekot ietekmēts?

Nē, nē, tas nav iespējams!

Nekad, nekad tas nav neiespējami!

Nedomājiet, ka Dievs to nezina

Par vienu nopūtu mēs nopūtāmies

Nedomājiet, ka mēs izlējām nevienu asaru

Mūsu Radītājam to neredzot

Dievs mums dod prieku

Varbūt, tā rīkojoties, mūsu ciešanas beigsies

Viņš mūs pavada ar savu žēlsirdību un maigumu

Līdz mūsu ciešanas izzudīs

Mūsu bēdas izzudīs

Garīgās bākas

www.swaidayogacom

Parādi man Savu vēstījumu, Kungs, ierakstītu gaismas
burtiem manas sirds lappusēs, un ļauj man dzirdēt Tavus
čukstus manas sirdsapziņas templī, un piepildi mana prāta
.trauku ar Tavām zināšanām, Savu žēlsirdību un Savu mieru

Darbs ir būtisks un spēcīgs cilvēka atjautības un
radošuma motivators. Tomēr, ja darba mērķis ir tikai

bagātības uzkrāšana, tas zaudē savu vērtību un nozīmi.
Darbam galvenokārt jābūt veltītam pakalpojumam, un
pārdotajam produktam jābūt augstas kvalitātes un
.noderīgam citiem

* * *

Dievs man dāvā gaismu, dzīvību, spēku, gudrību,
intelektu un garīgu laimi. Es iegremdēšos dievišķās
mīlestības okeānā caur kontemplācijas svētlaimi. Un es
ienesīšu dievišķo klātbūtni savā prātā, lai atrisinātu dzīves
dilemmas. (2)

Ak, Kungs, savas tievās mīlestības sveces gaismā es
lasīšu Tavu zelta grāmatu, kas manī ir kopš mūžības. Tava
mīlestība, ak, Kungs, ir miera gaisma, kas kliecē manu
tumsu un apgaismo manu ceļu (2)

* * *

Pārņemošais garīgā miera plūds aizslauka no dvēseles
.uzkrātās bailes un raīžu kaudzes
Es meklēšu Dievu savas dvēseles vientulībā un dziļi
lūgšu, līdz mana sirds pukstēs Viņa mīlestībā un es saņemšu
.Viņa atbildi
Kungs, es lūdzu, lai Tu savieno manas dvēseles gaismu
ar Tavu kosmisko gaismu. Ļauj man zināt, ka Tava gudrība
apgaismo manu prātu, Tavs spēks mani uztur un plūst
.manās vēnās

* * *

Es piepildīšu savu prātu ar ticības spēku un paļaušos, ka
nekas man nevar kaitēt, jo mani vienmēr ieskauj dievišķā
.aizsardzība

Ak, Kungs, lai manu ilgu ogles vienmēr spoži deg ar
Tavu svētīgo klātbūtni. Lai Tava gudrība mani vada un Tava
.klātbūtne ir lielākais prieks manā dzīvē

* * *

Īstu zinātnieku izceļ ievērojama īpašība: atvērtība un plašs skatījums. Viņš sāk ar vienkāršu, pamatinformāciju, pakāpeniski virzoties uz priekšu, atklājot dabas likumus un to darbību. Pēc tam viņš iepazīstina pasauli ar savu pētījumu rezultātiem, vienmēr gatavs turpināt lietu dabas un būtības izpēti. Tieši šo zinātnieku centieni ir noveduši pie dabas likumu atklāšanas, kas ir vairojuši cilvēces gūtos labumus. Pakāpeniski mēs iemācāmies pielietot šos likumus dažādos un plaši izplatītos veidos, kā redzams ērtībās, ko izmantojam .ikdienas dzīvē

* * *

Laime, ko dāvā Dievs, nav salīdzināma ar nevienu zemes laimi. Garīgais prieks ir bezgalīgs, un, kad viss pārējais izgaist un pazūd, šis prieks paliek nemainīgs. Tam, kurš vēlas sasniegt šo prieku, ir jāvelta laiks pārdomām, pārdomām par Dievu un saskaņošanai ar Viņu, jo garīga .saskaņošanās ar Dievu sniedz patiesu laimi

Jaungada dārzs

Pagājušā gada atbalsis ar tā bēdām un smiekliem ir izgaisis, un tagad Jaunā gada himnas atbalss iedrošinoši :dzied, vēstot cerību un čukstot

Pilnīgi pārveidojiet savu dzīvi, atmetiet veco bailu"
".nezāles

No pagātnes pamestā dārza savāciet un uzglabājiē tikai prieka, sasniegumu, cerību, labu domu un darbu, kā arī cēlu centienu sēklas. Katras jaunās dienas svaigajā augsnē sējiē šīs varenās sēklas, laistiet tās un lolojiē, līdz tās izaug un .jūsu dzīvē uzzied ar retajām ziedēšanas īpašībām

:Jaunais gads čukst

Atmodiniet garu, ieradumu gūstekni, un mudiniet to"
veikt jaunus, labvēlīgus centienus. Nekad nepārtrauciet
mēģināt un nekad neatpūties, kamēr neesat sasnieguši
mūžīgu brīvību un pārvarējuši karmu (pagātnes darbību
".pastāvīgās un vajājošās sekas)

Ar atspirdzinātu prātu un apreibinātiem ar vienmēr
atjaunojošu prieku, priecāsimies kopā un iesim roku rokā
.pretī debesu mājoklim, no kura nekad vairs neiziesim

* * *

Ja atcerēsities Dievu un padarīsiet Viņu par savas dzīves
centru, un ja lūgsiet Viņu dedzīgi un dziļi, jūs noteikti
saņemsiet no Viņa atbildi, jo dedzīgas un sirsnīgas lūgšanas
aizkustina Dieva sirdi. RE-123

Tas ir starojošs gudrības un iedvesmas avots, smaržīgs
aromāts, kas izplūst no mīlošu un laipnu siržu dārziem,
debesu rožu un plaukstošu domu aromāts, mīlestība, kas
.iedvesmo mūsu mīlestību un plūst caur mūsu sirdīm

* * *

Tavs labākais draugs ir tas, kurš pazemīgi iesaka, kā
sevi pilnveidot, jo pastāvīga glaimotāju un liekulību klātbūtne
kavē tavu garīgo izaugsmi. Mums vajadzētu lolot to cilvēku
sabiedrību, kuri runā patiesību un palīdz mums vislabākajā
.iespējamajā veidā

* * *

Vecāki bieži vien nepamana savu bērnu trūkumus un
izvēlas tos ignorēt. Ja viņi neredz savu bērnu trūkumus, tad
neapšaubāmi kaut kas nav kārtībā ar viņu mīlestību.
Vecākiem ir jāiemācās beznosacījumu mīlestība, lai viņi
varētu saskatīt savu bērnu kļūdas un palīdzēt viņiem tās
.labot un nokļūt uz pareizā ceļa

* * *

Ja vēlies būt laimīgs visu laiku, neļauj sev būt
pašapmierinātam vai slinkam un neignorē materiālos
šķēršļus, kas stāv tavas laimes ceļā. Dari visu iespējamo, lai
pārvarētu šos šķēršļus un paveiktu visus nepieciešamos
.uzdevumus ar labprātīgu sirdi un koncentrētu prātu

* * *

Kungs, ļauj mums uz tikumību raudzīties nevis ar bailēm
un šausmām, bet ar mīlestību un godbijību. Ļauj mums
saprast, ka Tavu morāles likumu ievērošana mūs vainagos ar
Tavas žēlastības lauriem. Tu esi pavēlējis dievbijības
baušļus, lai pasargātu mūsu laimi. Atmetīsim grēka ceļus,
kas vienmēr ved pie sāpēm un ciešanām, un atzīsim, ka
tikumība ir neizmērojami apburošāka par netikumu. Palīdzi
mums saprast, ka ļaunums, kas sākumā šķiet patīkams un
apburošs, pakāpeniski pārvēršas nāvējošā indi, un ka labais,
!kas sākumā garšo rūgti, galu galā kļūst par saldu nektāru

* * *

Raizes ir bezjēdzīgas; tās tikai apgrūtina sirdi ar vēl
lielākām raizēm. Kad esat pabeidzis ikdienas uzdevumus,
izvairieties no to pārdomāšanas vai to nest sev līdzī uz
mājām. Raizes veido biezu, tumšu, mākoņainu mākoņu slāni
ap jūsu prātu, traucējot jums skaidri un viegli saskatīt ceļu.
.Mums jāiemācās arvien vairāk paļauties uz Dievu
Dzīvei jābūt centrētai uz kalpošanu, jo bez šī cilvēciskā
ideāla apziņa, ko Dievs ir dāvājis cilvēcei, nerasnīgs savu
pilno potenciālu. Kad mēs kalpojam citiem un aizmirstam
.savu sīko ego, mēs jutīsim dievišķo klātbūtni

* * *

Labais šajā pasaulē atsver ļaunumu, jo Dievs ir
vislielākais spēks. Bet, kad mūs piemeklē ļaunums, mēs bieži
jūtamies bezspēcīgi to kontrolēt vai pārvarēt. Ļaunuma
vētras ir neizbēgamas, bet mēs varam pārvarēt to sekas un
.pacelties tām pāri

Kad māceklis izbauda dievišķās mīlestības saldumu, viņš
jūt nebeidzamus ekstāzes viļņus, kas viņu pārņem, un viņš
jūt nepārvaramu un dedzīgu ilgošanos pēc Dieva, tāpēc viņš
lūdzas ar dziļu koncentrēšanos un lūdz Dievu no visas sirds,
.līdz Viņš viņam atbild

* * *

Kad mīlestību aizstāj garlaicīga rutīna, seksuāla
apsēstība, materiāla pieķeršanās, emocionāls uzbudinājums,
izmantošana un pēkšņa pāreja no tuvības uz nepatiku, tad
.mīlestība izgaist no sirdīm un kļūst par pagātņi

* * *

Vijoles žēlabās un flautas gaudošanā, ērģeļu melodijā un
ūda spēlē es dzirdu Dieva balsi, dvēseles sirdī slēpjas laime,
kuru meklē mana dvēsele, esmu pēkšņi sajutis Viņa
svētlaimi, glabātu mana klusuma stropā, es saspaidīšu
.stropu un nobaudīšu mūžīgās svētlaimes nektāru
Ilgoties pēc Dieva nozīmē Viņu mīlēt. Ilgošanās pēc
Dieva ir jābūt patiesai, tīrai, dziļai un starojošai. Ja vēlamies
saņemt no Viņa atbildi, mums jāatdod Viņam sava sirds un
.jālūdz Viņam no visas sirds, līdz saņemam šo svētīgo atbildi
Dievišķā mīlestība ir stiprāka par nāvi un ilgstošāka par
jebkuru pārejošas dzīves izpausmi

* * *

Ejiet dzīves ceļus ar nelokāmu stingrību, kas nepazīst
atkāpšanos vai regresu, un ar stingru ticību, ka Dieva
radošais un bezgalīgais spēks jūs vienmēr pavada un
.atbalsta

Dievs atbild uz šī patiesā mācekļa sirsnīgajiem
lūgumiem, kurš pauž savas ilgas un ilgošanos un lūdz Viņa
palīdzību ar pārliecību un cerību, un Viņš noteikti nāks pie
.viņa, lai viņu glābtu un atbrīvotu no grūtībām

:Peldošā sega, kā to stāsta gudrais Paramahansa

Reiz divi draugi pastaigājās gar upes krastu, kad
pamanīja kaut ko līdzīgu peldošai segai. Viens no viņiem
iemeta upē un aizpeldēja līdz "segai". Tomēr viņam bija

nepieciešams ilgs laiks, lai atgrieztos krastā. Viņa draugs
pamanīja, ka viņam ir grūtības ar "segas" palīdzību un ka tas
:ir viņa kavēšanās iemesls, tāpēc viņš viņam uzsauca
"?Kāpēc tu viņu nepamet un neatgriezies"

:Viņa draugs atbildēja
To es arī cenšos darīt, bet sega man pieķeras un neļauj"
".man aiziet un atgriezties
Par lielu pārsteigumu viņš pārāk vēlu saprata, ka tas, ko
.viņš uzskatīja par segu, nebija nekas cits kā peldošs lācis
[!Pirms sperat soli, apsveriet savas kājas pozīciju]

Lielākā daļa cilvēku izvērza apņemšanās, bet nespēj tās
īstenot, un rezultātā viņi krīt no panākumu virsotnes, pat
sapņojot par uzkāpšanu tās virsotnē. Tie, kas izšķiež savu
gribasspēku, atklāj, ka jo vairāk viņi tiecas pēc panākumiem,
jo dziļāk viņi grimst neveiksmju purvā. Savukārt tie, kuriem ir
spēcīga gribasspēks, nekad nebeidz mēģināt, lai cik reižu
viņu centieni neizdotos, līdz sasniedz savus likumīgos
.mērķus

* * *

Ak, Universālais Ārsts, ļauj man dzert, līdz esmu
remdēts no tava miera saldajiem, dziedinošajiem ūdeņiem,
lai es varētu sajust tavu atsvaidzinošo prieku un tavu
.vitalitāti, ko neskar vājums un nogurums

* * *

Dievišķā balss uzrunā visas sirsnīgās sirdis, kas rezonē
ar augstākām vibrācijām. Gudrības balss šķērso ēteri,
meklējot harmoniskas domas, kas meklē mieru, prieku un
.svētas zināšanas

* * *

Cilvēks dod mums padomus un pēc tam atstāj mūs plūkt
savu darbu augļus [kas var būt viņa nepareizo padomu
rezultāts]. Bet Dievs dod mums vadību, un Viņa ceļš vienmēr
.ved uz laimi un labestību

Dzīvosim Dieva gaismā un apzināsimies, ka aiz šī zemes
murga slēpjas mūžīga atmoda. Sajutīsim dievišķo klātbūtni
.aiz katras tumšās ēnas

* * *

Tāpat kā bite vienmēr meklē saldus ziedus, tā dievišķā
mīlestība ienāks mūsu dzīvēs, kad tās būs piepildītas ar
.labām domām un labiem nodomiem

* * *

Kad tevi piepilda prieks par to, ka dari citus laimīgus,
izturies pret viņiem laipni un liec viņiem justies droši un
mierīgi, tu iepriecini Dievu un tiek uzskatīts par veiksmīgu
.dzīvē

* * *

Kad rodas problēmas ar draugiem vai mīļajiem, mums
jācenšas situāciju atrisināt pēc iespējas ātrāk. Nav jēgas un
neprātīgi situāciju saasināt ar vainošanu, strīdiem un
kliegšanu, pat ja vainīgs ir otrs cilvēks. Mēs varam palīdzēt
saviem mīļajiem uzlabot savu uzvedību un labot savas
kļūdas ar savu pozitīvo piemēru, nevis ķerties pie skarba
.nosodījuma un aizvainojošiem vārdiem

* * *

Kungs, es lūdzu, lai mana dvēsele atrastu mieru un
saskatītu cerības starus aiz vienaldzības mākoņiem. Lai
pārliecības mēness uzlec manas sirds debesīs, lai es varētu
.sajust mieru un sirdsmieru

Tagad es jūtu tevi mirdzam pie mana prāta apvāršņa, un
neziņas mākoņi izklīst, pateicoties tavai svētītajai gaismai un
.tavai mierinošajai un svētīgajai klātbūtnei

* * *

:Patiesa meklētāja sirds nemitīgi atbalsojas
Mans Dievs un mans Mīļotais, es nevēlos iekrist šīs"
pasaules slazdos un ilūzijās, un es tikai vēlos pamodināt

Tavu mīlestību cilvēku dvēselēs. Mana sirds, mana dvēsele,
mans ķermenis, mans prāts un viss, kas man pieder, ir
Tavs." Šāda mīlestība atrod ceļu pie Dieva, un šāds
.meklētājs iepazīst Dievu

Mans mīļotais Dievs, es zinu, ka Tu esi visur klātesošs.

Tāpat kā dārgā eļļa slēpjas nespīdīgās olīvās, tā arī Tavas
svētītās klātbūtnes eļļa tiek destilēta kontemplācijas presē
.par Tevi un arvien pieaugošajās ilgās pēc Tevis

* * *

Kārdinājums ir maldinoša, pretrunīga un paredzama
kompulsīva baudas ideja. Šīs idejas radītā enerģija jāizmanto
patiesības meklējumos, kas nes laimi, nevis maldīgās
.darbībās, kas rada trauksmi un ciešanas

Ar pieredzi, pašdisciplīnu un gudrību mēs mācāmies
atšķirt šīs pasaules niecīgo, viltus valdzinājumu no Dieva
.lielajiem un bezgalīgajiem skaistumiem un priekiem

* * *

Ticība manā sirdī rodas no intuitīvas uztveres. Tā mani *
mudina un čukst man meklēt dievišķās mīlestības dārgumus
.manī

Domāšana par Dievu ir vislielākā pretlīdzeklis šīs
pasaules raizēm, tāpēc es to praktizēšu patiesi, dziļi un
.konsekventi

Ak, Kungs, pieskaries manas kontemplācijas acij, lai tā *
pagriežas uz iekšu un ieraudzītu garīgās svētlaimes sauli,
.kas kvēlo manā sirdī

Un palīdzi man atvērt miera durvis, lai saņemtu Tavas
.svētītās gaismas dziedinošos starus

Es atvairīšu izmisumu un darīšu visu iespējamo, lai
sajustu Tavu klātbūtni, Kungs, pārdomās, un es meklēšu Tevi
.no visas sirds un locekļiem, līdz Tu man atklāsies
ierobežojot savas domas ar īslaicīgiem un mainīgiem
apstākļiem un nosacījumiem, tiks ierobežota izpratne par
ārējiem jautājumiem. Tā vietā jākoncentrējas uz mūžīgo,
nemainīgo un jāpadara tas uzmanības un domu centrā. Tie,
kas tā dara, tiks ietīti garīgā magnētismā un apgaismoti ar
.dievišķo gaismu

* * *

Lai Tava smarža, Kungs, izplūst no manas dvēseles
.zieda un piesaista dvēseles Tavas klātbūtnes templim
Lai Tava mīlestība pukst manā sirdī, lai tā pukst saskaņā
.un saskaņā ar visiem

Svētī manas domas, Kungs, lai es varētu vest savas
dvēseles slāpes pie Tava miera avota. Esi mans mūžīgais
.viesis un mājo manas miera un prieka templī

Es tevi nekad neaizmirsīšu un nekad neiešu dzīves ceļus
.bez tevis

Dāvā man neizmērojamas, sirsnīgas ilgas un dzīvā
.dievbijības atbalsī Tev ļauj man dzirdēt Tavu svētīgo balsi
Katru dienu es arvien vairāk meklēšu laimi savā prātā
un arvien mazāk caur materiālām vēlmēm

Es noliecos Tev, Kungs, pateicībā un pateicībā, jo ar
Tavu žēlastību manas garīgās tieksmes un pozitīvās
tendences pārvarēs dzīves negatīvismu un ļaunumu. Palīdzi
man stiprināt apņemību atteikties no kaitīgiem ieradumiem,
kas nes sliktas sekas, un attīstīt labvēlīgus ieradumus, kas
nes labus rezultātus. Un palīdzi man uzturēt cerības liesmu
.degošu manā sirdī, kad es eju pie Tevis

* * *

Cilvēka gribai nevajadzētu pakļauties kaprīzēm, vēlmēm
un kaitīgiem ieradumiem. Tas nenožīmē atturēties no gribas
izmantošanas, bet gan rīkoties ar spriestspēju tās
.piemērošanā, lai tā atbilstu dievišķajai gribai
Ikvienam, kurš vēlas laimi un panākumus, ir jābūt
stingrai ticībai Dievam, jāpaaugstina sava apziņa līdz iekšējā
miera un klusuma līmenim, jākoncentrējas uz drosmi un
pārdrošību, jāapbruņojas ar gribasspēku un apņēmību, kā arī
.mierīgi un pārliecinoši jāveic savi pienākumi

* * *

Esmu gatavs visu savu dzīvi veltīt vienam patiesam
cilvēkam, bet es vairošos liekuļus un nepatiesus cilvēkus. Es
nevienu neglaimoju un nemaldinu, un tā mums vajadzētu
.dzīvot šajā pasaulē

* * *

Mums jābūt drosmīgiem, sirsnīgiem un jāieskauj sevi ne
tikai ar tiem, kurus varam iedvesmot, bet arī ar tiem, kas var
.iedvesmot mūs

* * *

Es varu paveikt visus savus pienākumus, tikai
aizņemoties spēku no Dieva. Tāpēc mana pirmā vēlēšanās ir
iepriecināt Viņu. Dievs ir pirmā mīlestība manā sirdī, lielākā
ambīcija manā iekšienē un manas gribas un prāta galvenais
.mērķis

Līdzsvars ir skaists un tam vajadzētu būt mūsu jūtu un
.domu pamatam un stūrakmenim

* * *

Altruistisks cilvēks, nesavtības cienītājs, neļauj
egoismam sevi diktēt, jo nav iespējams izjust tīru prieku, ja
vien cilvēks nav plaši domājošs un labsirdīgs, meklējot un
vēloties laimi gan citiem, gan sev. Šis ir universāls un
.nemainīgs princips

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

.goda zīmi uz krūtīm

* * *

Svētī mani, Kungs, lai es redzētu tikai labo, domātu tikai labo un biedrotos tikai ar labiem un tikumīgiem cilvēkiem, un ļauj man Tevi pārdomāt, ak Tu, kas esi visa labuma un .taisnības avots

Turi tumsas spokus no manis tālāk un paskaties uz mani no debesu sirds un no manas sirds un manu jūtu vārtiem, un .parādies man manas mīlestības pret tevi templī

* * *

Mums jācenšas visu laiku kontrolēt savas jūtas, lai mēs varētu kontrolēt savas emocijas un savaldīties, kad satiekam sliktu rakstura cilvēkus, kuriem patīk traucēt citu mieru un .sabojāt apkārtējo atmosfēru

Pirmais apsvērums cilvēka uzvedībā ir sevis pilnveidošana. Labs cilvēks ar savu cēlo rīcību var palīdzēt .apkārtējiem mainīties uz labo pusi

* * *

Apsēstība ar vēlmēm aptumšo prātu, un, kad vēlmju migla pārņem cilvēka intelektu, viņš zaudē iekšējo līdzsvaru un rīkojas bez spriestspējas, zinot, ka iedzimtā spriestspēja ir katras pareizas darbības un taisnīgas uzvedības virzītājspēks. Kad cilvēka prāta spēju stūre salūzt, viņš .neizbēgami nonāks sāpju un ciešanu bezdibenī

* * *

Agrāk vai vēlāk dzīves ilūzijas izgaīs, un tās mērķis kļūs skaidrs. Kad bērnības un jaunības ilūzijas izzudīs, kas paliks pāri? Patiesu laimi mēs varam atrast tikai Dieva tuvumā un Viņa klātbūtnes sajūtā, kas piepilda dvēseli ar .mieru un klusumu

* * *

Mums jābūt reālistiskiem savās cerībās un jālūdz Dievam apmierināt tikai mūsu būtiskās vajadzības, kā arī

jāzina atšķirība starp faktiskajām vajadzībām un
nevajadzīgām vēlmēm. Labākais veids, kā atšķirt
nepieciešamo no nevajadzīgā, ir ķerties pie loģikas un
saprāta, nevis vēlēties iegūt sterilas lietas, kas mums nedod
.labumu un ir labākas bez tām

* * *

Es varu ceļot tālāk par tālākajām planētām un
zvaigznēm

Bet es tevi vienmēr mīlēšu
Tavi sekotāji var nākt, vai arī viņi var iet savu ceļu
Bet es vienmēr būšu ar tevi un mīlēšu tevi
Mani var mētāt apkārt vairāku iemiesojumu viļņi
Es jūtos vientuļš un vientuļš
Tomēr es tevi vienmēr mīlēšu
Izkraidīgā pasaule var tevi aizmirst
Bet es tevi vienmēr atcerēšos
Mana balss var izbalēt un mani pievilt
:Bet savas dvēseles vārdos es čukstēšu
"Es tevi vienmēr mīlēšu"

Pārbaudījumi, slimības un nāve var mani saplosīt
Mans ķermenis tika atsijāts, bet tik ilgi, kamēr tas paliks
manā atmiņā

Paliek cerības dzirksts; ieskaties manās mirstošajās acīs
:Caur viņiem es jums teikšu
Es tevi mīlēšu mūžīgi
!Un es vienmēr būšu tev uzticīgs

* * *

Kad tu saki: "Dievs ir ar mani", no citu domām tev nāks
tikai labs. Apņem sevi ar Dievu, jo Viņa vissvētākais vārds ir
augstākā vara, necaurredzams vairogs, pret kuru visas
.negatīvās vibrācijas un domas locīsies un novirzīsies
Garīgs prieks slēpjas pastāvīgā Dieva apcerēšanā un
arvien pieaugošās ilgās pēc Viņa, un pienāks laiks, kad prāts
vairs nesvārstīsies un to nesatricinās nemiers. Tad nekādas

fiziskas ciešanas vai psiholoģiska krīze nespēs novērst
.apziņu no dzīvā Dieva klātbūtnes

Cik brīnišķīgi ir justies tuvu Dievam, domāt par Viņu un
!pastāvīgi sajust Viņa klātbūtni

* * *

Tev jācenšas sasniegt savu likumīgo mērķi ar optimismu
un prieku, un jau pašai cerībai uz tā sasniegšanu vajadzētu
sagādāt prieku tavai dvēselei. Tev arī jāpriecājas, kad
sasniedz šo mērķi, jo tas ir sasniegums, kas ir tava prieka
.vērts

* * *

Tiek uzskatīts, ka bite ir tik ļoti sajūsmināta par lotosa
smaržu, ka tā ilgi kavējas zieda sirdī, sūkdama nektāru. To
darot, lotosa ziedlapiņas aizveras ap to, un tā sagaida nāvi
lotosa iekšienē. Tad ir ziemeļu reģionu brieži, kurus
apreibina flautas melodijas. Kad mednieks spēlē flautu,
briedis pienāk pie viņa un sagaida savu liktenīgo likteni. Ir arī
daži pieradināti ziloni; ziloņu mātīte tiek izmantota, lai
pievilinātu un notvertu citus ziloņus. Šajā kontekstā kāds
:liels filozofs teica kaut ko līdzīgu

Bite ir fascinēta ar smaržu
Un briedis svilpo
Zilonis nebrīvē krīt
Uzbudinošā pieskāriena dēļ

Bet kā ir ar cilvēku, kuram piemīt visas šīs maņas?
Filozofa padoms viņam ir: "Neesiet savu maņu vergs un
".neļaujiet nekam vai kādam jūs kontrolēt

Kas attiecas uz mani, es saku: "Atcerieties, ka visas jūsu
maņas ir nodotas jūsu rīcībā, un tām jāklausa jūsu pavēlēm
".un jāpakļaujas jūsu apzinātajai gribai
* * *

Ūdens un ledus ir divu neredzamu elementu, skābekļa
un ūdeņraža, izpausmes, un to eksistence ir tikai bezformīga
un pārejoša. Līdzīgi cilvēka prāts un matērija ir universālā
prāta izpausmes, kurām piemīt tikai ierobežota, relatīva
eksistence, jo patiesībā tikai universālais prāts patiesi
.eksistē absolūti
* * *

Ir cilvēki, kas neuzticas nevienam un šaubās par iespēju
atrast īstus draugus; daži pat lepojas ar savu spēju iztikt bez
draugiem. Bet tie, kas nespēj izrādīt citiem mīlestību un
draudzību, ignorē garīgās izplešanās likumu, caur kuru
dvēsele paplašina savu redzesloku un atgriežas dievišķā
.gara apskāvienā
* * *

Kad cilvēks analizē sevi, viņam ir jābūt spēcīgai vēlmei
atbrīvoties no savām vājībām un padarīt sevi tādu, kādam
viņam jābūt, un nedrīkst ļaut mazdūšībai vājināt savu
.apņēmību, atzīstot trūkumus, ko atklāj godīga pašanalīze
* * *

Divi laimes nosacījumi: vienkārši dzīvot un domāt augstā
līmenī

Kad biju bērns, es uzrakstīju vēstuli Dievam. Biju mazs
un tik tikko zināju, kā rakstīt, bet es viņam daudz ko stāstīju.
Es neko nelūdzu sev, bet lūdzu viņam iemācīt man kaut ko
par sevi, un katru dienu gaidīju, kad pastnieks atnesīs man
.atbildi uz manu vēstuli

Es nekad nešaubījos savā sirdī. Un kādu dienu es
saņēmu atbildi vīzijā, kad ieraudzīju svētīta vēstījuma burtus,
kas mirdzēja zeltainā gaismā. Es to nevarēju labi izlasīt, bet
es sapratu vēstījumu šādi : "Es esmu Dzīvība un Es esmu

Mīlestība, un Es rūpējos par tevi caur taviem vecākiem!" Tad
.es sapratu un sajutu dievišķo klātbūtni

* * *

Es centīšos aizmirst pagātnes grūtības, drosmīgi stāšos
pretī tagadnei un gaidīšu nākotni ar pilnīgu pašāvēību uz
.Dievu

Es zinu, ka visas labās vēlmes, ko jūtu savā sirdī,
.piepildīsies ar Dieva palīdzību

Es darīšu visu iespējamo, lai pilnveidotos, lai labāk
izprastu dzīves jēgu, un centīšos iegūt gudrību, pamodināt
.dvēseles ieskatu un apvienoties ar galīgo patiesību

* * *

Ak, Kungs, es priecāšos gaismā un mīlestībā, kas nāk no
Tavas bagātīgās žēlastības, un es pacelšu Tev pateicības un
.pateicības pantus, atzīstot Tavu laipnību

Es pieņemšu sirsnību domās, vārdos un darbos, un
centīšos darīt citus laimīgus, jo mana laime rodas no viņu
laimes, un es izšķīdināšu savu mazo "es" visa "es" -
.universālā "es" - sevī

Mīlestība ir visas radības pulss

Mīlestība ir klusa saruna starp divām sirdīm

Mīlestība ir Dieva aicinājums visai radībai

Lai tā varētu atgriezties savās debesu mājās -

.kosmiskās vienotības mājvietā

Mīlestība dzimst ziedošu dvēseļu dārzos. Tā ir vecākais
un saldākais nektārs, kas glabājas uzticīgu un patiesu siržu
.traukos

Tie, kas pazīst sevi, saprot, ka viss spēks, kas
nepieciešams uzdevumu veikšanai, nāk no Dieva. Tie, kas
sasniedz garīgu mieru (mieru), piedzīvo atjaunotu iekšēju
prieku neatkarīgi no savas lomas uz šīs zemes. Šāds cilvēks
.dzīvo un vada savu dzīvi saskaņā ar Dieva gribu

* * *

Garīgi traucējumi traucē un novērš prātu, nepastāvīgs
garastāvoklis aizsedz skaidru redzi, un emocionāli

uzliesmojumi rada pārpratumus. Lielākā daļa cilvēku rīkojas
nevis ar izpratni un apdomību, bet gan atbilstoši savam
noskaņojumam. Turklāt aizspriedumi un aizspriedumi
aizmiglo spriestspējas lēcu, izkropļo izpratni un novērš
skaidru un nepārprotamu uztveri. Tāpēc ieskatam jābūt
attīrītam no visiem apjukuma, uzbudinājuma un
aizspriedumu avotiem, kas kavē veselīgu spriestspēju un
.precīzu uztveri

* * *

Šajā Visumā ir Kungs, kas cilvēcei ir devis neatkarību,
spējas un intelektu. Cilvēki var atrast Dievu ar saprāta
dāvanu, bet, ja viņi tērē savu laiku vieglprātībā, nepieliekot
nepieciešamās pūles, lai atrastu dzīves jēgu un iepazītu savu
Radītāju, viņi izšķiež dārgo enerģiju, ko viņiem devis Dievs,
.un nekad neatradīs patiesu laimi

Lai gan daru daudz ko, nejūtos ierobežots ar to, ko daru,
.jo apzinos, ka šī pasaule nav manas mājas

* * *

Dieva meklējumi neatbrīvo mūs no materiālo,
intelektuālo un sociālo pienākumu atstāšanas novārtā dzīves
cīņās. No otras puses, patiesi garīgs meklētājs apgūst
pašdisciplīnu un kontroli pār savām emocijām, ieradumiem
un vēlmēm, lai atbrīvotu dzīves templi no neziņas tumsas, lai
viņš varētu uztvert dievišķo klātbūtni. Tāpat kā
dārgakmeņus tumšā mājā nevar redzēt, tāpat arī garīgo
apziņu nevar izjust, kamēr pār cilvēku valda neziņas un
.psiholoģiskās disonances spēki

* * *

Jūra varbūt vēlas ieliet sevi kausā, bet kauss var saturēt
tikai savu. Līdzīgi patiesība ir paredzēta ikvienam, bet tie,
kuriem ir ierobežota apziņa, neiedziļinās pietiekami dziļi, lai
meklētu un izpētītu, kā arī neuztraucas nirt zem virsmas;

tāpēc viņi nevar atrast patiesību. Mums jādara viss
iespējamais, lai veiktu padziļinātu izpēti un atklātu
.dārgumus

* * *

Viņam patīk noraidīt jebkuru negatīvu domu, kas mēģina
ielauzties viņa apziņā, kamēr viņš koncentrējas uz nopietnu
lietu vai svarīgu jautājumu. Lielākā daļa cilvēku domā par
citām lietām, darot svarīgas lietas. Piemēram, kamēr
tiesnesis pasludināja galīgo spriedumu delikātā citas
personas dzīvības vai nāves jautājumā, viņš vienlaikus
domāja par slikto izturēšanos, ko viņš bija saņēmis no savas
sievas tajā pašā dienā, un viņš bija sarūgtināts, ka viņa
.spriedums mājās netika izpildīts

Ja šis tiesnesis pieņem nepareizu lēmumu un piespriež
nāvessodu nevainīgam cilvēkam koncentrēšanās trūkuma
dēļ, viņš savukārt stāsies apsūdzēts un notiesāts vislielākā
tiesneša priekšā, kas ir universāls likums, kas nepazīst
.favoritismu vai nepotismu

* * *

Tavas iedvesmas vēsma ir kliecējusi visus mākoņus, un
manu domu debesis tagad ir skaidras un tīras, un ar
attīrītām acīm es tevi redzu visur. Tavas svētītās saules stari
iekļūst manas būtības dziļumos, un ar paaudžu badu mani
.baro tava svētītā gaisma

* * *

Šajā nepastāvīgajā, bīstamajā un nenoteiktajā pasaulē
tu jūties pilnīgi vientuļš. Tikai Dievs tevi nekad nepametīs un
.nepievils tavas cerības

Svētī mani, Kungs, lai es varētu sevī kultivēt garīgā
spēka un panākumu sēklas un lai es varētu šo spēku
.izmantot Tev tīkamos veidos

* * *

Ak, Kungs, savu domu vientulībā es ilgojos dzirdēt Tavu
balsi. Padzen no manis pasaulīgās balsis, kas ligzdo manā
atmiņā. Es ilgojos dzirdēt Tavu mierīgo balsi dziļi manā
dvēselē. Pārņem manu būtību un ļauj man sajust Tavu
.svētīgo klātbūtni manī un visapkārt

* * *

Ir viegli pateikt, vai cilvēka intelektuālo attīstību veicina
.mierīga vai strīdīga vide

* * *

Iekšējas bailes, psiholoģisks stress vai nemiers, kas
rodas no saskarsmes ar nepareiza veida draugiem un
radniekiem, veicina apjukumu un nemierīgu garastāvokli.
Savukārt cilvēki ar mierīgu un nosvērtu temperamentu
.palīdz veidot veselīgu un pievilcīgu domāšanas veidu

* * *

Dievs mūs pārbauda, lai stiprinātu mūsu apņēmību,
nevis lai mūs salauztu. Neziņa mūs iznīcina, ja visu savu
paļāvību veltām miesai. Tie, kas neatlaidīgi meklē patiesību,
atrod mūžīgo dzīvi. Šī pasaule ir degoša krāsns, kurā tiek
kaltas mūsu dvēseles, kļūstot par gudrības un garīgā spēka
.tēraudu

Cilvēkiem piemīt neizmantots potenciāls — visu
nepieciešamo spēku Dievs ir apveltījis ar saprāta spēku, lai
atbrīvotos no pasaulīgajiem ierobežojumiem, kas viņus
saista un tur ieradumu un vēlmju gūstā. Tie, kas šodien
apņemas neļaut dzīves izaicinājumiem salauzt viņu gribu un
.kavēt viņu progresu, iegūs spēju tos pārvarēt

* * *

Neatklāj visus savus noslēpumus citiem godīguma
vārdā. Ja atklāsi savas vājības tiem, kas ir neuzmanīgi, viņi
izmantos iespēju tevi izsmiet, kad vēlēsies tev nodarīt
ļaušanu. Kāpēc dot viņiem kaut ko tādu, ko viņi var
?izmantot pret tevi un sagādāt tev sāpes

* * *

Ak, manas sirds atspirdzinošais dzēriens, es tevi dzeru
atkal un atkal, tomēr manas apziņas pudele paliek pārpildīta.
Es nezinu šī svētītā dzēriena nosaukumu, bet es zinu, ka tas
ir dievišķās mīlestības nektārs, kas man dāvā atjaunotu
.garīgo prieku

Garīgais prieks ir nepārtraukti atjaunojošs, jo tas
nerodas no īslaicīgām vēlmēm. Tas izpaužas ilgojošā dvēselē
tajos brīžos, kad garīgās raizes izkūst un kaitīgi ieradumi un
satraucošas tieksmes izzūd zem iekšēja miera pieskāriena,
.kas izplūst no dvēseles atziņas dziļumiem

* * *

Nav salīdzinājuma starp zemes bagātajiem un gara
bagātajiem, jo gara bagātie Dieva acīs ir bagātākie no
.bagātajiem

Šodien es apņemos nepadoties izmisumam, vilšanās
sajūtai un nožēlai par zaudētām cerībām un nepiepildītiem
sapņiem. Tā vietā, lai ļautu sev palikt ierobežotam un
ierobežotam, es dzīvošu saskaņā ar gudrības
pamudinājumiem, zinot, ka, to darot, es atradīšu laimi, kuru
.meklēju

* * *

Paldies, Kungs, ka vienmēr mani piemini, pat tad, kad es
Tevi neatceros, un ka piepildi mani ar pateicību par
svētībām, ko esi man devis. Svētī mani, lai es varētu dzīvot,
.pastāvīgi Tevi atceroties

* * *

Kad apziņa būs attīrīta no aizspriedumiem un ilūzijām,
mēs iegūsim izpratni, kas mūs iedvesmos ne tikai konkrētos
brīžos, bet katru dienu, atjaunojot mūsu ķermeņa vitalitāti
un jaunību, stiprinot mūsu domas un uzlādējot mūsu
.dvēseles ar gudrības un laimes straumēm

* * *

Attīstiet ieradumu runāt patiesību, nesakot to, kas nav
nepieciešams, un izvairieties teikt jebko, kas varētu kaitēt
.citiem vai kas nekalpo patiesībai

* * *

Lielākā daļa uzņēmēju nav ne efektīvi naudas pelnīšanā,
ne veiksmīgu savu uzņēmumu vadīšanā, ne arī gudri vīri, jo,
atrodoties birojā, viņi ir aizņemti ar mājas problēmām ar
sievām, bet, atrodoties mājās, viņu prātus aizņem darba
problēmas. Nevajadzētu mēģināt koncentrēties uz vairāk
.nekā vienu lietu vienlaikus

* * *

Ja cilvēks, kurš rīkojas nepareizi, nolemj sevi labot un
uzlabot savu stāvokli, sazinoties ar labiem cilvēkiem, viņš
mainīsies uz labo pusi, turpretī garīgs cilvēks zaudē savu
garīgumu un regresē tādu cilvēku sabiedrībā, kuriem ir
.nepareizi motīvi un ļaunas tieksmes

* * *

Atcerieties, ka vēlme tuvoties Dievam ir vislielākais un
cēlākais gribasspēka izpausmes veids, jo tikai Dievs ir
mūžīgs un nezūdošs, un no Viņa nāk visa labestība. Attīstiet
savu gribasspēku un izvairieties no kaitīgām vēlmēm;
neizmantojiet savu gribasspēku to piepildīšanai, jo tas ir
veltīgs darbs un enerģijas izšķiešana. Pildiet savus
pienākumus šajā dzīvē, cik labi vien spējat, vienlaikus
uzskatot dzīvi par īslaicīgu sapni. Asiniet savu apņēmību un
.pamatojiet savu gribu Dieva zināšanās

* * *

Ja cilvēks dzīvo savu dzīvi ar gudrību un ieskatu, viņš
atklās, ka nāve ir atlīdzība un pāreja uz labāku stāvokli
.labākā pasaulē

* * *

Meistars Paramahansa deva vienam no saviem
:mācekļiem šādu padomu
Neesiet vienpusīgs; tā vietā dzīvojiet sakārtotu un
līdzsvarotu dzīvi, prioritāri nosakot savus pienākumus.

Pienākums ir darbs, kas tiek veikts labprātīgi un ar patiesu
vēlmi, nevis ar aizvainojumu vai pienākuma sajūtu. Lai gan
garīgajai un morālajai apziņai jābūt galvenajai prioritātei,
nevajadzētu atstāt novārtā arī materiālo pienākumu, jo tas ir
ārkārtīgi svarīgs un to vajadzētu pastiprināt ar sociālām,
.nacionālām un starptautiskām saistībām

* * *

"Un galvenais — esi godīgs pret sevi"

Šī frāze vainago slavenu padomu sarakstu, kas doti
Polonijam Šekspīra "Hamletā", un tā cita starpā nozīmē būt
uzticīgam sev un nedarīt to, ko dziļi sirdī jūti par nepareizu.

Patiešām, skaidra un dzīva sirdsapziņa tās īpašniekam
sniedz prieku un spēku, kas pēc vērtības un svarīguma
.pārspēj visus Visuma dārgumus

* * *

Augstākās koncentrēšanās spēks nomierina trauksmes
vētras, samazina raīžu intensitāti, ierobežo nepaklausīgas
vēlmes un piesaista dievišķo gudrību, kas nemainās un
.negroza

* * *

Panākumi nav atkarīgi no likteņa vai veiksmes, bet gan
no sevis saskaņošanas, caur kontemplāciju, ar Visuma
.likumiem

* * *

Nekam un nevienam nevajadzētu ļaut ieņemt sirds troni,
.kas būtu veltīta tikai Dievam

* * *

Cilvēka temperaments padara viņa jūtas aukstas un
.saprātīgi nepietiekamu, apgrūtinot sadzīvošanu ar citiem

* * *

Dzīvei mājās vajadzētu būt paradīzei, bet slikts
garastāvoklis to var pārvērst par elli. Vīrs var atgriezties
mājās no darba un atrast savu sievu nomāktu un satrauktu,
kā rezultātā viņam nav iespējams ar viņu sazināties. Vai arī
viņš var atgriezties mājās sliktā garastāvoklī, kā rezultātā

sieva nevar ar viņu sazināties. Tādējādi daudzas problēmas
.rodas citiem neveselīga garastāvokļa dēļ

Kad ģimenes loceklis mutuļo dusmās vai ir vienaldzīgs,
jūs nekavējoties ietekmē viņa temperaments. Vai arī jūs
varat vērsties pie kāda pacilātā noskaņojumā, tikai lai
atklātu, ka viņš ir kaprīzs un strīdīgs, un viņš izsaka
aizvainojošus vārdus, kas acumirkļī kliecē jūsu prieku, liekot
.jums vēlēties distancēties
Nepievērsiet uzmanību citu cilvēku personībām un
neļaujiet viņiem jūs ietekmēt

* * *

Dzīvē esmu saskāries ar daudziem pārbaudījumiem, un
visgrūtākie no tiem bija ar cilvēkiem, kuri mani nepareizi
novērtēja. Esmu redzējis cilvēkus, kurus mīlēju un kuri
atdeva savu sirdi, lai mani pārprastu un vērstos pret mani.
Bet tas neradīja rūgtumu manā dvēselē, jo rūgtums aizēnoja
.saprātņi

Es neļauju sevi sāpināt citu cilvēku pārpratumiem par
mani, bet tā vietā cenšos viņiem palīdzēt, ja viņi ir atsaucīgi,
.un sūtu viņiem labus nodomus un laba vēlējumus

* * *

Taisnīgi darbi ir kā salda, patīkama labestības nektāra
malkošana, savukārt ļauni darbi ir antagonistiska rakstura,
piemēram, saindēta medus lietošana. Pilnībā jāizvairās no
darbībām un uzvedības, kas kaitē veselībai un noved pie
psiholoģiskām ciešanām un neziņas. Nepamatota
aizraušanās ar visu veidu kaitīgām vielām ir vārti, pa kuriem
.ienāk psiholoģiskas problēmas, slimības un fiziskas sāpes

* * *

Ak, mans dievišķais mīļotais
Tu esi pieķeršanās avots, kas plūst no draudzības sirds,
un apslēptie siltuma stari, kas atver jūtu pumpurus draugu
.sirdīs

Un sentimentāli dzejoļi, kas slavina cēlsirdību, lojalitāti
un uzticību

* * *

Jo vairāk es sūtu savu līdzjūtību un labo gribu citiem, jo
vairāk es atveru garīgos kanālus, caur kuriem Dieva
mīlestība plūst pie manis. Dievišķā mīlestība ir magnēts, kas
.pievelk un nes vislielāko labumu

* * *

Cilvēkam ir svarīgi apņemties saglabāt savu iekšējo
mieru un klusumu, pat ja viņš dzīvo kopā ar apgrūtinātiem
radiniekiem, strādā pie skarba darba devēja, tiek galā ar
tiem, kurus uzskata par pretiniekiem, vai saskaras ar
jebkādiem dzīves pārbaudījumiem. Ja viņš neatlaidīgi
turēsies pie šīs apņēmības ikdienas dzīvē un pēc dažām
dienām, kad būs piedzīvojusi šādu pieredzi, viņš sasniegs
.iekšējo līdzsvaru un atradīs psiholoģisku laimi

* * *

Ļaunums un grēks nav cilvēka dabā iedzimti, bet gan
.tiek ievesti no ārpusēs un ieaudzināti sevī

* * *

Zelts, kas aprakts zem dubļiem, nezaudē savu būtību;
tas mirdz ar savu dabisko tīrību, kad dubļi ir noņemti. Līdzīgi,
labestība pastāv cilvēka dvēselē, neskatoties uz neziņas
slāņiem, kas to klāj un aptumšo. Lai cik aptraipīts dvēseles
zelts kļūtu biezo, sacietējušo neziņas dubļu dēļ, mums tikai
jānoskalo šie dubļi ar gudrības ūdeni, lai atklātu dvēseles
.patiesā zelta skaisto starojumu

* * *

Cilvēki bieži koncentrējas uz viens otra kritizēšanu, un
.tāpēc viņi nepamana otras puses labās īpašības

* * *

Nezināšana pastāv vienlīdzīgi gan Austrumos, gan
Rietumos. Kad nezinātāji no Austrumiem un Rietumiem
satiekas, viņi strīdas un nespēj vienoties, demonstrējot savu
lepnuma un paštaisnuma slavināšanu, neklausoties un

nerespektējot citus viedokļus, pat ja tie ir pareizi. Tomēr, kad
gudrie no Austrumiem un Rietumiem satiekas, viņi objektīvi
izskata lietas un strādā pie auglīgas sadarbības, kas nāk par
.labu visiem

* * *

Dievs mums ir devis dvēseli, prātu un ķermeni, un
mums šīs dāvanas ir jākopj harmoniskā un līdzsvarotā veidā.
Mēs nedrīkstam ļaut sev kļūt par savas vides vergiem vai
.paradumu gūstekņiem

* * *

Garīgi attīstīti vecāki var palīdzēt pasaulei, audzinot
bērnus ar garīgu noskaņojumu un pieņemot mērenu
.dzīvesveidu, ko raksturo kontemplācija un pašdisciplīna

* * *

Vēlēšanās ir vēlme, kurai trūkst spējas piepildīties,
savukārt nodoms ir spēcīgāks par vēlēšanos. Savukārt
gribasspēks ir šīs vēlmes virzītājspēks apvienojumā ar aktīvo
enerģiju, lai to īstenotu. Tas prasa mērķtiecīgus un
nepārtrauktus centienus, līdz vēlme ir piepildīta. Cik maz
cilvēku patiesi vēlas un sasniedz to, ko vēlas sasniegt!
Protams, nevajadzētu izmantot gribasspēku, lai izdarītu
apkaunojošas un nosodāmas darbības, jo tas pārkāpj
gribasspēka patieso mērķi un rada nelabvēlīgas un kaitīgas
sekas. Cilvēka gribasspēkam jāvadās pēc gudrības un
.spriestspējas, kas ved uz apgaismību un tuvību Dievam

* * *

Viss, kas šajā dzīvē ir skaists un vērtīgs, bieži vien ir
paslēpts noslēpumā tītās raktuvēs. Retus dārgakmeņus ir
grūti atrast , un vērtīgi garīgie dārgumi ir jāatrod un jāiegūst
.ar sapratnes un gudrības palīdzību

* * *

Iepriecināt citus ar laipniem vārdiem un sirsnīgiem
padomiem ir patiesa diženuma pazīmes. Savukārt citu
sāpināšana ar sarkastiskām piezīmēm, negatīviem
skatieniem un savtīgiem ieteikumiem ir ļaunprātības pazīme.

Sāpīgs skatiens un dusmīga elpa ievaino dziļāk nekā sāpīgs
sitiens vai dūre. Izsmiekls un nīrgāšanās atklāj nepakļāvības
un dusmu garu pārkāpējos, savukārt draudzīgi ieteikumi
.iedvesmo nožēlu un brīnumu

* * *

Reizēm Dievs atklājas saviem mīlētājiem kā liela
gaisma, vai kā kosmiska balss, vai kā bezgalīgs prieks, vai kā
augstākā salduma mīlestība, vai kā sapratne, gudrība un
zināšanas. Viņa gaisma stiepjas un izplatās kā kosmiski
spārni pāri mūžībai, un reizēm es redzu šo zemi kā sapni šīs
.gaismas sirdī, un tā es sapratu, ka pasaule ir sapnis

* * *

Mums jācenšas pēc iespējas labāk attīrīt savas sirdis ar
gudrību un Dieva mīlestību, un jāapzinās, ka mēs visi esam
.brāļi un māsas, kas kopā ejam uz savām debesu mājām

* * *

Tava lielākā laime slēpjas tavā pastāvīgajā gatavībā
mācīties un rīkoties pareizi. Jo vairāk tu pilnveidojies pats, jo
vairāk palīdzi uzlabot citus sev apkārt. Cilvēks, kurš pilnveido
sevi, vienmēr ir laimīgs, un, jo laimīgāks esi tu pats, jo
.laimīgākus padari citus sev apkārt

* * *

Strādāsim kopā, lai pabarotu izsalkušos, nodrošinātu
drēbes un zāles tiem, kam tās nepieciešamas, mierinātu
sērojošos, noslaucītu trūkcietēju asaras, iepriecinātu viņu
.dvēseles un liktu smaidīt viņu sejās

* * *

Ja Dievs nebūtu ielicis Savu mīlestību māšu sirdīs, viņas
nespētu mīlēt savus bērnus. Dievišķā mīlestība plūst caur
māšu sirdīm. Mājas ir piepildītas ar žēlastību, pateicoties
universālās Mātes klātbūtnei cilvēka mātes veidolā, un
.mums ir jāuztur mātes mīlestības liesma dzīva savās sirdīs

* * *

Dzīve šeit šķiet neauglīga un haotiska, līdz sasniedzam
drošības krastus. Mēs nedrīkstam cerēt uz īslaicīgiem

pasaulīgiem mērķiem un trauzlām materiālām pieķeršanās
lietām. Šādas vājas saiknes neapzināti attālina mūs no mūsu
galvenā mērķa, tāpat kā tās attālina mūs no mūsu patiesā
."es

* * *

Dieva balss slēpjas aiz dzīves parādībām, pastāvīgi mūs
saucot un runājot ar mums caur ziediem, svētajām
grāmatām un mūsu sirdsapziņu, un caur visām skaistajām
lietām, kas padara dzīvi dzīvošanas vērtu, Viņa godība
atklājas garīgajā mierā, ko izjūt dvēsele, un prāta
.nopietnajos centienos saskaņoties ar Viņu

* * *

Kungs, padari mani par garīgā progresa ērgli, kas lido
augstu virs šaurības un viedokļu un ticības pārspīlējumu
.putekļainajām alejām

Sauc mani uz arvien augstākiem slāņiem, aiz zemes
drebēšanas un mākoņiem, kas aizsedz saules gaismu
Ļauj man ar līdzsvara spārniem braukt uz tām
augstajām uztveres debesīm

Pāri visām vētrām un viesuļvētrām es došos meklēt
debesu ligzdu

Kungs, padari mani par garīgās attīstības ērgli, kas
.vienmēr ar ilgošanos un dedzību meklē Tevi

Ak, Kungs, atsvaidzini mūs ar Savas klātbūtnes saldajām
vēsmām, piepildi mūs ar ilgošanos pēc Tavas godības
klātbūtnes un ļauj mūsu būtnēm tikt bagātinātām ar Tavu
dievišķo gudrību. Ļauj mums sajust, kā Tava svētā gaisma
caurstrāvo katru mūsu dzīves aspektu, stiprinot mūsu
apņēmību, kļiedējot mūsu tumsu, piepildot mūs ar mieru un
.optimismu un piešķirot mums enerģiju labu darbu veikšanai

* * *

Ikviens, kurš sniedz garīgu un materiālu palīdzību citiem
ar laipnības un dāsnuma pārpilnu sirdi, atklās, ka tas, ko viņš
dod, atgriežas pie viņa paša, un šis ir darbības likums, kas
.attiecas uz sirdīm

* * *

Tas, ko cilvēks jūt pret citiem, rada pastāvīgas vibrācijas
ēterā, piesaistot atbilstošu empātijas un laipnības
daudzumu. Tas, kurš piedod tiem, kas viņam nodarījuši pāri,
.piesaistīs piedošanu un toleranci pret sevi

* * *

Tāpat kā nevar runāt caur salauztu telefonu, tāpat arī
nevar efektīvi pārraidīt lūgšanas caur prātu, ko sakropļojuši
nemiers, raizes, neapmierinātība un pieķeršanās īslaicīgai
pasaulīgai godībai. Drīzāk šo prātu var salabot ar dziļu mieru
un rāmumu, tādējādi uzlabojot tā spēju pārraidīt garīgus
.aicinājumus un saņemt svētības un cildenas atziņas

* * *

Šajā nepastāvīgajā, bīstamajā un nenoteiktajā pasaulē
tu jūties pilnīgi vientuļš. Tikai Dievs tevi nekad nepametīs un
.nepievils tavas cerības

* * *

Ak, Kungs, padari mani caurspīdīgu un šķīstu, lai es
varētu atstarot Tavu dziedinošo gaismu sevī
Nomierini mana prāta spoguļi, kas trīc no nemiera, lai
tas atspoguļotu tavu bezgalīgo seju
Atveriet ticības logus manā dvēselē, lai es varētu ieelpot
Tava miera smaržu

Ak, Tu, Kas staro pats sevī! Ak, Tu, Kam piemīt
neaprakstāms majestāte! Ieskaties manās ilgojošajās acīs,
!lai es neredzētu neko citu pasaulē kā vien Tevi

* * *

Dažādām skaņām ir atšķirīga ietekme uz nervu sistēmu.
Disonējošām skaņām ir kairinoša ietekme uz nerviem,
savukārt harmoniskām skaņām ir kairinoša ietekme uz
nerviem, kas aktivizē atslābinātus un atrofētus nervu
.sistēmas audus, atmodinot tās dzīvības spēku

Tāpēc laipns un maigs vārds, iedvesmojoša dziesma un
gudrības balss, kas čukst dvēseles svētnīcā, – tas viss dzīli
.un neiedomājami ietekmē cilvēka dvēseli
Dzīve ir kā īss ceļojums [mežā]. Tiklīdz pusdienas ir
pagatavotas un noliktas uz galda, ienāk zvērs, piespiežot
visus pārējos aiziet. Lielākā daļa cilvēku dzīvo šādi. Viņi
smagi strādā, lai uzkrātu naudu un sasniegtu laimi un
drošību, bet pēc tam, kad viņus piemeklē slimību un citu
nelaimju zvērs, viņu sirdis apstājas, un viņi ir spiesti aiziet.
Cilvēkiem nav jādzīvo šādi, ļaujot nebeidzamiem
uzdevumiem nozagt viņu laiku un paverdzināt viņus. Daudzi
gadi ir pagājuši šādā veidā. Tie, kas apņemas neļaut
.grūtībām sevi atturēt, saņems spēku tās pārvarēt

* * *

Parasti vārds "ēdiens" tiek lietots tikai saistībā ar fizisku
uzturu, taču pastāv arī citi uztura veidi, piemēram,
intelektuālā darbība, garīgā koncentrēšanās un garīgā
gudrība. Pirmais veids (ēdiens) baro ķermeni, otrais veids
(garīgā koncentrēšanās) baro prātu, un trešais veids (garīgā
.gudrība) baro dvēseli

* * *

Vai esat kādreiz mēģinājuši aptvert to netveramo "otro
lietu", to mūžam mainīgo un izzūdošo mirāžu tuksnesī, ko
joprojām sajūtat pat pēc visu savu vēlmju piepildīšanas?
Cilvēki ilgojas pēc kaut kā, līdz tas viņiem ir, bet, tiklīdz tas ir
viņu rokās, viņi neizbēgami no tā nogurst un alkst pēc kaut
kā cita. Pat ja dzīve cilvēkam dāvā visu, ko viņa sirds kāro —
bagātību, varu, draugus —, viņš galu galā jutīsies
neapmierināts un sāks meklēt vairāk. Bet ir viena lieta, no
kuras cilvēks nekad nenogurst, un, kad viņš to atradīs, viņš
vairs neko citu nevēlēsies un nekad to nemainīs pret neko
.citu: tīro dvēseles prieku, kas mīt dziļākajās būtības dzīlēs

* * *

Pasaule vēstures gaitā ir bijusi satricināta un
destabilizēta. Kara laikā pasaule kļūst par ciešanu un sāpju

vietu miljoniem cilvēku. Patiesa un ilgstoša laime slēpjas dievišķās klātbūtnes pieredzēšanā, un nav lielākas laimes vai .ieguvuma par šīs laimes sasniegšanu

* * *

Kāpēc cilvēki dara lietas, kas sagādā maz prieka un
?daudz nepatīkšanas

Atbilde ir "ieradums", kas ir izšķirošs faktors cilvēka liktenī. Daudzi cilvēki turpina kaitīgas darbības, neskatoties uz to, ka zina sāpes un kaitējumu, ko tās rada ieraduma dzelzs tvēriena dēļ. Kamielis ēd dzeloņainus krūmus, pat ja tam no mutes sūcas asinis. Baudījumu meklētājs ļaujas savām baudām, neskatoties uz kaitējumu, ko tās nodara viņa veselībai. Alkoholīķis dzer līdz nāvei, neapzinoties iekšējo garīgo prieku, ko nevar salīdzināt ne ar vienu citu baudu. Mantkārīgs cilvēks iznīcina savu laimi, neatlaidīgi dzenoties pēc materiālajām vērtībām, neapzinoties, ka, ja viņš kādu brīdi pārdomātu, viņš sasniegtu laimi, ko nevar .nopirkt par zeltu

* * *

Tavā svētajā gaismā es palikšu nomodā mūžīgi, mūžīgi
baudot tavu svētīto seju

Es meklēju mīlestību caur īslaicīgām emocijām un pēc
klejošanas pa ierobežotām cilvēciskām mīlestības tuksnešiem
.es beidzot atradu dievišķās mīlestības oāzi

Garīgas pārdomas

Gudrajai skolotājai Paramhansai Joganandai

Dievs ir dievišķās gudrības krātuve, kuras plašums ir
neierobežots un kuras saturs ir neizsmeļams, un cilvēku
.dvēseles ir kanāli, pa kuriem šī gudrība plūst
Ir platas, atvērtas kanāla daļas un šauras, sarūsējušas.
Jo lielāks kanāls, jo lielāka un bagātīgāka dievišķā žēlastība
.plūst

* * *

Sāpēm ir noderīgas mācības gudrajiem un mācīties
gribošajiem, bet sāpes pārvēršas par tirānisku apspiedēju
.sūdzīgajiem un neapmierinātiem

Sāpes var iemācīt mums gandrīz visu. To mācības
mudina mūs attīstīt spriestspēju, paškontroli,
.atsvešināšanos, morāli un paaugstinātu apziņu
Piemēram, sāpes vēderā liek mums nepārēsties un būt
.uzmanīgiem attiecībā uz to, ko mēs patērējam
Sāpes, ko rada mantas vai tuvinieku zaudējums,
atgādina mums par visu lietu īslaicīgo dabu šajā ilūzijā
.pasaulē

Nepareizas rīcības sekas mudina mūs atšķirt pareizo no
nepareizā

Bet kāpēc cilvēki nemācās no gudrības? Tad viņi
nepakļautu sevi sāpīgai un nevajadzīgai disciplīnai no sāpju
!tirāna puses

* * *

Ak, mans dievišķais mīļotais
Tu esi klātesošs katrā Visuma nostūrī
Viņa slēpjas ziedu un rožu sirdī
Viņa skatās uz mani no mēness loga
No dabas aizkara
Un ilūzijas no manis bija paslēptas
Neatstāj mani novārtā ne uz acs mirkli

* * *

Cilvēki domā, ka askētisms ir sevis atņemšana, bet tas
nav pilnīgi taisnība. Es atteicos no mazām vēlmēm lielākā
.dārguma dēļ

* * *

Pastāvīgi meklējot laimi – ar nosodāmiem vai taisnīgiem
.līdzekļiem – cilvēks patiesībā meklē garīgu prieku
Ir divu veidu prieks: viltus prieks un patiesss prieks
Viltus priekam seko skumjas un sāpes, turpretī patiesa
prieka beigas vienmēr ir laimīgas, pat ja tā sākums bija
.skumjš vai nomācošs

Dievs ir mūžīgs prieks, un, kad meklētājs Viņu atrod,
viņš atradīs arī to citu lietu, ko viņš ir meklējis un meklējis
bez apstājas, pat pēc tam, kad ir piepildījis tās vēlmes, kas,
.viņaprāt, nesīs viņam laimi
Šajā mūžam atjaunojošajā priekā meklētājs atradīs visu
.laimi, ko meklēja visās citās lietās

* * *

Rītdienu nosaka šodiena, tāpēc es analizēšu savu dzīvi
un sapratīšu, kāda tā ir, un tad izdomāšu veidus, kā to
.padarīt tādu, kādai tai vajadzētu būt
Šodien es kultivēšu iniciatīvas garu, jo tas, kurš
uzņemas iniciatīvu, ir kā caurbjošs meteors, kas rada kaut
.ko no nekā
Tas liek neiespējamajam šķist iespējamam caur lielā
radošā gara spēku

* * *

Dieva spēks ir klātesošs katrā manas būtības atomā,
.katrā dzīvajā šūnā, katrā nervā, smadzenēs un audos
Man viss ir kārtībā, jo šis svētais spēks caurstrāvo
.katru mana ķermeņa daļu

* * *

Ikviens, kurš spēj saglabāt mieru un mierīgi pildīt savus
pienākumus, ir savienojies ar Visuma garu, kura miers
.piepilda eksistenci
Lai cik skarbi būtu dzīves notikumi un cik sarežģīta
varētu šķist pieredze, psiholoģiskajam stāvoklim jāatspoguļo
.miers un prātam jāsaglabā līdzsvars
Ne briesmīgai neveiksmei nevajadzētu satricināt
dvēseles pamatus, ne arī spožiem panākumiem vajadzētu to
.padarīt ekstātisku
Tas, kurš patiesi, nevis izliekas, izrāda mieru un
savaldību, ir sasniedzis patiesa miera un klusuma krastus, ko
.nevar traucēt ārēja ietekme

Tam, kurš vēlas mainīties uz labo pusi, ir jāattīsta
spēcīga, klusa, mierīga griba un nedrīkst atteikties no labiem
.lēmumiem

Ir brīnišķīgi domāt par Dievu aktivitātes laikā un padarīt
.šo praksi par ikdienas dzīves sastāvdaļu

* * *

Daži no tiem, kas vēlas mācīties, īsu gabalu noiet pa šo
ceļu, tad zaudē entuziasmu, maina virzienu un aizmirst
.savus lēmumus

Citi cenšas pēc iespējas turpināt ceļojumu, neskatoties
uz to, ka laiku pa laikam padodas veciem ieradumiem, taču
viņi tomēr turpina iet un pielikt pūles, tāpēc viņu tieksmes
kļūst izsmalcinātākas, un viņi, dienām ejot, kļūst spēcīgi,
.veseli un enerģiski

* * *

Pozitīva domāšana noved pie neredzamā dievišķā spēka
saskatīšanas, kas var paplašināt mazos intelektuālos kanālus
un ierobežotu maņu uztveri, un būt par lieciniekiem
vislielākā labuma uzplaiksnījumiem, un atvērt lielu,
neierobežota platuma logu, caur kuru dievišķā klātbūtne ir
.redzama visā tās krāšņumā un dievišķajā pārpilnībā visur
Miers ir tas, kas nepieciešams visai pasaulei, īpaši tiem,
kas iet kontemplācijas ceļu un vēlas sasniegt augstus
.garīgos apvāršņus

Garīgi centieni, kas tiek veikti klusi un mierīgi, parasti ir
efektīvi un auglīgi, jo, kad fiziskās kustības apstājas, domas
.kļūst aktīvas un atmostas snaudošās garīgās enerģijas

* * *

Mums nevajadzētu justies nomākti vai
neapmierinātiem savu kļūdu dēļ, bet gan vienmēr jāskatās
uz savas pieredzes gaišo pusi un jāmācās no tās. Un lai kas
arī notiktu, mums jāvēršas pie Dieva pēc palīdzības un
.vadības

* * *

Jauns māceklis domāja, ka var aptvert garīgās mācības
tikai ar teorētisku studiju palīdzību, un turklāt viņš dedzīgi
vēlējās mācīt arī citus, tāpēc skolotājs Paramhansa viņam
:teica

Garīgā apziņa nav ārēja potēšana (kā augam), bet gan"
".augšana un attīstība no iekšienes

* * *

Šo vēstījumu meistars Paramhansa Jogānanda saviem
studentiem adresēja 1944. gada janvārī, rakstot savu
grāmatu " Joga autobiogrāfija ", kas ir tulkota 35 valodās un
joprojām tiek publicēta un populāra kopš tās izdošanas pirms
.aptuveni 70 gadiem
:Mani dārgie draugi

Izvēles brīvība lielā mērā sastāv no visa veida vēlmēm,
iecerēm, nodomiem un gribas. Tomēr ir jānošķir faktiskā
.izvēles brīvība no tās mazāk izteiktajām izpausmēm
Mūsu pūliņi, mūsu spēks un visas mūsu fiziskās, morālās
un garīgās darbības sākas un darbojas nepārtraukti caur
.gribasspēku

Gribasspēks sastāv no nepārtrauktiem nelokāmas
apņēmības un darbību cikliem, kas vērsti uz vēlmi, līdz tā
sasniedz pietiekamu spēka pakāpi vēlamā rezultāta
.sasniegšanai

No grāmatas, ko rakstu, guvu lielisku mācību, jo agrāk
rakstīju, nepārskatot uzrakstīto, taču man bija jāpārskata
katra rindkopa savā autobiogrāfijā, un, pāršķirstot grāmatu,
.man patika atgriezties pie šiem brīnišķīgajiem testiem
Šajā dzīvē man ir bijuši daudzi piedzīvojumi. Esmu lasījis
lekcijas, cēlis ēkas un gleznojis, un manu panākumu
.noslēpums vienmēr ir bijis gribasspēks

Viss, ko es centos darīt ar gribasspēku, ir sasniegts, un
es jums apliecinu, ka, ja esat apņēmības pilns kaut ko darīt,
.tas tiks sasniegts ar Dieva palīdzību
Mums vajadzētu dalīties dievišķajā priekā ar citiem. Nav
.nekā brīnišķīgāka kā runāt no sirds par Dievu

Ja jūs varat pārliecināt kādu, ka grēka ceļš ved uz nāves
ieleju un ka meditācijas un dievišķo likumu ievērošanas ceļš
ved uz mūžīgo dzīvi, jūs būsiet bagātinājuši viņa dzīvi vairāk
.nekā tad, ja būtu viņam devis miljonu dolāru
Nauda ir īslaicīga, bet Dieva atziņa paliek ar mums un
pavada mūs nākamajā pasaulē. Tāpēc es jūtu lielu prieku,
kad redzu kādu cenšamies un darām visu iespējamo, lai
.iepažītu Dievu
Lai gan es plānoju un daru daudz ko pasaulē, es to daru,
lai iepriecinātu Dievu. Pat darba un prasību burzmas vidū es
čukstu: "Kur Tu esi, Kungs?", un visa pasaule mainās, un es
.redzu lielu gaismu
Esmu mazs burbulis tajā gaismas okeānā, un cik liels
!prieks
* * *

Mums nevajadzētu aprobežoties ar skumjām un
briesmīgām lietām šajā dzīvē. Gudrība prasa, lai mēs savas
domas un jūtas vērstu uz mūžīgo dievišķo spēku, kas
.nemainās un nemainās
Neuzskati sevi par vāju un nespēcīgu, jo tavās
smadzenēs uzkrājas milzīgs enerģijas daudzums, kas
pietiekams, lai ar enerģiju darbinātu lielu pilsētu divas pilnas
!?dienas, un tomēr tu saki, ka esi pārguris
Kad cenšaties gūt panākumus, izmantojiet visas
.pieejamās iespējas, neizstumjot citus
Reiz es gāju pa ielu Bostonā, un ielas puse, kas bija
paredzēta gājējiem, pa kuru es gāju, bija pārpildīta ar
gājējiem, un gandrīz visi no viņiem bija man priekšā, tāpēc
bija grūti kādu apdzīt. Tomēr es savā starpā nolēmu, ka būšu
.pūļa priekšgalā, nevienu negrūžot
Es sāku meklēt iespējas un šur tur meklēt spraugas
starp gājējiem, kuras izmantoju, līdz sasniedzu to, ko vēlējos,
.un kļuvi par pirmo pūli, nevienu nespiežot
Tad es teicu: "Viss kārtībā, viņi tagad var iet man pa
".priekšu, kad būšu sasniedzis to, ko biju iecerējis

* * *

Dievs ir veselības, labklājības, gudrības un mūžīga
prieka avots

Kad mēs savienojamies ar Viņu, mūsu dzīve kļūst
pilnīga, un bez Viņa dzīve paliek nepilnīga
Pievērsīsim uzmanību tam visvarenajam dievišķajam
spēkam, kas dod mums dzīvību, spējas un gudrību
Lūgsim, lai šī lielā patiesība ieplūstu mūsu dzīvēs
Un lai šis mūžīgais spēks varētu plūst caur mūsu
ķermeņiem

Un lai nepārtraukts prieks ienāktu mūsu sirdīs

* * *

Aiz aizvērto acu tumsas slēpjas Visuma brīnumainie
spēki, visas svētītās labās dvēseles un mūžīgā eksistence,
.kurai nav robežu vai gala

Caur kontemplāciju mēs iepazīstam absolūto patiesību
un esam liecinieki tās slēptajiem darbiem mūsu dzīvē un
.visos radības brīnumos

Ja māceklis atklāj, ka viņš nevirzās uz priekšu, kā vēlas,
viņam vajadzētu stāvēt pie sevis, izvērtēt savas domas un
.noteikt šķēršļus, kas stāv viņa ceļā

Bieži vien iemesls ir patiesas piepūles trūkums un
izklaidīgs prāts. Bieži vien šķēršļi izriet no dziļi
iesakņojušamies ieradumiem, kas ir jāizrauj no dzīves dārza,
.lai laimes saknes varētu augt un plaukt dvēseles augsnē
Nesteidzies darīt lielas lietas tikai tāpēc, ka vēlies attīstīt
.savu gribasspēku

Lai gūtu panākumus, vispirms jāpārbauda sava
gribasspēks ar dažām mazām lietām, kuras, jūsuprāt,
.nevarēja izdarīt. Ja pieliksiet pūles, panākumi būs jūsu
Es joprojām atceros visus mērķus, kurus mani draugi un
citi man teica, ka es nekad nevarēšu sasniegt, tomēr es tos
.sasniedzu

Šie cilvēki ar "labiem nodomiem" var nodarīt lielu
ļaušanu ar saviem uzskatiem; lai Dievs mūs pasargā no
viņiem un viņu padomiem

Biedriskumam ir vislielākā ietekme uz gribasspēku.
Došanās uz trokšņainām ballītēm, nevis meditācija miera
svētnīcā, piesārņo prātu ar tik blīviem pasaulīgo vibrāciju
.putekļiem, ka no tiem ir grūti atbrīvoties

Cilvēka gribu neizbēgami stiprina vai vājina viņa
.līdzgaitnieku ietekme

Attīstīt gribasspēku tikai ar pašu pūlēm ir ārkārtīgi grūti.

Jums ir nepieciešams labs piemērs, ko atdarināt. Ja vēlaties
kļūt par gleznotāju, dzīvojiet labu gleznu ieskaustā vidē un
sazinieties ar gleznotājiem. Ja vēlaties kļūt par garīgu
cilvēku, draudzējieties ar garīgiem cilvēkiem ar cēlu
.raksturu

* * *

Augstāka līmeņa cilvēks, kurš prata paplašināt savu
apziņu un pārveidot to bezgalīgā absolūtā, var uztvert
radīšanu kā kosmisku sapni, tāpat kā viņš var ar pārliecību
.apgalvot, ka matērija neeksistē

Caur ilgiem pašdisciplīnas posmiem un sekojot
meditācijas ceļam vai citām garīgās apzināšanās metodēm,
piemēram, mīlestībai, kalpošanai, altruismam un attālinoties
no egoisma, nopietns Dieva meklētājs izšķīdina dualitātes un
.realizē eksistences mūžīgo vienotību

* * *

Mīlestība nav tikai emocijas; tā ir ļoti reāla būtība. Un,
kad tā tiek apzināti virzīta, tā bez kļūdām atrod ceļu uz savu
.mērķi

Mīlestība ir arī liels spēks. Meklētājs var mēģināt atrast
Dievu dažādos veidos, bet viņš Viņu neatradīs, ja vien
.neizteiks savas lielākās ilgas un dziļāko vēlēšanos

* * *

Cilvēks kļūst par to, par ko viņu pārliecina prāts. Ja tava
.griba ir stipra, tu uzvarēsi dzīves cīņā

Jo vairāk prāts pievērš uzmanību pārejošām lietām, jo
vājāki kļūst tā spēki, un jo vairāk tas apliecina dvēseles
.garīgo dabu, jo garīgāka tā kļūst un tās spēki atjaunojas
* * *

Pasaule turpinās savus kāpumus un kritumus, un
svārstības, tāpēc kur mēs vērsīsimies pēc vadības un
norādījumiem? Ne pie saviem neobjektīvajiem un
aizspriedumainajiem priekšstatiem, bet gan pie patiesības
.un vadības balss mūsos
* * *

Matērija un prāts, Visums ar tā zvaigznēm un planētām,
blīvie virsmas viļņi, materiālās radības smalkās, caurspīdīgās
zemstrāvas, cilvēka jūtu, gribas un apziņas spēki, dzīvība un
nāve, diena un nakts, veselība un slimība, panākumi un
neveiksmes – tās ir realitātes saskaņā ar relativitātes likumu,
.kas pārvalda šo kosmisko sapni

Visas relativitātes likuma uztvertās dualitātes ir reālas
cilvēka sapņotājam, kurš spēlē savu mazo lomu lielajā
.kosmiskajā sapnī

Lai cilvēks izklūtu no ilūziju tvēriena – relativitātes
.likuma –, viņam ir jāpamostas no sapņa mūžīgā nomodā
Mēs nevaram mainīt sapni ar iztēli vai noliedzot tā
eksistenci, vai pieņemot "dzīvi", bet noraidot "nāvi", vai
.atzīstot veselību, bet ignorējot slimību

Katrs korpuss ir neatņemama tā pretējā daļa, tāpat kā
.viena auduma divas puses
Dualitātes ir vienas monētas divas puses, un patiesības
meklētājs nemēģina tās atdalīt savā prātā, bet gan paceļas
.pāri tām ar gudrību un drošām zināšanām
* * *

Dieva mīlestība mūs paceļ un paplašina mūsu izpratni.
Es nevaru domāt par sevi kā par ierobežotu tikai šajā
.ķermenī, jo jūtu, ka esmu klātesošs visos ķermeņos
Tāpat kā es jūtu savu apziņu katrā sava ķermeņa daļā,
es jūtu, ka jūs visi esat daļa no manis, un es jūtu, ka visas

dzīvās būtnes atrodas manā kosmiskajā ķermenī, un es
.piedzīvoju ikviena sajūtas
Tā nav uztvere vai iztēle, bet gan pašizziņa. Šī apziņa ir
vairāk nekā prāta lasīšanas apmaiņa; tā ir apzināta ikviena
.cilvēka jūtu apziņa, un šo stāvokli sauc par kosmisko apziņu
Kad šī apziņa atplaukst tevī, "sevis" apziņa izgaist, un tu
jūti, ka visas būtnes ir caurstrāvētas ar vienu dievišķu
.dzīvību

* * *

Šī pasaule ir dīvaina, jo viss tajā ir pakļauts pārmaiņām
un transformācijai, un šī iemesla dēļ cilvēkam nevajadzētu
.noenkurot savas laimes laivu šīs pasaules krastos
Neatkarīgi no tā, vai jūs ciešat šajā dzīvē vai baudāt
labklājību un varu, jūsu apziņai jāpaliek nemainīgai. Ja jūs
.varat sasniegt garīgo līdzsvaru, nekas nevarēs jums kaitēt
Visu dižu cilvēku dzīves liecina, ka viņi ir sasnieguši šo
svētīgo stāvokli. Tie, kas cer uz pasaulīgas laimes
sasniegšanu, saskarsies ar daudzām problēmām, jo murgi
.bieži pavada skaistus sapņus
Ja sapni uzskatīsi tikai par sapni, tad neatkarīgi no tā,
vai tas ir patīkams vai biedējošs, tu jutīsies mierā, un, kad
sapratīsi, ka arī šī dzīve ir sapnis, tu atbrīvosies no tās
.murgiem

* * *

Cilvēkam vajadzētu priecāties, jo viņš var pacelties pāri
dzīves sīkumiem un negatīvismam, un tāpēc, ka viņš – ar
pozitīvām domām – var radīt pareizos apstākļus, kas
.piesaista veiksmes elementus
Smags un nepastāvīgs garastāvoklis ir kā vēzis, kas
grauž dvēseles mieru, un tie, kas cieš no drūma
.garastāvokļa, nespēj atbrīvoties no savām problēmām
Bet sliktos ieradumus un problēmas var pārvarēt ar
mierīgu, racionālu domāšanu. Kad kāds ar kaitīgu ieradumu
.to atklāj, viņš atzīst savu neveiksmi

* * *

Ak, Kungs, esmu salīdzinājis pasaulīgos kārdinājumus ar
Tavu dievišķo mīlestību un atklāju, ka Tava mīlestība ir
.spēcīgāka par jebkuru kārdinājumu vai pavedinājumu

* * *

Tāpat kā eļļa liek ugunij degt spožāk, tā dusmas barojas
no dusmām un tās pastiprina, un rupja izturēšanās mudina
citus turpināt savu rupjo uzvedību un padara viņus
.spītīgākus un stingrākus

Mierīgs un maigs cilvēks pārvar dusmas ar mieru,
nomierina nesaskaņu vētru, ķeroties pie klusuma, un kliecē
nesaskaņas un konfliktus ar saldiem, maigiem vārdiem un
.iejūtību pret citu cilvēku jūtām

* * *

:Skolotājs Paramahansa par patiesību teica
Tas pastāv pat tad, ja neviens tam netic, turpretī"
".teorijas ir jāatbalsta ar idejām un vārdiem

* * *

Mīlestībai jābūt pasaules pavēlniecei

* * *

Pie tevis es nāku ar sava prieka dziesmām
Un esmu tev atnesis dārgumus no savas dvēseles
krātuves
Un savas sirds dziļumos es tev vācu dievišķo ilgošanās
nektāru

Mani ir mocījušas slāpes viltus cerību tuksnesī
Bet tagad manas vēlmes ir apdzēstas uz visiem laikiem
Jo tas smēlas spēkus no Taviem bagātīgajiem avotiem
Tavas svētās smaržas čuksti plūst man pretī
Mana laimes svece spīd tava prieka gaismā
Es gandrīz nomiru zemes oāžu mirāžā
Un tagad mani pārņem tava gara viļņi
Ak, ja vien es varētu noslīkt tavā dievišķajā okeānā un
dzīvot mūžīgi

* * *

Saulainajos garīgajos horizontos ir ultravioletie stari, kas
iznīcina visas psiholoģiskās baktērijas. Neaizsedziet šos
.starus ar šauru un ierobežotu perspektīvu stikla barjeru

* * *

Dieva namā nedrīkst būt šķelšanās

* * *

Mūsu mīlestība pret citiem ir iespējama, pateicoties
mīlestības sajūtu spēkam, ko saņemam no Tavas dāsnās
.rokas, ak Kungs

ledvesmo mūs tad piedāvāt Tev savu visdziļāko

!mīlestību un dedzīgās ilgas

Tu mums esi devis tēvus un mātes, brāļus un māsas,
dēlus un meitas, brālēnus un māsīcas, un dzīvesbiedru
Bērni un draugi, varbūt mēs varam iemācīties jūs mīlēt
ar dažādām izpausmēm un smalkām dabiskām atšķirībām
.visu veidu cilvēku attiecībās

Ak, mūžīgi mīlošais, ak, Visaugstākais Tuvākais! Māci
man sapīt pušķi no visiem cilvēciskās mīlestības ziediem un
.nolikt to kā upuri Tavā svētajā templī

Bet, ja savas daudzās uzticības dēļ es nevaru jums
pasniegt visu pušķi, es noplūkšu vienu ziedu, visskaistāko un
svaigāko no ziediem, un nolikšu to pie jūsu kājām, cerot, ka
!jūs to no manis pieņemsiet

* * *

Fiziskais izskats, īpaši acis, aptuveni atklāj, kāds cilvēks
.bija agrāk. Iekšējais "es" spēcīgi ietekmē ārējo formu
Cilvēka acis ir viņa vissvarīgākā fiziskā iezīme, un
?jācenšas padarīt acis skaistas. Kā to var izdarīt
Mūsu acis skaidri atklāj mūsu iekšējo dabu, un viens no
veidiem, kā uzlabot acu izskatu un izteiksmi, ir kultivēt
.skaistas iekšējās domas un jūtas

Dažas acis ir ļoti nežēlīgas, bet citas atspoguļo

.ļaudprātību vai savtīgumu

Lai cik mīļi varētu šķist cilvēka vārdi un cik brīnišķīga
varētu būt viņa rīcība, jūs varat precīzi zināt viņa patieso

dabu caur viņa acu izteiksmēm, jo viņš nevar paslēpties aiz
.šiem diviem atvērtajiem logiem

Tāpēc cilvēkam vajadzētu domāt skaistas un radošas
domas. Un, tā kā cilvēks ir radīts pēc Dieva tēla, viņam nav
.tiesību sabojāt savu iekšējo dzīvi

Skaistas acis, kas atspoguļo mieru, klusumu un patiesu
.mīlestību, jāattīsta, attīstot mieru, mīlestību un mieru
Tikai ar šo metodi var kultivēt garīgo magnētismu, kas ir
spēcīgāks par visiem fiziskā izskata ierobežojumiem un
.ierobežojumiem

* * *

Kad pieņemam stingru lēmumu pēc rūpīgas problēmas
izpētes un ar to saistīto plusu un mīnusu noteikšanas, un kad
aktivizējam savu gribasspēku, mēs varam veikt daudzas
.izmaiņas savā dzīvē, kuras varētu šķist neiespējamās mainīt
Brīva griba pastāv, un, ja tās nebūtu, neviens nevarētu
izvairīties no iekšējās un ārējās vides ietekmes, izaugsme
būtu ierobežota, radošo darbību apjoms sašaurinātos, un
cilvēkam nebūtu iespējams attīstīties un pacelties virs
.primitīvā līmeņa

Jaunu sociālo sistēmu koncepcija un progresīvas idejas,
kas saistītas ar neatkarīgu institucionālo darbu, progresīvos
zinātniskos atklājumos izmantotās metodes, dažādās
pētniecības un studiju jomas, kā arī radošā literārā darbība –
tas viss apstiprina cilvēka spēju ar Dieva palīdzību un gribas
.spēku īstenot izvēles brīvību ikvienā jomā

* * *

Disciplinēta runa un brīvība no dusmām un aizvainojuma
padara cilvēku savaldīgu un cienījamu savās mājās. Tas
ietver gudru un racionālu rīcību ģimenes konfliktu risināšanā
.vai citu nomierināšanu ar laipniem vārdiem

Tā ir uzvaras un pat varonības zīme, pat pēc pašu
.pretinieku domām

* * *

Izpratne ir dzīves visdārgākais dārgums. Tā ir iekšēja
vīzija, intuitīva uztvere, ar kuras palīdzību mēs varam uzzināt
patiesību par sevi un citiem, kā arī to, kā rīkoties visos
apstākļos, kas rodas mūsu ceļā, tāpat kā tā palīdz mums
.pielāgot savu attieksmi un rīcību atbilstoši nepieciešamībai
Šajā pasaulē mūsu izpratne bieži vien ir ierobežota, un,
kad mūsu garīgā redze ir apmiglota, kļūst neiespējami
.paredzēt lietas un zināt to sekas
Tā kā mēs nespējam paredzēt savas rīcības iespējamās
sekas, mēs bieži pieņemam nepareizus lēmumus
Lai dzīvotu mierā šajā pasaulē, mums pilnībā jāapzinās
sava vide un apkārtnē, kā arī jāzina, kurā virzienā mēs
.virzāmies
Mums ir jābūt tai iekšējai sajūtai, kas, balstoties uz
mūsu pašreizējo rīcību, pasaka mums, kāda būs mūsu
.nākotnes dzīve

* * *

Prāts ir jāuzar ar pareizas uztveres arklu, jo tā augsne ir
sausā un skarba, un tā augsne ir jāsamitrina ar optimismu
un atvērtību, un tajā ir jāiesēj ticības sēklas un jālaista ar
.labas gribas ūdeņiem saskaņā ar dievišķo gribu

* * *

Viens no mācekļiem jautāja skolotājam Paramahansam
par lūgšanu, kas ātri atnestu pie viņa dievišķo mīloto, un
:skolotājs teica
Dievs vēlas tikai slēptos lūgšanas dārgumus jūsu sirds"
"dzīlēs

* * *

Kas mums deva spēju mīlēt? Dievs
Tātad, kurš ir pelnījis mūsu mīlestību vairāk par visu
citu? Dievs
Nav patiesas mīlestības bez Dieva, jo Dievs ir mīlestība

* * *

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka Dievs ir mūsu apgādnieks
un ka patiesa labklājība netiek mērīta pēc tā, kas mums

pieder, bet gan pēc tā, ko mēs varam sasniegt ar
.gribasspēku

Laime prasa censties mazināt vēlmes un attīstīt spēju
apmierināt pamatvajadzības, kā arī būt optimistiskam, ka
apstākļi uzlabosies ar Dieva palīdzību, neskatoties uz visiem
.šķēršļiem un kavēkļiem, lai cik grūti tie arī šķistu
* * *

Guadrības balss uzrunā visas labās sirdis, kas ir saskaņā
ar augstām garīgajām vibrācijām, un klejo pa gaisu, meklējot
harmoniskas idejas, kas tiecas pēc miera, mīlestības un
.cildenām zināšanām
* * *

Mūsu sirdis ir krelles, un mīlestība ir dievišķā rožukroņa
.aukla, kas satur mūsu sirdis kopā
* * *

Neļauj savām mantām tevi pārņemt
* * *

Es joprojām atceros daudzos skolēnus, kuri atnāca pie
mana skolotāja un vēlāk viņu pameta, jo viņiem nebija
.pareizas izpratnes

Es sev teicu: "Daudzi var nākt un daudzi var aiziet, bet
".es palikšu nelokāms līdz galam

Mans skolotājs bija stingrs un pieklājīgs cilvēks, un
daudzi nespēja izturēt viņa spožās guadrības starojumu un
:pameta klosteri, bet es viņam kādu dienu teicu
Ir kāds, kurš tevi nekad nepametīs, un šis cilvēks esmu"
"es

Esmu priecīgs, ka turēju savu solījumu, jo viņa garīgā
vadība atvēra man acis un apgaismoja manu prātu ar Dieva
.gaismu
* * *

Atceries, ka Dieva labvēlība ir vislielākā lieta. Ja visa
pasaule ir apmierināta ar tevi, bet tev nav Dieva labvēlības,
tu esi kā tāds, kas ķeras pie vēja vai pūš pelnus. Bet, ja visa

pasaule ir dusmīga uz tevi vai pret tevi, bet tev ir Dieva
labvēlība, tad tu kontrolē visu un esi patiesi laimīgs visa
.īpašnieks

* * *

Mūsu dzīves ir pilnībā atkarīgas no Dieva, un, ja mēs
vērsīsimies pie Viņa un paļausimies uz Viņa palīdzību, Viņš
mums parādīs ceļu un vadīs mūs pareizajā veidā, kā tikt galā
.ar savām problēmām un atbrīvoties no grūtībām

* * *

Dievišķais tēlnieks

Lai katrs manas sirds sitiens ir

"Jauns vārds dzejolī "Mana mūžīgā mīlestība pret tevi

Un lai katra skaņa, ko izdod manas lūpas, tiek nodota

Svētīgas vibrācijas no tavas svētās balss

Lai katra mana doma ir piepildīta ar Tavas klātbūtnes

prieku

Lai mana griba tiek uzlādēta ar tavu dievišķo vitalitāti
Izgrezno visas manas domas, izpausmes un centienus ar

Savu žēlastību

Ak, vissvētākais dievišķais tēlnieks

Veido manu dzīvi tā, kā vēlies

Saskaņā ar jūsu unikālo dizainu

* * *

Dievs mums atbild, kad mēs pieliekam pūles, un tad
mēs sapratīsim, ka Viņš patiesi eksistē, dzird mūsu lūgšanas
un piepilda mūsu vēlmes. Tie, kas pastāvīgi domā par Viņu
un meditē par Viņu, jutīs Viņa svēto klātbūtni un redzēs Viņa
.svētīto gaismu

Ikviens, kam ir patiesa vēlme un stingra apņēmība,

neizbēgami sasniegs savu mērķi neatkarīgi no pagātnes
kļūdām, bet turpināt pieļaut šīs kļūdas ir liels grēks pret sevi,

.jo tas, kurš pieļauj kļūdu, liedz sev patiesu laimi

Cilvēkam ir vara sev nodarīt ļaunumu vai labumu, un

viņa ziņā ir turēt no sevis pa gabalu neziņas skudriņas, lai

.tās viņu nekož un neradītu viņam kairinājumu

Ja cilvēks nevēlas būt laimīgs, neviens viņu nevar
padarīt laimīgu, un viņam nevajadzētu vainot Dievu par savu
.nelaimi

Ja Dievs nebūtu devis mums brīvību izmantot savu
gribu, Viņš būtu atbildīgs par mūsu ciešanām, bet Viņš
mums deva šo brīvību, un mēs paši veidojam savu dzīvi pēc
.savas izvēles

* * *

:Klusuma dziļākā nozīme
Kad mācekli vajā baiļu, slimību un citu nepatikšanu
.briesmoņi, viņš meklē miera patvērumu sevī
Garīgi atmodušais cilvēks dienu un nakti dzīvo miera
cietoksnī, kas ir neievainojama pret raizēm un bēdām, un
.pasaules šausmas to nespēj pārraut
Tie, kas ieiet klusuma svētnīcā, var sazināties ar citām
dvēselēm, kas mīl Dievu, tāpat kā viņi var saprast rožu un
.visu dzīvo būtņu valodu

.Jo dziļāks mācekļa klusums, jo lielāka viņa laime
Prieks, kas slēpjas aiz domu logiem, kas jāizpēta un
jāatklāj klusuma dzīlēs, ir liels prieks, ko nav iespējams
.aprakstīt

* * *

Es uzskatu civilizāciju par dārzu, kurā redzu visu veidu
.cilvēciskās īpašības dīgštam un plaukštam
Tāpat kā bite, mans prāts meklē labo īpašību ziedus
Bite dodas tikai uz ziediem, no kuriem tā var ievākt
.vislabāko medu
Līdzīgi mums vajadzētu atdarināt biti, kas dzer tikai
vissaldāko nektāru. Tas nozīmē, ka mums jācenšas pārņemt
.labās īpašības un tikumus, ko redzam citos
Dievs ir svētais medus, kas ieplūst uztverīgās dvēselēs
un piepilda tās ar labestību un saldumu

* * *

Tam, kurš vēlas paplašināt savu redzesloku, jāpaceļas
pāri apziņai par sektām, ādas krāsu, rasi un aklu fanātismu,

jāpraktizē paškontrole, jābūt laipnam un draudzīgam, kā arī
.jābūt mērenam ēdienā, dzērienā un citās baudās
Viņam jādara lietas, ko viņa sirdsapziņa apstiprina un
kas sniedz viņam sirdsmieru, jārunā patiesība, nedrīkst zagst,
nedrīkst maldināt citus, nedrīkst ļauties priekiem, kas kaitē
veselībai un noplicina vitalitāti, un jāizvairās no bailēm,
.dusmām, alkatības, skaudības un traucējošām apsēstībām
Un lai viņš sevi apmācītu izturēt karstumu, aukstumu un
citas grūtības, neapbēdinoties, un lai viņš stiprinātu savu
paļāvību uz Dievu, kas ir vislielākais patvērums no visām
.bailēm un ļaunuma

* * *

Attiecības starp mani un manu skolotāju bija perfektas
un brīnišķīgas. Attiecības starp garīgo vadītāju un mācekli ir
.mīlestība tās augstākajā nozīmē
Reiz es pametu klostera dzīvi, domājot, ka varēšu
veiksmīgāk meklēt Dievu Himalajos, bet es kļūdījos, un es
jutu, ka, tiklīdz es aizgāju
Kad es atgriezos pēc dažām dienām, skolotājs izturējās
pret mani tā, it kā es nekad nebūtu viņu pametis. Tā vietā,
lai mani norātu, viņš mani kā parasti sasveicinājās un mierīgi
".teica: "Paskatīsimies, ko varam pagatavot brokastīm šorīt
Tāpēc es viņam teicu: "Bet vai jūs, kungs, neesat
"?dusmīgs uz mani manas aiziešanas dēļ
Viņš atbildēja: "Protams, nē, es neko negaidu no citiem,
un tāpēc viņu vēlmes nevar būt pretrunā ar manējām. Es
tevi neizmantošu personīga labuma gūšanai, un nekas mani
".neiepriecina vairāk kā tava laime
!Pirmo reizi sajutu, ka kāds mani patiesi mīl
Ja es būtu pārvaldījis sava tēva biznesa lietas un aizgājis
no darba, viņš būtu uz mani nikns. Piemēram, kad es
atteicos no ienesīga darba piedāvājuma (uzņēmumā, kurā
mans tēvs bija vadītājs), viņš septiņas dienas ar mani
.nerunāja

Mans tēvs mani mīlēja ar patiesu tēvišķīgu mīlestību,
bet tā bija akla mīlestība, jo viņš domāja, ka nauda mani
.darīs laimīgu, bet nauda iznīcinās manu laimi
Kādu laiku vēlāk, kad es nodibināju savu integrētās
izglītības skolu, mans tēvs pārdomāja un teica: "Es priecājos,
".ka tu nepieņēmi šo darbu
Turpretī mana skolotāja attieksme bija pilnīgi atšķirīga,
jo, neskatoties uz to, ka es atstāju klosteri, viņa mīlestība
.pret mani nemainījās un viņš man neko nepārmeta
* * *

Esmu pārāk ilgi kavējies Tavas radības pagātnes,
tagadnes un nākotnes gultā, ak Kungs, un es – mūžības
bērns – esmu juties nemierīgs
Es cīnījos atkal un atkal, bet bez rezultātiem. Tomēr
man beidzot izdevās, izlecot no gultas, ko ieskauj maldinošas
relativitātes barjeras, un tu mani paņēmi savās rokās un
.šūpoji mūžīgā miera melodijās
Esmu mūžības bērns – tava mūžība, ak Kungs
Es atbalstu galvu uz tavas pilnīgās eksistences krūtīm
* * *

Esmu paradīzes putns: debesu putns, ko radījušas tavas
svētītās rokas
Viņa mani rotāja ar žēlastību un izsmalcinātām krāsām:
ar maiguma dūnām un garīga ziedēšanas zeltainām spalvām
Es pacēlos augstu drūmajā, nomācošajā dzīves
atmosfērā, meklējot svētlaimes paradīzi, un manas spožās
.spalvas bija notraipītas ar tumšiem izmisuma plankumiem
Nāc, mans Dievs, un nomazgā savas paradīzes putnu ar
.gudrības stariem un tīriem, saldiem miera ūdeņiem
* * *

Ir baktēriju veids, kas dzimst, vairojas un iet bojā tikai
.divu stundu laikā
Šāda veida testu var veikt pusdienā vai ātrāk nekā
cilvēkam nepieciešams ilgā laika periodā, kas var ilgt līdz pat
.astondesmit gadiem

Septiņdesmit vai astoņdesmit gadi, ko mēs dzīvojam, ir
tikai īslaicīgs mirklis mūžībā. No relatīvas perspektīvas viss,
kas ar mums notiek, notiek ar tādu pašu ātrumu kā
iepriekšminētajām baktērijām. Katrā īslaicīgajā mūžības
mirklī, pēc cilvēku rēķina, paiet daudzi gadi. Tāpēc laiks ir
.pārāk vērtīgs, lai to izniekotu

* * *

Cilvēkam nevajadzētu darīt to, ko viņa sirdsapziņa
neatbalsta, un viņam vajadzētu būt savam saimniekam.
Tiklīdz viņš sapratīs, ka ir savu domu, jūtu un rīcības
.saimnieks, nekas viņu nevarēs kontrolēt vai ietekmēt

* * *

Lai gan prātam ir liela ietekme uz ķermeni, nav prātīgi
.atstāt to novārtā

Cilvēkam vajadzētu ēst atbilstošu veselīgu pārtiku,
.dodot priekšroku tai, nevis neveselīgai

Ja apstākļi liek jums dzīvot kopā ar cilvēkiem, kas jūs
padara nervozus, ieteicams laiku pa laikam mainīt savu vidi.

Bet vēl labāk ir mainīt savu psiholoģisko stāvokli, lai jūs
netraucētu citu rīcība. Mainieties pats, un tad jūs varēsiet
.dzīvot mierā un laimē jebkur

* * *

Pasaule kopumā ir kā psihiatriskā slimnīca. Daži cilvēki
cieš no greizsirdības un skaudības, citi – no dusmām, naida
un iekāres. Viņi ir savu ieradumu un emociju upuri. Bet jūs
.varat radīt mieru savā vidē

* * *

Emocijām ir noteikta ietekme uz prātu un ķermeni.
Skaudība un bailes liek sejai izskatīties bālai, bet mīlestība
.liek tai mirdzēt

* * *

Kad vari būt mierīgs, tu vienmēr būsi laimīgs
Kad nolemjat mainīties uz labo pusi, atcerieties, ka laba
kompānija un cēla ietekme ir ārkārtīgi svarīga un
.neaizstājama jūsu mērķa sasniegšanai

Vides ietekme – laba vai slikta – ir spēcīgāka par gribu,
tāpēc ņemiet to vērā savās attiecībās un mijiedarbībā ar
.citiem

Pašanalīze ir nepieciešama arī sevis pilnveidošanai
Ja vari drosmīgi un bez bailēm analizēt sevi, spēsi izturēt
.citu cilvēku analīzi, un viņu kritika tevi neietekmēs

* * *

Kāds varētu teikt: "Man nerūp prieks vai laime, es
dzīvoju, lai kaut ko paveiktu, lai gūtu panākumus,
".piemēram

Cits varētu teikt: "Es vēlos darīt labu šajā pasaulē, pat ja
".esmu sāpju un ciešanu vidū

Bet, pētot viņu idejas, mēs atklājam, ka abi tiecas pēc
laimes. Vai pirmais vēlas panākumus bez laimes? Vai otrs
.vēlas pasaulei labu, pats nepiedzīvojot laimi? Noteikti nē

Viņiem var nerūpēt fiziskās sāpes un psiholoģiskās
ciešanas, ko viņiem sagādā citi, vai kas var rasties apstākļu
dēļ, kas saistīti ar panākumu gūšanu vai palīdzības
sniegšanu citiem, jo pirmais gūst lielu prieku no
panākumiem, bet otrs pilnībā izbauda citu palīdzēšanu,
.neskatoties uz visiem nelabvēlīgajiem apstākļiem
Pat lielākā daļa nesavtīgo motīvu un patieso
humānistisko tieksmju ir radušās no personīga vēlmes
.tuvoties laimei

Bet šī laime nav paredzēta oportunistiem un šauri
domājošiem, bet gan dāsna un cēla cilvēka ar plašu prātu un
.dāsnu un lielu dvēseli laime

Tāpēc altruists neļauj egoismam sevi diktēt, jo nav
iespējams atrast šo tīro laimi, ja vien cilvēks nav plaši
domājošs un labsirdīgs, lai viņš meklētu un vēlētos laimi gan
.citiem, gan sev

Tas ir universāls princips, kas nemainās un
.nepārveidojas

* * *

Nav nepieciešams personīgi pazīt visus cilvēkus un
viņus no sirds mīlēt, lai izrādītu par viņiem interesi un
.sniegtu viņiem pakalpojumu
Ir nepieciešams vienmēr būt gatavam sniegt draudzīgu
apkalpošanu ikvienam, kas sastopas jūsu ceļā un kuram šī
.palīdzība patiesi ir nepieciešama
Tas prasa garīgu piepūli un patiesu vēlmi to darīt bez
.sūdzēšanās. Citiem vārdiem sakot, tas prasa upurēšanos
Saule vienādi spīd gan uz dimantu, gan uz ogles gabalu,
taču dimantam ir attīstījušās un izaugušas noteiktas
īpašības, kas ļauj tam uztvert saules gaismu un atstarot to ar
spožumu un dzirksti, savukārt ogle nespēj parādīt tādu pašu
.gaismu
Mums vajadzētu būt kā dimantiem savās attiecībās ar
cilvēkiem un ar krāšņumu un tīrību atstarot dievišķās
.mīlestības gaismu

* * *

:Uzrunājot savus mācekļus, meistars Paramahansa teica
Es nespēju vārdos izteikt savu pateicības dziļumu par
.vārdiem, kas pauda tavas jūtas pret mani
Esmu dziļi pateicīgs par jūsu sirsnību, gara spēku un
.vārdiem, kas nāk no jūsu sirds
Man ir gods būt starp jums, un man ir prieks vienmēr
atcerēties savu lielo pienākumu pret saviem brāļiem un
.māsām šajā pasaulē

* * *

Vīrietis, kurš mēdza sist savus priekšniekus
Kad vēlaties izveidot jaunu ieradumu un atbrīvoties no
slikta, mierīgi un bez piepūles koncentrējiet savu prātu uz
gribasspēka un garīgās apziņas centru, kas atrodas pierē
starp uzacīm, un stingri apstipriniet labo ieradumu, kuru
vēlaties izveidot. Līdzīgi, kad vēlaties atbrīvoties no slikta
ieraduma, koncentrējieties uz to pašu punktu un stingri
apstipriniet, ka visi smadzeņu neironu ceļi, kuros
.koncentrējas sliktais ieradums, ir izdzēsti

Es jums pastāstīšu patiesu stāstu par vīrieti, kurš prata
darbā ieplaukāt savus priekšniekus, kad zaudēja savaldību.
Tā rezultātā viņš zaudēja darbu pēc darba, jo pilnībā zaudēja
savaldību pār sevi, kad viņam uznāca dusmu lēkme, un viņš
sita ikvienu, kas viņam iebilda, ar visu, ko vien varēja dabūt
.rokās

Viņš vērsās pie manis pēc palīdzības, tāpēc es viņam
teicu: "Nākamreiz, kad jūties dusmīgs, pirms kaut ko dari,
".saskaiti no viena līdz simtam

Viņš izmēģināja šo metodi, bet atgriezās pie manis un
teica: "Manas dusmas pieaug, kad es to daru, un mani
apžilbina aizvainojums, skaitot, jo man ir jāgaida tik ilgi."
.Viņa stāvoklis šķita bezcerīgs

Tad viņa lūdza viņu pārdomāt un sajust, ka Dieva
gaisma pārpludina viņa smadzenes, nomierinot viņa dusmas,
nomierinot viņa nervus, mīkstinot viņa jūtas un atbrīvojot
viņu no visām dusmu pēdām, un ka rezultātā viņš kādu
.dienu atbrīvosies no savām dusmu lēkmēm
Neilgi pēc tam viņš atkal atgriezās pie manis, un šoreiz
viņš man teica: "Esmu atbrīvojies no dusmu ieraduma, un
".esmu par to pateicīgs

Es nolēmu viņu pārbaudīt, tāpēc palūdzu dažiem zēniem
viņu pakaitināt un paslēpos vietā, kur es viņu varēju redzēt,
bet viņš mani neredzēja. Zēni vairākkārt mēģināja viņu
.provocēt, bet viņš palika mierīgs un nereaģēja

* * *

Lai mūžības solījums piepilda mūsu sirdis un prātus
Un lai dzīves nodaļas un notikumi mums atgādina, ka
nāves ēna nebiedē gaismas bērnus, kuri apzinās dvēseles
.pastāvību un tās ciešo saikni ar savu Radītāju
Apzināsimies, ka dzīvība un nāve ir divi vilņi Dieva jūrā,
un dvēsele, kas ir piliens no kosmiskā okeāna, uzņem šos
divus vilņus, nemainot savu būtisko dabu un neatdaloties no
.sava mūžīgā avota

Strādāsim, lai iznestu savu patieso dabu no neziņas
.pazemes un paceltos gaismas un zināšanu virsotnēs
Kad atbrīvosim savu apziņu no ķermeņa
ierobežojumiem, negatīvām domām un neveselīgām
ietekmēm, mēs pieskarsimies savai garīgajai dabai un
sapratīsim, ka esam mūžīgi dievišķās saules stari, kas nekad
.nenoriet

* * *

Tie, kas sasniedz samadhas jeb kosmiskās ekstāzes
.stāvokli, atklāj, ka cietās vielas pārvēršas šķidrumos
Šķidrumi gāzēs, gāzes enerģijā un enerģija kosmiskajā
apziņā, un viņš jūt neaprakstāmu prieku un piedzīvo dažādus
apziņas stāvokļus, sākot no atjaunota prieka vai bezgalīgas
gudrības, vai augstākā miera, vai pilnīgas klātbūtnes sajūtas,
.vai sevis izkušanas kosmiskā gara vidū

* * *

Nervu atveseļošanās
Dziļā, klusā meditācijā dzīvības spēks plūst no
smadzenēm uz visiem orgāniem, no audiem izplūst gaismas
dzirksteles, un dzīvības strāva plūst caur mugurkaulu un
izplatās, lai aptvertu visas ķermeņa šūnas, piesātinātas ar
dziedinošo enerģijas plūsmu, un rezultātā nervi tiek
.atsvaidzināti

* * *

:Magnētu veidi
No parastajiem magnētiem mēs varam redzēt, ka
magnēta pievilkšanās spēks ir atkarīgs no paša magnēta
.kvalitātes

Mazs magnēts pievelk mazas lietas, bet spēcīgs
magnēts – lielākas lietas
Tādējādi cilvēka magnēts pievelk atbilstoši savam
pievilkšanas spēkam

Pastāv arī vairāki cilvēka magnētisma veidi; daži
piesaista fiziskas lietas, citi psihiskus spēkus, bet vēl citi –

garīgas priekšrocības — priekšrocības, kas bieži vien ir
.apslēptas vai aizmirstas

Atrodiet dārgakmeņus dvēseles raktuvēs, un jūs būsi-
et uzvarētājs. Ticieties pēc sava kārotā mērķa un esiet droši,
ka svētais magnētisms pievilks pie jums Dievu – visa spēka
.un labestības avotu un lielāko ieguvumu dzīvē
Apgalvojums: Es izmantošu svētīgo garīgo magnētismu,
.lai piesaistītu sev visu labo un visu zināšanu starojumu

* * *

Dievs ir mana dzīve Viņš ir mana mīlestība Viņš ir
templis, kuru mana sirds aicina pielūgt
Dievs ir mans mērķis, jo es nevaru izpildīt savus
pienākumus bez Viņa palīdzības
.Tāpēc es viņu meklēju no sirds un dvēseles, līdz atradu
Bez dievišķas, kvēlojošas mīlestības un absolūtas
apņēmības ir grūti atrast kosmisko mīloto

* * *

Pienāks diena, kad cilvēks aizies no šīs pasaules. Daži
viņu atcerēsies ar mīlestību un raudās par viņu, bet citi viņu
atcerēsies ar sliktu prātu, bet visas viņa labās un sliktās
.domas viņu pavadīs
Tāpēc cilvēka pienākums ir uzraudzīt savas domas,
rūpīgi izvērtēt savu rīcību, labot savas kļūdas, izvērtēt sevi
.un darīt visu iespējamo
Nepievērs uzmanību tam, ko cilvēki par tevi saka, ja
.vien centies rīkoties pareizi
Es daru visu iespējamo, lai nevienu neapvainotu, un dziļi
sirdī es ļoti labi zinu, ka esmu darījis visu iespējamo, lai pret
.visiem būtu laipns un sirsnīgs
Bet man nerūp cilvēku viedokļi par mani, vai tie būtu
slavinājumi vai nosodījumi, jo Dievs ir ar mani un es esmu ar
.Viņu, un tas ir vissvarīgākais

* * *

Kad starp diviem cilvēkiem vai cilvēku grupu rodas
draudzība, kuras pamatā ir tīri garīgi iemesli, bez

personīgiem mērķiem un uzdevumiem, šī tīrā draudzība
.attīra katra drauga dvēseli
Draudzības šķīstīta sirds kļūst par atvērtām durvīm
vienotībai un tuvībai
Caur šo sirdi kļūst iespējams piesaistīt vairāk labu
dvēseļu, lai tās ienāktu brālīgas mīlestības struktūrā un
.baudītu mieru un klusumu

* * *

Man vairāk rūp citu lietas nekā savējās, jo visu, ko daru,
daru Dieva dēļ, un daru to ar lielāku vēlmi un entuziasmu,
.nekā tad, ja šīs darbības būtu manas paša
Ja rezultāti ir pretēji vai neapmierinoši, man tas
neuztraucas un es neapbēdinos, jo jūtu, ka esmu izpildījis
savu pienākumu pret Dievu, kurš ir mans mērķis un tas, kurš
ir šī nodoma pamatā, un tāpēc, ka esmu darījis visu
iespējamo, un atkārtotu mēģinājumu ar lielu prieku un
apņēmību, bet nepieķeroties pie pieliktajām pūlēm vai
.rezultāta

Ja es strādātu tikai sev, es vienmēr būtu pakļauts raizēm
un nemieram. Bet, kamēr vien mans mērķis ir iepriecināt
Dievu, rezultāti ir Viņam, nevis man. Tā ir mana pieeja
.dzīvei, un tajā es atrodu savu mierinājumu un brīvību

:Pakāpieni pa veiksmes kāpnēm

Smags darbs -

Radošās spējas -

Pareizais spriedums

Taupot un izvairoties no atkritumiem

Pielikt pūles un mēģināt vēlreiz pēc neveiksmes -

Pašdisciplīna un sevis pilnveidošana

Radošo enerģiju aktivizēšana -

Palīdzība citiem

Turklāt mums vajadzētu pārdomāt Dievu, visa labuma -

.avotu un visu panākumu un svētību izcelsmi

* * *

Es dziedu Tev dziesmu, kas nekad iepriekš nav
skanējusi, un Tev veltu savu autentisko melodiju, ko mana
.sirds spēlē dziļi sevī un uz tās stīgām
Esmu sacerējis šo savu pirmo himnu un šeit es to
piedāvāju jums kā tīru upuri
Es jums nepiedāvāšu sausas, intelektuālas melodijas vai
.citu komponētas greznas melodijas
Es tev neko nedošu, kā vien vienkāršas, naivas savas
.sirds melodijas
Es jums nedāvāšu siltumnīcās audzētas un emocijām un
kaislībām piesātinātas rozes, bet gan savvaļas ziedus, kas
tikko uzplaukuši manu ilgošanās laukos un manas dzīves
.plāvās

* * *

Cilvēkam ir viegli analizēt un klasificēt citus pēc
.noteiktām īpašībām
Bet cilvēkam ir grūti godīgi un patiesi izcelt sevi. Tomēr
tieši tas ir jādara, lai saprastu nepieciešamos uzlabojumus
.un izmaiņas
Mūsu personisko īpašību pārzināšanas mērķis ir saprast,
kā mēs ietekmējam citus
Cilvēki apzināti vai neapzināti veido iesaistītos par
cilvēka dabu, un viņu reakcija uz no viņa izstarotajām
vibrācijām ir smalks signāls iesaistītajām personām, un
.gudrie saprot šo signālu

* * *

:Šķēršļi psiholoģiskajai attīstībai ir
Pašmīlestība (egoisms), iedomība, alkatība, dusmas,
naids, skaudība un citas tumšas īpašības, kas noved vai dzen
.cilvēku dziļākā neziņā, nekā viņš patiesībā ir
Ir nepieciešams sekot ceļam, kas ved uz brīvību, jo
cilvēka vēlmes virza ieradumi, kas pastāvīgi atjaunojas un
.gandrīz nekad nebeidzas vai neapstājas pie robežas

Šie ieradumi ieslodz dvēseli un tur to gūstā, padarot
neiespējamu tās īpašniekam iet atbrīvošanās un
.emancipācijas ceļu

* * *

:Dzīves ceļš ir šāds
Vienā pusē ir tumša neziņas ieleja, bet otrā pusē ir
gudrības spožā gaisma
Kad rīkojamies gudri, mēs droši speram atbrīvošanās
.ceļu un iegūstam to, kas mums nepieciešams

* * *

Viss Visums ir dievišķās gribas radījums, un, kad mēs
saskaņojamies ar šo svētīto gribu, tas, kas mums
.nepieciešams, nonāk pie mums bez piepūles

* * *

Kad cilvēki mēģina tikt galā ar sarežģīto cilvēka emociju
mehānismu bez iepriekšējas apmācības, rezultāts bieži vien
.ir sāpīgs

Tikai retais apzinās, ka laime slēpjas cilvēka uzvedības
.likumu izpratnē

Tāpēc daži cilvēki bieži strīdas ar draugiem un ģimenes
.locekļiem; viņi nesaprot citus un neredz savus trūkumus
Ir svarīgi nevis sadarboties ar savu tuvinieku
nepareizajām darbībām, bet gan klusībā pretoties šīm
.darbībām ar konstruktīvām garīgām darbībām
Ir arī svarīgi, lai mēs neizmantotu skarbas metodes,
.risinot mūsu tuvinieku neparasto uzvedību

* * *

Mūs pievīla viltīgais mednieks, mēs peldamies seklā
ūdenī viltus drošības sajūtas dēļ, kamēr mūs apņem
.nāvējošs neziņas tīkls

Ikdienas zvejas tīklu mešanas laikā daudzi tiek noķerti,
.un tikai daži izdzīvo

Ak, bezgalīgā žēlsirdība, glāb mūs no kārību, nevaldāmu
ambīciju un smacējošo pasaulīgo pieķeršanos nāvējošajiem
!slazdiem

Ienirsim dvēseles mierīgās jūras dzīlēs, kur mīt dievišķā
savienība, un atbrīvosimies no gūsta važām un verdzības
!ķēdēm
* * *

Meistars Paramahansa, iedrošinot vienu no saviem
:mācekļiem, teica

Ja jūs spējat ar savu godīgumu, sirsnību un mīlestību
pret Dievu nodot Viņam savas lūgšanas, tad nav svarīgi, vai
jūsu kļūdas ir dziļākas par okeānu un augstākas par
.Himalajiem

Dievs novērsīs šos šķēršļus no tava ceļa, atbrīvos tevi no
pagātnes smagajām nastām, un tava vēlme atkārtot
.pagātnes kļūdas izzudīs

Tu vari dažreiz atrasties zem bieza tumsas slāņa, bet tu
.joprojām paliec mūžīgās liesmas dzirksts
Dzirksteli var noslēpt, bet to nevar iznīcināt

* * *

Darīt citus laimīgus ar laipniem vārdiem, ko motivē labi
nodomi, un ar sirsnīgiem padomiem ir brīnišķīga lieta un
.cēlsirdības pazīme, kas raksturo lielas dvēseles

Runājot par cita cilvēka nodarīšanu ar kodumiem,
aizskarošiem vārdiem, sarkastisku skatienu vai skābiem
ieteikumiem, tās ir pazemojošas un kaitinošas metodes, pie
.kurām labsirdīgi cilvēki neķeras

Sarkasms palīdz atklāt pārkāpēja dumpīgumu un
dusmas, savukārt draudzīgi vārdi viņā rada nožēlu, kas
.nozīmē, ka cilvēks atzīst savas kļūdas un tās vairs neatkārtos

* * *

Viens no studentiem teica: "Skolotāj, es nekad neesmu
"?spējis ticēt debesīm. Vai tāda vieta tiešām eksistē
:Skolotājs Paramahansa atbildēja

Jā, tie, kas mīl un uzticas Dievam, nonāk šajā paradīzē,"
kad viņus piemeklē nāve. Šajā ēteriskajā pasaulē cilvēkam ir
spēja ar domu spēku acumirkļī materializēt visu, ko viņš
".vēlas

Ēteriskais ķermenis sastāv no starojošas gaismas. Šajās
brīnumainajās pasaulēs ir skaņas un gaismas, kas Zemes
.iedzīvotājiem nav zināmas

* * *

Laime arvien vairāk jāmeklē sevī, un arvien mazāk
.materiālās lietās

Esiet laimīgi savā prātā, lai ārējās lietas nevarētu
traucēt jūsu mieru un izsist jūs no līdzsvara
Iekšējā laime ir vienīgā tieksme, kuras sasniegšanai šajā
dzīvē ir vērts tiekties, un neatlaidība un apņēmība ir
.pietiekama, lai to sasniegtu

Laime ir Dieva tronis cilvēkā

* * *

Daudzi cilvēki domā, ka ir nomodā, bet tā nav
Viņi lielākoties ir bezsamaņā. Jūs noteikti esat dzirdējuši
par cilvēkiem, kas lunatiski staigā un kliedz "Uguns! Uguns!"
.vai runā un lekciju lasa

Lielākā daļa cilvēku ir tādi. Protams, es nedomāju tos,
kas patiesi vēlas pamodināt savu apziņu no garīgās neziņas
.miega

Mums jāstrādā, lai pamodinātu tos, kas ir aprakuši sevi
.zem nepareizas uzvedības un maldīgas dzīves drupām
Lai to izdarītu, mums vispirms ir jāatdzīvina sava apziņa
.no neziņas katakombām dievišķo zināšanu gaismā

* * *

Draudzība ir Dieva mīlestība, kas spīd no mūsu mīlētāju
acīm, un Viņš aicina mūs atgriezties debesu mājās, lai
nobraudītu mūžīgās savienības ar universālo mīlestību
.saldumu

Draudzība ir svēta balss, kas aicina dvēseles atbrīvoties
no ego un savtīguma apziņas, kas mūs šķir no Dieva un
.cilvēces

Patiesa draudzība ir svētīga saikne starp apzinīgām
dvēselēm, kuras caur savu draudzību demonstrē Dieva tīro
.mīlestību un kosmiskā gara svētās īpašības

Patiesa draudzība ir plaša un iekļaujoša
Savtīga aizraušanās ar vienu konkrētu cilvēku, izslēdzot
.citus, ir galvenais šķērslis draudzībai
Mīlestības robežas jāpaplašina, iekļaujot ģimeni,
.kaimiņus un visu pasauli
Universālais draugs ir plaši domājošs, mīl Dieva radības
un dāsni izplata savu mīlestību, lai kur viņš dotos un lai kur
.viņš pagrieztos
Šos cēlos principus dzīvoja un aizstāvēja visi dižciltīgie
cilvēki

Ģimenes mīlestība ir sākotnējā apmācība garīgas
draudzības pamatu likšanai
Visu rasu cilvēku vēnās plūst vienas un tās pašas asinis
Lai gan mēs esam dažādu tautību un etnisko piederību
pārstāvji, mūs vieno globālas saites, jo mēs piederam
.vienam dievišķajam avotam

* * *

Dvēseli nevar ieslodzīt aiz cilvēka radītiem restēm, jo tā
.ir universāla pēc izcelsmes un universālas piederības
* * *

Ja mēs vispār vēlamies baudīt dzīvi, tad tas ir tagad,
.nevis rīt vai nākamgad
Labākā sagatavošanās labākai dzīvei nākamajā gadā ir
.harmoniska, līdzsvarota un laimīga dzīve šogad
Nākotnes dzīve (pēcnāves dzīvē), kas pilna prieka un
baudu, ir atkarīga no mūsu dzīvesveida, domāšanas veida un
.tā, kā mēs rīkojamies un uzvedamies šajā dzīvē
Šodienai vajadzētu būt vissvarīgākajai un nozīmīgākajai
dienai mūsu dzīvē
* * *

Meditācija ir instruments, ar kuru tiek noņemti slāņi, kas
sedz un aizsedz apziņas seju, un, to izmantojot, izlaužas
.mūžam plūstošs dievišķā prieka avots
Meditācija un pilnīga relaksācija jeb apzināta domu
atvilkšana no apjukušajām maņām ir patiesais un efektīvais

veids, kā iepazīt Dievu. Ja mēs varētu darīt visu, izņemot meditāciju, mēs neatrastu prieku, kas līdzvērtīgs priekam, kas rodas, kad domas ir mierīgas (tajā ir miers no jūsu Kunga) un harmonijā ar dievišķo mieru (mieru es jums .atstāju)

Šo dievišķo ekstāzi var piedzīvot, izmantojot pareizu .koncentrēšanās un meditācijas metodi

* * *

Ja meklēsiet durvis savas istabas griestos, tās neatradīsiet pat tad, ja meklēsiet daudzus gadus, ja vien neizmantosiet pareizo meklēšanas metodi un neapskatīsiet .sienu

* * *

Pienāks diena, kad es atvadīšos no šīs pasaules, bet, kamēr vien palikšu uz šīs zemes, mans lielākais prieks ir stāstīt par Dieva brīnumiem tiem, kas man uzticas, un mana vēlme ir vairogt viņu ilgas pēc tās dievišķās gaismas, kas man .ir devusi neaprakstāmu mierinājumu, brīvību un drošību

* * *

Visuma vēsture visās tās sīkākajās detaļās ir saglabāta mūžības velvēs – tā ir cita dimensija. Šeit, šajā ierobežotajā pasaulē, mēs uztveram garumu, platumu, biezumu un augstumu, bet ir vēl viens līmenis, kurā šīs dimensijas neeksistē. Viss ir caurspīdīgs šajā ēteriskajā plaknē; viss ir apziņa un apzinātība. Garšas sajūta ir sajūta, tāpat kā oža. Mūsu jūtas, domas un ķermenī ir apziņa. Un tāpat kā sapņos mēs varam redzēt, dzirdēt, saost, nogaršot un pieskarties, tāpat arī augstākajās sfērās mēs varam izjust visas šīs .sajūtas ar tīru, caurspīdīgu apziņu vai sajūtām Tieši to es redzu tieši tagad, kad runāju. Es neesmu šajā ķermenī, bet drīzāk esmu daļa no visa, kas pastāv. Un lietas, .ko es redzu, man ir tikpat reālas kā tu man Cilvēkam ir jāpamostas, lai redzētu Dievu visur un .zinātu atšķirību starp sapni un realitāti

Es bieži redzu bezgalību vietā, kur esmu, un es redzu šo
.vietu bezgalībā. Viss aizņemas dzīvību no šī mūžīgā avota
Kad es biju bērns, es sēdēju un lūdzu dienu un nakti, bet
nebija atbildes vai atsaucēja
Vienā pusē es redzēju cilvēci, bet otrā pusē mūžību, kas
ar mani nerunāja

Lai gan domāju, ka esmu viens un ka visi mani ir
pametuši, Dievs mani nepameta, jo Viņš vienmēr bija
.klātesošs man slepenībā, aiz manām domām un jūtām
Un, kad es sāku saskatīt gaismu sevī, manu dvēseli
.noslēpumaini piepildīja svētīgā dievišķā smarža
Es varēju redzēt koku saknes un sulu, kas plūst caur
tām, un es jutos tuvu Dievam, kurš mani mierināja un
.nomierināja manu sirdi

Es lūdzu un saucu atkal un atkal, dienu un nakti, un, kad
lietas zaudēja savu mirdzumu un nozīmi manā dzīvē, es
atteicos no pasaules un visa, kas tajā ir, ieskaitot laimi,
baidoties, ka tā varētu būt materiāla laime, un es atradu
.Dievu, kurš tagad vienmēr ir ar mani
Pasaule mani var pamest, bet Dievs mani neatstās ne uz
mirkli

Dievs ir viss. Šī zāle un Visums ap to peld kā kustīgi
.attēli uz manas apziņas aizkara

Es skatos un neredzu neko citu kā vien tīru garu,
caurspīdīgu gaismu un maīgu apziņu
Mans ķermenis, jūsu ķermeņi un viss pasaulē ir šīs
vienas dievišķās gaismas izstarojums. Kad es redzu šo
.gaismu, es neredzu neko citu

Skatoties ekrānā, jūs redzat kustīgus attēlus, bet,
atskatoties atpakaļ (tradicionālā kinoteātrī), jūs redzat tikai
gaismas staru, kas spīd uz ekrāna. Tas izklausās neticami,
.bet tā ir taisnība

Es mēdzu runāt par šīm lietām, bet tagad es nerunāju ar
tiem, kas ir vienaldzīgi vai neieinteresēti. Bet Dievs ir ļāvis

man šoreiz runāt ar jums. Viss ir īslaicīgs. Lūdziet Dievu par
.to, kas ir mūžīgs

* * *

Tā kā mēs ieradāmies šajā pasaulē no nezināmas vietas,
.mums ir dabiski brīnīties par dzīves izcelsmi un mērķi
Mēs dzirdam par šīs pasaules radītāju, mēs lasām par
.viņu, un viss Visums pasludina viņa dievišķā prāta esamību
Tāpat kā mazā pulksteņa mazās un precīzās detaļas un
ierīces liek mums apbrīnot pulkstenmeistaru
Tāpat kā lielas un sarežģītas rūpnīcu iekārtas mūs
pārsteidz un iedvesmo apbrīnu par to izgudrotāju, tāpat arī,
redzot dabas brīnumus, mūs pārsteidz aiz tiem slēpjošais
:intelekts un mēs brīnāmies

"?Kas piešķīra ziedam tā spilgto, pret sauli vērsto formu"
No kurienes radās tās smarža un skaistums? Un kā tās
ziedlapiņas tika veidotas ar tik izsmalcinātu precizitāti un
?nokrāsotas tik brīnišķīgās, priecīgās krāsās

* * *

Es jūtu tevi savu domu dziļumos, es sajūtu tavu
klātbūtni savās dziļākajās sajūtās un es redzu tevi ziedam
.manas mīlestības dārzā
Piepildi mani ar Tavas klātbūtnes smaržu, lai es varētu
baudīt Tavu svētīgo aromātu
Nāc pie manis no viņpus debesīm, zvaigznēm, domām
un jūtām. Parādi man savu vissvētāko seju un ļauj man
.sajust tavu klātbūtni manā dvēselē, ap mani un visur
Esmu tevi meklējis cauri gadsimtiem un laikmetiem, pa
vēlmju un ambīciju ceļiem, un tagad es saprotu, ka tu mājo
.manā dvēselē un iedvesmo manas vissvētākās jūtas
Neslēpies vairs no manis aiz jūtu, domu un dvēseles
.pulsa ziediem
Izgrezno manu dvēseli ar Savas gudrības dārgakmeņiem
un ieelpo manī Savas svētlaimes vēsmas, un atbrīvojies no
manis tumsu, kas Tevi ir aizsedzis no mana skatiena un
.manas atklāsmes

Ak, Tu, kas esi viņpus zvaigznēm un zilajām debesīm,
viņpus atmosfēras slāņiem un visām būtnēm un
eksistencēm, pieņem manas mīlestības čukstus un iegremdē
.manu būtību ar Tavu mīlestību, Tavu gaismu un Tavu mieru

* * *

Ja jūs sajustu kaut vai dievišķās mīlestības dzirksti, jūs
piedzīvotu neaprakstāmu un milzīgu prieku, kam nav
.iespējams pretoties

Lai tev kļūtu grūti to ierobežot
Kad esam saskaņā ar Dievu, mūsu uztvere kļūst
neierobežota un saplūst ar pilnīgas eksistences okeāna
.dzīlēm

Mēs piedzīvojam lielu prieku un augstāko dievišķo
mīlestību

* * *

Daži cilvēki ir atkarīgi no traģisku romānu lasīšanas un
uzskata tos par savu iecienītāko lasāmvielu, jūtot, ka tie
.viņiem patiks līdz mūža beigām
Bet, ja viņi analizētu sevi, viņi atklātu, ka bieži kļūst
nomākti un aizkaitināmi, pastāvīgi lasot šāda veida
.literatūru

Šīs depresijas dēļ viņi varētu vēlēties atbrīvoties no šī
ieraduma un tā vietā veidot ieradumu lasīt grāmatas un
garīgus materiālus, kas iedvesmo viņu domas un baro viņu
.jūtas ar pamatotām, cildenām idejām

Ja viņi veiks šīs izmaiņas, viņi atklās, ka viņu dzīve ir
ieguvusi brīnišķīgu jaunu pavērsienu, pateicoties apzinātai
.izšķirtspējai un stingrai apņēmībai

Ir taisnība, ka mēs varam ļoti ātri mainīties, ja vēlamies,
taču gadu gaitā veidoto modeļu un ieradumu maiņa prasa
.patiesas pūles un spēcīgu gribasspēku

Lai izskaustu senu un dziļi iesakņojušos ieradumu, ir
jāaktivizē visi apņēmības spēki pretējā virzienā, līdz sliktais
.ieradums tiek neutralizēts un tā spēks ir paralizēts

Lielākajai daļai cilvēku trūkst pacietības un iecietības,
kas nepieciešama šim nolūkam. Taču ir jāsaprot, ka to, ko
.cilvēks ir radījis vai izdarījis, var izdzēst vai atsaukt

* * *

Atteiksimies no ego robežām un klejosim plašajās,
.izpletušās garīgā progresa plāvēs
Un tāpat kā laika karavāna, kas vienmēr virzās pa
dzīves ceļiem, arī dvēseles karavānai vajadzētu virzīties pa
.vislielākās ekspansijas ceļiem dievišķā gara nomalē
Iniciatīvas gars, kas nepieciešams, lai veiktu dzīves
svarīgākos pienākumus, bieži vien paliek aprakts zem
.cilvēku ieradumu drupām un atliekām
Cilvēkam ir jāatbrīvojas no šo ieradumu nomācošās
ietekmes un jāsāk sēt savas dzīves augsni panākumu
.sēklas, pēc kurām viņš ilgojas
Dzīve iegūst vērtību un nozīmi, kad paveicam
vissteidzamāko un svarīgāko uzdevumu: atrodam savas
.eksistences patieso jēgu un vērtību
Cilvēkiem ir jāapzinās, ka šie kustīgie kosmiskie dzīves
attēli netiek radīti bez iemesla
Katru dienu mēs redzam jaunus skatus, un katra diena
sniedz jaunas mācības, kas mums jāapgūst, koncentrējoties
uz cilvēka eksistences augstāko mērķi: atpazīt augstāko
.būtni, kas slēpjas aiz dzīves aizkara

* * *

Dievā tu atradīsi visu siržu mīlestību, ilgu piepildījumu
un vēlmju piepildījumu. Visu, ko pasaule tev dod un pēc tam
atņem, atstājot tevi bēdās, sāpēs vai neapmierinātībā, tu
atradīsi Dievā daudz lielākā mērā un bez pavadošās vilšanās
.un bēdām

* * *

Daži cilvēki saka, ka mums jāpaļaujas tikai uz saprātu.
Citi uzskata, ka mums jāapmierina savas maņas. Abas
.nostājas ir galējas

Saskaņā ar vienu teoriju, ir ieteicams regulāri apmeklēt medicīniskās pārbaudes, lai nodrošinātu ķermeņa veselību un labsajūtu, tāpat kā laiku pa laikam pārbaudītu savu automašīnu. Tas ir saprotams, bet cilvēki nav mašīnas. Ja jūsu garīgā veselība ir atkarīga no jūsu fiziskā stāvokļa, agrāk vai vēlāk prāts kļūs par ķermeņa prasību vergu, padarot visu veidu un daudzumu medikamentus un citas fiziskās ārstēšanas metodes neefektīvas. Tas izskaidro, kāpēc mēs ciešam no neārstējamām slimībām. Fizisks vājums ir iesakņojies, jo prāts ir atteicies būt par ķermeņa .kungu

Vislabāk ir sākt ar mēru. Ja gūstat nelielu griezumu, uzklājiēt nedaudz joda, bet nepaļaujieties tikai uz medikamentiem. Ievērojiet saprātīgus piesardzības pasākumus, līdz pakāpeniski varat arvien vairāk paļauties uz .veselo saprātu

Paši lielie skolotāji izmantoja zāles, kas sākotnēji bija .izgatavotas no Dieva radītiem augiem un ķīmiskām vielām
Garīgajam skolotājam zāles un narkotikas nav nepieciešamas, taču, lai parādītu, ka Dieva spēks darbojas neskaitāmos veidos, viņš dažreiz var izvēlēties lietot dažus .medicīniskus preparātus

Jebkurā gadījumā uzvara slēpjas prāta spēkā. Kad esat nonākuši pie stingras pārliecības, ka varat iztikt bez jebkādām zālēm bez jebkādām blakusparādībām, jūs .triumfējat un iegūstat kontroli pār savu ķermeni

* * *

Draudzībai, ko mēs sniedzam citiem, jānāk no sirds, un pieķeršanās un sadarbība nedrīkst izpausties virspusēji, lai .gan iekšēji liek domāt par pretējo

Garīgais likums ir ārkārtīgi precīzs un spēcīgs, un .garīgajiem principiem nedrīkst būt pretrunas

Tāpēc ir svarīgi nemaldināt un nenodot draugus un .nepārkāpt draudzības robežas

Draugam arī jāzina, kad viņam ir jāsadarbojas ar savu
draugu un kad jāizmanto sava griba un jāatturas no
.sadarbības ar viņu

* * *

Ādas virsma nejūt pieskāriena sajūtas; šīs sajūtas
patiesībā tiek izjustas smadzenēs, un cilvēks nevar nogaršot,
pieskarties, saost, dzirdēt vai redzēt citādi kā vien caur
.prātu

Mēs varam uztvert garšu uz mēles virsmas, bet
patiesībā tieši smadzenes reģistrē šo garšu. Līdzīgi, kad tiek
ievainota kāda ķermeņa daļa, sāpes galvenokārt jūtamas
.prātā, nevis skartajā orgānā

Mums ir divi sāpju uztveres mehānismi: nervs un
smadzeņu stumbrs. Sajūtas rodas, kad smadzenes nodrošina
saziņu starp nervu un smadzeņu stumbru. Ja smadzenes
.neatpazīst sāpes, sāpes neeksistē

Kad cilvēks atrodas hloroforma vai anestēzijas ietekmē,
viņš nejūt sāpes, jo sajūtas nerasniedz smadzenes. Nervu
galos ir smalki matiņi, caur kuriem sāpju signāli tiek
pārraidīti uz smadzenēm. Anestēzija novērš šo sāpju signālu
.pārraidi

Smadzenes ir prāta maņu orgāns, un visas ķermeņa
sajūtas tiek pārraidītas uz prātu caur nerviem un pašām
smadzenēm. Tā kā prāts ir savienots ar smadzenēm, tas
.uztver un interpretē šīs sajūtas

Prātu, ko stiprina pozitīva domāšana, mazāk ietekmē
prieka un sāpju sajūtas. Tas apzinās šīs sajūtas, bet nav tām
.saistīts

* * *

:Arhīvs — No bezdibeņa līdz virsotnei
Veiksmes stāsts, ko pastāstījis gudrais Paramhansa

Jogananda

Šis ir patiess stāsts, kas tulkots par cilvēku, kurš)
pastāvīgi cieta neveiksmes, bet, praktizējot radošu
domāšanu un pozitīvu apliecinājumu, viņš galu galā spēja

pārvarēt savas neveiksmes iemeslus un spēja vadīt
(.panākumus pēc savas gribas

Tāpat kā ir cilvēki, kuriem veiksmē ir pēc dabas, ir arī

.cilvēki, kuriem neizdodas ieraduma dēļ

Mans draugs un students (S) bija neveiksmnieks jau no

dzimšanas. Tiesa, viņš bija inteliģents, centīgs un dedzīgs
zēns, kurš vēlējās nopelnīt naudu, taču, tiklīdz viņš domāja
par darbu vai karjeru, neveiksmes faktori viņu apņēma jau
.no paša sākuma

Kādu dienu viņš ieradās pie manis tukšām rokām,

.kreditoru vajāts, draugu pamests, lūdzot man padomu

Es viņam pajautāju par viņa problēmu iemeslu, un viņš

:teica

Kungs, esmu neveiksmnieks. Nez kāpēc, tiklīdz sāku"

strādāt, es to zaudēju, un arī mana darba vieta tiek nodarīts
kaitējums. Darba devējs zaudē savu biznesu neilgi pēc tam,
kad mani pieņēma darbā. Tāpēc esmu sācis baidīties meklēt
darbu, baidoties apdraudēt to darba devēju intereses, kuri
mani pieņems darbā. Manas neveiksmīgās nestabilitātes dēļ
esmu pārliecināts, ka neizbēgami zaudēšu darbu, jo
uzņēmums, kas mani pieņems darbā, pasludinās bankrotu,
slēgs savas durvis un rezultātā mani atlaidīs. Tāpēc man nav
tiesību iznīcināt citu cilvēku biznesu tikai tāpēc, ka esmu ar
".viņiem saistīts

Man izdevās atrast viņam darbu nelielā uzņēmumā un

lūdzu viņam katru vakaru pirms gulētiešanas un arī pēc
:pamošanās atkārtot sev šādu apgalvojumu

Dienā no dienas un katru dienu es kļūstu arvien"

".veiksmīgāks savā darba jomā

Pagāja mēnesis, un (S) mani brīdināja: "Kungs,

uzņēmums, kuru jūs nolīgāt, kļūst nestabils, un tā situācija
nav daudzsoļīga. Es lūdzu jūs mani no tā izvest, pirms tas
pilnībā sabrūk, jo es tik un tā zaudēšu darbu, kad uzņēmums
bankrotēs. Bet mana atkāpšanās tagad varētu pasargāt

uzņēmumu no neizbēgamā un draudīgā likteņa manu
".neveiksmīgo svārstību dēļ

Es iesmējos, nepievēršot uzmanību (S) teiktajam, un tā
vietā lūdzu viņam turpināt uzsvērt savu viedokli un saglabāt
darbu. Pēc nedēļām viņš kādu vakaru pienāca pie manis un
:ar nopūtu teica

"Tieši tas, no kā es baidījos, ir noticis"

"?Viņa viņam jautāja: "Kas noticis

Viņš teica: "Uzņēmums sabruka tieši tā, kā es jums teicu

".un kā es paredzēju

Es viņam teicu, protestējot: "Vai nav taisnība, ka,
apgalvojot sev: "Dienu no dienas un ar katru dienu es kļūstu
arvien veiksmīgāks savā darba jomā", jūs patiesībā
atkārtojāt šos vārdus kā papagailis? Un ka šaubu astonekājies
turējās pie jūsu smadzeņu krokām, tāpēc jūs sev teicāt:
"Muļķi, jūsu situācija pasliktinās, lai cik ļoti jūs censtos sevi
""!pārlicināt par panākumiem

".Viņš atbildēja: "Jā, tieši tā tas patiesībā notiek

ieteica atbrīvoties no vibrācijām un smagajām (S)

negatīvajām domām, tiklīdz tās parādās prātā, īpaši
pozitīvās afirmācijas atkārtošanas laikā, jo apzinātais prāts
ar stingru pārlicību var ietekmēt zemapziņu jeb bezapziņu,
kas savukārt, izmantojot magnētiskās rezonanses likumu,
.ietekmē apzināto prātu ar ieraduma spēku

Es piebildu: "Bieža pozitīvu domu un ieradumu
apstiprināšana, līdz tie iesakņojas zemapziņā, ir pietiekama,
lai noņemtu iedzimtas vai iegūtas zemapziņas garīgās
barjeras. Nav iespējams gūt panākumus, kamēr apziņā vai
zemapziņā ir iesakņojušās mazdūšības un vilšanās domas un
sajūtas. Starp panākumu nosacījumiem ir radošas spējas,
labvēlīgi apstākļi un iedzimtas tieksmes. Ja spējat pieskarties
augstākajai apziņai ar tās neierobežotajām iespējām, varat
radīt jaunas iespējas panākumiem, kas jums joprojām ir
".neizprotami un kurus nevarat aptvert

Un es varēju palīdzēt (S) dabūt citu darbu, lielāku nekā
pirmais. Bet pēc sešiem mēnešiem (kas bija visilgākais
periods, ko mūsu draugs pavadīja strādājot), viņš man kādu
pēcpusdienu teica: "Uzņēmuma situācija strauji pasliktinās,
".tāpēc, lūdzu, atbrīvojieties no manis ātri

Es nepievērsu uzmanību viņa bažām, bet lūdzu viņu
turpināt darbu. Pēc dažām nedēļām (S) man smaidot teica:
"!Otrais darbs, ko jūs man sarūpējāt, kungs, ir pazudis vējā
Es mierīgi teicu: "Neuztraucies, es tev atradīšu citu
".darbu

Viņš atbildēja: "Nu, kungs, ja vien jūs uzņematies
sagraut citu uzņēmumu manas saistības ar tā īpašniekiem
".dēļ, man nav iebildumu

Ar neatlaidīgiem centieniem es atradu (S) ļoti labu darbu
lielā uzņēmumā. Pagāja gads, un nekas nenotika, lai gan (S)
katru nedēļu centās pamest uzņēmumu, baidoties, ka tas
.tiks iznīcināts tāpat kā iepriekšējie

Visbeidzot, es lūdzu viņam ieguldīt savu naudu savā
biznesā, un viņš nobijās un izbrīnā uz mani paskatījās, sakot:

"Vai jūs man ieteiktu to darīt? Vai jūs nedomājat, ka es
"?zaudēšu naudu, ko esmu rūpīgi sakrājis, ja to ieguldīšu

Viņa pārliecināti viņam apliecināja: "Jums jāiegulda sava
nauda un enerģija labā projektā, piemēram, vietējā
ēdināšanas centrā, kam nav nepieciešamas milzīgas
".investīcijas, un esmu pārliecināta par jūsu panākumiem
Dažu gadu laikā (S) kļuva par daudzu īpašumu un lielu
.noliktavu īpašnieku

Kad viņš bija pārliecināts par saviem panākumiem, viņš
guva panākumus visā, ko darīja. Kādu dienu viņš man
smejoties teica: "Pateicoties Dievam un tavai palīdzībai,
esmu no neveiksmnieka kļuvis par veiksmīgu cilvēku. Es
pārvarēju neveiksmes un sapratu, ka manas nepārtrauktās
neveiksmes patiesībā bija saistītas ar mana pienākuma
neizpratni. Bet es nezinu, kā man izdevās gūt panākumus

pēc tam, kad savu neveiksmīgo svārstību dēļ iznīcināju citu
".darbu

Tāpēc es viņam paskaidroju: "Tu neizraisīji to interešu
iznīcināšanu, kuru labā strādāji. Pievilkšanās likums, kas
pārvalda cilvēkus, balstoties uz līdzīgām vibrācijām, darbojas
".negatīvi vai pozitīvi (līdzīgais pievelk līdzīgu)

Tava iedzimtā nepilnīgā daba tevi piesaistīja
uzņēmumiem, kas jau bija uz sabrukuma robežas, un otrādi.

Tātad tu biji neveiksminieks, un arī uzņēmumi bija uz
sabrukuma robežas. Saskaņā ar savstarpējās pievilkšanās
likumu, tu un šie uzņēmumi vienlaikus kritāt lejup no
.neveiksmes kalna un ietriecāties klintīs

Šī stāsta morāle ir tāda, ka patiesi panākumi slēpjas
nepieciešamā radīšanā ar gribasspēka palīdzību, atmodinot
augstākas apziņas neierobežoto spēku. Šo spēku var
atmodināt, apgūstot pareizo meditācijas veidu un domāšanu
pozitīvi un radoši, lai iegūtu veselību, panākumus, gudrību
.un laimi

* * *

Gaismas logs

Tālā pagātnē man bija slepens lukturītis, un es
.piesardzīgi staigāju iekšējās tumsas klusumā
Un, kad es raidīju slēptu staru caur tumsu, es redzēju
mazas iedvesmojošu ideju zivtiņas, ko atklāja mirgojošā
gaisma

Es izmantoju šīs zivis kā ēsmu, lai noķertu savas
augstākās apziņas zivis, bet daudzas no tām izbēga un
.pazuda aiz mazā gaismas apla

Un no jūsu uzticīgajiem un patiesajiem sekotājiem,
bagātiem ar sudraba dziesmām un zelta sapņiem, es par
mīlestības valūtu nopirku dvēseles sajūtu mirdzošu tīklu un
savienoju tās kopā. Es pārmeklēju jūsu gudrības okeānu un
noķēru mazas zivtiņas un barus ar laimīgām jūtām un
dārgiem svētu atmiņu dārgakmeņiem, kurus es jau sen biju

pazaudējis un ilgojies pēc tiem, un es ieguvu arī to, kam
.pasaules dārgumi nevar līdzināties

* * *

Šajā pasaulē mēs šķietam iegrimuši grūtību jūrā
Dievs mūs pārbauda daudzos veidos. Viņš parāda mums
mūsu vājības, lai mēs tās varētu atpazīt un pārvērst par
.stiprajām pusēm

Dažreiz Viņš mums sūta milzīgus pārbaudījumus, kas
:šķiet pāri mūsu spējām izturēt, bet vērīgs māceklis saka
Es Tevi vēlos, Kungs, un nekas netraucēs man Tevi"

:meklēt. Manas sirds lūgšanas ir
Nepārbaudi mani, liekot man aizmirst Tavu klātbūtni un"
".aizmirstot Tevi

Tad Dievs atnāk un pamodina mūs no šī satraucošā
sapņa, un katrs meklētājs agrāk vai vēlāk piedzīvos šo
.brīnišķīgo pārbaudījumu

* * *

Cilvēks var dot sev pozitīvus ieteikumus, kas pozitīvi
.ietekmēs zemapziņu, kas savukārt ietekmēs apziņu
Negatīvi ieteikumi, neatkarīgi no tā, vai tie ir paša
cilvēka vai cita cilvēka radīti, ir kaitīgi smadzenēm un no
.tiem vajadzētu izvairīties

Pa kosmosu klīst tumši gari (spoki), meklējot prātus un
ķermeņus, ko varētu izmantot savu vēlmju un mērķu
.sasniegšanai

Tāpēc ir jāuzmanās no šādu garu dominēšanas, uzturot
.prātu nodarbinātu ar pozitīvām un labām domām
Prātu nedrīkst atstāt tukšu. Tas, protams, atšķiras no
prāta sagatavošanas iedvesmas un augstāku vibrāciju
.saņemšanai meditācijas laikā

* * *

Ja nauda tiek uzskatīta par laimes mēru, tā patiesībā
rada nelaimi, jo rada skaudību, alkatību un nesaskaņas
.vienas ģimenes locekļu vidū

Dzīve būtu labāka visiem, ja tā būtu vienkāršāka. Tāpēc
.skolotāji mudina dzīvot vienkāršāk
Ja iespējams, ieteicams turēties tālāk no lielām pilsētām,
jo pilsētnieki bieži vien ir trokšņa ieskauci, savukārt mazākās
.kopienās cilvēks jūtas brīvāks un enerģiskāks
Diemžēl daudzi pilsētnieki nepieliek lielas pūles, lai
kultivētu un lolotu savas garīgās tieksmes, un daži kļūst
šauri domājoši un dzīvo gandrīz mehānisku dzīvi. Tomēr ir arī
tādi, kas var saskaņot pilsētas dzīvi ar garīgumu, ja vien to
.vēlas
Ja vien cilvēks neienes Dievu savā dzīvē un nerada
efektīvu līdzsvaru, problēmas viņam radīsies neatkarīgi no
.viņa dzīvesveida

* * *

Cilvēks var justies laimīgs nelielā būdīnā un var kļūt par
.raižu un ciešanu upuri pat greznā pilī
Pārmērīga greznība un materiālo labumu ļaušanās bieži
.vien atņem dvēselei laimi, nevis to sniedz
Kas savas laimes iegūšanai paļaujas uz savu vēlmju
apmierināšanu, to nevar sasniegt, jo laime šajā gadījumā ir
.atkarīga no kaut kā tāda, ko viņš cer iegūt nākotnē
Viņš flirtē ar laimi un cenšas to iekarot, nekad to
nesasniedzot, gluži kā kāds, kas tuksnesī dzenas pēc ūdens
.mirāžas

* * *

Pietiekams miega daudzums palīdz organismam iegūt
enerģiju, savukārt pārmērīgs miegs nogurdina organismu
tiktāl, ka cilvēks nevēlas visu dienu strādāt, bet gan velk sevi
.līdz

Viens no veidiem, kā atbrīvoties no noguruma, ir
organisma piesātināšana ar skābekli, tas ir, apgādājot to ar
.skābekli

Kad jūties noguris, tā vietā, lai dotos uz virtuvi pēc
uzkodas, izej ārā uz desmit vai piecpadsmit minūtēm un dziļi
.ieelpo, izelpojot un ieelpojot
Atkārtojiet šo vairākas reizes. Neelpojiet ātri vai spēcīgi,
bet gan ērti, lēni un dziļi. Pēc šī laika, kas pavadīts svaigā
gaisā, jūs jutīsieties enerģiski un atklāsiet, ka nogurums ir
.pazudis

* * *

Dzīves dārzs

Es izmantošu visas Dieva man dotās spējas pareizā un
labvēlīgā veidā
Dievs man palīdzēs, ja es palīdzēšu sev, lūdzot Viņu
vainagot manus centienus ar panākumiem
Esmu aprakis un aprakis neveiksmi vakardienas
kapsētā. Šodien es apstrādāšu savas dzīves dārzu ar savu
jauno radošo piepūli un sēšu tā augsnē gudrības, veselības,
.labklājības un laimes sēklas
Es laistīšu sēklas ar ticības Dievam un pašapziņas ūdeni
.un gaidīšu, kad Dāsnais man dos bagātīgu ražu
Pat ja es neievācu ražu, es joprojām būšu pateicīgs par
.gandarījumu, ko guvu, cenšoties no visa spēka
Es pateikšos Dievam, ka varu mēģināt atkal un atkal,
līdz man izdodas ar Viņa palīdzību, un es pateikšos Viņam
.par manu dārgāko vēlmju un cēlo vēlmju piepildīšanu

* * *

Ja vīrieši un sievietes nesapratīs viens otra dabu, viņi
.mocīs viens otru ar mokošām psiholoģiskām sāpēm
Katram no viņiem ir jācenšas panākt līdzsvaru starp
.saprātu un emocijām, lai kļūtu par vispusīgu personību

* * *

Cilvēkiem tika piešķirtas maņas, lai aizsargātu ķermeni.
Bez maņām cilvēks varēja gūt nopietnus savainojumus vai
.apdegumus, to neapzinoties
Dzīvniekiem nav attīstījusies šī spēja, kas piemīt
cilvēkiem, un tāpēc viņu sāpju sajūta ir mazāka; pretējā

gadījumā nežēlība, ko pret tiem nodara noteiktas nogalināšanas un kaušanas metodes, būtu nepanesama.

!Krabis tiek iemests verdošā ūdenī dzīvs
Tā kā gan sāpes, gan prieks ir prāta radīti, fiziskas sāpes var mazināt, praktizējot prāta kontroli. Tad cilvēks var izjust .sajūtu kā patoloģiska stāvokļa indikatoru, nejūtot sāpes Paaugstināta jutība pret prieku vai sāpēm pastiprina to iedarbību, savukārt samazināta jutība padara cilvēku mazāk pakļautu sāpēm un mazāk pakļāvīgu un paverdzinātu maņu .baudām

Es trenēju savu ķermeni un prātu, lai tas kļūtu mazāk jutīgs pret stimuliem, un es atbrīvojos no maņu uzmanības novēršanas. Šis treniņš ir ceļš uz atbrīvošanos no maņu .tvēriena un to nebeidzamajām prasībām
Vienam no ārstiem piemita tāds garīgais spēks, ka viņš !spēja veikt sev bīstamu ķirurģisku operāciju
Protams, tas nav iespējams prātam, ko paverdzinušas fiziskas pieķeršanās. Taču ar treniņu prāts var kļūt spēcīgs un spēcīgs. Jo vairāk cilvēks trenē un pilnveido savu prātu, jo .vairāk viņš to var kontrolēt
Izlutināts vai izlutināts bērns ir ļoti satraukts pat par mazāko kaitējumu, savukārt bērns, kas trenēts izturībā un neatlaidībā, reti saraujas vai atkāpjas sāpēs nopietnu traumu .gadījumā

Pulsē no dvēseles dzīlēm

Skolotājs: Paramhansa Jogānanda

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

Ak, mūžīgais miers

Pasargā mani no intensīvu dusmu lēkmēm, kas satricina manus nervus un iekvēlina manas smadzeņu šūnas

Ļaujiet man atmest dusmu ieradumu, kas man un maniem draugiem sagādā nelaimi

Kungs, neļauj man ļauties savtīgām provokācijām, kas attālina mani no manu mīļoto cilvēku mīlestības.

Neļaujiet man vairot savas dusmas un aizvainojumu, apzināti nodrošinot viņiem visu, kas palielina to intensitāti.

Ak, svētā miera Kungs, kad mani pārņem dusmas un dusmas, noliec man priekšā rājiena spoguļi, kurā es varu saskatīt savu neglītumu, kas radies no smacējošām, sašutuma pilnām emocijām!

Es negribu izskatīties neglīts citu priekšā, ar seju, ko izkropļojušas spēcīgas dusmas.

Dzīves grūtības es atrisināšu ar mīlestības domām un darbiem, nevis ar naidu un aizvainojumu.

Svētī mani, lai es varētu dziedēt dusmu brūces sevī ar pašcieņas balzamu un dziedēt dusmu brūces citos ar maiguma, laipnības un miera balzamu.

Caurspīdīguma atjaunošana

Lai Tavas mīlestības stari, Kungs, vienlīdzīgi spīd pār visiem Tavas kosmiskās ģimenes locekļiem bez izņēmuma.

Cilvēce ir zaudējusi savu caurspīdīgumu, kļūstot lēna saprast, nespējīga uztvert Tavu gaismu, un tā ir viņas pašas vaina. Palīdzi mums noslaucīt kļūdu miglu no mūsu patiesās izpratnes spoguļa.

Mūsu garīgā pretestība ir vāja un nespēcīga, tāpēc sūti, Kungs, Savu spēku mūsu biedros, lai mēs varētu izkļiedēt biezos, tumšos tvaikus, kas ir aizsedzuši mūsu caurspīdīgumu un kavējuši Tavas dziedinošās gaismas brīvu plūsmu.

Ak, ja vien mēs varētu kļūt par skaidriem, spožiem spoguļiem, kas atspoguļo Tavu tīro, gaišo tēlu!

Ļauj man atrast sevi ikvienā

Ļauj man apzināties, ka bez Tavas žēlastības un gudrības es varētu būt kropls, spitālīgs vai akls. Un, lai gan es to būtu pelnījis, es būtu ilgojies pēc dziedināšanas un meklējis to ar dedzību.

Svētā Māte, kad redzu cilvēkus ar sakropļotiem locekļiem vai bēdu nastu, ļauj man sajust, ka viņu ķermeņos un dvēselēs cieš Tavs visumstošais gars.

Svētī mani, lai es varētu just visu savu brāļu jūtas un lai es varētu censties atbrīvot viņus no viņu ciešanām, tāpat kā es cenšos atbrīvot sevi.

Ilgojoties, cīnoties, raudot un smaidot citu dēļ, man jāatrod sevi ikvienā no viņiem.

Esi manas gudrības bāka

Ja mana prāta laiva, ko dzen neziņas vētras, tuvojas alkātīgu vēlmju bīstamajām klintīm, tad brīdini mani, ak tu, kas esi dievišķās gudrības bāka

Es pastāvīgi meklēju Tavas taisnības krastus un Tavas drošības patvērumu!

eņģeļu melodijas

Meditācijas burvju scepteris pieskārās visām skaņām un pārveidoja tās par sākotnējo Om skaņu, kas steidzās cauri zvaigžņu ceļiem, pāri zemei un starp ūdeņiem.

Ak, Gars, atklājies man ar Om balsi: Visuma aicinājumu pielūgt un apcerēt

Visi mana ķermeņa audi un visi manu nervu vadi harmoniski dzied Om eņģeļu melodijas.

Ikdienas lūgšana par svētu vadību

Kungs, es godīgi un no sirds īstenošu savu gribu un strādāšu, bet virzīšu savu ieskatu, gribu un rīcību pareizajā virzienā, lai es varētu paveikt visu, kas man jādara.

Godbijības smarža

Es tuvojos tev ar saliktām rokām, noliektu galvu un sirdi, kas piepildīta ar godbijības smaržu.

No tavu pielūdzēju sirdīm es izvilku smaržīgas ilgas esenci un sajaucu to ar rasas pilieniem no manām acīm

Ar to svētīto ūdeni es nomazgāšu tavas rozā kājas

Tu esi mans tēvs un māte, un es esmu tavs bērns

Tu esi vadošais mentors, kura vārdos es klausos un kura pavēlēm es labprāt paklausu.

Nāc, ak, dievišķais prieks

Ak, Visuma Māte, esi vienīgā liesma mūsu sirdīs un kļiedini mūsu dvēseļu tumsu

Un mūsu mīlestības pret tevi asarās noskalo mūsu mīlestību pret pasaulīgām lietām

Un mūsu vienošanās ar tevi priekā kļiedējiet mūsu skumjas un bēdas reizi par visām reizēm,

Pārveido mūsu mazās sirdis par lielu sirdi, kas spēj uzņemt Tavu pilnīgu klātbūtni

Un tavas svētītās dabas spogulī ļauj mums saskatīt sevi pilnīgus un tīrus

Lai mūsu mīlestības pret tevi liesmas paceļas pāri zemes vēlmju liesmām

Miljoniem kārdinājumu maskējas par tevi un pastāvīgi mūs maldina

Nāc, ak tīrais prieks! Ielaid manas kvēlākās ilgas pēc Tevis.

Esi mierīgā planēta manās tumšajās neziņas naktīs un paņem manu roku un atved mani atpakaļ uz savu drošo un aizsargāto patvērumu!

Mācekļa zvērests

Es uzvarēšu lepnumu ar pazemību

Un naids ar mīlestību

Uztraukums caur mieru

Egoismu nomaina dāsnums

Un ļaunums ar labo

Zināšanu nezināšana,

Un uztraucies, pārdomu mierā, par Tevi, ak, mans Dievs

Sargājiet mani no ļaunuma

Pasargā mani, Kungs, lai es nedzirdētu ļaunu, neredzētu ļaunu, nerunātu ļaunu, neelpotu ļaunu, neaiztiktu ļaunu, nejustu ļaunu.

Es nedomāju par ļaunu, nedz arī nesapņoju par ļaunu,

Lūgšana par Lielo starojumu

Ak, Majestātes Kungs, ak, Esības Būtība un Visuma Gars, ak, Draugu Draugs! Atklāj man manas būtības noslēpumus. Māci man, kā es varu Tevi pielūgt klusumā, mierā un modrībā.

Iegremdē mani manas dvēseles mierā, lai es varētu apzināties Tavu mūžīgo klātbūtni manī un ap mani.

Man ir liela ilgošanās iepazīt Tevi, ak Tu, kam nav
līdzinieka, ak Tu, kas esi nepārspējams, ak Tu, unikālais un
godības pilnais, kas ir pelnījis visu godbijību un atzinību!

Nostalģijas pumpuri

Ar tavas ierašanās rītausmu manu ilgu pumpuri
uzplauks svaigos ziedos

Ak, Kungs, pasteidzini dienu, kad es no šiem ziediem
nopinšu zaļu pušķi un nolikšu to pie Tavām kājām.

Lūgšana pirms ēšanas

Ak, Kungs, pieņem šo ēdienu, iesvēti to un neļauj rijībai
to apgānīt

Ēdiens pie mums nāk no tevis un ir paredzēts tava
fiziskā ķermeņa uzturēšanai. Svētī to ar savu garu, lai tas
varētu kļūt par garu, kas mūs uztur un stiprina.

Tu esi perfekta dievišķa roze, pilna dzīvības, žēlastības
un skaistuma, un mēs esam tās ziedlapiņas. Piepildi mūsu
dvēseles ar Tavas dāsnās klātbūtnes smaržīgo aromātu.

Mūsu ilgojošā vēsma

Atveriet mūsu siržu pumpurus un atbrīvojiet to smaržu,
kas ieslodzīta aiz rozā lapu restēm, lai mūsu garīgās uztveres
vēsmas varētu nest smaržīgās smaržas un nogādāt tās Tavā
svētajā templī.

Ak, Tu, kas esi pelnījis visu pielūgsmi un godbijību!

Mēs vēlamies, lai mūsu ilgojošā vēsma pūstu pār tavām
svētītajām kājām

Čuksti no mūžības

Mūžīgā balss mani uzrunāja maigā, klusā tonī,
sacīdama:

"Esmu čukstējis jūsu ausī visus jūsu miega gadus:
"Mostieties!" Un tagad, kad esat atstājuši savu miegu, es
jums saku: mostieties ar saviem brāļiem, strādājiet ar mani,
lai visi dzirdētu manu vārdu."

Tāpēc es apsolīju, sacīdams:

"Es darīšu visu iespējamo, lai izplatītu Tavu aicinājumu
un izplatītu Tavu vēstījumu, un, kad atstāšu savu zemes
veidolu, aizņemšos Tavu visuresošo balsi, lai čukstētu
harmoniskām sirdīm: Ieklausieties Viņa dievišķajās garīgā
mierinājuma himnās, jo Viņš vienmēr jūs sauc."

Es gaidīšu visus savus neskaitāmos brāļus un māsas,
kad viņi lēnām soļos garā, garā procesijā pretī svētīgajam
sevis izzināšanas mērķim, un caur "Mūžības čukstiem" es
viņiem čukstēšu: "Mostieties, mani brāļi un māsas, un
sekosim Viņa balsij, kas mūs aicina bez mitas, un kopā
atgriezīsimies debesu mājās!"

Tu esi mīlestības avots

Tu esi debesu un zemes mīlestības avots

Tu esi tēvs, kas aizsargā savus bērnus, un māte, kas
viņus apber ar nebeidzamu maigumu.

Tu esi mazs bērns, kurš šņāc, sakot mīlestības vārdus
vecākiem.

Tu esi perfekta harmonija un uzticība starp mīlētājiem

Tu šķīsti kalpu, izrādot cieņu pret viņa kungu, un stiprini
pieķeršanās saites starp draugiem.

Tu mani esi mazgājis ar mīlestības ūdeņiem visās tās
formās, tāpēc esmu sācis Tevi mīlēt ar visām jūtām savā
dvēselē un ar visu mīlestību un ilgām savā sirdī, ak Tu, kas
esi pelnījis visu mīlestību, pielūgsmi un godbijību!

Mūžīgās mīlestības dziesma

Es noskaņoju savas sirds liras stīgas, lai atkal atskaņotu vecu dziesmu: Manas pirmās mīlestības stāsts

Ak, Dievišķais Gars, Tev piedāvāju jaunas melodijas no Jaunavas Dvēseles: autentiskus popūrijus manas mūžīgās mīlestības pret Tevi melodijām.

Manu himnu viļņi dejo tava bezgalīgā okeāna kosmiskajā ritmā un dzen mani pāri pārvarama prieka viļņiem pretī taviem tālākajiem krastiem.

Ak, jūru melodija, tik mierīga un klusa, dziedī man klusā balsī dziesmu par ilgošanos pēc mūžīgās dievišķās mātes

Ak, mūžīgās mīlestības dziesma! Šūpo mani melodijas gultā un ļauj miegam rotāt manas acis, kamēr es baudu mieru savas mīlošās dievišķās mātes klēpī.

No atmiņu velves es izguvu svēto dārgumu, ieskaitot dokumentus un solījumus, ko tu man devi, un apmainīju tos pret mīlestības zeltu. Ar to es savas dvēseles plašajā plašumā uzcēlu krāšņu pili, kas ir tava godības troņa cienīga. Un tagad es gaidu tavu ierašanos.

Ak, majestātiskais un godības pilnais dievišķais viesi, tagad es jūtu tavu tuvošanos manas sirds tronim, piepildītu ar vislielāko prieku.

Manu sagrauto dimanta sapņu fragmenti, aprakti zem senas tumsas kaudzēm, mirdz no tavas vizītes mirdzuma.

No manas ekstātiskās būtības nepārtrauktā straumē plūst klusas pateicības himnas

Lūdzu, pieņemiet apsveikuma vainagus, ko esmu īpaši jums noaudusi no savas mūžīgās dievbijības ziediem un rozēm!

Manas sirds dārzā

Manas prāta bite lido uz manas sirds nomaļo dārzu,
plīvojot manas mīlestības vēsmā un rotāta ar tavas saldās
rasas pērlēm.

Esmu jums izaudzējusi brīnišķīgas garīgās atziņas lilijas
un dzeltenas narcises, lai saturētu grēku nožēlas asaras,
smalkas vijolītes, kas sapņo par pazemību, un platas
margrietiņas dvēseles uztverei.

Tev, manu domu koki, piedāvā gardus smaržīgu lūgšanu
augļus, ar pazemīgām rokām maigus, rasas klātus zarus

Un manas sirds dārzā manu domu bite lidinās,
apreibināta, starp tīra nektāra upuriem tev

Atvērtas durvis

Ak, Kungs, kad biju akls, nevarēju atrast nevienas
durvis, kas vestu pie Tevis

Tu esi dziedinājis manas acis, un tagad es visur atklāju
atvērtas durvis:

Ziedu sirdī, draudzības skaņu un lolotu, cēlu
pārbaudījumu atmiņu vidū, katrs manas lūgšanas čuksts
paver jaunu eju uz Tavas bezgalīgās klātbūtnes templi!

Manas dvēseles dziesma

Vijoles gaudošanā, arfas dūkoņā un manu topošo domu
čukstos es dzirdēju tavu melodiju atbalsi, tāpēc es pavilku
blīvo zemes skaņu aizkaru un apreibināts klausījos tavā
ēteriskajā balsī, ak dievišķais dziedātājs.

Ak, mana maģiskā dvēseles melodija, es beidzot esmu
tevi sadzirdējis

Tu mani pamodināji no vecā miega

Un te nu es uz tava svētā altāra lieku savu ilgojošo melodiju un melodiju pušķus, kas ilgojas pēc tevis.

Miers lai ir ar tevi

Garīgi panākumi par izcilību

"Jūs savās mācību grāmatās atstājat novārtā filozofijas kursus. Šķiet, ka jūs paļaujaties uz "ieskatu", lai nokārtotu eksāmenus, nepieliekot nepieciešamās pūles. Bet, ja vien jūs nemācīsities praktiski un efektīvi, es personīgi nodrošināšu, ka jūs neizturēsiet šo priekšmetu."

Profesors Džošals, Serampuras koledžas (Indija) profesors, vērsās pie manis ar šādiem bargiem vārdiem: Mana neveiksme rakstiskajā noslēguma eksāmenā nozīmēja, ka es nevarēju apmeklēt noslēguma eksāmenus Kalkutas Universitātē, kas bija iekļāvusi Serampuras koledžu kā vienu no savām filiālēm. Indijas universitātēs ir noteikts, ka studentam, kurš neiztur kādu no humanitāro zinātņu noslēguma eksāmeniem, nākamais gads ir jāatkārto visos priekšmetos.

Mani profesori Serampurā mēdza izturēties pret mani laipni un ar nelielu humora pieskaņu, sakot: "Mukanda (Paramhansa) ir mazliet pārāk apreibināts ar garīgumu." Tas man pasargāja no apmulsuma, atbildot uz jautājumiem lekcijās, jo viņi bija pārliecināti, ka rakstiskie noslēguma eksāmeni būs pietiekami, lai izslēgtu manu vārdu no bakalaura studiju pretendentu saraksta. Mani studiju biedri mani vienkārši iesaukāja par "ekstātisko vientuļnieku".

Es spēru gudru soli, lai novērstu profesora Džošeila Lī draudus mani nepievilt filozofijā. Tieši pirms galīgo rezultātu paziņošanas es lūdzu vienam no saviem kolēģiem mani pavadīt uz profesora kabinetu, sakot:

"Nāciet man līdzi, jo man vajag liecinieku, un es būšu vīlies, ja man neizdosies uzvarēt profesoru."

Pēc tam, kad es viņam pajautāju, kādu atzīmi viņš ir devis manām atbildēm, profesors papurināja galvu un, pārskatot lielo papīru kaudzi uz sava galda, pārlicinātā, triumfējošā tonī teica: "Jūs neesat starp veiksmīgajiem, jo jūsu darbs nav starp tiem. Jebkurā gadījumā jūs neizturējāt eksāmenu, jo neapmeklējāt eksāmenus."

Es pasmaidīju un teicu:

"Kungs, esmu nokārtojis eksāmenus, vai jūs atļautu man pašam meklēt savu darbu?"

Profesors, satraukts, deva man atļauju, un es ātri izvilku savu darbu, no kura biju rūpīgi izdzēsis visu, kas varētu atklāt manu identitāti, izņemot paroli. Tā kā profesors nebija pamanījis manu vārdu, viņš piešķīra manām atbildēm augstu atzīmi, lai gan tajās nebija nekāda mācību grāmatas satura!

Tiklīdz viņš saprata manu triku, viņš iesaucās: "Sasodīts, šī neveiksmīgā veiksmē!" Tad viņš cerīgi piebilda: "Tu noteikti neizturēsi gala eksāmenus."

Runājot par eksāmeniem citos priekšmetos, es saņēmu zināmu palīdzību, īpaši no sava brālēna un dārgā drauga Prabhasa. Atlikušajos noslēguma eksāmenos man bija grūtības, kaut arī sāpīgi, un es ieguvu minimālo atzīmi.

Tagad, pēc četriem koledžas gadiem, man bija tiesības kārtot bakalaura grāda eksāmenus – privilēģija, ko diez vai biju gaidījis. Serampuras koledžas noslēguma eksāmeni bija ievērojami viegli, salīdzinot ar stingrajiem Kalkutas Universitātes iestājekssāmeniem, kas nepieciešami grāda iegūšanai. Patiesībā, manas ikdienas vizītes pie sava skolotāja Šri Juktisvara atstāja man maz laika, lai ierastos

universitātes zālēs. Mana klātbūtne klasesbiedrus pārsteidza vairāk nekā prombūtne!

Mana gandrīz ikdienas rutīna bija ap pulksten 9:30 braukt ar velosipēdu uz sava skolotāja ermitāžu, nesot līdzī ziedojumu Šri Juktišvaram: dažus ziedus no hosteļa dārza. Skolotājs mani laipni sagaidīja un uzaicināja uz pusdienām, ko es labprāt pieņēmu, vēloties aizbēgt no domām par universitāti un mācību darbiem. Pēc vairākām stundām kopā ar Šri Juktišvaru, klausoties viņa reto gudrību vai pildot ermitāžas pienākumus, es negribīgi devos prom ap pusnakti, atgriežoties savā mītnē. Dažreiz es pavadīju visu nakti ar savu skolotāju, laimīgi iegrimis viņa izglītojošajās sarunās, reti pamanot pāreju no tumsas uz rītausmu.

Kādu vakaru ap pulksten vienpadsmitiem, kad grasījos iziet no kameras, skolotājs man nopietni jautāja:

"Kad sākas bakalaura eksāmeni?"

Es atbildēju: "Pēc piecām dienām, kungs."

Viņš teica: "Ceru, ka esi tam gatavs."

Es jutu intensīvu trauksmi un paniku, tāpēc es protestēju:

"Kungs, jūs ļoti labi zināt, ka es savas dienas pavadīju kopā ar jums, nevis ar universitātes profesoriem, tad kā gan es varu pakļaut sevi farsam, apmeklējot sarežģītus noslējuma eksāmenus?"

Šrī Juktišvars uz mani asi paskatījās un auksti, bet stingri teica: "Tev jāapmeklē eksāmeni, lai mēs nedotu tavam tēvam un citiem iespēju tevi kritizēt par to, ka tu izvēlies klostera dzīvi, nevis universitāti. Apsoli man, ka apmeklēsi eksāmenus un darīsi visu iespējamo, lai atbildētu uz jautājumiem."

Asaras, kuras nespēju valdīt, ritēja man pār vaigiem, un es jutu, ka skolotāja lūgums ir neloģisks un viņa bažas nāca pārāk vēlu. Starp nopūtām un šņukstiem es teicu:

"Es piedalīšos, ja tāda ir jūsu vēlēšanās, bet man nav atlicis pietiekami daudz laika pienācīgai sagatavošanās." Un es pie sevis piebildu: "Es piepildīšu lapas ar jūsu mācībām, atbildot uz jautājumiem!"

Kad nākamajā dienā, kā parasti, iegāju svētnīcā, svinīgi un melanholiski pasniedzu rožu pušķi, un Šrī Juktišvars iesmējās par manu nožēlojamo stāvokli un teica:

"Vai Dievs tevi kādreiz ir pievīlis eksāmenā vai kādā citā lietā?"

Es atbildēju entuziastiski, kad man prātā uzplaiksnāja patīkamas atmiņas par dievišķo palīdzību: "Nē, pie Dieva, kungs."

Skolotājs turpināja: "Tas nebija slinkums, bet gan dedzīga dievišķa ilgas, kas tevi atturēja tiekties pēc universitātes goda."

Pēc klusuma brīža viņš citēja: "Kas paļaujas uz Dievu, tam Viņš būs pietiekams." "Meklējiet vispirms Dieva valstību un Viņa gribu, tad Dievs vairoš Savas svētības pār jums un dos jums visu, kas jums nepieciešams."

Skolotāja klātbūtnē es jutu, kā raižu smagums no pleciem pazūd. Kad bijām pabeiguši agrās pusdienas, skolotājs ieteica atgriezties viesnīcā, sakot:

"Vai tavš draugs Romešs joprojām uzturas hostelī?"

Es teicu: "Jā, kungs"

Viņš teica: "Sazinies ar viņu, un Dievs iedvesmos viņu palīdzēt tev eksāmenos."

Es atbildēju: "Es būšu, kungs, bet Romešs ir neparasti aizņemts. Viņš ir mūsu grupas goda students, un viņam ir lielāka akadēmiskā slodze nekā citiem studentiem."

Skolotājs ignorēja manu iebildumu un teica: "Romešs atradīs tev laiku. Tagad ej, ar Dieva svētību."

Es uzkāpu uz velosipēda un braucu atpakaļ. Pirmais cilvēks, ko satiku hosteļa pagalmā, bija skolas vecākais skolnieks Romešs. It kā viņam būtu laiks man palīdzēt, viņš labprāt pieņēma manu lūgumu, sakot:

"Esi mierīgs, Mukanda, esmu tavā rīcībā."

Tajā pēcpusdienā un turpmākajās dienās viņš pavadīja daudzas stundas, apmācot mani dažādos priekšmetos un pēc tam sniedzot man padomus, sakot:

"Es domāju, ka šogad daudzi jautājumi angļu literatūrā būs par Čaildu Haroldu, un mums nekavējoties vajadzētu iegādāties atlantu."

Es steidzos uz tēvoča māju un aizņēmos atlantu, kur Romešs Eiropas kartē bija atzīmējis vietas, kuras apmeklēja Bairaona romantiskais ceļotājs.

Ap mums sapulcējās kolēģu grupa, lai klausītos nodarbību, un viens no viņiem beidzot komentēja:

"Romešs sniedz tev nepareizu padomu, jo tikai 50% jautājumu parasti ir par grāmatām, bet otra puse ir par autoru dzīvi."

Bet, kad nākamajā dienā apsēdos uz angļu literatūras eksāmenu un pirmo reizi ieskatījos eksāmena anketā, man acīs sariesās pateicības asaras, kas samērcēja to. Uzraugs pienāca pie manis un līdzjūtīgi jautāja par iemeslu, tāpēc es paskaidroju:

"Mans lieliskais skolotājs paredzēja, ka Romešs varēs man palīdzēt. Skaties, jautājumi, ko Romešs man ieteica, ir tie paši, kas bija eksāmena darbā. Par laimi man, šogad ir maz jautājumu par angļu autoriem, kuru dzīve man ir slepens noslēpums!"

Pēc atgriešanās hostelī valdīja troksnis, un tie paši jaunie vīrieši, kas bija izsmējuši Romeša metodes, tagad gandrīz vai apdullinoši mani apsveica. Eksāmenu nedēļā es pavadīju neskaitāmas stundas kopā ar Romešu, kurš sagatavoja jautājumus, kurus profesori, visticamāk, ieklaus. Diena pēc dienas Romeša jautājumi parādījās eksāmenu dokumentos, izmantojot gandrīz tos pašus vārdus.

Pa visu universitāti izplatījās baumas, ka notiek kaut kas brīnumam līdzīgs un ka aizmāršīgā "ekstātiskā vientuļnieka" panākumi tagad ir reāli iespējami. Es necentos slēpt patiesību, un vietējie profesori nebija spējīgi mainīt Kalkutas Universitātes uzdotos jautājumus.

Kad es dziļi pārdomāju savu angļu literatūras eksāmenu, kādu rītu es sapratu, ka esmu pieļāvis nopietnu kļūdu. Vienam no jautājumiem bija divas daļas: (a) vai (b) un (c) vai (d). Tā vietā, lai atbildētu uz vienu jautājumu no katras daļas, es atbildēju uz abiem jautājumiem pirmajā daļā, pilnībā ignorējot otro. Tā kā augstākā atzīme, ko es varēju iegūt šajā darbā, bija 33, kas bija par trim punktiem mazāk nekā minimālā atzīme 36, es steidzos pie skolotāja, sērojot par savu neveiksmi un sakot:

"Mans kungs, esmu izdarījis nepiedodamu grēku un neesmu cienīgs saņemt dievišķās svētības, kas man tika dotas caur Romešu."

Skolotājs man atbildēja: "Esi mierīgs, Mukanda, un esi mierīgs."

Šrī Juktišvara tonis bija dzīvespriecīgs un bezrūpīgs. Tad viņš pacēla roku pret debesīm un teica: "Saule un Mēness maina savus ceļus kosmosā, un tas ir ticamāk, nekā tas, ka tu neiegūsi universitātes grādu."

Es pametu klosteri, jūtoties mierīgāk, lai gan panākumi šķita matemātiski neiespējami. Vairāk nekā vienu reizi es ar bažām paskatījos debesīs un redzēju Dienas dāmu stingri nostiprinātu savā ierastajā orbītā!

Ierodoties hostelī, dzirdēju kolēģi sakām: "Mani uzreiz informēja, ka šogad pirmo reizi ir pazemināta angļu literatūras eksāmena atzīme."

Es satraukts ieskrēju jauneklā istabā un ar lielām emocijām pieprasīju uzzināt patiesību. Viņš mani nopētīja un, smeļoties, atbildēja:

"Ak, garmataināis, kāpēc visa šī pēkšņā interese par akadēmiskiem jautājumiem? Un kāpēc visa šī sajūsma pēdējā brīdī? Tomēr sekmīgas nokārtošanas atzīme jau ir samazināta līdz tikai 33."

Sāras neizmērojamā enerģija mani aiznesa atpakaļ uz manu istabu, kur es nometos ceļos un pateicos Dievam par Viņa nevainojamo norēķinu un neierobežoto žēlastību. Es sajutu garīgu spēku, kas mani skaidri vada caur Romešu. Nozīmīga sakritība notika saistībā ar manu bengāļu valodas eksāmenu. Romešs, kurš man nebija palīdzējis ar šo priekšmetu, kādu rītu, kad grasījos pamest hosteli, lūdza mani atgriezties.

Viens no maniem kolēģiem man uzsauca: "Romešs tev zvana, neatgriezies, citādi nokavēsim."

Es ignorēju kolēģa padomu un steidzos atpakaļ pie Romeša, kurš man teica:

"Bengāļu valodas eksāmenu bengāļu studenti parasti nokārto viegli, bet man ienāca prātā, ka šogad profesori plāno "nogalināt" studentus ar jautājumiem no noteiktajām grāmatām." Tad mans draugs īsi paskaidroja divus gadījumus no Bahrula Uloomā Vidya Sagara, lielā un slavenā deviņpadsmitā gadsimta humānista, dzīves.

Es pateicos Romešam un aizbraucu ar velosipēdu uz koledžas pagalmu. Bengāļu valodas eksāmena darbs bija tieši tāds, kā viņš bija aprakstījis, un saturēja divas sadaļas. Pirmajā sadaļā bija jautājums: "Pierakstiet divus laipnības aktus, kas piedēvēti Bahrulam Uloomam Vidya Sagaram." Pārnesis šīs jauniegūtās zināšanas (no Romeša) uz papīra, es pateicos Dievam, ka viņš viņu uzklausīja pēdējā brīdī. Ja es nebūtu zinājis par Bahrula Uloomā labvēlību pret cilvēci (un tagad, protams, esmu starp viņiem!), es nebūtu spējis nokārtot bengāļu valodas eksāmenu.

Otrais jautājums uz papīra bija: "Uzrakstiet eseju bengāļu valodā par tā cilvēka dzīvi, kurš jūs visvairāk iedvesmoja." Man nav jāstāsta jums, dārgais lasītāj, kuru es izvēlējos par savu tēmu. Piepildot lapu pēc lapas ar uzslavām savam skolotājam, es pasmaidīju, apzinoties savu vārdu patiesumu: "Es piepildīšu lapas ar jūsu mācībām!"

Es nejutu vajadzību lūgt Romešam palīdzību filozofijā. Pārliecināts par savu plašo apmācību Šri Juktišvara vadībā, es pārliecinoši ignorēju mācību grāmatu skaidrojumus, un filozofija bija augstākā atzīme, ko saņēmu. Mani kopējie rezultāti pārējos priekšmetos bija pietiekami, lai nokārtotu.

Ar prieku varu šeit pieminēt, ka mans dārgais draugs Romešs nokārtoja eksāmenu ar izcilību.

Mana tēva seja staroja smaidā manā izlaidumā, un viņš atzina: "Es diez vai varēju iedomāties tavus panākumus,

dēls. Tu pavadi tik daudz laika ar savu skolotāju." Patiešām, mana skolotāja zināja par mana tēva neizteikto kritiku.

Daudzus gadus es šaubījos, vai pienāks diena, kad savam vārdam pievienošu bakalaura titulu. Es reti kad lietoju šo titulu, neaizdomājoties, ka tā ir svēta dāvana, kas man piešķirta noslēpumainu iemeslu dēļ. Dažreiz dzirdu universitātes absolventus sakām, ka pēc absolvēšanas viņiem palikusi tikai neliela daļa no iegūtajām zināšanām. Šī atzinība no viņu puses mani mierina arī par maniem nenoliedzamajiem akadēmiskajiem trūkumiem.

Tajā 1914. gada jūnija dienā, kad es ieguvu grādu Kalkutas Universitātē, es paklanījos sava skolotāja priekšā, lai pateiktos viņam par svētībām, kas plūda no viņa dzīves un apņēma manu dvēseli. Viņš rotaļīgi pacēla mani un teica:

"Celies augšā, Mukanda, Dievs atzina, ka tev ir vieglāk padarīt koledžas absolventu nekā pārkārtot saules un mēness gaitu!"

dienasgrāmata : autobiogrāfija

Sakāmvārdi, dzejoļi un stāsti skolotājam
Paramhansa Jogānanda

Tas dievišķais spēks
Tas tevi atbalstīs un stiprinās
Tāpat kā viņa vienmēr mani atbalstīja un deva man spēku
Es šos faktus saku no savas personīgās pieredzes
Ja es nebūtu piedzīvojis šīs lietas savā dzīvē
Kad es varēju par to runāt
Es dzīvoju ticībā Dievam
Dievs ir mans spēks
Es neticu nevienam citam spēkam kā vien Dieva spēkam
Un, kad es koncentrējos uz šo svētīto spēku
Tu satiec mani un strādā caur mani
Debesu lakstīgala

dievišķs
Es esmu tava lakstīgala, kas paceļas tavas kosmiskās
klātbūtnes debesīs
Pastāvīgi meklējot savas patiesības pilienus
Esmu lūdzis tevi ar dziļu paļāvību
Lai Tu varētu sūtīt savas žēlastības lietuscāzes no
skarbai klusuma mākoņiem
Un tā kā es biju ārkārtīgi izslāpis
Es dedzīgi pieņēmu katru svēto savas apziņas par tevi
punktu
Ak, cik ļoti es ilgojos sajūst tavu klātbūtni sevī un sev
!apkārt
Manas hroniskās slāpes tika remdētas tikai tad, kad tavs
pieskāriens tās atvēsināja
Mana nemierīgā dvēsele un mana degošā entuziasma
Izmisuma un bezcerības sezona ir pagājusi
Bēdu sausums izgaiss līdz ar tava miera lietuscāzēm
Un tagad es klusi lidinos un planēju, dziedot
gandarījuma un apmierinājuma dziesmas
Esmu tava lakstīgala, kas dzer tikai tava mierinājuma
ūdeņus
Nepārtrauktā nolaišanās no tavas eksistences
augstumiem

* * *

."Atslēgas vārds lielākajai daļai cilvēku šajā dzīvē ir "es
Cilvēks ar garīgu temperamentu un tieksmēm domā par
citiem tāpat kā par sevi
Tie, kas domā tikai par sevi, izpelnās citu cilvēku
.naidīgumu un aizvainojumu
Apkārtējie Bet tie, kas ņem vērā citu jūtas un intereses,
atklāj, ka
Citi domā par viņiem un ņem vērā viņu jūtas
Ja pilsētā ir simts cilvēku, un katrs no viņiem vēlas
...paņemt no

Otrajam būs deviņdesmit deviņi pretinieki, bet, ja katrs
no tiem

Ja kāds mēģina palīdzēt citam, tad katram no viņiem būs
.deviņdesmit deviņi draugi

Esmu tā dzīvojis un neko neesmu zaudējis, daloties ar
.citiem tajā, kas man ir

Patiesi, viss, ko esmu devis, ar Dieva žēlastību man ir
atgriezies divkārti, un tagad man nav ilgu

Velti, jo tas, kas manī mīt dziļi sevī, ir lielāks un
.vērtīgāks par visu, ko jebkad varētu iedomāties

.Pasaule man to dod. Cilvēks tiecas pēc laimes

Kad laime ir sasniegta, izzūd nepieciešamība pēc
...apstākļiem, kas to noved pie

Mana vienīgā garantija šajā pasaulē ir labās jūtas, ko
cilvēki jūt pret mani. Patiesā bagātība slēpjas dzīvošanā
.tuvinieku un draugu sirdīs

Mums šajā dzīvē jācenšas sazināties ar Dievu. Mums ir
dota cilvēka eksistence, intelekts un brīva griba, un tāpēc
.mums šīs dāvanas jāizmanto, lai atrastu Dievu

Kad esam altruistiski, mēs kļūstam laimīgi. Un, ja mēs
.sekosim šim ceļam, tas ietekmēs citus

Citi mums apkārt uzvedas tāpat kā mēs un cenšas mūs
.atdarināt. Tas ir jāizskauž

Savtīgums ir visu individuālo un sociālo ļaunumu
pamatcēlonis

?Kā un kāpēc sākas problēmas

Katrs cilvēks apzināti vai neapzināti cenšas nonākt pie
personīgas pārliecības, ka viņš ir neuzvarams un nemirstīgs.
Visās savās ārējās tieksmēs, vai tās būtu saistītas ar zinātni,
tirdzniecību, medicīnu vai jebkuru citu dzīves aspektu, viņš
tiecas pēc miera un drošības, brīvības no ciešanām un
.ilgstošas laimes

Tas ir labi, patiesībā tā ir viņa tiesības un dabiskā
mantošana, ko viņa Radītājs viņam vēlas, ar nosacījumu, ka
.viņš vēlas tādas pašas svētības arī citiem, kā pats sev

No vienas puses, vairums cilvēku cenšas iegūt šo
neierobežoto un bezgalīgo mantojumu, izmantojot
.ierobežotus un galīgus līdzekļus
Cilvēka sasniegumi kļūtu vairoti un vērtīgāki, ja papildus
pasaules atklāšanai cilvēks pieliktu arī nepieciešamās pūles,
!lai izpētītu sevī esošo garīgo potenciālu un spēkus
Nav šaubu, ka materiālais progress ir apbrīnojams, taču
nekādi ārēji panākumi vien nesniegs cilvēkam iekšēju
.gandarījumu un drošību, pēc kuras viņš tik dedzīgi meklē
Zinātne ir palīdzējusi izskaust daudzas epidēmijas, kas
apdraudēja iepriekšējās paaudzes, un ir palīdzējusi izstrādāt
progresīvas ražošanas metodes, kas spēj izskaust badu un
nabadzību. Tomēr uzturēt veselīgu līdzsvaru šajā pasaulē,
.balstoties tikai uz materiālajiem sasniegumiem, ir grūti
Cilvēks gūst panākumus noteiktā jomā, tikai lai
pārsteigtu par negaidītām problēmām, kas aptumšo viņa
.sasniegumus

Tas nenozīmē, ka cilvēkam nevajadzētu mēģināt rast
risinājumus savām problēmām ar ārējiem līdzekļiem, bet gan
to, ka tiek domāts līdzsvars un nevis nosliece uz vienu pusi
.uz otras rēķina

Dievs ir apveltījis cilvēku ar saprātu un gribasspēku, un
tie ir jāizmanto, lai uzlabotu viņa apstākļus pasaulē. Pieliekot
labas pūles, ir jāatzīst iekšējais spēka un intelekta avots un
jāsaskaņo ar šo avotu, jo nespēja panākt harmoniju ir cilvēka
.problēmu un kļūdu cēlonis

Tu nevari vienkārši sēdēt un gaidīt, ka panākumi paši
iekritīs tavā klēpī. Pēc tam, kad esi noteicis savu ceļu un
aktivizējis savu gribu, tev jāpieliek praktiskas pūles, un tu
atklāsi, ka viss nepieciešamais panākumiem pakāpeniski
nonāks pie tevis, un viss tevi virzīs pareizajā virzienā. Tava
griba, piesātināta ar dievišķo gribu, atbildēs uz tavām
lūgšanām, jo, kad tu izmanto šo gribu, tu atver durvis, caur
.kurām tavi lūgumi tiks piepildīti

Cilvēce ir ieguvusi zināšanas zinātnē, tehnoloģijās, medicīnā un citās jomās, kas tai ļauj nodrošināt komfortu un ērtības. Tomēr tas nenozīmē, ka tā var iztikt bez sava Radītāja. Pretējā gadījumā šie sasniegumi zaudētu savu vērtību, un sāktu parādīties un izplatīties sociālas, ģimenes, politiskas un vides problēmas. Tas ir tāpēc, ka, kļūstot pilnībā atkarīgai no ārējiem faktoriem, cilvēce zaudē gudrību pārvaldīt milzīgo potenciālu, ko tā ir atbrīvojusi, izmantojot zinātniskas metodes un līdzekļus. Līdz ar to dzīve kļūst tik sarežģīta, ka ar to kļūst grūti tikt galā, un tā pat rada .trauksmi un nenoteiktību

* * *

Cilvēkam ir jādzīvo ar visām savām domām, jūtām un atziņām, jābūt modram un uzmanīgam pret visu apkārtējo, gluži kā prasmīgam fotogrāfam, kurš izmanto vispiemērotākās iespējas, lai iemūžinātu visbrīnišķīgākos .attēlus visjaukākajās ainavās

Patiesa cilvēka laime slēpjas cilvēka pastāvīgā gatavībā mācīties un rīkoties pareizi un cieņpilni. Jo vairāk cilvēks sevi pilnveido, jo vairāk viņš veicina apkārtējo cilvēku attīstību un .laimi

Tikai retais analizē savu situāciju un izlemj, vai virzīties .uz priekšu vai atpakaļ

Kā cilvēkiem, kas apveltīti ar uztveri, gudrību un sapratni, mūsu lielākais pienākums ir pareizi izmantot šīs īpašības, lai mēs zinātu, vai virzāmies uz priekšu vai atpakaļ. Pat ja atkārtoti saskaramies ar neveiksmēm, mēs nedrīkstam krist izmisumā vai zaudēt cerību. Neveiksmēm vajadzētu kalpot kā katalizatoram, nevis šķērslim, mūsu fiziskajai un .garīgajai izaugsmei

* * *

Problēmas un grūtības rodas no cilvēka neapzināšanās par savām pagātnes darbībām, kas veiktas noteiktā laikā un vietā. Pašreizējās ciešanas izriet no domām un darbiem, ko viņš ir izteicis, kas ir iesakņojies viņa apziņas augsnē,

izaugot par augu un nesot tādus pašus augļus kā šīs domas
.un darbības

* * *

Vislabākā sagatavošanās labākai dzīvei
Ja vēlamies patiesi baudīt dzīvi, laiks ir tagad — nevis
rīt, ne nākamgad un pat ne pēcnāves dzīvē. Vislabākā
sagatavošanās labākai dzīvei nākamajā gadā ir dzīvot
produktīvu, harmonisku un jēgpilnu dzīvi šogad. Mūsu ticība
nākotnes dzīvei ar lielākiem sasniegumiem un lielāku laimi ir
bezvērtīga, ja vien mēs to nepārvēršam rīcībā jau tagad.
Šodienai vajadzētu būt vissvarīgākajai un jēgpilnākajai dienai
.mūsu dzīvē

* * *

Tiem, kas vēlas precēties, ir jāiemācās kontrolēt savas
emocijas un impulsus, un skolām vajadzētu mācīt šo prasmi,
kā arī veicināt mieru un koncentrēšanos. Daudz nelaimīgu
ģimeņu un izjukušu ģimeņu pastāv tāpēc, ka šis svarīgais
aspekts tiek atstāts novārtā gan mājās, gan skolās. Kā divi
cilvēki ar nekontrolētiem impulsiem un vēlmēm var sadzīvot
?mierā un klusumā

Laulības sākumā jaunlaulātos pārņem emociju un
sajūsmas vilnis. Taču pēc kāda laika, šīm jūtām neizbēgami
izgaistot, sāk parādīties pāra patiesā daba, kā arī strīdi,
domstarpības, ķildas un vilšanās. Sirdij ir nepieciešama
patiesa mīlestība un draudzība, un, galvenais, tai ir
nepieciešams miers un klusums. Kad mieru sagrauj
.intensīvas emocijas, tiek vājināts svarīgs laulības pīlārs

* * *

Ķermeņa orgāniem un emocijām ir nepieciešama
veselīga nervu sistēma, lai uzturētu to veselību, vitalitāti un
jutīgumu. Lai uzturētu nervu sistēmu labā stāvoklī, ir svarīgi
atbrīvoties no tādām destruktīvām emocijām kā bailes,
.dusmas, alkatība un skaudība

* * *

Tava laime ir tavi panākumi, tāpēc neļauj nevienam

.atņemt tev savu laimi

Pasargā sevi no tiem, kas mēģina tevi traucēt. Kad biju

jauns, mani ļoti kaitināja tie, kas izplatīja par mani

nepatiesas baumas, bet vēlāk es sapratu, ka mana

.sirdsapziņa ir daudz svarīgāka par cilvēku atzinību par mani

Sirdsapziņa ir intuitīva apziņa, kas uzticīgi un precīzi

pieraksta cilvēka domas un motivāciju. Kad sirdsapziņa ir tīra

un cilvēks zina, ka dara to, kas ir pareizi, nekas viņu nevar

iebiedēt. Tīra sirdsapziņa ir apliecinājums Dieva labvēlībai.

Tie, kuriem ir tīra sirdsapziņa, atrod laimi savā dzīvē un

.saņem Dieva svētības un labvēlību

* * *

Katrs cilvēka izrunātais vārds atstāj paliekošu iespaidu

uz viņa smadzenēm un prātu. Kad cilvēka dvēsele pēc nāves

atstāj ķermeni, viņa nonākšana citā pasaulē būs atkarīga no

viņa karmas (viņa rīcības seku) sprieduma, kas izriet no

.labiem vai ļauniem vārdiem

Labi vārdi, kas nāk no cēla prāta, nesīs dvēselei labus

rezultātus, savukārt ļauni vārdi, ko vada slikti ieradumi,

.uzkrās ļaunu karmu jeb sliktas sekas dvēselei

Vārds sastāv no trim vibrācijām: cēloņsakarības jeb

intelektuālās vibrācijas, kinētiskās jeb planetārās vibrācijas

.un fiziskās jeb šķietamās vibrācijas

:Vārdam "miers" ir trīs atšķirīgas vibrācijas

Domas vai gribas svārstības, kad tiek izrunāts vārds .1

."miers

Enerģijas vibrācija smadzenēs, balss saitēs un mēlē, .2

"ko vada griba, kad tiek izrunāts vārds "miers

Balss saišu vibrācija un vārda "miers" izrunāšanas 3

fiziskā ietekme

Tāpēc katrs vārds, labs vai slikts, atstāj savas vibrācijas

- tas ir, savu ietekmi - uz ķermeni vai smadzenēm, kā arī uz

dzīvības enerģiju un intelektu tieksmju un vēlmju veidā.

Pamatojoties uz to, visas runas vibrācijas atstāj prātā labas
.vai sliktas tendences

Tas, kurš atbrīvojas no patiesības sagrozīšanas
motīviem, sevī nostiprina milzīgu spēku, lai nesniegtu
.nepatiesu liecību un visi viņa vārdi būtu patiesi

Ak, Kungs, dod man spēku izmantot savu balsi, lai
kalpotu patiesībai, runājot saldus, svētīgus un atspirdzinošus
vārdus. Spēlē Savas nemirstīgās melodijas uz manas dzīves
.flautas, lai mani varētu svētīt Tavu svēto melodiju vibrācijas

* * *

peldoša sega

Reiz divi draugi pastaigājās gar upes krastu, kad
ieraudzīja kaut ko līdzīgu peldošai segai. Viens no viņiem
."iemeta upē un peldēja, līdz sasniedza "segu
Bet viņš nokavēja atgriešanos bankā, un viņa draugs
pamanīja, ka viņam ir grūti tikt galā ar "segām" un ka tā ir
viņa kavētās atgriešanās iemesls, tāpēc viņš viņam
:uzkliedza, sakot

?Kāpēc tu viņu neatstāj un neatgriezies
Viņa draugs atbildēja: Tieši to es cenšos darīt, bet sega
.man pielīp un neļauj man aiziet un atgriezties
Par lielu pārsteigumu viņš pārāk vēlu saprata, ka tas, ko
.viņš uzskatīja par segu, nebija nekas cits kā peldošs lācis
Es uzskatu, ka šis stāsts ir nozīmīgs un piemērojams
daudziem cilvēka dzīves aspektiem. Es uzskatu, ka tā
vēstījums ir par piesardzību un piesardzību nesteigties
.darbībās, kurām var būt nevēlamas sekas
Šī sega var būt tikai domu upē peldošs koncepts, kas,
kad tas ir pabeigts, pārvēršas par milzīgu apsēstību, kuru ir
.grūti kontrolēt

Vai arī tas var būt kaitīgs ieradums, kas, tiklīdz
iesakņojas smadzenēs, iedzen pamatus un paplašina saknes,
kļūstot par neatņemamu cilvēka būtības sastāvdaļu, tā ka
.viņš kļūst par ieslodzīto tā varā

Vai arī tas var būt cita veida kārdinājums – ieguldījums,
kas nav savlaicīgs vai piemērots un rada ievērojamus
.zaudējumus, gan materiālus, gan morālus
Vai arī tā var būt ideoloģija, kas šķiet loģiska un
praktiska, tāpēc cilvēks to pieņem un pēc tam, kad tā ir
iekļuvusi viņa būtībā, saprot, ka tās realitāte ļoti atšķiras no
.tās izskata

Vai arī tā varētu būt tendence vai novirze ar
neparedzētām sekām
Vai lēciens tumsā
Tāpēc tika teikts: pirms sperat soli, apsveriet savas
.kājas pozīciju

* * *

Ceļojuma beigas
Ilgu laiku es klupu uz šaubu līkumotajām takām
Es šķērsoju iedomātas ielejas, kas mani no tevis šķīra
gadsimtiem ilgi
Es šķērsoju neskaitāmus tuksnešus
Es īstenoju daudzas ambīcijas
Beidzot es atbrīvojos
No bēdu un prieka virpuļiem
Tā nu es pabeidzu savu ceļojumu un sasniedzu sava
ceļa galu
Un tagad es ar prieku raugos uz savām pagātnes sāpēm
No katras manas senās moka klints
Acs pārsprāgst no prieka asarām
Un tajos svētajos ūdeņos
Caur savas mīlestības asarām pret tevi es katru dienu
šķīstu sevi

* * *

Man kādreiz bija slepena lampa
Un es dedzīgi raidīju sev apkārt īslaicīgu staru
Iekšējās tumsas mierā
Es bieži uztvēru mazas zivtiņas kā radošas idejas
Tas tika uztverts pēkšņā spilgtumā

Es to izmantoju kā ēsmu
Lai notvertu lielākas būtnes manas apziņas dzīlēs
Bet daudzi no viņiem aizbēga
Aiz mazā gaismas apļa
No jūsu uzticīgajiem sekotājiem
Bagāts ar sudraba dziesmām un zelta sapņiem
Ar mīlestības naudu es nopirku starojošus, gaismas
tīklus dvēseles uztverei
Un no tā viņa izveidoja varenu gaismas auduma tīklu
Es pārbraucu pāri tavas gudrības okeānam, tevi
meklējot
!Loms bija bagātīgs un vērtīgs
Es ieguvu daudz labu un priecīgu sajūtu
Un pazudušu svētu atmiņu dārgumi
,Turklāt
Es tevi atradu
Un es tevi esmu sagūstījis, ak, visu dārgumu dārgumu
!krātuve

* * *

Dzīves vasaras dienās
Es vācu emociju nektāru
No saldo tikumu ziediem
Kas aug labu dvēseļu dārzos
Un es to glabāju savā sirdī
destilēta sula
No tolerances cēlajiem ziediem
Un pazemības pumpuri ar savu maigo smaržu
Un retie maigo lotosa ideju ziedi
Un kad tas līst man virsū
Sniegs, aukstas ziemas pieredzes
Un sāpīgā zemes šķiršanās
Es meklēju siltumu un mierinājumu
Nektārā, kas glabājas manas sirds šūnā
Tajā svētītajā kamerā, jūsu klātbūtnē
Es bieži atrodu dievišķo biti

Malkoju manu seno ilgošanos saldumu
Es jūtos mierināts, priecīgs un apmierināts

* * *

Es ticu cilvēces brālībai, universālai mīlestībai, sapratnei
un sadarbībai starp cilvēkiem, lai atvieglotu dzīves nastu
.viens otram

Šajā pasaulē ir jāievieš cēli globāli mērķi un jāpieņem
ideāli, kas paceļ cilvēci augstā līmenī, pilnveido tās domas,
.ierobežo tās vēlmes un slīpē tās cēlos talantus

To var panākt ar garīgu piemēru un pamatotiem
principiem, nevis ar brutālu spēku un postošiem kariem.
Politiskā vara ir bīstama bez garīgiem principiem, kas to
.vada un pārvalda

Kad es runāju par garīgajiem principiem, es nedomāju
konkrētas doktrīnas, sektas vai ticības piederību, bet gan
universālus likumus: taisnības un tikumības likumus, kas
.attiecas uz ikvienu un nes labestību, labklājību un mieru

* * *

Kāpēc cilvēks tērē savu laiku, meklējot cilvēciskas
mīlestības drupačās, sauju naudas un šo vai to lietu, ja viņš
?visu var atrast Dievā, kas ir visas mīlestības un spēka avots
Mums nevajadzētu meklēt Dievu varaskāres, bet gan
mīlestības alkstošu iemeslu dēļ. Tad mēs atradīsim lielo
dārgumu. Kad mēs mīlam Dievu ar dziļu, sirsnīgu mīlestību,
Viņš mums atbild, un mēs jūtam Viņa mīlestību pukstam
.savās sirdīs

Dzīve ir saldāka, kad apcer Dievu. Jo vairāk cilvēks
aktivitātes laikā apcer un koncentrējas uz garīgo stāvokli, jo
lielāka ir viņa spēja smaidīt. Es atrodos šajā sfērā tagad un
vienmēr – svētlaimīgā dievišķā apziņā. Nekas mani
neietekmē. Vai nu viens pats, vai kopā ar citiem, Dieva
.prieks vienmēr paliek manī

Man izdevās saglabāt savu smaidu, un tie paši smaidi ir
arī tevī, tas pats dvēseles prieks un svētlaime mīt tevī. Tev

tie nav jāiegūst, tikai jāatgūst. Tu tos uz laiku pazaudēji,
.apzinoties sevi ar maņām, un tu vari tos atgūt
Ikviens, kurš uzskata, ka fiziskas lietas, ko var baudīt ar
redzi, dzirdi, garšu, ožu un tausti, sniedz tīru prieku, smagi
maldās. Maņas nesniedz laimi; drīzāk tās mums to atņem. Ja
jūs izvirzāt nosacījumus savai laimei, piemēram, sakot: "Es
nevaru būt laimīgs, ja neredzu šo seju," jūs nekad
nepiedzīvosiet tīru, neviltotu prieku, jo maņu baudas ir
.īslaicīgas

Dienas un gadi atstāj savu iespaidu uz fizisko skaistumu.

Viss materiālajā pasaulē ir pakļauts pārmaiņu likumam.

Tādējādi, pat ja cilvēks varētu redzēt katru skaisto seju
pasaulē, dzirdēt katru skaņu un pieskarties visam, ko vēlas,
viņš joprojām neatrastu patiesu laimi. Tomēr viņi varētu
.maldināt sevi, domājot, ka ir laimīgi

Dažreiz, pieliekot milzīgas pūles, lai kaut ko iegūtu,
cilvēks neatrod laimi pašā lietā. Tomēr viņš gūst zināmu
gandarījumu no pieliktajām pūlēm un tāpēc uzskata sevi par
.laimīgu. Taču šāda veida gandarījums ir īslaicīgs un pārejošs
Tāpēc ir veltīgi meklēt laimi sajūtās. Garīgais prieks ir
jāatrod un jāizsaka vārdos un sejas izteiksmēs. Kad cilvēks to
dara, pat neliels smaids apņems visus apkārtējos ar savu
.svētīgo magnētismu, un citi jutīsies laimīgi

Bet tikai Dievs var mainīt sirdis. Mums nevajadzētu
piedēvēt sev spēju darīt labu. Vienīgais patiesais labā
darītājs pasaulē ir Dievs. Šī pasaule pieder Viņam. Ja jūs
sajūtat Viņa klātbūtni un saprotat, ka Viņš kontrolē visu, un
ja jūs uzticat Viņam visu — gan labos, gan sliktos darbus —,
jūs būsiet pārsteigti, atklājot, ka visas jūsu darbības tiks
.pārveidotas par labiem darbiem

* *

Brīdī, kad mēs labi domājam par citu cilvēku, mūsu
apziņa paplašinās un redzesloks paplašinās. Kad mēs
domājam par savu tuvāko un izrādām viņam līdzjūtību, daļa

no mūsu būtības dodas pret viņu līdzī šai domai, un
.nepieciešama ne tikai pati doma, bet arī gatavība to īstenot
Mums nevajadzētu nevienu izslēgt no sava mīlestības
loka {un tavs tuvākais ir tāds pats kā tu pats} {tavs
tuvākais, tad tavs kaimiņš, tad tavs kaimiņš}
Laulība ir altruisma mācība. Divi cilvēki dala dzīvi kopā,
tad piedzimst bērni, un vecāki dala dzīvi ar viņiem. Bet ir
savtīgi domāt tikai par tuvāko ģimeni, jo mīļie kādu dienu
mūs pametīs, un tas ir atgādinājums, ka cilvēku attiecību
mērķis ir paplašināt izpratni par upurēšanos citu labā un
.dalīties ar viņiem materiālajās vērtībās un draudzīgās jūtās

* * *

Miega laikā jūs pasīvi nomierināties domas un jūtas, bet,
apzināti nomierinot domas un jūtas ar meditācijas palīdzību,
pirmais, ko piedzīvojat, ir miera stāvoklis, un sejas muskuļi
.paši veido smaids, kas atspoguļo sirds mieru
Bet, lai ieraudzītu savas dvēseles tīrību, tev jāskatās
.tālāk par miera stāvokli
Tā tīrība, nevainojama un neizkropļota ar maņu
stimuliem vai automātiskām reakcijām
Rezultātā rodas domas, kas saistītas ar maņām, un
stāvoklis, ko jūs toreiz piedzīvojat, ir pastāvīgi atjaunota
.svētlaime

Pravieši un svētie vienmēr izjūt šo prieku savās sirdīs.

Jūtoties svētītas drošības un miera stāvoklī, viņi ir
nesatricināmi un neuzvarēti dusmu vētru, un raizes un bailes
viņus neskar. Izmantojot saprātu vai ieskatu skalpeli, viņi var
analizēt savas vai citu cilvēku domas uz prāta operāciju
.galda, vienlaikus saglabājot mieru un savaldību
Dvēseles svētlaimē depresija pilnībā izzūd, un laimīgā
mācekļa būtībā parādās garīga izpratne, palielinot viņa
.stingrību augstākajā Es

* * *

Patiess smaids ir garīgas laimes smaids, kas iegūts,
.pārdomājot un domājot par Dievu un sajūtot Viņa klātbūtni

Mans smaids rodas no dziļa prieka manī – prieka, kas
pieejams visiem. Tas ir kā smarža, kas izplūst no plaukstošas
rozes sirds. Šis lielais prieks aicina citus iegremdēties
.svētajos svētlaimes ūdeņos
Ir četras situācijas, ar kurām vidusmēra cilvēks ir
:pazīstams

Viņš jūtas laimīgs, kad vēlēšanās piepildās
Viņš jūtas nelaimīgs, ja viņam tiek liegts to sasniegt
Bet, kad viņš nav ne laimīgs, ne nomākts, viņš jūtas
garlaikots
Pārvarot šīs emocijas vai psiholoģiskos prieka, sāpju un
.garlaicības stāvokļus, cilvēks jūtas mierīgs
Miers ir ļoti vēlams stāvoklis, kas rodas no skumju,
prieka un garlaicības neesamības. Šie stāvokļi dvēselē
.pastāvīgi svārstās
Pēc izjādes ar niknu, trokšņainu sāpju un baudas vilni,
tostarp atkārtotiem lēcieniem garlaicības dzīlēs
Ir prieks peldēt mierīgas miera jūras krūtīs
Bet lielāks par mieru ir garīga ekstāze, dvēseles prieks,
galīgā laime. Tas ir atjaunots prieks, kas nekad neizzūd, bet
.pavada dvēseli mūžīgi
Vislielāko prieku var sasniegt, tikai apzinoties dievišķo
klātbūtni
* * *

Katram cilvēkam ir neizmantots potenciāls. Viņam
piemīt visas nepieciešamās stiprās puses. Prāts pats par sevi
ir augstākā vara, un tas ir jāatbrīvo no novecojušiem un
.ierobežojošiem ieradumiem un priekšstatiem
Planētu un zvaigžņu ietekmi uz cilvēka dzīvi izraisa
pievilkšanās un atgrūšanās spēki starp planētām un cilvēka
.ķermeņiem
Ļaunas domas noved to valdnieku ļaunā vidē, kur viņš
var izpausties, kā vien vēlas. Bet cilvēks ar gribasspēka
palīdzību var mainīt savas domas un apziņu un tādējādi
.mainīt savu vidi

Ja cilvēks ilgstoši atrodas kaitīgā vidē, šī vide sāk viņu
zemapziņā ietekmēt. Laika gaitā viņš pilnībā zaudē brīvību
izvēlēties veselīgu un pilnvērtīgu vidi un kļūst pakļauts šīs
.kaitīgās vides negatīvajai ietekmei

Kas attiecas uz cilvēku ar spēcīgu gribu, viņš ir saskaņā
ar Dievu un negaida, kad planētas un zvaigznes viņam
uzsmaidīs. Drīzāk viņš turpina savu ceļojumu kā caururbjošs
meteors, kuru neietekmē vienīgi Dieva vadošā zvaigzne,
.kurš ir sauli saule un likumu un dvēseļu Kungs
Viena no divām iespējām

Reiz sensenos laikos svētītas upes krastos dzīvoja
dievbijīgs askēts. Daudzus savas dzīves gadus viņš pavadīja
dziļās pārdomās, taču diemžēl viņa centieni nebija auglīgi,
un viņš nepriecājās par bagātīgas miera ražas ievākšanu,
neskatoties uz viņa centieniem meklēt un izpētīt dzīves
.noslēpumus un laimes avotus

Lai gan mūsu draugu visu laiku ieskauj debesu
atmosfēra skaistu ainavu, laipnu dvēseļu, vērtīgu grāmatu
un svētīgu atmiņu loku ziņā, viņa prāts tomēr turpināja
domāt par vispiemērotākajiem veidiem, kā aplaupīt cilvēkus
.un tiem nodarīt ļaunumu

Šī domāšana nebija viņa kontrolē un, šķiet, izrietēja no
seniem karmiskiem cēloņiem. Jo vairāk viņš centās padzīt šīs
nevēlamās domas, jo vairāk tās iebruka viņa prātā, traucējot
.viņa mieru un laupot viņam klusumu

Visbeidzot, viņš sev apsolīja, sakot: "Es turpināšu lūgt un
lūgties, un es neapstāšos, kamēr nebūšu brīvs no šīm
satraucošajām domām, kas meditācijas laikā traucē manam
".mieram

Pagāja stunda, tad divas, un ļaunas domas ienāca viņa
prātā kā viesuļvētra, kas triecās viņa apceres celtnei un
.spēcīgi to satricināja

Visbeidzot, pēc trīs stundu ilgas piepūles, satraucošās
domas pēkšņi izzuda no viņa prāta, un to vietā viņš skaistā

vīzijā ieraudzīja Dieva svēto, kas miesā un asinīs stāvēja viņa
.priekšā

Starojošais svētais ne tikai parādījās dzīvs, bet arī runāja
:ar vislielāko maigumu, sakot

Mans dēls, iepriekšējā iemiesojumā tu biji profesionāls"
zaglis, kuram nebija citas rūpes kā vien ievilināt citus slazdā
un aplaupīt viņu mantu. Bet neilgi pirms nāves tava
sirdsapziņa pamodās, un tu apņēmieš laboties un apsolīji
sev, ka mainīsi savu apkaunojošo rīcību un sekosi labestības
ceļam. Šī iemesla dēļ tu piedzimi šajā dzīvē ar spēcīgu
garīgu apņēmību būt labs cilvēks, taču, neskatoties uz to, tu
līdzī atnesi arī sliktas domas, kas bija tavas dzīves centrā
".iepriekšējā iemiesojumā

Žēl, dēls, ka tu dzīvo šajos svētīgajos laikos, labu"

draugu ieskauts, atmiņu un pārdomu lokā, tomēr,
neskatoties uz visu to, tu dzīvo psiholoģiskas trauksmes un
".destruktīvu, nemierīgu domu ellē

:Pēc klusuma brīža aizbildnis turpināja savu runu

Tāpēc, saskaņā ar Visuma likumu un tā kā jūs neesat"

darījuši visu iespējamo, lai izmantotu garīgās iespējas, kas
jums pieejamas šajā iemiesojumā, ja vien jūs tagad
nedubultosiet savus meditācijas centienus, nāves brīdī jums
":būs jāizvēlas starp divām lietām

Vai nu dzīvot debesīs ar desmit muļķiem, vai dzīvot ellē"

"?ar vienu gudro, ko tu izvēlētos

:Māceklis bez vilcināšanās atbildēja

Ak, Dieva draugs, es labprātāk dzīvotu ellē ar vienu"

gudru cilvēku, jo no savas pieredzes zinu, ka desmit muļķi
paradīzi pārvērš elli, kamēr es savā sirdī ticu un zinu droši,
ka, ja būšu kopā ar vienu gudru cilvēku, pat pazemes dibenā
".viņš man palīdzēs pārvērst elli par paradīzi

* * *

Daudzi cilvēki ir kā tauriņi – tie plivinās un pārvietojas
šurpu turpu, nerasniedzot nekādu mērķi vai uzdevumu. Ja tie
apstājas, tas ir tikai uz īsu brīdi, pēc tam tos piesaista cita

izklaide, meklējot izklaidi un laika pavadīšanu. Kas attiecas
uz biti, tā smagi strādā un gatavojas grūtiem laikiem,
.savukārt tauriņš dzīvo tikai savai dienai
lestājoties ziemei, tauriņš iet bojā, kamēr bite bauda
ražu, ko tā savākusi pavasarī un vasarā. Līdzīgi mums ir
jāiemācās kultivēt iekšējo mieru un spēku tikt galā ar dzīves
.izaicinājumiem
psiholoģiski gadījumi

Cilvēks nevar mūžīgi palikt prieka viļņu nests, iegrimis
.nemierīgos bēdu ūdeņos vai noslīcis garlaicības dzīlēs
Šajā pasaulē, ko raksturo konfliktējošas dualitātes,
vidusmēra cilvēks ir pakļauts kāpumiem un kritumiem, kas
paceļas prieka viļņos un grimst vienaldzības dzīlēs, un viņu
mētā nikni skumju viļņi, un viņš reti piedzīvo citu apziņas
.stāvokli

Ļaut apstākļiem šādā veidā ietekmēt savas domas
nozīmē paļauties uz savu gribu kaprīzam un pastāvīgi
mainīgam liktenim. Lai cilvēks dzīvotu veiksmīgu un
piepildītu dzīvi, ir nepieciešams garīgais līdzsvars, un to var
panākt tikai ar koncentrētu domāšanu un kontroli pār savām
.emocionālajām spējām

Pat visdziļākās bēdas ar laiku sadzīst, tāpēc nav jēgas
katru dienu kavēties pie bēdām. Pastāvīgas sāras par
aizgājušo mīļoto nepalīdz ne viņam, ne mums, un tas neko
.nemainā

Mazvērtības kompleksa attīstīšana vai sevis sodīšana
par pagātnes kļūdām vai neveiksmēm nenāk par labu; drīzāk
.tā padara dzīvi nelaimīgu un paralizē garīgās spējas
Mēs nedrīkstam ļaut sev iekrist garlaicīgas rutīnas
bedrē, jo tas ir psiholoģisks stāvoklis, kas nebūt nav
komfortabls, jo tas traucē prātu un sadedzina apslēptās
.spējas apātijas krāsnī

* * *

Dievs mums sūta dzīvē nepieciešamās mācības, lai mēs
no tām mācītos un iegūtu izpratni un pieredzi. Tie, kas

izvairās no šīm mācībām, galu galā būs spiesti tās apgūt, lai
.cik ilgs laiks tam būtu nepieciešams

Katrs pārbaudījums ir draugs, ja no tā mācāmies, un
tirānisks despots, ja izniekojam iespēju un ļaunprātīgi
izmantojam to ar kurnēšanu, aizvainojumu un sliktu
.spriedumu

Kad mums ir skaidra izpratne un pareiza attieksme pret
.dzīvi, tā kļūst skaista un bez sarežģījumiem

* * *

Neviens nevar mani kontrolēt vai atņemt man gribu, ja
.vien es neļauju citu domām un rīcībai mani ietekmēt
Kungs, es apzinos, ka man ir bezgalīgas iespējas izpētīt
savas spējas un atklāt savu garīgo potenciālu. Es aizstāššu
materiālās pieķeršanās ar augstākām tieksmēm un zināšu,
.ka uzticīgais Gars vienmēr ir ar mani

Šodien es uzlādēšu savas domas ar optimisma devu,
norobežošu sevi no nepatīkamām pieredzēm un praktizēšu
to, kas līdzsvaroti un konsekventi attīstīs ķermeni, prātu un
.garu

Dzīvības un nāves dejas ir vienmēr klātesoša, bet es
atbrīvošos uz visiem laikiem, atgūstot savu garīgo identitāti,
un, kad saskaršos ar pārbaudījumu un likstu vētrām, es
došos savā garīgajā laivā pāri dzīves jūrai uz drošajiem,
.dievišķajiem krastiem

Kad strādāju un radu, atcerēšos, ka Dievs darbojas caur
mani. Viņš ir Visuma Kungs, un es varu sazināties ar Viņu
.caur dziļu meditāciju

Mans mīļotais Dievs, es apzinos, ka manas domas man
nesīs vai nu neveiksmi, vai panākumus, atkarībā no tā, kura
ideja manā dzīvē ir spēcīgākā. Tāpēc es centīšos atcerēties,
ka Tu sniedz Savu palīdzīgo roku un bruģē ceļu maniem
panākumiem. Kad mani piemeklēs nelaimes un neveiksmes,
es savāksšu savus spēkus un stiprināšu savu apņēmību tās
.pārvarēt

Es savās attiecībās un mijiedarbībā ar visiem pieņemšu
sirsnību un godīgumu, un izplatīšu mīlestības pilnas domas
un laba vēlējumus, tad Dievs mani atbalstīs ar Savu spēku
.un gudrību

Kungs, es vispirms izmantošu savu gribasspēku un
intelektu, lai paveiktu mazas lietas, un tad pāriešu pie
.lielākiem sasniegumiem

Pat ja visas materiālās ambīcijas tiek piepildītas, tās
joprojām sniedz tikai nepilnīgu laimi
Atrodot Dievu, es atklāšu neizsmeļamus svētlaimes
rezervuārus, kas nekad nebeidz plūst un plūst dvēseles
.mūžzaļajos dārzos un pļavās

* * *

Dievs ir visdārgākā lieta manā dzīvē; Viņš sēž manas
.sirdsapziņas tronī un iedvesmo mani ar gudrības vārdiem

Viņš mani vada pa ceļu, kas man jāiet
Sabalansēta dzīve

Kas ņem vērā visus dievišķos un dabas likumus

Tas apvieno aktivitāti un mieru

Tas nes laimi un piepilda cilvēka likteni

Māja, pilna ar dārgakmeņiem, nav redzama tumsā, un
tāpēc dievišķā klātbūtne nav jūtama, kamēr valda neziņas
.nakts

Ja mūsu Dieva apziņa nav tik reāla, ka mēs nevaram
veikt savus ikdienas pienākumus bez Viņa, tad ir skaidrs, ka
.mēs neesam jutuši nekādu saikni starp Dievu un dzīvi

Kad mums ir ambīcijas un mēs tās vainagojam ar domu
.kalpot citiem, mēs palīdzam sev, palīdzot citiem

Ak, Kungs

Ar vitālās saules gaismas izplatīšanos

Es izplatīšu cerības starus nabadzīgo un pārvietoto

cilvēku sirdīs

Iededziet apņēmības un pašapziņas lampas

To sirdīs, kas uzskata sevi par neveiksmīgiem

Kad mēs saprotam, ka dzīve ir skola mācībām un
pienākumu pildīšanai, un vienlaikus arī īslaicīgs sapnis
Tad mēs zināsim, ka Dievs ir ar mums
Dzīvei jābalstās uz kalpošanu, jo bez šī cēlā mērķa prāts,
ko Dievs deva cilvēkam, nerasnīgs to mērķi, kādam viņš
.tika radīts

Pakļaušanās Dievam ļauj cilvēkam paveikt visus savus
uzdevumus ar prieku un pateicību Dievam, jo tikai
.pakļaujoties mēs izjūtam mieru

Es sadedzināšu visas savas intelektuālās un morālās
vājbības apņemības ugunī, jo, ja neatbrīvošos no šīm vājbībām,
.es nespēšu saskatīt dievišķo liesmu

Ak, Kungs

Šodien es apņemšos paveikt konkrētas lietas, un tad es
darīšu to, ko esmu iecerējis. Vispirms es pārliecināšos par
sava nodoma taisnīgumu, un tad es sajūtīšu tavu spēku un
.ar tavu palīdzību un svētību sasniegšu to, ko esmu iecerējis

* * *

Papildu pašapliecināšanās inženierzinātnēs
Es droši zinu, ka Dieva spēks ir bezgalīgs, un, tā kā Viņš
manī ir ielicis Savas gaismas dzirksti, man piemīt arī spēks
.pārvarēt visus šķēršļus un kavēkļus, kas stāv manā ceļā
Esmu līdzeklis inteliģences un skaistuma izpausmei,
tāpēc veltīšu savas domas un motivāciju laba darīšanai un
.kalpošanai cilvēcei

Šodien es uzraudzīšu savas domas un vārdus
Lai tas piesaistītu tikai to, kas ir skaists un cēls
Es izvirzīšu labestību savu darbību priekšplānā
Es izmantoju savu radošo domāšanu, lai gūtu
panākumus

Katrā labā centienā un labvēlīgā darbā, ko es uzņemos
Apzinoties, ka Dievs man palīdz, ja es palīdzu sev
Šodien es apstrādāšu dzīves dārzu
Un iedēsti tajā gudrības, veselības un laimes sēklas

Es pateikšos Dievam, kad mani centieni vainagosies
panākumiem

Un es saņemu to, ko mana sirds kāro
Šodien es palīdzēšu apkārtējiem nemiera cēlājiem ar
savu labo vibrāciju un kļiedēšu spriedzes un nesaskaņu
tumsu ar savu labo vēlējumu gaismu, klusu un nepārtraukti.
Es darīšu visu iespējamo un izmantošu spēkus, ko Dievs man
.ir devis, tā, lai tas nāktu par labu man un citiem
Es došos ceļā ar pilnīgu ticību Visaugstākā Labuma
spēkam, lai iegūtu to, kas man nepieciešams, pārliecināts,
.ka Dievs sniegs palīdzīgu roku un dāvās man Savu dānumu
Tiklīdz tumsas spēki pulcēsies, lai uzbruktu manam
iekšējam mieram, es sevī pamodināšu gaismas, patiesības
un paškontroles spēkus, lai stātos pretī tumsas spēkiem un
.tos pilnībā izkļiedētu

* * *

Kad caur palielināmo stiklu fokusējat saules gaismu uz
nelielu punktu, tā rada siltumu, un šis siltums var
aizdedzināt koku, audumu, papīru un citus materiālus.
Līdzīgi, precīzi fokusējot prātu, tā koncentrētā enerģija var
sadedzināt ļaunumu un šaubu saknes, kas slēpjas aiz katras
.neveiksmes, un likt gudrības gaismai spīdēt spoži un spoži
Kad prāts saskaņojas ar Dievu, visa labuma avotu un
visa svētītā spēka izcelsmi, tas sāk apzināties dievišķo
klātbūtni un tam piemīt visi panākumu elementi. Šie
elementi ir cieši saistīti ar Dieva milzīgo spēku, kas spēj radīt
.jaunas iespējas panākumiem jebkurā jomā

Magnētiskā pārtika

Kad cilvēki runā par pārtiku vai uzturu, viņi parasti domā
fizisko pārtiku, kas tiek patērēta ķermeņa uzturēšanai.
Tomēr pastāv arī citi uztura veidi, kas ir ne mazāk svarīgi par
fizisko pārtiku un bieži vien pat svarīgāki. Starp tiem ir
.intelektuālā vai garīgā barība
Garīgā aktivitāte jeb prāta koncentrēšana, gudrība un
garīgā izpratne

Fiziskā barība uztur ķermeņa šūnas, savukārt
intelektuālā barība piepilda prātu ar veselīgām idejām, un
gudrības barība atdzīvina dvēseli un attīsta tās spējas.
Intelektuālā barība parasti sastāv no idejām, ko cilvēks
domā, un tām, ko viņš saņem no citiem, saskaroties un
.mijiedarbojoties

Cilvēki ar mierīgu temperamentu un cēlu noskaņojumu
.palīdz padarīt mūsu domas pievilcīgas un veselīgas
Nav grūti noteikt, vai cilvēks savu intelektuālo barību
smeļas mierīgā vai traucējošā vidē. Trauksme, ciešanas un
apjukums rodas no saskarsmes ar nepareiza veida cilvēkiem,
vai tie būtu draugi vai radnieki, kas noved pie satraucošām
domām un nemierīga garastāvokļa. Ķermenis enerģiju un
vitalitāti iegūst no fiziskas pārtikas, savukārt magnētiskā
pārtika nodrošina gan ķermenī, gan prātu ar enerģijas
lādiņiem, kas ir vieglāk sagremojami nekā cieta un šķidra
.pārtika, ko nevar viegli pārvērst dzīvā enerģijā

* * *

Kad nezināšanu var pārvērst gudrībā
No vājuma un trausluma līdz veselībai un vitalitātei
Ejiet pārliedzināti un drosmīgi – pat ja viens pats – pa
dzīves ceļiem
Un iekšējais prieks par dzīvas un modras sirdsapziņas
esamību
Un nelokāma ticība Dieva taisnīgumam un patiesības
uzvarai pār meliem un realitātes uzvarai pār ilūzijām
Un, kad katru dienu mēģini atbrīvot savas domas
augstākos un izsmalcinātākos līmeņos
Viņai ir mīloša un pateicīga sirds
Un labi nodomi pret citiem
Tava intelektuālā barošana ir magnētiska
Un tad tas piesaistīs jums visu, kas ir skaists un noderīgs
No lietām, cilvēkiem un apstākļiem
Viņai ir ļoti nepieciešams turpināt ceļojumu uz drošības
.un aizsardzības krastiem

Un visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi
Kad pieliek pūles, lai iegūtu to, kas tev nepieciešams
Esi apmierināts ar to, ko Dievs tev padara vieglu, un tu
.būsi garā bagātāks un apmierinātāks
Tie, kas ir apsēsti ar šo pasauli un alkatīgi pēc tās
laupījuma

* * *

Kad cilvēks meklē Dievu, kurš ir vienīgais draugs pāri
visiem draugiem, kļūst iespējams nodibināt patiesu
draudzību visās cilvēku attiecībās: ģimenes, brālības,
laulības un garīgajās

Draudzība ir būtisks elements laulības attiecībās, un
prioritāte jāpiešķir intelektuālajai un emocionālajai saderībai,
morālas pievilcības sajūtai, kā arī patiesai mīlestībai un
draudzībai. Tie, kas nespēj atšķirt patiesu mīlestību no
.fiziskās pievilcības, atkārtoti piedzīvo vilšanos

Kad laulība balstās uz augstiem ideāliem un savstarpēju
cieņu, tā kļūst par laimīgu un veiksmīgu savienību starp
divām mīlošām un sadarboties gribošām dvēselēm, kas
atvieglo viena otras dzīves nastu un kļūst raizes par dzīvi
.savstarpējā empātijā un draudzīgā sapratnē

* * *

Ja veidojat māla gabalu vāzes formā un cepat to, līdz tas
sacietē, un pēc tam vēlaties pārveidot mālu par paplāti, jūs
to nevarēsiet. Tomēr jūs varat sasmalcināt vāzi un pievienot
pulveri svaigam mālam, un pēc tam izmantot to paplātes
veidošanai

Līdzīgi, ja smadzenēs ir iesakņojies slikts ieradums un
mēs vēlamies to mainīt, mums vispirms būs jāizmanto
gribasspēks, lai šo ieradumu sasmalcinātu un pārveidotu par
maigām, labām darbībām, kuras var pārveidot pēc
vēlēšanās

Stipra griba nozīmē stingru pārlicību. Brīdī, kad cilvēks
sev saka: "Mani šis ieradums nesaista," un domā to nopietni,
.šis ieradums sabruks un izzudīs, it kā tā nekad nebūtu bijis

Es nevienam neuzspiežu savu viedokli, kā arī neļauju
nevienam uzspiest man savu viedokli vai likt man darīt kaut
.ko tādu, ko dziļi sirdī zinu, ka man nevajadzētu darīt
Es rūpīgi pārdomāju, ko esmu iecerējis darīt, mani vada
gudrība tajā, ko uzņemos, es uzņemos atbildību par savu
rīcību un nevainoju nevienu citu par savu rīcību sekām. Šo
paškontroli esmu iemācījies no sava skolotāja, es to vienmēr
.esmu lolojis un nekad no tās neatteikšos

Augstākais magnētiskais spēks

Jēzus teica: "Meklējiet vispirms Dieva valstību, tad viss

"pārējais jums taps iedots

Dievs ir augstākais magnētiskais spēks, kas stāv aiz
visiem kosmiskajiem spēkiem. Viņš ir mīlestība, kas stāv aiz
visas mīlestības. Viņš ir kosmiskais radītājs un dievišķais
.mākslinieks, kas stāv aiz visas mākslas un radības

Kad jūs koncentrējat savas domas uz Dievu: augstāko
magnētisko spēku eksistencē, jūs uzlādējat sevi ar svētīgu
.magnētismu un varat piesaistīt sev visu nepieciešamo
Ja tu domā par Dievu ar dziļu apceri, mīli Viņu no visas
sirds un jūti pilnīgu mieru Viņa klātbūtnē, nevēloties neko
citu, tad Dieva svētītais magnētisms tev dos visu, par ko esi
.sapņojis, un vēl daudz vairāk

"Dievam debesīs"

Panākumi, ērta dzīve, dziedināšana no neārstējamām
slimībām un ieradumu kontrole — to visu var sasniegt. Ja
esat izsmēlis visas fiziskās metodes un pūliņus un atklājis, ka
tie ir neefektīvi, atveriet savas iekšējās durvis, un garīgais
spēks plūdīs ārā, kļiedējot visas vājības, neveiksmes un
.vilšanos

Ja meklēsiet Dieva palīdzību dziļā, klusā meditācijā un
koncentrēšanās procesā, atklāsi neizmējamu garīgā
spēka rezervuāru. Dievs ir objektīvs un atbild visiem, kas
.patiesi meklē Viņa palīdzību

Kad es atradu Dievu sevī, es Viņu atradu visur

Kopš bērnības man ir bijušas neizmērojamas ilgas pēc
Viņa, un reiz, kad biju mazs zēns, es Viņam uzrakstīju vēstuli.
:Jā, es uzrakstīju vēstuli Dievam un nosaukāju to šādi
Dievam debesīs", un es to iemetu pastkastītē"
Kad rakstām kādam, mēs sagaidām atbildi. Kad
nesaņēmu atbildi, es lēju asaras, bet atbilde beidzot pie
manis atnāca nevis ar vārdiem, kas iespiesti uz papīra, bet
.gan pārsteidzošā, gaismas pilnā vīzijā
Ikviens var saņemt atbildi no Dieva, ja mēģinājums ir
.nopietns un pūles ir nepārtrauktas
Ja jūs uzdosiet savus jautājumus Dievam, ietīsiet tos
dziļās sajūtās un nosūtīsiet pa kontemplācijas pastu, tad jūs
.godīgi un noteikti saņemsiet atbildi

* * *

Nervu sistēmas pamatā ir garīga fizioloģija, kas unikāli
ļauj cilvēkiem sasniegt augstākos apziņas attīstības līmeņus.
Cilvēka smadzenes, kas ir lielākas nekā vairumam dzīvnieku,
izņemot vaļus un ziloņus, ir sarežģītākas un tām piemīt
lielāka domāšanas spēja. Tas padara cilvēka smadzenes par
piemērotu instrumentu cilvēkiem, kuriem ir attīstītāka apziņa
nekā citām radībām. Smadzeņu sarežģītās un kompleksās
vijīgās līnijas ļauj cilvēkiem iesaistīties dziļā un dziļā
domāšanā. Tāpēc tikai cilvēki spēj sasniegt augstus
spriestspējas līmeņus un līdz ar to iepazīt savu Radītāju.
Gudrs cilvēks ir tas, kurš izmanto savas prāta spējas, lai
kalpotu un sniegtu labumu cilvēcei materiālajā,
.intelektuālajā un garīgajā līmenī

* * *

Es tev dziedāju dziesmu
To nekad iepriekš nav izteicis neviens cilvēks
Un tev veltu savu autentisko melodiju
Tas, kuru mana sirds spēlē dziļi iekšienē
Un uz tās stīgām
Esmu radījis šo pirmo himnu
Un šeit es to piedāvāju jums kā tīru upuri

Es nepiedāvāšu tev sausas, intelektuālas melodijas
Vai citu komponētas greznas melodijas
Un es tev neko citu nedošu, kā vien
Manas sirds vienkāršās, naivās melodijas
Es nelikšu kultivētas rozes jūsu priekšā
Stikla mājās
Un piepildīts ar emocijām un kaislībām
Tā vietā es piedāvāju jums tikko uzdīgušas savvaļas
puķes

Manu ilgošanās laukos
Un manas dzīves veicinātājs
* * *

Lai es varētu tevi uz klausīt
Sargeņģelis
Mana iekšējā redze ir saskaņota ar radio
Ar maigiem, mīļiem pieskārieniem
Es bieži klausījos meditācijā
:Tavu svēto, kas tev tuvi, saldākajām melodijām
Brīnišķīgām garīgām simfonijām
Un gabaliņiem no manas sirds radījumiem
Un melodiska melodija no manām senajām ilgām pēc
tevis
Ar pacietību un savaldību es pielāgoju savu dziļāko jūtu
indikatoru

Un kad miegs nospieda manus plakstiņus
Es gandrīz aizmigu
Tava autentiskā himna plūda caur mani
Un tagad es raidu ekstātiskas atbalsis
No tava prieka melodijām
Un es pievienoju savu balsi jūsu pielūdzēju korim
Himnas kļūst skaļākas
Ilgas un ilgošanās kļūst stiprākas
* * *

Kas izvēlas ļauna egoisma ceļu, citi centīsies atņemt
viņam visu, kas viņam pieder, bet, ja viņš rīkojas citādi, citi
.viņam izrādīs dāsnumu un līdzjūtību

Tas, ko indivīds projicē vai sūta citiem – vārdos, darbos
un domās –, piesaistīs viņam atpakaļ tādā pašā veidā un
tādā pašā mērā. Viņu patiesā daba tiks atklāta caur viņu
sejas izteiksmēm un rīcību. Citi jutīs viņu psiholoģiskās
vibrācijas vai vilņus, un viņu reakcija uz tiem atbildīs šo
.vibrāciju dabai – negatīvai vai pozitīvai

Mēs nevaram visu iegūt. Dievs mums ir devis, lai mēs to
īslaicīgi lietotu, kamēr esam uz šīs zemes, un agrāk vai vēlāk
mums būs jāatsakās no savām mantām – vai nu negadījumu,
.zādzības, nolietojuma vai nāves dēļ

Tādējādi, kad mēs cenšamies kaut ko noturēt vai
.saglabāt tikai tāpēc, lai to iegūtu, mēs maldinām sevi
Pat šie ķermeņi, kuros esam dzīvojuši tik daudzus
gadus, kādu dienu tiks atmesti. Tāpēc ir kļūda piespiest sevi
ticēt, ka mums pieder lietas, kuras patiesībā nemaz nevar
.iegūt

Kad mums kaut kas tiek dots, mums jāzina, ka tas ir
mūsu tikai noteiktu laiku, un mums jābūt gataviem to
.dalīties ar citiem

Kad cilvēks vēlas vairāk, nekā viņam nepieciešams, viņu
sagaida ievērojamas problēmas. Neapšaubāmi, mums ir
jābūt pamatvajadzībām, piemēram, pārtikai, pajumtei,
apgērbam un zināmai finansiālai drošībai, taču, tiecoties pēc
šīm lietām, mums ir jāatbrīvojas no nevajadzīgām
vajadzībām, ar ko es domāju nevaldāmas vēlmes un dedzīgu
.tieksmi iegūt vairāk, nekā nepieciešams

* * *

Mēs nevaram dzīvot pasaulē kā individualitātes, mums
jāpaļaujas uz saviem līdzcilvēkiem, lai dzīvotu un baudītu
.dzīvi

Tas attiecas gan uz garīgo, gan materiālo pusi. Mēs
nevaram uzturēt pienācīgu dzīves līmeni bez preču un
.pakalpojumu apmaiņas
Daloties pieredzē un atklājumos, mēs varam paātrināt
savu intelektuālo un garīgo progresu
Apvienojot savas austrumu, rietumu, ziemeļu un
dienvidu idejas, mēs varam attīstīt savus talantus un spējas
.kā viena cilvēku ģimene

* * *

Manu nakts sapņu dārzā
:Zied daudzi ziedi
Reti iedomāti ziedi
Tur, kur spīd siltā planētu gaisma
Zemes cerību pumpuri plaukst
Izplatot košas ziedlapiņas
No izmeklēšanas un apmierinātības
Šo sapņu mirdzumā
Es uz mirkli pamanu aizmirsta mīlotā sejas rēģus
Un lolotas, apraktas jūtas
Es jau ilgu laiku guļu
Zemapziņas augsne
Viņi visi ceļas mirdzošās kleitās
Atbildot uz sapņu eņģeļu aicinājumu
Viņš redzēja visu iepriekšējo pārbaudījumu
augšāmcelšanos
Kungs, Tu mums esi devis brīvību
Lai aizmirstu savas ikdienas rūpes
Ar nakts vizītēm sapņu zemē
Palīdzi mums pamosties kopā ar Tevi
Un mēs uz visiem laikiem izbēgam no cilvēku bēdām un
bēdām

* * *

!Ak, dievišķais patvērums
Es peldos dzīves jūrā
Mani mētā spēcīgas likstu vētras

Vai jūs peldaties uz baudas vilņiem
Vai laiku pa laikam slīkstot sāpju dzīlēs
Es ilgojos izbēgt no dualitātes
Sasniedzot savus ēteriskos, augstākos krastus
Un ar katru manu lūgšanu vilni
Es tuvojos Tev, manam vienīgajam patvērumam
Es nepārstāšu mēģināt
Jo es zinu, ka tu nepacietīgi gaidi manu ierašanos
!Viņa ar nepacietību gaida manu atgriešanos
Esmu paradīzes putns: debesu putns
Ko radījušas Tavas svētītās rokas
Tu mani esi izdaiļojis ar savu šarmu
Un skaistās krāsas
Ar maiguma dūnām un garīga ziedēšanas zeltainajām
spalvām

Es pacēlos augstu
Dzīves drūmajā, drūmajā atmosfērā
Paradīzes meklējumos
Manas košās spalvas bija notraipītas
Ar tumšiem izmisuma traipiem
Nāc, mans Dievs
Nomazgājiet savu paradīzes putnu
Ar gudrības stariem
Un tīrie, saldie miera ūdeņi
Mana miera ass un manas laimes enkurs
Lai gan es cītīgi un uzcītīgi cenšos Tevi iepazīt, ievērojot
Tavus likumus un noteikumus, man jāapzinās, Kungs, ka Tu
.esi pāri visiem likumiem un noteikumiem
Visuma Māte, Tu mājo katras cilvēciskās mātes sirdī,
Piepildi visas mātes ar savu gudrību un maigumu, lai viņas
.varētu vēl vairāk parādīt Tavu bezgalīgo mīlestību
Mans mīļotais Dievs, es zinu, ka Tava svētā klātbūtne ir
visur. Tāpat kā tīra eļļa ir paslēpta nespīdīgās olīvās, tā Tava
cildenā klātbūtne ir klātesoša Visumā. Svētīgi tie, kas

izmanto domu par Tevi un meditācijas spiedienu, lai iegūtu
.Tavas dievišķās klātbūtnes svētīto eļļu

Ar labiem darbiem un radošām pozitīvām domām es
lološu pašizziņas sēklu un laistīšu to ar pārdomu un
ilgošanās ūdeņiem, līdz manas dzīves dārzā uzplauks
.dievišķās mīlestības zieds

Pasaule cenšas ierobežot manu apziņu ar stiprām,
intensīvu vēlmju saitēm, bet es centīšos pārgriezt šīs saites
ar sapratnes un atšķiršanas nazi, lai mana apziņa varētu tikt
.atbrīvota un virzīties pretī dievišķajām žēlastībām
Domu, runas un rīcības spēks nāk no Tevis, mana
Radītāja. Palīdzi man izmantot šo spēku tikai labām domām,
laipniem vārdiem un labvēlīgiem darbiem. Caur meditāciju
mana mīlestība pret Tevi aug, līdz tā piepilda visu manu
būtību un noņem visus šķēršļus un traucēkļus no manas
dzīves ceļa. Un, tā kā Tu esi šīs sapņainās zemes pasaules
Radītājs, mans pirmais pienākums ir pret Tevi, nevis pret šo
.iluzoro pasauli

Konflikti un nemieri cenšas mani attālināt un neļaut man
apzināties Tavu svētīgo klātbūtni, bet Tu vienmēr paliksi,
.Kungs, mana miera centrs un manas laimes enkurs

* * *

Cilvēkā slēpjas zināšanu raktuves un gudrības dārgumi,
kas gaida, kad tos atklās un atklās ar dziļu pārdomu un
.nopietnu izpēti

Cilvēki neapzināti jeb zemapziņā izmanto savas latentās
enerģijas visā, ko dara, un gūst zināmus rezultātus, bet, ja
viņi zina, kā ieguldīt šīs enerģijas un apzināti tās kontrolēt,
.viņi paveiks daudzas lielas lietas

Kad dvēsele ir piepildīta ar dabisku gudrību, dabisku
vitalitāti, mīlestību pret labestību un labu gribu, tad, tāpat kā
bite meklē ziedus, panākumi, labklājība, zināšanas un visas
.citas dzīves svētības ar Dieva žēlastību meklēs tevi

* * *

Uz šīs zemes Dievs strādā, lai iegūtu un attīstītu
universālo laimīgas dzīves mākslu, ieaudzinot brālības jūtas
cilvēku sirdīs un audzinot cieņu un atzinību pret citiem viņu
.dvēselēs

Tāpēc Viņš – lai Viņš ir gods – neļāva nevienai tautai būt
pilnīgai pašai par sevi. Gluži pretēji, Viņš katras tautas
indivīdiem piešķīra savas īpašās spējas un talantus, un izcēla
viņus ar unikālu ģēniju, lai viņi varētu sniegt ievērojamu
.ieguldījumu pasaules civilizācijas attīstībā

Miers uz zemes uzplauks un nesīs augļus starp tautām,
pateicoties to konstruktīvai labāko īpašību un priekšrocību
.apmaiņai

Lai gan mēs varam nepamanīt citu tautu trūkumus,
mums ir skaidri jāredz viņu tikumi un jākopē tie. Ir svarīgi
atzīmēt, ka šie ideāli ir iemiesoti praviešos, apustuļos un
svētajos visā vēsturē, kuri bija un joprojām ir dzīvi augstāko
.svēto mācību piemēri

Vārda "sevis" definīcija

Maņas, kas savu eksistenci smeļas no Dieva izstarotās
apziņas un enerģijas, parāda mums pasauli un attēlo dvēseli
.kā atsevišķu vienību no tās avota un no pārējās radības
Fiziskais būris ir ieslodzījis dvēseli, kas ir universālā gara
atspulgs, un to ir pārņēmusi aizmāršība, tāpēc tā vairs
neatceras savu dievišķo būtību, bet gan uzskata savu fizisko
būru par savu patieso būtību. Tāpēc tā pieņem un piedēvē
.sev visus ķermeņa piemaisījumus un ierobežojumus
Šādā gadījumā dvēseli sauc par "ego", bet, kad šis ego
vai šis mazais, ierobežotais "es" apzinās, ka tā saikne ar
ķermeni ir īslaicīga un ka tam piemīt nemirstīga, nemirstīga
būtība, tad to var saukt par dvēseli. Un jo vairāk nostiprinās
tās apziņa par savu būtisko dabu un jo vairāk ceļas un
paplašinās tās apziņa, jo vairāk tā jūt, ka ir cieši saistīta ar
.kosmisko apziņu un ka visa cilvēce ir tās globālā ģimene

* * *

Noliksim dāvanas, kas neizzūd

To neietekmē sabrukšana
No labiem nodomiem
altruistiski pakalpojumi
Beznosacījumu mīlestība
Zem cilvēces koka
Ar gariem zariem
un daudzas filiāles
Kas pārstāv rases
Cilvēku tautības
Neskatoties uz to atšķirībām un daudzveidību
Lai Dievs pieņem jūsu labos darbus
Labu nodomu vadīts
Otrā atmoda

Kopā ar tevi es jūtos tā, it kā atrastos otrā atmodā citā
pasaulē. Laiku pa laikam es sapņoju par šo zemi un to, ka
mans ķermenis atrodas tajā, bet esmu nomodā nepārtrauktā
svētlaimē, un manu dienas sapni par šo zemes dzīvi smaržo
.atmiņu smarža, kas izkaisītas kā rožu ziedlapiņas
Es redzu sevi slīdam cauri dzīves panorāmai, izrotātu
sapņiem un izrotātu ar daudzām ainām no dažādiem
skatuviskiem piedzīvojumiem, nesot savas zemes sapņu
.drebošās atmiņas uz debesu mūžīgo atmodu
Esmu izrāvusi murgu ērkšķus no savas dzīves dārza un
iestādījusi tajā iedvesmas rozes, kur mans kosmiskais
mīļotais pieņems manu ielūgumu, smaržots ar ilgošanās
muskusu, un aizvedīs mani sev līdzī uz debesu mājām, kas
pārpildītas ar atjaunotiem priekiem un nebeidzamām
.svētībām

* * *

Dieva mīlestība ir ēteriska un maiga, un Viņš noteikti
atbild ikvienam, kurš pauž savas dziļās ilgas un patieso
.ilgošanos pēc Viņa
Cilvēki maldīgi uzskata, ka dzīvo no ēdiena, nevis no
Dieva spēka. Daudzi piesauc Viņu ar īslaicīgām domām, kā
spalva vējā, maldīgi ticot, ka Viņš neatbild uz viņu lūgšanām.

Tomēr Viņš palīdz tiem, kas Viņam tic, pat ja viņi to neapzinās. Un tomēr daudzi paliek neziņā par Viņu, pieņemot, ka Viņš ir tālu no viņiem. Kad apņēmība nekad nemazinās, apņēmība nekad nevājinās un sirsnīgais lūgums turpinās klusībā un pārliecināti, un dievišķā palīdzība tiek meklēta ar sirsnību un cerību, pat saskaroties ar vājuma, nemiera, neveselīgu ieradumu vai apjukuma šķēršļiem, tad .palīdzība nāks, un līdz ar to arī atvieglojums Dievs dziļi un klusībā atbild uz katru sirsnīgu lūgumu,

kas nāk no sirds dziļumiem
Cilvēka patiesā vērtība

Gribasspēks un pārdomāta plānošana ir būtiski tam, ko plānojat darīt. Ja esat apņēmības pilns un virzāties pa savu ceļu kā degoša bulta vai liesmojoša lāpa, visi šķēršļi jūsu .ceļā sadegs un pārvērtīsies pelnos Izvēlies uzdevumu, kuru, tavuprāt, nevari paveikt, un tad centies pēc iespējas labāk to paveikt. Kad tas izdodas, pārej pie kaut kā lielāka un svarīgāka. Turpini šādi trenēt savu gribasspēku, un tu pats redzēsi rezultātus. Ja grūtības ir pārāk lielas, dedzīgi un ticībā lūdz Dievu, lai Viņš tev dod .spēku tās pārvarēt

Gribasspēks ir jāizmanto, ja vēlaties novērst neveiksmes, un apņēmībai jābūt tikpat stiprai kā varenai viesuļvētrai – labā viesuļvētrai –, kuras ceļā nav šķēršļu un .kura iznīcina tikai ļaunumu

Nav svarīgi, kas cilvēks ir vai kāds ir viņa sociālais statuss, viņa patiesā vērtība ir atkarīga no viņa labās gribas un tā, kā viņš to izmanto, lai darītu labus darbus un palīdzētu .tiem, kam tā nepieciešama

Gribasspēks ir tevī, un, ja to pareizi izmantosi, tu spēsi .sasniegt jebko

Tieši griba cilvēku vada no vienas vēlmes uz otru, līdz viņš beidzot liek viņam pielikt visas pūles, lai gūtu panākumus savas lielākās vēlmes piepildīšanā: iepazīt sevi .un Dievu

Gribasspēks cilvēkā aug normālā, pakāpeniskā veidā,
bet tā izaugsmi var paātrināt ar veselo saprātu un pareizu
.rīcību

Turēties pie idejas ar dzelzs gribasspēku nozīmē to
agrāk vai vēlāk sasniegt, pateicoties nelokāmai apņēmībai
.un apņēmībai, kas nepazīst vājumu vai mazdūšību
Cilvēka gribu vada un vada neziņa, un tā bieži noved pie
kļūdām un nelaimēm. Bet, kad gribu vada gudrība un
taisnīga rīcība, un kad tā ir saskaņā ar dievišķo gribu, tad tā
.darbojas cilvēces labā un laimei

Gribas trenēšana ir būtiska, lai to saskaņotu ar dievišķo
gribu. Kad griba pastāvīgi griežas ap konkrētu mērķi, tā kļūst
par dinamisku un efektīvu gribu. Šāda griba piemīt
praviešiem, dižām personībām un tiem, kas šajā pasaulē ir
.sasnieguši milzīgus sasniegumus

Pirms jebkādu darbību uzsākšanas rūpīgi pārdomājiet,
ko gatavojaties darīt. Pārliedzinieties, ka izmantosiet savu
gribasspēku, lai sasniegtu sev un citiem labvēlīgus
rezultātus. Ja ļaunprātīgi izmantosiet savu gribasspēku,
.rezultāti noteikti būs jums kaitīgi

Neesi negatīvs; Dievs tev ir devis gribu to izmantot un
uzvarēt dzīves cīņā. Atceries, ka aiz tavas gribas slēpjas
.Dieva griba

Gribasspēks var izraisīt fizioloģiskas izmaiņas
organismā. Jums nav nepieciešams laiks, lai atbrīvotos no
dziļi iesakņojusies ieraduma, ja vien jums ir pietiekams
.gribasspēks

Kad meistars Buda meklēja garīgo apgaismību, viņš
apsēdās zem banjana koka (Indijas vīģes) un teica kaut ko
:līdzīgu

Šeit es sēžu zem banjana koka
Un es atkārtāju šo zvērestu patiesi
Ja es nesaprotu eksistences noslēpumu
Un no sava pētījuma es iegūšu dārgumu
Es neatstāšu savu amatu, lai kas arī notiktu

Pat ja mani kauli un ķermenis kūst
!Es palikšu sēžot mūžīgi
Visbeidzot, apgaismotajam Gautama Budam izdevās
izpildīt savu dievišķo lūgumu
Viņš dabūja to, ko gribēja
Patiešām, šāds testaments ir testaments
Vienoti ar universālo gribu
Jūsos atrodas kosmiskās enerģijas straume, kas
bezgalīgi uztur jūsu ķermeni. Tomēr, kad ar ķermeni kaut
kas notiek, jūs aizmirstat šo enerģiju. Savas gribas
izmantošana nepareiziem mērķiem nozīmē zaudēt saikni ar
šo kosmisko enerģiju. Šīs gribasspēka trenēšana nozīmē
.savienošanos ar šo milzīgo dzīvības spēku
Gribasspēks ir jāuztur dzīvs un aktīvs labos darbos un
.labvēlīgos un cēlos sasniegumos dzīvē

* * *

Ieradumi ir automātiski psiholoģiski rīki un mehānismi,
kas palīdz viegli un bez piepūles veikt nepieciešamos
.uzdevumus

Daudzi ļauj vājuma un neveiksmes ieradumiem sevi
paverdzināt, un cilvēks var sevi pasargāt, ja dzīvo citādi, ja
vien viņš nopietni domā par cīņu pret kaitīgiem ieradumiem,
.līdz sasniedz drošību un uzvaras krastus
Neierobežotas vēlmes veicina neveselīgus ieradumus,
tos kurinot un attaisnojot ar viltus cerībām un īslaicīgas
laimes un apmierinājuma solījumiem. Šajos vājuma un
apjukuma brīžos tiem, kas vēlas pārvarēt šos neierobežotos
ieradumus, ir jāizmanto sava spriestspēja, lai izprastu to
.patieso dabu un iemācītos efektīvi ar tiem tikt galā
Sliktiem ieradumiem ir briesmīgas sekas un rūgti, indīgi
augļi. Ja tos nekontrolē, šie destruktīvie ieradumi kļūst
spēcīgāki, turot cilvēku savā spēcīgajā varā un milzīgā
ietekmē. Bet, tiklīdz prāts atzīst šo ieradumu bezjēdzību un
kaitīgumu, to ietekme mazinās, un tie galu galā izzūd no
.cilvēka dzīves

Svētie Raksti apstiprina, ka Dievs pārsniedz saprāta un intelekta tvērienu. Jo, neskatoties uz to spēku, to spējas joprojām nav pietiekamas, lai Viņu izprastu vai aptvertu. Tāpēc cilvēka prāts nespēj izveidot patiesu priekšstatu par Dievu, kā arī nespēj saprast to, kam nav sākuma un beigu.

Kad skatāmies uz Sauli no miljoniem jūdžu attāluma kosmosā, šī milzīgā zvaigzne šķiet daudz mazāka nekā mūsu Zeme. Tomēr Zemes diametrs ir aptuveni 7900 jūdzes, savukārt Saules diametrs ir simts reižu lielāks. Ja mēs varētu novietot mūsu planētu Zeme tieši Saules priekšā, tā salīdzinājumā šķistu niecīga. Un, ja mēs iedomājamies Saules plašo lauku izplešamies, līdz tā milzīgā masa aptver visas zilās debesis, debesis, ko mēs redzam, ir tikai niecīgs punktiņš, tikai punktiņš, bezgalīgajā kosmosa plašumā, kas caurstrāvo Visumu. Pat ja Saule turpinātu bezgalīgi izplesties, tā joprojām nevarētu aptvert bezgalību.

Kosmiskā mazuma un bezgalības ilūzija ierobežo un neļauj prātam aptvert Visuma plašumu. No kurienes radās šis absolūtais tukšums un kur ir tā robežas?

Tas, kurš nav pakļauts dimensijām vai mērījumiem, kuram nav robežu vai izcelsmes, ir Dievs, kurš ir visuresošs un eksistē kosmosa tālākajos nostūros. Viņš ir tālās, attālās zvaigznēs un apzināti apzinās katru telpu, ko Viņš aizņem, lai cik maza vai liela tā būtu.

Dievs nav prāts, jo Viņš ir prāta radītājs un pārsniedz tā spējas; pretējā gadījumā mēs varētu Viņu saprast caur prātu. Tomēr mēs varam Viņu precīzi un precīzi saukt par dievišķo apziņu, dievišķo svētlaimi vai dievišķo klātbūtni; bet ne prātu.

Lai gan prāts nespēj aptvert visu eksistenci, tas tomēr spēj sajust Dieva klātbūtni. Viņa klātbūtnes sajušana un tās mērīšana ir divas pilnīgi atšķirīgas pieredzes.

Vilnis nevar izmērīt savu apkārtni, bet starp tiem ir saskares punkts. Līdzīgi šis punkts ir augstāka apziņa. Šī

apziņa var sajust Dievu, tas ir, izjust Viņa klātbūtni. Kad mēs paplašinām parastā saprāta sfēru, līdz tā cieši savienojas ar .augstāku apziņu, mēs varam sajust dievišķo klātbūtni
Mēs esam nolaidušies no neierobežotā absolūtā uz ierobežoto un galīgo. Joga ir prāta novēršanās no ārējām lietām, lai to koncentrētu uz iekšējo patiesības avotu. Tikai tādā veidā mēs varam atklāt metodi, ko Dievs izmantoja, lai kondensētu universālo apziņu Savas radības un to .apdzīvojošo Visumu galīgajos attēlos
Cilvēka ķermenis ir vissarežģītākais un sarežģītākais no Dieva radījumiem. Viena pirmatnējā šūna, kas veidojas no spermas un olšūnas saplūšanas, dalās, un šī dalīšanās procesa rezultātā ap to tiek veidoti miljardi šūnu, lai .izveidotu fizisko struktūru, kurā mīt mūsu garīgā apziņa
Jūs nevarat zināt enerģijas daudzumu, kas uzkrāts pat vienā gaļas gramā. Ja šī enerģija tiktu atbrīvota, neskaitāmi elektroni izplatītos bezgalīgā telpā. Apziņas spēks un lauks, kas mīt ķermenī, pārsniedz cilvēka izpratni. Lai gan mūsu šķietamā struktūra sastāv no miesas, asinīm un kauliem, aiz tās blīvajām šūnām slēpjas elektroniskās un dzīvības strāvas.
Un aiz šīm smalkajām, sarežģītajām enerģijām slēpjas .domas un uztvere

Doma ir neizsmeļama un tai nav gala. Kopš laiku sākuma gaisā virmo idejas, kas pārsniedz iztēli. Neskaitāmas domas nav iespējams uzskaitīt, taču, ja jūs apsvērtu domu un jūtu skaitu, kas ir ienākušas jūsu prātā un izteiktas jūsu dzīves laikā, jūs iegūtu priekšstatu par miljoniem ideju, kas .pastāv

Ja iespējams, centies atcerēties visas domas, kas tev bija viena gada vai pat tikai vienas dienas laikā, un tad padomā par milzīgo domu skaitu, ko visa cilvēce ir uzkrājusi .visā vēsturē līdz pat mūsdienām – Dievs tās visas zina
Prāts nespēj aptvert pat vissmalkākās dabas parādības.

Padomājiet par milzīgo elektronu skaitu, kas virpuļo elektrībā, kas plūst caur spuldzēm! Triljoniem no tiem dejo

kopā, radot gaismu, ko mēs redzam. Šīs daļiņas, kas ir
neredzamas pat mikroskopam, pārvietojas no viena punkta
uz otru Visumā dažu sekunžu laikā. Zinātniskie eksperimenti
.to apstiprina

Ja mēģinātu saskaitīt protonu un elektronu skaitu, kas
iepakots mūsu planētā Zeme, prāts īsu brīdi turpinātu
aprēķinu un tad apstātos. Lietas, kas šķiet pētnieka prātā,
.šķiet bezgalīgas

Bet pienāk brīdis, kad idejas kļūst pārāk smalkas, lai tās
aptvertu. No šī līmeņa, kas prātam nav sasniedzams, Dievs
izlej Savu būtisko gaismu: inteligento kosmisko vibrāciju, kas
.veido un uztur ierobežoto radību
draudzība

Vai draudzība ir svētīts apģērbs, kas austeris no sirds
?diegiem

Vai arī tā ir divu prātu apvienošanās vienā plašā,
?ekspansīvā prātā

Māte un meita, divi mīlestības avoti, kas rodas no viena
avota

Lai vairotu mīlestības plūsmu un remdētu izkaltušu
?dvēseļu slāpes

Vai arī tā ir vientuļa roze starp diviem zariem, kas aug
?draudzīgas sapratnes birzī

?Vai arī tā ir viena doma divos ķermeņos

?Vai draudzību var salīdzināt ar diviem zirgiem

Neskatoties uz dažādajām krāsām, tie apvieno dzīvības
spēku

?Virzīties uz cēlu mērķi ar vienotu vīziju

?Vai draudzība balstās uz nevienlīdzību vai vienlīdzību

Vai tās sienas ir celtas no kontrastējošiem un

?atšķirīgiem akmeņiem

?Vai viņa akli piekrīt labajam un ļaunajam

Un ar dedzību un prieku iet pa neapdomības un

mulķības ceļiem

?Virzienā uz vilšanās bezdibeni un ilūziju kļiedēšanu

!Draudzība ir cēls, auglīgs un svēts augs
Kad divi cilvēki zvēr mūžīgu uzticību
Viņi iet dzīves ceļus, neskatoties uz atšķirīgiem
viedokļiem
Kad viņi nepiekrīt un piekrīt, tas notiek ar mīlestību un
cieņu
Viņi atbalsta viens otru un vēlas viens otram visu to
.labāko, tāpat kā viņi vēlas sev
Viņš priecājas par sava drauga panākumiem tikpat ļoti,
cik par saviem
Kur mīļākais nemeklē baudu vai komfortu uz mīlotā
rēķina
Tad tajā altruisma dārzā
Draudzība plaukst un plaukst, un to piepilda mīlestības
un uzticības smarža
Jo draudzība ir hibrīds augs, kas dzimis no divām
dvēselēm
Tās aromāts nāk no divām dažādām rozēm
Un nesa tālāk nelokāmas mīlestības vēsmas
,Tas, kuru nelokāmas grūtības un kurš ir bez vainas
Draudzība dzimst no neizskaidrojamas mīlestības sirds
Un plūst tīru emociju bagātība
Tas aug harmonijas un nesaskaņas augsnē
Bet tas snauž, sastingst un pavada laiku pārmērīgā
.familiaritātē un savstarpējas cieņas trūkumā
Tas nosmak un izelpo pēdējo elpu zem blīvajām savtīgo
vēlmju kaudzēm
Bet viņas maigo sirdi var pārvarēt tikai cerības un
prasības
Maldināšana un maldināšana
Jā, šie kaitēkļi dara savu darbu ar draudzības augu un
.grauž tā rozā sirdi
Ak, draudzība, ak, ziedošais, rasas klātais debesu augs,
tava ideālā vide ir mīlestības bagāta augsne, kurā nav

nekāda mērķa un vēlmju, kur draugi cenšas viens otru
.stiprināt un atbalstīt un bruģēt ceļu viens otram šajā ceļā
Nekas nevar remdēt tavas slāpes, ak, draudzība
Ignorējot jūtas un cienot tos, kam tās ir
Nekas nemitrina tavas lapas tā kā dzidrs, kaskādes
.formas salduma aerosols
No sirsnīgu, mīlošu siržu debesīm
Ak, īsta draudzība
Visur, kur izklīst tavas rožu ziedlapiņas
Tā vieta ir svēta
Tas kļūst par svētītu templi
To apmeklē ikviens, kas tic Dievam un dzīvības
.svētumam

* * *

Es izgaismošu smaidus, manas ciešanas tumsa izklīdīs,
un es redzēšu savu dvēseli savu smaidu gaismā, kas
.paslēpta aiz uzkrāto gadsimtu biezās krēslas
Kad atradīšu sevi, es ieplūdīšu visās sirdīs, nesot savas
dvēseles smaيدا lāpu
Vispirms smaidīs mana sirds, tad manas acis un mana
.seja. Katrs manas būtības atoms mirdzēs smaidu gaismā
Es ielauzīšos drūmu siržu dziļumos un iekursišu varenu
uguni, kas aprīs visas bēdas
Esmu neatvairāma smaidu liesma, es atsvaidzināšos ar
dievišķā prieka vēsmu un liesmojos prātu tumsā, un visi, kas
.mani satiks, saņems mana svētā prieka uzliesmojumu
Es nesu savu smaidu dziedinošās lāpas uz katru sirdi. Es
smaidīšu pirmais, pat ja tas būs grūti, un iedvesmošu
.nelaimīgos un raudošos smaidīt
Visu siržu priekā dzirdu Tavas svētlaimes atbalsi, ak
Dievs. Visu ticīgo draudzībā es atrodu Tavu mīlestību. Es
priecājos, un mana sirds priecājas par manu brāļu un māsu
panākumiem un labklājību, tāpat kā es priecājos un līksmoju
par savu komfortu un labsajūtu. Iedvesmojot gudrību un

sapratni citos, es vairoju savas gudrības un zināšanu
.dārgumus. Visu laimē es atrodu savu laimi
Nekas neizdzēsīs manus smaidus. Neveiksmes, slimības
.un nāve nevar mani nobiedēt vai nomākt manu garu
Patiesībā nelaimes un katastrofas man nevar kaitēt, jo
manā dvēselē ir mūžīgs, atjaunots Dieva prieks, kas
.nemainās un ko nevar uzvarēt
Ak, svētais, klusais dievišķais smaids, vainago manu
seju un smaidi caur manu dvēseli
Es centīšos būt prieka miljardieris, jo mana patiesā
bagātība slēpjas Tavas svētītās klātbūtnes lādē, Kungs, un
tādējādi es apmierināšu savu vajadzību pēc garīgiem
.panākumiem un materiālās labklājības vienlaikus

* * *

No manas sirds plūst miers
Tas pūš man cauri kā maiga vēsma
Miers mani apņem kā smaržīgas smaržas
Miers plūst caur mani kā gaismas viļņi
Miers dziedē sirdi no raizēm un nemiera un sadedzina
.baiļu un bezmiega ērkšķus
Miers izplešas plaši – kā ugunīga masa – un piepilda visu
.manu eksistenci
Miers ir kā okeāns, kas piepilda telpu un atmosfēru
Miers ir kā purpursarkanais asinis; tas ieelpo dzīvību
manu domu vēnās
Miers, kā plaša krēsla, apņem manu bezgalības ķermeni
Miera liesma izplūst no mana ķermeņa porām un no visa
Visuma

Miera smarža piepilda rožu dārzus
Miera vīns nepārtraukti pil no katras sirds spiedieniem
Miers ir akmeņu un mēness, svēto un praviešu dzīve
Miers ir dvēseles avota ūdens
Šķidrums, kas nāk no klusuma burkas
Ko es izsijāju caur neskaitāmajām savu atomu porām

* * *

Es lūgšu ar dedzīgu sirdi, līdz Tava starojošā klātbūtne
aizdedzinās kontemplācijas tumsu. Ak, Kungs. Šodien es dziļi
un no visas sirds raidīšu savas dvēseles dziesmu gaisā,
.cerot, ka Tu atbildēsi caur mana miera uztvērēju
Ak, Tu, kas esi vienmēr klātesošs, vienmēr atjaunojoša
!svētlaime

Atbrīvo manu prātu no apātijas un aizmāršības nastas
Ļauj man izbaudīt tavas klātbūtnes vienmēr svētīto
nektāru

Manam iekšējam un ārējam mieram paplašinoties, Tavs
.miers atnāk pie manis
Es vienmēr centīšos ieklausīties tavu ēterisko soļu
atbalsī

Ja es tevi pieņemtu kā dziļākās apceres dziļāko prieku
Tad es zinu, ka viss

Labklājība, veselība un gudrība man tiks dota
Palīdzi man tevi atrast

Manas dvēseles ūdeņu dzīlēs, ilgojoties pēc tevis
mīlestība

Mīlestība ir ziedošu liliju smarža
Un kluso rožu koris

Dabas skaistuma svinēšana

Mīlestība ir dvēseles dziesma, kas dzied visu mūžu

Un planētu līdzsvarotā ritmiskā deja

Savā mūžīgajā ceļojumā tālajā kosmosā

Tā ir ziedu slāpes malkot saules gaismu

Un tas plaukst un tiek barots ar dzīvības eliksīru

Tā ir zemes ilgas

Lai barotu izslāpušās saknes ar savu pienu

Un visu veidu dzīvības kopšana ar dzīvības esenci

Tā ir saules varenā griba

Lai visas dzīvās būtnes būtu dzīvas un aktīvas

Tas ir dzīves virzītājspēks

Lai nodrošinātu nepilngadīgo aizsardzību un aprūpi

Tas ir nevainības smaids, kas izraisa tēvišķu pieķeršanos

uz mazuļa
Un automātiska pakļaušanās mīlētāju sirdīs
Sniegt bezmaksas pakalpojumus un līdzjūtības
izteikšanu

Tas ir draudzības pulss
Tas, kurš dziedē salauztas sirdis un dziedē brūces
Tas ir aicinājums sirdij, ko nav iespējams aprakstīt
Viņš ir dzejnieks, kas pārpildīts ar mīlestību pret cilvēci
Tas, kurš cieš no savas ciešanām
Tas ir intimitātes loks starp vienas ģimenes locekļiem
Pastāvīgi paplašinās un paplašinās, virzoties uz lielākām
telpām

Un plašākas jomas
Tas ir dzīves čuksts
Atvērtu prātu apvāršņos
Un siržu debesis, kas rotātas ar cēlu jūtu zvaigznēm
Mīlestība ir dvēseles svētlaime
Tas, uz ko tiecas mīlošas dvēseles
Un viņa ilgojas viņu sasniegt un ar viņu sazināties
No arhīva: Citāti par panākumiem un veiksmīgiem
cilvēkiem

Bērns varētu uztvert panākumus kā daudzu rotaļlietu un
leļļu iegādi, un varbūt pat nelielu automašīnu, ar kuru
braukt. Nabadzīgs bērns varētu uztvert panākumus kā
naudas pieejamību, lai nopirktu visu, ko vēlas, savukārt
turīgs bērns varētu būt neapmierināts ar savām rotaļlietām
un trūkt gandarījuma. Šādu bērnu, kuru pārņem milzīgais
.lietu skaits, var būt grūti iepriecināt
Kļūstot vecākiem, mēs smejamies par savām bērnības
vēlmēm. Pat daudzas lietas, pēc kurām pieaugušie tiecas
šodien, rīt vai parīt zaudē savu pievilcību, tās aizstāj jaunas
.vēlmes

Cilvēkam ieteicams izmantot atšķirību starp
nepieciešamo un nevajadzīgo

Panākumi ir būtiski, lai cilvēkam būtu dzīvei nepieciešamākais: pārtika, pajumte, veselība un apģērbs. Ja viņam trūkst pat nelielas daļas no šīm lietām, viņš nonāk .nožēlojamā situācijā

Cilvēkam ir jābūt iespējai sasniegt minimālu komforta un laimes līmeni. Neatkarīgi no tā, vai cilvēks ir garīgs vai materiālists pēc dabas, nav domstarpību, ka pastāv noteiktas pamatvajadzības, kas jāapmierina, lai saglabātu fizisko veselību un labsajūtu. Bez veselības un stabilitātes .(vismaz psiholoģiski) cilvēks nevar gūt panākumus

Bet kas ir patiesi panākumi? Pat ja cilvēks dzīvē iegūst visu, ko vēlas, viņš joprojām jutīsies tukšs, jo viņš ir dvēsele, un materiālās lietas nevar dot viņam laimi, kas, pirmkārt un .galvenokārt, ir psiholoģisks stāvoklis

Mums ir spēks padarīt sevi laimīgus, tāpat kā mums ir spēks padarīt sevi nelaimīgus. Panākumu un laimes noslēpums slēpjas jūsos. Jūs varētu būt laimīgāki savās pieticīgajās mājās nekā karalis savā krāšņajā pilī. Tie, kas atrod panākumus un labklājību ārpus sevis, nav ne patiesi veiksmīgi, ne laimīgi. Tas nenozīmē, ka miljonāri ir nelaimīgi; drīzāk tas nozīmē, ka, ja jūs varat izvilkt laimi no dzīves, neatkarīgi no tā, vai esat nabadzīgs vai bagāts, jūs esat .veiksmīgs jebkurā ziņā

Īslaicīgs prieks, kas atstāj tikai nožēlu un sirdsapziņas pārmetumus, nav patiesa laime. Patiesos panākumos atmiņas par to sasniegšanu saglabājas pat pēc tam, kad sākotnējais prieks par sasniegumu ir izgaiss. Visas labās lietas, ko cilvēks ir paveicis un turpina darīt savā dzīvē, mūžīgi dzīvo viņa atmiņā kā ilgstošs prieks. Tie ir patiesie .panākumi, ko cilvēks gūst dzīvē

Panākumi nav vienkārša lieta; tos nevar izmērīt pēc cilvēka bagātības vai īpašumiem. Panākumu nozīme ir daudz dziļāka. Patiesus panākumus var izmērīt pēc cilvēka spējas .būt laimīgam jebkuros apstākļos

Kad jūsu sirdsapziņa ir tīra un mierīga, un jūs neesat neobjektīvs pret nevienu vai netaisnīgs pret nevienu, un kad jūsu griba ir stingra un vienlaikus elastīga, un jums piemīt smalka sajūta un pareiza spriestspēja, un kad jūs spējat iegūt to, kas jums nepieciešams, godīgā un likumīgā veidā, .tad jūs esat starp veiksmīgajiem

Bērns bieži vien ir apmierināts ar dažām sīkumiem, bet, kad viņš izaugs, viņš vēlas iegūt daudzas lietas, piemēram, villas un automašīnas, pat ja viņš zina, ka šo lietu īpašnieki .ne vienmēr ir laimīgi

Apmierinātība slēpjas vienkāršā dzīvē un cēlās domās.

Tie, kas savu prātu notur ideālu – cēlu ideju – sfērā, piedzīvo lielāku laimi nekā tie, kas savas domas ierobežo tikai ar materiālām lietām. Tie, kas ir aizņemti ar materiālām vērtībām un neko citu, tie, kas ir apsēsti ar greznības uzkrāšanu (izšķērdības un lielīšanās dēļ), nav patiesi .izsmalcināti

Cilvēkam ir daudz izdevīgāk lasīt noderīgas grāmatas un rakstus, nevis tērēt laiku neproduktīvām aktivitātēm. Vēl lielāka nozīme par lasīšanu ir pārdomāt Dievu, apcerēt Viņa diženumu un censties izprast dzīves bezgalīgās un .nebeidzamās mistērijas

Dzīves jēga ir cilvēkam iepazīt sevi, sajust kosmisko vidi, kas pulsē viņa sirdī, plūst viņa vēnās un piepilda viņa būtību ar mieru, mīlestību, prieku un klusumu, un tā ir vislielākā !uzvara

Skaistums

Cilvēki ar redzi novērtē skaistumu visur. Citi rīkojas tā, it kā viņiem nebūtu acu; viņi ne redz, ne uztver, jo nespēj neko .pamanīt pat skaistās vietās

Skaistākās zemes krāsas izskatās neglītas un blīvas, salīdzinot ar planētu vai ēteriskās pasaules krāšņajām .krāsām

Fiziskā līmenī cilvēki ir atklājuši dažādus veidus, kā uzlabot savu vizuālo uztveri. Ar neapbruņotu aci krāsu

iespaidi ir ierobežoti; tomēr daži gaiši brūni ieži ultravioletā
gaismā uzrāda zaigojošas krāsas. Kad šī gaisma tiek bloķēta,
.ieži atgriežas savā sākotnējā tumšajā krāsā
Daudzas krāsas fiziskajā pasaulē, piemēram, debesu zilā
krāsa, ir optiskas ilūzijas, ko rada gaismas atstarošanās no
dažāda veida daļiņām. Tā kā acs spēj uztvert tikai ierobežotu
vibrāciju diapazonu, kas veido visu Visumā, cilvēki nevar
redzēt smalkos, ēteriskos spektrus, kas paslēpti visā, kas
viņus ieskauj. Ja jūs tos redzētu, jūs apbrīnotu to krāšņumu
.un skaistumu

Tādējādi ne acs, ne auss nespēj uztvert visu, ko var
uztvert. Cilvēki nespēj ieelpot ēteriskās, smaržīgās smaržas
vai vērot neskaitāmās smalkās formas, attēlus un delikātos
.iespaidus, kas viļņojas ētera plašumos
Cilvēki bieži vien nespēj uztvert pat lietas, kas ietilpst
.viņu maņu uztveres laukā

Kad es apmeklēju Meksiku un redzēju Zuquemilco ezera
"peldošos dārzus", to skaistums piepildīja manu sirdi, un es
.sajutu dievišķā mākslinieka varenību un diženumu

Bija vēl kāds cilvēks, kuru šie dabas skaistumi šķita
pilnībā pārņēmuši, taču iekšēja sajūta man lika domāt, ka
viņš neredz to, ko es. Es viņam pajautāju par viņa iespaidu
par šiem jaukajiem skatiem, un viņš atbildēja: "Es domāju
par efektīvu veidu, kā novadīt ūdeni, lai apstrādātu vairāk
".zemes

Viņš skatījās uz ezeru no savas perspektīvas, un tāpēc
mēs visi skatāmies uz lietām pēc saviem uzskatiem un
.aizspriedumiem

Katru dvēseli ieskauj dažādas vibrācijas vai sajūtu,
domu un jūtu svārstības – visi šie faktori palīdz veidot cilvēka
.personību vai apziņu

Katram cilvēkam ir atšķirīgs uzbūve, atšķirīga vibrācija.

Viss, ko cilvēks ir darījis kopš bērnības, joprojām glabājas
smadzenēs kā saspiestas tieksmju un nosliecju kapsulas. Un,

tā kā mēs nevaram redzēt šīs neredzamās kapsulas, mūs
.pārsteidz cilvēku rīcība, katrs saskaņā ar savām iegribām

Dažus cilvēkus bez redzama iemesla viegli aizrauj
prieks, vai arī viņu garastāvoklis pasliktinās tā, ka to nav
iespējams izskaidrot pat no viņiem pašiem. Citi pastāvīgi ir
aizņemti ar kritiku, baumu izplatīšanu un citu atmaskošanu,
kamēr viņu pašu iekšējam "es" ir ļoti nepieciešama
.uzmanība un attīrīšana

Šīs psiholoģiskās tendences aprok dvēseli un neļauj
.cilvēkam parādīt sava augstākā "es" nopelnus
Cik sarežģīti un pašierobežojoši ir cilvēki! Katrs cilvēks ir
daudzu nodaļu stāsts ar savstarpēji saistītiem notikumiem
.un dažādām ainām

* * *

Domas par neveiksmi ir jāatbrīvo ar pozitīvām domām
par panākumiem un optimismu. Bailes ir jāsamazina līdz
minimumam, tās nepārspīlējot. Bēdas ir jāizklīdina ar laimes
gaismu. Rupjība ir jāpārvar ar laipnību un uzmanību.
Muļķības ir jāiznīcina ar mīlestību un pieklājību. Slimas
domas ir jāatbrīvojas no veselības troņa ar veselīgām
domām un pareizām jūtām. Traucējumi un nemiers ir
jāiznīcina ar ticību un prāta spēku aktivizēšanu. Dvēselē ir
jānodibina miera valstība, lai pieskartos svētītajai klātbūtnei
.un sajustu dievišķo aizsardzību

Dodiet dāsnu garu

Kungs, ļauj man saprast, ka jutekļu prieki ir virspusēji un
.īslaicīgi

Kamēr dvēseles prieks ir īsts un mūžam atjaunojošs
Dievs ir šeit. Viņš nav tikai vārds, ko mēs izrunājam, bet
gan dzīves būtība un eksistences noslēpums. Mēs,
iespējams, nezinām Viņa bezgalīgās ietekmes pilno apjomu,
.bet mēs varam sajust Viņa klātbūtni un sajust Viņa būtību
Dievs ir kosmiskais klusums, kurā atspoguļojas viss un
no kura rodas visas apgaismotās domas. Tāpēc es centīšos
.praktizēt klusumu, lai sajustu Viņa laimīgo klātbūtni

Šodien es izrotāšu miera svētnīcu ar dievišķās ilgošanās
.ziediem un piesaukšu mīlestības un prieka Dievu
Es lūdzu Dievu atklāt sevi man caur manām garīgajām
acīm, lai es varētu redzēt Viņa gaismu izplatāties visās
.Visuma daļās

Es zinu, ka Dievs uzklausa katru manas ilgas čukstu.

Viņš ir universāla mīlestība, un caur dievišķo mīlestību es
varu Viņu atrast, jo caur mīlestību meklētājs tuvojas Dievam
.un dzer no svētās svētlaimes avotiem

Kungs, palīdzi man uzlādēt savu ķermeni ar Tavu
kosmisko enerģiju, dziedināt savu prātu ar koncentrēšanos
un optimismu un dziedināt savu dvēseli ar garīgām
.uztverēm, kas dzimušas meditācijā

Dzīvē un nāvē, bēdās un nelaimēs mana ticība Tev,
.Kungs, paliek stipra un nesatricināma, stingra un nelokāma
Katra manas ilgošanās un lūgšanas elpa atver durvis un
.logus manā dvēselē, caur kuriem es eju uz Dieva svētlaimi
Tāpat kā saule spīd uz noslogotākajiem ceļiem, es
uztveršu dievišķās mīlestības starus

Visās manas ikdienas rosīgajās vietās, Kungs, svētī
mani, lai es varētu pamodināt savu dvēseli līdz ar rītausmu
.un nest to pie Tava svētītā sliekšņa

Ak, Kungs, dāvā man dāsnu garu dalīties ar citiem tajā,
kas man ir, un palīdzi man saskatīt savas prāta mierīgajā
ezerā manas dvēseles mēness atspulgu, kas mirdz Tavas
.klātbūtnes gaismā

Šodien es ieniršu dziļi Dieva apceres un pārdomu jūrā,
.līdz atradīšu gudrības un dievišķā prieka pērles

Es mīlēšu Tevi, Kungs, vairāk par visu, jo bez Tevis es
.nevaru mīlēt nevienu cilvēku vai neko citu

Kalnu dzīlēs un klusajās debesīs, savas dvēseles
dziļumos un klusuma alā es sajūtu Dieva klātbūtni un jūtu
Viņa pastāvīgo prieku, un es dzeru no Viņa tīrajiem avotiem,
.kas nekad nebeidzas un neizžūst visu mūžību

Es pielūgšu Tevi, Kungs

Ak, tu, kura mīlestība ir vienlīdzīga
Uz katras laipnības un mīlošas sirds troņa

* * *

Nauda ne vienmēr ir labas gaumes rādītājs. Daudzi turīgi cilvēki pērk lietas, kas viņiem nav vajadzīgas, un pēc tam tās uzkrājas viņu mājās neizskatīgās un bezjēdzīgās kaudzēs. Lai māja būtu pievilcīga, nav nepieciešama daudz naudas; gaume ir galvenais elements. Tomēr ideja par mājas izdaiļošanu dažus cilvēkus apsēsta, liekot viņiem pieķerties materiālām lietām un ierobežojot pašapziņu. Ikviens, kuru apgrūtina pieaugoši un neatliekami rēķini, ilgosies pēc vienkāršākas dzīves un brīvības no finansiālā spiediena. Taču šī brīvība neradīsies, paļaujoties uz slinkumu un bezdarbību, vai pametot visu bez pamatojuma vai .loģikas

:Reiz gadījās, ka kāds vīrs cieta lielu zaudējumu un teica
Ak, vai! Esmu zaudējis savu bagātību, un sieva mani ir"
pametusi, tāpēc esmu nolēmis visu pamest un kļūt par
".vientuļnieku

Šis vīrs, mani draugi, neatstāja visu aiz sevis, bet gan
!visu atstāja aiz sevis

Psihologiskā labklājība un apmierinātības sajūta ir divi svarīgi elementi laimes sasniegšanai. Pēc visu vēlmju izvērtēšanas un sakārtošanas var teikt: "Nav grūtību iegūt nepieciešamās materiālās vajadzības, un nespēja tās iegūt ir
".nepamatota

* * *

Dievišķā klātbūtne ir klātesoša zvaigznēs, labajā zemē, sirdspukstos un emociju pulsā. Ikviens, kurš turpina ceļu uz svētīgo mērķi un apcer Dievu un Viņa brīnumus, redzēs Viņu. Visuma zelta tērpā – gaismas tērpā, kas izplatās pāri bezgalīgai mūžībai – un jutīs Viņa vibrējošo klātbūtni katrā .cēlā un cildenā domā un katrā sirdspukstā. Daudzi ir runājuši par Dievu, daudzi ir Viņu meklējuši, daudzi ir par Viņu lasījuši, bet tikai retais ir pieskāries Viņa

klātbūtnē. Tie, kas ir baudījuši Viņa svētlaimi, ir tie, kas Viņu
.pazīst

"Nezināšanas vadītu uzņēmumu sēklu "grauzdēšana
Cilvēki veido savu likteni ar savu gribu, nosakot to ar
saviem nodomiem un rīcību. Jūs varat atbrīvoties no
ciešanām, ja izvēlaties to darīt. Dievs, kura būtība ir
mīlestība, nevēlas, lai Viņa mīļotie ciestu sāpju postījumus
nepareizu rīcību un kļūdainas domāšanas rezultātā. Viņš ir
apveltījis cilvēci ar spriestspējas spēku un izvēles brīvību.
Tomēr nepareizu lēmumu un neapdomīgu izvēļu dēļ cilvēki
.sagādā ciešanas un sāpes sev un citiem

Tev jābūt brīvam un neļauj nevienam diktēt tavus
lēmumus vai dominēt pār tevi. Neļauj apkārtējai videi,
paražām vai kaitīgām tradīcijām tevi ierobežot un kontrolēt
tavu dzīvesveidu. Rīkojies gudri, ieklausies savā sirdsapziņā
un apsver savu rīcību sekas, pirms uzsāk jebkādas
pasākumus. Izvairies no citu cilvēku kaitēšanas ar savu
.nepareizo uzvedību un meklē Dieva palīdzību un vadību
Kamēr cilvēks ir dusmu, greizsirdības un skaudības
upuris, viņš nav brīvs. Viņam jāklūst par savu emociju un
rīcības noteicējiem un jāatbrīvojas no destruktīviem
.instinktiem, nevaldāmām kaislībām un nepareizām vēlmēm
Ja būsi pilnīgi godīgs pret sevi, gudrība atbalstīs tavu
domāšanu, pareizība vadīs tavu lēmumu, un sapratne
.apgaismos tavu prātu

Nezināšanas vadītu pagātnes darbību sēklas ir
"jāapgrauzdē" pārdomu un gudrības ugunī, lai tās vairs
nеспētu dīgt un augt. Tas ir veids, kā atvairīt un novērst
.maldināšanas niknos uzbrukumus
Kosmiskā ilūzija jeb Sātans maldina cilvēku ar viltus
solījumiem un vilinošiem kārdinājumiem dzenāties pēc
juteklisko baudu mirāžas un kontrolē viņa spējas, jo sola
viņam pasaulīgu laimi, kurai nav realitātes, un tādējādi cītīgi
strādā, lai neļautu viņam nobaudīt patiesas laimes augļus,
.kas pārpilnībā mīt dvēseles dārzos

Gudri cilvēki zina atšķirību starp patiesību un ilūziju un
prot tās atšķirt. Iedziļinoties apcerēšanā, viņi arvien dziļāk
apzinās brīvas gribas nozīmi un nepieciešamību izmantot
izvēles brīvību, lai darītu to, kas ir pareizi, un izvairītos no
.rīcības ar kaitīgām sekām un nepatīkamiem rezultātiem

Dienas pārdomas

Šodien es sagraušu neziņas tēlu, kas apgāna manī esošo
dvēseles svētnīcu, un atcerēšos, ka Dieva vissvētākā gaisma
pastāvīgi spīd pār manu būtību un kļiedē ilūziju tumsu no
mana prāta un dvēseles, un ka Tas, kas mani radīja, nekad
.mani nepamet

Zem katra dzīves viļņa slēpjas dievišķās klātbūtnes
pārpilnais okeāns, un aiz katra sirds sitiena slēpjas bezgalīgā
.kosmisko jūtu jūra

Katru nakti es pārliccināšos, ka neesmu ķermenis

Drīzāk gars, kas mājā ķermenī

Un ka mana garīgā būtība ir mūžīgi nemirstīga

Kad pamodīšos, atcerēšos to vēlreiz apstiprināt

Miega struktūrā es atgūsišos un atjaunošu spēkus, bet
ar to nepietiek. Man ir nepieciešama klusuma un pārdomu
svētnīca, kur katru dienu varu atkāpties, lai izpētītu savas
.apziņas apvāršņus un atklātu savas dvēseles noslēpumus

Es droši zinu, ka Dievs mani nekad nepamet ne uz
mirkli, un neatkarīgi no maniem materiālajiem apstākļiem es
palieku bagāts Dievā, jo Viņa žēlastības pārpilnība
.nepārtraukti plūst caur mani

Mīlestība ir Dieva klusais aicinājums visām dzīvajām un

.nedzīvajām būtnēm atgriezties Viņa vienotības namā

Mīlestība dzimst progresa un atjaunotnes dārzos, tāpēc

es vienmēr strādāšu pie sevis atjaunošanas un sava gara

.motivēšanas, lai virzītos uz priekšu pa sasniegumu ceļu

Šodien es izvairīšos no divām galējībām: iedomības un

negatīvisma, un atcerēšos, ka Dievs darbojas caur mani un,

ja es pieskaršos Viņa klātbūtnei, es būšu pasargāts no visa

.launuma

Es apzinu, ka dzīves mērķis ir laime, nevis savtīga
laime, kas izslēdz citus, bet gan laime, kas viņus iekļauj un
.kļūst stiprāka, padarot viņus laimīgus
Aiz mēness ir vislielākais pilnmēness, aiz saules ir Dieva
spēks un vitalitāte, un aiz cilvēka prāta ir universālais prāts.

."Tāpēc es neierobežošu sevi ar mazo sevi: "ego
Ak, Kungs, ja mēs Tevi meklēsim no visas sirds, Tu
mums atvērsi durvis un sūtīsi visu nepieciešamo, lai mēs
.varētu Tev tuvoties un Tevi iepazīt
Es saglabāšu savu prātu atvērtu un uztverošu, un tad es
saskatīšu Dievu visā, kas ir cēls un cildens, un es sapratīšu,
.ka esmu dzīvā saskarē ar Viņa svētīgo klātbūtni
Kad es atveru acis kontemplācijas priekam, tumsa
izzudīs un ticības gaisma mani aizvedīs gaismas valstībā, kur
.Dievs gaida

Es atcerēšos, ka neziņa ir visu fizisko, garīgo un
dvēselisko slimību avots. Tāpēc es kļūdēšu neziņas tumsu,
.ieraugot Dieva gaismu
Šodien es sazināšos ar gudrības draugiem caur viņu
grāmatām un mācībām. Es ieiešu pa nopietnu,
.kontemplatīvu studiju durvīm
Brīnišķīgajām un apbrīnojamajām domu pasaulēm es
lasīšu iedvesmojošas grāmatas un materiālus par Dievu,
.visas iedvesmas un lielisku ideju avotu
Dievs katram no mums ir apveltījis ar unikālu spēku
radīt kaut ko neparastu, kāda nav nevienam citam. Tas ir
radošās iniciatīvas spēks, un tāpēc es darīšu visu iespējamo,
.lai šo spēku kultivētu

Ak, mans mīļotais Dievs, es zinu, ka manī mīt
dievišķības dzirksts, un tāpēc es nenogurstoši veikšu savas
darbības, un manas dzīves karavāna turpinās savu ceļojumu,
zinot, ka Tavi bezgalīgie radošie spēki man palīdz,
paaugstina manas ambīcijas un uzmundrina manu
.apņēmību

Šodien es rūpīgi pārdomāšu, pirms rīkojos. Ieradums ir
dažādu darbību rezultāts, un darbības var vērtēt pēc to
ietekmes uz psihi, tāpēc es darīšu visu iespējamo, lai
.atbrīvotos no sliktiem ieradumiem
Kungs, palīdzi man stiprināt savu gribu un neļaut
ieradumiem mani paverdzināt. Vadi mani, lai es varētu garīgi
.attīstīties caur iekšējo un ārējo disciplīnu
Bez Dieva nav drošības, bez Viņa nav laimes, bez Viņa
.nav mīlestības, bez Viņa nav miera, bez Dieva nav dzīves

Mani sveicieni jums
Es paņēmu melodijas no dziesmām
Un maigas jūtas tika izsauktas no dzejoļiem un pantiem
.Eliksīrs tika iegūts no nektāra
Un viņa savāca ziedu un rožu smaržu
Es paņēmu idejas no visiem prātiem
Un es atnesu garu no savas mīlestības
Un debesu ķermeņu simfonija tika uztverta
Un es smēlos spēku no visas dzīves
No visām savām lūgšanām esmu izspiedis Tavu
žēlastību

Un es brūvēju tavu mīlestību savā sirdī
Un es iemūžināju klusuma būtību
Un es smēlu ilgas un ilgošanos no savas dievbijības
katla

Un es tos visus atnesu tev
?Kāpēc tu nenāc ārā no savas slēptuves
Un tu pieņēmi manus pazemīgos piedāvājumus no
?manis paša

Meistars Paramhansa Jogānanda
Melnās vīnogas stāsts
Kā stāstījis skolotājs Paramhansa
Lieli pierādījumi dažreiz rodas no mazām vēlmēm
Reiz, kad biju Bostonā kopā ar draugu, ieraudzīju lielu
melno vīnogu ķekaru un gribēju to nopirkt, bet tas maksāja 3

dolārus [pirms vairāk nekā septiņdesmit gadiem], un
"!dzirdēju kādu sakām: "Vai viņš nav izšķērdīgs
Es nolēmu vīnogas nepirkt un, saņēmis iekšēju
apstiprinājumu, teicu sev: "Dievs zina, ka es vēlos šīs
".vīnogas, un Viņš man tās dos atkal
Apmēram sešus mēnešus vēlāk, kādu vakaru, es iegāju
augļu veikalā un nopirku vīnogas, kas līdzīgas tām, kuras biju
redzējis iepriekš, aizmirsis solījumu, ko biju sev devis, ka
gaidīšu, līdz Dievs man dos vīnogas. Tūlīt es dzirdēju
".dievišķo balsi sevī sakām: "Atdod tās vīnogas
Es pagriezos un teicu pārdevējam: "Dodiet man
medusmeloni vīnogu vietā." Vīrietis šķita apmulsis, bet viņš
.paklausīja manai lūgumam, un es aizgāju ar meloni
Kad atgriezos mājās, mani pārsteidza kaste ar diviem
melno vīnogu ķekariem bez etiķetes, kas rosināja manu
ziņkāri uzzināt, kas man tos bija devis. Mēnesi ilgi centos
noskaidrot, kas tas ir, un kādu dienu atkal dzirdēju Dieva
balsi, kas man apliecināja, ka man pateiks priekšā. Kādu
vakaru, lasot lekciju, viens no studentiem auditorijā
piesaistīja manu uzmanību, un es viņam teicu: "Dievs man
".saka, ka tu esi tas, kurš man iedeva vīnogas
Viņš atbildēja noraidoši, bet vēlāk viņš man atzinās
notikušajā, jo meditācijas laikā viņš ieraudzīja lielu gaismu
un roku, kurā bija dažas melnas vīnogas, un spēcīgākā doma
viņa prātā bija, ka viņam vajadzētu doties un nopirkt šīs
.vīnogas Joganandam
Viņš teica, ka nopircis vienu ķekaru un tad vēl vienu, lai
gan joprojām ticēja, ka vīzijai jābūt tikai halucinācijai. Tad
viņš lūdza Dievu [lai uzzinātu patiesību], un viņam kļuva
skaidrs, ka vīzija ir patiesa un ka tā ir no Dieva, kurš vēlējās,
.lai viņš nopirktu šīs vīnogas un dotu tās man
Tukšums, kuru ir grūti aizpildīt
Ir pienācis laiks cilvēkam aktivizēt spēkus, kas viņā
atklāj patiesības, jo laime ir saistīta ar šo atklāsmi. Tiem, kas
vēlas sasniegt šos personīgos apvāršņus, ir jāpieliek

mērķtiecīgas pūles un jābaro prāts ar radošām idejām, lai
pieskartos patiesībām, ko Dievs ir ielicis viņos, un gūtu
labumu no svētīgajiem spēkiem, kas pārpilnībā mīt viņu
.būtībā

Kas vēlas apmierināt fiziskās sajūtas, nenogaršojot
garīgās laimes nektāru no dievišķā avota, visa
apmierinājuma un prieka avota, tas veic zaudējumus nesošu
.ieguldījumu, un viņa intelektuālā raža būs niecīga

Tie, kas vēlas iepazīt Dievu, saņems savu vēlēšanos, jo

Viņš ir dāsns un labvēlīgs. Tomēr vairums cilvēku dzenās
pakaļ pasaulīgām vēlmēm, mierinot sevi ar materiālo laimi,
kas nav ilgstoša, un viņi cieš tāpēc, ka to nerasniedz vai
!tāpēc, ka to sasniedz

Pat tie, kas gūst finansiālus panākumus, galu galā savā
dzīvē jutīs grūti aizpildāmu tukšumu, savukārt tie, kas savu
dzīvi saista ar Dievu, ir bagāti, vareni un bauda gandarījumu
.un labklājību

Gudrības diktāta ignorēšana un sirdsapziņas balss
ignorēšana noved pie likumotiem, slideniem, bīstamiem un
nožēlojamiem ceļiem, savukārt, sekojot taisnības ceļam, tiek
atbrīvota no važām un iegūta spēja darīt to, kas ir pareizi,
.nevis to, ko diktē maldīgi instinkti un maldinoši ieradumi
Tie, kas meklē laimi, var gūt labumu no gudru cilvēku
pieredzes, kuri ir saskārušies ar dzīves grūtībām un atraduši
tām risinājumus

Patiešām, ikviens, kurš saskaņojas ar dievišķajiem
mērķiem, peld apmierinātības un miera jūrā, un viņam
.patiesi paveicies

Kas domā par Dievu, to Dievs domā par, piepildot viņa
dzīvi ar svētībām un dāvājot viņam svētlaiques nektāra
.garšu

Lūgsim Dievu, lai Viņš ienāk mūsu dvēselēs

Tas atmodina garīgas ilgas mūsu sirdīs

Patiešām, dievišķā savienība ir prieks, kas pārspēj visus
citus priekus

Svētīgs ir tas, kurš spēj pieskarties kosmiskajai sirdij
Kad mācekli pārņem ilgas apvienot savu dzīvi
Ar augstāko apziņu
Viņš uzskata, ka ir svarīgi izvairīties no materiālajiem
.ierobežojumiem

Savienošanās ar caurspīdīgām un dziedinošām
vibrācijām

Un, kad viņa vēlme kļūst neatliekamāka
Dievs atver eju viņa dvēselē
Viņš ieelpo debesu smaržu
Un caur to viņš iemirdzas dievišķajā gaismā
Lēti kārdinājumi zaudē savu pievilcību
Viņa dvēsele barojas ar izsmalcināta salduma uztveri
,Un, vērsot savas maņas uz gnozes saldāko augļu avotu
Un spilgta viskrāšņākās klātbūtnes uztvere
Viņš dzīvo šajā pasaulē, nebūdamas tai piesaistīts
Viņa prieks pārspēj kāda prieku, kurš ir atradis
.dārgakmeņu krātuvi

?Tātad, kurš ir apņēmis uzzināt par viņa saistību
Tas dzīvais pavasaris
Tas ir pilnīgā saskaņā ar dzīves mērķi
Katrs viņa pūlīš saņem neskaitāmas svētības un
atbalstu no Dieva
Tas, kurš nekad nebeidz domāt un meklēt noslēpumu
noslēpumu

Viņš nekad nezaudē no redzesloka vēlamo mērķi
Lai Dievs atalgo viņa pūles
Viņš atalgo viņu par viņa pūlēm
Un viņam tiks piešķirta skaidra uzvara
Magnētisms: tā attīstība, šķēršļi un ieguvumi
Cilvēks var attīstīt sev tīkamu magnētismu, vai nu lai
piesaistītu Dieva augstāko spēku, lai iegūtu garīgās spējas,
.vai lai piesaistītu ikdienas dzīves nepieciešamības
Dievs cilvēcei ir devis ķermeni, un mums par to ir
jārūpējas. Tie, kas kultivē un izmanto savu fizisko

magnētismu tikai materiālām vērtībām un garīgajam spēkam, galu galā tiks maldināti. Tomēr tie, kas kultivē savu garīgo magnētismu, atklās, ka šis svētais spēks rūpējas par .viņu vajadzībām un piepilda visas viņu materiālās vēlmes
Pastāv universāls likums, kas darbojas efektīvi, un es to .esmu pieredzējis savā dzīvē un apstiprinājis, ka tas darbojas
Ir svarīgi, lai cilvēkam būtu spēcīgs, veselīgs ķermenis,
kas reaģē uz prāta komandām. Iedomājieties lēnu, nemotivētu cilvēku, kurš dodas uz darbu bez ambīcijām vai enerģijas, un tad iedomājieties zirgu, kas ir gatavs auļot sacīkšu trasē, tiklīdz tas saņem signālu sākt. Tādam .vajadzētu būt ķermenim

Reizēm mēs ievērojam dažus vecāka gadagājuma cilvēkus, kuri ir labā veselībā un kuriem piemīt jaunības enerģija. Viņu ķermeņi izskatās jauneklīgi un magnētisma pilni, un, neskatoties uz vecumu, viņiem ir pievilcīga .personība

Sagūlusies un sakumpusi poza atņem enerģiju.
Ievērojiet, kā cilvēki sēž savās vietās; daži šķiet sakumpuši un miegaini, tik ļoti, ka brīdī, kad tos ieraugāt, jūtaties noguris. Citi sēž taisni, un jūs zināt, ka viņiem ir dzīvīga klātbūtne; brīdī, kad uz viņiem paskatās, jūs izveidojat ar .viņiem saikni

Tie, kas ļauj sev sēdēt sakumpušam un neuzmanīgi, sliktas stājas dēļ veicina mugurkaula izliekumu un saliekumu. Šāda veida sēdēšana ietekmē arī psiholoģisko stāvokli un veicina negatīvu domāšanu. Tie, kas sēž taisni un .ar labu stāju, ir pozitīvāki un optimistiskāki

Tie, kas īpašu apstākļu dēļ nevar nosēdēt taisni, to var kompensēt ar savu optimismu, pozitīvu skatījumu un spēcīgu .garīgo klātbūtni

Vienmēr koncentrējieties uz to, ko darāt, lai cik mazs vai nenožīmīgs tas varētu šķist, vienlaikus saglabājot prātu elastīgu, lai nepieciešamības gadījumā varētu pārslēgties uz

citu hobiju. Bet pats galvenais, dariet visu ar pilnīgu
.koncentrēšanos, jo tas ievērojami uzlabos jūsu harizmu
Lielākā daļa veiksmīgo uzņēmēju jebkurā jomā zina, kā
izmantot magnētisko spēku. Paškontrole piešķir magnētisku
ietekmi, tāpat kā līdzsvarots prāts, ko neietekmē emocijas
un impulsi. Emocionālie impulsi ir jāpārveido spēkā – garīgā
aktivitātē –, un, lai šis magnētiskais spēks izpaustos,
.emocijas ir jāpārvalda gudrībai
Intelekti apvienojumā ar emocijām rada magnētismu.

Cilvēks ar magnētismu runā ar pārliecību. Viņš runā
racionāli, bet piepilda savus vārdus ar jūtām. Mums jābūt
godīgiem visā, ko sakām un darām, taču godīgums
.nenozīmē apbēdināt vai samulsināt citus
Dārzeni un augļiem piemīt magnētiskas īpašības,
īpaši augļiem, kas netraucē un neapgrūtina gremošanu.
Turpretī pārmērīga olbaltumvielu un cietes lietošana veicina
toksīnu uzkrāšanos organismā. Jebkurš slims orgāns radīs
nelīdzsvarotību organismā. Jo īpaši kuņģim jābūt veselīgam
un pareizi funkcionējošam; piemēram, gāzes kuņģī rada
diskomfortu un tādējādi negatīvi ietekmē tā magnētiskās
.īpašības

Liela daudzuma pārtikas lietošanai ir nevēlamas sekas,
savukārt gavēnis var uzlabot cilvēka harizmu, tāpat kā
reizēm ēdienrežu izlaišana. Tomēr tas nenozīmē badoties
tiklīdz, ka tiek nodarīts kaitējums veselībai. Tiem, kas ēd gaļu
trīs reizes dienā, ir vāja redze un samazināta harizma. Tomēr
ar pareizu uzturu vien nepietiek; svarīga ir arī vesela
.domāšana, cēla rīcība un krietna dzīvesveida ievērošana
Ceru nākotnē ar jums parunāt par magnētisma ietekmi
.uz citiem un par tā noslēpumiem

Un es redzu tevi ziedam manas mīlestības dārzā

Es tevi jūtu dziļi savās domās

Es jūtu tavu klātbūtni savās dziļākajās sajūtās

Un es redzu tevi ziedam manas mīlestības dārzā

Piepildi mani ar Tavas klātbūtnes smaržu

Lai es priecājos par tavu svētīto smaržu
Nāc pie manis no debesīm un zvaigznēm tālāk
Un domas un jūtas
Parādi man savu vissvētāko vaigu
Ļauj man apzināties tavu klātbūtni manā dvēselē
Un tie, kas man apkārt
Visur
Esmu tevi meklējis gadsimtos un laikmetos
Pa vēlmju un ambīciju ceļiem
Un tagad es saprotu, ka tu mājo manī
Un tas iedvesmo manas vissvētākās jūtas
Neslēpies vairs no manis
Aiz emociju ziediem
Domas un dvēseles pulss
Izgrezno manu dvēseli ar savas gudrības dārgakmeņiem
Un dāvā man Tavas svētlaimes vēsmas
,Atbrīvo mani no tumsas, kas tevi ir aizsedzusi
Attiecībā uz manu redzi un manu ieskatu
Ak, Tu, kas esi aiz zvaigznēm un zilajām debesīm
Un aiz atmosfēras slāņiem un visām radībām un būtnēm
Pieņem manus mīlestības čukstus
Iegremdē manu būtību Tavā mīlestībā, Tavā gaismā un
Tavā mierā
Tā gaisma un mūžības dārgumi
Pienāks diena, kad es atvadišos no šīs pasaules, bet,
kamēr vien palikšu uz šīs zemes, mans lielākais prieks ir
stāstīt par Dieva brīnumiem tiem, kas man uzticas, un mana
vēlme ir vairoto viņu ilgas pēc tās dievišķās gaismas, kas man
.ir devusi neaprakstāmu mierinājumu, brīvību un drošību
Visuma vēsture visās tās sīkākajās detaļās ir saglabāta
mūžības velvēs. Tā ir cita dimensija. Šeit, šajā ierobežotajā
pasaulē, mēs uztveram garumu, platumu, biezumu un
augstumu, bet ir vēl viens līmenis, kurā šīs dimensijas
neeksistē. Viss ir caurspīdīgs šajā ēteriskajā plaknē — viss ir
apziņa un apzinātība. Garšas sajūta ir sajūta, tāpat kā oža.

Mūsu jūtas, domas un ķermenī ir apziņa. Un tāpat kā sapņos mēs varam redzēt, dzirdēt, saost, nogaršot un pieskarties, tāpat mēs varam izjust visas šīs sajūtas ar tīru, caurspīdīgu apziņu vai sajūtu augstākajās sfērās. Tas ir tieši tas, ko es redzu tieši tagad, kad runāju šajā brīdī. Es neesmu šajā ķermenī; drīzāk es esmu daļa no visa, kas pastāv. Un lietas, .ko es redzu, man ir tikpat reālas kā tu man Ir jāpamostas, lai redzētu Dievu visur un zinātu atšķirību starp sapni un realitāti. Es bieži redzu bezgalību vietā, kur atrodos, un es redzu šo vietu bezgalībā. Viss aizņemas .dzīvību no šī mūžīgā avota

Bērnībā es sēdēju un lūdzu dienu un nakti, bet atbildes nebija. Vienā pusē es redzēju cilvēci, bet otrā pusē – mūžību, kas ar mani nerunāja. Lai gan es domāju, ka esmu viens un ka visi mani ir pametuši, Dievs mani nebija atstājis, jo Viņš vienmēr bija klātesošs manī slepenībā – aiz manām domām un jūtām. Un, kad es sāku saskatīt gaismu sevī, manu .dvēseli noslēpumaini piepildīja svētīgā dievišķā smarža Es varēju redzēt koku saknes un sulu, kas plūst caur tām, un es jutos tuvu Dievam, kurš mani mierināja un nomierināja manu sirdi. Es lūdzu un piesaucu Viņu atkārtoti, dienu un nakti, un, kad lietas zaudēja savu mirdzumu un nozīmi manā dzīvē, es atteicos no pasaules un visa, kas tajā ir, ieskaitot laimi, baidoties, ka tā varētu būt tikai materiāla.

.Tad es atradu Dievu, kurš tagad ir ar mani, vienmēr Pasaule var mani pamest, bet Dievs mani neatstās ne uz mirkli. Dievs ir viss. Šī zāle un Visums ap to peld kā kustīgi attēli manas apziņas ekrānā. Es skatos un neredzu neko citu kā vien tīru garu, caurspīdīgu gaismu un maigu apziņu. Mana ķermeņa attēls, jūsu ķermeņu attēli un visas lietas pasaulē ir šīs vienas dievišķās gaismas izstarojums. Un, kad es redzu .šo gaismu, es neredzu neko citu

Skatoties ekrānā, jūs redzat kustīgus attēlus, bet, atskatoties atpakaļ (tradicionālā kinoteātrī), jūs redzat tikai

gaismas staru, kas spīd uz ekrāna. Tas izklausās neticami,
.bet tā ir taisnība

Es mēdzu runāt par šīm lietām, bet tagad es nerunāju ar
tiem, kas ir vienaldzīgi vai neieinteresēti. Bet Dievs ir ļāvis
man šoreiz runāt ar jums, lai jūs zinātu, ka nav nekā cita, kā
.vien Dieva dēļ, kas būtu dzīvošanas vērts
.Viss ir īslaicīgs, lūdzieties par to, kas paliek un neizzūd

Šeit ir mīlestības ziedu pušķis
Mūsu mīlestība pret citiem ir sasniedzama
Pateicoties jūsu dāsnajai rokai
Par mīlestības sajūtas spēku
Iedvesmo mūs tad Tev to prezentēt
!Mūsu milzīgā mīlestība un dedzīgās ilgas
Tu mums esi devis tēvus un mātes
Brāļi un māsas
brālēni
partneris
Bērni un draugi
Varbūt mēs iemācīsimies tevi mīlēt
Ar atšķirīgām izpausmēm un smalkām dabiskām
atšķirībām

Visu veidu cilvēku attiecībām
„Ak, mūžīgi mīlošais
!Ak, Visaugstākais Kaimiņ
Iemāci man, kā pīt pušķi
No visiem cilvēku mīlestības ziediem
Un es to novietoju kā upuri tavā svētītajā templī
Bet, ja es nespēju
No visa komplekta pasniegšanas jums
Lojalitātes daudzveidības un pārklāšanās dēļ
Es noplūkšu vienu ziedu
Viens no skaistākajiem un svaigākajiem ziediem
Un es to novietoju pie tava svētītā sliekšņa
!Ceru, ka jūs to no manis pieņemsiet
Dzīves dzēieni un pēkšņi triecieni

Ak, Visuma likuma Kungs
Palīdzi man nest manas brūces un rētas
Dzimis nelaimēs un grūtībās
Disciplīnas apbalvojumi un medaļas
Ar Tava dievišķā taisnīguma roku man piešķirts
Tas, kurš nepazīst favorītismu
Lai manas ikdienas cīņas darbojas kā pretlīdzeklis
ilūzijām un maldiem
Un lai atbrīvotu mani no viltus cerībām uz viltus
pasaulīgu laimi
Ja nu vienīgi asaras, ko izleju citu rupjību dēļ
Nomazgājiet slēptos traipus un defektus no mana prāta
Un ļauj katram asajam izjaukšanas cirtņa sitienam
atvērties
Jauni gudrības un sapratnes dziļumi manī
Kaut šīs blīvās materiālās eksistences tumsa mani
biedētu
Lai es steigtos meklēt Tavas šķīstības un Tavas
dziedinošās gaismas apvāršņus
Dzīves dzēlieni un pēkšņi triecieni mani piespiež
Lai es varētu kliegt, lūdzot Tavu palīdzību
Un atklāt sāpīgos apstākļus, kas iegravēti manas dzīves
augsnē
Par tava mierinājuma mūžam plūstošajiem,
bagātīgajiem avotiem
Ja vien citos būtu raupjuma neglītums
Tas liek man sevi rotāt ar maigumu un laipnību
Un lai manu biedru sāpīgie vārdi man atgādina lietot
tikai mīlus vārdus
Pat ja ļauni prāti met man akmeņus
Tāpēc ļaujiet man atbildēt ar draudzīgām, labu nodomu
raketēm
Kā jasmīna koks, kas izkaisa savus smaržīgos ziedus
Uz rokas, kas sit cirvi uz tā stumbra
,Tāpēc ļaujiet man izkaisīt tolerances rožu ziedlapiņas

Visiem, kas pret mani izturas ar aukstumu un naidīgumu

Kā dzīvot mierā un klusumā šajā pasaulē

Šī pasaulīgā dzīve nav tāda, kāda tā šķiet. Nepaļaujieties

uz to, jo tā ir nepastāvīga, maldinoša un pilna vilšanos un
sagrautu cerību. Pilnību šeit nevar atrast. Es nevēlos sniegt

jums nereālistisku dzīves ainu. Šī pasaule nav paradīze. Tā ir

dievišķa laboratorija, kur Dievs pārbauda dvēseles, lai
redzētu, vai tās pārvarēs ļaunās vēlmes ar labestību un

padarīs Viņu – tas ir, padarīs Dievu – par savu lielāko

.vēlēšanos, lai tās varētu atgriezties Viņa valstībā

Dzīve mudž no visādām traģēdijām un komēdijām,

nelaimēm un farsām. Tā ir plaša, nepārtraukti mainīga un
daudzšķautņaina neskaitāmu formu izrāde. Nav divu pilnīgi

vienādu lietu. Katra cilvēka dzīve ir unikāla. Katram no

viņiem ir atšķirīgas iezīmes, atšķirīgs domāšanas veids un

.atšķirīgas vēlmes

Ja mēs katru dienu saskartos ar vieniem un tiem pašiem

pārbaudījumiem, mēs kļūtu garlaikoti un noguruši no dzīves.

Pat Paradīze, ja tā vienmēr būtu viena un tā pati, mēs to
nevēlētos. Mēs mīlam dažādību un daudzveidību. Ja Paradīze

būtu vienmuļa, Dieva svētie un svētie vīri lūgtu, lai varētu
atgriezties uz Zemes un izklaidēties! Paradīze tiek pastāvīgi

atjaunota visjaukākajā veidā, savukārt Zeme bieži tiek

.pastāvīgi atjaunota, bet garlaicīgā un nepatīkamā veidā

Tomēr, neskatoties uz to, ka dzīve ir nogurdinoša un

grūta, vairums cilvēku pie tās pierod, uzskatot, ka nav cita
veida, kā dzīvot. Nespējot salīdzināt šo dzīvi ar garīgo dzīvi,

viņi nespēj aptvert sāpju un noguruma apmēru, kas slēpjas
.šīs pasaules krokās

Patiesībā dzīve nav īsta. Tāpat kā vecās filmas tiek

atkārtoti izlaistas atkal un atkal, arī vieni un tie paši vecie

.notikumi atkārtojas dažādās formās

Lai gan dzīve turpinās bezgalīgi, tās pašas tēmas, kas

tika demonstrētas iepriekšējās filmās, tiek pārskatītas viena

pēc otras. Patiešām, vēsture atkārtojas, un cilvēki ir tikai
.artefakti laika muzejos

Lai pilnībā pieņemtu dzīves pārsteigumus, pieņemiet tos
objektīvi un neitrāli. Lai stātos pretī dzīves izaicinājumiem ar
drosmi un pašpārliecinātību, ir jāsaglabā līdzsvars priekos un
.bēdās, ieguvumos un zaudējumos, uzvarās un neveiksmēs

Saglabāt iekšējo mieru, neskatoties uz visiem
notikumiem, ir labākais veids, kā pārvarēt maldinošas
vēlmes. To es uzzināju no lielajiem cilvēkiem, kurus laika
gaitā neietekmēja, viņi bija nelokāmi un nemainīgi līdz
galam. Pat pravieši, vajāti, nezaudēja savu svēto apziņu un
.neļāva nevienam nozagt viņiem Dieva mīlestību

Garīgs prieks pats par sevi ir svētīga aizsardzība un
vislielākā cietoksnis. Pārbaudījumu un likstu vidū atceries
.svētības, ko Dievs tev ir devis

Tava dvēsele ir svēts Dieva templis. Neziņas tumsai
nedrīkst ļaut aptraipīt šo tīro vietu. Cik brīnišķīgi ir atrasties
dvēseles apziņā, godātam, cienījamam, drošībā un mierā!

.Nebīsties ne no kā un nevienu neienīsti
Dāvā savu mīlestību ikvienam. Sajūti Dieva mīlestību un

redzi Viņa klātbūtni visos cilvēkos, un lai tava spēcīgākā
vēlēšanās ir Viņa pastāvīgā klātbūtne tavā sirdī. Lūk, kā
dzīvot mierā un klusumā šajā pasaulē. Bet ir grūti izjust šo
iekšējo apmierinājumu, kamēr nikni vēlmju vēji plosās sirds
.oāzē un vardarbīgi krata tās kokus

Vēlmes veido cilvēka vide. Tās rodas no mūsu maņu
uztveres un ir ierobežotas ar šo uztveres ierobežojumiem.

Lauku gadatirgus apmeklēšana piepilda vēlmi pēc kāda
aizrautības, bet pēc pasaules līmeņa izstādes apmeklējuma
un visu dažādo ekspozīciju apskatīšanas mazais gadatirgus
zaudē savu šarmu un pievilcību. Tādējādi mums vispirms ir
jāizbauda kopības prieks ar Dievu, lai mēs varētu salīdzināt
šo prieku ar mazākiem zemes priekiem. Tad vēlmes būs
augstākas dabas. Vēlme ir bezgalīga; tiklīdz viena ir
piepildīta, cita ieņem tās vietu. Bet, kad jūs atrodat Dievu,

visas jūsu vēlmes ir piepildītas. Tad kāpēc gan vispirms
nemeklēt šīs lielākās vēlmes piepildījumu un saņemt no
?Dieva dāsnās rokas labāko un ilgstošāko atlīdzību
Kad Dievs atbildēs uz meklētāja lūgšanu Viņu iepazīt,
visas viņa pārējās vēlmes tiks piepildītas nekavējoties un uz
.visiem laikiem

Gudrības zelts un spēka tērauds
Šī pasaule nebūt nav perfekta. Tā ir pārbaudījumu un
likstu skola, un caur šiem pārbaudījumiem mēs apgūstam
dzīves mācības. Pārbaudījumu mērķis nav mūs sagraut, bet
gan attīstīt mūsu stiprās puses. Tie ir dabas evolūcijas un
progresā likuma sekas; mums ir svarīgi virzīties uz priekšu
.un pacelties no zemākā līmeņa līdz augstākajam
Dievs mūs pārbauda visos veidos, lai stiprinātu mūsu
apņēmību, nevis lai mūs salauztu. Neziņa mūs iznīcina, ja
visu savu pašāvēību veltām miesai. Tie, kas neatlaidīgi meklē
.patiesību, atrod mūžīgo dzīvi

Kāds ir ciešanu mērķis? Lai mēs nekad vairs neciestu. Šī
pasaule ir degoša krāsns, kurā mūsu dvēseles tiek
izkausētas, līdz parādās gudrības zelts un spēka un
.nelokāmības tērauds

Dzīve bieži šķiet kā skarba spēle, un vienīgais
attaisnojums tam ir tas, ka tas ir tikai kosmiskais sapnis bez
.pastāvības

Tāpēc pasaule ir pilna atšķirību un nevienlīdzības. Daži
.cilvēki ir nabadzīgi, bet citi ir bagāti
.Daži no viņiem ir veseli, daži slimi un tā tālāk
Cilvēks pagātnē ir daudz piedzīvojis un nākotnē
piedzīvos daudz vairāk, taču šim faktam nevajadzētu viņu
.biedēt

Dzīve ir kosmiskā luga, un Dievs mums ir devis lomas,
kas mums jāizpilda labi, pārlicinoties, ka, kamēr vien
rīkojamies apmierināti un domājam skaidri, mēs esam
saskaņā ar savu Radītāju un mums nav no kā baidīties. Šis ir
.lielais mierinājums, ko mums sniedz gudrība

Dažreiz ir viegli teikt, ka šis Visums ir sapnis, bet, saskaroties ar skarbo realitāti, kļūst grūti domāt, ka šī dzīve ir sapnis. Ir svarīgi kultivēt savas domāšanas spēku, lai mēs .atzītu, ka šis Visums ir radies no Dieva prāta un gribas Prāta un matērijas attiecības ir dziļi caurspīdīgas, un, lai

veiksmīgi pārvarētu dzīves pārbaudījumus, mums ir jāatjauno sevi gan fiziski, gan intelektuāli. Mums ir jāattīsta garīgā izturība un jāpaplašina spēja pieņemt. Tie, kas nespēj izturēt dzīves izaicinājumus, būs bezpalīdzīgi, kad plosīsies .nelaimju vētras un nelaimju brāzmas

Laimes, spēka un veselības atslēga slēpjas mūsos. Taču bieži notiek šādi: kāds, kurš daudzus gadus ir baudījis labu veselību un pēc tam sešus mēnešus slimo, var uzskatīt, ka nekad neatveselosies. Ķermenim nevajadzētu būt spējīgam pārliecināt prātu par to. Prātam ir jāpārliecina ķermenis.

Prātu nedrīkst ietekmēt ķermeņa stāvoklis, un mums jāsaprot, ka ķermenis ir dvēseles mājvieta, un dvēselei tas .nedrīkst ietekmēt

Dievs mums ir devis spēku kontrolēt savas domas un ķermeni un būt brīviem no sāpēm un bēdām. Prāts ir visu problēmu avots un laimes avots. Patiesībā cilvēce ir stiprāka par visām tās pieredzēm, un pat ja mēs to tagad .neapzināmies, mēs to vēlāk apzināsimies

Nekad nesaki: "Esmu pabeidzis," jo šī ir negatīva doma, kas saindē prātu. Daži cilvēki domā, ka, ja viņi mazliet pastaigāsies, viņi nogurs, vai, ja viņi nevarēs ēst noteiktus .ēdienus, viņiem būs sāpes utt

Mēs nedrīkstam ļaut savam prātam kavēties pie slimībām vai ierobežojumiem, un tad mēs atklāsim, ka mūsu ķermeņi mainās uz labo pusi. Atcerieties, ka prāts ir ķermeņa virzītājspēks. Ja prāts ir vājš, arī ķermenis būs vājš. Mēs nedrīkstam krist izmisumā vai skumt, jo pasaule ir laba, un .Dievs vienmēr ir ar mums

Mans stāsts par saldumiem un gribasspēka vingrinājumiem

Es jums pastāstīšu par kādu pieredzi, kas ar mani
.notika, kad es vēl biju mazs bērns
Pirmkārt, bērna gribu sauc par fizioloģisko jeb fizisko;
kad bērns raud, tas ir signāls, ka viņš kaut ko vēlas. Viņi raud
.fiziska stāvokļa dēļ, tāpēc pirmā gribas forma ir fiziska
Tad, kad bērns izaug un pakļaujas mātes gribai, tiek
teikts, ka bērnam ir "automātiska griba", jo bērna gribu šajā
.posmā vada mātes griba
Es atceros, ka, kad biju automātiskās gribas stadijā, es
darīju visu, ko mamma man lūdza, un manu iesauku tolaik
sauca "eņģelis". Bet kādu dienu mana aukle mani aizveda
karietē uz veikalu, un tur es ieraudzīju oranžas krāsas
konfekšu gabaliņus, un tie piesaistīja manu uzmanību un
.dīvainā veidā mani pievilināja
Es palūdzu auklei man nopirkt, bet viņa atteicās, tāpēc
.es neteicu ne vārda un mēs devāmies mājās
Es paēdu vakariņas un tad atkal domāju par desertu,
tāpēc pateicu mammai, ka vēlos oranžas krāsas konfektes,
".un viņa teica: "Nē, ej gulēt
Pēc brīža es atkārtāju lūgumu, sakot: "Mammu, es gribu
oranžas konfektes." Mana māte atbildēja stingrā un izlēmīgā
".tonī: "Tu tās nedabūsi, un tev jāiet gulēt
Tad es pilnā balsī iekliedzos: "Es gribu savu oranžo
konfekti!", un neatlaidos uz savu lūgumu un neatlaidos, līdz
mamma aizgāja un pamodināja pārdevēju, lai atnestu man
.konfekšu gabaliņus
Un es jutos neticami laimīgs. Kāpēc? Tāpēc, ka es
izmantoju savu gribu un man izdevās! Jā, es jutos brīnišķīgi,
jo pirmo reizi izmantoju savu gribu. Bet nākamajā dienā
mana iesauka mainījās no "eņģelis" uz "ļauņprātīgs", jo es
.izmantoju savu brīvību un beidzot izvēlējos savu ceļu
Kad vien es vēlējos kaut ko nekaitīgu, mana ģimene
piekrita, bet es vienmēr ieklausījos saprātā, un, kad kļūdījos,
vienmēr biju gatavs sevi labot. Bet, kad man bija taisnība, es
.neatkāpos, pat ja pārējā ģimene nepiekrita

Mātēm vajadzētu trenēt savu bērnu gribasspēku, nevis to apspiest, liedzot viņiem viņu vēlmes tikai tāpēc, ka viņi ir bērni. Ja bērni vēlas veselīgā un atbilstošā veidā īstenot savu gribasspēku, viņus nevajadzētu apzīmēt par nerātniem. Viņu

brīvībai nevajadzētu būt ierobežotai, un viņiem vajadzētu saņemt mīlošus un saprotošus ieteikumus no vecākiem attiecībā uz viņu mazajām vēlmēm. Ja vecāki domā, ka var ietaupīt laiku, sitot savus bērnus, viņi tikai tērēs laiku. Viņām vajadzētu pārrunāt lietas ar bērnu un pēc tam neko vairāk nedarīt. Bērniem ir jāpiedzīvo daži nelieli, stingri pļauki; tas .viņiem palīdzēs ātrāk mācīties

Vecāki bieži uzspiež savu gribu saviem bērniem. Bērna gribasspēks ir jākopj, un pret viņu jāizturas ar mīlestību, .saprātīgi un pacietību

Pēc bērna automātiskās gribasspēka rodas jaunības "aklā griba". Šī griba ir kā ierocis, kas šauj lodes gaisā, radot tikai kaitinošus sprādzienus. Jaunieši veltīgi izšķiež savas .gribas dinamītu

Tad nāk "sprādzienbīstamā griba", jo, sasniedzot pusaudža vecumu, bērns atbrīvo savu gribu ar impulsīvām vēlmēm un neapdomīgu uzvedību. Viņš bieži apgūst savu mācību tikai pēc sāpīgu satricinājumu un triecienu .piedzīvošanas

Tiek uzskatīts, ka bite ir tik ļoti sajūsmināta par lotosa smaržu, ka tā ilgi uzturas zieda sirdī, sūkdama nektāru. To darot, lotosa ziedlapiņas aizveras ap to, un tā lotosa iekšienē .piedzīvo savu nāvi

Tad vēl ir ziemeļu reģionu brieži, kurus apreibina flautas melodijas. Kad mednieks spēlē flautu, briedis nāk pie viņa un .sagaida savu nāvējošo likteni

Ir arī daži pieradināti ziloņi (ziloņu mātītes), kurus .izmanto, lai pievilinātu un medītu citus ziloņus
:Šajā kontekstā kāds liels filozofs teica kaut ko līdzīgu
Bite ir fascinēta ar smaržu
Un briedis svilpo

Zilonis nebrīvē krīt
Uzbudinošā pieskāriena dēļ
Bet kā ir ar cilvēku, kuram piemīt visas šīs maņas?
:Filozofa padoms viņam ir šāds
Neesiet savu maņu vergs un neļaujiet nekam vai"
"nevienam jūs kontrolēt
:Kas attiecas uz mani, es saku
Atcerieties, ka visas jūsu maņas ir nodotas jūsu rīcībā un
tām ir jāklausa jūsu komandām un jāpakļaujas jūsu
.apzinātajai gribai
Dusmas un ziloņa atmiņa
Tiem, kas meklē iekšējo mieru, ir jāsaprot, kā rodas
dusmas un kā tās bieži noved pie briesmīgām sekām. Dusmu
izraisītā iekšējā nelīdzsvarotības dēļ daudzi cilvēki pret savu
.gribu ir kļuvuši par noziedzniekiem un slepkavām
Vēlmju aizsprostošana apžilbina prātu. Kad vēlmju migla
pārņem cilvēka prātu, viņš zaudē samaņu un uzvedas cēlam
.cilvēkam nepiedienīgā veidā
Prāta zudums mulsina iedzimto spriestspēju, kas ir visu
.saprātīgo darbību un labo nodomu virzītājspēks
Kad cilvēka dzīves mentālā transportlīdzekļa stūre
salūzt, viņš neizbēgami piedzīvos negadījumu un var nonākt
.sāpju un ciešanu grāvī
Piemēram: vīrs laimīgi brauc ar automašīnu, un pa
ceļam uz parku sieva lūdz viņu mainīt virzienu, lai dotos uz
viņas vecāku māju, nevis uz parku, un šeit viņa laime
.pārvēršas dusmās
Es izvēlējos šo piemēru, jo tas ir bieži sastopams.
Normālos gadījumos rezultāts ir vai nu tas, ka vīrs noraida
sievas lūgumu, vai arī piekrīt ar aizvainojumu un
neapmierinātību, un tas parasti arī notiek. Abos gadījumos
pārņem dusmas, atmosfēra kļūst saspringta un miers tiek
.izjaukts
Dažos gadījumos dusmas var pārvērsties traģēdijā
cilvēkiem ar spēcīgu raksturu. Dusmas var ietekmēt atmiņu,

vai arī vadītājs var aizmirst braukt uzmanīgi un uzmanīgi, vai
arī neievērot ceļa signālus, kā rezultātā notiek sadursme vai,
.nedod Dievs, nāve

Noslēgumā jāsaņem, ka dusmas ieslēdz gribas stūri dzīves
.ratos un neļauj tai sasniegt materiālos un garīgos mērķus
zilonā atmiņā

Spēja, ko sauc par "atmiņu", ir Dieva dāvana cilvēcei, un
cik gan liela svētība tā ir! Atmiņa ir dota arī dzīvniekiem; bez
tās tie nespētu atpazīt savus mazuļus. Dažiem dzīvniekiem
.piemīt lieliska atmiņa, kā to ilustrē šis stāsts par ziloni
Kamēr milzīgs zilonis pārvadāja kokmateriālus, kā to
dara daudzi apmācīti ziloni Austrumos, tam piegāja zēns,
.iedūra tam adatu snukī un aizskrēja prom

Kopš šī notikuma pagāja gads, un tas pats zilonis
sastapa to pašu zēnu. Tas deva zilonim relatīvi piemērotu
brīdi atriebties. Tas vienkārši aptina zēnu ar savu snukī un
vardarbīgi aizmeta viņu uz ceļa otru pusi. Tātad dzīvniekiem
.ir atmiņas

* * *

Esmu sapņojis daudz sapņu, un tagad esmu nomodā. Uz
savas dvēseles altāra es iekurinu pastāvīgās piemiņas uguni
par Tevi, manu Dievu. Ar acīm, kas ir pametušas miega
miegu, es raugos uz Tavu skaisto seju un priecājos, redzot
.tās svēto gaismu

Un ar Tavu žēlastību esmu sapratis, ka veselība, slimība,
.dzīvība un nāve ir tikai sapņi

Esmu pabeidzis sapņu romānu, kas gleznots košās
.krāsās uz mirdzoša ilūziju aizkara

Un tagad es tevi redzu kā vienīgo patiesību eksistencē
Dievs man parādīja tajā vīzijā

Visa daba ir nereāla. Tas, kas ir ārpus dabas, ir patiesā
.būtība

Kādu dienu es pastaigājos pa svētnīcas teritoriju un
vēroju apkārt esošo saules gaismu. Kāpjot lejā pa kāpnēm,
kas veda uz pludmali, es apstājos un paskatījos uz kāpņu

elektriskajām gaismām, kas joprojām dega, bet es tās
nevarēju atšķirt, jo Dieva gaisma nāca pie manis un
pārņēma mani tā, ka es nevarēju to atšķirt no citām, mazāk
.spilgtām gaismām

{Allāhs ir debesu un zemes gaisma}

{Un gaisma spīd tumsībā, un tumsība to nav uzņēmusi}

Es nekad nevarēju redzēt sauli, un tad es sapratu, ka

saules gaisma un elektriskā gaisma nemaz nav īstas,

.savukārt patiesā gaisma ir Dieva gaisma

Tajā lieliskajā vīzijā Dievs man parādīja pasaules pēc

pasaulēm — bezgalīgas Viņa dievišķās gaismas izpausmes

—, un es sapratu, ka lietas, ko redzēju, bija tikai Viņa
kosmiskās apziņas izpausmes. Ja mēs saskaņosimies ar Viņu,
mēs staigāsim Viņa gaismā, lai kurp mēs dotos, un jutīsim

.Viņa klātbūtni, lai kurp mēs pagrieztos

Kad mēs iepazīstam kosmisko garu un saprotam, ka

būtībā esam gari, tad zeme, putekļi, kalni, jūra un debesis

.izkūst, un nekas nepaliek, kā vien Dievs

Un tu redzi kalnus, domādams, ka tie ir nekustīgi, kamēr

tie paiet garām kā pārejoši mākoņi

Visa apvienošanās dievišķajā “es” ir stāvoklis, ko nevar

izteikt vārdos – liela svētlaipe, ko var izbaudīt ar pilnīgu
mīlestības, prieka un zināšanu apmierinājumu (ticīgā prieks,
.satiekot savu Kungu)

Šādu garīgu ekstāzi var sasniegt, radot pareizo līdzsvaru

.starp praktisko dzīvi un Dieva apceri

Psihologiskās noliktavas tīrīšana

Pašanalīze ir izšķiroša šajā procesā. Cilvēks var būt

naidīgs, viegli aizkaitināms vai ātri dusmīgs. Ja tā, tad šīs

.apziņā saglabātās iezīmes ir pagātnes darbību rezultāts

Lai atbrīvotu psiholoģisko krātuvi no pieblīvētām,

nolietotām mēbelēm, mums jāsāk ar pozitīvām,

konstruktīvām darbībām un jāattīsta pieķeršanās sajūta pret

citiem. Jo vairāk mēs mīlam cilvēkus, jo vairāk viņi mīlēs

mūs, un mēs jutīsim viņu mīlestību. Bet, ja mēs viņus

kritizēsim, pat paši sev, viņi sajūtīs šo kritiku un atdos to
!mums pastiprināti

Iedomājieties, ka jūsu sens ienaidnieks ir miris, bet jūs
joprojām jūtat aizvainojumu un naidu pret viņu. Jūs cietīsiet
šīs rūgtuma rezultātā, un tā kaitīgā ietekme izpaudīsies jūsu
ķermenī un prātā. Labāk ir viņam piedot Dieva dēļ, jo, to
darot, jūs atbrīvosieties no ļaunajām atreibības vēlmēm, kas
iznīcina jūsu sirdsmieru un sagrauj jūsu klusumu. Naida
uzkrāšana naidam vai atbilde uz naidu ar naidu ne tikai
pastiprina jūsu ienaidnieka naidīgumu pret jums, bet arī
saindē jūsu pašu ķermeni un emocijas. [Tāpēc piedodiet ar
skaistu piedošanu]

(Kad es piedevu un neturēju ļaunu prātu ne pret vienu)

Es atbrīvojos no naidīguma raizēm

Laiku pa laikam cilvēkam ir jāatstāj viss aiz muguras, lai
būtu vienatnē ar sevi, lai pārdomātu dzīves jēgu. Lielākā
daļa cilvēku atrodas tradīciju un modes straumē. Patiesībā
viņi nekad īsti nav dzīvojuši savu dzīvi, bet gan pasaules
?dzīvi. Ko viņi ir sasnieguši un kur viņi ir nonākuši
Tāpēc cilvēkam ir prātīgi laiku pa laikam atrauties no
ikdienas rūpēm un "pienākumiem", lai nomierinātu sava
prāta nemieru un mēģinātu izprast tā būtību un noteikt
.mērķi, ko viņš vēlas sasniegt

Atcerieties, ka vislielākā liecība, ko varat saņemt, ir jūsu
sirdsapziņas liecība: nepārprotama un nekļūdīga jūsu
dvēseles balss. Tas, ko jums saka jūsu sirdsapziņa, ir tas, kas
.jūs patiesībā esat, bez izskaistinājumiem vai maskēšanās
Padomājiet par Jēzus Kristus spēku, kurš teica: "Tēvs,
".piedod tiem, jo tie nezina, kā darīt to, ko nezina
Ieklausoties savas apgaismotās sirdsapziņas balsī, jūs
ienesīsiet gaismu savā ceļā un svētību savā dzīvē. Kad sirdī
jūtat spēcīgu vēlmi piepildīt kādu vēlēšanos, izmantojiet
savu spriestspēju un pajautājiet sev: "Vai tā ir laba vai slikta
"?vēlēšanās, ko es cenšos piepildīt

Cilvēku vēlmes veicina daudzi faktori. Kad kāds ierauga jauna modeļa automašīnu, viņš vēlas iegūt līdzīgu. Kad viņš ierauga jauna stila māju, viņš vēlas iegūt līdzīgu. Jauna modes tendence kļūst populāra, un cilvēki ilgojas iegādāties
!un valkāt šāda stila apģērbu

No kurienes rodas vēlmes? Es pavadīju daudzas stundas, pārdomājot šo jautājumu. Vai vari kategorizēt visas savas vēlmes? Man izdevās sakārtot visas savas vēlmes un paturēt tikai labās. Un, kad es sasniedzu dievišķo savienību, es atklāju, ka visas manas labās vēlmes tika piepildītas uzreiz. Šodien cilvēks vēlas vienu lietu, bet rīt viņa dvēsele
.ilgojas pēc kaut kā cita

Prātu, kas izplūst no Visvarenā Dieva, nevar apmierināt šīs pasaules labumi. Dievs ir dvēseles dārgākais un vērtīgākais dārgums, un tikai Viņš spēj apmierināt sirds ilgas
.un piepildīt dvēseles vēlmes

Piekluve kosmiskajai krātuvei, kas pārpildīta ar labestību Dievs ir visu intelektuālo spēju avots un pamats, miera nesējs un visas labklājības un pārpilnības krātuve. Lai saskaņotos ar dievišķo dāsnumu, kas pastāvīgi pārplūst ar labestību, mums reizi par visām reizēm ir jāizskauž no
.savām dvēselēm domas par trūkumu un vajadzību

Universālais prāts ir pilnīgs un perfekts, tam nekā netrūkst. Lai piekļūtu šai kosmiskajai krātuvei, kas pārpildīta ar visāda veida svētībām, sevī jāattīsta apziņa par pārpilnību un vienmēr jābūt optimistiskam, pat ja nezina nākamās liras,
!mārciņas, dināra vai dolāra avotu

Domājiet par dievišķo dāsnumu kā par atsvaidzinošu, bagātīgu lietu, ko varat saņemt jebkurā traukā, ko turat! Ja turat kausu, jūs to piepildīsiet; ja trauks ir lielāks, jūs piepildīsiet arī to. Kādu trauku jūs izmantojat, lai saņemtu šo debesu velti? Jūsu trauks var būt bojāts – iespējams, pilns ar psiholoģiskiem un intelektuāliem caurumiem. Tādā gadījumā jums tas ir jālabo, atbrīvojoties no bailēm, naida, šaubām un skaudības, un mazgājot un attīrot to ar miera, klusuma,

sirsnības un tīras mīlestības ūdeņiem, gatavojoties saņemt
.bagātīgo žēlastību no Dāsnā

Dievišķā pārpilnība darbojas saskaņā ar kalpošanas un
došanas likumiem. Vispirms dod, tad saņem. Dod cilvēkiem
savu labāko, un pretī saņemsi labāko. Negaidi panākumus
katrā pirmajā mēģinājumā. Daži mēģinājumi var neizdoties,
.bet daži arī izdosies

Panākumi un neveiksmes ir savstarpēji saistītas. Viens
nevar pastāvēt bez otra, un vissteidzamākās problēmas vai
pienākumi ir jārisina ar mērķtiecīgu rīcību un jāpieliek visas
.pūles, lai sasniegtu to, kas jāpaveic

Pielieciet pūles ar spar un entuziasmu, līdz sasniedzat
.pēdējo posmu. Nav nepieciešams paklupt vai atkāpties

Ja nevari atrast ceļu, tas nenozīmē, ka jāpārtrauc
mēģināt. Ja neizdodas sasniegt mērķi, pajautā, kā tur nokļūt,
bet nepārstāj mēģināt. Daudzi cilvēki atzīst neveiksmi, tiklīdz
saskaras ar grūtībām. Tiem, kas cieš neveiksmi,
jākonsultējas ar veiksmīgiem cilvēkiem, nevis ar citiem, kas
ir cietuši neveiksmi tāpat kā viņi. Apņemsimies gūt
panākumus un ļausim šim principam kļūt par mūsu dzīves
.filozofiju

Prieka himna

Kad pienāks mans laiks

Nāve man aizdedzina ausis

Es klausīšos sava dievišķā mīlotā balsī

Un, kad pēdējais zvanītājs pārtrauc manu elpu

Es ieelpošu Viņa dievišķās klātbūtnes smaržu

Un kad nāve apklusina manu mēli

Es nogaršos viņa mīlestības nektāru

Un kad nāve aptumšo manu redzi

Es redzēšu Viņa visuresošo gaismu

Kronēts visur

Un kad nāve sasaldēja manas asinis un manu

pieskārienu

Es meklēšu siltumu sava kosmiskā mīlotā klēpī

Un, kad manas acis vairs neredz grīdas
Mans redzes stars iekļūs
Viņš visu apgriež kājām gaisā un atklāj tā slēptos
noslēpumus

Un kad manas ausis vairs nespēs dzirdēt
Es klausīšos visu lietu pagātnē un tagadnē čukstos
Un tie, kas notiks turpmākajās dienās
Un kad mans deguns nespēj baudīt zemes smaržu
Es izsekošu dvēseles noslēpumus visos virzienos
Kad mēle nespēj sajūst garšu
Es atcerēšos visas labās un svētīgās lietas, ko esmu
nobraudījis

Un kad mana šī ķermeņa sajūta izgaist
Mans kosmiskais ķermenis jutīs
Slepenais, maģiskais pieskāriens visam šeit un tur
Es jutīšu viļņus dejojam pa jūras virsmu
Un ar kosmiskiem burbuļiem, kas steidzas bezgalīgā
telpā

Ķermeņa šūnas ies bojā
Tās pagaidu ierobežojumi tiks atrisināti
Bet viņa tiks augšāmcelta dzīva mūžības liesmās
Tu redzēsi prieku un dzirdēsi prieku
Tu izbaudīsi prieku un ieelposi svētlaimes smaržu
Un jūs sajūtīsiet ilgstošu, atjaunotu prieku
Un viņa dejo dievišķās svētlaimes melodiju pavadībā
Lai maņas pamet spoku deju sāpju un nāves dēļ
Un pārvērsties mūžīgas ekstāzes sajūtās
Gaismas, laimes un prieka valstībā
:Dzīves ceļš ir šāds

Psihologiskās izaugsmes šķēršļi ir sevis mīlestība,
lepnums, alkatība, dusmas, naidis, skaudība un citas tumšas
iezīmes, kas cilvēku noved vai ieogrūž dziļākā neziņas
stāvoklī. Ir steidzami jāseko ceļam, kas ved uz brīvību, jo
cilvēka vēlmes pārvalda ieradumi, kas pastāvīgi atjaunojas
un šķiet bezgalīgi. Šie ieradumi ieslodz dvēseli un tur to

gūstā, padarot neiespējamu tās īpašniekam iet atbrīvošanās
.un emancipācijas ceļu

Dzīves ceļš ir šāds: vienā pusē atrodas tumša neziņas
ieleja, bet otrā pusē - spoža gudrības gaisma. Kad rīkojamies
saskaņā ar gudrību, mēs droši ejam pa atbrīvošanās ceļu un
.iegūstam to, kas mums nepieciešams

Viss Visums ir dievišķās gribas radījums, un, kad mēs
saskaņojamies ar šo svētīto gribu, tas, kas mums
.nepieciešams, nonāk pie mums bez piepūles
Es vairs neko sev nevēlu, jo zinu, ka tas, par ko domāju,
.noteikti piepildīsies

Dievišķās gudrības un dievišķās mīlestības klātbūtne
piepilda visas sirds vēlmes, un cik pārsteidzošs un
brīnumains ir šis stāvoklis, ko vārdi nevar aprakstīt. Kad tu
saproti, ka esi pats sev un savam liktenim saimnieks, miera
un klusuma karalis, tu ne no kā nebaidies. Drīzāk visa
pasaule strādā, lai sasniegtu to, ko tu vēlies, ar Dieva gribu
.un palīdzību

Tā kā Dievs radīja cilvēci pēc Sava tēla, tie, kas Viņu
atrod, atklās, ka Viņš piepilda katru viņu lūgumu un dod
viņiem to, ko viņi vēlas. Bet, kamēr cilvēce lolos kaut
mazāko vēlmi dominēt pār citiem vai parādīt savu varu, tā
.neatradīs brīvību Dievā

Dieva iepazīšana sākas ar pazemību, mīlestību un garīgu
.prieku. Patiesais spēks rodas, iepazīstot Dievu

Ja mazais vilnis zinātu, ka aiz tā esošais plašais okeāns
to atbalsta, tas varētu teikt: "Es esmu viens ar okeānu."

Mums ir jāapzinās ar pārliedību, ka Dieva okeāns atrodas
ārpus mūsu apziņas un ir mums tuvu, tāpēc nav
.nepieciešams baidīties vai uztraukties

Dievišķā daba ir miers, pazemība, mīlestība, apziņas
paplašināšanās un visaptverošas zināšanas. Ikvienam, kurš ir
saskaņā ar Dievu, nebūs jāpierāda sev vai citiem savas
spējas, jo viņa dvēsele zina, ka visvarenais viņu uztur un ka

Dievs viņu pieskata un aizsargā, lai kur un kad vien viņš
.atrastos

Tie, kas pazīst Dievu, ir nomodā savā garīgajā dabā un
aizmiguši savā materiālajā dabā. Viņi zina, ka no Viņa
.žēlastības var iegūt jebko

Tādēļ mums jābūt godīgiem pret sevi un jātiecas pēc
pašsavalsts, cenšoties izvairīties no pasaules slazdiem un tās
maldinošajiem kārdinājumiem, un jāiegulda savs laiks
pozitīvā un lietderīgā domāšanā un labestības sēklu sēšanā
šīs pasaules augsnē, lai mēs to varētu atstāt labāku, nekā to
.atradām

Durvis mums atvērsies un ceļi mūsu priekšā tiks bruģēti
Dzīvei jāgriežas ap altruistisku kalpošanu, jo bez šī
ideāla apziņa, ko Dievs dāvājis cilvēcei, nerasnīgs savu
pilno potenciālu. Kad mēs kalpojam citiem un aizmirstam
.savu ego, mēs pieredzēsim augstāko sevi – dievišķo garu
Darbs ir būtisks un spēcīgs cilvēka atjautības un
radošuma motivators. Tomēr, ja darba vienīgais mērķis ir
bagātības uzkrāšana, tas zaudē savu vērtību un kļūst
.bezjēdzīgs

Darbs ir pakalpojums, un produktam, ko ir vērts pārdot,
ir jābūt kvalitatīvam un patiesi noderīgam citiem. Kalpojot
citiem, mēs palīdzam sev tādā pašā mērā, jo viņi ir mūsu
.pagarinājums, tāpat kā mēs esam viņu pagarinājums
Nobriedis cilvēks nerīkojas bez rūpīgas apdomāšanas.
Sniedzot pakalpojumu, mēs to arī saņemam, pat ja tas nav
.materiāls

Tāpēc kalpot citiem, sniedzot viņiem finansiālu,
psiholoģisku vai morālu palīdzību, nozīmē pretī saņemt
.psiholoģisku gandarījumu

Katrs pakalpojums, ko sniedzam saviem līdzcilvēkiem,
mūs tuvina universālajai apziņai. Kad cilvēks izrāda patiesas
rūpes par citiem, viņa apziņa saplūst ar viņa apziņu,
savukārt beznosacījumu mīlestība paplašina apziņas robežas
.kosmiskās apziņas sliekšņa virzienā

Ja domāsim par savu brāļu laimi, mūsu laimes daļa būs
pārpilna, un, ja dāvāsim savu mīlestību citiem, viņi sajūtīs
.tās spēku un mainīsies uz labo pusi
Gan akla pieķeršanās, gan nepamatots naidis ir kaitīgi
šķēršļi, lai sasniegtu augstākus apziņas līmeņus. Mums
.jāiemācās mīlēt ikvienu, jo mēs visi esam Dieva bērni
Viss, ko darām, jādara labprātīgi, un mūsu centieniem
jābūt ambicioziem. Kad cilvēkam ir patiesa vēlme un pacilāts
gars veikt uzdevumus ar mīlestību un gandarījumu, bez
noguruma vai garlaicības, kosmiskā enerģija nepārtraukti
.ieplūst viņa ķermenī, prātā un gribā
Tas, kurš neļauj vājuma un noguruma idejai iesūkties
savā apziņā, atbrīvo vietu maigas enerģijas lādiņiem un
dzīvības aktivitātes plūsmām, lai uzlādētu nervus un
.atsvaidzinātu ķermeņa šūnas un audus
Kad cilvēkam trūkst vēlēšanās kaut ko darīt, viņš jau no
paša sākuma jūtas noguris, bet, kad viņam ir vēlme, viņa
būtne ir pārpilna ar enerģiju un vitalitāti. Tie, kas savus
pienākumus pilda ar entuziasmu un apmierinātību, atklāj, ka
.neizsīkstošs dievišķais spēks viņus uztur un atbalsta
Daži cilvēki ir tik ļoti iegrimuši darbā, ka viņiem neatliek
laika pašanalīzei vai dzīves baudīšanai. Kad mēs strādājam,
vienlaikus koncentrējoties uz pozitīvām lietām, mēs jūtam
slēptu spēku, kas mūs atbalsta un dod mums vairāk
.enerģijas
Ja sirds ir patiesa un godīga pienākumu veikšanā, mums
.atvērsies durvis un mūsu priekšā tiks bruģēti ceļi
Mēs lūdzam Visvareno Dievu mūs svētīt, lai mēs varētu
.ar prieku un gandarījumu paveikt savu darbu dzīves fabrikā
Un lai Viņa gudrība iedvesmo mūsu domāšanu
Un viņa spēka viļņi dejo mūsu ikdienas darbību upēs
!Nespēj skaidri redzēt kā nokauts gailis
Lai zinātu, kā izdarīt pareizo izvēli jebkuros apstākļos vai
.situācijā, mums jāvada savs spriedums ar ieskatu spēku

Mums visiem ir šī sestā maņa, taču vairums cilvēku to neizmanto. Tā vietā viņi paļaujas uz ziņojumiem no piecām zemākām un mazāk uzticamām maņām, jo šīs piecas maņas ne vienmēr sniedz mums precīzu informāciju, uz kuru mēs .varam paļauties, lai pieņemtu pareizos lēmumus

Papildus ierobežotajai darbības jomai un spēkam maņas – un līdz ar tām arī ego ierobežotais prāts – interpretē lietas atbilstoši tam, kas tām patīk un nepatīk, nevis atbilstoši tam, .kas ir patiess un galu galā kalpo cilvēka interesēm

Tā kā cilvēks savus lēmumus balsta uz maņu sniegtajiem ziņojumiem un secinājumiem, ko viņam liek prāts, kas ir saistīts ar maņām, viņš bieži nonāk .neapskaužamās situācijās

Es ceru, ka pienāks diena, kad visa pasaule sapratīs, cik svarīgi ir katru dienu uz brīdi pievērsties sevī, meklēt vadību un lūgt Dieva palīdzību. Kad cilvēks to dara, viņš kļūst līdzsvarotāks, mierīgāks un izšķirīgāks, jo viņa ieskats atveras, ļaujot viņam skaidri saskatīt lietas un pieņemt pareizos lēmumus. Viņš arī atbrīvojas no ierobežojošiem ieradumiem, nepaklausīgām vēlmēm, sāpīgām emocijām un personīgām pieķeršanās, kas mudina viņus rīkoties impulsīvi .un bez pārdomām

Spēja spriest, tāpat kā ieskatīšanās, ir dvēseles īpašība, kas palīdz cilvēkam zināt, kas jādara nepieciešamības gadījumā. Šādas garīgas īpašības var attīstīt ar veselo .saprātu un Dieva pārdomām

Kad vēlmes un emocijas aizēno spriestspēju, ieskatu spējas kļūst aklas gan psiholoģiski, gan garīgi. Kad emocijas pārņem cilvēkus, viņi cieš apjukumu un apjukumu, maldās !un nespēj skaidri redzēt, gluži kā nokauts gailis

Emocijas padara cilvēku neobjektīvu savos uzskatos un citu cilvēku skatījumā, kā arī paralizē spēju skaidri domāt un .gudri un racionāli rīkoties situācijā

Kad mēs iemācīsimies atdalīt faktus no saviem personīgajiem uzskatiem, mūsu spriedumus vairs tik ļoti

neietekmēs mūsu subjektīvās vēlmes. Ja visi to iemācītos,
.pasaule būtu saprotošāka un mierīgāka vieta nekā tagad
Ieskats parasti rodas sirdī. Kad sirds jūtas nemierīga, tas
mudina cilvēku domāt, ka kaut kas nav kārtībā, un būt
piesardzīgam attiecībās ar noteiktiem cilvēkiem un
situācijām. Ja jūtat bažas par kaut ko vai vēlaties zināt, kuru
.ceļu izvēlēties, koncentrējieties uz savu sirdi
Kad vien tevi pārņem raizes un problēmas, koncentrēj
savas domas uz savu sirdi un centies apzināties no tās
plūstošās sajūtas. Saglabā mieru, un pēkšņi tevi pārņems
dziļa sajūta, un Dievs caur tavu iekšējo redzējumu parādīs
.tev nākamo soli, kas tev tajā brīdī jāspēr
Smadzeņu šūnu patoloģiskās dabas maiņa
Parastiem garīgajiem dziedniekiem vai priesteriem nav
varas piedot grēkus vai atbrīvot grēciniekus, kas vēršas pie
viņiem pēc padoma, jo viss, ko viņi var darīt, ir dot viņiem
garīgas receptes, neko vairāk. Bet tie, kas pazīst Dievu, ir
sasnieguši ļoti augstus garīgos līmeņus, tāpēc viņi
neapmierinās tikai ar garīgu padomu sniegšanu
grēciniekam, bet var - ar Dieva žēlastību un palīdzību -
piepildīt viņus ar garīgu spēku, kas atbrīvo viņus no grēcīgo
.darbu sekām
Visi labie un ļaunie darbi ir slēpti smadzeņu šūnās un
.parādās kā labi vai ļauni ieradumi vai tieksmes domās
Cilvēks, kurš cieš no neveselīgiem ieradumiem, jo viņa
smadzeņu šūnas ir uzlādētas ar šo ieradumu spēku, var
atbrīvoties ar gribasspēku, meditāciju, sirsnīgu lūgšanu un
nepārtrauktu pozitīvu apliecinājumu, līdz visi viņa nevēlamie
ieradumi ir pārveidoti par labiem miera un klusuma
.ieradumiem
Tas notiek, kad pareizi virzīts dzīvības spēks darbojas,
lai mainītu smadzeņu šūnu patoloģisko dabu, lai šīs šūnas
.piepildītos ar visu labo, taisnīgo un skaisto
Tas nozīmē, ka smadzeņu šūnas, kas piepildītas ar
nepatiesām idejām, tiek sadedzinātas dzīvības aktivitātes

rezultātā, kad tās tiek spēcīgi uzkrātas smadzenēs un
.izmantotas cēliem un labvēlīgiem mērķiem
Cilvēks, kurš ir cieši saistīts ar savu fizisko ķermeni,
uztur savu dzīvības aktivitāti, kas saistīta ar muskuļiem un
maņām, savukārt kāds ar kontemplatīvu, garīgu noslieci
uztur savus muskuļus un ķermeni aktīvas relaksācijas
stāvoklī, un prātu atrautu no maņām, lai dzīvības spēks
pārstātu atrasties nervu sistēmā un koncentrētos
smadzenēs. Šī iemesla dēļ meditācija ir visefektīvākais
līdzeklis smadzeņu šūnu garīgumam un jebkādu nevēlamu
.ieradumu sakņu izskaušanai no prāta
Ieradums ir vara, un cilvēki šo varu ļaunprātīgi izmanto,
.izdarot ļaunus darbus, nevis darot to labos darbos
Nezināšana, neapdomības trūkums, nespēja izvēlēties
labu sabiedrību un labu darbu atstāšana novārtā bieži vien
ieved cilvēku sliktu ieradumu slazdos un lamatās, kas ir kā
plūstošas smiltis, kas aprij cilvēku, kurš pa tām staigā pret
.savu gribu

Draudzības ietekme ir spēcīgāka par gribasspēku un
:veselo saprātu

Nedraudzējies ar ļaunu cilvēku, jo ļauns cilvēks var]

[sabojāt cilvēka raksturu

Gudri cilvēki rīkojas cēli bez piepūles, savukārt tie, kas
mīl ļaunumu, šķiet, ir spiesti darīt kaitīgas un naidīgas
darbības ieraduma spēka dēļ, kas viņus piespiež grēkot un
.darīt ļaunu

Mēs lūdzam Visvareno Dievu iedvesmot mūs ar labām
domām

Lai mēs varētu saskatīt labestību un skaistumu
Mēs atšķiram to, kas ir noderīgs, no tā, kas ir kaitīgs

Un lai mēs varētu vērsties pie viņa

Un mēs uz to ceram

Visa labuma avots

Un visa labuma avots

"Ak, kaln, neviens vējš tevi nevar satricināt"

Līdzsvarots cilvēks, pildot savus pienākumus, saglabā
mieru un savaldību neatkarīgi no tā, vai viņš gūst
panākumus vai neveiksmes. Panākumi un neveiksmes
neizbēgami notiks dažādos laikos, atkarībā no ķermeņa,
prāta un pasaules dabiskās dualitātes. Cilvēks, kurš
pastāvīgi atgādina sev par savu dabu, ir mazāk uzņēmīgs
pret pretrunām un mazāk ietekmējas no pasaules ilūzijām.
Tie, kas vēlas sasniegt iekšējo līdzsvaru, nedrīkst ļaut
sevi aptraipīt ķermenim piemītošajai duālistiskajai apziņai.

Šāda prakse neapšaubāmi ir sarežģīta, jo dvēsele,
simpatizējot jutīgajam ķermenim, pārņem gan tā labās, gan
sliktās īpašības. Lai atbrīvotos no pieķeršanās ķermeņa
svārstīgajiem stāvokļiem, ir jāpārvar ķermeniskā apziņa, kas
.ir visu ciešanu avots

Tie, kas dzīvo apstākļu varā, priecājas par priekiem un
laimi un sēro par sāpēm un grūtībām, bet tie, kuriem ir
augoša atziņa, saglabā mieru un savaldību, nesatricināmus
no nemieriem un satricinājumiem, kas ir ikdienas dzīves
.neatņemama sastāvdaļa [kā kalns, ko nekustina vējš]

Līdzsvarots cilvēks pat bēdu un sāpju brīžos saglabā
iekšējo mieru gan labos, gan sliktos apstākļos. Turklāt viņam
piemīt spēja just līdzti citiem, izprast viņu jūtas un palīdzēt
viņiem, neļaujoties viņu pašu raizēm. Tādējādi, izmantojot
savu iekšējo spēku, viņš var mierināt citus un mazināt viņu
bēdas. Un ar savu savaldību un līdzsvaru viņš māca citiem
vērtīgu mācību par to, kā nepadoties destruktīviem
.emocionāliem uzliesmojumiem

Gudrais cilvēks saskata dievišķo garu ikvienā cilvēkā,
un, atbrīvojoties no savtīgām vēlmēm, viņš ar pārlicību un
apmierinātību pieņem visu, kas viņam nāk no Dieva, lai
apmierinātu ķermeņa, prāta un dvēseles vajadzības. Viņš ir
atbrīvots no ego ierobežojumiem un nejūt naidīgumu pret
citiem, kā arī neapgrūtina savu skatienu un vārdus ar
kaitīgām vibrācijām, kas traucē cilvēku mieru un klusumu, jo

viņš saskata dievišķo garu, ko meklē, snaudošu ikvienā
.cilvēkā

Kad viņš sasniedz galveno mērķi, panākumi un
neveiksmes viņam kļūst vienādas, jo viņa dualitātes sajūta
.izzūd, atrodot universālās vienotības būtību

Lai gan viņš savu darbu veic aiz mīlestības pret Dievu un
kalpojot cilvēcei, viņš uz visiem laikiem paliek nepiesaistīts
Lai sasniegtu laimi

Lai sasniegtu laimi, jādzīvo pašdisciplīnas vadīta dzīve.

Tie, kas apņemas kontrolēt savus apstākļus saskaņā ar
augstākiem dzīves likumiem, atklās, ka viņu apstākļi
automātiski pielāgojas atbilstoši. Grūtības, ar kurām mēs
saskaramies šajā dzīvē, iedvesmo mūs un motivē pielikt
.lielākas pūles, lai mēs varētu sasniegt augstākus līmeņus
Ja tas ir tas, ko tu meklē, tad seko ceļiem, kas uz to ved,
.un neviens tevi no tā apturēt vai atņemt

Dievs mums ir devis saprātu, un mums tajā ir
jāiededzina ticības, optimisma un prieka gaisma un pēc
iespējas jāatbrīvo tas no visiem mokošajiem
pārbaudījumiem. Mums ir arī jāattīsta gribasspēks, lai mēs
.kontrolētu savus apstākļus, nevis ļautu tiem kontrolēt mūs
Ir svarīgi izstrādāt loģiskus un pamatotus dzīves plānus,
lai mēs varētu paveikt visu labo, ko vēlamies sasniegt un par
ko zinām, ka mums tas jādara. Plānojot, cenšoties un
strādājot, atcerēsimies, ka tieši Dievs, Dāsnais, sniedz mums
palīdzību un vada mūs uz pareizo. To darot, mums piemītīs
.apņēmība, pacietība, izturība un skaidra vīzija

Vēlam jums panākumus un laimi, lai kur jūs atrastos

Dieva plašajā zemē

Tie visi ir secīgi spoki un attēli

Rožu dārzi

Asaru ielejas

Un rasas lāses pieķeras maigiem pumpuriem

Un bērnības prieki

un nevaldāmas kaislības

Un milzīgie prieki viņu paisumā un bēgumā
Un smagas bēdas sirdīs
Un debesu sveces mirgo un pazūd
Un iemīlēšanās mirāža mūs vilina
No ilūzijas līdz ilūzijām
Un vēlmes ar aizrautību
Un spītīgais astonekāja veida tvēriens
Un jaundzimušā raudas
Nāves grabulis
Un prieks par burbuļojošu veselību
Un īslaicīgi mirkli
.Tie visi ir secīgi spektri un attēli
Uz apziņas ekrāna
Kungs, palīdzi man
Lai sevī kultivētu cēlas īpašības un tikumus
Un lai sevī apmācītu miera un paškontroles karavīrus
Esi tās dievišķi vadīts vadītājs
Izšķirošajā cīņā
Pret nezināšanu un noliegšanu
Un pacelt savu svētīto karogu un rakstus
Patiesības karogs un taisnības un labestības principi
Plīvojot virs manas dvēseles pieminēkliem
Un manas dzīves reģioni

* * *

Piesardzībai jābūt virsrokuai pār bailēm. Jāveic preventīvie pasākumi un jāpieliek visas pūles, lai novērstu slimību cēloņus un atbrīvotos no bailēm. Baktērijas ir tik daudz visur, ka, ja cilvēki no tām baidītos, viņi nespētu baudīt dzīvi. Pat ievērojot visus nepieciešamos veselības piesardzības pasākumus, ja cilvēks varētu apskatīt savu .māju mikroskopā, viņš zaudētu apetīti un vēlmi ēst
Lai no kā jūs baidāties, novērsiet no tā savas domas.
Atstājiet to Dieva ziņā un stipriniet savu paļāvību uz Viņu.
Daudz ciešanu parasti izraisa nemiers. Kāpēc ciest, ja slimība vēl nav sākusies? Tā kā lielākās daļas cilvēku slimības rodas

no bailēm, baiļu atlaišana viņus acumirkļi atbrīvos, un dziedināšana būs tūlītēja. Katru vakaru pirms gulētiešanas aplieciniet sev: "Dievs ir ar mani, un tam, kam ir Dievs, nav no kā baidīties." Garā ieskaujiet sevi ar Dieva Garu un Viņa kosmiskajām enerģijām, ticot, ka jebkurš mikrobs, kas jūs uzbrūk, tiks iznīcināts. Atkārtojot "Ak, Dievs, Visvarenais" vai "Ak, Kungs, Palīgs", ar pilnīgu pārliecību jūs pasargāsiet, stiprināsiet un liks jums justies ērti un veselīgi. Kad esat saskaņā ar Dievu, Viņa patiesība ieplūdīs jūsos, un jūs zināsiet, ka savā būtībā jūs esat gars, ko nav skārušas .grūtības un kas nav iznīcīgs

Ikreiz, kad jūtat bailes, pielieciet plaukstu pie sirds, berzējiet to no kreisās uz labo pusi, vienlaikus sakot: "Ak, Kungs, atbrīvo mani no šīm bailes un atbrīvo manu prātu un domas no jebkādas uzmanības novēršanas." Tāpat kā ir veidi, kā atbrīvoties no radio traucējumiem, tā arī, ja jūs pastāvīgi berzēsiet sirdi no kreisās uz labo pusi un pastāvīgi koncentrēsieties uz domu par baiļu izdzīšanu no sirds, bailes ar Dieva palīdzību pazudīs, un jūs sajūtīsiet dievišķu prieku, .kas piepildīs visu jūsu būtību

Bailes vienmēr ir ar cilvēku, un no tām atbrīvoties ir .iespējams, domājot par Dievu un sajūtot Viņa klātbūtni Uzticies Dievam un esi autentisks visā, ko dari. Ir daudz atdarinātāju; nepievieno savu vārdu viņu garajam sarakstam. Apguvi savu darbu un dari to unikālā veidā, kā neviens vēl nav darījis. Lauks ir atvērts radošumam, ja vien vēlme ir patiesa un ir griba. Visa daba reaģē uz tevi, kad esi .saskaņā ar Dievu

Cilvēki bieži vien sevi liek pirmajā vietā, taču mums vajadzētu domāt par citiem un palīdzēt viņiem, cik vien labi spējam, vēlot viņiem to labāko, tāpat kā sev. Kad mēs to darām labprātīgi un no visas sirds, mēs jūtam, kā mūsu empātijas loks paplašinās, un pieķeršanās saites starp mums .un citiem padziļinās un stiprinās

Vidē ar 1000 cilvēku skaitu, ja visi izturētos draudzīgi,
katram cilvēkam būtu 999 draugi. Bet, ja visi šajā vidē
izturētos kā ienaidnieki, katram cilvēkam būtu 999
.ienaidnieki

Mēness gaisma un laimīgas tālas zemes
Kad iestājas vakars, sapludini savas domas ar
mēnessgaismu

Noskalo savas bēdas ar tā stariem
Es jūtu, kā brīnumainā gaisma maigi izplatās pār tavu
ķermeni

Un virs kokiem un tālajiem apgabaliem
Stāviet plašajā plašumā un skatieties ar mierīgām acīm
Mēness staram un tā atklātajiem lieliskajiem skatiem
Paskaties uz mirdzošā horizonta aizsegtajām malām
Ļaujiet savām kontemplatīvajām domām pārsniegt
perspektīvas robežas

Uz zelta sapņu zemi
Novirziet uzmanību no mēness staru attēlotajām
formām

Uz tālajām zvaigznēm un tālajām debesīm
Mūžīgais klusums ārpus dzīvā ētera
Kur viss pulsē mīlestībā un dzīvībā
Vērojiet, kā mēness stari izstiepjas
Ne tikai uz Zemes

Drīzāk, katrā tava cildenā prāta bezgalīgo valstību stūrī
Dziļi pārdomājiet, lai jūs varētu sasniegt tālas, laimīgas
zemes

Dziļas garīgās apziņas dimensijas
Un Visums tiek uzskatīts par sudrabainu gaismu
Tam nav robežu un beigu

* * *

Cilvēki ir saistīti ar neveselīgiem ieradumiem, un šie
ieradumi tiek pastāvīgi kopti, kamēr labie ieradumi mirst un
.izzūd

Nelūgti viesi ir ieņēmuši pirmo vietu cilvēka dzīvē,
savukārt godājamie viesi no viņa saņem tikai nolaidību un
neievērošanu, un viņi pazemoti un salauztas sirds pagriežas
.prom no viņa durvīm

Labi ieradumi ir jākopj ar labiem darbiem, un to
nodrošina laba kompānija un iedvesmojoši raksti, jo vides
.ietekme ir spēcīgāka par gribu

Cilvēkus vada materiālisms, un saprāta gaisma
pastāvīgi ir vērsta uz āru, nevis uz iekšu. Cilvēki skraida
šurpu turpu, bet pasaulē nav vietas, kas varētu viņus
pasargāt no sevis un savas sirdsapziņas; pašrefleksijas brīdis
.ir būtisks

Ja cilvēks lūdzas par panākumiem, kamēr viņa domas
vienlaikus ir piepildītas ar domām par neveiksmi, haosu un
apātiju, viņš ir kā kāds, kurš sūta kādu misijā, tikai lai ceļā
viņu uzbruktu laupītāji. Laupītāji, kas nozog cilvēka
panākumus, ir viņa sliktie ieradumi. Cilvēks sūta savas
lūgšanas Dievam neaizsargāts, un trauksmes un raīžu
laupītāji uzbrūk viņam, pirms viņš sasniedz Dievu. Protams,
Dievs uzklausa lūgšanas, jo Viņš ir visur un viszinošs, bet
noteiktos apstākļos lūgšanas netiek atbildētas. Kāpēc uz tām
dažreiz netiek atbildēts? Atbilde slēpjas negatīvajās sēklās,
kas slēpjas zemapziņas augsnē. Šie sliktie ieradumi, kas
izveidojušies tālā un nesenā pagātnē, ir kā barjera starp
cilvēku un Dievu. Pozitīvas domas jāstāda dvēseles augsnē,
lai tās varētu dīgt un augt pareizos apstākļos un nest augļus.
Nevar paļauties tikai uz veselību, labklājību un labvēlīgiem
apstākļiem, jo tie ir īslaicīgi un pārejoši. Ir gudri ieguldīt gara
.valstībā

Cilvēka dzīvē un dvēselē pastāvīgi darbojas destruktīvi
spēki, kas izriet no pagātnes kļūdām. Tāpēc, saskaroties ar
šiem spēcīgajiem spēkiem un tiekoties ar tiem, ir jāpaliek
.modriem un piesardzīgiem

Kas lūdz par panākumiem, vienlaikus domājot: "Es
nedomāju, ka man izdosies," tas neizdosies. Lūgšana jāupur

ar dedzīgu ticību un pazemīgu sirdi, lai varētu spīdēt dievišķā
.gaisma un nākt debesu svētības

Tāpat kā nav iespējams runāt caur salauztu tālruni,
tāpat nav iespējams efektīvi pārraidīt lūgšanas caur prātu,
ko nomāc raizes, nemiers, neapmierinātība un pieķeršanās
īslaicīgām lietām. Caur dziļu mieru un rāmu harmoniju ar
izsmalcinātām, konstruktīvām vibrācijām prātu var atjaunot
un kalibrēt, tā garīgo uztveramību pastiprināt, ļaujot efektīvi
un lietderīgi nodot sirsnīgus vēstījumus Dievam un saņemt
.Viņa svētīgo atbildi

Ak, Kungs, ar rokām pie krūtīm es veltu Tev visu savu
būtību un piepildu savas lūgšanas ar dziļu mīlestību. Dāvā
man bērnu nevainīgo mīlestību pret Tevi un palīdzi man
sajust Tavu tuvumu aiz manu lūgšanu vārdiem. Ļauj man
sajust Tavu klātbūtni visās manās jūtās un ļauj man
apzināties, ka Tava gudrība uztur manu sapratni un ka mana
dzīve ir Tavas gaismas dzirksts un Tavas universālās dzīves
.izpausme

Viņi parasti ir laimīgākie cilvēki
Patiesa cilvēka laime slēpjas cilvēka pastāvīgā gatavībā
mācīties un rīkoties pareizi un cieņpilni. Jo vairāk cilvēks sevi
pilnveido, jo vairāk viņš veicina apkārtējo cilvēku attīstību un
.laimi

Galvenais sāpju cēlonis
Garīgā "es" saikne ar ķermeni un prātu, un tās
realizācija caur tiem ir visu mūsu sāpju, ierobežojumu,
ierobežojumu, trūkumu un nepilnību pamatcēlonis. Šīs
saiknes dēļ mēs piedzīvojam gan sajūsmu, gan sāpes un
prieku, tādā mērā, ka nespējam izjust dievišķo svētlaimi vai
.apziņu

Reliģija savā būtībā ietver pastāvīgu sāpju izvairīšanos
.un tīras svētlaimes jeb Dieva sasniegšanu
Tāpat kā faktisko saules attēlu nevar skaidri saskatīt uz
nemierīga ūdens virsmas, tā arī garīgās dvēseles patieso,
svētīgo dabu (visa gara atspulgu) nevar saprast un tās

būtību aptvert nemiera un nemiera viļņi, kas rodas no
dvēseles identificēšanās ar ķermeņa un prāta svārstīgajiem
.un mainīgajiem stāvokļiem

Tāpat kā kuļošs ūdens izkropļo patieso saules tēlu, tāpat
arī satraukts prāts izkropļo dvēseles vienmēr priecīgo iekšējo
.dabu caur šo identifikāciju vai asociāciju
:Austrumu gudrības grāmatās teikts

Ja tu varētu pacelties pāri ķermenim un apzināties, ka"
esi dvēsele, tu iemantotu mūžīgu svētlaimi un būtu atbrīvots
no visām sāpēm" {Un saki: "Mans Kungs, vairo manas
zināšanas"}

{Un jūs atzīsiet patiesību, un patiesība jūs darīs brīvus}
Brīvība rodas no pašpārvaldes; labs ieradums ir labākais
.draugs

Visietekmīgākie mana skolotāja Šrī Juktsvardži vārdi bija
trīs vārdi, ko viņš man vienmēr atkārtoja: " Mācies uzvesties.

" Es patiesi nespēju izteikt savu pateicību viņam par to,
.zinot, ka ne vienmēr ir viegli uzvesties pareizi

Kad kaut kas ir jāpārvar, ir jāsaprot, kāpēc tas ir
jāpārvar. Tev ne tikai jāatsakās no kaut kā un jādistancējas
no tā, bet arī jāizslēdz doma par to un jāizdzen tā no savām
domām. Negatīvā domāšana ir milzīgs ienaidnieks, kas ir
.jāuzvar

Ja jūs novirzīsiet savu uzmanību no maņu apziņas uz
garīgo apziņu, jūs sasniegsiet uzvaru un nesīsiet sev laimi.
Sasniegumi slēpjas prātā. Jums sev jājautā: "Vai esmu savu
maņu vergs vai to saimnieks? Vai esmu bagāts mierā vai
"?garīgi nabadzīgs

Nedrīkst kļūt par pārmērību upuri. Izbaudiet lietas, bet
neļaujiet tām jūs paverdzināt. Esiet brīvs. Esiet laipns,
draudzīgs, jautrs un priecīgs, un esiet pats sev saimnieks
visos apstākļos. Nedrīkst būt tikai jutekļu vergs, bet jārīkojas
saskaņā ar veseliem uzskatiem. Ikvienam, kurš vēlas
pārvarēt dualitātes un sasniegt kosmisko apziņu, ir jāapgūst

paškontrole un jāapmāca sevi izturēt visu un visus apstākļus
.bez psiholoģiska stresa vai nemiera
Darīt visu, kas vien ienāk prātā, nav brīvība, bet gan
brīvības ļaunprātīga izmantošana. Brīvība rodas no
paškontroles likuma, tas ir, pašdisciplīnas, ievērošanas.
Patiesa brīvība nozīmē visu darīt, vadoties pēc gudrības.
Brīvība ir niecīga un sekla bez atbilstības Dievam un Viņa
.likumiem

Lielākās daļas cilvēku dzīvi nosaka vēlmes, kaislības,
.temperaments, paradumi, kā arī vides un sociālā ietekme
Kad ķermeņa paradumi sāk kontrolēt prātu, ķermenim
kļūst grūti paklausīt gribas pavēlēm. Tāpēc cilvēkiem ar
aptaukošanos ir grūti zaudēt svaru pat ievērojot diētu.
Apziņas šūnas ir izveidojušas savus paradumus un nereaģē
ātri uz prāta pavēlēm. Tomēr, ja tās ir pareizi apmācītas, tās
labprātīgi pakļausies prāta norādījumiem, ne mazākajā mērā
neiebildot pret augstākajiem garīgajiem spēkiem — spēkiem,
kas spēj kontrolēt ķermeni, ja tie tiek pareizi apmācīti un
.vingrināti

Labs ieradums ir jūsu labākais draugs, savukārt slikts
ieradums ir slēpts ienaidnieks. Tāpēc jāuzmanās no
ieraduma vai darbības atkārtošanas, jo atkārtošana pārveido
darbību par ieradumu, pirms cilvēks to pat apzinās, un
ieradums kļūst par otro dabu. Tomēr to var mainīt ar
.pastāvīgiem labiem darbiem un pozitīvu, radošu domāšanu

Kārtības un konsekvences pazīmes visur
Agrīnie domātāji, balstoties uz savu novērojumu,
secināja, ka katrs cilvēks ir matērijas un prāta sajaukums, un
ši novērojuma rezultātā viņi ticēja divu neatkarīgu spēku
.esamībai: dabai un prātam

Tad viņi sāka brīnīties: "Kāpēc dabā viss ir sakārtots
noteiktā veidā? Kāpēc viena cilvēka roka nav garāka par
otru? Un kāpēc zvaigznes un planētas kosmosā nepaduras?
Mēs redzam kārtības un konsekvences pazīmes Visumā, lai
".kur mēs skatītos

No šīs premisas viņi secināja, ka prāts un matērija nevar
būt atdalīti un vienlaikus tiem nevar būt absolūta
suverenitāte pār katru no tiem, jo ir jābūt vienam prātam,
.kas kontrolē visu

Šis secinājums dabiski noved pie idejas par vienu Dievu,
kas ir gan matērijas, gan prāta cēlonis un izcelsme,
eksistējošs caur tiem un ārpus tiem. Tas, kurš sasniedz
absolūtu gudrību, saprot, ka viss savā būtībā ir gars, pat ja
.šis gars ir apsegts ar ārējo izskatu un paslēpts no redzesloka
Tie, kam piemīt garīgas zināšanas, redz Dieva gaismu
izpaužamies visur

?Jautājums ir: kā pētniekiem tas vispār izdevās atrast
Kā pirmo soli viņi aizvēra acis, lai novērstu tiešu
kontaktu ar pasauli un matēriju, lai varētu pilnībā koncentrēt
savu uzmanību uz universālā prāta, kas slēpjas gan aiz
.pasaules, gan matērijas, izzināšanu
Viņi intuitīvi saprata, ka nevar uztvert dievišķo klātbūtni
dabā ar piecu maņu parasto uztveri. Tādēļ viņi meklēja
veidu, kā sajust tās klātbūtni sevī, dziļi un precīzi
.koncentrējoties uz to

Visbeidzot, viņiem izdevās aizvērt un noslēgt visas piecu
maņu durvis un ceļus, uz laiku kļūstot pilnīgi neatkarīgiem no
materiālās apziņas. Tad gara iekšējā pasaule sāka viņiem
atklāties un pavērties viņu priekšā. Tiem dižajiem indivīdiem,
kuri nenogurstoši veica savus ezotēriskos pētījumus, Dievs
.beidzot atklāja sevi

Liec Dieva spēku saviem centieniem

Atbrīvojiet savu iekšējo spēku konstruktīviem un
labvēlīgiem mērķiem, un jūs iegūsi vairāk. Turpiniet ar
nelokāmu apņēmību, izmantojot katru veiksmes elementu.

Saskaņojieties ar sava radošā gara spēku, un jūs
savienosieties ar bezgalīgo prātu, kas spēj jūs iedvesmot un
atrisināt visas jūsu problēmas. Spēks pie jums nepārtraukti
plūdīs no jūsu garīgās būtības varenā avota, ļaujot jums

sasniegt ievērojamus sasniegumus un inovācijas visās dzīves .jomās

Pirms jebkura svarīga lēmuma pieņemšanas, mierīgi apsēdieties un meklējiet Dieva palīdzību un svētību. Tad jūs sapratīsiet, ka aiz jūsu spēka slēpjas Dieva spēks, aiz jūsu prāta slēpjas Dieva prāts un aiz jūsu gribas slēpjas Dieva griba. Kamēr Dievs strādā ar jums, jūsu pūles nebūs veltīgas un jūs nepievilsiet; drīzāk jūsu spēks vairošies un jūsu spējas pieaugs. Un, kad jūs paveiksiet savus uzdevumus, kalpojot .Dievam, jūs saņemsiet Viņa svētības

Ja jūsu darbs dzīvē ir pieticīgs, neatvainojieties par to.

Esiet lepni, ka pildāt pienākumus, ko Dievs jums ir uzticējis. Viņš vēlas, lai jūs pildītu savu lomu pēc labākās sirdsapziņas.

Ne visi var pildīt tādu pašu lomu kā jūs. Kamēr vien jūs strādājat, lai iepriecinātu Dievu, visi Visuma spēki darbosies .harmonijā jūsu laimei un labklājībai

Kad tu apliecināsi Dievam, ka vēlies Viņu pāri visam, tu pieskaņosies Viņa gribai. Un, kad tu Viņu meklē nenogurstoši, neskatoties uz šķēršļiem, kas stāv tavā ceļā, tu vislabāk izmanto savu cilvēcisko gribu un arī izmanto veiksmes likumu, kas zināms senajiem gudrajiem un visiem, .kas ir guvuši patiesus panākumus

Svētais kosmiskais spēks ir jūsu rīcībā, ja vien jūs patiesi centīsieties izmantot šo svētīgo spēku, lai sasniegtu veselību, laimi un mieru. Sasniedzot šos cēlos mērķus, jūs .iesiet pašizziņas ceļu uz savām patiesajām mājām Dievā
Laime ir panākumu mērs

Pirmkārt, jums jāpārlicinās, ka mērķis, kuru vēlaties sasniegt, ir tā vērts, lai tiektos uz to tiekties, un ka tā .sasniegšana ir uzskatāma par patiesu panākumu

Kas ir panākumi? Ja jums ir veselība un bagātība, bet ir problēmas ar visiem (un arī ar sevi), jūsu dzīve nav veiksmīga. Pasaule kļūst drūma un dzīve bezjēdzīga, ja neatrodāt laimi. Kad zaudējat naudu, jūs zaudējat kaut ko mazu. Kad zaudējat veselību, jūs zaudējat kaut ko svarīgāku.

Bet, kad zaudējat mieru un klusumu, jūs zaudējat dzīves
.visdārgākos dārgumus

Tāpēc panākumi jāmēra pēc laimes standarta, pēc
spējas saskaņoties un harmonizēties ar universālajiem
likumiem. Panākumi netiek mērīti pēc pasaulīgiem
standartiem, piemēram, veselības, statusa un varas. Šīs
lietas pašas par sevi nenes laimi, ja vien tās netiek
izmantotas pareizi. Lai tas notiktu, cilvēkam ir jābūt gudram
.un mīlošam pret Dievu un cilvēci

Dievs tev ir devis spēku sevi apbalvot vai sodīt,
izmantojot vai nepareizi izmantojot savu prātu, un Ja tu
pārkāpsi veselības, labklājības un gudrības likumus, tu
neizbēgami cietīsi no slimībām, nabadzības un neziņas.

Tāpēc tev ir jāstiprina savs prāts un jāatsakās nest
iepriekšējo gadu uzkrāto psiholoģisko un morālo nastu.
Sadedzini šīs nolietotās kaudzes savu pašreizējo svētīgo
lēmumu un konstruktīvo darbību ugunī, un tu sasniegsi
.brīvības apvāršņus

Laime zināmā mērā ir atkarīga no ārējiem apstākļiem,
bet galvenokārt tā ir atkarīga no cilvēka prāta stāvokļa. Lai
būtu laimīgs, cilvēkam ir jābūt labai veselībai, līdzsvarotam
prātam, pārticīgai dzīvei, piemērotam darbam, pateicīgai
.sirdij un, galvenais, Dieva gudrībai un zināšanām
Spēcīga apņēmība būt laimīgam jums ļoti palīdzēs.

Negaidiet, ka jūsu apstākļi mainīsies, maldīgi uzskatot, ka
jūsu problēmas slēpjas citur. Neļaujiet nelaimei kļūt par dziļi
iesakņojušos ieradumu, no kura ir grūti atbrīvoties, radot
.psiholoģiskas sāpes gan jums, gan apkārtējiem

Viena no lielākajām svētībām sev un citiem ir būt
laimīgam un optimistiskam. Ja tev piemīt laime, tu esi
sasniedzis visu. Laime nozīmē būt saskaņā ar Dievu, un
.meditācija dod spēju sasniegt laimi

Prāta paradumi: Paātriniet vai aizkavējiet panākumus
Cilvēka ieradumiem ir spēks paātrināt vai aizkavēt viņa
panākumus. Tā nav īslaicīga iedvesma vai spožas idejas, bet

gan cilvēka ikdienas garīgie ieradumi, kas nosaka viņa
.dzīves gaitu

Garīgie ieradumi ir kā mentāls magnēts, kas pievelk
noteiktas lietas, cilvēkus un apstākļus. Labi garīgie ieradumi
ļauj piesaistīt labvēlīgas un noderīgas iespējas, savukārt
slikti garīgie ieradumi tuvina cilvēkus ar pasaulīgām
.tieksmēm un nevēlamiem apstākļiem
Jūs varat neitralizēt sliktos ieradumus un vājināt to
spēku, izvairoties no visa, kas varētu tos izraisīt vai
atdzīvināt, nepārtraukti uz tiem nekoncentrējoties. Pēc tam
virziet savas domas uz labu ieradumu un pastāvīgi strādāji
pie tā attīstīšanas, līdz tas kļūst par neatņemamu jūsu dzīves
.sastāvdaļu, kurai varat uzticēties un paļauties

Mūsos pastāvīgi konfliktē divi pretēji spēki: viens, kas
mudina mūs darīt to, ko nevajadzētu, un otrs, kas iedvesmo
mūs darīt to, kas mums jādara, pat ja tas šķiet grūtāk. Pirmā
.balss ir ļaunuma balss, otrā – labā jeb Dieva balss
Caur grūtajām ikdienas mācībām jūs skaidri redzēsiet,
ka slikti ieradumi baro bezgalīgo materiālo vēlmju koku,
savukārt labi ieradumi baro cēlu garīgo cerību un centienu
.koku

Tev arvien vairāk jākoncentrē savi centieni uz svētītā
garīgā koka pareizu attīstību, lai kādu dienu tu varētu plūkt
.gardos, nogatavojušos sevis izzināšanas augļus
Ja jūs varat atbrīvoties no visa veida sliktiem
ieradumiem un ja jūs varat darīt visu labo un cēlo aiz
mīlestības pret cēlumu un laipnību, nevis tāpēc, ka ļaunums
rada skumjas un nožēlu, tad jūs augsiet garā un virzīsiet
.uz priekšu pa šo ceļu

Tu būsi brīvs, kad labprātīgi un apzināti atteiksies no
saviem sliktajiem ieradumiem. Tu būsi brīvs tikai tad, kad
kļūsi par saimniekiem, spējīgu vadīt savas jūtas, domas un
gribu darīt to, kas jādara, pat ja tas ir pretrunā ar tavām
vēlmēm. Paškontroles un sevis apvaldīšanas spēkā slēpjas
.mūžīgās brīvības sēklas

Līdz šim esmu minējis vairākas svarīgas panākumu
īpašības: pozitīvu domāšanu, gribasspēku, psihoanalīzi,
iniciatīvu un pašdisciplīnu. Daudzas grāmatas uzsver vienu
vai vairākas no šīm īpašībām, bet neatzīst dievišķo spēku,
kas ir šo faktoru pamatā. Saskaņošanās ar dievišķo gribu ir
.vissvarīgākais elements panākumu sasniegšanā
Dievišķā griba ir spēks, kas kustina Zemi un visu uz tās,
kā arī Visumu un visu tajā esošo. Tieši Dieva griba virza
zvaigznes kosmosā, un tieši Viņa griba notur planētas to
orbītās un regulē visu dzīvības formu dzimšanas, augšanas
.un sabrukšanas ciklus

Ilgu ogles

Ak, Kungs

Lai manas ilgošanās ogles mūžīgi deg Tavā svētītajā

klātbūtnē

Izrauj, mans mīļotais Dievs, manas mīlestības lotosu no
zemes aizmirstības dubļiem un izrotājies ar to savas vienmēr
.modrās atmiņas krūtis

,Debesu svētnīcā es noliecos Tavā priekšā, mans Dievs

Es dzirdēju tavu balsi rožu smaržā

Un es sajutu tavu maigumu liliju smalkumā

Un manu ilgošanās čukstos tava mīlestība bija atbilde

Es zinu, ka Dievu var iepazīt caur kontemplāciju un

.noteiktu uztveri, bet ne caur apjukušu un satrauktu prātu

Es atvēršu acis kontemplācijas svētlaimei un redzēšu, ka

visa tumsa ir izzudusi. Es iegremdēšos dievišķā miera
baseinā, kas paslēpts aiz meditācijas sienām, un attīrīšu

savu iekšējo būtību caur kontemplāciju, lai to nevarētu
sabojāt pretējas ārējās ietekmes. Un es sagaidīšu katru

.dienu ar Visvarenā kontemplāciju

Klusuma svētnīcā es atklāju tava miera altāri

Un uz miera altāra es atrodu tavu mūžam atjaunojošos

priekus

Ļauj man dzirdēt Tavu balsi, Kungs, meditācijas alā, un

tad es atradīšu mūžīgu debesu laimi sevī. Miers piepildīs

manu sirdi un caurstrāvos manu būtni, vai nu klusumā, vai
.darba laikā

Katra spoža, mirdzoša zvaigzne debesu kupolā un katra
.tīra, neskarta doma

Katrs cēls darbs un skaists varoņdarbs būs logs, caur
kuru es raugos uz Tevi, mans mīļotais Dievs

Ar pilnīgu garīgo fokusu un nebeidzamām ilgām es
sūtīšu savu apziņu caur garīgo aci (starp uzacīm) uz mūžības
.valstību

Es atbrīvošu savu dvēseli no ķermeņa gūsta un
.sapludināšu to ar gara lielāko jūru
Psihoanalīzes nepieciešamība

Vēl viens panākumu noslēpums ir psihoanalīze.

Introspekcija ir spogulis, kurā var saskatīt sava prāta slēptās
.dzīles, kas citādi paliktu no jums apslēptas

Nosakiet savus neveiksmju punktus un sakārtojiet savas
labās un sliktās tendences un tieksmes

Izmantojiet pašanalīzi, lai saprastu, kur atrodaties tagad,
ko vēlaties sasniegt un kādi šķēršļi stāv jūsu ceļā. Definējiet
.savu faktisko darbu un izprotiet savu dzīves mērķi

Centieties izkopt visas patiesa un cēla rakstura īpašības,
ko neapgrūtina kaprīzes un vēlmes. Saglabājot savu prātu
saskaņotu ar Dievu, jūs ātri, droši un pārliecinoši virzīsities
uz savu vēlamo mērķi. Jūsu galvenais mērķis ir atrast ceļu
pie Dieva. Taču šajā pasaulē ir arī pienākumi un atbildība,
.kas jāpilda

Uz šīs zemes mēs rādāmies kā svešinieki, un tikai tad,
.kad mīlam Dievu, mēs kļūstam par brāļiem un māsām

Gribasspēks apvienojumā ar iniciatīvu palīdzēs jums
definēt savas saistības un tās pilnībā izpildīt. Kas ir

iniciatīva? Tā ir radoša spēja jūsos: dzirksts no bezgalīgā

Radītāja, kas var dot jums spēku radīt kaut ko tādu, ko
neviens cits nekad iepriekš nav radījis. Tā motivē jūs darīt

lietas jaunos un radošos veidos. Iniciatīvas pilna cilvēka
sasniegumi var būt tikpat žilbinoši un pārsteidzoši kā krītoša

zvaigzne. Radot kaut ko šķietami no nekā, viņi parāda, ka tas, kas šķiet neiespējams, patiesībā ir iespējams, kad cilvēce izmanto augstākā radošā gara spēku. Iniciatīva un inovācijas ļauj jums nostāties uz savām kājām, brīviem un .neatkarīgiem, un tās ir vienas no panākumu pazīmēm

Brīdinājums par panākumu idejām

Pieņemsim, ka līdz šim esat cietis neveiksmi, ir muļķīgi

.pārtraukt cīnīties un uzskatīt neveiksmi par likteni

Labāk ir mirt cīnoties, nekā pārtraukt pielikt pūles, ja vien var sasniegt vairāk, jo centieni turpināsies jaunā dzīvē .pat pēc nāves

Panākumi un neveiksmes ir taisnīgas sekas tam, ko esat

darījuši pagātnē, kā arī tam, ko darāt tagad. Tāpēc jums ir jāaudzina domas par panākumiem, balstoties uz pagātnes pieredzi, un jāaktivizē tās, lai jūs varētu kontrolēt domas par .neveiksmēm savā pašreizējā dzīvē

Grūtības un nepatīkšanas, ar kurām saskaras veiksmīgs

cilvēks, var būt lielākas nekā tās, ar kurām saskaras neveiksmīgs cilvēks. Tomēr pirmie iemācījās pilnībā un .konsekventi noraidīt neveiksmes ideju

Tev jāpārvirza savs prāts no vilšanās un izmisuma uz

triumfu un uzvaru; no raizēm uz mieru; no intelektuāla apjukuma un trauksmes uz garīgu koncentrēšanos; no haosa un nemiera uz mieru; un no miera uz svētu garīgu svētlaimi.

Kad tev piemīt šī pašizziņa, tavas dzīves mērķis būs vainagojies ar panākumiem un godības pilni sasniegts ar .Dieva palīdzību

Domas spēks

Jūs demonstrējat panākumus vai neveiksmes atkarībā

.no savas ierastās domāšanas kvalitātes un rakstura

Kas tavā dzīvē ir spēcīgāks: domas par panākumiem vai

?domas par neveiksmi

Ja jūsu domāšana pārsvarā ir negatīva, tad neregulāras

pozitīvas domas nebūs pietiekamas, lai piesaistītu panākumus. Bet, ja jūs domājat godīgi, jūs atradīsiet to, ko

meklējat, un sasniegsiet savu mērķi, pat ja jūtaties ieskauts
.tumsā

Tikai tu pats esi atbildīgs par sevi. Neviena cits nesniegs
atbildi vai nenokārtos tavu rēķinu Tiesas dienā. Tavu darbu
pasaulē, kur tevi ir novietojusi tava rīcība (tavu pagātnes
darbu rezultāti), var paveikt tikai viena persona: tu pats. Un
tavs darbs tiek uzskatīts par veiksmīgu tikai tad, ja tas kaut
.kādā veidā kalpo tavam līdzcilvēkam

Nekavējieties pie nevienas problēmas un nepārtraukti
par to domājiet. Ļaujiet lietām kādu brīdi atpūsties, un tās
var atrisināties pašas no sevis. Bet neļaujiet tām atpūsties
tik ilgi, lai jūs zaudētu spēju spriest. Tā vietā izmantojiet šos
atpūtas periodus, lai padziļinātu savas pārdomas un
sasniegtu mierīgus apvāršņus sevī. Kad būsiet harmonijā ar
sevi, jūs varēsiet skaidri domāt par visu, ko darāt. Pat ja jūsu
domas klīst, jūs varēsiet tās apkopot un no jauna sakārtot.
.Šo svētīgo spēju būt harmonijā var iegūt ar pūlēm un praksi

Māte, saskaņā ar skolotājas Paramhansas teikto
Lekcija, ko viņš nolasīja Mātes dienā
Atcerēsimies šo dienu kā labas domas par visām
labajām mātēm, kuras ir audzinājušas savus bērnus ar
.laipnību un mīlestību

Mātes mīlestība mums netika dota, lai mūs palutinātu ar
ieciētību un vienaldzību, bet gan lai iedvestu maigumu mūsu
sirdīs, lai mēs varētu mīkstināt citu sirdis ar laipnību un
atbrīvot nogurušās dvēseles no pasaules raizēm un
ierobežojumiem. Tiem, kas slīkst traģēdijās un bēdās, cieš no
daudzām nelaimēm un grūtībām, ir nepieciešama mūsu
.maigā izpratne un līdzjūtīgā empātija

Savu garīgo apgaismību es ieguvu caur savu lielo
mīlestību pret māti; mana patiesā mīlestība pret māti bija
galvenais iemesls manai augošajai mīlestībai pret Dievu, jo šī
mīlestība mani motivēja meklēt tās tīro avotu, un es to
.atradu Dievā, visa labestības un tikuma avotā

Māte ir maigāka un piedodošāka nekā tēvs. Māte ir
tīrākais Dieva beznosacījuma mīlestības piemērs. Dievs
radīja mātes, lai paustu Savu mīlestību pret mums, ar vai
.bez iemesla

Es uzskatu sievieti par universālās mātes cilvēcisko
izpausmi, un visvairāk es viņā apbrīnoju viņas patieso mātes
mīlestību. Tie, kas sievietē saskata garīgo skaistumu un
cildeno nozīmi, tiek atmodināti ar cēlām jūtām un atveras
plašām iedvesmas sfērām. Universāla mīlestība caurstrāvo
ikviena sirdi, kurš pret sievieti raugās ar atzinību un cieņu un
.izturas pret viņu laipni un godājami

Ja Dievs nebūtu ieaudzinājis Savu mīlestību māšu sirdīs,
viņas nebūtu spējušas mīlēt savus bērnus. Tomēr atzinība
pienākas arī par to, kā šī mīlestība plūst. Visi diži cilvēki ir
.izrādījuši savām mātēm lielu mīlestību

Mājas ir piepildītas ar gaismu, prieku un svētību mātes
klātbūtnes dēļ. Vienmēr uzturēsim mātes mīlestības liesmu
.spoži degošu savās sirdīs

Un sveicieni visām tikumīgajām mātēm pasaulē

Un visiem tiem, kas pret viņiem izturas laipni

Par godu viņiem un atzīstot viņu nopelnus

Dziļumu čuksti

Meistars Paramhansa Jogānanda

Tulkojums: Mahmuds Masuds

Esmu ilgi kavējies Tavas radības gultā, pagātnē,
tagadnē un nākotnē, un es – mūžības bērns – jutos nemierīgs
un satraukts. Es cīnījos atkal un atkal, bet veltīgi, līdz beidzot
man izdevās izlēkt no gultas, ko ieskauj maldinošas
relativitātes barjeras. Tu mani paņēmi Savās rokās un šūpoji
ar mūžīgā miera melodijām. Es esmu mūžības bērns – Tava
mūžība – un es atbalstu savu galvu uz Tavas visaptverošās
būtības krūtīm.

Neuztraucies, mans dēls

Grūtā brīdī es dzirdēju tavu balsi sakām: "Manas aizsardzības saule vienādi spīd gan tavās gaišākajās, gan tumšākajās stundās"

Neuztraucies, dēls, bet tici un smaidi! Jo skumjas ir netaisnība pret dvēseles svētīgo dabu. Lai mana dziedinošā gaisma spīd caur taviem starojošajiem smaidiem. Tava laime, dēls, man sniedz prieku un gandarījumu.

Izkļaidējies ar tevi

Neskaitāmās dzīvēs esmu spēlējis ar tevi un dziedājis neskaitāmas melodijas. Es joprojām atceros tavu silto apskāvienu, kad atgriezos mājās – pie tevis – pēc gadsimtiem ilgas prombūtnes, mani pārņēma šķiršanās drebuļi. Un te nu es atkal esmu, tavā mūžīgajā klātbūtnē, spēlējos un smejos ar tevi, dziedot tev savas mūžīgās mīlestības dziesmas.

Ne pret manu gribu, ak, nāve

Mani nepiespiedu kārtā neizraus no zemes pret manu gribu kā bēgli, kas atrauts no saviem vienaudžiem. Es mīlu Dievu, un Viņš mīl mani; un, kad es aiziešu pēdējo reizi, es būšu pabeidzis šo lomu laika skatuvē – šo darbību, ko Dievs man paredzēja kā Viņa kosmiskās drāmas turpinājumu. Izpildot savu lomu dzīves drāmā, es smaidīšu un raudāšu: priecīgs par vēlmju piepildījumu un mokošs par cerību sabrukumu. Bet, pabeidzis savu lomu, lai cik grūta un nogurdinoša tā būtu, es atstāšu zemes skatuvi ar smaidošu sirdi. Es uz laiku atpūtīšos kosmiskās mātes apskāvienos, gozējoties viņas svētlaimē, un tad atgriezīšos uz zemes, vairs nevilkts ar vecām vēlmēm, kas bezrūpīgi iestādītas maldu dārzā, bet gan atbildot uz viņas maigo un laipno lūgumu.

Mīlošais lotoss

Mana prāta bite ir iegrimusi Tavas mīlošās sirds lotosā, ak Kungs, no kura es malkoju Tavas maigā mīlestības nektāru. Šī mana garīgā bite vāc tikai tos ziedus, kas izstaro Tavu saldo smaržu. Es atņēmu sev juteklisko baudu medu un lidoju tālu virs neauglīgajiem iztēles dārziem, līdz beidzot atradu Tavas svētās gaismas lotosu. Es biju Tava bite, klejojot iemiesojumu laukos, ziedu smaržu vilkta uz neskaitāmām pieredzēm. Bet tagad esmu pārtraukusi savu klejošanu, jo Tavs svētītais aromāts ir remdējis manas dvēseles slāpes un remdējis manas dedzinošās ilgas pēc jebkādām smaržām vai saldās smaržas.

Maldināšanas mežs liesmo

Es jutos vientuļš un nomākts ilūziju un maldu mežā, tāpēc es aizdedzināju pašdisciplīnas kūlīšus, bet uguns dega lēni un bez liesmas. Es lūdzu no sirds dziļumiem, un Tu atnāci pie manis, ak Kungs, un aizdedzināji dažas no manām vājībām, un liesmas ātri izplatījās cauri sausajiem krūmiem un kļūdu biezokņiem. Tad tās sasniedza vēlmju dzeloņainos krūmus un pieskārās lepnuma un augstprātības milzīgajiem kokiem. Tavas gaismas mēles aprija plašos manas neziņas džungļus un pārvērtā tos pelnos. Es pateicos Tev, ak Dievišķais Deglī! Un lai Tavi kalpi vēršas pie Tevis lūgšanās un lūgšanās pēc tūlītējas palīdzības un ātras dziedināšanas.

Tava autentiskā dziesma

Lai tevi dzirdētu, Sargeņģeli, esmu noskaņojis savas iekšējās redzes radio ar maigiem mīlestības pieskārieniem. Bieži meditācijā esmu klausījies tavu svēto, kas tev ir tuvu, saldākās melodijas: cildenas garīgas simfonijas, no manas sirds dzimušas kompozīcijas un melodisku dziesmu par manām senajām ilgām pēc tevis. Ar pacietību un mieru esmu noskaņojis savu dziļāko jūtu instrumentu, un, kad miegainība nospieda manus plakstiņus un es grasījos iemigt, tava patiesā dziesma plūda caur mani. Un tagad es raidu

tavu priecīgo melodiju ekstātiskās atbalsis un pievienoju
savu balsi tavu bhaktu korim, lai himnas kļūtu arvien
dedzīgākas un ilgas un ilgošanās pastiprinātos.

Es peldēšos dvēseļu jūrā

Vienotībā ar Tevi, Visuaptverošais Gars, es kļūšu par
kosmiskās dzīvības pulsu. Es peldēšu dvēseļu jūrā. Es dejošu
svēto cilvēcisko emociju viļņos un apberšu tos ar svētīgu
prieku. No debesu Himalajiem es atbrūnošu universālu cēlu
tieksmju straumi. Es būšu katra līdzjūtībā pret citiem izlietā
asara. Es būšu klātesošs svēto zelta klusumā un rožainu
prātu plaukstošajās cerībās. Ak, uzticīgais Vēlmju Piepildītāj!

Kad mana mūžīgā dzirksts sajauksies ar tavu bezgalīgo
gaismu, es uzliesmošu katrā acī

Miers lai ir ar tevi

Jauni čuksti un atziņas

Dzīves vasaras dienās
Es vācu emociju nektāru
No saldo tikumu ziediem
Augot labu dvēseļu dārzos
Un es savā sirdī glabāju destilēto esenci
No tolerances cēlajiem ziediem
Un pazemības pumpuri ar savu maigo smaržu
Un retie maigo lotosa ideju ziedi
Un kad ap mani krīt aukstās ziemas pieredzes sniegi
Un sāpīgā zemes šķiršanās
Es meklēju siltumu un mierinājumu
Nektārā, kas glabājas manas sirds šūnā
Tajā svētītajā kamerā, jūsu klātbūtnē
Es bieži atrodu dievišķo biti
Malkoju manu seno ilgošanos saldumu
Es jūtos mierināts, priecīgs un apmierināts
Es būšu svētlaimes ūdenskritumi

Mans prieks nepārtraukti skan
Kur varenā straume aizskalo prom
Citu cilvēku bēdu un raīžu smagā nasta
Es steigšos neticamā ātrumā
Pār bezgalīgām telpām
No ciešanu dvēselēm
Lai kļiedētu viņas bailes
Un es novērsīšu viņas nepatīkšanas
Es būšu zibens uzliesmojums
Tumšākajā naktī
Lai izskatītos lieliski
Tavs skaistums, kas apslēpts kopš seniem laikiem
Aiz neredzošu acu tumsas
Es būšu starojošie mēness stari
Padzenot drūmumu no zemes virsmas
Es būšu gaismas stari
Slēptās tumsas kļiedētājs
Cilvēka domu nostūros
Ar Tavu žēlastību, ak Kungs
Silaši, pēkšņais gudrības spožums
Kļūdas, kas uzkrātas gadsimtu un laikmetu gaitā
Apmierinājums, ko mīlestība rada dvēselē, nav pašā
.sajūtā

Bet drīzāk priekā, ko šī sajūta sniedz
Jo mīlestība sniedz prieku
Mēs mīlam mīlestību, jo tā sniedz mums milzīgu laimi
Mīlestība nav mērķis; laime ir mērķis
Dievs ir mūžīga un vienmēr atjaunojoša svētlaime
Un tāda ir dvēseles daba, šī iemesla dēļ mistiķi dziedāja
Tie, kas ir piedzīvojuši šo patiesību un izbaudījuši šo
:garīgo prieku
No prieka mēs nākam, priekā mēs dzīvojam un mūsu"
"būtība peld
Un kosmiskā priekā mēs atgriezīsimies, lai kādu dienu
".izkustu šajā svētlaimē

Visas cēlas jūtas, piemēram, mīlestība un līdzjūtība
Drosme, upuris un pazemība ir bezjēdzīgi bez prieka
Prieks nozīmē pacilātību, un tā ir augstākās laimes
izpaušme

Vai vislielāko gandarījumu
{Un tavs Kungs tev noteikti dos, un tu būsi apmierināts}
{Priecājies un līksmojies}

Lai gan prieks var rasties noteiktu ārēju apstākļu
rezultātā

Bet savā tīrajā būtībā tas nav saistīts ar nosacījumiem
Tas bieži parādās bez materiāliem nosacījumiem
Dažreiz jūs varat pamosties no rīta
Tev ir sajūta, ka tūlīt lidosi aiz prieka
Un, kad tu sēdi meditācijas mierā, prieks pulsē tevī
Bez jebkāda ārēja trauksmes signāla, kas viņu
pamodinātu

Tas ir dvēseles prieks, kam nav līdzinieka
Bet, kad prieks ir saistīts ar noteiktiem apstākļiem
Tas nerodas no tiem pašiem apstākļiem
Patiesībā šie apstākļi kalpoja kā līdzeklis prieka izjušanai
Kas sākotnēji bija apslēpts dvēselē, es kā cirvi ierakos
dvēseles augsnē
Un no cilvēkā paslēptās laimes rezervuāra izplūda
prieka avots

Tāpēc cilvēku pieredzē parasti rodas vajadzība
Uz dažiem pasākumiem, lai atklātu dziļi sevī slēpto
prieku

Mīlestība arī ir dvēseles daba, bet tā ir atkarīga no
prieka

Nav mīlestības bez prieka
.Vai var iedomāties mīlestību bez prieka? Noteikti nē
Kad mēs runājam par sāpēm, ko rada neatlīdzināta
mīlestība

Mēs runājam par nepiepildītu ilgošanos
Bet patieso mīlestības pieredzi vienmēr pavada prieks

Mans prāts ir bite, tā lido
Uz manas sirds nomaļo dārzu
Tas, kuru šūpo manas mīlestības vēsma
Rotāts ar rasas pērlēm, tavs saldums
Esmu tev izaudzējusi brīnišķīgas lilijas
No garīgās diskriminācijas
un dzeltenās narcises
Lai uzsūktu manas grēku nožēlas asaras
Un smalkas vijolītes, sapņojot par pazemību
Un mana sirds ir plaši atvērta dvēseles uztverei
Tev es piedāvāju savu domu kokus
Gardas smaržīgu lūgšanu augļi
Ar pazemīgām rokām, kas darinātas no maigiem,
rasainiem zariem
Un manas sirds dārzā
Manas domas ir kā bite, kas zum ap mani
Apreibināts starp tīra nektāra upuriem tev
Visa pasaule ir aizmirsusi vārda "mīlestība" patieso
.nozīmi

Mīlestību ir ļaunprātīgi izmantojuši un tās sirdi ir
saplosījuši tik daudzi cilvēki, ka tikai nedaudzi vairs zina, ko
.nozīmē mīlestība

Tāpat kā eļļa ir atrodama katrā olīvas daļiņā, tā
mīlestība caurstrāvo katru radības stūrīti. Bet mīlestību ir ļoti
grūti definēt tā paša iemesla dēļ, kāpēc vārdi nevar aprakstīt
apelsīna garšu; auglis ir jānogaršo, lai zinātu tā garšu. Tas
.pats attiecas uz mīlestību

Jūs visi kaut kādā veidā esat izjutuši mīlestību savās
sirdīs, un tāpēc jums ir priekšstats par tās dabu. Bet cilvēki
kopumā nezina, kā kultivēt, attīrīt un paplašināt mīlestību, lai
.sasniegtu dievišķo mīlestību

Dzīves sākumā lielākajā daļā siržu ir dievišķās mīlestības
.dzirksts, taču tā parasti zūd, jo cilvēks nezina, kā to kopt
Lielākā daļa cilvēku uzskata, ka nav nepieciešams
analizēt mīlestības būtību. Viņi mīlestību pazīst kā sajūtu, ko

viņi izjūt pret saviem radiniekiem, draugiem un citiem, pret kuriem viņi jūt spēcīgu pievilcību. Bet mīlestība ir daudz .vairāk nekā tas

Vienīgais veids, kā es varu aprakstīt patiesu mīlestību, ir aprakstīt tās ietekmi. Ja vien cilvēks spētu sajūst kaut .kripatīņu dievišķās mīlestības

Viņu pārņēma prieka plūdi, kas pārsniedza viņa spējas tos savaldīt

Mums jābūt stipriem, darot labu un cenšoties palīdzēt citiem. Cilvēks, kurš rūpējas tikai par sevi un savu ģimeni, neatradīs daudz laimes, un, ja viņš nedomās par kādu citu, kurš, iespējams, cieš, viņš liedz sev prieku, kas rodas dvēselē, sniedzot palīdzīgu roku tiem, kam tā nepieciešama.

Tā rezultātā viņa laimes trauks paliks mazs, un tā saturs .nepilnīgs

Man nauda nozīmē vienu: izmantot to, lai darītu labu un .palīdzētu citiem

Šajā pasaulē ir maz tādu, kas ir sirsnīgi, godīgi un gatavi .draudzēties ar jums cieņas dēļ, nevis kāda cita iemesla dēļ

Šie uzticīgie draugi ir pasaules prieks, un patiesa

.draudzība ir lielāka par jebkuru bagātību šajā pasaulē

Tas, kurš ir patiess savās attiecībās ar cilvēkiem, atradīs

Dievu, un tas, kura sirdī ir mīlestība, patiesi iepazīs citus,

tāpat kā cilvēks redz caur skaidru stiklu un uztver, kas ir

iekšienē. Šāda veida citu cilvēku iepazīšana rodas no

mīlestības pret Dievu un mīlestības pret citiem ar tādu pašu .mīlestību

Miljoniem cilvēku ir savaldzināti ar zemapziņas

brīnumiem, kas atklājas miega laikā. Bet augstākā stāvoklī jūs varat redzēt vai zināt to, ko vēlaties, nevis caur iztēli, bet .gan caur realitāti

Es varu sēdēt šajā krēslā un pievērst savas domas

.jebkur un redzēt, kas tieši notiek šajā vietā

Dažreiz mācekļi dzīvo zemapziņā, un dažreiz viņi

paceļas uz augstāku apziņu. Un ir daži izredzētie, kas spēj

pārvarēt augstāku apziņu un sasniegt kosmisko apziņu:
.dievišķā gara valstību, kurai nav ne izcelsmes, ne cēloņa
Tīras garīgas apziņas stāvoklī meklētājam nav
nepieciešams iepriekš iztēloties lietas, lai tās piedzīvotu. Kad
viņi apvienojas ar kosmisko apziņu, viņu apziņa paplašinās
un saplūst ar katru eksistences atomu, un viņi apzināti
apzinās visu Visumu un visas būtnes. Šī pieredze ir apziņas
.paplašinājums bez gala
Ikviena, kurš piedzīvo šo apziņu, jūt, ka tā eksistē zāles
šķiedrās un kalnu virsotnēs, un jūt katru sava ķermeņa šūnu
.un katru telpas atomu
Vai tu domā, ka esi mazs ķermenis, ja tevī iekšā ir
!ietverta lielākā pasaule
Bet kosmiskā apziņa slēpjas arī ārpus tā. Kad meklētājs
spēj sajūst savu klātbūtni visā eksistencē, viņš piedzīvo
.bezgalīgu svētlaimi un vislielāko dievišķo mīlestību
Un ar tavu mīlestību manas maņas ir aizņemtas, tāpat}
{kā ar tavu skaistumu piepilda visu manu būtni
Tas apvienojas ar dievišķās apziņas visuresamību
Tāpēc ceri uz Dievu ar labām cerībām un uz Viņa
!labvēlību! Nezaudē cerību sasniegt savu mērķi
Cilvēks nevar būt kopā ar Dievu, vienkārši domājot, ka ir
.sasniedzis garīgo apgaismību
Pašpilnveidošanās un morāla pilnveidošanās ir būtiskas
prasības augstāku stāvokļu sasniegšanai
Pastāv milzīga atšķirība starp Dieva iepazīšanu
iespējamā veidā un Dieva iepazīšanu patiesā veidā. Viņu ir
iespējams iepazīt tikai caur pazemību, gudrību, sirsnību,
.tikumīgu raksturu un sirsnīgām ilgām
Pazemīgs cilvēks ir tas, kurš atpazīst Dievu un kuru
Dievs atpazīst
Tie, kas dziļi iedziļinās kosmiskajā apziņā, dabiski attīsta
neparastas garīgās spējas un kontroli pār dabas spēkiem.
Tomēr neviens, kas sasniedz patiesu dievišķo apziņu,

neizmanto savas spējas lielībai un izrādīšanai bez gudrības
.vai apdomības

Gudri cilvēki apzinās, ka Dievs ir vienīgais eksistences
spēks, un pazemīgi atdod Viņam neparastās dāvanas, ar
.kurām Viņš tos ir apveltījis

Vai viss esošais nav brīnums? Un vai cilvēks, tikai savas
?eksistences dēļ, arī nav brīnums
Ja cilvēki nav apmierināti ar visiem Dieva radītajiem
brīnumiem, kāpēc svētajiem vajadzētu veikt vēl vairāk
?brīnumu

Dieva taisnīgie svētie neko nedara, ja vien Dievs viņiem
to nelūdz, un dažreiz iemeslu dēļ, kas ir neskaidri un grūti
.saprotami

Es ilustrēšu ar piemēru, kā augstākā apziņa atšķiras no
.zemapziņas apziņas

Augstāka apziņa ir stāvoklis, kurā jūs varat – nomodā un
miegā, pilnībā apzināti – ar gribas spēku un bez jebkāda
.ārēja stimula izraisīt jebkādas sajūtas ķermenī

Zemapziņas iztēles valstībā (sapņu pasaulē) var izdzert
tasi karsta piena

Bet šis pārbaudījums tiek uzlikts jums. Tomēr augstākā
apziņā jūs varat apzināti un apzināti piedzīvot to pašu vai
.jebko citu

Ceļš var šķist garš, bet tūkstoš jūdžu ceļojums sākas ar
vienu soli. Un, kamēr vien cilvēks saglabā optimismu, nekādi
.šķēršļi nevar traucēt sasniegt vēlamo mērķi

Es joprojām atceros iepriekšējās dzīves

Tur es tevi meklēju

Un es atceros daudzas naktis

Rotāts ar mirdzošām zvaigznēm

Un rītausmas skati

Tas, kuram piemīt rasas nevainība

Un harmoniskās krēslas stundas

Ar bara zvanu ritmu

Un daudzie dārgakmeņiem rotātie gadi

Ar pavasara ziediem un ziediem
vasaras vēsmas
caurspīdīgi lietusmēteļi
Dimanta ledus kopas
Ziemā

Ak, cik reižu esmu gaidījis tavu ierašanos
Ar sirdi, kas dejo aiz prieka
!Mana dvēsele gandrīz lido aiz ilgām pēc tevis
Katru nakti, mierīgā un neatlaidīgā miega laikā, mēs
baudām mieru un prieku

Kad mēs ieslīgstam dziļā miegā, Dievs liek mums dzīvot
cildenā, mierīgā apziņā, kurā mēs aizmirstam visas šīs
.eksistences bailes un raizes

Meditācijā mēs varam izjust šo svētīgo psiholoģisko
stāvokli pat nomoda stundās un sajust mieru no citiem
.līmeņiem

Kad mani pārņem dievišķais prieks, mana elpošana kļūst
mierīga un mans gars paceļas, vienlaikus piedzīvojot tūkstoš
miega svētlaimi, tomēr es nezaudēju savas parastās maņas.

Šī kosmiskā pieredze ir paredzēta tiem, kas dziļi iedziļinās
.augstākā apziņas stāvokļa sasniegšanā

Kad cilvēka būtību piepilda Dieva pārņemošā ekstāze,
ķermenis pilnībā apstājas, elpa apstājas, domas nomierinās
un pat pakāpeniski izzūd. Meditētājs izjūt savas dvēseles
realitāti un savu tuvumu Radītājam, tāpēc viņš dzer no
dievišķās svētlaimes un izbauda prieka ekstāzi, ko nespēj
.sniegt tūkstoš vīna devu

Vidusmēra cilvēks jūtas miegains uz robežas starp
nomoda un miega stāvokli, piedzīvojot īslaicīgu labsajūtu,
taču šī sajūta ātri izzūd, cilvēkam ieslīgstot dziļā miegā.
Miegs nav pilnīgs samaņas zudums, jo nomodā cilvēks zina,
.vai miegs bija mierīgs vai nē

Ir daudz miega stāvokļu — daži viegli, daži dziļi. Taču
garīgās pieredzes, ko cilvēks gūst kopā ar Dievu apzinātā
stāvoklī, ir daudz uzmundrinošākas un atsvaidzinošākas

nekā vislielākā miega vai snaudas svētlaipe (miegainība vai
.miegs, kas notiek pirms aizmigšanas)

Pat ja tu man neesi tik svarīgs kā mana dzirde un)

(redze

Manas acis neko neredzēja, un manas ausis neko

nedzirdēja

Jo tu esi saldāks maniem plakstiņiem nekā miegs

Un saldāks manai sirdij nekā drošība

Aiz miega noslēpumiem un mistērijām slēpjas šie svētie

prieki

Mēs nevaram izpatikt visiem, jo tas nav iespējams. Es

.cenšos nevienu neapbēdināt. Es daru visu iespējamo

Tas ir viss, ko es varu darīt

Mums vispirms jāmeklē Dieva labvēlība. Mans vienīgais

mērķis ir iepriecināt Dievu. Es izmantoju savas rokas, lai

pazemīgi lūgtos Viņa priekšā, savas kājas, lai meklētu Viņu

visur, un savu prātu, lai domātu par Viņu un apcerētu Viņa

.brīnumus

Dievam ir jāieņem pirmā vieta mūsu sirdīs, lai mēs

varētu sajust Viņu kā mieru, mīlestību, sapratni, laipnību,

.līdzjūtību un gudrību

Tieši to un neko citu esmu ieradies redzēt un par ko

.runāt. Papildus pārdomām ir jāuztur laba kompānija

Mums nevajadzētu skriet pakaļ cilvēkiem, bet gan

Dievam

Ja šīs idejas jums šķiet noderīgas, uzskatiet tās par

.Dieva svētību, jo visa slava pienākas Viņam

Pastāsti par to citiem; varbūt viņi tajā atradīs to pašu, ko

tu. Mēs nedrīkstam aizmirst katru dienu sniegt palīdzību

tiem, kam tā nepieciešama, cik vien labi spējam. Kamēr vien

man kabatā ir nauda, es nepārstāšu dot, jo mans

.neizsīkstošais un nemainīgais avots ir Dievs

Mums ir jāpazīst Dievs tā, kā to darīja lielie. Tas ir

.iespējams caur pārdomām un personīgām pūlēm

Reiz es pastaigājos ārpus ermitāžas, domājot par savu
diženo skolotāju Šrī Juktišvaru, kurš bija miris dažus gadus
.iepriekš

Es jutu neizmērojamu ilgošanos pēc viņa un biju skumja,
ka viņš nebija ar mani, lai baudītu ermitāžas skaistumu un
atmosfēru, un pēkšņi viņš man parādījās no debesīm un
:teica

Vai tu domā, ka esi vienīgais, kam patīk šī skaistā"

"!vieta? Es to izbaudu tāpat kā tu

Meklētājam, kurš vēlas vienotību ar Dievu, ir jācenšas

.katru dienu praktizēt meditāciju un mīlestību pret Viņu

Un mīli visus ar šo mīlestību

Šis ir vienīgais veids, kā izvairīties no kariem. Garīga

sadarbība ir būtiska, jo bez patiesas garīguma nav

individuālas vai universālas laimes. Svētā harmonija ir

vienīgais risinājums visām fiziskajām, finansiālajām, laulības,

.morālajām un garīgajām problēmām

Laime rodas no tuvības sajūtas Dievam. Cilvēce ir

ieslodzīta aiz neziņas restēm, un ir pienācis laiks atbrīvoties

no šī pazemojošā cietuma. Prātam vienmēr jābūt vērstam uz

.Dievu, lai kādi arī nebūtu apstākļi

Tad jūs sajūtīsiet lielu mieru un prieku

Tie, kas ilgojas pēc Dieva, velta Viņam savu būtību,

iedrošina un apgaismo viens otru un pastāvīgi atceras Dievu,

.ir laimīgi šajā pasaulē un pēcnāves svētlaimes ieguvēji

Viss esošais ir viļņveidīga vibrācija, ko vada Dieva prāts.

Šī inteligentā vibrācija ir Svētais Gars jeb uzticīgais Gars, ar

.kuru var sazināties caur lūgšanu un meditāciju

Tavas dvēseles klusumā un tavas mentālās

koncentrēšanās birzī nav gala mīlestības stāstam ar

.bezgalīgo absolūto

Bet Dievu ir grūti atrast, ja vispirms dzenamies pēc

.naudas

Mums jāpadara Dievs par neatņemamu mūsu dzīves
sastāvdaļu, un tad mums būs viss, kas mums šajā dzīvē
.nepieciešams

Kas savā sirdī rada pastāvīgu vietu Dievam, tam Dievs
dos pārpilnību no zemes un debesu labumiem un atvērs viņa
priekšā plašus apvāršņus, kuros spīd gudrības saules,
.apgaismojot viņa ceļus un kliepjot tumsu ap viņu
Dievs ir mūžīgais mīlētājs, un cilvēkam nav citas laimes,
kā vien tad, kad viņš mīl Dievu tā, kā viņš mīl – vismaz –
savus mīļākos cilvēkus, jo bez Dieva mēs nepazītu mīlestības
.dabu un nebaudītu tās garšu

Mums jāiemācās izmantot savu gribu un koncentrēt
savu prātu, lai meklētu Dievu no visas sirds
Cilvēka rīcību nosaka vēlmes, un šie ieradumi vienmēr
.piespiež viņu darīt to, ko viņš nevēlas darīt
Patiesi, cilvēks ir pats sev ļaunākais ienaidnieks, lai gan
viņš to neapzinās. Viņš nezina, kā mierīgi nosēdēt vai veltīt
laiku Dievam, tomēr viņš cer sasniegt laimi un garantēt
!tūlītēju iekļūšanu Paradīzē
Svētu pieredzi nevar iegūt, vienkārši lasot grāmatas vai
klausoties sprediķus
Vai vienkārši labu darbu darīšana. Tas viss neapšaubāmi
ir noderīgi, taču ar to nepietiek. Saziņa ar Dievu prasa rūpīgu
.koncentrēšanos un dziļu pārdomu

Dzīve ir liels sapnis
Iedomājieties! Pēc gadu desmitiem mūsu eksistence būs
.sapnis, un viss, ko mēs darīsim tagad, būs daļa no šī sapņa
Pat cilvēces dižākās figūras ir kļuvušas tikai par cilvēka
apziņas augli. Bet šīs lielās figūras sasniedza savu galveno
mērķi, jo tās sasniedza augstāko līmeni un paliek dzīvas
garā, ar spilgtu un apzinātu izpratni par visu notiekošo, jo tās
.ir vienotas dievišķā apziņā

Ikviens, kurš cenšas ar viņiem saskaņoties caur viņu
idejām un mācībām, neizbēgami jutīs viņu klātbūtni,

piesaistīs viņu svētību un dziļi sirdī zinās, ka ir ar viņiem
.reālā kontaktā

Dzīve ir grandiozs sapnis. Tomēr, kad cilvēks aplūko
savu ķermeni un atrod to dzīvības pilnu, viņam rodas stingra
pārliecība par šī sapņa realitāti. Viņš tic, ka, lai būtu laimīgs,
.viņam ir jāiegūst šī vai tā lieta
Bet neatkarīgi no tā, cik daudz vēlmju viņš piepilda, viņš
caur tām neatradīs laimi. Jo vairāk cilvēks iegūst, jo vairāk
viņš vēlas. Vēlmes ir jāpilnveido un dzīve jāvienkāršo, ja
.vēlas dzīvot komfortā, mierā un iekšējā apmierinātībā
Svētajos Rakstos teikts, ka cilvēks, kura vēlmes vienmēr
plūst uz iekšu (uz savu dvēseli), ir cilvēks ar augstu iekšējo
mieru. Šajā ziņā viņš ir kā jūra, kas nekad nemainās un
nesamazinās, bet paliek pilna ar ūdeni, kas tajā nepārtraukti
ieplūst. Bet cilvēks, kurš rada vēlmju caurumus sava miera
rezervuārā un ļauj dzīvības ūdeņiem noplūst un izšķērdēties,
.neko nezina par garīgo mieru un iekšējo laimi
Mums nepieciešama vadība no tiem, kas pazīst Dievu,
kuriem ir spēja sazināties ar Viņu un apzināti sajūst Viņa
.klātbūtni

Pravieši ir lūguši mūs meklēt Dievu iekšējā mierā
Dvēseles vientulībā, kur mīt uzticīgs gars un augstākais
garīgais prieks

Arī apgaismotie atbalsta šīs idejas

Viņi uzsver dziļas pārdomu nozīmi

Lai apzinātos augstāko Es dvēseles dziļumos

Es nevēlos, lai cilvēki domātu, ka viņi var iegūt
zināšanas, vienkārši klausoties citus vai lasot grāmatas.

.Viņiem ir jāpielieto lasītais un dzirdētais

Došanās uz pielūgsmes vietām ir labāka nekā

bezjēdzīga plāpāšana

Bet pat pielūgsmes vietās ir jāpieskaras un jāsaņem Dieva

.klātbūtne savā sirdī

Emocionāli uzliesmojumi un racionāla analīze nevar
sniegt mums dievišķās zināšanas, kuras mūsu dvēseles
.ilgojas iegūt

Kad mēs sevi pakļaujam Dievam un atvadāmies no
savtīgām vēlmēm, un kad esam pārliecināti, ka Dievs
vienmēr ir ar mums

Tas mājo mūsu dvēselēs un iedvesmo mūs ar labām un
cēlām domām un jūtām. Mēs iemantosim laimi un brīvību, un
.mēs pieredzēsim gudrības saullēktu dvēseles apvārsnī

Pele, kas kļuva par tīgeri

Kā stāstījis gudrais Paramhansa Jogānanda

Sensenos laikos, dziļi mežā, dzīvoja vientuļnieks, kurā
dzīvoja svēts vīrs, kurš pazina Dievu. Šim svētītajam vīram
piemita liela gudrība un pārdabiskas spējas, un viņa tuvumā
.nedzīvoja neviens, izņemot mazu, pieradinātu peli

Daudzi mācekļi un citi, kas vēlējās redzēt svēto,
uzdrošinājās viņu apmeklēt, neskatoties uz mežonīgo tīgeru
un citu savvaļas zvēru klātbūtni, kurus pievilka mīlestība pret
viņu. Viņi nesa ziedus un augļus kā ziedojumus. Visi, kas
apmeklēja svēto, bija pārsteigti par ciešo saikni starp viņu un
.peli, un viņi meta dažas drupačas svētā pieradinātajai pelei

Kādu dienu, kad mācekļu grupa apciemoja savu
skolotāju viņa noslēgtajā patvērumā, kaķis dzinās pakaļ
pelei, kas kliegdamā pienāca pie gudrā vīra kājām, meklējot
patvērumu. Tajā brīdī, mācekļu pārsteigto acu priekšā,
svētais pārvērtās pārbiedēto peli par lielu, niknu kaķi! Ar kādu
brīnumu pele tagad brīvi un nekaitēta klīda starp kaķiem.

Viņš bija sajūsmā par šo pārvērtību, un vienīgais, kas
traucēja viņa mieru, bija mācekļu čukstēšana, kuri piemiedza
ar aci un rādīja uz viņu, saucot viņu par kaķi, kas cēlies no
.peles

Pēc kāda laika tie paši mācekļi atkal devās apciemot
savu skolotāju, un vilku bars dzinās pakaļ kaķpelei, kas skaļi
ņaudēja, lūdzot aizsardzību pie svētā kājām. Svētais viņam
teica: "Kļūsti par vilku!" Tūlīt pārsteigtie mācekļi ieraudzīja

kaķpeli viņu acumirkļī pārvēršamies par vilku. Arī vilki bija pārsiegti par šo tūlītējo upura pārvērtību, bet viņi bija vīlušies un devās atpakaļ izsalkuši. Visbeidzot vilkpele brīvi klejoja kopā ar citiem vilkiem, ēdot kopā ar viņiem un .skatoties uz mazākiem dzīvniekiem no augšas

Citā reizē tie paši skolēni, kas bija liecinieki diviem iepriekšējiem brīnumiem, mācījās pie sava skolotāja. Stundas vidū viņi bija pārsiegti, ieraugot milzīgu Bengālijas tīgeri, kas dzinās pakaļ vilka pelei, kura, kā parasti, pilnā ātrumā skrēja pie skolotāja kājām, meklējot patvērumu.

Skolotājs, atkal izmantojot savas brīnumainās spējas, apturēja tīgeri un uzrunāja savu pieradināto vilku, sakot:

"Mana dārgā pelīte, ir muļķīgi no manis turpināt tevi aizsargāt no taviem ienaidniekiem. No šī brīža es vēlos, lai tu kļūtu par tīgeri." Tiklīdz skolēni nomierinājās, viņi sāka smieties un teikt viens otram: "Ak, Dievs! Paskatieties uz svētā nikno tīgeri! Tā ir tikai pele, ko svētais ir pārvērtis par
"!tīgeri

Laikam ejot, ermitāžas apmeklētāji saprata, ka baismīgais tīgeris, kas sargāja šo vietu, patiesībā bija tikai maza pelīte, kuru skolotājs bija paaugstinājis tīgera statusā. Vecākie skolēni mierināja jaunpienācējus ermitāžā, sakot: "Nebaidieties no tīgera, tas patiesībā nav tīgeris, bet gan
".pele, kurai skolotājs deva tīgera tēlu

Šī varmāka pele beidzot nogura no publiskās pazemošanas un nodomāja: "Ak, ja es varētu nogalināt pašu
".svēto, es tad atbrīvotos no savas ciešanas cēloņa

Tiklīdz šī doma viņam iešāvās prātā, viņš uzbruka gudrajam vīram, nodomādams viņu nogalināt. Bet gudrais vīrs viņam slēpās, jo bija sekojis viņa domu gaitai un zināja viņa nodomus, tāpēc viņš uzreiz zināja, kas notiek viņa nepaklausīgā tīgera prātā, un uzsauca viņam, sakot:

"! "Atgriezies tāds, kāds biji

Un tieši tā arī notika – acumirkļī augstprātīgais tīgeris

!atkal pārvērtās par pārbiedētu peli

Ikviens vēlas vairāk naudas nekā otrs, un, kad viņi to
iegūst, viņi paliek neapmierināti, jo atklāj, ka kāds cits ir
.bagātāks par viņiem

.Cilvēki dzīvo pašu radītu ciešanu un vēlmju spirālē

Mums jābūt apmierinātiem ar to, kas mums ir, jo
materiālās lietas nesniedz laimi, bet bieži vien vairo cilvēka
.raizes un palielina viņa nemieru un bažas

Ceļš pie Dieva ir vienkāršākais un vieglākais ceļš, tomēr
tikai retais pa to iet, neskatoties uz daudzajiem reliģiskajiem
.rituāliem un formalitātēm

Labāk ir pievērst savas sirdis Dievam un lūgt Viņam to,
.kas mums ir vislabākais un paliekošākais

Patiesībā Dievs mūs gaida, jo vēlas mūs pasargāt no
ļauņuma un briesmām. Viņš vēlas, lai mēs būtu kopā ar Viņu
savās sirdīs un prātos, jo šīs pasaules lētās preces nevar
.apmierināt cilvēku ilgas vai aizpildīt garīgo tukšumu

Ko viņš jūt dziļi sirdī

Dievs runā ar mums pastāvīgi, bet tikai retais dzird Viņa
balsi

Šo kluso balsi bieži vien apslāpē trokšņainu domu un
.klaju vēlmju kņada

Bet, kad domas norimst un vēlmes nomierinās, mēs
.skaidri dzirdam Dieva balsi, pat ja tā ir klusa un vāja
Patiesi, Dievs dara visu, lai palīdzētu cilvēcei; Viņš atver
.viņiem durvis un apgaismo viņu ceļus

Lai viņš redzētu savu soļu vietas, lai nepakluptu un viņa
kāja nepaslīdētu, bet vairums cilvēku to neapzinās

Visa pasaule kopumā ir iestrēgusi apjukumā un haosā
savtīgu, alkatīgu vēlmju dēļ, kas rada karus. Nekas cits
.nerada karus

Dzīves cīņā lielākais varonis ir tas, kurš uzvar sevi un
.pārvar savas kaislības

Nauda, slava, vēlmes un viss, kas ir pretrunā ar šo
.principu, kaitē mūsu mieram un laimei

Ja cilvēki iemācītos vienmēr domāt par dzīves
.patiesajām vērtībām, viņi atrastu laimi, ko meklē
Bet viņi novirzās no sava nodoma un tiek aizrauti ar
zemes vēlmju straumi
Esmu atklājis, ka nekāds kārdinājums nevar mani
.novirzīt no izvēlētajā ceļa un ceļa, ko esmu pieņēmis pats
Es varu apburt tūkstošiem cilvēku ar spēku, ko Dievs
.man devis, bet šāda rīcība man būtu kaitīga
Jebkurā gadījumā es nevēlos apburt tūkstošiem cilvēku
.un savaldzināt viņu prātus
Man vienkārši patīk redzēt patiesus mācekļus, kuri ir
stingri iesakņojušies Dievā
Tie, kas mīl Dievu, izbaudīs šīs domas, un tie, kuru
.entuziasms saglabāsies, jutīs Dieva svētības
Viņa klātbūtne ir redzama šajās mācībās
Cilvēkam nav iespējams pievilt Dievu, jo Viņš ir tieši aiz
.viņa domām un zina, kas notiek viņa prātā un ko viņš vēlas
Kad viņš atteiksies no pasaules un ilgosies pēc garīgas
harmonijas, Dievs nāks pie viņa
Kad šī vēlme iesakņojas tā sirdī, kurš to vēlas, Dievs
.nonāk šajā sirdī un piepilda to ar labestību un svētībām
Materiālās lietas sniedz tikai viltus miera un īslaicīga
apmierinājuma sajūtu. Vienīgais patiesais cilvēka dzīves
mērķis ir būt saskaņā ar savu Radītāju un iegūt Viņa
.labvēlību
Šai vienošanās jābūt mūžīgai derībai un nesalaužamam
paktam
Ak, Kungs, padari mani caurspīdīgu un šķīstu, lai es
varētu atstarot Tavu dziedinošo gaismu sevī
Nomierini mana prāta spoguļi, kas trīc no nemiera, lai
tas atspoguļotu tavu bezgalīgo seju
Atveriet ticības logus manā dvēselē, lai es varētu ieelpot
Tava miera smaržu
Esmu nonācis pie atziņas, ka dzīves vienīgais mērķis ir
iepazīt Dievu

Ir cilvēki, kuri, iespējams, nav pārliecināti, ka Dieva
iepazīšana ir dzīves galvenais mērķis. Bet neviens nevar
noliegt, ka dzīves mērķis ir atrast laimi. Un es ar pilnīgu
.pārliecību un pārliecību saku, ka Dievs ir galvenā laime

Tā ir vislielākā svētlaime

Tā ir absolūta universāla mīlestība. Tas ir mūžīgs prieks,
kas nekad nepamet to dvēseles, kuri ir ar to saskaņā. Tad
?kāpēc gan mums necensties sasniegt šo galīgo laimi
Neviens cits to mums nevar dot. Mums tas pastāvīgi

.jākopj un jāattīsta sevī

Pasaule pastāvīgi cenšas piedāvāt cilvēkiem savus
priekus, taču šādi īslaicīgi baudījumi galu galā noved pie
nožēlas, rūgtuma un sirdsapziņas pārmetumiem. Pat
visveiksmīgākie, tie, kuriem, šķiet, pieder viss, var nebūt
patiesi laimīgi un ilgi neapmierinājušies ar zemes lietām, jo
viņi ne remdē savas patiesās slāpes, ne remdē savu garīgo
.izsalkumu

Jo vairāk mēs koncentrējamies uz ārējām lietām, jo

mazāk mēs varam sajust iekšējo godību

Ko mēs varam piedzīvot, izbaudot dievišķā gara mūžīgo

svētlaimi

Jo vairāk mēs vēršamies uz sevi, jo mazāk ārējo grūtību

mēs saskaramies. Tas ir nemainīgs vienādojums, taču lielākā
daļa cilvēku šo patiesību neapzinās pasaulīgas sabiedrības,
sabiedrības, kurā viņi dzīvo, un neveselīgu ieradumu
.ietekmes dēļ

Sabiedrība cilvēku tur iegrīmušu un aizņemt ar

virspusējām lietām, neļaujot viņam domāt par dziļākām
.patiesībām

Pat garīgas vietas daži apmeklē bez patiesas vēlēšanās

baudīt to svētīgo atmosfēru

.Viņi no šīm vizītēm praktiski neko neiegūst

Tie, kas vēlas redzēt Dievu, Viņu atradīs visur. Cilvēku

.paradumi ir destruktīvi un kaitīgi

Mežonīgs plēsējs, kas iznīcina, bojā, iznīcina un nāvē

Ir pienācis laiks cilvēkiem iemācīties būt laimīgiem un
.apmierinātiem ar to, kas viņiem ir
Mums nevajadzētu vēlēties neko vairāk kā to, kas mums
nāk. Dievs ir dāsns; Viņš zina, kas mums ir vajadzīgs, un to
nodrošina savā laikā. Tas nenozīmē, ka mums vajadzētu
paļauties uz Dievu, nepieliekot nekādas pūles — nepavisam.
Tas nozīmē, ka mums vajadzētu darīt savu daļu, cik labi vien
spējam, un pārējo atstāt Dieva ziņā, kurš nekad neatņems
.mums to, kas mums ir vajadzīgs un ko esam pelnījuši
Labākais veids, kā būt mūžīgi laimīgam, ir sajūst Dieva
klātbūtni. Mūsu augstākajai vēlmei vajadzētu būt iepazīt
.Dievu un apņemties būt kopā ar Viņu
Dievam vajadzētu ieņemt pirmo un augstāko vietu mūsu
domās un jūtās, un mums Viņš jāuzskata par spēcīgāko un
.visstingrāko balstu mūsu dzīvēs

Dievs savā absolūtajā žēlastībā
Viņš mums sniedz prieku un iedvesmu
Un tas dod mums īstu dzīvi
Patiesa gudrība
Un patiesa laime
Patiesa izpratne caur
Visas mūsu dzīves dažādās pieredzes
Bet Dieva godība netiek atklāta
Izņemot garīgo mieru, ko dvēsele jūt
Un nopietni cenšoties ar to saskaņoties
Tur mēs stāvam aci pret aci ar patiesību
Ārzemēs ilūzijas ir ārkārtīgi spēcīgas
Tikai retais spēj atbrīvoties
Ārējās vides ietekme
Pasaule turpina savu nebeidzamo sarežģītību
Un viņa neskaitāmās pieredzes
Dieva balss slēpjas aiz dzīves šķietamības
Viņš vienmēr mūs sauc un runā ar mums
Caur ziediem un svētajām grāmatām
No mūsu sirdsapziņas

Un caur visām skaistajām lietām
Kas padara dzīvi dzīvošanas vērtu
Debesu lakstīgala

Esmu tava lakstīgala, kas paceļas tavas kosmiskās
klātbūtnes debesīs, pastāvīgi meklējot tavas patiesības lietūs
.pilienus

Esmu dziļā paļāvībā lūdzis Tevi sūtīt Tavas žēlastības
lietusgāzes no skarbajiem klusuma mākoņiem
Un, būdams ārkārtīgi izslāpis, es dedzīgi uztvēru katru
savas apziņas par tevi svēto punktu
Ak, cik ļoti es ilgojos sajust tavu klātbūtni sevī un sev
!apkārt

Manas hroniskās slāpes remdēja tikai tad, kad tavs
pieskāriens atvēsināja manu degošo dvēseli un manu būtni,
kas kvēloja ilgās un ilgās. Izmisuma un bezcerības sezona ir
pagājusi, un manu bēdu sausums ir izzudis līdz ar tava miera
.lietusgāzēm

Un tagad es klusi lidinos un planēju, dziedot
gandarījuma un apmierinājuma dziesmas
Esmu tava lakstīgala, kas dzer tikai tava mierinājuma
ūdeņus, kas nemitīgi plūst no tavas eksistences
.augstumiem

Individuālais, industriālais un politiskais egoisms,
uzkurinātas jūtas, ko veicina ilūzijas par vienas rases
pārākumu pār otru, un uzskatu un doktrīnu apmaiņa – tas
viss ir radījis šķelšanos un atsvešināšanos starp tautām un
rasēm, un kari ir saplosījuši zemi. Tā rezultātā notiek
ekonomiska iznīcība, garīga nezināšana un kolektīvas
.ciešanas

Garīgo īpašību, materiālās efektivitātes un cēlu
cilvēcisko īpašību apvienojuma attīstīšana — tādu, kādas
mēs redzam izpaužas veiksmīgu cilvēku dzīvēs — ir laimīgas
.dzīves būtība un radīs vislabākos cilvēkus
Jebkurā laikā, jebkur

Mums jāpieņem veselās domāšanas, labas uzvedības un
.patiesas emocionālas empātijas pret citiem ideāli
Patiešām, cilvēci paaugstina taisnīgums, līdzjūtība un
.materiālo aspektu vienlīdzīga un līdzsvarota attīstība
Viņa personas intelektuālie, garīgie un morālie aspekti
Visas cilvēces galvenais mērķis ir sasniegt mieru,
apmierinājumu, drošību, zināšanas un nemirstību
Un šajā ilgošanās pēc pilnības, kas apslēpta mūsos,
slēpjas Dieva attēls
Šis svētais tēls cenšas atklāties caur cilvēkiem, kuri ir
.saskaņā ar savu augstāko dabu
Plurālisms ir dabas likums, un vienotība noved pie
absolūtā
Ar šķelšanos un sadalīšanos pasaule kļūst par katlu, kas
vārās un burbuļo no sāpēm un ciešanām virs karu un nāves
.uguns
Ideāla dzīve, kas vieno sirdis, satuvina dvēseles un
saved tās kopā ar patiesību
Tas ir ceļš uz laimi, mieru un mūžību
Nekas nevar sniegt mums apmierinājumu un noslaucīt
.ciešanu asaras no mūsu acīm, izņemot tikai Dievu
Cilvēka dvēsele ir atsevišķa daļa no veseluma, un tai
jāatgriežas pie veseluma, lai kļūtu vesela. Mūsu laimes
meklējumiem vajadzētu mūs vadīt pie Dieva, visa prieka
.avota
Mūsu slāpes pēc zināšanām ir jāremdē no dievišķās
gudrības avotiem. Mūsu miers būs pilnīgs tikai tad, kad tas
.tiks apvienots ar Dieva neaprakstāmo mieru
Mūsu eksistencei ir nepieciešama Dieva eksistence, lai
tā kļūtu mūžīga, un mūsu apziņa kļūs arvien plašāka un
plašāka, kad tā pieskarsies un apvienosies ar kosmisko
apziņu. Mūsu prieks būs bezgalīgs un pieaugs miljoniem
.reižu, kad tas tiks apvienots ar dievišķo prieku
Kuņģis, ko nogalināja alkatība

Reiz kāds gudrs vīrs ēda kopā ar rijīgu cilvēku, un
".gudrais vīrs teica: "Man garšo šis labais ēdiens
Bet viņš daudz neēda. Kas attiecas uz rijīgo vīru, viņš
.nekad mūžā nebija ēdis tik gardu maltīti
Viņš ēda, līdz bija pieēdies un nomira no pārēšanās. Lai
.jums ilga dzīve

Gudrs, apzinīgs cilvēks baudīja ēdienu, bet bez
jutekliskas pieķeršanās, kas iznīcināja rijību. Gudrs cilvēks
bija saskaņā ar caurspīdīgām garīgām enerģijām, kas baroja
viņa dvēseli un uzmundrināja viņa ķermeņa šūnas, un, ēdot,
viņš to darīja ar mēru, lai netraucētu vai neapgrūtinātu
kosmiskās enerģijas plūsmu, par kuru viņš apzināti zināja, ka
.tā viņu sasniedz

Nav nepieciešams atteikties no visa un dzīvot askētisku
dzīvi, lai dzīvotu garīgu dzīvi, taču ir jāatceras, ka cilvēks
.nedzīvo no maizes vien

Mīlestības paradīze un laimes debesis
Tavas svētītās gaismas starojumā es veltu savas
dvēseles lūgšanas
Un es lūdzu jūs pieņemt manas sirds pazemīgo
piedāvājumu

Turiet tumsas spokus no manis tālāk
Paskaties uz mani no debesu acīm
No manas sirds un jūtu dziļumiem
Parādi man templī manu mīlestību pret tevi
Svētī mani, lai es varētu redzēt labu
Es domāju par labām lietām
Un draudzējieties ar labiem un tikumīgiem cilvēkiem
Un lai es varētu pārdomāt tevi
Ak, Tu, kas esi visa labestības un taisnības avots
Ar tavu žēlastību es tikšu izraidīts no savas dvēseles
svētnīcas

Visas atšķirīgās idejas
Un es rezonē ar tavu svētīgo klātbūtni manī
Lai es dzīvoju laimes paradīzē

Cēlas un cildenas domas man nāk prātā
Apkaisi mani ar savas svētlaimes smaržu
Lai tava svētā mīlestība vienmēr mani apņem
Svētī mani, lai es varētu dzīvot mīlestības paradīzē
Baudot savu dievišķo klātbūtni
Un tavs debesu miers
Un lai es varētu apzināties, ka esmu nemirstīga dvēsele
Un es dzīvoju tavā gaismā
Un es dzīvoju ar tavu svētību
Mans mīļotais Dievs
No rītausmas dārza
Es tev plūkšu gaismas ziedus
Lai to piedāvātu kā pazemīgu upuri
Uz kājām
Lai manas mīlestības pret tevi caururbjošā zvaigzne
Tas traucas uz priekšu ar pieaugošu spēku
Caur pārsteiguma atmosfēru
Un mana aizmāršība par tevi
Un tas kliecē savu tumsu
Neaizmirsti mani
Pat ja es tevi aizmirstu
Atceries mani
Pat ja es tevi nepieminu
Dievs ir visvērtīgākā lieta manā dzīvē
Viņš valda manā sirdsapziņā
Un gudrības vārdi mani iedvesmo
Viņš mani vada uz pareizā ceļa
Kuru man vajadzētu pieņemt
Sabalansēta dzīve
Kas ņem vērā visus dievišķos un dabas likumus
Tas apvieno aktivitāti un mieru
Tas nes laimi un piepilda cilvēka likteni
.Māja, pilna ar dārgakmeņiem, tumsā nav redzama
Tādējādi dievišķo klātbūtni nevar sajust
Kamēr vien valda neziņas nakts

Ja mūsu izpratne par Dievu nav patiesa
Lai mēs nevarētu paveikt savus ikdienas uzdevumus bez
tā
Acīmredzot mēs nejutām nekādu saikni starp Dievu un
dzīvību
Kad mums ir ambīcijas un mēs tās vainagojam ar domu
kalpot citiem
Mēs palīdzam sev, palīdzot citiem
Ak, Kungs
Ar vitālās saules gaismas izplatīšanos
Es izplatīšu cerības starus nabadzīgo un pārvietoto
cilvēku sirdīs
Iededziet apņēģības un pašapziņas lampas
To sirdīs, kas uzskata sevi par neveiksmīgiem
Kad mēs saprotam, ka dzīve ir skola mācībām un
pienākumu pildīšanai
Tajā pašā laikā tas ir īslaicīgs sapnis
Tad mēs zināsim, ka Dievs ir ar mums
Dzīvei jābalstās uz kalpošanu
Bez šī cēlā mērķa
Prāts, ko Dievs deva cilvēkam, to nesasnies
Mērķis, kādam tas tika izveidots
Pakļaušanās Dievam ļauj cilvēkam paveikt visus savus
uzdevumus
Ar prieka un pateicības sajūtu Dievam
Tikai caur padošanos mēs varam atrast mieru
Es sadedzināšu visas intelektuālās un morālās vājības
Dizaina ugunī
Jo, ja vien es neatbrīvošos no šīm vājībām
Es nevarēšu redzēt dievišķo liesmu
Ak, Kungs
Šodien es apņēģšos paveikt konkrētas lietas
Tad es daru to, ko esmu plānojis
Vispirms pārlicināšos, ka mans nodoms ir pareizs
Un tad es jutīšu tavu spēku

Un ar jūsu palīdzību un svētību es paveiksim to, ko esmu
 ,iecerējis darīt

Čuksti un vēsmas

Meistars Paramhansa Jogānanda

Tulkojums: Mahmuds Abbass Masuds

**Mazais ego var lepni un augstprātīgi staigāt
apkārt, sakot: Es esmu tu!**

**Bet es centīšos iepazīt savu patieso būtību, kas
smaržo pēc visādiem laipnības un pazemības
ziediem.**

**Ak Dievs, atklāj man manu patieso identitāti un
ļauj man dzirdēt Tevi čukstam manās dzīlēs, sakām:
Es esmu Tavs piemērs, un Tu esi mans attēls!**

Nakts sapņu dārzā

**Manu nakts sapņu dārzā zied daudzi ziedi:
retie manas iztēles ziedi. Tur, kur spīd siltā
planētu gaisma, plaukst zemes cerību pumpuri,
izplešot spožas piepildījuma un apmierinātības
ziedlapiņas.**

**Šo sapņu mirdzumā es uz mirkli pamanu
aizmirstu mīloto seju rēgus un lolotu emociju
nimfas, kas sen apraktas zemapziņas augsnē - visas
paceļas mirdzošās drēbēs, un, atbildot uz sapņu
eņģeļu aicinājumu, es esmu liecinieks visu pagātnes
pārbaudījumu augšāmcelšanai.**

**Kungs, Tu esi devis mums brīvību aizmirst
ikdienas raizes, ik nakti apmeklējot sapņu zemi.
Palīdzi mums pamosties pie Tevis un uz visiem
laikiem izbēgt no cilvēciskajām bēdām.**

Tu gaidi manu atgriešanos

**Ak, Dievišķais Patvērums! Es dreifēju dzīves
jūrā, mētāts nevaldāmu likstu vētru. Vai nu peldot
pa prieka viļņiem, vai ik pa laikam grimstot bēdu
dzīlēs, es ilgojos izbēgt no šīs dualitātes, sasniedzot
Tavus pārpasaulīgos, ēteriskos krastus. Ar katru**

savas lūgšanas nopūtu es arvien vairāk tuvojos Tev,
manam vienīgajam patvērumam.

Es nepārstāšu censties, jo zinu, ka tu ļoti gaidi
manu ierašanos un ilgojies pēc manas atgriešanās!
paradīzes putns

Esmu paradīzes putns: debesu putns, ko
radījušas tavas svētītās rokas

Viņa mani rotāja ar žēlastību un izsmalcinātām
krāsām: ar maiguma dūnām un garīga ziedēšanas
zeltainām spalvām

Es pacēlos augstu drūmajā, nomācošajā dzīves
atmosfērā, meklējot svētlaimes paradīzi, un manas
spožās spalvas bija notraipītas ar tumšiem
izmisuma plankumiem.

Nāc, mans Dievs, un nomazgā savas paradīzes
putnu ar gudrības stariem un tīriem, saldiem miera
ūdeņiem.

Dievišķais tēlnieks

Lai katrs manas sirds sitiens ir jauns vārds
manas mūžīgās mīlestības pret tevi dzejolī

Lai katra skaņa, ko izrunā manas lūpas, nes
svētīgas vibrācijas no tavas svētās balss

Lai katra mana doma ir piepildīta ar Tavas
klātbūtnes prieku

Lai mana griba tiek uzlādēta ar tavu dievišķo
vitalitāti

Izgrezno visas manas domas, izpausmes un
centienus ar Savu žēlastību

Ak, vissvētākais dievišķais tēlnieks, veido manu
dzīvi, kā vēlies, saskaņā ar savu unikālo ieceri

Tu esi mans aizstāvis

Kungs, palīdzi man nepamodināt dusmu un
kaisles zvērus neattīrītās dvēselēs. Bet, ja tie man
uzbruks, es patvēršos Tavā aizsardzības
akmeņainajā alā savā dvēselē.

Ak, Dievišķais Aizstāvis! Bez Tevis es neatradīšu drošību vai aizsardzību pat visneieņemamākajos cilvēku cietokšņos. Esi mans aizsargs un mans nelokāmais vairogs pret likstu sprādzienbīstamajiem šāviņiem. Un svētī mani, lai es varētu dziedināt - ar svētas ķirurģijas palīdzību - visus tos, kas cieš no dzīves brūcēm un šrapneļiem.
svēta ekstāze

Kad jūsu sekotāji lūdzas, es savācu svētās ekstāzes starus no viņu acīm un sajaucu tos ar savu garīgo dedzību, lai piedāvātu viņiem kā atspirdzinošu dzērienu manām izslāpušajām domām; lai viņi dzer, līdz tiek remdēti, un viņu sāpes un bailes izzūd.

Un tiem, kas meklē mierinājumu un labsajūtu, es piedāvāju šo maģisko dzērienu caurspīdīgās, sirsnīgas sirsnības un labu nodomu krūzēs.

Lai ikviens, kas dzer šo svētīto eliksīru, piedzīvo ilgstošu ekstāzi, aizmirstot savas raizes un izzūdot sāpēm!

Šķīsti mani nelaimju krāsnī

Manas dzīves neapstrādātais metāls tiek izkausēts nelaimju un pārbaudījumu krāsnī, un visa nepatīesība tiek attīrīta svētu pieredžu un ambīciju ugunīs.

Dievišķais Radītāj, atbrīvo mani no cilvēciskā vājuma un piešķir man gribu, kas ir stingra kā dzelzs, un garīgu apņēmību, kas ir kā rūdīts tērauds. Palīdzi man pārveidot savu izsmalcināto būtību par efektīviem pašdisciplīnas un patiesas apņēmības instrumentiem.

Un ar garīgā līdzsvara zobenu es iznīcināšu savus iekšējos ienaidniekus - savus mežonīgos ieradumus -, kas man slēpjas un cenšas neļaut man pastāvīgi domāt tikai par tevi.

Esi mana saule un mans mēness

Ak, Kungs, sūti Savas gudrības starus, lai tie vadītu mani cauri manām laimīgajām sasniegumu dienām, un Sava žēlsirdīgā mēness gaismu, lai tā apgaismotu manus ceļus cauri manām tumšajām skumju naktīm.

Nāc pie manis

Vai uzausīs tā diena, kad tava svētītā vārda izrunāšana izraisīs asaru plūdus, kas pārpludinās manas neziņas krastus un samitrinās manu sirdi?

Tad manu sakrājušos asaru ezerā uzplauks svētās gudrības lilijas, un to gaisma kļiedēs manu tumsu uz visu mūžību.

Ak, Visuma Māte, kas caurstrāvo visu esamību, nāc pie manis, jo nekas nevar izdzēst manas bēdas un kļiedēt manu drūmumu, izņemot Tavas visaptverošās žēlastības un Tavas bezgalīgās līdzjūtības vaigu.

Nesalaužamas saites

Māci man, Kungs, atrast savu vienotību ar Tevi iekšējā mierā un pasaules troksnī. Nav svarīgi, vai mani ieskauj klusums vai troksnis, ja vien es varu sajust Tavu visaptverošo klātbūtni visur un vienmēr.

Tāpēc ļaujiet man darīt savu darbu ar prieku

Tu nenogurstoši strādā un nes smaidus miljoniem laimīgu siržu. Svētī mani, lai man, tāpat kā tev, varētu būt neizzūdošs smaids, strādājot dzīves fabrikā.

Lai tava spēka viļņi vienmēr dejo manu ikdienas darbību upē

Dievišķā Māte, tāpat kā tev patīk veidot atomus, ziedus un Visumus, māci man noslēpumu, kā strādāt un radīt ar līdzsvarotu prātu un apmierinātu dvēseli.

**Garīgā, psiholoģiskā un fiziskā dziedināšana
Palīdzi mums, ak kosmiskais gars, dziedināt
ķermeni, uzlādējot to ar Tavu kosmisko enerģiju,
dziedināt prātu ar dzīvesprieku un garīgu
koncentrēšanos, un dziedināt dvēseli no visu cēloņu
pamatcēloņa - neziņas - izmantojot visefektīvākās
zāles: ikdienas svēto meditāciju par Dievu.**

Dziedināšanas apstiprinājums

**Ak, Dievišķais Gars, Tu radīji manu ķermeni, un
tāpēc tas ir veselīgs un veselīgs, jo Tu esi tajā. Tu
esi pati pilnība, un esmu radīts pēc Tava tēla; tāpēc
es jūtos labi un vislabākajos apstākļos!**

Apstiprinājums citu cilvēku dziedināšanai

**Tu esi Dieva attēls, un Viņa mūžīgā vitalitāte
caurstrāvo katru tava ķermeņa šūnu un audu. Visa
tava būtība pulsē ar Viņa dievišķo klātbūtni; tu esi
vesels, pateicoties Viņa žēlastībai.**

Esi mana kuģa kapteinis

**Ak, Kungs, esi manas ikdienas darbību kuģa
kapteinis un vadi to uz Tavu svēto krastu, kas ir
droša osta un atpūta nogurušajiem.**

Maldīgas muļķības ugunis

**Kļūdu naktī mēs dzināsimies pakaļ maldinošas
jutekliskas laimes mirāžai; un, nomaldoties no
garīgās attīstības ceļa, mēs iekritām vilšanās un
zaudējumu purvos.**

**Ak, Kungs, Tu, kas vienmēr esi modrs un
uzmanīgs, neļauj muļķības liesmām, kas slejas virs
kaislību un ilūziju seklajiem ūdeņiem, ievilināt mūs
zemisku baudu dubļos un slazdos.**

**Mēs esam Tavi bērni, kas ilgojas sasniegt savas
debesu mājas. Svētī mūs, lai mēs varētu sasniegt
savu mērķi, sekojot Gara atziņas iekšējai gaismai,
kas ir Tava svētā bāka, kas mūs vada un aicina
kuģot uz Tavu svētīto krastu!**

**Es dzirdēju tavu balsi
Daudzās dzīvēs esmu dzirdējis tavu maigo
čukstu sakām: Nāc mājās!**

**Bet tas izgaisa un pazuda nelaimīgo vēlmju
troksnī**

**Esmu pametis pārpildītās vēlmju rindas un
uzaicināšu tevi uz manas sirds jaunavīgajām
atpūtas vietām.**

**Kad es apsēžos, lai meditētu par tevi, vai tu
kliedēsi zemes kārdinājumus, kas joprojām slēpjas
manu atmiņu nostūros?**

**Savas dvēseles klusumā es no visas sirds
ilgojos dzirdēt tavu svētīto balsi,**

Piemiņas svece

**Es varu apmaldīties un klīst pa tumšām takām
un drūmiem labirintiem, bet, ak, kosmiskā māte,
sargā Tev plāno piemiņas sveci, lai šaubu un
nenoteiktības vēji to nenodzēstu.**

**Esmu lūgusi visu zemes lietu, tikai lai beidzot
atklātu, ka ilgojos tikai pēc Tevis, Māt! Nāc un
nekad mani neatstāj!**

Tumsa izgaist tavas gaismas priekšā

**Ak, Dievišķais Skolotāj, ļauj man apzināties, ka
pat ja manas neziņas tumsa ir tikpat sena kā pats
laiks, līdz ar Tavas gaismas uzausmu tumsa izzudīs,
it kā tās nekad nebūtu bijis!**

Spēlē manas dzīves flautu

**Ak, mīlošais Kungs, ar savām rokām palīdzi
saviem bērniem**

**Runā ar manu balsi un izmanto manu prātu, lai
iedvesmotu citus**

**Elpo līdzī manai elpai, jo tu esi vienīgais, kas
spēj spēlēt savas mūžīgās melodijas uz manas
dzīves flautas.**

Esmu dzirksts no tavas kosmiskās uguns

Radišanas sākumā, kad radišanas dzirksteles lidoja no tavām ugunīgajām krūtīm, es dziedāju kopā ar planētu gaismu kori, kas sludināja labo vēsti par tavu pasauli rašanos.

**Esmu mūžīga dzirksts no tavas planētas uguns
Ak, mīlošā un pacietīgā Dievišķā Sirds! Palīdzi man atjaunot - caur meditāciju - mīlestības un sadraudzības derību starp mums. Ļauj man apzināties, ka manā svētīgajā ceļojumā uz svēto izaugsmi - dzīvi pēc dzīves - tu un mans garīgais ceļvedis esat bijuši un vienmēr būsiet mani mūžīgie draugi.**

Apziņa par svētlaimi

Protams, kad es saku, ka Dievs ir svētlaimē, es domāju arī to, ka Viņš ir mūžīgi klātesošs un apzināti apzinās savu svētīgo eksistenci. Un, kad mēs ilgojamies piedzīvot mūžīgu svētlaimi vai dievišķo klātbūtni, mēs noteikti vēlamies mūžīgu, nemainīgu eksistenci un pastāvīgu šīs svētlaimes apzināšanos vai sajūtu.

Iepriekšējās lekcijās, izmantojot racionālus argumentus, esam parādījuši, ka mēs visi - no augstākajiem līdz zemākajiem - meklējam laimi, un šis jautājums ir kļuvis par atzītu faktu, apsverot cilvēku rīcību un motīvus.

**Nedaudz pārfrāzēsīm šo argumentu:
Iedomājieties, ka pie mums atnāktu augstāka būtne un teiktu visām zemes tautām: "Ak, cilvēki, es jums dāvāšu mūžīgas bēdas un nebeidzamas sāpes ar mūžīgu eksistenci. Vai jūs tās pieņemsiet?" Protams, neviens nepieņemtu šādu piedāvājumu, jo ikviens vēlas mūžīgu svētlaimi ar mūžīgu eksistenci.**

Aplūkojot cilvēku motivāciju, atklājas, ka katrs cilvēks vēlas iegūt svētlaimi.

Līdzīgi neviens nevēlas iznīcināšanu vai sevis iznīcināšanu, jo pat vienkārša doma par tām izraisa bailes un bailes. Ikviens vēlas pastāvību, bet, ja mums piedāvātu mūžīgu eksistenci bez šīs eksistences apzināšanās vai apziņas, mēs to noraidītu. Neviens nevēlas neapzinātu eksistenci. Mēs visi vēlamies apzinātu eksistenci bez gala.

Kas tad īsti ir Dievs? Ja Dievs nebūtu svētlaimē vai augstākā prieka avots, ja kopība ar Viņu nesniegtu mums prieku vai nemazinātu mūsu sāpes, mēs Viņu nevēlētos un nevērstos pie Viņa. Ja Dievs mums būtu kaut kas bezjēdzīgs, mēs nerūpētos Viņam tuvojies. Kāda jēga no Kunga idejas, kas mums paliek nezināms, kura klātbūtni mēs nevaram sajust sevī vai vismaz dažos savas dzīves aspektos?

Lai kāds arī būtu mūsu prāta priekšstats par Dievu, piemēram: (Viņš ir visaugstākais vai Viņš eksistē mūsos un ap mums), šis priekšstats paliek ieskaits un aptīts neskaidrībā un noslēpumā, ja vien mēs nejūtam arī Viņa eksistenci.

Šīs neskaidrības un neskaidrības dēļ mūsu izpratnē par Dievu un mūsu pieredzē par Viņu mēs nespējam aptvert Viņa nozīmi mums pašiem un Viņa praktisko vērtību reliģijai. Šī neskaidrā perspektīva nerada pietiekamu pārliecību mūsos, un tāpēc tā ne maina mūsu dzīvi, ne taustāmi ietekmē mūsu uzvedību, kā arī nemotivē mūs pielikt nepieciešamās pūles, lai iepazītu Dievu.

Un ko pasaules reliģija saka par Dievu? Tā apgalvo, ka Dieva eksistences pierādījums slēpjas mūsos pašos. Tā ir iekšēja pieredze. Jums jāatceras vismaz viens brīdis savā dzīvē, lūgšanā vai lūgšanā, kad jūtāt, ka fiziski ierobežojumi un šķēršļi ir izzuduši

vai gandrīz izzuduši, un ka sīka mīlestība un naidis, prieks un sāpes jūsu prātā ir mazinājušās, un no jūsu sirds plūst tīrs prieks un miers, un jūs baudījāt mieru, ko netraucē nekas prieks un apmierinājums.

Lai gan šāda cildena pieredze parasti netiek piedzīvota ikvienam, nav šaubu, ka katrs no mums kādā brīdī, vai nu lūgšanā, pielūgsmē vai meditācijā, ir piedzīvojis dažus garīgas ekstāzes un tīra miera mirkļus. Vai tas nav Dieva eksistences pierādījums? Kādu citu tiešu pierādījumu mēs varam sniegt Dieva eksistencei un dabai, ja ne tīro prieku, ko izjūtam sevī patiesas lūgšanas vai izjustas pielūgsmes laikā?

Neskatoties uz kosmisku pierādījumu esamību Dieva eksistencei — no sekām līdz cēloņiem, no pasaules līdz pasaules Radītājam —, pastāv arī teleoloģiskais arguments (saistīts ar dabas mērķa meklējumiem), no kosmiskajiem plāniem un pielāgošanās šiem plāniem līdz Universālajam Intelektam, visu plānu un pielāgošanās radītājam. Pastāv arī morālais arguments: no sirdsapziņas un pilnības sajūtas līdz neklūdīgajai Būtnei, kuras priekšā mēs stāvam, atbildīgi par saviem pienākumiem un atbildību. Tomēr jāatzīst, ka šie argumenti ir intelektuālas spriešanas produkti, kuru pakāpe atšķiras, jo mēs nevaram iegūt pilnīgas vai tiešas zināšanas par Dievu ar ierobežotajām prāta spējām.

Domāšanas spēja jeb intelekts sniedz fragmentāru un netiešu lietu skatījumu. Uztvert kaut ko intelektuāli nozīmē neredzēt to vienotībā ar to, bet gan redzēt to atsevišķi no tā. Tomēr intuīcija ir tiešs patiesības uztveres līdzeklis. Ar šīs intuīcijas palīdzību var sasniegt svētlaimīgu apziņu jeb dievišķo apzināšanos.

Nav domstarpību par svētlaimīgās apziņas un Dieva apziņas absolūto eksistenci, jo, kad mums piemīt svētlaimīga apziņa, mēs jūtam, ka mūsu individualitāte vai mūsu ierobežotā personība ir pārveidota un mainīta, un ka esam pārsnieguši mīlestības un naida, prieka un sāpju dualitāti, sasniedzot līmeni, kurā parastās apziņas ierobežotie stāvokļi kļūst skaidri redzami. Mēs arī piedzīvojam iekšēju paplašināšanos un visaptverošu empātiju pret visu. Šajā stāvoklī pasaules troksnis izgaist, uztraukums pazūd, un mūsos rodas eksistences vienotības sajūta un skaidra kosmiskās gaismas vīzija. Visi piemaisījumi un novirzes izšķīst nebūtībā, un mēs jūtamies tā, it kā būtu pārcēlušies uz citu valstību: uz mūžīgās svētlaimes un bezgalīgas laimīgas mūžības avotu. Vai tad svētlaimīgā apziņa nav Dieva apziņa, caur kuru izpaužas visi iepriekš minētie zināšanu stāvokļi?

Tātad ir skaidrs, ka Dievu var uztvert kā svētlaimi tikai tad, ja mēs Viņu ienesam mierīgas un priecīgas cilvēciskās pieredzes sfērā. Tad Dievs vairs nebūs tikai hipotēze, kas pakļauta intelektuālām teorijām. Vai šī Dieva ideja nepārspēj visas citas? Viņš atklājas mūsu sirdīs kā kontemplācijas, dziļas lūgšanas un patiesas pielūgsmes svētlaimē! Svētīgs ir tas, kam ir mierīga dvēsele!

Ja mēs saprotam Dievu šādā veidā — tas ir, kā svētlaimes iemiesojumu —, tad mēs varam padarīt reliģiju par universālu nepieciešamību, jo neviens nenoliedz, ka vēlas sasniegt svētlaimi. Un, ja kāds vēlas to sasniegt ar pareiziem līdzekļiem, viņš tiek uzskatīts par reliģiozu savas tuvības Dievam un Viņa apzināšanās dēļ, kā mēs esam aprakstījuši Dievu kā tuvu sirdi svētlaimes iemiesojumā.

Šī svētlaimes sajūta jeb dievišķā apziņa var caurstrāvēt visas mūsu darbības un raksturu, ja mēs to atļaujam. Un, ja mēs spējam to saglabāt, mēs varam spriest par katra cilvēka uz šīs zemes rīcības un motīvu relatīvo reliģisko vērtību.

Ja mēs kaut vai tikai vienu reizi apzinātos, ka svētlaimīgas apziņas sasniegšana ir mūsu reliģija, mūsu mērķis un galvenais nolūks, tad visas šaubas par dažādu pasaules reliģiju mācību, ieteikumu un aizliegumu nozīmi izzustu. Viss tiktu interpretēts, ņemot vērā attīstības pakāpi, kurai šīs mācības tika noteiktas un noteiktas. Spīdētu patiesības gaisma, tiktu atklāti eksistences noslēpumi un izgaismotas mūsu dzīves detaļas ar to dažādajām darbībām un motivācijām. Mēs spētu atšķirt realitāti no ilūzijas, nomodu no sapņiem. Mēs arī redzētu paražu un tradīciju bezjēdzību, kas tik bieži ir maldinājušas cilvēci un uzcēlušas barjeras starp cilvēkiem. Turklāt, ja reliģija tiktu saprasta šādā veidā, neviens šajā pasaulē - jauns vai vecs - nevarētu to praktizēt, neatkarīgi no tā, vai viņš ir students, strādnieks, jurists, ārsts, inženieris, galdnieks, skolotājs, strādnieks, filantrops vai kāds cits viņa dzīves stāvoklis.

Ja reliģijas mērķis ir atbrīvoties no vajadzības sajūtas un sasniegt svētlaimi, tad kurš gan nevēlētos kļūt reliģiozs vai kurš gan necenstos kļūt par tādu lielākā mērā, ja tiktu iepazīstināts ar pareizajām metodēm un veidiem?

Šeit arī nevajadzētu koncentrēties uz reliģiju daudzveidību. Ikviens pasaulē var būt reliģiozs savā veidā un var to darīt veiksmīgāk, izmantojot efektīvus līdzekļus. Šeit nav diskriminācijas pēc klases vai ticības, sekta vai konfesijas, apģērba vai klimata, vecuma vai dzimuma, profesijas vai statusa, jo šī ir

universāla reliģija. Tāpat kā Dievs ir visu reliģiju un uzskatu pamats, Viņa atpazīšana ar prieku ir kopīga pavediens visu reliģiju praviešu apziņā. Nevajadzētu pieņemt, ka šī Dieva ideja ir abstrakta vai nesaistīta ar mūsu garīgajām cerībām un centieniem.

Dievs nav tāda būtne kā mēs ar mūsu ierobežoto redzesloku un galīgo cilvēcisko redzesloku. Mūsu eksistence, apziņa, jūtas un radošās spējas ir tikai Viņa apziņas un svētlaimes ēnas. Viņš ir absolūta un transcendentā klātbūtne, kamēr mūsu eksistence, apziņa un jūtas ir ierobežotas un ikdienišķas. Šīs lietas Dieva būtībā ir neierobežotas; patiesībā tās ir transcendentas un bezgalīgas.

Mēs sajūtam Dievu pilnīgā mierā un atpazīstam Viņu caur svētlaimīgu apziņu. Kādi vēl pierādījumi ir Viņa eksistencei? Šajā svētlaimes stāvoklī mūsu garīgās cerības un centieni rod piepildījumu un realizāciju Dievā, tāpat kā mūsu ilgas atrod pielūgsmes objektu vai objektu.

Svētlaimes apziņā mēs paceļamies pāri pasaules priekiem un bēdām, bet mēs nepārvaram nepieciešamību pildīt savus pienākumus un saistības.

Tas, kurš izprot pašizziņu, droši zina, ka Dievs ir vienīgais eksistences spēks, jo viss sasniegumu spēks mums nāk no Viņa. Atbrīvojoties no sevis, sīkais ego izgaist un samazinās, un mēs jūtam, ka pildām savas lomas uz pasaules skatuves, nejūtoties psiholoģiski ietekmēti no pozitīviem vai negatīviem apstākļiem, mīlestības vai naida, kas saistīta ar šīm lomām. Šai dzīves lūgai nav ne sākuma, ne beigu. Katram no mums ir jāspēlē loma, ko mums ir noteicis Lielais Skatuves režisors, bez sūdzībām vai aizvainojuma, aiz mīlestības pret lugu un cieņas pret režisoru. Tie, kas sasniegs svētlaimes apziņu, jutīs, ka pasaule ir skatuve, un pildīs savu lomu pēc labākās sirdsapziņas

**un mākslinieciskajām prasmēm, vienmēr atceroties,
ka viņi strādā Lielā Skatuves režisora, Visvarenā
Dieva, visa labestības un prieka avota, vadībā un
vadībā.**

Miers lai ir ar tevi

Kosmiskās apziņas ieskati

Cilvēks izskatās kā svešinieks, kurš šajā pasaulē ceļo
viens pats

Cilvēki, kurus viņš uzskata par savējiem, patiesībā tādi
nav

Mūsu likteņi nosaka katra no mums individuālo ceļu, un
neviens nevar kontrolēt vai iegūt īpašumtiesības uz citu
.cilvēku

Tomēr mēs neesam vienīgie šajā pasaulē, jo pastāv
dažas ciešas attiecības ar dziļām un noturīgām saknēm, no
.kurām mēs smeļamies atbalstu un prieku

?Kas ir šie mums tuvie cilvēki

Viņi ne vienmēr ir mūsu ģimenes locekļi, bet gan tie, ar
.kuriem mūs vieno spēcīga draudzība

Piemēram, ir cilvēki, kuros principi, kuriem es ticu, ir
loloti un auguši. Viņi mani novērtē, un es atbildu uz viņu
mīlestību un cieņu, un es jūtu, ka svētīgas saites mūs vieno
.labestībā, mīlestībā un mierā

Vīrietis un sieviete, kas apvieno savas dzīves, lai
palīdzētu un iedvesmotu viens otru ar cēlām vērtībām un
ideāliem, veido savu laulību uz beznosacījumu mīlestības
.pamatiem

Tīras un beznosacījumu mīlestības kultivēšana starp vīru
un sievu, vecākiem un bērniem, draugu un draugu, sevi un
visus pārējos ir mācība, kuras apgūšanai mēs ienācām šajā
.pasaulē

Patiesa laulība ir laboratorija, kur egoisma, slikta
rakstura un sliktas uzvedības indes tiek iepildītas pacietības

mēģenē, lai ar mīlestības motivējošo spēku un neatlaidīgiem centieniem rīkoties cēli un ar cieņu neitralizētu un mainītu .šīs ciešanas

Ja partnerī (A) ir kāda īpaša īpašība, kas izraisa nevēlamu iezīmi partnerī (B), tad partnerim (B) ir jāsaprot, ka tam ir iemesls, proti, atklāt viņā slēptās indes, lai viņš tās varētu atpazīt un atbrīvoties no tām, tādējādi attīrot savu .raksturu un dabu

Pats labākais, ko vīrs un sieva var vēlēties viens otram, ir garīga atvērtība, kas sniedz tādas labās īpašības kā sapratne, pacietība, rūpes un mīlestība

Taču viņiem jāpatur prātā, ka garīgo izaugsmi nevar piespiestu kārtā uzspiest citam

Kad cilvēks izjūt mīlestību sevī un pārvērš to savu darbību valodā, viņa tuvinieki sajūtīs viņa labo ietekmi un .atdarīs ar mīlestību un cieņu

Ja vien laulāti pāri nesaprot laulības augstāko mērķi, .viņi, iespējams, nevar baudīt laimīgu laulības dzīvi Pārmērīga seksualitāte, pārmērīga familiaritāte, sāpīga rupjība, sliktas aizdomas, apvainojoši vārdi un rīcība, strīdi bērnu priekšā, dusmu izgāšana un problēmu vainošana otram partnerim ir lietas, kurām nevajadzētu ļaut graut .laulības pamatus

Vīram un sievai jābūt uzticīgiem viens otram un katram jādara viss iespējamais, lai otrs būtu laimīgs visos .iespējamajos veidos

Dzīves partneriem nevajadzētu pamest vienu otru tāpēc, ka vienam partnerim trūkst garīgu noslieces, bet gan katram no viņiem pēc iespējas ilgāk vajadzētu pozitīvi .ietekmēt otru

Laulība ir lieliska laboratorija maigu jūtu un savstarpējas cieņas attīstīšanai

Tā ir arī skola labas gribas attīstīšanai, mīlestības attīrīšanai no piemaisījumiem un savtīgu apsvērumu .upurēšanai, lai kalpotu citiem un darītu viņus laimīgus

Laulības dzīvē ir svarīgi cienīt otra cilvēka viedokli un
atturēties no strīdiem un ķildām par sīkumiem. Savstarpēja
cienā rada laimi, savukārt otra cilvēka viedokļa
noniecināšana rada emocionālu spriedzi, aizvainojumu un
.saindē atmosfēru

Veiksmīga laulība balstās uz augstām garīgām un
mentālām īpašībām, piemēram, starojošu mīlestību, laipnību,
toleranci, empātiju, draudzīgu sapratni, atvērtību un maigām
.jūtām

Vīriem un sievietēm ir jājūt mīlestība vienam pret otru, un
šīs sajūtas nedrīkst ierobežot tikai noteiktos brīžos, pretējā
gadījumā viņi nonāks garlaicības, aizvainojuma vai pat
.savstarpēja naida un, iespējams, arī šķiršanās virzienā
Mīlestība ir stiprāka par fizisku vai garīgu vājumu, tāpēc
.to nedrīkst ierobežot ar nosacījumiem

Mīlestību nevar atņemt citam cilvēkam ar varu, to var
.pieņemt tikai kā spontānu dāvanu no sirds sirdij
Mīlestība aug un plaukst tolerances un uzticības vidē un
.mirst greizsirdības un skaudības atmosfērā
Mīlestība dzīvo tuvībā - attālinātībā un mirst maldīgā
pazīstamībā

Un starp Viņa zīmēm ir tā, ka Viņš no jums radīja jums
dzīvesbiedrus, lai jūs viņos atrastu mieru; un Viņš starp jums
ielika mīlestību un žēlsirdību. Patiesi, tajā ir zīmes cilvēkiem,
.kas domā par Dievu
{un abi kļūs par vienu miesu}

Pirmā un vissvarīgākā prasība laimīgai laulībai ir gara
vienotība - līdzība garīgās tieksmēs un mērķos, kā arī
patiesa vēlme sasniegt šos mērķus ar mācīšanos, pūlēm un
.pašdisciplīnu

Pāri, kuriem ir vienots gars, spēš veidot veiksmīgu
.laulību pat tad, ja citi faktori nebūs pieejami
Otra veiksmīgas laulības prasība ir intelektuālo, sociālo,
.vides un citu interešu līdzība

Trešā un vismazāk svarīgā prasība, lai gan parasti tai ir
.prioritāte neapgaismoto vidū, ir fiziskā pievilcība
Fiziskā pievilcība ātri zaudē savu pievilcību un spēku, ja
.netiek izpildīta pirmā vai otrā prasība
* * *

Mums jābūt aktīviem šajā pasaulē un jāveic noderīgs un
.konstruktīvs darbs
Bet, kad esam pabeiguši savus pienākumus, mums
vajadzētu atpūsties un meklēt mieru sevī
Mums jāatceras arī, ka mūsu nerviem ir nepieciešama
.atpūta un miers, lai atjaunotu vitalitāti un atjaunotu enerģiju
Ja mums ir mierīga nervu sistēma, mēs gūsim
panākumus visā, ko darām, un turklāt būsīm saskaņā ar sevi
.un Dievu
* * *

:Viņš teica sekotāju grupai
Tavas dzīves kauss ir pārpildīts un piesātināts ar
dievišķo klātbūtni, bet tavas neuzmanības dēļ tu nejūti šo
.svētīgo klātbūtni
Kad esi noskaņots uz radio pārraidi, tad jūti, ka esi ciešā
.kontaktā ar Dievu
Ja pudeli piepildīsiet ar jūras ūdeni, cieši aizkorķēsiet to
ar korķi un pēc tam iemetīsiet jūrā, pudeles iekšpusē esošais
ūdens un jūras ūdens nesajauksies. Tomēr, ja izņemsiet
.korķi, tie nekavējoties sajauksies
Tādējādi, pirms varam pieskarties dievišķajai klātbūtnei,
mums ir jāizņem no savas apziņas pudeles neuzmanības un
.vienaldzības aizbāznis
Atslēga uz paradīzi un laimi
Par laimi, mēs varam sākt jebkurā laikā un vietā,
koncentrējoties uz to pozitīvo īpašību attīstīšanu, kuras
.mums trūkst
Ja mums trūkst gribasspēka, pievērsīsimies šī aspekta
risināšanai, un ar apzinātu piepūli mēs varēsim stiprināt
.savu gribu ar Dieva palīdzību

Ja vēlamies atbrīvoties no bailēm, mums jādomā par
drosmi, un pienāks laiks, kad mēs atbrīvosimies no bailu
.tvēriena

Vienkārši sakot, viss, kas mums jādara, ir aizstāt
satraucošās domas, no kurām vēlamies atbrīvoties, ar
pozitīvām, konstruktīvām. Tā ir atslēga uz laimes un
panākumu paradīzi, un tā ir pieejama ikvienam, kurš vēlas to
.izmantot

* * *

Daži varētu domāt, ka nav iespējams mēģināt pārvarēt
naidu un iedvesmot cilvēci ar dievišķo mīlestību, ko gudrie ir
piedzīvojuši un pasludinājuši, taču ir liela nepieciešamība
.mainīt kursu un aizstāt naidu ar mīlestību

Ateistiskās ideoloģijas cīnās pret debesu likumiem un
cenšas izdzīt garīgos jēdzienus no cilvēku dvēselēm, un
pasaule mežonīgi un strauji steidzas pretī nezināmam
.galamērķim

Cenšoties apturēt nikno vētru, mēs dažreiz varam
izskatīties kā sīkas skudriņas, kas peld okeānā, taču mēs
nedrīkstam novērtēt par zemu labos spēkus, ko Dievs ir
ielicis cilvēkā, kā arī nedrīkstam noniecināt to, ko mēs varam
.darīt

Vienīgais, kas novērsīs pasaules ciešanas — vairāk nekā
nauda vai citi materiāli līdzekļi —, ir meditācija un garīgās
.apziņas viļņu raidīšana, ko izjūt meditētāji

Mums jāizplata pasaulei labas gribas un labvēlības
vēstis, jācenšas izprast Dieva plānu cilvēcei un jāstrādā
.saskaņā ar Viņa gudro universālo gribu
"Es viņam teicu: "Celies augšā

Ja jūs iesit cauri visām savām pieredzēm, smaidot un
paļaujoties uz Dievu, bez šaubām, kas iezogas jūsu prātā, jūs
.redzēsiet, kā darbojas dievišķais likums
kad plānoju lekciju ,[gs. divdesmitajos gados .20]
turneju Sanfrancisko, man bankā bija tikai 200 dolāru, kas

pat nebija pietiekami, lai sāktu turneju, un bija jāmaksā lieli
:rēķini, tāpēc es teicu

Dievs ir ar mani. Viņš man ir uzticējies šo uzdevumu un"
palīdzēs man to paveikt, jo darbs, ko es daru, ir Viņa dēļ, un
".Viņš noteikti man palīdzēs un atvieglos man dzīvi

Pat ja visa pasaule tevi pametīs, bet tu droši zināsi, ka
.Dievs ir ar tevi, Viņa likumi tev darīs brīnumus

Kad pie manis pienāca mana sekretāre un es viņam
pastāstīju par naudas summu, kas man bija bankā, viņš bija
.šokēts un nokrita zemē

"Es viņam teicu: "Celies augšā
Viņš atbildēja, trīcēdams: "Mēs dosimies uz cietumu, jo
"!nevaram samaksāt rēķinus, ko esam parādā

Es teicu: "Mēs neiesim cietumā. Pēc septiņām dienām
".mums būs visa nepieciešamā nauda šai lekciju tūrei
Viņā plosījās šaubas, kamēr mana ticība palika
nelokāma

Man nebija vajadzīga nauda personīgam labumam vai
mērķim, bet gan dievišķas vēsts izplatīšanai. Bailes neienāca
manā sirdī, neskatoties uz daudzajām grūtībām, un es varu
.teikt, ka bailes no manis baidās
No kā tu baidies? Nekas nedrīkst tevi biedēt. Saskaries
ar visām problēmām ar nelokāmu ticību Dievam, un uzvara
.būs tava

Kad sirds ir pilnībā veltīta Dievam, cilvēks ar Dieva
.palīdzību un svētību var pārvarēt visus šķēršļus un kavēkļus
Tajā nedēļā, kad es gāju viesnīcas Palace priekšā, pie
manis pienāca kāda vecāka sieviete un teica: "Vai varu ar
"?jums parunāt

Mēs apmainījāmies ar dažiem vārdiem, un bez liekas
ievada viņa teica: "Man ir daudz naudas, vai varu jums
"?palīdzēt

Es atbildēju: "Man tava nauda nav vajadzīga, un kāpēc
"?tu man piedāvā naudu, ja mani pat nepazīsti

Viņa atbildēja: "Bet es tevi pazīstu, esmu par tevi daudz
".dzirdējusi

Es nekavējoties izrakstīju čeku 27 000 dolāru apmērā
(tajos laikos tā bija milzīga summa) un saskatīju aiz tā Dieva
.roku

* * *

Ja vien cilvēks neattīsta intuīciju vai intuīcijas spēju, viņš
pieņems nepareizus lēmumus, izvēlēsies nepiemērotus
biznesa partnerus un iesaistīsies nepareizās personiskās
.attiecībās

Tā kā maņu uztveres spriedums galvenokārt balstās uz
informāciju, ko prāts saņem caur maņām, ja maņas maldina
ārējais izskats, cilvēks var uzskatīt, ka kāds ir brīnišķīgs
.cilvēks, nezinot, kas ir viņa iekšienē

Vai arī viņš var domāt, ka ir atradis partneri — vai
dzīvesbiedru — un stāties laulības attiecībās, kas var novest
.vai nu pie nelaimīgas dzīves, vai arī pie šķiršanās
Bet intuīcija nekad nepieļauj šādas kļūdas; tā neskatās
uz magnētisko spēku acīs vai uz kāda pievilcīgo seju, bet
gan precīzi sajūt un sirds dziļumos uztver šī cilvēka patieso
.dabu

Garīgas ambīcijas

Es nekad neaizmirsīšu vārdus, ko man teica pārdevējs
.lielā veikalā, kur es devos pirkt sev mēteli

Viņš teica: "Kungs, es negribu jums neko pārdot, es tikai
".cenšos noskaidrot, kas jums tieši nepieciešams
Šis laipnais vīrietis nemēģināja man pārdot savu
dārgāko mēteli, bet gan parādīja lētāku mēteli, kas man
.piestāvēja visādā ziņā

Man bija atvieglojums, ka saņēmu visu nepieciešamo
par saprātīgu cenu

Tā rīkojoties, viņš nodrošināja mani kā pastāvīgu klientu
.savam uzņēmumam

Cilvēkiem savās praktiskajās ambīcijās vajadzētu ieviest
garīgu elementu un apsvērt iespēju sniegt atbilstošu
.palīdzību savu līdzcilvēku vajadzībām
Nepietiek ar to, ka cilvēks nopelna naudu, sniedzot
pakalpojumus un saņemot naudu pretī, bet gan strādā, lai
nopelnītu naudu, un izmanto to, lai izveidotu iestādes un
.iestādes, kas apkalpo sabiedrības vajadzības
Kad cilvēks nopelna lielas naudas summas un vienlaikus
palīdz saviem partneriem un darbiniekiem, viņa bagātība un
labklājība pieaug, un tādējādi viņš izmanto savu bagātību, lai
palīdzētu citiem, lai arī viņi varētu palīdzēt paši sev. To es
."saucu par "ambīciju garīgošanu
Turīgi vecāki, kas saviem bērniem atstāj milzīgas
naudas summas, apslāpē viņu attīstības izaugsmi, kuras
pamatā ir pašu gūti panākumi, un liedz viņiem pašpaļāvību
.un sasniegumu prieku

* * *

Dievs ir atklājis savu patiesību dažādās izpausmēs
neatkarīgās civilizācijās, tautībās un individuālās
mentalitātēs
Ar šo lielo daudzveidību Dievs mums ir devis mainīgu un
daudzveidīgu cilvēka slēptā potenciāla ainu, un cilvēka
pienākums ir no šīm daudzveidīgajām šķirnēm izvilkt
augstākās un labākās īpašības un ieaudzināt tās sevī, savā
.dzimtenē un savā pasaulē
To apgaismoti cilvēki dara katrā laikā un vietā
Viņi ir simtiem gadu priekšā savam laikam, un ar savām
atvērtajām idejām un augošo apziņu viņi demonstrē
patiesības universālos pamatus, kas ir mūžīgi un laika gaitā
.nepakļauti
Šie principi ir patiesas laimīgas dzīves mākslas būtība.
Tie ir svarīgi, piemērojami un neaizstājami principi katra
.cilvēka panākumiem un laimei
Atšķirības starp tautām, nācijām, etniskajām grupām un
dažādām doktrīnām nedrīkst veicināt šķelšanos starp

cilvēkiem, bet gan kalpot par pamatmodeli salīdzināšanai un
labāko īpašību un metožu izvēlei, kas veicina ideāla cilvēka
.un sabiedrības attīstību
Pašapziņas māksla

Tikai retais var būt laimīgs bez mantas vai vismaz bez
.pietiekami daudz naudas un veselības
Lielākajai daļai cilvēku ir nepieciešamas noteiktas lietas,
lai justos laimīgi, un viņu laime ir atkarīga no ārējiem
apstākļiem, jo prāts nav apmācīts baudīt beznosacījumu
.iekšējo laimi

Cilvēks varētu domāt, ka būs laimīgs – lai Dievs jūs svētī
–, ja iegūs visu, kas, viņaprāt, viņam ir nepieciešams, bet
vēlme rada vēlmi, un tas, kurš turpina vairoties savas vēlmes,
atradīs apmierinājumu tikpat tālu no sevis, cik Plejādas
.atrodas no zemes

Pirms kaut ko iegādāties, jums šķiet, ka bez tā
nevarēsiet iztikt un ka jums tas absolūti jāiegādājas
neatkarīgi no cenas. Bet, kad tas jums ir, jūsu vēlme pēc tā
pakāpeniski mazinās, un jūs sākat domāt par kaut ko labāku
.utt

Panākumi ir pašapmierinātības māksla: iegūsti to, kas
tev patiešām vajadzīgs, un tad esi apmierināts ar to, kas tev
.ir

Daudzi darbinieki un kalpotāji tērē savu naudu
.nevajadzīgām lietām, un rezultātā viņi slīkst parādos
Es pazinu vīrieti un viņa sievu, kuri dzīvoja skaistā mājā
pilsētā. Kad vien viņi ieraudzīja kaut ko, ko kāroja, viņi to
nekavējoties nopirka, pat uz nomaksu. Bet galu galā viņu
.skaistā māja kļuva par viņu bailu avotu

Viņi nespēja samaksāt pa daļām par mantām, kas
sagrājušās viņu mājā, tāpēc es viņiem reiz teicu: "Šīs lietas
nepieder jums un jums tās nepieder, jūs tās aizņēmāties pa
daļām. Tad kāpēc gan jums nevienkāršot savu dzīvi bez šīm
pastāvīgajām raizēm, kas iznīcina visu jūsu mieru un
"?prieku

Iesistu parādu dēļ viņi galu galā zaudēja visu, kas viņus
piespieda atgriezties vienkāršākā dzīvē un sākt visu no
.jauna

Pastāv veselīgas vēlmes un neauglīgas vēlmes.
Veselīgas, vērtīgas vēlmes ir kā tīrasiņu zirgs, kas tevi nevis
ved tumsas ielejā, bet gan nes uz gaišiem laimes un
apmierinājuma apvāršņiem. Ir pienākums analizēt vēlmes,
.lai noteiktu, vai tās veicinās laimi vai attālinās no tās
Viss, kas atbrīvo jūs no materiālisma un tuvina jūs
patiesai laimei, ir veselīga vēlme. Ziniet, ka patiesi panākumi
ir atkarīgi no veselīgām vēlmēm, nevis no lietu iegūšanas uz
.citu rēķina

Bagātība, kas iegūta ar nosodāmiem līdzekļiem,
virspusēji var šķist veiksmīga, taču šāda pārmērīga bagātība
moka dvēseli un atņem tai mieru. Mocīta sirdsapziņa ir —
atvainojiet par izteicienu — kā ciešas kurpes, kas varbūt
.izskatās skaistas, bet ar katru soli spiež pēdu
Cilvēks ar tīru sirdsapziņu ir mierā ar sevi, ar citiem un
ar Dievu. Ja jūsu sirdsapziņa ir tīra, jūs varat viens pats
stāties pretī globālajai sabiedriskajai domai, un neatkarīgi no
tā, cik blīva ir tumsa ap jums, ar Dieva palīdzību jūs varēsiet
caurdurt drūmumu ar savas apgaismotās sirdsapziņas
.gaismu

* * *

Mums nav vajadzīga cilvēku slavināšana un
uzslavēšana, jo cilvēka daba ir nepastāvīga un cilvēka
.atmiņa ir īslaicīga
Dieva atzinība un labvēlība ir tas, pēc kā mums jātiecas
un uzcītīgi jāmeklē, jo cilvēka vērtība ir atkarīga no tā, cik
lielu atzinību viņš saņem no siržu pārbaudītāja un noslēpumu
.zinātāja

Ja mēs esam tīri un dievbijīgi Dieva acīs, tad tas ir
vissvarīgākais
Kad darām labus darbus, mums dažreiz ir jācieš, taču
nogurums, diskomforts, pašdisciplīna un garīgā apmācība

nav nekas salīdzinājumā ar garīgo laimi, kurai nekāda zemes
.godība nevar līdzināties

To cilvēku prieks, kas ierodas, ir liels un atjaunots, un
dzīves mērķis ir sasniegt šo mūžīgo svētlaimi, un katra cēla
.ideja mūs tuvina mūsu galvenajam mērķim
Šādas domas ir kā upe, kas ved uz dvēseles okeānu, kur
.valda miers, apmierinātība un iekšēja laime
izrāviens

Esmu izlauzies cauri blīvajam neziņas mežam
Un es tajā izgribu gaismas ceļu
Vispirms es uzsvēru dažas ievainojamības un vājās
vietas

Es tam sekoju ar dzeloņainu vēlmju slotu krūmiem
Ugunsgrēks kļuva vēl intensīvāks
Liesmas pieauga
Un tas izplatījās, lai aprītu augstprātīgo lepnumu
Un klaja nezināšana
Un trakojošie, mežonīgie iekāres zvēri tika sadedzināti
Ejot savu ceļu
Novecojušu cilvēcisko kļūdu pelnos
Es bruģēšu ceļu visiem tiem, kas vēlas šķērsot neziņas
mežu

* * *

Attiecībās ar citiem ir ļoti svarīgi pamanīt un novērtēt
.viņu iekšējās īpašības, ko viņi ir veidojuši savā dzīvē
Ja pētīsiet citus ar atvērtu prātu, jūs varēsiet viņus
saprast un labāk ar viņiem sadzīvot, kā arī varēsiet zināt, kas
.ir persona, ar kuru jums ir darīšana, un kā ar viņu izturēties
Nerunā ar filozofu par zirgu skriešanās sacīkstēm, ne ar
.zinātnieku par mājsaimniecības jautājumiem
Mums vajadzētu noskaidrot, kas ir svarīgs otram
.cilvēkam, un runāt ar viņu par to, ne obligāti par sevi
Konkurence starp vīriešiem un sievietēm

Šķiet, ka konkurence starp vīriešiem un sievietēm
vienmēr ir pastāvējusi, taču viņi būtībā ir vienlīdzīgi, un
.neviens no viņiem nav pārāks par otru
Cilvēkam vajadzētu lepoties ar savu iekšējo vērtību,
morālajām stiprajām pusēm un būtiskajām īpašībām, ko
.Dievs viņā ir ielicis

Vīrietis apgalvo, ka sievietes ir emocionālas un
impulsīvas, un nespēj rīkoties ar lietām ar saprātu un
.gudrību

Sieviete sūdzas, ka vīrietis nespēj viņu saprast un
.novērtēt viņas jūtas

Bet sievietes spēj loģiski domāt, pat ja emocijas ir
.spēcīgākais spēks viņu dabā

.Un cilvēks spēj just, pat ja viņa dzīvē dominē saprāts
Mērķis ir radīt līdzsvaru starp saprātu un emocijām, lai
.neviens no tiem nepārspētu otru vai nenoliegtu tās lomu
Šo līdzsvaru var panākt, abiem dzimumiem mācoties

.vienam no otra caur draudzību un sapratni

Apgaismotajos mēs atrodam brīnišķīgu vīrišķīgo un
sievišķīgo īpašību sajaukumu. Un, kad sasniedzam perfekta
līdzsvara stāvokli starp saprātu un emocijām, esam apguvuši
.lielās mācības, kuru dēļ esam nākuši uz šo zemi

* * *

Garīgie pulsācijas
Esmu kosmiskās gaismas dzirksts
Mans būtiskais "es" nav asinis un kauli
Drīzāk tas ir dievišķās saules stars
Es attīstīšu spēju koncentrēt prātu
Es lasīšu labas grāmatas un materiālus
Un es iedziļināšos domās
Un visam pāri
Es ieniršu savas dvēseles jūrā
Un es pārdomāju noslēpumus, ko Dievs tajā ir ielicis
Es Tev lūdzu, Kungs
Lai atrastu atspulgu savā darbībā

Un aktivitāte manā pārdomās
Tā, ka visa mana dzīve
Mīlestības un uzticības dāvana jums
?Vai es varu tevi atrast
?Izņemot manas sirds svētnīcā
Es stādīšu brālīgas mīlestības rozes
Draudzības un uzticības augsnē
Ak, Kungs, pamodini mūs no hroniskā miega
Ļauj mums atpazīt tavu klātbūtni, kas izpaužas saprāta
gaismā

Un kvēlojot gudrības lāpās
Es atvēsināšos dievišķās mīlestības baseinā
Paslēpts aiz kontemplācijas sienām
?Kas ir šī dzīve, kas plūst manās vēnās
?Vai ir pieļaujams, ka tam nav dievišķa avota
Emisijas jēdziens
!Domai nav robežu vai gala
Katrs laipns vārds pārstāv universāla rakstura jēdzienu,
.jo laipniem vārdiem un tīrām domām ir dievišķs avots
.Patiesības jūras krūtīs dejo daudzi lielisku ideju viļņi
Mūsu intelektuālās vienprātības izpausmes ir viļņi
.izpratnes un zināšanu okeānā
?Kāda ir vārda emanācija nozīme
Tā ir dzīves atjaunošana un pacelšanās augstākos
līmeņos

?Kas ir paaugstināts un kā tas tiek paaugstināts
Mums ir jāsaprot dzīvības atjaunošanas nozīme. Viss,
.kas pastāv, piedzīvo pārmaiņu un transformācijas procesu
Šīs izmaiņas ir vai nu kaitīgas, vai labvēlīgas
.maināmajam objektam
Piemēram, ja es paņemšu netīru glāzi un stipri to
?atsitīšu pret zemi, tā mainīsies, vai ne
Taču šādas izmaiņas nav labvēlīgas; drīzāk tās nodara
.kaitējumu tam, kas tika iznīcināts

Bet, ja jūs nomazgāsiēt glāzi un padarīsiēt to dzidru un
.spīdīgu, tad pārmaiņas būs labvēlīgas
Tāpēc emanācija nozīmē jebkādas labvēlīgas pārmaiņas,
.vai tās skartu fiziskas lietas vai cilvēkus

radošā darbība

:Ir trīs cilvēku kategorijas, kuriem piemīt radošs gars

Izcila kategorija – ārkārtējs

vidusšķira

un parastā kategorija

Ir daudz tādu, kas neietilpst nevienā no šīm kategorijām

:Cilvēkam patīk sev pajautāt

Vai esmu mēģinājis radīt kaut ko jaunu un unikālu, kaut"

"?ko tādu, kas nāktu par labu man pašam un citiem

Tas ir sākumpunkts radošai darbībai

Ja viņš par to nav domājis, tad viņš ir viens no tiem, kas

uzskata, ka viņiem nepiemīt radošuma spējas, pat ja viņiem

piemīt šīs spējas, taču no zemapziņas iesūkušās domas ir

pārliecinājušas viņus, ka starp viņiem un radošumu pastāv

.milzīgas distances

Tam, kurš iet cauri dzīvei kā lunatiskam cilvēkam, ir

:jāpamostas, apliecinot sev

Man piemīt vislielākā no cilvēciskajām dāvanām –"

".radošuma gars

Katram cilvēkam piemīt spēju un iniciatīvas dzirksts, kas

ļauj radīt kaut ko unikālu. Tomēr vides ietekme ir līdzīga

hipnozei, un ierobežoto cilvēka apziņu var viegli maldināt, ja

.cilvēks nav modrs un izturīgs pret negatīvu vides ietekmi

Kas sev saka: "Visi ceļi ir labi iestaigāti un pārpildīti,

kāda jēga censties?", tas ļauj sev nonākt pasaulīgas apziņas

hipnotiskajā ietekmē, kas kavē apņēmību, un tas izskaidro,

kāpēc daudzi cilvēki negūst panākumus visos dzīves

.aspektos, jo viņiem trūkst radošuma gara

Cilvēkam ir jāpielāgojas dzīves pieredzei saskaņā ar to,

ko diktē viņa sirdsapziņa un ko viņam iesaka viņa sirds, un

.nedrīkst rīkoties bez rūpīgas apdomāšanas

Ikvienam, kam dziļi sevī ir stipra ticība, Dievs vairoš viņa
ticību, spēku un apņēmību sasniegt to, pēc kā viņš dzīvē
.tiecas

Man ir stingra pašāvība uz Dievu un stipra ticība Viņa
palīdzībai, tāpēc Viņš mani ir svētījis ar svētītu garīgo spēku
– nelokāmu gribasspēku, kas ar Viņa žēlastību vienmēr ir
radījis man iespējas, atvēris man durvis un bruģējis manā
.priekšā neskaitāmus ceļus

Patiesa un ilgstoša laime ir tikai Dievā
Dievišķās zināšanas ir dārgums; kas tās atrod, neko citu
nevēlas

Dievā un nekur citur ir drošība. Viņš ir vienīgais
.patvērums un glābiņš no visām bailēm un raizēm
.Citādi šajā pasaulē nav īstas drošības
Tāpēc jāpieliek visas pūles, lai viņu iepazītu un sazinātos
ar viņu no rīta un vakarā, kā arī visos darbos, ko darām, un
.pienākumos, ko pildām

Kur vien ir Dievs, tur nav ne baiļu, ne bēdu
Tie, kas Viņu pazīst, netiek satricināti ne pasaulīgo
notikumu, ne dažādu nelaimju dēļ, jo viņi ir drošībā,
.pateicoties Dieva klātbūtnei un Viņa aizsardzībai

Lūgšana

Ak, Kungs

Lai gan tavas mīlestības gaismu dažreiz aptumšo
.pasaules ļaunums

Bet mēs cītīgi strādājam, lai parādītu jūsu gaismu

Lai Tava svētītā gaisma turpina plūst

Tas spīd tumsā un pilnībā to klievē

Es jūtu tavu godības spēku caurstrāvojam manu būtību

Ar jūsu palīdzību un svētību tie, kas mīl labestību, var

Pasaules ļaunumu pārvarēšana

Un tava mīlestība joprojām ir vislielākais spēks

Kas jāieaudzina prātos un sirdīs

Lai izskaustu karus

Traucējumi un nemieri

Es jūtu cilvēces sāpes
Es vēlos darīt visu iespējamo, lai mazinātu cilvēku
ciešanas
Svētī mūs, Kungs, lai mēs varētu pacelt Tavas mīlestības
un Tavas gaismas lāpas
Lai kur mēs pagrieztos un lai kur mēs dotos
Es vēlos būt kopā ar tiem, kas tevi mīl
Un es vēlos ar prieku dzirdēt tavu svēto vārdu
Tu esi pirmā un pēdējā mīlestība manā sirdī
Svētī visus, lai viņi varētu sajust Tavu mīlestību un
godību
Atteiksimies no veltīgām ambīcijām un iedomīgiem
sapņiem
Mēs esam piepildīti ar tavu brīnišķīgo mīlestību
Es vēlos pastāstīt citiem par tavu mīlestību un taviem
brīnumiem
Iedvest mūsos pastāvīgu apziņu par Tavu mīlestību
Un neatliekamā vēlme pieskarties tavai dievišķajai
klātbūtnei
Atmetīsim visu, kas mūs atgrūž un attālina no tevis
Tu viens pats esi mūžīgā, nezūdošā un absolūtā
patiesība
Bez tevis nav dzīves
Atbrīvo visus, tāpat kā tu atbrīvoji mani
Un es pateicos jums no savas dvēseles dziļumiem
Lai man piešķirtu šo svētīgo prieku
Kas mani pavada dienu un nakti
Klusa aktivitāte un aktīvs klusums
Cilvēkam nevajadzētu veltīt savu laiku tikai naudas
iegūšanai, bet arī fiziskām aktivitātēm, lasīšanai, meditācijai,
.Dieva mīlēšanai un mierīgai un netraucētai uzvedībai
Mums jāiemācās būt klusi aktīviem un klusi darbīgiem,
un piepildīt savas ikdienas aktivitātes ar mieru, ko sniedz
.domas par Dievu un sevis izzināšana

Mums savs darbs jāveic pienākuma mīlestības vadīti un
rezultāti jāpieņem ar garīgu līdzsvaru, neļaujot sevi
noniecināt panākumu dēļ vai jūtoties neapmierināti ar
.neveiksmēm

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, palīdzi mums dzīvot mierā
pasaulē, kur Tava patiesība ir mūsu ceļvedis, vadītājs un
mentors, lai mēs varētu dzīvot brālīgā mīlestībā un
līdzsvaroti attīstīt savu ķermeni, prātu un dvēseli, lai Tavs
.debesu miers atklātos caur mūsu dzīvi un ikdienas darbībām
Lai mums veselība, kompetence, efektivitāte un gudrība
dod iespēju iedvesmot savus līdzcilvēkus atklāt savu
.izsmalcināto dabu un cēlās īpašības
Lai Tavas mīlestības gaisma spīd uz mūsu ilgošanās pēc
Tevis altāra

Un ļauj mums pamodināt tavu mīlestību katrā sirdī

* * *

Viens no mācekļiem jautāja par labāko veidu, kā
:sasniegt iekšējo mieru, un skolotājs teica
Strādājiet pie tā, lai nomierinātu satraucošās domas, kas
.steidzas uz āru, un virziet domas uz iekšu
Strādājiet pie savu domu un vēlmju saskaņošanas ar
.pietiekamiem un pilnīgiem faktiem, kas jau pastāv jūsos
Tad jūs sajūtīsiet saldu harmoniju, kas caurstrāvo jūsu
.būtību un apņem jūsu dzīvi un visu dabu
Ja jūsu cerības un gaidas saskan ar šo iedzimto
harmoniju, jūs viegli un gludi iesiet pa dzīves ceļiem un
.pacelsieties miera spārnos

Un tajā slēpjas dvēseles dzīves dziļums un skaistums

* * *

Dažreiz idejas ir efektīvākas par vārdiem
Cilvēka prāts ir visspēcīgākais raidītājs un uztvērējs no
visiem

Ja jūs pastāvīgi raidīsiet pozitīvas domas un uzlādēsiet
tās ar mīlestības enerģiju, šīs domas atstās labu iespaidu uz
.citiem

Līdzīgi, ja atbrīvosities no domām, kas uzlādētas ar
skaudību vai naidu, citi uztvers šīs domas un reaģēs uz tām
.ar līdzīgām domām
Es lūdzu Dievu atbalstīt jūsu centienus ar Savu spēku un
svētību

Piemēram, ja vīrs novirzās no pareizā ceļa, sievai
vajadzētu lūgt Dievu, lai Viņš palīdz viņas vīram un atbrīvo
no greizsirdības un aizvainojuma jūtām viņas sirdī, kā arī lai
Viņš liek vīram saprast savu kļūdu un atgriezties uz pareizā
.ceļa

Ja lūgšana ir sirsnīga un nodomi ir tīri, vēlamās
.pārmaiņas notiks ar Dieva palīdzību

* * *

Es bieži esmu izmantojis gribasspēku, lai pārvarētu
.ieradumu, kas mēģināja mani pārņemt
Kad es ēdu noteikta veida ēdienus un jutu, ka mani
ierobežo vēlme pēc tiem, es no tiem atturējos, līdz vēlme
.pēc tiem izzuda
Kad devos uz Singapūru, tur atradu gardu augli, bet es
uzmanījos, lai neradītu sev kāri pēc tā, jo sapratu, ka, ja
nepievērsīšu uzmanību un neievērošu piesardzības
pasākumus, es to vēlēšos no rīta, pusdienlaikā un vakarā, un
.tādā veidā mēs sevi ierobežojam
Lai gan tajā dienā man augļi ļoti patika, es tos nepievīlu
.un nākamajā dienā nenožēloju to neesamību
Ja mēs koncentrējamies uz lietām, kas mums patīk,
mums nav no kā baidīties. Mums sava brīvība jāuztur
.augstāk par visu
Ja es saku, ka kaut ko nedarīšu, lēmums ir galīgs un
?neatgriezenisks. Vai tā nav brīvība
Cik brīnišķīgi ir rīkoties nevis aiz ieraduma vai reaģējot
uz citiem, kas cenšas mūs iekarot, bet gan tāpēc, ka gudrība
!to diktē
Kad gudrība mūs pārlicina kaut ko darīt, nekas nedrīkst
.mūs atturēt no tā darīšanas, ja vien mūs vada gudrība

Labvēlīgu ieradumu var izveidot ar gribasspēku un
gudrību. Man ir spēja dot priekšroku visam, ko iesaka
.gudrība

Vairumam cilvēku sākotnējie modeļi vai arhetipi ir
kļuvuši tik fiksēti, ka tos vairs nevar mainīt, bet tie, kas
saglabā savas idejas elastīgas, izmantojot pieklājību un
.paškontroli, var viegli mainīties uz labo pusi
Prātam jābūt tikpat elastīgam kā mālam. Gudrība piešķir
.šo elastību, un tā ir brīvība, ko es vēlos, lai citi baudītu
Kad cilvēks atbrīvojas no ieraduma važām, viņš atklās,
ka nav lielākas laimes par rīcību, balstoties uz brīvu izvēli un
.pašpārliedzinātību
Cilvēkam nevajadzētu ļaut apstākļiem viņu sist, plaukāt
.un sakaut, bet gan darīt visu iespējamo, lai tos pārvarētu
Ikviens, kam ir stipra griba, ar Dieva palīdzību pārvarēs
visas grūtības

* * *

Katrai fiziskai darbībai ir mentāls līdzinieks
Mēs izmantojam savu fizisko spēku, lai veiktu noteiktas
darbības, taču šīs darbības avots ir domāšana, un to vada
.mentāls vadītājs

Zādzība ir ļaunums; bet lielākais ļaunums ir garīga
zādzība, kas paver ceļu fiziskai zādzībai, jo prāts ir patiesais
.ģēnijs

Jebkura nepareiza rīcība, no kuras cilvēks vēlas
.izvairīties, vispirms ir jāizdzen no viņa prāta
Ja koncentrējaties tikai uz fizisko darbību, ir ļoti grūti
.iegūt kontroli

Uzsvars jāliek uz prātu un nepareizu priekšstatu
labošanu, un tad darbība tiks veikta automātiski, vienmērīgi
.un veiksmīgi

* * *

Kad jūties mierā
Katrā kustībā
No jūsu ķermeņa kustībām

Un tu jūti mieru savās domās
Un tavā gribā
Un tavā mīlestībā
Un viņa jūtas mierīga
Un dievišķā klātbūtnē
Jūsu ambīcijās
Atcerieties, ka jūs
Tava dzīve ir sasniegusi Dievu
Slava, kritika un glaimi

Glaimi var būt labi, ja tie mudina kādu darīt labu, bet ir
ļāunprātīgi, ja tos izmanto, lai slēptu garīgas brūces, liekot
.tām strutēt un tādējādi saindējot dvēseli ar neziņas slimību
Lielākajai daļai cilvēku patīk glaimi, tāpat kā daudziem
.patīk ēst medu, neapzinoties, ka daļa no tā var būt indīga
Papildus citu glaimojošajiem vārdiem, mūsu pašu domas
bieži vien attaisno mūsu kaitīgos trūkumus un slēpj lielus
psiholoģiskus abscesus, kas var pārsprāgt un saindēt visu
.cilvēka garīgo dzīvi

Tādējādi citu glaimi pret mums un mūsu ērto domu
čuksti ir patīkami dzirdei, un mūsu gudrība nonāk indīgu
.glaimu vārdu gūstā

Daudzi apzināti un tīši izšķiež naudu, laiku, veselību un
.pat morāli viltus draugu maldinošu vārdu dēļ

Daudzas dvēseles ir cietušas postu, jo nav ņēmušas
vērā gudrus padomus un ir padevušās kārdinājumam runāt
.saldi, viltīgi un ļāunprātīgi

Dzīvot ellē ar vienu godīgu, tiešu cilvēku ir labāk nekā
dzīvot paradīzē ar desmit glaimojošiem, ļāunprātīgiem
cilvēkiem. Glaimotāji debesis pārvērš ellē, bet labi, uzticīgi
.draugi elli pārvērš debesīs

Mums vienmēr jārunā patiesība, un vienlaikus jāizvairās
no citu sāpināšanas ar vārdiem, kas varbūt ir patiesi, bet ir
.skarbi un neveicina pozitīvu iznākumu

Piemēram, ja jūs uzrunājat neredzīgu vīrieti, sakot: "Tu,
aklais," tas, ko jūs sakāt, var būt taisnība, taču šāda veida

runa ir nevēlama un rada aizvainojumu, tāpēc no šāda
.aizskaroša stila vajadzētu izvairīties
Nav ieteicams kritizēt kādu, kurš nevēlas tikt kritizēts,
taču ir noderīgi uz klausīt laipnu kritiku, un ir brīnišķīgi
pieņemt skarbu, bet pareizu kritiku ar smaidu un draudzīgu
.atzinību

Gudram vīram bija draugs, kurš viņu ļoti kritizēja, un
gudrā vīra sekotājus šī kritika kaitināja. Kādu dienu viens no
mācekļiem priecīgs pienāca pie sava skolotāja un sacīja
viņam: "Priecājies, skolotāj, jo tavš ienaidnieks, kritizētājs, ir
".miris

Gudrais vīrs izplūda asarās un teica: "Ak, kāds liels
zaudējums! Mans labākais garīgais kritiķis ir miris, un es
".jūtu, ka mana sirds ir salauzta
Lielākajai daļai cilvēku nepatīk konstruktīva, ieskatu
sniedzoša kritika, un viņi tā vietā visu upur glaimu vārdā un
novēršas no gudru cilvēku atklātajiem vārdiem un viņu
.precīzās tālredzības

Cilvēkam laiku pa laikam vajadzētu sev uzdot
:jautājumu
Vai mani ir pievīluši saldi vārdi un ļāvuši savtīgiem"
glaimiem ierobežot manu gudrību un apžilbināt manu
"!?"ieskatu

Stāsts par svēto un baku spoku
Kamēr viens no Dieva taisnīgajiem svētajiem vēlu naktī
meditēja, viņam, ienākot ciematā, kurā viņš dzīvoja,
:parādījās šausminošs baku spoks, tāpēc viņš tam uzsauca
Paliec, kur esi, spok, un ej atpakaļ, no kurienes esi"
nācis. Tev nav jānodara pāri pilsētas iedzīvotājiem, kur es
".pielūdzu Dievu

Spoks atbildēja: "Saskaņā ar karmas likumu un pildot
savu kosmisko pienākumu, es ņemšu tikai trīs cilvēkus, ne
".vairāk

Aizbildnis negribīgi pieņēma skaidrojumu

Nākamajā dienā trīs cilvēki nomira no bakām, bet trešajā dienā nomira vēl vairāki, un katru dienu pēc tam daži .ciema iedzīvotāji kļuva par šīs briesmīgās slimības upuriem

Ticēdams, ka ir kļuvis par lielas maldināšanas upuri, svētais dziļi pārdomāja un izsauca spoku. Kad tas parādījās, :svētais to norāja, sakot

Tu mani piekrāpi, Spok, un tu neteici patiesību, kad"

".teici, ka ņemsi līdzī tikai trīs cilvēkus
Spoks atbildēja: "Es zvēru pie Augstākā Gara, ka esmu
".teicis patiesību

Aizbildnis teica: "Tu man apsolīji, ka paņemsi trīs

".cilvēkus, bet slimība ir prasījusi desmitiem dzīvību
Spoks atbildēja: "Ak, Dieva draugs, es paņēmu tikai trīs,
".pārējie nomira no bailēm

Ziniet, mani draugi – lai Dievs vairo jūsu zināšanas –, ka bailes cilvēkā rada negatīvu vibrāciju, tādā vai citādā veidā viņu apņēmot, ietinot neredzamās virvēs, no kurām ir grūti atbrīvoties, un padarot viņu uzņēmīgāku pret visa negatīvā uzņemšanu no apkārtējiem, tāpēc viņu ieskauj neveselīgi .viļņi

Šādā gadījumā viņš sev izraisa slimības, vilšanos, .bezcerību, šaubas, ciešanas, bēdas un varbūt pat nāvi

Gribasspēks: Kosmiskais aktivators

Katra ķermeņa kustība simbolizē gribas kustību
Caur gribasspēka sistēmu enerģija bezvadu režīmā tiek sūtīta uz ķermeni, izmantojot smadzenēs uzkrāto enerģiju un .ķermeni ieskaujošo inteligento kosmisko enerģiju

Kad esat noguris, jūs varat nodrošināt ķermeni ar enerģiju, ēdot, ieelpojot skābekli, dzerot ūdeni vai citus .šķidrumus

Bet, sasprindzinot rokas un ķermeni, lai paceltu smagu svaru, jūs ienesat ķermenī enerģiju ar neredzama .gribasspēka palīdzību

Kad jūs sasprindzināt ķermeni ar apzinātu fokusu (līdz
tas vibrē bez piepūles), jūs pieskaraties Dieva kosmiskajai
.enerģijai, kas apveltīta ar intelektu
Lūk, kā mēs varam radīt enerģiju vai aktivitāti ķermenī
nevis no materiāliem avotiem ārpus ķermeņa, bet gan no
dievišķā avota, kas ir paslēpts un pastāv gan ķermeņa
.iekšpusē, gan ārpusē

Lai piekļūtu kosmiskajai enerģijai un gūtu no tās
labumu, vispirms ir jāatrod trūkstošā saikne starp apziņu un
matēriju, starp ķermeni un dvēseli. Šo saikni var atrast,
koncentrējoties, meditējot un apzinoties sava patieso dabu
.un tā saikni ar dievišķo apziņu
Dzīve ir karavāna

Daudzi no tiem, kas bija ar mums pagājušajā gadā,
tagad vairs nav ar mums, un kas zina, kas būs šeit
?nākamgad

Tā ir dzīve, un tās ceļojums turpinās. Tā ir karavāna, ar
.kuru mēs ceļojam īsu brīdi

Daži no mūsu ceļabiedriem ir iekrituši zaudējuma bedrē,
bet, kad ciešanas viņus pārņems, viņi sāks meklēt vadību un
norādījumus no karavānas Kunga, kurš ir arī šīs zemes
.Saimnieks: Visvarenais Dievs

Lai gan šajā karavānā esam šķirti un noslēpums apvij
sākumu un beigas, dzīvei joprojām ir dziļa nozīme: tā
.atgādina mums par to, cik svarīgi ir dedzīgi meklēt Dievu
:Šo pasauli var pielīdzināt arī lugai

Šī dzīve ir stāsts, ko stāsta tēls - nakts ir aizsegs, bet"
".diena - rotaļu laukums

Aktieri nerodas no nekā. Pastāv aizkulisēs notiekošs, un
pēc lomu beigām aktieri nebeidz dzīvot, bet gan pazūd aiz
.ētera priekškara, meklējot atpūtu

Mēs esam šeit saskaņā ar Dievišķā teātra režisora plānu
kādu laiku nospēlēt savas lomas šajā dzīves posmā un tad
.pamest skatuvi

Mēs nemirstam tradicionālajā nāves izpratnē, bet gan
pazūdam aiz laika priekškara, saskaņā ar kosmiskā teātra
.režisora norādījumiem

Mēs parādīsimies uz dzīves skatuves atkal un atkal, līdz
apgūsim sniegumu un pareizi nospēlēsim savas lomas
.saskaņā ar dievišķo gribu

Kad mēs uzlabosim savu sniegumu un pakļausimies
Augstākā Pārvaldnieka un Plānotāja gribai, nezaudējot
drosmi un neiejaucoties dievišķi noteiktā plāna detaļās,
mums vairs nebūs jāmēģina vēlreiz, bet mēs kļūsim par
nemirstīgiem balstiem mūžīgās eksistences struktūrā,
.pastāvīgiem iedzīvotājiem Debesu Valstībā

Viņi tur paliks mūžīgi

Kas uzvarēs, to Es darīšu par balstu Savā dievišķajā }
{templī, un viņš nekad vairs ārā neizies

* * *

Sākumā es vilcinājos kļūt par skolotāju, jo prasības un
sekas ir milzīgas un biedējošas, jo skolotājam ir jābūt
amortizatoram, un brīdī, kad viņš kļūst satraukts un
.apmulsis, viņš nevar palīdzēt tiem, kas lūdz viņa palīdzību
Patiesam skolotājam ir jāmīl ikviens, jāsaprot cilvēce un
jāpazīst Dievs

Kad mans skolotājs (Šrī Juktišvars) man teica, ka mana
loma šajā dzīvē ir garīgā skolotāja loma, es piesaucu Dieva
.bezgalīgo spēku, lai tas mani atbalstītu

Kad sāku lasīt lekcijas, es apņēmos runāt nevis no
grāmatu zināšanām, kas gūtas teorētiskos pētījumos, bet
gan no iekšējas iedvesmas, pilnībā apzinoties, ka aiz visiem
maniem vārdiem slēpjas radošais spēks, kura avoti nekad
.neizsīkst un kura avots nekad neizsīkst

Šis spēks ir izmantots arī citās jomās, lai palīdzētu

.citiem viņu darbā, un daudzos dažādos veidos

Esmu izmantojis cilvēka prātu, lai izceltu nemirstību

Es neteicu: "Dari to manis dēļ, Kungs," bet gan: "Es
gribu to darīt, Kungs, un es lūdzu Tevi mani vadīt, iedvesmot
".un ņemt mani aiz rokas

Var paveikt mazas lietas ārkārtīgi unikālā veidā
Viņam jābūt labākajam savā darba jomā un neļaut savai
.dzīvei ritēt ierastā veidā

Un paveikt kaut ko noderīgu, ko neviens vēl nav
.paveicis, kaut ko tādu, kas pārsteigs pasauli

Un lai parādītu, ka radošais, novatoriskais dievišķais
.elements darbojas caur viņu un ar viņa palīdzību

Ir nepieciešama nelokāma apņēmība un apņēmība iet
dzīves ceļus, neļaujot domām par neveiksmēm un pagātnes
.klūdām stāvēt kā šķēršļiem ceļā

Dzīve var būt tumša, var rasties grūtības un iespējas var
tikt palaistas garām, tās neizmantojot, bet māceklim
nevajadzētu sev teikt: "Dievs mani ir pametis, un mans
".liktenis ir apzīmogots

?Kas var sniegt jebkādu palīdzību šādam cilvēkam

Cilvēka ģimene var viņu atraidīt, veiksmē var viņu
pamest – atkarībā no viņa uztveres – un cilvēciskie un dabas
spēki var sazvērēties pret viņu, bet viņš, pateicoties Dieva
žēlastībai un sevī esošajam radošuma garam, var atvairīt
visus pretējos uzbrukumus un triumfējoši soļot uz patieso
.sasniegumu paradīzi

Pat ja tevi simts reizes sakaus, pieņem, ka pārvarēsi
.grūtības un iegūsi godības kroni
Vilšanās neturpinās mūžīgi, un neapmierinātība ir
.īslaicīgs pārbaudījums

Dievs vēlas, lai mēs dzīvē gūtu uzvaru un parādītu visu
mūsos esošo spēku, lai mēs varētu veiksmīgi pildīt savu
.augstāko lomu dzīves skatuvē

Ellē ar gudro

Reiz sensenos laikos svētītas upes krastos dzīvoja
dievbijīgs askēts. Daudzus savas dzīves gadus viņš pavadīja
dziļās pārdomās, taču diemžēl viņa centieni nebija auglīgi,

un viņš nepriecājās par bagātīgas miera ražas ievākšanu,
neskatoties uz viņa centieniem meklēt un izpētīt dzīves
.noslēpumus un laimes avotus

Lai gan mūsu draugu visu laiku ieskauj debesu
atmosfēra skaistu ainavu, laipnu dvēseļu, vērtīgu grāmatu
un svētīgu atmiņu loku ziņā, viņa prāts tomēr turpināja
domāt par vispiemērotākajiem veidiem, kā aplaupīt cilvēkus
.un tiem nodarīt ļaunumu

Šī domāšana nebija viņa kontrolē un, šķiet, izrietēja no
seniem karmiskiem cēloņiem. Jo vairāk viņš centās padzīt šīs
nevēlamās domas, jo vairāk tās iebruka viņa prātā, traucējot
.viņa mieru un laupot viņam klusumu

Visbeidzot, viņš sev apsolīja, sakot: "Es turpināšu lūgt un
lūgties, un es neapstāšos, kamēr nebūšu brīvs no šīm
satraucošajām domām, kas meditācijas laikā traucē manam
".mieram

Pagāja stunda, tad divas, un ļaunas domas ienāca viņa
prātā kā viesuļvētra, kas triecās viņa apceres celtnei un
.spēcīgi to satricināja

Visbeidzot, pēc trīs stundu ilgas piepūles, satraucošās
domas pēkšņi izzuda no viņa prāta, un to vietā viņš skaistā
vīzijā ieraudzīja Dieva svēto, kas miesā un asinīs stāvēja viņa
.priekšā

Starojošais svētais ne tikai parādījās dzīvs, bet arī runāja
:ar vislielāko maigumu, sakot

Mans dēls, iepriekšējā iemiesojumā tu biji profesionāls"
zaglis, kuram nebija citas rūpes kā vien ievilināt citus slazdā
un aplaupīt viņu mantu. Bet neilgi pirms nāves tava
sirdsapziņa pamodās, un tu apņēmies laboties un apsolīji
sev, ka mainīsi savu apkaunojošo rīcību un sekosi labestības
ceļam. Šī iemesla dēļ tu piedzimi šajā dzīvē ar spēcīgu
garīgu apņēmību būt labs cilvēks, taču, neskatoties uz to, tu
līdzī atnesi arī sliktas domas, kas bija tavas dzīves centrā
".iepriekšējā iemiesojumā

Žēl, dēls, ka tu dzīvo šajos svētīgajos laikos, labu"

draugu ieskauts, atmiņu un pārdomu lokā, tomēr,
neskatoties uz visu to, tu dzīvo psiholoģiskas trauksmes un
".destruktīvu, nemierīgu domu ellē

:Pēc klusuma brīža aizbildnis turpināja savu runu

Tāpēc, saskaņā ar Visuma likumu un tā kā jūs neesat"

darījuši visu iespējamo, lai izmantotu garīgās iespējas, kas
jums pieejamas šajā iemiesojumā, ja vien jūs tagad
nedubultosiet savus meditācijas centienus, nāves brīdī jums
":būs jāizvēlas starp divām lietām

Vai nu dzīvot debesīs ar desmit muļķiem, vai dzīvot ellē"

"?ar vienu gudro, ko tu izvēlētos

:Māceklis bez vilcināšanās atbildēja

Ak, Dieva draugs, es labprātāk dzīvotu ellē ar vienu"

gudru cilvēku, jo no savas pieredzes zinu, ka desmit muļķi
paradīzi pārvērš elli, kamēr es savā sirdī ticu un zinu droši,
ka, ja būšu kopā ar vienu gudru cilvēku, pat pazemes dibenā
".viņš man palīdzēs pārvērst elli par paradīzi

legribu brīvība

Daudzi uzskata, ka viņiem vajadzētu būt trīs reizes dienā

gaļu, savukārt citi ir pārliecināti, ka viņiem jāēd tikai dārzeņi
un rieksti, un ka viņi saslims, ja nedaudz dažādos savu
!uzturu

Šādi uzskati ir paverdzināšanas veids. Cilvēkam

nevajadzētu ļaut nekādiem dzīves ieradumiem sevi
ierobežot, bet gan jābūt spējai mainīt savus ieradumus
.atbilstoši tam, ko iesaka gudrība un kas ir pareizi

Mums jāiemācās dzīvot taisnīgi, izmantojot brīvas

izvēles spēku, vadītiem un vadītiem no pamatotām
.zināšanām

Cilvēkam vajadzētu būt iespējai vienu nakti gulēt uz

mīksta matrača, bet citu nakti – uz grīdas, ar tādu pašu
.komfortu

Šī brīnišķīgā izklūšana no ieraduma ierobežojumiem ir

.atbrīvošanās, pēc kuras pieprasās gudrie

Daži cilvēki uzskata, ka brīvība nozīmē darīt visu, kas
.cilvēkam patīk, un to es saucu par kaprīžu un vēlmju brīvību
Nepareiza priekšstata par patieso brīvības būtību dēļ
daži vecāki padara savus bērnus paradumu vergus,
.paklausot viņu vēlmēm bez izšķirtspējas
Pamatojoties uz to, bērns aug, ticot, ka, kamēr vien viņa
vēlmes ir piepildītas, viņš paliks laimīgs un ka dzīves mērķis
.ir vēlmju apmierināšana

Bet vēlāk viņš saprot, ka ir ticis maldināts. Pasaule
ārpus mājas ir pilnīgi atšķirīga no tās, ko viņš redzēja un pie
.kuras bija pieradis mājās
Dzīvē nav viegli apmierināt visas iegribas! Citi var viņu
atstumt malā savā neprātīgajā cīņā, lai iegūtu to, ko viņš
vēlas, un arī viņš, savukārt, kļūst pārakmeņojies,
nocietinājies, lai piepildītu savas vēlmes un sasniegtu savas
tieksmes, ticot, ka fizisko vēlmju apmierināšana ir cilvēka
...galvenais mērķis, pārliecināts, ka šī pasaule ir viss kopumā
Vecākiem ir jāieaudzina savi bērni ar spēcīgu
gribasspēku un veselo saprātu, lai viņi varētu dzīvot pasaulē,
.neļaujoties tās sliktajiem ieradumiem

* * *

Mēs slavējam un pateicamies Dievam par katra jaunā
gada dāvanu un par cerībām un piepildījuma solījumiem, ko
.tas mums sniedz

Nav lielāka spēka par patiesu, no sirds izjustu lūgšanu
sazināties ar Dievu, radīt brīnišķīgas pārmaiņas cilvēku
dzīvēs un pasaules apstākļos, kā arī sasniegt mieru un
.cilvēku brālību

Mēs lūdzam Dievu, lai sirsnīgas individuālas lūgšanas,
cildenas uztveres un augošas zināšanas pārvērstos svētīgā
.garīgā spēkā, kas nesīs reālas pārmaiņas uz zemes
Svētī mūs, Kungs, lai mūs vadītu Tava gaisma un
gaismas apgaismojošās lampas uz ceļiem, lai mēs varētu
pamodināt Tavu mīlestību savās un citu sirdīs, nest dzīvas

gaismas lāpas un izmantot savus talantus tam, kas Tev patīk
.un nāk par labu cilvēkiem
Palīdzi mums kļūt par kanāliem, caur kuriem var plūst
Tava kosmiskā enerģija un vadošā gaisma, lai palīdzētu
citiem un mazinātu viņu ciešanas un ciešanas, jo, pateicoties
.Tev, mums ir spēks palīdzēt cilvēcei un sev pašiem
Mēs esam svētīti, lai varētu just līdztiem, kas cieš
Mēs izplatām labas idejas un nodomus visā pasaulē
Lai miers un brālība kļūst par dzīvu pieredzi

No skolotāja Paramhansa Joganandas teicieniem

Cilvēki sūdzas par domu par atteikšanos no noteiktām
lietām dzīvē, lai gan patiesībā viņi atsakās no daudzām
vērtīgām lietām, tostarp no sirdsmiera, un dažreiz pat upurē
sevi naudas dēļ, kas ir pakļauta bojājumiem un
.zaudējumiem

Uzticieties Dievam, un jūs atklāsiet, ka jūsu dzīve ir
.kļuvusi kā skaista ritmiska melodija

Pievērsiet savu uzmanību no šīs pasaules uz iekšu, uz
.plašo Dieva valstību, kas ir jūsos

Miera kuģī jūs varat kuģot uz to pasauli aiz mūsu
sapņiem, kur dievišķais avots nepārtraukti plūst no sirds un
.dvēseles dzīlēm

Kungs, palīdzi man spēlēt savu lomu dzīves gājumā tā,
kā Tev patīk, neatkarīgi no tā, vai esmu vājš vai stiprs, slims
vai vesels, slavens vai nezināms, bagāts vai nabags, zinot,
.ka Tu mani mīli un nekad mani nepametīsi

Bagātību cilvēkam var atņemt, vai arī viņš pats var tikt
no tās atņemts, kad viņš aiziet no šīs pasaules, un viņš to
nevar paņemt līdzi. Tās patiesā vērtība slēpjas tās tērēšanā
labiem darbiem un laimes sagādāšanā sev un citiem veidā,
.kas patīk Dievam un cilvēka sirdsapziņai

Tie, kas domā tikai par savu drošību un komfortu,
aizmirstot vai ignorējot citu vajadzības, patiesībā tiecas pēc
nabadzības, kas kādu dienu būs viņu liktenis. Tie, kas turas
pie savas bagātības, nevis izmanto to labiem darbiem,
nenodrošina sev labklājību pēcnāves dzīvē, bet piedzimst
nabadzīgi, ar bagātnieku vēlmēm un tieksmēm. Bet tie, kas
dalās savā pārpilnībā un labklājībā ar citiem, piesaista
.labestību un pārpilnību, lai kur viņi dotos

Kad jūs labprātīgi dodat tiem, kas to ir pelnījuši, jūs
atklāsiet, ka Dievs vienmēr ir ar jums un nekad jūs
nepametīs, un jums nekas nebūs vajadzīgs. Mēs nedrīkstam
aizmirst, ka mūsu dzīvi tieši uztur Dievs, un, kad mēs
saprotam, ka mūsu prāti, griba un darbības ir atkarīgas no
Dieva un smēlas spēku no Viņa, tad mēs saņemsim tiešu
vadību no Viņa un sapratīsim, ka mūsu dzīve ir vienota ar
.Viņa bezgalīgo dzīvi

Meditācija sniedz pierādījumu Dieva eksistencei. Tiklīdz
sajūtu vilņi ir attīrīti no prāta dīķa, no dvēseles izplūst
dievišķa svētlaime. Šī svētlaime jau pastāv dvēselē, bet tā ir
.aizsegta

Ak, Kungs Es izmantošu savu gribasspēku un intelektu,
lai vispirms paveiktu mazas lietas, un tad pāriešu pie
.lielākiem sasniegumiem

Pat ja visas materiālās ambīcijas tiktu sasniegtas, tomēr
tas sniedz tikai nepilnīgu laimi – un, atrodot Dievu, es atklāšu
neizsmēlamus prieka rezervuārus, un tas nekad nebeidz
.plūst un tecēt dvēseles dārzos un mūžzaļajās pļavās
Māja: Uzvaras laukums

Ja cilvēks visu savu dzīvi pavada, dzenoties pakal
vienam priekam pēc otra, viņš nekad neuzzinās patiesas
laimes garšu. Jādzīvo vienkārši un jāpieiet dzīvei ar
vieglumu. Cilvēkam ieteicams pavadīt laiku vienatnē, laiku
pa laikam pārdomājot savu rīcību un praktizējot iekšējo
mieru, kas sniedz dziedināšanu, atjaunošanos un jaunu
.spēku

Ja pastāvīgi ir uzmanības novēršanas faktori un citi
stimuli bombardē maņas, rezultātā cietīs nervi, tiks izšķiests
liels daudzums dzīvības enerģijas, un dvēsele jutīsies
saspringta un nomākta. Turklāt nevajadzētu pārāk
uztraukties par citu labošanu ; drīzāk vajadzētu labot sevi,
.pirms mēģināt labot citus

Lai ir zināms, ka mājas ir lielākais kaujas lauks. Cilvēks,
.kurš ir eņģelis savās mājās, būs eņģelis jebkur
Balss maigums un miers, ko rada cēla uzvedība, mājās ir
.nepieciešams vairāk nekā jebkur citur

Tāpat kā tumsa nevar palikt tur, kur spīd gaisma, tāpat
arī slimības tumsai ir jāizzūd, kad Dieva gaisma spīd
.ķermeņa šūnās, un tikai retais apzinās šo patiesību
Kad cilvēki jūt spēcīgu vēlmi dziedināties, viņi lūdzas ar
satrauktām sirdīm vai ar izmisuma sajūtu, pieņemot, ka
Dievs neuzklausīs viņu lūgšanas, vai arī viņi lūdzas, bet
.negaida, lai zinātu, vai viņu lūgšanas ir sasniegušas Dievu
Tāpat kā nevar klausīties mūziku, kas tiek pārraidīta
ēterā, izmantojot bojātu uztvērēju, tāpat arī nevar uztvert
veselības, spēka un gudrības vibrācijas, kas izplūst no Dieva,
ar psihisku aparātu, kas nedarbojas bailu, raīžu un visa veida
.trauksmes, šaubu un nenoteiktības dēļ

Atcerēsimies un pateiksimies Tev, Kungs, vajadzības un
labklājības laikos, slimībā un veselībā, tumsā un gaismā un
visos apstākļos. Ar pateicību atcerēsimies labklājības dienas,
ko Tu mums esi dāvējis. Palīdzi mums atvērt ticības acis, lai
mēs varētu saskatīt Tavu svētīto gaismu, kas dziedē visas
.slimības un kaites

Esmu sava labo domu, savas labvēlības un savas
auglīgās, labvēlīgās darbības kuģa kapteinis. Es vadīšu savas
dzīves kuģi, vienmēr turot acis pievērstas mirdzošajai miera
.planētai savas dziļās apceres debesīs

Es izmantošu savas radošās domāšanas prasmes, lai
gūtu panākumus visā, ko daru. Dievs man palīdzēs, ja es arī
.centīšos palīdzēt sev

Šodien es apstrādāšu dzīves dārzu ar atjaunotām pūlēm
un sēšu tajā gudrības, veselības, apmierinātības un laimes
sēklas. Es laistīšu sēklas ar ticību un pašapziņu un gaidīšu
Visvarenā dāsnumu, lai tas man piešķirtu taisnīgu ražu. Pat
ja es neievācu gaidīto ražu, es palikšu pateicīgs par
.sirdsmieru, kas rodas, cenšoties darīt visu iespējamo

Es pateikšos Dievam, ka ar Viņa žēlastību varu turpināt
censties, līdz man izdodas, un es pateikšos Viņam, kad
piepildīšu savas sirds lielāko vēlēšanos. Es centīšos darīt
.tikai cēlus un cienīgus darbus, meklējot Dieva labvēlību

Pasaule mudž no dabas un cilvēku radītām vētrām, un

Dievs ir spēcīgs vairogs un droša patvēruma vieta no šīs
pasaules vētrām, viesuļvētrām un ļaunuma. Visur, kur ir

Dievs, nav baiļu vai bēdu. Patiesais ticīgais dzīves cīņā un
notikumu gaitā stāv stingri un lepni, pārliecināts, ka Dievs ir
ar viņu, pasargā viņu no ļauna un nekad nepamet viņu ne uz
mirkli. Tādējādi bailes no viņa sirds pazūd un pārņem
.pārliecība, aizsardzība, ko nevar uzspiest

Nebaidīties nozīmē ticēt Dievam un Viņa aizsardzībai, kā
arī ticēt Viņa taisnīgumam, gudrībai, žēlsirdībai, mīlestībai un
.visuresamībai

Bailes atņem cilvēkam psiholoģisko spēku, aptumšo
prātu un traucē sirds dabisko ritmu. Turklāt bailes var izraisīt
fiziskus traucējumus un psiholoģiskas slimības. Tā vietā, lai
padotos trauksmei un psiholoģiskai ierobežošanai, cilvēkam
vajadzētu pārliecināties, ka viņš ir drošībā Dieva,

Visuredzošā, Visudzirdošā, aizsardzībā, Viņa neieņemamajā
.cietoksnī un Viņa žēlastības un gādības ieskauds

Neatkarīgi no tā, vai atrodamies Āfrikas džungļos, kaujas
laukā, ciešot no slimības vai nabadzības, ir jāpārliedina sevi,
ka Dieva roka ir stiprāka par jebkādām briesmām un spēj
aizsargāt tos, kas meklē patvērumu Viņā. Nav efektīvāka
aizsardzības līdzekļa. Protams, ir jāizmanto saprāts, risinot
notikumus, vienlaikus pilnībā ticot dievišķajai palīdzībai.

Ticība nekad nenožīmē būt neapdomīgam vai rīkoties
neprātīgi grūtību priekšā. Gluži pretēji, neatkarīgi no tā, kas
notiek, ir jāapliedina sev, ka tikai Dievs spēj palīdzēt grūtos
un izaicinošos apstākļos, ja vēršamies pie Viņa ar visu savu
.sirdi, dvēseli un maņām

Kad grūtības mūs pārņem kā lavīna, mēs nedrīkstam
ļaut tām paralizēt mūsu gribu vai aizēnot mūsu skaidru
redzējumu un gudro, loģisko pieeju, mums drīzāk ir
jāsaglabā ticība Dievam un iedzimtā izpratne par labo un
nepareizo un jācenšas atrast izeju. Ar Dieva palīdzību mēs to
atradīsim. Galu galā viss uzlabosies, jo Dieva spēks un
brīnumi slēpjas aiz cilvēka dzīves pretrunām. Tie, kas
nepieņem apstākļu neizbēgamību un tā vietā cenšas iekļūt
aiz plīvura ar savu intelektu un ticību, atradīs durvis atvērtas
.viņiem – durvis, pie kurām klauvē katra ticīga roka

Dzīve ir ietīta tumsā, un dažreiz mēs pakļūpam un
vilcināmies virzīties uz priekšu. Mums jāļauj Dieva gaismai
būt mūsu vadošajai lampai, ejot pa dzīves tumšajiem ceļiem.
Dievs ir pilnmēness neziņas un tumsas naktīs, starojošā
saule atmodas stundās, vadības bāka un vadošā zvaigzne
.tiem, kas šķērso zemes, īslaicīgās eksistences jūras

Problēmas pasaulē joprojām pastāvēs, tāpēc kur meklēt
vadību un virzienu? Cilvēka domas, ko ietekmē ieradumi,
aizspriedumi, neobjektivitāte un fanātisms, ir bezjēdzīgas, un
vides, ģimenes, valsts vai pasaules ietekme nespēj sniegt

patiesu vadību. Tāpēc cilvēkam jāvēršas pie Dieva un jāieklausās mierīgajā, rāmā balsī, kas nāk no dvēseles .dzīlēm, balsī, kas saskan ar patiesību

Atšķirība starp garīgo kontemplāciju un garīgo
introspekciju

Ja cilvēks ieprogrammē sevi ar teorētiskām zināšanām, viņš kļūst kā staigājošs ierakstītājs, atkārtot sakāmvārdus un cildenas frāzes, un citi viņu uzskata par izglītotu un zinošu. Taču šādas zināšanas nestiprina tieša patiesības uztvere, un tām neatbilst arī garīgi sasniegumi. Šāda veida intelektualizācija vai intelektualizācija notur "es" piesietu maņu prātam, kuru pašu ierobežo fiziskās maņas. Teorētiskās zināšanas nevar iegūt dievišķas zināšanas, un ieteicams netērēt savu dārgo laiku teorijām, kuras nevar pielietot realitātē, lai neapmaldītos blīvos intelektuālos .džungļos, nespējot pārvarēt teorijas sfēru

Šis process nevedīs pie patiesības atpazīšanas, jo patiesība slēpjas ārpus viedokļiem un teorijām, un daudzi, kas seko šai pieejai, kļūst saistīti ar saviem subjektīvajiem .secinājumiem

Ja cilvēks savas prāta spējas izmanto tikai naudas un materiālo vērtību iegūšanai, viņa apziņa tiks ierauta materiālajā pasaulē un sapinusies bezgalīgās sarežģītībās. Tāpēc gudri cilvēki saka, ka cilvēkam nevajadzētu veltīt visas Dieva dotās prāta spējas īslaicīgu lietu meklējumiem, lai neapmaldītos materiālisma labirintā un neradītu sev nevajadzīgus ierobežojumus un savaldību. Tā vietā viņam vajadzētu izmantot savas prāta spējas, lai iegūtu dzīvei nepieciešamo, un censties attīstīt savas morālās spējas, lai atšķirtu pareizo no nepareizā, un starp to, kas ir kaitīgs, no tā, kas ir labvēlīgs. Attīstot savu garīgo ieskatu, viņš spēs sajust Dievu sevī un noskaidrot garīgās patiesības, kas

slēpjas aiz blīvajiem materiālisma plīvuriem. Šo stāvokli sauc
.par garīgo pašanalīzi

Lai kādas būtu mūsu bažas, Dievam vienmēr ir jābūt
pirmajā vietā mūsu dzīvēs. Viens no svarīgākajiem garīgās
izaugsmes elementiem ir pastāvīga, sirsnīga saikne ar Dievu,
caur kuru jūs personīgi pieredzēsiet brīnišķīgu, pozitīvu
.pārveidi, kas jūs dziļi iespaidos

Kad cilvēks vēlas apmeklēt izrādi, iegādāties jaunas
drēbes vai jaunu automašīnu, vai tad viņa prāts visu laiku ir
aizņemts ar šīm lietām un to, kā tās sasniegt vai iegūt? Viņš
neatpūšas, kamēr nepiepilda savas vēlmes, un viņš
.nenogurstoši turpinās strādāt, lai tās sasniegtu

Tādējādi cilvēka prātam vajadzētu būt aizņemtam ar
domāšanu par Dievu, un tad visas mazākās, mazākās
vēlmes tiks pārveidotas par spēcīgu vēlmi sajūst Dievu un
.sazināties ar Viņu

Kad prāts čukst Dievam sirsnīgu, dedzīgu čukstu, kas
izplūst no ilgojošās dvēseles dzīlēm

Dvēseles aicinājums aizkustinās kosmisko sirdi, un
.atbilde nāks, nesot sev līdzīgu lielu prieku

Intelektuāla čukstēšana attīsta gribasspēku, līdz iegūstat
.pietiekami daudz spēka, lai sasniegtu vēlamo mērķi

Kad cilvēka prāts un griba ir saskaņā ar Dievu, viņam ir
neierobežots spēks, tāpēc pietiek tikai domāt par kaut ko, lai
to paveiktu, jo dievišķais likums darbojas to labā, kas ir
.saskaņā ar augstāko gribu

Visi ievērojamie sasniegumi manā dzīvē ir gūti,
pateicoties prāta spēkam saskaņā ar Dievu. Kad darbojas
dievišķais ģenerators, viss, ko vēlos, bez izņēmuma
piepildās, vispirms iegūstot neredzama, ēteriska dizaina

formu un pēc tam ar neatvairāmu spēku izpaužoties
.realitātē

Izaugsmes noslēpums

Mēs augam caur katru pieredzi, ko piedzīvojam, ja vien
apzināmies, ka varam no tās mācīties vērtīgas mācības, jo
katrām sāpēm un ciešanām, ko piedzīvojam, ir jēga un
.mērķis

Neskatoties uz pārbaudījumu skarbumu, tie ir kā uguns,
kas izkausē dzelzs rūdu, pārveidojot to skaistā, stiprā un
daudzpusīgā tēraudā. Gudrība, ko mēs kaldinām caur
pieredzes dedzinošajām liesmām, ir patiesi ievērojama.
Dzīve mūs attīra, pārveidojot mūsu zemisko dabu par
dārgakmeņiem, ļaujot mums dzīvot ar dvēselēm, kas ir
tikpat tīras kā dārgakmeņi, tikpat stipras kā tērauds, tomēr
elastīgas un izturīgas, liecoties, nelūzot zem grūtību un
.grūtību spiediena

Kad redzam dusmu izkropļotas, brutalitātes rētas
skartas sejas, to skats liek mums ilgoties atbrīvoties no
neglītuma savās dvēselēs – dvēselē, kuru neskar nekas cits
kā vien ļauni nodomi un dziļi iesakņojušās aizvainojuma
jūtas, kas aizēno svētīgo dievišķo tēlu mūsos, tāpat kā kvēpi
bojā spoguļi. Citu cilvēku sāpīgajām darbībām vajadzētu
mūsos pamodināt vēlmi uzlabot savu uzvedību un kontrolēt
sevi, lai mēs varētu būt savu nevaldāmo kaislību saimnieki,
.nevis to vergi

Laipni vārdi ir brīnišķīgs līdzeklis pret daudzām kaitēm,
tiem piemīt spēcīgs, gandrīz maģisks, magnētisks spēks, kas
nes bagātīgas svētības un labklājību to runātājam. Tie, kas
lieto nomierinošus, maigus vārdus, jūt smalku plūsmu, kas
nepārtraukti plūst caur viņiem, piepildoties ar miera
pārpilnību. Tas ir tāpēc, ka šī strāva ir savienota ar savu
augstāko avotu, vienmēr plūstot un pastāvīgi sasniedzot

dvēseles harmonijā ar to. Tad viņi varēs nodot šo laimes
.plūsmu dvēselēm, kas ilgojas pēc miera

Katru dienu cilvēks skatās spogulī, lai redzētu savu seju,
jo vēlas citiem izskatīties vislabāk. Cik daudz svarīgāk tāpēc
ir katru dienu stāvēt ar sevi un ieskatīties iekšējās analīzes
spogulī, lai atklātu, kas slēpjas zem mirdzošās virsmas! Jo
viss, kas ir ārēji pievilcīgs, savu pievilcību gūst no iekšējā
"es", un nekas neaptraipī dvēseles tīro spoguļi tā kā
psiholoģiski kropļojumi, piemēram, dusmas, aizvainojums,
skaudība un naids. Ikviens, kurš cenšas atbrīvoties no šiem
savienojumiem, kas ir sveši gara dabai, ļaus iekšējā
.skaistuma gaismai izstarot no iekšienes

Veicot analīzi, mēs atklājam, ka cilvēku problēmas ir
trīskāršas: ir problēmas un traucējumi, kas uzbrūk cilvēka
ķermenim, citi, kas uzbrūk prātam, un trešā kategorija, kas
.bloķē dvēseles ceļus

Slimības, vecums un nāve ir grūtības un šķēršļi, ar
kuriem saskaras ķermenis. Psiholoģiskās slimības tomēr
iebrūk prātā caur skumjām, bailēm, dusmām, apspiestām
vēlmēm, aizvainojumu, naidu, emocionālām apsēstībām,
drudzainu nervu uzbudinājumu un psiholoģisko vēzi, kas
paralizē garīgās spējas. Tomēr visbīstamākā slimība ir
dvēseles slimība, kas izpaužas neziņā, no kuras rodas un
.izplatās visas pārējās slimības

Pasaulē ir vairāk laba nekā ļauna

Kad rodas šaubas, mums jāatceras dižu cilvēku dzīves. Ir
taisnība, ka mēs esam cilvēki, bet Dievs mūs ir apveltījis ar
neparastām spējām, kuras reti izmantojam. Tad kāpēc
drebēt bailēs no vecuma, slimībām un bēdām? Mums jādara
viss iespējamais, lai rūpētos par savu ķermeni, bet mums
nevajadzētu padoties bailēm vai aprakt sevi zem neziņas
.kaudzēm

Kermenis nav viss cilvēks

Labais šajā pasaulē atsver ļaunumu, jo Dievs ir
augstākais spēks. Bet, kad mūs piemeklē ļaunums, mēs
domājam, ka mums nav spēka to kontrolēt vai izvairīties no
.tā tvēriena

Ļaunuma vētras ir neizbēgamas, bet mēs varam
.pārvarēt to sekas un pacelties tām pāri

Mums dzīvība netika dota, lai tā mūs iznīcinātu, bet gan
lai mūsos ieaudzinātu mūžības apziņu, un mums šī patiesība
.ir jāatceras

Bez domu brīvības cilvēks nevar izpausties tīrā,
spontānā un dabiskā veidā. Atcerieties, ka jūs esat principiāli
.brīvs. Gribas spēks vienmēr ir brīvs

Ja pareizi izmantosiet savu gribasspēku, tas radīs jums
labu karmu, taču vairums cilvēku nevēlas mainīties un
nevēlas pielikt pūles, tāpēc viņi sabrūk grūtību priekšā un
.nespēj stāties pretī izaicinājumiem

Darīt visu, kas vien ienāk prātā, nav brīvība, jo cilvēkus
saista viņu vēlmes, un tāpēc viņu rīcību vispār nevar saukt
par brīvību. Patiesa brīvība nozīmē visu darīt ar gribu, ko
vada gudrība. Cilvēks var kontrolēt savu iepriekšējo rīcību
sekas, kas neizbēgami sekos viņam, ja viņš aktivizēs savu
gribu un izmantos to labiem un labvēlīgiem darbiem. Ja jūs
rīkosieties ar saprātu un gribasspēku, jūsu iepriekšējo
nepareizo rīcību spēki vājināsies, un ieradumi, kas izriet no
.jūsu labajām darbībām, tiks stiprināti

Mēs pastāvīgi vēlamies to, kā mums trūkst, un
pieķeramies lietām, kas nav būtiskas. Tiklīdz kaut kas mūs
pārņem, mēs uz laiku zaudējam savu brīvo gribu. Tāpat kā
austrumnieki ir seno paražu vergi, arī rietumnieki ir

mūsdienu paražu vergi. Mēs paši radām savu likteni un
.kļūstam tam piesaistīti

Kāpēc viens bērns piedzimst ļaunā ģimenē, bet cits –
labā? Katrs no viņiem pagātnē (iepriekšējā dzīvē) izmantoja
savu brīvību, lai dzīvotu noteiktā veidā, un tādējādi šajā
.dzīvē paši sev radīja šos apstākļus

Nav patiesas brīvības bez Dieva. Mums pastāvīgi jādomā
par Viņu. Lai kādas būtu mūsu bažas un domas, Dievam ir
jāieņem pirmā vieta mūsu sirdīs, un, kad mēs patiesi būsim
saskaņā ar Viņu, mums tiks dota spēja paveikt to, kas mums
.jādara, jebkurā laikā, ar Viņa dievišķo palīdzību

Padoms māceklim

Viens no skolēniem lūdza skolotājam Paramhansam
sniegt viņam padomu pašpilnveidošanās procesā: "Ja vēlies
tikt mīlēts, sāc ar to, ka mīli citus, kuriem nepieciešama tava
".mīlestība

Un, ja tu sagaidi no citiem, esi viņiem lojāls un uzticīgs,
lai viņi būtu uzticīgi tev

Ja vēlaties pasargāt citus no ļaunprātīgas un viltīgas
rīcības, neļaujiet maldināšanai iesūkties jūsu domās un
.nerīkojieties tā, lai kaitētu citiem

Ja vēlaties, lai citi justu jums līdzī, sāciet ar empātijas
.izrādīšanu pret viņiem, īpaši pret apkārtējiem

Ja vēlies, lai citi tevi cienītu, tev pašam jāizrāda cieņa
.gan jauniem, gan veciem

.Ja vēlies mieru no citiem, tev jādzīvo harmonijā

Ja vēlaties, lai cilvēki būtu reliģiozi, esiet garīgs pēc
savas būtības un ļaujiet citiem justies kā labs paraugs, uz
.kuru viņi var paļauties un uzticēties

Īsāk sakot, viss, ko vēlaties, lai citi parādītu. Viena no labajām īpašībām ir vispirms to parādīt savā dzīvē, un jūs .atklāsi, ka cilvēki uz jums reaģēs tāpat

Ja jūs varat noteikt savas dzīves jomas, kurās nepieciešami uzlabojumi, nezaudējot drosmi un neattīstot mazvērtības kompleksu, un ja jūs pastāvīgi strādājat pie sava rakstura uzlabošanas, tad laiks, ko veltīsiet tam, būs daudz produktīvāks nekā tad, ja jūs to tērētu, vēloties, lai citi pilnveidotos. Jūsu pozitīvajam piemēram un pareizajai uzvedībai ir lielāks spēks mainīt citus nekā tikai jūsu .vēlmēm, dusmām un vārdiem

Ak, Kungs, Tu esi visa labuma avots un visa spēka pirmsākums. Svētī mūs, lai mēs varētu atspoguļot Tavu svētību savā veselībā, intelektuālajās tieksmēs un garīgajās izpausmēs. Tu esi starojums zvaigznēs, enerģija atomos, laipnība sirdīs un skaistums patiesībā. Palīdzi mums piepildīt sevi ar Tavu augstāko spēku, Tavu bezgalīgo gudrību un .Tavu neierobežoto autentiskumu

Kungs, ļauj mums atzīt, ka Tu esi veselības avots, dzīvības okeāns un visas sapratnes un zināšanu avots. Atbrīvo mūs no neziņas un tās sekām, no bailēm un raizēm, un ļauj Tavas gudrības plūdiem aizslaucīt visus gružus un .šķembas no mūsu dzīves

Norauj, Kungs, plīvurus, kas slēpj no mums Tavu vaigu. Ļauj mums redzēt Tevi kā spožu gaismu, līdzīgi neskaitāmām saulēm pie mūsu dzīves apvāršņa. Ļauj mums sajust Tevi kā vienmēr atjaunojošu spēku, kas iedvesmo mūsu domas, baro mūsu dvēseles, uztur mūsu ķermeņus un piepilda mūsu .sapņus

Āmen

Lielākā daļa cilvēku nezina, kāpēc. Kopš savas
eksistences uz šīs zemes viņi tic, ka dzīves mērķis ir vēlmju
piepildījums, dzīvei nepieciešamā apmierināšana, baudas un
cilvēku mīlestības meklējumi un galu galā padevība pēdējam
.aicinātājam

Cilvēki sāk savu dzīvi kā programmētāji ar īpašām
tieksmēm un vēlmēm, kas agrāk netika piepildītas. Un viņi
cenšas – ar to mazumiņu brīvās gribas, kas viņiem vēl palicis
– atdarinot citu vēlmes un rīcību. Ja viņi sazinās ar
biznesmeņiem, viņi vēlas kļūt līdzīgi viņiem, un, ja viņi
.sazinās ar māksliniekiem, māksla viņiem kļūst par visu

Dievs vēlas, lai mēs šajā pasaulē būtu praktiski. Viņš
mums ir devis izsalkumu, kas liek mums strādāt, lai to
remdētu, bet meklējot tikai pārtiku, pajumti, naudu un
.mantas, cilvēks aizmirst savas laimes avotu

Ir taisnība, ka mums ir jāstrādā, lai apmierinātu savas
vajadzības un censtos sasniegt savus likumīgos mērķus, bet
pirmkārt un galvenokārt mums ir jāatver savas sirdis Dievam
un jāmeklē Viņa vadība un atzinība visā, ko darām. Tad mēs
noteikti gūsim panākumus dzīves skolā, jo mēs saņemsim
vadību no Augstākā Vadītāja un Apgādātāja, kurš zina, kas
mums vajadzīgs un kas mums ir vislabākais. Tāpēc mums ir
.jāuzticas Viņam un jāpakļaujas Viņa gudrajai gribai

No skolotāja Paramahansas lekcijām

Kad dvēseles iekšējo laimi aizēno biezs īslaicīgu
juteklisku baudu slānis, gara zeltainais mirdzums noblāst, un
dvēseles caurspīdīgās spējas slēpjas aiz matērijas blīvuma.
Kad prātu piesaista greizsirdība un skaudība, un to apņem
baiļu un raižu mākoņi, cilvēks kļūst nelaimīgs, bēdīgs un
sakauts. Bet, kad tādu pašu uzmanību pievērš mīlestībai,
.mieram un harmonijai, viņš piedzīvo dziļu laimi

Dvēsele jūt laimi, kad tā no fiziskām vēlmēm, kas
sajauktas ar ciešanām un postu, pāriet uz caurspīdīgiem
.gara tikumiem, kas piepildīti ar cildeniem priekiem

Ja dvēsele pilnībā iegrimst rupjos pasaulīgos priekos, tā
kļūst vienaldzīga pret augstāku prieku meklējumiem un
nespēj izjust garīgus priekus. Daudzi varētu apgalvot, ka
atteikšanās no materiālajiem priekiem ir gandrīz
neiespējama šajā pasaulē vai dzīvojot starp cilvēkiem, kuru
domas griežas tikai ap materiālām lietām. Tomēr no
vidusmēra cilvēka netiek prasīts pamest pasauli un atkāpties
kalnos un mežos, lai atrastu mieru un klusumu. Drīzāk
viņiem vajadzētu palikt šajā pasaulē, neļaujot tās spēcīgajām
straumēm viņus aizslaucīt, lai viņus nepārņemtu šīs dzīves
.nemierīgie viļņi

Cilvēkam nevajadzētu būt negatīvam pret apkārtējo vidi,
un vienlaikus viņam nevajadzētu ļaut materiālismam
aptumšot viņa redzi, lai viņš nezaudētu saikni ar savu garīgo
dabu un nespētu izbaudīt svētlaimes priekus un vērot
.dievišķo gaismu

Dzīve ar tās būtību, sastāvdaļām un mērķiem ir grūti
saprotama mīkla, bet ne neiespējami atrisināma, un ar savu
progresīvo domāšanu mēs katru dienu atrisinām dažus no
.tās noslēpumiem

Mūsu laikmetā ierīces, kas balstītas uz precīziem
zinātniskiem principiem, noteikti ir iespaidīgas, un zinātnes
atklājumi sniedz mums skaidrāku redzējumu par veidiem, kā
uzlabot dzīvi. Taču, neskatoties uz visām iekārtām,
izgudrojumiem un stratēģijām, kas mums ir, mēs joprojām
šķietam kā marionetes likteņa rokās, un ceļš ejams vēl ir
.garš, pirms mēs atbrīvosimies no dabas kontroles

Dzīvošana dabas žēlastībā noteikti nav brīvība. Mūsu
entuziastiskos prātus pārņem un savalda bezpalīdzības
sajūta, kad jūtamies plūdu, viesuļvētru vai zemestrīču upurī,

vai kad notikumi bez loģiska iemesla atņem mums mūsu
mīļotos un sirdij tuvos cilvēkus. Tad mēs saprotam, ka
neesam guvuši daudzas uzvaras un neesam spējuši pārvarēt
nelabvēlīgus apstākļus. Jo, neskatoties uz visiem mūsu
centieniem padarīt dzīvi tādu, kādu mēs to vēlamies, uz šīs
zemes skatuves vienmēr parādīsies noteikti apstākļi un
notikumi, ko virzīs varens prāts, par kuru mēs maz zinām,
darbojoties pilnīgi neatkarīgi no mūsu uzskatiem un gribas.
Labākais, ko varam darīt, ir strādāt un veikt dažus
.uzlabojumus

Mēs audzējam kviešus un ražojam miltus, bet kurš radīja
pirmo sēklu? Mēs ēdam maizi, kas cepta no miltiem, bet kurš
deva mūsu ķermeniem spēju tos sagremot? Un kā pārvērst
?pārtiku uzturvielās

Katrā dzīves stūrītī šķiet, ka ir neaizstājama dievišķa
roka. Mēs nevaram pārvaldīt savas lietas bez tās, un ar
visām mums piemītošajām pārliedībām mēs nezinām, kad
sirds pārstās darboties. Tāpēc ir nepieciešama drosmīga
paļaušanās uz augstāko dievišķo spēku un uz savu augstāko
Es, kas izplūst no tās visvarenības, pēc kuras parauga mēs
.esam veidoti

Mums jāpiemīt ticībai, kas brīva no lepnuma, un
.pārliecinoši jāiet pa dzīves ceļiem

Bez panikas un trīces, bez ciešanām un ieslodzījuma

Darbs ar alerģijām

Jūtīguma pārvarēšana ir delikāta māksla, un spēja
kontrolēt savu reakcijas ātrumu ir svarīga, lai attīstītu
.līdzsvarotu un vispusīgu personību

Jūtīgums izriet no neizpratnes, mazvērtības kompleksa,
.pārspīlēta lepnuma un pārspīlēta ego

Kad cilvēks domā, ka viņa jūtas ir aizskartas, šī doma iesakņojas viņa prātā, uzbudinot nervus, kas pēc tam kļūst saspringti un dumpīgi. Ievainoto emociju dēļ sirdī uzliesmodusmas. Tomēr dažiem cilvēkiem ir spēja kontrolēt savas emocijas, tāpēc viņu ārējās pazīmes neparādās, neskatoties uz intensīvo dusmu plūdiem viņos. Citi pauž savas dusmas ar tūlītējām reakcijām, kas redzamas acu muskuļos un sejas izteiksmēs, kā arī ar asām, kodētām verbālām atbildēm.

Pārmērīga emocionalitāte rada nopietnas sekas; tā sarežģī situāciju un rada nevēlamu nestabilitāti, kas negatīvi ietekmē citus.

Jācenšas izrādīt paškontroli un savaldību, veicinot sapratnes un harmonijas atmosfēru, kas veicina mieru, nevis spriedzi, un kļūst par stresu. Tie, kas tā rīkojas, kļūst par sava likteņa noteicējiem un saņem apkārtējo atzinību un cieņu.

Pārmērīga jūtība ir raksturīga iezīme lielākajai daļai cilvēku, un, kad šī neracionālā emocija uzliesmo, tā aptumšo ieskatu un aizmiglo gudrības acis. Vēl ļaunāk, pārāk jūtīgā persona uzskata, ka domā, jūt un rīkojas perfekti, lai gan patiesībā viņu uzvedība var būt pilnīgi nepareiza.

Daudzi cilvēki uzskata, ka viņiem vajadzētu žēlot sevi, kad viņus kritizē, un ka sevis žēlošana sniedz zināmu atvieglojumu. Taču, tāpat kā narkomāniem, jo vairāk viņi lieto, jo spēcīgāka kļūst viņu atkarība.

Ļoti jutīgs cilvēks bieži cieš nevajadzīgi. Biežāk nekā neviens nezina viņu ciešanu cēloni vai sūdzību būtību, kas noved pie pieaugošām ciešanām viņu pašu uzspiestajā izolācijā. Neko nevar panākt, klusībā kavējoties pie uztvertajiem apvainojumiem vai kritikas. Daudz labāk ir risināt šādas paaugstinātas jutības pamatcēloņus, izmantojot objektīvu analīzi un paškontroli.

Šāda veida neveselīgai alerģijai ir nopietnas sekas; tā
patērē sirdi kā uguns un iznīcina miera audus. Tāpēc ar to
.jārīkojas gudri, loģiski un ar stingru gribu

Es cītīgi strādāju, lai kalpotu visiem, bet, kad es atkāpjos
savā vientulībā pārdomām, es neļauju nevienam traucēt
manu apceri. Citas lietas var pagaidīt, bet manu ikdienas
.tikšanos ar Dievu nedrīkst atstāt novārtā vai aizmirst

Pirms jebkādas darbības veikšanas apstājieties un rūpīgi
apsveriet sekas un to ietekmi uz savu prātu, ķermeni un
dvēseli. Piespiedu rīcība nav atbrīvošanās, jo rīcība, kas ir
pretēja harmonijas un progresā likumiem, ierobežos individu.
Turpretī rīcība, ko sankcionē spriestspēja un kas ir saskaņā
.ar cilvēka sirdsapziņu, ir tikumīga un nes brīvību

Kad jūs nolemjat darīt kaut ko labu vai atturēties no
kaut kā sliktā darīšanas un pieturaties pie šī lēmuma un
.rīkojaties atbilstoši, ziniet, ka jūsu brīvības daļa ir liela

Dievs vēlas, lai mēs izmantotu mums doto izvēles
brīvību, lai Viņu meklētu un atrastu, bet Viņš nevēlas sevi
.mums uzspiest

Vēlme tuvoties Dievam un iepazīt Viņu nerodas pati no
sevis, tā ir jāaktivizē un jākopj. Bez šīs vēlmes dzīvei nav
.vērtības vai garšas

Ļauj garīgajai atziņai vadīt tavu domāšanu, un panākumi
sekos tev, lai kur tu dotos

Dievam veltu savu balsi, rokas, kājas, sirdi, ķermeni,
.jūtas, gribu un visu pārējo

Mīlestība ir garīgs ierocis, kas izbeidz visus karus

Ārpus šīs zemes ir bezgalīgas pasaules, kur mēs atkal
satiksim tos, kurus domājām, ka esam mūs atstājuši uz
visiem laikiem

Šī pasaulīgā dzīve nepārtraukti mainās, bēdas seko
bēdām, ilūzijas pēc ilūzijām. Šai mirāžai, kas parādās mūsu
apziņas tuksnesī, ir jāpazūd, un mums ir jāpamodina savs
.patiesais "es" no blīvajiem matērijas plīvuriem

Nemēģiniet savas cerības balstīt uz šo dzīvi. Kur ir jūsu
garantija? Jūs esat drošībā tikai tad, kad patveraties Dieva
.zināšanās

Dvēseles būtība ir kā sens zelts, kas aprakts zem zemes.

Kad augsne tiek noņemta no zelta un to noskalo ar
kontemplācijas ūdeni, tas no jauna mirdz ar pilnīgu tīrību un
.skaidrību

Kungs, ļauj mums saskatīt labo, domāt saprātīgas
domas un draudzēties ar laba rakstura cilvēkiem. Palīdzi
mums domāt par Tevi un apcerēt Tevi, ak Tu, kas esi visas
.taisnības avots un visas labestības pirmsākums

Brīvība no vājuma

Labākais veids, kā pārvarēt vājumu, ir pārtraukt par to
domāt; pretējā gadījumā vājuma ideja pārņems jūsu apziņu
un dominēs pār jūsu iekšējo būtību. Kad mēs ienesīsim sevī
.gaismu, tumsa izzudīs, it kā tā nekad nebūtu pastāvējusi

Šī ideja man sniedz brīnišķīgu iedvesmu

Kad alā, kas tūkstošiem gadu bijusi ietīta tumsā, ienes
gaismu, tumsa acumirkļi izzūd. Līdzīgi vājības un kļūdas
izzūd, kad ļaujam Dieva gaismai ienākt mūsu apziņā, un
neziņas tumsa nevar palikt. Šī ir filozofija, pēc kuras mums
.vajadzētu dzīvot

Prokrastinācija ir bezjēdzīga. Dzīves rats nekad nebeidz
griezties, un mūsu dzīves dienas paskrien ātri. Katra minūte,
ko pavadām, skaidri domājot un gudri rīkojoties, ir veiksmīgs
.un ienesīgs ieguldījums mūsu laimē

Daudzi cilvēki visu savu dzīvi domā par naudu, seksu un
slavu, un reti koncentrējas uz būtiskām lietām, kas sniedz
.viņiem mieru un paceļ viņu apziņu augstākā līmenī

Lai cik pazemīga būtu cilvēka loma, Dieva acīs viņš tiek
uzskatīts par veiksmīgu, ja prot gudri pavadīt savu laiku un
.virzīt savas domas pareizajos virzienos

Kad Dieva gaisma apspīd cilvēku, viņš nejūt, ka viņam
kaut kas ir vajadzīgs, jo prieks, kas viņu pārņem, piepilda
visus viņa sapņus un liek viņam dziļi sirdī justies, ka viņš ir
bagātākais no bagātajiem un laimīgākais no laimīgajiem šajā
.dzīvē

Gaismas tunelis

Tie, kuru garīgo apziņu ir pamodinājušas apgaismotas
domas, labi darbi, laipnas jūtas un dziļa kontemplācija, var
sajust savu aiziešanu no ķermeņa pēdējā aiziešanas brīdī
caur garīgo aci. Savas zemes uzturēšanās laikā jogi praktizē
garīgās acs tuneļa redzēšanu uz robežas starp matēriju un
garu, un, pametot Zemi, viņi var ieiet šajā gaismas tunelī un
pāriet no šīs pasaules uz Dieva bezgalīgo gaismas, prieka,
.miera un absolūtas brīvības valstību

{Gaisma pēc gaismas}

Ķermeņa lampa ir [garīgā] acs

Ja jūsu acs ir viena

Tad viss tavš ķermenis būs piepildīts ar gaismu

{Un gaisma spīd tumsībā, un tumsība to nezināja}

Altruisms nozīmē just līdzī citu cilvēku bēdām, tuvojoties viņiem, komunicēt ar viņiem, patiesi mēģināt mierināt viņus viņu nelaimē, priecāties par viņu prieku un darīt visu iespējamo, lai pasargātu viņus no bailēm, vajadzības un .nemiera

Tas, kam piemīt altruisma gars, nerīkojas pēc ierobežotiem aprēķiniem un cerībām, bet gan izmanto savu ieskatu un veselo saprātu un palīdz sev un citiem, pateicoties Dievam par gūtajiem panākumiem. Ja viņš vienu vai vairākas reizes cieš neveiksmi, viņš nejūtas nomākts, bet gan kļūst apņēmīgāks, divkāršojot savus centienus un atkārtojot mēģinājumu, izpētot jaunas idejas un kanālus, vadoties pēc saprāta gaismas, un meklējot Dieva palīdzību, .līdz sasniedz savu mērķi un cēlo nodomu

Tas, kurš strādā, lai darītu citus laimīgus, ir Dieva laimīgs ar iekšēju psiholoģiska komforta sajūtu. Un, ja viņš kaut ko zaudē to cilvēku dēļ, kuriem viņš cenšas palīdzēt, viņš to neuzskata par zaudējumu, jo pretī iegūst Dieva labvēlību un sirdsmieru. Viņš dzīvo, lai mīlētu, strādātu, dotu .un sētu labestības un miera sēklas cilvēces laukos

Tas, kurš savās domās un jūtās pārsniedz savu personīgo pasauli, paplašina savu apziņu, palielina empātiju un jūt, ka pasaule ir viņa mājas un cilvēce ir viņa ģimene. Viņš saprot, ka savas eksistences mērķis uz šīs zemes ir reformēt sevi, pirms mēģināt reformēt citus, jo tas, kurš reformē sevi, palīdz citiem reformēties pašiem ar savas dzīves piemēru. Darbībām ir dziļāka ietekme un dziļāka .ietekme uz citu cilvēku dvēselēm nekā vārdiem

Īsas pieturas

:Sirsnības spožums

Daži cilvēki cenšas izvairīties no savām problēmām,
smaidot, taču šādai bēgšanai ir nepieciešama tīra
sirdsapziņa, kas ir brīva no liekulības un viltus. Kad cilvēks
godīgi izturas pret sevi un citiem, rīkojas cēli un godprātīgi,
viņa acis kļūst skaidras, un no tā izstaro unikāls starojums —
.nepārprotams sirsnības mirdzums

:Godīgums

Daži cilvēki godīguma vārdā saka daudz ko, bet ar
visiem nevar runāt par visu. Kad sniežat padomus un
norādījumus, daži cilvēki pārprot jūsu vārdus un neko
neiegūst no tā, ko sakāt; šīs ir veltīgas pūles un nenovērtēts
pasākums. Klusēšana šādos gadījumos ir zelts, bet tas
.nekādā gadījumā nenozīmē klusēšanu par pārkāpumiem

:Pašharmonija

Pašharmonija ir patiesi brīnišķīga. Lielākā daļa cilvēku
zina, cik grūti ir būt harmonijā ar citiem, bet vai esat kādreiz
domājuši par harmoniju ar sevi? Tas ir neticami grūti, tomēr
iespējams. Ja analizēsiet sevi, atklāsi, ka pastāvīgi esat
pretrunā ar sevi. Ja nemīlēsi sevi, nemīlēsi nevienu citu.
Un, ja cilvēks nav harmonijā ar sevi, kā viņš var būt
?harmonijā ar citiem

Pašharmonija ir vitāli svarīga harmonijai ar pasauli.
Tāpēc ir svarīgi novērtēt un mīlēt sevi, jo tu esi pelnījis šo
mīlestību. Ir jāmīl sevi, jo Dievs mūs radīja un apveltīja ar
cēlu potenciālu. Mīlot šo iekšējo "es", šo tikumīgām īpašībām
pilno esenci, tiek iedvesmota cēla rīcība un attīrīts prāts no
.piemaisījumiem, bet sirds no ļaunprātības un aizvainojuma

:Literārā kompasa kalibrēšana

Cilvēks nevar maldināt savu sirdsapziņu, attaisnot
pārkāpumus vai izvairīties no nepareizas rīcības sekām, pat
ja ceļotu uz citu planētu. Rīcībai ir savi rezultāti, un cilvēkam

ir jālabo savs kurss un jākalibrē savs morālais kompass tā,
.lai tā adata vienmēr rādītu pareizajā virzienā

Daži cilvēki dzīvo vissliktākajos apstākļos, tomēr ir lielā
saskaņā ar sevi, savukārt citiem ir visas iespējas un viss
nepieciešamais, tomēr viņi pastāvīgi konfliktē ar sevi. Tāpēc
nevajadzētu gaidīt, kamēr apstākļi mainīsies. Pārliecinieties,
ka ar jums viss ir kārtībā, neskatoties uz vidi, kas var
.atšķirties no tā, ko vēlaties

Kas sevi pakļauj apstākļu varai, tas gaida, kad lietas
.mainīsies, un viņa gaidīšana būs ilga

Runā, ka kāds vīrs brīvi pārvaldīja astoņpadsmit
valodas, tomēr bija tik nabadzīgs, ka nevarēja atļauties
lampu lasīšanai. Tāpēc viņš devās uz stūri un apsēdās zem
ielas apgaismojuma, lai lasītu. Patiesi, gribasspēks rada
līdzekļus, kaldina iespējas, atjauno cerību, paveic
.uzdevumus un piepilda vēlmes un sapņus

Faktiska saziņa ar tiem, kas pazīst Dievu, var notikt
personīgā kontaktā ar viņiem, pārdomāti lasot viņu rakstus
vai dziļi un draudzīgi tos apcerot. Svarīgi atcerēties, ka tas ir
.saskaņā ar viņu apziņu, kas ir saskaņā ar Dievu

Kad mēs saskaņojam savu apziņu ar dižām dvēselēm,
kas mīl Dievu, šī harmonija pakāpeniski pārveido mūsu dzīvi
visbrīnišķīgākajā veidā. Šī harmonija nepaverdzina gribu, bet
gan paplašina tās darbības jomu un stiprina tās spēku. Tā ir
atšķirība starp harmoniju ar cilvēkiem, kas ir pilni ar ego un
aizņemti ar to, ko viņi var iegūt, un harmoniju ar Dievu un
cilvēci mīlošiem cilvēkiem, kuru mērķis ir dot un pamodināt
dievišķo mīlestību to cilvēku dvēselēs, kuri ir harmonijā ar
viņiem. Šo svētīto cilvēku magnētisms mūs tuvina ciešam
.kontakam ar dievišķo magnētismu

Mums jāpatur prātā, ka, cenšoties apmierināt savas vajadzības, mums jāpalīdz arī citiem iegūt to, kas viņiem nepieciešams, un jādalās ar tiem, kam klājas mazāk, labajās lietās, kas dzīvē rodas. Atcerēsimies, ka mēs esam neatņemama globālās ģimenes sastāvdaļa un ka mēs .nevaram dzīvot bez šīs lielās ģimenes

Kāda būtu dzīve bez galdniekiem, izgudrotājiem, lauksaimniekiem un citiem? Dodot un saņemot, kā arī apmainoties ar pakalpojumiem, Dievs vēlas, lai mēs domātu par citiem un justu līdzīgu viņiem. Ir nopietna kļūda dzīvot tikai sev, neņemot vērā citus. Domājot par savu laimi, mums jādomā arī par citu laimi. Mums nav jāziedo viss, kas mums ir, globālās ģimenes labklājībai, jo tas nav iespējams. Drīzāk mums vajadzētu just līdzīgu citiem un darīt visu iespējamo, lai .viņiem palīdzētu un atvieglotu viņu nastu

Pastāv saistība starp panākumiem un dvēseles .apmierinātību atkarībā no vides, kurā indivīds dzīvo

Patiesi panākumi ir taisnīguma principiem atbilstošas rīcības rezultāts, un tie ietver citu cilvēku laimi un labklājību kā neatņemamu personīgās apmierinātības sastāvdaļu. Ikviens, kurš piemēro šo principu savai materiālajai, garīgajai, morālajai un dvēseliskajai dzīvei, atklās, ka šī .panākumu definīcija ir pilnīga un visaptveroša

Cilvēki domā par panākumiem dažādi atkarībā no saviem dzīves mērķiem. Reizēm daži cilvēki tos pielīdzina zādzībai, sakot, piemēram: "Viņš ir veiksmīgs zaglis!" Tas parāda, ka ne visi panākumi ir vēlamī; mūsu panākumiem .nevajadzētu kaitēt citiem

Vēl viena veiksmes kritērija sastāvdaļa ir harmonijas un pozitīvu rezultātu radīšana ne tikai sev, bet arī šo .priekšrocību dalīšana ar citiem

Finansiālu panākumu sasniegšana nenozīmē tikai baudīt
to, ko esam pelnījuši; tas nozīmē arī morālu atbildību
palīdzēt citiem radīt sev labāku dzīvi. Ikviens ar inteliģenci
var nopelnīt naudu, bet, ja viņa sirdī ir mīlestība, viņš
nevarēs šo naudu izmantot savtīgi; tā vietā viņš dalīsies ar
.to, kas viņam ir, ar citiem

Skopu un skopu cilvēku rokās nauda kļūst par lāstu, bet
tiem, kam ir dāsnas rokas un laipnas sirdis, tā ir svētība un
.dāvana

Labas dvēseles pievelk labas dvēseles un tiek tām
piesaistītas

Mums jāiemācās mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu un
jāatceras, ka šajā dzīvē esam īsu laiku, pēc tam aizejam uz
citā pasauli, kuras līmenis ir atkarīgs no mūsu domāšanas
.līmeņa un rīcības kvalitātes šīs zemes uzturēšanās laikā

Kas ir mūsu īstie radinieki? Gudram cilvēkam ikviens ir
radinieks, un katrs ir "tuvākais". Protams, gudrs cilvēks spēj
spriest un saprot, ka, lai gan saule apspīd ogles gabalu un
dimantu, dimantam, atšķirībā no ogles, piemīt unikāla spēja
spoži uztvert un atstarot gaismu. Jāmeklē tādu cilvēku
sabiedrība, kuru domas un jūtas ir tikpat tīras kā dimants, un
jāvelta laiks patiesu draugu atrašanai. Tie, kas dzīvo tīru un
godīgu dzīvi, piesaistīs draugus, kurus raksturo tīrība un
godīgums, savukārt tie, kas dzīvo pēc zemiskiem instinktiem
.bez spriestspējas, piesaistīs tāda paša veida draugus

Ja jūs augstu vērtējat augstus ideālus un cēlus principus,
ieteicams izvairīties no saskarsmes ar cilvēkiem, kuri netic
šiem ideāliem un principiem un kuri mulsina domas un
traucē garastāvokli, lai viņu vibrācijas nepazeminātu jūsu
vibrāciju līmeni. Vienlaikus neizslēdziet nevienu no sava
.mīlestības loka

Turklāt cilvēkam ne tikai jādod mīlestība, bet arī jārada miers, lai lai kur viņš dotos, radītu harmoniju un mieru, atsvaidzinot apkārtējos ar savu laipno klātbūtni. Nevienš nevēlas tuvoties nepatīkami smirdīgam skunksam — atvainojiet par izteicienu — visi no tā izvairās. Līdzīgi nervozs, impulsīvs un strīdīgs cilvēks kaitina un atgrūž citus. Mēs vēlamies būt kā ziedošas rozes, kas izstaro saldu aromātu, kas priecē sirdi. Centīsimies izplatīt miera smaržu un labestības vēsmu, lai kur mēs dotos un lai kur mēs .dzīvotu

Dieva valstība neatrodas mākoņos vai kādā konkrētā vietā telpā. Tā atrodas aiz tumsas, ko redzam, aizverot acis, un, meditējot un lūdzoties, mūsos atveras gara acs, kas atrodas pierē, un mēs redzam svētīgu gaismu un jūtam prieku, kas caurstrāvo katru ķermeņa šūnu, un mēs sajūtam, ka plīvurs ir pacelts un ir atvērtas slepenas durvis uz Dieva .valstību

Dievs ir mūžīgi atjaunojošs prieks, prieks, kas ir visu aptverošs. Mums jājūtas vienotiem ar to prieku, kas mājo .mūsos un ieskauj bezgalību

Aiz blīvās matērijas vibrāciju robežām atrodas bezgalīga, visaptveroša apziņa, neaprakstāma visā tās krāšņumā, plašumā un bezgalībā. Šī ir debesu valstība, .mūžīga, neierobežota un nebeidzama apzināta svētlaieme

Kad dvēseles uztvere paplašinās un tā jūt savu klātbūtni .visur, tā apvienojas ar dievišķo garu

Slava Absolūtajam Bezgalīgajam, kas sēd pie apvāršņa, kur debesis satiekas ar okeānu, un slava Augstākajam Bezgalīgajam, kas sēd pār mieru mūsos; koncentrējoties uz .Bezgalīgo mūsos, mēs varam saņemt tā bezgalīgo spēku

Zināšanas, kas iegūtas, studējot grāmatas vai no
cilvēkiem, ir ierobežotas, savukārt zināšanas, kas iegūtas
tieši no Dieva, piešķir gudrības spēku, pārliecības krāšnumu,
.sirds mieru un dvēseles mieru

Ak, Kungs, māci man lūgt ar dziļu koncentrēšanos un
apvienot meditāciju ar sirsnīgām ilgām, un ļauj manai sirdij
.katru dienu šķīstīties ar manu tīro mīlestību pret Tevi

Atbrīvošanās no karmas ierobežojumiem

neatkarīgi no tā, vai tā ir garīga vai fiziska, apzināta vai ,
neapzināta, tai ir īpaša ietekme uz cilvēka dzīvi. Iepriekšējās
darbības ir ne tikai tās, kas veiktas pirms dienām, mēnešiem
.vai gadiem, bet arī darbības no iepriekšējām dzīvēm

Tu biji miris, un Viņš tev deva dzīvību; tad Viņš liks tev
mirt, tad Viņš tev atkal dos dzīvību; tad pie Viņa tu
.atgriezīsies

Cilvēka rīcības labās un sliktās sekas. Pašreizējā dzīvē
šīs pēdas paliek glabātas zemapziņā, un sekas, ko cilvēks
nes (vai ko viņa dvēsele nes) no iepriekšējiem
iemiešojumiem, snauž kā sēklas zemapziņā, gaidot
piemērotus apstākļus, lai dīgtu un augtu noteiktā karmiskā
laikā. Karmas likums, kas līdzsvaro lietas, ietver darbību un
.reakciju, cēloni un sekas, sēšanu un plaušanu

Katrs cilvēks veido savu likteni caur savām domām un
rīcību, un enerģijas, ko viņi atbrīvo, vai nu gudri, vai muļķīgi,
neizbēgami atgriežas pie viņiem kā sākumpunkts, tāpat kā
aplis noslēdzas ar perfektu precizitāti. [Jautājums ir], vai
labprātīgajam meklētājam ir jāsaskaras – pret savu gribu – ar
savu pagātnes rīcību neizbēgamajām sekām jeb to, ko sauc
par predestināciju? Atbilde ir nē. Dievs ir likums un mīlestība,
un meklētājs, kurš vēršas pie Viņa ar patiesām ilgām un
pilnīgu ticību, saskaņo savu rīcību ar dievišķo likumu un

meklē Dieva beznosacījumu mīlestību, neapšaubāmi saņems dievišķo svētību, kas atvieglo smagu nastu un uzlabo .apstākļus

Dievs mūs ielika šajā ilūziju pilnajā pasaulē, un Viņš zina mūsu ciešanas, pārbaudījumus un likstas, ko mēs pārciešam. Cilvēki padziļina garīgās neziņas iekšējo tumsu, kad uzskata sevi par slīkstošiem grēkā un bezspēcīgiem izbēgt no tā dzīlēm. Viņiem labāk ir censties labot sevi, meklējot palīdzību un līdzjūtību no dievišķās žēlastības sirds, cerot uz .piedošanu no mīlošā, līdzjūtīgā un piedodošā Dieva

Kad mēs apzināmies savu ciešo saikni ar Dievu, kāda karma mūs var saistīt? Neļaujiet nevienam pārliecināt jūs, ka jūsu sāpes un grūtības ir jūsu karmas rezultāts. Kā gars savā būtībā jums nav karmas. Drīzāk jums ir jāapzinās šī patiesība, apliecinot sev, ka esat viens ar dzīvības, gaismas un kosmisko spēku esenci. Ja jūs apzināšities šo faktu, jums nav no kā baidīties, un Dievs jums atvērs daudzas durvis un .sniegs daudzas iespējas

Ja nejūties ērti ar savu dzīves ritmu, maini savu domāšanas veidu, uzlādē savas maņas ar pozitīvu enerģiju .un pats sajūtīsi atšķirību

Cilvēkiem nav jāraud un jābēdājas par to, ko viņi ir palaiduši garām, vai jāpiedēvē savi nelaimīgie apstākļi kļūdām, ko viņi ir pieļāvuši šajā dzīvē vai tālā pagātnē, jo tā ir garīgas nolaidības forma. Viņiem ir jārīkojas un jāizrauj nezāles no dzīves dārza, un tad uzziedēs visjaukākie un spilgtākie ziedi un nesīs visgardākos un iekārojamākos .augļus. Ar Viņa, Visaugstākā, žēlastību

Pakļauties Dievam nenožīmē neizmantot savu gribu savu lietu uzlabošanai un gaidīt, kad Dievs sakārtos mūsu situācijas bez jebkādas mūsu piepūles, jo Dievs palīdz tiem, .kas palīdz paši sev

Jēga ir tāda, ka mēs mācāmies vērsties pie Dieva, lai Viņš vadītu mūsu gribu, svētītu un stiprinātu mūsu pareizos centienus. Kad pārvarējam nevēlēšanās padoties šķērsli, Dievā atrodam aizsardzību, ko neviens šajā pasaulē nevar mums sniegt, un atrodam arī spēku, ko neviens .pārbaudījums nevar pārvarēt

Ikviens var nodibināt īpašas attiecības ar Dievu, ja zina, kā atvērt savu sirdi Dievam un ilgoties pēc Viņa dievišķās .klātbūtnes, kas sniedz prieku un pārlicību

Kad cilvēks izjūt dziļu vajadzību pēc Dieva, zinot, ka nevar iztikt bez Viņa, viņš atklās, ka Dievs atbild vienā vai otrā veidā. Taču vispirms ir jāattīsta šī spēcīgā sajūta, jo .atbilde neradīsies spontāni

Ja mēs nedosim Dievam pirmo vietu savā dzīvē, mūsu apziņas stāvoklis būs nemierīgs un apmulsis, un mēs nespēsim loģiski un pareizi tikt galā ar dzīves .nebeidzamajām prasībām

Un kā attīstīt šo vēlmi? Katru reizi, kad saskaramies ar nelaimi vai grūtībām un katru reizi, kad sirdī jūtam smagumu, mums jāvēršas pie Dieva un jālūdz Viņa palīdzība, zinot, ka ikviens, kas mīl Dievu, un Viņš to glabā savā prātā un sirdī, uzlabos savu situāciju, viņa situācija mainās uz labo .pusi

Kad mēs maisām un kulām ēteri Ar savām sirsnīgajām lūgšanām un patiesajiem aicinājumiem Mēs izvilksim dievišķās atbildes esenci, kas satur barību, dziedināšanu un .laimi

Tiem, kas alkst garīgas barības, pagātnes vilšanās un neveiksmes nav svarīgas. No tām var mācīties, un var mēģināt vēlreiz, atkārtojot mēģinājumu no sākuma. Panākumi tiks garantēti ar Dieva palīdzību visiem, kurus

nezaudē drosmi neveiksmes, kuru apņēmību nevājina
tragēdijas un kuri nelokāmi tic, ka Dievs atbalsta tos, kas
neatlaidīgi turpina, tos, kas ir uz pareizā ceļa, un Viņš dod
viņiem cerību, spēku un optimismu, līdz viņi sasniedz savu
.galveno mērķi un dzīves jēgu

Doma ir spēks kā elektrība, un psiholoģiskie stāvokļi.

.Tas atgriežas pie domāšanas un domāšanas veida

Elektrība ir gan noderīga, gan kaitīga; ikviens, kas to
lieto gudri, to izmanto savā labā, pretējā gadījumā tā var
viņu nogalināt. Un tāpat arī doma: ja tā tiek virzīta pareizajā
virzienā, tā nes laimi tā īpašniekam, pretējā gadījumā tā
.sagādā nepatīkšanas

Doma ir kā savvaļas zirgs, tomēr to pieradināt nav
neiespējami, un pozitīva domāšana ir viens no veidiem, kā
.kontrolēt domas

Vesela domāšana ir tuvs draugs, bet slimis prāts ir
.pastāvīgs ienaidnieks

Veselīga domāšana piesaista mieru un drošību, savukārt
neveselīga domāšana izšauj nāvējošas bultas, kas divkārti
atsitas pret savu īpašnieku. Tāpēc arī teiciens: "Atlīdzība ir
tāda pati kā darbs." Kamēr vien cilvēks raida labus nodomus,
viņa domas pārvērtīsies lāpās, kas apgaismos dvēseles
kambarus un aizdzens tumsas kaudzes, lai viņš justos dziļi
mierināts un viņa acīs mirdzētu gandarījuma smaids! Lai
.smaids paliek tavās acīs, un miers lai ir ar tevi

Dzīve ir kā dzirnavas, kas maļ auglīgu pārbaužu un
eksperimentu sēklas, lai pagatavotu dzīvības maizi. Tā ir kā
līkumots ceļš ar sulīgiem ziediem abās pusēs, košiem
tauriņiem un kokiem ar gardiem augļiem zaros, tomēr mēs
reti apstājamies. Izbaudīsim tā skatu un izbaudīsim tā
saldumu; patiesībā mēs bieži esam uz āķa, lai sasniegtu

plašākas teritorijas, mēs domājam, ka ir patīkamāki skati nekā tas, ko redzējām. Bet, pakāpeniski attālinoties, pa ziedošām, auglīgām takām mēs atrodam kokus, kas ir drīzāk tumši nekā svaigi, un tad ziedi pazūd. Un līdz ar tiem tauriņi .un arī augļi, tikai lai nonāktu neauglīgā tuksnesī

Cilvēka dzīve ir kā jūras ūdeņi, kas tiek attīrīti un kļūst svaigi. Tikai tad, kad paceļaties augšējos atmosfēras slāņos, tā ir kā rīta sapnis, kas ar gadiem kļūst spožāks, jo lietas tad šķiet skaidrākas un atšķirīgākas. Tā ir kā ceļojums, jo ainava mainās, mums pārvietojoties attālumos. Tad tā pati ainava .mainās, mums tai tuvojoties, un tā tālāk

Dzīve nepieviļ gudros, jo viņi ar to prasmīgi rīkojas un izbauda to, neļaujot tai pārņemt viņus savā varā un atņemt viņiem brīvību. Piemēram, viņi izbauda ūdeni. Viņi to dzer un mazgājas tajā, bet neļauj sev tajā noslīkt. Viņi izbauda drēbes, kas viņiem patīk. Bez pārmērīgas pieķeršanās formalitātēm un formalitātēm, kas tiek uzskatītas par virspusējām. Viņi izbauda ēšanu, neļaujot rijībai sevi pārņemt, jo pārēšanās vājina ķermeni un aprij uztveri, un viņš to pilnībā iznīcinās. Tāpēc cilvēkam vajadzētu baudīt .dzīvi, bet nenogurdinot maņas, iegremdējoties

Sadzīvot ar citiem. Tas nenozīmē piekrist viņiem it visā vai upurēt ideālus viņu dēļ, jo šāds konformisma stils ir nevēlams un neatbilst patiesībai. Reformatori un lielie vīri nepiekrita. Ar tik daudziem apkārtējiem cilvēkiem viņi tomēr stingri turējās pie sava ideāla, jo saprata, ka tas, ko viņi .dara, ir absolūti pareizi

Pirmkārt un galvenokārt, cilvēkam jābūt saskaņā ar .Dievu, tad ar savu sirdsapziņu un tad ar cilvēkiem

Principu nevajadzētu apdraudēt un nevajadzētu ķerties pie slēptiem motīviem, lai sasniegtu noteiktu mērķi, jo tas .nav piemērots principiāliem cilvēkiem

Kas var dzīvot tā, lai tas patiktu Dievam? Nedariet
citiem pāri, jo viņiem nav no kā baidīties. Ja šī pieeja
neapmierina citus, pietiek ar to, ka cilvēks jūtas ērti un izjūt
iekšēju mieru, kas padara viņu neatkarīgu no cilvēku
.atzinības

Dvēseles spēks un vēlme pievērsties Dievam To sauc
par garīgo magnētismu Un ar šo magnētismu dvēsele
pievelk sev svētības un smalkas vibrācijas Un visu labo
cilvēcisko pieredzi, Kas tai atgādina par labestību un
taisnīgumu

garīgais magnētisms Tas ir spēks, ar kuru Tas piesaista
un velk cilvēku pie sevis. Labi draugi Un būtiskas un svarīgas
lietas Un intuitīva lietu izpratne Šis spēks ir atvasināts no
.Dieva pievilcīgā magnētiskā spēka

Miera svece

.Paņemiet prāta podu, piepildiet to ar savu mieru

Paņem manu jūtu pudeli, piepildi to ar savu žēlsirdību

Paņem manu tukšo dvēseles grozu, piepildi to ar savas
gudrības augļiem

Ielej savas mīlestības ūdeņus manā dvēselē, es tos ielīšu
.izslāpušo dvēseļu kausos

Nojauc ego sienas, iegremdē mani savā pilnīgajā
.klātbūtnē

Mīlestības rītausmas stars

Lai viņš ieskatās manas sirds atvaros

Tas man atgādina tavas mīlestības saules gaismu

Izplatoties pāri manas dzīves debesīm

Tavas mīlestības starojošā gaisma ir atmirdzējusi

Uz sevis, un tas tika apgaismots
Tava gaisma piepildīja manu garīgo telpu
Tu esi dzīvība, kas uztur manu ķermeni
Un prāts, kas iedvesmo manas domas
Un gudrība, kas kļiedē manu nezināšanu
Es iededzinu savas mīlestības tievo sveci
Lai lasītu zelta grāmatu
Saglabāts manī kopš seniem laikiem
Tava mīlestība bija un joprojām ir
Neredzamā miera svece
Kas kļiedē tumsu un parāda man tavus vēstījumus
Blogs atrodas siržu lapās
Lai atklājas Tava godība, Kungs
Lai tavas gudrības gaisma izklīst
Nezināšana, nesaskaņas un skaudība
No zemes krastiem uz visiem laikiem
Pārvērtiet mūsu vājumu par spēku
Un mēs vājinājāties apņēmībā
Uzlādējiet mūsu ķermeņus ar dzīvībai svarīgu elektrību
Un piepildi prātu un dvēseli ar savu dziedinošo gaismu
Saņem mūsu roku, lai mēs nenoslīktu Tavā neuzmanības
ūdeņos, un piepildi mūsu būtību ar Tavu mīlestību un
gudrību. Ļauj mums justies, ka esam Tev ļoti tuvu un ka
.Tavas žēlastības saule pastāvīgi spīd pār mums

Es novietoju savu čukstošo, vibrējošo domu ziedus

Klusuma struktūrā

Viņas klusā smarža dzied

Un viņš dzied par tavu godību

Un ar tavas svētās gaismas starojumu

Es redzu tavas eksistences skaistumu

Mani laimīgie sapņi piepildās

Kad tava gaisma mirgo manā dvēselē

Plīvuri kvēlo gudrības ugunī

Es redzu tavu godību, un mans prieks pieaug

Lai Dievs jūs apgaismo ar savu gaismu

Un sveicieni no dvēseles jums

Ir daudz prasību un prasību, ko pasaule mums uzspiež
un pārlicina mūs par to ārkārtīgo nozīmi un to, ka nav
iespējams bez tām dzīvot vai iztikt. Taču pamatprasībai ir
jābūt Dieva miera iegūšanai, kura avoti nekad neizsīkst un
kura avots nekad neizsīkst, un kas visam dzīvē piešķir garšu
.un jēgu

Atcerēsimies, ka Dievs ir mūsu būtības būtība un ka
mīlestība ir logs, caur kuru mēs lūkojamies Viņa godības
vaigā. Ikvienam, kurš vēlas sajust dievišķo klātbūtni un lolo
šīs cildenās ilgas domās un darbos, Dievs izpildīs viņu
lūgumu un palīdzēs noraut plīvurus, kas neļauj viņiem redzēt
.svētītās gaismas

To, kurš ir apņēmis virzīties uz priekšu pa šo ceļu,
nekas neatturēs, un nekādi šķēršļi viņu netraucēs, līdz viņš
.sasniegs savu mērķi un piepildīs savas sirds vēlēšanos

Garīgās pērles un dārgakmeņi

Tie, kas atklāj citu vājības un rada viņos apmulsumu un aizvainojumu, ir tālu no gudrības un veselā saprāta. Mums vajadzētu nicināt grēku, nevis grēcinieku, jo viņš ir mūsu brālis garā, neskatoties uz neziņas tumsu, kas viņu apņēma un ieskauj. Nosodījuma mērķim vajadzētu būt dziedināšanai, nevis līksmošanai un ievainošanai. Mums vajadzētu izturēties pret savu grēcīgo brāli tā, kā mēs vēlētos, lai pret .mums izturas, ja būtu viņa vietā un situācijā

Kas šajā pasaulē slēpj sava brāļa kļūdas, tā Dievs slēps
.viņa kļūdas aizsaulībā

Tāpat kā mēs tiesājam citus, garīgais likums tiesā mūs
tādā pašā mērā. Mums nevajadzētu gaidīt pārāk daudz no
citiem, kā arī ne vienmēr gaidīt labus rezultātus no kāda, pat
.ja viņi dara visu iespējamo

Cilvēks var krist un paklupt, bet viņš paliks drošībā, ja
vien darīs visu iespējamo, lai atkal uzkāptu pa tikumības un
.taisnīguma kāpnēm

Katru dienu mums jācenšas fiziski, psiholoģiski vai garīgi
uzlabot pacienta garastāvokli savā vidē, tāpat kā mēs
.palīdzam sev vai saviem ģimenes locekļiem

Ikviens, kurš no šodienas cenšas dzīvot saskaņā ar
dievišķajiem likumiem – nevis veco, savtīgo dzīvi, kas nes
grūtības un ciešanas –, atklās, ka neatkarīgi no tā, cik
pazemīga ir viņa loma dzīvē, tā joprojām ir svarīga, ja vien
viņš pilnībā pilda savu pienākumu saskaņā ar kosmiskās
lugas režisoru un visu mūsu likteņu saimnieku: Visvarenā
.Dieva, norādījumiem

Kad mēs mijiedarbojamies ar citiem ar patiesu sirsnību,
patiesu mīlestību un jūtu ievērošanu, mēs piesaistīsim labus
draugus savā dzīvē, neņemot vērā personīgās intereses vai

savtīgus aprēķinus; pretējā gadījumā mēs nespēsim atpazīt
.savus īstos draugus

Ir jāatbrīvojas no liekulības un izlikšanās un jārīkojas tā,
.lai apzināti nekaitētu citiem

Draugus nedrīkst saniknot, noniecināt vai naidīgi
izturēties, kā arī nedrīkst dot viņiem iemeslu lolot
nelabvēlīgas jūtas pret mums. Pret draugiem nedrīkst
izturēties slikti, tos izmantot vai dot neprasītus padomus, ja
vien tie netiek lūgti. Ja tiek lūgts padoms, tas jāsniedz
sirsnīgi un laipni, nebaidoties no sekām. Draugi palīdz viens
.otram, izmantojot konstruktīvu, brālīgu kritiku

Grūtās dzīves pieredzes nenāk, lai paralizētu mūsu gribu
un mūs sakautu, bet gan lai asinātu mūsu apņēmību un
stiprinātu ticību Dievam un pašapziņu. Daži cilvēki kļūdaini
uzskata, ka šī pieredze un izaicinājumi ir nepārvarami
destruktīvi spēki, tāpēc viņi padodas. Veselīgs domāšanas
veids ir būtisks, lai aktivizētu mūsu iekšējo spēku, lai efektīvi
.tiktu galā ar dzīvi un tās pārbaudījumiem

Ja cilvēks nekonkurē ar kādu, kas ir stiprāks par sevi,
viņš nekļūs stiprs. Līdzīgi, kad mēs drosmīgi un garīgi
stājamies pretī savām grūtībām, mēs kļūstam stiprāki un
.izturīgāki

Mūsu prāti ir neatņemama Dieva visaptverošās apziņas
sastāvdaļa. Zem mūsu apziņas vilņa atrodas Viņa bezgalīgās
apziņas okeāns. Kad vilnis aizmirst, ka tas ir daļa no lielāka
okeāna, tas atdalās no šī okeāniskā spēka. Tā rezultātā
cilvēku prātus vājina materiāli ierobežojumi, un tie vairs
nespēj auglīgi strādāt un bagātīgi ražot. Kad prāti nokrata
neziņas putekļus un sarauj važas, kas saista viņu spēkus, tie
.kļūs spējīgāki radošumam un pozitīvai mijiedarbībai ar dzīvi

Kad stingri turaties pie konkrētas idejas un piesātināt to ar spēcīgu gribu, šī ideja pārvēršas dinamiska spēka gaismā.

Un, kad doma kļūst dinamiska, tā var radīt pareizo vidi panākumiem, saskaņā ar neredzamo karti, kas uzzīmēta .prātā

Cilvēki cieš neveiksmi, jo padodas skarbajiem dzīves apstākļiem, tiem nepretojoties, tā vietā, lai pretotos tiem, .nepadodoties

Ir nepieciešams vingrināt un aktivizēt gribasspēku

Tie, kas ieiet miera svētnīcā, var garīgi sazināties ar citām dvēselēm, kas mīl Dievu, un viņi var saprast rožu un .visu dzīvo būtņu valodu

Ak, Kungs, esi vienīgais Karalis, kas sēž pār manu mīlestību un ilgošanos

Meditētāji izjūt dziļu mieru, un šis iekšējais miers ir jā saglabā pat citu cilvēku sabiedrībā. Meditācijā apgūtais jāpraktizē ikdienas aktivitātēs un mijiedarbībā ar citiem, .neļaujot nevienam traucēt mieru vai klusumu

Kad vēlaties izveidot labu ieradumu vai atbrīvoties no slihta ieraduma, koncentrējiet uz smadzeņu šūnām, kur .atrodas dažādu ieradumu mehānismi

Lai izveidotu labu ieradumu, vispirms mierīgi apsēdieties un meditējiet, meklējot dievišķu palīdzību. Koncentrējiet savu prātu uz gribasspēka centru, kas atrodas pierē starp uzacīm, un stingri apstipriniet ieradumu, kuru vēlaties ieaudzināt savās smadzenēs. Kad vēlaties atbrīvoties no sliktiem ieradumiem, arī koncentrējiet savu uzmanību uz šo gribasspēka centru un stingri apstipriniet, ka visas rievās, kurās šie ieradumi ir iesakņojušies, tiek izdzēstas. Ar koncentrēšanos un gribasspēku jūs varat izdzēst pat visdziļākās dziļi iesakņojušos, vecos ieradumus. Atkārtoti

pārliecinieties, ka jums ir pietiekami daudz gribasspēka, lai
.izskaustu neveselīgos ieradumus no smadzeņu apgabala

Vispiemērotākais laiks šādai afirmācijai ir agrs rīts, kad
.griba un uzmanība ir modra

Turpini sev apliecināt, ka esi brīvs no visām diktātajām
prasībām, un kādu dienu tu atklāsi, ka – ar Dieva palīdzību –
.jau esi atbrīvojies no ieraduma, no kura vēlējies atbrīvoties

Lai kas jūs arī baidītos, atmetiet no tā savas domas un
atstājiēt to Dieva ziņā. Stipriniet savu ticību Dievam un
.palaužieties, ka Viņš spēj jums palīdzēt

Daudz ciešanu rodas no raizēm un nemiera. Kāpēc tev
jācieš, ja tas, no kā tu baidies, vēl pat nav noticis?
Iedomājies Dieva aizsargājošo gaismu, kas tevi ieskauj no
.visām pusēm, un tu sajūtīsi Viņa brīnišķīgo aizsardzību

Tā kā lielākā daļa mūsu raīžu izriet no bailēm, ja mēs
izskaudīsim bailes no savas dzīves, mēs jutīsimies brīvi un
dziedināšana notiks nekavējoties. Katru vakaru, tieši pirms
gulētiešanas, apliecini sev, ka Dievs ir ar tevi, tevi sargā un
.pieskata

Šajā kosmiskajā drāmā visu rasu cilvēki laika gaitā
izspēlē dzīves stāstu. Mums ir jāsaprot dzīves jēga,
nepārspīlējot ar savām īslaicīgajām lomām vai neļaujoties
.tām

Mūsu dzīves uztvere bieži ir sagrozīta un novirzīga, jo
mēs skatāmies ar savtīguma un ierobežota redzesloka acīm.
Ja mēs skatītos ar dvēseles aci, mēs redzētu lietas no
.pavisam citas perspektīvas

Kad atveram gudrības aci, mēs redzam visaptverošo
Dieva gaismu, un šajā gaismā mēs uztveram savu garīgo

dabu, kas ir universālās apziņas dabas atspoguļojums, kas
.caurstrāvo visas Visuma daļiņas un daļas

Garīgās patiesības mūs ieskauj, klauvē pie mūsu
aizvērto acu durvīm, mudinot mūs saskatīt gaismu, nevis
tumsu, rīkoties gudri, nevis neziņā, piepildīt savas sirdis ar
mīlestību, nevis naidu, un sadarboties miera nodibināšanā
un pārpilnības un drošības ienesšanā mūsu pasaulē. Kad
mēs to darīsim, neziņa izzudīs, situāciju atšķirības izzudīs,
mēs redzēsim vienotību tautas skaitīšanā un mēs kļūsim
.vairāk saskaņā ar dievišķo gribu

Mūsu attiecības ar Dievu nav aukstas vai mīlestības
trūkuma pilnas, kā tas ir starp darba devēju un darbinieku.
Mēs esam Viņa ģimene, Viņa rūpes par mums ir pastāvīgas,
un Viņš vienmēr mūs uzklausa. Mēs esam neatņemama Viņa
būtības sastāvdaļa, un mūsu attiecības ar Viņu ir dzīvas un
.vibrējošas

Mūsu Radītājs ir apveltījis mūs ar neizsmeļamu
mīlestības, sapratnes, ieskatu, labās gribas un garīgā spēka
bagātību, tomēr lielākā daļa no mums ir izšķērdējuši šo
bagātību velti. Dievs vēlas, lai mēs dzīvotu drošībā, mierā un
draudzīgā sadarbībā, kā tas pienākas cēlai un mīlošai
ģimenei, taču alkatība un savtīgi aprēķini ir iesakņojušies
.mūsu sirdīs un sējuši nesaskaņas mūsu vidū

Dievs vēlas, lai mēs būtu kungi, bet mēs paši esam
izvēlējušies būt vergi

Cilvēks ir tālu noklīdis no savām debesu mājām un
zaudējis iekšējo paradīzi, kurā var justies tuvu Dievam un
Dievs ir tuvu viņam, un viņš nevarēs atgūt šo paradīzi bez
.personīgām pūlēm

Dievs mūs radīja pēc Sava tēla, bet šī patiesība ir
izgājusi no mūsu prāta. Mēs esam padevušies ilūzijai, ka

mūsu liktenis ir grūtības un mūsu liktenis ir iznīcība. Mums ir jānorauj ilūzijas plīvurs ar gudrības dunci, lai ieraudzītu aiz tā .slēpjošos starojošo patiesību

?Kas mēs esam un kāda ir mūsu patiesā daba

Cilvēkiem ir acīmredzamas atšķirības, vai nu viņu psiholoģiskajā vai emocionālajā uzbūvē, lomās, ko viņi spēlē dzīvē, darbā un aktivitātēs, ko viņi veic, vai vēlmēs, ko viņi jūt. Taču zem visām šīm atšķirībām slēpjas divas lietas, ko vēlas un ir nepieciešamas ikvienam cilvēkam bez izņēmuma. Viena ir brīvība no visām sāpju un vēlmju formām. Otra ir pilnīga un ilgstoša laime — pilnīga apmierinātība, kur mīt .miers, mīlestība, gudrība un prieks

Patiesībā tas, ko cilvēki cenšas sasniegt, ir Dievs, neatkarīgi no tā, vai viņi lieto šo vārdu vai nē. Gudrie saka, ka Dievs ir svētlaimes būtība un laimes gars. Un cilvēks nepiedzīvos pilnīgu apmierinājumu, ja vien nespēls tieši no kosmiskā avota. Šis ir galvenais punkts cilvēka stāvokļa .izpratnei

?Bet kur cilvēki meklē to, ko viņi meklē

Viņi to meklē tikai pasaulīgās lietās: īpašumos, ārējos apstākļos un attiecībās ar citiem cilvēkiem. Bet to nav iespējams atrast nevienā, nevienā vai nekādos apstākļos .šajā pasaulē, ņemot vērā pašas radības būtību

Radīšana balstās uz dualitātes principu. Nav iespējams izveidot attēlu tikai vienā krāsā, jo nav iespējams iztikt bez tā pretējā. Līdzīgi nav iespējams, ka jebkurš eksistences aspekts pastāvētu izolēti no dualitātes. Tomēr, izpētot vēlmes, kas motivē cilvēkus, mēs atklājam, ka katrs no mums vēlas tikai labas, patīkamas, skaistas un pozitīvas lietas, bez mazākās vēlmes saskarties ar kaut ko nepatīkamu .vai nevēlamu. Bet tas nav iespējams

Šajā duālistiskajā pasaulē nav prieka bez sāpēm, nav gaismas bez tumsas, nav laba bez ļaunuma, nav dzīves bez nāves. Monētas abas puses ir nedalāmas. Tas nozīmē, ka to, pēc kā mēs ilgojamies dziļi sevī, nevar iegūt no šīs pasaules

Cilvēki meklē — jā, viņi meklē no visa spēka —, bet nespēj atrast to, ko meklē, kas rada izmisumu un bezcerību.

Tas noved ne tikai pie izmisuma, bet arī pie liela aizvainojuma un intensīvām dusmām, un līdz ar to pie vardarbības aktiem. Tas viss notiek tāpēc, ka viņi nemeklē to, ko meklē, pareizajā vietā, un rezultātā viņi neatrod to, ko .kāro viņu sirds

Mūsu laika cilvēki daudz nezina par dzīves jēgu un .mērķi, tāpēc viņi cieš no apjukuma un apjukuma

Pēc dabas cilvēki ir mērķtiecīgas būtnes. Ja viņiem dzīvē trūkst mērķa un ja viņu prāts, enerģija, griba un emocijas netiek virzītas pozitīvā un konstruktīvā veidā, viņi pievērsīsies destruktīviem ceļiem, piemēram, alkohola un narkotiku lietošanai, vardarbībai utt. Dzīves galvenais mērķis ir iepazīt Dievu, un indivīdu pienākums ir saskaņot savas lomas un ārējās aktivitātes ar taisnīgu rīcību, pamatotu skatījumu, pozitīvu attieksmi un savu emociju labvēlīgu .virzīšanu

Šie divi mūsu dabas aspekti — iekšējais jeb garīgais aspekts un ārējais aspekts — nav pretrunīgi, ja tos pareizi saprot. Drīzāk tie viens otru atbalsta un palīdz mums attīstīt un uzlabot savas fiziskās, psiholoģiskās, emocionālās un .garīgās spējas un potenciālu

Cilvēki dzīvo lielā tukšumā, bez intelektuālas vai psiholoģiskas stimulācijas. Viņi jūtas garlaikoti mērķa trūkuma un visa tā trūkuma dēļ, kas varētu piešķirt viņu dzīvei vērtību un jēgu. Vidusmēra cilvēks varbūt spēj

funkcionēt un uzvesties tā, it kā būtu psiholoģiski un garīgi
?vesels, bet vai viņi ir laimīgi

Dzīves galvenais mērķis ir zināt, kas mēs esam un kāda
ir mūsu patiesā daba. Ja mēs pievērsīsim dzīves dziļākajiem
aspektiem to pelnīto uzmanību, mēs neizbēgami jutīsim
laimi, jo cilvēka laime ir saistīta ar saikni ar savu garīgo "es",
.bez kuras cilvēkam nav ne eksistences, ne esības

Bailes no neveiksmes vai slimības tiek barotas, pastāvīgi
par to domājot, līdz neveiksmes ideja no apziņas iesūcas
zemapziņā un galu galā sasniedz augstāko apziņu. Tad
bailes, iesakņojušās zemapziņā un augstākajā apziņā, sāk
vairoties un augt, līdz piepilda apziņu ar bailu nezālēm,
kuras, tām dīgstot, nav tik viegli izskaust kā sākotnējo domu.
Šīs kaitīgās nezāles galu galā nes indīgus un nāvējošus
augļus. Par laimi, to saknes var izskaust no iekšienes, stingri
koncentrējoties uz drosmi un ieaudzinot apziņā absolūtu
ticību Dievam un tam, ka Viņš spēj palīdzēt tiem, kas vēlas
.palīdzēt paši sev, un pasargāt viņus no ļauna

Reiz sensenos laikos pa jūras virsmu peldēja mazs
burbulis, baidoties no vētrām un zibens, kad viņa dzirdēja
"?balsi čukstam: "Mazais dzīvības burbuli, kas ar tevi notiek

Vai tu nezini, ka esi daļa no dzīvības okeāna? Mazais
.burbulis paskatījās apkārt un saprata šo faktu

Cilvēka apziņa peld kā mazs burbulis kosmiskās apziņas
jūras virsmā, domājot to par īslaicīgu burbuli, trīcot bailēs no
slimības, nabadzības un nāves. Ak, burbuli, vai tu baidies no
okeāna? Paskaties apkārt, uzmanīgi novēro. Pārslēdz savu
perspektīvu no savas tuvākās apkārtnes uz Dieva bezgalīgo
valstību. Iedziļinies, paplašini savu izpratni, lai tu varētu
zināt un būt pārliecināts, ka esi viens ar Viņa plašo jūru un
ka Dievs ir ar tevi. Viņš tevi sargā, Viņš tevi uztur tagad un
.mūžīgi

Izvairīšanās no slazdiem un slazdiem

Ikreiz, kad sirdī jūtat spēcīgu vēlmi to piepildīt, izmantojiet spriestspēju un pajautājiēt sev: "Vai šī ir laba vēlēšanās, ko var piepildīt, vai slikta vēlēšanās, kas nevajadzētu tikt godināta?" Neveselīgas materiālās vēlmes veicina mūsu sliktos ieradumus, dodot mums viltus cerības un iluzoru laimi. Šādos gadījumos, lai atklātu patiesību, ir jāpiesauc spriestspējas spēks. Slikti ieradumi galu galā noved pie nelaimības. Kad to patiesā daba tiek atklāta, tie kļūst bezspēcīgi ievilināt cilvēku ciešanu slazdos un posta .slazdos

Pārdomas un stāsti

Dzīvē un nāvē, bēdās un nelaimēs mana ticība Tev,
.Kungs, paliek stipra un nelokāma, stingra un nesatricināma
Katra manas ilgošanās un lūgšanas elpa atver durvis un
.logus manā dvēselē, caur kuriem es eju uz Dieva svētlaimi

Tāpat kā saule spīd pārpildītākās vietas, es redzēšu
dievišķās mīlestības starus visās savas dzīves jomās un
.ikdienas darbībās

Svētī mani, Kungs, lai es varētu pamodināt savu dvēseli
.līdz ar rītausmu un nest to pie Tava svētītā sliekšņa

Muskusa brieža stāsts

Muskuss ir vērtīga viela ar spēcīgu aromātu, kas
.atrodama muskusbriežu nabā, kuri dzīvo Himalaju kalnos
Kad briedis sasniedz noteiktu vecumu, no tā nabas sāk
slepeni sūkties valdzinošais muskuss, un briedis kļūst
satraukts par šo pievilcīgo smaržu un sāk deļot un meklēt
.patīkamā aromāta avotu

Tas pārvietojas no vienas vietas uz otru, ošņājot starp
akmeņiem un zem kokiem, visur meklējot šīs aizraujošās
.smaržas avotu

Visbeidzot, viņš kļūst dusmīgāks, satrauktāks un
nemierīgāks, kad viņam trūkst vārdu un viņš nespēj atrast
.to, ko meklē ar ilgošanos un aizrautību

Pēdējā mēģinājumā sasniegt muskusa avotu tas lec no
augstiem klinšu balstiem dziļā ielejā, lai stātos pretī savam
liktenim un sagaidītu nāvi, un tad mednieki to noķer un
.izvelk no tā muskusa maisiņu jeb dziedzeri

Šajā sakarā viens no apgaismotajiem dzejniekiem
:deklamēja kaut ko līdzīgu

!Ak, muskusa brieži, tu muļķi

?Kāpēc tu cieši? Kāpēc tu neguli

Šis muskuss ir pieejams

!Ar savu vēdera maisu, muļķi

Pat ja pieskāries ar degunu

No tevis nāk slepenais aromāts

Tu būtu uzvarējis to, uz ko cerēji

Un tu dzīvoji bez tērēšanas

Vai jūs nedomājat, mani draugi, ka vairums cilvēku
uzvedas kā muskusa brieži? Viņi vienmēr un mūžīgi meklē
.laimi visur ārpus sevis

Jā, viņi meklē laimi rotaļājoties un ļaujoties līdz spēku
izsīkumam vēlmēs un alkas. Viņi kāpj pa slidenajiem
bagātības ceļiem, līdz galu galā nolec no lielu cerību klintīm
uz vilšanās un neveiksmes klintīm, kad nespēj atrast patieso
.laimi, kas glabājas viņu dvēseļu dziļākajās dzīlēs

Ja mēs vēršam savas domas uz sevi un dziļi
pārdomājam, dvēseles mierā mēs atradīsim patiesas un
.ilgstošas laimes avotu, kuru meklējam

Mums nevajadzētu būt kā muskusa briežiem, kas iet
bojā, meklējot laimi nepareizajās vietās. Drīzāk mums jābūt
.modriem un jācenšas atrast laimi sevī, nevis ārpus sevis

Pogas stāsts

Reiz pie manis pienāca kāds vīrietis un teica, ka cieš no
:hroniskas sirds slimības, un piebilda

Esmu izmēģinājis daudz ko, bet nespēju atbrīvoties no"
"sirdssāpēm

Mierīgi padomājis, es palūdzu viņam atnest man šķēres.
:Viņš trīcoši uz mani paskatījās un teica

"?Vai jūs grasāties pārgriezt manu sirdi, kungs"

Es iesmējos un atbildēju: "Es neesmu ārsts. Vai esat
kādreiz dzirdējuši par cilvēku, kurš operācijas veikšanai
"!izmanto šķēres

Visbeidzot, viņš negribīgi atnesa šķēres, tāpēc es
nogriezu vienu no viņa mēteļa pogām un teicu, lai nešuj tās
vietā citu pogu un neliek roku vietā, kur pogas trūkst. Es arī
teicu viņam, lai atnāk pie manis pēc divām nedēļām, un es
.gaidīju, ka viņš šajā laikā atveseļosies

Vīrietis iesmējās un teica: "Es darīšu, kā jūs lūdzāt, jo es
jums uzticos, bet es domāju, ka tās ir dīvainākās zāles,
"!kādas man jebkad ir izrakstītas

Pēc divām nedēļām viņš pieskrēja pie manis un
:pārsteigts teica

Speciālisti mani apliecināja, ka esmu izārstēts no sirds"
slimības. Tātad, Dieva dēļ, ko jūs izdarījāt? Vai jūs no pogas
"?izvilkāt džinu

Es atbildēju ar smaidu: "Jā! Tava roka visu laiku spēlējās
".ar pogu, un poga bija vienā līnijā ar sirdi

Tā poga bija džins, kas sagādāja sāpes tavā sirdī. Tāpēc
es nogriezu pogu un teicu, lai tu to neliec atpakaļ un neliec
roku uz sirds. Tādā veidā tava sirds atbrīvojās no spiediena
!un pārstāja sāpēt

Viss notiek ātri, un cilvēki ir aizņemti ar daudzām lietām.
Protams, labāk ir baudīt pasaules bagātības, nekā tērēt laiku,
ļaujot gadalaikam paiet garām un paliekot tukšām rokām.
Bet tas, kas ir jāpļauj, ir dzīves bagātākā raža: tuvoties
Dievam un iepazīt Viņu. Vienīgais veids, kā sasniegt patiesu
laimi, ir paveikt kaut ko šajā pasaulē un arī sasniegt garīgus
.panākumus

Tie, kas pazīst Dievu, neuzsāk savus ikdienas
pienākumus, pirms nav medīējuši par Dievu un uzlādējuši
.savu prātu un ķermeni ar svētītu dievišķu enerģiju

Pasaules daudzās prasības var atturēt tos, kas meklē
savus garīgos mērķus, un novirzīt viņus no izvēlēta ceļa, bet
tie, kuriem ir nelokāma apņēmība, neļauj nekam viņus
novirzīt no kursa; viņi neatlaidīgi turpina darboties,
.neskatoties uz sarežģītiem vai nelabvēlīgiem apstākļiem

Lai ko pasaule mums dotu, tā neapmierinās mūsu siržu
ilgas, kas ilgojas pēc kaut kā stabilāka, svarīgāka un dārgāka
.par visu, ko sevī glabā pasaules dārgumi un bagātības

Kad cilvēks nomirst — lai jums ilgi mūžs —, nekāda vara
uz zemes neko nevar viņa labā darīt. Kas var mums palīdzēt
pēc tam, kad esam pametuši šo pasauli? Dievs. Tāpēc mums
vienmēr jāatceras, ka šī pasaule ir tikai pagaidu pietura

mūsu ceļojumā uz debesu mājām, kur mēs mūžīgi dzīvosim
.Visžēlsirdīgā klātbūtnē

Pārmērīga bagātība negarantē veselību, mieru un
efektivitāti, bet miera un efektivitātes sasniegšana novedīs
pie līdzsvarotiem panākumiem gan garīgajā, gan materiālajā
.līmenī

Lielākā daļa cilvēku attīsta garīgo efektivitāti tikai
materiālu panākumu sasniegšanai. Bet, kad cilvēks kļūst par
sevis noteicēju, pārvalda savas psiholoģiskās spējas un
rīkojas saskaņā ar dievišķo plānu, viņa dzīve tiks svētīta, un
viņš nobaudīs gara nektāru, dzīvojot uz šīs zemes. Viņš vairs
nebūs ieradumu un vēlmju ieslodzītais, bet viņa apziņa tiks
pārveidota par dievišķās klātbūtnes sirdi, un viņš tur dzīvos,
.baudot atjaunotus priekus, kas ir neaprakstāmi

Ķermenis ir vislielākā aptieka

Medicīnas pētnieki ir atklājuši, ka, piedzīvojot
neizmērojamu prieku, organisms ražo antidepresantus un
citas stresa mazinošas vielas, kas ir tikpat spēcīgas un
efektīvas kā ārstu izrakstītās. Organisms ir vislielākā aptieka
uz Zemes, kas spēj radīt pareizo lietu īstajā laikā, kad esam
.saskaņā ar garīgo līdzsvaru, ko Dievs ir ielicis mūsos

Ne viss stress ir kaitīgs; stress atmodina dzīvības
enerģiju, kas plūst caur mūsu ķermeni, un stimulē aktivitāti
un kustības. Pētījumi liecina, ka saprātīgs stresa daudzums ir
.labvēlīgs

Bet problēma rodas, kad stress pārsniedz veselīgu
.līmeni

Katram no mums ir personīga stresa pārvarēšanas
robeža, un, kad šī robeža tiek pārsniegta, mēs kļūstam
stresaināki, nekā mums vajadzētu būt, un mēs varam to

neapzināties, līdz brīdim, kad sāk parādīties problēmas
.ķermenī, emocijās un prātā

Dzīve ar Dievu ir prieks un laime, savukārt bez Dieva
valda nemiers, nemiers, grūtības un pat katastrofas. Tātad,
kā mēs varam atrast mieru un klusumu dzīvē, ko pārņem
katastrofas un traģēdijas, un ienest zināmu svētlaimi uz šīs
?zemes

Pirmā prasība ir apzināties dzīves spiedienu, kad
.atrodamies tā ietekmē

Dievs ir Visgudrs un Viscinošs, un Viņš ir apveltījis mūsu
ķermeņus ar tādiem signāliem kā komforts, diskomforts,
miers un nemiers, un mums jāpievērš uzmanība šiem
signāliem. Mūsu ķermeņos mīt dievišķs saprāts, kas cenšas
mums kaut ko pateikt, un mums jāieklausās šajos vēstījumos
stresa vai atpūtas laikā. Kad jūtat stresu, koncentrējieties uz
to ķermeņa daļu, kas piedzīvo stresu, pēc tam dziļi ieelpojiet
un vienlaikus viegli sasprindziniet šo daļu, līdz tā vibrē. Pēc
tam atpūties un atbrīvojiet sasprindzinājumu. Tas palīdzēs
uzturēt enerģētisko un vitālo līdzsvaru ķermenī un pasargās
.to no stresa kaitīgās ietekmes

Emocionālo stresu varam pārvaldīt arī ar elpošanas
palīdzību. Kad jūtat bailes vai kādas citas kaitīgas emocijas,
vairākas reizes lēnām, dziļi un ritmiski ieelpojiet un izelpojiet,
ļaujot ķermenim atslābināties ar katru izelpu. Tas palīdzēs
palēnināt sirdsdarbību, atjaunot normālu asinsriti, atvieglos
dzīvības enerģijas plūsmu caur nerviem un palīdzēs
.nomierināt prātu un attīrīt domas

Dzīve nav ārkārtas situācija; tā ir skaista dievišķa
izpaušme, un mums tā jābauda. Atcerēsimies, ka smaids ir
spēks; ja to neizmantojam, mēs zaudējam svarīgu dzīves
.aspektu

Cilvēki ir dvēseles ar emocijām un jūtām, un viņiem ir ķermenis, ko viņi valkā kā apģērbu vai virsdrēbes. Bet, kamēr mēs dzīvojam tikai ķermeņa un emociju līmenī, mēs .nonāksim stresa un spriedzes negatīvajā ietekmē

Kad esam harmonijā ar savu būtību, kas ir gars, gara prieks ieplūst sirdī un pārņem mīlestībā. Šīs mīlestības sajušana, savienojumā ar dvēseles mieru un klusumu, un darbošanās un mīļiedarbība tās harmoniskajā ietekmē ir vispiemērotākais veids, kā dabiski dzīvot pasaulē, kas pilna ar spriedzi un pretrunām. Harmonizācija ar šo prieku ir .risinājums dzīves problēmām

Piezīme: Attiecībā uz apgalvojumu: "Organisms ražo antidepresantu un citas vielas, kas mazina stresu un spriedzi, ne mazāk spēcīgas un efektīvas kā ārstu izrakstītās", tas nav ieteikums atteikties no medicīniskiem ieteikumiem un receptēm, tāpēc ir nepieciešams .precizējums

Magnētiskie vienādojumi

Cilvēks ar spēcīgu klātbūtni un ļaunām tieksmēm + labsirdīgs, bet vājas gribas cilvēks = ļaunais magnētisms gūst virsroku pār laipību

Vājas gribas cilvēks ar ļaunām tieksmēm + stipras gribas cilvēks ar labām tieksmēm = labais magnētisms .pārvar ļauno

Vājš garīgais magnētisms + ļaunais biomagnētisms = spēcīgs ļaunais magnētisms

Spēcīgs morālais spēks + vājš morālais spēks = lielāks morālais spēks

Dusmīgs un vardarbīgs cilvēks + maigs un laipns cilvēks = dusmu magnētisms gūst virsroku pār maigumu

Spēcīgs, līdzsvarots un mierīgs temperaments +
temperaments, kas dažkārt sliecas uz neapmierinātību =
miera magnētisms dominē

Hroniska iesakņojusies kļūme + mazāk iesakņojusies
kļūme = spēcīgs kļūmes magnētisms

Spēcīgi pozitīvi panākumi + mazāk pozitīvi panākumi =
lielāki panākumi

Spēcīga atteices vibrācija + spēcīga panākumu vibrācija
= vai nu spēcīgs atteices magnētisms, vai spēcīgs
panākumu magnētisms atkarībā no vides un apstākļiem

Spēcīgs, veselais prāts + pilnīga nezināšana = vai nu
.gudrība un prasme, vai nezināšana un stulbums

Izcils garīgais spēks + izcils praktiskais spēks = garīgais
magnētisms — patiesi izcils praktiskais spēks

Ja cilvēki spētu redzēt planētu būtņu daudzveidību
ēterā, kas viņus ieskauj, varbūt daži mēģinātu atrast savus
aizgājušos mīļotos. Dievs ir atvēris manas garīgās acis, un es
redzu daudzas no tām dvēselēm, kas ir atstājušas zemes
pasauli. Dziļi koncentrējoties uz garīgo aci (pieres centru), ar
iekšējo redzējumu var redzēt starojošo pasauli, kurā dzīvo
visas labās dvēseles, kas ir pacēlušās ēteriskajā plaknē
.Visžēlsirdīgākā klātbūtnē

Cilvēkiem sirds darbojas kā bezvadu uztvērējs, bet
garīgā acs – kā raidītājs. Pat ja jūs nevarat redzēt savus
aizgājušos mīļotos, ja jūs mierīgi koncentrējat savas jūtas uz
sirdi, jūs varat sajust to jums dārgo cilvēku klātbūtni, kuri
tagad dzīvo ēteriskos ķermeņos, baudot Dieva mieru un
drošību un priecājoties par savu brīvību no ķermeņa
ierobežojumiem, tāpēc jūs atrodat mierinājumu viņu mierā
.un jūsu sirds jūtas nomierināta par viņiem

Kad es izrunāju Dieva vārdu, visa mana būtība izkūst
augstākā priekā. Bet šis stāvoklis man nonāca tikai pēc
lielām pūlēm. Sācumā es nebiju no tiem, kas ilgojas, jo mans
prāts toreiz bija maldījies. Bet tagad, tiklīdz es koncentrēju
savas domas un apziņu uz garīgo centru – telpu starp uzacīm
–, visas domas izzūd, elpošana pati no sevis apstājas, sirds
pārstāj pukstēt, prāta nemiers norimst, un dvēseli pārņem
esības stāvokli, tā ka es piedzīvoju garīgu ekstāzi un mani
.ietērpj dievišķā svētlaimē

Zelta teicieni

Laime ir manas tiesības, mans mantojums un mans
slēptais dievišķais dārgums. Vadi mani atrast sevī dārgumus,
.kas pārspēj karaļu sapņus
* * *

Dzīve ir inteligenta kustība ar regulāru ritmu. Tā
veidojas nedzīvos objektos vai iegūst dzīvu un kustīgu formu.
.Dzīve ir visaptveroša un caurstrāvo visu
* * *

Ak, Vislielākais Mīlestības biedr, Tu esi dzīve, Tu esi
.mans mērķis un mana tieksme
* * *

Padari mani par ziedošu rozi savā debesu dārzā vai
mirdzošu pērlīti savā starojošajā mīlestības kaklarotā, vai
.dod man vislielāko godu: mazāko vietu savā sirdī
* * *

Visur, kur citi novērtē manus centienus darīt labu, tur es
varu sniegt vislielāko palīdzību
* * *

Ausim zeltainu sapņu paklāju ar saldu atmiņu un
izsmalcinātu domu zīdainiem pavedieniem
* * *

Mīlestība ir kā smilšpapīrs, kas pulē prātu un noņem
.raupjumu no rakstura
* * *

Pandēmijas, katastrofas un vardarbīgas dabas
pārmaiņas, kas nes postījumus, iznīcību un plašu kaitējumu,
nav "dievišķi spriedumi". Šīs katastrofas izriet no cilvēku
domām un rīcības. Visur, kur pasaules trauklis labā un
ļauņā līdzsvars tiek izjaukts kaitīgu viļņu un vibrāciju
uzkrāšanās dēļ, ko izraisa cilvēku ļauni nodomi un
pārkāpumi, valda haoss un sākas plaša mēroga iznīcība

* * *

Es ņemšu labāko no katra cilvēka un novērtēšu visu
.tautību labās īpašības, nekoncentrējoties uz to trūkumiem

* * *

Tāpat kā mēs rūpējamies par mūsu ikdienas pārtikas
uzturvērtību, mums jāpievērš uzmanība arī psiholoģiskajām
.uzturvielām, ko mēs katru dienu sniedzam savam prātam

* * *

Laipni vārdi ir brīnišķīgs līdzeklis pret daudzām kaitēm,
tiem piemīt spēcīgs, gandrīz maģisks, magnētisks spēks, kas
nes bagātīgas svētības un labklājību to runātājam. Tie, kas
lieto nomierinošus, maigus vārdus, jūt smalku plūsmu, kas
plūst caur viņiem bez pārtraukuma, piepildoties ar dziļu
miera sajūtu. Tas ir tāpēc, ka šī strāva ir savienota ar savu
augstāko avotu, pastāvīgu plūsmu, kas sasniedz dvēseles
harmonijā ar šo avotu, ļaujot tām nodot laimi tiem, kas
.ilgojas pēc miera

* * *

Cik daudz laipnu vārdu no sirds ir kliežuši daudzas
bēdas un cik daudz gudru balsu ir apgaismojušas tumšus
!ceļus ar prieka un miera lampām

* * *

Mēs augam caur katru pieredzi, ko piedzīvojam, ja vien
apzināmies, ka varam no tās mācīties vērtīgas mācības, jo
katrām sāpēm un ciešanām, ko piedzīvojam, ir jēga un
.mērķis

* * *

Neskatoties uz eksperimentu skarbumu, tie ir kā uguns,
kas izkausē dzelzs rūdu, pārvēršot to skaistā, izturīgā un
.daudzpusīgā tēraudā

* * *

Visi ievērojamie sasniegumi manā dzīvē ir gūti,
pateicoties prāta spēkam saskaņā ar Dievu. Kad darbojas
dievišķais ģenerators, viss, ko vēlos, bez izņēmuma
piepildās, vispirms iegūstot neredzama, ēteriska dizaina
formu un pēc tam ar neatvairāmu spēku izpaužoties
.realitātē

* * *

Kad prāts čukst Dievam sirsnīgu, dedzīgu čukstu no
ilgojošas dvēseles dzīlēm, gara aicinājums aizkustinās
universālo sirdi, un atbilde nāks, nesot sev līdzīgu
prieku. Šis intelektuālais čuksts kultivē gribu, līdz tai piemīt
.spēks, kas nepieciešams vēlamā mērķa sasniegšanai

* * *

Kad cilvēka prāts un griba ir saskaņā ar Dievu, viņam ir
neierobežots spēks, tāpēc pietiek tikai domāt par kaut ko, lai
to sasniegtu, jo dievišķais likums darbojas to labā, kas ir
.saskaņā ar augstāko gribu

* * *

Cilvēkam nevajadzētu veltīt visas Dieva dotās
intelektuālās spējas īslaicīgu lietu dzīšanai, lai neapmaldītos
materiālisma labirintā un neradītu sev nevajadzīgus
ierobežojumus un savaldību. Tā vietā viņam vajadzētu
izmantot savas intelektuālās spējas, lai iegūtu dzīvei
nepieciešamās lietas, un censties attīstīt savas morālās
spējas, lai atšķirtu pareizo no nepareizā, un starp to, kas ir
.kaitīgs, no tā, kas ir labvēlīgs

* * *

Patiesība slēpjas ārpus viedokļiem un teorijām, un
daudzi, kas pieņem šo pieeju, kļūst saistīti ar saviem
.subjektīvajiem secinājumiem

* * *

Atveriet, Kungs, miera vārtus un sargājiet manu garīgo
domu svētnīcu no ļaunu čukstu uzbrukumiem, un ļaujiet
manu ilgu rozēm uzziēdēt manas sirds dārzā, kamēr es
.gaidu Tavas atnākšanas rītausmu

* * *

Teorētiskās zināšanas nevar iegūt dievišķas zināšanas,
un nav ieteicams tērēt savu dārgo laiku teorijām, kuras
nevar pielietot realitātē, pretējā gadījumā cilvēks nonāks
blīvos intelektuālos džungļos un nespēs pārvarēt teoriju
.sfēru

* * *

Laime ir psiholoģiskas uzvaras auglis pār dzīves
.nepastāvīgajiem apstākļiem

* * *

Tas, kuru Dievs atpazīst, pasaulei var būt nezināms

* * *

Ja cilvēks ieprogrammē sevi ar teorētiskām zināšanām
[bez faktiskas pārbaudes], viņš kļūs kā pārnēsājama
ierakstīšanas ierīce, kas atkārto sakāmvārdus un cildenas
frāzes, un citi viņu uzskatīs par izglītotu zinātnieku, taču
šādas zināšanas nestiprina tieša patiesības uztvere, kā arī
.tās neatbilst garīgajiem sasniegumiem

* * *

Problēmas pasaulē joprojām pastāvēs, tāpēc kur meklēt
vadību un virzienu? Cilvēka domas, ko ietekmē ieradumi,
aizspriedumi, neobjektivitāte un fanātisms, ir bezjēdzīgas, un
vides, ģimenes, valsts vai pasaules ietekme nespēj sniegt
patiesu vadību. Tāpēc cilvēkam jāvērsas pie Dieva un
jāieklausās mierīgajā, rāmā balsī, kas nāk no dvēseles
.dzīlēm, balsī, kas saskan ar patiesību

* * *

Atveriet savas sirdis dievišķajai izliešanai, lai tā varētu
plūst caur jums un piepildīt jūsu dzīves ar garīgām svētībām
un labestību

* * *

Lai kādu darbu jūs darītu un kādus sasniegumus jūs
varētu sasniegt, vienmēr atcerieties, ka Dievs ir avots, kas
dod jums visu nepieciešamo spēku, lai strādātu un sasniegtu

* * *

Ļauj man Tevi atcerēties, Kungs, nabadzībā un
labklājībā, slimībā un veselībā, neziņā un gudrībā, un ļauj
man redzēt Tavu svētīto gaismu, kas acumirkļi dāvā
.labsajūtu un dziedināšanu

* * *

Savu domu vientulībā ilgojos dzirdēt tavu svētīgo balsi,
padzini no manis skarbas, zemes balsis, kas paslēptas manu
atmiņu krokās, es vēlos mūžīgi klausīties tavā mierīgajā,
.melodiskajā balsī savas dvēseles klusumā

* * *

Dzīve ir ietīta tumsā, un dažreiz mēs pakļūpam un
vilcināmies virzīties uz priekšu. Mums jāļauj Dieva gaismai
būt mūsu vadošajai lampai, ejot pa dzīves tumšajiem ceļiem.
Viņš ir pilnmēness neziņas un tumsas naktīs, starojošā saule
atmodas stundās, vadības bāka un vadošā zvaigzne tiem,
.kas šķērso zemes, īslaicīgās eksistences jūras

* * *

Ir pienācis laiks cilvēkam pamodināt savu apziņu no
.aizmirstības miega uz gara atmodu

* * *

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, pacelt mūsu apziņu no neziņas
un šauru, ierobežotu domu dzīlēm līdz miera, gaismas,
.mīlestības un universālas cilvēciskas līdzjūtības apvāršņiem

* * *

Viss galu galā uzlabosies, jo Dieva spēks un brīnumi ir
paslēpti aiz cilvēka dzīves pretrunām, un tam, kurš nav
pārliecināts par situācijas neizbēgamību un cenšas ar savu
prātu un ticību iekļūt tajā, kas atrodas aiz plīvura, atvērsies
durvis, pie kurām [klausē katra ticīgā roka]

* * *

Ticība nekad nenozīmē būt neapdomīgam vai
negudram, rīkojoties ar apstākļiem. Gluži pretēji, neatkarīgi
no tā, kas notiek, cilvēkam ir jāpārlicinās, ka tikai Dievs
spēj viņu atbalstīt grūtos un stresa pilnos apstākļos, ja viņš
.vēršas pie Viņa ar visu savu sirdi, dvēseli un jūtām

* * *

Ja mūsu maņas mums nodotu visu patiesību, mēs
redzētu Zemi kā elektronu upes, un katru putekļu daļiņu kā
.ripojošu gaismas masu

* * *

Tie, kas ar savu ieskatu iekļūst no matērijas līdz garam,
.izprot ilūzijas būtību un zina patiesības būtību

* * *

Neatkarīgi no tā, vai cilvēks atrodas Āfrikas džungļos,
kaujas laukā, cieš no slimības vai nabadzības, viņam
jāpārlicina sevi, ka Dieva roka ir stiprāka par briesmām un
.spēj aizsargāt tos, kas meklē patvērumu Viņā

Nav efektīvāka veida, kā sevi pasargāt. Protams,
notikumu risināšanā jāizmanto loģika un vienlaikus pilnībā
.jāpaļaujas uz dievišķo palīdzību

* * *

Mīlestība, kas mājo visu radību sirdīs – visu māšu, tēvu,
draugu un mīloto cilvēku mīlestība – ir cēlusies no dievišķās
.mīlestības

* * *

Ir jānošķir galvenie un mazāk svarīgie pienākumi,
prioritāri izvirzot vissvarīgākos pienākumus pār vienkārši
svarīgajiem. Turklāt nevienam pienākumam nevajadzētu būt
pretrunā ar citu. Svētajos Rakstos teikts, ka tad, kad viens
pienākums ir pretrunā ar citu, tas liecina, ka tas nav paties
.pienākums

* * *

Saules dzīvības stariem izplatoties, Es izplatīšu cerības
starus nabadzīgo un pamesto sirdīs [tos, kurus sabiedrība ir
pametusi], un Es iedvesies jaunu apņēmību to sirdīs, kuri
.uzskata sevi par neveiksminiekiem

* * *

Skolotājs Paramahansa teica vienam no saviem
mācekļiem: "Neizslēdz nevienu no sava mīlestības loka.
".Paturi ikvienu savā sirdī, un viņi paturēs tevi savējā

* * *

Kungs, palīdzi man vienmēr izmantot savu gribu, lai
.paveiktu labus un labvēlīgus darbus
Palīdzi man pakļauties Tavai gribai, lai visas manas
domas atbilstu Taviem nodomiem un būtu saskaņā ar Tavu
.gribu

Viņš man palīdzēja atmodināt manī slēpto, svētīgo
spēku, lai es varētu pārvarēt visas grūtības un
pārbaudījumus

* * *

Mosties un atklāj to drosmīgo un pazemīgo garīgo
personību – tādu, kas apvieno lauvas spēku ar baložu
.maigumu

* * *

Mani netraucēs rūgta, nepatiesa kritika, nedz arī grezna
uzslava un glaimi. Mana vienīgā vēlēšanās ir pildīt Tavu
.gribu, ak Kungs, un iegūt Tavu labvēlību

* * *

Tu nevari iedomāties to milzīgo prieku, kas tevi piepildīs,
kad sajūtīsi dievišķo klātbūtni. Tad tavu dvēseli apreibinās
Dieva bezgalīgā mīlestība. Tā ir mīlestība, kas miljoniem
reižu pārspēj jebkuru cilvēcisku mīlestību — mīlestība, kas
piepilda visas tavas vēlmes un piepilda tavu sirdi ar prieku
.un apmierinājumu

* * *

Caur iekšējo fokusu jūs varat tieši izjust garīgo svētlaimi
sevī un sev apkārt. Ja jūs kultivēsiet šo apziņu, jūsu

personība augs harmoniski un jūs iegūsiet pievilcīgu
.magnētismu cilvēkiem un citām būtnēm

* * *

Ak, Diženais Aizstāvi, man vienalga, ja es visu zaudēšu
sava likteņa dēļ, kas ir manis paša radīts, bet es lūdzu Tevi,
manu vienīgo patvērumu, pasargāt manas mīlestības pret
.Tevi sveci no neuzmanības un aizmāršības vējiem

* * *

Dzersim līdz malām tīros, atspirdzinošos miera ūdeņus,
kas plūst no labvēlīgu apstākļu avotiem, ko stiprina mūsu
stingrā apņemšanās domāt pozitīvi un raudzīties uz dzīvi
.optimistiski

* * *

Sirdsapziņa ir intuitīva maņa, kas atklāj cilvēka patieso
dabu un motīvus. Kad jūsu sirdsapziņa ir tīra un jūs zināt, ka
darāt to, kas ir pareizi, jums nav no kā baidīties. Tīra
sirdsapziņa ir apliecinājums labai rīcībai no Dieva.
Attaisnošana sirdsapziņas tiesā nozīmē laimes iegūšanu un
.Dieva svētību saņemšanu

* * *

Centieties darīt drosmīgas un patīkamas lietas, ko
vairums cilvēku nedara, un dāvājiēt mīlestību un mieru tiem,
.kurus citi nepamana

* * *

Skolotājs Paramahansa teica vienam no saviem
:mācekļiem

Ja neveltīsi laiku prāta attīstīšanai, nekāda materiālā"
labklājība tevi neapmierinās. Šī attīstīšana nav spīdzināšana,
bet gan apziņas treniņš, lai barotu domas un rīcību, kas ved
".uz laimi

Tava laime ir tavi panākumi, tāpēc neļauj nevienam to
tev nozagt. Pasargā sevi no tiem, kas mēģina tevi traucēt.
Kad biju zēns, es zaudēju pacietību, kad daži cilvēki izplatīja

par mani nepatiesas baumas. Vēlāk es sapratu, ka mans
.sirdsmiers ir svarīgāks par cilvēku atzinību vai apbrīnu

* * *

Ja vien jūs zinātu dievišķās mīlestības stāstu, ko daži
bhaktas piedzīvo kopā ar Dievu! Neviena cita dzīves
pieredze nevar līdzināties šim priekam. Es pazinu svēto, kurš
pastāvīgi bija iegrimis Dieva mīlestībā, un viņa sejā staroja
svēta mīlestība. Dieva acs vienmēr ir vērsta uz tiem, kas
.Viņu mīl, un Viņš nekad tos nepamet ne uz mirkli

* * *

Tikai daži ir ieinteresēti attīstīt savas garīgās un garīgās
.spējas

* * *

Neļauj sev nogrimt atlikšanas dibenā. Celies no
garlaicīgas ikdienas realitātes miega un dodies pretī
izsmalcinātas dzīves apvāršņiem, kur valda sasniegumi,
.prieks un miers

* * *

Tevī slēpjas milzīgs potenciāls, kas gaida, lai tiktu
ieguldīts, un tikai tu pats spēj to aktivizēt un gūt no tā
.labumu

* * *

Atbrīvošanās no sliktu ieradumu un neveselīgu kaislību
diktāta sniedz daudz lielāku laimi nekā materiālie panākumi
Literārie panākumi sniedz psiholoģisku laimi, ko ārēji
.apstākļi nevar atņemt

* * *

Jūs varat pavadīt visu savu laiku, krājot naudu, taču šī
nauda nesniegs jums ilgstošu mieru un drošību, kuru
meklējat. Gluži pretēji, tā nesīs jums vēl lielāku nelaimi, jo
.laime un miers mīt prātā, nevis pašās lietās

* * *

Neļaujiet vājumam iesūkties jūsu prātā un esiet
piesardzīgi, sazinoties ar cilvēkiem, kuriem ir negatīvas
domas un pesimistisks skatījums uz lietām, lai viņu vājās

domas neieiesētu jūsu prātā, ja vien jūsu prāts nav
sasniedzis tādu spēka pakāpi, ka citu domas to nevar
vājināt, bet gluži pretēji, tas spēj stiprināt citu domas un
.vairot viņu pašapziņu

* * *

Dievs ir pirmajā vietā, un mums nevajadzētu sākt vai
beigt savu dienu, nedomājot par Viņu. Mums jāatceras, ka
bez spēka un enerģijas, ko saņemam no Dieva, mēs nespētu
paveikt nevienu no saviem uzdevumiem. Tas ir mūsu
.lielākais pienākums pret Viņu

* * *

Ir veids, kā izvērtēt un spriest paražas un tradīcijas.
Sākotnēji katrai tradīcijai bija pamatojums. Ja mēs atklājam,
ka pamatojums joprojām ir paties, tad tradīcijai ir nozīme
un ieguvums. Tomēr nav prātīgi akli sekot tradīcijām. Mums
ir jāzina, kas ir pareizi, un jāievēro tas, izšķirot, kas var nest
.mums laimi, un pēc tam to pielietojot

* * *

Kad redzi tik daudz cilvēku, kuriem trūkst laimes vai
panākumu, nepieņem, ka tāds ir viņu liktenis. Tu vari sevi
padarīt par to, ko vēlies. Tieši iekšējie panākumi tevi patiesi
.padara veiksmīgu

* * *

Ja tevī nekā nav, tu nebūsi laimīgs. Bet, ja tev apkārt
nekā nav un tu esi laimīgs sevī, tu neapšaubāmi esi
veiksmīgs. Tādējādi nav iespējams vērtēt cilvēkus,
.pamatojoties uz viņu ārējiem apstākļiem

* * *

Starp milzīgajiem pūļiem var atrasties kāds cilvēks, kurš
ir sasniedzis garīga pacēluma stāvokli un bauda iekšēju
.mieru un augstāko garīgo laimi

* * *

Es droši zinu, ka viss, kas man nepieciešams, pie manis
atnāks, un tāpēc es neuztraucos par to, ko nesīs nākotne. Tā

nav lielīšanās vai izlikšanās, jo esmu daudzkārt pieredzējis šī
.svētītā spēka darbu un efektivitāti savā dzīvē

* * *

Neatkarīgi no tā, vai es peldos uz dzīves virsmas vai
slīkstu jūras dzīlēs, es zinu, ka esmu ar Dievu un Viņš ir ar
mani, un ka nekas man nevar kaitēt. Šīs zināšanas man ir
.devušas neaprakstāmu un dziļu laimi

* * *

Nav šaubu, ka kaut kā jauna iegāde ir patīkama
pieredze. Taču pēc kāda laika šī prieka sajūta pakāpeniski
izgaist, un jūs pat varat pilnībā zaudēt interesi par to,
aizmirstot par to un vēloties kaut ko citu. Tomēr rēķins par
šo precīzi netiks aizmirsts, it īpaši, ja to iegādājāties uz

!nomaksu

* * *

Cilvēkam vajadzētu pārņemt kontroli pār savu dzīvi un
pēc iespējas to vienkāršot. Viņam vajadzētu ietaupīt naudu
nepieciešamām lietām un ārkārtas situācijām, dot priekšroku
taupīšanai, nevis tēriņiem greznībai, un palīdzēt citiem pēc
iespējas labāk. Kad jūs palīdzat citiem, palīdzība nonāks pie
jums vienā vai otrā veidā, un jums nekas netrūks un nekas
.netiks atņemts

* * *

Visu siržu priekā es dzirdu Tavas svētlaimes atbalsi, ak
Kungs, un visu ticīgo draudzībā es jūtu Tavu mīlestību. Es
priecājos, un mana sirds priecājas par manu draugu
panākumiem un labklājību, tāpat kā es priecājos par savu
labklājību un vieglprātību. Iedvesmojot gudrību citos, es
vairoju savas gudrības dārgumus, un visu laimē es atrodu
.savu

* * *

Lielākais laimes ienaidnieks ir naudas aizņemšanās, lai
iegādātos luksusa preces. Cilvēki maldīgi uzskata, ka viņi

nevar būt laimīgi, ja neiegūst kaut ko konkrētu. Bet pat pēc
šīs lietas iegūšanas viņi nepiedzīvos patiesu laimi,
neskatoties uz īslaicīgo prieku, ko tā sniedz. Kāda jēga
dzīties pakaļ zemes laimes mirāžai, kas sola tikai sabrukt?
Cilvēkiem vajadzētu dzīvot vienkārši, bez nepieciešamības
pēc daudzām mantām, kurām nepieciešama pastāvīga
.uzmanība

* * *

Mana paradīze ir manī. Baudot Dieva svētības, es Viņam
pateicos, un mans iekšējais prieks aug. Bez šī iekšējā
apmierinājuma pat zemes prieki un prieki kļūst par elli. Esmu
sapratis, ka bez šī iekšējā prieka man uzliktā pienākumu
.nasta būtu atņēmusi man mieru un laimi

* * *

Ja bagātība ir apvienota ar slimībām un problēmām,
sekas būs daudzas. Higiēna un veselības aprūpe ir vienas no
Rietumu stiprajām pusēm. Kaitīgie kukaiņi un nāvējošie
mikrobi attīstītajās valstīs tiek efektīvi kontrolēti, savukārt
citās valstīs tie ir plaši izplatīti. Taču šo kaitēkļu iznīcināšana
nav sasniegumu virsotne, jo attīstītajās valstīs pastāv arī cita
veida kaites, piemēram, grūti apmaksājami rēķini un
nomācošas finanšu krīzes maksājumu sistēmu dēļ — kaites,
.kas traucē miegu un grauļ sirdsmieru

* * *

Mēs esam neatņemama tās pašas apziņas sastāvdaļa,
no kuras radās šis diženais Visums

* * *

Vai esat kādreiz redzējuši aitu baru? Ja viena no tām lec,
pārējais bars to bez vilcināšanās atdarina. Lielākā daļa
cilvēku ir tādi. Kādam var rasties ideja vai ieviest jaunu
tendenci, un citi nekavējoties pievienosies šai tendencei un
to kopēs. Šis modelis ir saglabājies paaudzēm ilgi. Katrai
tautai ir savas paražas un tradīcijas, un mēs nevaram
apgalvot, ka visas no tām ir pareizas vai pamatotas. Bet kas

zina? Varbūt dažas no šīm paražām un tradīcijām ir
.bezjēdzīgas un bezjēdzīgas

* * *

Kad domu vētra norimst, mēs ieejam miera valstībā un
.pieskaramies dievišķajai klātbūtnei

* * *

Domājiet par Dievu vai skaistu ainavu, kas iedvesmo
mieru, vai priecīgu un patīkamu pieredzi. Pozitīva, mierīga
.garīgā aktivitāte ir uzmundrinoša un atsvaidzinoša

* * *

Mēs dzīvojam haotiskā un nemierīgā pasaulē. Jūs varētu
domāt, ka nauda nozīmē laimi, bet, kad to iegūstat, jūs
joprojām atklājat, ka esat nelaimīgs. Jūs varat iegūt bagātību
un — nedod Dievs — zaudēt veselību. Vai arī jums var būt
laba veselība, bet jūs varat zaudēt naudu. Vai arī jums var
būt gan bagātība, gan veselība, bet jūs varat ciest no
daudzām problēmām attiecībās ar citiem, piedāvājot
laipnību, bet pretī saņemot aizvainojumu un naidu. Bez
.Dieva nekas šajā dzīvē nevar jūs patiesi apmierināt

* * *

Zeme kļūst par spīdzināšanas kameru tiem, kas dzīvo
neziņā par dievišķo plānu. Bet, kad jūs uzskatāt dzīves
pieredzi par saviem skolotājiem un mācāties no tās šīs
pasaules patieso dabu un savu lomu kosmiskajā drāmā, šī
pieredze kļūst par vērtīgu atklāsmi ceļā uz ilgstošu
.apmierinājumu un laimi

* * *

Tur, aiz neaptumšotās tumsas, bezskaņas klusuma un
neradītās nebūtības, slēpjas mūžīgā būtība, kas ir
eksistences pirmsākums un visu spēku un būtņu, redzamo
.un neredzamo, avots

* * *

Dievs neradīja šo zemi tikai tāpēc, lai mēs ēstu, gulētu
un mirtu, bet gan lai mēs varētu zināt Viņa gribu un saprast
savas eksistences mērķi. Neliels saujiņš gudru cilvēku ir

sapratuši kosmiskā plāna nozīmi, bet lielākā daļa cilvēku ir
.akli un nezina par šo mērķi

* * *

Nauda nekad nebija mans dzīves mērķis; mans mērķis
bija kalpot saviem brāļiem un māsām cilvēcē. Tāpēc Dievs
man pavēra daudzas iespējas, lai es varētu sevi uzturēt un
.piepildīt savu misiju

* * *

Dievs radīja šo Visumu, lai tas darbotos saskaņā ar
fiksētu un nemainīgu likumu. Ja mēs pārkāpjam kādu no
šiem universālajiem likumiem, mēs sodām sevi. Kāds, kurš
lec no augstas ēkas jumta, salauzīs sev kaulus. Tāpēc mēs
.nevaram ignorēt gravitācijas likumu, neciešot sekas

* * *

Kad mēs iedziļināmies pasaules civilizācijās un izpētām
seno civilizāciju slēptos noslēpumus, atklājas plašāka aina ar
savstarpēji saistītām līnijām, dažādām nodaļām un precīzām
detaļām, un mēs atklājam, ka cilvēks pēc savas būtības ir
.vienlaikus gan individuāls, gan sociāls

* * *

Ja Dievs gribētu, lai mēs dzīvotu tikai materiālā apziņā,
mēs būtu pilnībā apmierināti ar materiālajām lietām un
.pasaulīgo dzīvesveidu

* * *

Tīrības, miera un laimes stari aiz sapņiem mirgo un dejo
mūsu būtības dziļumos

* * *

Ar katru pieredzi, kas parādās mūsu dzīves debesīs šajā
zemes ceļojumā, mums ir jāiemācās paplašināt savu apziņu
un labāk izprast apstākļus, kas mūs ieskauj vai kurus mēs
piedzīvojam, un tad mēs varēsim dzīvot labākā harmonijā un
.vienmērīgāk un drošāk tikt galā ar cilvēkiem un dzīvi

* * *

Lielākā daļa cilvēku atdarina citus. Cilvēkam jābūt
.oriģinālam un radošam, un jāapgūst viss, ko viņš dara

Austrumos galvenā uzmanība ir pievērsta garīgās laimes
kultivēšanai, savukārt dzīves materiālie aspekti bieži vien ir
atstāti novārtā. Rietumos ir zināms materiālais komforts, bet
ļoti maz psiholoģiskās laimes. Ir nepieciešams līdzsvars starp
abiem, jo koncentrēšanās tikai uz vienu dzīves aspektu
noved pie nelīdzsvarotības un nespējas racionāli tikt galā ar
.dzīves prasībām

* * *

Vislielākā laime – pēc dievišķās laimes – ir cilvēkam būt
mierā ar saviem tuvākajiem radniekiem, ar kuriem viņam
.jādzīvo katru gada dienu

* * *

Cilvēki tērē daudz laika, steidzoties un rīkojoties impulsīvi,
neko daudz nepaveicot. Tikai retais apstājas, lai pārdomātu
.un mēģinātu saprast, ko dzīve var piedāvāt

* * *

Mums jāstrādā, lai miera dārzos, kas plaukst un mirdz ar
neskaitāmiem brīnišķīgu garīgo tikumu ziediem, celtu
.iekšējas gudrības celtnes

* * *

Iekšējā harmonija ir bagātīgs spēka avots un rada
atjaunojamo enerģiju

* * *

Raugoties uz dzīvi, atklājas, ka panākumi nav viegli.
Dzīve bieži vien ir skarba un nežēlīga, un mums ir jācīnās, lai
nopelnītu iztiku. Padomājiet par pūlēm, kas nepieciešamas,
lai uzturētu savu ķermeni, saglabātu to veselīgu un brīvu no
slimībām! Pat ja jums tas izdodas, šie panākumi ir īslaicīgi.
Ķermenis — lai jums ilgi mūži — galu galā tiks apglabāts.
Nepieciešamība diktē cīņu ar daudziem spēkiem, gan
iekšējiem, gan ārējiem, lai sasniegtu vēlamos panākumus.
Šie spēki nenogurstoši strādā, lai atņemtu jums jebkādas
.patiesi nozīmīgus sasniegumus

* * *

Centieties saglabāt mieru jebkuros apstākļos un ļaujiet
jūsu miera sēklai uzplaukt ar prieku un apmierinātības
.smaidiem

* * *

Pat vislielākie svētie nerasniedz pilnīgu pestīšanu, ja
vien viņi nedalās savos panākumos ar citiem, tas ir, savā
garīgajā pieredzē un augstākajās zināšanās, palīdzot viņiem
.sasniegt svētas zināšanas

* * *

Šī iemesla dēļ tie, kas sasniedz šos līmeņus un šos
stāvokļus, vēlas sniegt izpratni tiem, kam tā nepieciešama.
Ja vēlaties sasniegt patiesus panākumus, jūs nodrošināsiet
.ne tikai savu personīgo laimi, bet arī citu cilvēku laimi

* * *

Ikviens ar inteligenci var nopelnīt naudu, bet, ja viņu
sirdī ir mīlestība, viņi nekad neizmantos šo naudu savtīgiem
mērķiem; drīzāk viņi dalīsies ar to ar citiem. Nauda ir lāsts un
nelaime savtīgo un skopo cilvēku rokās, bet svētība un
.dāvana to rokās, kuriem ir laipnas sirdis un dāsnas dvēseles

* * *

Kāds varētu izvēlēties ilgstoši klusēt, atsakoties runāt ar
saviem ģimenes locekļiem šajā laikā. Lai gan šī persona
varētu sasniegt zināmu iekšēju mieru, viņas uzvedība ir
samtīga un kaitē ģimenes laimei. Viņu nevar uzskatīt par
patiesi veiksmīgu, ja vien no viņa sasniegumiem negūst
.labumu arī viņa tuvinieki

* * *

Līdzīgi, materiālo panākumu sasniegšana ir ne tikai
mūsu tiesības baudīt labklājību pašiem, bet arī mūsu morālā
atbildība pret citiem, palīdzot viņiem uzlabot savus
.materiālos apstākļus un dzīves apstākļus

* * *

Esmu pasargāts aiz savas tīrās sirdsapziņas sienām.

Esmu sadedzinājis tumšo pagātni un mani uztrauc tikai
.šodiena

* * *

Šodien es apzinos, ka esmu vienots ar vislielākā labuma
gaismu un ka esmu bāka tiem, kas cīnās pret bēdu jūras
.viļņiem

* * *

Cilvēkiem ir dažādi uzskati un teorijas par panākumiem
atkarībā no viņu dzīves ambīcijām. Nav nekas neparasts
dzirdēt, ka daži cilvēki pielīdzina panākumus zādzībai, sakot,
piemēram: "Viņš bija veiksmīgs zaglis!" Tas uzsver, ka
panākumi visās to formās un variācijās ir vēlami un tiek ties
pēc tiem. Tomēr mūsu panākumiem nevajadzētu kaitēt
.citiem

* * *

Pastāv arī vēl viens panākumu kritērijs: ja spējam
sasniegt harmoniskus un sev labvēlīgus rezultātus, mums
savos panākumos jāiesaista arī citi un jādalās ar viņiem to
.augļos

* * *

Panākumi nozīmē cilvēka apmierinātību un gandarījumu
savā vidē. Patiesi panākumi ir tādu darbību rezultāts, kas
balstītas uz taisnīguma principiem, un tie ietver citu cilvēku
laime un labklājību kā neatņemamu cilvēka paša laimes
sastāvdaļu. Ja mēs pielietosim šo principu savai materiālajai,
intelektuālajai, morālajai un garīgajai dzīvei, mums būs
.pilnīga un visaptveroša panākumu definīcija

* * *

Šeit, šajā ierobežotajā pasaulē, mēs uztveram garumu,
platumu un blīvumu, bet ir vēl viens līmenis, kurā dimensiju
nav; viss ir skaidrs un caurspīdīgs — viss ir apziņa un
uztvere. Garšas sajūta ir uztvere, tāpat kā oža. Mūsu jūtas,
domas un ķermeņi ir apziņas stāvokļi. Tāpat kā sapņos mēs
varam redzēt, dzirdēt, saost, nogaršot un sataustīt, tāpat arī

šajā augstākajā līmenī mēs visas šīs sajūtas piedzīvojam
.caur tīru apziņu

* * *

Ak, Kungs, dari mūs laimīgus, sajūtot Tavu tuvumu,
atbrīvo mūs no vēlmju važām un dāvā mums iekšēju prieku,
.ko neietekmē dzīves pieredze un tās mainīgie notikumi

* * *

Kad mūsu prāti ir saskaņā ar augstākiem uztveres
rādītājiem, mūsos mostas garīgā apziņa, un mēs piedzīvojam
.pārsteidzošus dievišķās gudrības un mīlestības brīnumus

* * *

Ja mēs pilnībā mīlam Dievu un pievēršamies Viņam ar
visām savām domām un sirdi, mēs jutīsimies Viņam tuvi un
.atklāsim, ka Viņš ir vislielākā drošības osta dzīvē

* * *

Šķietami tukšajā un tukšajā telpā pastāv kosmisks
savienojums un mūžīgā dzīvība, kas mūs vieno ar visām
dzīvajām un nedzīvajām lietām Visumā; caur visu esošo plūst
.lielas dzīvības vilnis

* * *

Mūžība ir mūsu patiesās mājas un pastāvīgā mājvieta,
un mūsu eksistence šajos ķermeņos ir īslaicīga eksistence,
.kā īsa atpūta karavānai, kas ceļo pāri tuksnesim

* * *

Kad mēs saskaņojamies ar gara radošajiem spēkiem,
mēs savienosimies ar universālo un bezgalīgo prātu, kas spēj
mūs vadīt un atrisināt mūsu problēmas. Radošais spēks
nepārtraukti plūdīs pie mums no mūsu būtības dziļākā avota,
ļaujot mums sasniegt radošus panākumus jebkurā mūsu
.darbības jomā

* * *

Mīlestība aug un plaukst uzticības, tolerances un
savstarpējas cieņas vidē

* * *

Svētī mūs, Kungs, ar tīru domu un labu ieradumu
gaismu, lai, ja mums tuvojas slikta ieradumu un novirzītu
domu tumsa, tā nekavējoties izklīstu. Un palīdzi mums mīlēt
Tevi ar tik dziļu mīlestību, ka ne materiālas ilūzijas, ne
pasaulīgas kārdināšanas nevar mūs apburt vai pārņemt
.mūsu prātus un sirdis

* * *

Lietas, ko var viegli iegūt, reti ir vērtīgas. Mēs to zinām,
pētot dižu vīriešu un sieviešu dzīves un to, kā viņi kļuva diži,
attīstot savus talantus, pildot savus pienākumus, veidojot
savas morālās vērtības, iesaistoties padziļinātās studijās un
izvairoties no savtīguma. Taču viņu sasniegtie rezultāti un
sasniegumi bija neizmērojami lielāki par viņu ieguldītajām
.pūlēm

* * *

Patiesa brīvība slēpjas izvēles brīvībā, ko vada gudrība
.un atbalsta izpratne, pareizība un stingra griba

* * *

Kad jūs atmodināt savu gribu, apņēmību un apzinātu
spriestspēju, no augstākas apziņas – caur dvēseles ieskatu –
tiek atbrīvoti neredzami spēki, lai ar Dieva palīdzību jums
palīdzētu un apgaismotu ceļus, kas ved uz psiholoģisku
.komfortu un laimi

* * *

Cilvēkam pašam ir jāatver dvēseles kanāli. Nevienš
labprātīgi neizvēlas ciešanas un postu, nevis mieru un laimi.
Nezināšana ir ciešanu sakne un šķērslis, kas ir jānovērš un
jālikvidē. Nezināšana ir kaitīga nezāle, dziļi iesakņojusies,
.kas aug cilvēces dārzā un izspiež labos un labvēlīgos augus

* * *

Nezināšana jāpārvar ar nelokāmu gribu un nelokāmu
apņēmību. Prāta augsne jāapstrādā ar koncentrētu
uzmanību [uz pozitīvo] un labās sēklas jālaista ar ticības
ūdeni. Kad spīdēs dzīvības un siltie mīlestības stari,

labestības sēkla augs un pārvarēs nezāles un parazītiskos
.augus, jo tumsa nevar pastāvēt gaismas klātbūtnē

* * *

Materiālo lietu prieki izgaist un izzūd, bet dievišķais
prieks nekad neizgaist. Tā ir dievišķa laime, kas ir bezgalīga
.un neaprakstāma

* * *

Mēs nekad nedrīkstam izmantot maldīgas metodes
laimes sasniegšanai, kā arī nedrīkstam atteikties no miera un
garīgās bagātības, kas mūsos mīt, dzenoties pēc iluzora
komforta un mirdzošas dzīves, ko mūsu priekšā var ievilināt
.elles rīcība un uzvedība ar destruktīvām sekām

* * *

Miers ir labākā kamera dievišķās klātbūtnes
iemūžināšanai. Caur tīra un precīzi fokusēta miera objektīvu
.svētītais attēls parādīsies ar perfektu skaidrību

* * *

Patiesībā visa gudrība ir tevī pašā, un viss, kas tev
.nepieciešams, ir apzināti to apzināties

* * *

Patiesa apmierinātība slēpjas sevis pilnveidošanā, lai citi
meklētu tevi, nevis tu viņus. Mīlestība un draudzība jāsniedz
brīvi, bez jebkādām gaidām vai prasībām. Gaidas rada tikai
ciešanas un nelaimi. Pat tiecoties pēc sevis pilnveidošanas,
cilvēkam jāstāv vienam, drošībā un mierā savu tikumu un
.pašvērtības cietoksnī

* * *

Lai no manas sirds vienmēr plūst prieka un optimisma
ūdenskritumi, un lai to atsvaidzinošā šļakata skārst visus tos,
.kurus satieku

* * *

Garīgs prieks dvēselē rada vēlmi palīdzēt citiem visos
iespējamos veidos un attīsta spēju novērtēt izsmalcinātus

morālus priekus, kas ved uz laimi, tādējādi mazinot tieksmi
.pēc rupjiem priekiem

* * *

Lai cik maza būtu jūsu loma, tā joprojām ir tikpat svarīga
kā lielākās lomas, lai veicinātu kosmiskās lugas panākumus,
.ko dvēseles izpilda uz dzīves skatuves

* * *

Pilnīga apziņa ir absolūta, bezgalīga apziņa, kas
pastāvīgi atjaunojas, un tās radošums nekad neizsīkst, un
.caur tevi tā cenšas izpaust savu unikālo aspektu

* * *

Ja tu kaut vienreiz nobaudīsi dievišķo mīlestību, tu
nekad no tās neatteiksies, jo visā Visumā nav nekā cita
.līdzīga

* * *

Tie, kas pazīst Dievu, ir sasnieguši ļoti augstus garīgos
līmeņus, tāpēc viņi neapmierinās tikai ar garīgu padomu
sniegšanu grēciniekiem, bet gan - ar Dieva žēlastību un
palīdzību - var piešķirt tiem garīgu spēku, kas atbrīvo viņus
.no grēcīgo darbu sekām

* * *

Visi labie un ļaunie darbi ir slēpti smadzeņu šūnās un
.parādās kā labi vai ļauni ieradumi vai tieksmes domās

* * *

Cilvēks, kurš cieš no neveselīgiem ieradumiem, jo viņa
smadzeņu šūnas ir uzlādētas ar šo ieradumu spēku, var
atbrīvoties ar gribasspēku, meditāciju, sirsnīgu lūgšanu un
nepārtrauktu pozitīvu apliecinājumu, līdz visi viņa nevēlamie
ieradumi ir pārveidoti par labiem miera un klusuma
ieradumiem. Tas notiek, kad pareizi virzīts dzīvības spēks
darbojas, lai mainītu smadzeņu šūnu patoloģisko dabu, lai šīs
.šūnas piepildītos ar visu labo, tikumīgo un skaisto

* * *

Izpratne ir iekšējā acs, dvēseles redze un sirds
teleskops. Tā ir līdzsvars starp prāta mieru un sirdsapziņas
.tīrību

* * *

Katru dienu mēs redzam dažādas ainas, un katra diena
sniedz jaunu mācību, kas jāapgūst. Ir sagaidāms, ka cilvēks
apgūs šo mācību, koncentrējoties uz savas eksistences
galveno mērķi: atpazīt savas esības avotu un savas dzīves
.pamatu

* * *

Centīsimies aizmirst pagātnes bēdas un apņemsimies
pie tām vairs nekavēties. Ar nelokāmu apņēmību un aktīvu
gribu atjaunosim savu dzīvi, vairosim savus panākumus un
.lolot sevī labus ieradumus un cēlas īpašības

* * *

Ikviens, kurš atklāj citu vājības un rada viņos
apmulsumu un aizvainojumu, ir tālu no gudrības un veselā
.saprāta

* * *

Teicieni visiem laikiem un vietām

Tie, kas ir saskaņā ar Dievu, redz elpu aizraujošu
skaistumu un izbauda augstāko saldumu, ko nevar piedzīvot
.nekādā citā veidā

Kad mana dvēsele sauca Tevi, Tava klusuma mākoņi
izlauzās, ak Dievs, un Tavas žēlastības lietus gāza
straumēm, līdz tas kļuva par pārplūstošu Tavas žēlastības
plūsmu. Tava svētītā upe apņēma manas būtnes krastus, un
mana dvēsele ienira mūžības ūdeņos, un manas mazās
dzīvības burbulis izšķīda Tavas visaptverošās eksistences
.okeānā

Mans mentors man iemācīja, kā izmantot gudrības kalnu,
lai padarītu sevi par templi, kas ir dievišķās klātbūtnes
.cienīgs

Ja vēlaties sasniegt cēlu mērķi, sāciet ar tā mentālā
modeļa izveidi. Tagad jūs varat stingri nostiprināt jebkuru

virzienu savā apziņā, ja iedēstīsiet savā prātā spēcīgu ideju;
tad visa jūsu būtne atbildīs šai idejai, un jūsu rīcība
.saskaņosies ar to

Kad pieskarsieties dievišķajai sirdij, jūsu raizes izgaīs,
mīlestība piepildīs jūsu sirdi, un brīnišķīgas garīgas pieredzes
.dejos kā tīras strūklakas jūsu prāta dārzos
Daudzi mākoņi cenšas tevi noslēpt un noslēpt no manis,
bet caur ilgošanās asaru rasu tavs svētais vārds man
parādās mirdzoši zelta burtiem aiz visiem aizkariem un
.plīvuriem

Sirdsapziņas tīrība nozīmē atklāti izturēties pret
patiesību

Pastāv būtiskas vajadzības un tas, ko daži uzskata par
"nepieciešamībām", kas patiesībā ir nevajadzīgas un liekas.
Dzīve būtu jāvienkāršo, koncentrējoties uz pamatvajadzībām
.un atsakoties no nevajadzīgas greznības
Cik augsta tu esi, ak draudzība, un cik auglīga un svēta
ir tava zeme! Mīlestība ir tava barība un uzticība – tava
.dzēriena

Kad divi cilvēki, neskatoties uz atšķirībām, dzīvo
saskaņā un saskaņā, viņus vieno viens mērķis: atrast
dvēseles mieru un klusumu tīrā mīlestībā un savstarpējā
uzticībā, un kur mīlētājs nemeklē baudu uz mīlotā rēķina, tad
altruisma dārzā uzzied smaržīgi draudzības ziedi un izplata
.savu saldo smaržu

Pasaule trenē mūsu prātus citādi, pieradinot mūs pie tik
daudzām lietām, ka sākam domāt, ka laime bez tām nav
sasniedzama. Bet dzīvei, un jo īpaši bērnu dzīvei, ir jākļūst
vienkāršākai; pretējā gadījumā dzīve viņus mācīs caur
.rūgtām vilšanās reizēm

Patiesība ir precīzāka un reālistiskāka nekā tikai doma
vai iztēle, taču tas, ko mēs domājam vai iztēlojamies, dažreiz
.var piepildīties

Iztēle ir izšķirošs elements radošās domāšanas procesā.
Tomēr iztēlei ir jānobriest un jāpārveidojas stingrā pārliedībā,
.un tas nav iespējams bez spēcīgas gribasspēka
Ja jūs kaut ko vizualizēsiet ar visu savu gribasspēku,
jūsu iztēle pārtaps personīgā pārliedībā, un, kad jūs varēsiet
šo pārliedību saglabāt
Neskatoties uz visiem pretējiem viedokļiem, jūsu
.pārliedība piepildīsies realitātē
Ir jāiemācās pastāvēt par sevi, balstoties uz saviem
.tikumiem un pašvērtību
Garīgais prieks ir atjaunots prieks, un tas arvien vairāk
parādās tajos, kas dziļi domā par Dievu. Tas ir prieks, kas
palīdz pieņemt pareizos lēmumus un darīt pareizās lietas,
un, kad tas tiek atrasts, neveselīgās vēlmes un tieksmes
izgaist, jo tās zaudē savu pievilcību salīdzinājumā ar garīgo
.prieku
Mūsu Visvarenais Radītājs ir devis mums dzīvību, spēku
un gudrību, un mūsu pienākums ir veltīt Viņam savu
uzmanību un pacelt savas sirdis pie Viņa mīlestībā, pateicībā
.un Viņa labvēlības un laipnības atzīšanā
Palīdz man, Dievs, neiededzināt dusmu uguni, lai es ar
aizvainojuma liesmām nededzinātu zaļās miera oāzes sevī
un citos. Palīdz man nodzēst dusmu uguni ar manas
.mīlestības mūžīgo lietu
Lai mana maiguma un miera ezers paliek mierīgs un
kluss, netraucēts neapmierinātības vētru, kas nes tikai
.ciešanas
Veikt darbības, ko motivē pienākuma apziņa, vai upurēt
personīgās vēlmes kalpojot un mīlot citu cilvēku, ir daudz
.labāk nekā rīkoties bailu dēļ
Pat tad, kad cilvēks pārstāj pārkāpt dievišķos likumus,
viņam tas jādara mīlestības pret Dievu dēļ, nevis bailu no
.Viņa soda dēļ
Lai kas jūs arī baidītos, novērsiet no tā savas domas.
.Atstāji to Dieva ziņā un stipriniet savu pašvērtību uz Viņu

Bailes vienmēr ir ar cilvēku, un no tām atbrīvoties ir
.iespējams, domājot par Dievu un sajūtot Viņa klātbūtni
Sākumā var būt grūti iet pa tikumības ceļiem, bet tie ir
.svētīti ceļi, kas ved uz sirdsmieru un patiesu laimi
Lai Dieva godība apspīd katru mūsu dzīves stūrīti, lai
Viņa mīlestība mājā mūsu sirdīs un lai Viņa gaisma piepilda
mūsu apziņu

Ak, mana dievišķā mīlotā, puķes plaukst un gadalaiki
mainās, un viss runā par tevi. Pilnmēness atklāj tava smaida
vaibstus, un saule nes tavu debesu lampu. Es peldos asaru
jūrā, pārpildīta ar ilgošanos pēc tevis. Koku lapās un cilvēces
vēnās plūst tava dzīvība un vitalitāte, un es jūtu tavas
.kosmiskās sirds pukstus pulsējam manējā
Kad jūtu tavu klātbūtni, jūtos tā, it kā būtu nomodā citā
pasaulē, un laiku pa laikam sapņoju par šo zemi un šo mazo
ķermeni – savu. Esmu nomodā nebeidzamā svētlaimē, un
manu sapņu par zemes dzīvi smaržo laimīgās atmiņas par
maniem nomoda brīžiem kopā ar tevi. Esmu izrāvis murgu
nezāles no savu sapņu dārza un to vietā iestādījis savas
iedvesmas rozes, kur tevi pievilks manas ilgas smarža, un tu
.nāksi mani paņemt līdzī uz mūžīgās svētlaimes apvāršņiem
Ak Dievs, padari mani caurspīdīgu ar šķīstību un tīrību,
lai es varētu nest sevī Tavu dziedinošo gaismu
Nomierini mana prāta trīcošo spoguļi, lai tas atspoguļotu
tavu bezgalīgo seju
Atveriet ticības logus plaši, lai es varētu ieelpot tava
miera smaržu

Ak, Tu, kas staro sevī, ak, Majestāte, kuru nav iespējams
aprakstīt, raugies ar manām acīm, kas ilgojas pēc Tevis, lai
.es neredzētu neko citu kā vien Tevi
Aiz visām dzīves parādībām un šķietamībām slēpjas
klusā Dieva balss, kas mūs pastāvīgi aicina caur ziediem,
svētajām grāmatām, mūsu sirdsapziņu un visām skaistajām
.lietām, kas padara dzīvi dzīvošanas vērtu

Katru meklētāja pielikto pūliņu, lai sasniegtu garīgās
.virsotnes, Dievs viņam ieskaita un labi atalgo

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, apgaismo mūsu prātus ar
Tavas patiesības gaismu, lai mūsu sirdis pukstētu ar Tavu
mīlestību un lai mūsu dvēseles piepildītu ar Tavu prieku un
.Tavas žēlastības pārpilnību

No tā caurspīdīgā horizonta, kuru prāts nespēj izprast,
Dievs izlej Savu mūžīgo gaismu, un no kosmiskā prāta nāk
cildenas iedvesmas un svētīgi spēki, un radoša darbība
.ieplūst atvērtos un harmoniskos prātos

Kad atklāsiet, ka jūsu dvēsele, jūsu sirds, katra
iedvesmas dzirksts, zilās debesis, mirdzošās zvaigznes,
kalni, zeme, putni un ziedi ir saistīti ar vienu kosmiskā ritma,
garīgā prieka un universālās vienotības pavedienu, tad jūs
sapratīsiet, ka tie visi ir viļņi dievišķā okeāna krūtīs, kuram
.nav krasta

Jā aizmirstam savu Radītāju, esam pelnījuši ciešanas.

Mums jāapzinās, ka Dievs ir mūsu mīļotais un mīl mūs, un šīs
.zināšanas atbrīvos mūs no problēmām un ciešanām

Patiesais Dieva mīlētājs nekad nebeidz Viņu meklēt, pat
ja pēc daudziem mēģinājumiem viņam neizdodas Viņu
atrast. Tāpat kā vilnim pēc vētras norimšanas jāatgriežas
okeāna sirdī, tāpat arī nopietns meklētājs; viņam ir netieša
pārlicība, ka šķēršļi sabruks un ka viņš agrāk vai vēlāk
neizbēgami apvienosies ar kosmisko okeānu – to bezgalīgo
.okeānu, no kura viņš nāca un kurā viņš atgriežas

Kad prāts pastāvīgi domā par dievišķo mīloto, sirds
dzied prieka un laimes dziesmas

Garīgā emanācija ir cilvēka parādīšanās no tā, kas viņš

.ir tagad, uz to, kas viņš būs nākotnē

Cilvēks nevar noslēpt savu patieso dabu no citiem – viņa
domu vibrācijas kaut kādā veidā atspoguļosies viņa uzvedībā
.un parādīsies caur viņa rīcību

Daudziem ir nepareizs priekšstats par brīvību; viņi
uzskata brīvību par to, kā cilvēkam patīk darīt, un es šo
.brīvību saucu par iegribu brīvību

Nepareizi izprotot brīvības patieso būtību, daži vecāki
paverdzina savus bērnus tradīcijām, nekavējoties izpildot
viņu vēlmes. Tad bērns izaug, ticot, ka, ja vien viņu vēlmes
tiek izpildītas, viņš ir laimīgs un ka dzīves jēga ir piepildīt
katru vēlmi. Tomēr vēlāk viņi atklāj, ka ir kļūdījušies, jo
ār pasaule ir pilnīgi atšķirīga no mājas dzīves, un viņi saprot,
ka visas vēlmes piepildīt nav viegli! Citi var viņus atstumt un
ignorēt, dzenoties pēc savām vēlmēm. Tā rezultātā bērns
kļūst nocietināts un emocionāli nejūtīgs nepārvaramas
vēlmes apmierināt savas vēlmes dēļ. Tāpēc vecākiem ir
jāpalīdz saviem bērniem attīstīt gribu un spriestspēju, lai viņi
.varētu dzīvot pasaulē, neiekrītot tās slazdos un kļūmēs

Māte saka: "Māci viņu ar mīlestību." Protams, izturēties
pret bērniem ar mīlestību parasti ir labi, bet pārāk daudz
salduma bojā zobus, un līdzīgi pārāk liela lutināšana sabojā
bērnus. Ir nepieciešama zināma stingrība un apņēmība, bet,
ja pret bērnu izturas un viņš tiek bargi sodīts par kļūdu,
sekas būs briesmīgas. Jābūt līdzsvaram tajā, kā pret bērniem
izturas un kā ar viņiem apietas; katram tēvam vajadzētu
savaldīt savu temperamentu ar mīlestību un maigumu, un
katrai mātei vajadzētu stiprināt savu mīlestību ar gudrību un
.racionalitāti

Cilvēkam ir jāuztur stabils psiholoģiskais mīlestības un
ilgošanās pēc Dieva stāvoklis. Esmu izmēģinājis daudzus
darbus, bet neatkarīgi no mana darba rakstura, manas
.domas vienmēr paliek pie Dieva

Mums vajadzētu baudīt šo radību, bet neļaujot tai mūs
paverdzināt. Un pieredze man ir iemācījusi, ka Dieva
.atrašanas prieks ir nepārspējams

Pirms ķerties pie lieliem uzdevumiem, vajadzētu mierīgi
apsēsties, nomierināt sajūtas un domas, dziļi meditēt un

meklēt dievišķu palīdzību, lai iegūtu garīgu vadību un
.pareizu virzību

Ļauj man apzināties, ka smaids rītausmā, ziedu lūpās un
.dižciltīgu vīriešu un sieviešu sejās ir Tavs smaids

Mani neietekmēs secīgi nelaimju, neveiksmes, slimības
vai jebkādu negaidītu šķēršļu tēli, jo es apzinos, ka
disciplinēta apziņa, kas ir cieši saistīta ar kosmisko apziņu,
.netieši necieš no neveiksmēm un neērtībām

Brīvība nozīmē spēju rīkoties saskaņā ar gudrību, nevis
saskaņā ar kaislību, ieradumu un kaprīžu diktātu. Paklausība
ego noved pie verdzības, savukārt pakļaušanās gara
pamudinājumiem noved pie atbrīvošanās no
.ierobežojumiem

Man nav atšķirības, vai dzīvoju greznā pilī vai pieticīgā
.mājiņā, ja vien Dievs ir ar mani

Es izmantošu savu godīgi nopelnīto naudu, lai dzīvotu
.vienkārši, atsakoties no ekstravagantas dzīves

Ar ticību Dievam un gribasspēka izmantošanu cilvēks
var pārvarēt slimības, neveiksmes un nezināšanu, ja vien
gribas vibrācijas ir spēcīgākas par fizisku vai psiholoģisku
kaišu vibrācijām. Jo hroniskāka ir slimība, jo spēcīgākai un
apņēmīgākai jābūt gribai un jo dziļākai un nelokāmākai
.ticībai, lai sasniegtu vēlamu rezultātu

Iedvesmo mani, ak Kungs, palauties tikai uz Tevi, nevis
uz cilvēciskiem aizsardzības līdzekļiem. Neļauj man bailēm
un nemieram paralizēt manu neierobežoto spēku stāties
pretī jebkuriem dzīves pārbaudījumiem. Neļauj man iztēloties
negadījumus, nelaimes un neveiksmes, baidoties no to
reālas izpausmes caur domām un iztēli. Un ļauj man
apzināties, ak Kungs, ka neatkarīgi no tā, vai esmu nomodā
vai guļū, nomodā vai iegrimis sapņos, dzīvs vai mirstošs,
.Tava aizsargājošā klātbūtne mani joprojām apņem un sargā
Gudrie saka: Labu darbu, ko motivē mīlestība pret Dievu
un tikumība, auglis ir harmonija un šķīstība. Darbu, ko

motivē savtīgas vēlmes un ambīcijas, auglis ir sāpes un
.ciešanas. Ļaunu darbu auglis ir nezināšana un muļķība
Labi darbi nes laimi, savukārt pasaulīgas darbības, ko
vada sevis mīlestība, noved pie ciešanām un sāpēm. Tomēr
nepārtraukti ļauni darbi iznīcina cilvēka spēju spriest un
.saprast

Ja vēlaties dzīvot mierā un harmonijā, jūsu nodomiem
jābūt labiem, un jums jāizplata laipnības domas un
mīlestības jūtas. Ja dzīvojat tikumīgu dzīvi, jūs palīdzēsiet
.citiem ar savu piemēru un labu uzvedību

Brīdī, kad jūtos nemierīgs un garīgi apmulsis, es
atkāpšos klusumā un pārdomās, līdz atgūstu mieru, un katru
dienu sākšu, domājot par Dievu un lūdzot Viņa palīdzību un
.vadību

Apņemieties neļaut naida smacējošajām nezālēm augt
un iesūkties jūsu dzīves dārzā, dārzā, kas pilns ar cēla gara
tikumiem. Un jo vairāk jūs kultivēsiet šīs smaržīgās, rožu
cienīgas īpašības, jo vairāk Dievs jums atklās jūsos esošo
.vislielāko eksistences noslēpumu

Dzīves mērķis ir sasniegt mieru, apmierinātību,
nemirstību, drošību un patiesības zināšanas, un šo vēlmju,
kas mūsos rosās, centrā slēpjas dievišķā būtība, kas mīt dziļi
.mūsos

Lai es atrodu savu brīvību Tevī, ak Kungs, un saprotu, ka
manas patiesās mājas ir Tava pilnīgā eksistence un ka esmu
.neatņemama Tavas kosmiskās apziņas sastāvdaļa
Ak, plašā, dievišķā jūra, ļauj manu vēlmju upēm, plūstot
cauri šķēršļu un kavēkļu tuksnešiem, beidzot saplūst tavos
lielajos dziļumos.9

Tikai dievišķajā cietoksnī mēs atrodam aizsardzību un
drošību, un nav drošākas patvēruma vietas kā justies tuvu
.Dievam un pieskarties Viņa klātbūtnei

Tā kā cilvēkus vada ieradumi, kas veido viņu tieksmes,
tendences, raksturu un vēlmes, ja šie ieradumi ir slikti,
raksturs kļūst kaitīgs, un rīcība – ļauna. Tāpēc ieteicams dot

priekšroku labiem ieradumiem, jo tie virza mūsu rīcību un
.domas uz cēliem mērķiem un nes mums veselību un laimi
Visur, kur ir skumjas un ciešanas piedzīvojošas dvēseles,
es mierinu tās, kalpojot tām un mierinot tās. Es darīšu visu
iespējamo, lai iepriecinātu citus, un jūtos līdzīgu jūtām tā,
.it kā tās būtu manējās

Cilvēkiem piemīt garīgās spējas, taču lielākajai daļai
cilvēku tās joprojām ir nepietiekami attīstītas, un šo spēju
neattīstīšana rada nopietnas sekas. Tāpat kā ķermenim, arī
prātam ir nepieciešama pienācīga barošana un fiziskās
.aktivitātes, lai saglabātu veselību un vitalitāti

Dimants uztver un atstaro gaismu, tāpat kā tīras,
caurspīdīgas dvēseles, kas pazīst Dievu un mirdz Viņa
.klātbūtnē

Ak, Kungs, Tu esi patiesā bagātība dzīvē, un, atrodot
.Tevī vispirms, es Tevī atradīšu visu, kas man vajadzīgs
Cilvēki parasti koncentrējas tikai uz pārtiku, gaisu un
saules gaismu, lai uzturētu labu veselību, taču var pienākt
brīdis, kad veselība pasliktinās, neskatoties uz šo ārējo
dzīvības avotu pārpilnību. Tieši tad rodas nepieciešamība
.uzlādēt ķermeņa enerģijas rezerves no iekšienes
Ja mana prāta laiva tuvojas alkatīgu vēlmju klintīm, kas
saistītas ar briesmām un risku, ko dzen spēcīgas neziņas
vētras, tad esi, ak mans Dievs, mana bāka un vienmēr vadi
.mani uz Tavas taisnības un labestības krastiem

Doma ir kā liesma, kuras koncentrētais spēks jāizmanto,
.lai sadedzinātu šķēršļus, kas kavē sasniegumus
Dievu var atrast caur pastāvīgu dievišķu mīlestību. Kad
mēs mīlam Dievu vairāk nekā Viņa dāvanas, Viņš nāks pie
mums. Viņš ir devis mums brīvu gribu un izvēles spēku, lai
mēs varētu atšķirt pasaules īslaicīgās un nenožīmīgās
dāvanas no Viņa tuvības dāvanas un Viņa svētītās klātbūtnes
.prieka

Mums tika dota atmiņa, lai mēs varētu praktizēt labo
lietu atcerēšanos, līdz beidzot atcerētos vislielāko labumu:
Dievu

Tavas mīlestības vēsma plūst caur mani, ak Kungs! Un
manas dzīves lapas dejo priekā par Tavu atnākšanu. To
patīkamā šalkoņa virmo gaisā, aicinot nogurušos atpūsties
.Mana garīgā miera ēnā

Dzīves grūtības nav domātas, lai mums nodarītu
ļaušanu; drīzāk problēmas un slimības sniedz mums
mācības. Mūsu sāpīgās pieredzes nav domātas, lai mūs
iznīcinātu, bet gan lai mūs attīrītu un paātrinātu atgriešanos
pie mūsu tīrā avota — Dieva —, kurš darbojas visos
iespējamajos veidos, lai mums palīdzētu un atgrieztu mūs
.debesu mājās

Bezgalība ir mūsu patiesās mājas, un mūsu ceļojums uz
šo zemi un šajos fiziskajos ķermeņos ir kā īslaicīgs vīzas
.ceļojums

Kungs, es zinu, ka slavēšana mani nepaceļ, nedz arī
kritika mani pazemina. Esmu tāds, kāds esmu savas
sirdsapziņas priekšā, un Tavā priekšā es turpināšu iet šo
ceļu, darot visu iespējamo, lai kalpotu visiem, un cenšoties
.nopelnīt Tavu labvēlību – tajā slēpjas mana laime
Tu esi unikāla būtne, un tava būtība ir brīnišķīga, tāpēc
.iepazīsti savu patieso būtību

Ar tavas ierašanās rītausmu manu ilgu pumpuri
uzplauks smaržīgos, spilgtos ziedos
Ak, Kungs, pasteidzini tās dienas atnākšanu, kad es no
rasas ziediem nopinšu kaklarotu un novietošu to uz Tava
svētītā sliekšņa

Tā vietā, lai pastāvīgi censtos izpatikt tikai sev, viņam
jācenšas nest laimi arī citiem. Kad viņš mēģina sniegt garīgu,
intelektuālu vai materiālu atbalstu citiem, viņš atklās, ka
viņa paša vajadzības ir apmierinātas un viņa dzīves kauss ir
.pārpildīts ar prieku

Tie, kas gūs spožu uzvaru pār tumsu uz zemes, saņems
.godības gaismu un baudīs iekšēju mieru un laimi
Ak, Kungs, nepārtraukti kaisi Savu svētību sēklas manas
sirds augsnē, ko uzar lūgšana, lai tās izaugtu par ēnainiem
kokiem, kuru zari nes visgardākos un saldākos sevīs
.izzināšanas augļus

Mēs bieži vien ciešam sāpes, nepieliekot pūles, lai
mainītos, un tāpēc mēs neatrodam ilgstošu mieru un
apmierinājumu. Ja mēs neatlaidīgi turpinātu un pieliktu
pūles, mēs noteikti varētu pārvarēt visas grūtības. Mums
jācenšas pāriet no ciešanām uz laimi un no izmisuma uz
.drosmi

Ak, Dievišķā Mīlestība, apvieno manu mīlestību ar Savu
mīlestību, sapludini manu dzīvi ar Savu prieku, manu prātu
ar Savu kosmisko apziņu un remdē manas slāpes no Sava
.mūžīgā prieka avota

Patiesa meklētāja sirds vienmēr čukst: "Ak, mans Dievs
un mans Mīļotais, es nevēlos iegrimt šīs iluzorās pasaules
nemieros, un viss, ko es vēlos, ir pamodināt Tavu mīlestību
cilvēku sirdīs. Mana sirds, mana dvēsele, mans ķermenis,
mans prāts un viss, kas man pieder, ir Tavs, ak, Kungs." Šis
.meklētājs sasniedz Dievu un iepazīst Viņu

Kungs, dāvā mums jaunu un patiesu izpratni par brālību.

Atmetīsim karus un dziedēsim tautu brūces ar mīlestības
.balzamu un ilgstošu līdzjūtīgas sapratnes mierinājumu
Svētī mūs, lai mēs varētu atbrīvoties no alkatības
ietekmes, maldu dominances un ilūziju kontroles, un palīdzi
mums veidot jaunu pasauli, kurā slimība, neziņa un bads ir
.tikai drūmas un skarbas pagātnes sapņi

Risināsim visas problēmas nevis ar džungļu loģiku, bet
gan ar izpratni, patiesību un nelokāmu ticību Tev un Tavam
.dievišķajam taisnīgumam

Dzīve mūs šeit ir savedusi kopā uz laiku, pēc tam mēs
iesim katrs savu ceļu. Bet, ja Dieva mīlestība mājā mūsos,
nav svarīgi, kurp mēs ejam, jo neatkarīgi no tā, cik tālu mēs

nomaldāties, mēs paliksim dievišķās mīlestības lokā un
.nekad netiksim patiesi šķirti

Kungs, padari mani par garīgā progresa ērgli, kas

.paceļas augstu virs šaurības un ekstrēmisma alejām

Sauc mani uz arvien augstākiem apvāršņiem, aiz
intensīvajām zemes drebējumiem un mākoņiem, kas aizsedz
saules gaismu

Ļauj man pacelt līdzsvara spārnus, lai dzīvotu pareizi, un

ļauj man pacelties tajās augstajās debesīs pāri visām vētrām
un viesuļvētrām, kur ir plaši apvāršņi un cildenas uztveres
.spējas

Miers atnāk, kad atveram savas sirdis mīlestībai un

laipnībai. Tie, kam ir mīlošas sirdis un kas ir aktīvi labos
darbos, piedzīvo mieru, jo tas mājo viņos. Miers ir debesu
.svētnīca un laimīgas dzīves pamats

Mums vienmēr jādomā par dievišķo skaistumu aiz
ziediem, kosmisko gaismu aiz saules un diženo dzīvību, kas
.mirgo katrā acī

Kad cilvēks ir patiesi laipns un izrāda cieņu pret citiem,

atbildot uz komplimentiem ar tādu pašu pietāti, pret viņu
.vienmēr izturēsies ar atzinību un cieņu

Es izplatīšu savu mīlestību uz citiem, lai atvērtu vārtus

.Dieva mīlestībai, kas var nākt pie manis un mājot manā sirdī

Kungs, ļauj man būt par bāku tiem, kas slīkst bēdu
dzīlēs. Palīdzi man nest prieku citiem, pateicībā par garīgo
.prieku, ko Tu man esi dāvējis

Es izkausēšu naidu savas mīlestības ugunī, un es

.piedošu citiem un došu mīlestību visām izslāpušajām sirdīm

Patiesa mīlestība ir tā, kas priecājas par mīlotā cilvēka
mierinājumu

Lai Tava gaisma spīd pār mums, Kungs, un lai Tava

mīlestība piepilda mūsu sirdis mūžīgi

Iniciatīvas gars nozīmē radošas iztēles spēku, kas ļauj

cilvēkam izgudrot kaut ko tādu, ko neviens iepriekš nav

darījis. Ikviens cilvēks piedzimst ar šo dāvanu, ko viņam ir
.dāvājis Dievs

Vislielākā mīlestība ir dievišķā mīlestība, kas padara
dzīvi skaistāku vārdos neaprakstāmu. Kad jūti Dievu ar tevi,
nākam pie tevis, lai kur tu atrastos, un vadot tavus soļus,
.dievišķā mīlestība ir sākusies

Patiesības spēks iet pret vēju
Kungs, kad saskaros ar īslaicīgām grūtībām, ļauj man
atcerēties Tavas bagātīgās svētības, kas man tika dotas
pagātnē, zinot, ka Tava palīdzība nekad mani nepamet un
Tavas rūpes vienmēr ir ar mani. Es izsaku Tev savu sirsnīgo
pateicību par katru svētību, kas man nāk no Tavas dāsnās
.rokas

Mīlestības pilieni mirdz labās dvēselēs, un Dievu var
.atrast tikai mīlestības jūrā

Izpratne ir lampa, kas apgaismo cilvēka ceļu un nes
.viņam panākumus

Pavasārī Dievs rotā dabu ar visskaistākajām rozēm un
.ziediem, izsmalcinātiem tērpiem un košām krāsām

Miers ir pirmais vēstnesis, kas paziņo par tuvošanos
Dievišķajai Klātbūtnei. Pēc tam miers pārvēršas gaismās, kas
.ir spožākas par bezgalīgu prieku

Kad es iegremdējos dziļi meditācijas jūrā, es jūtu svētīgu
vibrāciju savā būtībā un dzirdu čukstošu balsi sakām: "Esmu
"tuvu

Ir jāvēršas uz iekšu, uz vietu, kur dvēsele izpaužas. No
.dvēseles dzīlēm rodas visas iekšējās dzīves pieredzes
Kad dvēsele apzinās sevi ar dievišķu apziņu, tā izjūt lielu
.prieku un izplešanos bezgalīgajā telpā

Ja papildus savām dabiskajām spējām izmantosiet visus
jums pieejamos ārējos līdzekļus un resursus, lai pārvarētu
visus šķēršļus, kas varētu stāties jūsu ceļā, jūs attīstīsiet
spēkus, ko Dievs jums ir devis: tos neierobežotos spēkus,
.kas rodas no jūsu būtības dziļākajām dzīlēm
Mīlestība iet pa zelta ceļu, kas ved pie Dieva

Es izplatīšu labo vēlējumu un labo nodomu saules starus
.visur, kur ir iezagusies pārpratumu tumsa
Kad grūtības tevi uzbrūk, bet tu atsakies pārtraukt
mēģināt un pielikt pūles, neskatoties uz visiem šķēršļiem un
kavēkļiem, tad Dievs tev atbildēs un vainagos tavus
.centienus ar panākumiem
Ak, Kungs, es noplūkšu ilgošanās ziedu no savas sirds
dārza un nolikšu to kā mīlestības upuri uz Tava svētā
.sliedņa
Tā kā mūsu domas un vārdi ir sēklas, kas nesīs mums
nākotnes ražu, es šodien sākšu piepildīt savu apziņu ar
.labām, pozitīvām domām
Es lidoju un planēju savas apziņas plaknē augšup un
lejup, uz ziemeļiem un pa labi, iekšā un ārā un visur, lai
atklātu, ka katrā kosmosa stūrī es biju un joprojām esmu
.Dieva klātbūtnē
Dzīvojiet katru mirkli, apzinoties savas attiecības ar
bezglābo Absolūtu. Jūsu apziņai nav gala, un viss mirgo un
.spīd kā zvaigznes jūsu būtības debesīs
Atslābšanās jeb nepieķeršanās ir gudrs ceļš, pa kuru
meklētājs iet, labprātīgi paceļoties pāri triviālām lietām
lielāku lietu dēļ. Viņš nesaista sevi ar īslaicīgām jutekliskām
baudām, dzenoties pēc atjaunota iekšēja prieka. Atslābšanās
nav pašmērķis, bet gan paver ceļu dvēseles tikumu un
.garīgo spēku parādīšanās
Garīgais uzvarētājs drosmīgiem soļiem virzās uz priekšu
pa dzīves ceļiem
Cilvēkam vajadzētu maksimāli izmantot savu pašreizējo
dzīvi, atvērt savas sirds logus un pamodināt un atdzīvināt
.savas dvēseles snaudošās spējas
Aiz pārmaiņu un transformācijas maskām slēpjas
dievišķā klātbūtne. Un ikviens, kurš spēj noturēt sava prāta
spoguļi un neļaut tam drebēt, tajā skaidrajā spoguļī redzēs
.kosmiskā mīļotā seju
Mīlestība ir stiprāka par nāvi un laika postu

Pašanalīze ir panākumu atslēga, un refleksija ir spogulis,
caur kuru mēs redzam iekšējos stūrus, kas citādi paliktu
paslēpti no mūsu redzesloka. Mums ir jādiagnosticē savi
trūkumi, jānošķir pozitīvās un negatīvās tendences un
.jāidentificē šķēršļi progresam un panākumiem
Cik brīnišķīga tu esi, ak draudzība! Tu, kas smeļ no
patiesas, draudzīgas rūpes ūdeņiem un kuras lapas mitrina
iekšējā un ārējā salduma rasa, kas izplūst no patiesu un
.uzticīgu siržu dzīlēm

Reiz redzēju sīku skudru mēģinot uzrāpties smilšu
kaudzē, un nodomāju: skudra droši vien domā, ka tā kāpj
Himalajos! Skudrai smilšu kaudze varbūt šķita milzīga, bet
manām acīm ne. Līdzīgi arī miljoniem mūsu Saules gadu
.Dieva prātā varētu būt mazāk nekā minūte
Mums jāapmāca sevi domāt par tādām lielām lietām kā
mūžība un bezgalība

Es klejoju pa bezgalības pasauli un vēroju mirdzošo
miglu gaismas zemē, un šajā dzīvajā spožumā es lasīju laika
.lappusēs rakstīto noslēpumu nozīmes
Kad jūs gulējat, jūs pasīvi apklusināt domas un jūtas.

Bet, kad jūs apzināti apklusināt domas un jūtas ar
meditācijas palīdzību, pirmais, ko jūs piedzīvojat, ir miera
stāvoklis, un jūsu sejas muskuļi dabiski veido smaīdu, kas
atspoguļo iekšējo mieru. Bet jums ir jāskatās tālāk par šo
miera stāvokli, lai uztvertu savas dvēseles tīrību – tīrību, ko
neaptraipījuši maņu stimuli vai automātiskas reakcijas uz
domām, kas saistītas ar maņām. Stāvoklis, ko jūs tad
piedzīvojat, ir mūžīgas, vienmēr atjaunojošas svētlaimes
.stāvoklis

Ja novietosiet bļodu ar ūdeni mēness gaismā un pēc tam
to apmaisīsiet, jūs radīsiet izkropļotu mēness attēlu. Kad
ūdens bļodā nosēdīsies, atspulgs kļūs skaidrs. Brīžus, kad
ūdens bļodā ir mierīgs un ar pilnīgu skaidrību atspoguļo
mēness seju, var salīdzināt ar kontemplatīva miera stāvokli
un dziļa klusuma stāvokli. Kontemplatīva mierā visi sajūtu un

domu vilņi pārstāj plūst no prāta. Un šajā dziļākajā miera stāvoklī kontemplatīvs cilvēks šajā klusumā redz dievišķās .klātbūtnes pilnmēnesi, kas atspoguļojas dvēseles ezerā
Ir četri stāvokļi, kas vidusmēra cilvēkam ir pazīstami:

laime, kad vēlme ir piepildīta, nelaime, kad tā tiek liegta, garlaicība, kad nav ne prieka, ne depresijas, un miers, kad tiek pārvarētas šīs emocijas vai psiholoģiskie stāvokļi –
.prieks, sāpes un garlaicība

Miers ir ļoti vēlams stāvoklis, kas rodas no gan bēdu, gan prieka, kā arī no garlaicības neesamības. Šie stāvokļi pastāvīgi mainās un vilņojas dvēseles virspusē. Pēc tam, kad ir izjādēts pa sāpju un prieka vētrainajiem vilņiem, tostarp atkārtotiem lēcieniem noguruma dzīlēs, ir prieks peldēt mierīgajā miera jūrā. Bet lielāks par mieru ir garīga ekstāze – dvēseles svētlaipe – galīgā laime. Tas ir mūžīgs prieks, kas nekad neizzūd, bet paliek dvēselē mūžīgi. Šo augstāko .prieku var sasniegt tikai apzinoties dievišķo klātbūtni

Patiesss smaids ir garīgas laimes smaids, kas iegūts, .pārdomājot un domājot par Dievu un sajūtot Viņa klātbūtni
Mans smaids rodas no dziļa prieka manī – prieka, kas pieejams visiem. Tas ir kā smarža, kas izplūst no plaukstošas rozes sirds. Šis lielais prieks aicina citus iegremdēties
.svētajos svētlaiques ūdeņos

Svētīgas piedošanas gaismā izgaist daudzu gadu laikā
uzkrātā naida tumsa

Dievs ātri apmierina jebkuru Savu pielūdzēju vajadzību, jo viņi ir atbrīvojušies no savtīgiem motīviem, kas kavē
.centienus un pievil cerības

Kuru Dievs sargā, to nekas nevar iznīcināt
Mēs neesam vieni šajā pasaulē, jo Dievs ir ar mums, un pastāv ilgstošas, intīmas un draudzīgas attiecības, no kurām
.mēs smeļamies atbalstu un prieku

Ak, spožā vadības zvaigzne gudrības debesīs, tavš spožais uzplaiksnījums aicina mani izpētīt tavus svētītos apvāršņus, un mans ilgojošais putns steidzas ar lielu ātrumu,

caururbjot blīvo, drūmo atmosfēru, dzīts ilgošanās pēc tevis
.un lai gozētos tavā vissvētākajā starojumā
Cilvēka personība sāk attīstīties un plaukt, kad viņš spēj
sajust – ar iekšēju, intuitīvu sajūtu palīdzību –, ka tā nav
cietais fiziskais ķermenis, bet gan mūžīgā garīgā strāva
.ķermenī

Kad mācekļa sirdi pārpildīs mīlestība pret Dievu, viņa
seja mirdzēs miera un gudrības smaidā, un neziņas slāņi, kas
.apņēma viņa dvēseli, sabruks un pilnībā izzudīs
Kad paskatās uz ziedu vai koku, jūs zināt, ka šīs skaistās
dzīvības formas nav radušās pašas no sevis. Dievs ir tas,
kurš tās veidoja un apveltīja ar smaržu un izsmalcinātu
.skaistumu

Vienmēr veiciet savus pienākumus, gan mazus, gan
lielus, ar dziļu uzmanību, atceroties, ka Dievs vada jūsu soļus
un stiprina jūsu centienus sasniegt jūsu cēlos mērķus
Kad cilvēks savienojas ar savu garīgo būtību, viņa
apziņā atgriežas sen aizmirsti, aizgājuši laikmeti un dvēseles
nemirstīgie spēki. Meditācijā cilvēks atceras, ka viņš ir
.nemirstīga dvēsele, nevis mirstīgs ķermenis

Visur mēs sastopam cilvēkus, gan labus, gan ļaunus, kas
meklē laimi savā veidā. Neviens nevēlas sev nodarīt pāri.
Tad kāpēc daži cilvēki rīkojas tā, ka neizbēgami viņiem
sagādā sāpes un bēdas? Tāpēc, ka šīs darbības virza neziņa
.un maldi

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, apspīdēt mūs ar Savas
gudrības gaismu un atbrīvot mūs no neziņas un maldu
.tumsas

Apzinīgam cilvēkam jābūt piesardzīgam, nevis bailīgam,
un sevī jāattīsta drosme bez pārgalvības un pārsteidzības, lai
nepakļautu sevi apstākļiem, kas varētu izraisīt bailes un
.nemieru

Gudrība nav atkarīga no informācijas ievadīšanas no
ārpuses, bet gan no iekšējas pieņemšanas spēka, kas nosaka

patieso zināšanu apjomu, ko var iegūt, un ātrumu, ar kādu
.šīs zināšanas var sasniegt

Šī pasaule ir tikai skatuve, uz kuras mēs pildām savas
lomas Dievišķā Virzītāja vadībā. Mums jādarbojas labi
neatkarīgi no mums uzticēto lomu rakstura, vienmēr
.atceroties, ka mūsu būtība ir mūžīga svētlaime
Gudrākais no gudrākajiem ir tas, kurš cenšas iepazīt
Dievu, un veiksmīgākais no veiksmīgākajiem ir tas, kurš ir
.atradis Dievu

Ak, Dievišķi Mīļotais, lai Tu ieņem pirmo vietu mūsu
dzīvēs, lai Tava dziedinošā mīlestība piepilda mūsu sirdis un
.lai Tava svētītā gaisma kļiedē raīžu tumsu mūsu dvēselēs
Brīvība nozīmē rīkoties saskaņā ar sirdsapziņu, nevis
saskaņā ar ieraduma un vēlmju diktātu. Paklausība ego un tā
kaprīzēm rada ierobežojumus, savukārt gudrības
.pamudinājumu ievērošana atbrīvo no šiem ierobežojumiem
Mieru var atrast, apzināti un mērķtiecīgi attīstot labas
īpašības, kuras, pilnībā izaugušas, nevar atņemt to
.īpašniekam, ja vien viņš pats neizvēlas no tām atteikties
Lielākā daļa cilvēku meklē laimi, izmantojot maldīgas
metodes. Daži uzskata, ka viņi var divkāršot savu laimi,
pieņemot nepareizu uzvedību un neveselīgas darbības, kas,
šķiet, piedāvā mirdzošus solījumus par pārsteidzošu un
ilgstošu laimi, un viņi tiek maldināti ar šiem viltus
solījumiem, jo patiesas laimes garšu nevar izbaudīt viltus
.ilūziju un nepareizu darbību ellē
Katra minūte ir mūžība, jo mūžību var piedzīvot šajā
minūtē. Dienas, minūtes un stundas ir logi, caur kuriem mēs
varam ieskatīties mūžībā. Dzīve ir īsa, tomēr vienlaikus
bezgalīga un neierobežota. Dvēsele ir nemirstīga, un šajā
īšajā cilvēka dzīves nodaļā mums ir jāizmanto katrs
.pieejamais potenciāls un iespēja
Garīgie vārdi ir kā sēklas, kurām nepieciešama auglīga
augсне, lai tās dīgtu, augtu, ziedētu un nestu augļus

Garīgajai izaugsmei nepieciešama pašrefleksija, dzīves
prioritāšu pārskatīšana, kaitīgu ieradumu identificēšana un
likvidēšana, kā arī veselības noteikumu un likumu ievērošana
atbilstoši attīstītajai garīgajai izpratnei un augošajam
.garīgajam spēkam

Kad māceklis izbaudīs dievišķu prieku, viņš atklās, ka
Dievs viņam ir kļuvis reālāks par visu pārējo, un viņš
sapratīs, ka pieskaršanās dievišķajai klātbūtnei ir svētlaime,
.kurai nevar līdzināties nekāda maņu bauda

Dievs darbojas, lai pamodinātu cilvēka garīgo apziņu un
vadītu viņa gribu pareizajā virzienā caur tikumības
skaistumu, tolerances diženumu, gudrības majestātiskumu
.un garīgās laimes krāšņumu

Es neuzskatīšu citus par svešiniekiem, jo jūtu, ka visi ir
mani brāļi vai māsas. Es padarīšu savu dzīvi veiksmīgu un
piepildītu, lai varētu palīdzēt citiem gūt panākumus un
sasniegt mērķus. Es izpratīšu citus un izrādīšu viņiem
līdzjūtību, parādot sevi. Es mīlēšu Dievu tā, kā Viņu mīlēja
pravieši un svētie, un iemetīšu egoismu savas mīlestības
.pret citiem akā

Aiz šīs īslaicīgās, zemes dzīves, kas pakļauta nāvei,
slēpjas mūžīga, nemainīga dzīve. Ķermenis sastāv no
ķīmiskiem elementiem, kas sadalās un iet bojā, bet aiz šīs
pārejošās eksistences slēpjas mūžīga, debesu dzīve Dieva
klātbūtnē. Tāpēc mums nevajadzētu visu savu uzmanību
veltīt tikai šim nepastāvīgajam ķermenim, un tiem, kas to
vēlas, ir jāiztur tā pārbaudījumi un jāklūst par tā
.saimniekiem

Šodien es centīšos palīdzēt tiem, kam tā nepieciešama,
.un dot, ko varēšu, izsalkušajiem

Esmu drošībā Dieva aizsardzībā, un aiz savas tīrās
sirdsapziņas sienām esmu vienots ar labestības gaismu, kas
vada dvēseļu kuģus, kurus mētā bēdu vilņi apjukuma un
.nemiera jūrā

Šodien es sajūtu Dievu miera vilņos, kas trīc manī un

.aizkustina manas sirds stīgas

Es darīšu visu iespējamo, lai padarītu citus laimīgus,

tāpat kā es cenšos padarīt sevi laimīgu, un caur savu garīgo

laimi es kalpošu ikvienam dievišķās mīlestības namā un

nebaidīšos ne no kā, kā vien no sevis, ja mēģināšu piemānīt

.savu sirdsapziņu

No dvēseles dārziem

Jūs plānojat kaut kur doties un steidzaties tur nokļūt pēc

iespējas ātrāk. Kad ierodaties, atklājat, ka jums nepatīk šī

vieta dedzības, trauksmes un varbūt pat nemiera dēļ, ko

jūtat. Tā vietā centieties būt mierīgāks, savaldīgāks un

līdzsvarotāks. Ja jūsu domas sliecas uz raizēm un

.satraukumu, spēcīgi apspiediet tās, līdz tās atgūst savaldību

Uztraukums negatīvi ietekmē nervu sistēmas līdzsvaru,

jo tas nosūta lielu enerģijas daudzumu uz dažām ķermeņa

daļām, vienlaikus liedzot citām to dabisko daļu. Šis enerģijas

sadalījuma nelīdzsvarotība ir nervozitātes cēlonis. Mierīgs un

atslābināts ķermenis nomierina nervus un veicina

.psiholoģisko labsajūtu

Saskaņā ar Dievu iekšējā redze sāk pakāpeniski

atklāties. Ir nepieciešama pilnīga ticība, ka Dievs atbildēs uz

katru sirsnīgu lūgšanu. Ikvienam, kas vēršas pie Viņa,

meklējot apgaismību, atvērsies redze un apgaismosies prāts

.un sirds

Kad paveras ieskats, tas izpaužas kā sajūta, kas, šķiet,

nāk no sirds, dziļas skaidrības un precizitātes sajūta. Caur šo

sajūtu meklētājs iegūst nelokāmu pārliedību un labu vadību,

lai sekotu pareizajam ceļam, un pakāpeniski sāk atpazīt un

.uzticēties šai sajūtai

Tas nenozīmē pilnībā atteikties no domāšanas; mierīga,

objektīva domāšana arī noved pie atziņas. Emocionāla

domāšana, ko vada iedomība un pašnozīmība, noved pie

.pārpratumiem un kļūdainiem secinājumiem

No visas sirds noraidi destruktīvas šaubas un nepatiesus
uzskatus un pievērs savu sirdi un dvēseli ticības un pilnīgas
paļāvības uz Dievu valstībai. Kontemplācijas klusumā tava
apziņa spēs koncentrēties uz patiesību un pareizu izpratni.
Šajā pieredzē ticība uzplaukst un atklājas, un caur ieskatu tu
pieredzēsi to, ko neviena acs nav redzējusi, neviena auss
.nav dzirdējusi un neviens cilvēka prāts nav iedomājies
Katra manas ilgošanās un lūgšanas elpa atver durvis un
.logus manā dvēselē, caur kuriem es eju uz Dieva svētlaimi
Tāpat kā saule spīd uz noslogotākajiem ceļiem, es
redzēšu dievišķās mīlestības starus visās pārpildītajās vietās
.savās ikdienas aktivitātēs
Svētī mani, Kungs, lai es varētu pamodināt savu dvēseli
.līdz ar rītausmu un nest to pie Tava svētītā sliekšņa
Ak, Kungs, dāvā man dāsnu garu dalīties ar citiem tajā,
kas man ir, un palīdzi man saskatīt savas prāta mierīgajā
ezerā manas dvēseles mēness atspulgu, kas mirdz Tavas
.klātbūtnes gaismā
Šodien es ieniršu dziļi Dieva apceres un pārdomu jūrā,
.līdz atradīšu gudrības un dievišķā prieka pērles
Es mīlēšu Tevi, Kungs, vairāk par visu, jo bez Tevis es
.nevaru mīlēt nevienu cilvēku vai neko citu
Kalnu dzīlēs un klusajās debesīs, savas dvēseles
dziļumos un klusuma alā es sajūtu Dieva klātbūtni un jūtu
Viņa pastāvīgo prieku, un es dzeru no Viņa tīrajiem avotiem,
.kas nekad nebeidzas un neizžūst visu mūžību
Es mīlu un pielūdzu Tevi, Kungs, kura mīlestība valda
.visaugstākajā mērā ikvienā laipnā un mīlošā sirdī
Kāds lūdza skolotājam Paramahansam parādīt viņam
veidu, kā attīstīt magnētisku un pievilcīgu personību, un viņš
teica: Mijiedarbojoties ar citiem, jums jābūt garīgi
klātesošam, jo aizmāršība cilvēka raksturam kaitē vairāk
nekā jebkas cits. Protams, es nerunāju par dižu cilvēku
.aizmāršību, kuru domas parasti ir iegrimušas dziļās lietās

Vienmēr esiet modrs un vērīgs, un jūs kļūsiet par
.pievilcīgu magnētu
Nevienam nepatīk tikt ignorētam. Mēs visi vēlamies, lai
mūsu jūtas tiktu ņemtas vērā un ņemtas vērā, un tāpat
mums ir jāņem vērā citu cilvēku jūtas un jāizrāda tām
iejūtība, lai sasniegtu harmoniju un sapratni. Lai to izdarītu,
jums jābūt modram, vērīgam un uzmanīgam pret visiem
.apkārtējiem

Mirušajiem nav varas apvainot citus, bet gan tas, kas
.viņiem nepievērš uzmanību
Kad atrodaties citu cilvēku sabiedrībā, mijiedarbojieties
ar viņiem uzmanīgi, enerģiski un ar interesi, bet izvairieties
.runāt par sevi

Ikviens vēlas runāt par sevi, taču tā ir vāja pieeja.

Ļaujiet citiem runāt par sevi, ja viņi vēlas; ieklausieties, ko
viņiem ir sakāms. Ļaujiet viņiem runāt par savām
problēmām, sasniegumiem un iespaidiem, bet ļaujiet savam
magnētismam runāt jūsu vietā. Lampas gaisma runā pati par
sevi skaidri; ļaujiet savām klusajām vibrācijām runāt jūsu
.vietā ar tādu pašu skaidrību

Dievs man vīzijā parādīja, ka tie, kas mirst kaujā, redz
briesmīgu sapni par nāvi, bet, tiklīdz labie atdzimst no
ķermeņa, viņi pamostas it kā no satraucoša murga un
.priecājas, ka ir no tā atbrīvojušies

Visa mūsu dzīves pieredze ir daļa no kosmiskā sapņa.

Cilvēce radīja kara murgu, bet pēc tam, kad šī murga upuri
atstāj savus ķermeņus, viņi saprot, ka tas bija briesmīgs
sapnis, no kura viņi ir pamodušies, un viņi saprot, ka viņi nav
.miruši. Šī ir dziļa metafiziska patiesība

Ja cilvēks zinātu, ka sapņo, viņš neciestu no
satraucošām sapņu pieredzēm. Bet, ja sapnī viņš sasniedz
pašrealizāciju un kāds viņam nodara nāvējošu triecienu,
nāve sapnī šķiet kā reāls un šausminošs pārbaudījums, līdz
.viņš pamostas un saprot, ka tas nebija īsts

Tas attiecas arī uz stāvokli pēc nāves. Tiklīdz mēs
atstājam savu ķermeni, mēs saprotam, ka mūsu apziņa nav
mirusi, bet gan esam atbrīvojušies no ķermeņa un tā
materiālajiem ierobežojumiem, un šajā atbrīvošanā slēpjas
.liela brīvība

Mums nekad nevajadzētu lūgt nāvi, bet gan sagatavot
savu apziņu, esot saskaņā ar Dievu un meditējot par Viņu,
lai, kad nāve pienāks savā laikā, mēs varētu uz to raudzīties
.tikai kā uz sapni

Es varu redzēt dzīves un nāves sapņaino dabu, kad vien
.vēlos Tāpēc es nepievēršu lielu nozīmi šim ķermenim
Nervu sistēmas pamatā ir garīga fizioloģija, kas unikāli
.ļauj cilvēkiem sasniegt augstākos apziņas attīstības līmeņus
Cilvēka smadzenes, kas ir lielākas nekā vairuma
dzīvnieku smadzenes, izņemot vaļus un zilonus, ir
sarežģītākas un tām piemīt lielāka domāšanas spēja. Tas
padara cilvēka smadzenes par piemērotu instrumentu
cilvēkiem, kuriem ir attīstītāka apziņa nekā citām radībām.
Smadzeņu sarežģītās un kompleksās līkloces ļauj cilvēkiem
domāt dziļi un pamatīgi. Tāpēc tikai cilvēce spēj sasniegt
augstus izpratnes līmeņus un līdz ar to iepazīt savu Radītāju.
Gudrs cilvēks ir tas, kurš izmanto savas intelektuālās spējas
cilvēces kalpošanā un labā materiālajā, intelektuālajā un
.garīgajā līmenī

Ziema ieradās savā aukstajā, baltajā, lilijām līdzīgajā
apmetnī

Manas ilgas pēc vasaras priekiem ir izgaisušas

Man lika meklēt tavas laipnās sirds siltumu

Un pavasarim parādoties, dejojot, rotājoties visādiem

ziediem

Smaržot ar lauku un kalnu smaržu, man teica tevi mīlēt,

mans Dievs

Un vasara atnāca, dziedot savas zaļās melodijas maigās

lapās, papeļu čaukstoņā un priežu čaukstoņā

Viņš uzstāja, lai es tev deklamēju

Pat mīkstā, maigā augsne glāstīja manas steidzīgās
kājas

Un viņa lūdza viņus tuvoties jūsu visaptverošajai
svētnīcai

Maigais aromāts man lika sekot tā ceļam
Uz tavu svēto templi šūpojošos rožu un bazilika sirdī
Un putni man lika dziedāt tev tāpat kā viņi
Un vilņojošā vēsma pār strautiem un upītēm
Es pamodināju savas mīlestības burbuļus pret tevi, un
tie sāka rotaļāties virs tavām lielajām krūtīm
Un ar zāles izliektajām šķiedrām es iemācījos saliekties
Es noliecos Tavā priekšā, Kungs
Un vīraks man arī stāstīja par tavas smaržas brīnišķīgo
smaržu

Un kā lai es piepildu savu sirdi ar Tavu svēto smaržu
?Tava bezgalīgā troņa priekšā

Un mazie, klusie, pacietīgie akmeņi man teica, lai es
varētu tevi saskatīt pat tajos, kas mēģina nozagt manu laimi
Aizmirstie gadi lūdza mani būt līdzcilvēkiem mīlestības
un pieķeršanās vēstījumam, kas ietverts katrā minūtē un
sekundē

Un katra doma man lika meklēt tevi viņas sirdī
Mana mīlestība iedvesmoja mani mīlēt visu, kas pastāv
caur tevi

Un mana mīlestība man čukstēja: "Mīli mani ar visu
"spēku, kas man piemīt, ak, mans Dievs
Reiz es gulēju uz zāles un ziedu dobes un sapņoju, ka
viss esošais ir skaists un priecīgs
Mana galva balstījās uz garas, zaļas un biezas zāles, kas
.mani vēdināja ar vēsmu, kas nesa saldu smaržu
Tad mani mudināja pieskarties savai rokai un ķermenim,
un mani pārsteidza tā Radītāja diženums. Jā, mani
pārsteidza, ka es, kas esmu pārliccināta par sava ķermeņa
realitāti, kādu dienu atstāšu to atpūsties zemē, šo ķermeni,
kas nāves brīdī kļūs auksts, bāls un nekustīgs, kamēr tagad

tas šķiet dzīvības pilns un sevī ietver simtiem sajūtu,
.miljoniem domu un miljardiem fantāziju un uztveres
Šis ķermenis ir skatuve, uz kuras risinās dzīves nodaļas,
kur uzplaukst smaīdu pumpuri, kam seko neizbēgama nāves
atnākšana. Šeit, starp miesu, kauliem un asinīm, aiz skaistas
ādas maskas, slēpjas slimību vilki un vēlmju zvēri. Un arī
šeit, zem miesas, atrodas slepena eja uz gaismas valstību.
Šis ķermenis novītīs un izzudīs, kad tā saimnieks — dvēsele
— to neatgriezeniski pametīs. Un kāpēc gan ne? Jo, kad
apgaismotais fiziskās mājvietas saimnieks nogurst dzīvot
dublāinajā, drūpošajā matērijas būdā, sasaistīts ar nervu
saitēm, kas prasa pastāvīgu aprūpi, viņš atrod mierinājumu
citā mājā kādā Dieva zemes nostūrī — citā pilnīgas
eksistences valstībā, kur prieka smarža caurstrāvo visu un
.nemitīgi

Nemirstīgā dvēsele ar mūžīgu smaīdu spēlē dzīvības un
.nāves lomu un tad dodas uz savām mūžīgajām mājām
Vai kinomīļiem ir pienākums palikt kinoteātrī uz visiem
laikiem pēc seansa beigām? Noteikti nē. Cilvēkiem ir
jāatgriežas mājās. Līdzīgi dvēseles ierodas šeit, lai baudītu
kinematogrāfisko dzīves izrādi, tad aiziet un atkal atgriežas.
Viņiem patīk skatīties filmas un lugas, un, kad viņi nogurst
no izrādēm, par kurām ir sapņojuši, un ir apguvuši mācības,
kuras Dievs vēlas, lai viņi apgūtu, viņi reizi par visām reizēm
.atgriežas mūžīgās svētlaimes mājvietā

Ja vērtības nav balstītas uz taisnīgumu, rodas plaisas,
caur kurām sūcas posts un ciešanas. Ja vērtības balstās uz
savtīgumu, nāvējošiem konfliktiem un sīvu konkurenci,
rezultāti būs aptraipīti, jo motīvi ir netīri, un nauda šādā
.gadījumā netiks svētīta

Cilvēkam ir jāattīra sava sirdsapziņa no savtīguma un
nevajadzētu censties bagātināties uz citu rēķina. Patiesa
apmierinātība ir garīga, nevis materiāla, un patiesais
ieguvums dzīvē ir gudrības, zināšanu un Dieva mīlestības
.dārgumu iegūšana

Mums vajadzētu dzīvot vienkārši un vienmēr censties palīdzēt citiem un pēc iespējas uzlabot viņu apstākļus. Taču šis cēlais mērķis nav savienojams ar savtīgumu un alkatību, .neņemot vērā citus

Pasaulīgie cilvēki ir nelīdzsvaroti un tāpēc netiek uzskatīti par veiksmīgiem. Vienkārša, līdzsvarota dzīve ir brīnišķīga māksla un veiksmes zīme. Tie, kuru vienīgais .mērķis ir iegūt naudu, neatradīs Dieva labvēlību

Ir taisnība, ka Dievs mūsos ieaudzināja bada sajūtu, lai mēs varētu strādāt un nodrošināt savu ķermeni, taču ķermeņa nodrošināšana nav vienīgais dzīves mērķis. Mērķis ir daudz lielāks par jebkuru materiālu vai laicīga apsvērumu, .lai cik brīnišķīgs, krāšņs un žilbinošs tas arī nešķistu

Viens no mācekļiem jautāja Skolotājam Paramahansam, kā izjust dievišķo klātbūtni. Viņš atbildēja: "Katru nakti, pirms laujaties gulēt, meditējiet, līdz jūtat, ka jūsu apziņa ir caururbusi domu pasauli un iegājusi citā dimensijā. Tomēr tas vēl nav viss. Pēc prāta pievēršanas sevī, ilgām ir jāuzplūst, un vēlmēm ir jāplūst kā plūdiem pretī Dievam. Kad māceklis pilnībā nododas Dievam, viņš pēkšņi jūt, ka ir pieskāries Viņa svētītajai klātbūtnei un atpazinis Viņu. Viņš redzēs lielu, ārkārtīgi spožu gaismu un varēs redzēt eņģelus un labvēlīgas dvēseles. Vai arī viņš var sajust apreibinošu debesu smaržu, un tad viņš zinās, ka Dievs viņam ir atbildējis, un viņa ieskats tiks atvērts, un Dievs viņam atklās dzīves noslēpumus. Vai arī meditācijas laikā viņu var ietīt liels miers. Ja viņš turpina meditēt un Dievs viņam dāvā savu lielo mīlestību, viņš jutīs neaprakstāmu dievišķu prieku.

".Svētīgs ir tas, kam tiek dota šī svētlaimīgā pieredze Dievišķā mīlestība atver debesu vārtus, caur kuriem meklētājs nonāk Dieva klātbūtnē

Ja cilvēks lūdz Dievam, žēlsirdīgajam un gudrajam, mūžīgās dzīvības maizi, Viņš nedos viņam materiālās neziņas akmeni. Ja pielūdzējs meklē gudrības barību, Dievs nepiedāvās viņam maldināšanas čūsku. Ja pielūdzējs lūdz

Dievam dievišķās svētlaimes esenci, kas remdē visas slāpes,
Viņš nedos viņam trauksmes un psiholoģisku ciešanu
skorpionu. Ja maldināti cilvēki zina, kā dot labas dāvanas
saviem bērniem, cik daudz vairāk Tas Kungs – visa
labestības un prieka avots – dos garīgas zināšanas un
!apgaismību tiem, kas Viņu mīl
Dievs dāvā augstāko gudrību un vislielākās zināšanas
tiem, kas tās meklē, un Viņš dāvā sevi nopietnajiem
meklētājiem, kuri nepieņem nekādus aizvietotājus. Tas, kurš
meklē Dievu ar visu savu sirdi un dvēseli, ir gudrākais no
gudrākajiem un Dievam visdārgākais no cilvēkiem. Un, kad
pielūdzēja ilgas pastiprinās, viņš saņem retu un mīlu Dieva
atbildi un piedzīvo unikālu mīlestības ekstāzi, ko piedzīvo tie,
.kas mīl Mīļoto

Gudrais cilvēks, kurš šajā kosmiskajā sapnī spēlē savu
lomu ar garīgu apziņu un augošu dievišķu ilgošanos, ir tuvs
Dievam un dārgs Viņam. Viņam piemīt tīra mīlestība, un viņš
mīl Dievu bez jebkādiem savtīgiem motīviem un bez
jebkādiem priekšnosacījumiem, piemēram, sakot: "Ak,
Kungs, es Tevi pielūgšu ar nosacījumu, ka Tu man piešķirsi
."veselību, naudu un komfortablu dzīvi

Starp gudrajiem un Dievu pastāv dziļa, savstarpēja
mīlestība, kas ir bezgalīga un nebeidzama. Ja kāds lūdz
Dievam kaut ko konkrētu, Dievs pilnībā apzinās, ka cilvēks
.vairāk interesējas par Viņa dāvanām nekā par Viņu pašu
Nav nepareizi, ja cilvēks lūdz Dievu par savu vajadzību
apmierināšanu, bet, kad viņš lūdz Dievu, lai iepazītu Dievu
un ieraudzītu Viņa godības vaiga gaismu, viņam nevajadzētu
vēlēties no tā nekādu personīgu labumu, kā arī nevajadzētu
aprobežoties ar pašām dāvanām, bet gan ar pašu Devēju.
Kad meklētājs spēj to darīt patiesi, viņš automātiski saņems
visas pārējās dāvanas no dāsnuma avota un pārpilnības
.okeāna

Viens no mācekļiem lūdza skolotājam Paramahansam
padomu, kā uzvesties noteiktās situācijās un tikt galā ar
:citiem, un viņš teica

Sekoiet patiesībai un neatkāpieties no tās, kā arī
izvairieties teikt jebko, kas varētu kaitēt jums vai citiem, pat
ja tā ir patiesība, ja vien jūs neatkāpjaties no patiesības
gara. Tajā pašā laikā jūs nedrīkstat nonākt pretējā galējībā
un ķerties pie meliem, lai izvairītos no sāpīgu patiesību
.paušanas

Esi godīgs pret sevi un citiem, nekavējoties pie liekā.

Runā patiesību un izvairies teikt lietas, kas kādam kaitē vai
sāpina. Neatklāj visus savus noslēpumus godīguma un
caurspīdīguma vārdā, jo, ja atklāsi savas vājības, viņi
mēģinās tevi sāpināt vai izsmiet, kad vien vēlēties. Kāpēc
?dot viņiem ieroci, ko viņi var izmantot pret tevi

Runāji un rīkojieties tā, lai sniegtu laimi un mieru sev
un citiem

Ir nepieciešams attīstīt garīgo spriestspēju, lai atšķirtu
patiesību, kas nes labu, no faktu atstāstīšanas, neņemot
vērā sekas, kas no tiem var rasties, jo lietas tiek vērtētas pēc
to beigām. Nav ieteicams teikt visu, ko zināt, kā arī nav
ieteicams izvairīties un slēpt lietas, kas citiem būtu jāzina
.viņu pašu labā

Ja jums nav pilnīgas spriestspējas, vislabāk ir atturēties
runā, līdz iegūstat tiešu patiesības izpratni ar taisnīgiem
.rezultātiem visiem

Turpini domāt par Dievu un lūdz Viņa palīdzību un
vadību, un tava izpratne atvērsies, lai tu skaidri redzētu
.lietas un tad spētu labāk atšķirt lietas

Uzlādējot ķermeņa šūnas ar jauneklīgu vitalitāti

Kosmiskā enerģija ieplūst ķermenī nepārtraukti un bez
pārtraukumiem, taču lielākā daļa cilvēku neapzinās šo
pārpilnīgo vitalitāti. Tie, kas to jūt, piedzīvo enerģijas
pieplūdumu savās šūnās un atsvaidzinošu straumi, kas
.sniedz viņiem jaunu spēku

Visa daba godbijībā paklanās Visuma Kungam, un Viņa spēks plūst caur cilvēci. Problēma slēpjas nespējā kultivēt spēcīgu saikni starp cilvēci un visa spēka avotu. Mēs dzīvojam tieši no dievišķā spēka, un visi pārējie spēki ir .bezjēdzīgi bez Dieva uzturošā spēka
Pārtika, skābeklis un saules gaisma — šie elementi var nodrošināt mums zināmu veselības pakāpi, taču mums ir jāsaprot, kā iegūt pilnīgu veselību no Bezgalīgā Avota.
Materiālie avoti ir kā mazas baterijas, kas galu galā izlādējas, savukārt Bezgalīgais Avots ir varens ģenerators, kura jauda nekad nemazinās, nepārtraukti apgādājot dvēseli ar vitalitāti, laimi un spēku. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi pēc .iespējas vairāk paļauties uz Bezgalīgo Avotu
Cilvēkam, kurš vēlas, ir jāapgūst pareizais veids, kā gūt labumu no šī svarīgā avota, un jāapzinās, ka doma ir realitāte, jo visas dabas parādības ir dievišķās domas iemiesojums, jo Dievs domāja par šo zemi pirms tās .radīšanas

Daudzi uzskata, ka doma ir ķermeņa produkts, taču ārkārtīgi precīzā ķermeņa uzbūve un brīnišķīgā koordinācija starp tā daļām un orgāniem skaidri norāda, ka ķermenis ir .ārkārtīgi cildena kosmiskā prāta radījums
Prāts ir galvenais elements, kas kontrolē ķermeni, un cilvēkam ir ļoti svarīgi izvairīties no garīgām pazīmēm, kas liecina par tādiem cilvēciskiem trūkumiem kā slimība, vājums, novecošana un vilšanās, un pārlicināties, ka caur viņu plūst neizsīkstoša darbība, un šī darbība ir apveltīta ar intelektu un spēj uzlādēt ķermeņa šūnas ar labsajūtu un .jaunības vitalitāti

Doma ir katras dzīvās šūnas smadzenes, emocijas un sajūtas; tai piemīt spēks uzturēt ķermeni vai nu aktīvu un modru, vai letargisku un gausu. Doma ir pavēlniece, un ķermeņa šūnas ir tās pakļautās, pakļaujoties sava augstākā .pavēlnieka – domas – pavēlēm un aizliegumiem

Mēs pievēršam ievērojamu uzmanību ikdienā ēdamās
pārtikas kvalitātei, un līdzīgi mums jāpievērš uzmanība
intelektuālās un psiholoģiskās pārtikas kvalitātei, ko ikdienā
.sniedzam savam prātam

Metafizikas zinātnieks apgalvo, ka ķermenis nav
elektromagnētiskais vilnis, bet gan apziņas vilnis, kas peld
.dievišķās apziņas jūrā

Katru dienu mums jāstiprina savs fiziskais spēks,
jāpalielina garīgais spēks un jāiepazīst sava patiesā būtība
caur meditāciju, veselo saprātu un pozitīvu, produktīvu
.darbu, kas kopā nāk par labu ķermenim, prātam un garam
Dievs mani ir svētījis ar laimi šajos garajos dzīves gados.

Neatkarīgi no tā, vai cilvēki redz apmierinātības smaиду
manā sejā vai nē, dievišķais prieks vienmēr ir ar mani un
nekad mani nepamet. Lielā svētlaiimes upe nepārtraukti
plūst zem manas apziņas smiltīm un izlaužas kā svētīti avoti,
.kas laista manas dzīves dārzus

Ne pēkšņas dzīves pārmaiņas nevar traucēt manu
mieru, ne nāves rēgs nevar atņemt man garīgo laimi, ko
.jūtu

Bija grūti padarīt šo stāvokli pastāvīgu un nemainīgu,
taču gara augļi, ko tagad baudu un dalos ar citiem, bija visu
.ieguldīto pūļu vērti

Es domāju un rīkojos, vadoties pēc dievišķā gara. Nauda
nekad nav bijis mans dzīves mērķis, bet gan kalpošana
saviem brāļiem un māsām cilvēcē. Tāpēc Dievs man ir
atvēris daudzas labestības durvis, lai es varētu sevi uzturēt
un piepildīt savu misiju. Un, kad vien man ir nepieciešama
.palīdzība, Dievs to nekavējoties sniedz
Mana vienīgā vēlēšanās ir kalpot tev, un tāpēc es esmu
.šeit

Dieva spēks darbojas arī jūsu dzīvēs. Jūs paši
pieredzēsiet šo patiesību, kad jūsu ticība tiks stiprināta un
jūs sapratīsiet, ka patiesā bagātība nerodas no materiāliem
.panākumiem, bet gan no Visvarenā

Lai gan dzīve šķiet neparedzama, kaprīza un noslēpumaina, pilna šaubu un visādu problēmu un satricinājumu, mēs paliekam Dieva pastāvīgā aizsardzībā.

Mēs nedrīkstam pārspīlēt lietas vai zaudēt savaldību notikumu priekšā, jo, ja mēs ļaujam panikai mūs pārņemt, mēs dodam varu ļaunumam un padziļinām tā saknes, kas .aug un zēl bailu un nemiera augsni

Mums nevajadzētu gaidīt ilgstošu laimi un mieru dzīves pārbaudījumos; drīzāk mums tie jāmeklē un jāatklāj sevī. Tad, lai kādas pieredzes mēs piedzīvotu, mēs ar tām tiksim galā tāpat, kā skatāmies kāda cita pieredzi filmā, neatkarīgi .no tā, vai tā ir patīkama vai sāpīga

Cilvēks var pārvērst visu savu pieredzi sāpīgos, nelaimīgos pārbaudījumos, ja ļauj savam prātam to darīt. Viņš var baudīt labu veselību, tomēr nenovērtēt tās vērtību. Bet, ja viņš saslimst, tad pazemojas un novērtē labklājības svētību. Mums vajadzētu atzīt Dieva labvēlību un pateikties Viņam par svētībām, ko Viņš mums dāvā, negaidot, kamēr nelabvēlīgi apstākļi padarīs mūs pateicīgus un atzīs Viņa .žēlastību

Dzīvei vajadzētu būt pārdomu un rīcības sajaukumam.

Kad cilvēks zaudē psiholoģisko līdzsvaru, viņš kļūst neaizsargāts pret raīžu uzbrukumu, bēdu mākoņiem un sāpju mokām. Un, ja viņš mēģina pārkāpt veselības, labklājības un gudrības likumus, viņš neizbēgami cietīs no slimībām, .nabadzības un neziņas

Mums jāuztur mūsu nodomi tīri, mūsu motīvi tīri un jārīkojas tā, lai mēs justos mierīgi, un nedrīkstam ļaut dzīves .apstākļiem traucēt mūsu mieru un iznīcināt mūsu laimi arī stiprināt mūsu intelektu un atteikties no intelektuālā un morālā vājuma nastas, kas mantota no gadiem un paaudzēm. Šie piemaisījumi ir jāsadedzina atjaunotas apņēmības un produktīvas rīcības ugunīs. Ar šo konstruktīvo pieeju patiesi apņēmīgs indivīds var sasniegt atbrīvošanās .un brīvības apvāršņus

Mūžīgie laimes likumi

Tika teikts, ka viena no taisnīgajiem Indijas valdniekiem zelta laikmetā nebija neviena incidenta, priekšlaicīgas nāves vai dabas katastrofu, kas būtu traucējušas viņa valstības .mieru un pilnīgo harmoniju

Kad ģimenes locekļi dzīvo godprātīgāk, katrā mājā valdīs lielāka harmonija, veselība un mīlestība. Bet, kad ģimenes locekļi izturas viens pret otru ar neglītu savtīgumu, mājas automātiski piepildīsies ar nesaskaņām un naidu. Tas attiecas arī uz tautām. Kad cilvēki dzīvos godīgi un .godprātīgi, viņi būs liecinieki Dieva Valstībai uz Zemes Laika ir maz. Šodien mēs esam šeit, rīt mēs dosimies prom. Dieva meklējumi ir cilvēces augstākā privilēģija. Mums ir jāizmanto brīvība, ko Dievs mums ir devis šajā dzīvē, un jāizmanto tā gudri, lai mēs personīgi varētu piedzīvot .mūžīgās garīgās patiesības

Grēks ir viss, kas cilvēkam rada sāpes un ciešanas.

Tikums ir tas, kas padara viņu mūžīgi laimīgu. Ja cilvēkam nav garīgas harmonijas savās domās un miera sevī, jauna māja, jauna automašīna vai jebkas cits jauns nespēs nest laimi un mieru viņa dvēselei; drīzāk iekšējās mokas paliks .pat pēc šo jauno lietu un vēl vairāk iegūšanas

Patiesa laime slēpjas spējā nepakļauties apstākļiem un izturēt visus ārējos pārbaudījumus. Tā ir atrodama, kad spējat paciest mokošās sāpes un skarbas grūtības, ko rada citu aizspriedumi un ļaunprātīgie mēģinājumi jums nodarīt ļaunumu un ievilināt slazdā, un kad uz viņu pārkāpumiem reaģējat ar mīlestību un piedošanu. Kad spējat saglabāt mieru, neskatoties uz ārējo apstākļu sāpīgajām dzēlieniem, .tad izbaudīsiet laimi

Svētie Raksti apgalvo, ka tie, kas ignorē dievišķos baušļus un seko savām muļķīgajām vēlmēm un kaprīzēm, neatradīs laimi un nerasniegs savu galīgo mērķi. Tie mudina patiesības meklētājus padarīt Svētos Rakstus par savu vadošo gaismu un tiesnesi, nosakot, kas būtu jādara un no

kā vajadzētu izvairīties, un izšķirt lietas un rīkoties saskaņā
.ar gudrību

Pašpārlicinātie rīkojas godprātīgi. Laime rodas tikai no
tīrām domām un taisnīgas rīcības. Ja esi laimīgs tagad, būsi
.laimīgs arī nākotnē, gan šeit, gan nākamajā pasaulē
Mums jāuzkrāj veiksmes raža, vācot gudrības augļus,
kamēr spīd pieejamo iespēju saule. Citiem vārdiem sakot,
.mums jāizmanto iespējas, pirms nav par vēlu
, ja neizmantosiet iespēju, tā Izmantojiet iespēju, jo)
(klūs par nožēlas avotu

Dievs mums ir devis garīgus likumus, ko sauc par
baušļiem. Taču šie baušļi tiek ignorēti un pārkāpti katru
dienu un visur. Ja vien cilvēki nesaprot to garīgo nozīmi, viņi
vienmēr par tiem sūdzēsies un novērsīsies no tiem. Šie
baušļi ir mūžīgi uzvedības kodeksi, ko atbalsta visas
Ābrahāma reliģijas. Tomēr teksti bieži vien neizskaidro šo
baušļu psiholoģiskos aspektus un ieguvumus, kas saistīti ar
to ievērošanu. Cilvēki pieņem šos baušļus pielūgsmes vietās,
bet neievēro tos ārpus tām, attaisnojot to, apgalvojot, ka šie
noteikumi ir nepraktiski, neloģiski un neatbilstoši laikam.

Tomēr šo baušļu pārkāpšana ir visu pasaules ciešanu
.pamatsēlonis

Bet kāds ir šo baušļu labums un kur slēpjas to
?priekšrocības

Svētās grāmatas iesaka cilvēkam apcerēt Dievu,
iegremdēt savu prātu Viņā, uzticēt Viņam visas lietas un
pielūgt Viņu ar patiesu pielūgsmi, bez liekulības un bez
.izlikšanās

Dieva iepazīšanai vajadzētu būt dzīves galvenajam
mērķim. Pasaulīgos pienākumus nevar izpildīt bez spēka, ko
Dievs ir devis cilvēcei. Pildīt ikdienas pienākumus, aizmirstot
.Dievu, ir kļūda un grēks

Grēks nozīmē nezināšanu: rīcību, kas ir pretrunā ar
.cilvēka augstāko labumu

Kāpēc cilvēki izjūt skumjas un nožēlu? Tāpēc, ka viņi
.nerīkojās taisnīgi, jo Dievs nebija pirmajā vietā viņu sirdīs
Nekas cilvēka dzīvē nedrīkst tikt uzskatīts par svarīgāku
par Dievu. Ja cilvēks patiesi rūpējas par Dievu un pilda savu
garīgo pienākumu pret Viņu, viņa apstākļi uzlabosies visos
aspektos, un viņš jutīsies droši un aizsargāti, neskatoties uz
.visiem apkārtējiem apstākļiem

Tiklīdz cilvēks sāk pielūgt mantu, naudu, slavu vai jebko
citu bez Dieva, viņa liktenis kļūst par nelaimi. Tie, kas visu
savu uzmanību pievērš šīm lietām, patiesībā tās pielūdz, un
tāpēc viņi netuvojas Dievam, bet gan attālinās no Viņa. Bet
tie, kas apcer Dievu, meditē par Viņu un savās sirdīs ar Viņu
vienojas, tuvojas Viņam un klusajā kopībā ar Viņu piedzīvo
.iekšēju prieku

Vienīgi Dievs spēj piepildīt cilvēku sapņus un cerības uz
.ilgstošu laimi. Tāpēc nekas nedrīkst ieņemt Dieva vietu sirdī
Ir svēti simboli, kas var palīdzēt meklētājam atcerēties
Dievu un tuvoties Viņam. Tomēr, ja cilvēks sāk pielūgt šos
simbolus, to kaitējums atsvērs to labumu. Pielūgsme jāvērs
.tikai pie Dieva, jo nekas cits nav pielūgsmes cienīgs
Lai kāds arī nebūtu rituālās pielūgsmes raksturs, Dievam
tā ir pieņemama, ja vien pielūdzējs to veic ar garīgu apziņu
un ilgošanos pēc Viņa. Tomēr daudzi cilvēki neaptver
pielūgsmes būtību, un viņu domas un sirdis tiek novirzītas
no Dieva uz rituāliem, tādējādi negūstot lielu labumu no
.savas pielūgsmes

Patiesi pielūdzēji neļauj savai apziņai aprobežoties ar
kādu tēlu vai formu, bet gan ar dziļāko mīlestību un pilnīgu
uzmanību koncentrējas uz dievišķo garu, kas slēpjas aiz
.visiem tēliem un formām

Dievs ir absolūts un bezgalīgs, un neviens attēls vai
statuja nevar Viņu ietvert

Var teikt, ka Dievs izpaužas ikvienā, kas Viņu patiesi mīl
un ir saskaņā ar Viņu, jo Viņš ir klātesošs visur un tāpēc ir
klātesošs ikvienā. Tomēr ne visiem ir spēja izpaust dievišķo

klātbūtni. Saule vienādi spīd gan uz oglēm, gan dimantiem, bet dimants saņem un atstaro saules gaismu, savukārt ogles to nevar. Līdzīgi visi cilvēki ir iegremdēti Dieva gaismā, bet tikai daži spēj saņemt šo gaismu un atstarot to savās domās un darbībās. Lai to izdarītu, viņiem ir jāattīra sevi ar meditācijas palīdzību un sekojot dievišķajām mācībām un .baušļiem

Kad mēs izrunājam Dieva vārdu, mums dziļi un patiesi jāapzinās, ko mēs sakām. Ja jūs varētu ieskatīties cilvēku domās lūgšanas laikā, jūs atklātu, ka vairums domā par visu, izņemot Dievu, pat ja viņi izrunā Viņa vārdu! Šāda lūgšana ir .neauglīga un bezvērtīga

Kad mēs lūdzamies, mums jācenšas visu savu prātu koncentrēt uz Dievu, nevis tikai atkārtot Viņa svētīto vārdu, ļaujot savām domām klejot. Viena no manām tantēm mēdza skaitīt savas lūgšanas uz lūgšanu krellēm, kuras reti kad izlaida no viņas rokām. Bet kādu dienu viņa man atzinās, ka, neskatoties uz šī lūgšanas ieraduma praktizēšanu četrdesmit gadus, Dievs nebija atbildējis uz viņas lūgšanām. Nav brīnums! Viņas "lūgšanas" bija nekas vairāk kā nervozs .ieradums

Kad mēs lūdzamies, mums nevajadzētu domāt ne par ko citu kā tikai par Dievu. Mums jācenšas būt sirsnīgiem savā pielūgsmē un uzticīgiem savās lūgšanās. Lūgšanu kreļļu lietošana un pastāvīga Dieva vārda piesaukšana ir pilnīgi pieņemama, ja šī prakse izriet no sirds un to atbalsta sirsnība un koncentrēts prāts. Tomēr šī prakse laika gaitā var kļūt .automātiska

Mums jāčukst Dieva vārds savās sirdīs, ilgu un dievišķās mīlestības rožukronī; tā ir patiesa pielūgsme, kas aizkustina Dieva sirdi. Izrunāt Dieva vārdu auksti un ar maldīgu prātu ir zaimošana un necieņa. Kad lūdzamies, cilvēka sirdij un prātam jābūt piepildītam ar Dieva mīlestību. Garīgās koncentrēšanās praktizēšana, izmantojot augstākas jogas vingrinājumus, palīdz mums tuvoties Dievam, augstākajam

godības un krāšņuma avotam, kā arī palīdz mums Viņu
.apcerēt un komunicēt ar Viņu

Ir svarīgi veltīt vienu dienu nedēļā garīgai rekolekcijai (ja
iespējams), lai pārdomātu Dievu un piedzīvotu mieru, mieru
un iekšēju mieru. Šādi pavadīts laiks būs kā nomierinošs
balzams nepatīkšanām un raizēm, ar kurām saskarsieties
.pārējā nedēļas laikā

Ikvienam katru nedēļu jāpavada viena diena vientulībā
vai "garīgā rekolekcijās", lai dziedinātu savas emocionālās
brūces un sāpes. Kad šī diena kļūs par miera, prieka un
apmierinātības dienu, jūs to ar nepacietību gaidīsiet nedēļu
.pēc nedēļas

Vientulība ir diženuma cena. Jūs pārsteigs brīnišķīgie
rezultāti, ko jūsu prāts, ķermenis un dvēsele sasniegs,
pateicoties šai garīgajai rekolekcijai un saiknei ar savu garu
un Dievu. Ja jūs tiecaties pēc patiesas laimes, jums ir
jāiegremdējas dievišķā miera okeānā agri no rīta,
.pamostoties, kā arī pirms gulētiešanas naktī

Indijas gudrie iesaka ne tikai vienu vientulības dienu, bet
uzsver nepieciešamību pēc klusas meditācijas četras
konkrētas reizes dienā. Rītausmā, pirms piecelšanās un
tikšanās ar kādu, vajadzētu baudīt mieru un miera sajūtu.
Pusdienlaikā pirms pusdienām vajadzētu nomierināt prātu un
vēlreiz izbaudīt miera periodu pirms vakariņām. Visbeidzot,
.pirms gulētiešanas vakarā vēlreiz jāieiet miera stāvoklī
Tie, kas cītīgi ievēro klusumu vientulības laikā un šajos
četros dienas periodos, noteikti jutīs harmoniju ar Dievu.
Tiem, kas nevar ievērot visus šos periodus, vajadzētu veltīt
vismaz rīta un vakara stundas. To darot, viņu dzīve tiks
pārveidota uz labo pusi, un viņi piedzīvos laimi; pieredze ir
.labākais pierādījums

Ja turpināsiet rakstīt un parakstīt čekus, neiemaksājot
pietiekami daudz līdzekļu sava bankas konta segšanai, jums
beigsies nauda. Tas pats attiecas uz jūsu dzīvi. Bez
regulāriem miera iemaksām jūsu dzīves kontā jūsu enerģija

tiks izsmelta, jūsu miers izzudīs un jūsu laime iztvaikos. Īsāk sakot, jūs galu galā cietīsiet emocionālu, garīgu, fizisku un garīgu bankrotu. Bet dziļa ikdienas meditācija par Dievu .kompensēs jūsu dvēseles trūkumus

Dievbijīgs meklētājs katru dienu meditē, sazinoties ar Dievu ar visu savas sirds mīlestību un ilgām, lūdzot Viņu atklāt Sevi. Ja jūs mīlat Dievu un ilgojaties pieredzēt Viņa klātbūtni, jums jāiegremdē savs prāts un ķermenis Viņa mierā, un dzīve jums uzsmaidīs, un jūsu lietas daudzējādā ziņā uzlabosies. Mierīgs cilvēks reti pieļauj kļūdas un gūst .panākumus tur, kur tūkstošiem neizdodas

Tie, kas nedomā par Dievu vai nerūpējas par Viņu, kļūst nomākti un nelaimīgi. Viņi kļūst viegli aizkaitināmi un .pārvēršas par staigājošām mašīnām Gudrības un miera saule uzlēks miera debesīs un apņems jūsu būtni ar saviem dziedinošajiem stariem, ja vien jūs pieliksiet garīgas pūles un savā sirdī piešķirsiet Dievam .pirmo vietu

Pārdomu dienai vajadzētu būt arī garīgas un fiziskas atpūtas un iekšējā miera kultivēšanas dienai. Jebkura darbība, kas sniedz gudrību un mieru, šajā dienā ir svētīga .darbība

Runājot par vecāku godināšanu, svētajās grāmatās ir ieteikts pret viņiem izturēties labi: “Godā savu tēvu un māti” .”un “Esi laipns pret vecākiem

Cilvēku tēvi un mātes ir jāgodā kā Dieva pārstāvji, kurš viņiem ir devis cilvēces radīšanas dāvanu. Māte ir Dieva tīrās mīlestības iemiesojums, jo mīloša māte piedod tur, kur neviens cits to nedarīs. Tēvs ir Dieva gudrības un .aizsardzības izpausme saviem bērniem

Cilvēkam nevajadzētu mīlēt savu tēvu un māti atsevišķi no Dieva, bet gan kā šīs mīlestības izpausmi. Aizstāvis un gudrais. Augstākais dievišķais gars kļūst par tēvu un māti, lai .palīdzētu bērnam, tāpēc tas ir jāgodā vecākiem

Svētie Raksti arī iesaka nenogalināt nogalināšanas dēļ,
jo tad cilvēks kļūst par slepkavu. Cilvēkam nevajadzētu
atņemt citam dzīvību intensīvu emociju brīdī. Tomēr, ja
tuviniekiem draud briesmas, ir jācīnās, lai aizsargātu tos,
kurus Dievs viņam ir uzticējis, jo svēts pienākums ir aizstāvēt
.savu ģimeni un valsti

Attiecībā uz laulības pārkāpšanas aizliegumu,
dzimumattiecību ideālajam mērķim vajadzētu būt bērnu
radīšanai, kas radīti pēc Dieva tēla, un tīras mīlestības
izpausmei, ko izjūt laulātie, kuri viens otrā saskata Dievu.

Tie, kas dzīvo tikai fiziskā līmenī, neņemot vērā patiesu
mīlestību vai augstāku mērķi, kādam tika radīta seksuālā
vēlme, saskaņā ar šo bausli pārkāpj laulību. Šajā gadījumā
viņi neatšķiras no dzīvniekiem, kas apmierina savas
.seksuālās tieksmes un pēc tam dodas savā ceļā

Dievs radīja šo radošo tieksmi vīriešos un sievietēs radīt
un paust patiesu savstarpēju mīlestību laulības dzīvē, un to
nevajadzētu izmantot ļaunprātīgi, bet gan pārveidot par
.svētu darbību un zināšanām

Ja jūs varat kontrolēt un izplatīt seksuālo spēku savā
būtībā, jūs varēsiet attīstīt lieliskas garīgās spējas
rakstīšanai, zīmēšanai vai slēptu talantu atklāšanai
.neskaitāmos citos veidos

Un, kad jūs beidzot spēsiet kontrolēt un garīgi pārveidot
radošo darbību, jūs pieredzēsiet lielu mieru, lielu mīlestību
.un pieaugošu garīgo prieku

Svētie un garīgie līderi, kas garīgi pārveidojuši savu
seksuālo aktivitāti, ir milži, kas spēj veikt pārsteidzošus un
satriecošus varoņdarbus pasaulē un ezotēriskajos patiesības
.meklējumos

Tādējādi seksuālās tieksmes augstākais pielietojums ir
tās spēka paaugstināšana, tas ir, tās enerģijas virzīšana uz
augstāku mērķi, lai izpaustu gudrību, cēlas idejas un garīgus
ideālus. Nevajadzētu gūt prieku no seksuālām domām vai
vēlmēm pēc tā, kas ir aizliegts. Kad šāda veida paškontrolē ir

sasniegta, cilvēkam būs skaidrs skatījums uz dzimumaktu un
.tā augstāko mērķi

Būt vergam seksuālās lietās nozīmē zaudēt veselību,
paškontroli un intelektuālo mieru, un īsāk sakot, visus laimes
.elementus, kas cilvēkam ir nepieciešami

Svētās grāmatas arī mudina mūs nezagt. Ja tūkstoš
cilvēku grupa zagtu viens no otra, katram būtu 999
ienaidnieki. Tāpēc nedrīkst pārkāpt citu tiesības, kā arī
atņemt viņu zemi, mieru, mīlestību, cieņu vai jebkuru no viņu
materiālajām vai garīgajām mantām. Ja nejūtat vēlmi atņemt
to, kas nepieder jums, tas, kas jums nepieciešams vai ko
vēlaties, nonāks pie jums. Zādzība vispirms rodas prātā, kad
cilvēks sāk apskaust citus. Ļaunprātīgu vēlmju sēklas ir
jāizrauj no prāta. Garīgais altruisms ir ceļš. Tad cilvēks
dabiski piesaistīs pārpilnību, un svētības pie viņa plūdīs no
avotiem, ko viņš zina, un avotiem, ko viņš nepazīst. Tas ir
neklūdīgs dievišķs likums. Kas attiecas uz zagļiem un
savtīgiem cilvēkiem, viņi savu dzīvi pavada, dzenoties pēc
materiālām mantām, vienmēr lūkojoties uz to, kas ir citiem,
.pat ja viņu pašu kase ir pārpildīta ar zeltu
Kamēr netiek atmests materiālais egoisms, pasaule
.nevar iepazīt laimi

Laime rodas tikai caur garīgu sadarbību. Tā rodas, kad
cilvēks izjūt citu vajadzības kā savas un strādā citu labā
.tāpat kā pats

Vēl viens svarīgs bauslis ir izvairīties no nepatiesas
liecības sniegšanas. Kaitējuma nodarīšana kādam, sagrozot
patiesību, ir vēl viens veids, kā graut sociālo saskaņu. Ja
kāds vēlas, lai pret viņu izturētos labi, viņam attiecīgi
.jāizturas pret citiem

Patiesība vienmēr ir jāsaka, taču ir jānošķir patiesības
paušana no vienkāršas faktu konstatēšanas. Kāda cilvēka
nosaukšana par klibu vai aklu ir aizskaroša un nelietderīga;
vajadzētu būt vērīgam pret citu cilvēku jūtām un izvairīties
no viņu apkaunošanas. Līdzīgi ir nepareizi atklāt patiesību,

kas varētu kādu nodot bez cēla mērķa. No otras puses, nevajadzētu melot, lai izvairītos no patiesības paušanas; drīzāk noteiktās situācijās var klusēt, lai izvairītos no citu .apkaunošanas vai kaitējuma nodarīšanas Jāuzmanās no skaudības, postošas slimības, kas grauž dvēseles mieru. Jo vairāk cilvēks kāro to, kas pieder citiem, jo lielāka kļūst viņa nelaime un ciešanas. Skaudīgs cilvēks dzīvo nemierīgu dzīvi, nekad nezinot miera garšu. Viņiem ir daudz labāk cienīt sevi, paļauties uz sevi un meklēt iekšēju .garīgu bagātību

Cilvēka cieņa un patiesā vērtība ir daudz augstāka par visu, ko viņš varētu vēlēties vai ilgoties iegūt. Dievs izpaužas katrā cilvēkā tādā veidā, kā tas nav redzams nevienā citā cilvēkā. Viņu seja atšķiras no neviena cita cilvēka sejām, un viņu dvēsele atšķiras no neviena cita cilvēka dvēseles, jo viņā slēpjas visas radības vislielākais dārgums – un šis .vislielākais dārgums ir Dievs

Mūs nevaino pagātne

Kad cilvēkam ir pareiza ticība un viņš rīkojas atbilstoši tai, viņš ir laimīgāks nekā tie, kuriem trūkst ticības un kuri .dzīves cīņā nepilda savus pienākumus

Labā ticība un taisnīga rīcība (ko atbalsta cēli motīvi un labi nodomi) vienmēr ir klātesoša visur, kur pastāv laime, un zūd tur, kur laimes nav. No tā mēs varam secināt, ka tie ir divi būtiski laimes nosacījumi, kurus bez tiem nevar sasniegt.

Tiem, kas vēlas laimi, ir nepieciešami tikai šie divi .pamatelementi, kas ir tās stūrakmeņi un pīlāri

Cilvēki nevar pēc savas gribas kontrolēt Visuma bezgalīgās sastāvdaļas, kā arī nevar tās modificēt vai izdzēst. Šīs sastāvdaļas ir cieši saistītas ar cilvēka dzīves audumu, un cilvēki nevar funkcionēt izolēti no tām. Tomēr .viņi var kontrolēt savu prātu, lai pielāgotos šīm sastāvdaļām

Nedari viņam pāri

Mūsu senči bija laimīgāki par mums nevis tāpēc, ka viņiem piemita vairāk pasaulīgu lietu un prieku nekā mums

tagad, vai tāpēc, ka viņi bija mazāk pakļauti dzīves problēmām, bet gan tāpēc, ka viņiem piemita psiholoģiskais līdzsvars, kas deva viņiem mierinājumu, mieru, .apmierinātību un īsumā laimi
Viņu laime nebija atkarīga no ārējiem apstākļiem, kā arī viņi nepadevās ārējiem apstākļiem, kas viņiem to atņemt.
Viņu komforta, miera, laimes un apmierinātības sajūtas bija dabiskas, normālas, veselīgas un ilgstošas. Arī mums vajadzētu kultivēt šīs sajūtas, ja vēlamies būt laimi. Un kurš ?gan no mums to nedarītu
Liktenis ir pagātnes brīvās gribas vai izvēles brīvības izmantošanas rezultāts. Ar savu pagātnes brīvās gribas praksi mēs esam sev radījuši un turpinām radīt likteni un spriedumu. Tomēr mēs neesam saistīti ar pagātņi, un mūs mūžīgi neierobežo mūsu rīcību sekas. Mēs varam atsaukt to, ko esam iesējuši, un izdzēst to, ko esam uzrakstījuši, ja to vēlamies un cenšamies labot savu kursu un uzlabot savas ražas kvalitāti. Ja mēs iznīcināsim darbību sēklas ar sāpīgām sekām un to vietā iestāsim sēklas, kas vairāk piemērotas dvēseles dabai, mēs noteikti plūksim laimes augļus no tām labajām sēklām, kas iesētas dvēseles augsnē. Mums ir jāīsteno brīvā griba tagad, tagad, nevis rīt, ja vēlamies .sasniegt lielāku laimi vai mazināt ciešanas un sāpes
Tāpēc laimes apstākļi slēpjas cilvēkā, un viss, kas viņam jā dara, ir nopietni pievērsties šim nekļūdīgajam vienādojumam, un rezultāti būs viņam par labu, ja viņš veiks vislabāko novērtējumu un tiks ar to galā. Bet cilvēks ar stipru gribu ir saskaņā ar Dievu

Koncentrēta prāta enerģija

Kad koncentrējat saules gaismu, fokusējot palielināmo stiklu uz nelielu punktu, tas rada siltumu, un šis siltums var aizdedzināt koksni, audumu, papīru utt. Līdzīgi, kad jūs intensīvi koncentrējat savu prātu, tā koncentrētā enerģija

sadedzina ļaunumu un šaubu saknes, visu neveiksmju cēloni,
.un liek gudrības gaismai mirdzēt ar spožumu un starojumu

Kad doma ir saskaņā ar Dievu – visa labuma avotu un
visu svētīgo spēku izcelsmi –, cilvēks apzinās dievišķo
klātbūtni un iegūst visus veiksmes elementus. Šie elementi ir
cieši saistīti ar Dieva milzīgo spēku, kas spēj radīt jaunus
.veiksmes iemeslus jebkurā jomā

Lai Dievs vainago labos centienus un labvēlīgos
centienus ar panākumiem

Problēmas un grūtības rodas no cilvēka neapzināšanās
par savām pagātnes darbībām, kas veiktas noteiktā laikā un
vietā. Viņa pašreizējās ciešanas izriet no domām un darbiem,
ko viņš ir izteicis, kas iesakņojās viņa apziņas augsnē,
izaugot par augu un nesot augļus, kas atspoguļo tieši šo
.domu un darbību raksturu

Kad paskatās uz sauli miljoniem jūdžu attālumā
kosmosā, šī milzīgā zvaigzne šķiet daudz mazāka par mūsu
Zemi. Tomēr Zemes diametrs ir aptuveni 7900 jūdzes,
savukārt Saules diametrs ir simtreiz lielāks. Ja jūs varētu
novietot mūsu planētu Zeme tieši Saules priekšā, tā
salīdzinājumā ar to izskatītos kā niecīgs punktiņš.
Iedomājieties, kā Saules plašā telpa izplešas, līdz tās milzīgā
masa aptver visas zilās debesis. Debesis, ko mēs redzam, ir
tikai niecīgs fragments, tikai punktiņš no bezgalīgās telpas,
kas caurstrāvo Visumu. Pat ja Saule turpinātu savu
izplešanos līdz bezgalībai, tā joprojām nevarētu aptvert
bezgalību. Šī kosmiskā mazuma un galīguma ilūzija ierobežo
.prāta spēju aptvert Visuma plašumu, tā izcelsmi un robežas

Tas, kurš nav pakļauts dimensijām un mērījumiem,
kuram nav robežu un izcelsmes, ir Dievs, kurš ir visuresošs
un eksistē kosmosa tālākajos nostūros. Viņš ir tālās, attālās
zvaigznēs, tāpat kā Viņš ir tevī un manī, un Viņš apzināti
apzinās katru telpu, ko Viņš aizņem, neatkarīgi no tā, cik
."maza vai liela tā ir. No grāmatas "Cilvēka galvenais mērķis

Lūgšanas

Ak, Kungs
Paņem manu roku no tumsas gaismā
Ak, kosmiskais klusums
Es dzirdu tavu balsi strautu čalās un lakstīgalu
 ,čivināšanā
Vēja vaimanās, viļņu rēkoņās un vibrāciju pārkonā
 Ak, mīļotais Kungs
Es Tevi pielūdzu nevis vārdos, bet gan ar sirds ilgošanos
 pēc Tevis
Lauj man redzēt tavu plašo plašumu
Tava pastāvīgā klātbūtne aiz visa
Varbūt es sapratīšu, ka esmu daļa no tavas nemainīgās
 būtības uz visu mūžību
Ak, pārpildītais okeāns
Ja vien manu vēlmju līkumotās upes varētu plūst cauri
 šķēršļu un kavēkļu tuksnešiem
 ,Visbeidzot, jūsu lielākais nemiers ir saplūdis
Palīdzi man sadzirdēt Tavu balsi, Kungs
Kosmiskā skaņa, no kuras radās Visuma vibrācija
Lauj man sajust tavu klātbūtni caur svētīto skaņu (Om -
 Āmen)
melodija svēta visām svētītajām balsīm
Paplašinu savu apziņu, klausoties eksistences simfonijā
Lauj man justies kā kosmiskajam okeānam
Un ķermeņa viļņojošās kustības dejoja uz viņa krūtīm
Lai vissvētākā balss skan manī
Paplašinot savu apziņu no ķermeņa uz Visumu
Lai es jūtu mūžīgu, visaptverošu svētlaimi
Sprāgstot no pārplūstošas gaismas jūras
Ak, bezgalīgais spēks
Ak, mūžīgā gudrība
Uzlādē manu dvēseli ar savu garīgo vibrāciju
Ak, svētītā kosmiskā vārda balss
Labojiet manas kļūdas
Man vajag

Paņem manu roku no tumsas gaismā
Ikreiz, kad domāju par Tevi, Kungs, manī dzimst dedzīgu
ilgu plūdi, kas satricina manas jūtas un plūst no manas sirds
uz katru šūnu manā ķermenī, uzlādējot to ar dievišķu
.mīlestību

Mana lielākā vēlēšanās ir sasniegt tavas būtības pašu
.kodolu un izbaudīt tavu klātbūtni

Un pēkšņi dvēseles durvis atveras, un mani pārņem
!prieks, ieraugot tavu starojošo gaismu

Pagātne lielākajai daļai cilvēces nav zināma, izņemot
dažus apgaismotus indivīdus. Tomēr mūsu nezināšana par
pagātņi nāk arī par labu. Jo, ja mēs zinātu visu, ko esam
darījuši šajā dzīvē un iepriekšējās dzīvēs, mūs pārņemtu
mūsu darbību apjoms un mēs būtu pilnīgi apmulsuši.

Patiešām, mūsu griba varētu pat tikt paralizēta šoka dēļ,
padarot mūs nespējīgus turpināt savus centienus un atstājot
mūs izmisuma upurus. Pat šajā zemes dzīvē aizmāršība ir
Dieva svētība, kas neļauj pagātnes atmiņām, īpaši rūgtajām
.un sāpīgajām, pārņemt mūsu domas un jūtas
Bet, par laimi, dievišķā dzirksts mūsos vienmēr mirdz ar
cerību un vēlmi turpināt dzīves nebeidzamo ceļojumu. Mums
jāpateicas Dievam par šīm divām svētībām: aizmirst pagātņi
.un cerēt uz nākotni

Mums nevajadzētu secināt, ka liktenis liek šķēršļus
brīvas gribas ceļā. Tomēr mums jādara viss iespējamais, lai
pretotos negatīvajām ietekmēm, ko vairums cilvēku piedēvē
liktenim un lemtenim, un jāizmanto sava izvēles brīvība
saskaņā ar savu iekšējo pārliedību, ja vien šī pārliedība
balstās uz stipru ticību un ir pamatota dievišķajos likumos,
.bez kuriem cilvēks nevar izbaudīt patiesu laimi

Uzsākot kādu uzdevumu, mums nevajadzētu ļauties
nelabvēlīgu apstākļu baidīšanai, bet gan būt maksimāli
optimistiskiem, ar absolūtu ticību, ka nekas nevar stāties
.ceļā mūsu gribas izpausmei un izvēles brīvībai

Ja mums neizdodas sasniegt savu mērķi, ir pieņemami netieši atzīt, ka pastāvēja mūsu pašu radīti šķēršļi, kas mums traucēja to sasniegt. Mums ir jāatlaidās un jādubulto centieni, lai sasniegtu savu mērķi. Mums arī jāapliecina sev, ka neatkarīgi no tā, cik spēcīgi un milzīgi ir šķēršļi un izaicinājumi, mums joprojām ir pietiekami daudz spēka, lai tos novērstu un pārvarētu. Pat ja mēs ciešam neveiksmi, neskatoties uz visiem mūsu mēģinājumiem, nav nepieciešams krist izmisumā un vilšanās, ja vien saprotam, ka cilvēka griba ir spēcīgāka par likteni, kas ir mūsu pašu radīts. Tāpēc mēs nedrīkstam pārtraukt mēģināt, lai cik reižu mēs kļūdītos, jo vienmēr ir atvērtas durvis. Mums vienkārši jāturpina tiekties un jāatkārto mēģinājums, līdz mums tiek doti panākumi. Dievs mums sniegs palīdzību, ja vien mēs paļausimies uz Viņu un pieliksim pūles. Tas, kurš iet pa šo ceļu, sasniegs savu galamērķi, un tas, kurš paļaujas uz .Dievu, netiks vīlies

Kad cilvēks kaut ko vēlas, un šī vēlme ir spēcīga un neatliekama, šī vēlme nekad nepamet viņa apziņu, lai kurp viņš dotos un lai kurp viņš pievērstos, un lai kādas būtu viņa rūpes un raizes. Pateicoties savai pastāvīgajai un neatlaidīgajai darbībai, šai vēlmei piemīt milzīga apņēmība un enerģija. Šis intelektuālais čuksts ir spēcīgāks un efektīvāks par mehānisku lūgšanu, kas nepārsniedz lūpu kustināšanu. To dara tie, kas mīl Dievu; viņi čukst savu mīlestību pret Dievu bez mitas, un viņu čuksti ir sirsnīgi un nedzirdami visās viņu ikdienas aktivitātēs. Šis sirsnīgais čuksts viņus nenovērš un nekonfliktē ar viņu citiem pienākumiem. Pieaugot viņu vēlmei pēc Dieva, viņu mīlestība pret Viņu stiprinās un padziļinās, līdz viņi pieskaras Viņa klātbūtnei un ierauga Viņa gaismu ar dvēseles aci, .izbaudot milzīgu prieku un izjūtot neaprakstāmu mieru

Dievs mums sūta mācības, kas mums dzīvē nepieciešamas, lai mēs varētu no tām gūt labumu un iegūt izpratni un pieredzi. Ikviens, kurš izvairīsies no šīm mācībām,

būs spiests tās apgūt, lai cik ilgs laiks tam būtu
.nepieciešams

Katrs pārbaudījums ir draugs, ja no tā mācāmies, un
tirānisks despots, ja izniekojam iespēju un ļaunprātīgi
izmantojam to ar sūdzībām, aizvainojumu un sliktu
.spriedumu

Kad mums ir skaidra izpratne un pareiza attieksme pret
dzīvi, tā kļūst skaista. Un bez sarežģījumiem

psiholoģiski gadījumi

Cilvēks nevar mūžīgi palikt prieka viļņa nests, iegrimis
nemierīgos bēdu ūdeņos vai noslēcis garlaicības dzīlēs. Šajā
pasaulē, ko raksturo konfliktējošas dualitātes, vidusmēra
cilvēks ir pakļauts kāpumiem un kritumiem. Viņš paceļas uz
prieka viļņa un ienirst vienaldzības dzīlēs, un viņu mētā nikni
skumju viļņi. Un viņš reti zina par kādu citu apziņas stāvokli.

Ļaut apstākļiem šādi mest domas. Tas nozīmē paļauties uz
.savu gribu kaprīza un nepastāvīga likteņa varā
Lai cilvēks dzīvotu veiksmīgu un piepildītu dzīvi, viņam ir
.nepieciešams garīgais līdzsvars
To var panākt, tikai koncentrējot prātu un kontrolējot
.psiholoģiskās spējas

Pat visdziļākās bēdas ar laiku dziedē, tāpēc nav jēgas
kavēties pie bēdām katru mūsu dzīves dienu. Ilgstošas bēdas
par aizgājušu mīloto nepalīdz ne viņam, ne mums, un tās
neko nemaina realitātē. Mazvērtības kompleksa vai sevis
sodīšanas attīstība. Kavēšanās pie pagātnes kļūdām vai
neveiksmēm ir bezjēdzīga. Tā tikai padara dzīvi nelaimīgu un
.nomāc garīgās spējas

Mēs nedrīkstam ļaut sev iekrist garlaicīgas rutīnas
bedrē, jo tas ir psiholoģisks stāvoklis, kas nebūt nav
komfortabls, jo tas satrauc prātu un apātijas krāsnī
.sadedzina apslēptās spējas

Neveiksmes ir jāizskauž no saknēm, un dzīves lauki ir
jāuzar ar centību un apņēmību un jāsēj ar labestības sēklām,
.lai ar Dieva palīdzību novāktu bagātīgu ražu

Dzelzs sudraba jubilejā

Reiz mani uzaicināja uz kāda pāra, kas šķita viens no laimīgākajiem pāriem, sudraba jubilejas svinībām, bet brīdī, kad iegāju viņu mājās, sajutu, ka kaut kas nav kārtībā. Palūdzu diviem saviem studentiem novērot, kā viņi izturējās viens pret otru vakara gaitā, un viņi vēlāk man pastāstīja:

"Vīrs un sieva smaidīja viens otram citu klātbūtnē un uzrunāja viens otru ar vismīļākajiem vārdiem, piemēram, "Jā, mana dārgā" un "Protams, mana mīlestība", un citām draudzīgām frāzēm. Bet, tiklīdz viņi domā, ka ir vieni, viņi .ķīlidojas un viens otram saka aizskarošus vārdus

Es ar viņiem runāju un teicu: Jūs mani uzaicinājāt apmeklēt jūsu ballīti, bet atmosfēra ir saspringta, un es jūtu, ka šajā mājā valda liela nesaskaņa, un man šķiet, ka šajā .sudraba jubilejā ir daudz dzelzs

Sākumā viņi apvainoja, bet vēlāk atzina manu taisnību un atvainojās. Viņa turpināja, sakot: "Kāds jums labums no"?visu laiku notiekošā strīdēšanās un strīdēšanās Šķiet, ka jūs dzīvojat kopā, lai saglabātu savu reputāciju kā ideāls pāris, bet jums tādiem jābūt vienam ar otru un .jādzīvo mierā un saskaņā savas laimes un sirdsmiera labad

Magnētiskā pārtika

Kad cilvēki runā par pārtiku vai uzturu, viņi parasti domā fizisko pārtiku, kas tiek patērēta ķermeņa uzturēšanai. Tomēr pastāv arī citi uztura veidi, kas ir ne mazāk svarīgi par fizisko pārtiku un bieži vien pat svarīgāki, piemēram, intelektuālā vai garīgā barība. Garīgā aktivitāte vai prāta .koncentrēšana, gudrība un garīgā spriestspēja Fiziskā barība uztur ķermeņa šūnas, intelektuālā barība piepilda prātu ar veselīgām idejām, un gudrības barība .atdzīvina dvēseli un attīsta tās spējas

Intelektuālā barošana parasti sastāv no idejām, ko cilvēks domā, un tām, ko viņš saņem no citiem, saskaroties .un mijiedarbojoties ar viņiem

Cilvēki ar mierīgu temperamentu un cēlu noskaņojumu

.palīdz padarīt mūsu domas pievilcīgas un veselīgas

Nav grūti noteikt, vai cilvēks savu intelektuālo barību
smeļas mierīgā vai traucējošā vidē. Trauksme, ciešanas un
apjukums rodas no saskarsmes ar nepareiza veida cilvēkiem
– draugiem vai radniekiem. Tas izraisa satraucošas domas
un sliktu garastāvokli

Ķermenis iegūst enerģiju un vitalitāti no fiziskās
pārtikas, savukārt magnētiskā pārtika apgādā gan ķermeni,
gan prātu ar enerģijas lādiņiem, kas ir vieglāk sagremojami
nekā cietie un šķidrie pārtikas produkti, kurus nevar viegli
.pārvērst dzīvā enerģijā

Kad jūs varat nezināšanu pārvērst gudrībā, vājumu un
trauslumu veselībā un vitalitātē, un pārlicināti un drosmīgi –
pat vienatnē – iet pa dzīves ceļiem, un izjust iekšēju prieku,
ka jums ir dzīva un modra sirdsapziņa, un nelokāma ticība
Dieva taisnīgumam un pareizā uzvarai pār nepareizību un
.patiesības uzvarai pār ilūziju

Un, kad jūs katru dienu centīsieties atbrīvot savas
domas uz augstākiem un izsmalcinātākiem līmeņiem, un
jums būs mīloša un pateicīga sirds, un labi nodomi pret
citiem, jūsu intelektuālais barība būs magnētiska, un jūs tad
piesaistīsiet sev visu skaisto un noderīgo no lietām,
cilvēkiem un apstākļiem, kas nepieciešams, lai turpinātu
.ceļojumu uz drošības un aizsardzības krastiem

Kad jūs pieliekat pūles, lai iegūtu to, kas jums
nepieciešams, un esat apmierināti ar to, ko Dievs dod, jūs
būsiet garā bagātāki un apmierinātāki nekā tie, kas ir apsēsti
.ar pasaulīgām mantām un kāro to īslaicīgās baudas

Kad cilvēks meklē Dievu, kurš ir vienīgais patiesais
draugs pāri visiem draugiem, kļūst iespējams nodibināt
patiesu draudzību visās cilvēku attiecībās: ģimenes,
.brālīgajās, laulības un garīgajās
Draudzība ir būtisks elements laulības attiecībās, un
prioritāte jāpiešķir intelektuālai un emocionālai tuvībai,

morālas pievilcības sajūtai un patiesai mīlestībai un
.draudzībai

Tie, kas nespēj atšķirt patiesu mīlestību no jutekliskas
.pievilcības, atkal un atkal cieš vilšanos

Kad laulība balstās uz augstiem ideāliem un savstarpēju
cieņu, tā kļūst par laimīgu un veiksmīgu savienību starp
divām mīlošām dvēselēm, un viņi sadarbojas, lai atvieglotu
viens otram dzīves nastu un kļiedētu dzīves raizes ar
.līdzjūtību un savstarpēju, draudzīgu sapratni

Neviens nevar mani kontrolēt vai atņemt man gribu, ja
.vien es neļauju citu cilvēku domām un rīcībai mani ietekmēt
Kungs, es apzinos, ka man priekšā ir bezgalīgas iespējas
izpētīt savas spējas un atklāt savu garīgo potenciālu, es
materiālās pieķeršanās aizstāšu ar augstākām tieksmēm.

Un es sapratīšu, ka uzticīgais gars vienmēr ir ar mani
Šodien es piepildīšu savas domas ar optimisma devu,
distancēšos no nepatīkamām pieredzēm un praktizēšu to,
.kas līdzsvaroti un konsekventi baros ķermeni, prātu un garu
Dzīvības un nāves deja ir vienmēr klātesoša, bet es
atbrīvošos uz visiem laikiem, sargājot savu garīgo identitāti.

Un, kad mani sastaps pārbaudījumu un likstu vētras, es
došos ceļā savas dvēseles kuģī. Pāri dzīves jūrai uz drošiem,
.dievišķiem krastiem

Kad strādāšu un radīšu, atcerēšos, ka Dievs darbojas
caur mani; Viņš ir Visuma Kungs, un es varu sazināties ar
.Viņu, dziļi meditējot par Viņu

Mans dārgais Dievs, es apzinos, ka manas domas man
nesīs vai nu neveiksmi, vai panākumus, atkarībā no tā, kura
doma manā dzīvē ir spēcīgākā. Tāpēc es centīšos atcerēties,
ka Tu sniedz man palīdzīgu roku, un tas mani sagatavo
.panākumu iemesliem

Kad mani piemeklēs nelaimes un neveiksmes, es
uzlabošu savu garastāvokli un stiprināšu savu apņēmību tās
pārvarēt. Savās attiecībās un mijiedarbībā ar visiem es
pieņemšu sirsnību un godīgumu, un es atklāšu mīlestības un

laba vēlējumu domas. Tad Dievs mani atbalstīs ar Savu
.spēku un gudrību
Kungs, es vispirms izmantošu savu gribasspēku un
intelektu, lai paveiktu mazas lietas, un tad pāriešu pie
.lielākiem sasniegumiem
Pat ja visas materiālās ambīcijas tiek piepildītas, tās
joprojām nes tikai nepilnīgu laimi, un Dieva atrašana ir
vienīgā patiesā laime. Es atklāšu neizsmeļamus prieka
rezervuārus, un tas nekad nebeidz plūst un tecēt dvēseles
.dārzos un tās mūžzaļajās pļavās

Zelta teicieni

Laime ir manas tiesības, mans mantojums un mans
apslēptais dievišķais dārgums. Vadi mani, Kungs, lai es sevī
.atrastu dārgumus, kas pārspēj ķēniņu sapņus

* * *

Dievišķais siržu iemītnieks savos mācekļos – no savas
žēlsirdības un līdzjūtības – apgaismo gudrības mirdzošās
.lampas, kas kliecē neziņas tumsu

* * *

Dzīve ir inteligenta kustība ar regulāru ritmu. Tā
veidojas nedzīvos objektos vai iegūst dzīvu un kustīgu formu.
.Dzīve ir visaptveroša un caurstrāvo visu

* * *

Ak, Vislielākais Mīlestības Kungs, Tu esi pati dzīve, Tu esi
mans mērķis un mana tieksme. Padari mani par ziedošu rozi
Savā debesu dārzā vai par mirdzošu pērlīti Savas starojošās
mīlestības kaklarotā, vai piešķir man vislielāko godu: mazāko
.vietu Savā sirdī

* * *

Visur, kur citi novērtē manus centienus darīt labu, tur es
varu sniegt vislielāko palīdzību

* * *

Ausim zeltainu sapņu paklāju ar saldu atmiņu un
izsmalcinātu domu zīdainiem pavedieniem

* * *

Tukšs prāts [bez pozitīvām, konstruktīvām domām] ir
.nepatikšanu, trauksmes, izmisuma un bezcerības fabrika

Ja vispārēja mīlestība apmetas tavā sirdī, tā nesīs tev
.ilgstošu un atjaunotu laimi, ko nekas cits nevar dot

Dzīvības ziedi, kas zied zemes eksistences dārzā, ir
ārkārtīgi skaisti un patīkami skatāmi. Bet vēl krāšņāks un
krāšņāks ir skaistuma un gudrības avots, kas kaut kur
atrodas, no kura mēs esam nākuši un pie kura mēs
.atgriezīsimies un atkal sajauksimies

Kad māceklis no rīta pamostas, viņš sev apliecina: "Es
neesmu ķermenis, es esmu neredzams gars... Es esmu
prieks... Es esmu gaisma... Es esmu gudrība... Es esmu
mīlestība. Un, lai gan es mājoju šajā ķermenī, mans gars ir
".nemirstīgs un neskarts no sabrukšanas

Tāpat kā rasas lāses palīdz ziediem uzplaukt un augt,
.laipnība baro draudzību un veicina tās izaugsmi

* * *

Ir viļņi, kas parādās okeāna virsmā, un viļņi, kas pazūd
tā dziļēs; abos gadījumos tie atrodas okeānā un ir vienoti ar
to. Līdzīgi cilvēki, kas "dzīves" laikā peld uz kosmiskā okeāna
virsmas vai kas pazūd tajā "nāves" brīdī, vienlīdz atrodas
.mūžības okeānā

* * *

Mēness atspulgs nemierīgā ūdenī nav skaidri redzams,
bet, tiklīdz ūdens virsma nomierinās, Mēness atspulgs kļūst
pilnīgi skaidrs. Tas pats attiecas uz prātu: kad tas ir mierīgs,
jūs varat redzēt savas dvēseles seju ar pilnīgu skaidrību un
.precizitāti

Sūti, Kungs, Savas gudrības saules starus, lai tie mani
vadītu manās laimīgajās sasniegumu dienās, un Savas
žēlastības pilnā mēness gaismu, kad es eju cauri tumšajām
.skumju naktīm

Meditācija ir līdzeklis, ar kuru jūs savienojaties ar
universālo prātu, un, kad jūs harmonizējaties ar šo bezgalīgo
.apziņu, jūs varēsiet iepazīt visus radīšanas noslēpumus

Vēlme tuvoties Dievam un Viņu iepazīt nerodas pati no
.sevis, tā ir jākopj, un dzīvei nav vērtības bez šīs vēlmes

Zemes dzīve ir īslaicīga pietura, un cilvēces galvenais
pienākums ir izprast šī ceļojuma mērķi un mērķi. Šis mērķis
.ir iepazīt Dievu, un tas nevar būt nekas cits

Jūsu miers ir jūsu dārgais dārgums, tāpēc neļaujiet
nevienam to jums atņemt

* * *

Mācies stāvēt vienatnē, drošībā un pasargāti savu
.tikumu un pašvērtības cietoksnī

* * *

Viss pastāv, jo Dievs pastāv. Un, tā kā Viņš pastāv, arī
jūs eksistējat. Pateicoties Viņa eksistencei, jūs baudāt dzīves
komfortu un prieku. Tāpēc jūsu pateicībai Dievam jābūt
.dziļai

Labas grāmatas var būt klusi, pieklājīgi un cienpilni
draugi. Nepametiet šīs grāmatas grūtos brīžos, jo tās nekad
jūs nepametīs, atšķirībā no fiziskiem draugiem, kuri jūs var
.pamest

Ikviens, kam ir laba veselība, komfortabla dzīve un
lieliskas garīgās spējas, bet trūkst laimes, vēl nav guvis
panākumus dzīvē. Kad jūs patiesi varat teikt: "Esmu laimīgs,

un neviens nevar man atņemt laimi," jūs esat atradis Dieva
.tēlu sevī

Uzsveriet mieru un mieru un sūtiet tikai mīlošas domas
un labus nodomus, ja vēlaties dzīvot mierā un harmonijā.
Dzīvojiet dzīvi, kas balstīta uz taisnīgumu un dievbijību, un
visi, kuru dzīves ir saistītas ar jūsu dzīvi, gūs labumu
.vienkārši no tā, ka būs kopā ar jums

Ja tev nav draugu, ja tavi draugi tērē tavu laiku vai ja tu
ar viņiem nesatiec, tad ļauj grāmatām [un materiāliem], kas
satur gudrību, kļūt par taviem draugiem, jo caur to lappusēm
.tu vari ienirt pārsteidzošu un aizraujošu ideju pasaulē

Atrast Dievu nozīmē iegūt visu, ko sirds kāro, un būt
garīgam nozīmē atvērt durvis uz veselību, laimi un
.panākumiem

Mūsos mīt dievišķa spēka dzirksts, kas rada un uztur
.visu dzīvību, un tā gaida, kad tiks aizdedzināta

Lasīšana ir ļoti labvēlīga garīga aktivitāte; tā trenē prātu
un uztur to elastīgu. Viena vai divas stundas lasīšanas dienā
dažu gadu laikā sniegs ikvienam daudzveidīgu zināšanu bāzi,
ja vien viņš izvēlas vērtīgas grāmatas. Netērējiet laiku un
nekaitējiet savām garīgajām spējām, lasot lētus romānus vai
.triviālas grāmatas, kurām nav mērķa vai nozīmes

Tie, kam ir sociālas tieksmes, vērtīgās grāmatās atradīs
jaunu enerģiju, lai palīdzētu cilvēcei, izmantojot mācības, kas
ietvertas grāmatās, ko sarakstījuši cēli, talantīgi vīrieši un
.sievietes

* * *

Lasīšana ir ļoti labvēlīga garīga aktivitāte; tā trenē prātu
un uztur to elastīgu. Viena vai divas stundas lasīšanas dienā

dažu gadu laikā sniegs ikvienam daudzveidīgu zināšanu bāzi,
ja vien viņš izvēlas vērtīgas grāmatas. Netērējiet laiku un
nekaitējiet savām garīgajām spējām, lasot lētus romānus vai
.triviālas grāmatas, kurām nav mērķa vai nozīmes

* * *

Egoisms un lepnums ir jāizskauž, jo tie ir lielākie šķēršļi
.garīgo zināšanu iegūšanai

* * *

Bez Dieva izjūtas šī pasaule šķiet pilna konfliktu,
vardarbības un rūgtu vilšanos. Laime slēpjas Dieva tuvības
.sajūtā

* * *

Tie, kas pazīst Dievu, savās sirdīs pastāvīgi izjūt prieku
un laimi, jo viņi jūt svētīgu drošību un mieru, dusmu vētras
.viņus nespēj satricināt, un bailes nevar ienākt viņu sirdīs

* * *

Labas grāmatas ir jūsu labākie draugi; caur tām jūs
varat dzirdēt, kā dižie prāti jūs maigi uzrunā, mierina un
sniedz labākos padomus. Nespējot attīstīt patiesu vēlmi lasīt
.labas grāmatas, jūs zaudējat paaudžu mantojumu

* * *

Bez dievišķas palīdzības cilvēki ir lemti neveiksmei, jo
spēks un gudrība, kas nepieciešama, lai gūtu panākumus
dzīves cīņā, nāk no bezgalīga avota. Kad cilvēks ignorē
Dievu, viņš pārrauj glābšanas līniju, kas viņam sniedz
.panākumiem nepieciešamo palīdzību un atbalstu
Meklētāji, kas klauvē pie garīgo iespēju durvīm, atklās,
ka durvis viņiem ir atvērtas, jo Dievs palīdz tiem, kas palīdz
.paši sev

Kad esi saskaņā ar Dievu, visa daba ir saskaņā ar tevi

* * *

Mīlestība ir kā smilšpapīrs, kas pulē prātu un noņem
.raupjumu no rakstura

* * *

Kad pēkšņi atrodi Dievu visur un Viņš atnāk pie tevis,
iedvesmo tevi un vada tevi, tad dievišķās mīlestības stāsts ir
.sācies

* * *

Lai mīlestība staro sirdīs un sūta dziedinošos starus
citiem

* * *

Meklējiet Dievu, kamēr esat jauns un stiprs, jo
vecumdienās un slimībā jūs, iespējams, vairs nevarēsiet Viņu
meklēt. Vecumā, kad cilvēki sāk izprast dzīves patieso jēgu,
ķermenis kļūst vājš, un viņi atlikušo mūžu pavada, rūpējoties
par savām trauslajām fiziskajām spējām, nevis meklējot
.patiesību

* * *

Es ņemšu labāko no katra cilvēka un novērtēšu visu
.tautību labās īpašības, nekoncentrējoties uz to trūkumiem

* * *

Tāpat kā mēs rūpējamies par mūsu ikdienas pārtikas
uzturvērtību, mums jāpievērš uzmanība arī psiholoģiskajām
.uzturvielām, ko mēs katru dienu sniedzam savam prātam

* * *

Laipni vārdi ir brīnišķīgs līdzeklis pret daudzām kaitēm,
tiem piemīt spēcīgs, gandrīz maģisks, magnētisks spēks, kas
nes bagātīgas svētības un labklājību to runātājam. Tie, kas
lieto nomierinošus, maigus vārdus, jūt smalku plūsmu, kas
plūst caur viņiem bez pārtraukuma, piepildoties ar dziļu
miera sajūtu. Tas ir tāpēc, ka šī strāva ir savienota ar savu
augstāko avotu, pastāvīgu plūsmu, kas sasniedz dvēseles
harmonijā ar šo avotu, ļaujot tām nodot laimi tiem, kas
.ilgojas pēc miera

* * *

Cik daudz laipnu vārdu no sirds ir klieģušu daudzas
bēdas un cik daudz gudru balsu ir apgaismojušas tumšus
!ceļus ar prieka un miera lampām

* * *

Mēs augam caur katru pieredzi, ko piedzīvojam, ja vien
apzināmies, ka varam no tās mācīties vērtīgas mācības.
Katrai sāpēm un ciešanām, ko piedzīvojam, ir jēga un
mērķis. Neskatoties uz šo pieredžu skarbumu, tās ir kā
uguns, kas izkausē dzelzs rūdu, pārveidojot to par skaistu,
.stipru un daudzpusīgu tēraudu

* * *

Visi ievērojamie sasniegumi manā dzīvē ir gūti,
pateicoties prāta spēkam saskaņā ar Dievu. Kad darbojas
dievišķais ģenerators, viss, ko vēlos, bez izņēmuma
piepildās, vispirms iegūstot neredzama, ēteriska dizaina
formu un pēc tam ar neatvairāmu spēku izpaužoties
.realitātē

* * *

Kad prāts čukst Dievam sirsnīgu, dedzīgu čukstu no
ilgojošas dvēseles dzīlēm, gara aicinājums aizkustinās
universālo sirdi, un atbilde nāks, nesot sev līdzīgu
prieku. Šis intelektuālais čuksts kultivē gribu, līdz tai piemīt
.spēks, kas nepieciešams vēlamā mērķa sasniegšanai

* * *

Kad cilvēka prāts un griba ir saskaņā ar Dievu, viņam ir
neierobežots spēks, tāpēc pietiek tikai domāt par kaut ko, lai
to sasniegtu, jo dievišķais likums darbojas par labu tiem, kas
.ir saskaņā ar augstāko gribu

* * *

Lai kādas būtu mūsu bažas, Dievam vajadzētu ieņemt
pirmo vietu mūsu dzīvēs. Viens no svarīgākajiem garīgās
izaugsmes elementiem ir nepārtraukta sirsnīga čukstēšana
Dievam, kuras laikā jūs personīgi piedzīvosiet brīnišķīgas
.pozitīvas pārmaiņas, kas jūs ļoti iespaidos

* * *

Cilvēkam nevajadzētu veltīt visas Dieva dotās prāta
spējas īslaicīgu lietu meklēšanai, pretējā gadījumā viņš
apmaldīsies materiālisma labirintos un radīs sev
ierobežojumus un aizliegumus, kas viņam nav nepieciešami.

Tā vietā viņam vajadzētu izmantot savas prāta spējas, lai
iegūtu dzīvei nepieciešamo, un censties attīstīt savas garīgās
spējas, lai atšķirtu pareizo no nepareizā, kā arī kaitīgo no
.labvēlīgā

* * *

Patiesība slēpjas ārpus viedokļiem un teorijām, un
daudzi, kas pieņem šo pieeju, kļūst saistīti ar saviem
.subjektīvajiem secinājumiem

* * *

Atveriet, Kungs, miera vārtus un sargāiet manu garīgo
domu svētnīcu no ļaunu čukstu uzbrukumiem, un ļaujiet
manu ilgu rozēm uzziedēt manas sirds dārzā, kamēr es
.gaidu Tavas atnākšanas rītausmu

* * *

Teorētiskās zināšanas nespēj iegūt dievišķas *
zināšanas, un ieteicams netērēt savu dārgo laiku teorijām,
kuras nevar pielietot realitātē, pretējā gadījumā cilvēks
nonāks blīvu intelektuālu džungļu vidū un nespēs pārvarēt
.teoriju sfēru

* * *

Laime ir psiholoģiskas uzvaras auglis pār dzīves
.nepastāvīgajiem apstākļiem

* * *

Tas, kuru Dievs atpazīst, pasaulei var būt nezināms

* * *

Ja cilvēks ieprogrammē sevi ar teorētiskām zināšanām
[bez faktiskas pārbaudes], viņš kļūs kā pārnēsājama
ierakstīšanas ierīce, kas atkārto sakāmvārdus un cildenas
frāzes, un citi viņu uzskatīs par izglītotu zinātnieku, taču
šādas zināšanas nestiprina tieša patiesības uztvere, kā arī
.tās neatbilst garīgajiem sasniegumiem

* * *

Problēmas pasaulē joprojām pastāvēs, tāpēc kur meklēt
vadību un virzienu? Cilvēka domas, ko ietekmē ieradumi,
aizspriedumi, neobjektivitāte un fanātisms, ir bezjēdzīgas, un

vides, ģimenes, valsts vai pasaules ietekme nespēj sniegt
patiesu vadību. Tāpēc cilvēkam jāvēršas pie Dieva un
jāieklausās mierīgajā, rāmā balsī, kas nāk no dvēseles
.dzīlēm, balsī, kas saskan ar patiesību

* * *

Atveriet savas sirdis dievišķajai izliešanai, lai tā varētu
plūst caur jums un piepildīt jūsu dzīves ar garīgām svētībām
un labestību

* * *

Lai kādu darbu jūs darītu un kādus sasniegumus jūs
varētu sasniegt, vienmēr atcerieties, ka Dievs ir avots, kas
dod jums visu nepieciešamo spēku, lai strādātu un sasniegtu

* * *

Ļauj man Tevi atcerēties, Kungs, nabadzībā un *
labklājībā, slimībā un veselībā, neziņā un gudrībā, un ļauj
man redzēt Tavu svētīto gaismu, kas dāvā labsajūtu un
.dziedināšanu mirklī

* * *

Savu domu vientulībā ilgojos dzirdēt tavu svētīgo balsi,
padzin no manis skarbas, zemes balsis, kas paslēptas manu
atmiņu krokās, es vēlos mūžīgi klausīties tavā mierīgajā,
.melodiskajā balsī savas dvēseles klusumā

* * *

Dzīve ir ietīta tumsā, un mums jāļauj Dieva gaismai būt
mūsu vadošajai lampai, ejot pa tās tumšajiem ceļiem. Viņš ir
pilnmēness neziņas un tumsas naktīs, apgaismības saule
atmodas stundās, vadības bāka un Polārzvaigzne tiem, kas
.šķērso zemes, īslaicīgās eksistences jūras

* * *

Ir pienācis laiks cilvēcei mosties no aizmirstības miega
un sākt garīgu atmodu. Mēs lūdzam Tevi, Kungs, pacelt
mūsu apziņu no neuzmanības un šauras, ierobežotas
domāšanas dzīlēm līdz miera, gaismas, mīlestības un
.universālas cilvēciskas līdzjūtības apvāršņiem

* * *

Viss galu galā uzlabosies, jo Dieva spēks un brīnumi
slēpjas aiz cilvēka dzīves pretrunām, un tam, kurš nav
pārlicināts par situācijas neizbēgamību un mēģina ar savu
prātu un ticību iekļūt tajā, kas atrodas aiz plīvura, durvis tiks
.atvērtas
* * *

Ticība nekad nenožīmē būt neapdomīgam vai
negudram, rīkojoties ar apstākļiem. Gluži pretēji, neatkarīgi
no tā, kas notiek, cilvēkam ir jāpārlicinās, ka tikai Dievs
spēj viņu atbalstīt grūtos un pārdzīvojošos apstākļos, ja viņš
.vēršas pie Viņa ar visu savu sirdi, dvēseli un jūtām
* * *

Ja mūsu maņas spētu mums nodot visu patiesību, mēs
redzētu zemi kā elektronu upes un katru putekļu daļiņu kā
ripojošu gaismas masu. Tie, kas iekļūst materiālā pasaulē
līdz garīgajam, saprot ilūzijas būtību un zina patiesības
.būtību
* * *

Neatkarīgi no tā, vai atrodaties Āfrikas džungļos, kaujas
laukā, ciešot no slimības vai nabadzības, ir jāpārlicina sevi,
ka Dieva roka ir stiprāka par jebkādām briesmām un spēj
aizsargāt tos, kas meklē patvērumu Viņā. Nav efektīvāka
aizsardzības līdzekļa. Protams, ir jāizmanto saprāts, risinot
notikumus, vienlaikus pilnībā paļaujoties uz dievišķo
.palīdzību
* * *

Mīlestība, kas mājo visu radību sirdīs – visu māšu, tēvu,
draugu un mīloto cilvēku mīlestība – ir cēlusies no dievišķās
.mīlestības
* * *

Ir jānošķir galvenie un mazāk svarīgie pienākumi,
prioritāri izvirzot vissvarīgākos pienākumus pār vienkārši
svarīgajiem. Turklāt nevienam pienākumam nevajadzētu būt
pretrunā ar citu. Svētajos Rakstos teikts, ka tad, kad viens

pienākums ir pretrunā ar citu, tas liecina, ka tas nav patiesss
.pienākums

* * *

Saules dzīvības stariem izplatoties, Es izplatīšu cerības
starus nabadzīgo un pamesto sirdīs [tos, kurus sabiedrība ir
pametusi], un Es iedvesies jaunu apņēmību to sirdīs, kuri
.uzskata sevi par neveiksminiekiem

* * *

Skolotājs Paramahansa teica vienam no saviem
:mācekļiem
Neizslēdz nevienu no sava mīlestības loka. Paturi"
".ikvienu savā sirdī, un viņi paturēs tevi savējā

* * *

Kungs, palīdzi man vienmēr izmantot savu gribu, lai
.paveiktu labus un labvēlīgus darbus
Palīdzi man pakļauties Tavai gribai, lai visas manas
domas atbilstu Taviem nodomiem un būtu saskaņā ar Tavu
.gribu
Viņš man palīdzēja atmodināt manī slēpto, svētīgo
spēku, lai es varētu pārvarēt visas grūtības un
pārbaudījumus

* * *

Mosties un atklāj to drosmīgo un pazemīgo garīgo
personību – tādu, kas apvieno lauvas spēku ar baložu
.maigumu

* * *

Man nebūs svarīgi ne rūgta, nepatiesa kritika, ne arī
grezna uzslava un glaimi. Mana vienīgā vēlēšanās ir pildīt
.Tavu gribu, Kungs, un iegūt Tavu labvēlību

* * *

Tu nevari iedomāties to milzīgo prieku, kas tevi piepildīs,
kad sajutīsi dievišķo klātbūtni. Tad tavu dvēseli apreibinās
Dieva bezgalīgā mīlestība. Tā ir mīlestība, kas ir miljoniem
reižu lielāka par jebkuru cilvēcisku mīlestību – mīlestība, kas

piepilda visas tavas vēlmes un piepilda tavu sirdi ar prieku
.un apmierinājumu

* * *

Caur iekšējo fokusu jūs varat tieši izjust garīgo svētlaimi
sevī un sev apkārt. Ja jūs kultivēsiet šo apziņu, jūsu
personība augs harmoniski un jūs iegūsiet pievilcīgu
.magnētismu cilvēkiem un citām būtnēm

* * *

Ak, Diženais Aizstāvi, man vienalga, ja es visu zaudēšu
sava likteņa dēļ, kas ir manis paša radīts, bet es lūdzu Tevi,
manu vienīgo patvērumu, pasargāt manas mīlestības pret
.Tevi sveci no neuzmanības un aizmāršības vējiem

* * *

Dzersim līdz malām tīros, atspirdzinošos miera ūdeņus,
kas plūst no labvēlīgu apstākļu avotiem, ko stiprina mūsu
stingrā apņemšanās domāt pozitīvi un raudzīties uz dzīvi
.optimistiski

* * *

Sirdsapziņa ir intuitīva maņa, kas atklāj cilvēka patieso
dabu un motīvus. Kad jūsu sirdsapziņa ir tīra un jūs zināt, ka
darāt to, kas ir pareizi, jums nav no kā baidīties. Tīra
sirdsapziņa ir apliecinājums labai rīcībai no Dieva.
Attaisnošana sirdsapziņas tiesā nozīmē laimes iegūšanu un
.Dieva svētību saņemšanu

* * *

Centieties darīt drosmīgas un patīkamas lietas, ko
vairums cilvēku nedara, un dāvājiet mīlestību un mieru tiem,
.kurus citi nepamana

* * *

Skolotājs Paramahansa teica vienam no saviem
:mācekļiem

Ja neveltīsi laiku prāta attīstīšanai, nekāda materiālā"
labklājība tevi neapmierinās. Šī attīstīšana nav spīdzināšana,
bet gan apziņas treniņš, lai barotu domas un rīcību, kas ved
".uz laimi

Tava laime ir tavi panākumi, tāpēc neļauj nevienam to
tev nozagt. Pasargā sevi no tiem, kas mēģina tevi traucēt.
Kad biju zēns, es zaudēju pacietību, kad daži cilvēki izplatīja
par mani nepatiesas baumas. Vēlāk es sapratu, ka mans
.sirdsmiers ir svarīgāks par cilvēku atzinību vai apbrīnu

* * *

Ja vien jūs zinātu dievišķās mīlestības stāstu, ko daži
bhaktas piedzīvo kopā ar Dievu! Neviena cita dzīves
pieredze nevar līdzināties šim priekam. Es pazinu svēto, kurš
pastāvīgi bija iegrimis Dieva mīlestībā, un viņa sejā staroja
svēta mīlestība. Dieva acs vienmēr ir vērsta uz tiem, kas
.Viņu mīl, un Viņš nekad tos nepamet ne uz mirkli

* * *

Tikai daži ir ieinteresēti attīstīt savas garīgās un garīgās
.spējas

* * *

Neļauj sev nogrimt atlikšanas dibenā. Celies no
garlaicīgas ikdienas realitātes miega un dodies pretī
izsmalcinātas dzīves apvāršņiem, kur valda sasniegumi,
.prieks un miers

* * *

Tevī slēpjas milzīgs potenciāls, kas gaida, lai tiktu
ieguldīts, un tikai tu pats spēj to aktivizēt un gūt no tā
.labumu

* * *

Atbrīvošanās no sliktu ieradumu un neveselīgu vēlmju
diktāta sniedz daudz lielāku laimi nekā materiālie panākumi.
Intelektuālajos panākumos slēpjas psiholoģiska labklājība, ko
ārēji apstākļi nevar atņemt. Jūs varat visu savu laiku veltīt
bagātības uzkrāšanai, taču šī bagātība nesniegs jums
ilgstošu mieru un drošību, kuru meklējat. Gluži pretēji, tā
nesīs jums vēl lielāku nelaimi, jo patiesa laime un miers mīt
.prātā, nevis materiālajās vērtībās

Kad esi stingri nostiprinājies savā patiesajā būtībā, tu
paveic katru uzdevumu un baudi visas labās lietas ar
.dievišķu prieku

* * *

Neļaujiet vājumam iesūkties jūsu prātā un esiet
piesardzīgi, sazinoties ar cilvēkiem, kuriem ir negatīvas
domas un pesimistisks skatījums uz lietām, lai viņu vājās
domas neieiesētu jūsu prātā, ja vien jūsu prāts nav
sasniedzis tādu spēka pakāpi, ka citu domas to nevar
vājināt, bet gluži pretēji, tas spēj stiprināt citu domas un
.vairot viņu pašapziņu

* * *

Dievs ir pirmajā vietā, un mums nevajadzētu sākt vai
beigt savu dienu, nedomājot par Viņu. Mums jāatceras, ka
bez spēka un enerģijas, ko saņemam no Dieva, mēs neko
nespētu paveikt. Tāpēc mūsu lielākais pienākums ir pret
.Viņu

* * *

Ir veids, kā izvērtēt un spriest paražas un tradīcijas.
Sākotnēji katrai tradīcijai bija pamatojums. Ja mēs atklājam,
ka pamatojums joprojām pastāv, tad tradīcijai ir nozīme un
ieguvums. Tomēr nav prātīgi akli sekot tradīcijām. Mums ir
jāzina patiesība un jāseko tai, izšķirot, kas var nest mums
.laimi, un pēc tam to pielietojot

* * *

Kad redzi tik daudz cilvēku, kuriem trūkst laimes vai
panākumu, nepieņem, ka tāds ir viņu liktenis. Tu vari sevi
padarīt par to, ko vēlies. Tieši iekšējie panākumi tevi patiesi
.padara veiksmīgu

* * *

Ja tevī nekā nav, tu nebūsi laimīgs. Bet, ja tev apkārt
nekā nav un tu esi laimīgs sevī, tu neapšaubāmi esi
veiksmīgs. Tādējādi nav iespējams vērtēt cilvēkus,
.pamatojoties uz viņu ārējiem apstākļiem

* * *

Starp milzīgajiem pūļiem var atrasties kāds cilvēks, kurš
ir sasniedzis garīga pacēluma stāvokli un bauda iekšēju
.mieru un augstāko garīgo laimi

* * *

Es droši zinu, ka viss, kas man nepieciešams, pie manis
atnāks, un tāpēc es neuztraucos par to, ko nesīs nākotne. Tā
nav lielīšanās vai izlikšanās, jo esmu daudzkārt pieredzējis šī
.svētītā spēka darbu un efektivitāti savā dzīvē

* * *

Neatkarīgi no tā, vai es peldos uz dzīves virsmas vai
slīkstu jūras dzīlēs, es zinu, ka esmu ar Dievu un Viņš ir ar
mani, un ka nekas man nevar kaitēt. Šīs zināšanas man ir
.devušas neaprakstāmu un dziļu laimi

* * *

Nav šaubu, ka kaut kā jauna iegāde ir patīkama
pieredze. Taču pēc kāda laika šī prieka sajūta pakāpeniski
izgaist, un jūs pat varat pilnībā zaudēt interesi par to,
aizmirstot par to un vēloties kaut ko citu. Tomēr rēķins par
šo precīzi netiks aizmirsts, it īpaši, ja to iegādājāties uz
!nomaksu

* * *

Cilvēkam vajadzētu pārņemt kontroli pār savu dzīvi un
pēc iespējas to vienkāršot. Viņam vajadzētu ietaupīt naudu
nepieciešamām lietām un ārkārtas situācijām, dot priekšroku
taupīšanai, nevis tēriņiem greznībai, un palīdzēt citiem pēc
iespējas labāk. Kad jūs palīdzat citiem, palīdzība nonāks pie
jums vienā vai otrā veidā, un jums nekas netrūks un nekas
.netiks atņemts

* * *

Visu siržu priekā es dzirdu Tavas svētlaimes atbalsi, ak
Kungs, un visu ticīgo draudzībā es jūtu Tavu mīlestību. Es
priecājos, un mana sirds priecājas par manu draugu
panākumiem un labklājību, tāpat kā es priecājos par savu
labklājību un vieglprātību. Iedvesmojot gudrību citos, es

vairoju savas gudrības dārgumus, un visu laimē es atrodu
.savu

* * *

Lielākais laimes ienaidnieks ir naudas aizņemšanās, lai
iegādātos luksusa preces. Cilvēki maldīgi uzskata, ka viņi
nevar būt laimīgi, ja neiegūst kaut ko konkrētu. Bet pat pēc
šīs lietas iegūšanas viņi nepiedzīvos patiesu laimi,
neskatoties uz īslaicīgo prieku, ko tā sniedz. Kāda jēga
dzīties pakaļ zemes laimes mirāžai, kas sola tikai sabrukt?
Cilvēkiem vajadzētu dzīvot vienkārši, bez nepieciešamības
pēc daudzām mantām, kurām nepieciešama pastāvīga
.uzmanība

* * *

Mana paradīze ir manī. Baudot Dieva svētības, es Viņam
pateicos, un mans iekšējais prieks aug. Bez šī iekšējā
apmierinājuma pat zemes prieki un baudas kļūst par elli.
Esmu sapratis, ka bez šī iekšējā prieka man uzliktā
.pienākumu nasta būtu atņēmusi man mieru un laimi

* * *

Ja bagātība ir apvienota ar slimībām un problēmām,
sekas būs daudzas. Higiēna un veselības aprūpe ir vienas no
Rietumu stiprajām pusēm. Kaitīgie kukaiņi un nāvējošie
mikrobi attīstītajās valstīs tiek efektīvi kontrolēti, savukārt
citās valstīs tie ir plaši izplatīti. Taču šo kaitēkļu iznīcināšana
nav sasniegumu virsotne, jo attīstītajās valstīs pastāv arī cita
veida kaites, piemēram, grūti apmaksājami rēķini un
nomācošas finanšu krīzes maksājumu sistēmu dēļ — kaites,
.kas traucē miegu un grauļ sirdsmieru

* * *

Mēs esam neatņemama tās pašas apziņas sastāvdaļa,
no kuras radās šis diženais Visums

* * *

Vai esat kādreiz redzējuši aitu baru? Ja viena no tām lec,
pārējais bars to bez vilcināšanās atdarina. Lielākā daļa
cilvēku ir tādi. Kādam var rasties ideja vai ieviest jaunu

tendenci, un citi nekavējoties pievienosies šai tendencei un to kopēs. Šis modelis ir saglabājies paaudzēm ilgi. Katrai tautai ir savas paražas un tradīcijas, un mēs nevaram apgalvot, ka visas no tām ir pareizas vai pamatotas. Bet kas zina? Varbūt dažas no šīm paražām un tradīcijām ir .bezjēdzīgas un bezjēdzīgas

* * *

Kad domu vētra norimst, mēs ieejam miera valstībā un .pieskaramies dievišķajai klātbūtnei

* * *

Domājiet par Dievu vai skaistu ainavu, kas iedvesmo mieru, vai priecīgu un patīkamu pieredzi. Pozitīva, mierīga .garīgā aktivitāte ir uzmundrinoša un atsvaidzinoša

* * *

Mēs dzīvojam haotiskā un nemierīgā pasaulē. Jūs varētu domāt, ka nauda nozīmē laimi, bet, kad to iegūstat, jūs joprojām atklājat, ka esat nelaimīgs. Jūs varat iegūt bagātību un zaudēt veselību (nedod Dievs). Vai arī jums var būt laba veselība un zaudēt naudu. Vai arī jums var būt gan bagātība, gan veselība, bet jūs varat ciest no daudzām problēmām attiecībās ar citiem, piedāvājot laipnību, bet pretī saņemot naidu un aizvainojumu. Bez Dieva nekas šajā dzīvē nevar jūs .patiesi apmierināt

* * *

Zeme kļūst par spīdzināšanas kameru tiem, kas dzīvo neziņā par dievišķo plānu. Bet, kad jūs uzskatāt dzīves pieredzi par saviem skolotājiem un mācāties no tās šīs pasaules patieso dabu un savu lomu kosmiskajā drāmā, šī pieredze kļūst par vērtīgu atklāsmi ceļā uz ilgstošu .apmierinājumu un laimi

* * *

Tur, aiz neaptumšotās tumsas, bezskaņas klusuma un neradītās nebūtības, slēpjas mūžīgā būtība, kas ir eksistences pirmsākums un visu spēku un būtņu, redzamo .un neredzamo, avots

* * *

Dievs neradīja šo zemi tikai tāpēc, lai mēs ēstu, gulētu
un mirtu, bet gan lai mēs varētu zināt Viņa gribu un saprast
savas eksistences mērķi. Neliels saujiņš gudru cilvēku ir
sapratuši kosmiskā plāna nozīmi, bet lielākā daļa cilvēku ir
.akli un nezina par šo mērķi

* * *

Nauda nekad nebija mans dzīves mērķis; mans mērķis
bija kalpot saviem brāļiem un māsām cilvēcē. Tāpēc Dievs
man pavēra daudzas iespējas, lai es varētu sevi uzturēt un
.piepildīt savu misiju

* * *

Dievs radīja šo Visumu, lai tas darbotos saskaņā ar
fiksētu un nemainīgu likumu. Ja mēs pārkāpjam kādu no
šiem universālajiem likumiem, mēs sodām sevi. Kāds, kurš
lec no augstas ēkas jumta, salauzīs sev kaulus. Tāpēc mēs
.nevaram ignorēt gravitācijas likumu, neciešot sekas

* * *

Kad mēs iedziļināmies pasaules civilizācijās un izpētām
seno civilizāciju slēptos noslēpumus, atklājas plašāka aina ar
savstarpēji saistītām līnijām, dažādām nodaļām un precīzām
detaļām, un mēs atklājam, ka cilvēks pēc savas būtības ir
.vienlaikus gan individuāls, gan sociāls

* * *

Ja Dievs gribētu, lai mēs dzīvotu tikai materiālā apziņā,
mēs būtu pilnībā apmierināti ar materiālajām lietām un
.pasaulīgo dzīvesveidu

* * *

Tīrības, miera un laimes stari aiz sapņiem mirgo un dejo
mūsu būtības dziļumos

* * *

Ar katru pieredzi, kas parādās mūsu dzīves debesīs šajā
zemes ceļojumā, mums ir jāiemācās paplašināt savu apziņu
un labāk izprast apstākļus, kas mūs ieskauj vai kurus mēs

piedzīvojam, un tad mēs varēsim dzīvot labākā harmonijā un
.vienmērīgāk tikt galā ar cilvēkiem un dzīvi

* * *

Lielākā daļa cilvēku atdarina citus. Cilvēkam jābūt
.oriģinālam un radošam, un jāapgūst viss, ko viņš dara
Austrumos galvenā uzmanība ir pievērsta garīgās laimes
kultivēšanai, savukārt dzīves materiālie aspekti bieži vien ir
atstāti novārtā. Rietumos ir zināms materiālais komforts, bet
ļoti maz psiholoģiskās laimes. Ir nepieciešams līdzsvars starp
abiem, jo koncentrēšanās tikai uz vienu dzīves aspektu
noved pie nelīdzsvarotības un nespējas racionāli tikt galā ar
.dzīves prasībām

* * *

Vislielākā laime – pēc dievišķās laimes – ir cilvēkam būt
mierā ar saviem tuvākajiem radiniekiem, ar kuriem viņam
.jādzīvo katru gada dienu
Cilvēki tērē daudz laika steigai un impulsīvai rīcībai,
neko daudz nerasniedzot. Tikai retais apstājas, lai
.pārdomātu un mēģinātu saprast, ko dzīve var piedāvāt

* * *

Mums jāstrādā, lai miera dārzos, kas plaukst un mirdz ar
neskaitāmiem brīnišķīgu garīgo tikumu ziediem, celtu
.iekšējas gudrības celtnes

* * *

Iekšējā harmonija ir bagātīgs spēka avots un rada
atjaunojamo enerģiju

* * *

Raugoties uz dzīvi, atklājas, ka panākumi nav viegli.
Dzīve bieži vien ir skarba un nežēlīga, un mums ir jācīnās, lai
nopelnītu iztiku. Padomājiet par pūlēm, kas nepieciešamas,
lai uzturētu savu ķermeni, saglabātu to veselīgu un brīvu no
slimībām! Pat ja jums tas izdodas, šie panākumi ir īslaicīgi.
Ķermenis — lai jums ilgi mūži — galu galā tiks apglabāts.
Nepieciešamība diktē cīņu ar daudziem spēkiem, gan
iekšējiem, gan ārējiem, lai sasniegtu vēlamos panākumus.

Šie spēki nenogurstoši strādā, lai atņemtu jums jebkādas
.patiesi nozīmīgus sasniegumus

* * *

Centieties saglabāt mieru jebkuros apstākļos un ļaujiet
jūsu miera sēklai uzplaukt ar prieku un apmierinātības
.smaidiem

* * *

Pat vislielākie svētie nerasniedz pilnīgu pestīšanu, ja
vien nedalās savos panākumos — garīgajā pieredzē un
augstākajās zināšanās — ar citiem, palīdzot viņiem sasniegt
garīgo izpratni. Tāpēc tie, kas ir sasnieguši šādus līmeņus un
stāvokļus, labprāt sniedz izpratni tiem, kam tā nepieciešama.
Ja vēlaties patiesus panākumus, jūs nodrošināsiet ne tikai
.savu laimi, bet arī citu laimi

* * *

Ikviens ar inteligenci var nopelnīt naudu, bet, ja viņu
sirdī ir mīlestība, viņi nekad neizmantos šo naudu savtīgiem
mērķiem; drīzāk viņi dalīsies ar to ar citiem. Nauda ir lāsts un
nelaime savtīgo un skopo cilvēku rokās, bet svētība un
.dāvana to rokās, kuriem ir laipnas sirdis un dāsnas dvēseles

* * *

Kāds varētu izvēlēties ilgstoši klusēt, atsakoties runāt ar
savu ģimeni. Lai gan šī persona varētu sasniegt zināmu
iekšēju mieru, viņas uzvedība ir savtīga un kaitē ģimenes
laimei. Viņu nevar uzskatīt par patiesi veiksmīgu, ja vien no
viņas sasniegumiem negūst labumu arī viņas tuvinieki.
Līdzīgi, materiālo panākumu sasniegšana nav tikai mūsu
tiesības baudīt labklājību; tā ietver arī mūsu morālo atbildību
pret citiem, lai palīdzētu viņiem uzlabot savus finansiālos un
.dzīves apstākļus

* * *

Esmu pasargāts aiz savas tīrās sirdsapziņas sienām.
Esmu sadedzinājis tumšo pagātni un mani uztrauc tikai
.šodiena

* * *

Šodien es apzinu, ka esmu vienots ar vislielākā labuma
gaismu un ka esmu bāka tiem, kas cīnās pret bēdu jūras
.viļņiem
* * *

Cilvēkiem ir dažādi uzskati un teorijas par panākumiem
atkarībā no viņu dzīves ambīcijām. Nav nekas neparasts
dzirdēt, ka daži cilvēki pielīdzina panākumus zādzībai, sakot,
piemēram: "Viņš bija veiksmīgs zaglis!" Tas uzsver, ka
panākumi visās to formās un variācijās ir vēlami un tiek ties
pēc tiem. Tomēr mūsu panākumiem nevajadzētu kaitēt
.citiem

Pastāv arī vēl viens panākumu kritērijs: ja spējam
sasniegt harmoniskus un sev labvēlīgus rezultātus, mums
savos panākumos jāiesaista arī citi un jādalās ar viņiem to
.augļos

Panākumi nozīmē cilvēka apmierinātību un gandarījumu
savā vidē. Patiesi panākumi ir tādu darbību rezultāts, kas
balstītas uz taisnīguma principiem, un tie ietver citu cilvēku
laimi un labklājību kā neatņemamu cilvēka paša laimes
sastāvdaļu. Ja mēs pielietosim šo principu savai materiālajai,
intelektuālajai, morālajai un garīgajai dzīvei, mums būs
.pilnīga un visaptveroša panākumu definīcija
* * *

Šeit, šajā ierobežotajā pasaulē, mēs uztveram garumu,
platumu un blīvumu, bet ir vēl viens līmenis, kurā dimensiju
nav; viss ir skaidrs un caurspīdīgs — viss ir apziņa un
uztvere. Garšas sajūta ir uztvere, tāpat kā oža. Mūsu jūtas,
domas un ķermeņi ir apziņas stāvokļi. Tāpat kā sapņos mēs
varam redzēt, dzirdēt, saost, nogaršot un sataustīt, tāpat arī
šajā augstākajā līmenī mēs visas šīs sajūtas piedzīvojam
.caur tīru apziņu
* * *

Ak, Kungs, dari mūs laimīgus, sajūtot Tavu tuvumu,
atbrīvo mūs no vēlmju važām un dāvā mums iekšēju prieku,
.ko neietekmē dzīves pieredze un tās mainīgie notikumi

* * *

Kad mūsu prāti ir saskaņā ar augstākiem uztveres
rādītājiem, mūsos mostas garīgā apziņa, un mēs piedzīvojam
.pārsteidzošus dievišķās gudrības un mīlestības brīnumus

* * *

Ja mēs pilnībā mīlam Dievu un pievēršamies Viņam ar
visām savām domām un sirdi, mēs jutīsimies Viņam tuvi un
.atklāsim, ka Viņš ir vislielākā drošības osta dzīvē

* * *

Šķietami tukšajā, plašajā kosmosa plašumā pastāv
kosmisks savienojums un mūžīga dzīvība, kas mūs vieno ar
visām dzīvajām un nedzīvajām lietām Visumā — augstākās
dzīvības vilnis, kas plūst cauri visai eksistencei. Mūžība ir
mūsu patiesās mājas un pastāvīgā mājvieta, un mūsu
eksistence šajos ķermeņos ir īslaicīga, kā īsa atelpa
.karavānai, kas ceļo pāri tuksnesim

* * *

Kad mēs saskaņojamies ar gara radošajiem spēkiem,
mēs savienosimies ar universālo un bezgalīgo prātu, kas spēj
mūs vadīt un atrisināt mūsu problēmas. Radošais spēks
nepārtraukti plūdīs pie mums no mūsu būtības dziļākā avota,
ļaujot mums sasniegt radošus panākumus jebkurā mūsu
.darbības jomā

* * *

Mīlestība aug un plaukst uzticības, tolerances un
savstarpējas cieņas vidē

* * *

Svētī mūs, Kungs, ar tīru domu un labu ieradumu
gaismu, lai, ja mums tuvojas slikto ieradumu un novirzītu
domu tumsa, tā nekavējoties izklīstu. Un palīdzi mums mīlēt
Tevi ar tik dziļu mīlestību, ka ne materiālas ilūzijas, ne
pasaulīgas kārdināšanas nevar mūs apburt vai pārņemt
.mūsu prātus un sirdis

* * *

Lietas, ko var viegli iegūt, reti ir vērtīgas. Mēs to zinām,
pētot dižu vīriešu un sieviešu dzīves un to, kā viņi kļuva diži,
attīstot savus talantus, pildot savus pienākumus, veidojot
savas morālās vērtības, padziļināti studējot un izvairoties no
savtīguma. Viņu sasniegtie rezultāti un sasniegumi bija
.neizmērojami lielāki par viņu pieliktajām pūlēm

* * *

Patiesa brīvība slēpjas izvēles brīvībā, ko vada gudrība
.un atbalsta izpratne, pareizība un stingra griba

* * *

Kad jūs atmodināt savu gribu, apņēmību un apzinātu
spriestspēju, no augstākas apziņas – caur dvēseles ieskatu –
tiek atbrīvoti neredzami spēki, lai ar Dieva palīdzību jums
palīdzētu un apgaismotu ceļus, kas ved uz psiholoģisku
.komfortu un laimi

* * *

Cilvēkam pašam ir jāatver dvēseles kanāli. Nevienš
labprātīgi neizvēlas ciešanas un postu, nevis mieru un laimi.

Neziņa ir ciešanu sakne un šķērslis, kas ir jānovērš un
jālikvidē. Neziņa ir kaitīga nezāle, dziļi iesakņojusies, kas aug
cilvēces dārzā, izspiežot labos un labvēlīgos augus. Neziņa ir
jāpārvar ar nelokāmu gribu un nelokāmu apņēmību. Prāta
augšne ir jāapstrādā ar precīzu garīgo fokusu [uz pozitīvo],
un labās sēklas jālaista ar ticības ūdeni. Kad spīdēs dzīvības
un siltie mīlestības stari, labestības sēkla augs un pārvarēs
parazītiskās nezāles un zāles, jo tumša nevar pastāvēt
.gaismas klātbūtnē

* * *

Materiālo lietu prieki izgaist un izzūd, bet dievišķais
prieks nekad neizgaist. Tā ir dievišķa laime, kas ir bezgalīga
.un neaprakstāma

* * *

Mēs nekad nedrīkstam izmantot maldīgas metodes
laimes sasniegšanai, kā arī nedrīkstam atteikties no miera un
garīgās bagātības, kas mūsos mīt, dzenoties pēc iluzora

komforta un mirdzošas dzīves, ko mūsu priekšā var ievilināt
.elles rīcība un uzvedība ar destruktīvām sekām

* * *

Miers ir labākā kamera dievišķās klātbūtnes
iemūžināšanai. Caur tīra un precīzi fokusēta miera objektīvu
.svētītais attēls parādīsies ar perfektu skaidrību

* * *

Patiesībā visa gudrība ir tevī pašā, un viss, kas tev
.nepieciešams, ir apzināti to apzināties

* * *

Apmierinātība slēpjas sevis pilnveidošanā, lai citi
meklētu tevi, nevis tu viņus. Mīlestība un draudzība jāsniedz
bez jebkādām cerībām vai prasībām pretī, jo cerības rada
aizvainojumu un rūgtumu. Pat tiecoties pēc sevis
pilnveidošanas, cilvēkam jāstāv vienam, drošībā un mierā
.savu tikumu un pašvērtības cietoksnī

* * *

Lai no manas sirds vienmēr plūst prieka un optimisma
ūdenskritumi, un lai to atsvaidzinošā šļakata skārst visus tos,
.kurus satieku

* * *

Garīgs prieks dvēselē rada vēlmi palīdzēt citiem visos
iespējamos veidos un attīsta spēju novērtēt izsmalcinātus
morālus priekus, kas ved uz laimi, tādējādi mazinot tieksmi
.pēc rupjiem priekiem

* * *

Lai cik maza būtu jūsu loma, tā joprojām ir tikpat svarīga
kā lielākās lomas, lai veicinātu kosmiskās lugas panākumus,
.ko dvēseles izpilda uz dzīves skatuves

* * *

Universālā apziņa ir absolūta, bezgalīga apziņa, kas
pastāvīgi atjaunojas un ir neizsmeļama savā radošumā, un
.caur tevi tā cenšas izpaust savu unikālo aspektu

* * *

Ja tu kaut vienreiz nobaudīsi dievišķo mīlestību, tu
nekad no tās neatteiksies, jo visā Visumā nav nekā cita
.līdzīga

* * *

Tie, kas pazīst Dievu, ir sasnieguši ļoti augstus garīgos
līmeņus, tāpēc viņi neapmierinās tikai ar garīgu padomu
sniegšanu grēciniekiem, bet gan – ar Dieva žēlastību un
palīdzību – var piešķirt tiem garīgu spēku, kas atbrīvo viņus
.no grēcīgo darbu sekām

* * *

Visas labās un ļaunās darbības atrodas smadzeņu šūnās
un izpaužas kā tikumīgi vai ļauni ieradumi vai tieksmes
domāšanā. Cilvēks, kas cieš no neveselīgiem ieradumiem, jo
viņa smadzeņu šūnas ir uzlādētas ar šo ieradumu spēku, var
atbrīvoties ar gribasspēku, meditāciju, sirsnīgu lūgšanu un
nepārtrauktu pozitīvu apliecinājumu, līdz visi viņa nevēlamie
ieradumi tiek pārveidoti par tikumīgiem miera un klusuma
ieradumiem. Tas notiek, kad pareizi virzīts dzīvības spēks
darbojas, lai mainītu smadzeņu šūnu patoloģisko dabu, lai šīs
.šūnas piepildītos ar visu labo, tikumīgo un skaisto

* * *

Izpratne ir iekšējā acs, dvēseles redze un sirds
teleskops. Tā ir līdzsvars starp prāta mieru un sirdsapziņas
.tīrību

* * *

Katru dienu mēs redzam dažādas ainas, un katra diena
sniedz jaunu mācību, kas jāapgūst. Tiek sagaidīts, ka cilvēks
apgūs šo mācību, koncentrējoties uz savas eksistences
galveno mērķi: atpazīt savas esības avotu un savas dzīves
.pamatu

Centīsimies aizmirst pagātnes bēdas un apņemsimies
pie tām vairs nekavēties. Ar nelokāmu apņēmību un aktīvu
gribu atjaunosim savu dzīvi, vairosim savus panākumus un
.lolot sevī labus ieradumus un cēlas īpašības

Dievs ir mans spēks, un es neticu nevienam citam

spēkam

Cīnies dzīves cīņās un neatlaidies līdz galam, nekad nepadodoties. Nekad nesaki: "Es nevaru atrast ceļu, tāpēc pārstāšu mēģināt." Lūdziet padomu, ja esat pieļāvuši kļūdas, bet nekad nepārtrauciet mēģināt. Daudzi samierinās ar sakāvi, saskaroties ar šķēršļiem. Tiem, kas cieš neveiksmi, vajadzētu biedroties ar veiksmīgiem cilvēkiem, nevis neveiksmniekiem. Esiet apņēmības pilni gūt panākumus; lai .tā ir jūsu dzīves filozofija

Katru dienu mums jāstiprina savs fiziskais spēks, jāpalielina garīgais spēks un jāiepazīst sava patiesā būtība caur meditāciju, veselo saprātu un pozitīvu, produktīvu .darbu, kas kopā nāk par labu ķermenim, prātam un garam Kad vēlaties izveidot labu ieradumu vai atbrīvoties no slihta, koncentrējieties uz smadzeņu šūnām, kurās atrodas dažādu ieradumu mehānismi. Lai izveidotu labu ieradumu, vispirms mierīgi apsēdieties un meditējiet, meklējot dievišķu .vadību

Koncentrējiet savu prātu uz gribasspēka centru pierē,
starp uzacīm, un stingri apstipriniet ieradumu, kuru vēlaties
ieaudzināt savās smadzenēs. Kad vēlaties atbrīvoties no
sliktiem ieradumiem, koncentrējiet savu uzmanību arī uz
gribasspēka centru un stingri apstipriniet, ka visas rievas,
.kurās šie ieradumi ir iesakņojušies, tiek izdzēstas
Ar koncentrēšanos un gribasspēku jūs varat izdzēst pat
.dziļās iesakņojušos vecos ieradumus

Atkārtoti apliecinī sev, ka tev piemīt gribasspēks, lai
izskaustu neveselīgos ieradumus no savām smadzenēm.
Labākais laiks šim apgalvojumam ir agrs rīts, kad tava
gribasspēks un koncentrēšanās spējas ir visaugstākajā
līmenī. Turpini sev apliecināt, ka esi brīvs no visām
diktātiskajām prasībām, un kādu dienu tu atklāsi – ar Dieva

palīdzību –, ka patiešām esi atbrīvojies no ieraduma, no kura
.vēlies atbrīvoties

Lai ko jūs baidītos, atmetiet to no savām domām un
atstājiēt to Dieva ziņā. Stipriniet savu ticību Dievam un
paļaujieties, ka Viņš spēj jums palīdzēt, un ziniet, ka daudzas
.ciešanas rodas no raizēm un nemiera

Kāpēc tev jācieš tagad, ja lieta, no kuras tu baidies, vēl
nav notikusi? Tā kā lielākā daļa mūsu traucējumu rodas bailu
dēļ, ja mēs atbrīvosimies no bailēm savā dzīvē, mēs
.jutīsimies brīvi, un dziedināšana notiks nekavējoties

Katru vakaru, tieši pirms gulētiešanas, apļiecinī sev, ka
Dievs ir ar tevi, tevi sargā un pieskata. Vizualizē Viņa
aizsargājošo gaismu, kas tevi ieskauj no visām pusēm, un tu
.sajutīsi Viņa brīnišķīgo aizsardzību
Šajā kosmiskajā lugā visu rasu cilvēki laika gaitā izspēlē
.dzīves drāmu

Mums ir jāsaprot dzīves jēga, nepārspīlējot vai
nekoncentrējoties uz savām īslaicīgajām lomām. Mūsu
izpratne par dzīvi bieži vien ir sagrozīta un maldīga, jo mēs
to skatām caur savtīguma un ierobežotas perspektīvas acīm;
ja mēs skatītos ar gara acīm, mēs redzētu lietas no pavisam
.cita skatupunkta

Kad atveram gudrības aci, mēs redzam visaptverošo
Dieva gaismu, un šajā gaismā mēs uztveram savu garīgo
dabu, kas ir universālās apziņas dabas atspoguļojums, kas
.caurstrāvo visas Visuma daļiņas un daļas
Garīgās patiesības mūs ieskauj, klauvē pie mūsu
aizvērtu acu durvīm, mudinot mūs saskatīt gaismu, nevis
tumsu, rīkoties gudri, nevis neziņā, piepildīt savas sirdis ar
mīlestību, nevis naidu, un sadarboties miera nodibināšanā
un pārpilnības un drošības ienesšanā mūsu pasaulē. Kad
mēs to darīsim, neziņa izzudīs, pasaulīgās atšķirības izzudīs,

mēs redzēsim vienotību dažādībā un mēs kļūsim vairāk
.saskaņā ar dievišķo gribu

Mūsu attiecības ar Dievu nav aukstas vai mīlestības
trūkuma pilnas, kā tas ir starp darba devēju un darbinieku.
Mēs esam Viņa bērni, un Viņa rūpes par mums ir pastāvīgas;
Viņš vienmēr mūs uzklausa. Mēs esam neatņemama Viņa
būtības sastāvdaļa, un mūsu attiecības ar Viņu ir dzīvas un
vibrējošas. Viņš mums ir dāvājis neizsmeļamu mīlestības,
saprātnes, ieskatu, labas gribas un garīgā spēka bagātību,
.taču lielākā daļa no mums šo bagātību ir izšķērdējuši veltīgi
Dievs vēlas, lai mēs dzīvotu drošībā, mierā un draudzīgā
sadarbībā, kā tas pienākas cēlas un mīlošas ģimenes
locekļiem, taču alkatība un savtīgi aprēķini ir ieauguši un
iesakņojušies cilvēku dvēselēs un izraisījuši šķelšanos
.ģimenē

Dievs vēlas, lai mēs būtu kungi, bet mēs esam
izvēlējušies būt vergi. Cilvēce ir tālu nomaldījusies no savām
debesu mājām un zaudējusi iekšējo paradīzi, kurā var justies
tuvu Dievam un Dievs ir tuvu mums, un tā nevarēs atgūt šo
paradīzi bez personīgām pūlēm. Dievs mūs radīja pēc Sava
.tēla, bet šī patiesība ir izgājusi no mūsu prāta
Mēs esam padevušies ilūzijai, ka mūsu liktenis ir
grūtības un mūsu liktenis ir iznīcība, un mums ir jāpārrauj
ilūzijas plīvurs ar gudrības dunci, lai ieraudzītu gaišo
.patiesību aiz plīvura

Dievs mani ir svētījis ar laimi šajos garajos dzīves gados.

Neatkarīgi no tā, vai cilvēki redz apmierinātības smaīdu
manā sejā vai nē, dievišķais prieks vienmēr ir ar mani un
nekad mani nepamet. Lielā svētlaimes upe nepārtraukti
plūst zem manas apziņas smiltīm un izlaužas kā svētīti avoti,
.kas laista manas dzīves dārzus

Ne pēkšņas dzīves pārmaiņas nevar traucēt manu
mieru, ne nāves rēgs nevar atņemt man garīgo laimi, ko
.jūtu

Bija grūti padarīt šo stāvokli pastāvīgu un nemainīgu,
taču gara augļi, ko tagad baudu un dalos ar citiem, bija visu
.ieguldīto pūļu vērti
Es domāju un rīkojos, vadoties pēc dievišķā gara. Nauda
nekad nav bijis mans dzīves mērķis, bet gan kalpošana
saviem brāļiem un māsām cilvēcē. Tāpēc Dievs man ir
atvēris daudzas labestības durvis, lai es varētu sevi uzturēt
un piepildīt savu misiju. Un, kad vien man ir nepieciešama
.palīdzība, Dievs to nekavējoties sniedz
Mana vienīgā vēlēšanās ir kalpot tev, un tāpēc es esmu
.šeit

Dieva spēks darbojas arī jūsu dzīvēs. Jūs paši
pieredzēsiet šo patiesību, kad jūsu ticība tiks stiprināta un
jūs sapratīsiet, ka patiesā bagātība nerodas no materiāliem
.panākumiem, bet gan no Visvarenā
Katrs mirklis, ko pavadīsi ar Dievu, būs tavš galīgais
labums, un viss, ko paveiksi mīlestības dēļ un lai iepriecinātu
.Dievu, tiks ierakstīts mūžības grāmatā
Atkāpieties savu dziļo domu vientulībā un izbaudiet
.mieru, kas plūst no klusuma avota
Ja sējam labus darbus, mēs pļaujam prieku un svētības,
un, ja sējam sliktus darbus, mēs pļaujam dažāda veida un
.pakāpes krīzes un problēmas
Katrs labs darbs ir kā cirtnis, ar kuru mēs rokam apziņas
.augsnē, lai atklātu dievišķā prieka avotu
Mācies ienirt pašanalīzes un izpētes jūrā, vai tā būtu
saistīta ar labām grāmatām, ticību, problēmām, filozofiju vai
iekšējo prieku, atzīstot, ka parasta [kontemplatīva] vientulība
.ir patiesas laimes cena
Lai gan dzīve šķiet neparedzama, kaprīza un
noslēpumaina, pilna šaubu un visādu problēmu un
satricinājumu, mēs paliekam Dieva pastāvīgā aizsardzībā.
Mēs nedrīkstam pārspīlēt lietas vai zaudēt savaldību
notikumu priekšā, jo, ja mēs ļaujam panikai mūs pārņemt,

mēs dodam varu ļaunumam un padziļinām tā saknes, kas
.aug un zeļ baiļu un nemiera augsnē

Katru vakaru pajautā sev: Cik daudz laika esi pavadījis
ar Dievu, cik daudz esi pārdomājis, cik daudz esi paveicis, cik
daudz esi darījis citu labā un cik daudz esi kontrolējis savas
?vēlmes

Mums nevajadzētu gaidīt ilgstošu laimi un mieru dzīves
pārbaudījumos; drīzāk mums tie jāmeklē un jāatklāj sevī.
Tad, lai kādas pieredzes mēs piedzīvotu, mēs ar tām tiksim
galā tāpat, kā skatāmies kāda cita pieredzi filmā, neatkarīgi
.no tā, vai tā ir patīkama vai sāpīga

Cilvēks var pārvērst visu savu pieredzi sāpīgos,
nožēlojamos pārbaudījumos, ja ļauj savam prātam to darīt.
Viņš var baudīt labu veselību, tomēr nenovērtēt tās vērtību.
Bet, ja viņš saslimst, tad pazemojas un novērtē labklājības
svētību. Mums vajadzētu atzīt Dieva labvēlību un pateikties
Viņam par svētībām, ko Viņš mums dāvā, negaidot, kamēr
nelabvēlīgi apstākļi padarīs mūs pateicīgus un atzīs Viņa
.žēlastību

Dzīvei vajadzētu būt pārdomu un rīcības sajaukumam.

Kad cilvēks zaudē psiholoģisko līdzsvaru, viņš kļūst
neaizsargāts pret raīžu uzbrukumu, bēdu mākoņiem un sāpju
mokām. Un, ja viņš mēģina pārkāpt veselības, labklājības un
gudrības likumus, viņš neizbēgami cietīs no slimībām,
.nabadzības un neziņas

Mums jāuztur mūsu nodomi tīri, mūsu motīvi tīri un
jārīkojas tā, lai mēs justos mierīgi, un nedrīkstam ļaut dzīves
.apstākļiem traucēt mūsu mieru un iznīcināt mūsu laimi

Skumjas sirdis un salauztas domas mani pievelk, lai cik
tālu tās atrastos

Paplašiniet savas mirdzošās mīlestības valstības
robežas, pakāpeniski iekļaujot tajā savu ģimeni, kaimiņus,
.kopienu, valsti un visas apzinīgās valstis un radības

Mums arī jāstiprina savs intelekts un jāatmet no gadiem
un paaudzēm pārmantotā intelektuālā un morālā vājuma
nasta. Šie piemaisījumi ir jāsadedzina atjaunotas apņēmības
un produktīvas rīcības ugunīs. Ar šo konstruktīvo pieeju
patiesi apņēmīgs indivīds var sasniegt atbrīvošanās un
.brīvības apvāršņus

Aktivizējiet sevī bezgalīgo spēku, lai varētu spēlēt savu
.prestīžo lomu dzīves skatuve

Tiklīdz cilvēks sāk pielūgt mantu, naudu, slavu vai jebko
citu bez Dieva, viņa liktenis kļūst par nelaimi. Tie, kas visu
savu uzmanību pievērš šīm lietām, patiesībā tās pielūdz, un
tāpēc viņi netuvojas Dievam, bet gan attālinās no Viņa. Bet
tie, kas apcer Dievu, meditē par Viņu un savās sirdīs ar Viņu
vienojas, tuvojas Viņam un klusajā kopībā ar Viņu piedzīvo
.iekšēju prieku

Vienīgi Dievs spēj piepildīt cilvēku sapņus un cerības uz
.ilgstošu laimi. Tāpēc nekas nedrīkst ieņemt Dieva vietu sirdī
Ir svēti simboli, kas var palīdzēt meklētājam atcerēties
Dievu un tuvoties Viņam. Tomēr, ja cilvēks sāk pielūgt šos
simbolus, to kaitējums atsvērs to labumu. Pielūgsme jāvērs
.tikai pie Dieva, jo nekas cits nav pielūgsmes cienīgs

Lai kāds arī nebūtu rituālās pielūgsmes raksturs, Dievam
tā ir pieņemama, ja vien pielūdzējs to veic ar garīgu apziņu
un ilgošanos pēc Viņa. Tomēr daudzi cilvēki neaptver
pielūgsmes būtību, un viņu domas un sirdis tiek novirzītas no
Dieva uz rituāliem, tādējādi negūstot lielu labumu no savas
.pielūgsmes

Patiesi pielūdzēji neļauj savai apziņai aprobežoties ar
kādu tēlu vai formu, bet gan ar dziļāko mīlestību un pilnīgu
uzmanību koncentrējas uz dievišķo garu, kas slēpjas aiz
.visiem tēliem un formām

Dievs ir absolūts un bezgalīgs, un neviens attēls vai
statuja nevar Viņu ietvert

Var teikt, ka Dievs izpaužas ikvienā, kas Viņu patiesi mīl
un ir saskaņā ar Viņu, jo Viņš ir klātesošs visur un tāpēc ir

klātesošs ikvienā. Tomēr ne visiem piemīt spēja izpaust dievišķo klātbūtni. Saule vienādi spīd gan uz oglēm, gan dimantu, bet dimants saņem un atstaro saules gaismu, .savukārt ogles to nevar

Līdzīgi visi cilvēki ir iegremdēti Dieva gaismā, bet tikai daži spēj saņemt šo gaismu un atspoguļot to savās domās un darbībās. Lai to izdarītu, viņiem ir jāattīra sevi ar meditācijas palīdzību un sekojot dievišķajām mācībām un .baušļiem

Kad mēs izrunājam Dieva vārdu, mums dziļi un patiesi jāapzinās, ko mēs sakām. Ja jūs varētu ieskatīties cilvēku domās lūgšanas laikā, jūs atklātu, ka vairums domā par visu, izņemot Dievu, pat ja viņi izrunā Viņa vārdu! Šāda lūgšana ir .neauglīga un bezvērtīga

Kad mēs lūdzamies, mums jācenšas visu savu prātu koncentrēt uz Dievu, nevis tikai atkārtot Viņa svētīto vārdu, ļaujot savām domām klejot. Viena no manām tantēm mēdza skaitīt savas lūgšanas uz lūgšanu krellēm, kuras reti kad izlaida no viņas rokām. Bet kādu dienu viņa man atzinās, ka, neskatoties uz šī lūgšanas ieraduma praktizēšanu četrdesmit gadus, Dievs nebija atbildējis uz viņas lūgšanām. Nav brīnums! Viņas "lūgšanas" bija nekas vairāk kā nervozs .ieradums

Kad mēs lūdzamies, mums nevajadzētu domāt ne par ko citu kā tikai par Dievu. Mums jācenšas būt sirsnīgiem savā pielūgsmē un uzticīgiem savās lūgšanās. Lūgšanu kreļļu lietošana un pastāvīga Dieva vārda piesaukšana ir pilnīgi pieņemama, ja šī prakse izriet no sirds un to atbalsta sirsnība un koncentrēts prāts. Tomēr šī prakse laika gaitā var kļūt .automātiska

Mums jāčukst Dieva vārds savās sirdīs ar ilgošanos un dievišķu mīlestību; tā ir patiesa pielūgsme, kas aizkustina Dieva sirdi. Izrunāt Dieva vārdu auksti un ar maldīgu prātu ir zaimošana un necieņa. Kad lūdzamies, mūsu sirdij un prātam .jābūt piepildītam ar Dieva mīlestību

Ak, Kungs, Tu esi dievišķā Polārzvaigzne, kas vada
manas klejojošās domas nemierīgajā pārbaudījumā un bēdu
.jūrā

Prāta koncentrēšanas praktizēšana, izmantojot augstāka
līmeņa jogas vingrinājumus, palīdz tuvoties Dievam,
augstākajam godības un slavas avotam, tāpat kā tā palīdz
.domāt par Dievu un sazināties ar Viņu

Ir svarīgi veltīt vienu dienu nedēļā garīgai rekolekcijai (ja
iespējams), lai pārdomātu Dievu un piedzīvotu mieru, mieru
un iekšēju mieru. Šādi pavadīts laiks būs kā nomierinošs
balzams nepatikšanām un raizēm, ar kurām saskarsieties
.pārējā nedēļas laikā

Ikvienam katru nedēļu jāpavada viena diena vientulībā
vai "garīgā rekolekcijās", lai dziedinātu savas emocionālās
brūces un sāpes. Kad šī diena kļūs par miera, prieka un
apmierinātības dienu, jūs to ar nepacietību gaidīsiet nedēļu
.pēc nedēļas

Vientulība ir diženuma cena. Jūs pārsteigs brīnišķīgie
rezultāti, ko jūsu prāts, ķermenis un dvēsele sasniegs,
pateicoties šai garīgajai rekolekcijai un saiknei ar savu garu
un Dievu. Ja jūs tiecaties pēc patiesas laimes, jums ir
jāiegremdējas dievišķā miera okeānā agri no rīta,
.pamostoties, kā arī pirms gulētiešanas naktī

Indijas gudrie iesaka ne tikai vienu vientulības dienu, bet
uzsver nepieciešamību pēc klusas meditācijas četras
konkrētas reizes dienā. Rītausmā, pirms piecelšanās un
tikšanās ar kādu, vajadzētu baudīt mieru un miera sajūtu.
Pusdienlaikā pirms pusdienām vajadzētu nomierināt prātu un
vēlreiz izbaudīt miera periodu pirms vakariņām. Visbeidzot,
.pirms gulētiešanas vakarā vēlreiz jāieiet miera stāvoklī

Tie, kas cītīgi ievēro klusumu vientulības laikā un šajos
četros dienas periodos, noteikti piedzīvos harmoniju ar
Dievu. Tiem, kas nevar ievērot visus šos periodus, vajadzētu
veltīt tam vismaz rīta un vakara stundas. To darot, viņu dzīve

tiks pārveidota uz labo pusi, un viņi piedzīvos patiesu laimi;
.pieredze ir labākais pierādījums

Ja turpināsi rakstīt un parakstīt čekus, neiemaksājot
pietiekami daudz līdzekļu, lai segtu savu bankas kontu, jūsu
nauda beigsies. Tas pats attiecas uz jūsu dzīvi. Bez
regulāriem miera iemaksām jūsu dzīves kontā jūsu enerģija
tiks izsmelta, jūsu miers izzudīs un jūsu laime iztvaikos. Īsāk
sakot, jūs galu galā cietīsiet emocionālu, garīgu, fizisku un
garīgu bankrotu. Bet dziļa ikdienas meditācija par Dievu
.papildinās jūsu emocionālo kontu

Dievbijīgs meklētājs katru dienu meditē, sazinoties ar
Dievu ar visu savas sirds mīlestību un ilgām, lūdzot Viņu
atklāt Sevi. Ja jūs mīlat Dievu un ilgojaties pieredzēt Viņa
klātbūtni, jums jāiegremdē savs prāts un ķermenis Viņa
mierā, un dzīve jums uzsmaidīs, un jūsu lietas daudzējādā
.ziņā uzlabosies

Mierīgs cilvēks reti kļūdās un gūst panākumus tur, kur
.tūkstošiem citu neizdodas

Tie, kas nedomā par Dievu vai nerūpējas par Viņu, kļūst
nomākti un nelaimīgi. Viņi kļūst viegli aizkaitināmi un
.pārvēršas par staigājošām mašīnām

Gudrības un miera saule uzlēks miera debesīs un
apspīdēs jūsu būtni savos dziedinošos staros, ja vien jūs
pieliksiet garīgas pūles un savā sirdī piešķirsiet Dievam
.pirmo vietu

Viens mēness spīd spožāk nekā visas zvaigznes kopā.

Saule, kas šķiet maza, kļūdē tumsu no teritorijas, kas ir
miljoniem reižu lielāka par sevi. Līdzīgi labs cilvēks, vienkārši
eksistējot pasaulē, izstaro vibrācijas, kas neitralizē un
.neitralizē daudzas vibrācijas, ko izstaro ļauni cilvēki
Pārdomu dienai vajadzētu būt arī garīgas un fiziskas
atpūtas un iekšējā miera kultivēšanas dienai. Jebkura
darbība, kas sniedz gudrību un mieru, šajā dienā ir svētīga
.darbība

Runājot par vecāku godināšanu, svētajās grāmatās ir ieteikts pret viņiem izturēties labi: “Godā savu tēvu un māti”
.”un “Esi laipns pret vecākiem

Cilvēku vecāki ir jāgodā kā Dieva pārstāvji, kurš viņiem ir devis cilvēces radīšanas dāvanu. Māte ir Dieva tīrās mīlestības iemiesojums, jo mīloša māte piedod tur, kur neviens cits to nedarīs. Tēvs ir Dieva gudrības izpausme un
.Viņa bērnu aizstāvis

Nevajadzētu mīlēt savu tēvu un māti atsevišķi no Dieva,
bet gan kā Viņa aizsargājošās un gudrās mīlestības izpausmi.
Augstākais dievišķais gars kļūst gan par tēvu, gan māti, lai
.palīdzētu bērnam; tāpēc tas ir jāgodā vecākiem

Svētie Raksti arī iesaka nenogalināt nogalināšanas dēļ,
jo tad cilvēks kļūst par slepkavu. Cilvēkam nevajadzētu atņemt citam dzīvību intensīvu emociju brīdī. Tomēr, ja tuviniekiem draud briesmas, ir jācīnās, lai aizsargātu tos, kurus Dievs viņam ir uzticējis, jo svēts pienākums ir aizstāvēt
.savu ģimeni un valsti

Attiecībā uz laulības pārkāpšanas aizliegumu, dzimumattiecību ideālajam mērķim vajadzētu būt bērnu radīšanai, kas radīti pēc Dieva tēla, un tīras mīlestības izpausmei, ko izjūt laulātie, kuri viens otrā saskata Dievu.

Tie, kas dzīvo tikai fiziskā līmenī, neņemot vērā patiesu mīlestību vai augstāku mērķi, kādam tika radīta seksuālā vēlme, saskaņā ar šo bausli pārkāpj laulību. Šajā gadījumā viņi neatšķiras no dzīvniekiem, kas apmierina savas
.seksuālās tieksmes un pēc tam dodas savā ceļā

Dievs radīja šo radošo tieksmi vīriešos un sievietēs radīt un paust patiesu savstarpēju mīlestību laulības dzīvē, un to nevajadzētu izmantot ļaunprātīgi, bet gan pārveidot par
.svētu darbību un zināšanām

Ja jūs varat kontrolēt un izplatīt seksuālo spēku savā būtībā, jūs varēsiet attīstīt lieliskas garīgās spējas rakstīšanai, zīmēšanai vai slēptu talantu atklāšanai
.neskaitāmos citos veidos

Un, kad jūs beidzot spēsiet kontrolēt un garīgi pārveidot
radošo darbību, jūs pieredzēsiet lielu mieru, lielu mīlestību
.un pieaugošu garīgo prieku

Svētie un garīgie līderi, kas garīgi pārveidojuši savu
seksuālo aktivitāti, ir milži, kas spēj veikt pārsteidzošus un
satriecošus varoņdarbus pasaulē un ezotēriskajos patiesības
.meklējumos

Tādējādi seksuālās tieksmes augstākais pielietojums ir
tās spēka paaugstināšana, tas ir, tās enerģijas virzīšana uz
augstāku mērķi, lai izpaustu gudrību, augstus ideālus un
garīgos principus. Nevajadzētu gūt prieku no seksuālām
domām vai vēlmēm pēc tā, kas ir aizliegts. Kad šāda veida
paškontrole ir sasniegta, cilvēkam būs skaidrs skatījums uz
.dzimumaktu un tā augstāko mērķi

Būt vergam seksuālās lietās nozīmē zaudēt veselību,
paškontroli un intelektuālo mieru, un īsāk sakot, visus laimes
.elementus, kas cilvēkam ir nepieciešami

Svētās grāmatas arī mudina mūs nezagt. Ja tūkstoš
cilvēku grupa zagtu viens no otra, katram būtu 999
ienaidnieki. Tāpēc nedrīkst pārkāpt citu tiesības, kā arī
atņemt viņu zemi, mieru, mīlestību, cieņu vai jebkuru no viņu
materiālajām vai garīgajām mantām. Ja nejūtat vēlmi atņemt
to, kas nepieder jums, tas, kas jums nepieciešams vai ko
vēlaties, nonāks pie jums. Zādzība vispirms rodas prātā, kad
cilvēks sāk apskaust citus. Ļaunprātīgu vēlmju sēklas ir
jāizrauj no prāta. Garīgais altruisms ir ceļš. Tad cilvēks
dabiski piesaistīs pārpilnību, un svētības pie viņa plūdīs no
avotiem, ko viņš zina, un avotiem, ko viņš nepazīst. Šis ir
neklūdīgs dievišķs likums. Kas attiecas uz zagļiem un
savtīgiem cilvēkiem, viņi savu dzīvi pavada, dzenoties pēc
materiālām mantām, viņu acis vienmēr ir vērstas uz to, kas
.ir citiem, pat ja viņu pašu kase ir pārpildīta ar zeltu
Kamēr netiek atmests materiālais egoisms, pasaule
.nevar iepazīt laimi

Laime rodas tikai caur garīgu sadarbību. Tā rodas, kad
cilvēks izjūt citu vajadzības kā savas un strādā citu labā
.tāpat kā pats

Vēl viens svarīgs bauslis ir izvairīties no nepatiesas
liecības sniegšanas. Kaitējuma nodarīšana kādam, sagrozot
patiesību, ir vēl viens veids, kā graut sociālo harmoniju. Ja
kāds vēlas, lai pret viņu izturas labi, viņam atbilstoši
jāizturas pret citiem. Patiesība vienmēr ir jāsaista, taču ir
jānošķir patiesības paušana no vienkāršas faktu
konstatēšanas. Kāda cilvēka nosaukšana par klibu vai aklu ir
sāpīga un kaitīga; jāņem vērā citu cilvēku jūtas un jāizvairās
viņus apkaunot. Līdzīgi ir nepareizi atklāt patiesību, kas
nodotu kādu bez cēla mērķa. No otras puses, nevajadzētu
melot, lai izvairītos no patiesības paušanas; drīzāk noteiktās
situācijās var klusēt, lai izvairītos no citu apkaunošanas vai
.kaitējuma nodarīšanas

Jāuzmanās no skaudības, postošas slimības, kas grauž
dvēseles mieru. Jo vairāk cilvēks kāro to, kas pieder citiem,
jo lielāka kļūst viņa nelaime un ciešanas. Skaudīgs cilvēks
dzīvo nemierīgu dzīvi, nekad nezinot miera garšu. Viņiem ir
daudz labāk cienīt sevi, paļauties uz sevi un meklēt iekšēju
.garīgu bagātību

Cilvēka cieņa un patiesā vērtība ir daudz augstāka par
visu, ko viņš varētu vēlēties vai ilgoties iegūt. Dievs izpaužas
katrā cilvēkā tādā veidā, kā tas nav redzams nevienā citā
cilvēkā. Viņu seja nav tāda pati kā nevienam citam, un viņu
dvēsele nav tāda pati kā nevienam citam, jo viņā slēpjas
visas radības vislielākais dārgums – un šis vislielākais
.dārgums ir Dievs

Mēs vēlamies, lai mūsu dzīve mirdzētu un plauktu ar
labiem darbiem, smaržotu no prieka un laimes un mūžīgi
.dzīvotu to cilvēku atmiņā, kuri mūs novērtē

Kad cilvēkam ir pareiza ticība un viņš rīkojas atbilstoši tai, viņš ir laimīgāks nekā tie, kuriem trūkst ticības un kuri .dzīves cīņā nepilda savus pienākumus

Laba ticība un taisnīga rīcība (ko atbalsta cēli motīvi un labi nodomi) vienmēr ir klātesoša visur, kur pastāv laime, un zūd tur, kur laimes nav. No tā mēs varam secināt, ka tie ir divi būtiski laimes nosacījumi, kurus bez tiem nevar sasniegt.

Tiem, kas vēlas laimi, ir nepieciešami tikai šie divi .pamatelementi, kas ir tās stūrakmeņi un pīlāri

Cilvēki nevar pēc savas patikas kontrolēt, mainīt vai izdzēst Visuma bezgalīgās sastāvdaļas. Šīs sastāvdaļas ir cieši saistītas ar cilvēka dzīves audumu, un cilvēki nevar funkcionēt izolēti no tām. Tomēr cilvēki var kontrolēt savu prātu, lai pielāgotos šīm sastāvdaļām un izvairītos no to .kaitējuma

Mūsu senči bija laimīgāki par mums nevis tāpēc, ka viņiem piemita vairāk pasaulīgu lietu un prieku nekā mums tagad, vai tāpēc, ka viņi bija mazāk pakļauti dzīves problēmām, bet gan tāpēc, ka viņiem piemita psiholoģiskais līdzsvars, kas deva viņiem mierinājumu, mieru, .apmierinātību un īsumā laimi

Viņu laime nebija atkarīga no ārējiem apstākļiem, kā arī viņi nepadevās ārējiem apstākļiem, kas viņiem to atņemt. Viņu komforta, miera, laimes un apmierinātības sajūtas bija dabiskas, normālas, veselīgas un ilgstošas. Arī mums vajadzētu kultivēt šīs sajūtas, ja vēlamies būt laimi. Un kurš ?gan no mums to nedarītu

Liktenis ir pagātnes brīvās gribas vai izvēles brīvības izmantošanas rezultāts. Ar savu pagātnes brīvās gribas praksi mēs esam sev radījuši un turpinām radīt likteni un lemtību. Tomēr mēs neesam saistīti ar pagātni, un mūs mūžīgi neierobežo mūsu rīcības sekas. Mēs varam atsaukt

to, ko esam iesējuši, un izdzēst to, ko esam uzrakstījuši, ja to
vēlamies un cenšamies labot savu kursu un uzlabot savas
.ražas kvalitāti

Ja mēs izskaužam tādu darbību sēklas, kurām ir sāpīgas
sekas, un to vietā iesējam sēklas, kas vairāk atbilst dvēseles
dabai, mēs noteikti plūksim laimes augļus no šīm labajām
sēklām, kas iesētas dvēseles augsnē. Mums jāīsteno brīvā
griba tagad, nevis rīt, ja vēlamies sasniegt lielāku laimi vai
.mazināt ciešanas un sāpes

Tāpēc laimes apstākļi slēpjas cilvēkā, un viss, kas viņam
jādara, ir nopietni pievērsties šim nekļūdīgajam
vienādojumam, un rezultāti būs viņam par labu, ja viņš veiks
.vislabāko novērtējumu un tiks ar to galā

Ak, Kungs, lai mana būtne ir piepildīta ar Tavu vitalitāti,
mana sirds ar Tavu mierinošo un līdzjūtīgo klātbūtni, mans
prāts ar Tavu gudrību un mana dvēsele ar Tavu dievišķo
.apziņu

Jūsu siržu augsnē aug mīlestības sēklas, laistiet šīs
sēklas ar universālas mīlestības un universālas līdzjūtības
.ūdeni

Prāta spēks ir neierobežots, un attiecīgi, ja pietiekami
dziļi pārdomāsi jebkuru tēmu, jūs saņemsiet atbildi uz
.jebkuru ar šo tēmu saistītu jautājumu

Ja cilvēks visu savu darbu un aktivitātes velta citu
cilvēku kalpošanai un paveic tās ar gandarījumu, tad viņš
.patiesi ir pelnījis atzinību un pateicību

Mums nevajadzētu būt vienpusīgiem. Drīzāk mums
vajadzētu līdzsvarot savas aktivitātes un noteikt prioritātes
savam darbam un pienākumiem atbilstoši katra
.svarīgumam

Pienākums ir darbība, ko cilvēks veic ar prieku, nevis
materiāla labuma gūšanas nolūkā, un garīgajam un
.morālajam pienākumam dzīvē jābūt pirmajā vietā

Katram cilvēkam ir neizmantots potenciāls. Viņam
piemīt visas nepieciešamās stiprās puses. Prāts pats par sevi

ir augstākā vara, un tas ir jāatbrīvo no novecojušiem un
.ierobežojošiem ieradumiem un priekšstatiem
Planētu un zvaigžņu ietekmi uz cilvēka dzīvi izraisa
pievilkšanās un atgrūšanās spēki starp planētām un cilvēka
.ķermeņiem
Ļaunas domas noved cilvēku kaitīgā vidē, kur viņš var
izpausties atbilstoši savām vēlmēm. Tomēr cilvēks ar
gribasspēku var mainīt savas domas un apziņu, un līdz ar to
arī savu vidi. Ja cilvēks ilgstoši atrodas kaitīgā vidē, šī vide
sāk viņu zemapziņā ietekmēt. Laika gaitā viņš pilnībā zaudē
brīvību izvēlēties veselīgu un pilnvērtīgu vidi un kļūst
pakļauts šīs kaitīgās vides negatīvajai ietekmei. Savukārt tie,
.kuriem ir spēcīga gribasspēks, ir saskaņā ar Dievu

Koncentrēta prāta enerģija

Kad caur palielināmo stiklu fokusējat saules gaismu uz
sīku punktu, tā rada siltumu, un šis siltums var aizdedzināt
koku, audumu, papīru un citas lietas. Līdzīgi, precīzi
fokusējot prātu, tā koncentrētā enerģija var sadedzināt
šaubu saknes aiz katras neveiksmes un ļaut gudrības
.gaismai spoži spīdēt

Kad prāts saskaņojas ar Dievu, visa labuma avotu un
visa svētītā spēka izcelsmi, tas sāk apzināties dievišķo
klātbūtni un tam piemīt visi panākumu elementi. Šie
elementi ir cieši saistīti ar Dieva milzīgo spēku, kas spēj radīt
.jaunas iespējas panākumiem jebkurā jomā
Problēmas un grūtības rodas no cilvēka neapzināšanās
par savām pagātnes darbībām, kas veiktas noteiktā laikā un
vietā. Viņa pašreizējās ciešanas izriet no domām un darbiem,
ko viņš ir izteicis, kas iesakņojās viņa apziņas augsnē,
izaugot par augu un nesot augļus, kas atspoguļo tieši šo
.domu un darbību raksturu

Pārbaudījumi un likstas nenāk, lai cilvēku salauztu vai
paralizētu viņa gribu, bet gan lai liktu viņam novērtēt Dieva
diženumu un cienīt Viņa likumus, caur kuriem viņš var
sasniegt patiesu laimi. Dievs nesūta šos skarbos
pārbaudījumus tāpēc, ka tos galvenokārt ir radījis cilvēks.
Viss, kas no cilvēces tiek prasīts, ir pamodināt savu apziņu
no neuzmanības miega un izklūt no neziņas tumsas zināšanu
.gaismā

Lielākoties mūsu maņas sola īslaicīgus priekus, bet galu
galā nes ilgstošas sāpes un ciešanas. Patiesa tikumība un
laime tomēr sola maz, bet galu galā sniedz mums tīru un
ilgstošu prieku. Tāpēc es uzskatu, ka iekšēja, ilgstoša laime
ir patiesss prieks, bet īslaicīgas jutekliskas baudas ir tikai
.baudas

Kad paskatās uz sauli no miljoniem jūdžu attāluma
kosmosā, šī milzīgā zvaigzne šķiet daudz mazāka nekā mūsu
.Zeme

Tomēr Zemes diametrs ir aptuveni 7 900 jūdzes,
savukārt Saules diametrs ir simts reižu lielāks nekā Zemes
diametrs. Ja jūs varētu novietot mūsu planētu Zeme tieši
Saules priekšā, tā salīdzinājumā ar Sauli izskatītos kā niecīgs
.punktiņš

Pieņemsim, ka varenais Saules lauks paplašinās un
paplašinās, līdz tā milzīgā masa aprij visas zilās debesis.
Debesis, ko mēs redzam, ir tikai maza daļa, patiesībā niecīgs
.punktiņiņš, no telpas, kas caurstrāvo bezgalīgo Visumu
Pat ja Saule turpinātu bezgalīgi izplesties un stiepties
kosmosā, tā joprojām nespētu aptvert bezgalību
Kosmiskā mazuma un galīguma ilūzija ierobežo un
.neļauj prātam uztvert kosmisko plašumu
No kurienes radās šis absolūtais tukšums un kur ir tā
?robežas

Tas, kurš nav pakļauts dimensijām vai mērījumiem,
kuram nav robežu vai izcelsmes, ir Dievs, kurš ir visuresošs
un eksistē vistālākajos kosmosa nostūros. Viņš ir tālās,
attālās zvaigznēs, tāpat kā tas eksistē tevī un manī, tas
apzināti apzinās katru telpu, ko tas aizņem, lai cik maza vai
.liela tā būtu

Pagātne lielākajai daļai cilvēces ir nezināma, izņemot
dažus apgaismotus indivīdus. Tomēr mūsu nezināšana par
pagātņi nāk arī par labu mums. Jo, ja mēs zinātu visu, ko
esam darījuši šajā dzīvē un iepriekšējās dzīvēs, mūs
pārņemtu mūsu darbību apjoms un mēs būtu pilnīgi
apmulsuši. Mūsu griba varētu pat tikt paralizēta šoka dēļ,
padarot mūs nespējīgus turpināt savus centienus un atstājot
mūs izmisuma upurus. Pat šajā zemes dzīvē aizmāršība ir
Dieva svētība, kas neļauj mūsu domām un jūtām pārņemt
pagātnes atmiņām, īpaši rūgtajām un sāpīgajām. Par laimi,
dievišķā dzirksts mūsos pastāvīgi spīd ar cerību un vēlmi
turpināt nemitīgo dzīves ceļojumu. Mums jāpateicas Dievam
par šīm divām svētībām: spēju aizmirst pagātņi un cerību uz
.nākotni

Mums nevajadzētu secināt, ka liktenis liek šķēršļus
brīvas gribas ceļā. Tomēr mums jādara viss iespējamais, lai
pretotos negatīvajām ietekmēm, ko vairums cilvēku piedēvē
liktenim un lemtenim, un jāizmanto sava izvēles brīvība
saskaņā ar savu iekšējo pārliedību, ja vien šī pārliedība
balstās uz stipru ticību un ir pamatota dievišķajos likumos,
.bez kuriem cilvēks nevar izbaudīt patiesu laimi

Uzsākot kādu darbību, mums nevajadzētu ļauties
nelabvēlīgu apstākļu baidīšanai, bet gan būt maksimāli

optimistiskiem, ar absolūtu ticību, ka nekas nevar stāties
.ceļā gribas izpausmei un izvēles brīvībai

Cilvēki bieži vien ir kā lapa, kas peld pa upes virsmu, un
viņiem ir jāizraujas no automātisko ieradumu straumes, kas
viņus nes ilūziju un iznīcības ūdenskritumu virzienā. Lielākā
.daļa cilvēku šķiet vienaldzīgi un ļauj straumei sevi aizraut

Ja mums neizdodas sasniegt savu mērķi, ir pieņemami
netieši atzīt, ka pastāvēja mūsu pašu radīti šķēršļi, kas
neļāva mums to sasniegt. Mums ir jāatlaidās un jādubulto
centieni, lai sasniegtu vēlamu rezultātu. Mums arī
jāpārlicina sevi, ka neatkarīgi no tā, cik spēcīgi un milzīgi ir
šķēršļi un izaicinājumi, mums joprojām ir spēks tos pārvarēt.
Pat ja mēs ciešam neveiksmi, neskatoties uz visiem mūsu
mēģinājumiem, nav nepieciešams krist izmisumā vai
vilšanās, ja vien saprotam, ka cilvēka griba ir spēcīgāka par
likteni, kas ir mūsu pašu radīts. Tāpēc mēs nedrīkstam
pārtraukt mēģināt, lai cik reižu mēs kļūdītos, jo vienmēr ir
atvērtas durvis. Mums vienkārši jāturpina tiekties un
jāatkārto mēģinājums, līdz mums tiek doti panākumi. Dievs
mums sniegs palīdzību, ja vien mēs paļausimies uz Viņu un
pieliksim nepieciešamās pūles. [Tas, kurš iet pa šo ceļu,
sasniegs galamērķi, un tas, kurš paļaujas uz Dievu, netiks
vīlies.]

Kad cilvēks kaut ko intensīvi un neatlaidīgi vēlas, šī
vēlme nekad nepamet viņa apziņu, lai kur viņš dotos un lai
kādas būtu viņa nodarbošanās. Pateicoties savai pastāvīgajai
un nenogurstošajai darbībai, šai vēlmei piemīt milzīga
apņēmība un enerģija. Šis iekšējais čuksts ir spēcīgāks un
efektīvāks par mehānisku lūgšanu, kas tikai kustina lūpas. Tā
rīkojas tie, kas mīl Dievu. Viņi nemitīgi čukst savu mīlestību

pret Viņu, viņu sirsnīgie čuksti paliek nedzirdami visu viņu ikdienas darbību laikā. Šis sirsnīgais čuksts viņus nenovērš un nenonāk pretrunā ar viņu citiem pienākumiem. Pieaugot viņu vēlmei pēc Dieva, viņu mīlestība pret Viņu padziļinās un pastiprinās, līdz viņi piedzīvo Viņa klātbūtni un ar dvēseles aci ierauga Viņa gaismu. Viņi izbauda milzīgu prieku un izjūt .neaprakstāmu mieru

Dievs mums sūta dzīvē nepieciešamās mācības, lai mēs varētu no tām gūt labumu un iegūt izpratni un pieredzi. Ikviens, kurš izvairīsies no šīm mācībām, būs spiests tās .apgūt neatkarīgi no tā, cik ilgs laiks tam būs nepieciešams

Katrs pārbaudījums ir draugs, ja no tā mācāmies, un tirānisks despots, ja izniekojam iespēju un ļaunprātīgi izmantojam to ar kurnēšanu, aizvainojumu un sliktu .spriedumu

Kad mums ir skaidra izpratne un pareiza attieksme pret .dzīvi, tā kļūst skaista un bez sarežģījumiem

-

psiholoģiski gadījumi

Cilvēks nevar mūžīgi palikt prieka viļņu mētāts, iegremdēts nemierīgos bēdu ūdeņos vai noslīcis garlaicības dzīlēs. Šajā pretrunīgo dualitāšu pasaulē vidusmēra cilvēks ir pakļauts kāpumiem un kritumiem — paceļoties laimes viļņos, grimstot apātijas bezdibenī un mētājoties niknos skumju .viļņos — reti piedzīvojot kādu citu apziņas stāvokli

Ļaut apstākļiem šādā veidā ietekmēt savas domas
nozīmē paļauties uz savu gribu kaprīzam un pastāvīgi
mainīgam liktenim. Lai cilvēks dzīvotu veiksmīgu un
piepildītu dzīvi, ir nepieciešams garīgais līdzsvars, un to var
panākt tikai ar koncentrētu domāšanu un kontroli pār savām
.emocionālajām spējām

Pat visdziļākās bēdas ar laiku sadzīst, tāpēc nav jēgas
katru dienu kavēties pie bēdām. Pastāvīga mīlotā zaudējuma
pārdzīvošana nepalīdz ne viņam, ne mums, un tas neko
nemaina. Līdzīgi mazvērtības kompleksa kultivēšana vai
sevis sodīšana par pagātnes kļūdām vai neveiksmēm ir
neproduktīva; tā tikai padara dzīvi nelaimīgu un nomāc
.garīgās spējas

Mēs nedrīkstam ļaut sev iekrist garlaicīgas rutīnas
bedrē, jo tas ir psiholoģisks stāvoklis, kas nebūt nav
komfortabls, jo tas traucē prātu un sadedzina apslēptās
.spējas apātijas krāsnī

Neveiksmes ir jāizskauž no saknēm, un dzīves lauki ir
jāuzar ar centību un apņēmību un jāsēj ar labestības sēklām,
.lai ar Dieva palīdzību novāktu bagātīgu ražu
Dari kaut ko tādu, ko neviens iepriekš nav darījis — kaut
ko tādu, kas pārsteigs pasauli. Parādi, ka Dieva radošais
.spēks darbojas caur tevi

Cilvēki ar mierīgu un cēlu temperamentu palīdz padarīt
mūsu domas pievilcīgas un veselīgas. Nav grūti noteikt, vai
cilvēks savu intelektuālo barību smeļas mierīgā vai
traucējošā vidē. Trauksme, ciešanas un apjukums rodas no
saskarsmes ar nepareiza veida cilvēkiem – draugiem vai
radniekiem –, kas noved pie satraucošām domām un
.nemierīga garastāvokļa

Ķermenis iegūst enerģiju un aktivitāti no fiziskām
pārtikām, savukārt magnētiskie pārtikas produkti apgādā
gan ķermeni, gan prātu ar enerģijas lādiņiem, kas ir vieglāk
sagremojami nekā cietie un šķidrie pārtikas produkti, kurus
.nevar viegli pārvērst dzīvā enerģijā

Kad jūs varat nezināšanu pārvērst gudrībā, vājumu un
trauslumu veselībā un vitalitātē, un pārlicināti un drosmīgi –
pat vienatnē – iet pa dzīves ceļiem, un atrast iekšēju prieku,
ka jums ir dzīva un modra sirdsapziņa, un nelokāma ticība
Dieva taisnīgumam un pareizā uzvarai pār nepareizību un
patiesības uzvarai pār ilūziju, un kad jūs katru dienu
cenšaties pacelt savas domas augstākos un izsmalcinātākos
līmeņos, un jums ir mīloša un pateicīga sirds un labi nodomi
pret citiem, jūsu intelektuālais barība kļūs magnētiska, un
jūs piesaistīsiet sev visu, kas ir skaists un noderīgs – lietas,
cilvēkus un apstākļus –, kas ir būtiski, lai turpinātu savu
ceļojumu uz drošības un aizsardzības krastiem. Un
visbeidzot, kad jūs pieliekat pūles, lai iegūtu to, kas jums
nepieciešams, un esat apmierināti ar to, ko Dievs sniedz, jūs
būsiet bagātāki garā un apmierinātāki nekā tie, kurus
pārņem pasaulīgas vēlmes un kuri alkst pēc tās īslaicīgajiem
.priekiem

Līdzjūtība ir tilts, kas savieno katru dvēseli ar citām
.dvēselēm. Līdzjūtība ir vārti uz katru sirdi

Kad cilvēks meklē Dievu, kurš ir vienīgais patiesais
draugs pār visiem citiem, kļūst iespējams nodibināt patiesu
draudzību visās cilvēku attiecībās — ģimenes, brālīgajās,
laulības un garīgajās. Draudzība ir būtisks elements laulības
attiecībās, un prioritātei jābūt intelektuālai un emocionālai
tuvībai, garīgas pievilcības sajūtai un patiesai mīlestībai. Tie,
kas nespēj atšķirt patiesu mīlestību no fiziskās pievilcības,
.atkārtoti cieš vilšanos

Kad laulība balstās uz augstiem ideāliem un savstarpēju
cieņu, tā kļūst par laimīgu un veiksmīgu savienību starp
divām mīlošām un sadarboties gribošām dvēselēm, kas
atvieglo viena otras dzīves nastu un kļūst raizes par dzīvi
.savstarpējā empātijā un draudzīgā sapratnē

Neviens nevar mani kontrolēt vai atņemt man gribu, ja
.vien es neļauju citu domām un rīcībai mani ietekmēt
Ja jūs ierobežosiet savu domāšanu ar matēriju, jūs visu
redzēsiet no materiālās perspektīvas. Bet, tiklīdz jūs
pacelsiet savu apziņu līdz garīgās apziņas stāvoklim, jūs
redzēsiet Dieva gaismas visaptverošo plūsmu, kas plūst pāri
.visai matērijai, un jūs visu redzēsiet no garīgās perspektīvas

Kungs, es apzinos, ka man ir bezgalīgas iespējas izpētīt
savas spējas un atklāt savu garīgo potenciālu. Šodien es
piepildīšu savas domas ar optimismu un atbrīvošos no
nepatīkamām pieredzēm. Es praktizēšu to, kas līdzsvaroti un
.harmoniski baros manu ķermeni, prātu un garu

Es aizstāsšu materiālās pieķeršanās ar augstākām
vēlmēm
Un es sapratīšu, ka uzticīgais gars vienmēr ir ar mani

Dzīvības un nāves deļa ir vienmēr klātesoša, bet es
atbrīvošos uz visiem laikiem, saglabājot savu garīgo
identitāti. Un, kad es saskaršos ar pārbaudījumu un likstu
vētrām, es došos savā garīgajā laivā pāri dzīves jūrai uz
.drošajiem, dievišķajiem krastiem

Kad strādāju un radu, atcerēšos, ka Dievs darbojas caur
mani. Viņš ir Visuma Kungs, un es varu sazināties ar Viņu,
.dziļi Viņu apcerot

Mans mīļotais Dievs, es apzinos, ka manas domas man
nesīs vai nu neveiksmi, vai panākumus, atkarībā no tā, kura
ideja manā dzīvē ir spēcīgākā, un es centīšos atcerēties, ka
Tu sniedz Savu palīdzīgo roku un sagatavo ceļu maniem
.panākumiem

Kad mani piemeklēs nelaimes un neveiksmes, es
savāksu spēkus un stiprināšu savu apņemību tās pārvarēt.
Es būšu sirsnīgs un godīgs savās attiecībās ar ikvienu un
izplatīšu mīlestības un laba vēlējumu domas, tad Dievs mani
.atbalstīs ar Savu spēku un gudrību

Garīgās slimības un to ārstēšana
Meistars Paramhansa Jogānanda

Mēģiniet iztēloties nesamērīgu un nesaskaņotu cilvēku

:figūru grupu

Viens ar mazu galvu aunazirņa lielumā un lielu ķermeni

!kamieļa lielumā

Citam ir varena roka kā Samsona vai Herkulesa roka un

!ķermenis kā rūķa ķermenis

Un trešajam ir milzīga ziloņa galva un tievas peles

!ķermenis

Vai šī aina nebūtu pārsteidzoša un satriecoša, vai
skumja un nožēlojama, ja jūs pēkšņi ieraudzītu šo radību pūli
?ar dīvainu un disharmonisku sastāvu

Tagad iedomājieties citu cilvēku grupu, kuriem ir
normāla forma un izskats, bet kuri ir garīgi nelīdzsvaroti un
.psiholoģiski kropli

Tāpat kā drēbes noslēpj brūces, čūlas un citas fiziskas
deformācijas, arī spēcīgs, veselīgs ķermenis un skaista,
starojoša seja noslēpj daudzas nopietnas garīgās slimības un
.iedzimtus defektus

Ja jūs satiktu lielu pūli parastu cilvēku, kas izceļas ar
elegantu izskatu un labu veselību, un ja jūs spētu
caurstrāvēt viņu mentālos ķermeņus ar savu garīgo redzi,
pārsteigums būtu pārsteidzošs, un jūs varētu pārņemt dziļas
.skumjas par to, ko jūs atklātu

:Jūs varētu novērot viņu mentālos ķermeņus šādi

Prātu pārstāv galva, maņas un jūtas – rumpis, bet gribu

– rokas un kājas, kuras visas ir patoloģiskas, slimas un
.deformētas

Jūs atklāsiet, ka dažiem ir maza galva ar neattīstītu
gudrību, kas novietota uz ļengana ķermeņa, kas piepūsts ar
.savtīgām ambīcijām un jutekliskām vēlmēm

Jūs arī atklāsiet, ka dažiem cilvēkiem ir ķermenis, kuram

trūkst jūtu un vitalitātes, pat ja viņiem ir augsti attīstīta,
.funkcionāla roka

Citiem var būt lielas, radošas smadzenes, taču viņu
empātija un emocionālās spējas ir apātiskas un atrofētas. Un

ir vēl viena cilvēku kategorija, kuriem ir normāla fiziskā un garīgā konstitūcija, bet kuru gribasspēks un paškontrolē ir .vai nu vāja, vai paralizēta
Un novērojumu saraksts turpinās un turpinās. Lai jums
!ilgi mūži

Šādi neskaitāmi psiholoģiski kropļojumi mentālajos ķermeņos, kas dažos aspektos ir nepietiekami attīstīti, bet citos – pārāk attīstīti, patiešām ir klātesoši – lai arī slēpti – cilvēkiem. Tie rada viņiem psiholoģiskas sāpes un neļauj .parādīt savus talantus un spējas tā, kā tās pienākas parādīt
Dažu psiholoģisku slimību apskatīšana šeit varētu palīdzēt identificēt visu cilvēku problēmu pamatcēloņus, lai tie kļūtu vismaz zināmi visiem tiem, kas no tām cieš, pat zemapziņā, lai viņi varētu izprast šo defektu būtību, to simptomus un kluso iekļūšanu psihē, lai viņi varētu atvairīt .to ložņājošo miera un laimes iznīcināšanu
garīga melanholija

Šī slimība ir plaši izplatīta to cilvēku vidū, kuri ir intelektuāli un fiziski neaktīvi, aizbildinoties ar dziļu aizraušanos ar garīgām lietām. Šie slimie indivīdi, aizbildinoties ar kalpošanu Dievam, atstāj novārtā gan svarīgākos, gan mazāk svarīgos materiālās dzīves pienākumus, tādējādi atverot sevi Sātanam, kurš var viņiem nodarīt nopietnu ļaunumu. Viņi cieš no pesimisma un nenovērtē visu, kas ir labvēlīgs vai skaists sev apkārt. Šī ir lipīga slimība, un visiem, kam ir garīgas tieksmes, ir jābūt piesardzīgiem un jāatbrīvojas no tās, pastāvīgi uzturot savu vitalitāti un stipru imunitāti ar pozitīvu domāšanu, .optimistisku skatījumu un veselīgu, produktīvu darbu
garīga gremošanas traucējumi

Tas notiek nejaušas (rijīgas) lietošanas rezultātā, tas ir, straujas lielu daudzumu gatavu psihotropo zāļu lietošanas rezultātā, kas reģistrētas ar mirdzošiem nosaukumiem un pasniegtas viltotu garīgu grāmatu un nodarbību veidā, ko

veic "garīgie ārsti", kuriem ir pieredze šarlatānisma un
.burvestību mākslā

Šī slimība ne tikai nogalina garīgo izsalkumu pēc
patiesības, bet arī iznīcina spēju atšķirt labo no ļaunā,
.labvēlīgo no kaitīgā

Tas, kurš pastāvīgi rij teoloģiskās idejas un barojas ar
visu, kas nonāk viņa rokās, ne tikai pārēdīsies, bet arī
patērēs indīgas idejas līdzās noderīgām, izraisot sev
intelektuālu gremošanas traucējumus un tādējādi lēnu
.garīgu nāvi

Pārmērīga un nepārtraukta dažādu garīgu un filozofisku
ideju studēšana bez izpratnes vai centieniem tās sagremot
un izpētīt personīgā pieredzē, lai pārliecinātos par to
pamatotību, galu galā rada šaubas, apātiju un neuzticēšanos
.visiem garīgajiem principiem un likumiem

Kaislība un apsēstība

Cilvēki, kas cieš no šīs slimības, dzīvo izšķērdētu,
bejēdzīgu dzīvi, jo viņiem ir pārāk daudz naudas un laika,
un tāpēc, ka viņiem trūkst mērķa un pareizas dzīves
.izpratnes

Šos cilvēkus vada viņu vēlmes; viņi dara visu, kas ienāk
prātā un kas viņiem patīk. Viņi piepilda savu dzīvi ar lētiem,
triviāliem romāniem, sensacionālām filmām un virspusēju,
bejēdzīgu izklaidi. Viņi neapzinās, ka ir slimi ar šo bīstamo
slimību, līdz piedzīvo smagu šoku vai nervu sabrukumu – tas
.ir, pēc tam, kad posts jau ir nodarīts
garīgs aukstums

Šim stāvoklim ir cits nosaukums: izmisums. Cilvēks
nekad nezina, kad tas uznāks un cietīs no tā satraucošajiem
simptomiem, piemēram, bezcerības, neiecietības, trauksmes
un nepacietības. Vēl ļaunāk, tas bieži vien ir ilgstošs, un tā
upuri viegli atkārtojas, pat ja viņi uzskata, ka ir ātri
.atveseļojušies

Psiholoģiska katara

Šo slimību izraisa hronisku pasaulīgu raīžu pārņemšana.

Tie, kas no tās cieš, parasti neizmanto savas gribasspēka ieroci un tādējādi pasīvi un padevīgi pakļaujas savām pastāvīgajām bailēm, nevis drosmīgi stājas tām pretī un .atbrīvojas no tām jau agrīnā stadijā
patoloģiska psiholoģiska pieķeršanās

Šīs slimības upuri kļūst vienpusīgi savos laimes meklējumos. Ticot, ka laime slēpjas bagātības uzkrāšanā, slavas iegūšanā vai veselības un varas iegūšanā, viņi upurē visu – veselību, labu reputāciju, sirdsmieru, godu un cieņu – uz savu kvēlo ambīciju altāra. Pārāk vēlu viņi saprot, ka tikai līdzsvarota dzīve, kas respektē dabas likumus un Dieva baušļus un saskaņo aktivitāti ar mieru, var nest patiesu laimi
.un piepildīt cēlas dzīves mērķi

Cilvēkus, kas cieš no neveselīgiem piesaistes traucējumiem, pārņem nevaldāmas ilgas, kas noved pie sagrozīta un deformēta dzīves skatījuma. Piemēram, kāds uzņēmējs guva lielus panākumus un uzkrāja bagātību, bet pirms viņš varēja baudīt savu bagātību, milzīgu raīžu un baiļu dēļ viņš piedzīvoja nervu sabrukumu un nomira
.salauztas sirds

Citi uzskata, ka mērķa sasniegšanai ir pieļaujams viss.

Šīs apjukuma dēļ viņi palaiž garām savu patieso mērķi un nespēj sasniegt pat mazāko gandarījumu, pat ja viņiem pieder lietas, pēc kurām viņi ir ilgojušies, jo cilvēka daba ir plaša un daudzšķautņaina, un tai nepieciešama līdzsvarota
.attīstība visos līmeņos

Akla garīga pieķeršanās

Šis anomālais fanātisms attiecībā uz noteiktiem uzskatiem izriet no pieķeršanās konkrētiem uzskatiem un idejām, tos neapšaubot vai nepārbaudot, tādējādi radot tajos, kurus nomoka šī kaite, dusmas un naidīgumu pret jebkuru veselīgu garīgu ideju vai atvērtu un atbrīvotu domu.

Šī izolācija noved pie sacelšanās pret Dieva likumiem, kas izpaužas intelektuālajā efektivitātē, materiālajā labklājībā, garīgajā un fiziskajā veselībā, kā arī mīlestībā un cieņā pret .visu izcelsmju cilvēkiem

Garīgo principu ieaudzināšana

Tā kā fiziskas slimības ir taustāmas, sāpīgas un nepatīkamas, tās mudina mūs aktīvi tām pretoties, liekot mums mēģināt tās pārvarēt, izmantojot dažādas terapeitiskas metodes, sākot no fiziskām aktivitātēm un veselīga uztura līdz dažādiem medikamentiem un narkotikām. Tomēr psiholoģiskās slimības, neskatoties uz to, ka tās ir visu cilvēku sāpju un baiļu pamatcēlonis, netiek novērstas vai ārstētas pietiekami steidzami, un tām tiek .ļauts nodarīt postījumus un iznīcību mūsu dzīvē

Pedagogi, fiziskās audzināšanas skolotāji, sludinātāji, reformatori, ārsti un likumdevēji spēs virzīt progresu uz priekšu, kad vispirms mācīsies, sākot ar sevi, un pēc tam mācīs citiem pareizos veidus, kā līdzsvaroti un harmoniski kultivēt cilvēka dabu, saskaņā ar dzīves likumiem un veselīgas eksistences principiem. Tā ir patiesi efektīva izglītība un visaptveroša cilvēka kultūra, kas nepieciešama .cilvēkiem visā pasaulē

Izglītības iestādes uzskata par neiespējamu mācīt garīgos pamatus valsts skolās, jo pastāv neskaidrības starp šiem principiem un dažādām reliģiskām doktrīnām. Tomēr, ja šīs iestādes koncentrētos uz universāliem miera, mīlestības, kalpošanas, ticības, atvērtības un citu cilvēku pieņemšanas principiem, kas ir stingri noteiktas garīgās konstantes, un izstrādātu praktiskas metodes šo principu ieaudzināšanai bērnu prātu un dvēseļu auglīgajā augsnē, varētu atrast saprātīgu un pieņemamu risinājumu šai it kā un iedomātajai grūtībai. Ir nopietna kļūda ignorēt šo jautājumu tikai .acīmredzamo ar to saistīto grūtību dēļ

Lielākā daļa koledžas absolventu pamet universitāti ar tik smagām un pietūkušām galvām no grāmatu satura, ka

viņi knapi spēj iet pa dzīves ceļiem, jo viņu gribasspēks un paškontrole ir gandrīz paralizēta nolaidības un neizmantošanas dēļ. Tāpēc jūs redzat, kā viņi rīkojas neapdomīgi un degradējas, metas galvu pa priekšu nevienlīdzīgu laulību bezdibenī, ļaunprātīgi izmanto savu seksualitāti, dzenās pēc naudas un cieš neveiksmi karjerā, jo nav iemācījušies pareizi rīkoties ar sava akadēmiski slīpētā intelekta aso nazi. Rezultātā viņi sagriež sevi un nodara sev .ļaunumu

Savādi, bet daudziem jauniešiem patīk iesaistīties aktivitātēs, kas galu galā viņiem sagādā kaitējumu un sāpes.

Daži bez jebkādiem ierobežojumiem vai atturēšanas līdzekļiem ķeras pie zādzībām un citiem pārkāpumiem, pat krimināliem nodarījumiem. Tie, kas nespēj novērst netikumu izplatīšanos sabiedrībā, veicina dažu cilvēku maldīgu rīcību. Katram sirdsapziņas un patiesas ticības cilvēkam vajadzētu būt labam piemēram citiem godprātības, godīguma, cieņas un pašcieņas ziņā. Skolas, koledžas, universitātes un sociālās iestādes nenodrošina pietiekamas zinātniskas metodes, lai samazinātu noziedzību, novēršot tās pamatcēloņus, kas .galvenokārt meklējami prātā

Jāizveido arī speciālas skolas, lai mācītu laimīgas un veiksmīgas dzīves mākslu, attīstītu cilvēka potenciālu un .uzlabotu viņa spējas

Šādas skolas būs kā dārzi un parki, kur jaunie prāti aug un zēl. Pedagogi ir rūpīgi jāatlasa un jānodrošina vecāku un sabiedrības sadarbība. Šīs skolas palīdzēs efektīvāk veidot indivīdus. Jāpatur prātā, ka cilvēka garīgā barošana agrīnajā .vecumā nosaka viņa veselību un spēju augt vēlāk

Mūsdienu skolās izmantotās garīgās un fiziskās apmācības metodes neapšaubāmi ir labvēlīgas, taču tām trūkst garīga pamata. Bez tikumīga rakstura attīstības .izaugsme būs nepilnīga

Fiziskās, garīgās un dvēseliskās attīstības zinātnes ir
jāmāca jauniešiem, kuru prāti vēl ir maigi un elastīgi un kuru
.spēki vēl nav novirzīti noteiktos veidos
Pēc vispusīgas apmācības šo skolu skolēniem jāveic
pastāvīgas reflektīvās pārbaudes, un iegūtie sertifikāti būs
 laba veselība, laba reputācija, efektivitāte, materiālā un
.garīgā labklājība, laime, panākumi un pašapziņa
Noslēguma eksāmena rezultāti šī zemes ceļojuma
beigās tiks noteikti atbilstoši kopējam garīgo un dvēselisko
sasniegumu un sertifikātu skaitam, kas iegūti
.apakšeksāmenos visas dzīves laikā
Tie, kas izturēs šo pēdējo, lielāko pārbaudījumu, saņems
svētu pašpietiekamības sertifikātu un brīvu, tīru un priecīgu
.sirdsapziņu
Un svētības, kas uz visiem laikiem ierakstītas dvēseles
lapā

Šo reto balvu kodes neaiztikt nevarēs
Un zagļu rokas to nerasnīgs
Vai arī laiks to izdzēsīs
Tas kalpos kā pase
Par goda biedra statusu Taisnīgo grupā

Kur slēpjas laime?
**Dievs Savā absolūtajā žēlastībā dāvā mums Savu
prieku un iedvesmu
Un tas dod mums īstu dzīvi
Patiesa gudrība
Un patiesa laime
Patiesa izpratne rodas, pateicoties visām mūsu
dzīves dažādajām pieredzēm
Bet Dieva godība atklājas tikai garīgajā mierā, ko
dvēsele piedzīvo, un prāta nopietnajā centienā
saskaņoties ar Viņu. Tur mēs stāvam aci pret aci ar
patiesību. Ārpusē ilūzijas ir neticami spēcīgas, un**

tikai retais var izvairīties no ārējās vides ietekmes. Pasaule turpina savu nebeidzamo sarežģītību un neskaitāmos pārbaudījumus. Dieva balss slēpjas aiz dzīves šķietamības, pastāvīgi mūs saucot un runājot ar mums no ziediem, Svētajiem Rakstiem, mūsu sirdsapziņas un caur visām skaistajām lietām, kas padara dzīvi dzīvošanas vērtu.

Jo vairāk mēs koncentrējamies uz ārējām lietām, jo mazāk mēs varam izjust iekšējo godību; un jo vairāk mēs vēršamies uz sevi, jo mazāk ārējo grūtību mēs saskaramies. Tas ir nemainīgs vienādojums, taču lielākā daļa cilvēku neapzinās šo patiesību pasaulīgas sabiedrības, sabiedrības, kurā viņi dzīvo, un neveselīgu ieradumu ietekmes dēļ. Sabiedrība liek cilvēkam būt iegrimušam un aizņemtam ar virspusējām lietām, neļaujot viņam pārdomāt dziļākas patiesības.

Pat garīgas vietas daži apmeklē bez patiesas vēlmes baudīt to svētīgo atmosfēru, tāpēc viņi no šiem apmeklējumiem negūst neko ievērojamu.

Ikviens, kurš vēlas redzēt Dievu, Viņu atradīs visur. Cilvēku paradumi ir destruktīvi, plēsīgi un rijīgi; tie iznīcina, sagrauj un iznīcina. Ir pienācis laiks cilvēcei iemācīties būt laimīgai un apmierinātai ar to, kas tai ir. Mums nevajadzētu vēlēties neko vairāk kā to, kas mums nāk. Dievs ir dāsns; Viņš zina, kas mums ir vajadzīgs, un dod to savā laikā. Tas nenozīmē, ka mums vajadzētu paļauties uz Dievu, nepieliekot nekādas pūles. Nepavisam nē. Tas nozīmē, ka mums vajadzētu darīt savu daļu, cik labi vien spējam, un atstāt pārējo Dieva ziņā, kurš nekad neatņems mums to, kas mums ir vajadzīgs un ko esam pelnījuši.

Labākais veids, kā būt mūžīgi laimīgam, ir sajūst Dieva klātbūtni. Mūsu augstākajai vēlmei vajadzētu

būt iepazīt Dievu un apņemties būt kopā ar Viņu. Dievam vajadzētu būt pirmajā vietā mūsu domās un jūtās, un mums Viņš jāuzskata par spēcīgāko un visstingrāko balstu mūsu dzīvē.

(Tāpēc cieši turies pie Dieva virves, meklējot patvērumu Viņā)

Jo Viņš ir balsts, ja visi pārējie balsti tevi pieviļ. Esmu nonācis pie atziņas, ka dzīves vienīgais mērķis ir iepazīt Dievu. Ir tādi, kas varbūt nav pārlicināti, ka Dieva atrašana ir dzīves galvenais mērķis. Bet neviens nevar noliegt, ka dzīves mērķis ir atrast laimi. Un es ar pilnīgu pārlicību un pārlicību saku, ka Dievs ir galīgā laime. Viņš ir augstākā svētlaipe. Viņš ir absolūta, universāla mīlestība. Viņš ir mūžīgais prieks, kas nekad nepamet to dvēseles, kas ir saskaņā ar Viņu. Tad kāpēc mēs necenšamies sasniegt šo pilnīgo laimi? Neviens cits to nevar mums dot. Mums tā pastāvīgi jākopj un jāaudzina sevī. Dabas spēki nenogurstoši cenšas cilvēkiem piešķirt pasaulīgus priekus, bet šādi īslaicīgi prieki galu galā noved pie nožēlas, rūgtuma un sirdsapziņas pārmetumiem. Pat visveiksmīgākais cilvēks, kuram, šķiet, ir viss, var nebūt patiesi laimīgs. Viņi ilgi nebūs apmierināti ar zemes lietām, jo šīs lietas neremdē viņu patiesās slāpes vai neapmierina viņu garīgo izsalkumu.

Materiālās vērtības piedāvā tikai viltus miera un īslaicīga apmierinājuma sajūtu. Pasaule kopumā ir iestrēgusi apjukumā un haosā, ko veicina savtīgas un alkatīgas vēlmes, kas rada karu. Nekas cits nerada karu.

Īstais varonis dzīves cīņā ir tas, kurš uzvar sevi un pārvar savas vēlmes. Nauda, slava, iekāre un viss, kas ir pretrunā ar šo principu, kaitē mūsu mieram un laimei. Ja cilvēki iemācītos vienmēr domāt dzīves

patieso vērtību izteiksmē, viņi atrastu laimi, ko meklē, bet viņi novirzās no sava mērķa un tiek aizrauti ar zemes vēlmju straumi. Esmu atklājis, ka nekāds kārdinājums nevar mani novirzīt no ceļa, ko esmu pats izvēlējis un pa kuru esmu sekojis.

Es varētu apburt tūkstošiem cilvēku ar spēku, ko Dievs man ir devis, bet šis ceļš man būtu kaitīgs. Jebkurā gadījumā es nevēlos apburt tūkstošiem cilvēku un savaldzināt viņu prātus. Es tikai vēlos redzēt patiesus mācekļus, kas ir nelokāmi Dievā. Tie, kas mīl Dievu, izbaudīs šīs idejas, un tie, kuru dedzība turpinās, jutīs Dieva svētību un klātbūtni caur šīm mācībām.

Cilvēkam nav iespējams pievilt Dievu, jo Viņš ir vienmēr klātesošs, zinot, kas ir viņu prātā un ko viņi vēlas. Kad viņi atsakās no pasaules un ilgojas pēc garīgas harmonijas, Dievs nāks pie viņiem. Kad šī vēlme iesakņojas tā sirdī, kurš to meklē, Dievs nāk pie šīs sirds un piepilda to ar labestību un svētību.

Vienīgais, kura dēļ ir vērts dzīvot, ir būt saskaņā ar Dievu un iegūt Viņa labvēlību. Šai harmonijai jābūt mūžīgai derībai un nesalaužamai apņemšanās (tiem, kas ievēro Dieva derību un to nepārkāpj).

Ikviens vēlas lielāku bagātību nekā citi. Pat tad, kad viņi to iegūst, viņi paliek neapmierināti, atklājot, ka kāds cits ir bagātāks. Cilvēki dzīvo pašu radītu ciešanu purvā, ko veicina viņu vēlmes. Mums jābūt apmierinātiem ar to, kas mums ir. Materiālās vērtības nesniedz laimi; drīzāk tās bieži vien pastiprina raizes, bažas un bažas.

Ceļš pie Dieva ir vienkāršākais un vieglākais ceļš, tomēr tikai retais pa to iet, neskatoties uz daudzajiem reliģiskajiem rituāliem un formalitātēm. Labāk ir pievērst savas sirdis Dievam un lūgt Viņam to, kas mums ir vislabākais un ilgstošākais. Patiesībā Dievs

mūs gaida, jo vēlas mūs pasargāt no ļaunuma un briesmām. Viņš vēlas, lai mēs būtu kopā ar Viņu savās sirdīs un prātos, jo šīs pasaules lētās preces nevar apmierināt cilvēku ilgas vai aizpildīt garīgo tukšumu, ko jūtam dziļi sevī. Dievs vienmēr runā ar mums, bet tikai retais dzird Viņa balsi. Šo kluso balsi bieži vien noslāpē trokšņainu domu un acīmredzamu vēlmju troksnis. Bet, kad domas norimst un vēlmes nomierinās, mēs skaidri dzirdam Dieva balsi, pat ja tā ir klusa un vāja. Patiesi, Dievs dara visu, lai palīdzētu cilvēcei, atverot durvis un apgaismojot ceļus, lai mēs varētu redzēt, kur mums jāspēr, lai mēs nepakluptu un nepaslīdētu. Bet lielākā daļa cilvēku neapzinās šo patiesību.

Es nevēlos, lai cilvēki domātu, ka viņi var iegūt zināšanas, vienkārši klausoties citus vai lasot grāmatas. Viņiem ir jāpielieto lasītais un dzirdētais. Došanās uz dievnamiem ir labāka nekā palikšana mājās un tukšas plāpāšanas klausīšanās. Bet pat dievnamos ir jāsaļūt Dieva klātbūtne savā sirdī un jāzina, kā to piedzīvot. Emocionāli uzliesmojumi un racionāla analīze nevar sniegt mums zināšanas, kuras mūsu dvēseles ilgojas iegūt.

Kad mēs pakļaujamies Dievam un atvadāmies no savtīgām vēlmēm, un kad esam pārlicināti, ka Dievs vienmēr ir ar mums, mājo mūsu dvēselēs un iedvesmo mūs ar labām un cēlām domām un jūtām, mēs iemantosim laimi un brīvību, un mēs pieredzēsīm gudrības saullēktu pie dvēseles apvāršņa.

Iedomājieties! Pēc gadu desmitiem mūsu eksistence būs sapnis, un viss, ko mēs darām tagad, kļūs par daļu no šī sapņa. Pat cilvēces dižākās personības kļūs tikai par cilvēka apziņas augli. Bet šīs lielās personības sasniedza savu galveno mērķi, jo tās sasniedza augstāko līmeni un paliek dzīvas garā,

pilnībā apzinoties un apzinoties visu, kas notiek, jo tās ir vienotas dievišķā apziņā. Ikviens, kurš mēģina saskaņoties ar viņām caur viņu domām un mācībām, neizbēgami jutīs viņu klātbūtni, saņems viņu svētību un dziļi sirdī zinās, ka viņš patiesi ir kopībā ar viņām.

Dzīve ir grandiozs sapnis. Tomēr, kad tagad paskatās uz savu ķermeni un redzat to dzīvības pilnu, jūs pilnībā pārliecināsimies par šī sapņa realitāti. Jūs domājat, ka jums jāiegūst šī vai tā lieta, lai būtu laimīgs. Bet neatkarīgi no tā, cik vēlmju jūs piepildāt, jūs caur tām neatradīsiet laimi. Jo vairāk cilvēks iegūst, jo vairāk viņš vēlas. Vēlmes ir jāfiltrē un dzīve jāvienkāršo, ja vēlaties dzīvot komfortā, mierā un iekšējā apmierinātībā.

Svētajos Rakstos teikts, ka cilvēks, kura vēlmes vienmēr plūst uz iekšu (uz savu dvēseli), ir cilvēks ar augstu iekšējo mieru. Šajā ziņā viņš ir kā jūra, kas nekad nemainās un nesamazinās, bet paliek pilna ar ūdeni, kas tajā nepārtraukti ieplūst. Bet cilvēks, kurš rada vēlmju caurumus sava miera rezervuārā un ļauj dzīvības ūdeņiem noplūst un izšķērdēties, neko nezina par garīgo mieru un iekšējo laimi.

Mums nepieciešama vadība no tiem, kas pazīst Dievu, kuriem ir spēja sazināties ar Viņu un apzināti sajust Viņa klātbūtni. Pravieši ir lūguši mūs meklēt Dievu iekšējā mierā, dvēseles vientulībā, kur mīt uzticīgs gars un augstākais garīgais prieks. Arī apgaismotie Indijas skolotāji atbalsta šīs idejas un uzsver dziļas meditācijas nozīmi, lai dvēseles dziļumos uztvertu Dievišķo Es.

Viss esošais ir viļņveidīga vibrācija, ko vada Dieva prāts. Šī inteligentā vibrācija ir Svētais Gars jeb uzticīgais Gars, ar kuru var sazināties caur lūgšanu un meditāciju.

Jūsu dvēseles klusumā un jūsu koncentrētā prāta birzī mīlas dēka ar Absolūtu un Bezgalīgo ir bezgalīga. Bet ir grūti atrast Dievu, ja mēs vispirms dzenamies pēc naudas. Mums jāpadara Dievs par neatņemamu mūsu dzīves sastāvdaļu, un tad mums būs viss, kas mums šajā dzīvē nepieciešams. Kas Dievu padara par pastāvīgu vietu savā sirdī, tam Dievs piešķirs bagātīgu daļu no zemes un debesu svētībām un pavērs viņu priekšā plašus apvāršņus, kur spīd gudrības saules, apgaismojot viņu ceļus un kļiedējot tumsu ap viņiem. Dievs ir mūžīgais mīlētājs, un cilvēcei nav laimes, izņemot tad, kad viņi mīl Dievu tā, kā viņi mīl - vismaz - savus mīļotos, jo bez Dieva mēs nezinātu mīlestības būtību, nedz arī nobaudītu tās saldumu.

Mums jāiemācās izmantot savu gribu un koncentrēt savu prātu, lai meklētu Dievu no visas sirds. Cilvēka rīcību nosaka vēlmes, un šie ieradumi pastāvīgi liek mums darīt to, ko nevēlamies darīt. Patiesi, cilvēks ir pats sev ienaidnieks, to neapzinoties. Viņš nezina, kā mierīgi nosēdēt, kā arī nevelta laiku Dievam, tomēr viņš vēlas laimi un garantētu iekļūšanu Paradīzē bez kavēšanās. Svēto pieredzi nevar sasniegt tikai lasot grāmatas, klausoties sprediķus vai veicot labus darbus. Tas viss neapšaubāmi ir labvēlīgi, taču ar tiem nepietiek. Dieva sasniegšana prasa rūpīgu koncentrēšanos un dziļu apceri.

Mums vispirms jāmeklē Dieva labvēlība. Mēs nevaram izpatikt visiem, jo tas nav iespējams. Es cenšos nevienam neaizvainot. Es daru, ko varu, un tas ir viss, ko varu darīt. Mans vienīgais mērķis ir izpatikt Dievam. Es izmantoju savas rokas, lai pazemīgi lūgtu Viņa priekšā, savas kājas, lai meklētu Viņu visur, un savu prātu, lai domātu par Viņu un apcerētu Viņa

brīnumus. Dievam ir jāieņem pirmā vieta mūsu sirdīs, lai mēs varētu Viņu piedzīvot kā mieru, mīlestību, sapratni, laipnību, līdzjūtību un gudrību. Par to un neko citu esmu ieradies, lai jums liecinātu un runātu ar jums.

Papildus pārdomām ir jāuztur laba kompānija. Mums nevajadzētu dzīties pakāļ cilvēkiem, bet gan Dievam. Ja šajās domās atrodat labumu, uzskatiet to par Dieva svētību, jo visa atzinība pieder Viņam. Dalieties tajās ar citiem, lai viņi tajās varētu atrast to pašu, ko jūs atrodāt. (Un runājot par sava Kunga labvēlību, pastāstiet par to.) Un neaizmirstiet katru dienu kādam palīdzēt atbilstoši savām spējām. Kamēr vien man kabatā ir nauda, es nepārstāšu dot, jo mans neizsīkstošais un vienmēr plūstošais avots ir Dievs.

Visbeidzot, mums ir jāiepazīst Dievs tā, kā to darīja lielie. Tas ir iespējams caur pārdomām un personīgām pūlēm.

Reiz es pastaigājos ārpus ermitāžas, domājot par savu diženo skolotāju Šrī Juktišvaru, kurš bija miris dažus gadus iepriekš. Es sajutu neizmērojamu ilgošanos pēc viņa un biju skumja, ka viņš nebija ar mani, lai baudītu ermitāžas skaistumu un atmosfēru. Pēkšņi viņš man parādījās no debesīm un teica: "Vai tu domā, ka esi vienīgais, kam patīk šī skaistā vieta? Es to izbaudu tāpat kā tu!"

Meklētājiem, kas vēlas vienotību ar Dievu, ir jācenšas katru dienu praktizēt meditāciju un mīlēt Viņu, un paplašināt šo mīlestību uz visiem. Tas ir vienīgais veids, kā novērst konfliktus. Garīga sadarbība ir būtiska. Bez patiesas garīguma nav individuālas vai universālas laimes. Svētā harmonija ir vienīgais risinājums visām fiziskajām, finansiālajām, laulības, morālajām un garīgajām problēmām.

Laime rodas no tuvības sajūtas Dievam. Cilvēce ir ieslodzīta aiz neziņas restēm, un ir pienācis laiks atbrīvoties no šī pazemojošā cietuma. Prāts vienmēr jāvērs Dieva virzienā, lai kādi arī nebūtu apstākļi, un tad jūs pieredzēsiet lielu mieru un prieku.

Tie, kas ilgojas pēc Dieva un velta Viņam savu būtību, iedrošina un apgaismo viens otru, un pastāvīgi atceras Dievu, ir laimīgi šajā pasaulē un pēcnāves svētlaimes ieguvēji.

Miers lai ir ar tevi

Priekšgars pacelsies un noklīdīs

Katrs no mums ir radīts pēc Dieva tēla. Mēs esam cēlušies no Viņa dievišķā Gara, un Viņa būtība mājo mūsos visā savā tīrībā, godībā un nepārspējamajā svētlaimē. Šis svētais mantojums ir neieņemams cietoksnis. Cilvēkam sevi nosodīt kā grēcinieku, kas maldās grēka ceļos, ir viens no lielākajiem grēkiem. Jo, to darot, viņš sevi nosoda bezpalīdzībai, izmisumam un nespējai pacelties un pacelties.

Ir taisnība, ka cilvēks var rīkoties pretēji dabas un dievišķajiem likumiem, taču viņam nekavējoties jāmaina kurss un jāgriežas uz pareizā ceļa. Savā tīrajā dabā cilvēks ir .svēts templis, un dievišķais Gars mājo viņā

Mums vienmēr jāatceras, ka Dievs mūs mīl tīri un bez nosacījumiem. Bet, tā kā Viņš mums ir devis absolūtu izvēli tuvojoties Viņam vai novērsties no Viņa, Viņš gaida, kad mēs izteiksim savu vēlmi pēc Viņa mīlestības, pirms Viņš nāk pie .mums

Reiz meditācijas laikā dzirdēju viņa balsi čukstam: “Tu saki, ka es neesmu ar tevi, bet tu neesi ieskatījies sevī. Es tevi neatstāju ne uz mirkli. Ieej dvēseles templī un tu mani redzēsi. Jo es vienmēr esmu šeit, lai tevi uzņemtu un ”.sveicinātu ar dievišķās mīlestības sveicienu

Dziļā sirsnība ir būtiska garīgajā ceļā. Tīrībā un patiesībā
.dvēseles ausma uzaust

Mūsu cilvēciskā gudrība nav nekas salīdzinājumā ar
Dievu. Vienīgais veids, kā mēs varam Viņam tuvoties, ir
.dāvāt Viņam tādu pašu tīru mīlestību, kādu Viņš mums dāvā
Ikvienš galu galā atradīs pestīšanu, bet tie, kas ceļā
paklūp, iekrīt apātijas bezdibenī. Vienaldzība neļauj mums
apzināties, cik svarīgi ir atrast Dievu tieši tagad, šajā pašā
brīdī. Mūsu lielā planēta Zeme, kas peld kosmosā, un mūsu
cilvēciskā identitāte netika dota mums, lai pavadītu šeit
dažus gadus un tad izzustu nebūtībā. Drīzāk mums ir lemts
dziļi pārdomāt un izprast eksistences noslēpumu. Dzīvot,
nesaprotot dzīves mērķi, ir muļķīgi, stulbi un laika izšķiešana.
Dzīves noslēpumi mūs ieskauj no visām pusēm, un Dievs ir
.apveltījis mūs ar saprātu, lai atrastu to risinājumus
Meklējot ilgstošu mīlestību, es sapratu, ka Dievs mani
mīl visos iedomājamajos veidos. Viņš mani mīl kā māti, tēvu
.un draugu

,Es meklēju to mūžīgo draugu pāri visiem draugiem
Un par to lielo mīļāko, kuru tagad redzu mirdzošu
ikvienā laipnā un mīlošā sejā, šis dievišķais draugs mani
.nekad nav pievīlis, nedz arī nekad nav mani pievīlis
Dievs ir aiz visa, kas pastāv. Mums vajadzētu cienīt un
laipni izturēties pret saviem vecākiem, bet mums jāmīl Dievs
no visas sirds un dvēseles. Mums jāatzīst, cik svarīga ir
.būtiska saikne ar Viņu, netērējot vairs laiku
Kad mēs guļam, mēs nezinām, vai pamodīsimies vai nē.

Mēs pametam šo zemi viens pēc otra, bet šai domai
nevajadzētu radīt trauksmi. Kad mēs mirstam, mēs esam
aicināti piedzimt no jauna uz zemes, sākot jaunu dzīvi no
.vietas, kur mēs to pārtraucām

Es redzu dzīvi kā viļņu veidošanos un izšķīšanu okeāna
virsmā. Cilvēka vilnis paceļas no dievišķā okeāna virsmas tā

dzimšanas brīdī, un nāves brīdī tas paliek Dieva sirdī. Esmu
sapratis šo patiesību un zinu, ka es nekad patiesi nemirstu,
neskatoties uz ķermeņa nāvi. Jo neatkarīgi no tā, vai es
atpūšos dievišķā gara okeānā vai esmu nomodā fiziskajā
ķermenī, es esmu viens ar kosmisko okeānu. Ka augstāko
laimi nevar atrast pasaulē. Tajā pašā laikā mums nav
nepieciešams bēgt mežā, meklējot mērķi. Mēs varam atrast
.Dievu šajos ikdienas dzīves džungļos – klusuma alas dzīlēs
Cilvēki var pieļaut daudzas kļūdas, taču viņi ir veidoti
pēc dievišķā gara tēla. Dievs radīja šo iluzoro zemes prieku
pasauli tikai vienam mērķim: lai cilvēce varētu saprast, ka tā
ir tikai kosmiska drāma, atmet ilūzijas un mīlēt tikai Dievu.
Tā ir patiesība, un nevar būt citādi. Kāpēc Dievs mūs radīja,
lai mēs mīlētu savus ģimenes locekļus tikai tāpēc, lai
redzētu, kā viņi viens pēc otra aiziet no mums? Šie notikumi
notiek, lai mēs saprastu, ka tieši Dievs mūs patiesi mīl vairāk
.nekā visi tie, kurus mēs mīlam
Dzīve ir kustīgu attēlu virkne, taču šo patiesību ir grūti
aptvert, jo ilūzijas šķiet reālas, un realitāte šķiet kā ilūzijas.
Pasaule katru nakti, mums guļot, izgaist no mūsu apziņas,
.iespējams, lai mēs saprastu, ka fiziskais Visums nav īsts
Šī miega mācība nenāk, lai mūs biedētu, bet gan lai liktu
mums ilgoties pēc Dieva patiesības. Nekas nevar apmierināt
dvēseli, izņemot Dievu un Viņa mīlestību. Dieva Gars ir
nepārspējama patiesība. Nav tādas lietas kā nereāls, un tas,
kas ir īsts, nevar būt nereāls. Gudrie saprot šo starojošo
.patiesību
Ir pagājuši daudzi mūsu dzīves gadi, un palikuši tikai
gadi, nedēļas, dienas un stundas. Kāpēc tērēt laiku lietām,
kas nav noderīgas? Mums vajadzētu veltīties sazināties ar
Dievu dienu un nakti un būt pilnīgi patiesiem šajā vēlmē,
pirms beidzas atvēlētais dzīves laiks un mēs pametam šo
.zemi, nepaveicot neko ievērojamu

Tajā pašā brīdī es redzēju Dieva vareno gaismu, kas
apņēma visu radību. Kāds milzīgs prieks! Kāda brīnišķīga
!gaisma

Mans Dievs, es Tev pateicos un noliecos Tavā priekšā
par šīm bagātīgajām svētībām, ko sniedz Tavas klātbūtnes
sajūta

Lai visiem ir svētība vienādi, lai mēs varētu apzināties,
ka Tu esi augstākā patiesība Visumā un ka Tu esi mūsu
.galvenais mērķis, ārpus kura nav cita mērķa

Mums Viņš jāmīl un jārunā ar Viņu katru savas dzīves
sekundi — darbā un miera stāvoklī, kustībā un klusumā — ar
dziļu lūgšanu un dedzīgām ilgām. Tad mēs redzēsim ilūziju
plīvuru paceļamies un izklīst. Dievs ir ar mums katrā mūsu
dzīves mirklī. Tie, kas Viņu apcer un harmonijā ar Viņu, redz
Viņu ziedu skaistumā, laipnu dvēseļu cēlumā, cildenajās un
cēlajās emocijās un skaistajos sapņos. Visbeidzot, Viņš iznirs
no biezajiem plīvuriem, lai pateiktu katram patiesam
:meklētājam

Mēs ilgi bijām šķirti, jo es gribēju, lai tu man labprātīgi"
dotu savu mīlestību. Es tevi radīju pēc sava tēla un gaidīju,
kamēr tu izmantosi savu brīvību un pats man atdosi savu
".mīlestību

Mums jālūdz Dievam, lai Viņš mums dāvā mūžīgo un
paliekošo Viņa dievišķās mīlestības dāvanu. Bet kurš gan var
atrast šo mīlošo Dievu bez piepūles? Ja jūs pieliekat 25
procentus pūļu, pārējais ir atkarīgs no Dieva un jūsu garīgā
vadītāja. Es neko nelūdzu sev, jo visa atzinība pieder
Dievam, visas labestības un žēlastības avotam. Lai Viņa
žēlastība jūs pavada, Viņa apziņa ir ar jums, un lai jūs
.uztverat Viņa klātbūtnes pārpilnību jūsos un visur sev apkārt
Dievs mums neatbild nekavējoties, jo mēs vilcināmies
parādīt, cik ļoti mēs Viņu vēlamies. Mums nevajadzētu
baidīties Viņam tuvojoties, bet gan uzskatīt Viņu par savu,
savu Mīloto un nemitīgi meklēt Viņu ar savām domām,

darbiem, sirdīm un prātiem, un mēs atradīsim Viņu par
.vislielāko drošības un miera patvērumu šajā eksistencē
Ak, Kungs, es Tev piedāvāju šo labo dvēseļu pušķi, lai
tās rotā Tavas klātbūtnes templi. Pavadi šīs dvēseles, kas ir
Tava ģimene un Tavi mīļotie. Mēs dziedam Tavu svētīto
vārdu. Izklaidē neziņas tumsu ar Savu svēto gaismu. Padzen
drūmumu no mūsu prātiem ar Savas būtības starojošo,
bezglīgo gaismu. Mēs esam Tavi, lai kādi arī būtu mūsu
apstākļi. Atklāj Sevi mums, ak, Majestātes un Dāsnuma
Kungs. Svētī ikvienu no mums. Pieņem mūsu ilgojošo domu
čukstus un mūsu mīlošo siržu ilgojošos sitienus. Tev mēs
piedāvājam visu mīlestību, godu un ilgas, jo Tu esi mūsu
.Mīļotais un viss, kas mums pieder šajā Visumā
Svētī mūs ar Savu žēlastību, nojauc vēlmju sienas, kas
mūs no Tevis šķir, esi dievišķais Karalis, kas sēd pār visām
mūsu tieksmēm, lai Tavas godības gaisma izplatās pa plašo
pasauli, svētī mūs visus, piepildi mūs ar Tavas klātbūtnes
smaržu un ļauj mums arvien vairāk apzināties, ka Tu
vienmēr esi bijis ar mums, Tu esi ar mums tagad un Tu būsi
.ar mums mūžīgi
Mēs pateicamies Tev par žēlastību un mīlestību, ko esi
dāvājis Saviem uzticīgajiem sekotājiem, kuri ilgojas pēc
Tavas tuvuma un ar nepacietību gaida Tavu klātbūtni. Mēs
ceram, ka Tavu mācekļu loks pieaugs, lai mēs varētu svinēt
.Tavu svētīgo klātbūtni un priecāties par Tavu tuvumu
Svētī mūs, lai mēs varētu atvērt savas sirdis viens otram
un attīrīt savus nodomus, lai mēs būtu Tavas aizsardzības un
gādības cienīgi. Atklāj Sevi iekšēji un ārēji. Vieno mūs visus,
un šīs vienotības gaismā ļauj mums atpazīt Tavu unikālo
.eksistenci
Ar mūsu vienoto siržu sirsnību un mūsu harmonisko
dvēseļu ilgošanos mēs noliecamies Tavā priekšā, meklējot
Tavu palīdzību, vadību un pastāvīgu Tavas klātbūtnes
.apzināšanos mūsu dvēselēs

Lai mūžīgā mīlestības uguns spoži deg mūsu sirdīs un lai
mēs sajūtu Tavu tuvumu mums tagad un mūžīgi, ak mūsu
!Kungs, ak mūsu Mīļotais

Augstākā vēlme un mentālās kapsulas

Liela ir Dieva godība. Viņš ir patiesības būtība un var tikt atrasts šajā dzīvē. Cilvēku sirdīs ir daudz lūgšanu un lūgumu: par naudu, slavu, veselību — visu veidu lūgšanas. Bet lūgšana, kurai vajadzētu būt pirmajai un galvenajai katrā sirdī, ir par Dieva klātbūtnes sajūtu. Ejot pa dzīves ceļiem klusumā un pārlicībā, mums jāapzinās, ka Dievs ir galvenais mērķis, kas var mūs apmierināt un piepildīt mūsu vēlmes, jo Dievā slēpjas atbilde uz katru sirds ilgošanos.

Kad pats saviem spēkiem nevari piepildīt kādu vēlēšanos, lūgšanā vēršies pie Dieva. Tādējādi katra tava lūgšana atklāj slēptu ilgošanos tevī. Bet, kad atrodi Dievu, visas vēlmes izgaist un visas vēlmes piepildās.

Pasaulīgās vēlmes rodas no nepareiziem priekšstatiem par dzīves mērķi. Šī zeme nav mūsu īstās mājas. Svētie Raksti mums saka, ka mēs piederam Dievam, ka esam radīti pēc Viņa tēla un ka Viņa griba ir, lai mēs atgrieztos pie savas dievišķās izcelsmes. Cilvēce nespēj saprast, ka, ja vien tā neatgriezīsies pie sava dievišķā avota, tā būs spiesta cīnīties, lai piepildītu neskaitāmas vēlmes. Iedomājieties! Ir taisnība, ka cilvēkiem nevar būt vēlmes, un nav nekā slikta tajā, ka tās rodas. Tomēr lielākā daļa cilvēku vēlmju kavē galīgās vēlmes - atgriezties pie Dieva - piepildīšanos. Tādējādi tās kaitē cilvēka laimei. Ja vien cilvēce neilgojas Dievu un neatrod Viņu, tā turpinās degt ilgās pēc visa, kas, viņasprāt, nesīs tai laimi. Bet visu vēlmju tūlītēja

piepildīšanās notiek automātiski tiem, kas atrod Dievu.

Pastāv divu veidu vēlmes: tās, kas mums palīdz atrast Dievu, un tās, kas mums traucē Viņu atrast. Piemēram, ja kāds pret jums nodara pāri, jūs varat just tieksmi pēc atriebības. Tomēr, ja jūs pārvarēsiet šo tieksmi, izmantojot augstāku un pieņemamāku mīlestības spēku, jūs būsiet izmantojis tieši to pašu instrumentu, kas jums palīdzēs atrast Dievu. Visām vēlmēm jātiek piepildītām cēlā veidā, jo, kad tās tiek piepildītas ar pasaulīgiem līdzekļiem, vēlmes vairojas, līdz ar nepatīkšanām un ciešanām. Ja mēs iemācīsimies visas savas ilgas veltīt Dievam, Viņš strādās, lai piepildītu mūsu labās vēlmes un izskaustu mūsu kaitīgās un postošās. Nav lielākas aizsardzības par tīru sirdsapziņu un nav labākas aizsardzības pret dzīves triecieniem par cēlu un cildenu vēlmju esamību.

Kad mēs saprotam, ka mūsos mīt pilnīgais Dieva attēls, visas mūsu vēlmes tiek piepildītas. Tajā svētajā apziņā, kas pārspēj visus zemes dārgumus un bagātības, jūs nešaubīsities, pat ja jums tiktu dota visa pasaule. Ne slava, ne pārmetumi jūsos neieaudzinās lepnumu, jo jūs izbaudīsiet Dieva prieku sevī, un tas būs vissvarīgākais apsvērums jūsu dzīvē.

Mums pirmkārt un galvenokārt vajadzētu lūgt Dieva vadību mūsu centienos sasniegt savas likumīgās vēlmes, un tas ir labākais veids, kā saņemt atbildes uz visām mūsu lūgšanām. Tāču lūgšana ir jāatbrīvojas no lūgšanām. Vecajam lūgšanas veidam ir jāmainās, un mums ir jāvēršas pie Dieva ar pilnīgu palāvību un nelokāmu ticību, ka Viņš mūs dzird un piepildīs mūsu lūgumus. Dievs nevēlas, lai mēs atteiktos no savas gribas - pat tad, kad lūdzam Viņu -, jo šī griba ir visdārgākā dāvana, ko esam saņēmuši

no Viņa žēlīgās rokas, svētas tiesības, ko Viņš mums paredzējis kopš mūsu radīšanas brīža.

Protams, ir jānošķir saprātīgas un nepamatotas lūgšanas un vēlmes. Atcerieties, ka vēlme ir spēks; ja jūs pieķeraties vēlmei - vai tā būtu laba vai slikta, labvēlīga vai kaitīga - un kavējaties pie tās dienu un nakti, tā galu galā piepildīsies. Tāpēc jābūt piesardzīgam un jāizvairās no kaitīgu vēlmju lološanas, jo tās tiks piepildītas un nesīs sev līdzīgu milzīgu ļaunumu un neapskaužamas ciešanas.

Laika gaitā jūs atklāsi, ka, lai gan jūsu vēlmes ir piepildītas, jūsu sirds paliek tukša, un jūs piedzīvosiet iekšēju sacelšanos. Iedomājieties, ka jūsu gremošanas sistēma ir vāja, tomēr jūs kārojat ceptus ēdienus. Protams, jūs jutīsiet sāpes katru reizi, kad tos ēdīsiet, neskatoties uz baudu, ko izjūtat, tos baudot. Un tāpēc jūs jutīsieties tā, it kā būtu pieļāvis kļūdu. Gudrība saka, ka jāizmanto spriestspēja, lai atšķirtu labas vēlmes no sliktām, un, kad tas ir panākts, šīs nepareizās vēlmes nedrīkst piepildīties. Cilvēkiem piemīt iekšēja spriestspējas spēja, un viņiem tā vienmēr jāizmanto, vadot savu dzīvi saskaņā ar sirdsapziņas diktātu, kas ir Dieva balss.

Nepiepildītas vēlmes kavējas sirdī. Kāds ļaunums tās tur paturēt? Lūk, atbilde:

Katra vēlme sastāv no konkrētiem spēkiem: vai nu laba, vai ļauna, vai abiem. Kad cilvēks nomirst — lai Dievs viņam apžēlojas —, šie spēki nemirst, neskatoties uz ķermeņa sadalīšanos un sabrukšanu. Drīzāk tie pavada dvēseli, lai kur tā dotos, koncentrētu garīgu kapsulu veidā. Kad cilvēks atdzimst jaunā iemiesojumā, šīs kapsulas vai psihiskās tabletes izpaužas kā uzvedības tendences. Tādējādi cilvēks, kurš nomira kā alkoholiķis, atdzimstot sev līdzīgu tieksmi pēc alkohola, un šī

tieksme saglabājas, līdz tieksme pēc alkohola tieksmes pārvar. Tas attiecas arī uz citām lietām.

Pat vismazākajiem bērniem piemīt iezīmes, kas iegūtas no iepriekšējām dzīvēm. Daži bērni cieš no stiprām dusmu lēkmēm. Citiem ir slikts raksturs. Protams, Dievs viņus tādus neradīja. Nepiepildītas vēlmes no iepriekšējām dzīvēm ir veidojušas šīs psiholoģiskās tieksmes, un to dēļ dvēsele šķiet nedaudz dīvaina, pat ja tā ir radīta pēc Dieva tīrā tēla. Ja Dieva tēls cilvēkā šajā dzīvē ir sagrozīts, vai nu dusmu, bailu vai iekāres dēļ, un šīs iezīmes netiek pārvarētas tagad, tad viņi atdzims ar tām (vai arī atdzims ar tām), nesot šo nožēlojamo tieksmju nastu, līdz tās pārvarēs šajā vai turpmākajos iemiesojumos. No tām nav izbēgšanas, kamēr tās netiks pārvarētas.

Tāpēc labāk ir piepildīt visas vēlmes tagad vai iekarot tās

Labākais veids, kā atbrīvoties no šādām vēlmēm uz visiem laikiem, ir piedzīvot augstāko dievišķo prieku. Pretējā gadījumā šīs apspiestās vēlmes un nepiepildītās ilgas vajās un mocīs dvēseli.

Cilvēkam ar spriestspēju un gudrību ir jāapzinās, ka tikai Dievs spēj dāvēt tīru un ilgstošu laimi.

Lielākoties vēlmes paliek apslēptas zemapziņā. Varētu domāt, ka tās ir izgaисуšas, bet tā nav; tas ir viens no dzīves noslēpumiem, kas pats par sevi ir liels noslēpums.

Bet noslēpums izgaist, kad mēs analizējam dzīvi un apceram tās jēgu. Ja jūs katru dienu uz īsu brīdi mierīgi apsēstos un izpētītu sevi, jūs atklātu, ka jums ir daudz nepiepildītu vēlmju. Šīs vēlmes ir kā nāvējošas baktērijas, ko cilvēks nēsā sev līdzī, lai kurp viņš dotos, gan šajā dzīvē, gan nākamajā.

Labākais ceļš uz priekšu ir ar gudras izvēles palīdzību saskatīt kaitīgās vēlmes šajā dzīvē un

**koncentrēt savus centienus uz labo vēlmju
piepildīšanu. Ja jūtat vēlmi izdarīt pašnāvību vai darīt
 kaut ko nepareizu, jums šī vēlme ir jāatbrīvojas jau
 tagad. Pārlieciniet sevi domās un darbos, ka jūsu
 dvēselē ir dievišķības dzirksts, un atcerieties, ka esat
 radīti pēc Visvarenā tēla un tāpēc jums ir spēks
 pārvarēt savu fizisko dabu un ieradumus.**

**Esi mazāk pieķēries greznībai un vairāk attālinies
 no vēlmēm, un tu uzvarēsi dzīves cīņā. Ja ciešat no
 neizturamām sāpēm, centieties pēc iespējas vairāk
 atrauties no fiziskās apziņas. Ar spriestspēju jūs varat
 pārvarēt sajūtas. Gudra spriestspēja ir uguns, kas
 sadedzina kaitīgās vēlmes un destruktīvās apetītes,
 pārvēršot tās pelnos.**

**Cilvēkiem ir ierasts glabāt vecas, nolietotas un
 nevajadzīgas lietas mājas stūrī un laiku pa laikam
 sakopt un tīrīt māju. Līdzīgi arī jūsu zemapziņas stūrī
 slēpjas daudzas vēlmes ar slēptu kaitējumu, kas kādu
 dienu var radīt ievērojamas nepatīkšanas, ja ar tām
 pienācīgi netiksiet galā.**

**Pašanalīze ir izšķiroša garīgajā ceļā. Jūs varat būt
 naidīgs, viegli aizkaitināms vai ātri dusmīgs. Ja tā, tad
 šīs jūsu apziņā saglabātās iezīmes ir jūsu iepriekšējo
 darbību rezultāts. Lai atbrīvotu savu psihi no šīm
 pieblīvētajām, nolietotajām mēbelēm, jums jāsāk ar
 pozitīvām, konstruktīvām darbībām un jāattīsta
 pieķeršanās citiem. Jo vairāk jūs mīlat cilvēkus, jo
 vairāk viņi mīlēs jūs, un jūs jutīsiet viņu mīlestību.
 Bet, ja jūs viņus kritizējat, pat sevi pašu, viņi jutīs šo
 kritiku un atgriezīs to jums pastiprināti!**

**Iedomājieties, ka sens ienaidnieks ir miris, bet jūs
 joprojām glabājat aizvainojumu un naidu pret viņu.
 Jūs cietīsiet šīs rūgtuma rezultātā, un tā kaitīgā
 ietekme izpaudīsies jūsu ķermenī un prātā. Labāk ir
 viņam piedot Dieva dēļ, jo, to darot, jūs atbrīvosieties**

no ļaunajām atriebības vēlmēm, kas iznīcina jūsu sirdsmieru un sagrauj jūsu klusumu. Naida uzkrāšana naidam vai atbilde uz naidu ar naidu ne tikai pastiprina ienaidnieka naidīgumu pret jums, bet arī saindē jūsu pašu ķermeni un emocijas. Tāpēc piedodiet ar skaistu piedošanu.

Laiku pa laikam cilvēkam ir jāatstāj viss aiz muguras, lai būtu vienatnē ar sevi, lai pārdomātu dzīves jēgu. Lielākā daļa cilvēku atrodas tradīciju un modes straumē. Patiesībā viņi nekad īsti nav dzīvojuši savu dzīvi, bet gan pasaules dzīvi. Ko viņi ir sasnieguši un kur viņi ir nonākuši?

Tāpēc cilvēkam ir prātīgi laiku pa laikam atrauties no ikdienas rūpēm un "pienākumiem", lai nomierinātu sava prāta nemieru un mēģinātu izprast tā būtību un noteikt mērķi, ko viņš vēlas sasniegt.

Atcerieties, ka vislielākā liecība, ko varat saņemt, ir jūsu sirdsapziņas liecība: nepārprotama un neklūdīga jūsu dvēseles balss. Tas, ko jums saka jūsu sirdsapziņa, ir tas, kas jūs patiesībā esat, bez izskaistinājumiem vai maskēšanās.

Padomājiet par Jēzus Kristus spēku, kurš teica: "Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, kā darīt to, ko nezina."

Un padomājiet par diženo Pravieti, kurš teica: "Vai lai es jums nepastāstu, kas paaugstina cilvēka rangu?" Viņi atbildēja: "Jā, ak, Dieva Vēstnesi." Viņš teica: "Esiet pacietīgs pret to, kurš pret jums izturas nezinīgi, dodiet tam, kurš no jums kaut ko slēpj, uzturiet saites ar to, kurš pārtrauc saites ar jums, un piedodiet tam, kurš jums nodara pāri."

Ieklausoties savas apgaismotās sirdsapziņas balsī, jūs ienesīsiet gaismu savā ceļā un svētību savā dzīvē. Kad sirdī jūtat spēcīgu vēlmi piepildīt kādu vēlēšanos, izmantojiet savu spriestspēju un

pajautājiet sev: "Vai tā ir laba vai slikta vēlēšanās, ko es cenšos piepildīt?"

Cilvēku vēlmes veicina daudzi faktori. Kad kāds ierauga jauna modeļa automašīnu, viņš vēlas iegūt līdzīgu. Kad viņš ierauga jauna stila māju, viņš vēlas iegūt līdzīgu. Jauna modes tendence kļūst populāra, un cilvēki ilgojas iegādāties un valkāt šāda stila apģērbu!

No kurienes rodas vēlmes? Es stundām ilgi pārdomāju šo jautājumu. Vai vari kategorizēt visas savas vēlmes? Man izdevās tās visas sašķirot un paturēt tikai labās. Un, kad es sasniedzu dievišķo kopību, es atklāju, ka visas manas labās vēlmes tika piepildītas uzreiz. Šodien tu alksti kaut ko, bet rīt tava dvēsele ilgojas pēc kaut kā cita. Tavs prāts, kas izstaroja no Visvarenā Dieva, nevar tikt apmierināts ar šīs pasaules labumiem, un tas nekad netiks apmierināts, jo, mans dārgais draugs, tu esi zaudējis savas dvēseles visdārgāko un vērtīgāko dārgumu, to, kuram vienīgajam ir spēks apmierināt tavas ilgas un piepildīt tavas vēlmes. Šis pazaudētais dārgums ir Dievs.

Ir taisnība, ka pastāv dažas labas vai nepieciešamas vēlmes, un ka jums vajadzētu strādāt, lai tās piepildītu. Taču, cenšoties piepildīt savas mazākās vēlmes, neaizmirstiet vispirms piepildīt savu lielāko vēlēšanos pret Dievu. Pārliecība, ka vispirms ir jāizpilda mazākās vēlmes un pienākumi, ir ilūzija un maldi. Es joprojām atceros, ka sava garīgā ceļojuma sākumā es biju prokrastinators un regulāri nemeditēju, lai gan visu laiku sev teicu, ka atvēlēšu tam laiku. Pagāja vesels gads, pirms es sapratu, ka neesmu izpildījis to, ko biju sev apsolījis. Es nekavējoties sev devu zvērestu, ka pirmais, ko darīšu no rīta, būs nomazgāties un pēc tam meditēt par

Dievu. Tajā laikā ikdienas uzdevumu bija daudz, un nebija viegli no tiem izvairīties pat uz īsu brīdi. Tāpēc es nolēmu vispirms veikt savus garīgos pienākumus. Un tā es guvu lielisku mācību: mans pienākums pret Dievu ir pirmajā vietā, un tikai tad es pievērsos citiem, mazāk svarīgiem pienākumiem.

Kāpēc Dievam vajadzētu atvērt mūžības vārtus cilvēcei, ja cilvēce citus pienākumus un apsvērumus vērtē augstāk par Dievu? Dievs mūsos ir ielicis garīgus spārnus un sagaida, ka mēs lidosim gara valstībā. Šie spārni ir mūsu garīgās ilgas, mūsu cildenās domas un mūsu patiesā ilgošanās pēc mūsu dievišķā avota.

Meklēsim Dievu vispirms. Nav prātīgi piešķirt vislielāko nozīmi zemes pienākumiem, jo Azraēls jebkurā brīdī var izsaukt dvēseli, un tad visi pienākumi, saistības, rūpes un saistības beigsies vienreiz un uz visiem laikiem. Tad kāpēc tik cieši pieķerties dzīvei?

Cilvēks domā, ka bauda drošību un sirdsmieru, bet tad pēkšņi zaudē mīloto cilvēku, veselību vai darbu, un drošība un sirdsmiers aiziet zudumā!

Cik liela bija mana mīlestība pret māti! Es domāju, ka viņa vienmēr būs ar mani, bet pēkšņi es atklāju, ka viņa mani ir pametusi, kad es biju bērns! Mums nevajadzētu baidīties no nāves, bet drīzāk tai jābūt gataviem.

Dzīve nav tāda, kāda tā šķiet. Nepaļaujieties uz to, jo tā ir nepastāvīga, maldinoša un pilna vilšanos un sagrautu cerību. Pilnību šeit nevar atrast. Es negribu jums sniegt nereālistisku dzīves ainu. Šī pasaule nav paradīze. Tā ir dievišķa laboratorija, kur Dievs pārbauda dvēseles, lai redzētu, vai tās pārvarēs ļaunās vēlmes ar labestību un padarīs Viņu - tas ir,

padarīs Dievu - par savu lielāko vēlēšanos, lai tās varētu atgriezties Viņa valstībā.

Dzīve mudž no visādām traģēdijām un komēdijām, nelaimēm un priekiem. Tā ir plašs, nepārtraukti mainīgs un dinamisks neskaitāmu formu gobelēns. Nav divu pilnīgi vienādu lietu. Katra cilvēka dzīve ir unikāla. Katram indivīdam ir atšķirīgas iezīmes, atšķirīgs domāšanas veids un atšķirīgas vēlmes. Ja mēs katru dienu tiktu pakļauti vienādiem pārbaudījumiem, mēs nogurtu un kļūtu garlaicīgi. Pat Paradīze, ja tā vienmēr būtu viena un tā pati, zaudētu savu pievilcību. Mēs mīlam dažādību un daudzveidību. Valdošais tradicionālais Paradīzes priekšstats ir pilnīgi nepareizs. Ja tas būtu patiesi garlaicīgs, Dieva svētie un svētie vīri lūgtu, lai atgrieztos uz Zemes, lai izklaidētos ! Paradīze tiek pastāvīgi atjaunota visjaukākajā veidā, savukārt Zeme bieži tiek pastāvīgi atjaunota, bet garlaicīgā un nepatīkamā veidā.

Tomēr, neskatoties uz to, ka dzīve ir nogurdinoša un grūta, vairums cilvēku pie tās pierod, uzskatot, ka nav cita veida, kā dzīvot. Nespējot salīdzināt šo dzīvi ar garīgo dzīvi, viņi nespēj aptvert sāpju un noguruma apmēru, kas slēpjas šīs pasaules krokās.

Patiesībā dzīve nav īsta. Tā ir tikai izklaide, nekas vairāk. Tāpat kā vecās filmas tiek atkārtoti izlaistas atkal un atkal, tāpat arī vieni un tie paši vecie notikumi atkārtojas dažādās formās. Un, neskatoties uz dzīves nebeidzamo turpinājumu, tās pašas tēmas, kas tika demonstrētas iepriekšējās filmās, tiek atkārtotas viena pēc otras. Patiesi, vēsture atkārtojas, un cilvēki ir tikai artefakti laika muzejos.

Ļaut dzīvei atklāt savus pārsteigumus, pieņemt tos ar prieku, objektivitāti un atsvešinātību, neietekmējoties no emocijām, it kā skatītos filmu.

Sirsnīgi smieklī ir brīnišķīgs līdzeklis pret visām cilvēku kaitēm.

Tev jāpieiet dzīvei ar vieglumu un komfortu To es iemācījos no sava skolotāja. Savas garīgās apmācības sākumā viņa ermitāžā es pildīju savus pienākumus ar drūmu seju, nekad nesmaidot. Kādu dienu mans skolotājs to pamanīja un piebilda: "Ja Dievs dos, viss būs labi! Vai tu esi bērēs? Vai tu nezini, ka atrast Dievu nozīmē apsegt raizes un aprakt visas bēdas? Neuztver dzīvi tik nopietni."

Viņš man mācīja, ka cilvēka pienākums ir pacelt savu prātu pāri visām zemes raizēm un raizēm, lai viņš varētu atrast pilnīgu brīvību Dievā.

Lai stātos pretī dzīves izaicinājumiem ar drosmi un pašpārliecinātību, ir jāsaģlabā līdzsvars priekos un bēdās, peļņā un zaudējumos, uzvarās un neveiksmēs.

Saģlabāt iekšējo mieru, neskatoties uz visiem notikumiem, ir labākais veids, kā pārvarēt maldinošas vēlmes. To es iemācījos no diženajiem, kurus neietekmēja laika likstas, bet kuri palika nelokāmi un nemainīgi līdz galam. Pat pravieši, kad viņus spīdzināja, nezaudēja savu svēto apziņu un neļāva nevienam nozagt Dieva mīlestību. Garīgais prieks pats par sevi ir svētīga aizsardzība un vislielākā cietoksnis. Pārbaudījumu un likstu vidū atcerieties svētības, ko Dievs jums ir devis. Jūsu dvēsele ir svēts Dieva templis. Jūs nedrīkstat ļaut neziņas tumsai aptraipīt šo tīro vietu. Cik brīnišķīgi ir atrasties garīgas apziņas stāvoklī, godā, cienīgā, drošībā un mierā! Nebaidieties no nekā un neienīstiet nevienu. Dodiet savu mīlestību ikvienam. Sajūti Dieva mīlestību un redzi Viņa klātbūtni visos cilvēkos, un ļaujiet savai spēcīgākajai vēlmei būt Viņa pastāvīgajai klātbūtnei jūsu sirdī. Tas ir veids, kā dzīvot mierā un klusumā šajā pasaulē. Bet ir grūti izjust šo

pašapmierinātību, kamēr niknie vēlmju vēji pūš cauri sirds oāzei un vardarbīgi krata tās kokus.

Vēlmes veido cilvēka vide. Tās rodas no mūsu maņu uztveres un ir ierobežotas ar šo uztveres ierobežojumiem. Lauku gadatirgus apmeklēšana piepilda vēlmi pēc kāda aizrautības, bet pēc pasaules līmeņa izstādes apmeklējuma un visu dažādo ekspozīciju apskatīšanas mazais gadatirgus zaudē savu šarmu un pievilcību. Tādējādi mums vispirms ir jāizbauda kopības prieks ar Dievu, lai mēs varētu salīdzināt šo prieku ar mazākiem zemes priekiem. Tad vēlmes būs augstākas dabas. Vēlme ir bezgalīga; tiklīdz viena vēlme ir piepildīta, tās vietu ieņem cita. Bet, kad jūs atrodat Dievu, visas jūsu vēlmes ir piepildītas. "Meklējiet vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību, tad jums visas šīs lietas taps dotas (Un tas, kas ir pie Dieva, ir labāks un paliekošāks)." Tad kāpēc gan vispirms nemeklēt šīs lielākās vēlēšanās piepildījumu un no Dieva dāsnās rokas saņemt labāko un noturīgāko?

Kad Dievs atbildēs uz meklētāja lūgšanu Viņu iepazīt, visas viņa pārējās vēlmes tiks piepildītas nekavējoties un uz visiem laikiem.

Daži cilvēki domā, ka viņiem nav vēlmju!

Esmu ievērojis, kas bieži notiek, kad cilvēki dodas uz tirgu. Viņiem varbūt nav konkrētas vēlmes pirkt, bet pēkšņi kaut kas piesaista viņu uzmanību, un viņi nodomā: "Ak, jā, man tas ir jāpērk!"

Pat ja viņi to uzreiz nenopērk, tas kavējas viņu domās dienu un nakti, līdz viņi beidzot to dara, pat ja viņiem ir jāaizņemas nauda. Viņi kādu laiku to izbauda, bet pakāpeniski tā pievilcība izgaist un prieks par tā iegādi mazinās, tāpēc viņi vēlas kaut ko citu utt.

Reizēm mēs satiekam kādu, kurš saka: "Ak, ja vien man būtu tik un tik daudz naudas (vai īpaša modeļa automašīna, vai peldbaseins, vai nu)", un, tiklīdz šī vēlēšanās ir piepildījusies, rodas vēl viena ilgas pēc kaut kā jauna.

Cilvēka vēlmes pēc savas būtības ir nepilnīgas, un tāpēc tās nespēj sasniegt pilnīgu laimi to īpašniekiem.

Pasaule centīsies novērst jūsu uzmanību no atcerēšanās, ka vienīgā patiesi vērtīgā vēlme ir atrast Dievu. Bet jums tas sev jāatgādina katru dienu. Kad cilvēks nolemj atmest smēķēšanu, pārēsties, melot vai krāpties, viņam jābūt nelokāmam savā lēmumā un nedrīkst svārstīties. Slikta vide izsmeļ un vājina gribu, radot cilvēkā nepatiesas vēlmes. Tā atņem no viņiem labāko un dod sliktāko. Tie, kas dzīvo kopā ar zagļiem, uzskata, ka tas ir vienīgais veids, kā dzīvot. Bet saskarsme ar labiem cilvēkiem virza prātu uz augstākām lietām, tāpēc nepatiesas vēlmes vairs nevar kārdināt cilvēku. Viss šajā dzīvē ir pakļauts pārmaiņām un svārstībām. Bet daži dziļas pārdomu vai tīru garīgu tēmu studēšanas un pārdomu brīži būs iedvesmas avots, kas aizvedīs nopietnu meklētāju pāri maldu un ilūziju okeānam uz dievišķiem krastiem, kur "nekāds nogurums viņus tur neskars, nedz arī viņi no turienes tiks izdzīti".

(Vislielākā atpūta ir sagatavota tiem, kas pūlējās, un tas, kas nežēloja pūles, meklējot patiesību, to ir ieguvis)

Patiesa laime slēpjas ilgošanās pēc Dieva un pastāvīgas domāšanas par Viņu. Ar neatlaidību pienāk laiks, kad šī doma kļūst tik nelokāma un nelokāma, ka nekādas fiziskas, garīgas vai emocionālas ciešanas nevar novērst jūsu uzmanību no Dieva. Vai nav brīnišķīgi dzīvot ar Dieva apziņu, visu laiku domājot par Viņu un sajūtot Viņu, un palikt Viņa neieņemamās

klātbūtnes svētnīcā, kur ne nāve, ne kas cits nevar nozagt jūsu iekšējo mieru? (Tie, kas tic un kuru sirdis atrod mieru Dieva piemiņā. Patiesi, Dieva piemiņā sirdis atrod mieru.)

Kad kļūsti imūns pret visām vēlmēm, tu baudi mūžīgu klātbūtni,

Dzīve patiesi ir dīvaina, jo viss ir pakļauts pārmaiņām. Tāpēc nevajadzētu noenkurot laimes kuģi šīs dzīves mainīgajās smiltīs. Mūsu laiks paies, un tas, ko mēs redzam tagad, kādu dienu būs pazudis. Pārmaiņas ir pieņemamas, ja vien jūs neļaujat tām jums kaitēt. Un, kad tās jums kaitē, iekšējais nemiers, ko jūs piedzīvojat, ir vēstījums jums, lai jūs nevajag pārņemt vēlmēm. Kad esat drošībā dievišķajā garā, jūs izbaudāt visu bez pieķeršanās vai atkarības. Tāpēc centieni Viņu iepazīt ir ārkārtīgi svarīgi tiem, kam rūp; pretējā gadījumā dzīve būs postoša vilšanās, kas briesmīgā veidā sagraus cerības.

Kad 1935. gadā atgriezos Indijā, cerēju apmeklēt vietas, kuras mīlēju bērnībā, bet, ierodoties, atklāju, ka viss ir mainījies. Dzīves posms ir pārkārtojies citādi. Vislielāko vilšanos un šoku piedzīvoju, apmeklējot savu veco māju Aikapurā, kur mēdzu spēlēties un vērot putnus. No visa, ko atcerējos, bija palicis tikai viens koks. Tāda ir dzīve! Pazīstamās un lolotās lietas pazūd no mūsu redzesloka viena pēc otras. Biju gatavs dot jebko, lai redzētu mūsu māju tādu, kāda tā bija manā bērnībā. Un tomēr Dievs piepildīja manu vēlēšanos, jo vēlāk vīzijā redzēju māju, kur peldējāties baseinā, un tad devos augšstāvā, apgūlos gultā un ēdu mango, tāpat kā daudzus gadus iepriekš.

Vēlmes tagad ir ļoti rūpīgi jāpārbauda un jākontrolē, labi jāšķiro un jāpatur tikai labās, un pat

**šīm labajām vēlmēm nedrīkst ļaut apslāpēt
vissvarīgāko vēlēšanos pēc Dieva.**

**Šai vēlmei ir jāpaliek dzīvai un degošai, un tai
nedrīkst ļaut izgaist vai izdzist. Cilvēks nonāk lielā
ilūzijā, kad lūdz Dievu piepildīt savas zemes vēlmes,
bet nelūdz Viņam atklāties viņam. Iedomājieties
bērnu, kurš pastāvīgi pieprasa, lai vecāki izpildītu
viņa lūgumus, un citādi ne jautā par tiem, ne domā
par tiem. Tā ir nepateicība un viņu laipnības
noliegšana, un tajā ir mācība tiem, kas pārdomā...**

**Kad šī dzīvības grāmata tiek pielietota, cilvēku
pavadīs tikai garīgās zināšanas, kas iegūtas cilvēka
zemes ceļojuma laikā. Tāpēc Dievam ir jāpaliek
vienmēr klātesošam mūsu prātā, pastāvīgi piesaucot
Viņu un nekad neaizmirstot Viņu, ja cilvēks patiesi
rūpējas par savu garīgo nākotni. Kad esam kopībā ar
Dievu, mēs atklāsim, ka visas vēlmes tiek piepildītas
noslēpumainā veidā. Bet mums vispirms jāmeklē
Dievs. Viņš ir dāsns un ir devis mums visu, bet mēs
Viņu atradīsim tikai tad, kad nebūsim apmierināti ar
Viņa dāvanām, bet vērsīsimies pie paša Devēja. Mēs
Viņu iepazīsim, ja vien būsim patiesi savos
meklējumos, nopietni savā vēlmē tuvojoties Viņam un
piedzīvot Viņa svētīgo klātbūtni.**

**Lielākais šķērslis, ar ko cilvēks saskaras, ir viņš
pats. Kad viņš cenšas mierīgi apsēsties un pārdomāt
garīgas lietas, pēkšņi rodas pasaulīgas domas, kas
novērš viņa uzmanību un neļauj sasniegt mērķi.
Viņam ir jāapmāca sevi kontrolēt savas domas un
ķermeni, un, to darot, viņš savā dvēselē nesis
pārnēsājamu paradīzi. Dzīvē vai nāvē, debesīs vai
ellē, šī augstākā laime viņu pavadīs.**

**Mums ir dziļi jālūdz Dievs, izlejot savas lielās
ilgas, lūdzot Viņam sirds valodā, dvēseles ilgās un
sirdsapziņas čukstos, lai Viņš mūs uzklausītu un**

atbildētu. Bet, ja cilvēks lūdzas pavisā un vienlaikus domā par kaut ko citu - kaut ko tādu, kas, kā Dievs zina, nav šī cilvēka galvenā prioritāte -, Viņš neatbildēs.

Vispirms mums ir jābūt Dievam. Laiks ir tagad. Mēs nedrīkstam gaidīt, jo ilūzijas ir pārāk spēcīgas. Dzīve paiet ātri, un ir kauns pamest šo pasauli, nezinot dzīves mērķi. Mums vajadzētu pārdomāt ikreiz, kad mums ir brīvs brīdis. Pat ja sākotnēji jūsu lūgšanas netiek atbildētas, nezaudējiet cerību uz Dieva žēlastību, bet turpiniet lūgt. Lūdziet Dievu no sirds un paļaujieties, ka jūsu lūgšana tiks atbildēta.

Savā dzīvē esmu pieredzējis vislielāko Dieva atsaucības uz lūgšanu pierādījumu. Taču šāda atbilde prasa pūles, jo nekas nozīmīgs nerodas bez pūlēm. Meditācija ir būtiska, lai atklātu dzīves noslēpumus un ieietu Dieva valstībā.

Slikti ieradumi un citi traucēkļi centīsies graut tavus centienus un vājināt tavu apņēmību. Bet, ja vēlies būt laimīgs, pievērs savas domas Dievam, un tu atradīsi Viņu sev tuvu.

Vēlmes pēc zemes priekiem rada magnētisku pievilkšanas spēku, kas cilvēku pievelk šai zemei, dzīvi pēc dzīves. Atgriešanās pie miesas kļūst nevajadzīga tiem, kas savas vēlmes ir atraduši Dievā. Kad vien viņi vēlas piepildīt kādu vēlēšanos, viņi par to domā, un tā izpaužas viņu priekšā. Mana māte man parādījās pēc savas nāves, un es mierinājos, viņu redzot, un pateicos Dievam par Viņa labestību. Patiesi, Viņš ir Viscāsnākais un Visžēlīgākais. Viņš piepilda mūsu vēlmes, lai parādītu mums Savu mīlestību un pateicību, kad mēs Viņam dodam pirmo vietu savās sirdīs.

Kad cilvēks sasniedz Dievu, viņš kļūst par dzīves un likteņa pavēlnieku. Mēs nedrīkstam apstāties,

kamēr dievišķā klātbūtne nav stingri nostiprinājusies mūsu dzīvēs. Viņš mums dos visu, pēc kā ilgojamies, un mūs pārbaudīs.

Garīgajā ceļā ir daudz pārbaudījumu un šķēršļu, bet, pārvarot šos pārbaudījumus un šķēršļus, mums jāsaka: “Ak, Kungs, Tu esi atbildējis uz manām lūgšanām un piepildījis manas lielākās vēlēšanās, tāpēc mana sirds ir kļuvusi bagāta ar Tavu klātbūtni un mana dvēsele staro no Tavas gaismas.”

Miers lai ir ar tevi

No skolotāja Paramhansa Joganandas teicieniem

Cilvēki sūdzas par domu par atteikšanos no noteiktām lietām dzīvē, lai gan patiesībā viņi atsakās no daudzām vērtīgām lietām, tostarp no sirdsmiera, un dažreiz pat upurē sevi naudas dēļ, kas ir pakļauta bojājumiem un .zaudējumiem

Uzticieties Dievam, un jūs atklāsiet, ka jūsu dzīve ir .kļuvusi kā skaista ritmiska melodija

Pievērsiet savu uzmanību no šīs pasaules uz iekšu, uz .plašo Dieva valstību, kas ir jūsos

Miera kuģī jūs varat kuģot uz to pasauli aiz mūsu sapņiem, kur dievišķais avots nepārtraukti plūst no sirds un .dvēseles dzīlēm

Kungs, palīdzi man spēlēt savu lomu dzīves gājumā tā, kā Tev patīk, neatkarīgi no tā, vai esmu vājš vai stiprs, slims vai vesels, slavens vai nezināms, bagāts vai nabags, zinot, .ka Tu mani mīli un nekad mani nepametīsi

Bagātību cilvēkam var atņemt, vai arī viņš pats var tikt
no tās atņemts, kad viņš aiziet no šīs pasaules, un viņš to
nevar paņemt līdzi. Tās patiesā vērtība slēpjas tās tērēšanā
labiem darbiem un laimes sagādāšanā sev un citiem veidā,
.kas patīk Dievam un cilvēka sirdsapziņai

Tie, kas domā tikai par savu drošību un komfortu,
aizmirstot vai ignorējot citu vajadzības, patiesībā tiecas pēc
nabadzības, kas kādu dienu būs viņu liktenis. Tie, kas turas
pie savas bagātības, nevis izmanto to labiem darbiem,
nenodrošina sev labklājību pēcnāves dzīvē, bet piedzimst
nabadzīgi, ar bagātnieku vēlmēm un tieksmēm. Bet tie, kas
dalās savā pārpilnībā un labklājībā ar citiem, piesaista
.labestību un pārpilnību, lai kur viņi dotos

Kad jūs labprātīgi dodat tiem, kas to ir pelnījuši, jūs
atklāsiet, ka Dievs vienmēr ir ar jums un nekad jūs
nepametīs, un jums nekas nebūs vajadzīgs. Mēs nedrīkstam
aizmirst, ka mūsu dzīvi tieši uztur Dievs, un, kad mēs
saprotam, ka mūsu prāti, griba un darbības ir atkarīgas no
Dieva un smēlas spēku no Viņa, tad mēs saņemsim tiešu
vadību no Viņa un sapratīsim, ka mūsu dzīve ir vienota ar
.Viņa bezgalīgo dzīvi

Meditācija sniedz pierādījumu Dieva eksistencei. Tiklīdz
sajūtu vilņi ir attīrīti no prāta dīķa, no dvēseles izplūst
dievišķa svētlaime. Šī svētlaime jau pastāv dvēselē, bet tā ir
.aizsegta

Ak, Kungs Es izmantošu savu gribasspēku un intelektu,
lai vispirms paveiktu mazas lietas, un tad pāriešu pie
.lielākiem sasniegumiem

Pat ja visas materiālās ambīcijas tiktu sasniegtas, tomēr
tas sniedz tikai nepilnīgu laimi – un, atrodot Dievu, es atklāšu
neizsmēlamus prieka rezervuārus, un tas nekad nebeidz
.plūst un tecēt dvēseles dārzos un mūžzaļajās pļavās
Māja: Uzvaras laukums

Ja cilvēks visu savu dzīvi pavada, dzenoties pakal
vienam priekam pēc otra, viņš nekad neuzzinās patiesas
laimes garšu. Jādzīvo vienkārši un jāpieiet dzīvei ar
vieglumu. Cilvēkam ieteicams pavadīt laiku vienatnē, laiku
pa laikam pārdomājot savu rīcību un praktizējot iekšējo
mieru, kas sniedz dziedināšanu, atjaunošanos un jaunu
.spēku

Ja pastāvīgi ir uzmanības novēršanas faktori un citi
stimuli bombardē maņas, rezultātā cietīs nervi, tiks izšķiests
liels daudzums dzīvības enerģijas, un dvēsele jutīsies
saspringta un nomākta. Turklāt nevajadzētu pārāk
uztraukties par citu labošanu; drīzāk vajadzētu labot sevi,
.pirms mēģināt labot citus

Lai ir zināms, ka mājas ir lielākais kaujas lauks. Cilvēks,
.kurš ir eņģelis savās mājās, būs eņģelis jebkur
Balss maigums un miers, ko rada cēla uzvedība, mājās ir
.nepieciešams vairāk nekā jebkur citur

Tāpat kā tumsa nevar palikt tur, kur spīd gaisma, tāpat
arī slimības tumsai ir jāizzūd, kad Dieva gaisma spīd
.ķermeņa šūnās, un tikai retais apzinās šo patiesību
Kad cilvēki jūt spēcīgu vēlmi dziedināties, viņi lūdzas ar
satrauktām sirdīm vai ar izmisuma sajūtu, pieņemot, ka
Dievs neuzklausīs viņu lūgšanas, vai arī viņi lūdzas, bet
.negaida, lai zinātu, vai viņu lūgšanas ir sasniegušas Dievu
Tāpat kā nevar klausīties mūziku, kas tiek pārraidīta
ēterā, izmantojot bojātu uztvērēju, tāpat arī nevar uztvert
veselības, spēka un gudrības vibrācijas, kas izplūst no Dieva,
ar psihisku aparātu, kas nedarbojas bailu, raīžu un visa veida
.trauksmes, šaubu un nenoteiktības dēļ

Atcerēsimies un pateiksimies Tev, Kungs, vajadzības un
labklājības laikos, slimībā un veselībā, tumsā un gaismā un
visos apstākļos. Ar pateicību atcerēsimies labklājības dienas,
ko Tu mums esi dāvējis. Palīdzi mums atvērt ticības acis, lai
mēs varētu saskatīt Tavu svētīto gaismu, kas dziedē visas
.slimības un kaites

Esmu sava labo domu, savas labvēlības un savas
auglīgās, labvēlīgās darbības kuģa kapteinis. Es vadīšu savas
dzīves kuģi, vienmēr turot acis pievērstas mirdzošajai miera
.planētai savas dziļās apceres debesīs

Es izmantošu savas radošās domāšanas prasmes, lai
gūtu panākumus visā, ko daru. Dievs man palīdzēs, ja es arī
.centīšos palīdzēt sev

Šodien es apstrādāšu dzīves dārzu ar atjaunotām pūlēm
un sēšu tajā gudrības, veselības, apmierinātības un laimes
sēklas. Es laistīšu sēklas ar ticību un pašapziņu un gaidīšu
Visvarenā dāsnumu, lai tas man piešķirtu taisnīgu ražu. Pat
ja es neievācu gaidīto ražu, es palikšu pateicīgs par
.sirdsmieru, kas rodas, cenšoties darīt visu iespējamo

Es pateikšos Dievam, ka ar Viņa žēlastību varu turpināt
censties, līdz man izdodas, un es pateikšos Viņam, kad
piepildīšu savas sirds lielāko vēlēšanos. Es centīšos darīt
.tikai cēlus un cienīgus darbus, meklējot Dieva labvēlību

Pasaule mudž no dabas un cilvēku radītām vētrām, un

Dievs ir spēcīgs vairogs un droša patvēruma vieta no šīs
pasaules vētrām, viesuļvētrām un ļaunuma. Visur, kur ir

Dievs, nav baiļu vai bēdu. Patiesais ticīgais dzīves cīņā un
notikumu gaitā stāv stingri un lepni, pārliecināts, ka Dievs ir
ar viņu, pasargā viņu no ļauna un nekad nepamet viņu ne uz
mirkli. Tādējādi bailes no viņa sirds pazūd un pārņem
.pārliecība, aizsardzība, ko nevar uzspiest

Nebaidīties nozīmē ticēt Dievam un Viņa aizsardzībai, kā
arī ticēt Viņa taisnīgumam, gudrībai, žēlsirdībai, mīlestībai un
.visuresamībai

Bailes atņem cilvēkam psiholoģisko spēku, aptumšo
prātu un traucē sirds dabisko ritmu. Turklāt bailes var izraisīt
fiziskus traucējumus un psiholoģiskas slimības. Tā vietā, lai
padotos trauksmei un psiholoģiskai ierobežošanai, cilvēkam
vajadzētu pārliecināties, ka viņš ir drošībā Dieva,

Visuredzošā, Visudzirdošā, aizsardzībā, Viņa neieņemamajā
.cietoksnī un Viņa žēlastības un gādības ieskauds

Neatkarīgi no tā, vai atrodamies Āfrikas džungļos, kaujas
laukā, ciešot no slimības vai nabadzības, ir jāpārliedz sevi,
ka Dieva roka ir stiprāka par jebkādam briesmām un spēj
aizsargāt tos, kas meklē patvērumu Viņā. Nav efektīvāka
aizsardzības līdzekļa. Protams, ir jāizmanto saprāts, risinot
notikumus, vienlaikus pilnībā ticot dievišķajai palīdzībai.

Ticība nekad nenožīmē būt neapdomīgam vai rīkoties
neprātīgi grūtību priekšā. Gluži pretēji, neatkarīgi no tā, kas
notiek, ir jāapliedz sev, ka tikai Dievs spēj palīdzēt grūtos
un izaicinošos apstākļos, ja vēršamies pie Viņa ar visu savu
.sirdi, dvēseli un maņām

Kad grūtības mūs pārņem kā lavīna, mēs nedrīkstam
ļaut tām paralizēt mūsu gribu vai aizēnot mūsu skaidru
redzējumu un gudro, loģisko pieeju, mums drīzāk ir
jāsaglabā ticība Dievam un iedzimtā izpratne par labo un
nepareizo un jācenšas atrast izeju. Ar Dieva palīdzību mēs to
atradīsim. Galu galā viss uzlabosies, jo Dieva spēks un
brīnumi slēpjas aiz cilvēka dzīves pretrunām. Tie, kas
nepieņem apstākļu neizbēgamību un tā vietā cenšas iekļūt
aiz plīvura ar savu intelektu un ticību, atradīs durvis atvērtas
.viņiem – durvis, pie kurām klauvē katra ticīga roka

Dzīve ir ietīta tumsā, un dažreiz mēs pakļūpam un
vilcināmies virzīties uz priekšu. Mums jāļauj Dieva gaismai
būt mūsu vadošajai lampai, ejot pa dzīves tumšajiem ceļiem.
Dievs ir pilnmēness neziņas un tumsas naktīs, starojošā
saule atmodas stundās, vadības bāka un vadošā zvaigzne
.tiem, kas šķērso zemes, īslaicīgās eksistences jūras

Problēmas pasaulē joprojām pastāvēs, tāpēc kur meklēt
vadību un virzienu? Cilvēka domas, ko ietekmē ieradumi,
aizspriedumi, neobjektivitāte un fanātisms, ir bezjēdzīgas, un
vides, ģimenes, valsts vai pasaules ietekme nespēj sniegt

patiesu vadību. Tāpēc cilvēkam jāvēršas pie Dieva un jāieklausās mierīgajā, rāmā balsī, kas nāk no dvēseles .dzīlēm, balsī, kas saskan ar patiesību

Atšķirība starp garīgo kontemplāciju un garīgo
introspekciju

Ja cilvēks ieprogrammē sevi ar teorētiskām zināšanām, viņš kļūst kā staigājošs ierakstītājs, atkārtot sakāmvārdus un cildenas frāzes, un citi viņu uzskata par izglītotu un zinošu. Taču šādas zināšanas nestiprina tieša patiesības uztvere, un tām neatbilst arī garīgi sasniegumi. Šāda veida intelektualizācija vai intelektualizācija notur "es" piesietu maņu prātam, kuru pašu ierobežo fiziskās maņas. Teorētiskās zināšanas nevar iegūt dievišķas zināšanas, un ieteicams netērēt savu dārgo laiku teorijām, kuras nevar pielietot realitātē, lai neapmaldītos blīvos intelektuālos .džungļos, nespējot pārvarēt teorijas sfēru

Šis process nevedīs pie patiesības atpazīšanas, jo patiesība slēpjas ārpus viedokļiem un teorijām, un daudzi, kas seko šai pieejai, kļūst saistīti ar saviem subjektīvajiem .secinājumiem

Ja cilvēks savas prāta spējas izmanto tikai naudas un materiālo vērtību iegūšanai, viņa apziņa tiks ierauta materiālajā pasaulē un sapinusies bezgalīgās sarežģītībās. Tāpēc gudri cilvēki saka, ka cilvēkam nevajadzētu veltīt visas Dieva dotās prāta spējas īslaicīgu lietu meklējumiem, lai neapmaldītos materiālisma labirintā un neradītu sev nevajadzīgus ierobežojumus un savaldību. Tā vietā viņam vajadzētu izmantot savas prāta spējas, lai iegūtu dzīvei nepieciešamo, un censties attīstīt savas morālās spējas, lai atšķirtu pareizo no nepareizā, un starp to, kas ir kaitīgs, no tā, kas ir labvēlīgs. Attīstot savu garīgo ieskatu, viņš spēs sajūst Dievu sevī un noskaidrot garīgās patiesības, kas

slēpjas aiz blīvajiem materiālisma plīvuriem. Šo stāvokli sauc
.par garīgo pašanalīzi

Lai kādas būtu mūsu bažas, Dievam vienmēr ir jābūt
pirmajā vietā mūsu dzīvēs. Viens no svarīgākajiem garīgās
izaugsmes elementiem ir pastāvīga, sirsnīga saikne ar Dievu,
caur kuru jūs personīgi pieredzēsiet brīnišķīgu, pozitīvu
.pārveidi, kas jūs dziļi iespaidos

Kad cilvēks vēlas apmeklēt izrādi, iegādāties jaunas
drēbes vai jaunu automašīnu, vai tad viņa prāts visu laiku ir
aizņemts ar šīm lietām un to, kā tās sasniegt vai iegūt? Viņš
neatpūšas, kamēr nepiepilda savas vēlmes, un viņš
.nenogurstoši turpinās strādāt, lai tās sasniegtu

Tādējādi cilvēka prātam vajadzētu būt aizņemtam ar
domāšanu par Dievu, un tad visas mazākās, mazākās
vēlmes tiks pārveidotas par spēcīgu vēlmi sajust Dievu un
.sazināties ar Viņu

Kad prāts čukst Dievam sirsnīgu, dedzīgu čukstu, kas
izplūst no ilgojošās dvēseles dzīlēm

Dvēseles aicinājums aizkustinās kosmisko sirdi, un
.atbilde nāks, nesot sev līdzīgu lielu prieku

Intelektuāla čukstēšana attīsta gribasspēku, līdz iegūstat
.pietiekami daudz spēka, lai sasniegtu vēlamo mērķi

Kad cilvēka prāts un griba ir saskaņā ar Dievu, viņam ir
neierobežots spēks, tāpēc pietiek tikai domāt par kaut ko, lai
to paveiktu, jo dievišķais likums darbojas to labā, kas ir
.saskaņā ar augstāko gribu

Visi ievērojamie sasniegumi manā dzīvē ir gūti,
pateicoties prāta spēkam saskaņā ar Dievu. Kad darbojas
dievišķais ģenerators, viss, ko vēlos, bez izņēmuma
piepildās, vispirms iegūstot neredzama, ēteriska dizaina

formu un pēc tam ar neatvairāmu spēku izpaužoties
.realitātē

Izaugsmes noslēpums

Mēs augam caur katru pieredzi, ko piedzīvojam, ja vien
apzināmies, ka varam no tās mācīties vērtīgas mācības, jo
katrām sāpēm un ciešanām, ko piedzīvojam, ir jēga un
.mērķis

Neskatoties uz pārbaudījumu skarbumu, tie ir kā uguns,
kas izkausē dzelzs rūdu, pārveidojot to skaistā, stiprā un
daudzpusīgā tēraudā. Gudrība, ko mēs kaldinām caur
pieredzes dedzinošajām liesmām, ir patiesi ievērojama.
Dzīve mūs attīra, pārveidojot mūsu zemisko dabu par
dārgakmeņiem, ļaujot mums dzīvot ar dvēselēm, kas ir
tikpat tīras kā dārgakmeņi, tikpat stipras kā tērauds, tomēr
elastīgas un izturīgas, liecoties, nelūzot zem grūtību un
.grūtību spiediena

Kad redzam dusmu izkropļotas, brutalitātes rētas
skartas sejas, to skats liek mums ilgoties atbrīvoties no
neglītuma savās dvēselēs – dvēselē, kuru neskar nekas cits
kā vien ļauni nodomi un dziļi iesakņojušās aizvainojuma
jūtas, kas aizēno svētīgo dievišķo tēlu mūsos, tāpat kā kvēpi
bojā spoguļi. Citu cilvēku sāpīgajām darbībām vajadzētu
mūsos pamodināt vēlmi uzlabot savu uzvedību un kontrolēt
sevi, lai mēs varētu būt savu nevaldāmo kaislību saimnieki,
.nevis to vergi

Laipni vārdi ir brīnišķīgs līdzeklis pret daudzām kaitēm,
tiem piemīt spēcīgs, gandrīz maģisks, magnētisks spēks, kas
nes bagātīgas svētības un labklājību to runātājam. Tie, kas
lieto nomierinošus, maigus vārdus, jūt smalku plūsmu, kas
nepārtraukti plūst caur viņiem, piepildoties ar miera
pārpilnību. Tas ir tāpēc, ka šī strāva ir savienota ar savu
augstāko avotu, vienmēr plūstot un pastāvīgi sasniedzot

dvēseles harmonijā ar to. Tad viņi varēs nodot šo laimes
.plūsmu dvēselēm, kas ilgojas pēc miera

Katru dienu cilvēks skatās spogulī, lai redzētu savu seju,
jo vēlas citiem izskatīties vislabāk. Cik daudz svarīgāk tāpēc
ir katru dienu stāvēt ar sevi un ieskatīties iekšējās analīzes
spogulī, lai atklātu, kas slēpjas zem mirdzošās virsmas! Jo
viss, kas ir ārēji pievilcīgs, savu pievilcību gūst no iekšējā
"es", un nekas neaptraipī dvēseles tīro spoguļi tā kā
psiholoģiski kropļojumi, piemēram, dusmas, aizvainojums,
skaudība un naids. Ikviens, kurš cenšas atbrīvoties no šiem
savienojumiem, kas ir sveši gara dabai, ļaus iekšējā
.skaistuma gaismai izstarot no iekšienes

Veicot analīzi, mēs atklājam, ka cilvēku problēmas ir
trīskāršas: ir problēmas un traucējumi, kas uzbrūk cilvēka
ķermenim, citi, kas uzbrūk prātam, un trešā kategorija, kas
.bloķē dvēseles ceļus

Slimības, vecums un nāve ir grūtības un šķēršļi, ar
kuriem saskaras ķermenis. Psiholoģiskās slimības tomēr
iebrūk prātā caur skumjām, bailēm, dusmām, apspiestām
vēlmēm, aizvainojumu, naidu, emocionālām apsēstībām,
drudzainu nervu uzbudinājumu un psiholoģisko vēzi, kas
paralizē garīgās spējas. Tomēr visbīstamākā slimība ir
dvēseles slimība, kas izpaužas neziņā, no kuras rodas un
.izplatās visas pārējās slimības

Pasaulē ir vairāk laba nekā ļauna

Kad rodas šaubas, mums jāatceras dižu cilvēku dzīves. Ir
taisnība, ka mēs esam cilvēki, bet Dievs mūs ir apveltījis ar
neparastām spējām, kuras reti izmantojam. Tad kāpēc
drebēt bailēs no vecuma, slimībām un bēdām? Mums jādara
viss iespējamais, lai rūpētos par savu ķermeni, bet mums
nevajadzētu padoties bailēm vai aprakt sevi zem neziņas
.kaudzēm

Kermenis nav viss cilvēks

Labais šajā pasaulē atsver ļaunumu, jo Dievs ir
augstākais spēks. Bet, kad mūs piemeklē ļaunums, mēs
domājam, ka mums nav spēka to kontrolēt vai izvairīties no
.tā tvēriena

Ļaunuma vētras ir neizbēgamas, bet mēs varam
.pārvarēt to sekas un pacelties tām pāri

Mums dzīvība netika dota, lai tā mūs iznīcinātu, bet gan
lai mūsos ieaudzinātu mūžības apziņu, un mums šī patiesība
.ir jāatceras

Bez domu brīvības cilvēks nevar izpausties tīrā,
spontānā un dabiskā veidā. Atcerieties, ka jūs esat principiāli
.brīvs. Gribas spēks vienmēr ir brīvs

Ja pareizi izmantosiet savu gribasspēku, tas radīs jums
labu karmu, taču vairums cilvēku nevēlas mainīties un
nevēlas pielikt pūles, tāpēc viņi sabrūk grūtību priekšā un
.nespēj stāties pretī izaicinājumiem

Darīt visu, kas vien ienāk prātā, nav brīvība, jo cilvēkus
saista viņu vēlmes, un tāpēc viņu rīcību vispār nevar saukt
par brīvību. Patiesa brīvība nozīmē visu darīt ar gribu, ko
vada gudrība. Cilvēks var kontrolēt savu iepriekšējo rīcību
sekas, kas neizbēgami sekos viņam, ja viņš aktivizēs savu
gribu un izmantos to labiem un labvēlīgiem darbiem. Ja jūs
rīkosieties ar saprātu un gribasspēku, jūsu iepriekšējo
nepareizo rīcību spēki vājināsies, un ieradumi, kas izriet no
.jūsu labajām darbībām, tiks stiprināti

Mēs pastāvīgi vēlamies to, kā mums trūkst, un
pieķeramies lietām, kas nav būtiskas. Tiklīdz kaut kas mūs
pārņem, mēs uz laiku zaudējam savu brīvo gribu. Tāpat kā
austrumnieki ir seno paražu vergi, arī rietumnieki ir

mūsdienu paražu vergi. Mēs paši radām savu likteni un
.kļūstam tam piesaistīti

Kāpēc viens bērns piedzimst ļaunā ģimenē, bet cits –
labā? Katrs no viņiem pagātnē (iepriekšējā dzīvē) izmantoja
savu brīvību, lai dzīvotu noteiktā veidā, un tādējādi šajā
.dzīvē paši sev radīja šos apstākļus

Nav patiesas brīvības bez Dieva. Mums pastāvīgi jādomā
par Viņu. Lai kādas būtu mūsu bažas un domas, Dievam ir
jāieņem pirmā vieta mūsu sirdīs, un, kad mēs patiesi būsim
saskaņā ar Viņu, mums tiks dota spēja paveikt to, kas mums
.jādara, jebkurā laikā, ar Viņa dievišķo palīdzību

Padoms māceklim

Viens no skolēniem lūdza skolotājam Paramhansam
sniegt viņam padomu pašpilnveidošanās procesā: "Ja vēlies
tikt mīlēts, sāc ar to, ka mīli citus, kuriem nepieciešama tava
".mīlestība

Un, ja tu sagaidi no citiem, esi viņiem lojāls un uzticīgs,
lai viņi būtu uzticīgi tev

Ja vēlaties pasargāt citus no ļaunprātīgas un viltīgas
rīcības, neļaujiet maldināšanai iesūkties jūsu domās un
.nerīkojieties tā, lai kaitētu citiem

Ja vēlaties, lai citi justu jums līdzī, sāciet ar empātijas
.izrādīšanu pret viņiem, īpaši pret apkārtējiem

Ja vēlies, lai citi tevi cienītu, tev pašam jāizrāda cieņa
.gan jauniem, gan veciem

.Ja vēlies mieru no citiem, tev jādzīvo harmonijā

Ja vēlaties, lai cilvēki būtu reliģiozi, esiet garīgs pēc
savas būtības un ļaujiet citiem justies kā labs paraugs, uz
.kuru viņi var paļauties un uzticēties

Īsāk sakot, viss, ko vēlaties, lai citi parādītu. Viena no labajām īpašībām ir vispirms to parādīt savā dzīvē, un jūs .atklāsi, ka cilvēki uz jums reaģēs tāpat

Ja jūs varat noteikt savas dzīves jomas, kurās nepieciešami uzlabojumi, nezaudējot drosmi un neattīstot mazvērtības kompleksu, un ja jūs pastāvīgi strādājat pie sava rakstura uzlabošanas, tad laiks, ko veltīsiet tam, būs daudz produktīvāks nekā tad, ja jūs to tērētu, vēloties, lai citi pilnveidotos. Jūsu pozitīvajam piemēram un pareizajai uzvedībai ir lielāks spēks mainīt citus nekā tikai jūsu .vēlmēm, dusmām un vārdiem

Ak, Kungs, Tu esi visa labuma avots un visa spēka pirmsākums. Svētī mūs, lai mēs varētu atspoguļot Tavu svētību savā veselībā, intelektuālajās tieksmēs un garīgajās izpausmēs. Tu esi starojums zvaigznēs, enerģija atomos, laipnība sirdīs un skaistums patiesībā. Palīdzi mums piepildīt sevi ar Tavu augstāko spēku, Tavu bezgalīgo gudrību un .Tavu neierobežoto autentiskumu

Kungs, ļauj mums atzīt, ka Tu esi veselības avots, dzīvības okeāns un visas sapratnes un zināšanu avots. Atbrīvo mūs no neziņas un tās sekām, no bailēm un raizēm, un ļauj Tavas gudrības plūdiem aizslaucīt visus gružus un .šķembas no mūsu dzīves

Norauj, Kungs, plīvurus, kas slēpj no mums Tavu vaigu. Ļauj mums redzēt Tevi kā spožu gaismu, līdzīgi neskaitāmām saulēm pie mūsu dzīves apvāršņa. Ļauj mums sajust Tevi kā vienmēr atjaunojošu spēku, kas iedvesmo mūsu domas, baro mūsu dvēseles, uztur mūsu ķermeņus un piepilda mūsu .sapņus

Āmen

Lielākā daļa cilvēku nezina, kāpēc. Kopš savas
eksistences uz šīs zemes viņi tic, ka dzīves mērķis ir vēlmju
piepildījums, dzīvei nepieciešamā apmierināšana, baudas un
cilvēku mīlestības meklējumi un galu galā padevība pēdējam
.aicinātājam

Cilvēki sāk savu dzīvi kā programmētāji ar īpašām
tieksmēm un vēlmēm, kas agrāk netika piepildītas. Un viņi
cenšas – ar to mazumiņu brīvās gribas, kas viņiem vēl palicis
– atdarinot citu vēlmes un rīcību. Ja viņi sazinās ar
biznesmeņiem, viņi vēlas kļūt līdzīgi viņiem, un, ja viņi
.sazinās ar māksliniekiem, māksla viņiem kļūst par visu

Dievs vēlas, lai mēs šajā pasaulē būtu praktiski. Viņš
mums ir devis izsalkumu, kas liek mums strādāt, lai to
remdētu, bet meklējot tikai pārtiku, pajumti, naudu un
.mantas, cilvēks aizmirst savas laimes avotu

Ir taisnība, ka mums ir jāstrādā, lai apmierinātu savas
vajadzības un censtos sasniegt savus likumīgos mērķus, bet
pirmkārt un galvenokārt mums ir jāatver savas sirdis Dievam
un jāmeklē Viņa vadība un atzinība visā, ko darām. Tad mēs
noteikti gūsim panākumus dzīves skolā, jo mēs saņemsim
vadību no Augstākā Vadītāja un Apgādātāja, kurš zina, kas
mums vajadzīgs un kas mums ir vislabākais. Tāpēc mums ir
.jāuzticas Viņam un jāpakļaujas Viņa gudrajai gribai

No skolotāja Paramahansas lekcijām

Kad dvēseles iekšējo laimi aizēno biezs īslaicīgu
juteklisku baudu slānis, gara zeltainais mirdzums noblāst, un
dvēseles caurspīdīgās spējas slēpjas aiz matērijas blīvuma.
Kad prātu piesaista greizsirdība un skaudība, un to apņem
baiļu un raižu mākoņi, cilvēks kļūst nelaimīgs, bēdīgs un
sakauts. Bet, kad tādu pašu uzmanību pievērš mīlestībai,
.mieram un harmonijai, viņš piedzīvo dziļu laimi

Dvēsele jūt laimi, kad tā no fiziskām vēlmēm, kas
sajauktas ar ciešanām un postu, pāriet uz caurspīdīgiem
.gara tikumiem, kas piepildīti ar cildeniem priekiem

Ja dvēsele pilnībā iegrimst rupjos pasaulīgos priekos, tā
kļūst vienaldzīga pret augstāku prieku meklējumiem un
nespēj izjust garīgus priekus. Daudzi varētu apgalvot, ka
atteikšanās no materiālajiem priekiem ir gandrīz
neiespējama šajā pasaulē vai dzīvojot starp cilvēkiem, kuru
domas griežas tikai ap materiālām lietām. Tomēr no
vidusmēra cilvēka netiek prasīts pamest pasauli un atkāpties
kalnos un mežos, lai atrastu mieru un klusumu. Drīzāk
viņiem vajadzētu palikt šajā pasaulē, neļaujot tās spēcīgajām
straumēm viņus aizslaucīt, lai viņus nepārņemtu šīs dzīves
.nemierīgie viļņi

Cilvēkam nevajadzētu būt negatīvam pret apkārtējo vidi,
un vienlaikus viņam nevajadzētu ļaut materiālismam
aptumšot viņa redzi, lai viņš nezaudētu saikni ar savu garīgo
dabu un nespētu izbaudīt svētlaimes priekus un vērot
.dievišķo gaismu

Dzīve ar tās būtību, sastāvdaļām un mērķiem ir grūti
saprotama mīkla, bet ne neiespējami atrisināma, un ar savu
progresīvo domāšanu mēs katru dienu atrisinām dažus no
.tās noslēpumiem

Mūsu laikmetā ierīces, kas balstītas uz precīziem
zinātniskiem principiem, noteikti ir iespaidīgas, un zinātnes
atklājumi sniedz mums skaidrāku redzējumu par veidiem, kā
uzlabot dzīvi. Taču, neskatoties uz visām iekārtām,
izgudrojumiem un stratēģijām, kas mums ir, mēs joprojām
šķietam kā marionetes likteņa rokās, un ceļš ejams vēl ir
.garš, pirms mēs atbrīvosimies no dabas kontroles

Dzīvošana dabas žēlastībā noteikti nav brīvība. Mūsu
entuziastiskos prātus pārņem un savalda bezpalīdzības
sajūta, kad jūtamies plūdu, viesuļvētru vai zemestrīču upurī,

vai kad notikumi bez loģiska iemesla atņem mums mūsu
mīļotos un sirdij tuvos cilvēkus. Tad mēs saprotam, ka
neesam guvuši daudzas uzvaras un neesam spējuši pārvarēt
nelabvēlīgus apstākļus. Jo, neskatoties uz visiem mūsu
centieniem padarīt dzīvi tādu, kādu mēs to vēlamies, uz šīs
zemes skatuves vienmēr parādīsies noteikti apstākļi un
notikumi, ko virzīs varens prāts, par kuru mēs maz zinām,
darbojoties pilnīgi neatkarīgi no mūsu uzskatiem un gribas.
Labākais, ko varam darīt, ir strādāt un veikt dažus
.uzlabojumus

Mēs audzējam kviešus un ražojam miltus, bet kurš radīja
pirmo sēklu? Mēs ēdam maizi, kas cepta no miltiem, bet kurš
deva mūsu ķermeņiem spēju tos sagremot? Un kā pārvērst
?pārtiku uzturvielās

Katrā dzīves stūrītī šķiet, ka ir neaizstājama dievišķa
roka. Mēs nevaram pārvaldīt savas lietas bez tās, un ar
visām mums piemītošajām pārliedībām mēs nezinām, kad
sirds pārstās darboties. Tāpēc ir nepieciešama drosmīga
paļaušanās uz augstāko dievišķo spēku un uz savu augstāko
Es, kas izplūst no tās visvarenības, pēc kuras parauga mēs
.esam veidoti

Mums jāpiemīt ticībai, kas brīva no lepnuma, un
.pārliecinoši jāiet pa dzīves ceļiem

Bez panikas un trīces, bez ciešanām un ieslodzījuma

Darbs ar alerģijām

Jūtīguma pārvarēšana ir delikāta māksla, un spēja
kontrolēt savu reakcijas ātrumu ir svarīga, lai attīstītu
.līdzsvarotu un vispusīgu personību

Jūtīgums izriet no neizpratnes, mazvērtības kompleksa,
.pārspīlēta lepnuma un pārspīlēta ego

Kad cilvēks domā, ka viņa jūtas ir aizskartas, šī doma iesakņojas viņa prātā, uzbudinot nervus, kas pēc tam kļūst saspringti un dumpīgi. Ievainoto emociju dēļ sirdī uzliesmodusmas. Tomēr dažiem cilvēkiem ir spēja kontrolēt savas emocijas, tāpēc viņu ārējās pazīmes neparādās, neskatoties uz intensīvo dusmu plūdiem viņos. Citi pauž savas dusmas ar tūlītējām reakcijām, kas redzamas acu muskuļos un sejas izteiksmēs, kā arī ar asām, kodētām verbālām atbildēm.

Pārmērīga emocionalitāte rada nopietnas sekas; tā sarežģī situāciju un rada nevēlamu nestabilitāti, kas negatīvi ietekmē citus.

Jācenšas izrādīt paškontroli un savaldību, veicinot sapratnes un harmonijas atmosfēru, kas veicina mieru, nevis spriedzi, un kļūst par stresu. Tie, kas tā rīkojas, kļūst par sava likteņa noteicējiem un saņem apkārtējo atzinību un cieņu.

Pārmērīga jūtība ir raksturīga iezīme lielākajai daļai cilvēku, un, kad šī neracionālā emocija uzliesmo, tā aptumšo ieskatu un aizmiglo gudrības acis. Vēl ļaunāk, pārāk jūtīgā persona uzskata, ka domā, jūt un rīkojas perfekti, lai gan patiesībā viņu uzvedība var būt pilnīgi nepareiza.

Daudzi cilvēki uzskata, ka viņiem vajadzētu žēlot sevi, kad viņus kritizē, un ka sevis žēlošana sniedz zināmu atvieglojumu. Taču, tāpat kā narkomāniem, jo vairāk viņi lieto, jo spēcīgāka kļūst viņu atkarība.

Ļoti jutīgs cilvēks bieži cieš nevajadzīgi. Biežāk nekā neviens nezina viņu ciešanu cēloni vai sūdzību būtību, kas noved pie pieaugošām ciešanām viņu pašu uzspiestajā izolācijā. Neko nevar panākt, klusībā kavējoties pie uztvertajiem apvainojumiem vai kritikas. Daudz labāk ir risināt šādas paaugstinātas jutības pamatcēloņus, izmantojot objektīvu analīzi un paškontroli.

Šāda veida neveselīgai alerģijai ir nopietnas sekas; tā
patērē sirdi kā uguns un iznīcina miera audus. Tāpēc ar to
.jārīkojas gudri, loģiski un ar stingru gribu

Es cītīgi strādāju, lai kalpotu visiem, bet, kad es atkāpjos
savā vientulībā pārdomām, es neļauju nevienam traucēt
manu apceri. Citas lietas var pagaidīt, bet manu ikdienas
.tikšanos ar Dievu nedrīkst atstāt novārtā vai aizmirst

Pirms jebkādas darbības veikšanas apstājieties un rūpīgi
apsveriet sekas un to ietekmi uz savu prātu, ķermeni un
dvēseli. Piespiedu rīcība nav atbrīvošanās, jo rīcība, kas ir
pretēja harmonijas un progresā likumiem, ierobežos individu.
Turpretī rīcība, ko sankcionē spriestspēja un kas ir saskaņā
.ar cilvēka sirdsapziņu, ir tikumīga un nes brīvību

Kad jūs nolemjat darīt kaut ko labu vai atturēties no
kaut kā sliktā darīšanas un pieturaties pie šī lēmuma un
.rīkojaties atbilstoši, ziniet, ka jūsu brīvības daļa ir liela

Dievs vēlas, lai mēs izmantotu mums doto izvēles
brīvību, lai Viņu meklētu un atrastu, bet Viņš nevēlas sevi
.mums uzspiest

Vēlme tuvoties Dievam un iepazīt Viņu nerodas pati no
sevis, tā ir jāaktivizē un jākopj. Bez šīs vēlmes dzīvei nav
.vērtības vai garšas

Ļauj garīgajai atziņai vadīt tavu domāšanu, un panākumi
sekos tev, lai kur tu dotos

Dievam veltu savu balsi, rokas, kājas, sirdi, ķermeni,
.jūtas, gribu un visu pārējo

Mīlestība ir garīgs ierocis, kas izbeidz visus karus

Ārpus šīs zemes ir bezgalīgas pasaules, kur mēs atkal
satiksim tos, kurus domājām, ka esam mūs atstājuši uz
visiem laikiem

Šī pasaulīgā dzīve nepārtraukti mainās, bēdas seko
bēdām, ilūzijas pēc ilūzijām. Šai mirāžai, kas parādās mūsu
apziņas tuksnesī, ir jāpazūd, un mums ir jāpamodina savs
.patiesais "es" no blīvajiem matērijas plīvuriem

Nemēģiniet savas cerības balstīt uz šo dzīvi. Kur ir jūsu
garantija? Jūs esat drošībā tikai tad, kad patveraties Dieva
.zināšanās

Dvēseles būtība ir kā sens zelts, kas aprakts zem zemes.

Kad augsne tiek noņemta no zelta un to noskalo ar
kontemplācijas ūdeni, tas no jauna mirdz ar pilnīgu tīrību un
.skaidrību

Kungs, ļauj mums saskatīt labo, domāt saprātīgas
domas un draudzēties ar laba rakstura cilvēkiem. Palīdzi
mums domāt par Tevi un apcerēt Tevi, ak Tu, kas esi visas
.taisnības avots un visas labestības pirmsākums

Brīvība no vājuma

Labākais veids, kā pārvarēt vājumu, ir pārtraukt par to
domāt; pretējā gadījumā vājuma ideja pārņems jūsu apziņu
un dominēs pār jūsu iekšējo būtību. Kad mēs ienesīsim sevī
.gaismu, tumsa izzudīs, it kā tā nekad nebūtu pastāvējusi

Šī ideja man sniedz brīnišķīgu iedvesmu

Kad alā, kas tūkstošiem gadu bijusi ietīta tumsā, ienes
gaismu, tumsa acumirkļi izzūd. Līdzīgi vājības un kļūdas
izzūd, kad ļaujam Dieva gaismai ienākt mūsu apziņā, un
neziņas tumsa nevar palikt. Šī ir filozofija, pēc kuras mums
.vajadzētu dzīvot

Prokrastinācija ir bezjēdzīga. Dzīves rats nekad nebeidz
griezties, un mūsu dzīves dienas paskrien ātri. Katra minūte,
ko pavadām, skaidri domājot un gudri rīkojoties, ir veiksmīgs
.un ienesīgs ieguldījums mūsu laimē

Daudzi cilvēki visu savu dzīvi domā par naudu, seksu un
slavu, un reti koncentrējas uz būtiskām lietām, kas sniedz
.viņiem mieru un paceļ viņu apziņu augstākā līmenī

Lai cik pazemīga būtu cilvēka loma, Dieva acīs viņš tiek
uzskatīts par veiksmīgu, ja prot gudri pavadīt savu laiku un
.virzīt savas domas pareizajos virzienos

Kad Dieva gaisma apspīd cilvēku, viņš nejūt, ka viņam
kaut kas ir vajadzīgs, jo prieks, kas viņu pārņem, piepilda
visus viņa sapņus un liek viņam dziļi sirdī justies, ka viņš ir
bagātākais no bagātajiem un laimīgākais no laimīgajiem šajā
.dzīvē

Gaismas tunelis

Tie, kuru garīgo apziņu ir pamodinājušas apgaismotas
domas, labi darbi, laipnas jūtas un dziļa kontemplācija, var
sajust savu aiziešanu no ķermeņa pēdējā aiziešanas brīdī
caur garīgo aci. Savas zemes uzturēšanās laikā jogi praktizē
garīgās acs tuneļa redzēšanu uz robežas starp matēriju un
garu, un, pametot Zemi, viņi var ieiet šajā gaismas tunelī un
pāriet no šīs pasaules uz Dieva bezgalīgo gaismas, prieka,
.miera un absolūtas brīvības valstību

{Gaisma pēc gaismas}

Ķermeņa lampa ir [garīgā] acs

Ja jūsu acs ir viena

Tad viss tavš ķermenis būs piepildīts ar gaismu

{Un gaisma spīd tumsībā, un tumsība to nezināja}

Altruisms nozīmē just līdzī citu cilvēku bēdām, tuvojies viņiem, komunicēt ar viņiem, patiesi mēģināt mierināt viņus viņu nelaimē, priecāties par viņu prieku un darīt visu iespējamo, lai pasargātu viņus no bailēm, vajadzības un .nemiera

Tas, kam piemīt altruisma gars, nerīkojas pēc ierobežotiem aprēķiniem un cerībām, bet gan izmanto savu ieskatu un veselo saprātu un palīdz sev un citiem, pateicoties Dievam par gūtajiem panākumiem. Ja viņš vienu vai vairākas reizes cieš neveiksmi, viņš nejūtas nomākts, bet gan kļūst apņēmīgāks, divkāršojot savus centienus un atkārtojot mēģinājumu, izpētot jaunas idejas un kanālus, vadoties pēc saprāta gaismas, un meklējot Dieva palīdzību, .līdz sasniedz savu mērķi un cēlo nodomu

Tas, kurš strādā, lai darītu citus laimīgus, ir Dieva laimīgs ar iekšēju psiholoģiska komforta sajūtu. Un, ja viņš kaut ko zaudē to cilvēku dēļ, kuriem viņš cenšas palīdzēt, viņš to neuzskata par zaudējumu, jo pretī iegūst Dieva labvēlību un sirdsmieru. Viņš dzīvo, lai mīlētu, strādātu, dotu .un sētu labestības un miera sēklas cilvēces laukos

Tas, kurš savās domās un jūtās pārsniedz savu personīgo pasauli, paplašina savu apziņu, palielina empātiju un jūt, ka pasaule ir viņa mājas un cilvēce ir viņa ģimene. Viņš saprot, ka savas eksistences mērķis uz šīs zemes ir reformēt sevi, pirms mēģināt reformēt citus, jo tas, kurš reformē sevi, palīdz citiem reformēties pašiem ar savas dzīves piemēru. Darbībām ir dziļāka ietekme un dziļāka .ietekme uz citu cilvēku dvēselēm nekā vārdiem

Īsas pieturas

:Sirsnības spožums

Daži cilvēki cenšas izvairīties no savām problēmām,
smaidot, taču šādai bēgšanai ir nepieciešama tīra
sirdsapziņa, kas ir brīva no liekulības un viltus. Kad cilvēks
godīgi izturas pret sevi un citiem, rīkojas cēli un godprātīgi,
viņa acis kļūst skaidras, un no tā izstaro unikāls starojums —
.nepārprotams sirsnības mirdzums

:Godīgums

Daži cilvēki godīguma vārdā saka daudz ko, bet ar
visiem nevar runāt par visu. Kad sniežat padomus un
norādījumus, daži cilvēki pārprot jūsu vārdus un neko
neiegūst no tā, ko sakāt; šīs ir veltīgas pūles un nenovērtēts
pasākums. Klusēšana šādos gadījumos ir zelts, bet tas
.nekādā gadījumā nenozīmē klusēšanu par pārkāpumiem

:Pašharmonija

Pašharmonija ir patiesi brīnišķīga. Lielākā daļa cilvēku
zina, cik grūti ir būt harmonijā ar citiem, bet vai esat kādreiz
domājuši par harmoniju ar sevi? Tas ir neticami grūti, tomēr
iespējams. Ja analizēsiet sevi, atklāsi, ka pastāvīgi esat
pretrunā ar sevi. Ja nemīlēsi sevi, nemīlēsi nevienu citu.
Un, ja cilvēks nav harmonijā ar sevi, kā viņš var būt
?harmonijā ar citiem

Pašharmonija ir vitāli svarīga harmonijai ar pasauli.
Tāpēc ir svarīgi novērtēt un mīlēt sevi, jo tu esi pelnījis šo
mīlestību. Ir jāmīl sevi, jo Dievs mūs radīja un apveltīja ar
cēlu potenciālu. Mīlot šo iekšējo "es", šo tikumīgām īpašībām
pilno esenci, tiek iedvesmota cēla rīcība un attīrīts prāts no
.piemaisījumiem, bet sirds no ļaunprātības un aizvainojuma

:Literārā kompasa kalibrēšana

Cilvēks nevar maldināt savu sirdsapziņu, attaisnot
pārkāpumus vai izvairīties no nepareizas rīcības sekām, pat
ja ceļotu uz citu planētu. Rīcībai ir savi rezultāti, un cilvēkam

ir jālabo savs kurss un jākalibrē savs morālais kompass tā,
.lai tā adata vienmēr rādītu pareizajā virzienā

Daži cilvēki dzīvo vissliktākajos apstākļos, tomēr ir lielā
saskaņā ar sevi, savukārt citiem ir visas iespējas un viss
nepieciešamais, tomēr viņi pastāvīgi konfliktē ar sevi. Tāpēc
nevajadzētu gaidīt, kamēr apstākļi mainīsies. Pārliecinieties,
ka ar jums viss ir kārtībā, neskatoties uz vidi, kas var
.atšķirties no tā, ko vēlaties

Kas sevi pakļauj apstākļu varai, tas gaida, kad lietas
.mainīsies, un viņa gaidīšana būs ilga

Runā, ka kāds vīrs brīvi pārvaldīja astoņpadsmit
valodas, tomēr bija tik nabadzīgs, ka nevarēja atļauties
lampu lasīšanai. Tāpēc viņš devās uz stūri un apsēdās zem
ielas apgaismojuma, lai lasītu. Patiesi, gribasspēks rada
līdzekļus, kaldina iespējas, atjauno cerību, paveic
.uzdevumus un piepilda vēlmes un sapņus

Faktiska saziņa ar tiem, kas pazīst Dievu, var notikt
personīgā kontaktā ar viņiem, pārdomāti lasot viņu rakstus
vai dziļi un draudzīgi tos apcerot. Svarīgi atcerēties, ka tas ir
.saskaņā ar viņu apziņu, kas ir saskaņā ar Dievu

Kad mēs saskaņojam savu apziņu ar dižām dvēselēm,
kas mīl Dievu, šī harmonija pakāpeniski pārveido mūsu dzīvi
visbrīnišķīgākajā veidā. Šī harmonija nepaverdzina gribu, bet
gan paplašina tās darbības jomu un stiprina tās spēku. Tā ir
atšķirība starp harmoniju ar cilvēkiem, kas ir pilni ar ego un
aizņemti ar to, ko viņi var iegūt, un harmoniju ar Dievu un
cilvēci mīlošiem cilvēkiem, kuru mērķis ir dot un pamodināt
dievišķo mīlestību to cilvēku dvēselēs, kuri ir harmonijā ar
viņiem. Šo svētīto cilvēku magnētisms mūs tuvina ciešam
.kontakam ar dievišķo magnētismu

Mums jāpatur prātā, ka, cenšoties apmierināt savas vajadzības, mums jāpalīdz arī citiem iegūt to, kas viņiem nepieciešams, un jādalās ar tiem, kam klājas mazāk, labajās lietās, kas dzīvē rodas. Atcerēsimies, ka mēs esam neatņemama globālās ģimenes sastāvdaļa un ka mēs .nevaram dzīvot bez šīs lielās ģimenes

Kāda būtu dzīve bez galdniekiem, izgudrotājiem, lauksaimniekiem un citiem? Dodot un saņemot, kā arī apmainoties ar pakalpojumiem, Dievs vēlas, lai mēs domātu par citiem un justu līdzīgu viņiem. Ir nopietna kļūda dzīvot tikai sev, neņemot vērā citus. Domājot par savu laimi, mums jādomā arī par citu laimi. Mums nav jāziedo viss, kas mums ir, globālās ģimenes labklājībai, jo tas nav iespējams. Drīzāk mums vajadzētu just līdzīgu citiem un darīt visu iespējamo, lai .viņiem palīdzētu un atvieglotu viņu nastu

Pastāv saistība starp panākumiem un dvēseles .apmierinātību atkarībā no vides, kurā indivīds dzīvo

Patiesi panākumi ir taisnīguma principiem atbilstošas rīcības rezultāts, un tie ietver citu cilvēku laimi un labklājību kā neatņemamu personīgās apmierinātības sastāvdaļu. Ikviens, kurš piemēro šo principu savai materiālajai, garīgajai, morālajai un dvēseliskajai dzīvei, atklās, ka šī .panākumu definīcija ir pilnīga un visaptveroša

Cilvēki domā par panākumiem dažādi atkarībā no saviem dzīves mērķiem. Reizēm daži cilvēki tos pielīdzina zādzībai, sakot, piemēram: "Viņš ir veiksmīgs zaglis!" Tas parāda, ka ne visi panākumi ir vēlamī; mūsu panākumiem .nevajadzētu kaitēt citiem

Vēl viena veiksmes kritērija sastāvdaļa ir harmonijas un pozitīvu rezultātu radīšana ne tikai sev, bet arī šo .priekšrocību dalīšana ar citiem

Finansiālu panākumu sasniegšana nenozīmē tikai baudīt
to, ko esam pelnījuši; tas nozīmē arī morālu atbildību
palīdzēt citiem radīt sev labāku dzīvi. Ikviens ar inteliģenci
var nopelnīt naudu, bet, ja viņa sirdī ir mīlestība, viņš
nevarēs šo naudu izmantot savtīgi; tā vietā viņš dalīsies ar
.to, kas viņam ir, ar citiem

Skopu un skopu cilvēku rokās nauda kļūst par lāstu, bet
tiem, kam ir dāsnas rokas un laipnas sirdis, tā ir svētība un
.dāvana

Labas dvēseles pievelk labas dvēseles un tiek tām
piesaistītas

Mums jāiemācās mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu un
jāatceras, ka šajā dzīvē esam īsu laiku, pēc tam aizejam uz
citā pasauli, kuras līmenis ir atkarīgs no mūsu domāšanas
.līmeņa un rīcības kvalitātes šīs zemes uzturēšanās laikā

Kas ir mūsu īstie radinieki? Gudram cilvēkam ikviens ir
radinieks, un katrs ir "tuvākais". Protams, gudrs cilvēks spēj
spriest un saprot, ka, lai gan saule apspīd ogles gabalu un
dimantu, dimantam, atšķirībā no ogles, piemīt unikāla spēja
spoži uztvert un atstarot gaismu. Jāmeklē tādu cilvēku
sabiedrība, kuru domas un jūtas ir tikpat tīras kā dimants, un
jāvelta laiks patiesu draugu atrašanai. Tie, kas dzīvo tīru un
godīgu dzīvi, piesaistīs draugus, kurus raksturo tīrība un
godīgums, savukārt tie, kas dzīvo pēc zemiskiem instinktiem
.bez spriestspējas, piesaistīs tāda paša veida draugus

Ja jūs augstu vērtējat augstus ideālus un cēlus principus,
ieteicams izvairīties no saskarsmes ar cilvēkiem, kuri netic
šiem ideāliem un principiem un kuri mulsina domas un
traucē garastāvokli, lai viņu vibrācijas nepazeminātu jūsu
vibrāciju līmeni. Vienlaikus neizslēdziet nevienu no sava
.mīlestības loka

Turklāt cilvēkam ne tikai jādod mīlestība, bet arī jārada miers, lai lai kur viņš dotos, radītu harmoniju un mieru, atsvaidzinot apkārtējos ar savu laipno klātbūtni. Nevienš nevēlas tuvoties nepatīkami smirdīgam skunksam — atvainojiet par izteicienu — visi no tā izvairās. Līdzīgi nervozs, impulsīvs un strīdīgs cilvēks kaitina un atgrūž citus. Mēs vēlamies būt kā ziedošas rozes, kas izstaro saldu aromātu, kas priecē sirdi. Centīsimies izplatīt miera smaržu un labestības vēsmu, lai kur mēs dotos un lai kur mēs .dzīvotu

Dieva valstība neatrodas mākoņos vai kādā konkrētā vietā telpā. Tā atrodas aiz tumsas, ko redzam, aizverot acis, un, meditējot un lūdzoties, mūsos atveras gara acs, kas atrodas pierē, un mēs redzam svētīgu gaismu un jūtam prieku, kas caurstrāvo katru ķermeņa šūnu, un mēs sajūtam, ka plīvurs ir pacelts un ir atvērtas slepenas durvis uz Dieva .valstību

Dievs ir mūžīgi atjaunojošs prieks, prieks, kas ir visu aptverošs. Mums jājūtas vienotiem ar to prieku, kas mājo .mūsos un ieskauj bezgalību

Aiz blīvās matērijas vibrāciju robežām atrodas bezgalīga, visaptveroša apziņa, neaprakstāma visā tās krāšņumā, plašumā un bezgalībā. Šī ir debesu valstība, .mūžīga, neierobežota un nebeidzama apzināta svētlaieme

Kad dvēseles uztvere paplašinās un tā jūt savu klātbūtni .visur, tā apvienojas ar dievišķo garu

Slava Absolūtajam Bezgalīgajam, kas sēd pie apvāršņa, kur debesis satiekas ar okeānu, un slava Augstākajam Bezgalīgajam, kas sēd pār mieru mūsos; koncentrējoties uz .Bezgalīgo mūsos, mēs varam saņemt tā bezgalīgo spēku

Zināšanas, kas iegūtas, studējot grāmatas vai no
cilvēkiem, ir ierobežotas, savukārt zināšanas, kas iegūtas
tieši no Dieva, piešķir gudrības spēku, pārliecības krāšnumu,
.sirds mieru un dvēseles mieru

Ak, Kungs, māci man lūgt ar dziļu koncentrēšanos un
apvienot meditāciju ar sirsnīgām ilgām, un ļauj manai sirdij
.katru dienu šķīstīties ar manu tīro mīlestību pret Tevi

Atbrīvošanās no karmas ierobežojumiem

neatkarīgi no tā, vai tā ir garīga vai fiziska, apzināta vai ,
neapzināta, tai ir īpaša ietekme uz cilvēka dzīvi. Iepriekšējās
darbības ir ne tikai tās, kas veiktas pirms dienām, mēnešiem
.vai gadiem, bet arī darbības no iepriekšējām dzīvēm

Tu biji miris, un Viņš tev deva dzīvību; tad Viņš liks tev
mirt, tad Viņš tev atkal dos dzīvību; tad pie Viņa tu
.atgriezīsies

Cilvēka rīcības labās un sliktās sekas. Pašreizējā dzīvē
šīs pēdas paliek glabātas zemapziņā, un sekas, ko cilvēks
nes (vai ko viņa dvēsele nes) no iepriekšējiem
iemiesojumiem, snauž kā sēklas zemapziņā, gaidot
piemērotus apstākļus, lai dīgtu un augtu noteiktā karmiskā
laikā. Karmas likums, kas līdzsvaro lietas, ietver darbību un
.reakciju, cēloni un sekas, sēšanu un plaušanu

Katrs cilvēks veido savu likteni caur savām domām un
rīcību, un enerģijas, ko viņi atbrīvo, vai nu gudri, vai muļķīgi,
neizbēgami atgriežas pie viņiem kā sākumpunkts, tāpat kā
aplis noslēdzas ar perfektu precizitāti. [Jautājums ir], vai
labprātīgajam meklētājam ir jāsaskaras – pret savu gribu – ar
savu pagātnes rīcību neizbēgamajām sekām jeb to, ko sauc
par predestināciju? Atbilde ir nē. Dievs ir likums un mīlestība,
un meklētājs, kurš vēršas pie Viņa ar patiesām ilgām un
pilnīgu ticību, saskaņo savu rīcību ar dievišķo likumu un

meklē Dieva beznosacījumu mīlestību, neapšaubāmi saņems dievišķo svētību, kas atvieglo smagu nastu un uzlabo .apstākļus

Dievs mūs ielika šajā ilūziju pilnajā pasaulē, un Viņš zina mūsu ciešanas, pārbaudījumus un likstas, ko mēs pārciešam. Cilvēki padziļina garīgās neziņas iekšējo tumsu, kad uzskata sevi par slīkstošiem grēkā un bezspēcīgiem izbēgt no tā dzīlēm. Viņiem labāk ir censties labot sevi, meklējot palīdzību un līdzjūtību no dievišķās žēlastības sirds, cerot uz .piedošanu no mīlošā, līdzjūtīgā un piedodošā Dieva

Kad mēs apzināmies savu ciešo saikni ar Dievu, kāda karma mūs var saistīt? Neļaujiet nevienam pārliecināt jūs, ka jūsu sāpes un grūtības ir jūsu karmas rezultāts. Kā gars savā būtībā jums nav karmas. Drīzāk jums ir jāapzinās šī patiesība, apliecinot sev, ka esat viens ar dzīvības, gaismas un kosmisko spēku esenci. Ja jūs apzināšities šo faktu, jums nav no kā baidīties, un Dievs jums atvērs daudzas durvis un .sniegs daudzas iespējas

Ja nejūties ērti ar savu dzīves ritmu, maini savu domāšanas veidu, uzlādē savas maņas ar pozitīvu enerģiju .un pats sajūtīsi atšķirību

Cilvēkiem nav jāraud un jābēdājas par to, ko viņi ir palaiduši garām, vai jāpiedēvē savi nelaimīgie apstākļi kļūdām, ko viņi ir pieļāvuši šajā dzīvē vai tālā pagātnē, jo tā ir garīgas nolaidības forma. Viņiem ir jārīkojas un jāizrauj nezāles no dzīves dārza, un tad uzziedēs visjaukākie un spilgtākie ziedi un nesīs visgardākos un iekārojamākos .augļus. Ar Viņa, Visaugstākā, žēlastību

Pakļauties Dievam nenožīmē neizmantot savu gribu savu lietu uzlabošanai un gaidīt, kad Dievs sakārtos mūsu situācijas bez jebkādas mūsu piepūles, jo Dievs palīdz tiem, .kas palīdz paši sev

Jēga ir tāda, ka mēs mācāmies vērsties pie Dieva, lai Viņš vadītu mūsu gribu, svētītu un stiprinātu mūsu pareizos centienus. Kad pārvarējam nevēlēšanās padoties šķērsli, Dievā atrodam aizsardzību, ko neviens šajā pasaulē nevar mums sniegt, un atrodam arī spēku, ko neviens .pārbaudījums nevar pārvarēt

Ikviens var nodibināt īpašas attiecības ar Dievu, ja zina, kā atvērt savu sirdi Dievam un ilgoties pēc Viņa dievišķās .klātbūtnes, kas sniedz prieku un pārlicību

Kad cilvēks izjūt dziļu vajadzību pēc Dieva, zinot, ka nevar iztikt bez Viņa, viņš atklās, ka Dievs atbild vienā vai otrā veidā. Taču vispirms ir jāattīsta šī spēcīgā sajūta, jo .atbilde neradīsies spontāni

Ja mēs nedosim Dievam pirmo vietu savā dzīvē, mūsu apziņas stāvoklis būs nemierīgs un apmulsis, un mēs nespēsim loģiski un pareizi tikt galā ar dzīves .nebeidzamajām prasībām

Un kā attīstīt šo vēlmi? Katru reizi, kad saskaramies ar nelaimi vai grūtībām un katru reizi, kad sirdī jūtam smagumu, mums jāvēršas pie Dieva un jālūdz Viņa palīdzība, zinot, ka ikviens, kas mīl Dievu, un Viņš to glabā savā prātā un sirdī, uzlabos savu situāciju, viņa situācija mainās uz labo .pusi

Kad mēs maisām un kulām ēteri Ar savām sirsnīgajām lūgšanām un patiesajiem aicinājumiem Mēs izvilksim dievišķās atbildes esenci, kas satur barību, dziedināšanu un .laimi

Tiem, kas alkst garīgas barības, pagātnes vilšanās un neveiksmes nav svarīgas. No tām var mācīties, un var mēģināt vēlreiz, atkārtojot mēģinājumu no sākuma. Panākumi tiks garantēti ar Dieva palīdzību visiem, kurus

nezaudē drosmi neveiksmes, kuru apņēmību nevājina
tragēdijas un kuri nelokāmi tic, ka Dievs atbalsta tos, kas
neatlaidīgi turpina, tos, kas ir uz pareizā ceļa, un Viņš dod
viņiem cerību, spēku un optimismu, līdz viņi sasniedz savu
.galveno mērķi un dzīves jēgu

Doma ir spēks kā elektrība, un psiholoģiskie stāvokļi.

.Tas atgriežas pie domāšanas un domāšanas veida

Elektrība ir gan noderīga, gan kaitīga; ikviens, kas to
lieto gudri, to izmanto savā labā, pretējā gadījumā tā var
viņu nogalināt. Un tāpat arī doma: ja tā tiek virzīta pareizajā
virzienā, tā nes laimi tā īpašniekam, pretējā gadījumā tā
.sagādā nepatikšanas

Doma ir kā savvaļas zirgs, tomēr to pieradināt nav
neiespējami, un pozitīva domāšana ir viens no veidiem, kā
.kontrolēt domas

Vesela domāšana ir tuvs draugs, bet slimis prāts ir
.pastāvīgs ienaidnieks

Veselīga domāšana piesaista mieru un drošību, savukārt
neveselīga domāšana izšauj nāvējošas bultas, kas divkārti
atsitas pret savu īpašnieku. Tāpēc arī teiciens: "Atlīdzība ir
tāda pati kā darbs." Kamēr vien cilvēks raida labus nodomus,
viņa domas pārvērtīsies lāpās, kas apgaismos dvēseles
kambarus un aizdzens tumsas kaudzes, lai viņš justos dziļi
mierināts un viņa acīs mirdzētu gandarījuma smaids! Lai
.smaids paliek tavās acīs, un miers lai ir ar tevi

Dzīve ir kā dzirnavas, kas maļ auglīgu pārbaužu un
eksperimentu sēklas, lai pagatavotu dzīvības maizi. Tā ir kā
līkumots ceļš ar sulīgiem ziediem abās pusēs, košiem
tauriņiem un kokiem ar gardiem augļiem zaros, tomēr mēs
reti apstājamies. Izbaudīsim tā skatu un izbaudīsim tā
saldumu; patiesībā mēs bieži esam uz āķa, lai sasniegtu

plašākas teritorijas, mēs domājam, ka ir patīkamāki skati nekā tas, ko redzējām. Bet, pakāpeniski attālinoties, pa ziedošām, auglīgām takām mēs atrodam kokus, kas ir drīzāk tumši nekā svaigi, un tad ziedi pazūd. Un līdz ar tiem tauriņi .un arī augļi, tikai lai nonāktu neauglīgā tuksnesī

Cilvēka dzīve ir kā jūras ūdeņi, kas tiek attīrīti un kļūst svaigi. Tikai tad, kad paceļaties augšējos atmosfēras slāņos, tā ir kā rīta sapnis, kas ar gadiem kļūst spožāks, jo lietas tad šķiet skaidrākas un atšķirīgākas. Tā ir kā ceļojums, jo ainava mainās, mums pārvietojoties attālumos. Tad tā pati ainava .mainās, mums tai tuvojoties, un tā tālāk

Dzīve nepieviļ gudros, jo viņi ar to prasmīgi rīkojas un izbauda to, neļaujot tai pārņemt viņus savā varā un atņemt viņiem brīvību. Piemēram, viņi izbauda ūdeni. Viņi to dzer un mazgājas tajā, bet neļauj sev tajā noslīkt. Viņi izbauda drēbes, kas viņiem patīk. Bez pārmērīgas pieķeršanās formalitātēm un formalitātēm, kas tiek uzskatītas par virspusējām. Viņi izbauda ēšanu, neļaujot rijībai sevi pārņemt, jo pārēšanās vājina ķermeni un aprij uztveri, un viņš to pilnībā iznīcinās. Tāpēc cilvēkam vajadzētu baudīt .dzīvi, bet nenogurdinot maņas, iegremdējoties

Sadzīvot ar citiem. Tas nenozīmē piekrist viņiem it visā vai upurēt ideālus viņu dēļ, jo šāds konformisma stils ir nevēlams un neatbilst patiesībai. Reformatori un lielie vīri nepiekrita. Ar tik daudziem apkārtējiem cilvēkiem viņi tomēr stingri turējās pie sava ideāla, jo saprata, ka tas, ko viņi .dara, ir absolūti pareizi

Pirmkārt un galvenokārt, cilvēkam jābūt saskaņā ar .Dievu, tad ar savu sirdsapziņu un tad ar cilvēkiem

Principu nevajadzētu apdraudēt un nevajadzētu ķerties pie slēptiem motīviem, lai sasniegtu noteiktu mērķi, jo tas .nav piemērots principiāliem cilvēkiem

Kas var dzīvot tā, lai tas patiktu Dievam? Nedariet
citiem pāri, jo viņiem nav no kā baidīties. Ja šī pieeja
neapmierina citus, pietiek ar to, ka cilvēks jūtas ērti un izjūt
iekšēju mieru, kas padara viņu neatkarīgu no cilvēku
.atzinības

Dvēseles spēks un vēlme pievērsties Dievam To sauc
par garīgo magnētismu Un ar šo magnētismu dvēsele
pievelk sev svētības un smalkas vibrācijas Un visu labo
cilvēcisko pieredzi, Kas tai atgādina par labestību un
taisnīgumu

garīgais magnētisms Tas ir spēks, ar kuru Tas piesaista
un velk cilvēku pie sevis. Labi draugi Un būtiskas un svarīgas
lietas Un intuitīva lietu izpratne Šis spēks ir atvasināts no
.Dieva pievilcīgā magnētiskā spēka

Miera svece

.Paņemiet prāta podu, piepildiet to ar savu mieru
Paņem manu jūtu pudeli, piepildi to ar savu žēlsirdību
Paņem manu tukšo dvēseles grozu, piepildi to ar savas
gudrības augļiem
Ielej savas mīlestības ūdeņus manā dvēselē, es tos ielīšu
.izslāpušo dvēseļu kausos
Nojauc ego sienas, iegremdē mani savā pilnīgajā
.klātbūtnē

Mīlestības rītausmas stars

Lai viņš ieskatās manas sirds atvaros
Tas man atgādina tavas mīlestības saules gaismu
Izplatoties pāri manas dzīves debesīm
Tavas mīlestības starojošā gaisma ir atmirdzējusi

Uz sevis, un tas tika apgaismots
Tava gaisma piepildīja manu garīgo telpu
Tu esi dzīvība, kas uztur manu ķermeni
Un prāts, kas iedvesmo manas domas
Un gudrība, kas kļiedē manu nezināšanu
Es iededzinu savas mīlestības tievo sveci
Lai lasītu zelta grāmatu
Saglabāts manī kopš seniem laikiem
Tava mīlestība bija un joprojām ir
Neredzamā miera svece
Kas kļiedē tumsu un parāda man tavus vēstījumus
Blogs atrodas siržu lapās
Lai atklājas Tava godība, Kungs
Lai tavas gudrības gaisma izklīst
Nezināšana, nesaskaņas un skaudība
No zemes krastiem uz visiem laikiem
Pārvērtiet mūsu vājumu par spēku
Un mēs vājinājāties apņēmībā
Uzlādējiet mūsu ķermeņus ar dzīvībai svarīgu elektrību
Un piepildi prātu un dvēseli ar savu dziedinošo gaismu
Saņem mūsu roku, lai mēs nenoslīktu Tavā neuzmanības
ūdeņos, un piepildi mūsu būtību ar Tavu mīlestību un
gudrību. Ļauj mums justies, ka esam Tev ļoti tuvu un ka
.Tavas žēlastības saule pastāvīgi spīd pār mums

Es novietoju savu čukstošo, vibrējošo domu ziedus

Klusuma struktūrā

Viņas klusā smarža dzied

Un viņš dzied par tavu godību

Un ar tavas svētās gaismas starojumu

Es redzu tavas eksistences skaistumu

Mani laimīgie sapņi piepildās

Kad tava gaisma mirgo manā dvēselē

Plīvuri kvēlo gudrības ugunī

Es redzu tavu godību, un mans prieks pieaug

Lai Dievs jūs apgaismo ar savu gaismu

Un sveicieni no dvēseles jums

Ir daudz prasību un prasību, ko pasaule mums uzspiež
un pārlicina mūs par to ārkārtīgo nozīmi un to, ka nav
iespējams bez tām dzīvot vai iztikt. Taču pamatprasībai ir
jābūt Dieva miera iegūšanai, kura avoti nekad neizsīkst un
kura avots nekad neizsīkst, un kas visam dzīvē piešķir garšu
.un jēgu

Atcerēsimies, ka Dievs ir mūsu būtības būtība un ka
mīlestība ir logs, caur kuru mēs lūkojamies Viņa godības
vaigā. Ikvienam, kurš vēlas sajust dievišķo klātbūtni un lolo
šīs cildenās ilgas domās un darbos, Dievs izpildīs viņu
lūgumu un palīdzēs noraut plīvurus, kas neļauj viņiem redzēt
.svētītās gaismas

To, kurš ir apņēmis virzīties uz priekšu pa šo ceļu,
nekas neatturēs, un nekādi šķēršļi viņu netraucēs, līdz viņš
.sasniegs savu mērķi un piepildīs savas sirds vēlēšanos

Garīgās pērles un dārgakmeņi

Tie, kas atklāj citu vājības un rada viņos apmulsumu un aizvainojumu, ir tālu no gudrības un veselā saprāta. Mums vajadzētu nicināt grēku, nevis grēcinieku, jo viņš ir mūsu brālis garā, neskatoties uz neziņas tumsu, kas viņu apņēma un ieskauj. Nosodījuma mērķim vajadzētu būt dziedināšanai, nevis līksmošanai un ievainošanai. Mums vajadzētu izturēties pret savu grēcīgo brāli tā, kā mēs vēlētos, lai pret .mums izturas, ja būtu viņa vietā un situācijā

Kas šajā pasaulē slēpj sava brāļa kļūdas, tā Dievs slēps
.viņa kļūdas aizsaulībā

Tāpat kā mēs tiesājam citus, garīgais likums tiesā mūs
tādā pašā mērā. Mums nevajadzētu gaidīt pārāk daudz no
citiem, kā arī ne vienmēr gaidīt labus rezultātus no kāda, pat
.ja viņi dara visu iespējamo

Cilvēks var krist un paklupt, bet viņš paliks drošībā, ja
vien darīs visu iespējamo, lai atkal uzkāptu pa tikumības un
.taisnīguma kāpnēm

Katru dienu mums jācenšas fiziski, psiholoģiski vai garīgi
uzlabot pacienta garastāvokli savā vidē, tāpat kā mēs
.palīdzam sev vai saviem ģimenes locekļiem

Ikviens, kurš no šodienas cenšas dzīvot saskaņā ar
dievišķajiem likumiem – nevis veco, savtīgo dzīvi, kas nes
grūtības un ciešanas –, atklās, ka neatkarīgi no tā, cik
pazemīga ir viņa loma dzīvē, tā joprojām ir svarīga, ja vien
viņš pilnībā pilda savu pienākumu saskaņā ar kosmiskās
lugas režisoru un visu mūsu likteņu saimnieku: Visvarenā
.Dieva, norādījumiem

Kad mēs mijiedarbojamies ar citiem ar patiesu sirsnību,
patiesu mīlestību un jūtu ievērošanu, mēs piesaistīsim labus
draugus savā dzīvē, neņemot vērā personīgās intereses vai

savtīgus aprēķinus; pretējā gadījumā mēs nespēsim atpazīt
.savus īstos draugus

Ir jāatbrīvojas no liekulības un izlikšanās un jārīkojas tā,
.lai apzināti nekaitētu citiem

Draugus nedrīkst saniknot, noniecināt vai naidīgi
izturēties, kā arī nedrīkst dot viņiem iemeslu lolot
nelabvēlīgas jūtas pret mums. Pret draugiem nedrīkst
izturēties slikti, tos izmantot vai dot neprasītus padomus, ja
vien tie netiek lūgti. Ja tiek lūgts padoms, tas jāsniedz
sirsnīgi un laipni, nebaidoties no sekām. Draugi palīdz viens
.otram, izmantojot konstruktīvu, brālīgu kritiku

Grūtās dzīves pieredzes nenāk, lai paralizētu mūsu gribu
un mūs sakautu, bet gan lai asinātu mūsu apņēmību un
stiprinātu ticību Dievam un pašapziņu. Daži cilvēki kļūdaini
uzskata, ka šī pieredze un izaicinājumi ir nepārvarami
destruktīvi spēki, tāpēc viņi padodas. Veselīgs domāšanas
veids ir būtisks, lai aktivizētu mūsu iekšējo spēku, lai efektīvi
.tiktu galā ar dzīvi un tās pārbaudījumiem

Ja cilvēks nekonkurē ar kādu, kas ir stiprāks par sevi,
viņš nekļūs stiprs. Līdzīgi, kad mēs drosmīgi un garīgi
stājamies pretī savām grūtībām, mēs kļūstam stiprāki un
.izturīgāki

Mūsu prāti ir neatņemama Dieva visaptverošās apziņas
sastāvdaļa. Zem mūsu apziņas vilņa atrodas Viņa bezgalīgās
apziņas okeāns. Kad vilnis aizmirst, ka tas ir daļa no lielāka
okeāna, tas atdalās no šī okeāniskā spēka. Tā rezultātā
cilvēku prātus vājina materiāli ierobežojumi, un tie vairs
nespēj auglīgi strādāt un bagātīgi ražot. Kad prāti nokrata
neziņas putekļus un sarauj važas, kas saista viņu spēkus, tie
.kļūs spējīgāki radošumam un pozitīvai mijiedarbībai ar dzīvi

Kad stingri turaties pie konkrētas idejas un piesātināt to ar spēcīgu gribu, šī ideja pārvēršas dinamiska spēka gaismā.

Un, kad doma kļūst dinamiska, tā var radīt pareizo vidi panākumiem, saskaņā ar neredzamo karti, kas uzzīmēta .prātā

Cilvēki cieš neveiksmi, jo padodas skarbajiem dzīves apstākļiem, tiem nepretojoties, tā vietā, lai pretotos tiem, .nepadodoties

Ir nepieciešams vingrināt un aktivizēt gribasspēku

Tie, kas ieiet miera svētnīcā, var garīgi sazināties ar citām dvēselēm, kas mīl Dievu, un viņi var saprast rožu un .visu dzīvo būtņu valodu

Ak, Kungs, esi vienīgais Karalis, kas sēž pār manu mīlestību un ilgošanos

Meditētāji izjūt dziļu mieru, un šis iekšējais miers ir jā saglabā pat citu cilvēku sabiedrībā. Meditācijā apgūtais jāpraktizē ikdienas aktivitātēs un mijiedarbībā ar citiem, .neļaujot nevienam traucēt mieru vai klusumu

Kad vēlaties izveidot labu ieradumu vai atbrīvoties no slihta ieraduma, koncentrējiet uz smadzeņu šūnām, kur .atrodas dažādu ieradumu mehānismi

Lai izveidotu labu ieradumu, vispirms mierīgi apsēdieties un meditējiet, meklējot dievišķu palīdzību. Koncentrējiet savu prātu uz gribasspēka centru, kas atrodas pierē starp uzacīm, un stingri apstipriniet ieradumu, kuru vēlaties ieaudzināt savās smadzenēs. Kad vēlaties atbrīvoties no sliktiem ieradumiem, arī koncentrējiet savu uzmanību uz šo gribasspēka centru un stingri apstipriniet, ka visas rievās, kurās šie ieradumi ir iesakņojušies, tiek izdzēstas. Ar koncentrēšanos un gribasspēku jūs varat izdzēst pat visdziļākās dziļi iesakņojušos, vecos ieradumus. Atkārtoti

pārliecinieties, ka jums ir pietiekami daudz gribasspēka, lai
.izskaustu neveselīgos ieradumus no smadzeņu apgabala

Vispiemērotākais laiks šādai afirmācijai ir agrs rīts, kad
.griba un uzmanība ir modra

Turpini sev apliecināt, ka esi brīvs no visām diktātajām
prasībām, un kādu dienu tu atklāsi, ka – ar Dieva palīdzību –
.jau esi atbrīvojies no ieraduma, no kura vēlējies atbrīvoties

Lai kas jūs arī baidītos, atmetiet no tā savas domas un
atstājiēt to Dieva ziņā. Stipriniet savu ticību Dievam un
.palaužieties, ka Viņš spēj jums palīdzēt

Daudz ciešanu rodas no raizēm un nemiera. Kāpēc tev
jācieš, ja tas, no kā tu baidies, vēl pat nav noticis?
Iedomājies Dieva aizsargājošo gaismu, kas tevi ieskauj no
.visām pusēm, un tu sajūtīsi Viņa brīnišķīgo aizsardzību

Tā kā lielākā daļa mūsu raīžu izriet no bailēm, ja mēs
izskaudīsim bailes no savas dzīves, mēs jutīsimies brīvi un
dziedināšana notiks nekavējoties. Katru vakaru, tieši pirms
gulētiešanas, apliecini sev, ka Dievs ir ar tevi, tevi sargā un
.pieskata

Šajā kosmiskajā drāmā visu rasu cilvēki laika gaitā
izspēlē dzīves stāstu. Mums ir jāsaprot dzīves jēga,
nepārspīlējot ar savām īslaicīgajām lomām vai neļaujoties
.tām

Mūsu dzīves uztvere bieži ir sagrozīta un novirzīga, jo
mēs skatāmies ar savtīguma un ierobežota redzesloka acīm.
Ja mēs skatītos ar dvēseles aci, mēs redzētu lietas no
.pavisam citas perspektīvas

Kad atveram gudrības aci, mēs redzam visaptverošo
Dieva gaismu, un šajā gaismā mēs uztveram savu garīgo

dabu, kas ir universālās apziņas dabas atspoguļojums, kas
.caurstrāvo visas Visuma daļiņas un daļas

Garīgās patiesības mūs ieskauj, klauvē pie mūsu
aizvērto acu durvīm, mudinot mūs saskatīt gaismu, nevis
tumsu, rīkoties gudri, nevis neziņā, piepildīt savas sirdis ar
mīlestību, nevis naidu, un sadarboties miera nodibināšanā
un pārpilnības un drošības ienesšanā mūsu pasaulē. Kad
mēs to darīsim, neziņa izzudīs, situāciju atšķirības izzudīs,
mēs redzēsim vienotību tautas skaitīšanā un mēs kļūsim
.vairāk saskaņā ar dievišķo gribu

Mūsu attiecības ar Dievu nav aukstas vai mīlestības
trūkuma pilnas, kā tas ir starp darba devēju un darbinieku.
Mēs esam Viņa ģimene, Viņa rūpes par mums ir pastāvīgas,
un Viņš vienmēr mūs uzklausa. Mēs esam neatņemama Viņa
būtības sastāvdaļa, un mūsu attiecības ar Viņu ir dzīvas un
.vibrējošas

Mūsu Radītājs ir apveltījis mūs ar neizsmeļamu
mīlestības, sapratnes, ieskatu, labās gribas un garīgā spēka
bagātību, tomēr lielākā daļa no mums ir izšķērdējuši šo
bagātību velti. Dievs vēlas, lai mēs dzīvotu drošībā, mierā un
draudzīgā sadarbībā, kā tas pienākas cēlai un mīlošai
ģimenei, taču alkatība un savtīgi aprēķini ir iesakņojušies
.mūsu sirdīs un sējuši nesaskaņas mūsu vidū

Dievs vēlas, lai mēs būtu kungi, bet mēs paši esam
izvēlējušies būt vergi

Cilvēks ir tālu noklīdis no savām debesu mājām un
zaudējis iekšējo paradīzi, kurā var justies tuvu Dievam un
Dievs ir tuvu viņam, un viņš nevarēs atgūt šo paradīzi bez
.personīgām pūlēm

Dievs mūs radīja pēc Sava tēla, bet šī patiesība ir
izgājusi no mūsu prāta. Mēs esam padevušies ilūzijai, ka

mūsu liktenis ir grūtības un mūsu liktenis ir iznīcība. Mums ir jānorauj ilūzijas plīvurs ar gudrības dunci, lai ieraudzītu aiz tā .slēpjošos starojošo patiesību

?Kas mēs esam un kāda ir mūsu patiesā daba

Cilvēkiem ir acīmredzamas atšķirības, vai nu viņu psiholoģiskajā vai emocionālajā uzbūvē, lomās, ko viņi spēlē dzīvē, darbā un aktivitātēs, ko viņi veic, vai vēlmēs, ko viņi jūt. Taču zem visām šīm atšķirībām slēpjas divas lietas, ko vēlas un ir nepieciešamas ikvienam cilvēkam bez izņēmuma. Viena ir brīvība no visām sāpju un vēlmju formām. Otra ir pilnīga un ilgstoša laime — pilnīga apmierinātība, kur mīt .miers, mīlestība, gudrība un prieks

Patiesībā tas, ko cilvēki cenšas sasniegt, ir Dievs, neatkarīgi no tā, vai viņi lieto šo vārdu vai nē. Gudrie saka, ka Dievs ir svētlaimes būtība un laimes gars. Un cilvēks nepiedzīvos pilnīgu apmierinājumu, ja vien nespēls tieši no kosmiskā avota. Šis ir galvenais punkts cilvēka stāvokļa .izpratnei

?Bet kur cilvēki meklē to, ko viņi meklē

Viņi to meklē tikai pasaulīgās lietās: īpašumos, ārējos apstākļos un attiecībās ar citiem cilvēkiem. Bet to nav iespējams atrast nevienā, nevienā vai nekādos apstākļos .šajā pasaulē, ņemot vērā pašas radības būtību

Radīšana balstās uz dualitātes principu. Nav iespējams izveidot attēlu tikai vienā krāsā, jo nav iespējams iztikt bez tā pretējā. Līdzīgi nav iespējams, ka jebkurš eksistences aspekts pastāvētu izolēti no dualitātes. Tomēr, izpētot vēlmes, kas motivē cilvēkus, mēs atklājam, ka katrs no mums vēlas tikai labas, patīkamas, skaistas un pozitīvas lietas, bez mazākās vēlmes saskarties ar kaut ko nepatīkamu .vai nevēlamu. Bet tas nav iespējams

Šajā duālistiskajā pasaulē nav prieka bez sāpēm, nav gaismas bez tumsas, nav laba bez ļaunuma, nav dzīves bez nāves. Monētas abas puses ir nedalāmas. Tas nozīmē, ka to, pēc kā mēs ilgojamies dziļi sevī, nevar iegūt no šīs pasaules

Cilvēki meklē — jā, viņi meklē no visa spēka —, bet nespēj atrast to, ko meklē, kas rada izmisumu un bezcerību.

Tas noved ne tikai pie izmisuma, bet arī pie liela aizvainojuma un intensīvām dusmām, un līdz ar to pie vardarbības aktiem. Tas viss notiek tāpēc, ka viņi nemeklē to, ko meklē, pareizajā vietā, un rezultātā viņi neatrod to, ko .kāro viņu sirds

Mūsu laika cilvēki daudz nezina par dzīves jēgu un .mērķi, tāpēc viņi cieš no apjukuma un apjukuma

Pēc dabas cilvēki ir mērķtiecīgas būtnes. Ja viņiem dzīvē trūkst mērķa un ja viņu prāts, enerģija, griba un emocijas netiek virzītas pozitīvā un konstruktīvā veidā, viņi pievērsīsies destruktīviem ceļiem, piemēram, alkohola un narkotiku lietošanai, vardarbībai utt. Dzīves galvenais mērķis ir iepazīt Dievu, un indivīdu pienākums ir saskaņot savas lomas un ārējās aktivitātes ar taisnīgu rīcību, pamatotu skatījumu, pozitīvu attieksmi un savu emociju labvēlīgu .virzīšanu

Šie divi mūsu dabas aspekti — iekšējais jeb garīgais aspekts un ārējais aspekts — nav pretrunīgi, ja tos pareizi saprot. Drīzāk tie viens otru atbalsta un palīdz mums attīstīt un uzlabot savas fiziskās, psiholoģiskās, emocionālās un .garīgās spējas un potenciālu

Cilvēki dzīvo lielā tukšumā, bez intelektuālas vai psiholoģiskas stimulācijas. Viņi jūtas garlaikoti mērķa trūkuma un visa tā trūkuma dēļ, kas varētu piešķirt viņu dzīvei vērtību un jēgu. Vidusmēra cilvēks varbūt spēj

funkcionēt un uzvesties tā, it kā būtu psiholoģiski un garīgi
?vesels, bet vai viņi ir laimīgi

Dzīves galvenais mērķis ir zināt, kas mēs esam un kāda
ir mūsu patiesā daba. Ja mēs pievērsīsim dzīves dziļākajiem
aspektiem to pelnīto uzmanību, mēs neizbēgami jutīsim
laimi, jo cilvēka laime ir saistīta ar saikni ar savu garīgo "es",
.bez kuras cilvēkam nav ne eksistences, ne esības

Bailes no neveiksmes vai slimības tiek barotas, pastāvīgi
par to domājot, līdz neveiksmes ideja no apziņas iesūcas
zemapziņā un galu galā sasniedz augstāko apziņu. Tad
bailes, iesakņojušās zemapziņā un augstākajā apziņā, sāk
vairoties un augt, līdz piepilda apziņu ar bailu nezālēm,
kuras, tām dīgstot, nav tik viegli izskaust kā sākotnējo domu.
Šīs kaitīgās nezāles galu galā nes indīgus un nāvējošus
augļus. Par laimi, to saknes var izskaust no iekšienes, stingri
koncentrējoties uz drosmi un ieaudzinot apziņā absolūtu
ticību Dievam un tam, ka Viņš spēj palīdzēt tiem, kas vēlas
.palīdzēt paši sev, un pasargāt viņus no ļauna

Reiz sensenos laikos pa jūras virsmu peldēja mazs
burbulis, baidoties no vētrām un zibens, kad viņa dzirdēja
"?balsi čukstam: "Mazais dzīvības burbuli, kas ar tevi notiek

Vai tu nezini, ka esi daļa no dzīvības okeāna? Mazais
.burbulis paskatījās apkārt un saprata šo faktu

Cilvēka apziņa peld kā mazs burbulis kosmiskās apziņas
jūras virsmā, domājot to par īslaicīgu burbuli, trīcot bailēs no
slimības, nabadzības un nāves. Ak, burbuli, vai tu baidies no
okeāna? Paskaties apkārt, uzmanīgi novēro. Pārslēdz savu
perspektīvu no savas tuvākās apkārtnes uz Dieva bezgalīgo
valstību. Iedziļinies, paplašini savu izpratni, lai tu varētu
zināt un būt pārliecināts, ka esi viens ar Viņa plašo jūru un
ka Dievs ir ar tevi. Viņš tevi sargā, Viņš tevi uztur tagad un
.mūžīgi

Izvairīšanās no slazdiem un slazdiem

Ikreiz, kad sirdī jūtat spēcīgu vēlmi to piepildīt, izmantojiet spriestspēju un pajautājiēt sev: "Vai šī ir laba vēlēšanās, ko var piepildīt, vai slikta vēlēšanās, kas nevajadzētu tikt godināta?" Neveselīgas materiālās vēlmes veicina mūsu sliktos ieradumus, dodot mums viltus cerības un iluzoru laimi. Šādos gadījumos, lai atklātu patiesību, ir jāpiesauc spriestspējas spēks. Slikti ieradumi galu galā noved pie nelaimības. Kad to patiesā daba tiek atklāta, tie kļūst bezspēcīgi ievilināt cilvēku ciešanu slazdos un posta .slazdos

Pārdomas un stāsti

Dzīvē un nāvē, bēdās un nelaimēs mana ticība Tev,
.Kungs, paliek stipra un nelokāma, stingra un nesatricināma
Katra manas ilgošanās un lūgšanas elpa atver durvis un
.logus manā dvēselē, caur kuriem es eju uz Dieva svētlaimi

Tāpat kā saule spīd pārpildītākās vietas, es redzēšu
dievišķās mīlestības starus visās savas dzīves jomās un
.ikdienas darbībās

Svētī mani, Kungs, lai es varētu pamodināt savu dvēseli
.līdz ar rītausmu un nest to pie Tava svētītā sliekšņa

Muskusa brieža stāsts

Muskuss ir vērtīga viela ar spēcīgu aromātu, kas
.atrodama muskusbriežu nabā, kuri dzīvo Himalaju kalnos
Kad briedis sasniedz noteiktu vecumu, no tā nabas sāk
slepeni sūkties valdzinošais muskuss, un briedis kļūst
satraukts par šo pievilcīgo smaržu un sāk deļot un meklēt
.patīkamā aromāta avotu

Tas pārvietojas no vienas vietas uz otru, ošņājot starp
akmeņiem un zem kokiem, visur meklējot šīs aizraujošās
.smaržas avotu

Visbeidzot, viņš kļūst dusmīgāks, satrauktāks un
nemierīgāks, kad viņam trūkst vārdu un viņš nespēj atrast
.to, ko meklē ar ilgošanos un aizrautību

Pēdējā mēģinājumā sasniegt muskusa avotu tas lec no
augstiem klinšu balstiem dziļā ielejā, lai stātos pretī savam
liktenim un sagaidītu nāvi, un tad mednieki to noķer un
.izvelk no tā muskusa maisiņu jeb dziedzeri

Šajā sakarā viens no apgaismotajiem dzejniekiem
:deklamēja kaut ko līdzīgu

!Ak, muskusa brieži, tu muļķi

?Kāpēc tu cieši? Kāpēc tu neguli

Šis muskuss ir pieejams

!Ar savu vēdera maisu, muļķi

Pat ja pieskāries ar degunu

No tevis nāk slepenais aromāts

Tu būtu uzvarējis to, uz ko cerēji

Un tu dzīvoji bez tērēšanas

Vai jūs nedomājat, mani draugi, ka vairums cilvēku
uzvedas kā muskusa brieži? Viņi vienmēr un mūžīgi meklē
.laimi visur ārpus sevis

Jā, viņi meklē laimi rotaļājoties un ļaujoties līdz spēku
izsīkumam vēlmēs un alkas. Viņi kāpj pa slidenajiem
bagātības ceļiem, līdz galu galā nolec no lielu cerību klintīm
uz vilšanās un neveiksmes klintīm, kad nespēj atrast patieso
.laimi, kas glabājas viņu dvēseļu dziļākajās dzīlēs

Ja mēs vēršam savas domas uz sevi un dziļi
pārdomājam, dvēseles mierā mēs atradīsim patiesas un
.ilgstošas laimes avotu, kuru meklējam

Mums nevajadzētu būt kā muskusa briežiem, kas iet
bojā, meklējot laimi nepareizajās vietās. Drīzāk mums jābūt
.modriem un jācenšas atrast laimi sevī, nevis ārpus sevis

Pogas stāsts

Reiz pie manis pienāca kāds vīrietis un teica, ka cieš no
:hroniskas sirds slimības, un piebilda

Esmu izmēģinājis daudz ko, bet nespēju atbrīvoties no"
"sirdssāpēm

Mierīgi padomājis, es palūdzu viņam atnest man šķēres.
:Viņš trīcoši uz mani paskatījās un teica

"?Vai jūs grasāties pārgriezt manu sirdi, kungs"

Es iesmējos un atbildēju: "Es neesmu ārsts. Vai esat
kādreiz dzirdējuši par cilvēku, kurš operācijas veikšanai
"!izmanto šķēres

Visbeidzot, viņš negribīgi atnesa šķēres, tāpēc es
nogriezu vienu no viņa mēteļa pogām un teicu, lai nešuj tās
vietā citu pogu un neliek roku vietā, kur pogas trūkst. Es arī
teicu viņam, lai atnāk pie manis pēc divām nedēļām, un es
.gaidīju, ka viņš šajā laikā atveseļosies

Vīrietis iesmējās un teica: "Es darīšu, kā jūs lūdzāt, jo es
jums uzticos, bet es domāju, ka tās ir dīvainākās zāles,
"!kādas man jebkad ir izrakstītas

Pēc divām nedēļām viņš pieskrēja pie manis un
:pārsteigts teica

Speciālisti mani apliecināja, ka esmu izārstēts no sirds"
slimības. Tātad, Dieva dēļ, ko jūs izdarījāt? Vai jūs no pogas
"?izvilkāt džinu

Es atbildēju ar smaidu: "Jā! Tava roka visu laiku spēlējās
".ar pogu, un poga bija vienā līnijā ar sirdi

Tā poga bija džins, kas sagādāja sāpes tavā sirdī. Tāpēc
es nogriezu pogu un teicu, lai tu to neliec atpakaļ un neliec
roku uz sirds. Tādā veidā tava sirds atbrīvojās no spiediena
!un pārstāja sāpēt

Viss notiek ātri, un cilvēki ir aizņemti ar daudzām lietām.
Protams, labāk ir baudīt pasaules bagātības, nekā tērēt laiku,
ļaujot gadalaikam pāriet garām un paliekot tukšām rokām.
Bet tas, kas ir jāpļauj, ir dzīves bagātākā raža: tuvoties
Dievam un iepazīt Viņu. Vienīgais veids, kā sasniegt patiesu
laimi, ir paveikt kaut ko šajā pasaulē un arī sasniegt garīgus
.panākumus

Tie, kas pazīst Dievu, neuzsāk savus ikdienas
pienākumus, pirms nav medīējuši par Dievu un uzlādējuši
.savu prātu un ķermeni ar svētītu dievišķu enerģiju

Pasaules daudzās prasības var atturēt tos, kas meklē
savus garīgos mērķus, un novirzīt viņus no izvēlēta ceļa, bet
tie, kuriem ir nelokāma apņēmība, neļauj nekam viņus
novirzīt no kursa; viņi neatlaidīgi turpina darboties,
.neskatoties uz sarežģītiem vai nelabvēlīgiem apstākļiem

Lai ko pasaule mums dotu, tā neapmierinās mūsu siržu
ilgas, kas ilgojas pēc kaut kā stabilāka, svarīgāka un dārgāka
.par visu, ko sevī glabā pasaules dārgumi un bagātības

Kad cilvēks nomirst — lai jums ilgi mūžs —, nekāda vara
uz zemes neko nevar viņa labā darīt. Kas var mums palīdzēt
pēc tam, kad esam pametuši šo pasauli? Dievs. Tāpēc mums
vienmēr jāatceras, ka šī pasaule ir tikai pagaidu pietura

mūsu ceļojumā uz debesu mājām, kur mēs mūžīgi dzīvosim
.Visžēlsirdīgā klātbūtnē

Pārmērīga bagātība negarantē veselību, mieru un
efektivitāti, bet miera un efektivitātes sasniegšana novedīs
pie līdzsvarotiem panākumiem gan garīgajā, gan materiālajā
.līmenī

Lielākā daļa cilvēku attīsta garīgo efektivitāti tikai
materiālu panākumu sasniegšanai. Bet, kad cilvēks kļūst par
sevis noteicēju, pārvalda savas psiholoģiskās spējas un
rīkojas saskaņā ar dievišķo plānu, viņa dzīve tiks svētīta, un
viņš nobaudīs gara nektāru, dzīvojot uz šīs zemes. Viņš vairs
nebūs ieradumu un vēlmju ieslodzītais, bet viņa apziņa tiks
pārveidota par dievišķās klātbūtnes sirdi, un viņš tur dzīvos,
.baudot atjaunotus priekus, kas ir neaprakstāmi

Ķermenis ir vislielākā aptieka

Medicīnas pētnieki ir atklājuši, ka, piedzīvojot
neizmērojamu prieku, organisms ražo antidepresantus un
citas stresa mazinošas vielas, kas ir tikpat spēcīgas un
efektīvas kā ārstu izrakstītās. Organisms ir vislielākā aptieka
uz Zemes, kas spēj radīt pareizo lietu īstajā laikā, kad esam
.saskaņā ar garīgo līdzsvaru, ko Dievs ir ielicis mūsos

Ne viss stress ir kaitīgs; stress atmodina dzīvības
enerģiju, kas plūst caur mūsu ķermeni, un stimulē aktivitāti
un kustības. Pētījumi liecina, ka saprātīgs stresa daudzums ir
.labvēlīgs

Bet problēma rodas, kad stress pārsniedz veselīgu
.līmeni

Katram no mums ir personīga stresa pārvarēšanas
robeža, un, kad šī robeža tiek pārsniegta, mēs kļūstam
stresaināki, nekā mums vajadzētu būt, un mēs varam to

neapzināties, līdz brīdim, kad sāk parādīties problēmas
.ķermenī, emocijās un prātā

Dzīve ar Dievu ir prieks un laime, savukārt bez Dieva
valda nemiers, nemiers, grūtības un pat katastrofas. Tātad,
kā mēs varam atrast mieru un klusumu dzīvē, ko pārņem
katastrofas un traģēdijas, un ienest zināmu svētlaimi uz šīs
?zemes

Pirmā prasība ir apzināties dzīves spiedienu, kad
.atrodamies tā ietekmē

Dievs ir Visgudrs un Viscinošs, un Viņš ir apveltījis mūsu
ķermeņus ar tādiem signāliem kā komforts, diskomforts,
miers un nemiers, un mums jāpievērš uzmanība šiem
signāliem. Mūsu ķermeņos mīt dievišķs saprāts, kas cenšas
mums kaut ko pateikt, un mums jāieklausās šajos vēstījumos
stresa vai atpūtas laikā. Kad jūtat stresu, koncentrējieties uz
to ķermeņa daļu, kas piedzīvo stresu, pēc tam dziļi ieelpojiet
un vienlaikus viegli sasprindziniet šo daļu, līdz tā vibrē. Pēc
tam atpūties un atbrīvojiet sasprindzinājumu. Tas palīdzēs
uzturēt enerģētisko un vitālo līdzsvaru ķermenī un pasargās
.to no stresa kaitīgās ietekmes

Emocionālo stresu varam pārvaldīt arī ar elpošanas
palīdzību. Kad jūtat bailes vai kādas citas kaitīgas emocijas,
vairākas reizes lēnām, dziļi un ritmiski ieelpojiet un izelpojiet,
ļaujot ķermenim atslābināties ar katru izelpu. Tas palīdzēs
palēnināt sirdsdarbību, atjaunot normālu asinsriti, atvieglos
dzīvības enerģijas plūsmu caur nerviem un palīdzēs
.nomierināt prātu un attīrīt domas

Dzīve nav ārkārtas situācija; tā ir skaista dievišķa
izpaušme, un mums tā jābauda. Atcerēsimies, ka smaids ir
spēks; ja to neizmantojam, mēs zaudējam svarīgu dzīves
.aspektu

Cilvēki ir dvēseles ar emocijām un jūtām, un viņiem ir ķermenis, ko viņi valkā kā apģērbu vai virsdrēbes. Bet, kamēr mēs dzīvojam tikai ķermeņa un emociju līmenī, mēs .nonāksim stresa un spriedzes negatīvajā ietekmē

Kad esam harmonijā ar savu būtību, kas ir gars, gara prieks ieplūst sirdī un pārņem mīlestībā. Šīs mīlestības sajušana, savienojumā ar dvēseles mieru un klusumu, un darbošanās un mīļiedarbība tās harmoniskajā ietekmē ir vispiemērotākais veids, kā dabiski dzīvot pasaulē, kas pilna ar spriedzi un pretrunām. Harmonizācija ar šo prieku ir .risinājums dzīves problēmām

Piezīme: Attiecībā uz apgalvojumu: "Organisms ražo antidepresantu un citas vielas, kas mazina stresu un spriedzi, ne mazāk spēcīgas un efektīvas kā ārstu izrakstītās", tas nav ieteikums atteikties no medicīniskiem ieteikumiem un receptēm, tāpēc ir nepieciešams .precizējums

Magnētiskie vienādojumi

Cilvēks ar spēcīgu klātbūtni un ļaunām tieksmēm + labsirdīgs, bet vājas gribas cilvēks = ļaunais magnētisms gūst virsroku pār laipību

Vājas gribas cilvēks ar ļaunām tieksmēm + stipras gribas cilvēks ar labām tieksmēm = labais magnētisms .pārvar ļauno

Vājš garīgais magnētisms + ļaunais biomagnētisms = spēcīgs ļaunais magnētisms

Spēcīgs morālais spēks + vājš morālais spēks = lielāks morālais spēks

Dusmīgs un vardarbīgs cilvēks + maigs un laipns cilvēks = dusmu magnētisms gūst virsroku pār maigumu

Spēcīgs, līdzsvarots un mierīgs temperaments +
temperaments, kas dažkārt sliecas uz neapmierinātību =
miera magnētisms dominē

Hroniska iesakņojusies kļūme + mazāk iesakņojusies
kļūme = spēcīgs kļūmes magnētisms

Spēcīgi pozitīvi panākumi + mazāk pozitīvi panākumi =
lielāki panākumi

Spēcīga atteices vibrācija + spēcīga panākumu vibrācija
= vai nu spēcīgs atteices magnētisms, vai spēcīgs
panākumu magnētisms atkarībā no vides un apstākļiem

Spēcīgs, veselais prāts + pilnīga nezināšana = vai nu
.gudrība un prasme, vai nezināšana un stulbums

Izcils garīgais spēks + izcils praktiskais spēks = garīgais
magnētisms — patiesi izcils praktiskais spēks

Ja cilvēki spētu redzēt planētu būtņu daudzveidību
ēterā, kas viņus ieskauj, varbūt daži mēģinātu atrast savus
aizgājušos mīļotos. Dievs ir atvēris manas garīgās acis, un es
redzu daudzas no tām dvēselēm, kas ir atstājušas zemes
pasauli. Dziļi koncentrējoties uz garīgo aci (pieres centru), ar
iekšējo redzējumu var redzēt starojošo pasauli, kurā dzīvo
visas labās dvēseles, kas ir pacēlušās ēteriskajā plaknē
.Visžēlsirdīgākā klātbūtnē

Cilvēkiem sirds darbojas kā bezvadu uztvērējs, bet
garīgā acs – kā raidītājs. Pat ja jūs nevarat redzēt savus
aizgājušos mīļotos, ja jūs mierīgi koncentrējat savas jūtas uz
sirdi, jūs varat sajust to jums dārgo cilvēku klātbūtni, kuri
tagad dzīvo ēteriskos ķermeņos, baudot Dieva mieru un
drošību un priecājoties par savu brīvību no ķermeņa
ierobežojumiem, tāpēc jūs atrodat mierinājumu viņu mierā
.un jūsu sirds jūtas nomierināta par viņiem

Kad es izrunāju Dieva vārdu, visa mana būtība izkūst
augstākā priekā. Bet šis stāvoklis man nonāca tikai pēc
lielām pūlēm. Sācumā es nebiju no tiem, kas ilgojas, jo mans
prāts toreiz bija maldījies. Bet tagad, tiklīdz es koncentrēju
savas domas un apziņu uz garīgo centru – telpu starp uzacīm
–, visas domas izzūd, elpošana pati no sevis apstājas, sirds
pārstāj pukstēt, prāta nemiers norimst, un dvēseli pārņem
esības stāvokli, tā ka es piedzīvoju garīgu ekstāzi un mani
.ietērpj dievišķā svētlaimē

Zelta teicieni

Laime ir manas tiesības, mans mantojums un mans
slēptais dievišķais dārgums. Vadi mani atrast sevī dārgumus,
.kas pārspēj karaļu sapņus
* * *

Dzīve ir inteligenta kustība ar regulāru ritmu. Tā
veidojas nedzīvos objektos vai iegūst dzīvu un kustīgu formu.
.Dzīve ir visaptveroša un caurstrāvo visu
* * *

Ak, Vislielākais Mīlestības biedr, Tu esi dzīve, Tu esi
.mans mērķis un mana tieksme
* * *

Padari mani par ziedošu rozi savā debesu dārzā vai
mirdzošu pērlīti savā starojošajā mīlestības kaklarotā, vai
.dod man vislielāko godu: mazāko vietu savā sirdī
* * *

Visur, kur citi novērtē manus centienus darīt labu, tur es
varu sniegt vislielāko palīdzību
* * *

Ausim zeltainu sapņu paklāju ar saldu atmiņu un
izsmalcinātu domu zīdaiņiem pavedieniem
* * *

Mīlestība ir kā smilšpapīrs, kas pulē prātu un noņem
.raupjumu no rakstura
* * *

Pandēmijas, katastrofas un vardarbīgas dabas
pārmaiņas, kas nes postījumus, iznīcību un plašu kaitējumu,
nav "dievišķi spriedumi". Šīs katastrofas izriet no cilvēku
domām un rīcības. Visur, kur pasaules trauklais labā un
ļauņā līdzsvars tiek izjaukts kaitīgu viļņu un vibrāciju
uzkrāšanās dēļ, ko izraisa cilvēku ļauni nodomi un
pārkāpumi, valda haoss un sākas plaša mēroga iznīcība

* * *

Es ņemšu labāko no katra cilvēka un novērtēšu visu
.tautību labās īpašības, nekoncentrējoties uz to trūkumiem

* * *

Tāpat kā mēs rūpējamies par mūsu ikdienas pārtikas
uzturvērtību, mums jāpievērš uzmanība arī psiholoģiskajām
.uzturvielām, ko mēs katru dienu sniedzam savam prātam

* * *

Laipni vārdi ir brīnišķīgs līdzeklis pret daudzām kaitēm,
tiem piemīt spēcīgs, gandrīz maģisks, magnētisks spēks, kas
nes bagātīgas svētības un labklājību to runātājam. Tie, kas
lieto nomierinošus, maigus vārdus, jūt smalku plūsmu, kas
plūst caur viņiem bez pārtraukuma, piepildoties ar dziļu
miera sajūtu. Tas ir tāpēc, ka šī strāva ir savienota ar savu
augstāko avotu, pastāvīgu plūsmu, kas sasniedz dvēseles
harmonijā ar šo avotu, ļaujot tām nodot laimi tiem, kas
.ilgojas pēc miera

* * *

Cik daudz laipnu vārdu no sirds ir kliecējuši daudzas
bēdas un cik daudz gudru balsu ir apgaismojušas tumšus
!ceļus ar prieka un miera lampām

* * *

Mēs augam caur katru pieredzi, ko piedzīvojam, ja vien
apzināmies, ka varam no tās mācīties vērtīgas mācības, jo
katrām sāpēm un ciešanām, ko piedzīvojam, ir jēga un
.mērķis

* * *

Neskatoties uz eksperimentu skarbumu, tie ir kā uguns,
kas izkausē dzelzs rūdu, pārvēršot to skaistā, izturīgā un
.daudzpusīgā tēraudā

* * *

Visi ievērojamie sasniegumi manā dzīvē ir gūti,
pateicoties prāta spēkam saskaņā ar Dievu. Kad darbojas
dievišķais ģenerators, viss, ko vēlos, bez izņēmuma
piepildās, vispirms iegūstot neredzama, ēteriska dizaina
formu un pēc tam ar neatvairāmu spēku izpaužoties
.realitātē

* * *

Kad prāts čukst Dievam sirsnīgu, dedzīgu čukstu no
ilgojošas dvēseles dzīlēm, gara aicinājums aizkustinās
universālo sirdi, un atbilde nāks, nesot sev līdzīgu
prieku. Šis intelektuālais čuksts kultivē gribu, līdz tai piemīt
.spēks, kas nepieciešams vēlamā mērķa sasniegšanai

* * *

Kad cilvēka prāts un griba ir saskaņā ar Dievu, viņam ir
neierobežots spēks, tāpēc pietiek tikai domāt par kaut ko, lai
to sasniegtu, jo dievišķais likums darbojas par labu tiem, kas
.ir saskaņā ar augstāko gribu

* * *

Cilvēkam nevajadzētu veltīt visas Dieva dotās
intelektuālās spējas īslaicīgu lietu dzīšanai, lai neapmaldītos
materiālisma labirintā un neradītu sev nevajadzīgus
ierobežojumus un savaldību. Tā vietā viņam vajadzētu
izmantot savas intelektuālās spējas, lai iegūtu dzīvei
nepieciešamās lietas, un censties attīstīt savas morālās
spējas, lai atšķirtu pareizo no nepareizā, un starp to, kas ir
.kaitīgs, no tā, kas ir labvēlīgs

* * *

Patiesība slēpjas ārpus viedokļiem un teorijām, un
daudzi, kas pieņem šo pieeju, kļūst saistīti ar saviem
.subjektīvajiem secinājumiem

* * *

Atveriet, Kungs, miera vārtus un sargājiet manu garīgo
domu svētnīcu no ļaunu čukstu uzbrukumiem, un ļaujiet
manu ilgu rozēm uzziedēt manas sirds dārzā, kamēr es
.gaidu Tavas atnākšanas rītausmu

* * *

Teorētiskās zināšanas nevar iegūt dievišķas zināšanas,
un nav ieteicams tērēt savu dārgo laiku teorijām, kuras
nevar pielietot realitātē, pretējā gadījumā cilvēks nonāks
blīvos intelektuālos džungļos un nespēs pārvarēt teoriju
.sfēru

* * *

Laime ir psiholoģiskas uzvaras auglis pār dzīves
.nepastāvīgajiem apstākļiem

* * *

Tas, kuru Dievs atpazīst, pasaulei var būt nezināms

* * *

Ja cilvēks ieprogrammē sevi ar teorētiskām zināšanām
[bez faktiskas pārbaudes], viņš kļūs kā pārnēsājama
ierakstīšanas ierīce, kas atkārto sakāmvārdus un cildenas
frāzes, un citi viņu uzskatīs par izglītotu zinātnieku, taču
šādas zināšanas nestiprina tieša patiesības uztvere, kā arī
.tās neatbilst garīgajiem sasniegumiem

* * *

Problēmas pasaulē joprojām pastāvēs, tāpēc kur meklēt
vadību un virzienu? Cilvēka domas, ko ietekmē ieradumi,
aizspriedumi, neobjektivitāte un fanātisms, ir bezjēdzīgas, un
vides, ģimenes, valsts vai pasaules ietekme nespēj sniegt
patiesu vadību. Tāpēc cilvēkam jāvēršas pie Dieva un
jāieklausās mierīgajā, rāmā balsī, kas nāk no dvēseles
.dzīlēm, balsī, kas saskan ar patiesību

* * *

Atveriet savas sirdis dievišķajai izliešanai, lai tā varētu
plūst caur jums un piepildīt jūsu dzīves ar garīgām svētībām
un labestību

* * *

Lai kādu darbu jūs darītu un kādus sasniegumus jūs
varētu sasniegt, vienmēr atcerieties, ka Dievs ir avots, kas
dod jums visu nepieciešamo spēku, lai strādātu un sasniegtu

* * *

Ļauj man Tevi atcerēties, Kungs, nabadzībā un
labklājībā, slimībā un veselībā, neziņā un gudrībā, un ļauj
man redzēt Tavu svētīto gaismu, kas acumirkļi dāvā
.labsajūtu un dziedināšanu

* * *

Savu domu vientulībā ilgojos dzirdēt tavu svētīgo balsi,
padzini no manis skarbas, zemes balsis, kas paslēptas manu
atmiņu krokās, es vēlos mūžīgi klausīties tavā mierīgajā,
.melodiskajā balsī savas dvēseles klusumā

* * *

Dzīve ir ietīta tumsā, un dažreiz mēs pakļūpam un
vilcināmies virzīties uz priekšu. Mums jāļauj Dieva gaismai
būt mūsu vadošajai lampai, ejot pa dzīves tumšajiem ceļiem.
Viņš ir pilnmēness neziņas un tumsas naktīs, starojošā saule
atmodas stundās, vadības bāka un vadošā zvaigzne tiem,
.kas šķērso zemes, īslaicīgās eksistences jūras

* * *

Ir pienācis laiks cilvēkam pamodināt savu apziņu no
.aizmirstības miega uz gara atmodu

* * *

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, pacelt mūsu apziņu no neziņas
un šauru, ierobežotu domu dzīlēm līdz miera, gaismas,
.mīlestības un universālas cilvēciskas līdzjūtības apvāršņiem

* * *

Viss galu galā uzlabosies, jo Dieva spēks un brīnumi ir
paslēpti aiz cilvēka dzīves pretrunām, un tam, kurš nav
pārliecināts par situācijas neizbēgamību un cenšas ar savu
prātu un ticību iekļūt tajā, kas atrodas aiz plīvura, atvērsies
durvis, pie kurām [klausē katra ticīgā roka]

* * *

Ticība nekad nenozīmē būt neapdomīgam vai
negudram, rīkojoties ar apstākļiem. Gluži pretēji, neatkarīgi
no tā, kas notiek, cilvēkam ir jāpārlicinās, ka tikai Dievs
spēj viņu atbalstīt grūtos un stresa pilnos apstākļos, ja viņš
.vēršas pie Viņa ar visu savu sirdi, dvēseli un jūtām

* * *

Ja mūsu maņas mums nodotu visu patiesību, mēs
redzētu Zemi kā elektronu upes, un katru putekļu daļiņu kā
.ripojošu gaismas masu

* * *

Tie, kas ar savu ieskatu iekļūst no matērijas līdz garam,
.izprot ilūzijas būtību un zina patiesības būtību

* * *

Neatkarīgi no tā, vai cilvēks atrodas Āfrikas džungļos,
kaujas laukā, cieš no slimības vai nabadzības, viņam
jāpārlicina sevi, ka Dieva roka ir stiprāka par briesmām un
.spēj aizsargāt tos, kas meklē patvērumu Viņā

Nav efektīvāka veida, kā sevi pasargāt. Protams,
notikumu risināšanā jāizmanto loģika un vienlaikus pilnībā
.jāpaļaujas uz dievišķo palīdzību

* * *

Mīlestība, kas mājo visu radību sirdīs – visu māšu, tēvu,
draugu un mīļoto cilvēku mīlestība – ir cēlusies no dievišķās
.mīlestības

* * *

Ir jānošķir galvenie un mazāk svarīgie pienākumi,
prioritāri izvirzot vissvarīgākos pienākumus pār vienkārši
svarīgajiem. Turklāt nevienam pienākumam nevajadzētu būt
pretrunā ar citu. Svētajos Rakstos teikts, ka tad, kad viens
pienākums ir pretrunā ar citu, tas liecina, ka tas nav paties
.pienākums

* * *

Saules dzīvības stariem izplatoties, Es izplatīšu cerības
starus nabadzīgo un pamesto sirdīs [tos, kurus sabiedrība ir
pametusi], un Es iedvesies jaunu apņēmību to sirdīs, kuri
.uzskata sevi par neveiksminiekiem

* * *

Skolotājs Paramahansa teica vienam no saviem
mācekļiem: "Neizslēdz nevienu no sava mīlestības loka.
".Paturi ikvienu savā sirdī, un viņi paturēs tevi savējā

* * *

Kungs, palīdzi man vienmēr izmantot savu gribu, lai
.paveiktu labus un labvēlīgus darbus
Palīdzi man pakļauties Tavai gribai, lai visas manas
domas atbilstu Taviem nodomiem un būtu saskaņā ar Tavu
.gribu

Viņš man palīdzēja atmodināt manī slēpto, svētīgo
spēku, lai es varētu pārvarēt visas grūtības un
pārbaudījumus

* * *

Mosties un atklāj to drosmīgo un pazemīgo garīgo
personību – tādu, kas apvieno lauvas spēku ar baložu
.maigumu

* * *

Mani netraucēs rūgta, nepatiesa kritika, nedz arī grezna
uzslava un glaimi. Mana vienīgā vēlēšanās ir pildīt Tavu
.gribu, ak Kungs, un iegūt Tavu labvēlību

* * *

Tu nevari iedomāties to milzīgo prieku, kas tevi piepildīs,
kad sajūtīsi dievišķo klātbūtni. Tad tavu dvēseli apreibinās
Dieva bezgalīgā mīlestība. Tā ir mīlestība, kas miljoniem
reižu pārspēj jebkuru cilvēcisku mīlestību — mīlestība, kas
piepilda visas tavas vēlmes un piepilda tavu sirdi ar prieku
.un apmierinājumu

* * *

Caur iekšējo fokusu jūs varat tieši izjust garīgo svētlaimi
sevī un sev apkārt. Ja jūs kultivēsiet šo apziņu, jūsu

personība augs harmoniski un jūs iegūsiet pievilcīgu
.magnētismu cilvēkiem un citām būtnēm

* * *

Ak, Diženais Aizstāvi, man vienalga, ja es visu zaudēšu
sava likteņa dēļ, kas ir manis paša radīts, bet es lūdzu Tevi,
manu vienīgo patvērumu, pasargāt manas mīlestības pret
.Tevi sveci no neuzmanības un aizmāršības vējiem

* * *

Dzersim līdz malām tīros, atspirdzinošos miera ūdeņus,
kas plūst no labvēlīgu apstākļu avotiem, ko stiprina mūsu
stingrā apņemšanās domāt pozitīvi un raudzīties uz dzīvi
.optimistiski

* * *

Sirdsapziņa ir intuitīva maņa, kas atklāj cilvēka patieso
dabu un motīvus. Kad jūsu sirdsapziņa ir tīra un jūs zināt, ka
darāt to, kas ir pareizi, jums nav no kā baidīties. Tīra
sirdsapziņa ir apliecinājums labai rīcībai no Dieva.
Attaisnošana sirdsapziņas tiesā nozīmē laimes iegūšanu un
.Dieva svētību saņemšanu

* * *

Centieties darīt drosmīgas un patīkamas lietas, ko
vairums cilvēku nedara, un dāvāriet mīlestību un mieru tiem,
.kurus citi nepamana

* * *

Skolotājs Paramahansa teica vienam no saviem
:mācekļiem

Ja neveltīsi laiku prāta attīstīšanai, nekāda materiālā"
labklājība tevi neapmierinās. Šī attīstīšana nav spīdzināšana,
bet gan apziņas treniņš, lai barotu domas un rīcību, kas ved
".uz laimi

Tava laime ir tavi panākumi, tāpēc neļauj nevienam to
tev nozagt. Pasargā sevi no tiem, kas mēģina tevi traucēt.
Kad biju zēns, es zaudēju pacietību, kad daži cilvēki izplatīja

par mani nepatiesas baumas. Vēlāk es sapratu, ka mans
.sirdsmiers ir svarīgāks par cilvēku atzinību vai apbrīnu

* * *

Ja vien jūs zinātu dievišķās mīlestības stāstu, ko daži
bhaktas piedzīvo kopā ar Dievu! Neviena cita dzīves
pieredze nevar līdzināties šim priekam. Es pazinu svēto, kurš
pastāvīgi bija iegrimis Dieva mīlestībā, un viņa sejā staroja
svēta mīlestība. Dieva acs vienmēr ir vērsta uz tiem, kas
.Viņu mīl, un Viņš nekad tos nepamet ne uz mirkli

* * *

Tikai daži ir ieinteresēti attīstīt savas garīgās un garīgās
.spējas

* * *

Neļauj sev nogrimt atlikšanas dibenā. Celies no
garlaicīgas ikdienas realitātes miega un dodies pretī
izsmalcinātas dzīves apvāršņiem, kur valda sasniegumi,
.prieks un miers

* * *

Tevī slēpjas milzīgs potenciāls, kas gaida, lai tiktu
ieguldīts, un tikai tu pats spēj to aktivizēt un gūt no tā
.labumu

* * *

Atbrīvošanās no sliktu ieradumu un neveselīgu kaislību
diktāta sniedz daudz lielāku laimi nekā materiālie panākumi
Literārie panākumi sniedz psiholoģisku laimi, ko ārēji
.apstākļi nevar atņemt

* * *

Jūs varat pavadīt visu savu laiku, krājot naudu, taču šī
nauda nesniegs jums ilgstošu mieru un drošību, kuru
meklējat. Gluži pretēji, tā nesīs jums vēl lielāku nelaimi, jo
.laime un miers mīt prātā, nevis pašās lietās

* * *

Neļaujiet vājumam iesūkties jūsu prātā un esiet
piesardzīgi, sazinoties ar cilvēkiem, kuriem ir negatīvas
domas un pesimistisks skatījums uz lietām, lai viņu vājās

domas neieiesētu jūsu prātā, ja vien jūsu prāts nav
sasniedzis tādu spēka pakāpi, ka citu domas to nevar
vājināt, bet gluži pretēji, tas spēj stiprināt citu domas un
.vairot viņu pašapziņu

* * *

Dievs ir pirmajā vietā, un mums nevajadzētu sākt vai
beigt savu dienu, nedomājot par Viņu. Mums jāatceras, ka
bez spēka un enerģijas, ko saņemam no Dieva, mēs nespētu
paveikt nevienu no saviem uzdevumiem. Tas ir mūsu
.lielākais pienākums pret Viņu

* * *

Ir veids, kā izvērtēt un spriest paražas un tradīcijas.
Sākotnēji katrai tradīcijai bija pamatojums. Ja mēs atklājam,
ka pamatojums joprojām ir paties, tad tradīcijai ir nozīme
un ieguvums. Tomēr nav prātīgi akli sekot tradīcijām. Mums
ir jāzina, kas ir pareizi, un jāievēro tas, izšķirot, kas var nest
.mums laimi, un pēc tam to pielietojot

* * *

Kad redzi tik daudz cilvēku, kuriem trūkst laimes vai
panākumu, nepieņem, ka tāds ir viņu liktenis. Tu vari sevi
padarīt par to, ko vēlies. Tieši iekšējie panākumi tevi patiesi
.padara veiksmīgu

* * *

Ja tevī nekā nav, tu nebūsi laimīgs. Bet, ja tev apkārt
nekā nav un tu esi laimīgs sevī, tu neapšaubāmi esi
veiksmīgs. Tādējādi nav iespējams vērtēt cilvēkus,
.pamatojoties uz viņu ārējiem apstākļiem

* * *

Starp milzīgajiem pūļiem var atrasties kāds cilvēks, kurš
ir sasniedzis garīga pacēluma stāvokli un bauda iekšēju
.mieru un augstāko garīgo laimi

* * *

Es droši zinu, ka viss, kas man nepieciešams, pie manis
atnāks, un tāpēc es neuztraucos par to, ko nesīs nākotne. Tā

nav lielīšanās vai izlikšanās, jo esmu daudzkārt pieredzējis šī
.svētītā spēka darbu un efektivitāti savā dzīvē

* * *

Neatkarīgi no tā, vai es peldos uz dzīves virsmas vai
slīkstu jūras dzīlēs, es zinu, ka esmu ar Dievu un Viņš ir ar
mani, un ka nekas man nevar kaitēt. Šīs zināšanas man ir
.devušas neaprakstāmu un dziļu laimi

* * *

Nav šaubu, ka kaut kā jauna iegāde ir patīkama
pieredze. Taču pēc kāda laika šī prieka sajūta pakāpeniski
izgaist, un jūs pat varat pilnībā zaudēt interesi par to,
aizmirstot par to un vēloties kaut ko citu. Tomēr rēķins par
šo precīzi netiks aizmirsts, it īpaši, ja to iegādājāties uz

!nomaksu

* * *

Cilvēkam vajadzētu pārņemt kontroli pār savu dzīvi un
pēc iespējas to vienkāršot. Viņam vajadzētu ietaupīt naudu
nepieciešamām lietām un ārkārtas situācijām, dot priekšroku
taupīšanai, nevis tēriņiem greznībai, un palīdzēt citiem pēc
iespējas labāk. Kad jūs palīdzat citiem, palīdzība nonāks pie
jums vienā vai otrā veidā, un jums nekas netrūks un nekas
.netiks atņemts

* * *

Visu siržu priekā es dzirdu Tavas svētlaimes atbalsi, ak
Kungs, un visu ticīgo draudzībā es jūtu Tavu mīlestību. Es
priecājos, un mana sirds priecājas par manu draugu
panākumiem un labklājību, tāpat kā es priecājos par savu
labklājību un vieglprātību. Iedvesmojot gudrību citos, es
vairoju savas gudrības dārgumus, un visu laimē es atrodu
.savu

* * *

Lielākais laimes ienaidnieks ir naudas aizņemšanās, lai
iegādātos luksusa preces. Cilvēki maldīgi uzskata, ka viņi

nevar būt laimīgi, ja neiegūst kaut ko konkrētu. Bet pat pēc
šīs lietas iegūšanas viņi nepiedzīvos patiesu laimi,
neskatoties uz īslaicīgo prieku, ko tā sniedz. Kāda jēga
dzīties pakaļ zemes laimes mirāžai, kas sola tikai sabrukt?
Cilvēkiem vajadzētu dzīvot vienkārši, bez nepieciešamības
pēc daudzām mantām, kurām nepieciešama pastāvīga
.uzmanība

* * *

Mana paradīze ir manī. Baudot Dieva svētības, es Viņam
pateicos, un mans iekšējais prieks aug. Bez šī iekšējā
apmierinājuma pat zemes prieki un prieki kļūst par elli. Esmu
sapratis, ka bez šī iekšējā prieka man uzliktā pienākumu
.nasta būtu atņēmusi man mieru un laimi

* * *

Ja bagātība ir apvienota ar slimībām un problēmām,
sekas būs daudzas. Higiēna un veselības aprūpe ir vienas no
Rietumu stiprajām pusēm. Kaitīgie kukaiņi un nāvējošie
mikrobi attīstītajās valstīs tiek efektīvi kontrolēti, savukārt
citās valstīs tie ir plaši izplatīti. Taču šo kaitēkļu iznīcināšana
nav sasniegumu virsotne, jo attīstītajās valstīs pastāv arī cita
veida kaites, piemēram, grūti apmaksājami rēķini un
nomācošas finanšu krīzes maksājumu sistēmu dēļ — kaites,
.kas traucē miegu un grauļ sirdsmieru

* * *

Mēs esam neatņemama tās pašas apziņas sastāvdaļa,
no kuras radās šis diženais Visums

* * *

Vai esat kādreiz redzējuši aitu baru? Ja viena no tām lec,
pārējais bars to bez vilcināšanās atdarina. Lielākā daļa
cilvēku ir tādi. Kādam var rasties ideja vai ieviest jaunu
tendenci, un citi nekavējoties pievienosies šai tendencei un
to kopēs. Šis modelis ir saglabājies paaudzēm ilgi. Katrai
tautai ir savas paražas un tradīcijas, un mēs nevaram
apgalvot, ka visas no tām ir pareizas vai pamatotas. Bet kas

zina? Varbūt dažas no šīm paražām un tradīcijām ir
.bezjēdzīgas un bezjēdzīgas

* * *

Kad domu vētra norimst, mēs ieejam miera valstībā un
.pieskaramies dievišķajai klātbūtnei

* * *

Domājiet par Dievu vai skaistu ainavu, kas iedvesmo
mieru, vai priecīgu un patīkamu pieredzi. Pozitīva, mierīga
.garīgā aktivitāte ir uzmundrinoša un atsvaidzinoša

* * *

Mēs dzīvojam haotiskā un nemierīgā pasaulē. Jūs varētu
domāt, ka nauda nozīmē laimi, bet, kad to iegūstat, jūs
joprojām atklājat, ka esat nelaimīgs. Jūs varat iegūt bagātību
un — nedod Dievs — zaudēt veselību. Vai arī jums var būt
laba veselība, bet jūs varat zaudēt naudu. Vai arī jums var
būt gan bagātība, gan veselība, bet jūs varat ciest no
daudzām problēmām attiecībās ar citiem, piedāvājot
laipnību, bet pretī saņemot aizvainojumu un naidu. Bez
.Dieva nekas šajā dzīvē nevar jūs patiesi apmierināt

* * *

Zeme kļūst par spīdzināšanas kameru tiem, kas dzīvo
neziņā par dievišķo plānu. Bet, kad jūs uzskatāt dzīves
pieredzi par saviem skolotājiem un mācāties no tās šīs
pasaules patieso dabu un savu lomu kosmiskajā drāmā, šī
pieredze kļūst par vērtīgu atklāsmi ceļā uz ilgstošu
.apmierinājumu un laimi

* * *

Tur, aiz neaptumšotās tumsas, bezskaņas klusuma un
neradītās nebūtības, slēpjas mūžīgā būtība, kas ir
eksistences pirmsākums un visu spēku un būtņu, redzamo
.un neredzamo, avots

* * *

Dievs neradīja šo zemi tikai tāpēc, lai mēs ēstu, gulētu
un mirtu, bet gan lai mēs varētu zināt Viņa gribu un saprast
savas eksistences mērķi. Neliels saujiņš gudru cilvēku ir

sapratuši kosmiskā plāna nozīmi, bet lielākā daļa cilvēku ir
.akli un nezina par šo mērķi

* * *

Nauda nekad nebija mans dzīves mērķis; mans mērķis
bija kalpot saviem brāļiem un māsām cilvēcē. Tāpēc Dievs
man pavēra daudzas iespējas, lai es varētu sevi uzturēt un
.piepildīt savu misiju

* * *

Dievs radīja šo Visumu, lai tas darbotos saskaņā ar
fiksētu un nemainīgu likumu. Ja mēs pārkāpjam kādu no
šiem universālajiem likumiem, mēs sodām sevi. Kāds, kurš
lec no augstas ēkas jumta, salauzīs sev kaulus. Tāpēc mēs
.nevaram ignorēt gravitācijas likumu, neciešot sekas

* * *

Kad mēs iedziļināmies pasaules civilizācijās un izpētām
seno civilizāciju slēptos noslēpumus, atklājas plašāka aina ar
savstarpēji saistītām līnijām, dažādām nodaļām un precīzām
detaļām, un mēs atklājam, ka cilvēks pēc savas būtības ir
.vienlaikus gan individuāls, gan sociāls

* * *

Ja Dievs gribētu, lai mēs dzīvotu tikai materiālā apziņā,
mēs būtu pilnībā apmierināti ar materiālajām lietām un
.pasaulīgo dzīvesveidu

* * *

Tīrības, miera un laimes stari aiz sapņiem mirgo un dejo
mūsu būtības dziļumos

* * *

Ar katru pieredzi, kas parādās mūsu dzīves debesīs šajā
zemes ceļojumā, mums ir jāiemācās paplašināt savu apziņu
un labāk izprast apstākļus, kas mūs ieskauj vai kurus mēs
piedzīvojam, un tad mēs varēsim dzīvot labākā harmonijā un
.vienmērīgāk un drošāk tikt galā ar cilvēkiem un dzīvi

* * *

Lielākā daļa cilvēku atdarina citus. Cilvēkam jābūt
.oriģinālam un radošam, un jāapgūst viss, ko viņš dara

Austrumos galvenā uzmanība ir pievērsta garīgās laimes
kultivēšanai, savukārt dzīves materiālie aspekti bieži vien ir
atstāti novārtā. Rietumos ir zināms materiālais komforts, bet
ļoti maz psiholoģiskās laimes. Ir nepieciešams līdzsvars starp
abiem, jo koncentrēšanās tikai uz vienu dzīves aspektu
noved pie nelīdzsvarotības un nespējas racionāli tikt galā ar
.dzīves prasībām

* * *

Vislielākā laime – pēc dievišķās laimes – ir cilvēkam būt
mierā ar saviem tuvākajiem radniekiem, ar kuriem viņam
.jādzīvo katru gada dienu

* * *

Cilvēki tērē daudz laika, steidzoties un rīkojoties impulsīvi,
neko daudz nepaveicot. Tikai retais apstājas, lai pārdomātu
.un mēģinātu saprast, ko dzīve var piedāvāt

* * *

Mums jāstrādā, lai miera dārzos, kas plaukst un mirdz ar
neskaitāmiem brīnišķīgu garīgo tikumu ziediem, celtu
.iekšējas gudrības celtnes

* * *

Iekšējā harmonija ir bagātīgs spēka avots un rada
atjaunojamo enerģiju

* * *

Raugoties uz dzīvi, atklājas, ka panākumi nav viegli.
Dzīve bieži vien ir skarba un nežēlīga, un mums ir jācīnās, lai
nopelnītu iztiku. Padomājiet par pūlēm, kas nepieciešamas,
lai uzturētu savu ķermeni, saglabātu to veselīgu un brīvu no
slimībām! Pat ja jums tas izdodas, šie panākumi ir īslaicīgi.
Ķermenis — lai jums ilgi mūži — galu galā tiks apglabāts.
Nepieciešamība diktē cīņu ar daudziem spēkiem, gan
iekšējiem, gan ārējiem, lai sasniegtu vēlamos panākumus.
Šie spēki nenogurstoši strādā, lai atņemtu jums jebkādas
.patiesi nozīmīgus sasniegumus

* * *

Centieties saglabāt mieru jebkuros apstākļos un ļaujiet
jūsu miera sēklai uzplaukt ar prieku un apmierinātības
.smaidiem

* * *

Pat vislielākie svētie nerasniedz pilnīgu pestīšanu, ja
vien viņi nedalās savos panākumos ar citiem, tas ir, savā
garīgajā pieredzē un augstākajās zināšanās, palīdzot viņiem
.sasniegt svētas zināšanas

* * *

Šī iemesla dēļ tie, kas sasniedz šos līmeņus un šos
stāvokļus, vēlas sniegt izpratni tiem, kam tā nepieciešama.
Ja vēlaties sasniegt patiesus panākumus, jūs nodrošināsiet
.ne tikai savu personīgo laimi, bet arī citu cilvēku laimi

* * *

Ikviens ar inteligenci var nopelnīt naudu, bet, ja viņu
sirdī ir mīlestība, viņi nekad neizmantos šo naudu savtīgiem
mērķiem; drīzāk viņi dalīsies ar to ar citiem. Nauda ir lāsts un
nelaime savtīgo un skopo cilvēku rokās, bet svētība un
.dāvana to rokās, kuriem ir laipnas sirdis un dāsnas dvēseles

* * *

Kāds varētu izvēlēties ilgstoši klusēt, atsakoties runāt ar
saviem ģimenes locekļiem šajā laikā. Lai gan šī persona
varētu sasniegt zināmu iekšēju mieru, viņas uzvedība ir
savtīga un kaitē ģimenes laimei. Viņu nevar uzskatīt par
patiesi veiksmīgu, ja vien no viņa sasniegumiem negūst
.labumu arī viņa tuvinieki

* * *

Līdzīgi, materiālo panākumu sasniegšana ir ne tikai
mūsu tiesības baudīt labklājību pašiem, bet arī mūsu morālā
atbildība pret citiem, palīdzot viņiem uzlabot savus
.materiālos apstākļus un dzīves apstākļus

* * *

Esmu pasargāts aiz savas tīrās sirdsapziņas sienām.

Esmu sadedzinājis tumšo pagātni un mani uztrauc tikai
.šodiena

* * *

Šodien es apzinos, ka esmu vienots ar vislielākā labuma
gaismu un ka esmu bāka tiem, kas cīnās pret bēdu jūras
.viļņiem

* * *

Cilvēkiem ir dažādi uzskati un teorijas par panākumiem
atkarībā no viņu dzīves ambīcijām. Nav nekas neparasts
dzirdēt, ka daži cilvēki pielīdzina panākumus zādzībai, sakot,
piemēram: "Viņš bija veiksmīgs zaglis!" Tas uzsver, ka
panākumi visās to formās un variācijās ir vēlami un tiek ties
pēc tiem. Tomēr mūsu panākumiem nevajadzētu kaitēt
.citiem

* * *

Pastāv arī vēl viens panākumu kritērijs: ja spējam
sasniegt harmoniskus un sev labvēlīgus rezultātus, mums
savos panākumos jāiesaista arī citi un jādalās ar viņiem to
.augļos

* * *

Panākumi nozīmē cilvēka apmierinātību un gandarījumu
savā vidē. Patiesi panākumi ir tādu darbību rezultāts, kas
balstītas uz taisnīguma principiem, un tie ietver citu cilvēku
laime un labklājību kā neatņemamu cilvēka paša laimes
sastāvdaļu. Ja mēs pielietosim šo principu savai materiālajai,
intelektuālajai, morālajai un garīgajai dzīvei, mums būs
.pilnīga un visaptveroša panākumu definīcija

* * *

Šeit, šajā ierobežotajā pasaulē, mēs uztveram garumu,
platumu un blīvumu, bet ir vēl viens līmenis, kurā dimensiju
nav; viss ir skaidrs un caurspīdīgs — viss ir apziņa un
uztvere. Garšas sajūta ir uztvere, tāpat kā oža. Mūsu jūtas,
domas un ķermeņi ir apziņas stāvokļi. Tāpat kā sapņos mēs
varam redzēt, dzirdēt, saost, nogaršot un sataustīt, tāpat arī

šajā augstākajā līmenī mēs visas šīs sajūtas piedzīvojam
.caur tīru apziņu

* * *

Ak, Kungs, dari mūs laimīgus, sajūtot Tavu tuvumu,
atbrīvo mūs no vēlmju važām un dāvā mums iekšēju prieku,
.ko neietekmē dzīves pieredze un tās mainīgie notikumi

* * *

Kad mūsu prāti ir saskaņā ar augstākiem uztveres
rādītājiem, mūsos mostas garīgā apziņa, un mēs piedzīvojam
.pārsteidzošus dievišķās gudrības un mīlestības brīnumus

* * *

Ja mēs pilnībā mīlam Dievu un pievēršamies Viņam ar
visām savām domām un sirdi, mēs jutīsimies Viņam tuvi un
.atklāsim, ka Viņš ir vislielākā drošības osta dzīvē

* * *

Šķietami tukšajā un tukšajā telpā pastāv kosmisks
savienojums un mūžīgā dzīvība, kas mūs vieno ar visām
dzīvajām un nedzīvajām lietām Visumā; caur visu esošo plūst
.lielas dzīvības vilnis

* * *

Mūžība ir mūsu patiesās mājas un pastāvīgā mājvieta,
un mūsu eksistence šajos ķermeņos ir īslaicīga eksistence,
.kā īsa atpūta karavānai, kas ceļo pāri tuksnesim

* * *

Kad mēs saskaņojamies ar gara radošajiem spēkiem,
mēs savienosimies ar universālo un bezgalīgo prātu, kas spēj
mūs vadīt un atrisināt mūsu problēmas. Radošais spēks
nepārtraukti plūdīs pie mums no mūsu būtības dziļākā avota,
ļaujot mums sasniegt radošus panākumus jebkurā mūsu
.darbības jomā

* * *

Mīlestība aug un plaukst uzticības, tolerances un
savstarpējas cieņas vidē

* * *

Svētī mūs, Kungs, ar tīru domu un labu ieradumu
gaismu, lai, ja mums tuvojas slikta ieradumu un novirzītu
domu tumsa, tā nekavējoties izklīstu. Un palīdzi mums mīlēt
Tevi ar tik dziļu mīlestību, ka ne materiālas ilūzijas, ne
pasaulīgas kārdināšanas nevar mūs apburt vai pārņemt
.mūsu prātus un sirdis

* * *

Lietas, ko var viegli iegūt, reti ir vērtīgas. Mēs to zinām,
pētot dižu vīriešu un sieviešu dzīves un to, kā viņi kļuva diži,
attīstot savus talantus, pildot savus pienākumus, veidojot
savas morālās vērtības, iesaistoties padziļinātās studijās un
izvairoties no savtīguma. Taču viņu sasniegtie rezultāti un
sasniegumi bija neizmērojami lielāki par viņu ieguldītajām
.pūlēm

* * *

Patiesa brīvība slēpjas izvēles brīvībā, ko vada gudrība
.un atbalsta izpratne, pareizība un stingra griba

* * *

Kad jūs atmodināt savu gribu, apņēmību un apzinātu
spriestspēju, no augstākas apziņas – caur dvēseles ieskatu –
tiek atbrīvoti neredzami spēki, lai ar Dieva palīdzību jums
palīdzētu un apgaismotu ceļus, kas ved uz psiholoģisku
.komfortu un laimi

* * *

Cilvēkam pašam ir jāatver dvēseles kanāli. Nevienš
labprātīgi neizvēlas ciešanas un postu, nevis mieru un laimi.
Nezināšana ir ciešanu sakne un šķērslis, kas ir jānovērš un
jālikvidē. Nezināšana ir kaitīga nezāle, dziļi iesakņojusies,
.kas aug cilvēces dārzā un izspiež labos un labvēlīgos augus

* * *

Nezināšana jāpārvar ar nelokāmu gribu un nelokāmu
apņēmību. Prāta augsne jāapstrādā ar koncentrētu
uzmanību [uz pozitīvo] un labās sēklas jālaista ar ticības
ūdeni. Kad spīdēs dzīvības un siltie mīlestības stari,

labestības sēkla augs un pārvarēs nezāles un parazītiskos
.augus, jo tumsa nevar pastāvēt gaismas klātbūtnē

* * *

Materiālo lietu prieki izgaist un izzūd, bet dievišķais
prieks nekad neizgaist. Tā ir dievišķa laime, kas ir bezgalīga
.un neaprakstāma

* * *

Mēs nekad nedrīkstam izmantot maldīgas metodes
laimes sasniegšanai, kā arī nedrīkstam atteikties no miera un
garīgās bagātības, kas mūsos mīt, dzenoties pēc iluzora
komforta un mirdzošas dzīves, ko mūsu priekšā var ievilināt
.elles rīcība un uzvedība ar destruktīvām sekām

* * *

Miers ir labākā kamera dievišķās klātbūtnes
iemūžināšanai. Caur tīra un precīzi fokusēta miera objektīvu
.svētītais attēls parādīsies ar perfektu skaidrību

* * *

Patiesībā visa gudrība ir tevī pašā, un viss, kas tev
.nepieciešams, ir apzināti to apzināties

* * *

Patiesa apmierinātība slēpjas sevis pilnveidošanā, lai citi
meklētu tevi, nevis tu viņus. Mīlestība un draudzība jāsniedz
brīvi, bez jebkādām gaidām vai prasībām. Gaidas rada tikai
ciešanas un nelaimi. Pat tiecoties pēc sevis pilnveidošanas,
cilvēkam jāstāv vienam, drošībā un mierā savu tikumu un
.pašvērtības cietoksnī

* * *

Lai no manas sirds vienmēr plūst prieka un optimisma
ūdenskritumi, un lai to atsvaidzinošā šļakata skārst visus tos,
.kurus satieku

* * *

Garīgs prieks dvēselē rada vēlmi palīdzēt citiem visos
iespējamos veidos un attīsta spēju novērtēt izsmalcinātus

morālus priekus, kas ved uz laimi, tādējādi mazinot tieksmi
.pēc rupjiem priekiem

* * *

Lai cik maza būtu jūsu loma, tā joprojām ir tikpat svarīga
kā lielākās lomas, lai veicinātu kosmiskās lugas panākumus,
.ko dvēseles izpilda uz dzīves skatuves

* * *

Pilnīga apziņa ir absolūta, bezgalīga apziņa, kas
pastāvīgi atjaunojas, un tās radošums nekad neizsīkst, un
.caur tevi tā cenšas izpaust savu unikālo aspektu

* * *

Ja tu kaut vienreiz nobaudīsi dievišķo mīlestību, tu
nekad no tās neatteiksies, jo visā Visumā nav nekā cita
.līdzīga

* * *

Tie, kas pazīst Dievu, ir sasnieguši ļoti augstus garīgos
līmeņus, tāpēc viņi neapmierinās tikai ar garīgu padomu
sniegšanu grēciniekiem, bet gan – ar Dieva žēlastību un
palīdzību – var piešķirt tiem garīgu spēku, kas atbrīvo viņus
.no grēcīgo darbu sekām

* * *

Visi labie un ļaunie darbi ir slēpti smadzeņu šūnās un
.parādās kā labi vai ļauni ieradumi vai tieksmes domās

* * *

Cilvēks, kurš cieš no neveselīgiem ieradumiem, jo viņa
smadzeņu šūnas ir uzlādētas ar šo ieradumu spēku, var
atbrīvoties ar gribasspēku, meditāciju, sirsnīgu lūgšanu un
nepārtrauktu pozitīvu apliecinājumu, līdz visi viņa nevēlamie
ieradumi ir pārveidoti par labiem miera un klusuma
ieradumiem. Tas notiek, kad pareizi virzīts dzīvības spēks
darbojas, lai mainītu smadzeņu šūnu patoloģisko dabu, lai šīs
.šūnas piepildītos ar visu labo, tikumīgo un skaisto

* * *

Izpratne ir iekšējā acs, dvēseles redze un sirds
teleskops. Tā ir līdzsvars starp prāta mieru un sirdsapziņas
.tīrību

* * *

Katru dienu mēs redzam dažādas ainas, un katra diena
sniedz jaunu mācību, kas jāapgūst. Tiek sagaidīts, ka cilvēks
apgūs šo mācību, koncentrējoties uz savas eksistences
galveno mērķi: atpazīt savas esības avotu un savas dzīves
.pamatu

* * *

Centīsimies aizmirst pagātnes bēdas un apņemsimies
pie tām vairs nekavēties. Ar nelokāmu apņēmību un aktīvu
gribu atjaunosim savu dzīvi, vairosim savus panākumus un
.lolot sevī labus ieradumus un cēlas īpašības

* * *

Ikviens, kurš atklāj citu vājības un rada viņos
apmulsumu un aizvainojumu, ir tālu no gudrības un veselā
.saprāta

* * *

Teicieni visiem laikiem un vietām

Tie, kas ir saskaņā ar Dievu, redz elpu aizraujošu
skaistumu un izbauda augstāko saldumu, ko nevar piedzīvot
.nekādā citā veidā

Kad mana dvēsele sauca Tevi, Tava klusuma mākoņi
izlauzās, ak Dievs, un Tavas žēlastības lietus gāza
straumēm, līdz tas kļuva par pārplūstošu Tavas žēlastības
plūsmu. Tava svētītā upe apņēma manas būtnes krastus, un
mana dvēsele ienira mūžības ūdeņos, un manas mazās
dzīvības burbulis izšķīda Tavas visaptverošās eksistences
.okeānā

Mans mentors man iemācīja, kā izmantot gudrības kalnu,
lai padarītu sevi par templi, kas ir dievišķās klātbūtnes
.cienīgs

Ja vēlaties sasniegt cēlu mērķi, sāciet ar tā mentālā
modeļa izveidi. Tagad jūs varat stingri nostiprināt jebkuru

virzienu savā apziņā, ja iedēstīsiet savā prātā spēcīgu ideju;
tad visa jūsu būtne atbildīs šai idejai, un jūsu rīcība
.saskaņosies ar to

Kad pieskarsieties dievišķajai sirdij, jūsu raizes izgaīs,
mīlestība piepildīs jūsu sirdi, un brīnišķīgas garīgas pieredzes
.dejos kā tīras strūklakas jūsu prāta dārzos
Daudzi mākoņi cenšas tevi noslēpt un noslēpt no manis,
bet caur ilgošanās asaru rasu tavs svētais vārds man
parādās mirdzoši zelta burtiem aiz visiem aizkariem un
.plīvuriem

Sirdsapziņas tīrība nozīmē atklāti izturēties pret
patiesību

Pastāv būtiskas vajadzības un tas, ko daži uzskata par
"nepieciešamībām", kas patiesībā ir nevajadzīgas un liekas.
Dzīve būtu jāvienkāršo, koncentrējoties uz pamatvajadzībām
.un atsakoties no nevajadzīgas greznības
Cik augsta tu esi, ak draudzība, un cik auglīga un svēta
ir tava zeme! Mīlestība ir tava barība un uzticība – tava
.dzēriena

Kad divi cilvēki, neskatoties uz atšķirībām, dzīvo
saskaņā un saskaņā, viņus vieno viens mērķis: atrast
dvēseles mieru un klusumu tīrā mīlestībā un savstarpējā
uzticībā, un kur mīlētājs nemeklē baudu uz mīlotā rēķina, tad
altruisma dārzā uzzied smaržīgi draudzības ziedi un izplata
.savu saldo smaržu

Pasaule trenē mūsu prātus citādi, pieradinot mūs pie tik
daudzām lietām, ka sākam domāt, ka laime bez tām nav
sasniedzama. Bet dzīvei, un jo īpaši bērnu dzīvei, ir jākļūst
vienkāršākai; pretējā gadījumā dzīve viņus mācīs caur
.rūgtām vilšanās reizēm

Patiesība ir precīzāka un reālistiskāka nekā tikai doma
vai iztēle, taču tas, ko mēs domājam vai iztēlojamies, dažreiz
.var piepildīties

Iztēle ir izšķirošs elements radošās domāšanas procesā.
Tomēr iztēlei ir jānobriest un jāpārveidojas stingrā pārliedībā,
.un tas nav iespējams bez spēcīgas gribasspēka
Ja jūs kaut ko vizualizēsiet ar visu savu gribasspēku,
jūsu iztēle pārtaps personīgā pārliedībā, un, kad jūs varēsiet
šo pārliedību saglabāt
Neskatoties uz visiem pretējiem viedokļiem, jūsu
.pārliedība piepildīsies realitātē
Ir jāiemācās pastāvēt par sevi, balstoties uz saviem
.tikumiem un pašvērtību
Garīgais prieks ir atjaunots prieks, un tas arvien vairāk
parādās tajos, kas dziļi domā par Dievu. Tas ir prieks, kas
palīdz pieņemt pareizos lēmumus un darīt pareizās lietas,
un, kad tas tiek atrasts, neveselīgās vēlmes un tieksmes
izgaist, jo tās zaudē savu pievilcību salīdzinājumā ar garīgo
.prieku
Mūsu Visvarenais Radītājs ir devis mums dzīvību, spēku
un gudrību, un mūsu pienākums ir veltīt Viņam savu
uzmanību un pacelt savas sirdis pie Viņa mīlestībā, pateicībā
.un Viņa labvēlības un laipnības atzīšanā
Palīdz man, Dievs, neiededzināt dusmu uguni, lai es ar
aizvainojuma liesmām nededzinātu zaļās miera oāzes sevī
un citos. Palīdz man nodzēst dusmu uguni ar manas
.mīlestības mūžīgo lietu
Lai mana maiguma un miera ezers paliek mierīgs un
kluss, netraucēts neapmierinātības vētru, kas nes tikai
.ciešanas
Veikt darbības, ko motivē pienākuma apziņa, vai upurēt
personīgās vēlmes kalpojot un mīlot citu cilvēku, ir daudz
.labāk nekā rīkoties bailu dēļ
Pat tad, kad cilvēks pārstāj pārkāpt dievišķos likumus,
viņam tas jādara mīlestības pret Dievu dēļ, nevis bailu no
.Viņa soda dēļ
Lai kas jūs arī baidītos, novērsiet no tā savas domas.
.Atstāji to Dieva ziņā un stipriniet savu pašvērtību uz Viņu

Bailes vienmēr ir ar cilvēku, un no tām atbrīvoties ir
.iespējams, domājot par Dievu un sajūtot Viņa klātbūtni
Sākumā var būt grūti iet pa tikumības ceļiem, bet tie ir
.svētīti ceļi, kas ved uz sirdsmieru un patiesu laimi
Lai Dieva godība apspīd katru mūsu dzīves stūrīti, lai
Viņa mīlestība mājā mūsu sirdīs un lai Viņa gaisma piepilda
mūsu apziņu

Ak, mana dievišķā mīlotā, puķes plaukst un gadalaiki
mainās, un viss runā par tevi. Pilnmēness atklāj tava smaida
vaibstus, un saule nes tavu debesu lampu. Es peldos asaru
jūrā, pārpildīta ar ilgošanos pēc tevis. Koku lapās un cilvēces
vēnās plūst tava dzīvība un vitalitāte, un es jūtu tavas
.kosmiskās sirds pukstus pulsējam manējā
Kad jūtu tavu klātbūtni, jūtos tā, it kā būtu nomodā citā
pasaulē, un laiku pa laikam sapņoju par šo zemi un šo mazo
ķermeni – savu. Esmu nomodā nebeidzamā svētlaimē, un
manu sapņu par zemes dzīvi smaržo laimīgās atmiņas par
maniem nomoda brīžiem kopā ar tevi. Esmu izrāvis murgu
nezāles no savu sapņu dārza un to vietā iestādījis savas
iedvesmas rozes, kur tevi pievilks manas ilgas smarža, un tu
.nāksi mani paņemt līdzī uz mūžīgās svētlaimes apvāršņiem
Ak Dievs, padari mani caurspīdīgu ar šķīstību un tīrību,
lai es varētu nest sevī Tavu dziedinošo gaismu
Nomierini mana prāta trīcošo spoguļi, lai tas atspoguļotu
tavu bezgalīgo seju
Atveriet ticības logus plaši, lai es varētu ieelpot tava
miera smaržu

Ak, Tu, kas staro sevī, ak, Majestāte, kuru nav iespējams
aprakstīt, raugies ar manām acīm, kas ilgojas pēc Tevis, lai
.es neredzētu neko citu kā vien Tevi
Aiz visām dzīves parādībām un šķietamībām slēpjas
klusā Dieva balss, kas mūs pastāvīgi aicina caur ziediem,
svētajām grāmatām, mūsu sirdsapziņu un visām skaistajām
.lietām, kas padara dzīvi dzīvošanas vērtu

Katru meklētāja pielikto pūliņu, lai sasniegtu garīgās
.virsotnes, Dievs viņam ieskaita un labi atalgo

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, apgaismo mūsu prātus ar
Tavas patiesības gaismu, lai mūsu sirdis pukstētu ar Tavu
mīlestību un lai mūsu dvēseles piepildītu ar Tavu prieku un
.Tavas žēlastības pārpilnību

No tā caurspīdīgā horizonta, kuru prāts nespēj izprast,
Dievs izlej Savu mūžīgo gaismu, un no kosmiskā prāta nāk
cildenas iedvesmas un svētīgi spēki, un radoša darbība
.ieplūst atvērtos un harmoniskos prātos

Kad atklāsiet, ka jūsu dvēsele, jūsu sirds, katra
iedvesmas dzirksts, zilās debesis, mirdzošās zvaigznes,
kalni, zeme, putni un ziedi ir saistīti ar vienu kosmiskā ritma,
garīgā prieka un universālās vienotības pavedienu, tad jūs
sapratīsiet, ka tie visi ir viļņi dievišķā okeāna krūtīs, kuram
.nav krasta

Jā aizmirstam savu Radītāju, esam pelnījuši ciešanas.

Mums jāapzinās, ka Dievs ir mūsu mīļotais un mīl mūs, un šīs
.zināšanas atbrīvos mūs no problēmām un ciešanām

Patiesais Dieva mīlētājs nekad nebeidz Viņu meklēt, pat
ja pēc daudziem mēģinājumiem viņam neizdodas Viņu
atrast. Tāpat kā vilnim pēc vētras norimšanas jāatgriežas
okeāna sirdī, tāpat arī nopietns meklētājs; viņam ir netieša
pārlicība, ka šķēršļi sabruks un ka viņš agrāk vai vēlāk
neizbēgami apvienosies ar kosmisko okeānu – to bezgalīgo
.okeānu, no kura viņš nāca un kurā viņš atgriežas

Kad prāts pastāvīgi domā par dievišķo mīloto, sirds
dzied prieka un laimes dziesmas

Garīgā emanācija ir cilvēka parādīšanās no tā, kas viņš

.ir tagad, uz to, kas viņš būs nākotnē

Cilvēks nevar noslēpt savu patieso dabu no citiem – viņa
domu vibrācijas kaut kādā veidā atspoguļosies viņa uzvedībā
.un parādīsies caur viņa rīcību

Daudziem ir nepareizs priekšstats par brīvību; viņi
uzskata brīvību par to, kā cilvēkam patīk darīt, un es šo
.brīvību saucu par iegribu brīvību

Nepareizi izprotot brīvības patieso būtību, daži vecāki
paverdzina savus bērnus tradīcijām, nekavējoties izpildot
viņu vēlmes. Tad bērns izaug, ticot, ka, ja vien viņu vēlmes
tiek izpildītas, viņš ir laimīgs un ka dzīves jēga ir piepildīt
katru vēlmi. Tomēr vēlāk viņi atklāj, ka ir kļūdījušies, jo
ār pasaule ir pilnīgi atšķirīga no mājas dzīves, un viņi saprot,
ka visas vēlmes piepildīt nav viegli! Citi var viņus atstumt un
ignorēt, dzenoties pēc savām vēlmēm. Tā rezultātā bērns
kļūst nocietināts un emocionāli nejūtīgs nepārvaramas
vēlmes apmierināt savas vēlmes dēļ. Tāpēc vecākiem ir
jāpalīdz saviem bērniem attīstīt gribu un spriestspēju, lai viņi
.varētu dzīvot pasaulē, neiekrītot tās slazdos un kļūmēs

Māte saka: "Māci viņu ar mīlestību." Protams, izturēties
pret bērniem ar mīlestību parasti ir labi, bet pārāk daudz
salduma bojā zobus, un līdzīgi pārāk liela lutināšana sabojā
bērnus. Ir nepieciešama zināma stingrība un apņēmība, bet,
ja pret bērnu izturas un viņš tiek bargi sodīts par kļūdu,
sekas būs briesmīgas. Jābūt līdzsvaram tajā, kā pret bērniem
izturas un kā ar viņiem apietas; katram tēvam vajadzētu
savaldīt savu temperamentu ar mīlestību un maigumu, un
katrai mātei vajadzētu stiprināt savu mīlestību ar gudrību un
.racionalitāti

Cilvēkam ir jāuztur stabils psiholoģiskais mīlestības un
ilgošanās pēc Dieva stāvoklis. Esmu izmēģinājis daudzus
darbus, bet neatkarīgi no mana darba rakstura, manas
.domas vienmēr paliek pie Dieva

Mums vajadzētu baudīt šo radību, bet neļaujot tai mūs
paverdzināt. Un pieredze man ir iemācījusi, ka Dieva
.atrašanas prieks ir nepārspējams

Pirms ķerties pie lieliem uzdevumiem, vajadzētu mierīgi
apsēsties, nomierināt sajūtas un domas, dziļi meditēt un

meklēt dievišķu palīdzību, lai iegūtu garīgu vadību un
.pareizu virzību

Ļauj man apzināties, ka smaids rītausmā, ziedu lūpās un
.dižciltīgu vīriešu un sieviešu sejās ir Tavs smaids

Mani neietekmēs secīgi nelaimju, neveiksmes, slimības
vai jebkādu negaidītu šķēršļu tēli, jo es apzinos, ka
disciplinēta apziņa, kas ir cieši saistīta ar kosmisko apziņu,
.netieši necieš no neveiksmēm un neērtībām

Brīvība nozīmē spēju rīkoties saskaņā ar gudrību, nevis
saskaņā ar kaislību, ieradumu un kaprīžu diktātu. Paklausība
ego noved pie verdzības, savukārt pakļaušanās gara
pamudinājumiem noved pie atbrīvošanās no
.ierobežojumiem

Man nav atšķirības, vai dzīvoju greznā pilī vai pieticīgā
.mājiņā, ja vien Dievs ir ar mani

Es izmantošu savu godīgi nopelnīto naudu, lai dzīvotu
.vienkārši, atsakoties no ekstravagantas dzīves

Ar ticību Dievam un gribasspēka izmantošanu cilvēks
var pārvarēt slimības, neveiksmes un nezināšanu, ja vien
gribas vibrācijas ir spēcīgākas par fizisku vai psiholoģisku
kaišu vibrācijām. Jo hroniskāka ir slimība, jo spēcīgākai un
apņēmīgākai jābūt gribai un jo dziļākai un nelokāmākai
.ticībai, lai sasniegtu vēlamu rezultātu

Iedvesmo mani, ak Kungs, palauties tikai uz Tevi, nevis
uz cilvēciskiem aizsardzības līdzekļiem. Neļauj man bailēm
un nemieram paralizēt manu neierobežoto spēku stāties
pretī jebkuriem dzīves pārbaudījumiem. Neļauj man iztēloties
negadījumus, nelaimes un neveiksmes, baidoties no to
reālas izpausmes caur domām un iztēli. Un ļauj man
apzināties, ak Kungs, ka neatkarīgi no tā, vai esmu nomodā
vai guļū, nomodā vai iegrimis sapņos, dzīvs vai mirstošs,
.Tava aizsargājošā klātbūtne mani joprojām apņem un sargā
Gudrie saka: Labu darbu, ko motivē mīlestība pret Dievu
un tikumība, auglis ir harmonija un šķīstība. Darbu, ko

motivē savtīgas vēlmes un ambīcijas, auglis ir sāpes un
.ciešanas. Ļaunu darbu auglis ir nezināšana un muļķība
Labi darbi nes laimi, savukārt pasaulīgas darbības, ko
vada sevis mīlestība, noved pie ciešanām un sāpēm. Tomēr
nepārtraukti ļauni darbi iznīcina cilvēka spēju spriest un
.saprast

Ja vēlaties dzīvot mierā un harmonijā, jūsu nodomiem
jābūt labiem, un jums jāizplata laipnības domas un
mīlestības jūtas. Ja dzīvojat tikumīgu dzīvi, jūs palīdzēsiet
.citiem ar savu piemēru un labu uzvedību

Brīdī, kad jūtos nemierīgs un garīgi apmulsis, es
atkāpšos klusumā un pārdomās, līdz atgūstu mieru, un katru
dienu sākšu, domājot par Dievu un lūdzot Viņa palīdzību un
.vadību

Apņemieties neļaut naida smacējošajām nezālēm augt
un iesūkties jūsu dzīves dārzā, dārzā, kas pilns ar cēla gara
tikumiem. Un jo vairāk jūs kultivēsiet šīs smaržīgās, rožu
cienīgas īpašības, jo vairāk Dievs jums atklās jūsos esošo
.vislielāko eksistences noslēpumu

Dzīves mērķis ir sasniegt mieru, apmierinātību,
nemirstību, drošību un patiesības zināšanas, un šo vēlmju,
kas mūsos rosās, centrā slēpjas dievišķā būtība, kas mīt dziļi
.mūsos

Lai es atrodu savu brīvību Tevī, ak Kungs, un saprotu, ka
manas patiesās mājas ir Tava pilnīgā eksistence un ka esmu
.neatņemama Tavas kosmiskās apziņas sastāvdaļa
Ak, plašā, dievišķā jūra, ļauj manu vēlmju upēm, plūstot
cauri šķēršļu un kavēkļu tuksnešiem, beidzot saplūst tavos
lielajos dziļumos.9

Tikai dievišķajā cietoksnī mēs atrodam aizsardzību un
drošību, un nav drošākas patvēruma vietas kā justies tuvu
.Dievam un pieskarties Viņa klātbūtnei

Tā kā cilvēkus vada ieradumi, kas veido viņu tieksmes,
tendences, raksturu un vēlmes, ja šie ieradumi ir slikti,
raksturs kļūst kaitīgs, un rīcība – ļauna. Tāpēc ieteicams dot

priekšroku labiem ieradumiem, jo tie virza mūsu rīcību un
.domas uz cēliem mērķiem un nes mums veselību un laimi
Visur, kur ir skumjas un ciešanas piedzīvojošas dvēseles,
es mierinu tās, kalpojot tām un mierinot tās. Es darīšu visu
iespējamo, lai iepriecinātu citus, un jūtos līdzīgu jūtām tā,
.it kā tās būtu manējās

Cilvēkiem piemīt garīgās spējas, taču lielākajai daļai
cilvēku tās joprojām ir nepietiekami attīstītas, un šo spēju
neattīstīšana rada nopietnas sekas. Tāpat kā ķermenim, arī
prātam ir nepieciešama pienācīga barošana un fiziskās
.aktivitātes, lai saglabātu veselību un vitalitāti

Dimants uztver un atstaro gaismu, tāpat kā tīras,
caurspīdīgas dvēseles, kas pazīst Dievu un mirdz Viņa
.klātbūtnē

Ak, Kungs, Tu esi patiesā bagātība dzīvē, un, atrodot
.Tevī vispirms, es Tevī atradīšu visu, kas man vajadzīgs
Cilvēki parasti koncentrējas tikai uz pārtiku, gaisu un
saules gaismu, lai uzturētu labu veselību, taču var pienākt
brīdis, kad veselība pasliktinās, neskatoties uz šo ārējo
dzīvības avotu pārpilnību. Tieši tad rodas nepieciešamība
.uzlādēt ķermeņa enerģijas rezerves no iekšienes
Ja mana prāta laiva tuvojas alkatīgu vēlmju klintīm, kas
saistītas ar briesmām un risku, ko dzen spēcīgas neziņas
vētras, tad esi, ak mans Dievs, mana bāka un vienmēr vadi
.mani uz Tavas taisnības un labestības krastiem

Doma ir kā liesma, kuras koncentrētais spēks jāizmanto,
.lai sadedzinātu šķēršļus, kas kavē sasniegumus
Dievu var atrast caur pastāvīgu dievišķu mīlestību. Kad
mēs mīlam Dievu vairāk nekā Viņa dāvanas, Viņš nāks pie
mums. Viņš ir devis mums brīvu gribu un izvēles spēku, lai
mēs varētu atšķirt pasaules īslaicīgās un nenožīmīgās
dāvanas no Viņa tuvības dāvanas un Viņa svētītās klātbūtnes
.prieka

Mums tika dota atmiņa, lai mēs varētu praktizēt labo
lietu atcerēšanos, līdz beidzot atcerētos vislielāko labumu:
Dievu

Tavas mīlestības vēsma plūst caur mani, ak Kungs! Un
manas dzīves lapas dejo priekā par Tavu atnākšanu. To
patīkamā šalkoņa virmo gaisā, aicinot nogurušos atpūsties
.Mana garīgā miera ēnā

Dzīves grūtības nav domātas, lai mums nodarītu
ļaušanu; drīzāk problēmas un slimības sniedz mums
mācības. Mūsu sāpīgās pieredzes nav domātas, lai mūs
iznīcinātu, bet gan lai mūs attīrītu un paātrinātu atgriešanos
pie mūsu tīrā avota — Dieva —, kurš darbojas visos
iespējamajos veidos, lai mums palīdzētu un atgrieztu mūs
.debesu mājās

Bezgalība ir mūsu patiesās mājas, un mūsu ceļojums uz
šo zemi un šajos fiziskajos ķermeņos ir kā īslaicīgs vīzas
.ceļojums

Kungs, es zinu, ka slavēšana mani nepaceļ, nedz arī
kritika mani pazemina. Esmu tāds, kāds esmu savas
sirdsapziņas priekšā, un Tavā priekšā es turpināšu iet šo
ceļu, darot visu iespējamo, lai kalpotu visiem, un cenšoties
.nopelnīt Tavu labvēlību – tajā slēpjas mana laime
Tu esi unikāla būtne, un tava būtība ir brīnišķīga, tāpēc
.iepazīsti savu patieso būtību

Ar tavas ierašanās rītausmu manu ilgu pumpuri
uzplauks smaržīgos, spilgtos ziedos
Ak, Kungs, pasteidzini tās dienas atnākšanu, kad es no
rasas ziediem nopinšu kaklarotu un novietošu to uz Tava
svētītā sliekšņa

Tā vietā, lai pastāvīgi censtos izpatikt tikai sev, viņam
jācenšas nest laimi arī citiem. Kad viņš mēģina sniegt garīgu,
intelektuālu vai materiālu atbalstu citiem, viņš atklās, ka
viņa paša vajadzības ir apmierinātas un viņa dzīves kauss ir
.pārpildīts ar prieku

Tie, kas gūs spožu uzvaru pār tumsu uz zemes, saņems
.godības gaismu un baudīs iekšēju mieru un laimi
Ak, Kungs, nepārtraukti kaisi Savu svētību sēklas manas
sirds augsnē, ko uzar lūgšana, lai tās izaugtu par ēnainiem
kokiem, kuru zari nes visgardākos un saldākos sevīs
.izzināšanas augļus

Mēs bieži vien ciešam sāpes, nepieliekot pūles, lai
mainītos, un tāpēc mēs neatrodam ilgstošu mieru un
apmierinājumu. Ja mēs neatlaidīgi turpinātu un pieliktu
pūles, mēs noteikti varētu pārvarēt visas grūtības. Mums
jācenšas pāriet no ciešanām uz laimi un no izmisuma uz
.drosmi

Ak, Dievišķā Mīlestība, apvieno manu mīlestību ar Savu
mīlestību, sapludini manu dzīvi ar Savu prieku, manu prātu
ar Savu kosmisko apziņu un remdē manas slāpes no Sava
.mūžīgā prieka avota

Patiesa meklētāja sirds vienmēr čukst: "Ak, mans Dievs
un mans Mīļotais, es nevēlos iegrimt šīs iluzorās pasaules
nemieros, un viss, ko es vēlos, ir pamodināt Tavu mīlestību
cilvēku sirdīs. Mana sirds, mana dvēsele, mans ķermenis,
mans prāts un viss, kas man pieder, ir Tavs, ak, Kungs." Šis
.meklētājs sasniedz Dievu un iepazīst Viņu

Kungs, dāvā mums jaunu un patiesu izpratni par brālību.

Atmetīsim karus un dziedēsim tautu brūces ar mīlestības
.balzamu un ilgstošu līdzjūtīgas sapratnes mierinājumu
Svētī mūs, lai mēs varētu atbrīvoties no alkatības
ietekmes, maldu dominances un ilūziju kontroles, un palīdzi
mums veidot jaunu pasauli, kurā slimība, neziņa un bads ir
.tikai drūmas un skarbas pagātnes sapņi

Risināsim visas problēmas nevis ar džungļu loģiku, bet
gan ar izpratni, patiesību un nelokāmu ticību Tev un Tavam
.dievišķajam taisnīgumam

Dzīve mūs šeit ir savedusi kopā uz laiku, pēc tam mēs
iesim katrs savu ceļu. Bet, ja Dieva mīlestība mājā mūsos,
nav svarīgi, kurp mēs ejam, jo neatkarīgi no tā, cik tālu mēs

nomaldāties, mēs paliksim dievišķās mīlestības lokā un
.nekad netiksim patiesi šķirti

Kungs, padari mani par garīgā progresa ērgli, kas

.paceļas augstu virs šaurības un ekstrēmisma alejām

Sauc mani uz arvien augstākiem apvāršņiem, aiz
intensīvajām zemes drebējumiem un mākoņiem, kas aizsedz
saules gaismu

Ļauj man pacelt līdzsvara spārnus, lai dzīvotu pareizi, un

ļauj man pacelties tajās augstajās debesīs pāri visām vētrām
un viesuļvētrām, kur ir plaši apvāršņi un cildenas uztveres
.spējas

Miers atnāk, kad atveram savas sirdis mīlestībai un

laipnībai. Tie, kam ir mīlošas sirdis un kas ir aktīvi labos
darbos, piedzīvo mieru, jo tas mājo viņos. Miers ir debesu
.svētnīca un laimīgas dzīves pamats

Mums vienmēr jādomā par dievišķo skaistumu aiz
ziediem, kosmisko gaismu aiz saules un diženo dzīvību, kas
.mirgo katrā acī

Kad cilvēks ir patiesi laipns un izrāda cieņu pret citiem,

atbildot uz komplimentiem ar tādu pašu pietāti, pret viņu
.vienmēr izturēsies ar atzinību un cieņu

Es izplatīšu savu mīlestību uz citiem, lai atvērtu vārtus

.Dieva mīlestībai, kas var nākt pie manis un mājot manā sirdī

Kungs, ļauj man būt par bāku tiem, kas slīkst bēdu
dzīlēs. Palīdzi man nest prieku citiem, pateicībā par garīgo
.prieku, ko Tu man esi dāvējis

Es izkausēšu naidu savas mīlestības ugunī, un es

.piedošu citiem un došu mīlestību visām izslāpušajām sirdīm

Patiesa mīlestība ir tā, kas priecājas par mīlotā cilvēka
mierinājumu

Lai Tava gaisma spīd pār mums, Kungs, un lai Tava

mīlestība piepilda mūsu sirdis mūžīgi

Iniciatīvas gars nozīmē radošas iztēles spēku, kas ļauj

cilvēkam izgudrot kaut ko tādu, ko neviens iepriekš nav

darījis. Ikviens cilvēks piedzimst ar šo dāvanu, ko viņam ir
.dāvājis Dievs

Vislielākā mīlestība ir dievišķā mīlestība, kas padara
dzīvi skaistāku vārdos neaprakstāmu. Kad jūti Dievu ar tevi,
nākam pie tevis, lai kur tu atrastos, un vadot tavus soļus,
.dievišķā mīlestība ir sākusies

Patiesības spēks iet pret vēju
Kungs, kad saskaros ar īslaicīgām grūtībām, ļauj man
atcerēties Tavas bagātīgās svētības, kas man tika dotas
pagātnē, zinot, ka Tava palīdzība nekad mani nepamet un
Tavas rūpes vienmēr ir ar mani. Es izsaku Tev savu sirsnīgo
pateicību par katru svētību, kas man nāk no Tavas dāsnās
.rokas

Mīlestības pilieni mirdz labās dvēselēs, un Dievu var
.atrast tikai mīlestības jūrā

Izpratne ir lampa, kas apgaismo cilvēka ceļu un nes
.viņam panākumus

Pavasārī Dievs rotā dabu ar visskaistākajām rozēm un
.ziediem, izsmalcinātiem tērpiem un košām krāsām

Miers ir pirmais vēstnesis, kas paziņo par tuvošanos
Dievišķajai Klātbūtnei. Pēc tam miers pārvēršas gaismās, kas
.ir spožākas par bezgalīgu prieku

Kad es iegremdējos dziļi meditācijas jūrā, es jūtu svētīgu
vibrāciju savā būtībā un dzirdu čukstošu balsi sakām: "Esmu
"tuvu

Ir jāvēršas uz iekšu, uz vietu, kur dvēsele izpaužas. No
.dvēseles dzīlēm rodas visas iekšējās dzīves pieredzes
Kad dvēsele apzinās sevi ar dievišķu apziņu, tā izjūt lielu
.prieku un izplešanos bezgalīgajā telpā

Ja papildus savām dabiskajām spējām izmantosiet visus
jums pieejamos ārējos līdzekļus un resursus, lai pārvarētu
visus šķēršļus, kas varētu stāties jūsu ceļā, jūs attīstīsiet
spēkus, ko Dievs jums ir devis: tos neierobežotos spēkus,
.kas rodas no jūsu būtības dziļākajām dzīlēm
Mīlestība iet pa zelta ceļu, kas ved pie Dieva

Es izplatīšu labo vēlējumu un labo nodomu saules starus
.visur, kur ir iezagusies pārpratumu tumsa
Kad grūtības tevi uzbrūk, bet tu atsakies pārtraukt
mēģināt un pielikt pūles, neskatoties uz visiem šķēršļiem un
kavēkļiem, tad Dievs tev atbildēs un vainagos tavus
.centienus ar panākumiem
Ak, Kungs, es noplūkšu ilgošanās ziedu no savas sirds
dārza un nolikšu to kā mīlestības upuri uz Tava svētā
.sliedņa
Tā kā mūsu domas un vārdi ir sēklas, kas nesīs mums
nākotnes ražu, es šodien sākšu piepildīt savu apziņu ar
.labām, pozitīvām domām
Es lidoju un planēju savas apziņas plaknē augšup un
lejup, uz ziemeļiem un pa labi, iekšā un ārā un visur, lai
atklātu, ka katrā kosmosa stūrī es biju un joprojām esmu
.Dieva klātbūtnē
Dzīvojiet katru mirkli, apzinoties savas attiecības ar
bezglābo Absolūtu. Jūsu apziņai nav gala, un viss mirgo un
.spīd kā zvaigznes jūsu būtības debesīs
Atslābšanās jeb nepieķeršanās ir gudrs ceļš, pa kuru
meklētājs iet, labprātīgi paceļoties pāri triviālām lietām
lielāku lietu dēļ. Viņš nesaista sevi ar īslaicīgām jutekliskām
baudām, dzenoties pēc atjaunota iekšēja prieka. Atslābšanās
nav pašmērķis, bet gan paver ceļu dvēseles tikumu un
.garīgo spēku parādīšanās
Garīgais uzvarētājs drosmīgiem soļiem virzās uz priekšu
pa dzīves ceļiem
Cilvēkam vajadzētu maksimāli izmantot savu pašreizējo
dzīvi, atvērt savas sirds logus un pamodināt un atdzīvināt
.savas dvēseles snaudošās spējas
Aiz pārmaiņu un transformācijas maskām slēpjas
dievišķā klātbūtne. Un ikviens, kurš spēj noturēt sava prāta
spoguļi un neļaut tam drebēt, tajā skaidrajā spoguļī redzēs
.kosmiskā mīlotā seju
Mīlestība ir stiprāka par nāvi un laika postu

Pašanalīze ir panākumu atslēga, un refleksija ir spogulis,
caur kuru mēs redzam iekšējos stūrus, kas citādi paliktu
paslēpti no mūsu redzesloka. Mums ir jādiagnosticē savi
trūkumi, jānošķir pozitīvās un negatīvās tendences un
.jāidentificē šķēršļi progresam un panākumiem
Cik brīnišķīga tu esi, ak draudzība! Tu, kas smeļ no
patiesas, draudzīgas rūpes ūdeņiem un kuras lapas mitrina
iekšējā un ārējā salduma rasa, kas izplūst no patiesu un
.uzticīgu siržu dzīlēm

Reiz redzēju sīku skudru mēģinot uzrāpties smilšu
kaudzē, un nodomāju: skudra droši vien domā, ka tā kāpj
Himalajos! Skudrai smilšu kaudze varbūt šķita milzīga, bet
manām acīm ne. Līdzīgi arī miljoniem mūsu Saules gadu
.Dieva prātā varētu būt mazāk nekā minūte
Mums jāapmāca sevi domāt par tādām lielām lietām kā
mūžība un bezgalība

Es klejoju pa bezgalības pasauli un vēroju mirdzošo
miglu gaismas zemē, un šajā dzīvajā spožumā es lasīju laika
.lappusēs rakstīto noslēpumu nozīmes
Kad jūs gulējat, jūs pasīvi apklusināt domas un jūtas.

Bet, kad jūs apzināti apklusināt domas un jūtas ar
meditācijas palīdzību, pirmais, ko jūs piedzīvojat, ir miera
stāvoklis, un jūsu sejas muskuļi dabiski veido smaīdu, kas
atspoguļo iekšējo mieru. Bet jums ir jāskatās tālāk par šo
miera stāvokli, lai uztvertu savas dvēseles tīrību – tīrību, ko
neaptraipījuši maņu stimuli vai automātiskas reakcijas uz
domām, kas saistītas ar maņām. Stāvoklis, ko jūs tad
piedzīvojat, ir mūžīgas, vienmēr atjaunojošas svētlaimes
.stāvoklis

Ja novietosiet bļodu ar ūdeni mēness gaismā un pēc tam
to apmaisīsiet, jūs radīsiet izkropļotu mēness attēlu. Kad
ūdens bļodā nosēdīsies, atspulgs kļūs skaidrs. Brīžus, kad
ūdens bļodā ir mierīgs un ar pilnīgu skaidrību atspoguļo
mēness seju, var salīdzināt ar kontemplatīva miera stāvokli
un dziļa klusuma stāvokli. Kontemplatīva mierā visi sajūtu un

domu vilņi pārstāj plūst no prāta. Un šajā dziļākajā miera stāvoklī kontemplatīvs cilvēks šajā klusumā redz dievišķās .klātbūtnes pilnmēnesi, kas atspoguļojas dvēseles ezerā
Ir četri stāvokļi, kas vidusmēra cilvēkam ir pazīstami:

laime, kad vēlme ir piepildīta, nelaime, kad tā tiek liegta, garlaicība, kad nav ne prieka, ne depresijas, un miers, kad tiek pārvarētas šīs emocijas vai psiholoģiskie stāvokļi –
.prieks, sāpes un garlaicība

Miers ir ļoti vēlams stāvoklis, kas rodas no gan bēdu, gan prieka, kā arī no garlaicības neesamības. Šie stāvokļi pastāvīgi mainās un vilņojas dvēseles virspusē. Pēc tam, kad ir izjādēts pa sāpju un prieka vētrainajiem vilņiem, tostarp atkārtotiem lēcieniem noguruma dzīlēs, ir prieks peldēt mierīgajā miera jūrā. Bet lielāks par mieru ir garīga ekstāze – dvēseles svētlaipe – galīgā laime. Tas ir mūžīgs prieks, kas nekad neizzūd, bet paliek dvēselē mūžīgi. Šo augstāko .prieku var sasniegt tikai apzinoties dievišķo klātbūtni

Patiesss smaids ir garīgas laimes smaids, kas iegūts, .pārdomājot un domājot par Dievu un sajūtot Viņa klātbūtni
Mans smaids rodas no dziļa prieka manī – prieka, kas pieejams visiem. Tas ir kā smarža, kas izplūst no plaukstošas rozes sirds. Šis lielais prieks aicina citus iegremdēties
.svētajos svētlaiques ūdeņos

Svētīgas piedošanas gaismā izgaist daudzu gadu laikā
uzkrātā naida tumsa

Dievs ātri apmierina jebkuru Savu pielūdzēju vajadzību,
jo viņi ir atbrīvojušies no savtīgiem motīviem, kas kavē
.centienus un pievil cerības

Kuru Dievs sargā, to nekas nevar iznīcināt
Mēs neesam vieni šajā pasaulē, jo Dievs ir ar mums, un pastāv ilgstošas, intīmas un draudzīgas attiecības, no kurām
.mēs smeļamies atbalstu un prieku

Ak, spožā vadības zvaigzne gudrības debesīs, tavš spožais uzplaiksnījums aicina mani izpētīt tavus svētītos apvāršņus, un mans ilgojošais putns steidzas ar lielu ātrumu,

caururbjot blīvo, drūmo atmosfēru, dzīts ilgošanās pēc tevis
.un lai gozētos tavā vissvētākajā starojumā
Cilvēka personība sāk attīstīties un plaukt, kad viņš spēj
sajust – ar iekšēju, intuitīvu sajūtu palīdzību –, ka tā nav
cietais fiziskais ķermenis, bet gan mūžīgā garīgā strāva
.ķermenī

Kad mācekļa sirdi pārpildīs mīlestība pret Dievu, viņa
seja mirdzēs miera un gudrības smaidā, un neziņas slāņi, kas
.apņēma viņa dvēseli, sabruks un pilnībā izzudīs
Kad paskatās uz ziedu vai koku, jūs zināt, ka šīs skaistās
dzīvības formas nav radušās pašas no sevis. Dievs ir tas,
kurš tās veidoja un apveltīja ar smaržu un izsmalcinātu
.skaistumu

Vienmēr veiciet savus pienākumus, gan mazus, gan
lielus, ar dziļu uzmanību, atceroties, ka Dievs vada jūsu soļus
un stiprina jūsu centienus sasniegt jūsu cēlos mērķus
Kad cilvēks savienojas ar savu garīgo būtību, viņa
apziņā atgriežas sen aizmirsti, aizgājuši laikmeti un dvēseles
nemirstīgie spēki. Meditācijā cilvēks atceras, ka viņš ir
.nemirstīga dvēsele, nevis mirstīgs ķermenis

Visur mēs sastopam cilvēkus, gan labus, gan ļaunus, kas
meklē laimi savā veidā. Neviens nevēlas sev nodarīt pāri.
Tad kāpēc daži cilvēki rīkojas tā, ka neizbēgami viņiem
sagādā sāpes un bēdas? Tāpēc, ka šīs darbības virza neziņa
.un maldi

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, apspīdēt mūs ar Savas
gudrības gaismu un atbrīvot mūs no neziņas un maldu
.tumsas

Apzinīgam cilvēkam jābūt piesardzīgam, nevis bailīgam,
un sevī jāattīsta drosmē bez pārgalvības un pārsteidzības, lai
nepakļautu sevi apstākļiem, kas varētu izraisīt bailes un
.nemieru

Gudrība nav atkarīga no informācijas ievadīšanas no
ārpuses, bet gan no iekšējas pieņemšanas spēka, kas nosaka

patieso zināšanu apjomu, ko var iegūt, un ātrumu, ar kādu
.šīs zināšanas var sasniegt

Šī pasaule ir tikai skatuve, uz kuras mēs pildām savas
lomas Dievišķā Virzītāja vadībā. Mums jādarbojas labi
neatkarīgi no mums uzticēto lomu rakstura, vienmēr
.atceroties, ka mūsu būtība ir mūžīga svētlaime
Gudrākais no gudrākajiem ir tas, kurš cenšas iepazīt
Dievu, un veiksmīgākais no veiksmīgākajiem ir tas, kurš ir
.atradis Dievu

Ak, Dievišķi Mīļotais, lai Tu ieņem pirmo vietu mūsu
dzīvēs, lai Tava dziedinošā mīlestība piepilda mūsu sirdis un
.lai Tava svētītā gaisma kļiedē raīžu tumsu mūsu dvēselēs
Brīvība nozīmē rīkoties saskaņā ar sirdsapziņu, nevis
saskaņā ar ieraduma un vēlmju diktātu. Paklausība ego un tā
kaprīzēm rada ierobežojumus, savukārt gudrības
.pamudinājumu ievērošana atbrīvo no šiem ierobežojumiem
Mieru var atrast, apzināti un mērķtiecīgi attīstot labas
īpašības, kuras, pilnībā izaugušas, nevar atņemt to
.īpašniekam, ja vien viņš pats neizvēlas no tām atteikties
Lielākā daļa cilvēku meklē laimi, izmantojot maldīgas
metodes. Daži uzskata, ka viņi var divkāršot savu laimi,
pieņemot nepareizu uzvedību un neveselīgas darbības, kas,
šķiet, piedāvā mirdzošus solījumus par pārsteidzošu un
ilgstošu laimi, un viņi tiek maldināti ar šiem viltus
solījumiem, jo patiesas laimes garšu nevar izbaudīt viltus
.ilūziju un nepareizu darbību ellē
Katra minūte ir mūžība, jo mūžību var piedzīvot šajā
minūtē. Dienas, minūtes un stundas ir logi, caur kuriem mēs
varam ieskatīties mūžībā. Dzīve ir īsa, tomēr vienlaikus
bezgalīga un neierobežota. Dvēsele ir nemirstīga, un šajā
īšajā cilvēka dzīves nodaļā mums ir jāizmanto katrs
.pieejamais potenciāls un iespēja
Garīgie vārdi ir kā sēklas, kurām nepieciešama auglīga
augсне, lai tās dīgtu, augtu, ziedētu un nestu augļus

Garīgajai izaugsmei nepieciešama pašrefleksija, dzīves
prioritāšu pārskatīšana, kaitīgu ieradumu identificēšana un
likvidēšana, kā arī veselības noteikumu un likumu ievērošana
atbilstoši attīstītajai garīgajai izpratnei un augošajam
.garīgajam spēkam

Kad māceklis izbaudīs dievišķu prieku, viņš atklās, ka
Dievs viņam ir kļuvis reālāks par visu pārējo, un viņš
sapratīs, ka pieskaršanās dievišķajai klātbūtnei ir svētlaime,
.kurai nevar līdzināties nekāda maņu bauda

Dievs darbojas, lai pamodinātu cilvēka garīgo apziņu un
vadītu viņa gribu pareizajā virzienā caur tikumības
skaistumu, tolerances diženumu, gudrības majestātiskumu
.un garīgās laimes krāšņumu

Es neuzskatīšu citus par svešiniekiem, jo jūtu, ka visi ir
mani brāļi vai māsas. Es padarīšu savu dzīvi veiksmīgu un
piepildītu, lai varētu palīdzēt citiem gūt panākumus un
sasniegt mērķus. Es izpratīšu citus un izrādīšu viņiem
līdzjūtību, parādot sevi. Es mīlēšu Dievu tā, kā Viņu mīlēja
pravieši un svētie, un iemetīšu egoismu savas mīlestības
.pret citiem akā

Aiz šīs īslaicīgās, zemes dzīves, kas pakļauta nāvei,
slēpjas mūžīga, nemainīga dzīve. Ķermenis sastāv no
ķīmiskiem elementiem, kas sadalās un iet bojā, bet aiz šīs
pārejošās eksistences slēpjas mūžīga, debesu dzīve Dieva
klātbūtnē. Tāpēc mums nevajadzētu visu savu uzmanību
veltīt tikai šim nepastāvīgajam ķermenim, un tiem, kas to
vēlas, ir jāiztur tā pārbaudījumi un jāklūst par tā
.saimniekiem

Šodien es centīšos palīdzēt tiem, kam tā nepieciešama,
.un dot, ko varēšu, izsalkušajiem

Esmu drošībā Dieva aizsardzībā, un aiz savas tīrās
sirdsapziņas sienām esmu vienots ar labestības gaismu, kas
vada dvēseļu kuģus, kurus mētā bēdu vilņi apjukuma un
.nemiera jūrā

Šodien es sajūtu Dievu miera viļņos, kas trīc manī un

.aizkustina manas sirds stīgas

Es darīšu visu iespējamo, lai padarītu citus laimīgus,

tāpat kā es cenšos padarīt sevi laimīgu, un caur savu garīgo

laimi es kalpošu ikvienam dievišķās mīlestības namā un

nebaidīšos ne no kā, kā vien no sevis, ja mēģināšu piemānīt

.savu sirdsapziņu

No dvēseles dārziem

Jūs plānojat kaut kur doties un steidzaties tur nokļūt pēc

iespējas ātrāk. Kad ierodaties, atklājat, ka jums nepatīk šī

vieta dedzības, trauksmes un varbūt pat nemiera dēļ, ko

jūtat. Tā vietā centieties būt mierīgāks, savaldīgāks un

līdzsvarotāks. Ja jūsu domas sliecas uz raizēm un

.satraukumu, spēcīgi apspiediet tās, līdz tās atgūst savaldību

Uztraukums negatīvi ietekmē nervu sistēmas līdzsvaru,

jo tas nosūta lielu enerģijas daudzumu uz dažām ķermeņa

daļām, vienlaikus liedzot citām to dabisko daļu. Šīs enerģijas

sadalījuma nelīdzsvarotība ir nervozitātes cēlonis. Mierīgs un

atslābināts ķermenis nomierina nervus un veicina

.psiholoģisko labsajūtu

Saskaņā ar Dievu iekšējā redze sāk pakāpeniski

atklāties. Ir nepieciešama pilnīga ticība, ka Dievs atbildēs uz

katru sirsnīgu lūgšanu. Ikvienam, kas vēršas pie Viņa,

meklējot apgaismību, atvērsies redze un apgaismosies prāts

.un sirds

Kad paveras ieskats, tas izpaužas kā sajūta, kas, šķiet,

nāk no sirds, dziļas skaidrības un precizitātes sajūta. Caur šo

sajūtu meklētājs iegūst nelokāmu pārliedību un labu vadību,

lai sekotu pareizajam ceļam, un pakāpeniski sāk atpazīt un

.uzticēties šai sajūtai

Tas nenozīmē pilnībā atteikties no domāšanas; mierīga,

objektīva domāšana arī noved pie atziņas. Emocionāla

domāšana, ko vada iedomība un pašnozīmība, noved pie

.pārpratumiem un kļūdainiem secinājumiem

No visas sirds noraidi destruktīvas šaubas un nepatiesus
uzskatus un pievērs savu sirdi un dvēseli ticības un pilnīgas
paļāvības uz Dievu valstībai. Kontemplācijas klusumā tava
apziņa spēs koncentrēties uz patiesību un pareizu izpratni.
Šajā pieredzē ticība uzplaukst un atklājas, un caur ieskatu tu
pieredzēsi to, ko neviena acs nav redzējusi, neviena auss
.nav dzirdējusi un neviens cilvēka prāts nav iedomājies
Katra manas ilgošanās un lūgšanas elpa atver durvis un
.logus manā dvēselē, caur kuriem es eju uz Dieva svētlaimi
Tāpat kā saule spīd uz noslogotākajiem ceļiem, es
redzēšu dievišķās mīlestības starus visās pārpildītajās vietās
.savās ikdienas aktivitātēs
Svētī mani, Kungs, lai es varētu pamodināt savu dvēseli
.līdz ar rītausmu un nest to pie Tava svētītā sliekšņa
Ak, Kungs, dāvā man dāsnu garu dalīties ar citiem tajā,
kas man ir, un palīdzi man saskatīt savas prāta mierīgajā
ezerā manas dvēseles mēness atspulgu, kas mirdz Tavas
.klātbūtnes gaismā
Šodien es ieniršu dziļi Dieva apceres un pārdomu jūrā,
.līdz atradīšu gudrības un dievišķā prieka pērles
Es mīlēšu Tevi, Kungs, vairāk par visu, jo bez Tevis es
.nevaru mīlēt nevienu cilvēku vai neko citu
Kalnu dzīlēs un klusajās debesīs, savas dvēseles
dziļumos un klusuma alā es sajūtu Dieva klātbūtni un jūtu
Viņa pastāvīgo prieku, un es dzeru no Viņa tīrajiem avotiem,
.kas nekad nebeidzas un neizžūst visu mūžību
Es mīlu un pielūdzu Tevi, Kungs, kura mīlestība valda
.visaugstākajā mērā ikvienā laipnā un mīlošā sirdī
Kāds lūdza skolotājam Paramahansam parādīt viņam
veidu, kā attīstīt magnētisku un pievilcīgu personību, un viņš
teica: Mijiedarbojoties ar citiem, jums jābūt garīgi
klātesošam, jo aizmāršība cilvēka raksturam kaitē vairāk
nekā jebkas cits. Protams, es nerunāju par dižu cilvēku
.aizmāršību, kuru domas parasti ir iegrimušas dziļās lietās

Vienmēr esiet modrs un vērīgs, un jūs kļūsiet par
.pievilcīgu magnētu
Nevienam nepatīk tikt ignorētam. Mēs visi vēlamies, lai
mūsu jūtas tiktu ņemtas vērā un ņemtas vērā, un tāpat
mums ir jāņem vērā citu cilvēku jūtas un jāizrāda tām
iejūtība, lai sasniegtu harmoniju un sapratni. Lai to izdarītu,
jums jābūt modram, vērīgam un uzmanīgam pret visiem
.apkārtējiem

Mirušajiem nav varas apvainot citus, bet gan tas, kas
.viņiem nepievērš uzmanību
Kad atrodaties citu cilvēku sabiedrībā, mijiedarbojieties
ar viņiem uzmanīgi, enerģiski un ar interesi, bet izvairieties
.runāt par sevi

Ikviens vēlas runāt par sevi, taču tā ir vāja pieeja.
Ļaujiet citiem runāt par sevi, ja viņi vēlas; ieklausieties, ko
viņiem ir sakāms. Ļaujiet viņiem runāt par savām
problēmām, sasniegumiem un iespaidiem, bet ļaujiet savam
magnētismam runāt jūsu vietā. Lampas gaisma runā pati par
sevi skaidri; ļaujiet savām klusajām vibrācijām runāt jūsu
.vietā ar tādu pašu skaidrību

Dievs man vīzijā parādīja, ka tie, kas mirst kaujā, redz
briesmīgu sapni par nāvi, bet, tiklīdz labie atdzimst no
ķermeņa, viņi pamostas it kā no satraucoša murga un
.priecājas, ka ir no tā atbrīvojušies

Visa mūsu dzīves pieredze ir daļa no kosmiskā sapņa.
Cilvēce radīja kara murgu, bet pēc tam, kad šī murga upuri
atstāj savus ķermeņus, viņi saprot, ka tas bija briesmīgs
sapnis, no kura viņi ir pamodušies, un viņi saprot, ka viņi nav
.miruši. Šī ir dziļa metafiziska patiesība

Ja cilvēks zinātu, ka sapņo, viņš neciestu no
satraucošām sapņu pieredzēm. Bet, ja sapnī viņš sasniedz
pašrealizāciju un kāds viņam nodara nāvējošu triecienu,
nāve sapnī šķiet kā reāls un šausminošs pārbaudījums, līdz
.viņš pamostas un saprot, ka tas nebija īsts

Tas attiecas arī uz stāvokli pēc nāves. Tiklīdz mēs
atstājam savu ķermeni, mēs saprotam, ka mūsu apziņa nav
mirusi, bet gan esam atbrīvojušies no ķermeņa un tā
materiālajiem ierobežojumiem, un šajā atbrīvošanā slēpjas
.liela brīvība

Mums nekad nevajadzētu lūgt nāvi, bet gan sagatavot
savu apziņu, esot saskaņā ar Dievu un meditējot par Viņu,
lai, kad nāve pienāks savā laikā, mēs varētu uz to raudzīties
.tikai kā uz sapni

Es varu redzēt dzīves un nāves sapņaino dabu, kad vien
.vēlos Tāpēc es nepievēršu lielu nozīmi šim ķermenim
Nervu sistēmas pamatā ir garīga fizioloģija, kas unikāli
.ļauj cilvēkiem sasniegt augstākos apziņas attīstības līmeņus
Cilvēka smadzenes, kas ir lielākas nekā vairuma
dzīvnieku smadzenes, izņemot vaļus un zilonus, ir
sarežģītākas un tām piemīt lielāka domāšanas spēja. Tas
padara cilvēka smadzenes par piemērotu instrumentu
cilvēkiem, kuriem ir attīstītāka apziņa nekā citām radībām.
Smadzeņu sarežģītās un kompleksās līkloces ļauj cilvēkiem
domāt dziļi un pamatīgi. Tāpēc tikai cilvēce spēj sasniegt
augstus izpratnes līmeņus un līdz ar to iepazīt savu Radītāju.
Gudrs cilvēks ir tas, kurš izmanto savas intelektuālās spējas
cilvēces kalpošanā un labā materiālajā, intelektuālajā un
.garīgajā līmenī

Ziema ieradās savā aukstajā, baltajā, lilijām līdzīgajā
apmetnī

Manas ilgas pēc vasaras priekiem ir izgaisušas

Man lika meklēt tavas laipnās sirds siltumu

Un pavasarim parādoties, dejojot, rotājoties visādiem

ziediem

Smaržot ar lauku un kalnu smaržu, man teica tevi mīlēt,

mans Dievs

Un vasara atnāca, dziedot savas zaļās melodijas maigās

lapās, papeļu čaukstoņā un priežu čaukstoņā

Viņš uzstāja, lai es tev deklamēju

Pat mīkstā, maigā augsne glāstīja manas steidzīgās
kājas

Un viņa lūdza viņus tuvoties jūsu visaptverošajai
svētnīcai

Maigais aromāts man lika sekot tā ceļam
Uz tavu svēto templi šūpojošos rožu un bazilika sirdī
Un putni man lika dziedāt tev tāpat kā viņi
Un vilņojošā vēsma pār strautiem un upītēm
Es pamodināju savas mīlestības burbuļus pret tevi, un
tie sāka rotaļāties virs tavām lielajām krūtīm
Un ar zāles izliektajām šķiedrām es iemācījos saliekties
Es noliecos Tavā priekšā, Kungs
Un vīraks man arī stāstīja par tavas smaržas brīnišķīgo
smaržu

Un kā lai es piepildu savu sirdi ar Tavu svēto smaržu
?Tava bezgalīgā troņa priekšā

Un mazie, klusie, pacietīgie akmeņi man teica, lai es
varētu tevi saskatīt pat tajos, kas mēģina nozagt manu laimi
Aizmirstie gadi lūdza mani būt līdzcilvēkiem mīlestības
un pieķeršanās vēstījumam, kas ietverts katrā minūtē un
sekundē

Un katra doma man lika meklēt tevi viņas sirdī
Mana mīlestība iedvesmoja mani mīlēt visu, kas pastāv
caur tevi

Un mana mīlestība man čukstēja: "Mīli mani ar visu
"spēku, kas man piemīt, ak, mans Dievs
Reiz es gulēju uz zāles un ziedu dobes un sapņoju, ka
viss esošais ir skaists un priecīgs
Mana galva balstījās uz garas, zaļas un biezas zāles, kas
.mani vēdināja ar vēsmu, kas nesa saldu smaržu
Tad mani mudināja pieskarties savai rokai un ķermenim,
un mani pārsteidza tā Radītāja diženums. Jā, mani
pārsteidza, ka es, kas esmu pārliccināta par sava ķermeņa
realitāti, kādu dienu atstāšu to atpūsties zemē, šo ķermeni,
kas nāves brīdī kļūs auksts, bāls un nekustīgs, kamēr tagad

tas šķiet dzīvības pilns un sevī ietver simtiem sajūtu,
.miljoniem domu un miljardiem fantāziju un uztveres
Šis ķermenis ir skatuve, uz kuras risinās dzīves nodaļas,
kur uzplaukst smaīdu pumpuri, kam seko neizbēgama nāves
atnākšana. Šeit, starp miesu, kauliem un asinīm, aiz skaistas
ādas maskas, slēpjas slimību vilki un vēlmju zvēri. Un arī
šeit, zem miesas, atrodas slepena eja uz gaismas valstību.
Šis ķermenis novītīs un izzudīs, kad tā saimnieks — dvēsele
— to neatgriezeniski pametīs. Un kāpēc gan ne? Jo, kad
apgaismotais fiziskās mājvietas saimnieks nogurst dzīvot
dublāinajā, drūpošajā matērijas būdā, sasaistīts ar nervu
saitēm, kas prasa pastāvīgu aprūpi, viņš atrod mierinājumu
citā mājā kādā Dieva zemes nostūrī — citā pilnīgas
eksistences valstībā, kur prieka smarža caurstrāvo visu un
.nemitīgi

Nemirstīgā dvēsele ar mūžīgu smaīdu spēlē dzīvības un
.nāves lomu un tad dodas uz savām mūžīgajām mājām
Vai kinomīļiem ir pienākums palikt kinoteātrī uz visiem
laikiem pēc seansa beigām? Noteikti nē. Cilvēkiem ir
jāatgriežas mājās. Līdzīgi dvēseles ierodas šeit, lai baudītu
kinematogrāfisko dzīves izrādi, tad aiziet un atkal atgriežas.
Viņiem patīk skatīties filmas un lugas, un, kad viņi nogurst
no izrādēm, par kurām ir sapņojuši, un ir apguvuši mācības,
kuras Dievs vēlas, lai viņi apgūtu, viņi reizi par visām reizēm
.atgriežas mūžīgās svētlaimes mājvietā

Ja vērtības nav balstītas uz taisnīgumu, rodas plaisas,
caur kurām sūcas posts un ciešanas. Ja vērtības balstās uz
savtīgumu, nāvējošiem konfliktiem un sīvu konkurenci,
rezultāti būs aptraipīti, jo motīvi ir netīri, un nauda šādā
.gadījumā netiks svētīta

Cilvēkam ir jāattīra sava sirdsapziņa no savtīguma un
nevajadzētu censties bagātināties uz citu rēķina. Patiesa
apmierinātība ir garīga, nevis materiāla, un patiesais
ieguvums dzīvē ir gudrības, zināšanu un Dieva mīlestības
.dārgumu iegūšana

Mums vajadzētu dzīvot vienkārši un vienmēr censties palīdzēt citiem un pēc iespējas uzlabot viņu apstākļus. Taču šis cēlais mērķis nav savienojams ar savtīgumu un alkatību, .neņemot vērā citus

Pasaulīgie cilvēki ir nelīdzsvaroti un tāpēc netiek uzskatīti par veiksmīgiem. Vienkārša, līdzsvarota dzīve ir brīnišķīga māksla un veiksmes zīme. Tie, kuru vienīgais .mērķis ir iegūt naudu, neatradīs Dieva labvēlību

Ir taisnība, ka Dievs mūsos ieaudzināja bada sajūtu, lai mēs varētu strādāt un nodrošināt savu ķermeni, taču ķermeņa nodrošināšana nav vienīgais dzīves mērķis. Mērķis ir daudz lielāks par jebkuru materiālu vai laicīga apsvērumu, .lai cik brīnišķīgs, krāšņs un žilbinošs tas arī nešķistu

Viens no mācekļiem jautāja Skolotājam Paramahansam, kā izjust dievišķo klātbūtni. Viņš atbildēja: "Katru nakti, pirms laujaties gulēt, meditējiet, līdz jūtat, ka jūsu apziņa ir caururbusi domu pasauli un iegājusi citā dimensijā. Tomēr tas vēl nav viss. Pēc prāta pievēršanas sevī, ilgām ir jāuzplūst, un vēlmēm ir jāplūst kā plūdiem pretī Dievam. Kad māceklis pilnībā nododas Dievam, viņš pēkšņi jūt, ka ir pieskāries Viņa svētītajai klātbūtnei un atpazinis Viņu. Viņš redzēs lielu, ārkārtīgi spožu gaismu un varēs redzēt eņģelus un labvēlīgas dvēseles. Vai arī viņš var sajust apreibinošu debesu smaržu, un tad viņš zinās, ka Dievs viņam ir atbildējis, un viņa ieskats tiks atvērts, un Dievs viņam atklās dzīves noslēpumus. Vai arī meditācijas laikā viņu var ietīt liels miers. Ja viņš turpina meditēt un Dievs viņam dāvā savu lielo mīlestību, viņš jutīs neaprakstāmu dievišķu prieku.

".Svētīgs ir tas, kam tiek dota šī svētlaimīgā pieredze Dievišķā mīlestība atver debesu vārtus, caur kuriem meklētājs nonāk Dieva klātbūtnē

Ja cilvēks lūdz Dievam, žēlsirdīgajam un gudrajam, mūžīgās dzīvības maizi, Viņš nedos viņam materiālās neziņas akmeni. Ja pielūdzējs meklē gudrības barību, Dievs nepiedāvās viņam maldināšanas čūsku. Ja pielūdzējs lūdz

Dievam dievišķās svētlaimes esenci, kas remdē visas slāpes,
Viņš nedos viņam trauksmes un psiholoģisku ciešanu
skorpionu. Ja maldināti cilvēki zina, kā dot labas dāvanas
saviem bērniem, cik daudz vairāk Tas Kungs – visa
labestības un prieka avots – dos garīgas zināšanas un
!apgaismību tiem, kas Viņu mīl

Dievs dāvā augstāko gudrību un vislielākās zināšanas
tiem, kas tās meklē, un Viņš dāvā sevi nopietnajiem
meklētājiem, kuri nepieņem nekādus aizvietotājus. Tas, kurš
meklē Dievu ar visu savu sirdi un dvēseli, ir gudrākais no
gudrākajiem un Dievam visdārgākais no cilvēkiem. Un, kad
pielūdzēja ilgas pastiprinās, viņš saņem retu un mīlu Dieva
atbildi un piedzīvo unikālu mīlestības ekstāzi, ko piedzīvo tie,
.kas mīl Mīļoto

Gudrais cilvēks, kurš šajā kosmiskajā sapnī spēlē savu
lomu ar garīgu apziņu un augošu dievišķu ilgošanos, ir tuvs
Dievam un dārgs Viņam. Viņam piemīt tīra mīlestība, un viņš
mīl Dievu bez jebkādiem savtīgiem motīviem un bez
jebkādiem priekšnosacījumiem, piemēram, sakot: "Ak,
Kungs, es Tevi pielūgšu ar nosacījumu, ka Tu man piešķirsi
."veselību, naudu un komfortablu dzīvi

Starp gudrajiem un Dievu pastāv dziļa, savstarpēja
mīlestība, kas ir bezgalīga un nebeidzama. Ja kāds lūdz
Dievam kaut ko konkrētu, Dievs pilnībā apzinās, ka cilvēks
.vairāk interesējas par Viņa dāvanām nekā par Viņu pašu
Nav nepareizi, ja cilvēks lūdz Dievu par savu vajadzību
apmierināšanu, bet, kad viņš lūdz Dievu, lai iepazītu Dievu
un ieraudzītu Viņa godības vaiga gaismu, viņam nevajadzētu
vēlēties no tā nekādu personīgu labumu, kā arī nevajadzētu
aprobežoties ar pašām dāvanām, bet gan ar pašu Devēju.
Kad meklētājs spēj to darīt patiesi, viņš automātiski saņems
visas pārējās dāvanas no dāsnuma avota un pārpilnības
.okeāna

Viens no mācekļiem lūdza skolotājam Paramahansam
padomu, kā uzvesties noteiktās situācijās un tikt galā ar
:citiem, un viņš teica

Sekoiet patiesībai un neatkāpieties no tās, kā arī
izvairieties teikt jebko, kas varētu kaitēt jums vai citiem, pat
ja tā ir patiesība, ja vien jūs neatkāpjaties no patiesības
gara. Tajā pašā laikā jūs nedrīkstat nonākt pretējā galējībā
un ķerties pie meliem, lai izvairītos no sāpīgu patiesību
.paušanas

Esi godīgs pret sevi un citiem, nekavējoties pie liekā.

Runā patiesību un izvairies teikt lietas, kas kādam kaitē vai
sāpina. Neatklāj visus savus noslēpumus godīguma un
caurspīdīguma vārdā, jo, ja atklāsi savas vājības, viņi
mēģinās tevi sāpināt vai izsmiet, kad vien vēlēties. Kāpēc
?dot viņiem ieroci, ko viņi var izmantot pret tevi

Runāriet un rīkojieties tā, lai sniegtu laimi un mieru sev
un citiem

Ir nepieciešams attīstīt garīgo spriestspēju, lai atšķirtu
patiesību, kas nes labu, no faktu atstāstīšanas, neņemot
vērā sekas, kas no tiem var rasties, jo lietas tiek vērtētas pēc
to beigām. Nav ieteicams teikt visu, ko zināt, kā arī nav
ieteicams izvairīties un slēpt lietas, kas citiem būtu jāzina
.viņu pašu labā

Ja jums nav pilnīgas spriestspējas, vislabāk ir atturēties
runā, līdz iegūstat tiešu patiesības izpratni ar taisnīgiem
.rezultātiem visiem

Turpini domāt par Dievu un lūdz Viņa palīdzību un
vadību, un tava izpratne atvērsies, lai tu skaidri redzētu
.lietas un tad spētu labāk atšķirt lietas

Uzlādējot ķermeņa šūnas ar jauneklīgu vitalitāti

Kosmiskā enerģija ieplūst ķermenī nepārtraukti un bez
pārtraukumiem, taču lielākā daļa cilvēku neapzinās šo
pārpilnīgo vitalitāti. Tie, kas to jūt, piedzīvo enerģijas
pieplūdumu savās šūnās un atsvaidzinošu straumi, kas
.sniedz viņiem jaunu spēku

Visa daba godbijībā paklanās Visuma Kungam, un Viņa spēks plūst caur cilvēci. Problēma slēpjas nespējā kultivēt spēcīgu saikni starp cilvēci un visa spēka avotu. Mēs dzīvojam tieši no dievišķā spēka, un visi pārējie spēki ir .bezjēdzīgi bez Dieva uzturošā spēka
Pārtika, skābeklis un saules gaisma — šie elementi var nodrošināt mums zināmu veselības pakāpi, taču mums ir jāsaprot, kā iegūt pilnīgu veselību no Bezgalīgā Avota.
Materiālie avoti ir kā mazas baterijas, kas galu galā izlādējas, savukārt Bezgalīgais Avots ir varens ģenerators, kura jauda nekad nemazinās, nepārtraukti apgādājot dvēseli ar vitalitāti, laimi un spēku. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi pēc .iespējas vairāk paļauties uz Bezgalīgo Avotu
Cilvēkam, kurš vēlas, ir jāapgūst pareizais veids, kā gūt labumu no šī svarīgā avota, un jāapzinās, ka doma ir realitāte, jo visas dabas parādības ir dievišķās domas iemiesojums, jo Dievs domāja par šo zemi pirms tās .radīšanas

Daudzi uzskata, ka doma ir ķermeņa produkts, taču ārkārtīgi precīzā ķermeņa uzbūve un brīnišķīgā koordinācija starp tā daļām un orgāniem skaidri norāda, ka ķermenis ir .ārkārtīgi cildena kosmiskā prāta radījums
Prāts ir galvenais elements, kas kontrolē ķermeni, un cilvēkam ir ļoti svarīgi izvairīties no garīgām pazīmēm, kas liecina par tādiem cilvēciskiem trūkumiem kā slimība, vājums, novecošana un vilšanās, un pārlicināties, ka caur viņu plūst neizsīkstoša darbība, un šī darbība ir apveltīta ar intelektu un spēj uzlādēt ķermeņa šūnas ar labsajūtu un .jaunības vitalitāti

Doma ir katras dzīvās šūnas smadzenes, emocijas un sajūtas; tai piemīt spēks uzturēt ķermeni vai nu aktīvu un modru, vai letargisku un gausu. Doma ir pavēlniece, un ķermeņa šūnas ir tās pakļautās, pakļaujoties sava augstākā .pavēlnieka – domas – pavēlēm un aizliegumiem

Mēs pievēršam ievērojamu uzmanību ikdienā ēdamās
pārtikas kvalitātei, un līdzīgi mums jāpievērš uzmanība
intelektuālās un psiholoģiskās pārtikas kvalitātei, ko ikdienā
.sniedzam savam prātam

Metafizikas zinātnieks apgalvo, ka ķermenis nav
elektromagnētiskais vilnis, bet gan apziņas vilnis, kas peld
.dievišķās apziņas jūrā

Katru dienu mums jāstiprina savs fiziskais spēks,
jāpalielina garīgais spēks un jāiepazīst sava patiesā būtība
caur meditāciju, veselo saprātu un pozitīvu, produktīvu
.darbu, kas kopā nāk par labu ķermenim, prātam un garam
Dievs mani ir svētījis ar laimi šajos garajos dzīves gados.

Neatkarīgi no tā, vai cilvēki redz apmierinātības smaиду
manā sejā vai nē, dievišķais prieks vienmēr ir ar mani un
nekad mani nepamet. Lielā svētlaimes upe nepārtraukti
plūst zem manas apziņas smiltīm un izlaužas kā svētīti avoti,
.kas laista manas dzīves dārzus

Ne pēkšņas dzīves pārmaiņas nevar traucēt manu
mieru, ne nāves rēgs nevar atņemt man garīgo laimi, ko
.jūtu

Bija grūti padarīt šo stāvokli pastāvīgu un nemainīgu,
taču gara augļi, ko tagad baudu un dalos ar citiem, bija visu
.ieguldīto pūļu vērti

Es domāju un rīkojos, vadoties pēc dievišķā gara. Nauda
nekad nav bijis mans dzīves mērķis, bet gan kalpošana
saviem brāļiem un māsām cilvēcē. Tāpēc Dievs man ir
atvēris daudzas labestības durvis, lai es varētu sevi uzturēt
un piepildīt savu misiju. Un, kad vien man ir nepieciešama
.palīdzība, Dievs to nekavējoties sniedz
Mana vienīgā vēlēšanās ir kalpot tev, un tāpēc es esmu
.šeit

Dieva spēks darbojas arī jūsu dzīvēs. Jūs paši
pieredzēsiet šo patiesību, kad jūsu ticība tiks stiprināta un
jūs sapratīsiet, ka patiesā bagātība nerodas no materiāliem
.panākumiem, bet gan no Visvarenā

Lai gan dzīve šķiet neparedzama, kaprīza un noslēpumaina, pilna šaubu un visādu problēmu un satricinājumu, mēs paliekam Dieva pastāvīgā aizsardzībā.

Mēs nedrīkstam pārspīlēt lietas vai zaudēt savaldību notikumu priekšā, jo, ja mēs ļaujam panikai mūs pārņemt, mēs dodam varu ļaunumam un padziļinām tā saknes, kas .aug un zēl bailu un nemiera augsni

Mums nevajadzētu gaidīt ilgstošu laimi un mieru dzīves pārbaudījumos; drīzāk mums tie jāmeklē un jāatklāj sevī. Tad, lai kādas pieredzes mēs piedzīvotu, mēs ar tām tiksim galā tāpat, kā skatāmies kāda cita pieredzi filmā, neatkarīgi .no tā, vai tā ir patīkama vai sāpīga

Cilvēks var pārvērst visu savu pieredzi sāpīgos, nelaimīgos pārbaudījumos, ja ļauj savam prātam to darīt. Viņš var baudīt labu veselību, tomēr nenovērtēt tās vērtību. Bet, ja viņš saslimst, tad pazemojas un novērtē labklājības svētību. Mums vajadzētu atzīt Dieva labvēlību un pateikties Viņam par svētībām, ko Viņš mums dāvā, negaidot, kamēr nelabvēlīgi apstākļi padarīs mūs pateicīgus un atzīs Viņa .žēlastību

Dzīvei vajadzētu būt pārdomu un rīcības sajaukumam.

Kad cilvēks zaudē psiholoģisko līdzsvaru, viņš kļūst neaizsargāts pret raīžu uzbrukumu, bēdu mākoņiem un sāpju mokām. Un, ja viņš mēģina pārkāpt veselības, labklājības un gudrības likumus, viņš neizbēgami cietīs no slimībām, .nabadzības un neziņas

Mums jāuztur mūsu nodomi tīri, mūsu motīvi tīri un jārīkojas tā, lai mēs justos mierīgi, un nedrīkstam ļaut dzīves .apstākļiem traucēt mūsu mieru un iznīcināt mūsu laimi arī stiprināt mūsu intelektu un atteikties no intelektuālā un morālā vājuma nastas, kas mantota no gadiem un paaudzēm. Šie piemaisījumi ir jāsadedzina atjaunotas apņēmības un produktīvas rīcības ugunīs. Ar šo konstruktīvo pieeju patiesi apņēmīgs indivīds var sasniegt atbrīvošanās .un brīvības apvāršņus

Mūžīgie laimes likumi

Tika teikts, ka viena no taisnīgajiem Indijas valdniekiem zelta laikmetā nebija neviena incidenta, priekšlaicīgas nāves vai dabas katastrofu, kas būtu traucējušas viņa valstības .mieru un pilnīgo harmoniju

Kad ģimenes locekļi dzīvo godprātīgāk, katrā mājā valdīs lielāka harmonija, veselība un mīlestība. Bet, kad ģimenes locekļi izturas viens pret otru ar neglītu savtīgumu, mājas automātiski piepildīsies ar nesaskaņām un naidu. Tas attiecas arī uz tautām. Kad cilvēki dzīvos godīgi un .godprātīgi, viņi būs liecinieki Dieva Valstībai uz Zemes Laika ir maz. Šodien mēs esam šeit, rīt mēs dosimies prom. Dieva meklējumi ir cilvēces augstākā privilēģija. Mums ir jāizmanto brīvība, ko Dievs mums ir devis šajā dzīvē, un jāizmanto tā gudri, lai mēs personīgi varētu piedzīvot .mūžīgās garīgās patiesības

Grēks ir viss, kas cilvēkam rada sāpes un ciešanas.

Tikums ir tas, kas padara viņu mūžīgi laimīgu. Ja cilvēkam nav garīgas harmonijas savās domās un miera sevī, jauna māja, jauna automašīna vai jebkas cits jauns nespēs nest laimi un mieru viņa dvēselei; drīzāk iekšējās mokas paliks .pat pēc šo jauno lietu un vēl vairāk iegūšanas

Patiesa laime slēpjas spējā nepakļauties apstākļiem un izturēt visus ārējos pārbaudījumus. Tā ir atrodama, kad spējat paciest mokošās sāpes un skarbas grūtības, ko rada citu aizspriedumi un ļaunprātīgie mēģinājumi jums nodarīt ļaunumu un ievilināt slazdā, un kad uz viņu pārkāpumiem reaģējat ar mīlestību un piedošanu. Kad spējat saglabāt mieru, neskatoties uz ārējo apstākļu sāpīgajām dzēlieniem, .tad izbaudīsiet laimi

Svētie Raksti apgalvo, ka tie, kas ignorē dievišķos baušļus un seko savām muļķīgajām vēlmēm un kaprīzēm, neatradīs laimi un nerasniegs savu galīgo mērķi. Tie mudina patiesības meklētājus padarīt Svētos Rakstus par savu vadošo gaismu un tiesnesi, nosakot, kas būtu jādara un no

kā vajadzētu izvairīties, un izšķirt lietas un rīkoties saskaņā
.ar gudrību

Pašpārlicinātie rīkojas godprātīgi. Laime rodas tikai no
tīrām domām un taisnīgas rīcības. Ja esi laimīgs tagad, būsi
.laimīgs arī nākotnē, gan šeit, gan nākamajā pasaulē
Mums jāuzkrāj veiksmes raža, vācot gudrības augļus,
kamēr spīd pieejamo iespēju saule. Citiem vārdiem sakot,
.mums jāizmanto iespējas, pirms nav par vēlu
, ja neizmantosiet iespēju, tā Izmantojiet iespēju, jo)
(klūs par nožēlas avotu

Dievs mums ir devis garīgus likumus, ko sauc par
baušļiem. Taču šie baušļi tiek ignorēti un pārkāpti katru
dienu un visur. Ja vien cilvēki nesaprot to garīgo nozīmi, viņi
vienmēr par tiem sūdzēsies un novērsīsies no tiem. Šie
baušļi ir mūžīgi uzvedības kodeksi, ko atbalsta visas
Ābrahāma reliģijas. Tomēr teksti bieži vien neizskaidro šo
baušļu psiholoģiskos aspektus un ieguvumus, kas saistīti ar
to ievērošanu. Cilvēki pieņem šos baušļus pielūgsmes vietās,
bet neievēro tos ārpus tām, attaisnojot to, apgalvojot, ka šie
noteikumi ir nepraktiski, neloģiski un neatbilstoši laikam.

Tomēr šo baušļu pārkāpšana ir visu pasaules ciešanu
.pamatsēlonis

Bet kāds ir šo baušļu labums un kur slēpjas to
?priekšrocības

Svētās grāmatas iesaka cilvēkam apcerēt Dievu,
iegremdēt savu prātu Viņā, uzticēt Viņam visas lietas un
pielūgt Viņu ar patiesu pielūgsmi, bez liekulības un bez
.izlikšanās

Dieva iepazīšanai vajadzētu būt dzīves galvenajam
mērķim. Pasaulīgos pienākumus nevar izpildīt bez spēka, ko
Dievs ir devis cilvēcei. Pildīt ikdienas pienākumus, aizmirstot
.Dievu, ir kļūda un grēks

Grēks nozīmē nezināšanu: rīcību, kas ir pretrunā ar
.cilvēka augstāko labumu

Kāpēc cilvēki izjūt skumjas un nožēlu? Tāpēc, ka viņi
.nerīkojās taisnīgi, jo Dievs nebija pirmajā vietā viņu sirdīs
Nekas cilvēka dzīvē nedrīkst tikt uzskatīts par svarīgāku
par Dievu. Ja cilvēks patiesi rūpējas par Dievu un pilda savu
garīgo pienākumu pret Viņu, viņa apstākļi uzlabosies visos
aspektos, un viņš jutīsies droši un aizsargāti, neskatoties uz
.visiem apkārtējiem apstākļiem

Tiklīdz cilvēks sāk pielūgt mantu, naudu, slavu vai jebko
citu bez Dieva, viņa liktenis kļūst par nelaimi. Tie, kas visu
savu uzmanību pievērš šīm lietām, patiesībā tās pielūdz, un
tāpēc viņi netuvojas Dievam, bet gan attālinās no Viņa. Bet
tie, kas apcer Dievu, meditē par Viņu un savās sirdīs ar Viņu
vienojas, tuvojas Viņam un klusajā kopībā ar Viņu piedzīvo
.iekšēju prieku

Vienīgi Dievs spēj piepildīt cilvēku sapņus un cerības uz
.ilgstošu laimi. Tāpēc nekas nedrīkst ieņemt Dieva vietu sirdī
Ir svēti simboli, kas var palīdzēt meklētājam atcerēties
Dievu un tuvoties Viņam. Tomēr, ja cilvēks sāk pielūgt šos
simbolus, to kaitējums atsvērs to labumu. Pielūgsme jāvērs
.tikai pie Dieva, jo nekas cits nav pielūgsmes cienīgs
Lai kāds arī nebūtu rituālās pielūgsmes raksturs, Dievam
tā ir pieņemama, ja vien pielūdzējs to veic ar garīgu apziņu
un ilgošanos pēc Viņa. Tomēr daudzi cilvēki neaptver
pielūgsmes būtību, un viņu domas un sirdis tiek novirzītas
no Dieva uz rituāliem, tādējādi negūstot lielu labumu no
.savas pielūgsmes

Patiesi pielūdzēji neļauj savai apziņai aprobežoties ar
kādu tēlu vai formu, bet gan ar dziļāko mīlestību un pilnīgu
uzmanību koncentrējas uz dievišķo garu, kas slēpjas aiz
.visiem tēliem un formām

Dievs ir absolūts un bezgalīgs, un neviens attēls vai
statuja nevar Viņu ietvert

Var teikt, ka Dievs izpaužas ikvienā, kas Viņu patiesi mīl
un ir saskaņā ar Viņu, jo Viņš ir klātesošs visur un tāpēc ir
klātesošs ikvienā. Tomēr ne visiem ir spēja izpaust dievišķo

klātbūtni. Saule vienādi spīd gan uz oglēm, gan dimantiem, bet dimants saņem un atstaro saules gaismu, savukārt ogles to nevar. Līdzīgi visi cilvēki ir iegremdēti Dieva gaismā, bet tikai daži spēj saņemt šo gaismu un atstarot to savās domās un darbībās. Lai to izdarītu, viņiem ir jāattīra sevi ar meditācijas palīdzību un sekojot dievišķajām mācībām un .baušļiem

Kad mēs izrunājam Dieva vārdu, mums dziļi un patiesi jāapzinās, ko mēs sakām. Ja jūs varētu ieskatīties cilvēku domās lūgšanas laikā, jūs atklātu, ka vairums domā par visu, izņemot Dievu, pat ja viņi izrunā Viņa vārdu! Šāda lūgšana ir .neauglīga un bezvērtīga

Kad mēs lūdzamies, mums jācenšas visu savu prātu koncentrēt uz Dievu, nevis tikai atkārtot Viņa svētīto vārdu, ļaujot savām domām klejot. Viena no manām tantēm mēdza skaitīt savas lūgšanas uz lūgšanu krellēm, kuras reti kad izlaida no viņas rokām. Bet kādu dienu viņa man atzinās, ka, neskatoties uz šī lūgšanas ieraduma praktizēšanu četrdesmit gadus, Dievs nebija atbildējis uz viņas lūgšanām. Nav brīnums! Viņas "lūgšanas" bija nekas vairāk kā nervozs .ieradums

Kad mēs lūdzamies, mums nevajadzētu domāt ne par ko citu kā tikai par Dievu. Mums jācenšas būt sirsnīgiem savā pielūgsmē un uzticīgiem savās lūgšanās. Lūgšanu kreļļu lietošana un pastāvīga Dieva vārda piesaukšana ir pilnīgi pieņemama, ja šī prakse izriet no sirds un to atbalsta sirsnība un koncentrēts prāts. Tomēr šī prakse laika gaitā var kļūt .automātiska

Mums jāčukst Dieva vārds savās sirdīs, ilgu un dievišķās mīlestības rožukronī; tā ir patiesa pielūgsme, kas aizkustina Dieva sirdi. Izrunāt Dieva vārdu auksti un ar maldīgu prātu ir zaimošana un necieņa. Kad lūdzamies, cilvēka sirdij un prātam jābūt piepildītam ar Dieva mīlestību. Garīgās koncentrēšanās praktizēšana, izmantojot augstākas jogas vingrinājumus, palīdz mums tuvoties Dievam, augstākajam

godības un krāšņuma avotam, kā arī palīdz mums Viņu
.apcerēt un komunicēt ar Viņu

Ir svarīgi veltīt vienu dienu nedēļā garīgai rekolekcijai (ja
iespējams), lai pārdomātu Dievu un piedzīvotu mieru, mieru
un iekšēju mieru. Šādi pavadīts laiks būs kā nomierinošs
balzams nepatīkšanām un raizēm, ar kurām saskarsieties
.pārējā nedēļas laikā

Ikvienam katru nedēļu jāpavada viena diena vientulībā
vai "garīgā rekolekcijās", lai dziedinātu savas emocionālās
brūces un sāpes. Kad šī diena kļūs par miera, prieka un
apmierinātības dienu, jūs to ar nepacietību gaidīsiet nedēļu
.pēc nedēļas

Vientulība ir diženuma cena. Jūs pārsteigs brīnišķīgie
rezultāti, ko jūsu prāts, ķermenis un dvēsele sasniegs,
pateicoties šai garīgajai rekolekcijai un saiknei ar savu garu
un Dievu. Ja jūs tiecaties pēc patiesas laimes, jums ir
jāiegremdējas dievišķā miera okeānā agri no rīta,
.pamostoties, kā arī pirms gulētiešanas naktī

Indijas gudrie iesaka ne tikai vienu vientulības dienu, bet
uzsver nepieciešamību pēc klusas meditācijas četras
konkrētas reizes dienā. Rītausmā, pirms piecelšanās un
tikšanās ar kādu, vajadzētu baudīt mieru un miera sajūtu.
Pusdienlaikā pirms pusdienām vajadzētu nomierināt prātu un
vēlreiz izbaudīt miera periodu pirms vakariņām. Visbeidzot,
.pirms gulētiešanas vakarā vēlreiz jāieiet miera stāvoklī
Tie, kas cītīgi ievēro klusumu vientulības laikā un šajos
četros dienas periodos, noteikti jutīs harmoniju ar Dievu.
Tiem, kas nevar ievērot visus šos periodus, vajadzētu veltīt
vismaz rīta un vakara stundas. To darot, viņu dzīve tiks
pārveidota uz labo pusi, un viņi piedzīvos laimi; pieredze ir
.labākais pierādījums

Ja turpināsiet rakstīt un parakstīt čekus, neiemaksājot
pietiekami daudz līdzekļu sava bankas konta segšanai, jums
beigsies nauda. Tas pats attiecas uz jūsu dzīvi. Bez
regulāriem miera iemaksām jūsu dzīves kontā jūsu enerģija

tiks izsmelta, jūsu miers izzudīs un jūsu laime iztvaikos. Īsāk sakot, jūs galu galā cietīsiet emocionālu, garīgu, fizisku un garīgu bankrotu. Bet dziļa ikdienas meditācija par Dievu .kompensēs jūsu dvēseles trūkumus

Dievbijīgs meklētājs katru dienu meditē, sazinoties ar Dievu ar visu savas sirds mīlestību un ilgām, lūdzot Viņu atklāt Sevi. Ja jūs mīlat Dievu un ilgojaties pieredzēt Viņa klātbūtni, jums jāiegremdē savs prāts un ķermenis Viņa mierā, un dzīve jums uzsmaidīs, un jūsu lietas daudzējādā ziņā uzlabosies. Mierīgs cilvēks reti pieļauj kļūdas un gūst .panākumus tur, kur tūkstošiem neizdodas

Tie, kas nedomā par Dievu vai nerūpējas par Viņu, kļūst nomākti un nelaimīgi. Viņi kļūst viegli aizkaitināmi un .pārvēršas par staigājošām mašīnām Gudrības un miera saule uzlēks miera debesīs un apņems jūsu būtni ar saviem dziedinošajiem stariem, ja vien jūs pieliksiet garīgas pūles un savā sirdī piešķirsiet Dievam .pirmo vietu

Pārdomu dienai vajadzētu būt arī garīgas un fiziskas atpūtas un iekšējā miera kultivēšanas dienai. Jebkura darbība, kas sniedz gudrību un mieru, šajā dienā ir svētīga .darbība

Runājot par vecāku godināšanu, svētajās grāmatās ir ieteikts pret viņiem izturēties labi: “Godā savu tēvu un māti” .”un “Esi laipns pret vecākiem

Cilvēku tēvi un mātes ir jāgodā kā Dieva pārstāvji, kurš viņiem ir devis cilvēces radīšanas dāvanu. Māte ir Dieva tīrās mīlestības iemiesojums, jo mīloša māte piedod tur, kur neviens cits to nedarīs. Tēvs ir Dieva gudrības un .aizsardzības izpausme saviem bērniem

Cilvēkam nevajadzētu mīlēt savu tēvu un māti atsevišķi no Dieva, bet gan kā šīs mīlestības izpausmi. Aizstāvis un gudrais. Augstākais dievišķais gars kļūst par tēvu un māti, lai .palīdzētu bērnam, tāpēc tas ir jāgodā vecākiem

Svētie Raksti arī iesaka nenogalināt nogalināšanas dēļ,
jo tad cilvēks kļūst par slepkavu. Cilvēkam nevajadzētu
atņemt citam dzīvību intensīvu emociju brīdī. Tomēr, ja
tuviniekiem draud briesmas, ir jācīnās, lai aizsargātu tos,
kurus Dievs viņam ir uzticējis, jo svēts pienākums ir aizstāvēt
.savu ģimeni un valsti

Attiecībā uz laulības pārkāpšanas aizliegumu,
dzimumattiecību ideālajam mērķim vajadzētu būt bērnu
radīšanai, kas radīti pēc Dieva tēla, un tīras mīlestības
izpausmei, ko izjūt laulātie, kuri viens otrā saskata Dievu.

Tie, kas dzīvo tikai fiziskā līmenī, neņemot vērā patiesu
mīlestību vai augstāku mērķi, kādam tika radīta seksuālā
vēlme, saskaņā ar šo bausli pārkāpj laulību. Šajā gadījumā
viņi neatšķiras no dzīvniekiem, kas apmierina savas
.seksuālās tieksmes un pēc tam dodas savā ceļā

Dievs radīja šo radošo tieksmi vīriešos un sievietēs radīt
un paust patiesu savstarpēju mīlestību laulības dzīvē, un to
nevajadzētu izmantot ļaunprātīgi, bet gan pārveidot par
.svētu darbību un zināšanām

Ja jūs varat kontrolēt un izplatīt seksuālo spēku savā
būtībā, jūs varēsiet attīstīt lieliskas garīgās spējas
rakstīšanai, zīmēšanai vai slēptu talantu atklāšanai
.neskaitāmos citos veidos

Un, kad jūs beidzot spēsiet kontrolēt un garīgi pārveidot
radošo darbību, jūs pieredzēsiet lielu mieru, lielu mīlestību
.un pieaugošu garīgo prieku

Svētie un garīgie līderi, kas garīgi pārveidojuši savu
seksuālo aktivitāti, ir milži, kas spēj veikt pārsteidzošus un
satriecošus varoņdarbus pasaulē un ezotēriskajos patiesības
.meklējumos

Tādējādi seksuālās tieksmes augstākais pielietojums ir
tās spēka paaugstināšana, tas ir, tās enerģijas virzīšana uz
augstāku mērķi, lai izpaustu gudrību, cēlas idejas un garīgus
ideālus. Nevajadzētu gūt prieku no seksuālām domām vai
vēlmēm pēc tā, kas ir aizliegts. Kad šāda veida paškontrolē ir

sasniegta, cilvēkam būs skaidrs skatījums uz dzimumaktu un
.tā augstāko mērķi

Būt vergam seksuālās lietās nozīmē zaudēt veselību,
paškontroli un intelektuālo mieru, un īsāk sakot, visus laimes
.elementus, kas cilvēkam ir nepieciešami

Svētās grāmatas arī mudina mūs nezagt. Ja tūkstoš
cilvēku grupa zagtu viens no otra, katram būtu 999
ienaidnieki. Tāpēc nedrīkst pārkāpt citu tiesības, kā arī
atņemt viņu zemi, mieru, mīlestību, cieņu vai jebkuru no viņu
materiālajām vai garīgajām mantām. Ja nejūtat vēlmi atņemt
to, kas nepieder jums, tas, kas jums nepieciešams vai ko
vēlaties, nonāks pie jums. Zādzība vispirms rodas prātā, kad
cilvēks sāk apskaust citus. Ļaunprātīgu vēlmju sēklas ir
jāizrauj no prāta. Garīgais altruisms ir ceļš. Tad cilvēks
dabiski piesaistīs pārpilnību, un svētības pie viņa plūdīs no
avotiem, ko viņš zina, un avotiem, ko viņš nepazīst. Tas ir
neklūdīgs dievišķs likums. Kas attiecas uz zagļiem un
savtīgiem cilvēkiem, viņi savu dzīvi pavada, dzenoties pēc
materiālām mantām, vienmēr lūkojoties uz to, kas ir citiem,
.pat ja viņu pašu kase ir pārpildīta ar zeltu
Kamēr netiek atmests materiālais egoisms, pasaule
.nevar iepazīt laimi

Laime rodas tikai caur garīgu sadarbību. Tā rodas, kad
cilvēks izjūt citu vajadzības kā savas un strādā citu labā
.tāpat kā pats

Vēl viens svarīgs bauslis ir izvairīties no nepatiesas
liecības sniegšanas. Kaitējuma nodarīšana kādam, sagrozot
patiesību, ir vēl viens veids, kā graut sociālo saskaņu. Ja
kāds vēlas, lai pret viņu izturētos labi, viņam attiecīgi
.jāizturas pret citiem

Patiesība vienmēr ir jāsaka, taču ir jānošķir patiesības
paušana no vienkāršas faktu konstatēšanas. Kāda cilvēka
nosaukšana par klibu vai aklu ir aizskaroša un nelietderīga;
vajadzētu būt vērīgam pret citu cilvēku jūtām un izvairīties
no viņu apkaunošanas. Līdzīgi ir nepareizi atklāt patiesību,

kas varētu kādu nodot bez cēla mērķa. No otras puses, nevajadzētu melot, lai izvairītos no patiesības paušanas; drīzāk noteiktās situācijās var klusēt, lai izvairītos no citu .apkaunošanas vai kaitējuma nodarīšanas Jāuzmanās no skaudības, postošas slimības, kas grauž dvēseles mieru. Jo vairāk cilvēks kāro to, kas pieder citiem, jo lielāka kļūst viņa nelaime un ciešanas. Skaudīgs cilvēks dzīvo nemierīgu dzīvi, nekad nezinot miera garšu. Viņiem ir daudz labāk cienīt sevi, paļauties uz sevi un meklēt iekšēju .garīgu bagātību

Cilvēka cieņa un patiesā vērtība ir daudz augstāka par visu, ko viņš varētu vēlēties vai ilgoties iegūt. Dievs izpaužas katrā cilvēkā tādā veidā, kā tas nav redzams nevienā citā cilvēkā. Viņu seja atšķiras no neviena cita cilvēka sejām, un viņu dvēsele atšķiras no neviena cita cilvēka dvēseles, jo viņā slēpjas visas radības vislielākais dārgums – un šis .vislielākais dārgums ir Dievs

Mūs nevaino pagātne

Kad cilvēkam ir pareiza ticība un viņš rīkojas atbilstoši tai, viņš ir laimīgāks nekā tie, kuriem trūkst ticības un kuri .dzīves cīņā nepilda savus pienākumus

Labā ticība un taisnīga rīcība (ko atbalsta cēli motīvi un labi nodomi) vienmēr ir klātesoša visur, kur pastāv laime, un zūd tur, kur laimes nav. No tā mēs varam secināt, ka tie ir divi būtiski laimes nosacījumi, kurus bez tiem nevar sasniegt.

Tiem, kas vēlas laimi, ir nepieciešami tikai šie divi .pamatelementi, kas ir tās stūrakmeņi un pīlāri

Cilvēki nevar pēc savas gribas kontrolēt Visuma bezgalīgās sastāvdaļas, kā arī nevar tās modificēt vai izdzēst. Šīs sastāvdaļas ir cieši saistītas ar cilvēka dzīves audumu, un cilvēki nevar funkcionēt izolēti no tām. Tomēr .viņi var kontrolēt savu prātu, lai pielāgotos šīm sastāvdaļām

Nedari viņam pāri

Mūsu senči bija laimīgāki par mums nevis tāpēc, ka viņiem piemita vairāk pasaulīgu lietu un prieku nekā mums

tagad, vai tāpēc, ka viņi bija mazāk pakļauti dzīves problēmām, bet gan tāpēc, ka viņiem piemita psiholoģiskais līdzsvars, kas deva viņiem mierinājumu, mieru, .apmierinātību un īsumā laimi
Viņu laime nebija atkarīga no ārējiem apstākļiem, kā arī viņi nepadevās ārējiem apstākļiem, kas viņiem to atņemt.
Viņu komforta, miera, laimes un apmierinātības sajūtas bija dabiskas, normālas, veselīgas un ilgstošas. Arī mums vajadzētu kultivēt šīs sajūtas, ja vēlamies būt laimi. Un kurš ?gan no mums to nedarītu
Liktenis ir pagātnes brīvās gribas vai izvēles brīvības izmantošanas rezultāts. Ar savu pagātnes brīvās gribas praksi mēs esam sev radījuši un turpinām radīt likteni un spriedumu. Tomēr mēs neesam saistīti ar pagātņi, un mūs mūžīgi neierobežo mūsu rīcību sekas. Mēs varam atsaukt to, ko esam iesējuši, un izdzēst to, ko esam uzrakstījuši, ja to vēlamies un cenšamies labot savu kursu un uzlabot savas ražas kvalitāti. Ja mēs iznīcināsim darbību sēklas ar sāpīgām sekām un to vietā iestāsim sēklas, kas vairāk piemērotas dvēseles dabai, mēs noteikti plūksim laimes augļus no tām labajām sēklām, kas iesētas dvēseles augsnē. Mums ir jāīsteno brīvā griba tagad, tagad, nevis rīt, ja vēlamies .sasniegt lielāku laimi vai mazināt ciešanas un sāpes
Tāpēc laimes apstākļi slēpjas cilvēkā, un viss, kas viņam jā dara, ir nopietni pievērsties šim nekļūdīgajam vienādojumam, un rezultāti būs viņam par labu, ja viņš veiks vislabāko novērtējumu un tiks ar to galā. Bet cilvēks ar stipru gribu ir saskaņā ar Dievu

Koncentrēta prāta enerģija

Kad koncentrējat saules gaismu, fokusējot palielināmo stiklu uz nelielu punktu, tas rada siltumu, un šis siltums var aizdedzināt koksni, audumu, papīru utt. Līdzīgi, kad jūs intensīvi koncentrējat savu prātu, tā koncentrētā enerģija

sadedzina ļaunumu un šaubu saknes, visu neveiksmju cēloni,
.un liek gudrības gaismai mirdzēt ar spožumu un starojumu

Kad doma ir saskaņā ar Dievu – visa labuma avotu un
visu svētīgo spēku izcelsmi –, cilvēks apzinās dievišķo
klātbūtni un iegūst visus veiksmes elementus. Šie elementi ir
cieši saistīti ar Dieva milzīgo spēku, kas spēj radīt jaunus
.veiksmes iemeslus jebkurā jomā

Lai Dievs vainago labos centienus un labvēlīgos
centienus ar panākumiem

Problēmas un grūtības rodas no cilvēka neapzināšanās
par savām pagātnes darbībām, kas veiktas noteiktā laikā un
vietā. Viņa pašreizējās ciešanas izriet no domām un darbiem,
ko viņš ir izteicis, kas iesakņojās viņa apziņas augsnē,
izaugot par augu un nesot augļus, kas atspoguļo tieši šo
.domu un darbību raksturu

Kad paskatās uz sauli miljoniem jūdžu attālumā
kosmosā, šī milzīgā zvaigzne šķiet daudz mazāka par mūsu
Zemi. Tomēr Zemes diametrs ir aptuveni 7900 jūdzes,
savukārt Saules diametrs ir simtreiz lielāks. Ja jūs varētu
novietot mūsu planētu Zeme tieši Saules priekšā, tā
salīdzinājumā ar to izskatītos kā niecīgs punktiņš.
Iedomājieties, kā Saules plašā telpa izplešas, līdz tās milzīgā
masa aptver visas zilās debesis. Debesis, ko mēs redzam, ir
tikai niecīgs fragments, tikai punktiņš no bezgalīgās telpas,
kas caurstrāvo Visumu. Pat ja Saule turpinātu savu
izplešanos līdz bezgalībai, tā joprojām nevarētu aptvert
bezgalību. Šī kosmiskā mazuma un galīguma ilūzija ierobežo
.prāta spēju aptvert Visuma plašumu, tā izcelsmi un robežas

Tas, kurš nav pakļauts dimensijām un mērījumiem,
kuram nav robežu un izcelsmes, ir Dievs, kurš ir visuresošs
un eksistē kosmosa tālākajos nostūros. Viņš ir tālās, attālās
zvaigznēs, tāpat kā Viņš ir tevī un manī, un Viņš apzināti
apzinās katru telpu, ko Viņš aizņem, neatkarīgi no tā, cik
."maza vai liela tā ir. No grāmatas "Cilvēka galvenais mērķis

Lūgšanas

Ak, Kungs
Paņem manu roku no tumsas gaismā
Ak, kosmiskais klusums
Es dzirdu tavu balsi strautu čalās un lakstīgalu
 ,čivināšanā
Vēja vaimanās, viļņu rēkoņās un vibrāciju pārkonā
 Ak, mīļotais Kungs
Es Tevi pielūdzu nevis vārdos, bet gan ar sirds ilgošanos
 pēc Tevis
Ļauj man redzēt savu plašo plašumu
Tava pastāvīgā klātbūtne aiz visa
Varbūt es sapratīšu, ka esmu daļa no tavas nemainīgās
 būtības uz visu mūžību
Ak, pārpildītais okeāns
Ja vien manu vēlmju līkumotās upes varētu plūst cauri
 šķēršļu un kavēkļu tuksnešiem
 ,Visbeidzot, jūsu lielākais nemiers ir saplūdis
Palīdzi man sadzirdēt Tavu balsi, Kungs
Kosmiskā skaņa, no kuras radās Visuma vibrācija
Ļauj man sajust savu klātbūtni caur svētīto skaņu (Om -
 Āmen)

Paņem manu roku no tumsas gaismā
Ikreiz, kad domāju par Tevi, Kungs, manī dzimst dedzīgu
ilgu plūdi, kas satricina manas jūtas un plūst no manas sirds
uz katru šūnu manā ķermenī, uzlādējot to ar dievišķu
.mīlestību

Mana lielākā vēlēšanās ir sasniegt tavas būtības pašu
.kodolu un izbaudīt tavu klātbūtni

Un pēkšņi dvēseles durvis atveras, un mani pārņem
!prieks, ieraugot tavu starojošo gaismu

Pagātne lielākajai daļai cilvēces nav zināma, izņemot
dažus apgaismotus indivīdus. Tomēr mūsu nezināšana par
pagātņi nāk arī par labu. Jo, ja mēs zinātu visu, ko esam
darījuši šajā dzīvē un iepriekšējās dzīvēs, mūs pārņemtu
mūsu darbību apjoms un mēs būtu pilnīgi apmulsuši.

Patiešām, mūsu griba varētu pat tikt paralizēta šoka dēļ,
padarot mūs nespējīgus turpināt savus centienus un atstājot
mūs izmisuma upurus. Pat šajā zemes dzīvē aizmāršība ir
Dieva svētība, kas neļauj pagātnes atmiņām, īpaši rūgtajām
.un sāpīgajām, pārņemt mūsu domas un jūtas
Bet, par laimi, dievišķā dzirksts mūsos vienmēr mirdz ar
cerību un vēlmi turpināt dzīves nebeidzamo ceļojumu. Mums
jāpateicas Dievam par šīm divām svētībām: aizmirst pagātņi
.un cerēt uz nākotni

Mums nevajadzētu secināt, ka liktenis liek šķēršļus
brīvas gribas ceļā. Tomēr mums jādara viss iespējamais, lai
pretotos negatīvajām ietekmēm, ko vairums cilvēku piedēvē
liktenim un lemtenim, un jāizmanto sava izvēles brīvība
saskaņā ar savu iekšējo pārliedību, ja vien šī pārliedība
balstās uz stipru ticību un ir pamatota dievišķajos likumos,
.bez kuriem cilvēks nevar izbaudīt patiesu laimi

Uzsākot kādu uzdevumu, mums nevajadzētu ļauties
nelabvēlīgu apstākļu baidīšanai, bet gan būt maksimāli
optimistiskiem, ar absolūtu ticību, ka nekas nevar stāties
.ceļā mūsu gribas izpausmei un izvēles brīvībai

Ja mums neizdodas sasniegt savu mērķi, ir pieņemami netieši atzīt, ka pastāvēja mūsu pašu radīti šķēršļi, kas mums traucēja to sasniegt. Mums ir jāatlaidās un jādubulto centieni, lai sasniegtu savu mērķi. Mums arī jāapliecina sev, ka neatkarīgi no tā, cik spēcīgi un milzīgi ir šķēršļi un izaicinājumi, mums joprojām ir pietiekami daudz spēka, lai tos novērstu un pārvarētu. Pat ja mēs ciešam neveiksmi, neskatoties uz visiem mūsu mēģinājumiem, nav nepieciešams krist izmisumā un vilšanās, ja vien saprotam, ka cilvēka griba ir spēcīgāka par likteni, kas ir mūsu pašu radīts. Tāpēc mēs nedrīkstam pārtraukt mēģināt, lai cik reižu mēs kļūdītos, jo vienmēr ir atvērtas durvis. Mums vienkārši jāturpina tiekties un jāatkārto mēģinājums, līdz mums tiek doti panākumi. Dievs mums sniegs palīdzību, ja vien mēs paļausimies uz Viņu un pieliksim pūles. Tas, kurš iet pa šo ceļu, sasniegs savu galamērķi, un tas, kurš paļaujas uz .Dievu, netiks vīlies

Kad cilvēks kaut ko vēlas, un šī vēlme ir spēcīga un neatliekama, šī vēlme nekad nepamet viņa apziņu, lai kurp viņš dotos un lai kurp viņš pievērstos, un lai kādas būtu viņa rūpes un raizes. Pateicoties savai pastāvīgajai un neatlaidīgajai darbībai, šai vēlmei piemīt milzīga apņēmība un enerģija. Šis intelektuālais čuksts ir spēcīgāks un efektīvāks par mehānisku lūgšanu, kas nepārsniedz lūpu kustināšanu. To dara tie, kas mīl Dievu; viņi čukst savu mīlestību pret Dievu bez mitas, un viņu čuksti ir sirsnīgi un nedzirdami visās viņu ikdienas aktivitātēs. Šis sirsnīgais čuksts viņus nenovērš un nekonfliktē ar viņu citiem pienākumiem. Pieaugot viņu vēlmei pēc Dieva, viņu mīlestība pret Viņu stiprinās un padziļinās, līdz viņi pieskaras Viņa klātbūtnei un ierauga Viņa gaismu ar dvēseles aci, .izbaudot milzīgu prieku un izjūtot neaprakstāmu mieru

Dievs mums sūta mācības, kas mums dzīvē nepieciešamas, lai mēs varētu no tām gūt labumu un iegūt izpratni un pieredzi. Ikviens, kurš izvairīsies no šīm mācībām,

būs spiests tās apgūt, lai cik ilgs laiks tam būtu
.nepieciešams

Katrs pārbaudījums ir draugs, ja no tā mācāmies, un
tirānisks despots, ja izniekojam iespēju un ļaunprātīgi
izmantojam to ar sūdzībām, aizvainojumu un sliktu
.spriedumu

Kad mums ir skaidra izpratne un pareiza attieksme pret
dzīvi, tā kļūst skaista. Un bez sarežģījumiem

psiholoģiski gadījumi

Cilvēks nevar mūžīgi palikt prieka viļņa nests, iegrimis
nemierīgos bēdu ūdeņos vai noslēcis garlaicības dzīlēs. Šajā
pasaulē, ko raksturo konfliktējošas dualitātes, vidusmēra
cilvēks ir pakļauts kāpumiem un kritumiem. Viņš paceļas uz
prieka viļņa un ienirst vienaldzības dzīlēs, un viņu mētā nikni
skumju viļņi. Un viņš reti zina par kādu citu apziņas stāvokli.

Ļaut apstākļiem šādi mest domas. Tas nozīmē paļauties uz
.savu gribu kaprīza un nepastāvīga likteņa varā
Lai cilvēks dzīvotu veiksmīgu un piepildītu dzīvi, viņam ir
.nepieciešams garīgais līdzsvars

To var panākt, tikai koncentrējot prātu un kontrolējot
.psiholoģiskās spējas

Pat visdziļākās bēdas ar laiku dziedē, tāpēc nav jēgas
kavēties pie bēdām katru mūsu dzīves dienu. Ilgstošas bēdas
par aizgājušu mīloto nepalīdz ne viņam, ne mums, un tās
neko nemaina realitātē. Mazvērtības kompleksa vai sevis
sodīšanas attīstība. Kavēšanās pie pagātnes kļūdām vai
neveiksmēm ir bezjēdzīga. Tā tikai padara dzīvi nelaimīgu un
.nomāc garīgās spējas

Mēs nedrīkstam ļaut sev iekrist garlaicīgas rutīnas
bedrē, jo tas ir psiholoģisks stāvoklis, kas nebūt nav
komfortabls, jo tas satrauc prātu un apātijas krāsnī
.sadedzina apslēptās spējas

Neveiksmes ir jāizskauž no saknēm, un dzīves lauki ir
jāuzar ar centību un apņēmību un jāsēj ar labestības sēklām,
.lai ar Dieva palīdzību novāktu bagātīgu ražu

Dzelzs sudraba jubilejā

Reiz mani uzaicināja uz kāda pāra, kas šķita viens no laimīgākajiem pāriem, sudraba jubilejas svinībām, bet brīdī, kad iegāju viņu mājās, sajutu, ka kaut kas nav kārtībā. Palūdzu diviem saviem studentiem novērot, kā viņi izturējās viens pret otru vakara gaitā, un viņi vēlāk man pastāstīja:

"Vīrs un sieva smaidīja viens otram citu klātbūtnē un uzrunāja viens otru ar vismīļākajiem vārdiem, piemēram, "Jā, mana dārgā" un "Protams, mana mīlestība", un citām draudzīgām frāzēm. Bet, tiklīdz viņi domā, ka ir vieni, viņi .ķīlidojas un viens otram saka aizskarošus vārdus

Es ar viņiem runāju un teicu: Jūs mani uzaicinājāt apmeklēt jūsu ballīti, bet atmosfēra ir saspringta, un es jūtu, ka šajā mājā valda liela nesaskaņa, un man šķiet, ka šajā .sudraba jubilejā ir daudz dzelzs

Sākumā viņi apvainoja, bet vēlāk atzina manu taisnību un atvainojās. Viņa turpināja, sakot: "Kāds jums labums no ."?visu laiku notiekošā strīdēšanās un strīdēšanās Šķiet, ka jūs dzīvojat kopā, lai saglabātu savu reputāciju kā ideāls pāris, bet jums tādiem jābūt vienam ar otru un .jādzīvo mierā un saskaņā savas laimes un sirdsmiera labad

Magnētiskā pārtika

Kad cilvēki runā par pārtiku vai uzturu, viņi parasti domā fizisko pārtiku, kas tiek patērēta ķermeņa uzturēšanai. Tomēr pastāv arī citi uztura veidi, kas ir ne mazāk svarīgi par fizisko pārtiku un bieži vien pat svarīgāki, piemēram, intelektuālā vai garīgā barība. Garīgā aktivitāte vai prāta .koncentrēšana, gudrība un garīgā spriestspēja Fiziskā barība uztur ķermeņa šūnas, intelektuālā barība piepilda prātu ar veselīgām idejām, un gudrības barība .atdzīvina dvēseli un attīsta tās spējas

Intelektuālā barošana parasti sastāv no idejām, ko cilvēks domā, un tām, ko viņš saņem no citiem, saskaroties .un mijiedarbojoties ar viņiem

Cilvēki ar mierīgu temperamentu un cēlu noskaņojumu

.palīdz padarīt mūsu domas pievilcīgas un veselīgas

Nav grūti noteikt, vai cilvēks savu intelektuālo barību
smeļas mierīgā vai traucējošā vidē. Trauksme, ciešanas un
apjukums rodas no saskarsmes ar nepareiza veida cilvēkiem
– draugiem vai radniekiem. Tas izraisa satraucošas domas
un sliktu garastāvokli

Ķermenis iegūst enerģiju un vitalitāti no fiziskās
pārtikas, savukārt magnētiskā pārtika apgādā gan ķermeni,
gan prātu ar enerģijas lādiņiem, kas ir vieglāk sagremojami
nekā cietie un šķidrie pārtikas produkti, kurus nevar viegli
.pārvērst dzīvā enerģijā

Kad jūs varat nezināšanu pārvērst gudrībā, vājumu un
trauslumu veselībā un vitalitātē, un pārlicināti un drosmīgi –
pat vienatnē – iet pa dzīves ceļiem, un izjust iekšēju prieku,
ka jums ir dzīva un modra sirdsapziņa, un nelokāma ticība
Dieva taisnīgumam un pareizā uzvarai pār nepareizību un
.patiesības uzvarai pār ilūziju

Un, kad jūs katru dienu centīsieties atbrīvot savas
domas uz augstākiem un izsmalcinātākiem līmeņiem, un
jums būs mīloša un pateicīga sirds, un labi nodomi pret
citiem, jūsu intelektuālais barība būs magnētiska, un jūs tad
piesaistīsiet sev visu skaisto un noderīgo no lietām,
cilvēkiem un apstākļiem, kas nepieciešams, lai turpinātu
.ceļojumu uz drošības un aizsardzības krastiem

Kad jūs pieliekat pūles, lai iegūtu to, kas jums
nepieciešams, un esat apmierināti ar to, ko Dievs dod, jūs
būsiet garā bagātāki un apmierinātāki nekā tie, kas ir apsēsti
.ar pasaulīgām mantām un kāro to īslaicīgās baudas

Kad cilvēks meklē Dievu, kurš ir vienīgais patiesais
draugs pāri visiem draugiem, kļūst iespējams nodibināt
patiesu draudzību visās cilvēku attiecībās: ģimenes,
.brālīgajās, laulības un garīgajās
Draudzība ir būtisks elements laulības attiecībās, un
prioritāte jāpiešķir intelektuālai un emocionālai tuvībai,

morālas pievilcības sajūtai un patiesai mīlestībai un
.draudzībai

Tie, kas nespēj atšķirt patiesu mīlestību no jutekliskas
.pievilcības, atkal un atkal cieš vilšanos

Kad laulība balstās uz augstiem ideāliem un savstarpēju
cieņu, tā kļūst par laimīgu un veiksmīgu savienību starp
divām mīlošām dvēselēm, un viņi sadarbojas, lai atvieglotu
viens otram dzīves nastu un kļiedētu dzīves raizes ar
.līdzjūtību un savstarpēju, draudzīgu sapratni

Neviens nevar mani kontrolēt vai atņemt man gribu, ja
.vien es neļauju citu cilvēku domām un rīcībai mani ietekmēt
Kungs, es apzinos, ka man priekšā ir bezgalīgas iespējas
izpētīt savas spējas un atklāt savu garīgo potenciālu, es
materiālās pieķeršanās aizstāšu ar augstākām tieksmēm.

Un es sapratīšu, ka uzticīgais gars vienmēr ir ar mani
Šodien es piepildīšu savas domas ar optimisma devu,
distancēšos no nepatīkamām pieredzēm un praktizēšu to,
.kas līdzsvaroti un konsekventi baros ķermeni, prātu un garu
Dzīvības un nāves deja ir vienmēr klātesoša, bet es
atbrīvošos uz visiem laikiem, sargājot savu garīgo identitāti.

Un, kad mani sastaps pārbaudījumu un likstu vētras, es
došos ceļā savas dvēseles kuģī. Pāri dzīves jūrai uz drošiem,
.dievišķiem krastiem

Kad strādāšu un radīšu, atcerēšos, ka Dievs darbojas
caur mani; Viņš ir Visuma Kungs, un es varu sazināties ar
.Viņu, dziļi meditējot par Viņu

Mans dārgais Dievs, es apzinos, ka manas domas man
nesīs vai nu neveiksmi, vai panākumus, atkarībā no tā, kura
doma manā dzīvē ir spēcīgākā. Tāpēc es centīšos atcerēties,
ka Tu sniedz man palīdzīgu roku, un tas mani sagatavo
.panākumu iemesliem

Kad mani piemeklēs nelaimes un neveiksmes, es
uzlabošu savu garastāvokli un stiprināšu savu apņēmību tās
pārvarēt. Savās attiecībās un mijiedarbībā ar visiem es
pieņemšu sirsnību un godīgumu, un es atklāšu mīlestības un

laba vēlējumu domas. Tad Dievs mani atbalstīs ar Savu
.spēku un gudrību
Kungs, es vispirms izmantošu savu gribasspēku un
intelektu, lai paveiktu mazas lietas, un tad pāriešu pie
.lielākiem sasniegumiem
Pat ja visas materiālās ambīcijas tiek piepildītas, tās
joprojām nes tikai nepilnīgu laimi, un Dieva atrašana ir
vienīgā patiesā laime. Es atklāšu neizsmeļamus prieka
rezervuārus, un tas nekad nebeidz plūst un tecēt dvēseles
.dārzos un tās mūžzaļajās pļavās

Zelta teicieni

Laime ir manas tiesības, mans mantojums un mans
apslēptais dievišķais dārgums. Vadi mani, Kungs, lai es sevī
.atrastu dārgumus, kas pārspēj ķēniņu sapņus

* * *

Dievišķais siržu iemītnieks savos mācekļos – no savas
žēlsirdības un līdzjūtības – apgaismo gudrības mirdzošās
.lampas, kas klievē neziņas tumsu

* * *

Dzīve ir inteligenta kustība ar regulāru ritmu. Tā
veidojas nedzīvos objektos vai iegūst dzīvu un kustīgu formu.
.Dzīve ir visaptveroša un caurstrāvo visu

* * *

Ak, Vislielākais Mīlestības Kungs, Tu esi pati dzīve, Tu esi
mans mērķis un mana tieksme. Padari mani par ziedošu rozi
Savā debesu dārzā vai par mirdzošu pērlīti Savas starojošās
mīlestības kaklarotā, vai piešķir man vislielāko godu: mazāko
.vietu Savā sirdī

* * *

Visur, kur citi novērtē manus centienus darīt labu, tur es
varu sniegt vislielāko palīdzību

* * *

Ausim zeltainu sapņu paklāju ar saldu atmiņu un
izsmalcinātu domu zīdainiem pavedieniem

* * *

Tukšs prāts [bez pozitīvām, konstruktīvām domām] ir
.nepatikšanu, trauksmes, izmisuma un bezcerības fabrika

Ja vispārēja mīlestība apmetas tavā sirdī, tā nesīs tev
.ilgstošu un atjaunotu laimi, ko nekas cits nevar dot

Dzīvības ziedi, kas zied zemes eksistences dārzā, ir
ārkārtīgi skaisti un patīkami skatāmi. Bet vēl krāšņāks un
krāšņāks ir skaistuma un gudrības avots, kas kaut kur
atrodas, no kura mēs esam nākuši un pie kura mēs
.atgriezīsimies un atkal sajauksimies

Kad māceklis no rīta pamostas, viņš sev apliecina: "Es
neesmu ķermenis, es esmu neredzams gars... Es esmu
prieks... Es esmu gaisma... Es esmu gudrība... Es esmu
mīlestība. Un, lai gan es mājoju šajā ķermenī, mans gars ir
".nemirstīgs un neskarts no sabrukšanas

Tāpat kā rasas lāses palīdz ziediem uzplaukt un augt,
.laipnība baro draudzību un veicina tās izaugsmi

* * *

Ir viļņi, kas parādās okeāna virsmā, un viļņi, kas pazūd
tā dziļēs; abos gadījumos tie atrodas okeānā un ir vienoti ar
to. Līdzīgi cilvēki, kas "dzīves" laikā peld uz kosmiskā okeāna
virsmas vai kas pazūd tajā "nāves" brīdī, vienlīdz atrodas
.mūžības okeānā

* * *

Mēness atspulgs nemierīgā ūdenī nav skaidri redzams,
bet, tiklīdz ūdens virsma nomierinās, Mēness atspulgs kļūst
pilnīgi skaidrs. Tas pats attiecas uz prātu: kad tas ir mierīgs,
jūs varat redzēt savas dvēseles seju ar pilnīgu skaidrību un
.precizitāti

Sūti, Kungs, Savas gudrības saules starus, lai tie mani
vadītu manās laimīgajās sasniegumu dienās, un Savas
žēlastības pilnā mēness gaismu, kad es eju cauri tumšajām
.skumju naktīm

Meditācija ir līdzeklis, ar kuru jūs savienojaties ar
universālo prātu, un, kad jūs harmonizējaties ar šo bezgalīgo
.apziņu, jūs varēsiet iepazīt visus radīšanas noslēpumus

Vēlme tuvoties Dievam un Viņu iepazīt nerodas pati no
.sevis, tā ir jākopj, un dzīvei nav vērtības bez šīs vēlmes

Zemes dzīve ir īslaicīga pietura, un cilvēces galvenais
pienākums ir izprast šī ceļojuma mērķi un mērķi. Šis mērķis
.ir iepazīt Dievu, un tas nevar būt nekas cits

Jūsu miers ir jūsu dārgais dārgums, tāpēc neļaujiet
nevienam to jums atņemt

* * *

Mācies stāvēt vienatnē, drošībā un pasargāti savu
.tikumu un pašvērtības cietoksnī

* * *

Viss pastāv, jo Dievs pastāv. Un, tā kā Viņš pastāv, arī
jūs eksistējat. Pateicoties Viņa eksistencei, jūs baudāt dzīves
komfortu un prieku. Tāpēc jūsu pateicībai Dievam jābūt
.dziļai

Labas grāmatas var būt klusi, pieklājīgi un cienpilni
draugi. Nepametiet šīs grāmatas grūtos brīžos, jo tās nekad
jūs nepametīs, atšķirībā no fiziskiem draugiem, kuri jūs var
.pamest

Ikviens, kam ir laba veselība, komfortabla dzīve un
lieliskas garīgās spējas, bet trūkst laimes, vēl nav guvis
panākumus dzīvē. Kad jūs patiesi varat teikt: "Esmu laimīgs,

un neviens nevar man atņemt laimi," jūs esat atradis Dieva
.tēlu sevī

Uzsveriet mieru un mieru un sūtiet tikai mīlošas domas
un labus nodomus, ja vēlaties dzīvot mierā un harmonijā.
Dzīvojiet dzīvi, kas balstīta uz taisnīgumu un dievbijību, un
visi, kuru dzīves ir saistītas ar jūsu dzīvi, gūs labumu
.vienkārši no tā, ka būs kopā ar jums

Ja tev nav draugu, ja tavi draugi tērē tavu laiku vai ja tu
ar viņiem nesatiec, tad ļauj grāmatām [un materiāliem], kas
satur gudrību, kļūt par taviem draugiem, jo caur to lappusēm
.tu vari ienirt pārsteidzošu un aizraujošu ideju pasaulē

Atrast Dievu nozīmē iegūt visu, ko sirds kāro, un būt
garīgam nozīmē atvērt durvis uz veselību, laimi un
.panākumiem

Mūsos mīt dievišķa spēka dzirksts, kas rada un uztur
.visu dzīvību, un tā gaida, kad tiks aizdedzināta

Lasīšana ir ļoti labvēlīga garīga aktivitāte; tā trenē prātu
un uztur to elastīgu. Viena vai divas stundas lasīšanas dienā
dažu gadu laikā sniegs ikvienam daudzveidīgu zināšanu bāzi,
ja vien viņš izvēlas vērtīgas grāmatas. Netērējiet laiku un
nekaitējiet savām garīgajām spējām, lasot lētus romānus vai
.triviālas grāmatas, kurām nav mērķa vai nozīmes

Tie, kam ir sociālas tieksmes, vērtīgās grāmatās atradīs
jaunu enerģiju, lai palīdzētu cilvēcei, izmantojot mācības, kas
ietvertas grāmatās, ko sarakstījuši cēli, talantīgi vīrieši un
.sievietes

* * *

Lasīšana ir ļoti labvēlīga garīga aktivitāte; tā trenē prātu
un uztur to elastīgu. Viena vai divas stundas lasīšanas dienā

dažu gadu laikā sniegs ikvienam daudzveidīgu zināšanu bāzi,
ja vien viņš izvēlas vērtīgas grāmatas. Netērējiet laiku un
nekaitējiet savām garīgajām spējām, lasot lētus romānus vai
.triviālas grāmatas, kurām nav mērķa vai nozīmes

* * *

Egoisms un lepnums ir jāizskauž, jo tie ir lielākie šķēršļi
.garīgo zināšanu iegūšanai

* * *

Bez Dieva izjūtas šī pasaule šķiet pilna konfliktu,
vardarbības un rūgtu vilšanos. Laime slēpjas Dieva tuvības
.sajūtā

* * *

Tie, kas pazīst Dievu, savās sirdīs pastāvīgi izjūt prieku
un laimi, jo viņi jūt svētīgu drošību un mieru, dusmu vētras
.viņus nespēj satricināt, un bailes nevar ienākt viņu sirdīs

* * *

Labas grāmatas ir jūsu labākie draugi; caur tām jūs
varat dzirdēt, kā dižie prāti jūs maigi uzrunā, mierina un
sniedz labākos padomus. Nespējot attīstīt patiesu vēlmi lasīt
.labas grāmatas, jūs zaudējat paaudžu mantojumu

* * *

Bez dievišķas palīdzības cilvēki ir lemti neveiksmei, jo
spēks un gudrība, kas nepieciešama, lai gūtu panākumus
dzīves cīņā, nāk no bezgalīga avota. Kad cilvēks ignorē
Dievu, viņš pārrauj glābšanas līniju, kas viņam sniedz
.panākumiem nepieciešamo palīdzību un atbalstu
Meklētāji, kas klauvē pie garīgo iespēju durvīm, atklās,
ka durvis viņiem ir atvērtas, jo Dievs palīdz tiem, kas palīdz
.paši sev

Kad esi saskaņā ar Dievu, visa daba ir saskaņā ar tevi

* * *

Mīlestība ir kā smilšpapīrs, kas pulē prātu un noņem
.raupjumu no rakstura

* * *

Kad pēkšņi atrodi Dievu visur un Viņš atnāk pie tevis,
iedvesmo tevi un vada tevi, tad dievišķās mīlestības stāsts ir
.sācies

* * *

Lai mīlestība staro sirdīs un sūta dziedinošos starus
citiem

* * *

Meklējiet Dievu, kamēr esat jauns un stiprs, jo
vecumdienās un slimībā jūs, iespējams, vairs nevarēsiet Viņu
meklēt. Vecumā, kad cilvēki sāk izprast dzīves patieso jēgu,
ķermenis kļūst vājš, un viņi atlikušo mūžu pavada, rūpējoties
par savām trauslajām fiziskajām spējām, nevis meklējot
.patiesību

* * *

Es ņemšu labāko no katra cilvēka un novērtēšu visu
.tautību labās īpašības, nekoncentrējoties uz to trūkumiem

* * *

Tāpat kā mēs rūpējamies par mūsu ikdienas pārtikas
uzturvērtību, mums jāpievērš uzmanība arī psiholoģiskajām
.uzturvielām, ko mēs katru dienu sniedzam savam prātam

* * *

Laipni vārdi ir brīnišķīgs līdzeklis pret daudzām kaitēm,
tiem piemīt spēcīgs, gandrīz maģisks, magnētisks spēks, kas
nes bagātīgas svētības un labklājību to runātājam. Tie, kas
lieto nomierinošus, maigus vārdus, jūt smalku plūsmu, kas
plūst caur viņiem bez pārtraukuma, piepildoties ar dziļu
miera sajūtu. Tas ir tāpēc, ka šī strāva ir savienota ar savu
augstāko avotu, pastāvīgu plūsmu, kas sasniedz dvēseles
harmonijā ar šo avotu, ļaujot tām nodot laimi tiem, kas
.ilgojas pēc miera

* * *

Cik daudz laipnu vārdu no sirds ir klieģējuši daudzas
bēdas un cik daudz gudru balsu ir apgaismojušas tumšus
!ceļus ar prieka un miera lampām

* * *

Mēs augam caur katru pieredzi, ko piedzīvojam, ja vien
apzināmies, ka varam no tās mācīties vērtīgas mācības.
Katrai sāpēm un ciešanām, ko piedzīvojam, ir jēga un
mērķis. Neskatoties uz šo pieredžu skarbumu, tās ir kā
uguns, kas izkausē dzelzs rūdu, pārveidojot to par skaistu,
.stipru un daudzpusīgu tēraudu

* * *

Visi ievērojamie sasniegumi manā dzīvē ir gūti,
pateicoties prāta spēkam saskaņā ar Dievu. Kad darbojas
dievišķais ģenerators, viss, ko vēlos, bez izņēmuma
piepildās, vispirms iegūstot neredzama, ēteriska dizaina
formu un pēc tam ar neatvairāmu spēku izpaužoties
.realitātē

* * *

Kad prāts čukst Dievam sirsnīgu, dedzīgu čukstu no
ilgojošas dvēseles dzīlēm, gara aicinājums aizkustinās
universālo sirdi, un atbilde nāks, nesot sev līdzīgu
prieku. Šis intelektuālais čuksts kultivē gribu, līdz tai piemīt
.spēks, kas nepieciešams vēlamā mērķa sasniegšanai

* * *

Kad cilvēka prāts un griba ir saskaņā ar Dievu, viņam ir
neierobežots spēks, tāpēc pietiek tikai domāt par kaut ko, lai
to sasniegtu, jo dievišķais likums darbojas par labu tiem, kas
.ir saskaņā ar augstāko gribu

* * *

Lai kādas būtu mūsu bažas, Dievam vajadzētu ieņemt
pirmo vietu mūsu dzīvēs. Viens no svarīgākajiem garīgās
izaugsmes elementiem ir nepārtraukta sirsnīga čukstēšana
Dievam, kuras laikā jūs personīgi piedzīvosiet brīnišķīgas
.pozitīvas pārmaiņas, kas jūs ļoti iespaidos

* * *

Cilvēkam nevajadzētu veltīt visas Dieva dotās prāta
spējas īslaicīgu lietu meklēšanai, pretējā gadījumā viņš
apmaldīsies materiālisma labirintos un radīs sev
ierobežojumus un aizliegumus, kas viņam nav nepieciešami.

Tā vietā viņam vajadzētu izmantot savas prāta spējas, lai
iegūtu dzīvei nepieciešamo, un censties attīstīt savas garīgās
spējas, lai atšķirtu pareizo no nepareizā, kā arī kaitīgo no
.labvēlīgā

* * *

Patiesība slēpjas ārpus viedokļiem un teorijām, un
daudzi, kas pieņem šo pieeju, kļūst saistīti ar saviem
.subjektīvajiem secinājumiem

* * *

Atveriet, Kungs, miera vārtus un sargājiēt manu garīgo
domu svētnīcu no ļaunu čukstu uzbrukumiem, un ļaujiet
manu ilgu rozēm uzziedēt manas sirds dārzā, kamēr es
.gaidu Tavas atnākšanas rītausmu

* * *

Teorētiskās zināšanas nespēj iegūt dievišķas *
zināšanas, un ieteicams netērēt savu dārgo laiku teorijām,
kuras nevar pielietot realitātē, pretējā gadījumā cilvēks
nonāks blīvu intelektuālu džungļu vidū un nespēs pārvarēt
.teoriju sfēru

* * *

Laime ir psiholoģiskas uzvaras auglis pār dzīves
.nepastāvīgajiem apstākļiem

* * *

Tas, kuru Dievs atpazīst, pasaulei var būt nezināms

* * *

Ja cilvēks ieprogrammē sevi ar teorētiskām zināšanām
[bez faktiskas pārbaudes], viņš kļūs kā pārnēsājama
ierakstīšanas ierīce, kas atkārto sakāmvārdus un cildenas
frāzes, un citi viņu uzskatīs par izglītotu zinātnieku, taču
šādas zināšanas nestiprina tieša patiesības uztvere, kā arī
.tās neatbilst garīgajiem sasniegumiem

* * *

Problēmas pasaulē joprojām pastāvēs, tāpēc kur meklēt
vadību un virzienu? Cilvēka domas, ko ietekmē ieradumi,
aizspriedumi, neobjektivitāte un fanātisms, ir bezjēdzīgas, un

vides, ģimenes, valsts vai pasaules ietekme nespēj sniegt
patiesu vadību. Tāpēc cilvēkam jāvēršas pie Dieva un
jāieklausās mierīgajā, rāmā balsī, kas nāk no dvēseles
.dzīlēm, balsī, kas saskan ar patiesību

* * *

Atveriet savas sirdis dievišķajai izliešanai, lai tā varētu
plūst caur jums un piepildīt jūsu dzīves ar garīgām svētībām
un labestību

* * *

Lai kādu darbu jūs darītu un kādus sasniegumus jūs
varētu sasniegt, vienmēr atcerieties, ka Dievs ir avots, kas
dod jums visu nepieciešamo spēku, lai strādātu un sasniegtu

* * *

Ļauj man Tevi atcerēties, Kungs, nabadzībā un *
labklājībā, slimībā un veselībā, neziņā un gudrībā, un ļauj
man redzēt Tavu svētīto gaismu, kas dāvā labsajūtu un
.dziedināšanu mirklī

* * *

Savu domu vientulībā ilgojos dzirdēt tavu svētīgo balsi,
padzin no manis skarbības, zemes balsis, kas paslēptas manu
atmiņu krokās, es vēlos mūžīgi klausīties tavā mierīgajā,
.melodiskajā balsī savas dvēseles klusumā

* * *

Dzīve ir ietīta tumsā, un mums jāļauj Dieva gaismai būt
mūsu vadošajai lampai, ejot pa tās tumšajiem ceļiem. Viņš ir
pilnmēness neziņas un tumsas naktīs, apgaismības saule
atmodas stundās, vadības bāka un Polārzvaigzne tiem, kas
.šķērso zemes, īslaicīgās eksistences jūras

* * *

Ir pienācis laiks cilvēcei mosties no aizmirstības miega
un sākt garīgu atmodu. Mēs lūdzam Tevi, Kungs, pacelt
mūsu apziņu no neuzmanības un šauras, ierobežotas
domāšanas dzīlēm līdz miera, gaismas, mīlestības un
.universālas cilvēciskas līdzjūtības apvāršņiem

* * *

Viss galu galā uzlabosies, jo Dieva spēks un brīnumi
slēpjas aiz cilvēka dzīves pretrunām, un tam, kurš nav
pārlicināts par situācijas neizbēgamību un mēģina ar savu
prātu un ticību iekļūt tajā, kas atrodas aiz plīvura, durvis tiks
.atvērtas
* * *

Ticība nekad nenožīmē būt neapdomīgam vai
negudram, rīkojoties ar apstākļiem. Gluži pretēji, neatkarīgi
no tā, kas notiek, cilvēkam ir jāpārlicinās, ka tikai Dievs
spēj viņu atbalstīt grūtos un pārdzīvojošos apstākļos, ja viņš
.vēršas pie Viņa ar visu savu sirdi, dvēseli un jūtām
* * *

Ja mūsu maņas spētu mums nodot visu patiesību, mēs
redzētu zemi kā elektronu upes un katru putekļu daļiņu kā
ripojošu gaismas masu. Tie, kas iekļūst materiālā pasaulē
līdz garīgajam, saprot ilūzijas būtību un zina patiesības
.būtību
* * *

Neatkarīgi no tā, vai atrodaties Āfrikas džungļos, kaujas
laukā, ciešot no slimības vai nabadzības, ir jāpārlicina sevi,
ka Dieva roka ir stiprāka par jebkādām briesmām un spēj
aizsargāt tos, kas meklē patvērumu Viņā. Nav efektīvāka
aizsardzības līdzekļa. Protams, ir jāizmanto saprāts, risinot
notikumus, vienlaikus pilnībā paļaujoties uz dievišķo
.palīdzību
* * *

Mīlestība, kas mājo visu radību sirdīs – visu māšu, tēvu,
draugu un mīloto cilvēku mīlestība – ir cēlusies no dievišķās
.mīlestības
* * *

Ir jānošķir galvenie un mazāk svarīgie pienākumi,
prioritāri izvirzot vissvarīgākos pienākumus pār vienkārši
svarīgajiem. Turklāt nevienam pienākumam nevajadzētu būt
pretrunā ar citu. Svētajos Rakstos teikts, ka tad, kad viens

pienākums ir pretrunā ar citu, tas liecina, ka tas nav patiesss
.pienākums

* * *

Saules dzīvības stariem izplatoties, Es izplatīšu cerības
starus nabadzīgo un pamesto sirdīs [tos, kurus sabiedrība ir
pametusi], un Es iedvesies jaunu apņēmību to sirdīs, kuri
.uzskata sevi par neveiksminiekiem

* * *

Skolotājs Paramahansa teica vienam no saviem
:mācekļiem
Neizslēdz nevienu no sava mīlestības loka. Paturi"
".ikvienu savā sirdī, un viņi paturēs tevi savējā

* * *

Kungs, palīdzi man vienmēr izmantot savu gribu, lai
.paveiktu labus un labvēlīgus darbus
Palīdzi man pakļauties Tavai gribai, lai visas manas
domas atbilstu Taviem nodomiem un būtu saskaņā ar Tavu
.gribu
Viņš man palīdzēja atmodināt manī slēpto, svētīgo
spēku, lai es varētu pārvarēt visas grūtības un
pārbaudījumus

* * *

Mosties un atklāj to drosmīgo un pazemīgo garīgo
personību – tādu, kas apvieno lauvas spēku ar baložu
.maigumu

* * *

Man nebūs svarīgi ne rūgta, nepatiesa kritika, ne arī
grezna uzslava un glaimi. Mana vienīgā vēlēšanās ir pildīt
.Tavu gribu, Kungs, un iegūt Tavu labvēlību

* * *

Tu nevari iedomāties to milzīgo prieku, kas tevi piepildīs,
kad sajūtīsi dievišķo klātbūtni. Tad tavu dvēseli apreibinās
Dieva bezgalīgā mīlestība. Tā ir mīlestība, kas ir miljoniem
reižu lielāka par jebkuru cilvēcisku mīlestību – mīlestība, kas

piepilda visas tavas vēlmes un piepilda tavu sirdi ar prieku
.un apmierinājumu

* * *

Caur iekšējo fokusu jūs varat tieši izjust garīgo svētlaimi
sevī un sev apkārt. Ja jūs kultivēsiet šo apziņu, jūsu
personība augs harmoniski un jūs iegūsiet pievilcīgu
.magnētismu cilvēkiem un citām būtnēm

* * *

Ak, Diženais Aizstāvi, man vienalga, ja es visu zaudēšu
sava likteņa dēļ, kas ir manis paša radīts, bet es lūdzu Tevi,
manu vienīgo patvērumu, pasargāt manas mīlestības pret
.Tevi sveci no neuzmanības un aizmāršības vējiem

* * *

Dzersim līdz malām tīros, atspirdzinošos miera ūdeņus,
kas plūst no labvēlīgu apstākļu avotiem, ko stiprina mūsu
stingrā apņemšanās domāt pozitīvi un raudzīties uz dzīvi
.optimistiski

* * *

Sirdsapziņa ir intuitīva maņa, kas atklāj cilvēka patieso
dabu un motīvus. Kad jūsu sirdsapziņa ir tīra un jūs zināt, ka
darāt to, kas ir pareizi, jums nav no kā baidīties. Tīra
sirdsapziņa ir apliecinājums labai rīcībai no Dieva.
Attaisnošana sirdsapziņas tiesā nozīmē laimes iegūšanu un
.Dieva svētību saņemšanu

* * *

Centieties darīt drosmīgas un patīkamas lietas, ko
vairums cilvēku nedara, un dāvājiet mīlestību un mieru tiem,
.kurus citi nepamana

* * *

Skolotājs Paramahansa teica vienam no saviem
:mācekļiem

Ja neveltīsi laiku prāta attīstīšanai, nekāda materiālā"
labklājība tevi neapmierinās. Šī attīstīšana nav spīdzināšana,
bet gan apziņas treniņš, lai barotu domas un rīcību, kas ved
".uz laimi

Tava laime ir tavi panākumi, tāpēc neļauj nevienam to
tev nozagt. Pasargā sevi no tiem, kas mēģina tevi traucēt.
Kad biju zēns, es zaudēju pacietību, kad daži cilvēki izplatīja
par mani nepatiesas baumas. Vēlāk es sapratu, ka mans
.sirdsmiers ir svarīgāks par cilvēku atzinību vai apbrīnu

* * *

Ja vien jūs zinātu dievišķās mīlestības stāstu, ko daži
bhaktas piedzīvo kopā ar Dievu! Neviena cita dzīves
pieredze nevar līdzināties šim priekam. Es pazinu svēto, kurš
pastāvīgi bija iegrimis Dieva mīlestībā, un viņa sejā staroja
svēta mīlestība. Dieva acs vienmēr ir vērsta uz tiem, kas
.Viņu mīl, un Viņš nekad tos nepamet ne uz mirkli

* * *

Tikai daži ir ieinteresēti attīstīt savas garīgās un garīgās
.spējas

* * *

Neļauj sev nogrimt atlikšanas dibenā. Celies no
garlaicīgas ikdienas realitātes miega un dodies pretī
izsmalcinātas dzīves apvāršņiem, kur valda sasniegumi,
.prieks un miers

* * *

Tevī slēpjas milzīgs potenciāls, kas gaida, lai tiktu
ieguldīts, un tikai tu pats spēj to aktivizēt un gūt no tā
.labumu

* * *

Atbrīvošanās no sliktu ieradumu un neveselīgu vēlmju
diktāta sniedz daudz lielāku laimi nekā materiālie panākumi.
Intelektuālajos panākumos slēpjas psiholoģiska labklājība, ko
ārēji apstākļi nevar atņemt. Jūs varat visu savu laiku veltīt
bagātības uzkrāšanai, taču šī bagātība nesniegs jums
ilgstošu mieru un drošību, kuru meklējat. Gluži pretēji, tā
nesīs jums vēl lielāku nelaimi, jo patiesa laime un miers mīt
.prātā, nevis materiālajās vērtībās

Kad esi stingri nostiprinājies savā patiesajā būtībā, tu
paveic katru uzdevumu un baudi visas labās lietas ar
.dievišķu prieku

* * *

Neļaujiet vājumam iesūkties jūsu prātā un esiet
piesardzīgi, sazinoties ar cilvēkiem, kuriem ir negatīvas
domas un pesimistisks skatījums uz lietām, lai viņu vājās
domas neieiesētu jūsu prātā, ja vien jūsu prāts nav
sasniedzis tādu spēka pakāpi, ka citu domas to nevar
vājināt, bet gluži pretēji, tas spēj stiprināt citu domas un
.vairot viņu pašapziņu

* * *

Dievs ir pirmajā vietā, un mums nevajadzētu sākt vai
beigt savu dienu, nedomājot par Viņu. Mums jāatceras, ka
bez spēka un enerģijas, ko saņemam no Dieva, mēs neko
nespētu paveikt. Tāpēc mūsu lielākais pienākums ir pret
.Viņu

* * *

Ir veids, kā izvērtēt un spriest paražas un tradīcijas.
Sākotnēji katrai tradīcijai bija pamatojums. Ja mēs atklājam,
ka pamatojums joprojām pastāv, tad tradīcijai ir nozīme un
ieguvums. Tomēr nav prātīgi akli sekot tradīcijām. Mums ir
jāzina patiesība un jāseko tai, izšķirot, kas var nest mums
.laimi, un pēc tam to pielietojot

* * *

Kad redzi tik daudz cilvēku, kuriem trūkst laimes vai
panākumu, nepieņem, ka tāds ir viņu liktenis. Tu vari sevi
padarīt par to, ko vēlies. Tieši iekšējie panākumi tevi patiesi
.padara veiksmīgu

* * *

Ja tevī nekā nav, tu nebūsi laimīgs. Bet, ja tev apkārt
nekā nav un tu esi laimīgs sevī, tu neapšaubāmi esi
veiksmīgs. Tādējādi nav iespējams vērtēt cilvēkus,
.pamatojoties uz viņu ārējiem apstākļiem

* * *

Starp milzīgajiem pūļiem var atrasties kāds cilvēks, kurš
ir sasniedzis garīga pacēluma stāvokli un bauda iekšēju
.mieru un augstāko garīgo laimi

* * *

Es droši zinu, ka viss, kas man nepieciešams, pie manis
atnāks, un tāpēc es neuztraucos par to, ko nesīs nākotne. Tā
nav lielīšanās vai izlikšanās, jo esmu daudzkārt pieredzējis šī
.svētītā spēka darbu un efektivitāti savā dzīvē

* * *

Neatkarīgi no tā, vai es peldos uz dzīves virsmas vai
slīkstu jūras dzīlēs, es zinu, ka esmu ar Dievu un Viņš ir ar
mani, un ka nekas man nevar kaitēt. Šīs zināšanas man ir
.devušas neaprakstāmu un dziļu laimi

* * *

Nav šaubu, ka kaut kā jauna iegāde ir patīkama
pieredze. Taču pēc kāda laika šī prieka sajūta pakāpeniski
izgaist, un jūs pat varat pilnībā zaudēt interesi par to,
aizmirstot par to un vēloties kaut ko citu. Tomēr rēķins par
šo precīzi netiks aizmirsts, it īpaši, ja to iegādājāties uz
!nomaksu

* * *

Cilvēkam vajadzētu pārņemt kontroli pār savu dzīvi un
pēc iespējas to vienkāršot. Viņam vajadzētu ietaupīt naudu
nepieciešamām lietām un ārkārtas situācijām, dot priekšroku
taupīšanai, nevis tēriņiem greznībai, un palīdzēt citiem pēc
iespējas labāk. Kad jūs palīdzat citiem, palīdzība nonāks pie
jums vienā vai otrā veidā, un jums nekas netrūks un nekas
.netiks atņemts

* * *

Visu siržu priekā es dzirdu Tavas svētlaimes atbalsi, ak
Kungs, un visu ticīgo draudzībā es jūtu Tavu mīlestību. Es
priecājos, un mana sirds priecājas par manu draugu
panākumiem un labklājību, tāpat kā es priecājos par savu
labklājību un vieglprātību. Iedvesmojot gudrību citos, es

vairoju savas gudrības dārgumus, un visu laimē es atrodu
.savu

* * *

Lielākais laimes ienaidnieks ir naudas aizņemšanās, lai
iegādātos luksusa preces. Cilvēki maldīgi uzskata, ka viņi
nevar būt laimīgi, ja neiegūst kaut ko konkrētu. Bet pat pēc
šīs lietas iegūšanas viņi nepiedzīvos patiesu laimi,
neskatoties uz īslaicīgo prieku, ko tā sniedz. Kāda jēga
dzīties pakaļ zemes laimes mirāžai, kas sola tikai sabrukt?
Cilvēkiem vajadzētu dzīvot vienkārši, bez nepieciešamības
pēc daudzām mantām, kurām nepieciešama pastāvīga
.uzmanība

* * *

Mana paradīze ir manī. Baudot Dieva svētības, es Viņam
pateicos, un mans iekšējais prieks aug. Bez šī iekšējā
apmierinājuma pat zemes prieki un baudas kļūst par elli.
Esmu sapratis, ka bez šī iekšējā prieka man uzliktā
.pienākumu nasta būtu atņēmusi man mieru un laimi

* * *

Ja bagātība ir apvienota ar slimībām un problēmām,
sekas būs daudzas. Higiēna un veselības aprūpe ir vienas no
Rietumu stiprajām pusēm. Kaitīgie kukaiņi un nāvējošie
mikrobi attīstītajās valstīs tiek efektīvi kontrolēti, savukārt
citās valstīs tie ir plaši izplatīti. Taču šo kaitēkļu iznīcināšana
nav sasniegumu virsotne, jo attīstītajās valstīs pastāv arī cita
veida kaites, piemēram, grūti apmaksājami rēķini un
nomācošas finanšu krīzes maksājumu sistēmu dēļ — kaites,
.kas traucē miegu un grauļ sirdsmieru

* * *

Mēs esam neatņemama tās pašas apziņas sastāvdaļa,
no kuras radās šis diženais Visums

* * *

Vai esat kādreiz redzējuši aitu baru? Ja viena no tām lec,
pārējais bars to bez vilcināšanās atdarina. Lielākā daļa
cilvēku ir tādi. Kādam var rasties ideja vai ieviest jaunu

tendenci, un citi nekavējoties pievienosies šai tendencei un to kopēs. Šis modelis ir saglabājies paaudzēm ilgi. Katrai tautai ir savas paražas un tradīcijas, un mēs nevaram apgalvot, ka visas no tām ir pareizas vai pamatotas. Bet kas zina? Varbūt dažas no šīm paražām un tradīcijām ir .bezjēdzīgas un bezjēdzīgas

* * *

Kad domu vētra norimst, mēs ieejam miera valstībā un .pieskaramies dievišķajai klātbūtnei

* * *

Domājiet par Dievu vai skaistu ainavu, kas iedvesmo mieru, vai priecīgu un patīkamu pieredzi. Pozitīva, mierīga .garīgā aktivitāte ir uzmundrinoša un atsvaidzinoša

* * *

Mēs dzīvojam haotiskā un nemierīgā pasaulē. Jūs varētu domāt, ka nauda nozīmē laimi, bet, kad to iegūstat, jūs joprojām atklājat, ka esat nelaimīgs. Jūs varat iegūt bagātību un zaudēt veselību (nedod Dievs). Vai arī jums var būt laba veselība un zaudēt naudu. Vai arī jums var būt gan bagātība, gan veselība, bet jūs varat ciest no daudzām problēmām attiecībās ar citiem, piedāvājot laipnību, bet pretī saņemot naidu un aizvainojumu. Bez Dieva nekas šajā dzīvē nevar jūs .patiesi apmierināt

* * *

Zeme kļūst par spīdzināšanas kameru tiem, kas dzīvo neziņā par dievišķo plānu. Bet, kad jūs uzskatāt dzīves pieredzi par saviem skolotājiem un mācāties no tās šīs pasaules patieso dabu un savu lomu kosmiskajā drāmā, šī pieredze kļūst par vērtīgu atklāsmi ceļā uz ilgstošu .apmierinājumu un laimi

* * *

Tur, aiz neaptumšotās tumsas, bezskaņas klusuma un neradītās nebūtības, slēpjas mūžīgā būtība, kas ir eksistences pirmsākums un visu spēku un būtņu, redzamo .un neredzamo, avots

* * *

Dievs neradīja šo zemi tikai tāpēc, lai mēs ēstu, gulētu
un mirtu, bet gan lai mēs varētu zināt Viņa gribu un saprast
savas eksistences mērķi. Neliels saujiņš gudru cilvēku ir
sapratuši kosmiskā plāna nozīmi, bet lielākā daļa cilvēku ir
.akli un nezina par šo mērķi

* * *

Nauda nekad nebija mans dzīves mērķis; mans mērķis
bija kalpot saviem brāļiem un māsām cilvēcē. Tāpēc Dievs
man pavēra daudzas iespējas, lai es varētu sevi uzturēt un
.piepildīt savu misiju

* * *

Dievs radīja šo Visumu, lai tas darbotos saskaņā ar
fiksētu un nemainīgu likumu. Ja mēs pārkāpjam kādu no
šiem universālajiem likumiem, mēs sodām sevi. Kāds, kurš
lec no augstas ēkas jumta, salauzīs sev kaulus. Tāpēc mēs
.nevaram ignorēt gravitācijas likumu, neciešot sekas

* * *

Kad mēs iedziļināmies pasaules civilizācijās un izpētām
seno civilizāciju slēptos noslēpumus, atklājas plašāka aina ar
savstarpēji saistītām līnijām, dažādām nodaļām un precīzām
detaļām, un mēs atklājam, ka cilvēks pēc savas būtības ir
.vienlaikus gan individuāls, gan sociāls

* * *

Ja Dievs gribētu, lai mēs dzīvotu tikai materiālā apziņā,
mēs būtu pilnībā apmierināti ar materiālajām lietām un
.pasaulīgo dzīvesveidu

* * *

Tīrības, miera un laimes stari aiz sapņiem mirgo un dejo
mūsu būtības dziļumos

* * *

Ar katru pieredzi, kas parādās mūsu dzīves debesīs šajā
zemes ceļojumā, mums ir jāiemācās paplašināt savu apziņu
un labāk izprast apstākļus, kas mūs ieskauj vai kurus mēs

piedzīvojam, un tad mēs varēsim dzīvot labākā harmonijā un
.vienmērīgāk tikt galā ar cilvēkiem un dzīvi

* * *

Lielākā daļa cilvēku atdarina citus. Cilvēkam jābūt
.oriģinālam un radošam, un jāapgūst viss, ko viņš dara
Austrumos galvenā uzmanība ir pievērsta garīgās laimes
kultivēšanai, savukārt dzīves materiālie aspekti bieži vien ir
atstāti novārtā. Rietumos ir zināms materiālais komforts, bet
ļoti maz psiholoģiskās laimes. Ir nepieciešams līdzsvars starp
abiem, jo koncentrēšanās tikai uz vienu dzīves aspektu
noved pie nelīdzsvarotības un nespējas racionāli tikt galā ar
.dzīves prasībām

* * *

Vislielākā laime – pēc dievišķās laimes – ir cilvēkam būt
mierā ar saviem tuvākajiem radiniekiem, ar kuriem viņam
.jādzīvo katru gada dienu
Cilvēki tērē daudz laika steigai un impulsīvai rīcībai,
neko daudz nerasniedzot. Tikai retais apstājas, lai
.pārdomātu un mēģinātu saprast, ko dzīve var piedāvāt

* * *

Mums jāstrādā, lai miera dārzos, kas plaukst un mirdz ar
neskaitāmiem brīnišķīgu garīgo tikumu ziediem, celtu
.iekšējas gudrības celtnes

* * *

Iekšējā harmonija ir bagātīgs spēka avots un rada
atjaunojamo enerģiju

* * *

Raugoties uz dzīvi, atklājas, ka panākumi nav viegli.
Dzīve bieži vien ir skarba un nežēlīga, un mums ir jācīnās, lai
nopelnītu iztiku. Padomājiet par pūlēm, kas nepieciešamas,
lai uzturētu savu ķermeni, saglabātu to veselīgu un brīvu no
slimībām! Pat ja jums tas izdodas, šie panākumi ir īslaicīgi.
Ķermenis — lai jums ilgi mūži — galu galā tiks apglabāts.
Nepieciešamība diktē cīņu ar daudziem spēkiem, gan
iekšējiem, gan ārējiem, lai sasniegtu vēlamos panākumus.

Šie spēki nenogurstoši strādā, lai atņemtu jums jebkādas
.patiesi nozīmīgus sasniegumus

* * *

Centieties saglabāt mieru jebkuros apstākļos un ļaujiet
jūsu miera sēklai uzplaukt ar prieku un apmierinātības
.smaidiem

* * *

Pat vislielākie svētie nerasniedz pilnīgu pestīšanu, ja
vien nedalās savos panākumos — garīgajā pieredzē un
augstākajās zināšanās — ar citiem, palīdzot viņiem sasniegt
garīgo izpratni. Tāpēc tie, kas ir sasnieguši šādus līmeņus un
stāvokļus, labprāt sniedz izpratni tiem, kam tā nepieciešama.
Ja vēlaties patiesus panākumus, jūs nodrošināsiet ne tikai
.savu laimi, bet arī citu laimi

* * *

Ikviens ar inteligenci var nopelnīt naudu, bet, ja viņu
sirdī ir mīlestība, viņi nekad neizmantos šo naudu savtīgiem
mērķiem; drīzāk viņi dalīsies ar to ar citiem. Nauda ir lāsts un
nelaime savtīgo un skopo cilvēku rokās, bet svētība un
.dāvana to rokās, kuriem ir laipnas sirdis un dāsnas dvēseles

* * *

Kāds varētu izvēlēties ilgstoši klusēt, atsakoties runāt ar
savu ģimeni. Lai gan šī persona varētu sasniegt zināmu
iekšēju mieru, viņas uzvedība ir savtīga un kaitē ģimenes
laimei. Viņu nevar uzskatīt par patiesi veiksmīgu, ja vien no
viņas sasniegumiem negūst labumu arī viņas tuvinieki.
Līdzīgi, materiālo panākumu sasniegšana nav tikai mūsu
tiesības baudīt labklājību; tā ietver arī mūsu morālo atbildību
pret citiem, lai palīdzētu viņiem uzlabot savus finansiālos un
.dzīves apstākļus

* * *

Esmu pasargāts aiz savas tīrās sirdsapziņas sienām.
Esmu sadedzinājis tumšo pagātņi un mani uztrauc tikai
.šodiena

* * *

Šodien es apzinu, ka esmu vienots ar vislielākā labuma
gaismu un ka esmu bāka tiem, kas cīnās pret bēdu jūras
.viļņiem
* * *

Cilvēkiem ir dažādi uzskati un teorijas par panākumiem
atkarībā no viņu dzīves ambīcijām. Nav nekas neparasts
dzirdēt, ka daži cilvēki pielīdzina panākumus zādzībai, sakot,
piemēram: "Viņš bija veiksmīgs zaglis!" Tas uzsver, ka
panākumi visās to formās un variācijās ir vēlami un tiek ties
pēc tiem. Tomēr mūsu panākumiem nevajadzētu kaitēt
.citiem

Pastāv arī vēl viens panākumu kritērijs: ja spējam
sasniegt harmoniskus un sev labvēlīgus rezultātus, mums
savos panākumos jāiesaista arī citi un jādalās ar viņiem to
.augļos

Panākumi nozīmē cilvēka apmierinātību un gandarījumu
savā vidē. Patiesi panākumi ir tādu darbību rezultāts, kas
balstītas uz taisnīguma principiem, un tie ietver citu cilvēku
laime un labklājību kā neatņemamu cilvēka paša laimes
sastāvdaļu. Ja mēs pielietosim šo principu savai materiālajai,
intelektuālajai, morālajai un garīgajai dzīvei, mums būs
.pilnīga un visaptveroša panākumu definīcija
* * *

Šeit, šajā ierobežotajā pasaulē, mēs uztveram garumu,
platumu un blīvumu, bet ir vēl viens līmenis, kurā dimensiju
nav; viss ir skaidrs un caurspīdīgs — viss ir apziņa un
uztvere. Garšas sajūta ir uztvere, tāpat kā oža. Mūsu jūtas,
domas un ķermeņi ir apziņas stāvokļi. Tāpat kā sapņos mēs
varam redzēt, dzirdēt, saost, nogaršot un sataustīt, tāpat arī
šajā augstākajā līmenī mēs visas šīs sajūtas piedzīvojam
.caur tīru apziņu
* * *

Ak, Kungs, dari mūs laimīgus, sajūtot Tavu tuvumu,
atbrīvo mūs no vēlmju važām un dāvā mums iekšēju prieku,
.ko neietekmē dzīves pieredze un tās mainīgie notikumi

* * *

Kad mūsu prāti ir saskaņā ar augstākiem uztveres
rādītājiem, mūsos mostas garīgā apziņa, un mēs piedzīvojam
.pārsteidzošus dievišķās gudrības un mīlestības brīnumus

* * *

Ja mēs pilnībā mīlam Dievu un pievēršamies Viņam ar
visām savām domām un sirdi, mēs jutīsimies Viņam tuvi un
.atklāsim, ka Viņš ir vislielākā drošības osta dzīvē

* * *

Šķietami tukšajā, plašajā kosmosa plašumā pastāv
kosmisks savienojums un mūžīga dzīvība, kas mūs vieno ar
visām dzīvajām un nedzīvajām lietām Visumā — augstākās
dzīvības vilnis, kas plūst cauri visai eksistencei. Mūžība ir
mūsu patiesās mājas un pastāvīgā mājvieta, un mūsu
eksistence šajos ķermeņos ir īslaicīga, kā īsa atelpa
.karavānai, kas ceļo pāri tuksnesim

* * *

Kad mēs saskaņojamies ar gara radošajiem spēkiem,
mēs savienosimies ar universālo un bezgalīgo prātu, kas spēj
mūs vadīt un atrisināt mūsu problēmas. Radošais spēks
nepārtraukti plūdīs pie mums no mūsu būtības dziļākā avota,
ļaujot mums sasniegt radošus panākumus jebkurā mūsu
.darbības jomā

* * *

Mīlestība aug un plaukst uzticības, tolerances un
savstarpējas cieņas vidē

* * *

Svētī mūs, Kungs, ar tīru domu un labu ieradumu
gaismu, lai, ja mums tuvojas slikto ieradumu un novirzītu
domu tumsa, tā nekavējoties izklīstu. Un palīdzi mums mīlēt
Tevi ar tik dziļu mīlestību, ka ne materiālas ilūzijas, ne
pasaulīgas kārdināšanas nevar mūs apburt vai pārņemt
.mūsu prātus un sirdis

* * *

Lietas, ko var viegli iegūt, reti ir vērtīgas. Mēs to zinām,
pētot dižu vīriešu un sieviešu dzīves un to, kā viņi kļuva diži,
attīstot savus talantus, pildot savus pienākumus, veidojot
savas morālās vērtības, padziļināti studējot un izvairoties no
savtīguma. Viņu sasniegtie rezultāti un sasniegumi bija
.neizmērojami lielāki par viņu pieliktajām pūlēm

* * *

Patiesa brīvība slēpjas izvēles brīvībā, ko vada gudrība
.un atbalsta izpratne, pareizība un stingra griba

* * *

Kad jūs atmodināt savu gribu, apņēmību un apzinātu
spriestspēju, no augstākas apziņas – caur dvēseles ieskatu –
tiek atbrīvoti neredzami spēki, lai ar Dieva palīdzību jums
palīdzētu un apgaismotu ceļus, kas ved uz psiholoģisku
.komfortu un laimi

* * *

Cilvēkam pašam ir jāatver dvēseles kanāli. Nevienš
labprātīgi neizvēlas ciešanas un postu, nevis mieru un laimi.

Neziņa ir ciešanu sakne un šķērslis, kas ir jānovērš un
jālikvidē. Neziņa ir kaitīga nezāle, dziļi iesakņojusies, kas aug
cilvēces dārzā, izspiežot labos un labvēlīgos augus. Neziņa ir
jāpārvar ar nelokāmu gribu un nelokāmu apņēmību. Prāta
augšne ir jāapstrādā ar precīzu garīgo fokusu [uz pozitīvo],
un labās sēklas jālaista ar ticības ūdeni. Kad spīdēs dzīvības
un siltie mīlestības stari, labestības sēkla augs un pārvarēs
parazītiskās nezāles un zāles, jo tumša nevar pastāvēt
.gaismas klātbūtnē

* * *

Materiālo lietu prieki izgaist un izzūd, bet dievišķais
prieks nekad neizgaist. Tā ir dievišķa laime, kas ir bezgalīga
.un neaprakstāma

* * *

Mēs nekad nedrīkstam izmantot maldīgas metodes
laimes sasniegšanai, kā arī nedrīkstam atteikties no miera un
garīgās bagātības, kas mūsos mīt, dzenoties pēc iluzora

komforta un mirdzošas dzīves, ko mūsu priekšā var ievilināt
.elles rīcība un uzvedība ar destruktīvām sekām

* * *

Miers ir labākā kamera dievišķās klātbūtnes
iemūžināšanai. Caur tīra un precīzi fokusēta miera objektīvu
.svētītais attēls parādīsies ar perfektu skaidrību

* * *

Patiesībā visa gudrība ir tevī pašā, un viss, kas tev
.nepieciešams, ir apzināti to apzināties

* * *

Apmierinātība slēpjas sevis pilnveidošanā, lai citi
meklētu tevi, nevis tu viņus. Mīlestība un draudzība jāsniedz
bez jebkādām cerībām vai prasībām pretī, jo cerības rada
aizvainojumu un rūgtumu. Pat tiecoties pēc sevis
pilnveidošanas, cilvēkam jāstāv vienam, drošībā un mierā
.savu tikumu un pašvērtības cietoksnī

* * *

Lai no manas sirds vienmēr plūst prieka un optimisma
ūdenskritumi, un lai to atsvaidzinošā šļakata skārst visus tos,
.kurus satieku

* * *

Garīgs prieks dvēselē rada vēlmi palīdzēt citiem visos
iespējamos veidos un attīsta spēju novērtēt izsmalcinātus
morālus priekus, kas ved uz laimi, tādējādi mazinot tieksmi
.pēc rupjiem priekiem

* * *

Lai cik maza būtu jūsu loma, tā joprojām ir tikpat svarīga
kā lielākās lomas, lai veicinātu kosmiskās lugas panākumus,
.ko dvēseles izpilda uz dzīves skatuves

* * *

Universālā apziņa ir absolūta, bezgalīga apziņa, kas
pastāvīgi atjaunojas un ir neizsmeļama savā radošumā, un
.caur tevi tā cenšas izpaust savu unikālo aspektu

* * *

Ja tu kaut vienreiz nobaudīsi dievišķo mīlestību, tu
nekad no tās neatteiksies, jo visā Visumā nav nekā cita
.līdzīga

* * *

Tie, kas pazīst Dievu, ir sasnieguši ļoti augstus garīgos
līmeņus, tāpēc viņi neapmierinās tikai ar garīgu padomu
sniegšanu grēciniekiem, bet gan – ar Dieva žēlastību un
palīdzību – var piešķirt tiem garīgu spēku, kas atbrīvo viņus
.no grēcīgo darbu sekām

* * *

Visas labās un ļaunās darbības atrodas smadzeņu šūnās
un izpaužas kā tikumīgi vai ļauni ieradumi vai tieksmes
domāšanā. Cilvēks, kas cieš no neveselīgiem ieradumiem, jo
viņa smadzeņu šūnas ir uzlādētas ar šo ieradumu spēku, var
atbrīvoties ar gribasspēku, meditāciju, sirsnīgu lūgšanu un
nepārtrauktu pozitīvu apliecinājumu, līdz visi viņa nevēlamie
ieradumi tiek pārveidoti par tikumīgiem miera un klusuma
ieradumiem. Tas notiek, kad pareizi virzīts dzīvības spēks
darbojas, lai mainītu smadzeņu šūnu patoloģisko dabu, lai šīs
.šūnas piepildītos ar visu labo, tikumīgo un skaisto

* * *

Izpratne ir iekšējā acs, dvēseles redze un sirds
teleskops. Tā ir līdzsvars starp prāta mieru un sirdsapziņas
.tīrību

* * *

Katru dienu mēs redzam dažādas ainas, un katra diena
sniedz jaunu mācību, kas jāapgūst. Tiek sagaidīts, ka cilvēks
apgūs šo mācību, koncentrējoties uz savas eksistences
galveno mērķi: atpazīt savas esības avotu un savas dzīves
.pamatu

Centīsimies aizmirst pagātnes bēdas un apņemsimies
pie tām vairs nekavēties. Ar nelokāmu apņēmību un aktīvu
gribu atjaunosim savu dzīvi, vairosim savus panākumus un
.lolot sevī labus ieradumus un cēlas īpašības

Dievs ir mans spēks, un es neticu nevienam citam

spēkam

Cīnies dzīves cīņās un neatlaidies līdz galam, nekad nepadodoties. Nekad nesaki: "Es nevaru atrast ceļu, tāpēc pārstāšu mēģināt." Lūdziet padomu, ja esat pieļāvuši kļūdas, bet nekad nepārtrauciet mēģināt. Daudzi samierinās ar sakāvi, saskaroties ar šķēršļiem. Tiem, kas cieš neveiksmi, vajadzētu biedroties ar veiksmīgiem cilvēkiem, nevis neveiksmniekiem. Esiet apņēmības pilni gūt panākumus; lai .tā ir jūsu dzīves filozofija

Katru dienu mums jāstiprina savs fiziskais spēks, jāpalielina garīgais spēks un jāiepazīst sava patiesā būtība caur meditāciju, veselo saprātu un pozitīvu, produktīvu .darbu, kas kopā nāk par labu ķermenim, prātam un garam Kad vēlaties izveidot labu ieradumu vai atbrīvoties no slihta, koncentrējieties uz smadzeņu šūnām, kurās atrodas dažādu ieradumu mehānismi. Lai izveidotu labu ieradumu, vispirms mierīgi apsēdieties un meditējiet, meklējot dievišķu .vadību

Koncentrējiet savu prātu uz gribasspēka centru pierē,
starp uzacīm, un stingri apstipriniet ieradumu, kuru vēlaties
ieaudzināt savās smadzenēs. Kad vēlaties atbrīvoties no
sliktiem ieradumiem, koncentrējiet savu uzmanību arī uz
gribasspēka centru un stingri apstipriniet, ka visas rievās,
.kurās šie ieradumi ir iesakņojušies, tiek izdzēstas
Ar koncentrēšanos un gribasspēku jūs varat izdzēst pat
.dziļās iesakņojušos vecos ieradumus

Atkārtoti apliecinī sev, ka tev piemīt gribasspēks, lai
izskaustu neveselīgos ieradumus no savām smadzenēm.
Labākais laiks šim apgalvojumam ir agrs rīts, kad tava
gribasspēks un koncentrēšanās spējas ir visaugstākajā
līmenī. Turpini sev apliecināt, ka esi brīvs no visām
diktātiskajām prasībām, un kādu dienu tu atklāsi – ar Dieva

palīdzību –, ka patiešām esi atbrīvojies no ieraduma, no kura
.vēlies atbrīvoties

Lai ko jūs baidītos, atmetiet to no savām domām un
atstājiēt to Dieva ziņā. Stipriniet savu ticību Dievam un
paļaujieties, ka Viņš spēj jums palīdzēt, un ziniet, ka daudzas
.ciešanas rodas no raizēm un nemiera

Kāpēc tev jācieš tagad, ja lieta, no kuras tu baidies, vēl
nav notikusi? Tā kā lielākā daļa mūsu traucējumu rodas bailu
dēļ, ja mēs atbrīvosimies no bailēm savā dzīvē, mēs
.jutīsimies brīvi, un dziedināšana notiks nekavējoties

Katru vakaru, tieši pirms gulētiešanas, apļiecinī sev, ka
Dievs ir ar tevi, tevi sargā un pieskata. Vizualizē Viņa
aizsargājošo gaismu, kas tevi ieskauj no visām pusēm, un tu
.sajutīsi Viņa brīnišķīgo aizsardzību
Šajā kosmiskajā lugā visu rasu cilvēki laika gaitā izspēlē
.dzīves drāmu

Mums ir jāsaprot dzīves jēga, nepārspīlējot vai
nekoncentrējoties uz savām īslaicīgajām lomām. Mūsu
izpratne par dzīvi bieži vien ir sagrozīta un maldīga, jo mēs
to skatām caur savtīguma un ierobežotas perspektīvas acīm;
ja mēs skatītos ar gara acīm, mēs redzētu lietas no pavisam
.cita skatupunkta

Kad atveram gudrības aci, mēs redzam visaptverošo
Dieva gaismu, un šajā gaismā mēs uztveram savu garīgo
dabu, kas ir universālās apziņas dabas atspoguļojums, kas
.caurstrāvo visas Visuma daļiņas un daļas
Garīgās patiesības mūs ieskauj, klauvē pie mūsu
aizvērtu acu durvīm, mudinot mūs saskatīt gaismu, nevis
tumsu, rīkoties gudri, nevis neziņā, piepildīt savas sirdis ar
mīlestību, nevis naidu, un sadarboties miera nodibināšanā
un pārpilnības un drošības ienesšanā mūsu pasaulē. Kad
mēs to darīsim, neziņa izzudīs, pasaulīgās atšķirības izzudīs,

mēs redzēsim vienotību dažādībā un mēs kļūsim vairāk
.saskaņā ar dievišķo gribu

Mūsu attiecības ar Dievu nav aukstas vai mīlestības
trūkuma pilnas, kā tas ir starp darba devēju un darbinieku.
Mēs esam Viņa bērni, un Viņa rūpes par mums ir pastāvīgas;
Viņš vienmēr mūs uzklausa. Mēs esam neatņemama Viņa
būtības sastāvdaļa, un mūsu attiecības ar Viņu ir dzīvas un
vibrējošas. Viņš mums ir dāvājis neizsmeļamu mīlestības,
saprātnes, ieskatu, labas gribas un garīgā spēka bagātību,
.taču lielākā daļa no mums šo bagātību ir izšķērdējuši veltīgi
Dievs vēlas, lai mēs dzīvotu drošībā, mierā un draudzīgā
sadarbībā, kā tas pienākas cēlas un mīlošas ģimenes
locekļiem, taču alkatība un savtīgi aprēķini ir ieauguši un
iesakņojušies cilvēku dvēselēs un izraisījuši šķelšanos
.ģimenē

Dievs vēlas, lai mēs būtu kungi, bet mēs esam
izvēlējušies būt vergi. Cilvēce ir tālu nomaldījusies no savām
debesu mājām un zaudējusi iekšējo paradīzi, kurā var justies
tuvu Dievam un Dievs ir tuvu mums, un tā nevarēs atgūt šo
paradīzi bez personīgām pūlēm. Dievs mūs radīja pēc Sava
.tēla, bet šī patiesība ir izgājusi no mūsu prāta
Mēs esam padevušies ilūzijai, ka mūsu liktenis ir
grūtības un mūsu liktenis ir iznīcība, un mums ir jāpārrauj
ilūzijas plīvurs ar gudrības dunci, lai ieraudzītu gaišo
.patiesību aiz plīvura
Dievs mani ir svētījis ar laimi šajos garajos dzīves gados.

Neatkarīgi no tā, vai cilvēki redz apmierinātības smaīdu
manā sejā vai nē, dievišķais prieks vienmēr ir ar mani un
nekad mani nepamet. Lielā svētlaimes upe nepārtraukti
plūst zem manas apziņas smiltīm un izlaužas kā svētīti avoti,
.kas laista manas dzīves dārzus

Ne pēkšņas dzīves pārmaiņas nevar traucēt manu
mieru, ne nāves rēgs nevar atņemt man garīgo laimi, ko
.jūtu

Bija grūti padarīt šo stāvokli pastāvīgu un nemainīgu,
taču gara augļi, ko tagad baudu un dalos ar citiem, bija visu
.ieguldīto pūļu vērti
Es domāju un rīkojos, vadoties pēc dievišķā gara. Nauda
nekad nav bijis mans dzīves mērķis, bet gan kalpošana
saviem brāļiem un māsām cilvēcē. Tāpēc Dievs man ir
atvēris daudzas labestības durvis, lai es varētu sevi uzturēt
un piepildīt savu misiju. Un, kad vien man ir nepieciešama
.palīdzība, Dievs to nekavējoties sniedz
Mana vienīgā vēlēšanās ir kalpot tev, un tāpēc es esmu
.šeit

Dieva spēks darbojas arī jūsu dzīvēs. Jūs paši
pieredzēsiet šo patiesību, kad jūsu ticība tiks stiprināta un
jūs sapratīsiet, ka patiesā bagātība nerodas no materiāliem
.panākumiem, bet gan no Visvarenā
Katrs mirklis, ko pavadīsi ar Dievu, būs tavš galīgais
labums, un viss, ko paveiksi mīlestības dēļ un lai iepriecinātu
.Dievu, tiks ierakstīts mūžības grāmatā
Atkāpieties savu dziļo domu vientulībā un izbaudiet
.mieru, kas plūst no klusuma avota
Ja sējam labus darbus, mēs pļaujam prieku un svētības,
un, ja sējam sliktus darbus, mēs pļaujam dažāda veida un
.pakāpes krīzes un problēmas
Katrs labs darbs ir kā cirtnis, ar kuru mēs rokam apziņas
.augsnē, lai atklātu dievišķā prieka avotu
Mācies ienirt pašanalīzes un izpētes jūrā, vai tā būtu
saistīta ar labām grāmatām, ticību, problēmām, filozofiju vai
iekšējo prieku, atzīstot, ka parasta [kontemplatīva] vientulība
.ir patiesas laimes cena
Lai gan dzīve šķiet neparedzama, kaprīza un
noslēpumaina, pilna šaubu un visādu problēmu un
satricinājumu, mēs paliekam Dieva pastāvīgā aizsardzībā.
Mēs nedrīkstam pārspīlēt lietas vai zaudēt savaldību
notikumu priekšā, jo, ja mēs ļaujam panikai mūs pārņemt,

mēs dodam varu ļaunumam un padziļinām tā saknes, kas
.aug un zeļ baiļu un nemiera augsnē

Katru vakaru pajautā sev: Cik daudz laika esi pavadījis
ar Dievu, cik daudz esi pārdomājis, cik daudz esi paveicis, cik
daudz esi darījis citu labā un cik daudz esi kontrolējis savas
?vēlmes

Mums nevajadzētu gaidīt ilgstošu laimi un mieru dzīves
pārbaudījumos; drīzāk mums tie jāmeklē un jāatklāj sevī.
Tad, lai kādas pieredzes mēs piedzīvotu, mēs ar tām tiksim
galā tāpat, kā skatāmies kāda cita pieredzi filmā, neatkarīgi
.no tā, vai tā ir patīkama vai sāpīga

Cilvēks var pārvērst visu savu pieredzi sāpīgos,
nožēlojamos pārbaudījumos, ja ļauj savam prātam to darīt.
Viņš var baudīt labu veselību, tomēr nenovērtēt tās vērtību.
Bet, ja viņš saslimst, tad pazemojas un novērtē labklājības
svētību. Mums vajadzētu atzīt Dieva labvēlību un pateikties
Viņam par svētībām, ko Viņš mums dāvā, negaidot, kamēr
nelabvēlīgi apstākļi padarīs mūs pateicīgus un atzīs Viņa
.žēlastību

Dzīvei vajadzētu būt pārdomu un rīcības sajaukumam.

Kad cilvēks zaudē psiholoģisko līdzsvaru, viņš kļūst
neaizsargāts pret raīžu uzbrukumu, bēdu mākoņiem un sāpju
mokām. Un, ja viņš mēģina pārkāpt veselības, labklājības un
gudrības likumus, viņš neizbēgami cietīs no slimībām,
.nabadzības un neziņas

Mums jāuztur mūsu nodomi tīri, mūsu motīvi tīri un
jārīkojas tā, lai mēs justos mierīgi, un nedrīkstam ļaut dzīves
.apstākļiem traucēt mūsu mieru un iznīcināt mūsu laimi

Skumjas sirdis un salauztas domas mani pievelk, lai cik
tālu tās atrastos

Paplašiniet savas mirdzošās mīlestības valstības
robežas, pakāpeniski iekļaujot tajā savu ģimeni, kaimiņus,
.kopienu, valsti un visas apzinīgās valstis un radības

Mums arī jāstiprina savs intelekts un jāatmet no gadiem
un paaudzēm pārmantotā intelektuālā un morālā vājuma
nasta. Šie piemaisījumi ir jāsadedzina atjaunotas apņēmības
un produktīvas rīcības ugunīs. Ar šo konstruktīvo pieeju
patiesi apņēmīgs indivīds var sasniegt atbrīvošanās un
.brīvības apvāršņus

Aktivizējiet sevī bezgalīgo spēku, lai varētu spēlēt savu
.prestīžo lomu dzīves skatuve

Tiklīdz cilvēks sāk pielūgt mantu, naudu, slavu vai jebko
citu bez Dieva, viņa liktenis kļūst par nelaimi. Tie, kas visu
savu uzmanību pievērš šīm lietām, patiesībā tās pielūdz, un
tāpēc viņi netuvojas Dievam, bet gan attālinās no Viņa. Bet
tie, kas apcer Dievu, meditē par Viņu un savās sirdīs ar Viņu
vienojas, tuvojas Viņam un klusajā kopībā ar Viņu piedzīvo
.iekšēju prieku

Vienīgi Dievs spēj piepildīt cilvēku sapņus un cerības uz
.ilgstošu laimi. Tāpēc nekas nedrīkst ieņemt Dieva vietu sirdī
Ir svēti simboli, kas var palīdzēt meklētājam atcerēties
Dievu un tuvoties Viņam. Tomēr, ja cilvēks sāk pielūgt šos
simbolus, to kaitējums atsvērs to labumu. Pielūgsme jāvērs
.tikai pie Dieva, jo nekas cits nav pielūgsmes cienīgs

Lai kāds arī nebūtu rituālās pielūgsmes raksturs, Dievam
tā ir pieņemama, ja vien pielūdzējs to veic ar garīgu apziņu
un ilgošanos pēc Viņa. Tomēr daudzi cilvēki neaptver
pielūgsmes būtību, un viņu domas un sirdis tiek novirzītas no
Dieva uz rituāliem, tādējādi negūstot lielu labumu no savas
.pielūgsmes

Patiesi pielūdzēji neļauj savai apziņai aprobežoties ar
kādu tēlu vai formu, bet gan ar dziļāko mīlestību un pilnīgu
uzmanību koncentrējas uz dievišķo garu, kas slēpjas aiz
.visiem tēliem un formām

Dievs ir absolūts un bezgalīgs, un neviens attēls vai
statuja nevar Viņu ietvert

Var teikt, ka Dievs izpaužas ikvienā, kas Viņu patiesi mīl
un ir saskaņā ar Viņu, jo Viņš ir klātesošs visur un tāpēc ir

klātesošs ikvienā. Tomēr ne visiem piemīt spēja izpaust dievišķo klātbūtni. Saule vienādi spīd gan uz oglēm, gan dimantu, bet dimants saņem un atstaro saules gaismu, .savukārt ogles to nevar

Līdzīgi visi cilvēki ir iegremdēti Dieva gaismā, bet tikai daži spēj saņemt šo gaismu un atspoguļot to savās domās un darbībās. Lai to izdarītu, viņiem ir jāattīra sevi ar meditācijas palīdzību un sekojot dievišķajām mācībām un .baušļiem

Kad mēs izrunājam Dieva vārdu, mums dziļi un patiesi jāapzinās, ko mēs sakām. Ja jūs varētu ieskatīties cilvēku domās lūgšanas laikā, jūs atklātu, ka vairums domā par visu, izņemot Dievu, pat ja viņi izrunā Viņa vārdu! Šāda lūgšana ir .neauglīga un bezvērtīga

Kad mēs lūdzamies, mums jācenšas visu savu prātu koncentrēt uz Dievu, nevis tikai atkārtot Viņa svētīto vārdu, ļaujot savām domām klejot. Viena no manām tantēm mēdza skaitīt savas lūgšanas uz lūgšanu krellēm, kuras reti kad izlaida no viņas rokām. Bet kādu dienu viņa man atzinās, ka, neskatoties uz šī lūgšanas ieraduma praktizēšanu četrdesmit gadus, Dievs nebija atbildējis uz viņas lūgšanām. Nav brīnums! Viņas "lūgšanas" bija nekas vairāk kā nervozs .ieradums

Kad mēs lūdzamies, mums nevajadzētu domāt ne par ko citu kā tikai par Dievu. Mums jācenšas būt sirsnīgiem savā pielūgsmē un uzticīgiem savās lūgšanās. Lūgšanu kreļļu lietošana un pastāvīga Dieva vārda piesaukšana ir pilnīgi pieņemama, ja šī prakse izriet no sirds un to atbalsta sirsnība un koncentrēts prāts. Tomēr šī prakse laika gaitā var kļūt .automātiska

Mums jāčukst Dieva vārds savās sirdīs ar ilgošanos un dievišķu mīlestību; tā ir patiesa pielūgsme, kas aizkustina Dieva sirdi. Izrunāt Dieva vārdu auksti un ar maldīgu prātu ir zaimošana un necieņa. Kad lūdzamies, mūsu sirdij un prātam .jābūt piepildītam ar Dieva mīlestību

Ak, Kungs, Tu esi dievišķā Polārzvaigzne, kas vada
manas klejojošās domas nemierīgajā pārbaudījumā un bēdu
.jūrā

Prāta koncentrēšanas praktizēšana, izmantojot augstāka
līmeņa jogas vingrinājumus, palīdz tuvoties Dievam,
augstākajam godības un krāšņuma avotam, tāpat kā tā
.palīdz domāt par Dievu un sazināties ar Viņu

Ir svarīgi veltīt vienu dienu nedēļā garīgai rekolekcijai (ja
iespējams), lai pārdomātu Dievu un piedzīvotu mieru, mieru
un iekšēju mieru. Šādi pavadīts laiks būs kā nomierinošs
balzams nepatikšanām un raizēm, ar kurām saskarsieties
.pārējā nedēļas laikā

Ikvienam katru nedēļu jāpavada viena diena vientulībā
vai "garīgā rekolekcijās", lai dziedinātu savas emocionālās
brūces un sāpes. Kad šī diena kļūs par miera, prieka un
apmierinātības dienu, jūs to ar nepacietību gaidīsiet nedēļu
.pēc nedēļas

Vientulība ir diženuma cena. Jūs pārsteigs brīnišķīgie
rezultāti, ko jūsu prāts, ķermenis un dvēsele sasniegs,
pateicoties šai garīgajai rekolekcijai un saiknei ar savu garu
un Dievu. Ja jūs tiecaties pēc patiesas laimes, jums ir
jāiegremdējas dievišķā miera okeānā agri no rīta,
.pamostoties, kā arī pirms gulētiešanas naktī

Indijas gudrie iesaka ne tikai vienu vientulības dienu, bet
uzsver nepieciešamību pēc klusas meditācijas četras
konkrētas reizes dienā. Rītausmā, pirms piecelšanās un
tikšanās ar kādu, vajadzētu baudīt mieru un miera sajūtu.
Pusdienlaikā pirms pusdienām vajadzētu nomierināt prātu un
vēlreiz izbaudīt miera periodu pirms vakariņām. Visbeidzot,
.pirms gulētiešanas vakarā vēlreiz jāieiet miera stāvoklī

Tie, kas cītīgi ievēro klusumu vientulības laikā un šajos
četros dienas periodos, noteikti piedzīvos harmoniju ar
Dievu. Tiem, kas nevar ievērot visus šos periodus, vajadzētu
veltīt tam vismaz rīta un vakara stundas. To darot, viņu dzīve

tiks pārveidota uz labo pusi, un viņi piedzīvos patiesu laimi;
.pieredze ir labākais pierādījums

Ja turpināsi rakstīt un parakstīt čekus, neiemaksājot
pietiekami daudz līdzekļu, lai segtu savu bankas kontu, jūsu
nauda beigsies. Tas pats attiecas uz jūsu dzīvi. Bez
regulāriem miera iemaksām jūsu dzīves kontā jūsu enerģija
tiks izsmelta, jūsu miers izzudīs un jūsu laime iztvaikos. Īsāk
sakot, jūs galu galā cietīsiet emocionālu, garīgu, fizisku un
garīgu bankrotu. Bet dziļa ikdienas meditācija par Dievu
.papildinās jūsu emocionālo kontu

Dievbijīgs meklētājs katru dienu meditē, sazinoties ar
Dievu ar visu savas sirds mīlestību un ilgām, lūdzot Viņu
atklāt Sevi. Ja jūs mīlat Dievu un ilgojaties pieredzēt Viņa
klātbūtni, jums jāiegremdē savs prāts un ķermenis Viņa
mierā, un dzīve jums uzsmaidīs, un jūsu lietas daudzējādā
.ziņā uzlabosies

Mierīgs cilvēks reti kļūdās un gūst panākumus tur, kur
.tūkstošiem citu neizdodas

Tie, kas nedomā par Dievu vai nerūpējas par Viņu, kļūst
nomākti un nelaimīgi. Viņi kļūst viegli aizkaitināmi un
.pārvēršas par staigājošām mašīnām

Gudrības un miera saule uzlēks miera debesīs un
apspīdēs jūsu būtni savos dziedinošos staros, ja vien jūs
pieliksiet garīgas pūles un savā sirdī piešķirsiet Dievam
.pirmo vietu

Viens mēness spīd spožāk nekā visas zvaigznes kopā.

Saule, kas šķiet maza, kļūdē tumsu no teritorijas, kas ir
miljoniem reižu lielāka par sevi. Līdzīgi labs cilvēks, vienkārši
eksistējot pasaulē, izstaro vibrācijas, kas neitralizē un
.neitralizē daudzas vibrācijas, ko izstaro ļauni cilvēki
Pārdomu dienai vajadzētu būt arī garīgas un fiziskas
atpūtas un iekšējā miera kultivēšanas dienai. Jebkura
darbība, kas sniedz gudrību un mieru, šajā dienā ir svētīga
.darbība

Runājot par vecāku godināšanu, svētajās grāmatās ir ieteikts pret viņiem izturēties labi: “Godā savu tēvu un māti”
.”un “Esi laipns pret vecākiem

Cilvēku vecāki ir jāgodā kā Dieva pārstāvji, kurš viņiem ir devis cilvēces radīšanas dāvanu. Māte ir Dieva tīrās mīlestības iemiesojums, jo mīloša māte piedod tur, kur neviens cits to nedarīs. Tēvs ir Dieva gudrības izpausme un
.Viņa bērnu aizstāvis

Nevajadzētu mīlēt savu tēvu un māti atsevišķi no Dieva,
bet gan kā Viņa aizsargājošās un gudrās mīlestības izpausmi.
Augstākais dievišķais gars kļūst gan par tēvu, gan māti, lai
.palīdzētu bērnam; tāpēc tas ir jāgodā vecākiem

Svētie Raksti arī iesaka nenogalināt nogalināšanas dēļ,
jo tad cilvēks kļūst par slepkavu. Cilvēkam nevajadzētu atņemt citam dzīvību intensīvu emociju brīdī. Tomēr, ja tuviniekiem draud briesmas, ir jācīnās, lai aizsargātu tos, kurus Dievs viņam ir uzticējis, jo svēts pienākums ir aizstāvēt
.savu ģimeni un valsti

Attiecībā uz laulības pārkāpšanas aizliegumu, dzimumattiecību ideālajam mērķim vajadzētu būt bērnu radīšanai, kas radīti pēc Dieva tēla, un tīras mīlestības izpausmei, ko izjūt laulātie, kuri viens otrā saskata Dievu.

Tie, kas dzīvo tikai fiziskā līmenī, neņemot vērā patiesu mīlestību vai augstāku mērķi, kādam tika radīta seksuālā vēlme, saskaņā ar šo bausli pārkāpj laulību. Šajā gadījumā viņi neatšķiras no dzīvniekiem, kas apmierina savas
.seksuālās tieksmes un pēc tam dodas savā ceļā

Dievs radīja šo radošo tieksmi vīriešos un sievietēs radīt un paust patiesu savstarpēju mīlestību laulības dzīvē, un to nevajadzētu izmantot ļaunprātīgi, bet gan pārveidot par
.svētu darbību un zināšanām

Ja jūs varat kontrolēt un izplatīt seksuālo spēku savā būtībā, jūs varēsiet attīstīt lieliskas garīgās spējas rakstīšanai, zīmēšanai vai slēptu talantu atklāšanai
.neskaitāmos citos veidos

Un, kad jūs beidzot spēsiet kontrolēt un garīgi pārveidot
radošo darbību, jūs pieredzēsiet lielu mieru, lielu mīlestību
.un pieaugošu garīgo prieku

Svētie un garīgie līderi, kas garīgi pārveidojuši savu
seksuālo aktivitāti, ir milži, kas spēj veikt pārsteidzošus un
satriecošus varoņdarbus pasaulē un ezotēriskajos patiesības
.meklējumos

Tādējādi seksuālās tieksmes augstākais pielietojums ir
tās spēka paaugstināšana, tas ir, tās enerģijas virzīšana uz
augstāku mērķi, lai izpaustu gudrību, augstus ideālus un
garīgos principus. Nevajadzētu gūt prieku no seksuālām
domām vai vēlmēm pēc tā, kas ir aizliegts. Kad šāda veida
paškontrole ir sasniegta, cilvēkam būs skaidrs skatījums uz
.dzimumaktu un tā augstāko mērķi

Būt vergam seksuālās lietās nozīmē zaudēt veselību,
paškontroli un intelektuālo mieru, un īsāk sakot, visus laimes
.elementus, kas cilvēkam ir nepieciešami

Svētās grāmatas arī mudina mūs nezagt. Ja tūkstoš
cilvēku grupa zagtu viens no otra, katram būtu 999
ienaidnieki. Tāpēc nedrīkst pārkāpt citu tiesības, kā arī
atņemt viņu zemi, mieru, mīlestību, cieņu vai jebkuru no viņu
materiālajām vai garīgajām mantām. Ja nejūtat vēlmi atņemt
to, kas nepieder jums, tas, kas jums nepieciešams vai ko
vēlaties, nonāks pie jums. Zādzība vispirms rodas prātā, kad
cilvēks sāk apskaust citus. Ļaunprātīgu vēlmju sēklas ir
jāizrauj no prāta. Garīgais altruisms ir ceļš. Tad cilvēks
dabiski piesaistīs pārpilnību, un svētības pie viņa plūdīs no
avotiem, ko viņš zina, un avotiem, ko viņš nepazīst. Šis ir
neklūdīgs dievišķs likums. Kas attiecas uz zagļiem un
savtīgiem cilvēkiem, viņi savu dzīvi pavada, dzenoties pēc
materiālām mantām, viņu acis vienmēr ir vērstas uz to, kas
.ir citiem, pat ja viņu pašu kase ir pārpildīta ar zeltu
Kamēr netiek atmests materiālais egoisms, pasaule
.nevar iepazīt laimi

Laime rodas tikai caur garīgu sadarbību. Tā rodas, kad
cilvēks izjūt citu vajadzības kā savas un strādā citu labā
.tāpat kā pats

Vēl viens svarīgs bauslis ir izvairīties no nepatiesas
liecības sniegšanas. Kaitējuma nodarīšana kādam, sagrozot
patiesību, ir vēl viens veids, kā graut sociālo harmoniju. Ja
kāds vēlas, lai pret viņu izturas labi, viņam atbilstoši
jāizturas pret citiem. Patiesība vienmēr ir jāsaista, taču ir
jānošķir patiesības paušana no vienkāršas faktu
konstatēšanas. Kāda cilvēka nosaukšana par klibu vai aklu ir
sāpīga un kaitīga; jāņem vērā citu cilvēku jūtas un jāizvairās
viņus apkaunot. Līdzīgi ir nepareizi atklāt patiesību, kas
nodotu kādu bez cēla mērķa. No otras puses, nevajadzētu
melot, lai izvairītos no patiesības paušanas; drīzāk noteiktās
situācijās var klusēt, lai izvairītos no citu apkaunošanas vai
.kaitējuma nodarīšanas

Jāuzmanās no skaudības, postošas slimības, kas grauž
dvēseles mieru. Jo vairāk cilvēks kāro to, kas pieder citiem,
jo lielāka kļūst viņa nelaime un ciešanas. Skaudīgs cilvēks
dzīvo nemierīgu dzīvi, nekad nezinot miera garšu. Viņiem ir
daudz labāk cienīt sevi, paļauties uz sevi un meklēt iekšēju
.garīgu bagātību

Cilvēka cieņa un patiesā vērtība ir daudz augstāka par
visu, ko viņš varētu vēlēties vai ilgoties iegūt. Dievs izpaužas
katrā cilvēkā tādā veidā, kā tas nav redzams nevienā citā
cilvēkā. Viņu seja nav tāda pati kā nevienam citam, un viņu
dvēsele nav tāda pati kā nevienam citam, jo viņā slēpjas
visas radības vislielākais dārgums – un šis vislielākais
.dārgums ir Dievs

Mēs vēlamies, lai mūsu dzīve mirdzētu un plauktu ar
labiem darbiem, smaržotu no prieka un laimes un mūžīgi
.dzīvotu to cilvēku atmiņā, kuri mūs novērtē

Kad cilvēkam ir pareiza ticība un viņš rīkojas atbilstoši tai, viņš ir laimīgāks nekā tie, kuriem trūkst ticības un kuri .dzīves cīņā nepilda savus pienākumus

Labā ticība un taisnīga rīcība (ko atbalsta cēli motīvi un labi nodomi) vienmēr ir klātesoša visur, kur pastāv laime, un zūd tur, kur laimes nav. No tā mēs varam secināt, ka tie ir divi būtiski laimes nosacījumi, kurus bez tiem nevar sasniegt.

Tiem, kas vēlas laimi, ir nepieciešami tikai šie divi .pamatelementi, kas ir tās stūrakmeņi un pīlāri

Cilvēki nevar pēc savas patikas kontrolēt, mainīt vai izdzēst Visuma bezgalīgās sastāvdaļas. Šīs sastāvdaļas ir cieši saistītas ar cilvēka dzīves audumu, un cilvēki nevar funkcionēt izolēti no tām. Tomēr cilvēki var kontrolēt savu prātu, lai pielāgotos šīm sastāvdaļām un izvairītos no to .kaitējuma

Mūsu senči bija laimīgāki par mums nevis tāpēc, ka viņiem piemita vairāk pasaulīgu lietu un prieku nekā mums tagad, vai tāpēc, ka viņi bija mazāk pakļauti dzīves problēmām, bet gan tāpēc, ka viņiem piemita psiholoģiskais līdzsvars, kas deva viņiem mierinājumu, mieru, .apmierinātību un īsumā laimi

Viņu laime nebija atkarīga no ārējiem apstākļiem, kā arī viņi nepadevās ārējiem apstākļiem, kas viņiem to atņemt. Viņu komforta, miera, laimes un apmierinātības sajūtas bija dabiskas, normālas, veselīgas un ilgstošas. Arī mums vajadzētu kultivēt šīs sajūtas, ja vēlamies būt laimi. Un kurš ?gan no mums to nedarītu

Liktenis ir pagātnes brīvās gribas vai izvēles brīvības izmantošanas rezultāts. Ar savu pagātnes brīvās gribas praksi mēs esam sev radījuši un turpinām radīt likteni un lemtību. Tomēr mēs neesam saistīti ar pagātni, un mūs mūžīgi neierobežo mūsu rīcības sekas. Mēs varam atsaukt

to, ko esam iesējuši, un izdzēst to, ko esam uzrakstījuši, ja to
vēlamies un cenšamies labot savu kursu un uzlabot savas
.ražas kvalitāti

Ja mēs izskaužam tādu darbību sēklas, kurām ir sāpīgas
sekas, un to vietā iesējam sēklas, kas vairāk atbilst dvēseles
dabai, mēs noteikti plūksim laimes augļus no šīm labajām
sēklām, kas iesētas dvēseles augsnē. Mums jāīsteno brīvā
griba tagad, nevis rīt, ja vēlamies sasniegt lielāku laimi vai
.mazināt ciešanas un sāpes

Tāpēc laimes apstākļi slēpjas cilvēkā, un viss, kas viņam
jādara, ir nopietni pievērsties šim nekļūdīgajam
vienādojumam, un rezultāti būs viņam par labu, ja viņš veiks
.vislabāko novērtējumu un tiks ar to galā

Ak, Kungs, lai mana būtne ir piepildīta ar Tavu vitalitāti,
mana sirds ar Tavu mierinošo un līdzjūtīgo klātbūtni, mans
prāts ar Tavu gudrību un mana dvēsele ar Tavu dievišķo
.apziņu

Jūsu siržu augsnē aug mīlestības sēklas, laistiet šīs
sēklas ar universālas mīlestības un universālas līdzjūtības
.ūdeni

Prāta spēks ir neierobežots, un attiecīgi, ja pietiekami
dziļi pārdomāsi jebkuru tēmu, jūs saņemsiet atbildi uz
.jebkuru ar šo tēmu saistītu jautājumu

Ja cilvēks visu savu darbu un aktivitātes velta citu
cilvēku kalpošanai un paveic tās ar gandarījumu, tad viņš
.patiesi ir pelnījis atzinību un pateicību

Mums nevajadzētu būt vienpusīgiem. Drīzāk mums
vajadzētu līdzsvarot savas aktivitātes un noteikt prioritātes
savam darbam un pienākumiem atbilstoši katra
.svarīgumam

Pienākums ir darbība, ko cilvēks veic ar prieku, nevis
materiāla labuma gūšanas nolūkā, un garīgajam un
.morālajam pienākumam dzīvē jābūt pirmajā vietā

Katram cilvēkam ir neizmantots potenciāls. Viņam
piemīt visas nepieciešamās stiprās puses. Prāts pats par sevi

ir augstākā vara, un tas ir jāatbrīvo no novecojušiem un
.ierobežojošiem ieradumiem un priekšstatiem
Planētu un zvaigžņu ietekmi uz cilvēka dzīvi izraisa
pievilkšanās un atgrūšanās spēki starp planētām un cilvēka
.ķermeņiem
Ļaunas domas noved cilvēku kaitīgā vidē, kur viņš var
izpausties atbilstoši savām vēlmēm. Tomēr cilvēks ar
gribasspēku var mainīt savas domas un apziņu, un līdz ar to
arī savu vidi. Ja cilvēks ilgstoši atrodas kaitīgā vidē, šī vide
sāk viņu zemapziņā ietekmēt. Laika gaitā viņš pilnībā zaudē
brīvību izvēlēties veselīgu un pilnvērtīgu vidi un kļūst
pakļauts šīs kaitīgās vides negatīvajai ietekmei. Savukārt tie,
.kuriem ir spēcīga gribasspēks, ir saskaņā ar Dievu

Koncentrēta prāta enerģija

Kad caur palielināmo stiklu fokusējat saules gaismu uz
sīku punktu, tā rada siltumu, un šis siltums var aizdedzināt
koku, audumu, papīru un citas lietas. Līdzīgi, precīzi
fokusējot prātu, tā koncentrētā enerģija var sadedzināt
šaubu saknes aiz katras neveiksmes un ļaut gudrības
.gaismai spoži spīdēt

Kad prāts saskaņojas ar Dievu, visa labuma avotu un
visa svētītā spēka izcelsmi, tas sāk apzināties dievišķo
klātbūtni un tam piemīt visi panākumu elementi. Šie
elementi ir cieši saistīti ar Dieva milzīgo spēku, kas spēj radīt
.jaunas iespējas panākumiem jebkurā jomā

Problēmas un grūtības rodas no cilvēka neapzināšanās
par savām pagātnes darbībām, kas veiktas noteiktā laikā un
vietā. Viņa pašreizējās ciešanas izriet no domām un darbiem,
ko viņš ir izteicis, kas iesakņojās viņa apziņas augsnē,
izaugot par augu un nesot augļus, kas atspoguļo tieši šo
.domu un darbību raksturu

Pārbaudījumi un likstas nenāk, lai cilvēku salauztu vai
paralizētu viņa gribu, bet gan lai liktu viņam novērtēt Dieva
diženumu un cienīt Viņa likumus, caur kuriem viņš var
sasniegt patiesu laimi. Dievs nesūta šos skarbos
pārbaudījumus tāpēc, ka tos galvenokārt ir radījis cilvēks.
Viss, kas no cilvēces tiek prasīts, ir pamodināt savu apziņu
no neuzmanības miega un izklūt no neziņas tumsas zināšanu
.gaismā

Lielākoties mūsu maņas sola īslaicīgus priekus, bet galu
galā nes ilgstošas sāpes un ciešanas. Patiesa tikumība un
laime tomēr sola maz, bet galu galā sniedz mums tīru un
ilgstošu prieku. Tāpēc es uzskatu, ka iekšēja, ilgstoša laime
ir patiesss prieks, bet īslaicīgas jutekliskas baudas ir tikai
.baudas

Kad paskatās uz sauli no miljoniem jūdžu attāluma
kosmosā, šī milzīgā zvaigzne šķiet daudz mazāka nekā mūsu
.Zeme

Tomēr Zemes diametrs ir aptuveni 7 900 jūdzes,
savukārt Saules diametrs ir simts reižu lielāks nekā Zemes
diametrs. Ja jūs varētu novietot mūsu planētu Zeme tieši
Saules priekšā, tā salīdzinājumā ar Sauli izskatītos kā niecīgs
.punktiņš

Pieņemsim, ka varenaiss Saules lauks paplašinās un
paplašinās, līdz tā milzīgā masa aprij visas zilās debesis.
Debesis, ko mēs redzam, ir tikai maza daļa, patiesībā niecīgs
.punktiņiņš, no telpas, kas caurstrāvo bezgalīgo Visumu
Pat ja Saule turpinātu bezgalīgi izplesties un stiepties
kosmosā, tā joprojām nespētu aptvert bezgalību
Kosmiskā mazuma un galīguma ilūzija ierobežo un
.neļauj prātam uztvert kosmisko plašumu
No kurienes radās šis absolūtais tukšums un kur ir tā
?robežas

Tas, kurš nav pakļauts dimensijām vai mērījumiem,
kuram nav robežu vai izcelsmes, ir Dievs, kurš ir visuresošs
un eksistē vistālākajos kosmosa nostūros. Viņš ir tālās,
attālās zvaigznēs, tāpat kā tas eksistē tevī un manī, tas
apzināti apzinās katru telpu, ko tas aizņem, lai cik maza vai
.liela tā būtu

Pagātne lielākajai daļai cilvēces ir nezināma, izņemot
dažus apgaismotus indivīdus. Tomēr mūsu nezināšana par
pagātņi nāk arī par labu mums. Jo, ja mēs zinātu visu, ko
esam darījuši šajā dzīvē un iepriekšējās dzīvēs, mūs
pārņemtu mūsu darbību apjoms un mēs būtu pilnīgi
apmulsuši. Mūsu griba varētu pat tikt paralizēta šoka dēļ,
padarot mūs nespējīgus turpināt savus centienus un atstājot
mūs izmisuma upurus. Pat šajā zemes dzīvē aizmāršība ir
Dieva svētība, kas neļauj mūsu domām un jūtām pārņemt
pagātnes atmiņām, īpaši rūgtajām un sāpīgajām. Par laimi,
dievišķā dzirksts mūsos pastāvīgi spīd ar cerību un vēlmi
turpināt nemitīgo dzīves ceļojumu. Mums jāpateicas Dievam
par šīm divām svētībām: spēju aizmirst pagātņi un cerību uz
.nākotni

Mums nevajadzētu secināt, ka liktenis liek šķēršļus
brīvas gribas ceļā. Tomēr mums jādara viss iespējamais, lai
pretotos negatīvajām ietekmēm, ko vairums cilvēku piedēvē
liktenim un lemtenim, un jāizmanto sava izvēles brīvība
saskaņā ar savu iekšējo pārliedību, ja vien šī pārliedība
balstās uz stipru ticību un ir pamatota dievišķajos likumos,
.bez kuriem cilvēks nevar izbaudīt patiesu laimi

Uzsākot kādu darbību, mums nevajadzētu ļauties
nelabvēlīgu apstākļu baidīšanai, bet gan būt maksimāli

optimistiskiem, ar absolūtu ticību, ka nekas nevar stāties
.ceļā gribas izpausmei un izvēles brīvībai

Cilvēki bieži vien ir kā lapa, kas peld pa upes virsmu, un
viņiem ir jāizraujas no automātisko ieradumu straumes, kas
viņus nes ilūziju un iznīcības ūdenskritumu virzienā. Lielākā
.daļa cilvēku šķiet vienaldzīgi un ļauj straumei sevi aizraut

Ja mums neizdodas sasniegt savu mērķi, ir pieņemami
netieši atzīt, ka pastāvēja mūsu pašu radīti šķēršļi, kas
neļāva mums to sasniegt. Mums ir jāatlaidās un jādubulto
centieni, lai sasniegtu vēlamu rezultātu. Mums arī
jāpārlicina sevi, ka neatkarīgi no tā, cik spēcīgi un milzīgi ir
šķēršļi un izaicinājumi, mums joprojām ir spēks tos pārvarēt.
Pat ja mēs ciešam neveiksmi, neskatoties uz visiem mūsu
mēģinājumiem, nav nepieciešams krist izmisumā vai
vilšanās, ja vien saprotam, ka cilvēka griba ir spēcīgāka par
likteni, kas ir mūsu pašu radīts. Tāpēc mēs nedrīkstam
pārtraukt mēģināt, lai cik reižu mēs kļūdītos, jo vienmēr ir
atvērtas durvis. Mums vienkārši jāturpina tiekties un
jāatkārto mēģinājums, līdz mums tiek doti panākumi. Dievs
mums sniegs palīdzību, ja vien mēs paļausimies uz Viņu un
pieliksim nepieciešamās pūles. [Tas, kurš iet pa šo ceļu,
sasniegs galamērķi, un tas, kurš paļaujas uz Dievu, netiks
vīlies.]

Kad cilvēks kaut ko intensīvi un neatlaidīgi vēlas, šī
vēlme nekad nepamet viņa apziņu, lai kur viņš dotos un lai
kādas būtu viņa nodarbošanās. Pateicoties savai pastāvīgajai
un nenogurstošajai darbībai, šai vēlmei piemīt milzīga
apņēmība un enerģija. Šis iekšējais čuksts ir spēcīgāks un
efektīvāks par mehānisku lūgšanu, kas tikai kustina lūpas. Tā
rīkojas tie, kas mīl Dievu. Viņi nemitīgi čukst savu mīlestību

pret Viņu, viņu sirsnīgie čuksti paliek nedzirdami visu viņu ikdienas darbību laikā. Šis sirsnīgais čuksts viņus nenovērš un nenonāk pretrunā ar viņu citiem pienākumiem. Pieaugot viņu vēlmei pēc Dieva, viņu mīlestība pret Viņu padziļinās un pastiprinās, līdz viņi piedzīvo Viņa klātbūtni un ar dvēseles aci ierauga Viņa gaismu. Viņi izbauda milzīgu prieku un izjūt .neaprakstāmu mieru

Dievs mums sūta dzīvē nepieciešamās mācības, lai mēs varētu no tām gūt labumu un iegūt izpratni un pieredzi. Ikviens, kurš izvairīsies no šīm mācībām, būs spiests tās .apgūt neatkarīgi no tā, cik ilgs laiks tam būs nepieciešams

Katrs pārbaudījums ir draugs, ja no tā mācāmies, un tirānisks despots, ja izniekojam iespēju un ļaunprātīgi izmantojam to ar kurnēšanu, aizvainojumu un sliktu .spriedumu

Kad mums ir skaidra izpratne un pareiza attieksme pret .dzīvi, tā kļūst skaista un bez sarežģījumiem

-

psiholoģiski gadījumi

Cilvēks nevar mūžīgi palikt prieka viļņu mētāts, iegremdēts nemierīgos bēdu ūdeņos vai noslīcis garlaicības dzīlēs. Šajā pretrunīgo dualitāšu pasaulē vidusmēra cilvēks ir pakļauts kāpumiem un kritumiem — paceļoties laimes viļņos, grimstot apātijas bezdibenī un mētājoties niknos skumju .viļņos — reti piedzīvojot kādu citu apziņas stāvokli

Ļaut apstākļiem šādā veidā ietekmēt savas domas
nozīmē paļauties uz savu gribu kaprīzam un pastāvīgi
mainīgam liktenim. Lai cilvēks dzīvotu veiksmīgu un
piepildītu dzīvi, ir nepieciešams garīgais līdzsvars, un to var
panākt tikai ar koncentrētu domāšanu un kontroli pār savām
.emocionālajām spējām

Pat visdziļākās bēdas ar laiku sadzīst, tāpēc nav jēgas
katru dienu kavēties pie bēdām. Pastāvīga sērošana par
mīļotā cilvēka zaudējumu nepalīdz ne viņam, ne mums, un
tas neko nemaina. Līdzīgi mazvērtības kompleksa
kultivēšana vai sevis sodīšana par pagātnes kļūdām vai
neveiksmēm ir neproduktīva; tā tikai padara dzīvi nelaimīgu
.un nomāc garīgās spējas

Mēs nedrīkstam ļaut sev iekrist garlaicīgas rutīnas
bedrē, jo tas ir psiholoģisks stāvoklis, kas nebūt nav
komfortabls, jo tas traucē prātu un sadedzina apslēptās
.spējas apātijas krāsnī

Neveiksmes ir jāizskauž no saknēm, un dzīves lauki ir
jāuzar ar centību un apņēmību un jāsēj ar labestības sēklām,
.lai ar Dieva palīdzību novāktu bagātīgu ražu
Dari kaut ko tādu, ko neviens iepriekš nav darījis — kaut
ko tādu, kas pārsteigs pasauli. Parādi, ka Dieva radošais
.spēks darbojas caur tevi

Cilvēki ar mierīgu un cēlu temperamentu palīdz padarīt mūsu domas pievilcīgas un veselīgas. Nav grūti noteikt, vai cilvēks savu intelektuālo barību smeļas mierīgā vai traucējošā vidē. Trauksme, ciešanas un apjukums rodas no saskarsmes ar nepareiza veida cilvēkiem – draugiem vai radniekiem –, kas noved pie satraucošām domām un .nemierīga garastāvokļa

Ķermenis iegūst enerģiju un aktivitāti no fiziskām pārtikām, savukārt magnētiskie pārtikas produkti apgādā gan ķermeni, gan prātu ar enerģijas lādiņiem, kas ir vieglāk sagremojami nekā cietie un šķidrie pārtikas produkti, kurus .nevar viegli pārvērst dzīvā enerģijā

Kad jūs varat nezināšanu pārvērst gudrībā, vājumu un trauslumu veselībā un vitalitātē, un pārliecināti un drosmīgi – pat vienatnē – iet pa dzīves ceļiem, un atrast iekšēju prieku, ka jums ir dzīva un modra sirdsapziņa, un nelokāma ticība Dieva taisnīgumam un pareizā uzvarai pār nepareizību un patiesības uzvarai pār ilūziju, un kad jūs katru dienu cenšaties pacelt savas domas augstākos un izsmalcinātākos līmeņos, un jums ir mīloša un pateicīga sirds un labi nodomi pret citiem, jūsu intelektuālais barība kļūs magnētiska, un jūs piesaistīsiet sev visu, kas ir skaists un noderīgs – lietas, cilvēkus un apstākļus –, kas ir būtiski, lai turpinātu savu ceļojumu uz drošības un aizsardzības krastiem. Un visbeidzot, kad jūs pieliekat pūles, lai iegūtu to, kas jums nepieciešams, un esat apmierināti ar to, ko Dievs sniedz, jūs būsiet bagātāki garā un apmierinātāki nekā tie, kurus pārņem pasaulīgas vēlmes un kuri alkst pēc tās īslaicīgajiem .priekiem

Līdzjūtība ir tilts, kas savieno katru dvēseli ar citām
.dvēselēm. Līdzjūtība ir vārti uz katru sirdi

Kad cilvēks meklē Dievu, kurš ir vienīgais patiesais
draugs pār visiem citiem, kļūst iespējams nodibināt patiesu
draudzību visās cilvēku attiecībās — ģimenes, brālīgajās,
laulības un garīgajās. Draudzība ir būtisks elements laulības
attiecībās, un prioritātei jābūt intelektuālai un emocionālai
tuvībai, garīgas pievilcības sajūtai un patiesai mīlestībai. Tie,
kas nespēj atšķirt patiesu mīlestību no fiziskās pievilcības,
.atkārtoti cieš vilšanos

Kad laulība balstās uz augstiem ideāliem un savstarpēju
cieņu, tā kļūst par laimīgu un veiksmīgu savienību starp
divām mīlošām un sadarboties gribošām dvēselēm, kas
atvieglo viena otras dzīves nastu un kļūst raizes par dzīvi
.savstarpējā empātijā un draudzīgā sapratnē

Neviens nevar mani kontrolēt vai atņemt man gribu, ja
.vien es neļauju citu domām un rīcībai mani ietekmēt
Ja jūs ierobežosiet savu domāšanu ar matēriju, jūs visu
redzēsiet no materiālās perspektīvas. Bet, tiklīdz jūs
pacelsiet savu apziņu līdz garīgās apziņas stāvoklim, jūs
redzēsiet Dieva gaismas visaptverošo plūsmu, kas plūst pāri
.visai matērijai, un jūs visu redzēsiet no garīgās perspektīvas

Kungs, es apzinos, ka man ir bezgalīgas iespējas izpētīt
savas spējas un atklāt savu garīgo potenciālu. Šodien es
piepildīšu savas domas ar optimismu un atbrīvošos no
nepatīkamām pieredzēm. Es praktizēšu to, kas līdzsvaroti un
.harmoniski baros manu ķermeni, prātu un garu

Es aizstāsšu materiālās pieķeršanās ar augstākām
vēlmēm
Un es sapratīšu, ka uzticīgais gars vienmēr ir ar mani

Dzīvības un nāves deļa ir vienmēr klātesoša, bet es
atbrīvošos uz visiem laikiem, saglabājot savu garīgo
identitāti. Un, kad es saskaršos ar pārbaudījumu un likstu
vētrām, es došos savā garīgajā laivā pāri dzīves jūrai uz
.drošajiem, dievišķajiem krastiem

Kad strādāju un radu, atcerēšos, ka Dievs darbojas caur
mani. Viņš ir Visuma Kungs, un es varu sazināties ar Viņu,
.dziļi Viņu apcerot

Mans mīļotais Dievs, es apzinos, ka manas domas man
nesīs vai nu neveiksmi, vai panākumus, atkarībā no tā, kura
ideja manā dzīvē ir spēcīgākā, un es centīšos atcerēties, ka
Tu sniedz Savu palīdzīgo roku un sagatavo ceļu maniem
.panākumiem

Kad mani piemeklēs nelaimes un neveiksmes, es
savāksšu spēkus un stiprināšu savu apņemību tās pārvarēt.
Es būšu sirsnīgs un godīgs savās attiecībās ar ikvienu un
izplatīšu mīlestības un laba vēlējumu domas, tad Dievs mani
.atbalstīs ar Savu spēku un gudrību

Garīgās slimības un to ārstēšana
Meistars Paramhansa Jogānanda

Mēģiniet iztēloties nesamērīgu un nesaskaņotu cilvēku

:figūru grupu

Viens ar mazu galvu aunazirņa lielumā un lielu ķermeni

!kamieļa lielumā

Citam ir varena roka kā Samsona vai Herkulesa roka un

!ķermenis kā rūķa ķermenis

Un trešajam ir milzīga ziloņa galva un tievas peles

!ķermenis

Vai šī aina nebūtu pārsteidzoša un satriecoša, vai
skumja un nožēlojama, ja jūs pēkšņi ieraudzītu šo radību pūli
?ar dīvainu un disharmonisku sastāvu

Tagad iedomājieties citu cilvēku grupu, kuriem ir
normāla forma un izskats, bet kuri ir garīgi nelīdzsvaroti un
.psiholoģiski kropli

Tāpat kā drēbes noslēpj brūces, čūlas un citas fiziskas
deformācijas, arī spēcīgs, veselīgs ķermenis un skaista,
starojoša seja noslēpj daudzas nopietnas garīgās slimības un
.iedzimtus defektus

Ja jūs satiktu lielu pūli parastu cilvēku, kas izceļas ar
elegantu izskatu un labu veselību, un ja jūs spētu
caurstrāvēt viņu mentālos ķermeņus ar savu garīgo redzi,
pārsteigums būtu pārsteidzošs, un jūs varētu pārņemt dziļas
.skumjas par to, ko jūs atklātu

:Jūs varētu novērot viņu mentālos ķermeņus šādi

Prātu pārstāv galva, maņas un jūtas – rumpis, bet gribu

– rokas un kājas, kuras visas ir patoloģiskas, slimas un
.deformētas

Jūs atklāsiet, ka dažiem ir maza galva ar neattīstītu
gudrību, kas novietota uz ļengana ķermeņa, kas piepūsts ar
.savtīgām ambīcijām un jutekliskām vēlmēm

Jūs arī atklāsiet, ka dažiem cilvēkiem ir ķermenis, kuram

trūkst jūtu un vitalitātes, pat ja viņiem ir augsti attīstīta,
.funkcionāla roka

Citiem var būt lielas, radošas smadzenes, taču viņu
empātija un emocionālās spējas ir apātiskas un atrofētas. Un

ir vēl viena cilvēku kategorija, kuriem ir normāla fiziskā un garīgā konstitūcija, bet kuru gribasspēks un paškontrolē ir .vai nu vāja, vai paralizēta
Un novērojumu saraksts turpinās un turpinās. Lai jums
!ilgi mūži

Šādi neskaitāmi psiholoģiski kropļojumi mentālajos ķermeņos, kas dažos aspektos ir nepietiekami attīstīti, bet citos – pārāk attīstīti, patiešām ir klātesoši – lai arī slēpti – cilvēkiem. Tie rada viņiem psiholoģiskas sāpes un neļauj .parādīt savus talantus un spējas tā, kā tās pienākas parādīt
Dažu psiholoģisku slimību apskatīšana šeit varētu palīdzēt identificēt visu cilvēku problēmu pamatcēloņus, lai tie kļūtu vismaz zināmi visiem tiem, kas no tām cieš, pat zemapziņā, lai viņi varētu izprast šo defektu būtību, to simptomus un kluso iekļūšanu psihē, lai viņi varētu atvairīt .to ložņājošo miera un laimes iznīcināšanu
garīga melanholija

Šī slimība ir plaši izplatīta to cilvēku vidū, kuri ir intelektuāli un fiziski neaktīvi, aizbildinoties ar dziļu aizraušanos ar garīgām lietām. Šie slimie indivīdi, aizbildinoties ar kalpošanu Dievam, atstāj novārtā gan svarīgākos, gan mazāk svarīgos materiālās dzīves pienākumus, tādējādi atverot sevi Sātanam, kurš var viņiem nodarīt nopietnu ļaunumu. Viņi cieš no pesimisma un nenovērtē visu, kas ir labvēlīgs vai skaists sev apkārt. Šī ir lipīga slimība, un visiem, kam ir garīgas tieksmes, ir jābūt piesardzīgiem un jāatbrīvojas no tās, pastāvīgi uzturot savu vitalitāti un stipru imunitāti ar pozitīvu domāšanu, .optimistisku skatījumu un veselīgu, produktīvu darbu
garīga gremošanas traucējumi

Tas notiek nejaušas (rijīgas) lietošanas rezultātā, tas ir, straujas lielu daudzumu gatavu psihotropo zāļu lietošanas rezultātā, kas reģistrētas ar mirdzošiem nosaukumiem un pasniegtas viltotu garīgu grāmatu un nodarbību veidā, ko

veic "garīgie ārsti", kuriem ir pieredze šarlatānisma un
.burvestību mākslā

Šī slimība ne tikai nogalina garīgo izsalkumu pēc
patiesības, bet arī iznīcina spēju atšķirt labo no ļaunā,
.labvēlīgo no kaitīgā

Tas, kurš pastāvīgi rij teoloģiskās idejas un barojas ar
visu, kas nonāk viņa rokās, ne tikai pārēdīsies, bet arī
patērēs indīgas idejas līdzās noderīgām, izraisot sev
intelektuālu gremošanas traucējumus un tādējādi lēnu
.garīgu nāvi

Pārmērīga un nepārtraukta dažādu garīgu un filozofisku
ideju studēšana bez izpratnes vai centieniem tās sagremot
un izpētīt personīgā pieredzē, lai pārliecinātos par to
pamatotību, galu galā rada šaubas, apātiju un neuzticēšanos
.visiem garīgajiem principiem un likumiem

Kaislība un apsēstība

Cilvēki, kas cieš no šīs slimības, dzīvo izšķērdētu,
bejēdzīgu dzīvi, jo viņiem ir pārāk daudz naudas un laika,
un tāpēc, ka viņiem trūkst mērķa un pareizas dzīves
.izpratnes

Šos cilvēkus vada viņu vēlmes; viņi dara visu, kas ienāk
prātā un kas viņiem patīk. Viņi piepilda savu dzīvi ar lētiem,
triviāliem romāniem, sensacionālām filmām un virspusēju,
bejēdzīgu izklaidi. Viņi neapzinās, ka ir slimi ar šo bīstamo
slimību, līdz piedzīvo smagu šoku vai nervu sabrukumu – tas
.ir, pēc tam, kad posts jau ir nodarīts
garīgs aukstums

Šim stāvoklim ir cits nosaukums: izmisums. Cilvēks
nekad nezina, kad tas uznāks un cietīs no tā satraucošajiem
simptomiem, piemēram, bezcerības, neiecietības, trauksmes
un nepacietības. Vēl ļaunāk, tas bieži vien ir ilgstošs, un tā
upuri viegli atkārtojas, pat ja viņi uzskata, ka ir ātri
.atveseļojušies

Psiholoģiska katara

Šo slimību izraisa hronisku pasaulīgu raīžu pārņemšana.

Tie, kas no tās cieš, parasti neizmanto savas gribasspēka ieroci un tādējādi pasīvi un padevīgi pakļaujas savām pastāvīgajām bailēm, nevis drosmīgi stājas tām pretī un .atbrīvojas no tām jau agrīnā stadijā
patoloģiska psiholoģiska pieķeršanās

Šīs slimības upuri kļūst vienpusīgi savos laimes meklējumos. Ticot, ka laime slēpjas bagātības uzkrāšanā, slavas iegūšanā vai veselības un varas iegūšanā, viņi upurē visu – veselību, labu reputāciju, sirdsmieru, godu un cieņu – uz savu kvēlo ambīciju altāra. Pārāk vēlu viņi saprot, ka tikai līdzsvarota dzīve, kas respektē dabas likumus un Dieva baušļus un saskaņo aktivitāti ar mieru, var nest patiesu laimi
.un piepildīt cēlas dzīves mērķi

Cilvēkus, kas cieš no neveselīgiem piesaistes traucējumiem, pārņem nevaldāmas ilgas, kas noved pie sagrozīta un deformēta dzīves skatījuma. Piemēram, kāds uzņēmējs guva lielus panākumus un uzkrāja bagātību, bet pirms viņš varēja baudīt savu bagātību, milzīgu raīžu un baiļu dēļ viņš piedzīvoja nervu sabrukumu un nomira
.salauztas sirds

Citi uzskata, ka mērķa sasniegšanai ir pieļaujams viss.

Šīs apjukuma dēļ viņi palaiž garām savu patieso mērķi un nespēj sasniegt pat mazāko gandarījumu, pat ja viņiem pieder lietas, pēc kurām viņi ir ilgojušies, jo cilvēka daba ir plaša un daudzšķautņaina, un tai nepieciešama līdzsvarota
.attīstība visos līmeņos

Akla garīga pieķeršanās

Šis anomālais fanātisms attiecībā uz noteiktiem uzskatiem izriet no pieķeršanās konkrētiem uzskatiem un idejām, tos neapšaubot vai nepārbaudot, tādējādi radot tajos, kurus nomoka šī kaite, dusmas un naidīgumu pret jebkuru veselīgu garīgu ideju vai atvērtu un atbrīvotu domu.

Šī izolācija noved pie sacelšanās pret Dieva likumiem, kas izpaužas intelektuālajā efektivitātē, materiālajā labklājībā, garīgajā un fiziskajā veselībā, kā arī mīlestībā un cieņā pret .visu izcelsmju cilvēkiem

Garīgo principu ieaudzināšana

Tā kā fiziskas slimības ir taustāmas, sāpīgas un nepatīkamas, tās mudina mūs aktīvi tām pretoties, liekot mums mēģināt tās pārvarēt, izmantojot dažādas terapeitiskas metodes, sākot no fiziskām aktivitātēm un veselīga uztura līdz dažādiem medikamentiem un narkotikām. Tomēr psiholoģiskās slimības, neskatoties uz to, ka tās ir visu cilvēku sāpju un baiļu pamatcēlonis, netiek novērstas vai ārstētas pietiekami steidzami, un tām tiek .ļauts nodarīt postījumus un iznīcību mūsu dzīvē

Pedagogi, fiziskās audzināšanas skolotāji, sludinātāji, reformatori, ārsti un likumdevēji spēs virzīt progresu uz priekšu, kad vispirms mācīsies, sākot ar sevi, un pēc tam mācīs citiem pareizos veidus, kā līdzsvaroti un harmoniski kultivēt cilvēka dabu, saskaņā ar dzīves likumiem un veselīgas eksistences principiem. Tā ir patiesi efektīva izglītība un visaptveroša cilvēka kultūra, kas nepieciešama .cilvēkiem visā pasaulē

Izglītības iestādes uzskata par neiespējamu mācīt garīgos pamatus valsts skolās, jo pastāv neskaidrības starp šiem principiem un dažādām reliģiskām doktrīnām. Tomēr, ja šīs iestādes koncentrētos uz universāliem miera, mīlestības, kalpošanas, ticības, atvērtības un citu cilvēku pieņemšanas principiem, kas ir stingri noteiktas garīgās konstantes, un izstrādātu praktiskas metodes šo principu ieaudzināšanai bērnu prātu un dvēseļu auglīgajā augsnē, varētu atrast saprātīgu un pieņemamu risinājumu šai it kā un iedomātajai grūtībai. Ir nopietna kļūda ignorēt šo jautājumu tikai .acīmredzamo ar to saistīto grūtību dēļ

Lielākā daļa koledžas absolventu pamet universitāti ar tik smagām un pietūkušām galvām no grāmatu satura, ka

viņi knapi spēj iet pa dzīves ceļiem, jo viņu gribasspēks un paškontrole ir gandrīz paralizēta nolaidības un neizmantošanas dēļ. Tāpēc jūs redzat, kā viņi rīkojas neapdomīgi un degradējas, metas galvu pa priekšu nevienlīdzīgu laulību bezdibenī, ļaunprātīgi izmanto savu seksualitāti, dzenās pēc naudas un cieš neveiksmi karjerā, jo nav iemācījušies pareizi rīkoties ar sava akadēmiski slīpētā intelekta aso nazi. Rezultātā viņi sagriež sevi un nodara sev .ļaunumu

Savādi, bet daudziem jauniešiem patīk iesaistīties aktivitātēs, kas galu galā viņiem sagādā kaitējumu un sāpes.

Daži bez jebkādiem ierobežojumiem vai atturēšanas līdzekļiem ķeras pie zādzībām un citiem pārkāpumiem, pat krimināliem nodarījumiem. Tie, kas nespēj novērst netikumu izplatīšanos sabiedrībā, veicina dažu cilvēku maldīgu rīcību. Katram sirdsapziņas un patiesas ticības cilvēkam vajadzētu būt labam piemēram citiem godprātības, godīguma, cieņas un pašcieņas ziņā. Skolas, koledžas, universitātes un sociālās iestādes nenodrošina pietiekamas zinātniskas metodes, lai samazinātu noziedzību, novēršot tās pamatcēloņus, kas .galvenokārt meklējami prātā

Jāizveido arī speciālas skolas, lai mācītu laimīgas un veiksmīgas dzīves mākslu, attīstītu cilvēka potenciālu un .uzlabotu viņa spējas

Šādas skolas būs kā dārzi un parki, kur jaunie prāti aug un zēl. Pedagogi ir rūpīgi jāatlasa un jānodrošina vecāku un sabiedrības sadarbība. Šīs skolas palīdzēs efektīvāk veidot indivīdus. Jāpatur prātā, ka cilvēka garīgā barošana agrīnajā .vecumā nosaka viņa veselību un spēju augt vēlāk

Mūsdienu skolās izmantotās garīgās un fiziskās apmācības metodes neapšaubāmi ir labvēlīgas, taču tām trūkst garīga pamata. Bez tikumīga rakstura attīstības .izaugsme būs nepilnīga

Fiziskās, garīgās un dvēseliskās attīstības zinātnes ir
jāmāca jauniešiem, kuru prāti vēl ir maigi un elastīgi un kuru
.spēki vēl nav novirzīti noteiktos veidos
Pēc vispusīgas apmācības šo skolu skolēniem jāveic
pastāvīgas reflektīvās pārbaudes, un iegūtie sertifikāti būs
 laba veselība, laba reputācija, efektivitāte, materiālā un
.garīgā labklājība, laime, panākumi un pašapziņa
Noslēguma eksāmena rezultāti šī zemes ceļojuma
beigās tiks noteikti atbilstoši kopējam garīgo un dvēselisko
sasniegumu un sertifikātu skaitam, kas iegūti
.apakšeksāmenos visas dzīves laikā
Tie, kas izturēs šo pēdējo, lielāko pārbaudījumu, saņems
svētu pašpietiekamības sertifikātu un brīvu, tīru un priecīgu
.sirdsapziņu
Un svētības, kas uz visiem laikiem ierakstītas dvēseles
lapā

Šo reto balvu kodes neaiztikt nevarēs
Un zagļu rokas to nerasnīgs
Vai arī laiks to izdzēsīs
Tas kalpos kā pase
Par goda biedra statusu Taisnīgo grupā

Kur slēpjas laime?
**Dievs Savā absolūtajā žēlastībā dāvā mums Savu
prieku un iedvesmu
Un tas dod mums īstu dzīvi
Patiesa gudrība
Un patiesa laime
Patiesa izpratne rodas, pateicoties visām mūsu
dzīves dažādajām pieredzēm
Bet Dieva godība atklājas tikai garīgajā mierā, ko
dvēsele piedzīvo, un prāta nopietnajā centienā
saskaņoties ar Viņu. Tur mēs stāvam aci pret aci ar
patiesību. Ārpusē ilūzijas ir neticami spēcīgas, un**

tikai retais var izvairīties no ārējās vides ietekmes. Pasaule turpina savu nebeidzamo sarežģītību un neskaitāmos pārbaudījumus. Dieva balss slēpjas aiz dzīves šķietamības, pastāvīgi mūs saucot un runājot ar mums no ziediem, Svētajiem Rakstiem, mūsu sirdsapziņas un caur visām skaistajām lietām, kas padara dzīvi dzīvošanas vērtu.

Jo vairāk mēs koncentrējamies uz ārējām lietām, jo mazāk mēs varam izjust iekšējo godību; un jo vairāk mēs vēršamies uz sevi, jo mazāk ārējo grūtību mēs saskaramies. Tas ir nemainīgs vienādojums, taču lielākā daļa cilvēku neapzinās šo patiesību pasaulīgas sabiedrības, sabiedrības, kurā viņi dzīvo, un neveselīgu ieradumu ietekmes dēļ. Sabiedrība liek cilvēkam būt iegrimušam un aizņemtam ar virspusējām lietām, neļaujot viņam pārdomāt dziļākas patiesības.

Pat garīgas vietas daži apmeklē bez patiesas vēlmes baudīt to svētīgo atmosfēru, tāpēc viņi no šiem apmeklējumiem negūst neko ievērojamu.

Ikviens, kurš vēlas redzēt Dievu, Viņu atradīs visur. Cilvēku paradumi ir destruktīvi, plēsīgi un rijīgi; tie iznīcina, sagrauj un iznīcina. Ir pienācis laiks cilvēcei iemācīties būt laimīgai un apmierinātai ar to, kas tai ir. Mums nevajadzētu vēlēties neko vairāk kā to, kas mums nāk. Dievs ir dāsns; Viņš zina, kas mums ir vajadzīgs, un dod to savā laikā. Tas nenozīmē, ka mums vajadzētu paļauties uz Dievu, nepieliekot nekādas pūles. Nepavisam nē. Tas nozīmē, ka mums vajadzētu darīt savu daļu, cik labi vien spējam, un atstāt pārējo Dieva ziņā, kurš nekad neatņems mums to, kas mums ir vajadzīgs un ko esam pelnījuši.

Labākais veids, kā būt mūžīgi laimīgam, ir sajūst Dieva klātbūtni. Mūsu augstākajai vēlmei vajadzētu

būt iepazīt Dievu un apņemties būt kopā ar Viņu. Dievam vajadzētu būt pirmajā vietā mūsu domās un jūtās, un mums Viņš jāuzskata par spēcīgāko un visstingrāko balstu mūsu dzīvē.

(Tāpēc cieši turies pie Dieva virves, meklējot patvērumu Viņā)

Jo Viņš ir balsts, ja visi pārējie balsti tevi pieviļ. Esmu nonācis pie atziņas, ka dzīves vienīgais mērķis ir iepazīt Dievu. Ir tādi, kas varbūt nav pārlicināti, ka Dieva atrašana ir dzīves galvenais mērķis. Bet neviens nevar noliegt, ka dzīves mērķis ir atrast laimi. Un es ar pilnīgu pārlicību un pārlicību saku, ka Dievs ir galīgā laime. Viņš ir augstākā svētlaiمة. Viņš ir absolūta, universāla mīlestība. Viņš ir mūžīgais prieks, kas nekad nepamet to dvēseles, kas ir saskaņā ar Viņu. Tad kāpēc mēs necenšamies sasniegt šo pilnīgo laimi? Neviens cits to nevar mums dot. Mums tā pastāvīgi jākopj un jāaudzina sevī. Dabas spēki nenogurstoši cenšas cilvēkiem piešķirt pasaulīgus priekus, bet šādi īslaicīgi prieki galu galā noved pie nožēlas, rūgtuma un sirdsapziņas pārmetumiem. Pat visveiksmīgākais cilvēks, kuram, šķiet, ir viss, var nebūt patiesi laimīgs. Viņi ilgi nebūs apmierināti ar zemes lietām, jo šīs lietas neremdē viņu patiesās slāpes vai neapmierina viņu garīgo izsalkumu.

Materiālās vērtības piedāvā tikai viltus miera un īslaicīga apmierinājuma sajūtu. Pasaule kopumā ir iestrēgusi apjukumā un haosā, ko veicina savtīgas un alkatīgas vēlmes, kas rada karu. Nekas cits nerada karu.

Īstais varonis dzīves cīņā ir tas, kurš uzvar sevi un pārvar savas vēlmes. Nauda, slava, iekāre un viss, kas ir pretrunā ar šo principu, kaitē mūsu mieram un laimei. Ja cilvēki iemācītos vienmēr domāt dzīves

patieso vērtību izteiksmē, viņi atrastu laimi, ko meklē, bet viņi novirzās no sava mērķa un tiek aizrauti ar zemes vēlmju straumi. Esmu atklājis, ka nekāds kārdinājums nevar mani novirzīt no ceļa, ko esmu pats izvēlējis un pa kuru esmu sekojis.

Es varētu apburt tūkstošiem cilvēku ar spēku, ko Dievs man ir devis, bet šis ceļš man būtu kaitīgs. Jebkurā gadījumā es nevēlos apburt tūkstošiem cilvēku un savaldzināt viņu prātus. Es tikai vēlos redzēt patiesus mācekļus, kas ir nelokāmi Dievā. Tie, kas mīl Dievu, izbaudīs šīs idejas, un tie, kuru dedzība turpinās, jutīs Dieva svētību un klātbūtni caur šīm mācībām.

Cilvēkam nav iespējams pievilt Dievu, jo Viņš ir vienmēr klātesošs, zinot, kas ir viņu prātā un ko viņi vēlas. Kad viņi atsakās no pasaules un ilgojas pēc garīgas harmonijas, Dievs nāks pie viņiem. Kad šī vēlme iesakņojas tā sirdī, kurš to meklē, Dievs nāk pie šīs sirds un piepilda to ar labestību un svētību.

Vienīgais, kura dēļ ir vērts dzīvot, ir būt saskaņā ar Dievu un iegūt Viņa labvēlību. Šai harmonijai jābūt mūžīgai derībai un nesalaužamai apņemšanās (tiem, kas ievēro Dieva derību un to nepārkāpj).

Ikviens vēlas lielāku bagātību nekā citi. Pat tad, kad viņi to iegūst, viņi paliek neapmierināti, atklājot, ka kāds cits ir bagātāks. Cilvēki dzīvo pašu radītu ciešanu purvā, ko veicina viņu vēlmes. Mums jābūt apmierinātiem ar to, kas mums ir. Materiālās vērtības nesniedz laimi; drīzāk tās bieži vien pastiprina raizes, bažas un bažas.

Ceļš pie Dieva ir vienkāršākais un vieglākais ceļš, tomēr tikai retais pa to iet, neskatoties uz daudzajiem reliģiskajiem rituāliem un formalitātēm. Labāk ir pievērst savas sirdis Dievam un lūgt Viņam to, kas mums ir vislabākais un ilgstošākais. Patiesībā Dievs

mūs gaida, jo vēlas mūs pasargāt no ļaunuma un briesmām. Viņš vēlas, lai mēs būtu kopā ar Viņu savās sirdīs un prātos, jo šīs pasaules lētās preces nevar apmierināt cilvēku ilgas vai aizpildīt garīgo tukšumu, ko jūtam dziļi sevī. Dievs vienmēr runā ar mums, bet tikai retais dzird Viņa balsi. Šo kluso balsi bieži vien noslāpē trokšņainu domu un acīmredzamu vēlmju troksnis. Bet, kad domas norimst un vēlmes nomierinās, mēs skaidri dzirdam Dieva balsi, pat ja tā ir klusa un vāja. Patiesi, Dievs dara visu, lai palīdzētu cilvēcei, atverot durvis un apgaismojot ceļus, lai mēs varētu redzēt, kur mums jāspēr, lai mēs nepakluptu un nepaslīdētu. Bet lielākā daļa cilvēku neapzinās šo patiesību.

Es nevēlos, lai cilvēki domātu, ka viņi var iegūt zināšanas, vienkārši klausoties citus vai lasot grāmatas. Viņiem ir jāpielieto lasītais un dzirdētais. Došanās uz dievnamiem ir labāka nekā palikšana mājās un tukšas plāpāšanas klausīšanās. Bet pat dievnamos ir jāsaļūt Dieva klātbūtne savā sirdī un jāzina, kā to piedzīvot. Emocionāli uzliesmojumi un racionāla analīze nevar sniegt mums zināšanas, kuras mūsu dvēseles ilgojas iegūt.

Kad mēs pakļaujamies Dievam un atvadāmies no savtīgām vēlmēm, un kad esam pārliecināti, ka Dievs vienmēr ir ar mums, mājo mūsu dvēselēs un iedvesmo mūs ar labām un cēlām domām un jūtām, mēs iemantosim laimi un brīvību, un mēs pieredzēsīm gudrības saullēktu pie dvēseles apvāršņa.

Iedomājieties! Pēc gadu desmitiem mūsu eksistence būs sapnis, un viss, ko mēs darām tagad, kļūs par daļu no šī sapņa. Pat cilvēces dižākās personības kļūs tikai par cilvēka apziņas augli. Bet šīs lielās personības sasniedza savu galveno mērķi, jo tās sasniedza augstāko līmeni un paliek dzīvas garā,

pilnībā apzinoties un apzinoties visu, kas notiek, jo tās ir vienotas dievišķā apziņā. Ikviens, kurš mēģina saskaņoties ar viņām caur viņu domām un mācībām, neizbēgami jutīs viņu klātbūtni, saņems viņu svētību un dziļi sirdī zinās, ka viņš patiesi ir kopībā ar viņām.

Dzīve ir grandiozs sapnis. Tomēr, kad tagad paskatās uz savu ķermeni un redzat to dzīvības pilnu, jūs pilnībā pārlicināšies par šī sapņa realitāti. Jūs domājat, ka jums jāiegūst šī vai tā lieta, lai būtu laimīgs. Bet neatkarīgi no tā, cik vēlmju jūs piepildāt, jūs caur tām neatradīsiet laimi. Jo vairāk cilvēks iegūst, jo vairāk viņš vēlas. Vēlmes ir jāfiltrē un dzīve jāvienkāršo, ja vēlaties dzīvot komfortā, mierā un iekšējā apmierinātībā.

Svētajos Rakstos teikts, ka cilvēks, kura vēlmes vienmēr plūst uz iekšu (uz savu dvēseli), ir cilvēks ar augstu iekšējo mieru. Šajā ziņā viņš ir kā jūra, kas nekad nemainās un nesamazinās, bet paliek pilna ar ūdeni, kas tajā nepārtraukti ieplūst. Bet cilvēks, kurš rada vēlmju caurumus sava miera rezervuārā un ļauj dzīvības ūdeņiem noplūst un izšķērdēties, neko nezina par garīgo mieru un iekšējo laimi.

Mums nepieciešama vadība no tiem, kas pazīst Dievu, kuriem ir spēja sazināties ar Viņu un apzināti sajust Viņa klātbūtni. Pravieši ir lūguši mūs meklēt Dievu iekšējā mierā, dvēseles vientulībā, kur mīt uzticīgs gars un augstākais garīgais prieks. Arī apgaismotie Indijas skolotāji atbalsta šīs idejas un uzsver dziļas meditācijas nozīmi, lai dvēseles dziļumos uztvertu Dievišķo Es.

Viss esošais ir viļņveidīga vibrācija, ko vada Dieva prāts. Šī inteligentā vibrācija ir Svētais Gars jeb uzticīgais Gars, ar kuru var sazināties caur lūgšanu un meditāciju.

Jūsu dvēseles klusumā un jūsu koncentrētā prāta birzī mīlas dēka ar Absolūtu un Bezgalīgo ir bezgalīga. Bet ir grūti atrast Dievu, ja mēs vispirms dzenamies pēc naudas. Mums jāpadara Dievs par neatņemamu mūsu dzīves sastāvdaļu, un tad mums būs viss, kas mums šajā dzīvē nepieciešams. Kas Dievu padara par pastāvīgu vietu savā sirdī, tam Dievs piešķirs bagātīgu daļu no zemes un debesu svētībām un pavērs viņu priekšā plašus apvāršņus, kur spīd gudrības saules, apgaismojot viņu ceļus un kļiedējot tumsu ap viņiem. Dievs ir mūžīgais mīlētājs, un cilvēcei nav laimes, izņemot tad, kad viņi mīl Dievu tā, kā viņi mīl - vismaz - savus mīļotos, jo bez Dieva mēs nezinātu mīlestības būtību, nedz arī nobaudītu tās saldumu.

Mums jāiemācās izmantot savu gribu un koncentrēt savu prātu, lai meklētu Dievu no visas sirds. Cilvēka rīcību nosaka vēlmes, un šie ieradumi pastāvīgi liek mums darīt to, ko nevēlamies darīt. Patiesi, cilvēks ir pats sev ienaidnieks, to neapzinoties. Viņš nezina, kā mierīgi nosēdēt, kā arī nevelta laiku Dievam, tomēr viņš vēlas laimi un garantētu iekļūšanu Paradīzē bez kavēšanās. Svēto pieredzi nevar sasniegt tikai lasot grāmatas, klausoties sprediķus vai veicot labus darbus. Tas viss neapšaubāmi ir labvēlīgi, taču ar tiem nepietiek. Dieva sasniegšana prasa rūpīgu koncentrēšanos un dziļu apceri.

Mums vispirms jāmeklē Dieva labvēlība. Mēs nevaram izpatikt visiem, jo tas nav iespējams. Es cenšos nevienam neaizvainot. Es daru, ko varu, un tas ir viss, ko varu darīt. Mans vienīgais mērķis ir izpatikt Dievam. Es izmantoju savas rokas, lai pazemīgi lūgtu Viņa priekšā, savas kājas, lai meklētu Viņu visur, un savu prātu, lai domātu par Viņu un apcerētu Viņa

brīnumus. Dievam ir jāieņem pirmā vieta mūsu sirdīs, lai mēs varētu Viņu piedzīvot kā mieru, mīlestību, sapratni, laipnību, līdzjūtību un gudrību. Par to un neko citu esmu ieradies, lai jums liecinātu un runātu ar jums.

Papildus pārdomām ir jāuztur laba kompānija. Mums nevajadzētu dzīties pakāļ cilvēkiem, bet gan Dievam. Ja šajās domās atrodat labumu, uzskatiet to par Dieva svētību, jo visa atzinība pieder Viņam. Dālieties tajās ar citiem, lai viņi tajās varētu atrast to pašu, ko jūs atrodāt. (Un runājot par sava Kunga labvēlību, pastāstiet par to.) Un neaizmirstiet katru dienu kādam palīdzēt atbilstoši savām spējām. Kamēr vien man kabatā ir nauda, es nepārstāšu dot, jo mans neizsīkstošais un vienmēr plūstošais avots ir Dievs.

Visbeidzot, mums ir jāiepazīst Dievs tā, kā to darīja lielie. Tas ir iespējams caur pārdomām un personīgām pūlēm.

Reiz es pastaigājos ārpus ermitāžas, domājot par savu diženo skolotāju Šrī Juktišvaru, kurš bija miris dažus gadus iepriekš. Es sajutu neizmērojamu ilgošanos pēc viņa un biju skumja, ka viņš nebija ar mani, lai baudītu ermitāžas skaistumu un atmosfēru. Pēkšņi viņš man parādījās no debesīm un teica: "Vai tu domā, ka esi vienīgais, kam patīk šī skaistā vieta? Es to izbaudu tāpat kā tu!"

Meklētājiem, kas vēlas vienotību ar Dievu, ir jācenšas katru dienu praktizēt meditāciju un mīlēt Viņu, un paplašināt šo mīlestību uz visiem. Tas ir vienīgais veids, kā novērst konfliktus. Garīga sadarbība ir būtiska. Bez patiesas garīguma nav individuālas vai universālas laimes. Svētā harmonija ir vienīgais risinājums visām fiziskajām, finansiālajām, laulības, morālajām un garīgajām problēmām.

Laime rodas no tuvības sajūtas Dievam. Cilvēce ir ieslodzīta aiz neziņas restēm, un ir pienācis laiks atbrīvoties no šī pazemojošā cietuma. Prāts vienmēr jāvērs Dieva virzienā, lai kādi arī nebūtu apstākļi, un tad jūs pieredzēsiet lielu mieru un prieku.

Tie, kas ilgojas pēc Dieva un velta Viņam savu būtību, iedrošina un apgaismo viens otru, un pastāvīgi atceras Dievu, ir laimīgi šajā pasaulē un pēcnāves svētlaimes ieguvēji.

Miers lai ir ar tevi

Priekšgars pacelsies un noklīdīs

Katrs no mums ir radīts pēc Dieva tēla. Mēs esam cēlušies no Viņa dievišķā Gara, un Viņa būtība mājo mūsos visā savā tīrībā, godībā un nepārspējamajā svētlaimē. Šis svētais mantojums ir neieņemams cietoksnis. Cilvēkam sevi nosodīt kā grēcinieku, kas maldās grēka ceļos, ir viens no lielākajiem grēkiem. Jo, to darot, viņš sevi nosoda bezpalīdzībai, izmisumam un nespējai pacelties un pacelties.

Ir taisnība, ka cilvēks var rīkoties pretēji dabas un dievišķajiem likumiem, taču viņam nekavējoties jāmaina kurss un jāgriežas uz pareizā ceļa. Savā tīrajā dabā cilvēks ir .svēts templis, un dievišķais Gars mājo viņā

Mums vienmēr jāatceras, ka Dievs mūs mīl tīri un bez nosacījumiem. Bet, tā kā Viņš mums ir devis absolūtu izvēli tuvojoties Viņam vai novērsties no Viņa, Viņš gaida, kad mēs izteiksim savu vēlmi pēc Viņa mīlestības, pirms Viņš nāk pie .mums

Reiz meditācijas laikā dzirdēju viņa balsi čukstam: “Tu saki, ka es neesmu ar tevi, bet tu neesi ieskatījies sevī. Es tevi neatstāju ne uz mirkli. Ieej dvēseles templī un tu mani redzēsi. Jo es vienmēr esmu šeit, lai tevi uzņemtu un ”.sveicinātu ar dievišķās mīlestības sveicienu

Dziļā sirsnība ir būtiska garīgajā ceļā. Tīrībā un patiesībā
.dvēseles ausma uzaust

Mūsu cilvēciskā gudrība nav nekas salīdzinājumā ar
Dievu. Vienīgais veids, kā mēs varam Viņam tuvojies, ir
.dāvāt Viņam tādu pašu tīru mīlestību, kādu Viņš mums dāvā
Ikvienš galu galā atradīs pestīšanu, bet tie, kas ceļā
pakļūp, iekrīt apātijas bezdibenī. Vienaldzība neļauj mums
apzināties, cik svarīgi ir atrast Dievu tieši tagad, šajā pašā
brīdī. Mūsu lielā planēta Zeme, kas peld kosmosā, un mūsu
cilvēciskā identitāte netika dota mums, lai pavadītu šeit
dažus gadus un tad izzustu nebūtībā. Drīzāk mums ir lemts
dziļi pārdomāt un izprast eksistences noslēpumu. Dzīvot,
nesaprotot dzīves mērķi, ir muļķīgi, stulbi un laika izšķiešana.
Dzīves noslēpumi mūs ieskauj no visām pusēm, un Dievs ir
.apveltījis mūs ar saprātu, lai atrastu to risinājumus
Meklējot ilgstošu mīlestību, es sapratu, ka Dievs mani
mīl visos iedomājamajos veidos. Viņš mani mīl kā māti, tēvu
.un draugu

,Es meklēju to mūžīgo draugu pāri visiem draugiem
Un par to lielo mīļāko, kuru tagad redzu mirdzošu
ikvienā laipnā un mīlošā sejā, šis dievišķais draugs mani
.nekad nav pievīlis, nedz arī nekad nav mani pievīlis
Dievs ir aiz visa, kas pastāv. Mums vajadzētu cienīt un
laipni izturēties pret saviem vecākiem, bet mums jāmīl Dievs
no visas sirds un dvēseles. Mums jāatzīst, cik svarīga ir
.būtiska saikne ar Viņu, netērējot vairs laiku
Kad mēs guļam, mēs nezinām, vai pamodīsimies vai nē.

Mēs pametam šo zemi viens pēc otra, bet šai domai
nevajadzētu radīt trauksmi. Kad mēs mirstam, mēs esam
aicināti piedzimt no jauna uz zemes, sākot jaunu dzīvi no
.vietas, kur mēs to pārtraucām

Es redzu dzīvi kā viļņu veidošanos un izšķīšanu okeāna
virsmā. Cilvēka vilnis paceļas no dievišķā okeāna virsmas tā

dzimšanas brīdī, un nāves brīdī tas paliek Dieva sirdī. Esmu
sapratis šo patiesību un zinu, ka es nekad patiesi nemirstu,
neskatoties uz ķermeņa nāvi. Jo neatkarīgi no tā, vai es
atpūšos dievišķā gara okeānā vai esmu nomodā fiziskajā
ķermenī, es esmu viens ar kosmisko okeānu. Ka augstāko
laimi nevar atrast pasaulē. Tajā pašā laikā mums nav
nepieciešams bēgt mežā, meklējot mērķi. Mēs varam atrast
.Dievu šajos ikdienas dzīves džungļos – klusuma alas dzīlēs
Cilvēki var pieļaut daudzas kļūdas, taču viņi ir veidoti
pēc dievišķā gara tēla. Dievs radīja šo iluzoro zemes prieku
pasauli tikai vienam mērķim: lai cilvēce varētu saprast, ka tā
ir tikai kosmiska drāma, atmet ilūzijas un mīlēt tikai Dievu.
Tā ir patiesība, un nevar būt citādi. Kāpēc Dievs mūs radīja,
lai mēs mīlētu savus ģimenes locekļus tikai tāpēc, lai
redzētu, kā viņi viens pēc otra aiziet no mums? Šie notikumi
notiek, lai mēs saprastu, ka tieši Dievs mūs patiesi mīl vairāk
.nekā visi tie, kurus mēs mīlam
Dzīve ir kustīgu attēlu virkne, taču šo patiesību ir grūti
aptvert, jo ilūzijas šķiet reālas, un realitāte šķiet kā ilūzijas.
Pasaule katru nakti, mums guļot, izgaist no mūsu apziņas,
.iespējams, lai mēs saprastu, ka fiziskais Visums nav īsts
Šī miega mācība nenāk, lai mūs biedētu, bet gan lai liktu
mums ilgoties pēc Dieva patiesības. Nekas nevar apmierināt
dvēseli, izņemot Dievu un Viņa mīlestību. Dieva Gars ir
nepārspējama patiesība. Nav tādas lietas kā nereāls, un tas,
kas ir īsts, nevar būt nereāls. Gudrie saprot šo starojošo
.patiesību
Ir pagājuši daudzi mūsu dzīves gadi, un palikuši tikai
gadi, nedēļas, dienas un stundas. Kāpēc tērēt laiku lietām,
kas nav noderīgas? Mums vajadzētu veltīties sazināties ar
Dievu dienu un nakti un būt pilnīgi patiesiem šajā vēlmē,
pirms beidzas atvēlētais dzīves laiks un mēs pametam šo
.zemi, nepaveicot neko ievērojamu

Tajā pašā brīdī es redzēju Dieva vareno gaismu, kas
apņēma visu radību. Kāds milzīgs prieks! Kāda brīnišķīga
!gaisma

Mans Dievs, es Tev pateicos un noliecos Tavā priekšā
par šīm bagātīgajām svētībām, ko sniedz Tavas klātbūtnes
sajūta

Lai visiem ir svētība vienādi, lai mēs varētu apzināties,
ka Tu esi augstākā patiesība Visumā un ka Tu esi mūsu
.galvenais mērķis, ārpus kura nav cita mērķa

Mums Viņš jāmīl un jārunā ar Viņu katru savas dzīves
sekundi — darbā un miera stāvoklī, kustībā un klusumā — ar
dziļu lūgšanu un dedzīgām ilgām. Tad mēs redzēsim ilūziju
plīvuru paceļamies un izklīst. Dievs ir ar mums katrā mūsu
dzīves mirklī. Tie, kas Viņu apcer un harmonijā ar Viņu, redz
Viņu ziedu skaistumā, laipnu dvēseļu cēlumā, cildenajās un
cēlajās emocijās un skaistajos sapņos. Visbeidzot, Viņš iznirs
no biezajiem plīvuriem, lai pateiktu katram patiesam
:meklētājam

Mēs ilgi bijām šķirti, jo es gribēju, lai tu man labprātīgi"
dotu savu mīlestību. Es tevi radīju pēc sava tēla un gaidīju,
kamēr tu izmantosi savu brīvību un pats man atdosi savu
".mīlestību

Mums jālūdz Dievam, lai Viņš mums dāvā mūžīgo un
paliekošo Viņa dievišķās mīlestības dāvanu. Bet kurš gan var
atrast šo mīlošo Dievu bez piepūles? Ja jūs pieliekat 25
procentus pūļu, pārējais ir atkarīgs no Dieva un jūsu garīgā
vadītāja. Es neko nelūdzu sev, jo visa atzinība pieder
Dievam, visas labestības un žēlastības avotam. Lai Viņa
žēlastība jūs pavada, Viņa apziņa ir ar jums, un lai jūs
.uztverat Viņa klātbūtnes pārpilnību jūsos un visur sev apkārt
Dievs mums neatbild nekavējoties, jo mēs vilcināmies
parādīt, cik ļoti mēs Viņu vēlamies. Mums nevajadzētu
baidīties Viņam tuvojoties, bet gan uzskatīt Viņu par savu,
savu Mīloto un nemitīgi meklēt Viņu ar savām domām,

darbiem, sirdīm un prātiem, un mēs atradīsim Viņu par
.vislielāko drošības un miera patvērumu šajā eksistencē
Ak, Kungs, es Tev piedāvāju šo labo dvēseļu pušķi, lai
tās rotā Tavas klātbūtnes templi. Pavadi šīs dvēseles, kas ir
Tava ģimene un Tavi mīļotie. Mēs dziedam Tavu svētīto
vārdu. Izklaidē neziņas tumsu ar Savu svēto gaismu. Padzen
drūmumu no mūsu prātiem ar Savas būtības starojošo,
bezgalīgo gaismu. Mēs esam Tavi, lai kādi arī būtu mūsu
apstākļi. Atklāj Sevi mums, ak, Majestātes un Dāsnuma
Kungs. Svētī ikvienu no mums. Pieņem mūsu ilgojošo domu
čukstus un mūsu mīlošo siržu ilgojošos sitienus. Tev mēs
piedāvājam visu mīlestību, godu un ilgas, jo Tu esi mūsu
.Mīļotais un viss, kas mums pieder šajā Visumā
Svētī mūs ar Savu žēlastību, nojauc vēlmju sienas, kas
mūs no Tevis šķir, esi dievišķais Karalis, kas sēd pār visām
mūsu tieksmēm, lai Tavas godības gaisma izplatās pa plašo
pasauli, svētī mūs visus, piepildi mūs ar Tavas klātbūtnes
smaržu un ļauj mums arvien vairāk apzināties, ka Tu
vienmēr esi bijis ar mums, Tu esi ar mums tagad un Tu būsi
.ar mums mūžīgi
Mēs pateicamies Tev par žēlastību un mīlestību, ko esi
dāvājis Saviem uzticīgajiem sekotājiem, kuri ilgojas pēc
Tavas tuvuma un ar nepacietību gaida Tavu klātbūtni. Mēs
ceram, ka Tavu mācekļu loks pieaugs, lai mēs varētu svinēt
.Tavu svētīgo klātbūtni un priecāties par Tavu tuvumu
Svētī mūs, lai mēs varētu atvērt savas sirdis viens otram
un attīrīt savus nodomus, lai mēs būtu Tavas aizsardzības un
gādības cienīgi. Atklāj Sevi iekšēji un ārēji. Vieno mūs visus,
un šīs vienotības gaismā ļauj mums atpazīt Tavu unikālo
.eksistenci
Ar mūsu vienoto siržu sirsnību un mūsu harmonisko
dvēseļu ilgošanos mēs noliecamies Tavā priekšā, meklējot
Tavu palīdzību, vadību un pastāvīgu Tavas klātbūtnes
.apzināšanos mūsu dvēselēs

Lai mūžīgā mīlestības uguns spoži deg mūsu sirdīs un lai
mēs sajūtu Tavu tuvumu mums tagad un mūžīgi, ak mūsu
!Kungs, ak mūsu Mīļotais

Augstākā vēlme un mentālās kapsulas

Liela ir Dieva godība. Viņš ir patiesības būtība un var tikt atrasts šajā dzīvē. Cilvēku sirdīs ir daudz lūgšanu un lūgumu: par naudu, slavu, veselību — visu veidu lūgšanas. Bet lūgšana, kurai vajadzētu būt pirmajai un galvenajai katrā sirdī, ir par Dieva klātbūtnes sajūtu. Ejot pa dzīves ceļiem klusumā un pārlicībā, mums jāapzinās, ka Dievs ir galvenais mērķis, kas var mūs apmierināt un piepildīt mūsu vēlmes, jo Dievā slēpjas atbilde uz katru sirds ilgošanos.

Kad pats saviem spēkiem nevari piepildīt kādu vēlēšanos, lūgšanā vēršies pie Dieva. Tādējādi katra tava lūgšana atklāj slēptu ilgošanos tevī. Bet, kad atrodi Dievu, visas vēlmes izgaist un visas vēlmes piepildās.

Pasaulīgās vēlmes rodas no nepareiziem priekšstatiem par dzīves mērķi. Šī zeme nav mūsu īstās mājas. Svētie Raksti mums saka, ka mēs piederam Dievam, ka esam radīti pēc Viņa tēla un ka Viņa griba ir, lai mēs atgrieztos pie savas dievišķās izcelsmes. Cilvēce nespēj saprast, ka, ja vien tā neatgriezīsies pie sava dievišķā avota, tā būs spiesta cīnīties, lai piepildītu neskaitāmas vēlmes. Iedomājieties! Ir taisnība, ka cilvēkiem nevar būt vēlmes, un nav nekā slikta tajā, ka tās rodas. Tomēr lielākā daļa cilvēku vēlmju kavē galīgās vēlmes - atgriezties pie Dieva - piepildīšanos. Tādējādi tās kaitē cilvēka laimei. Ja vien cilvēce neilgojas Dievu un neatrod Viņu, tā turpinās degt ilgās pēc visa, kas, viņasprāt, nesīs tai laimi. Bet visu vēlmju tūlītēja

piepildīšanās notiek automātiski tiem, kas atrod Dievu.

Pastāv divu veidu vēlmes: tās, kas mums palīdz atrast Dievu, un tās, kas mums traucē Viņu atrast. Piemēram, ja kāds pret jums nodara pāri, jūs varat just tieksmi pēc atriebības. Tomēr, ja jūs pārvarēsiet šo tieksmi, izmantojot augstāku un pieņemamāku mīlestības spēku, jūs būsiet izmantojis tieši to pašu instrumentu, kas jums palīdzēs atrast Dievu. Visām vēlmēm jātiek piepildītām cēlā veidā, jo, kad tās tiek piepildītas ar pasaulīgiem līdzekļiem, vēlmes vairojas, līdz ar nepatīkšanām un ciešanām. Ja mēs iemācīsimies visas savas ilgas veltīt Dievam, Viņš strādās, lai piepildītu mūsu labās vēlmes un izskaustu mūsu kaitīgās un postošās. Nav lielākas aizsardzības par tīru sirdsapziņu un nav labākas aizsardzības pret dzīves triecieniem par cēlu un cildenu vēlmju esamību.

Kad mēs saprotam, ka mūsos mīt pilnīgais Dieva attēls, visas mūsu vēlmes tiek piepildītas. Tajā svētajā apziņā, kas pārspēj visus zemes dārgumus un bagātības, jūs nešaubīsities, pat ja jums tiktu dota visa pasaule. Ne slava, ne pārmetumi jūsos neieaudzinās lepnumu, jo jūs izbaudīsiet Dieva prieku sevī, un tas būs vissvarīgākais apsvērums jūsu dzīvē.

Mums pirmkārt un galvenokārt vajadzētu lūgt Dieva vadību mūsu centienos sasniegt savas likumīgās vēlmes, un tas ir labākais veids, kā saņemt atbildes uz visām mūsu lūgšanām. Tāču lūgšana ir jāatbrīvojas no lūgšanām. Vecajam lūgšanas veidam ir jāmainās, un mums ir jāvēršas pie Dieva ar pilnīgu palāvību un nelokāmu ticību, ka Viņš mūs dzird un piepildīs mūsu lūgumus. Dievs nevēlas, lai mēs atteiktos no savas gribas - pat tad, kad lūdzam Viņu -, jo šī griba ir visdārgākā dāvana, ko esam saņēmuši

no Viņa žēlīgās rokas, svētas tiesības, ko Viņš mums paredzējis kopš mūsu radīšanas brīža.

Protams, ir jānošķir saprātīgas un nepamatotas lūgšanas un vēlmes. Atcerieties, ka vēlme ir spēks; ja jūs pieķeraties vēlmei - vai tā būtu laba vai slikta, labvēlīga vai kaitīga - un kavējaties pie tās dienu un nakti, tā galu galā piepildīsies. Tāpēc jābūt piesardzīgam un jāizvairās no kaitīgu vēlmju lološanas, jo tās tiks piepildītas un nesīs sev līdzīgu milzīgu ļaunumu un neapskaužamas ciešanas.

Laika gaitā jūs atklāsi, ka, lai gan jūsu vēlmes ir piepildītas, jūsu sirds paliek tukša, un jūs piedzīvosiet iekšēju sacelšanos. Iedomājieties, ka jūsu gremošanas sistēma ir vāja, tomēr jūs kārojat ceptus ēdienus. Protams, jūs jutīsiet sāpes katru reizi, kad tos ēdīsiet, neskatoties uz baudu, ko izjūtat, tos baudot. Un tāpēc jūs jutīsieties tā, it kā būtu pieļāvis kļūdu. Gudrība saka, ka jāizmanto spriestspēja, lai atšķirtu labas vēlmes no sliktām, un, kad tas ir panākts, šīs nepareizās vēlmes nedrīkst piepildīties. Cilvēkiem piemīt iekšēja spriestspējas spēja, un viņiem tā vienmēr jāizmanto, vadot savu dzīvi saskaņā ar sirdsapziņas diktātu, kas ir Dieva balss.

Nepiepildītas vēlmes kavējas sirdī. Kāds ļaunums tās tur paturēt? Lūk, atbilde:

Katra vēlme sastāv no konkrētiem spēkiem: vai nu laba, vai ļauna, vai abiem. Kad cilvēks nomirst — lai Dievs viņam apžēlojas —, šie spēki nemirst, neskatoties uz ķermeņa sadalīšanos un sabrukšanu. Drīzāk tie pavada dvēseli, lai kur tā dotos, koncentrētu garīgu kapsulu veidā. Kad cilvēks atdzimst jaunā iemiesojumā, šīs kapsulas vai psihiskās tabletes izpaužas kā uzvedības tendences. Tādējādi cilvēks, kurš nomira kā alkoholiķis, atdzimstot sev līdzīgu tieksmi pēc alkohola, un šī

tieksme saglabājas, līdz tieksme pēc alkohola tieksmes pārvar. Tas attiecas arī uz citām lietām.

Pat vismazākajiem bērniem piemīt iezīmes, kas iegūtas no iepriekšējām dzīvēm. Daži bērni cieš no stiprām dusmu lēkmēm. Citiem ir slikts raksturs. Protams, Dievs viņus tādus neradīja. Nepiepildītas vēlmes no iepriekšējām dzīvēm ir veidojušas šīs psiholoģiskās tieksmes, un to dēļ dvēsele šķiet nedaudz dīvaina, pat ja tā ir radīta pēc Dieva tīrā tēla. Ja Dieva tēls cilvēkā šajā dzīvē ir sagrozīts, vai nu dusmu, bailu vai iekāres dēļ, un šīs iezīmes netiek pārvarētas tagad, tad viņi atdzims ar tām (vai arī atdzims ar tām), nesot šo nožēlojamo tieksmju nastu, līdz tās pārvarēs šajā vai turpmākajos iemiesojumos. No tām nav izbēgšanas, kamēr tās netiks pārvarētas.

Tāpēc labāk ir piepildīt visas vēlmes tagad vai iekarot tās

Labākais veids, kā atbrīvoties no šādām vēlmēm uz visiem laikiem, ir piedzīvot augstāko dievišķo prieku. Pretējā gadījumā šīs apspiestās vēlmes un nepiepildītās ilgas vajās un mocīs dvēseli.

Cilvēkam ar spriestspēju un gudrību ir jāapzinās, ka tikai Dievs spēj dāvēt tīru un ilgstošu laimi.

Lielākoties vēlmes paliek apslēptas zemapziņā. Varētu domāt, ka tās ir izgaисуšas, bet tā nav; tas ir viens no dzīves noslēpumiem, kas pats par sevi ir liels noslēpums.

Bet noslēpums izgaist, kad mēs analizējam dzīvi un apceram tās jēgu. Ja jūs katru dienu uz īsu brīdi mierīgi apsēstos un izpētītu sevi, jūs atklātu, ka jums ir daudz nepiepildītu vēlmju. Šīs vēlmes ir kā nāvējošas baktērijas, ko cilvēks nēsā sev līdzī, lai kurp viņš dotos, gan šajā dzīvē, gan nākamajā.

Labākais ceļš uz priekšu ir ar gudras izvēles palīdzību saskatīt kaitīgās vēlmes šajā dzīvē un

**koncentrēt savus centienus uz labo vēlmju
piepildīšanu. Ja jūtat vēlmi izdarīt pašnāvību vai darīt
kaut ko nepareizu, jums šī vēlme ir jāatbrīvojas jau
tagad. Pārlieciniet sevi domās un darbos, ka jūsu
dvēselē ir dievišķības dzirksts, un atcerieties, ka esat
radīti pēc Visvarenā tēla un tāpēc jums ir spēks
pārvarēt savu fizisko dabu un ieradumus.**

**Esi mazāk pieķēries greznībai un vairāk attālinies
no vēlmēm, un tu uzvarēsi dzīves cīņā. Ja ciešat no
neizturamām sāpēm, centieties pēc iespējas vairāk
atrauties no fiziskās apziņas. Ar spriestspēju jūs varat
pārvarēt sajūtas. Gudra spriestspēja ir uguns, kas
sadedzina kaitīgās vēlmes un destruktīvās apetītes,
pārvēršot tās pelnos.**

**Cilvēkiem ir ierasts glabāt vecas, nolietotas un
nevajadzīgas lietas mājas stūrī un laiku pa laikam
sakopt un tīrīt māju. Līdzīgi arī jūsu zemapziņas stūrī
slēpjas daudzas vēlmes ar slēptu kaitējumu, kas kādu
dienu var radīt ievērojamas nepatīkšanas, ja ar tām
pienācīgi netiksiet galā.**

**Pašanalīze ir izšķiroša garīgajā ceļā. Jūs varat būt
naidīgs, viegli aizkaitināms vai ātri dusmīgs. Ja tā, tad
šīs jūsu apziņā saglabātās iezīmes ir jūsu iepriekšējo
darbību rezultāts. Lai atbrīvotu savu psihi no šīm
pieblīvētajām, nolietotajām mēbelēm, jums jāsāk ar
pozitīvām, konstruktīvām darbībām un jāattīsta
pieķeršanās citiem. Jo vairāk jūs mīlat cilvēkus, jo
vairāk viņi mīlēs jūs, un jūs jutīsiet viņu mīlestību.
Bet, ja jūs viņus kritizējat, pat sevi pašu, viņi jutīs šo
kritiku un atgriezīs to jums pastiprināti!**

**Iedomājieties, ka sens ienaidnieks ir miris, bet jūs
joprojām glabājat aizvainojumu un naidu pret viņu.
Jūs cietīsiet šīs rūgtuma rezultātā, un tā kaitīgā
ietekme izpaudīsies jūsu ķermenī un prātā. Labāk ir
viņam piedot Dieva dēļ, jo, to darot, jūs atbrīvosieties**

no ļaunajām atriebības vēlmēm, kas iznīcina jūsu sirdsmieru un sagrauj jūsu klusumu. Naida uzkrāšana naidam vai atbilde uz naidu ar naidu ne tikai pastiprina ienaidnieka naidīgumu pret jums, bet arī saindē jūsu pašu ķermeni un emocijas. Tāpēc piedodiet ar skaistu piedošanu.

Laiku pa laikam cilvēkam ir jāatstāj viss aiz muguras, lai būtu vienatnē ar sevi, lai pārdomātu dzīves jēgu. Lielākā daļa cilvēku atrodas tradīciju un modes straumē. Patiesībā viņi nekad īsti nav dzīvojuši savu dzīvi, bet gan pasaules dzīvi. Ko viņi ir sasnieguši un kur viņi ir nonākuši?

Tāpēc cilvēkam ir prātīgi laiku pa laikam atrauties no ikdienas rūpēm un "pienākumiem", lai nomierinātu sava prāta nemieru un mēģinātu izprast tā būtību un noteikt mērķi, ko viņš vēlas sasniegt.

Atcerieties, ka vislielākā liecība, ko varat saņemt, ir jūsu sirdsapziņas liecība: nepārprotama un neklūdīga jūsu dvēseles balss. Tas, ko jums saka jūsu sirdsapziņa, ir tas, kas jūs patiesībā esat, bez izskaistinājumiem vai maskēšanās.

Padomājiet par Jēzus Kristus spēku, kurš teica: "Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, kā darīt to, ko nezina."

Un padomājiet par diženo Pravieti, kurš teica: "Vai lai es jums nepastāstu, kas paaugstina cilvēka rangu?" Viņi atbildēja: "Jā, ak, Dieva Vēstnesi." Viņš teica: "Esiet pacietīgs pret to, kurš pret jums izturas nezinīgi, dodiet tam, kurš no jums kaut ko slēpj, uzturiet saites ar to, kurš pārtrauc saites ar jums, un piedodiet tam, kurš jums nodara pāri."

Ieklausoties savas apgaismotās sirdsapziņas balsī, jūs ienesīsiet gaismu savā ceļā un svētību savā dzīvē. Kad sirdī jūtat spēcīgu vēlmi piepildīt kādu vēlēšanos, izmantojiet savu spriestspēju un

pajautājiet sev: "Vai tā ir laba vai slikta vēlēšanās, ko es cenšos piepildīt?"

Cilvēku vēlmes veicina daudzi faktori. Kad kāds ierauga jauna modeļa automašīnu, viņš vēlas iegūt līdzīgu. Kad viņš ierauga jauna stila māju, viņš vēlas iegūt līdzīgu. Jauna modes tendence kļūst populāra, un cilvēki ilgojas iegādāties un valkāt šāda stila apģērbu!

No kurienes rodas vēlmes? Es stundām ilgi pārdomāju šo jautājumu. Vai vari kategorizēt visas savas vēlmes? Man izdevās tās visas sašķirot un paturēt tikai labās. Un, kad es sasniedzu dievišķo kopību, es atklāju, ka visas manas labās vēlmes tika piepildītas uzreiz. Šodien tu alksti kaut ko, bet rīt tava dvēsele ilgojas pēc kaut kā cita. Tavs prāts, kas izstaroja no Visvarenā Dieva, nevar tikt apmierināts ar šīs pasaules labumiem, un tas nekad netiks apmierināts, jo, mans dārgais draugs, tu esi zaudējis savas dvēseles visdārgāko un vērtīgāko dārgumu, to, kuram vienīgajam ir spēks apmierināt tavas ilgas un piepildīt tavas vēlmes. Šis pazaudētais dārgums ir Dievs.

Ir taisnība, ka pastāv dažas labas vai nepieciešamas vēlmes, un ka jums vajadzētu strādāt, lai tās piepildītu. Taču, cenšoties piepildīt savas mazākās vēlmes, neaizmirstiet vispirms piepildīt savu lielāko vēlēšanos pret Dievu. Pārliecība, ka vispirms ir jāizpilda mazākās vēlmes un pienākumi, ir ilūzija un maldi. Es joprojām atceros, ka sava garīgā ceļojuma sākumā es biju prokrastinators un regulāri nemeditēju, lai gan visu laiku sev teicu, ka atvēlēšu tam laiku. Pagāja vesels gads, pirms es sapratu, ka neesmu izpildījis to, ko biju sev apsolījis. Es nekavējoties sev devu zvērestu, ka pirmais, ko darīšu no rīta, būs nomazgāties un pēc tam medītēt par

Dievu. Tajā laikā ikdienas uzdevumu bija daudz, un nebija viegli no tiem izvairīties pat uz īsu brīdi. Tāpēc es nolēmu vispirms veikt savus garīgos pienākumus. Un tā es guvu lielisku mācību: mans pienākums pret Dievu ir pirmajā vietā, un tikai tad es pievērsos citiem, mazāk svarīgiem pienākumiem.

Kāpēc Dievam vajadzētu atvērt mūžības vārtus cilvēcei, ja cilvēce citus pienākumus un apsvērumus vērtē augstāk par Dievu? Dievs mūsos ir ielicis garīgus spārnus un sagaida, ka mēs lidosim gara valstībā. Šie spārni ir mūsu garīgās ilgas, mūsu cildenās domas un mūsu patiesā ilgošanās pēc mūsu dievišķā avota.

Meklēsim Dievu vispirms. Nav prātīgi piešķirt vislielāko nozīmi zemes pienākumiem, jo Azraēls jebkurā brīdī var izsaukt dvēseli, un tad visi pienākumi, saistības, rūpes un saistības beigsies vienreiz un uz visiem laikiem. Tad kāpēc tik cieši pieķerties dzīvei?

Cilvēks domā, ka bauda drošību un sirdsmieru, bet tad pēkšņi zaudē mīloto cilvēku, veselību vai darbu, un drošība un sirdsmiers aiziet zudumā!

Cik liela bija mana mīlestība pret māti! Es domāju, ka viņa vienmēr būs ar mani, bet pēkšņi es atklāju, ka viņa mani ir pametusi, kad es biju bērns! Mums nevajadzētu baidīties no nāves, bet drīzāk tai jābūt gataviem.

Dzīve nav tāda, kāda tā šķiet. Nepaļaujieties uz to, jo tā ir nepastāvīga, maldinoša un pilna vilšanos un sagrautu cerību. Pilnību šeit nevar atrast. Es negribu jums sniegt nereālistisku dzīves ainu. Šī pasaule nav paradīze. Tā ir dievišķa laboratorija, kur Dievs pārbauda dvēseles, lai redzētu, vai tās pārvarēs ļaunās vēlmes ar labestību un padarīs Viņu - tas ir,

padarīs Dievu - par savu lielāko vēlēšanos, lai tās varētu atgriezties Viņa valstībā.

Dzīve mudž no visādām tragēdijām un komēdijām, nelaimēm un priekiem. Tā ir plašs, nepārtraukti mainīgs un dinamisks neskaitāmu formu gobelēns. Nav divu pilnīgi vienādu lietu. Katra cilvēka dzīve ir unikāla. Katram indivīdam ir atšķirīgas iezīmes, atšķirīgs domāšanas veids un atšķirīgas vēlmes. Ja mēs katru dienu tiktu pakļauti vienādiem pārbaudījumiem, mēs nogurtu un kļūtu garlaicīgi. Pat Paradīze, ja tā vienmēr būtu viena un tā pati, zaudētu savu pievilcību. Mēs mīlam dažādību un daudzveidību. Valdošais tradicionālais Paradīzes priekšstats ir pilnīgi nepareizs. Ja tas būtu patiesi garlaicīgs, Dieva svētie un svētie vīri lūgtu, lai atgrieztos uz Zemes, lai izklaidētos! Paradīze tiek pastāvīgi atjaunota visjaukākajā veidā, savukārt Zeme bieži tiek pastāvīgi atjaunota, bet garlaicīgā un nepatīkamā veidā.

Tomēr, neskatoties uz to, ka dzīve ir nogurdinoša un grūta, vairums cilvēku pie tās pierod, uzskatot, ka nav cita veida, kā dzīvot. Nespējot salīdzināt šo dzīvi ar garīgo dzīvi, viņi nespēj aptvert sāpju un noguruma apmēru, kas slēpjas šīs pasaules krokās.

Patiesībā dzīve nav īsta. Tā ir tikai izklaide, nekas vairāk. Tāpat kā vecās filmas tiek atkārtoti izlaistas atkal un atkal, tāpat arī vieni un tie paši vecie notikumi atkārtojas dažādās formās. Un, neskatoties uz dzīves nebeidzamo turpinājumu, tās pašas tēmas, kas tika demonstrētas iepriekšējās filmās, tiek atkārtotas viena pēc otras. Patiesi, vēsture atkārtojas, un cilvēki ir tikai artefakti laika muzejos.

Ļaut dzīvei atklāt savus pārsteigumus, pieņemt tos ar prieku, objektivitāti un atsvešinātību, neietekmējoties no emocijām, it kā skatītos filmu.

Sirsnīgi smieklī ir brīnišķīgs līdzeklis pret visām cilvēku kaitēm.

Tev jāpieiet dzīvei ar vieglumu un komfortu To es iemācījos no sava skolotāja. Savas garīgās apmācības sākumā viņa ermitāžā es pildīju savus pienākumus ar drūmu seju, nekad nesmaidot. Kādu dienu mans skolotājs to pamanīja un piebilda: "Ja Dievs dos, viss būs labi! Vai tu esi bērēs? Vai tu nezini, ka atrast Dievu nozīmē apsegt raizes un aprakt visas bēdas? Neuztver dzīvi tik nopietni."

Viņš man mācīja, ka cilvēka pienākums ir pacelt savu prātu pāri visām zemes raizēm un raizēm, lai viņš varētu atrast pilnīgu brīvību Dievā.

Lai stātos pretī dzīves izaicinājumiem ar drosmi un pašpārliecinātību, ir jāsaģlabā līdzsvars priekos un bēdās, peļņā un zaudējumos, uzvarās un neveiksmēs.

Saģlabāt iekšējo mieru, neskatoties uz visiem notikumiem, ir labākais veids, kā pārvarēt maldinošas vēlmes. To es iemācījos no diženajiem, kurus neietekmēja laika likstas, bet kuri palika nelokāmi un nemainīgi līdz galam. Pat pravieši, kad viņus spīdzināja, nezaudēja savu svēto apziņu un neļāva nevienam nozagt Dieva mīlestību. Garīgais prieks pats par sevi ir svētīga aizsardzība un vislielākā cietoksnis . Pārbaudījumu un likstu vidū atcerieties svētības, ko Dievs jums ir devis. Jūsu dvēsele ir svēts Dieva templis. Jūs nedrīkstat ļaut neziņas tumsai aptraipīt šo tīro vietu. Cik brīnišķīgi ir atrasties garīgas apziņas stāvoklī, godā, cienīgā, drošībā un mierā! Nebaidieties no nekā un neienīstiet nevienu. Dodiet savu mīlestību ikvienam. Sajūti Dieva mīlestību un redzi Viņa klātbūtni visos cilvēkos, un ļaujiet savai spēcīgākajai vēlmei būt Viņa pastāvīgajai klātbūtnei jūsu sirdī. Tas ir veids, kā dzīvot mierā un klusumā šajā pasaulē. Bet ir grūti izjust šo

pašapmierinātību, kamēr niknie vēlmju vēji pūš cauri sirds oāzei un vardarbīgi krata tās kokus.

Vēlmes veido cilvēka vide. Tās rodas no mūsu maņu uztveres un ir ierobežotas ar šo uztveres ierobežojumiem. Lauku gadatirgus apmeklēšana piepilda vēlmi pēc kāda aizrautības, bet pēc pasaules līmeņa izstādes apmeklējuma un visu dažādo ekspozīciju apskatīšanas mazais gadatirgus zaudē savu šarmu un pievilcību. Tādējādi mums vispirms ir jāizbauda kopības prieks ar Dievu, lai mēs varētu salīdzināt šo prieku ar mazākiem zemes priekiem. Tad vēlmes būs augstākas dabas. Vēlme ir bezgalīga; tiklīdz viena vēlme ir piepildīta, tās vietu ieņem cita. Bet, kad jūs atrodat Dievu, visas jūsu vēlmes ir piepildītas. "Meklējiet vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību, tad jums visas šīs lietas taps dotas (Un tas, kas ir pie Dieva, ir labāks un paliekošāks)." Tad kāpēc gan vispirms nemeklēt šīs lielākās vēlēšanās piepildījumu un no Dieva dāsnās rokas saņemt labāko un noturīgāko?

Kad Dievs atbildēs uz meklētāja lūgšanu Viņu iepazīt, visas viņa pārējās vēlmes tiks piepildītas nekavējoties un uz visiem laikiem.

Daži cilvēki domā, ka viņiem nav vēlmju!

Esmu ievērojis, kas bieži notiek, kad cilvēki dodas uz tirgu. Viņiem varbūt nav konkrētas vēlmes pirkt, bet pēkšņi kaut kas piesaista viņu uzmanību, un viņi nodomā: "Ak, jā, man tas ir jāpērk!"

Pat ja viņi to uzreiz nenopērk, tas kavējas viņu domās dienu un nakti, līdz viņi beidzot to dara, pat ja viņiem ir jāaizņemas nauda. Viņi kādu laiku to izbauda, bet pakāpeniski tā pievilcība izgaist un prieks par tā iegādi mazinās, tāpēc viņi vēlas kaut ko citu utt.

Reizēm mēs satiekam kādu, kurš saka: "Ak, ja vien man būtu tik un tik daudz naudas (vai īpaša modeļa automašīna, vai peldbaseins, vai nu)", un, tiklīdz šī vēlēšanās ir piepildījusies, rodas vēl viena ilgas pēc kaut kā jauna.

Cilvēka vēlmes pēc savas būtības ir nepilnīgas, un tāpēc tās nespēj sasniegt pilnīgu laimi to īpašniekiem.

Pasaule centīsies novērst jūsu uzmanību no atcerēšanās, ka vienīgā patiesi vērtīgā vēlme ir atrast Dievu. Bet jums tas sev jāatgādina katru dienu. Kad cilvēks nolemj atmest smēķēšanu, pārēsties, melot vai krāpties, viņam jābūt nelokāmam savā lēmumā un nedrīkst svārstīties. Slikta vide izsmeļ un vājina gribu, radot cilvēkā nepatiesas vēlmes. Tā atņem no viņiem labāko un dod sliktāko. Tie, kas dzīvo kopā ar zagļiem, uzskata, ka tas ir vienīgais veids, kā dzīvot. Bet saskarsme ar labiem cilvēkiem virza prātu uz augstākām lietām, tāpēc nepatiesas vēlmes vairs nevar kārdināt cilvēku. Viss šajā dzīvē ir pakļauts pārmaiņām un svārstībām. Bet daži dziļas pārdomu vai tīru garīgu tēmu studēšanas un pārdomu brīži būs iedvesmas avots, kas aizvedīs nopietnu meklētāju pāri maldu un ilūziju okeānam uz dievišķiem krastiem, kur "nekāds nogurums viņus tur neskars, nedz arī viņi no turienes tiks izdzīti".

(Vislielākā atpūta ir sagatavota tiem, kas pūlējās, un tas, kas nežēloja pūles, meklējot patiesību, to ir ieguvis)

Patiesa laime slēpjas ilgošanās pēc Dieva un pastāvīgas domāšanas par Viņu. Ar neatlaidību pienāk laiks, kad šī doma kļūst tik nelokāma un nelokāma, ka nekādas fiziskas, garīgas vai emocionālas ciešanas nevar novērst jūsu uzmanību no Dieva. Vai nav brīnišķīgi dzīvot ar Dieva apziņu, visu laiku domājot par Viņu un sajūtot Viņu, un palikt Viņa neieņemamās

klātbūtnes svētnīcā, kur ne nāve, ne kas cits nevar nozagt jūsu iekšējo mieru? (Tie, kas tic un kuru sirdis atrod mieru Dieva piemiņā. Patiesi, Dieva piemiņā sirdis atrod mieru.)

Kad kļūsti imūns pret visām vēlmēm, tu baudi mūžīgu klātbūtni,

Dzīve patiesi ir dīvaina, jo viss ir pakļauts pārmaiņām. Tāpēc nevajadzētu noenkurot laimes kuģi šīs dzīves mainīgajās smiltīs. Mūsu laiks paies, un tas, ko mēs redzam tagad, kādu dienu būs pazudis. Pārmaiņas ir pieņemamas, ja vien jūs neļaujat tām jums kaitēt. Un, kad tās jums kaitē, iekšējais nemiers, ko jūs piedzīvojat, ir vēstījums jums, lai jūs nevajag pārņemt vēlmēm. Kad esat drošībā dievišķajā garā, jūs izbaudāt visu bez pieķeršanās vai atkarības. Tāpēc centieni Viņu iepazīt ir ārkārtīgi svarīgi tiem, kam rūp; pretējā gadījumā dzīve būs postoša vilšanās, kas briesmīgā veidā sagraus cerības.

Kad 1935. gadā atgriezos Indijā, cerēju apmeklēt vietas, kuras mīlēju bērnībā, bet, ierodoties, atklāju, ka viss ir mainījies. Dzīves posms ir pārkārtojies citādi. Vislielāko vilšanos un šoku piedzīvoju, apmeklējot savu veco māju Aikapurā, kur mēdzu spēlēt un vērot putnus. No visa, ko atcerējos, bija palicis tikai viens koks. Tāda ir dzīve! Pazīstamās un lolotās lietas pazūd no mūsu redzesloka viena pēc otras. Biju gatavs dot jebko, lai redzētu mūsu māju tādu, kāda tā bija manā bērnībā. Un tomēr Dievs piepildīja manu vēlēšanos, jo vēlāk vīzijā redzēju māju, kur peldējāties baseinā, un tad devos augšstāvā, apgūlos gultā un ēdu mango, tāpat kā daudzus gadus iepriekš.

Vēlmes tagad ir ļoti rūpīgi jāpārbauda un jākontrolē, labi jāšķiro un jāpatur tikai labās, un pat

**šīm labajām vēlmēm nedrīkst ļaut apslāpēt
vissvarīgāko vēlēšanos pēc Dieva.**

**Šai vēlmei ir jāpaliek dzīvai un degošai, un tai
nedrīkst ļaut izgaist vai izdzist. Cilvēks nonāk lielā
ilūzijā, kad lūdz Dievu piepildīt savas zemes vēlmes,
bet nelūdz Viņam atklāties viņam. Iedomājieties
bērnu, kurš pastāvīgi pieprasa, lai vecāki izpildītu
viņa lūgumus, un citādi ne jautā par tiem, ne domā
par tiem. Tā ir nepateicība un viņu laipnības
noliegšana, un tajā ir mācība tiem, kas pārdomā...**

**Kad šī dzīvības grāmata tiek pielietota, cilvēku
pavadīs tikai garīgās zināšanas, kas iegūtas cilvēka
zemes ceļojuma laikā. Tāpēc Dievam ir jāpaliek
vienmēr klātesošam mūsu prātā, pastāvīgi piesaucot
Viņu un nekad neaizmirstot Viņu, ja cilvēks patiesi
rūpējas par savu garīgo nākotni. Kad esam kopībā ar
Dievu, mēs atklāsim, ka visas vēlmes tiek piepildītas
noslēpumainā veidā. Bet mums vispirms jāmeklē
Dievs. Viņš ir dāsns un ir devis mums visu, bet mēs
Viņu atradīsim tikai tad, kad nebūsim apmierināti ar
Viņa dāvanām, bet vērsīsimies pie paša Devēja. Mēs
Viņu iepazīsim, ja vien būsim patiesi savos
meklējumos, nopietni savā vēlmē tuvoties Viņam un
piedzīvot Viņa svētīgo klātbūtni.**

**Lielākais šķērslis, ar ko cilvēks saskaras, ir viņš
pats. Kad viņš cenšas mierīgi apsēsties un pārdomāt
garīgas lietas, pēkšņi rodas pasaulīgas domas, kas
novērš viņa uzmanību un neļauj sasniegt mērķi.
Viņam ir jāapmāca sevi kontrolēt savas domas un
ķermeni, un, to darot, viņš savā dvēselē nesis
pārnēsājamu paradīzi. Dzīvē vai nāvē, debesīs vai
ellē, šī augstākā laime viņu pavadīs.**

**Mums ir dziļi jālūdz Dievs, izlejot savas lielās
ilgas, lūdzot Viņam sirds valodā, dvēseles ilgās un
sirdsapziņas čukstos, lai Viņš mūs uzklausītu un**

atbildētu. Bet, ja cilvēks lūdzas pavirši un vienlaikus domā par kaut ko citu - kaut ko tādu, kas, kā Dievs zina, nav šī cilvēka galvenā prioritāte -, Viņš neatbildēs.

Vispirms mums ir jābūt Dievam. Laiks ir tagad. Mēs nedrīkstam gaidīt, jo ilūzijas ir pārāk spēcīgas. Dzīve paiet ātri, un ir kauns pamest šo pasauli, nezinot dzīves mērķi. Mums vajadzētu pārdomāt ikreiz, kad mums ir brīvs brīdis. Pat ja sākotnēji jūsu lūgšanas netiek atbildētas, nezaudējiet cerību uz Dieva žēlastību, bet turpiniet lūgt. Lūdziet Dievu no sirds un paļaujieties, ka jūsu lūgšana tiks atbildēta.

Savā dzīvē esmu pieredzējis vislielāko Dieva atsaucības uz lūgšanu pierādījumu. Taču šāda atbilde prasa pūles, jo nekas nozīmīgs nerodas bez pūlēm. Meditācija ir būtiska, lai atklātu dzīves noslēpumus un ieietu Dieva valstībā.

Slikti ieradumi un citi traucēkļi centīsies graut tavus centienus un vājināt tavu apņēmību. Bet, ja vēlies būt laimīgs, pievērs savas domas Dievam, un tu atradīsi Viņu sev tuvu.

Vēlmes pēc zemes priekiem rada magnētisku pievilkšanas spēku, kas cilvēku pievelk šai zemei, dzīvi pēc dzīves. Atgriešanās pie miesas kļūst nevajadzīga tiem, kas savas vēlmes ir atraduši Dievā. Kad vien viņi vēlas piepildīt kādu vēlēšanos, viņi par to domā, un tā izpaužas viņu priekšā. Mana māte man parādījās pēc savas nāves, un es mierinājos, viņu redzot, un pateicos Dievam par Viņa labestību. Patiesi, Viņš ir Viscāsnākais un Visžēlīgākais. Viņš piepilda mūsu vēlmes, lai parādītu mums Savu mīlestību un pateicību, kad mēs Viņam dodam pirmo vietu savās sirdīs.

Kad cilvēks sasniedz Dievu, viņš kļūst par dzīves un likteņa pavēlnieku. Mēs nedrīkstam apstāties,

kamēr dievišķā klātbūtne nav stingri nostiprinājusies mūsu dzīvēs. Viņš mums dos visu, pēc kā ilgojamies, un mūs pārbaudīs.

Garīgajā ceļā ir daudz pārbaudījumu un šķēršļu, bet, pārvarot šos pārbaudījumus un šķēršļus, mums jāsaka: “Ak, Kungs, Tu esi atbildējis uz manām lūgšanām un piepildījis manas lielākās vēlēšanās, tāpēc mana sirds ir kļuvusi bagāta ar Tavu klātbūtni un mana dvēsele staro no Tavas gaismas.”

Miers lai ir ar tevi

No skolotāja Paramhansa Joganandas teicieniem

Cilvēki sūdzas par domu par atteikšanos no noteiktām lietām dzīvē, lai gan patiesībā viņi atsakās no daudzām vērtīgām lietām, tostarp no sirdsmiera, un dažreiz pat upurē sevi naudas dēļ, kas ir pakļauta bojājumiem un .zaudējumiem

Uzticieties Dievam, un jūs atklāsiet, ka jūsu dzīve ir .kļuvusi kā skaista ritmiska melodija

Pievērsiet savu uzmanību no šīs pasaules uz iekšu, uz .plašo Dieva valstību, kas ir jūsos

Miera kuģī jūs varat kuģot uz to pasauli aiz mūsu sapņiem, kur dievišķais avots nepārtraukti plūst no sirds un .dvēseles dzīlēm

Kungs, palīdzi man spēlēt savu lomu dzīves gājumā tā, kā Tev patīk, neatkarīgi no tā, vai esmu vājš vai stiprs, slims vai vesels, slavens vai nezināms, bagāts vai nabags, zinot, .ka Tu mani mīli un nekad mani nepametīsi

Bagātību cilvēkam var atņemt, vai arī viņš pats var tikt no tās atņemts, kad viņš aiziet no šīs pasaules, un viņš to nevar paņemt līdzi. Tās patiesā vērtība slēpjas tās tērēšanā

labiem darbiem un laimes sagādāšanā sev un citiem veidā,
.kas patīk Dievam un cilvēka sirdsapziņai

Tie, kas domā tikai par savu drošību un komfortu,
aizmirstot vai ignorējot citu vajadzības, patiesībā tiecas pēc
nabadzības, kas kādu dienu būs viņu liktenis. Tie, kas turas
pie savas bagātības, nevis izmanto to labiem darbiem,
nenodrošina sev labklājību pēcnāves dzīvē, bet piedzimst
nabadzīgi, ar bagātnieku vēlmēm un tieksmēm. Bet tie, kas
dalās savā pārpilnībā un labklājībā ar citiem, piesaista
.labestību un pārpilnību, lai kur viņi dotos

Kad jūs labprātīgi dodat tiem, kas to ir pelnījuši, jūs
atklāsi, ka Dievs vienmēr ir ar jums un nekad jūs
nepametīs, un jums nekas nebūs vajadzīgs. Mēs nedrīkstam
aizmirst, ka mūsu dzīvi tieši uztur Dievs, un, kad mēs
saprotam, ka mūsu prāti, griba un darbības ir atkarīgas no
Dieva un smēlas spēku no Viņa, tad mēs saņemsim tiešu
vadību no Viņa un sapratīsim, ka mūsu dzīve ir vienota ar
.Viņa bezgalīgo dzīvi

Meditācija sniedz pierādījumu Dieva eksistencei. Tiklīdz
sajūtu vilņi ir attīrīti no prāta dīķa, no dvēseles izplūst
dievišķa svētlaime. Šī svētlaime jau pastāv dvēselē, bet tā ir
.aizsegta

Ak, Kungs Es izmantošu savu gribasspēku un intelektu,
lai vispirms paveiktu mazas lietas, un tad pāriešu pie
.lielākiem sasniegumiem

Pat ja visas materiālās ambīcijas tiktu sasniegtas, tomēr
tas sniedz tikai nepilnīgu laimi – un, atrodot Dievu, es atklāšu
neizsmēlamus prieka rezervuārus, un tas nekad nebeidz
.plūst un tecēt dvēseles dārzos un mūžzaļajās pļavās

Māja: Uzvaras laukums

Ja cilvēks visu savu dzīvi pavada, dzenoties pakal
vienam priekam pēc otra, viņš nekad neuzzinās patiesas
laimes garšu. Jādzīvo vienkārši un jāpieiet dzīvei ar

vieglumu. Cilvēkam ieteicams pavadīt laiku vienatnē, laiku
pa laikam pārdomājot savu rīcību un praktizējot iekšējo
mieru, kas sniedz dziedināšanu, atjaunošanos un jaunu
.spēku

Ja pastāvīgi ir uzmanības novēršanas faktori un citi
stimuli bombardē maņas, rezultātā cietīs nervi, tiks izšķiests
liels daudzums dzīvības enerģijas, un dvēsele jutīsies
saspringta un nomākta. Turklāt nevajadzētu pārāk
uztraukties par citu labošanu; drīzāk vajadzētu labot sevi,
.pirms mēģināt labot citus

Lai ir zināms, ka mājas ir lielākais kaujas lauks. Cilvēks,
.kurš ir eņģelis savās mājās, būs eņģelis jebkur
Balss maigums un miers, ko rada cēla uzvedība, mājās ir
.nepieciešams vairāk nekā jebkur citur

Tāpat kā tumsa nevar palikt tur, kur spīd gaisma, tāpat
arī slimības tumsai ir jāizzūd, kad Dieva gaisma spīd
.ķermeņa šūnās, un tikai retais apzinās šo patiesību
Kad cilvēki jūt spēcīgu vēlmi dziedināties, viņi lūdzas ar
satrauktām sirdīm vai ar izmisuma sajūtu, pieņemot, ka
Dievs neuzklausīs viņu lūgšanas, vai arī viņi lūdzas, bet
.negaida, lai zinātu, vai viņu lūgšanas ir sasniegušas Dievu
Tāpat kā nevar klausīties mūziku, kas tiek pārraidīta
ēterā, izmantojot bojātu uztvērēju, tāpat arī nevar uztvert
veselības, spēka un gudrības vibrācijas, kas izplūst no Dieva,
ar psihisku aparātu, kas nedarbojas bailu, raīžu un visa veida
.trauksmes, šaubu un nenoteiktības dēļ

Atcerēsimies un pateiksimies Tev, Kungs, vajadzības un
labklājības laikos, slimībā un veselībā, tumsā un gaismā un
visos apstākļos. Ar pateicību atcerēsimies labklājības dienas,
ko Tu mums esi dāvējis. Palīdzi mums atvērt ticības acis, lai
mēs varētu saskatīt Tavu svētīto gaismu, kas dziedē visas
.slimības un kaites

Esmu sava labo domu, savas labvēlības un savas
auglīgās, labvēlīgās darbības kuģa kapteinis. Es vadīšu savas

dzīves kuģi, vienmēr turot acis pievērstas mirdzošajai miera
.planētai savas dziļās apceres debesīs

Es izmantošu savas radošās domāšanas prasmes, lai
gūtu panākumus visā, ko daru. Dievs man palīdzēs, ja es arī
.centīšos palīdzēt sev

Šodien es apstrādāšu dzīves dārzu ar atjaunotām pūlēm
un sēšu tajā gudrības, veselības, apmierinātības un laimes
sēklas. Es laistīšu sēklas ar ticību un pašapziņu un gaidīšu
Visvarenā dāsnumu, lai tas man piešķirtu taisnīgu ražu. Pat
ja es neievācu gaidīto ražu, es palikšu pateicīgs par
.sirdsmieru, kas rodas, cenšoties darīt visu iespējamo
Es pateikšos Dievam, ka ar Viņa žēlastību varu turpināt
censties, līdz man izdodas, un es pateikšos Viņam, kad
piepildīšu savas sirds lielāko vēlēšanos. Es centīšos darīt
.tikai cēlus un cienīgus darbus, meklējot Dieva labvēlību
Pasaule mudž no dabas un cilvēku radītām vētrām, un
Dievs ir spēcīgs vairogs un droša patvēruma vieta no šīs
pasaules vētrām, viesuļvētrām un ļaunuma. Visur, kur ir
Dievs, nav baiļu vai bēdu. Patiesais ticīgais dzīves cīņā un
notikumu gaitā stāv stingri un lepni, pārliecināts, ka Dievs ir
ar viņu, pasargā viņu no ļauna un nekad nepamet viņu ne uz
mirkli. Tādējādi bailes no viņa sirds pazūd un pārņem
.pārliecība, aizsardzība, ko nevar uzspiest

Nebaidīties nozīmē ticēt Dievam un Viņa aizsardzībai, kā
arī ticēt Viņa taisnīgumam, gudrībai, žēlsirdībai, mīlestībai un
.visuresamībai

Bailes atņem cilvēkam psiholoģisko spēku, aptumšo
prātu un traucē sirds dabisko ritmu. Turklāt bailes var izraisīt
fiziskus traucējumus un psiholoģiskas slimības. Tā vietā, lai
padotos trauksmei un psiholoģiskai ierobežošanai, cilvēkam
vajadzētu pārliecināties, ka viņš ir drošībā Dieva,
Visuredzošā, Visudzirdošā, aizsardzībā, Viņa neieņemamajā
.cietoksnī un Viņa žēlastības un gādības ieskauds

Neatkarīgi no tā, vai atrodamies Āfrikas džungļos, kaujas
laukā, ciešot no slimības vai nabadzības, ir jāpārliedz sevi,
ka Dieva roka ir stiprāka par jebkādam briesmām un spēj
aizsargāt tos, kas meklē patvērumu Viņā. Nav efektīvāka
aizsardzības līdzekļa. Protams, ir jāizmanto saprāts, risinot
notikumus, vienlaikus pilnībā ticot dievišķajai palīdzībai.

Ticība nekad nenožīmē būt neapdomīgam vai rīkoties
neprātīgi grūtību priekšā. Gluži pretēji, neatkarīgi no tā, kas
notiek, ir jāapliedz sev, ka tikai Dievs spēj palīdzēt grūtos
un izaicinošos apstākļos, ja vēršamies pie Viņa ar visu savu
.sirdi, dvēseli un maņām

Kad grūtības mūs pārņem kā lavīna, mēs nedrīkstam
ļaut tām paralizēt mūsu gribu vai aizēnot mūsu skaidru
redzējumu un gudro, loģisko pieeju, mums drīzāk ir
jāsaglabā ticība Dievam un iedzimtā izpratne par labo un
nepareizo un jācenšas atrast izeju. Ar Dieva palīdzību mēs to
atradīsim. Galu galā viss uzlabosies, jo Dieva spēks un
brīnumi slēpjas aiz cilvēka dzīves pretrunām. Tie, kas
nepieņem apstākļu neizbēgamību un tā vietā cenšas iekļūt
aiz plīvura ar savu intelektu un ticību, atradīs durvis atvērtas
.viņiem – durvis, pie kurām klauvē katra ticīga roka

Dzīve ir ietīta tumsā, un dažreiz mēs pakļūpam un
vilcināmies virzīties uz priekšu. Mums jāļauj Dieva gaismai
būt mūsu vadošajai lampai, ejot pa dzīves tumšajiem ceļiem.

Dievs ir pilnmēness neziņas un tumsas naktīs, starojošā
saule atmodas stundās, vadības bāka un vadošā zvaigzne
.tiem, kas šķērso zemes, īslaicīgās eksistences jūras

Problēmas pasaulē joprojām pastāvēs, tāpēc kur meklēt
vadību un virzienu? Cilvēka domas, ko ietekmē ieradumi,
aizspriedumi, neobjektivitāte un fanātisms, ir bezjēdzīgas, un
vides, ģimenes, valsts vai pasaules ietekme nespēj sniegt
patiesu vadību. Tāpēc cilvēkam jāvēršas pie Dieva un

jāieklausās mierīgajā, rāmā balsī, kas nāk no dvēseles
.dzīlēm, balsī, kas saskan ar patiesību

Atšķirība starp garīgo kontemplāciju un garīgo
introspekciju

Ja cilvēks ieprogrammē sevi ar teorētiskām zināšanām,
viņš kļūst kā staigājošs ierakstītājs, atkārtot sakāmvārdus
un cildenas frāzes, un citi viņu uzskata par izglītotu un
zinošu. Taču šādas zināšanas nestiprina tieša patiesības
uztvere, un tām neatbilst arī garīgi sasniegumi. Šāda veida
intelektualizācija vai intelektualizācija notur "es" piesietu
maņu prātam, kuru pašu ierobežo fiziskās maņas.
Teorētiskās zināšanas nevar iegūt dievišķas zināšanas, un
ieteicams netērēt savu dārgo laiku teorijām, kuras nevar
pielietot realitātē, lai neapmaldītos blīvos intelektuālos
.džungļos, nespējot pārvarēt teorijas sfēru

Šis process nevedīs pie patiesības atpazīšanas, jo
patiesība slēpjas ārpus viedokļiem un teorijām, un daudzi,
kas seko šai pieejai, kļūst saistīti ar saviem subjektīvajiem
.secinājumiem

Ja cilvēks savas prāta spējas izmanto tikai naudas un
materiālo vērtību iegūšanai, viņa apziņa tiks ierauta
materiālajā pasaulē un sapinusies bezgalīgās sarežģītībās.
Tāpēc gudri cilvēki saka, ka cilvēkam nevajadzētu veltīt
visas Dieva dotās prāta spējas īslaicīgu lietu meklējumiem,
lai neapmaldītos materiālisma labirintā un neradītu sev
nevajadzīgus ierobežojumus un savaldību. Tā vietā viņam
vajadzētu izmantot savas prāta spējas, lai iegūtu dzīvei
nepieciešamo, un censties attīstīt savas morālās spējas, lai
atšķirtu pareizo no nepareizā, un starp to, kas ir kaitīgs, no
tā, kas ir labvēlīgs. Attīstot savu garīgo ieskatu, viņš spēs
sajust Dievu sevī un noskaidrot garīgās patiesības, kas
slēpjas aiz blīvajiem materiālisma plīvuriem. Šo stāvokli sauc
.par garīgo pašanalīzi

Lai kādas būtu mūsu bažas, Dievam vienmēr ir jābūt
pirmajā vietā mūsu dzīvēs. Viens no svarīgākajiem garīgās
izaugsmes elementiem ir pastāvīga, sirsnīga saikne ar Dievu,
caur kuru jūs personīgi pieredzēsiet brīnišķīgu, pozitīvu
.pārveidi, kas jūs dziļi iespaidos

Kad cilvēks vēlas apmeklēt izrādi, iegādāties jaunas
drēbes vai jaunu automašīnu, vai tad viņa prāts visu laiku ir
aizņemts ar šīm lietām un to, kā tās sasniegt vai iegūt? Viņš
neatpūšas, kamēr nepiepilda savas vēlmes, un viņš
.nenogurstoši turpinās strādāt, lai tās sasniegtu

Tādējādi cilvēka prātam vajadzētu būt aizņemtam ar
domāšanu par Dievu, un tad visas mazākās, mazākās
vēlmes tiks pārveidotas par spēcīgu vēlmi sajūst Dievu un
.sazināties ar Viņu

Kad prāts čukst Dievam sirsnīgu, dedzīgu čukstu, kas
izplūst no ilgojošās dvēseles dzīlēm

Dvēseles aicinājums aizkustinās kosmisko sirdi, un
.atbilde nāks, nesot sev līdzīgu lielu prieku

Intelektuāla čukstēšana attīsta gribasspēku, līdz iegūstat
.pietiekami daudz spēka, lai sasniegtu vēlamo mērķi

Kad cilvēka prāts un griba ir saskaņā ar Dievu, viņam ir
neierobežots spēks, tāpēc pietiek tikai domāt par kaut ko, lai
to paveiktu, jo dievišķais likums darbojas to labā, kas ir
.saskaņā ar augstāko gribu

Visi ievērojamie sasniegumi manā dzīvē ir gūti,
pateicoties prāta spēkam saskaņā ar Dievu. Kad darbojas
dievišķais ģenerators, viss, ko vēlos, bez izņēmuma
piepildās, vispirms iegūstot neredzama, ēteriska dizaina
formu un pēc tam ar neatvairāmu spēku izpaužoties
.realitātē

Izaugsmes noslēpums

Mēs augam caur katru pieredzi, ko piedzīvojam, ja vien apzināmies, ka varam no tās mācīties vērtīgas mācības, jo katrām sāpēm un ciešanām, ko piedzīvojam, ir jēga un .mērķis

Neskatoties uz pārbaudījumu skarbumu, tie ir kā uguns, kas izkausē dzelzs rūdu, pārveidojot to skaistā, stiprā un daudzpusīgā tēraudā. Gudrība, ko mēs kaldinām caur pieredzes dedzinošajām liesmām, ir patiesi ievērojama. Dzīve mūs attīra, pārveidojot mūsu zemisko dabu par dārgakmeņiem, ļaujot mums dzīvot ar dvēselēm, kas ir tikpat tīras kā dārgakmeņi, tikpat stipras kā tērauds, tomēr elastīgas un izturīgas, liecoties, nelūzot zem grūtību un .grūtību spiediena

Kad redzam dusmu izkropļotas, brutalitātes rētas skartas sejas, to skats liek mums ilgoties atbrīvoties no neglītuma savās dvēselēs – dvēselē, kuru neskar nekas cits kā vien ļauni nodomi un dziļi iesakņojušās aizvainojuma jūtas, kas aizēno svētīgo dievišķo tēlu mūsos, tāpat kā kvēpi bojā spoguļi. Citu cilvēku sāpīgajām darbībām vajadzētu mūsos pamodināt vēlmi uzlabot savu uzvedību un kontrolēt sevi, lai mēs varētu būt savu nevaldāmo kaislību saimnieki, .nevis to vergi

Laipni vārdi ir brīnišķīgs līdzeklis pret daudzām kaitēm, tiem piemīt spēcīgs, gandrīz maģisks, magnētisks spēks, kas nes bagātīgas svētības un labklājību to runātājam. Tie, kas lieto nomierinošus, maigus vārdus, jūt smalku plūsmu, kas nepārtraukti plūst caur viņiem, piepildoties ar miera pārpilnību. Tas ir tāpēc, ka šī strāva ir savienota ar savu augstāko avotu, vienmēr plūstot un pastāvīgi sasniedzot dvēseles harmonijā ar to. Tad viņi varēs nodot šo laimes .plūsmu dvēselēm, kas ilgojas pēc miera

Katru dienu cilvēks skatās spogulī, lai redzētu savu seju, jo vēlas citiem izskatīties vislabāk. Cik daudz svarīgāk tāpēc ir katru dienu stāvēt ar sevi un ieskatīties iekšējās analīzes spogulī, lai atklātu, kas slēpjas zem mirdzošās virsmas! Jo viss, kas ir ārēji pievilcīgs, savu pievilcību gūst no iekšējā "es", un nekas neaptraipī dvēseles tīro spoguļi tā kā psiholoģiski kropļojumi, piemēram, dusmas, aizvainojums, skaudība un naidis. Ikviens, kurš cenšas atbrīvoties no šiem savienojumiem, kas ir sveši gara dabai, ļaus iekšējā .skaistuma gaismai izstarot no iekšienes

Veicot analīzi, mēs atklājam, ka cilvēku problēmas ir trīskāršas: ir problēmas un traucējumi, kas uzbrūk cilvēka ķermenim, citi, kas uzbrūk prātam, un trešā kategorija, kas .bloķē dvēseles ceļus

Slimības, vecums un nāve ir grūtības un šķēršļi, ar kuriem saskaras ķermenis. Psiholoģiskās slimības tomēr iebrūk prātā caur skumjām, bailēm, dusmām, apspiestām vēlmēm, aizvainojumu, naidu, emocionālām apsēstībām, drudžainu nervu uzbudinājumu un psiholoģisko vēzi, kas paralizē garīgās spējas. Tomēr visbīstamākā slimība ir dvēseles slimība, kas izpaužas neziņā, no kuras rodas un .izplatās visas pārējās slimības

Pasaulē ir vairāk laba nekā ļauna

Kad rodas šaubas, mums jāatceras dižu cilvēku dzīves. Ir taisnība, ka mēs esam cilvēki, bet Dievs mūs ir apveltījis ar neparastām spējām, kuras reti izmantojam. Tad kāpēc drebēt bailēs no vecuma, slimībām un bēdām? Mums jādara viss iespējamais, lai rūpētos par savu ķermeni, bet mums nevajadzētu padoties bailēm vai aprakt sevi zem neziņas .kaudzēm

Ķermenis nav viss cilvēks

Labais šajā pasaulē atsver ļaunumu, jo Dievs ir
augstākais spēks. Bet, kad mūs piemeklē ļaunums, mēs
domājam, ka mums nav spēka to kontrolēt vai izvairīties no
.tā tvēriena

Ļaunuma vētras ir neizbēgamas, bet mēs varam
.pārvarēt to sekas un pacelties tām pāri

Mums dzīvība netika dota, lai tā mūs iznīcinātu, bet gan
lai mūsos ieaudzinātu mūžības apziņu, un mums šī patiesība
.ir jāatceras

Bez domu brīvības cilvēks nevar izpausties tīrā,
spontānā un dabiskā veidā. Atcerieties, ka jūs esat principiāli
.brīvs. Gribas spēks vienmēr ir brīvs

Ja pareizi izmantosiet savu gribasspēku, tas radīs jums
labu karmu, taču vairums cilvēku nevēlas mainīties un
nevēlas pielikt pūles, tāpēc viņi sabrūk grūtību priekšā un
.nespēj stāties pretī izaicinājumiem

Darīt visu, kas vien ienāk prātā, nav brīvība, jo cilvēkus
saista viņu vēlmes, un tāpēc viņu rīcību vispār nevar saukt
par brīvību. Patiesa brīvība nozīmē visu darīt ar gribu, ko
vada gudrība. Cilvēks var kontrolēt savu iepriekšējo rīcību
sekas, kas neizbēgami sekos viņam, ja viņš aktivizēs savu
gribu un izmantos to labiem un labvēlīgiem darbiem. Ja jūs
rīkosieties ar saprātu un gribasspēku, jūsu iepriekšējo
nepareizo rīcību spēki vājināsies, un ieradumi, kas izriet no
.jūsu labajām darbībām, tiks stiprināti

Mēs pastāvīgi vēlamies to, kā mums trūkst, un
pieķeramies lietām, kas nav būtiskas. Tiklīdz kaut kas mūs
pārņem, mēs uz laiku zaudējam savu brīvo gribu. Tāpat kā
austrumnieki ir seno paražu vergi, arī rietumnieki ir
mūsdienu paražu vergi. Mēs paši radām savu likteni un
.klūstam tam piesaistīti

Kāpēc viens bērns piedzimst ļaunā ģimenē, bet cits –
labā? Katrs no viņiem pagātnē (iepriekšējā dzīvē) izmantoja
savu brīvību, lai dzīvotu noteiktā veidā, un tādējādi šajā
.dzīvē paši sev radīja šos apstākļus

Nav patiesas brīvības bez Dieva. Mums pastāvīgi jādomā
par Viņu. Lai kādas būtu mūsu bažas un domas, Dievam ir
jāieņem pirmā vieta mūsu sirdīs, un, kad mēs patiesi būsim
saskaņā ar Viņu, mums tiks dota spēja paveikt to, kas mums
.jādara, jebkurā laikā, ar Viņa dievišķo palīdzību

Padoms māceklim

Viens no skolēniem lūdza skolotājam Paramhansam
sniegt viņam padomu pašpilnveidošanās procesā: "Ja vēlies
tikt mīlēts, sāc ar to, ka mīli citus, kuriem nepieciešama tava
".mīlestība

Un, ja tu sagaidi no citiem, esi viņiem lojāls un uzticīgs,
lai viņi būtu uzticīgi tev

Ja vēlaties pasargāt citus no ļaunprātīgas un viltīgas
rīcības, neļaujiet maldināšanai iesūkties jūsu domās un
.nerīkojieties tā, lai kaitētu citiem

Ja vēlaties, lai citi justu jums līdzī, sāciet ar empātijas
.izrādīšanu pret viņiem, īpaši pret apkārtējiem

Ja vēlies, lai citi tevi cienītu, tev pašam jāizrāda cieņa
.gan jauniem, gan veciem

.Ja vēlies mieru no citiem, tev jādzīvo harmonijā

Ja vēlaties, lai cilvēki būtu reliģiozi, esiet garīgs pēc
savas būtības un ļaujiet citiem justies kā labs paraugs, uz
.kuru viņi var paļauties un uzticēties

Īsāk sakot, viss, ko vēlaties, lai citi parādītu. Viena no labajām īpašībām ir vispirms to parādīt savā dzīvē, un jūs .atklāsi, ka cilvēki uz jums reaģēs tāpat

Ja jūs varat noteikt savas dzīves jomas, kurās nepieciešami uzlabojumi, nezaudējot drosmi un neattīstot mazvērtības kompleksu, un ja jūs pastāvīgi strādājat pie sava rakstura uzlabošanas, tad laiks, ko veltīsiet tam, būs daudz produktīvāks nekā tad, ja jūs to tērētu, vēloties, lai citi pilnveidotos. Jūsu pozitīvajam piemēram un pareizajai uzvedībai ir lielāks spēks mainīt citus nekā tikai jūsu .vēlmēm, dusmām un vārdiem

Ak, Kungs, Tu esi visa labuma avots un visa spēka pirmsākums. Svētī mūs, lai mēs varētu atspoguļot Tavu svētību savā veselībā, intelektuālajās tieksmēs un garīgajās izpausmēs. Tu esi starojums zvaigznēs, enerģija atomos, laipnība sirdīs un skaistums patiesībā. Palīdzi mums piepildīt sevi ar Tavu augstāko spēku, Tavu bezgalīgo gudrību un .Tavu neierobežoto autentiskumu

Kungs, ļauj mums atzīt, ka Tu esi veselības avots, dzīvības okeāns un visas sapratnes un zināšanu avots. Atbrīvo mūs no neziņas un tās sekām, no bailēm un raizēm, un ļauj Tavas gudrības plūdiem aizslaucīt visus gružus un .šķembas no mūsu dzīves

Norauj, Kungs, plīvurus, kas slēpj no mums Tavu vaigu. Ļauj mums redzēt Tevi kā spožu gaismu, līdzīgi neskaitāmām saulēm pie mūsu dzīves apvāršņa. Ļauj mums sajust Tevi kā vienmēr atjaunojošu spēku, kas iedvesmo mūsu domas, baro mūsu dvēseles, uztur mūsu ķermeņus un piepilda mūsu .sapņus

Āmen

Lielākā daļa cilvēku nezina, kāpēc. Kopš savas
eksistences uz šīs zemes viņi tic, ka dzīves mērķis ir vēlmju
piepildījums, dzīvei nepieciešamā apmierināšana, baudas un
cilvēku mīlestības meklējumi un galu galā padevība pēdējam
.aicinātājam

Cilvēki sāk savu dzīvi kā programmētāji ar īpašām
tieksmēm un vēlmēm, kas agrāk netika piepildītas. Un viņi
cenšas – ar to mazumiņu brīvās gribas, kas viņiem vēl palicis
– atdarinot citu vēlmes un rīcību. Ja viņi sazinās ar
biznesmeņiem, viņi vēlas kļūt līdzīgi viņiem, un, ja viņi
.sazinās ar māksliniekiem, māksla viņiem kļūst par visu

Dievs vēlas, lai mēs šajā pasaulē būtu praktiski. Viņš
mums ir devis izsalkumu, kas liek mums strādāt, lai to
remdētu, bet meklējot tikai pārtiku, pajumti, naudu un
.mantas, cilvēks aizmirst savas laimes avotu

Ir taisnība, ka mums ir jāstrādā, lai apmierinātu savas
vajadzības un censtos sasniegt savus likumīgos mērķus, bet
pirmkārt un galvenokārt mums ir jāatver savas sirdis Dievam
un jāmeklē Viņa vadība un atzinība visā, ko darām. Tad mēs
noteikti gūsim panākumus dzīves skolā, jo mēs saņemsim
vadību no Augstākā Vadītāja un Apgādātāja, kurš zina, kas
mums vajadzīgs un kas mums ir vislabākais. Tāpēc mums ir
.jāuzticas Viņam un jāpakļaujas Viņa gudrajai gribai

No skolotāja Paramahansas lekcijām

Kad dvēseles iekšējo laimi aizēno biezs īslaicīgu
juteklisku baudu slānis, gara zeltainais mirdzums noblāst, un
dvēseles caurspīdīgās spējas slēpjas aiz matērijas blīvuma.
Kad prātu piesaista greizsirdība un skaudība, un to apņem
baiļu un raižu mākoņi, cilvēks kļūst nelaimīgs, bēdīgs un
sakauts. Bet, kad tādu pašu uzmanību pievērš mīlestībai,
.mieram un harmonijai, viņš piedzīvo dziļu laimi

Dvēsele jūt laimi, kad tā no fiziskām vēlmēm, kas
sajauktas ar ciešanām un postu, pāriet uz caurspīdīgiem
.gara tikumiem, kas piepildīti ar cildeniem priekiem

Ja dvēsele pilnībā iegrimst rupjos pasaulīgos priekos, tā
kļūst vienaldzīga pret augstāku prieku meklējumiem un
nespēj izjust garīgus priekus. Daudzi varētu apgalvot, ka
atteikšanās no materiālajiem priekiem ir gandrīz
neiespējama šajā pasaulē vai dzīvojot starp cilvēkiem, kuru
domas griežas tikai ap materiālām lietām. Tomēr no
vidusmēra cilvēka netiek prasīts pamest pasauli un atkāpties
kalnos un mežos, lai atrastu mieru un klusumu. Drīzāk
viņiem vajadzētu palikt šajā pasaulē, neļaujot tās spēcīgajām
straumēm viņus aizslaucīt, lai viņus nepārņemtu šīs dzīves
.nemierīgie viļņi

Cilvēkam nevajadzētu būt negatīvam pret apkārtējo vidi,
un vienlaikus viņam nevajadzētu ļaut materiālismam
aptumšot viņa redzi, lai viņš nezaudētu saikni ar savu garīgo
dabu un nespētu izbaudīt svētlaimes priekus un vērot
.dievišķo gaismu

Dzīve ar tās būtību, sastāvdaļām un mērķiem ir grūti
saprotama mīkla, bet ne neiespējami atrisināma, un ar savu
progresīvo domāšanu mēs katru dienu atrisinām dažus no
.tās noslēpumiem

Mūsu laikmetā ierīces, kas balstītas uz precīziem
zinātniskiem principiem, noteikti ir iespaidīgas, un zinātnes
atklājumi sniedz mums skaidrāku redzējumu par veidiem, kā
uzlabot dzīvi. Taču, neskatoties uz visām iekārtām,
izgudrojumiem un stratēģijām, kas mums ir, mēs joprojām
šķietam kā marionetes likteņa rokās, un ceļš ejams vēl ir
.garš, pirms mēs atbrīvosimies no dabas kontroles

Dzīvošana dabas žēlastībā noteikti nav brīvība. Mūsu
entuziastiskos prātus pārņem un savalda bezpalīdzības
sajūta, kad jūtamies plūdu, viesuļvētru vai zemestrīču upurī,

vai kad notikumi bez loģiska iemesla atņem mums mūsu
mīļotos un sirdij tuvos cilvēkus. Tad mēs saprotam, ka
neesam guvuši daudzas uzvaras un neesam spējuši pārvarēt
nelabvēlīgus apstākļus. Jo, neskatoties uz visiem mūsu
centieniem padarīt dzīvi tādu, kādu mēs to vēlamies, uz šīs
zemes skatuves vienmēr parādīsies noteikti apstākļi un
notikumi, ko virzīs varens prāts, par kuru mēs maz zinām,
darbojoties pilnīgi neatkarīgi no mūsu uzskatiem un gribas.
Labākais, ko varam darīt, ir strādāt un veikt dažus
.uzlabojumus

Mēs audzējam kviešus un ražojam miltus, bet kurš radīja
pirmo sēklu? Mēs ēdam maizi, kas cepta no miltiem, bet kurš
deva mūsu ķermeniem spēju tos sagremot? Un kā pārvērst
?pārtiku uzturvielās

Katrā dzīves stūrītī šķiet, ka ir neaizstājama dievišķa
roka. Mēs nevaram pārvaldīt savas lietas bez tās, un ar
visām mums piemītošajām pārliedībām mēs nezinām, kad
sirds pārstās darboties. Tāpēc ir nepieciešama drosmīga
paļaušanās uz augstāko dievišķo spēku un uz savu augstāko
Es, kas izplūst no tās visvarenības, pēc kuras parauga mēs
.esam veidoti

Mums jāpiemīt ticībai, kas brīva no lepnuma, un
.pārliecinoši jāiet pa dzīves ceļiem

Bez panikas un trīces, bez ciešanām un ieslodzījuma

Darbs ar alerģijām

Jūtīguma pārvarēšana ir delikāta māksla, un spēja
kontrolēt savu reakcijas ātrumu ir svarīga, lai attīstītu
.līdzsvarotu un vispusīgu personību

Jūtīgums izriet no neizpratnes, mazvērtības kompleksa,
.pārspīlēta lepnuma un pārspīlēta ego

Kad cilvēks domā, ka viņa jūtas ir aizskartas, šī doma iesakņojas viņa prātā, uzbudinot nervus, kas pēc tam kļūst saspringti un dumpīgi. Ievainoto emociju dēļ sirdī uzliesmodusmas. Tomēr dažiem cilvēkiem ir spēja kontrolēt savas emocijas, tāpēc viņu ārējās pazīmes neparādās, neskatoties uz intensīvo dusmu plūdiem viņos. Citi pauž savas dusmas ar tūlītējām reakcijām, kas redzamas acu muskuļos un sejas izteiksmēs, kā arī ar asām, kodētām verbālām atbildēm.

Pārmērīga emocionalitāte rada nopietnas sekas; tā sarežģī situāciju un rada nevēlamu nestabilitāti, kas negatīvi ietekmē citus.

Jācenšas izrādīt paškontroli un savaldību, veicinot sapratnes un harmonijas atmosfēru, kas veicina mieru, nevis spriedzi, un kļūst par stresu. Tie, kas tā rīkojas, kļūst par sava likteņa noteicējiem un saņem apkārtējo atzinību un cieņu.

Pārmērīga jūtība ir raksturīga iezīme lielākajai daļai cilvēku, un, kad šī neracionālā emocija uzliesmo, tā aptumšo ieskatu un aizmiglo gudrības acis. Vēl ļaunāk, pārāk jūtīgā persona uzskata, ka domā, jūt un rīkojas perfekti, lai gan patiesībā viņu uzvedība var būt pilnīgi nepareiza.

Daudzi cilvēki uzskata, ka viņiem vajadzētu žēlot sevi, kad viņus kritizē, un ka sevis žēlošana sniedz zināmu atvieglojumu. Taču, tāpat kā narkomāniem, jo vairāk viņi lieto, jo spēcīgāka kļūst viņu atkarība.

Ļoti jutīgs cilvēks bieži cieš nevajadzīgi. Biežāk nekā neviens nezina viņu ciešanu cēloni vai sūdzību būtību, kas noved pie pieaugošām ciešanām viņu pašu uzspiestajā izolācijā. Neko nevar panākt, klusībā kavējoties pie uztvertajiem apvainojumiem vai kritikas. Daudz labāk ir risināt šādas paaugstinātas jutības pamatcēloņus, izmantojot objektīvu analīzi un paškontroli.

Šāda veida neveselīgai alerģijai ir nopietnas sekas; tā
patērē sirdi kā uguns un iznīcina miera audus. Tāpēc ar to
.jārīkojas gudri, loģiski un ar stingru gribu

Es cītīgi strādāju, lai kalpotu visiem, bet, kad es atkāpjos
savā vientulībā pārdomām, es neļauju nevienam traucēt
manu apceri. Citas lietas var pagaidīt, bet manu ikdienas
.tikšanos ar Dievu nedrīkst atstāt novārtā vai aizmirst

Pirms jebkādas darbības veikšanas apstājieties un rūpīgi
apsveriet sekas un to ietekmi uz savu prātu, ķermeni un
dvēseli. Piespiedu rīcība nav atbrīvošanās, jo rīcība, kas ir
pretēja harmonijas un progresā likumiem, ierobežos individu.
Turpretī rīcība, ko sankcionē spriestspēja un kas ir saskaņā
.ar cilvēka sirdsapziņu, ir tikumīga un nes brīvību

Kad jūs nolemjat darīt kaut ko labu vai atturēties no
kaut kā sliktā darīšanas un pieturaties pie šī lēmuma un
.rīkojaties atbilstoši, ziniet, ka jūsu brīvības daļa ir liela

Dievs vēlas, lai mēs izmantotu mums doto izvēles
brīvību, lai Viņu meklētu un atrastu, bet Viņš nevēlas sevi
.mums uzspiest

Vēlme tuvoties Dievam un iepazīt Viņu nerodas pati no
sevis, tā ir jāaktivizē un jākopj. Bez šīs vēlmes dzīvei nav
.vērtības vai garšas

Ļauj garīgajai atziņai vadīt tavu domāšanu, un panākumi
sekos tev, lai kur tu dotos

Dievam veltu savu balsi, rokas, kājas, sirdi, ķermeni,
.jūtas, gribu un visu pārējo

Mīlestība ir garīgs ierocis, kas izbeidz visus karus

Ārpus šīs zemes ir bezgalīgas pasaules, kur mēs atkal
satiksim tos, kurus domājām, ka esam mūs atstājuši uz
visiem laikiem

Šī pasaulīgā dzīve nepārtraukti mainās, bēdas seko
bēdām, ilūzijas pēc ilūzijām. Šai mirāžai, kas parādās mūsu
apziņas tuksnesī, ir jāpazūd, un mums ir jāpamodina savs
.patiesais "es" no blīvajiem matērijas plīvuriem

Nemēģiniet savas cerības balstīt uz šo dzīvi. Kur ir jūsu
garantija? Jūs esat drošībā tikai tad, kad patveraties Dieva
.zināšanās

Dvēseles būtība ir kā sens zelts, kas aprakts zem zemes.

Kad augsne tiek noņemta no zelta un to noskalo ar
kontemplācijas ūdeni, tas no jauna mirdz ar pilnīgu tīrību un
.skaidrību

Kungs, ļauj mums saskatīt labo, domāt saprātīgas
domas un draudzēties ar laba rakstura cilvēkiem. Palīdzi
mums domāt par Tevi un apcerēt Tevi, ak Tu, kas esi visas
.taisnības avots un visas labestības pirmsākums

Brīvība no vājuma

Labākais veids, kā pārvarēt vājumu, ir pārtraukt par to
domāt; pretējā gadījumā vājuma ideja pārņems jūsu apziņu
un dominēs pār jūsu iekšējo būtību. Kad mēs ienesīsim sevī
.gaismu, tumsa izzudīs, it kā tā nekad nebūtu pastāvējusi

Šī ideja man sniedz brīnišķīgu iedvesmu

Kad alā, kas tūkstošiem gadu bijusi ietīta tumsā, ienes
gaismu, tumsa acumirkļi izzūd. Līdzīgi vājības un kļūdas
izzūd, kad ļaujam Dieva gaismai ienākt mūsu apziņā, un
neziņas tumsa nevar palikt. Šī ir filozofija, pēc kuras mums
.vajadzētu dzīvot

Prokrastinācija ir bezjēdzīga. Dzīves rats nekad nebeidz
griezties, un mūsu dzīves dienas paskrien ātri. Katra minūte,
ko pavadām, skaidri domājot un gudri rīkojoties, ir veiksmīgs
.un ienesīgs ieguldījums mūsu laimē

Daudzi cilvēki visu savu dzīvi domā par naudu, seksu un
slavu, un reti koncentrējas uz būtiskām lietām, kas sniedz
.viņiem mieru un paceļ viņu apziņu augstākā līmenī

Lai cik pazemīga būtu cilvēka loma, Dieva acīs viņš tiek
uzskatīts par veiksmīgu, ja prot gudri pavadīt savu laiku un
.virzīt savas domas pareizajos virzienos

Kad Dieva gaisma apspīd cilvēku, viņš nejūt, ka viņam
kaut kas ir vajadzīgs, jo prieks, kas viņu pārņem, piepilda
visus viņa sapņus un liek viņam dziļi sirdī justies, ka viņš ir
bagātākais no bagātajiem un laimīgākais no laimīgajiem šajā
.dzīvē

Gaismas tunelis

Tie, kuru garīgo apziņu ir pamodinājušas apgaismotas
domas, labi darbi, laipnas jūtas un dziļa kontemplācija, var
sajust savu aiziešanu no ķermeņa pēdējā aiziešanas brīdī
caur garīgo aci. Savas zemes uzturēšanās laikā jogi praktizē
garīgās acs tuneļa redzēšanu uz robežas starp matēriju un
garu, un, pametot Zemi, viņi var ieiet šajā gaismas tunelī un
pāriet no šīs pasaules uz Dieva bezgalīgo gaismas, prieka,
.miera un absolūtas brīvības valstību

{Gaisma pēc gaismas}

Ķermeņa lampa ir [garīgā] acs

Ja jūsu acs ir viena

Tad viss tavš ķermenis būs piepildīts ar gaismu

{Un gaisma spīd tumsībā, un tumsība to nezināja}

Altruisms nozīmē just līdzī citu cilvēku bēdām, tuvojoties viņiem, komunicēt ar viņiem, patiesi mēģināt mierināt viņus viņu nelaimē, priecāties par viņu prieku un darīt visu iespējamo, lai pasargātu viņus no bailēm, vajadzības un .nemiera

Tas, kam piemīt altruisma gars, nerīkojas pēc ierobežotiem aprēķiniem un cerībām, bet gan izmanto savu ieskatu un veselo saprātu un palīdz sev un citiem, pateicoties Dievam par gūtajiem panākumiem. Ja viņš vienu vai vairākas reizes cieš neveiksmi, viņš nejūtas nomākts, bet gan kļūst apņēmīgāks, divkāršojot savus centienus un atkārtojot mēģinājumu, izpētot jaunas idejas un kanālus, vadoties pēc saprāta gaismas, un meklējot Dieva palīdzību, .līdz sasniedz savu mērķi un cēlo nodomu

Tas, kurš strādā, lai darītu citus laimīgus, ir Dieva laimīgs ar iekšēju psiholoģiska komforta sajūtu. Un, ja viņš kaut ko zaudē to cilvēku dēļ, kuriem viņš cenšas palīdzēt, viņš to neuzskata par zaudējumu, jo pretī iegūst Dieva labvēlību un sirdsmieru. Viņš dzīvo, lai mīlētu, strādātu, dotu .un sētu labestības un miera sēklas cilvēces laukos

Tas, kurš savās domās un jūtās pārsniedz savu personīgo pasauli, paplašina savu apziņu, palielina empātiju un jūt, ka pasaule ir viņa mājas un cilvēce ir viņa ģimene. Viņš saprot, ka savas eksistences mērķis uz šīs zemes ir reformēt sevi, pirms mēģināt reformēt citus, jo tas, kurš reformē sevi, palīdz citiem reformēties pašiem ar savas dzīves piemēru. Darbībām ir dziļāka ietekme un dziļāka .ietekme uz citu cilvēku dvēselēm nekā vārdiem

Īsas pieturas

:Sirsnības spožums

Daži cilvēki cenšas izvairīties no savām problēmām,
smaidot, taču šādai bēgšanai ir nepieciešama tīra
sirdsapziņa, kas ir brīva no liekulības un viltus. Kad cilvēks
godīgi izturas pret sevi un citiem, rīkojas cēli un godprātīgi,
viņa acis kļūst skaidras, un no tā izstaro unikāls starojums —
.nepārprotams sirsnības mirdzums

:Godīgums

Daži cilvēki godīguma vārdā saka daudz ko, bet ar
visiem nevar runāt par visu. Kad sniežat padomus un
norādījumus, daži cilvēki pārprot jūsu vārdus un neko
neiegūst no tā, ko sakāt; šīs ir veltīgas pūles un nenovērtēts
pasākums. Klusēšana šādos gadījumos ir zelts, bet tas
.nekādā gadījumā nenozīmē klusēšanu par pārkāpumiem

:Pašharmonija

Pašharmonija ir patiesi brīnišķīga. Lielākā daļa cilvēku
zina, cik grūti ir būt harmonijā ar citiem, bet vai esat kādreiz
domājuši par harmoniju ar sevi? Tas ir neticami grūti, tomēr
iespējams. Ja analizēsiet sevi, atklāsi, ka pastāvīgi esat
pretrunā ar sevi. Ja nemīlēsi sevi, nemīlēsi nevienu citu.
Un, ja cilvēks nav harmonijā ar sevi, kā viņš var būt
?harmonijā ar citiem

Pašharmonija ir vitāli svarīga harmonijai ar pasauli.
Tāpēc ir svarīgi novērtēt un mīlēt sevi, jo tu esi pelnījis šo
mīlestību. Ir jāmīl sevi, jo Dievs mūs radīja un apveltīja ar
cēlu potenciālu. Mīlot šo iekšējo "es", šo tikumīgām īpašībām
pilno esenci, tiek iedvesmota cēla rīcība un attīrīts prāts no
.piemaisījumiem, bet sirds no ļaunprātības un aizvainojuma

:Literārā kompasa kalibrēšana

Cilvēks nevar maldināt savu sirdsapziņu, attaisnot
pārkāpumus vai izvairīties no nepareizas rīcības sekām, pat
ja ceļotu uz citu planētu. Rīcībai ir savi rezultāti, un cilvēkam

ir jālabo savs kurss un jākalibrē savs morālais kompass tā,
.lai tā adata vienmēr rādītu pareizajā virzienā

Daži cilvēki dzīvo vissliktākajos apstākļos, tomēr ir lielā
saskaņā ar sevi, savukārt citiem ir visas iespējas un viss
nepieciešamais, tomēr viņi pastāvīgi konfliktē ar sevi. Tāpēc
nevajadzētu gaidīt, kamēr apstākļi mainīsies. Pārliecinieties,
ka ar jums viss ir kārtībā, neskatoties uz vidi, kas var
.atšķirties no tā, ko vēlaties

Kas sevi pakļauj apstākļu varai, tas gaida, kad lietas
.mainīsies, un viņa gaidīšana būs ilga

Runā, ka kāds vīrs brīvi pārvaldīja astoņpadsmit
valodas, tomēr bija tik nabadzīgs, ka nevarēja atļauties
lampu lasīšanai. Tāpēc viņš devās uz stūri un apsēdās zem
ielas apgaismojuma, lai lasītu. Patiesi, gribasspēks rada
līdzekļus, kaldina iespējas, atjauno cerību, paveic
.uzdevumus un piepilda vēlmes un sapņus

Faktiska saziņa ar tiem, kas pazīst Dievu, var notikt
personīgā kontaktā ar viņiem, pārdomāti lasot viņu rakstus
vai dziļi un draudzīgi tos apcerot. Svarīgi atcerēties, ka tas ir
.saskaņā ar viņu apziņu, kas ir saskaņā ar Dievu

Kad mēs saskaņojam savu apziņu ar dižām dvēselēm,
kas mīl Dievu, šī harmonija pakāpeniski pārveido mūsu dzīvi
visbrīnišķīgākajā veidā. Šī harmonija nepaverdzina gribu, bet
gan paplašina tās darbības jomu un stiprina tās spēku. Tā ir
atšķirība starp harmoniju ar cilvēkiem, kas ir pilni ar ego un
aizņemti ar to, ko viņi var iegūt, un harmoniju ar Dievu un
cilvēci mīlošiem cilvēkiem, kuru mērķis ir dot un pamodināt
dievišķo mīlestību to cilvēku dvēselēs, kuri ir harmonijā ar
viņiem. Šo svētīto cilvēku magnētisms mūs tuvina ciešam
.kontakam ar dievišķo magnētismu

Mums jāpatur prātā, ka, cenšoties apmierināt savas vajadzības, mums jāpalīdz arī citiem iegūt to, kas viņiem nepieciešams, un jādalās ar tiem, kam klājas mazāk, labajās lietās, kas dzīvē rodas. Atcerēsimies, ka mēs esam neatņemama globālās ģimenes sastāvdaļa un ka mēs .nevaram dzīvot bez šīs lielās ģimenes

Kāda būtu dzīve bez galdniekiem, izgudrotājiem, lauksaimniekiem un citiem? Dodot un saņemot, kā arī apmainoties ar pakalpojumiem, Dievs vēlas, lai mēs domātu par citiem un justu līdzīgu viņiem. Ir nopietna kļūda dzīvot tikai sev, neņemot vērā citus. Domājot par savu laimi, mums jādomā arī par citu laimi. Mums nav jāziedo viss, kas mums ir, globālās ģimenes labklājībai, jo tas nav iespējams. Drīzāk mums vajadzētu just līdzīgu citiem un darīt visu iespējamo, lai .viņiem palīdzētu un atvieglotu viņu nastu

Pastāv saistība starp panākumiem un dvēseles .apmierinātību atkarībā no vides, kurā indivīds dzīvo

Patiesi panākumi ir taisnīguma principiem atbilstošas rīcības rezultāts, un tie ietver citu cilvēku laimi un labklājību kā neatņemamu personīgās apmierinātības sastāvdaļu. Ikviens, kurš piemēro šo principu savai materiālajai, garīgajai, morālajai un dvēseliskajai dzīvei, atklās, ka šī .panākumu definīcija ir pilnīga un visaptveroša

Cilvēki domā par panākumiem dažādi atkarībā no saviem dzīves mērķiem. Reizēm daži cilvēki tos pielīdzina zādzībai, sakot, piemēram: "Viņš ir veiksmīgs zaglis!" Tas parāda, ka ne visi panākumi ir vēlamī; mūsu panākumiem .nevajadzētu kaitēt citiem

Vēl viena veiksmes kritērija sastāvdaļa ir harmonijas un pozitīvu rezultātu radīšana ne tikai sev, bet arī šo .priekšrocību dalīšana ar citiem

Finansiālu panākumu sasniegšana nenozīmē tikai baudīt
to, ko esam pelnījuši; tas nozīmē arī morālu atbildību
palīdzēt citiem radīt sev labāku dzīvi. Ikviens ar inteliģenci
var nopelnīt naudu, bet, ja viņa sirdī ir mīlestība, viņš
nevarēs šo naudu izmantot savtīgi; tā vietā viņš dalīsies ar
.to, kas viņam ir, ar citiem

Skopu un skopu cilvēku rokās nauda kļūst par lāstu, bet
tiem, kam ir dāsnas rokas un laipnas sirdis, tā ir svētība un
.dāvana

Labas dvēseles pievelk labas dvēseles un tiek tām
piesaistītas

Mums jāiemācās mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu un
jāatceras, ka šajā dzīvē esam īsu laiku, pēc tam aizejam uz
citā pasauli, kuras līmenis ir atkarīgs no mūsu domāšanas
.līmeņa un rīcības kvalitātes šīs zemes uzturēšanās laikā

Kas ir mūsu īstie radinieki? Gudram cilvēkam ikviens ir
radinieks, un katrs ir "tuvākais". Protams, gudrs cilvēks spēj
spriest un saprot, ka, lai gan saule apspīd ogles gabalu un
dimantu, dimantam, atšķirībā no ogles, piemīt unikāla spēja
spoži uztvert un atstarot gaismu. Jāmeklē tādu cilvēku
sabiedrība, kuru domas un jūtas ir tikpat tīras kā dimants, un
jāvelta laiks patiesu draugu atrašanai. Tie, kas dzīvo tīru un
godīgu dzīvi, piesaistīs draugus, kurus raksturo tīrība un
godīgums, savukārt tie, kas dzīvo pēc zemiskiem instinktiem
.bez spriestspējas, piesaistīs tāda paša veida draugus

Ja jūs augstu vērtējat augstus ideālus un cēlus principus,
ieteicams izvairīties no saskarsmes ar cilvēkiem, kuri netic
šiem ideāliem un principiem un kuri mulsina domas un
traucē garastāvokli, lai viņu vibrācijas nepazeminātu jūsu
vibrāciju līmeni. Vienlaikus neizslēdziet nevienu no sava
.mīlestības loka

Turklāt cilvēkam ne tikai jādod mīlestība, bet arī jārada miers, lai lai kur viņš dotos, radītu harmoniju un mieru, atsvaidzinot apkārtējos ar savu laipno klātbūtni. Nevienš nevēlas tuvoties nepatīkami smirdīgam skunksam — atvainojiet par izteicienu — visi no tā izvairās. Līdzīgi nervozs, impulsīvs un strīdīgs cilvēks kaitina un atgrūž citus. Mēs vēlamies būt kā ziedošas rozes, kas izstaro saldu aromātu, kas priecē sirdi. Centīsimies izplatīt miera smaržu un labestības vēsmu, lai kur mēs dotos un lai kur mēs .dzīvotu

Dieva valstība neatrodas mākoņos vai kādā konkrētā vietā telpā. Tā atrodas aiz tumsas, ko redzam, aizverot acis, un, meditējot un lūdzoties, mūsos atveras gara acs, kas atrodas pierē, un mēs redzam svētīgu gaismu un jūtam prieku, kas caurstrāvo katru ķermeņa šūnu, un mēs sajūtam, ka plīvurs ir pacelts un ir atvērtas slepenas durvis uz Dieva .valstību

Dievs ir mūžīgi atjaunojošs prieks, prieks, kas ir visu aptverošs. Mums jājūtas vienotiem ar to prieku, kas mājo .mūsos un ieskauj bezgalību

Aiz blīvās matērijas vibrāciju robežām atrodas bezgalīga, visaptveroša apziņa, neaprakstāma visā tās krāšņumā, plašumā un bezgalībā. Šī ir debesu valstība, .mūžīga, neierobežota un nebeidzama apzināta svētlaieme

Kad dvēseles uztvere paplašinās un tā jūt savu klātbūtni .visur, tā apvienojas ar dievišķo garu

Slava Absolūtajam Bezgalīgajam, kas sēd pie apvāršņa, kur debesis satiekas ar okeānu, un slava Augstākajam Bezgalīgajam, kas sēd pār mieru mūsos; koncentrējoties uz .Bezgalīgo mūsos, mēs varam saņemt tā bezgalīgo spēku

Zināšanas, kas iegūtas, studējot grāmatas vai no
cilvēkiem, ir ierobežotas, savukārt zināšanas, kas iegūtas
tieši no Dieva, piešķir gudrības spēku, pārlicības krāšnumu,
.sirds mieru un dvēseles mieru

Ak, Kungs, māci man lūgt ar dziļu koncentrēšanos un
apvienot meditāciju ar sirsnīgām ilgām, un ļauj manai sirdij
.katru dienu šķīstīties ar manu tīro mīlestību pret Tevi

Atbrīvošanās no karmas ierobežojumiem

neatkarīgi no tā, vai tā ir garīga vai fiziska, apzināta vai ,
neapzināta, tai ir īpaša ietekme uz cilvēka dzīvi. Iepriekšējās
darbības ir ne tikai tās, kas veiktas pirms dienām, mēnešiem
.vai gadiem, bet arī darbības no iepriekšējām dzīvēm

Tu biji miris, un Viņš tev deva dzīvību; tad Viņš liks tev
mirt, tad Viņš tev atkal dos dzīvību; tad pie Viņa tu
.atgriezīsies

Cilvēka rīcības labās un sliktās sekas. Pašreizējā dzīvē
šīs pēdas paliek glabātas zemapziņā, un sekas, ko cilvēks
nes (vai ko viņa dvēsele nes) no iepriekšējiem
iemiesojumiem, snauž kā sēklas zemapziņā, gaidot
piemērotus apstākļus, lai dīgtu un augtu noteiktā karmiskā
laikā. Karmas likums, kas līdzsvaro lietas, ietver darbību un
.reakciju, cēloni un sekas, sēšanu un plaušanu

Katrs cilvēks veido savu likteni caur savām domām un
rīcību, un enerģijas, ko viņi atbrīvo, vai nu gudri, vai muļķīgi,
neizbēgami atgriežas pie viņiem kā sākumpunkts, tāpat kā
aplis noslēdzas ar perfektu precizitāti. [Jautājums ir], vai
labprātīgajam meklētājam ir jāsaskaras – pret savu gribu – ar
savu pagātnes rīcību neizbēgamajām sekām jeb to, ko sauc
par predestināciju? Atbilde ir nē. Dievs ir likums un mīlestība,
un meklētājs, kurš vēršas pie Viņa ar patiesām ilgām un
pilnīgu ticību, saskaņo savu rīcību ar dievišķo likumu un

meklē Dieva beznosacījumu mīlestību, neapšaubāmi saņems dievišķo svētību, kas atvieglo smagu nastu un uzlabo .apstākļus

Dievs mūs ielika šajā ilūziju pilnajā pasaulē, un Viņš zina mūsu ciešanas, pārbaudījumus un likstas, ko mēs pārciešam. Cilvēki padziļina garīgās neziņas iekšējo tumsu, kad uzskata sevi par slīkstošiem grēkā un bezspēcīgiem izbēgt no tā dzīlēm. Viņiem labāk ir censties labot sevi, meklējot palīdzību un līdzjūtību no dievišķās žēlastības sirds, cerot uz .piedošanu no mīlošā, līdzjūtīgā un piedodošā Dieva

Kad mēs apzināmies savu ciešo saikni ar Dievu, kāda karma mūs var saistīt? Neļaujiet nevienam pārliecināt jūs, ka jūsu sāpes un grūtības ir jūsu karmas rezultāts. Kā gars savā būtībā jums nav karmas. Drīzāk jums ir jāapzinās šī patiesība, apliecinot sev, ka esat viens ar dzīvības, gaismas un kosmisko spēku esenci. Ja jūs apzināšities šo faktu, jums nav no kā baidīties, un Dievs jums atvērs daudzas durvis un .sniegs daudzas iespējas

Ja nejūties ērti ar savu dzīves ritmu, maini savu domāšanas veidu, uzlādē savas maņas ar pozitīvu enerģiju .un pats sajūtīsi atšķirību

Cilvēkiem nav jāraud un jābēdājas par to, ko viņi ir palaiduši garām, vai jāpiedēvē savi nelaimīgie apstākļi kļūdām, ko viņi ir pieļāvuši šajā dzīvē vai tālā pagātnē, jo tā ir garīgas nolaidības forma. Viņiem ir jārīkojas un jāizrauj nezāles no dzīves dārza, un tad uzziedēs visjaukākie un spilgtākie ziedi un nesīs visgardākos un iekārojamākos .augļus. Ar Viņa, Visaugstākā, žēlastību

Pakļauties Dievam nenožīmē neizmantot savu gribu savu lietu uzlabošanai un gaidīt, kad Dievs sakārtos mūsu situācijas bez jebkādas mūsu piepūles, jo Dievs palīdz tiem, .kas palīdz paši sev

Jēga ir tāda, ka mēs mācāmies vērsties pie Dieva, lai Viņš vadītu mūsu gribu, svētītu un stiprinātu mūsu pareizos centienus. Kad pārvarējam nevēlēšanās padoties šķērsli, Dievā atrodam aizsardzību, ko neviens šajā pasaulē nevar mums sniegt, un atrodam arī spēku, ko neviens .pārbaudījums nevar pārvarēt

Ikviens var nodibināt īpašas attiecības ar Dievu, ja zina, kā atvērt savu sirdi Dievam un ilgoties pēc Viņa dievišķās .klātbūtnes, kas sniedz prieku un pārlicību

Kad cilvēks izjūt dziļu vajadzību pēc Dieva, zinot, ka nevar iztikt bez Viņa, viņš atklās, ka Dievs atbild vienā vai otrā veidā. Taču vispirms ir jāattīsta šī spēcīgā sajūta, jo .atbilde neradīsies spontāni

Ja mēs nedosim Dievam pirmo vietu savā dzīvē, mūsu apziņas stāvoklis būs nemierīgs un apmulsis, un mēs nespēsim loģiski un pareizi tikt galā ar dzīves .nebeidzamajām prasībām

Un kā attīstīt šo vēlmi? Katru reizi, kad saskaramies ar nelaimi vai grūtībām un katru reizi, kad sirdī jūtam smagumu, mums jāvēršas pie Dieva un jālūdz Viņa palīdzība, zinot, ka ikviens, kas mīl Dievu, un Viņš to glabā savā prātā un sirdī, uzlabos savu situāciju, viņa situācija mainās uz labo .pusi

Kad mēs maisām un kulām ēteri Ar savām sirsnīgajām lūgšanām un patiesajiem aicinājumiem Mēs izvilksim dievišķās atbildes esenci, kas satur barību, dziedināšanu un .laimi

Tiem, kas alkst garīgas barības, pagātnes vilšanās un neveiksmes nav svarīgas. No tām var mācīties, un var mēģināt vēlreiz, atkārtojot mēģinājumu no sākuma. Panākumi tiks garantēti ar Dieva palīdzību visiem, kurus

nezaudē drosmi neveiksmes, kuru apņēmību nevājina
tragēdijas un kuri nelokāmi tic, ka Dievs atbalsta tos, kas
neatlaidīgi turpina, tos, kas ir uz pareizā ceļa, un Viņš dod
viņiem cerību, spēku un optimismu, līdz viņi sasniedz savu
.galveno mērķi un dzīves jēgu

Doma ir spēks kā elektrība, un psiholoģiskie stāvokļi.

.Tas atgriežas pie domāšanas un domāšanas veida

Elektrība ir gan noderīga, gan kaitīga; ikviens, kas to
lieto gudri, to izmanto savā labā, pretējā gadījumā tā var
viņu nogalināt. Un tāpat arī doma: ja tā tiek virzīta pareizajā
virzienā, tā nes laimi tā īpašniekam, pretējā gadījumā tā
.sagādā nepatikšanas

Doma ir kā savvaļas zirgs, tomēr to pieradināt nav
neiespējami, un pozitīva domāšana ir viens no veidiem, kā
.kontrolēt domas

Vesela domāšana ir tuvs draugs, bet slimis prāts ir
.pastāvīgs ienaidnieks

Veselīga domāšana piesaista mieru un drošību, savukārt
neveselīga domāšana izšauj nāvējošas bultas, kas divkārti
atsitas pret savu īpašnieku. Tāpēc arī teiciens: "Atlīdzība ir
tāda pati kā darbs." Kamēr vien cilvēks raida labus nodomus,
viņa domas pārvērtīsies lāpās, kas apgaismos dvēseles
kambarus un aizdzens tumsas kaudzes, lai viņš justos dziļi
mierināts un viņa acīs mirdzētu gandarījuma smaids! Lai
.smaids paliek tavās acīs, un miers lai ir ar tevi

Dzīve ir kā dzirnavas, kas maļ auglīgu pārbaužu un
eksperimentu sēklas, lai pagatavotu dzīvības maizi. Tā ir kā
līkumots ceļš ar sulīgiem ziediem abās pusēs, košiem
tauriņiem un kokiem ar gardiem augļiem zaros, tomēr mēs
reti apstājamies. Izbaudīsim tā skatu un izbaudīsim tā
saldumu; patiesībā mēs bieži esam uz āķa, lai sasniegtu

plašākas teritorijas, mēs domājam, ka ir patīkamāki skati nekā tas, ko redzējām. Bet, pakāpeniski attālinoties, pa ziedošām, auglīgām takām mēs atrodam kokus, kas ir drīzāk tumši nekā svaigi, un tad ziedi pazūd. Un līdz ar tiem tauriņi .un arī augļi, tikai lai nonāktu neauglīgā tuksnesī

Cilvēka dzīve ir kā jūras ūdeņi, kas tiek attīrīti un kļūst svaigi. Tikai tad, kad paceļaties augšējos atmosfēras slāņos, tā ir kā rīta sapnis, kas ar gadiem kļūst spožāks, jo lietas tad šķiet skaidrākas un atšķirīgākas. Tā ir kā ceļojums, jo ainava mainās, mums pārvietojoties attālumos. Tad tā pati ainava .mainās, mums tai tuvojoties, un tā tālāk

Dzīve nepieviļ gudros, jo viņi ar to prasmīgi rīkojas un izbauda to, neļaujot tai pārņemt viņus savā varā un atņemt viņiem brīvību. Piemēram, viņi izbauda ūdeni. Viņi to dzer un mazgājas tajā, bet neļauj sev tajā noslīkt. Viņi izbauda drēbes, kas viņiem patīk. Bez pārmērīgas pieķeršanās formalitātēm un formalitātēm, kas tiek uzskatītas par virspusējām. Viņi izbauda ēšanu, neļaujot rijībai sevi pārņemt, jo pārēšanās vājina ķermeni un aprij uztveri, un viņš to pilnībā iznīcinās. Tāpēc cilvēkam vajadzētu baudīt .dzīvi, bet nenogurdinot maņas, iegremdējoties

Sadzīvot ar citiem. Tas nenožīmē piekrist viņiem it visā vai upurēt ideālus viņu dēļ, jo šāds konformisma stils ir nevēlams un neatbilst patiesībai. Reformatori un lielie vīri nepiekrita. Ar tik daudziem apkārtējiem cilvēkiem viņi tomēr stingri turējās pie sava ideāla, jo saprata, ka tas, ko viņi .dara, ir absolūti pareizi

Pirmkārt un galvenokārt, cilvēkam jābūt saskaņā ar .Dievu, tad ar savu sirdsapziņu un tad ar cilvēkiem

Principu nevajadzētu apdraudēt un nevajadzētu ķerties pie slēptiem motīviem, lai sasniegtu noteiktu mērķi, jo tas .nav piemērots principiāliem cilvēkiem

Kas var dzīvot tā, lai tas patiktu Dievam? Nedariet
citiem pāri, jo viņiem nav no kā baidīties. Ja šī pieeja
neapmierina citus, pietiek ar to, ka cilvēks jūtas ērti un izjūt
iekšēju mieru, kas padara viņu neatkarīgu no cilvēku
.atzinības

Dvēseles spēks un vēlme pievērsties Dievam To sauc
par garīgo magnētismu Un ar šo magnētismu dvēsele
pievelk sev svētības un smalkas vibrācijas Un visu labo
cilvēcisko pieredzi, Kas tai atgādina par labestību un
taisnīgumu

garīgais magnētisms Tas ir spēks, ar kuru Tas piesaista
un velk cilvēku pie sevis. Labi draugi Un būtiskas un svarīgas
lietas Un intuitīva lietu izpratne Šis spēks ir atvasināts no
.Dieva pievilcīgā magnētiskā spēka

Miera svece

.Paņemiet prāta podu, piepildiet to ar savu mieru

Paņem manu jūtu pudeli, piepildi to ar savu žēlsirdību

Paņem manu tukšo dvēseles grozu, piepildi to ar savas
gudrības augļiem

Ielej savas mīlestības ūdeņus manā dvēselē, es tos ielīšu
.izslāpušo dvēseļu kausos

Nojauc ego sienas, iegremdē mani savā pilnīgajā
.klātbūtnē

Mīlestības rītausmas stars

Lai viņš ieskatās manas sirds atvaros

Tas man atgādina tavas mīlestības saules gaismu

Izplatoties pāri manas dzīves debesīm

Tavas mīlestības starojošā gaisma ir atmirdzējusi

Uz sevis, un tas tika apgaismots
Tava gaisma piepildīja manu garīgo telpu
Tu esi dzīvība, kas uztur manu ķermeni
Un prāts, kas iedvesmo manas domas
Un gudrība, kas kļiedē manu nezināšanu
Es iededzinu savas mīlestības tievo sveci
Lai lasītu zelta grāmatu
Saglabāts manī kopš seniem laikiem
Tava mīlestība bija un joprojām ir
Neredzamā miera svece
Kas kļiedē tumsu un parāda man tavus vēstījumus
Blogs atrodas siržu lapās
Lai atklājas Tava godība, Kungs
Lai tavas gudrības gaisma izklīst
Nezināšana, nesaskaņas un skaudība
No zemes krastiem uz visiem laikiem
Pārvērtiet mūsu vājumu par spēku
Un mēs vājinājāties apņēmībā
Uzlādējiet mūsu ķermeņus ar dzīvībai svarīgu elektrību
Un piepildi prātu un dvēseli ar savu dziedinošo gaismu
Saņem mūsu roku, lai mēs nenoslīktu Tavā neuzmanības
ūdeņos, un piepildi mūsu būtību ar Tavu mīlestību un
gudrību. Ļauj mums justies, ka esam Tev ļoti tuvu un ka
.Tavas žēlastības saule pastāvīgi spīd pār mums

Es novietoju savu čukstošo, vibrējošo domu ziedus

Klusuma struktūrā

Viņas klusā smarža dzied

Un viņš dzied par tavu godību

Un ar tavas svētās gaismas starojumu

Es redzu tavas eksistences skaistumu

Mani laimīgie sapņi piepildās

Kad tava gaisma mirgo manā dvēselē

Plīvuri kvēlo gudrības ugunī

Es redzu tavu godību, un mans prieks pieaug

Lai Dievs jūs apgaismo ar savu gaismu

Un sveicieni no dvēseles jums

Ir daudz prasību un prasību, ko pasaule mums uzspiež
un pārlicina mūs par to ārkārtīgo nozīmi un to, ka nav
iespējams bez tām dzīvot vai iztikt. Taču pamatprasībai ir
jābūt Dieva miera iegūšanai, kura avoti nekad neizsīkst un
kura avots nekad neizsīkst, un kas visam dzīvē piešķir garšu
.un jēgu

Atcerēsimies, ka Dievs ir mūsu būtības būtība un ka
mīlestība ir logs, caur kuru mēs lūkojamies Viņa godības
vaigā. Ikvienam, kurš vēlas sajust dievišķo klātbūtni un lolo
šīs cildenās ilgas domās un darbos, Dievs izpildīs viņu
lūgumu un palīdzēs noraut plīvurus, kas neļauj viņiem redzēt
.svētītās gaismas

To, kurš ir apņēmis virzīties uz priekšu pa šo ceļu,
nekas neatturēs, un nekādi šķēršļi viņu netraucēs, līdz viņš
.sasniegs savu mērķi un piepildīs savas sirds vēlēšanos

Garīgās pērles un dārgakmeņi

Tie, kas atklāj citu vājības un rada viņos apmulsumu un aizvainojumu, ir tālu no gudrības un veselā saprāta. Mums vajadzētu nicināt grēku, nevis grēcinieku, jo viņš ir mūsu brālis garā, neskatoties uz neziņas tumsu, kas viņu apņēma un ieskauj. Nosodījuma mērķim vajadzētu būt dziedināšanai, nevis līksmošanai un ievainošanai. Mums vajadzētu izturēties pret savu grēcīgo brāli tā, kā mēs vēlētos, lai pret .mums izturas, ja būtu viņa vietā un situācijā

Kas šajā pasaulē slēpj sava brāļa kļūdas, tā Dievs slēps
.viņa kļūdas aizsaulībā

Tāpat kā mēs tiesājam citus, garīgais likums tiesā mūs
tādā pašā mērā. Mums nevajadzētu gaidīt pārāk daudz no
citiem, kā arī ne vienmēr gaidīt labus rezultātus no kāda, pat
.ja viņi dara visu iespējamo

Cilvēks var krist un paklupt, bet viņš paliks drošībā, ja
vien darīs visu iespējamo, lai atkal uzkāptu pa tikumības un
.taisnīguma kāpnēm

Katru dienu mums jācenšas fiziski, psiholoģiski vai garīgi
uzlabot pacienta garastāvokli savā vidē, tāpat kā mēs
.palīdzam sev vai saviem ģimenes locekļiem

Ikviens, kurš no šodienas cenšas dzīvot saskaņā ar
dievišķajiem likumiem – nevis veco, savtīgo dzīvi, kas nes
grūtības un ciešanas –, atklās, ka neatkarīgi no tā, cik
pazemīga ir viņa loma dzīvē, tā joprojām ir svarīga, ja vien
viņš pilnībā pilda savu pienākumu saskaņā ar kosmiskās
lugas režisoru un visu mūsu likteņu saimnieku: Visvarenā
.Dieva, norādījumiem

Kad mēs mijiedarbojamies ar citiem ar patiesu sirsnību,
patiesu mīlestību un jūtu ievērošanu, mēs piesaistīsim labus
draugus savā dzīvē, neņemot vērā personīgās intereses vai

savtīgus aprēķinus; pretējā gadījumā mēs nespēsim atpazīt
.savus īstos draugus

Ir jāatbrīvojas no liekulības un izlikšanās un jārīkojas tā,
.lai apzināti nekaitētu citiem

Draugus nedrīkst saniknot, noniecināt vai naidīgi
izturēties, kā arī nedrīkst dot viņiem iemeslu lolot
nelabvēlīgas jūtas pret mums. Pret draugiem nedrīkst
izturēties slikti, tos izmantot vai dot neprasītus padomus, ja
vien tie netiek lūgti. Ja tiek lūgts padoms, tas jāsniedz
sirsnīgi un laipni, nebaidoties no sekām. Draugi palīdz viens
.otram, izmantojot konstruktīvu, brālīgu kritiku

Grūtās dzīves pieredzes nenāk, lai paralizētu mūsu gribu
un mūs sakautu, bet gan lai asinātu mūsu apņēmību un
stiprinātu ticību Dievam un pašapziņu. Daži cilvēki kļūdaini
uzskata, ka šī pieredze un izaicinājumi ir nepārvarami
destruktīvi spēki, tāpēc viņi padodas. Veselīgs domāšanas
veids ir būtisks, lai aktivizētu mūsu iekšējo spēku, lai efektīvi
.tiktu galā ar dzīvi un tās pārbaudījumiem

Ja cilvēks nekonkurē ar kādu, kas ir stiprāks par sevi,
viņš nekļūs stiprs. Līdzīgi, kad mēs drosmīgi un garīgi
stājamies pretī savām grūtībām, mēs kļūstam stiprāki un
.izturīgāki

Mūsu prāti ir neatņemama Dieva visaptverošās apziņas
sastāvdaļa. Zem mūsu apziņas vilņa atrodas Viņa bezgalīgās
apziņas okeāns. Kad vilnis aizmirst, ka tas ir daļa no lielāka
okeāna, tas atdalās no šī okeāniskā spēka. Tā rezultātā
cilvēku prātus vājina materiāli ierobežojumi, un tie vairs
nespēj auglīgi strādāt un bagātīgi ražot. Kad prāti nokrata
neziņas putekļus un sarauj važas, kas saista viņu spēkus, tie
.kļūs spējīgāki radošumam un pozitīvai mijiedarbībai ar dzīvi

Kad stingri turaties pie konkrētas idejas un piesātināt to ar spēcīgu gribu, šī ideja pārvēršas dinamiska spēka gaismā.

Un, kad doma kļūst dinamiska, tā var radīt pareizo vidi panākumiem, saskaņā ar neredzamo karti, kas uzzīmēta .prātā

Cilvēki cieš neveiksmi, jo padodas skarbajiem dzīves apstākļiem, tiem nepretojoties, tā vietā, lai pretotos tiem, .nepadodoties

Ir nepieciešams vingrināt un aktivizēt gribasspēku

Tie, kas ieiet miera svētnīcā, var garīgi sazināties ar citām dvēselēm, kas mīl Dievu, un viņi var saprast rožu un .visu dzīvo būtņu valodu

Ak, Kungs, esi vienīgais Karalis, kas sēž pār manu mīlestību un ilgošanos

Meditētāji izjūt dziļu mieru, un šis iekšējais miers ir jā saglabā pat citu cilvēku sabiedrībā. Meditācijā apgūtais jāpraktizē ikdienas aktivitātēs un mijiedarbībā ar citiem, .neļaujot nevienam traucēt mieru vai klusumu

Kad vēlaties izveidot labu ieradumu vai atbrīvoties no slihta ieraduma, koncentrējiet uz smadzeņu šūnām, kur .atrodas dažādu ieradumu mehānismi

Lai izveidotu labu ieradumu, vispirms mierīgi apsēdieties un meditējiet, meklējot dievišķu palīdzību. Koncentrējiet savu prātu uz gribasspēka centru, kas atrodas pierē starp uzacīm, un stingri apstipriniet ieradumu, kuru vēlaties ieaudzināt savās smadzenēs. Kad vēlaties atbrīvoties no sliktiem ieradumiem, arī koncentrējiet savu uzmanību uz šo gribasspēka centru un stingri apstipriniet, ka visas rievās, kurās šie ieradumi ir iesakņojušies, tiek izdzēstas. Ar koncentrēšanos un gribasspēku jūs varat izdzēst pat visdziļākās dziļi iesakņojušos, vecos ieradumus. Atkārtoti

pārliecinieties, ka jums ir pietiekami daudz gribasspēka, lai
.izskaustu neveselīgos ieradumus no smadzeņu apgabala

Vispiemērotākais laiks šādai afirmācijai ir agrs rīts, kad
.griba un uzmanība ir modra

Turpini sev apliecināt, ka esi brīvs no visām diktātajām
prasībām, un kādu dienu tu atklāsi, ka – ar Dieva palīdzību –
.jau esi atbrīvojies no ieraduma, no kura vēlējies atbrīvoties

Lai kas jūs arī baidītos, atmetiet no tā savas domas un
atstājiēt to Dieva ziņā. Stipriniet savu ticību Dievam un
.palaužieties, ka Viņš spēj jums palīdzēt

Daudz ciešanu rodas no raizēm un nemiera. Kāpēc tev
jācieš, ja tas, no kā tu baidies, vēl pat nav noticis?
Iedomājies Dieva aizsargājošo gaismu, kas tevi ieskauj no
.visām pusēm, un tu sajūtīsi Viņa brīnišķīgo aizsardzību

Tā kā lielākā daļa mūsu raīžu izriet no bailēm, ja mēs
izskaudīsim bailes no savas dzīves, mēs jutīsimies brīvi un
dziedināšana notiks nekavējoties. Katru vakaru, tieši pirms
gulētiešanas, apliecini sev, ka Dievs ir ar tevi, tevi sargā un
.pieskata

Šajā kosmiskajā drāmā visu rasu cilvēki laika gaitā
izspēlē dzīves stāstu. Mums ir jāsaprot dzīves jēga,
nepārspīlējot ar savām īslaicīgajām lomām vai neļaujoties
.tām

Mūsu dzīves uztvere bieži ir sagrozīta un novirzīga, jo
mēs skatāmies ar savtīguma un ierobežota redzesloka acīm.
Ja mēs skatītos ar dvēseles aci, mēs redzētu lietas no
.pavisam citas perspektīvas

Kad atveram gudrības aci, mēs redzam visaptverošo
Dieva gaismu, un šajā gaismā mēs uztveram savu garīgo

dabu, kas ir universālās apziņas dabas atspoguļojums, kas
.caurstrāvo visas Visuma daļiņas un daļas

Garīgās patiesības mūs ieskauj, klauvē pie mūsu
aizvērto acu durvīm, mudinot mūs saskatīt gaismu, nevis
tumsu, rīkoties gudri, nevis neziņā, piepildīt savas sirdis ar
mīlestību, nevis naidu, un sadarboties miera nodibināšanā
un pārpilnības un drošības ienesšanā mūsu pasaulē. Kad
mēs to darīsim, neziņa izzudīs, situāciju atšķirības izzudīs,
mēs redzēsim vienotību tautas skaitīšanā un mēs kļūsim
.vairāk saskaņā ar dievišķo gribu

Mūsu attiecības ar Dievu nav aukstas vai mīlestības
trūkuma pilnas, kā tas ir starp darba devēju un darbinieku.
Mēs esam Viņa ģimene, Viņa rūpes par mums ir pastāvīgas,
un Viņš vienmēr mūs uzklausa. Mēs esam neatņemama Viņa
būtības sastāvdaļa, un mūsu attiecības ar Viņu ir dzīvas un
.vibrējošas

Mūsu Radītājs ir apveltījis mūs ar neizsmeļamu
mīlestības, sapratnes, ieskatu, labās gribas un garīgā spēka
bagātību, tomēr lielākā daļa no mums ir izšķērdējuši šo
bagātību velti. Dievs vēlas, lai mēs dzīvotu drošībā, mierā un
draudzīgā sadarbībā, kā tas pienākas cēlai un mīlošai
ģimenei, taču alkatība un savtīgi aprēķini ir iesakņojušies
.mūsu sirdīs un sējuši nesaskaņas mūsu vidū

Dievs vēlas, lai mēs būtu kungi, bet mēs paši esam
izvēlējušies būt vergi

Cilvēks ir tālu noklīdis no savām debesu mājām un
zaudējis iekšējo paradīzi, kurā var justies tuvu Dievam un
Dievs ir tuvu viņam, un viņš nevarēs atgūt šo paradīzi bez
.personīgām pūlēm

Dievs mūs radīja pēc Sava tēla, bet šī patiesība ir
izgājusi no mūsu prāta. Mēs esam padevušies ilūzijai, ka

mūsu liktenis ir grūtības un mūsu liktenis ir iznīcība. Mums ir jānorauj ilūzijas plīvurs ar gudrības dunci, lai ieraudzītu aiz tā .slēpjošos starojošo patiesību

?Kas mēs esam un kāda ir mūsu patiesā daba

Cilvēkiem ir acīmredzamas atšķirības, vai nu viņu psiholoģiskajā vai emocionālajā uzbūvē, lomās, ko viņi spēlē dzīvē, darbā un aktivitātēs, ko viņi veic, vai vēlmēs, ko viņi jūt. Taču zem visām šīm atšķirībām slēpjas divas lietas, ko vēlas un ir nepieciešamas ikvienam cilvēkam bez izņēmuma. Viena ir brīvība no visām sāpju un vēlmju formām. Otra ir pilnīga un ilgstoša laime — pilnīga apmierinātība, kur mīt .miers, mīlestība, gudrība un prieks

Patiesībā tas, ko cilvēki cenšas sasniegt, ir Dievs, neatkarīgi no tā, vai viņi lieto šo vārdu vai nē. Gudrie saka, ka Dievs ir svētlaiimes būtība un laimes gars. Un cilvēks nepiedzīvos pilnīgu apmierinājumu, ja vien nespēls tieši no kosmiskā avota. Šis ir galvenais punkts cilvēka stāvokļa .izpratnei

?Bet kur cilvēki meklē to, ko viņi meklē

Viņi to meklē tikai pasaulīgās lietās: īpašumos, ārējos apstākļos un attiecībās ar citiem cilvēkiem. Bet to nav iespējams atrast nevienā, nevienā vai nekādos apstākļos .šajā pasaulē, ņemot vērā pašas radības būtību

Radīšana balstās uz dualitātes principu. Nav iespējams izveidot attēlu tikai vienā krāsā, jo nav iespējams iztikt bez tā pretējā. Līdzīgi nav iespējams, ka jebkurš eksistences aspekts pastāvētu izolēti no dualitātes. Tomēr, izpētot vēlmes, kas motivē cilvēkus, mēs atklājam, ka katrs no mums vēlas tikai labas, patīkamas, skaistas un pozitīvas lietas, bez mazākās vēlmes saskarties ar kaut ko nepatīkamu .vai nevēlamu. Bet tas nav iespējams

Šajā duālistiskajā pasaulē nav prieka bez sāpēm, nav gaismas bez tumsas, nav laba bez ļaunuma, nav dzīves bez nāves. Monētas abas puses ir nedalāmas. Tas nozīmē, ka to, pēc kā mēs ilgojamies dziļi sevī, nevar iegūt no šīs pasaules

Cilvēki meklē — jā, viņi meklē no visa spēka —, bet nespēj atrast to, ko meklē, kas rada izmisumu un bezcerību.

Tas noved ne tikai pie izmisuma, bet arī pie liela aizvainojuma un intensīvām dusmām, un līdz ar to pie vardarbības aktiem. Tas viss notiek tāpēc, ka viņi nemeklē to, ko meklē, pareizajā vietā, un rezultātā viņi neatrod to, ko .kāro viņu sirds

Mūsu laika cilvēki daudz nezina par dzīves jēgu un .mērķi, tāpēc viņi cieš no apjukuma un apjukuma

Pēc dabas cilvēki ir mērķtiecīgas būtnes. Ja viņiem dzīvē trūkst mērķa un ja viņu prāts, enerģija, griba un emocijas netiek virzītas pozitīvā un konstruktīvā veidā, viņi pievērsīsies destruktīviem ceļiem, piemēram, alkohola un narkotiku lietošanai, vardarbībai utt. Dzīves galvenais mērķis ir iepazīt Dievu, un indivīdu pienākums ir saskaņot savas lomas un ārējās aktivitātes ar taisnīgu rīcību, pamatotu skatījumu, pozitīvu attieksmi un savu emociju labvēlīgu .virzīšanu

Šie divi mūsu dabas aspekti — iekšējais jeb garīgais aspekts un ārējais aspekts — nav pretrunīgi, ja tos pareizi saprot. Drīzāk tie viens otru atbalsta un palīdz mums attīstīt un uzlabot savas fiziskās, psiholoģiskās, emocionālās un .garīgās spējas un potenciālu

Cilvēki dzīvo lielā tukšumā, bez intelektuālas vai psiholoģiskas stimulācijas. Viņi jūtas garlaikoti mērķa trūkuma un visa tā trūkuma dēļ, kas varētu piešķirt viņu dzīvei vērtību un jēgu. Vidusmēra cilvēks varbūt spēj

funkcionēt un uzvesties tā, it kā būtu psiholoģiski un garīgi
?vesels, bet vai viņi ir laimīgi

Dzīves galvenais mērķis ir zināt, kas mēs esam un kāda
ir mūsu patiesā daba. Ja mēs pievērsīsim dzīves dziļākajiem
aspektiem to pelnīto uzmanību, mēs neizbēgami jutīsim
laimi, jo cilvēka laime ir saistīta ar saikni ar savu garīgo "es",
.bez kuras cilvēkam nav ne eksistences, ne esības

Bailes no neveiksmes vai slimības tiek barotas, pastāvīgi
par to domājot, līdz neveiksmes ideja no apziņas iesūcas
zemapziņā un galu galā sasniedz augstāko apziņu. Tad
bailes, iesakņojušās zemapziņā un augstākajā apziņā, sāk
vairoties un augt, līdz piepilda apziņu ar bailu nezālēm,
kuras, tām dīgstot, nav tik viegli izskaust kā sākotnējo domu.
Šīs kaitīgās nezāles galu galā nes indīgus un nāvējošus
augļus. Par laimi, to saknes var izskaust no iekšienes, stingri
koncentrējoties uz drosmi un ieaudzinot apziņā absolūtu
ticību Dievam un tam, ka Viņš spēj palīdzēt tiem, kas vēlas
.palīdzēt paši sev, un pasargāt viņus no ļauna

Reiz sensenos laikos pa jūras virsmu peldēja mazs
burbulis, baidoties no vētrām un zibens, kad viņa dzirdēja
"?balsi čukstam: "Mazais dzīvības burbuli, kas ar tevi notiek

Vai tu nezini, ka esi daļa no dzīvības okeāna? Mazais
.burbulis paskatījās apkārt un saprata šo faktu

Cilvēka apziņa peld kā mazs burbulis kosmiskās apziņas
jūras virsmā, domājot to par īslaicīgu burbuli, trīcot bailēs no
slimības, nabadzības un nāves. Ak, burbuli, vai tu baidies no
okeāna? Paskaties apkārt, uzmanīgi novēro. Pārslēdz savu
perspektīvu no savas tuvākās apkārtnes uz Dieva bezgalīgo
valstību. Iedziļinies, paplašini savu izpratni, lai tu varētu
zināt un būt pārliecināts, ka esi viens ar Viņa plašo jūru un
ka Dievs ir ar tevi. Viņš tevi sargā, Viņš tevi uztur tagad un
.mūžīgi

Izvairīšanās no slazdiem un slazdiem

Ikreiz, kad sirdī jūtat spēcīgu vēlmi to piepildīt, izmantojiet spriestspēju un pajautājiēt sev: "Vai šī ir laba vēlēšanās, ko var piepildīt, vai slikta vēlēšanās, kas nevajadzētu tikt godināta?" Neveselīgas materiālās vēlmes veicina mūsu sliktos ieradumus, dodot mums viltus cerības un iluzoru laimi. Šādos gadījumos, lai atklātu patiesību, ir jāpiesauc spriestspējas spēks. Slikti ieradumi galu galā noved pie nelaimības. Kad to patiesā daba tiek atklāta, tie kļūst bezspēcīgi ievilināt cilvēku ciešanu slazdos un posta .slazdos

Pārdomas un stāsti

Dzīvē un nāvē, bēdās un nelaimēs mana ticība Tev,
.Kungs, paliek stipra un nelokāma, stingra un nesatricināma
Katra manas ilgošanās un lūgšanas elpa atver durvis un
.logus manā dvēselē, caur kuriem es eju uz Dieva svētlaimi

Tāpat kā saule spīd pārpildītākās vietas, es redzēšu
dievišķās mīlestības starus visās savas dzīves jomās un
.ikdienas darbībās

Svētī mani, Kungs, lai es varētu pamodināt savu dvēseli
.līdz ar rītausmu un nest to pie Tava svētītā sliekšņa

Muskusa brieža stāsts

Muskuss ir vērtīga viela ar spēcīgu aromātu, kas
.atrodama muskusbriežu nabā, kuri dzīvo Himalaju kalnos
Kad briedis sasniedz noteiktu vecumu, no tā nabas sāk
slepeni sūkties valdzinošais muskuss, un briedis kļūst
satraukts par šo pievilcīgo smaržu un sāk deļot un meklēt
.patīkamā aromāta avotu

Tas pārvietojas no vienas vietas uz otru, ošņājot starp
akmeņiem un zem kokiem, visur meklējot šīs aizraujošās
.smaržas avotu

Visbeidzot, viņš kļūst dusmīgāks, satrauktāks un
nemierīgāks, kad viņam trūkst vārdu un viņš nespēj atrast
.to, ko meklē ar ilgošanos un aizrautību

Pēdējā mēģinājumā sasniegt muskusa avotu tas lec no
augstiem klinšu balstiem dziļā ielejā, lai stātos pretī savam
liktenim un sagaidītu nāvi, un tad mednieki to noķer un
.izvelk no tā muskusa maisiņu jeb dziedzeri

Šajā sakarā viens no apgaismotajiem dzejniekiem
:deklamēja kaut ko līdzīgu

!Ak, muskusa brieži, tu muļķi

?Kāpēc tu cieši? Kāpēc tu neguli

Šis muskuss ir pieejams

!Ar savu vēdera maisu, muļķi

Pat ja pieskāries ar degunu

No tevis nāk slepenais aromāts

Tu būtu uzvarējis to, uz ko cerēji

Un tu dzīvoji bez tērēšanas

Vai jūs nedomājat, mani draugi, ka vairums cilvēku
uzvedas kā muskusa brieži? Viņi vienmēr un mūžīgi meklē
.laimi visur ārpus sevis

Jā, viņi meklē laimi rotaļājoties un ļaujoties līdz spēku
izsīkumam vēlmēs un alkas. Viņi kāpj pa slidenajiem
bagātības ceļiem, līdz galu galā nolec no lielu cerību klintīm
uz vilšanās un neveiksmes klintīm, kad nespēj atrast patieso
.laimi, kas glabājas viņu dvēseļu dziļākajās dzīlēs

Ja mēs vēršam savas domas uz sevi un dziļi
pārdomājam, dvēseles mierā mēs atradīsim patiesas un
.ilgstošas laimes avotu, kuru meklējam

Mums nevajadzētu būt kā muskusa briežiem, kas iet
bojā, meklējot laimi nepareizajās vietās. Drīzāk mums jābūt
.modriem un jācenšas atrast laimi sevī, nevis ārpus sevis

Pogas stāsts

Reiz pie manis pienāca kāds vīrietis un teica, ka cieš no
:hroniskas sirds slimības, un piebilda

Esmu izmēģinājis daudz ko, bet nespēju atbrīvoties no"
"sirdssāpēm

Mierīgi padomājis, es palūdzu viņam atnest man šķēres.
:Viņš trīcoši uz mani paskatījās un teica

"?Vai jūs grasāties pārgriezt manu sirdi, kungs"

Es iesmējos un atbildēju: "Es neesmu ārsts. Vai esat
kādreiz dzirdējuši par cilvēku, kurš operācijas veikšanai
"!izmanto šķēres

Visbeidzot, viņš negribīgi atnesa šķēres, tāpēc es
nogriezu vienu no viņa mēteļa pogām un teicu, lai nešuj tās
vietā citu pogu un neliek roku vietā, kur pogas trūkst. Es arī
teicu viņam, lai atnāk pie manis pēc divām nedēļām, un es
.gaidīju, ka viņš šajā laikā atveseļosies

Vīrietis iesmējās un teica: "Es darīšu, kā jūs lūdzāt, jo es
jums uzticos, bet es domāju, ka tās ir dīvainākās zāles,
"!kādas man jebkad ir izrakstītas

Pēc divām nedēļām viņš pieskrēja pie manis un
:pārsteigts teica

Speciālisti mani apliecināja, ka esmu izārstēts no sirds"
slimības. Tātad, Dieva dēļ, ko jūs izdarījāt? Vai jūs no pogas
"?izvilkāt džinu

Es atbildēju ar smaidu: "Jā! Tava roka visu laiku spēlējās
".ar pogu, un poga bija vienā līnijā ar sirdi

Tā poga bija džins, kas sagādāja sāpes tavā sirdī. Tāpēc
es nogriezu pogu un teicu, lai tu to neliec atpakaļ un neliec
roku uz sirds. Tādā veidā tava sirds atbrīvojās no spiediena
!un pārstāja sāpēt

Viss notiek ātri, un cilvēki ir aizņemti ar daudzām lietām.
Protams, labāk ir baudīt pasaules bagātības, nekā tērēt laiku,
ļaujot gadalaikam pāriet garām un paliekot tukšām rokām.
Bet tas, kas ir jāpļauj, ir dzīves bagātākā raža: tuvoties
Dievam un iepazīt Viņu. Vienīgais veids, kā sasniegt patiesu
laimi, ir paveikt kaut ko šajā pasaulē un arī sasniegt garīgus
.panākumus

Tie, kas pazīst Dievu, neuzsāk savus ikdienas
pienākumus, pirms nav meditējuši par Dievu un uzlādējuši
.savu prātu un ķermeni ar svētītu dievišķu enerģiju

Pasaules daudzās prasības var atturēt tos, kas meklē
savus garīgos mērķus, un novirzīt viņus no izvēlēta ceļa, bet
tie, kuriem ir nelokāma apņēmība, neļauj nekam viņus
novirzīt no kursa; viņi neatlaidīgi turpina darboties,
.neskatoties uz sarežģītiem vai nelabvēlīgiem apstākļiem

Lai ko pasaule mums dotu, tā neapmierinās mūsu siržu
ilgas, kas ilgojas pēc kaut kā stabilāka, svarīgāka un dārgāka
.par visu, ko sevī glabā pasaules dārgumi un bagātības

Kad cilvēks nomirst — lai jums ilgi mūžs —, nekāda vara
uz zemes neko nevar viņa labā darīt. Kas var mums palīdzēt
pēc tam, kad esam pametuši šo pasauli? Dievs. Tāpēc mums
vienmēr jāatceras, ka šī pasaule ir tikai pagaidu pietura

mūsu ceļojumā uz debesu mājām, kur mēs mūžīgi dzīvosim
.Visžēlsirdīgā klātbūtnē

Pārmērīga bagātība negarantē veselību, mieru un
efektivitāti, bet miera un efektivitātes sasniegšana novedīs
pie līdzsvarotiem panākumiem gan garīgajā, gan materiālajā
.līmenī

Lielākā daļa cilvēku attīsta garīgo efektivitāti tikai
materiālu panākumu sasniegšanai. Bet, kad cilvēks kļūst par
sevis noteicēju, pārvalda savas psiholoģiskās spējas un
rīkojas saskaņā ar dievišķo plānu, viņa dzīve tiks svētīta, un
viņš nobaudīs gara nektāru, dzīvojot uz šīs zemes. Viņš vairs
nebūs ieradumu un vēlmju ieslodzītais, bet viņa apziņa tiks
pārveidota par dievišķās klātbūtnes sirdi, un viņš tur dzīvos,
.baudot atjaunotus priekus, kas ir neaprakstāmi

Ķermenis ir vislielākā aptieka

Medicīnas pētnieki ir atklājuši, ka, piedzīvojot
neizmērojamu prieku, organisms ražo antidepresantus un
citas stresa mazinošas vielas, kas ir tikpat spēcīgas un
efektīvas kā ārstu izrakstītās. Organisms ir vislielākā aptieka
uz Zemes, kas spēj radīt pareizo lietu īstajā laikā, kad esam
.saskaņā ar garīgo līdzsvaru, ko Dievs ir ielicis mūsos

Ne viss stress ir kaitīgs; stress atmodina dzīvības
enerģiju, kas plūst caur mūsu ķermeni, un stimulē aktivitāti
un kustības. Pētījumi liecina, ka saprātīgs stresa daudzums ir
.labvēlīgs

Bet problēma rodas, kad stress pārsniedz veselīgu
.līmeni

Katram no mums ir personīga stresa pārvarēšanas
robeža, un, kad šī robeža tiek pārsniegta, mēs kļūstam
stresaināki, nekā mums vajadzētu būt, un mēs varam to

neapzināties, līdz brīdim, kad sāk parādīties problēmas
.ķermenī, emocijās un prātā

Dzīve ar Dievu ir prieks un laime, savukārt bez Dieva
valda nemiers, nemiers, grūtības un pat katastrofas. Tātad,
kā mēs varam atrast mieru un klusumu dzīvē, ko pārņem
katastrofas un traģēdijas, un ienest zināmu svētlaimi uz šīs
?zemes

Pirmā prasība ir apzināties dzīves spiedienu, kad
.atrodamies tā ietekmē

Dievs ir Visgudrs un Viscinošs, un Viņš ir apveltījis mūsu
ķermeņus ar tādiem signāliem kā komforts, diskomforts,
miers un nemiers, un mums jāpievērš uzmanība šiem
signāliem. Mūsu ķermeņos mīt dievišķs saprāts, kas cenšas
mums kaut ko pateikt, un mums jāieklausās šajos vēstījumos
stresa vai atpūtas laikā. Kad jūtat stresu, koncentrējieties uz
to ķermeņa daļu, kas piedzīvo stresu, pēc tam dziļi ieelpojiet
un vienlaikus viegli sasprindziniet šo daļu, līdz tā vibrē. Pēc
tam atpūties un atbrīvojiet sasprindzinājumu. Tas palīdzēs
uzturēt enerģētisko un vitālo līdzsvaru ķermenī un pasargās
.to no stresa kaitīgās ietekmes

Emocionālo stresu varam pārvaldīt arī ar elpošanas
palīdzību. Kad jūtat bailes vai kādas citas kaitīgas emocijas,
vairākas reizes lēnām, dziļi un ritmiski ieelpojiet un izelpojiet,
ļaujot ķermenim atslābināties ar katru izelpu. Tas palīdzēs
palēnināt sirdsdarbību, atjaunot normālu asinsriti, atvieglos
dzīvības enerģijas plūsmu caur nerviem un palīdzēs
.nomierināt prātu un attīrīt domas

Dzīve nav ārkārtas situācija; tā ir skaista dievišķa
izpaušme, un mums tā jābauda. Atcerēsimies, ka smaids ir
spēks; ja to neizmantojam, mēs zaudējam svarīgu dzīves
.aspektu

Cilvēki ir dvēseles ar emocijām un jūtām, un viņiem ir ķermenis, ko viņi valkā kā apģērbu vai virsdrēbes. Bet, kamēr mēs dzīvojam tikai ķermeņa un emociju līmenī, mēs .nonāksim stresa un spriedzes negatīvajā ietekmē

Kad esam harmonijā ar savu būtību, kas ir gars, gara prieks ieplūst sirdī un pārņem mīlestībā. Šīs mīlestības sajušana, savienojumā ar dvēseles mieru un klusumu, un darbošanās un mīļiedarbība tās harmoniskajā ietekmē ir vispiemērotākais veids, kā dabiski dzīvot pasaulē, kas pilna ar spriedzi un pretrunām. Harmonizācija ar šo prieku ir .risinājums dzīves problēmām

Piezīme: Attiecībā uz apgalvojumu: "Organisms ražo antidepresantu un citas vielas, kas mazina stresu un spriedzi, ne mazāk spēcīgas un efektīvas kā ārstu izrakstītās", tas nav ieteikums atteikties no medicīniskiem ieteikumiem un receptēm, tāpēc ir nepieciešams .precizējums

Magnētiskie vienādojumi

Cilvēks ar spēcīgu klātbūtni un ļaunām tieksmēm + labsirdīgs, bet vājas gribas cilvēks = ļaunais magnētisms gūst virsroku pār laipību

Vājas gribas cilvēks ar ļaunām tieksmēm + stipras gribas cilvēks ar labām tieksmēm = labais magnētisms .pārvar ļauno

Vājš garīgais magnētisms + ļaunais biomagnētisms = spēcīgs ļaunais magnētisms

Spēcīgs morālais spēks + vājš morālais spēks = lielāks morālais spēks

Dusmīgs un vardarbīgs cilvēks + maigs un laipns cilvēks = dusmu magnētisms gūst virsroku pār maigumu

Spēcīgs, līdzsvarots un mierīgs temperaments +
temperaments, kas dažkārt sliecas uz neapmierinātību =
miera magnētisms dominē

Hroniska iesakņojusies kļūme + mazāk iesakņojusies
kļūme = spēcīgs kļūmes magnētisms

Spēcīgi pozitīvi panākumi + mazāk pozitīvi panākumi =
lielāki panākumi

Spēcīga atteices vibrācija + spēcīga panākumu vibrācija
= vai nu spēcīgs atteices magnētisms, vai spēcīgs
panākumu magnētisms atkarībā no vides un apstākļiem

Spēcīgs, veselais prāts + pilnīga nezināšana = vai nu
.gudrība un prasme, vai nezināšana un stulbums

Izcils garīgais spēks + izcils praktiskais spēks = garīgais
magnētisms — patiesi izcils praktiskais spēks

Ja cilvēki spētu redzēt planētu būtņu daudzveidību
ēterā, kas viņus ieskauj, varbūt daži mēģinātu atrast savus
aizgājušos mīļotos. Dievs ir atvēris manas garīgās acis, un es
redzu daudzas no tām dvēselēm, kas ir atstājušas zemes
pasauli. Dziļi koncentrējoties uz garīgo aci (pieres centru), ar
iekšējo redzējumu var redzēt starojošo pasauli, kurā dzīvo
visas labās dvēseles, kas ir pacēlušās ēteriskajā plaknē
.Visžēlsirdīgākā klātbūtnē

Cilvēkiem sirds darbojas kā bezvadu uztvērējs, bet
garīgā acs – kā raidītājs. Pat ja jūs nevarat redzēt savus
aizgājušos mīļotos, ja jūs mierīgi koncentrējat savas jūtas uz
sirdi, jūs varat sajust to jums dārgo cilvēku klātbūtni, kuri
tagad dzīvo ēteriskos ķermeņos, baudot Dieva mieru un
drošību un priecājoties par savu brīvību no ķermeņa
ierobežojumiem, tāpēc jūs atrodat mierinājumu viņu mierā
.un jūsu sirds jūtas nomierināta par viņiem

Kad es izrunāju Dieva vārdu, visa mana būtība izkūst
augstākā priekā. Bet šis stāvoklis man nonāca tikai pēc
lielām pūlēm. Sācumā es nebiju no tiem, kas ilgojas, jo mans
prāts toreiz bija maldījies. Bet tagad, tiklīdz es koncentrēju
savas domas un apziņu uz garīgo centru – telpu starp uzacīm
–, visas domas izzūd, elpošana pati no sevis apstājas, sirds
pārstāj pukstēt, prāta nemiers norimst, un dvēseli pārņem
esības stāvokli, tā ka es piedzīvoju garīgu ekstāzi un mani
.ietērpj dievišķā svētlaimē

Zelta teicieni

Laime ir manas tiesības, mans mantojums un mans
slēptais dievišķais dārgums. Vadi mani atrast sevī dārgumus,
.kas pārspēj karaļu sapņus
* * *

Dzīve ir inteligenta kustība ar regulāru ritmu. Tā
veidojas nedzīvos objektos vai iegūst dzīvu un kustīgu formu.
.Dzīve ir visaptveroša un caurstrāvo visu
* * *

Ak, Vislielākais Mīlestības biedr, Tu esi dzīve, Tu esi
.mans mērķis un mana tieksme
* * *

Padari mani par ziedošu rozi savā debesu dārzā vai
mirdzošu pērlīti savā starojošajā mīlestības kaklarotā, vai
.dod man vislielāko godu: mazāko vietu savā sirdī
* * *

Visur, kur citi novērtē manus centienus darīt labu, tur es
varu sniegt vislielāko palīdzību
* * *

Ausim zeltainu sapņu paklāju ar saldu atmiņu un
izsmalcinātu domu zīdainiem pavedieniem
* * *

Mīlestība ir kā smilšpapīrs, kas pulē prātu un noņem
.raupjumu no rakstura
* * *

Pandēmijas, katastrofas un vardarbīgas dabas
pārmaiņas, kas nes postījumus, iznīcību un plašu kaitējumu,
nav "dievišķi spriedumi". Šīs katastrofas izriet no cilvēku
domām un rīcības. Visur, kur pasaules trauklis labā un
ļauņā līdzsvars tiek izjaukts kaitīgu viļņu un vibrāciju
uzkrāšanās dēļ, ko izraisa cilvēku ļauni nodomi un
pārkāpumi, valda haoss un sākas plaša mēroga iznīcība

* * *

Es ņemšu labāko no katra cilvēka un novērtēšu visu
.tautību labās īpašības, nekoncentrējoties uz to trūkumiem

* * *

Tāpat kā mēs rūpējamies par mūsu ikdienas pārtikas
uzturvērtību, mums jāpievērš uzmanība arī psiholoģiskajām
.uzturvielām, ko mēs katru dienu sniedzam savam prātam

* * *

Laipni vārdi ir brīnišķīgs līdzeklis pret daudzām kaitēm,
tiem piemīt spēcīgs, gandrīz maģisks, magnētisks spēks, kas
nes bagātīgas svētības un labklājību to runātājam. Tie, kas
lieto nomierinošus, maigus vārdus, jūt smalku plūsmu, kas
plūst caur viņiem bez pārtraukuma, piepildoties ar dziļu
miera sajūtu. Tas ir tāpēc, ka šī strāva ir savienota ar savu
augstāko avotu, pastāvīgu plūsmu, kas sasniedz dvēseles
harmonijā ar šo avotu, ļaujot tām nodot laimi tiem, kas
.ilgojas pēc miera

* * *

Cik daudz laipnu vārdu no sirds ir kliecējuši daudzas
bēdas un cik daudz gudru balsu ir apgaismojušas tumšus
!ceļus ar prieka un miera lampām

* * *

Mēs augam caur katru pieredzi, ko piedzīvojam, ja vien
apzināmies, ka varam no tās mācīties vērtīgas mācības, jo
katrām sāpēm un ciešanām, ko piedzīvojam, ir jēga un
.mērķis

* * *

Neskatoties uz eksperimentu skarbumu, tie ir kā uguns,
kas izkausē dzelzs rūdu, pārvēršot to skaistā, izturīgā un
.daudzpusīgā tēraudā

* * *

Visi ievērojamie sasniegumi manā dzīvē ir gūti,
pateicoties prāta spēkam saskaņā ar Dievu. Kad darbojas
dievišķais ģenerators, viss, ko vēlos, bez izņēmuma
piepildās, vispirms iegūstot neredzama, ēteriska dizaina
formu un pēc tam ar neatvairāmu spēku izpaužoties
.realitātē

* * *

Kad prāts čukst Dievam sirsnīgu, dedzīgu čukstu no
ilgojošas dvēseles dzīlēm, gara aicinājums aizkustinās
universālo sirdi, un atbilde nāks, nesot sev līdzīgu
prieku. Šis intelektuālais čuksts kultivē gribu, līdz tai piemīt
.spēks, kas nepieciešams vēlamā mērķa sasniegšanai

* * *

Kad cilvēka prāts un griba ir saskaņā ar Dievu, viņam ir
neierobežots spēks, tāpēc pietiek tikai domāt par kaut ko, lai
to sasniegtu, jo dievišķais likums darbojas par labu tiem, kas
.ir saskaņā ar augstāko gribu

* * *

Cilvēkam nevajadzētu veltīt visas Dieva dotās
intelektuālās spējas īslaicīgu lietu dzīšanai, lai neapmaldītos
materiālisma labirintā un neradītu sev nevajadzīgus
ierobežojumus un savaldību. Tā vietā viņam vajadzētu
izmantot savas intelektuālās spējas, lai iegūtu dzīvei
nepieciešamās lietas, un censties attīstīt savas morālās
spējas, lai atšķirtu pareizo no nepareizā, un starp to, kas ir
.kaitīgs, no tā, kas ir labvēlīgs

* * *

Patiesība slēpjas ārpus viedokļiem un teorijām, un
daudzi, kas pieņem šo pieeju, kļūst saistīti ar saviem
.subjektīvajiem secinājumiem

* * *

Atveriet, Kungs, miera vārtus un sargājiet manu garīgo
domu svētnīcu no ļaunu čukstu uzbrukumiem, un ļaujiet
manu ilgu rozēm uzziēdēt manas sirds dārzā, kamēr es
.gaidu Tavas atnākšanas rītausmu

* * *

Teorētiskās zināšanas nevar iegūt dievišķas zināšanas,
un nav ieteicams tērēt savu dārgo laiku teorijām, kuras
nevar pielietot realitātē, pretējā gadījumā cilvēks nonāks
blīvos intelektuālos džungļos un nespēs pārvarēt teoriju
.sfēru

* * *

Laime ir psiholoģiskas uzvaras auglis pār dzīves
.nepastāvīgajiem apstākļiem

* * *

Tas, kuru Dievs atpazīst, pasaulei var būt nezināms

* * *

Ja cilvēks ieprogrammē sevi ar teorētiskām zināšanām
[bez faktiskas pārbaudes], viņš kļūs kā pārnēsājama
ierakstīšanas ierīce, kas atkārto sakāmvārdus un cildenas
frāzes, un citi viņu uzskatīs par izglītotu zinātnieku, taču
šādas zināšanas nestiprina tieša patiesības uztvere, kā arī
.tās neatbilst garīgajiem sasniegumiem

* * *

Problēmas pasaulē joprojām pastāvēs, tāpēc kur meklēt
vadību un virzienu? Cilvēka domas, ko ietekmē ieradumi,
aizspriedumi, neobjektivitāte un fanātisms, ir bezjēdzīgas, un
vides, ģimenes, valsts vai pasaules ietekme nespēj sniegt
patiesu vadību. Tāpēc cilvēkam jāvērsas pie Dieva un
jāieklausās mierīgajā, rāmā balsī, kas nāk no dvēseles
.dzīlēm, balsī, kas saskan ar patiesību

* * *

Atveriet savas sirdis dievišķajai izliešanai, lai tā varētu
plūst caur jums un piepildīt jūsu dzīves ar garīgām svētībām
un labestību

* * *

Lai kādu darbu jūs darītu un kādus sasniegumus jūs
varētu sasniegt, vienmēr atcerieties, ka Dievs ir avots, kas
dod jums visu nepieciešamo spēku, lai strādātu un sasniegtu

* * *

Ļauj man Tevi atcerēties, Kungs, nabadzībā un
labklājībā, slimībā un veselībā, neziņā un gudrībā, un ļauj
man redzēt Tavu svētīto gaismu, kas acumirkļī dāvā
.labsajūtu un dziedināšanu

* * *

Savu domu vientulībā ilgojos dzirdēt tavu svētīgo balsi,
padzini no manis skarbas, zemes balsis, kas paslēptas manu
atmiņu krokās, es vēlos mūžīgi klausīties tavā mierīgajā,
.melodiskajā balsī savas dvēseles klusumā

* * *

Dzīve ir ietīta tumsā, un dažreiz mēs pakļūpam un
vilcināmies virzīties uz priekšu. Mums jāļauj Dieva gaismai
būt mūsu vadošajai lampai, ejot pa dzīves tumšajiem ceļiem.
Viņš ir pilnmēness neziņas un tumsas naktīs, starojošā saule
atmodas stundās, vadības bāka un vadošā zvaigzne tiem,
.kas šķērso zemes, īslaicīgās eksistences jūras

* * *

Ir pienācis laiks cilvēkam pamodināt savu apziņu no
.aizmirstības miega uz gara atmodu

* * *

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, pacelt mūsu apziņu no neziņas
un šauru, ierobežotu domu dzīlēm līdz miera, gaismas,
.mīlestības un universālas cilvēciskas līdzjūtības apvāršņiem

* * *

Viss galu galā uzlabosies, jo Dieva spēks un brīnumi ir
paslēpti aiz cilvēka dzīves pretrunām, un tam, kurš nav
pārliecināts par situācijas neizbēgamību un cenšas ar savu
prātu un ticību iekļūt tajā, kas atrodas aiz plīvura, atvērsies
durvis, pie kurām [kļauvē katra ticīgā roka]

* * *

Ticība nekad nenozīmē būt neapdomīgam vai
negudram, rīkojoties ar apstākļiem. Gluži pretēji, neatkarīgi
no tā, kas notiek, cilvēkam ir jāpārlicinās, ka tikai Dievs
spēj viņu atbalstīt grūtos un stresa pilnos apstākļos, ja viņš
.vēršas pie Viņa ar visu savu sirdi, dvēseli un jūtām

* * *

Ja mūsu maņas mums nodotu visu patiesību, mēs
redzētu Zemi kā elektronu upes, un katru putekļu daļiņu kā
.ripojošu gaismas masu

* * *

Tie, kas ar savu ieskatu iekļūst no matērijas līdz garam,
.izprot ilūzijas būtību un zina patiesības būtību

* * *

Neatkarīgi no tā, vai cilvēks atrodas Āfrikas džungļos,
kaujas laukā, cieš no slimības vai nabadzības, viņam
jāpārlicina sevi, ka Dieva roka ir stiprāka par briesmām un
.spēj aizsargāt tos, kas meklē patvērumu Viņā

Nav efektīvāka veida, kā sevi pasargāt. Protams,
notikumu risināšanā jāizmanto loģika un vienlaikus pilnībā
.jāpaļaujas uz dievišķo palīdzību

* * *

Mīlestība, kas mājo visu radību sirdīs – visu māšu, tēvu,
draugu un mīļoto cilvēku mīlestība – ir cēlusies no dievišķās
.mīlestības

* * *

Ir jānošķir galvenie un mazāk svarīgie pienākumi,
prioritāri izvirzot vissvarīgākos pienākumus pār vienkārši
svarīgajiem. Turklāt nevienam pienākumam nevajadzētu būt
pretrunā ar citu. Svētajos Rakstos teikts, ka tad, kad viens
pienākums ir pretrunā ar citu, tas liecina, ka tas nav paties
.pienākums

* * *

Saules dzīvības stariem izplatoties, Es izplatīšu cerības
starus nabadzīgo un pamesto sirdīs [tos, kurus sabiedrība ir
pametusi], un Es iedvesies jaunu apņēmību to sirdīs, kuri
.uzskata sevi par neveiksminiekiem

* * *

Skolotājs Paramahansa teica vienam no saviem
mācekļiem: "Neizslēdz nevienu no sava mīlestības loka.
".Paturi ikvienu savā sirdī, un viņi paturēs tevi savējā

* * *

Kungs, palīdzi man vienmēr izmantot savu gribu, lai
.paveiktu labus un labvēlīgus darbus
Palīdzi man pakļauties Tavai gribai, lai visas manas
domas atbilstu Taviem nodomiem un būtu saskaņā ar Tavu
.gribu

Viņš man palīdzēja atmodināt manī slēpto, svētīgo
spēku, lai es varētu pārvarēt visas grūtības un
pārbaudījumus

* * *

Mosties un atklāj to drosmīgo un pazemīgo garīgo
personību – tādu, kas apvieno lauvas spēku ar baložu
.maigumu

* * *

Mani netraucēs rūgta, nepatiesa kritika, nedz arī grezna
uzslava un glaimi. Mana vienīgā vēlēšanās ir pildīt Tavu
.gribu, ak Kungs, un iegūt Tavu labvēlību

* * *

Tu nevari iedomāties to milzīgo prieku, kas tevi piepildīs,
kad sajūtīsi dievišķo klātbūtni. Tad tavu dvēseli apreibinās
Dieva bezgalīgā mīlestība. Tā ir mīlestība, kas miljoniem
reižu pārspēj jebkuru cilvēcisku mīlestību — mīlestība, kas
piepilda visas tavas vēlmes un piepilda tavu sirdi ar prieku
.un apmierinājumu

* * *

Caur iekšējo fokusu jūs varat tieši izjust garīgo svētlaimi
sevī un sev apkārt. Ja jūs kultivēsiet šo apziņu, jūsu

personība augs harmoniski un jūs iegūsiet pievilcīgu
.magnētismu cilvēkiem un citām būtnēm

* * *

Ak, Diženais Aizstāvi, man vienalga, ja es visu zaudēšu
sava likteņa dēļ, kas ir manis paša radīts, bet es lūdzu Tevi,
manu vienīgo patvērumu, pasargāt manas mīlestības pret
.Tevi sveci no neuzmanības un aizmāršības vējiem

* * *

Dzersim līdz malām tīros, atspirdzinošos miera ūdeņus,
kas plūst no labvēlīgu apstākļu avotiem, ko stiprina mūsu
stingrā apņemšanās domāt pozitīvi un raudzīties uz dzīvi
.optimistiski

* * *

Sirdsapziņa ir intuitīva maņa, kas atklāj cilvēka patieso
dabu un motīvus. Kad jūsu sirdsapziņa ir tīra un jūs zināt, ka
darāt to, kas ir pareizi, jums nav no kā baidīties. Tīra
sirdsapziņa ir apliecinājums labai rīcībai no Dieva.
Attaisnošana sirdsapziņas tiesā nozīmē laimes iegūšanu un
.Dieva svētību saņemšanu

* * *

Centieties darīt drosmīgas un patīkamas lietas, ko
vairums cilvēku nedara, un dāvāriet mīlestību un mieru tiem,
.kurus citi nepamana

* * *

Skolotājs Paramahansa teica vienam no saviem
:mācekļiem

Ja neveltīsi laiku prāta attīstīšanai, nekāda materiālā"
labklājība tevi neapmierinās. Šī attīstīšana nav spīdzināšana,
bet gan apziņas treniņš, lai barotu domas un rīcību, kas ved
".uz laimi

Tava laime ir tavi panākumi, tāpēc neļauj nevienam to
tev nozagt. Pasargā sevi no tiem, kas mēģina tevi traucēt.
Kad biju zēns, es zaudēju pacietību, kad daži cilvēki izplatīja

par mani nepatiesas baumas. Vēlāk es sapratu, ka mans
.sirdsmiers ir svarīgāks par cilvēku atzinību vai apbrīnu

* * *

Ja vien jūs zinātu dievišķās mīlestības stāstu, ko daži
bhaktas piedzīvo kopā ar Dievu! Neviena cita dzīves
pieredze nevar līdzināties šim priekam. Es pazinu svēto, kurš
pastāvīgi bija iegrimis Dieva mīlestībā, un viņa sejā staroja
svēta mīlestība. Dieva acs vienmēr ir vērsta uz tiem, kas
.Viņu mīl, un Viņš nekad tos nepamet ne uz mirkli

* * *

Tikai daži ir ieinteresēti attīstīt savas garīgās un garīgās
.spējas

* * *

Neļauj sev nogrimt atlikšanas dibenā. Celies no
garlaicīgas ikdienas realitātes miega un dodies pretī
izsmalcinātas dzīves apvāršņiem, kur valda sasniegumi,
.prieks un miers

* * *

Tevī slēpjas milzīgs potenciāls, kas gaida, lai tiktu
ieguldīts, un tikai tu pats spēj to aktivizēt un gūt no tā
.labumu

* * *

Atbrīvošanās no sliktu ieradumu un neveselīgu kaislību
diktāta sniedz daudz lielāku laimi nekā materiālie panākumi
Literārie panākumi sniedz psiholoģisku laimi, ko ārēji
.apstākļi nevar atņemt

* * *

Jūs varat pavadīt visu savu laiku, krājot naudu, taču šī
nauda nesniegs jums ilgstošu mieru un drošību, kuru
meklējat. Gluži pretēji, tā nesīs jums vēl lielāku nelaimi, jo
.laime un miers mīt prātā, nevis pašās lietās

* * *

Neļaujiet vājumam iesūkties jūsu prātā un esiet
piesardzīgi, sazinoties ar cilvēkiem, kuriem ir negatīvas
domas un pesimistisks skatījums uz lietām, lai viņu vājās

domas neieiesētu jūsu prātā, ja vien jūsu prāts nav
sasniedzis tādu spēka pakāpi, ka citu domas to nevar
vājināt, bet gluži pretēji, tas spēj stiprināt citu domas un
.vairot viņu pašapziņu

* * *

Dievs ir pirmajā vietā, un mums nevajadzētu sākt vai
beigt savu dienu, nedomājot par Viņu. Mums jāatceras, ka
bez spēka un enerģijas, ko saņemam no Dieva, mēs nespētu
paveikt nevienu no saviem uzdevumiem. Tas ir mūsu
.lielākais pienākums pret Viņu

* * *

Ir veids, kā izvērtēt un spriest paražas un tradīcijas.
Sākotnēji katrai tradīcijai bija pamatojums. Ja mēs atklājam,
ka pamatojums joprojām ir patiens, tad tradīcijai ir nozīme
un ieguvums. Tomēr nav prātīgi akli sekot tradīcijām. Mums
ir jāzina, kas ir pareizi, un jāievēro tas, izšķirot, kas var nest
.mums laimi, un pēc tam to pielietojot

* * *

Kad redzi tik daudz cilvēku, kuriem trūkst laimes vai
panākumu, nepieņem, ka tāds ir viņu liktenis. Tu vari sevi
padarīt par to, ko vēlies. Tieši iekšējie panākumi tevi patiesi
.padara veiksmīgu

* * *

Ja tevī nekā nav, tu nebūsi laimīgs. Bet, ja tev apkārt
nekā nav un tu esi laimīgs sevī, tu neapšaubāmi esi
veiksmīgs. Tādējādi nav iespējams vērtēt cilvēkus,
.pamatojoties uz viņu ārējiem apstākļiem

* * *

Starp milzīgajiem pūļiem var atrasties kāds cilvēks, kurš
ir sasniedzis garīga pacēluma stāvokli un bauda iekšēju
.mieru un augstāko garīgo laimi

* * *

Es droši zinu, ka viss, kas man nepieciešams, pie manis
atnāks, un tāpēc es neuztraucos par to, ko nesīs nākotne. Tā

nav lielīšanās vai izlikšanās, jo esmu daudzkārt pieredzējis šī
.svētītā spēka darbu un efektivitāti savā dzīvē

* * *

Neatkarīgi no tā, vai es peldos uz dzīves virsmas vai
slīkstu jūras dzīlēs, es zinu, ka esmu ar Dievu un Viņš ir ar
mani, un ka nekas man nevar kaitēt. Šīs zināšanas man ir
.devušas neaprakstāmu un dziļu laimi

* * *

Nav šaubu, ka kaut kā jauna iegāde ir patīkama
pieredze. Taču pēc kāda laika šī prieka sajūta pakāpeniski
izgaist, un jūs pat varat pilnībā zaudēt interesi par to,
aizmirstot par to un vēloties kaut ko citu. Tomēr rēķins par
šo precīzi netiks aizmirsts, it īpaši, ja to iegādājāties uz

!nomaksu

* * *

Cilvēkam vajadzētu pārņemt kontroli pār savu dzīvi un
pēc iespējas to vienkāršot. Viņam vajadzētu ietaupīt naudu
nepieciešamām lietām un ārkārtas situācijām, dot priekšroku
taupīšanai, nevis tēriņiem greznībai, un palīdzēt citiem pēc
iespējas labāk. Kad jūs palīdzat citiem, palīdzība nonāks pie
jums vienā vai otrā veidā, un jums nekas netrūks un nekas
.netiks atņemts

* * *

Visu siržu priekā es dzirdu Tavas svētlaimes atbalsi, ak
Kungs, un visu ticīgo draudzībā es jūtu Tavu mīlestību. Es
priecājos, un mana sirds priecājas par manu draugu
panākumiem un labklājību, tāpat kā es priecājos par savu
labklājību un vieglprātību. Iedvesmojot gudrību citos, es
vairoju savas gudrības dārgumus, un visu laimē es atrodu
.savu

* * *

Lielākais laimes ienaidnieks ir naudas aizņemšanās, lai
iegādātos luksusa preces. Cilvēki maldīgi uzskata, ka viņi

nevar būt laimīgi, ja neiegūst kaut ko konkrētu. Bet pat pēc
šīs lietas iegūšanas viņi nepiedzīvos patiesu laimi,
neskatoties uz īslaicīgo prieku, ko tā sniedz. Kāda jēga
dzīties pakaļ zemes laimes mirāžai, kas sola tikai sabrukt?
Cilvēkiem vajadzētu dzīvot vienkārši, bez nepieciešamības
pēc daudzām mantām, kurām nepieciešama pastāvīga
.uzmanība

* * *

Mana paradīze ir manī. Baudot Dieva svētības, es Viņam
pateicos, un mans iekšējais prieks aug. Bez šī iekšējā
apmierinājuma pat zemes prieki un prieki kļūst par elli. Esmu
sapratis, ka bez šī iekšējā prieka man uzliktā pienākumu
.nasta būtu atņēmusi man mieru un laimi

* * *

Ja bagātība ir apvienota ar slimībām un problēmām,
sekas būs daudzas. Higiēna un veselības aprūpe ir vienas no
Rietumu stiprajām pusēm. Kaitīgie kukaiņi un nāvējošie
mikrobi attīstītajās valstīs tiek efektīvi kontrolēti, savukārt
citās valstīs tie ir plaši izplatīti. Taču šo kaitēkļu iznīcināšana
nav sasniegumu virsotne, jo attīstītajās valstīs pastāv arī cita
veida kaites, piemēram, grūti apmaksājami rēķini un
nomācošas finanšu krīzes maksājumu sistēmu dēļ — kaites,
.kas traucē miegu un grauļ sirdsmieru

* * *

Mēs esam neatņemama tās pašas apziņas sastāvdaļa,
no kuras radās šis diženais Visums

* * *

Vai esat kādreiz redzējuši aitu baru? Ja viena no tām lec,
pārējais bars to bez vilcināšanās atdarina. Lielākā daļa
cilvēku ir tādi. Kādam var rasties ideja vai ieviest jaunu
tendenci, un citi nekavējoties pievienosies šai tendencei un
to kopēs. Šis modelis ir saglabājies paaudzēm ilgi. Katrai
tautai ir savas paražas un tradīcijas, un mēs nevaram
apgalvot, ka visas no tām ir pareizas vai pamatotas. Bet kas

zina? Varbūt dažas no šīm paražām un tradīcijām ir
.bezjēdzīgas un bezjēdzīgas

* * *

Kad domu vētra norimst, mēs ieejam miera valstībā un
.pieskaramies dievišķajai klātbūtnei

* * *

Domājiet par Dievu vai skaistu ainavu, kas iedvesmo
mieru, vai priecīgu un patīkamu pieredzi. Pozitīva, mierīga
.garīgā aktivitāte ir uzmundrinoša un atsvaidzinoša

* * *

Mēs dzīvojam haotiskā un nemierīgā pasaulē. Jūs varētu
domāt, ka nauda nozīmē laimi, bet, kad to iegūstat, jūs
joprojām atklājat, ka esat nelaimīgs. Jūs varat iegūt bagātību
un — nedod Dievs — zaudēt veselību. Vai arī jums var būt
laba veselība, bet jūs varat zaudēt naudu. Vai arī jums var
būt gan bagātība, gan veselība, bet jūs varat ciest no
daudzām problēmām attiecībās ar citiem, piedāvājot
laipnību, bet pretī saņemot aizvainojumu un naidu. Bez
.Dieva nekas šajā dzīvē nevar jūs patiesi apmierināt

* * *

Zeme kļūst par spīdzināšanas kameru tiem, kas dzīvo
neziņā par dievišķo plānu. Bet, kad jūs uzskatāt dzīves
pieredzi par saviem skolotājiem un mācāties no tās šīs
pasaules patieso dabu un savu lomu kosmiskajā drāmā, šī
pieredze kļūst par vērtīgu atklāsmi ceļā uz ilgstošu
.apmierinājumu un laimi

* * *

Tur, aiz neaptumšotās tumsas, bezskaņas klusuma un
neradītās nebūtības, slēpjas mūžīgā būtība, kas ir
eksistences pirmsākums un visu spēku un būtņu, redzamo
.un neredzamo, avots

* * *

Dievs neradīja šo zemi tikai tāpēc, lai mēs ēstu, gulētu
un mirtu, bet gan lai mēs varētu zināt Viņa gribu un saprast
savas eksistences mērķi. Neliels saujiņš gudru cilvēku ir

sapratuši kosmiskā plāna nozīmi, bet lielākā daļa cilvēku ir
.akli un nezina par šo mērķi

* * *

Nauda nekad nebija mans dzīves mērķis; mans mērķis
bija kalpot saviem brāļiem un māsām cilvēcē. Tāpēc Dievs
man pavēra daudzas iespējas, lai es varētu sevi uzturēt un
.piepildīt savu misiju

* * *

Dievs radīja šo Visumu, lai tas darbotos saskaņā ar
fiksētu un nemainīgu likumu. Ja mēs pārkāpjam kādu no
šiem universālajiem likumiem, mēs sodām sevi. Kāds, kurš
lec no augstas ēkas jumta, salauzīs sev kaulus. Tāpēc mēs
.nevaram ignorēt gravitācijas likumu, neciešot sekas

* * *

Kad mēs iedziļināmies pasaules civilizācijās un izpētām
seno civilizāciju slēptos noslēpumus, atklājas plašāka aina ar
savstarpēji saistītām līnijām, dažādām nodaļām un precīzām
detaļām, un mēs atklājam, ka cilvēks pēc savas būtības ir
.vienlaikus gan individuāls, gan sociāls

* * *

Ja Dievs gribētu, lai mēs dzīvotu tikai materiālā apziņā,
mēs būtu pilnībā apmierināti ar materiālajām lietām un
.pasaulīgo dzīvesveidu

* * *

Tīrības, miera un laimes stari aiz sapņiem mirgo un dejo
mūsu būtības dziļumos

* * *

Ar katru pieredzi, kas parādās mūsu dzīves debesīs šajā
zemes ceļojumā, mums ir jāiemācās paplašināt savu apziņu
un labāk izprast apstākļus, kas mūs ieskauj vai kurus mēs
piedzīvojam, un tad mēs varēsim dzīvot labākā harmonijā un
.vienmērīgāk un drošāk tikt galā ar cilvēkiem un dzīvi

* * *

Lielākā daļa cilvēku atdarina citus. Cilvēkam jābūt
.oriģinālam un radošam, un jāapgūst viss, ko viņš dara

Austrumos galvenā uzmanība ir pievērsta garīgās laimes
kultivēšanai, savukārt dzīves materiālie aspekti bieži vien ir
atstāti novārtā. Rietumos ir zināms materiālais komforts, bet
ļoti maz psiholoģiskās laimes. Ir nepieciešams līdzsvars starp
abiem, jo koncentrēšanās tikai uz vienu dzīves aspektu
noved pie nelīdzsvarotības un nespējas racionāli tikt galā ar
.dzīves prasībām

* * *

Vislielākā laime – pēc dievišķās laimes – ir cilvēkam būt
mierā ar saviem tuvākajiem radniekiem, ar kuriem viņam
.jādzīvo katru gada dienu

* * *

Cilvēki tērē daudz laika, steidzoties un rīkojoties impulsīvi,
neko daudz nepaveicot. Tikai retais apstājas, lai pārdomātu
.un mēģinātu saprast, ko dzīve var piedāvāt

* * *

Mums jāstrādā, lai miera dārzos, kas plaukst un mirdz ar
neskaitāmiem brīnišķīgu garīgo tikumu ziediem, celtu
.iekšējas gudrības celtnes

* * *

Iekšējā harmonija ir bagātīgs spēka avots un rada
atjaunojamo enerģiju

* * *

Raugoties uz dzīvi, atklājas, ka panākumi nav viegli.
Dzīve bieži vien ir skarba un nežēlīga, un mums ir jācīnās, lai
nopelnītu iztiku. Padomājiet par pūlēm, kas nepieciešamas,
lai uzturētu savu ķermeni, saglabātu to veselīgu un brīvu no
slimībām! Pat ja jums tas izdodas, šie panākumi ir īslaicīgi.
Ķermenis — lai jums ilgi mūži — galu galā tiks apglabāts.
Nepieciešamība diktē cīņu ar daudziem spēkiem, gan
iekšējiem, gan ārējiem, lai sasniegtu vēlamos panākumus.
Šie spēki nenogurstoši strādā, lai atņemtu jums jebkādas
.patiesi nozīmīgus sasniegumus

* * *

Centieties saglabāt mieru jebkuros apstākļos un ļaujiet
jūsu miera sēklai uzplaukt ar prieku un apmierinātības
.smaidiem

* * *

Pat vislielākie svētie nerasniedz pilnīgu pestīšanu, ja
vien viņi nedalās savos panākumos ar citiem, tas ir, savā
garīgajā pieredzē un augstākajās zināšanās, palīdzot viņiem
.sasniegt svētas zināšanas

* * *

Šī iemesla dēļ tie, kas sasniedz šos līmeņus un šos
stāvokļus, vēlas sniegt izpratni tiem, kam tā nepieciešama.
Ja vēlaties sasniegt patiesus panākumus, jūs nodrošināsiet
.ne tikai savu personīgo laimi, bet arī citu cilvēku laimi

* * *

Ikviens ar inteligenci var nopelnīt naudu, bet, ja viņu
sirdī ir mīlestība, viņi nekad neizmantos šo naudu savtīgiem
mērķiem; drīzāk viņi dalīsies ar to ar citiem. Nauda ir lāsts un
nelaime savtīgo un skopo cilvēku rokās, bet svētība un
.dāvana to rokās, kuriem ir laipnas sirdis un dāsnas dvēseles

* * *

Kāds varētu izvēlēties ilgstoši klusēt, atsakoties runāt ar
saviem ģimenes locekļiem šajā laikā. Lai gan šī persona
varētu sasniegt zināmu iekšēju mieru, viņas uzvedība ir
savtīga un kaitē ģimenes laimei. Viņu nevar uzskatīt par
patiesi veiksmīgu, ja vien no viņa sasniegumiem negūst
.labumu arī viņa tuvinieki

* * *

Līdzīgi, materiālo panākumu sasniegšana ir ne tikai
mūsu tiesības baudīt labklājību pašiem, bet arī mūsu morālā
atbildība pret citiem, palīdzot viņiem uzlabot savus
.materiālos apstākļus un dzīves apstākļus

* * *

Esmu pasargāts aiz savas tīrās sirdsapziņas sienām.

Esmu sadedzinājis tumšo pagātni un mani uztrauc tikai
.šodiena

* * *

Šodien es apzinos, ka esmu vienots ar vislielākā labuma
gaismu un ka esmu bāka tiem, kas cīnās pret bēdu jūras
.viļņiem

* * *

Cilvēkiem ir dažādi uzskati un teorijas par panākumiem
atkarībā no viņu dzīves ambīcijām. Nav nekas neparasts
dzirdēt, ka daži cilvēki pielīdzina panākumus zādzībai, sakot,
piemēram: "Viņš bija veiksmīgs zaglis!" Tas uzsver, ka
panākumi visās to formās un variācijās ir vēlami un tiek ties
pēc tiem. Tomēr mūsu panākumiem nevajadzētu kaitēt
.citiem

* * *

Pastāv arī vēl viens panākumu kritērijs: ja spējam
sasniegt harmoniskus un sev labvēlīgus rezultātus, mums
savos panākumos jāiesaista arī citi un jādalās ar viņiem to
.augļos

* * *

Panākumi nozīmē cilvēka apmierinātību un gandarījumu
savā vidē. Patiesi panākumi ir tādu darbību rezultāts, kas
balstītas uz taisnīguma principiem, un tie ietver citu cilvēku
laime un labklājību kā neatņemamu cilvēka paša laimes
sastāvdaļu. Ja mēs pielietosim šo principu savai materiālajai,
intelektuālajai, morālajai un garīgajai dzīvei, mums būs
.pilnīga un visaptveroša panākumu definīcija

* * *

Šeit, šajā ierobežotajā pasaulē, mēs uztveram garumu,
platumu un blīvumu, bet ir vēl viens līmenis, kurā dimensiju
nav; viss ir skaidrs un caurspīdīgs — viss ir apziņa un
uztvere. Garšas sajūta ir uztvere, tāpat kā oža. Mūsu jūtas,
domas un ķermeņi ir apziņas stāvokļi. Tāpat kā sapņos mēs
varam redzēt, dzirdēt, saost, nogaršot un sataustīt, tāpat arī

šajā augstākajā līmenī mēs visas šīs sajūtas piedzīvojam
.caur tīru apziņu

* * *

Ak, Kungs, dari mūs laimīgus, sajūtot Tavu tuvumu,
atbrīvo mūs no vēlmju važām un dāvā mums iekšēju prieku,
.ko neietekmē dzīves pieredze un tās mainīgie notikumi

* * *

Kad mūsu prāti ir saskaņā ar augstākiem uztveres
rādītājiem, mūsos mostas garīgā apziņa, un mēs piedzīvojam
.pārsteidzošus dievišķās gudrības un mīlestības brīnumus

* * *

Ja mēs pilnībā mīlam Dievu un pievēršamies Viņam ar
visām savām domām un sirdi, mēs jutīsimies Viņam tuvi un
.atklāsim, ka Viņš ir vislielākā drošības osta dzīvē

* * *

Šķietami tukšajā un tukšajā telpā pastāv kosmisks
savienojums un mūžīgā dzīvība, kas mūs vieno ar visām
dzīvajām un nedzīvajām lietām Visumā; caur visu esošo plūst
.lielas dzīvības vilnis

* * *

Mūžība ir mūsu patiesās mājas un pastāvīgā mājvieta,
un mūsu eksistence šajos ķermeņos ir īslaicīga eksistence,
.kā īsa atpūta karavānai, kas ceļo pāri tuksnesim

* * *

Kad mēs saskaņojamies ar gara radošajiem spēkiem,
mēs savienosimies ar universālo un bezgalīgo prātu, kas spēj
mūs vadīt un atrisināt mūsu problēmas. Radošais spēks
nepārtraukti plūdīs pie mums no mūsu būtības dziļākā avota,
ļaujot mums sasniegt radošus panākumus jebkurā mūsu
.darbības jomā

* * *

Mīlestība aug un plaukst uzticības, tolerances un
savstarpējas cieņas vidē

* * *

Svētī mūs, Kungs, ar tīru domu un labu ieradumu
gaismu, lai, ja mums tuvojas slikta ieradumu un novirzītu
domu tumsa, tā nekavējoties izklīstu. Un palīdzi mums mīlēt
Tevi ar tik dziļu mīlestību, ka ne materiālas ilūzijas, ne
pasaulīgas kārdināšanas nevar mūs apburt vai pārņemt
.mūsu prātus un sirdis

* * *

Lietas, ko var viegli iegūt, reti ir vērtīgas. Mēs to zinām,
pētot dižu vīriešu un sieviešu dzīves un to, kā viņi kļuva diži,
attīstot savus talantus, pildot savus pienākumus, veidojot
savas morālās vērtības, iesaistoties padziļinātās studijās un
izvairoties no savtīguma. Taču viņu sasniegtie rezultāti un
sasniegumi bija neizmērojami lielāki par viņu ieguldītajām
.pūlēm

* * *

Patiesa brīvība slēpjas izvēles brīvībā, ko vada gudrība
.un atbalsta izpratne, pareizība un stingra griba

* * *

Kad jūs atmodināt savu gribu, apņēmību un apzinātu
spriestspēju, no augstākas apziņas – caur dvēseles ieskatu –
tiek atbrīvoti neredzami spēki, lai ar Dieva palīdzību jums
palīdzētu un apgaismotu ceļus, kas ved uz psiholoģisku
.komfortu un laimi

* * *

Cilvēkam pašam ir jāatver dvēseles kanāli. Nevienš
labprātīgi neizvēlas ciešanas un postu, nevis mieru un laimi.
Nezināšana ir ciešanu sakne un šķērslis, kas ir jānovērš un
jālikvidē. Nezināšana ir kaitīga nezāle, dziļi iesakņojusies,
.kas aug cilvēces dārzā un izspiež labos un labvēlīgos augus

* * *

Nezināšana jāpārvar ar nelokāmu gribu un nelokāmu
apņēmību. Prāta augsne jāapstrādā ar koncentrētu
uzmanību [uz pozitīvo] un labās sēklas jālaista ar ticības
ūdeni. Kad spīdēs dzīvības un siltie mīlestības stari,

labestības sēkla augs un pārvarēs nezāles un parazītiskos
.augus, jo tumsa nevar pastāvēt gaismas klātbūtnē

* * *

Materiālo lietu prieki izgaist un izzūd, bet dievišķais
prieks nekad neizgaist. Tā ir dievišķa laime, kas ir bezgalīga
.un neaprakstāma

* * *

Mēs nekad nedrīkstam izmantot maldīgas metodes
laimes sasniegšanai, kā arī nedrīkstam atteikties no miera un
garīgās bagātības, kas mūsos mīt, dzenoties pēc iluzora
komforta un mirdzošas dzīves, ko mūsu priekšā var ievilināt
.elles rīcība un uzvedība ar destruktīvām sekām

* * *

Miers ir labākā kamera dievišķās klātbūtnes
iemūžināšanai. Caur tīra un precīzi fokusēta miera objektīvu
.svētītais attēls parādīsies ar perfektu skaidrību

* * *

Patiesībā visa gudrība ir tevī pašā, un viss, kas tev
.nepieciešams, ir apzināti to apzināties

* * *

Patiesa apmierinātība slēpjas sevis pilnveidošanā, lai citi
meklētu tevi, nevis tu viņus. Mīlestība un draudzība jāsniedz
brīvi, bez jebkādām gaidām vai prasībām. Gaidas rada tikai
ciešanas un nelaimi. Pat tiecoties pēc sevis pilnveidošanas,
cilvēkam jāstāv vienam, drošībā un mierā savu tikumu un
.pašvērtības cietoksnī

* * *

Lai no manas sirds vienmēr plūst prieka un optimisma
ūdenskritumi, un lai to atsvaidzinošā šļakata skārst visus tos,
.kurus satieku

* * *

Garīgs prieks dvēselē rada vēlmi palīdzēt citiem visos
iespējamos veidos un attīsta spēju novērtēt izsmalcinātus

morālus priekus, kas ved uz laimi, tādējādi mazinot tieksmi
.pēc rupjiem priekiem

* * *

Lai cik maza būtu jūsu loma, tā joprojām ir tikpat svarīga
kā lielākās lomas, lai veicinātu kosmiskās lugas panākumus,
.ko dvēseles izpilda uz dzīves skatuves

* * *

Pilnīga apziņa ir absolūta, bezgalīga apziņa, kas
pastāvīgi atjaunojas, un tās radošums nekad neizsīkst, un
.caur tevi tā cenšas izpaust savu unikālo aspektu

* * *

Ja tu kaut vienreiz nobaudīsi dievišķo mīlestību, tu
nekad no tās neatteiksies, jo visā Visumā nav nekā cita
.līdzīga

* * *

Tie, kas pazīst Dievu, ir sasnieguši ļoti augstus garīgos
līmeņus, tāpēc viņi neapmierinās tikai ar garīgu padomu
sniegšanu grēciniekiem, bet gan – ar Dieva žēlastību un
palīdzību – var piešķirt tiem garīgu spēku, kas atbrīvo viņus
.no grēcīgo darbu sekām

* * *

Visi labie un ļaunie darbi ir slēpti smadzeņu šūnās un
.parādās kā labi vai ļauni ieradumi vai tieksmes domās

* * *

Cilvēks, kurš cieš no neveselīgiem ieradumiem, jo viņa
smadzeņu šūnas ir uzlādētas ar šo ieradumu spēku, var
atbrīvoties ar gribasspēku, meditāciju, sirsnīgu lūgšanu un
nepārtrauktu pozitīvu apliecinājumu, līdz visi viņa nevēlamie
ieradumi ir pārveidoti par labiem miera un klusuma
ieradumiem. Tas notiek, kad pareizi virzīts dzīvības spēks
darbojas, lai mainītu smadzeņu šūnu patoloģisko dabu, lai šīs
.šūnas piepildītos ar visu labo, tikumīgo un skaisto

* * *

Izpratne ir iekšējā acs, dvēseles redze un sirds
teleskops. Tā ir līdzsvars starp prāta mieru un sirdsapziņas
.tīrību

* * *

Katru dienu mēs redzam dažādas ainas, un katra diena
sniedz jaunu mācību, kas jāapgūst. Tiek sagaidīts, ka cilvēks
apgūs šo mācību, koncentrējoties uz savas eksistences
galveno mērķi: atpazīt savas esības avotu un savas dzīves
.pamatu

* * *

Centīsimies aizmirst pagātnes bēdas un apņemsimies
pie tām vairs nekavēties. Ar nelokāmu apņēmību un aktīvu
gribu atjaunosim savu dzīvi, vairosim savus panākumus un
.lolot sevī labus ieradumus un cēlas īpašības

* * *

Ikviens, kurš atklāj citu vājības un rada viņos
apmulsumu un aizvainojumu, ir tālu no gudrības un veselā
.saprāta

* * *

Teicieni visiem laikiem un vietām

Tie, kas ir saskaņā ar Dievu, redz elpu aizraujošu
skaistumu un izbauda augstāko saldumu, ko nevar piedzīvot
.nekādā citā veidā

Kad mana dvēsele sauca Tevi, Tava klusuma mākoņi
izlauzās, ak Dievs, un Tavas žēlastības lietus gāza
straumēm, līdz tas kļuva par pārplūstošu Tavas žēlastības
plūsmu. Tava svētītā upe apņēma manas būtnes krastus, un
mana dvēsele ienira mūžības ūdeņos, un manas mazās
dzīvības burbulis izšķīda Tavas visaptverošās eksistences
.okeānā

Mans mentors man iemācīja, kā izmantot gudrības kalnu,
lai padarītu sevi par templi, kas ir dievišķās klātbūtnes
.cienīgs

Ja vēlaties sasniegt cēlu mērķi, sāciet ar tā mentālā
modeļa izveidi. Tagad jūs varat stingri nostiprināt jebkuru

virzienu savā apziņā, ja iedēstīsiet savā prātā spēcīgu ideju;
tad visa jūsu būtne atbildīs šai idejai, un jūsu rīcība
.saskaņosies ar to

Kad pieskarsieties dievišķajai sirdij, jūsu raizes izgaīs,
mīlestība piepildīs jūsu sirdi, un brīnišķīgas garīgas pieredzes
.dejos kā tīras strūklakas jūsu prāta dārzos
Daudzi mākoņi cenšas tevi noslēpt un noslēpt no manis,
bet caur ilgošanās asaru rasu tavs svētais vārds man
parādās mirdzoši zelta burtiem aiz visiem aizkariem un
.plīvuriem

Sirdsapziņas tīrība nozīmē atklāti izturēties pret
patiesību

Pastāv būtiskas vajadzības un tas, ko daži uzskata par
"nepieciešamībām", kas patiesībā ir nevajadzīgas un liekas.
Dzīve būtu jāvienkāršo, koncentrējoties uz pamatvajadzībām
.un atsakoties no nevajadzīgas greznības
Cik augsta tu esi, ak draudzība, un cik auglīga un svēta
ir tava zeme! Mīlestība ir tava barība un uzticība – tava
.dzēriena

Kad divi cilvēki, neskatoties uz atšķirībām, dzīvo
saskaņā un saskaņā, viņus vieno viens mērķis: atrast
dvēseles mieru un klusumu tīrā mīlestībā un savstarpējā
uzticībā, un kur mīlētājs nemeklē baudu uz mīlotā rēķina, tad
altruisma dārzā uzzied smaržīgi draudzības ziedi un izplata
.savu saldo smaržu

Pasaule trenē mūsu prātus citādi, pieradinot mūs pie tik
daudzām lietām, ka sākam domāt, ka laime bez tām nav
sasniedzama. Bet dzīvei, un jo īpaši bērnu dzīvei, ir jākļūst
vienkāršākai; pretējā gadījumā dzīve viņus mācīs caur
.rūgtām vilšanās reizēm

Patiesība ir precīzāka un reālistiskāka nekā tikai doma
vai iztēle, taču tas, ko mēs domājam vai iztēlojamies, dažreiz
.var piepildīties

Iztēle ir izšķirošs elements radošās domāšanas procesā.
Tomēr iztēlei ir jānobriest un jāpārveidojas stingrā pārliedībā,
.un tas nav iespējams bez spēcīgas gribasspēka
Ja jūs kaut ko vizualizēsiet ar visu savu gribasspēku,
jūsu iztēle pārtaps personīgā pārliedībā, un, kad jūs varēsiet
šo pārliedību saglabāt
Neskatoties uz visiem pretējiem viedokļiem, jūsu
.pārliedība piepildīsies realitātē
Ir jāiemācās pastāvēt par sevi, balstoties uz saviem
.tikumiem un pašvērtību
Garīgais prieks ir atjaunots prieks, un tas arvien vairāk
parādās tajos, kas dziļi domā par Dievu. Tas ir prieks, kas
palīdz pieņemt pareizos lēmumus un darīt pareizās lietas,
un, kad tas tiek atrasts, neveselīgās vēlmes un tieksmes
izgaist, jo tās zaudē savu pievilcību salīdzinājumā ar garīgo
.prieku
Mūsu Visvarenais Radītājs ir devis mums dzīvību, spēku
un gudrību, un mūsu pienākums ir veltīt Viņam savu
uzmanību un pacelt savas sirdis pie Viņa mīlestībā, pateicībā
.un Viņa labvēlības un laipnības atzīšanā
Palīdz man, Dievs, neiededzināt dusmu uguni, lai es ar
aizvainojuma liesmām nededzinātu zaļās miera oāzes sevī
un citos. Palīdz man nodzēst dusmu uguni ar manas
.mīlestības mūžīgo lietu
Lai mana maiguma un miera ezers paliek mierīgs un
kluss, netraucēts neapmierinātības vētru, kas nes tikai
.ciešanas
Veikt darbības, ko motivē pienākuma apziņa, vai upurēt
personīgās vēlmes kalpojot un mīlot citu cilvēku, ir daudz
.labāk nekā rīkoties bailu dēļ
Pat tad, kad cilvēks pārstāj pārkāpt dievišķos likumus,
viņam tas jādara mīlestības pret Dievu dēļ, nevis bailu no
.Viņa soda dēļ
Lai kas jūs arī baidītos, novērsiet no tā savas domas.
.Atstāji to Dieva ziņā un stipriniet savu pašvērtību uz Viņu

Bailes vienmēr ir ar cilvēku, un no tām atbrīvoties ir
.iespējams, domājot par Dievu un sajūtot Viņa klātbūtni
Sākumā var būt grūti iet pa tikumības ceļiem, bet tie ir
.svētīti ceļi, kas ved uz sirdsmieru un patiesu laimi
Lai Dieva godība apspīd katru mūsu dzīves stūrīti, lai
Viņa mīlestība mājā mūsu sirdīs un lai Viņa gaisma piepilda
mūsu apziņu

Ak, mana dievišķā mīlotā, puķes plaukst un gadalaiki
mainās, un viss runā par tevi. Pilnmēness atklāj tava smaida
vaibstus, un saule nes tavu debesu lampu. Es peldos asaru
jūrā, pārpildīta ar ilgošanos pēc tevis. Koku lapās un cilvēces
vēnās plūst tava dzīvība un vitalitāte, un es jūtu tavas
.kosmiskās sirds pukstus pulsējam manējā
Kad jūtu tavu klātbūtni, jūtos tā, it kā būtu nomodā citā
pasaulē, un laiku pa laikam sapņoju par šo zemi un šo mazo
ķermeni – savu. Esmu nomodā nebeidzamā svētlaimē, un
manu sapņu par zemes dzīvi smaržo laimīgās atmiņas par
maniem nomoda brīžiem kopā ar tevi. Esmu izrāvis murgu
nezāles no savu sapņu dārza un to vietā iestādījis savas
iedvesmas rozes, kur tevi pievilks manas ilgas smarža, un tu
.nāksi mani paņemt līdzī uz mūžīgās svētlaimes apvāršņiem
Ak Dievs, padari mani caurspīdīgu ar šķīstību un tīrību,
lai es varētu nest sevī Tavu dziedinošo gaismu
Nomierini mana prāta trīcošo spoguļi, lai tas atspoguļotu
tavu bezgalīgo seju
Atveriet ticības logus plaši, lai es varētu ieelpot tava
miera smaržu

Ak, Tu, kas staro sevī, ak, Majestāte, kuru nav iespējams
aprakstīt, raugies ar manām acīm, kas ilgojas pēc Tevis, lai
.es neredzētu neko citu kā vien Tevi
Aiz visām dzīves parādībām un šķietamībām slēpjas
klusā Dieva balss, kas mūs pastāvīgi aicina caur ziediem,
svētajām grāmatām, mūsu sirdsapziņu un visām skaistajām
.lietām, kas padara dzīvi dzīvošanas vērtu

Katru meklētāja pielikto pūliņu, lai sasniegtu garīgās
.virsotnes, Dievs viņam ieskaita un labi atalgo

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, apgaismo mūsu prātus ar
Tavas patiesības gaismu, lai mūsu sirdis pukstētu ar Tavu
mīlestību un lai mūsu dvēseles piepildītu ar Tavu prieku un
.Tavas žēlastības pārpilnību

No tā caurspīdīgā horizonta, kuru prāts nespēj izprast,
Dievs izlej Savu mūžīgo gaismu, un no kosmiskā prāta nāk
cildenas iedvesmas un svētīgi spēki, un radoša darbība
.ieplūst atvērtos un harmoniskos prātos

Kad atklāsiet, ka jūsu dvēsele, jūsu sirds, katra
iedvesmas dzirksts, zilās debesis, mirdzošās zvaigznes,
kalni, zeme, putni un ziedi ir saistīti ar vienu kosmiskā ritma,
garīgā prieka un universālās vienotības pavedienu, tad jūs
sapratīsiet, ka tie visi ir viļņi dievišķā okeāna krūtīs, kuram
.nav krasta

Jā aizmirstam savu Radītāju, esam pelnījuši ciešanas.

Mums jāapzinās, ka Dievs ir mūsu mīļotais un mīl mūs, un šīs
.zināšanas atbrīvos mūs no problēmām un ciešanām

Patiesais Dieva mīlētājs nekad nebeidz Viņu meklēt, pat
ja pēc daudziem mēģinājumiem viņam neizdodas Viņu
atrast. Tāpat kā vilnim pēc vētras norimšanas jāatgriežas
okeāna sirdī, tāpat arī nopietns meklētājs; viņam ir netieša
pārlicība, ka šķēršļi sabruks un ka viņš agrāk vai vēlāk
neizbēgami apvienosies ar kosmisko okeānu – to bezgalīgo
.okeānu, no kura viņš nāca un kurā viņš atgriežas

Kad prāts pastāvīgi domā par dievišķo mīloto, sirds
dzied prieka un laimes dziesmas

Garīgā emanācija ir cilvēka parādīšanās no tā, kas viņš

.ir tagad, uz to, kas viņš būs nākotnē

Cilvēks nevar noslēpt savu patieso dabu no citiem – viņa
domu vibrācijas kaut kādā veidā atspoguļosies viņa uzvedībā
.un parādīsies caur viņa rīcību

Daudziem ir nepareizs priekšstats par brīvību; viņi
uzskata brīvību par to, kā cilvēkam patīk darīt, un es šo
.brīvību saucu par iegribu brīvību

Nepareizi izprotot brīvības patieso būtību, daži vecāki
paverdzina savus bērnus tradīcijām, nekavējoties izpildot
viņu vēlmes. Tad bērns izaug, ticot, ka, ja vien viņu vēlmes
tiek izpildītas, viņš ir laimīgs un ka dzīves jēga ir piepildīt
katru vēlmi. Tomēr vēlāk viņi atklāj, ka ir kļūdījušies, jo
ār pasaule ir pilnīgi atšķirīga no mājas dzīves, un viņi saprot,
ka visas vēlmes piepildīt nav viegli! Citi var viņus atstumt un
ignorēt, dzenoties pēc savām vēlmēm. Tā rezultātā bērns
kļūst nocietināts un emocionāli nejūtīgs nepārvaramas
vēlmes apmierināt savas vēlmes dēļ. Tāpēc vecākiem ir
jāpalīdz saviem bērniem attīstīt gribu un spriestspēju, lai viņi
.varētu dzīvot pasaulē, neiekrītot tās slazdos un kļūmēs

Māte saka: "Māci viņu ar mīlestību." Protams, izturēties
pret bērniem ar mīlestību parasti ir labi, bet pārāk daudz
salduma bojā zobus, un līdzīgi pārāk liela lutināšana sabojā
bērnus. Ir nepieciešama zināma stingrība un apņēmība, bet,
ja pret bērnu izturas un viņš tiek bargi sodīts par kļūdu,
sekas būs briesmīgas. Jābūt līdzsvaram tajā, kā pret bērniem
izturas un kā ar viņiem apietas; katram tēvam vajadzētu
savaldīt savu temperamentu ar mīlestību un maigumu, un
katrai mātei vajadzētu stiprināt savu mīlestību ar gudrību un
.racionalitāti

Cilvēkam ir jāuztur stabils psiholoģiskais mīlestības un
ilgošanās pēc Dieva stāvoklis. Esmu izmēģinājis daudzus
darbus, bet neatkarīgi no mana darba rakstura, manas
.domas vienmēr paliek pie Dieva

Mums vajadzētu baudīt šo radību, bet neļaujot tai mūs
paverdzināt. Un pieredze man ir iemācījusi, ka Dieva
.atrašanas prieks ir nepārspējams

Pirms ķerties pie lieliem uzdevumiem, vajadzētu mierīgi
apsēsties, nomierināt sajūtas un domas, dziļi meditēt un

meklēt dievišķu palīdzību, lai iegūtu garīgu vadību un
.pareizu virzību

Ļauj man apzināties, ka smaids rītausmā, ziedu lūpās un
.dižciltīgu vīriešu un sieviešu sejās ir Tavs smaids

Mani neietekmēs secīgi nelaimju, neveiksmes, slimības
vai jebkādu negaidītu šķēršļu tēli, jo es apzinos, ka
disciplinēta apziņa, kas ir cieši saistīta ar kosmisko apziņu,
.netieši necieš no neveiksmēm un neērtībām

Brīvība nozīmē spēju rīkoties saskaņā ar gudrību, nevis
saskaņā ar kaislību, ieradumu un kaprīžu diktātu. Paklausība
ego noved pie verdzības, savukārt pakļaušanās gara
pamudinājumiem noved pie atbrīvošanās no
.ierobežojumiem

Man nav atšķirības, vai dzīvoju greznā pilī vai pieticīgā
.mājiņā, ja vien Dievs ir ar mani

Es izmantošu savu godīgi nopelnīto naudu, lai dzīvotu
.vienkārši, atsakoties no ekstravagantas dzīves

Ar ticību Dievam un gribasspēka izmantošanu cilvēks
var pārvarēt slimības, neveiksmes un nezināšanu, ja vien
gribas vibrācijas ir spēcīgākas par fizisku vai psiholoģisku
kaišu vibrācijām. Jo hroniskāka ir slimība, jo spēcīgākai un
apņēmīgākai jābūt gribai un jo dziļākai un nelokāmākai
.ticībai, lai sasniegtu vēlamu rezultātu

Iedvesmo mani, ak Kungs, palauties tikai uz Tevi, nevis
uz cilvēciskiem aizsardzības līdzekļiem. Neļauj man bailēm
un nemieram paralizēt manu neierobežoto spēku stāties
pretī jebkuriem dzīves pārbaudījumiem. Neļauj man iztēloties
negadījumus, nelaimes un neveiksmes, baidoties no to
reālas izpausmes caur domām un iztēli. Un ļauj man
apzināties, ak Kungs, ka neatkarīgi no tā, vai esmu nomodā
vai guļū, nomodā vai iegrimis sapņos, dzīvs vai mirstošs,
.Tava aizsargājošā klātbūtne mani joprojām apņem un sargā
Gudrie saka: Labu darbu, ko motivē mīlestība pret Dievu
un tikumība, auglis ir harmonija un šķīstība. Darbu, ko

motivē savtīgas vēlmes un ambīcijas, auglis ir sāpes un
.ciešanas. Ļaunu darbu auglis ir nezināšana un muļķība
Labi darbi nes laimi, savukārt pasaulīgas darbības, ko
vada sevis mīlestība, noved pie ciešanām un sāpēm. Tomēr
nepārtraukti ļauni darbi iznīcina cilvēka spēju spriest un
.saprast

Ja vēlaties dzīvot mierā un harmonijā, jūsu nodomiem
jābūt labiem, un jums jāizplata laipnības domas un
mīlestības jūtas. Ja dzīvojat tikumīgu dzīvi, jūs palīdzēsiet
.citiem ar savu piemēru un labu uzvedību

Brīdī, kad jūtos nemierīgs un garīgi apmulsis, es
atkāpšos klusumā un pārdomās, līdz atgūstu mieru, un katru
dienu sākšu, domājot par Dievu un lūdzot Viņa palīdzību un
.vadību

Apņemieties neļaut naida smacējošajām nezālēm augt
un iesūkties jūsu dzīves dārzā, dārzā, kas pilns ar cēla gara
tikumiem. Un jo vairāk jūs kultivēsiet šīs smaržīgās, rožu
cienīgas īpašības, jo vairāk Dievs jums atklās jūsos esošo
.vislielāko eksistences noslēpumu

Dzīves mērķis ir sasniegt mieru, apmierinātību,
nemirstību, drošību un patiesības zināšanas, un šo vēlmju,
kas mūsos rosās, centrā slēpjas dievišķā būtība, kas mīt dziļi
.mūsos

Lai es atrodu savu brīvību Tevī, ak Kungs, un saprotu, ka
manas patiesās mājas ir Tava pilnīgā eksistence un ka esmu
.neatņemama Tavas kosmiskās apziņas sastāvdaļa
Ak, plašā, dievišķā jūra, ļauj manu vēlmju upēm, plūstot
cauri šķēršļu un kavēkļu tuksnešiem, beidzot saplūst tavos
lielajos dziļumos.9

Tikai dievišķajā cietoksnī mēs atrodam aizsardzību un
drošību, un nav drošākas patvēruma vietas kā justies tuvu
.Dievam un pieskarties Viņa klātbūtnei

Tā kā cilvēkus vada ieradumi, kas veido viņu tieksmes,
tendences, raksturu un vēlmes, ja šie ieradumi ir slikti,
raksturs kļūst kaitīgs, un rīcība – ļauna. Tāpēc ieteicams dot

priekšroku labiem ieradumiem, jo tie virza mūsu rīcību un
.domas uz cēliem mērķiem un nes mums veselību un laimi
Visur, kur ir skumjas un ciešanas piedzīvojošas dvēseles,
es mierinu tās, kalpojot tām un mierinot tās. Es darīšu visu
iespējamo, lai iepriecinātu citus, un jūtos līdzīgu jūtām tā,
.it kā tās būtu manējās

Cilvēkiem piemīt garīgās spējas, taču lielākajai daļai
cilvēku tās joprojām ir nepietiekami attīstītas, un šo spēju
neattīstīšana rada nopietnas sekas. Tāpat kā ķermenim, arī
prātam ir nepieciešama pienācīga barošana un fiziskās
.aktivitātes, lai saglabātu veselību un vitalitāti

Dimants uztver un atstaro gaismu, tāpat kā tīras,
caurspīdīgas dvēseles, kas pazīst Dievu un mirdz Viņa
.klātbūtnē

Ak, Kungs, Tu esi patiesā bagātība dzīvē, un, atrodot
.Tevī vispirms, es Tevī atradīšu visu, kas man vajadzīgs
Cilvēki parasti koncentrējas tikai uz pārtiku, gaisu un
saules gaismu, lai uzturētu labu veselību, taču var pienākt
brīdis, kad veselība pasliktinās, neskatoties uz šo ārējo
dzīvības avotu pārpilnību. Tieši tad rodas nepieciešamība
.uzlādēt ķermeņa enerģijas rezerves no iekšienes
Ja mana prāta laiva tuvojas alkatīgu vēlmju klintīm, kas
saistītas ar briesmām un risku, ko dzen spēcīgas neziņas
vētras, tad esi, ak mans Dievs, mana bāka un vienmēr vadi
.mani uz Tavas taisnības un labestības krastiem

Doma ir kā liesma, kuras koncentrētais spēks jāizmanto,
.lai sadedzinātu šķēršļus, kas kavē sasniegumus
Dievu var atrast caur pastāvīgu dievišķu mīlestību. Kad
mēs mīlam Dievu vairāk nekā Viņa dāvanas, Viņš nāks pie
mums. Viņš ir devis mums brīvu gribu un izvēles spēku, lai
mēs varētu atšķirt pasaules īslaicīgās un nenožīmīgās
dāvanas no Viņa tuvības dāvanas un Viņa svētītās klātbūtnes
.prieka

Mums tika dota atmiņa, lai mēs varētu praktizēt labo
lietu atcerēšanos, līdz beidzot atcerētos vislielāko labumu:
Dievu

Tavas mīlestības vēsma plūst caur mani, ak Kungs! Un
manas dzīves lapas dejo priekā par Tavu atnākšanu. To
patīkamā šalkoņa virmo gaisā, aicinot nogurušos atpūsties
.Mana garīgā miera ēnā

Dzīves grūtības nav domātas, lai mums nodarītu
ļaušanu; drīzāk problēmas un slimības sniedz mums
mācības. Mūsu sāpīgās pieredzes nav domātas, lai mūs
iznīcinātu, bet gan lai mūs attīrītu un paātrinātu atgriešanos
pie mūsu tīrā avota — Dieva —, kurš darbojas visos
iespējamajos veidos, lai mums palīdzētu un atgrieztu mūs
.debesu mājās

Bezgalība ir mūsu patiesās mājas, un mūsu ceļojums uz
šo zemi un šajos fiziskajos ķermeņos ir kā īslaicīgs vīzas
.ceļojums

Kungs, es zinu, ka slavēšana mani nepaceļ, nedz arī
kritika mani pazemina. Esmu tāds, kāds esmu savas
sirdsapziņas priekšā, un Tavā priekšā es turpināšu iet šo
ceļu, darot visu iespējamo, lai kalpotu visiem, un cenšoties
.nopelnīt Tavu labvēlību – tajā slēpjas mana laime
Tu esi unikāla būtne, un tava būtība ir brīnišķīga, tāpēc
.iepazīsti savu patieso būtību

Ar tavas ierašanās rītausmu manu ilgu pumpuri
uzplauks smaržīgos, spilgtos ziedos
Ak, Kungs, pasteidzini tās dienas atnākšanu, kad es no
rasas ziediem nopinšu kaklarotu un novietošu to uz Tava
svētītā sliekšņa

Tā vietā, lai pastāvīgi censtos izpatikt tikai sev, viņam
jācenšas nest laimi arī citiem. Kad viņš mēģina sniegt garīgu,
intelektuālu vai materiālu atbalstu citiem, viņš atklās, ka
viņa paša vajadzības ir apmierinātas un viņa dzīves kauss ir
.pārpildīts ar prieku

Tie, kas gūs spožu uzvaru pār tumsu uz zemes, saņems
.godības gaismu un baudīs iekšēju mieru un laimi
Ak, Kungs, nepārtraukti kaisi Savu svētību sēklas manas
sirds augsnē, ko uzar lūgšana, lai tās izaugtu par ēnainiem
kokiem, kuru zari nes visgardākos un saldākos sevīs
.izzināšanas augļus

Mēs bieži vien ciešam sāpes, nepieliekot pūles, lai
mainītos, un tāpēc mēs neatrodam ilgstošu mieru un
apmierinājumu. Ja mēs neatlaidīgi turpinātu un pieliktu
pūles, mēs noteikti varētu pārvarēt visas grūtības. Mums
jācenšas pāriet no ciešanām uz laimi un no izmisuma uz
.drosmi

Ak, Dievišķā Mīlestība, apvieno manu mīlestību ar Savu
mīlestību, sapludini manu dzīvi ar Savu prieku, manu prātu
ar Savu kosmisko apziņu un remdē manas slāpes no Sava
.mūžīgā prieka avota

Patiesa meklētāja sirds vienmēr čukst: "Ak, mans Dievs
un mans Mīļotais, es nevēlos iegrimt šīs iluzorās pasaules
nemieros, un viss, ko es vēlos, ir pamodināt Tavu mīlestību
cilvēku sirdīs. Mana sirds, mana dvēsele, mans ķermenis,
mans prāts un viss, kas man pieder, ir Tavs, ak, Kungs." Šīs
.meklētājs sasniedz Dievu un iepazīst Viņu

Kungs, dāvā mums jaunu un patiesu izpratni par brālību.

Atmetīsim karus un dziedēsim tautu brūces ar mīlestības
.balzamu un ilgstošu līdzjūtīgas sapratnes mierinājumu
Svētī mūs, lai mēs varētu atbrīvoties no alkatības
ietekmes, maldu dominances un ilūziju kontroles, un palīdzi
mums veidot jaunu pasauli, kurā slimība, neziņa un bads ir
.tikai drūmas un skarbas pagātnes sapņi

Risināsim visas problēmas nevis ar džungļu loģiku, bet
gan ar izpratni, patiesību un nelokāmu ticību Tev un Tavam
.dievišķajam taisnīgumam

Dzīve mūs šeit ir savedusi kopā uz laiku, pēc tam mēs
iesim katrs savu ceļu. Bet, ja Dieva mīlestība mājā mūsos,
nav svarīgi, kurp mēs ejam, jo neatkarīgi no tā, cik tālu mēs

nomaldāties, mēs paliksim dievišķās mīlestības lokā un
.nekad netiksim patiesi šķirti

Kungs, padari mani par garīgā progresa ērgli, kas

.paceļas augstu virs šaurības un ekstrēmisma alejām

Sauc mani uz arvien augstākiem apvāršņiem, aiz
intensīvajām zemes drebējumiem un mākoņiem, kas aizsedz
saules gaismu

Ļauj man pacelt līdzsvara spārnus, lai dzīvotu pareizi, un

ļauj man pacelties tajās augstajās debesīs pāri visām vētrām
un viesuļvētrām, kur ir plaši apvāršņi un cildenas uztveres
.spējas

Miers atnāk, kad atveram savas sirdis mīlestībai un

laipnībai. Tie, kam ir mīlošas sirdis un kas ir aktīvi labos
darbos, piedzīvo mieru, jo tas mājo viņos. Miers ir debesu
.svētnīca un laimīgas dzīves pamats

Mums vienmēr jādomā par dievišķo skaistumu aiz
ziediem, kosmisko gaismu aiz saules un diženo dzīvību, kas
.mirgo katrā acī

Kad cilvēks ir patiesi laipns un izrāda cieņu pret citiem,

atbildot uz komplimentiem ar tādu pašu pietāti, pret viņu
.vienmēr izturēsies ar atzinību un cieņu

Es izplatīšu savu mīlestību uz citiem, lai atvērtu vārtus

.Dieva mīlestībai, kas var nākt pie manis un mājot manā sirdī

Kungs, ļauj man būt par bāku tiem, kas slīkst bēdu
dzīlēs. Palīdzi man nest prieku citiem, pateicībā par garīgo
.prieku, ko Tu man esi dāvējis

Es izkausēšu naidu savas mīlestības ugunī, un es

.piedošu citiem un došu mīlestību visām izslāpušajām sirdīm

Patiesa mīlestība ir tā, kas priecājas par mīlotā cilvēka
mierinājumu

Lai Tava gaisma spīd pār mums, Kungs, un lai Tava

mīlestība piepilda mūsu sirdis mūžīgi

Iniciatīvas gars nozīmē radošas iztēles spēku, kas ļauj

cilvēkam izgudrot kaut ko tādu, ko neviens iepriekš nav

darījis. Ikviens cilvēks piedzimst ar šo dāvanu, ko viņam ir
.dāvājis Dievs

Vislielākā mīlestība ir dievišķā mīlestība, kas padara
dzīvi skaistāku vārdos neaprakstāmu. Kad jūti Dievu ar tevi,
nākam pie tevis, lai kur tu atrastos, un vadot tavus soļus,
.dievišķā mīlestība ir sākusies

Patiesības spēks iet pret vēju
Kungs, kad saskaros ar īslaicīgām grūtībām, ļauj man
atcerēties Tavas bagātīgās svētības, kas man tika dotas
pagātnē, zinot, ka Tava palīdzība nekad mani nepamet un
Tavas rūpes vienmēr ir ar mani. Es izsaku Tev savu sirsnīgo
pateicību par katru svētību, kas man nāk no Tavas dāsnās
.rokas

Mīlestības pilieni mirdz labās dvēselēs, un Dievu var
.atrast tikai mīlestības jūrā

Izpratne ir lampa, kas apgaismo cilvēka ceļu un nes
.viņam panākumus

Pavasārī Dievs rotā dabu ar visskaistākajām rozēm un
.ziediem, izsmalcinātiem tērpiem un košām krāsām

Miers ir pirmais vēstnesis, kas paziņo par tuvošanos
Dievišķajai Klātbūtnei. Pēc tam miers pārvēršas gaismās, kas
.ir spožākas par bezgalīgu prieku

Kad es iegremdējos dziļi meditācijas jūrā, es jūtu svētīgu
vibrāciju savā būtībā un dzirdu čukstošu balsi sakām: "Esmu
"tuvu

Ir jāvēršas uz iekšu, uz vietu, kur dvēsele izpaužas. No
.dvēseles dzīlēm rodas visas iekšējās dzīves pieredzes
Kad dvēsele apzinās sevi ar dievišķu apziņu, tā izjūt lielu
.prieku un izplešanos bezgalīgajā telpā

Ja papildus savām dabiskajām spējām izmantosiet visus
jums pieejamos ārējos līdzekļus un resursus, lai pārvarētu
visus šķēršļus, kas varētu stāties jūsu ceļā, jūs attīstīsiet
spēkus, ko Dievs jums ir devis: tos neierobežotos spēkus,
.kas rodas no jūsu būtības dziļākajām dzīlēm
Mīlestība iet pa zelta ceļu, kas ved pie Dieva

Es izplatīšu labo vēlējumu un labo nodomu saules starus
.visur, kur ir iezagusies pārpratumu tumsa
Kad grūtības tevi uzbrūk, bet tu atsakies pārtraukt
mēģināt un pielikt pūles, neskatoties uz visiem šķēršļiem un
kavēkļiem, tad Dievs tev atbildēs un vainagos tavus
.centienus ar panākumiem
Ak, Kungs, es noplūkšu ilgošanās ziedu no savas sirds
dārza un nolikšu to kā mīlestības upuri uz Tava svētā
.sliedņa
Tā kā mūsu domas un vārdi ir sēklas, kas nesīs mums
nākotnes ražu, es šodien sākšu piepildīt savu apziņu ar
.labām, pozitīvām domām
Es lidoju un planēju savas apziņas plaknē augšup un
lejup, uz ziemeļiem un pa labi, iekšā un ārā un visur, lai
atklātu, ka katrā kosmosa stūrī es biju un joprojām esmu
.Dieva klātbūtnē
Dzīvojiet katru mirkli, apzinoties savas attiecības ar
bezglābo Absolūtu. Jūsu apziņai nav gala, un viss mirgo un
.spīd kā zvaigznes jūsu būtības debesīs
Atslābšanās jeb nepieķeršanās ir gudrs ceļš, pa kuru
meklētājs iet, labprātīgi paceļoties pāri triviālām lietām
lielāku lietu dēļ. Viņš nesaista sevi ar īslaicīgām jutekliskām
baudām, dzenoties pēc atjaunota iekšēja prieka. Atslābšanās
nav pašmērķis, bet gan paver ceļu dvēseles tikumu un
.garīgo spēku parādīšanās
Garīgais uzvarētājs drosmīgiem soļiem virzās uz priekšu
pa dzīves ceļiem
Cilvēkam vajadzētu maksimāli izmantot savu pašreizējo
dzīvi, atvērt savas sirds logus un pamodināt un atdzīvināt
.savas dvēseles snaudošās spējas
Aiz pārmaiņu un transformācijas maskām slēpjas
dievišķā klātbūtne. Un ikviens, kurš spēj noturēt sava prāta
spoguļi un neļaut tam drebēt, tajā skaidrajā spoguļī redzēs
.kosmiskā mīļotā seju
Mīlestība ir stiprāka par nāvi un laika postu

Pašanalīze ir panākumu atslēga, un refleksija ir spogulis,
caur kuru mēs redzam iekšējos stūrus, kas citādi paliktu
paslēpti no mūsu redzesloka. Mums ir jādiagnosticē savi
trūkumi, jānošķir pozitīvās un negatīvās tendences un
.jāidentificē šķēršļi progresam un panākumiem
Cik brīnišķīga tu esi, ak draudzība! Tu, kas smeļ no
patiesas, draudzīgas rūpes ūdeņiem un kuras lapas mitrina
iekšējā un ārējā salduma rasa, kas izplūst no patiesu un
.uzticīgu siržu dzīlēm

Reiz redzēju sīku skudru mēģinot uzrāpties smilšu
kaudzē, un nodomāju: skudra droši vien domā, ka tā kāpj
Himalajos! Skudrai smilšu kaudze varbūt šķita milzīga, bet
manām acīm ne. Līdzīgi arī miljoniem mūsu Saules gadu
.Dieva prātā varētu būt mazāk nekā minūte
Mums jāapmāca sevi domāt par tādām lielām lietām kā
mūžība un bezgalība

Es klejoju pa bezgalības pasauli un vēroju mirdzošo
miglu gaismas zemē, un šajā dzīvajā spožumā es lasīju laika
.lappusēs rakstīto noslēpumu nozīmes
Kad jūs gulējat, jūs pasīvi apklusināt domas un jūtas.

Bet, kad jūs apzināti apklusināt domas un jūtas ar
meditācijas palīdzību, pirmais, ko jūs piedzīvojat, ir miera
stāvoklis, un jūsu sejas muskuļi dabiski veido smaīdu, kas
atspoguļo iekšējo mieru. Bet jums ir jāskatās tālāk par šo
miera stāvokli, lai uztvertu savas dvēseles tīrību – tīrību, ko
neaptraipījuši maņu stimuli vai automātiskas reakcijas uz
domām, kas saistītas ar maņām. Stāvoklis, ko jūs tad
piedzīvojat, ir mūžīgas, vienmēr atjaunojošas svētlaimes
.stāvoklis

Ja novietosiet bļodu ar ūdeni mēness gaismā un pēc tam
to apmaisīsiet, jūs radīsiet izkropļotu mēness attēlu. Kad
ūdens bļodā nosēdīsies, atspulgs kļūs skaidrs. Brīžus, kad
ūdens bļodā ir mierīgs un ar pilnīgu skaidrību atspoguļo
mēness seju, var salīdzināt ar kontemplatīva miera stāvokli
un dziļa klusuma stāvokli. Kontemplatīva mierā visi sajūtu un

domu vilņi pārstāj plūst no prāta. Un šajā dziļākajā miera stāvoklī kontemplatīvs cilvēks šajā klusumā redz dievišķās .klātbūtnes pilnmēnesi, kas atspoguļojas dvēseles ezerā
Ir četri stāvokļi, kas vidusmēra cilvēkam ir pazīstami:

laime, kad vēlme ir piepildīta, nelaime, kad tā tiek liegta, garlaicība, kad nav ne prieka, ne depresijas, un miers, kad tiek pārvarētas šīs emocijas vai psiholoģiskie stāvokļi –
.prieks, sāpes un garlaicība

Miers ir ļoti vēlams stāvoklis, kas rodas no gan bēdu, gan prieka, kā arī no garlaicības neesamības. Šie stāvokļi pastāvīgi mainās un vilņojas dvēseles virspusē. Pēc tam, kad ir izjādēts pa sāpju un prieka vētrainajiem vilņiem, tostarp atkārtotiem lēcieniem noguruma dzīlēs, ir prieks peldēt mierīgajā miera jūrā. Bet lielāks par mieru ir garīga ekstāze – dvēseles svētlaipe – galīgā laime. Tas ir mūžīgs prieks, kas nekad neizzūd, bet paliek dvēselē mūžīgi. Šo augstāko .prieku var sasniegt tikai apzinoties dievišķo klātbūtni

Patiesais smaids ir garīgas laimes smaids, kas iegūts, .pārdomājot un domājot par Dievu un sajūtot Viņa klātbūtni
Mans smaids rodas no dziļa prieka manī – prieka, kas pieejams visiem. Tas ir kā smarža, kas izplūst no plaukstošas rozes sirds. Šis lielais prieks aicina citus iegremdēties
.svētajos svētlaiques ūdeņos

Svētīgas piedošanas gaismā izgaist daudzu gadu laikā
uzkrātā naida tumsa

Dievs ātri apmierina jebkuru Savu pielūdzēju vajadzību,
jo viņi ir atbrīvojušies no savtīgiem motīviem, kas kavē
.centienus un pievil cerības

Kuru Dievs sargā, to nekas nevar iznīcināt
Mēs neesam vieni šajā pasaulē, jo Dievs ir ar mums, un pastāv ilgstošas, intīmas un draudzīgas attiecības, no kurām
.mēs smeļamies atbalstu un prieku

Ak, spožā vadības zvaigzne gudrības debesīs, tavš spožais uzplaiksnījums aicina mani izpētīt tavus svētītos apvāršņus, un mans ilgojošais putns steidzas ar lielu ātrumu,

caururbjot blīvo, drūmo atmosfēru, dzīts ilgošanās pēc tevis
.un lai gozētos tavā vissvētākajā starojumā
Cilvēka personība sāk attīstīties un plaukt, kad viņš spēj
sajust – ar iekšēju, intuitīvu sajūtu palīdzību –, ka tā nav
cietais fiziskais ķermenis, bet gan mūžīgā garīgā strāva
.ķermenī

Kad mācekļa sirdi pārpildīs mīlestība pret Dievu, viņa
seja mirdzēs miera un gudrības smaidā, un neziņas slāņi, kas
.apņēma viņa dvēseli, sabruks un pilnībā izzudīs
Kad paskatās uz ziedu vai koku, jūs zināt, ka šīs skaistās
dzīvības formas nav radušās pašas no sevis. Dievs ir tas,
kurš tās veidoja un apveltīja ar smaržu un izsmalcinātu
.skaistumu

Vienmēr veiciet savus pienākumus, gan mazus, gan
lielus, ar dziļu uzmanību, atceroties, ka Dievs vada jūsu soļus
un stiprina jūsu centienus sasniegt jūsu cēlos mērķus
Kad cilvēks savienojas ar savu garīgo būtību, viņa
apziņā atgriežas sen aizmirsti, aizgājuši laikmeti un dvēseles
nemirstīgie spēki. Meditācijā cilvēks atceras, ka viņš ir
.nemirstīga dvēsele, nevis mirstīgs ķermenis

Visur mēs sastopam cilvēkus, gan labus, gan ļaunus, kas
meklē laimi savā veidā. Neviens nevēlas sev nodarīt pāri.
Tad kāpēc daži cilvēki rīkojas tā, ka neizbēgami viņiem
sagādā sāpes un bēdas? Tāpēc, ka šīs darbības virza neziņa
.un maldi

Mēs lūdzam Tevi, Kungs, apspīdēt mūs ar Savas
gudrības gaismu un atbrīvot mūs no neziņas un maldu
.tumsas

Apzinīgam cilvēkam jābūt piesardzīgam, nevis bailīgam,
un sevī jāattīsta drosme bez pārgalvības un pārsteidzības, lai
nepakļautu sevi apstākļiem, kas varētu izraisīt bailes un
.nemieru

Gudrība nav atkarīga no informācijas ievadīšanas no
ārpuses, bet gan no iekšējas pieņemšanas spēka, kas nosaka

patieso zināšanu apjomu, ko var iegūt, un ātrumu, ar kādu
.šīs zināšanas var sasniegt

Šī pasaule ir tikai skatuve, uz kuras mēs pildām savas
lomas Dievišķā Virzītāja vadībā. Mums jādarbojas labi
neatkarīgi no mums uzticēto lomu rakstura, vienmēr
.atceroties, ka mūsu būtība ir mūžīga svētlaime
Gudrākais no gudrākajiem ir tas, kurš cenšas iepazīt
Dievu, un veiksmīgākais no veiksmīgākajiem ir tas, kurš ir
.atradis Dievu

Ak, Dievišķi Mīļotais, lai Tu ieņem pirmo vietu mūsu
dzīvēs, lai Tava dziedinošā mīlestība piepilda mūsu sirdis un
.lai Tava svētītā gaisma kļiedē raīžu tumsu mūsu dvēselēs
Brīvība nozīmē rīkoties saskaņā ar sirdsapziņu, nevis
saskaņā ar ieraduma un vēlmju diktātu. Paklausība ego un tā
kaprīzēm rada ierobežojumus, savukārt gudrības
.pamudinājumu ievērošana atbrīvo no šiem ierobežojumiem
Mieru var atrast, apzināti un mērķtiecīgi attīstot labas
īpašības, kuras, pilnībā izaugušas, nevar atņemt to
.īpašniekam, ja vien viņš pats neizvēlas no tām atteikties
Lielākā daļa cilvēku meklē laimi, izmantojot maldīgas
metodes. Daži uzskata, ka viņi var divkāršot savu laimi,
pieņemot nepareizu uzvedību un neveselīgas darbības, kas,
šķiet, piedāvā mirdzošus solījumus par pārsteidzošu un
ilgstošu laimi, un viņi tiek maldināti ar šiem viltus
solījumiem, jo patiesas laimes garšu nevar izbaudīt viltus
.ilūziju un nepareizu darbību ellē
Katra minūte ir mūžība, jo mūžību var piedzīvot šajā
minūtē. Dienas, minūtes un stundas ir logi, caur kuriem mēs
varam ieskatīties mūžībā. Dzīve ir īsa, tomēr vienlaikus
bezgalīga un neierobežota. Dvēsele ir nemirstīga, un šajā
īšajā cilvēka dzīves nodaļā mums ir jāizmanto katrs
.pieejamais potenciāls un iespēja
Garīgie vārdi ir kā sēklas, kurām nepieciešama auglīga
augсне, lai tās dīgtu, augtu, ziedētu un nestu augļus

Garīgajai izaugsmei nepieciešama pašrefleksija, dzīves
prioritāšu pārskatīšana, kaitīgu ieradumu identificēšana un
likvidēšana, kā arī veselības noteikumu un likumu ievērošana
atbilstoši attīstītajai garīgajai izpratnei un augošajam
.garīgajam spēkam

Kad māceklis izbaudīs dievišķu prieku, viņš atklās, ka
Dievs viņam ir kļuvis reālāks par visu pārējo, un viņš
sapratīs, ka pieskaršanās dievišķajai klātbūtnei ir svētlaime,
.kurai nevar līdzināties nekāda maņu bauda

Dievs darbojas, lai pamodinātu cilvēka garīgo apziņu un
vadītu viņa gribu pareizajā virzienā caur tikumības
skaistumu, tolerances diženumu, gudrības majestātiskumu
.un garīgās laimes krāšņumu

Es neuzskatīšu citus par svešiniekiem, jo jūtu, ka visi ir
mani brāļi vai māsas. Es padarīšu savu dzīvi veiksmīgu un
piepildītu, lai varētu palīdzēt citiem gūt panākumus un
sasniegt mērķus. Es izpratīšu citus un izrādīšu viņiem
līdzjūtību, parādot sevi. Es mīlēšu Dievu tā, kā Viņu mīlēja
pravieši un svētie, un iemetīšu egoismu savas mīlestības
.pret citiem akā

Aiz šīs īslaicīgās, zemes dzīves, kas pakļauta nāvei,
slēpjas mūžīga, nemainīga dzīve. Ķermenis sastāv no
ķīmiskiem elementiem, kas sadalās un iet bojā, bet aiz šīs
pārejošās eksistences slēpjas mūžīga, debesu dzīve Dieva
klātbūtnē. Tāpēc mums nevajadzētu visu savu uzmanību
veltīt tikai šim nepastāvīgajam ķermenim, un tiem, kas to
vēlas, ir jāiztur tā pārbaudījumi un jāklūst par tā
.saimniekiem

Šodien es centīšos palīdzēt tiem, kam tā nepieciešama,
.un dot, ko varēšu, izsalkušajiem

Esmu drošībā Dieva aizsardzībā, un aiz savas tīrās
sirdsapziņas sienām esmu vienots ar labestības gaismu, kas
vada dvēseļu kuģus, kurus mētā bēdu vilņi apjukuma un
.nemiera jūrā

Šodien es sajūtu Dievu miera vilņos, kas trīc manī un

.aizkustina manas sirds stīgas

Es darīšu visu iespējamo, lai padarītu citus laimīgus,

tāpat kā es cenšos padarīt sevi laimīgu, un caur savu garīgo

laimi es kalpošu ikvienam dievišķās mīlestības namā un

nebaidīšos ne no kā, kā vien no sevis, ja mēģināšu piemānīt

.savu sirdsapziņu

No dvēseles dārziem

Jūs plānojat kaut kur doties un steidzaties tur nokļūt pēc

iespējas ātrāk. Kad ierodaties, atklājat, ka jums nepatīk šī

vieta dedzības, trauksmes un varbūt pat nemiera dēļ, ko

jūtat. Tā vietā centieties būt mierīgāks, savaldīgāks un

līdzsvarotāks. Ja jūsu domas sliecas uz raizēm un

.satraukumu, spēcīgi apspiediet tās, līdz tās atgūst savaldību

Uztraukums negatīvi ietekmē nervu sistēmas līdzsvaru,

jo tas nosūta lielu enerģijas daudzumu uz dažām ķermeņa

daļām, vienlaikus liedzot citām to dabisko daļu. Šīs enerģijas

sadalījuma nelīdzsvarotība ir nervozitātes cēlonis. Mierīgs un

atslābināts ķermenis nomierina nervus un veicina

.psiholoģisko labsajūtu

Saskaņā ar Dievu iekšējā redze sāk pakāpeniski

atklāties. Ir nepieciešama pilnīga ticība, ka Dievs atbildēs uz

katru sirsnīgu lūgšanu. Ikvienam, kas vēršas pie Viņa,

meklējot apgaismību, atvērsies redze un apgaismosies prāts

.un sirds

Kad paveras ieskats, tas izpaužas kā sajūta, kas, šķiet,

nāk no sirds, dziļas skaidrības un precizitātes sajūta. Caur šo

sajūtu meklētājs iegūst nelokāmu pārliedību un labu vadību,

lai sekotu pareizajam ceļam, un pakāpeniski sāk atpazīt un

.uzticēties šai sajūtai

Tas nenozīmē pilnībā atteikties no domāšanas; mierīga,

objektīva domāšana arī noved pie atziņas. Emocionāla

domāšana, ko vada iedomība un pašnozīmība, noved pie

.pārpratumiem un kļūdainiem secinājumiem

No visas sirds noraidi destruktīvas šaubas un nepatiesus
uzskatus un pievērs savu sirdi un dvēseli ticības un pilnīgas
paļāvības uz Dievu valstībai. Kontemplācijas klusumā tava
apziņa spēs koncentrēties uz patiesību un pareizu izpratni.
Šajā pieredzē ticība uzplaukst un atklājas, un caur ieskatu tu
pieredzēsi to, ko neviena acs nav redzējusi, neviena auss
.nav dzirdējusi un neviens cilvēka prāts nav iedomājies
Katra manas ilgošanās un lūgšanas elpa atver durvis un
.logus manā dvēselē, caur kuriem es eju uz Dieva svētlaimi
Tāpat kā saule spīd uz noslogotākajiem ceļiem, es
redzēšu dievišķās mīlestības starus visās pārpildītajās vietās
.savās ikdienas aktivitātēs
Svētī mani, Kungs, lai es varētu pamodināt savu dvēseli
.līdz ar rītausmu un nest to pie Tava svētītā sliekšņa
Ak, Kungs, dāvā man dāsnu garu dalīties ar citiem tajā,
kas man ir, un palīdzi man saskatīt savas prāta mierīgajā
ezerā manas dvēseles mēness atspulgu, kas mirdz Tavas
.klātbūtnes gaismā
Šodien es ieniršu dziļi Dieva apceres un pārdomu jūrā,
.līdz atradīšu gudrības un dievišķā prieka pērles
Es mīlēšu Tevi, Kungs, vairāk par visu, jo bez Tevis es
.nevaru mīlēt nevienu cilvēku vai neko citu
Kalnu dzīlēs un klusajās debesīs, savas dvēseles
dziļumos un klusuma alā es sajūtu Dieva klātbūtni un jūtu
Viņa pastāvīgo prieku, un es dzeru no Viņa tīrajiem avotiem,
.kas nekad nebeidzas un neizžūst visu mūžību
Es mīlu un pielūdzu Tevi, Kungs, kura mīlestība valda
.visaugstākajā mērā ikvienā laipnā un mīlošā sirdī
Kāds lūdza skolotājam Paramahansam parādīt viņam
veidu, kā attīstīt magnētisku un pievilcīgu personību, un viņš
teica: Mijiedarbojoties ar citiem, jums jābūt garīgi
klātesošam, jo aizmāršība cilvēka raksturam kaitē vairāk
nekā jebkas cits. Protams, es nerunāju par dižu cilvēku
.aizmāršību, kuru domas parasti ir iegrimušas dziļās lietās

Vienmēr esiet modrs un vērīgs, un jūs kļūsiet par
.pievilcīgu magnētu
Nevienam nepatīk tikt ignorētam. Mēs visi vēlamies, lai
mūsu jūtas tiktu ņemtas vērā un ņemtas vērā, un tāpat
mums ir jāņem vērā citu cilvēku jūtas un jāizrāda tām
iejūtība, lai sasniegtu harmoniju un sapratni. Lai to izdarītu,
jums jābūt modram, vērīgam un uzmanīgam pret visiem
.apkārtējiem

Mirušajiem nav varas apvainot citus, bet gan tas, kas
.viņiem nepievērš uzmanību
Kad atrodaties citu cilvēku sabiedrībā, mijiedarbojieties
ar viņiem uzmanīgi, enerģiski un ar interesi, bet izvairieties
.runāt par sevi

Ikviens vēlas runāt par sevi, taču tā ir vāja pieeja.
Ļaujiet citiem runāt par sevi, ja viņi vēlas; ieklausieties, ko
viņiem ir sakāms. Ļaujiet viņiem runāt par savām
problēmām, sasniegumiem un iespaidiem, bet ļaujiet savam
magnētismam runāt jūsu vietā. Lampas gaisma runā pati par
sevi skaidri; ļaujiet savām klusajām vibrācijām runāt jūsu
.vietā ar tādu pašu skaidrību

Dievs man vīzijā parādīja, ka tie, kas mirst kaujā, redz
briesmīgu sapni par nāvi, bet, tiklīdz labie atdzimst no
ķermeņa, viņi pamostas it kā no satraucoša murga un
.priecājas, ka ir no tā atbrīvojušies

Visa mūsu dzīves pieredze ir daļa no kosmiskā sapņa.
Cilvēce radīja kara murgu, bet pēc tam, kad šī murga upuri
atstāj savus ķermeņus, viņi saprot, ka tas bija briesmīgs
sapnis, no kura viņi ir pamodušies, un viņi saprot, ka viņi nav
.miruši. Šī ir dziļa metafiziska patiesība

Ja cilvēks zinātu, ka sapņo, viņš neciestu no
satraucošām sapņu pieredzēm. Bet, ja sapnī viņš sasniedz
pašrealizāciju un kāds viņam nodara nāvējošu triecienu,
nāve sapnī šķiet kā reāls un šausminošs pārbaudījums, līdz
.viņš pamostas un saprot, ka tas nebija īsts

Tas attiecas arī uz stāvokli pēc nāves. Tiklīdz mēs
atstājam savu ķermeni, mēs saprotam, ka mūsu apziņa nav
mirusi, bet gan esam atbrīvojušies no ķermeņa un tā
materiālajiem ierobežojumiem, un šajā atbrīvošanā slēpjas
.liela brīvība

Mums nekad nevajadzētu lūgt nāvi, bet gan sagatavot
savu apziņu, esot saskaņā ar Dievu un meditējot par Viņu,
lai, kad nāve pienāks savā laikā, mēs varētu uz to raudzīties
.tikai kā uz sapni

Es varu redzēt dzīves un nāves sapņaino dabu, kad vien
.vēlos Tāpēc es nepievēršu lielu nozīmi šim ķermenim
Nervu sistēmas pamatā ir garīga fizioloģija, kas unikāli
.ļauj cilvēkiem sasniegt augstākos apziņas attīstības līmeņus
Cilvēka smadzenes, kas ir lielākas nekā vairuma
dzīvnieku smadzenes, izņemot vaļus un zilonus, ir
sarežģītākas un tām piemīt lielāka domāšanas spēja. Tas
padara cilvēka smadzenes par piemērotu instrumentu
cilvēkiem, kuriem ir attīstītāka apziņa nekā citām radībām.
Smadzeņu sarežģītās un kompleksās līkloces ļauj cilvēkiem
domāt dziļi un pamatīgi. Tāpēc tikai cilvēce spēj sasniegt
augstus izpratnes līmeņus un līdz ar to iepazīt savu Radītāju.
Gudrs cilvēks ir tas, kurš izmanto savas intelektuālās spējas
cilvēces kalpošanā un labā materiālajā, intelektuālajā un
.garīgajā līmenī

Ziema ieradās savā aukstajā, baltajā, lilijām līdzīgajā
apmetnī

Manas ilgas pēc vasaras priekiem ir izgaisušas

Man lika meklēt tavas laipnās sirds siltumu

Un pavasarim parādoties, dejojot, rotājoties visādiem

ziediem

Smaržot ar lauku un kalnu smaržu, man teica tevi mīlēt,

mans Dievs

Un vasara atnāca, dziedot savas zaļās melodijas maigās

lapās, papeļu čaukstoņā un priežu čaukstoņā

Viņš uzstāja, lai es tev deklamēju

Pat mīkstā, maigā augsne glāstīja manas steidzīgās
kājas

Un viņa lūdza viņus tuvoties jūsu visaptverošajai
svētnīcai

Maigais aromāts man lika sekot tā ceļam
Uz tavu svēto templi šūpojošos rožu un bazilika sirdī
Un putni man lika dziedāt tev tāpat kā viņi
Un vilņojošā vēsma pār strautiem un upītēm
Es pamodināju savas mīlestības burbuļus pret tevi, un
tie sāka rotaļāties virs tavām lielajām krūtīm
Un ar zāles izliektajām šķiedrām es iemācījos saliekties
Es noliecos Tavā priekšā, Kungs
Un vīraks man arī stāstīja par tavas smaržas brīnišķīgo
smaržu

Un kā lai es piepildu savu sirdi ar Tavu svēto smaržu
?Tava bezgalīgā troņa priekšā

Un mazie, klusie, pacietīgie akmeņi man teica, lai es
varētu tevi saskatīt pat tajos, kas mēģina nozagt manu laimi
Aizmirstie gadi lūdza mani būt līdzcilvēkiem mīlestības
un pieķeršanās vēstījumam, kas ietverts katrā minūtē un
sekundē

Un katra doma man lika meklēt tevi viņas sirdī
Mana mīlestība iedvesmoja mani mīlēt visu, kas pastāv
caur tevi

Un mana mīlestība man čukstēja: "Mīli mani ar visu
"spēku, kas man piemīt, ak, mans Dievs
Reiz es gulēju uz zāles un ziedu dobes un sapņoju, ka
viss esošais ir skaists un priecīgs
Mana galva balstījās uz garas, zaļas un biezas zāles, kas
.mani vēdināja ar vēsmu, kas nesa saldu smaržu
Tad mani mudināja pieskarties savai rokai un ķermenim,
un mani pārsteidza tā Radītāja diženums. Jā, mani
pārsteidza, ka es, kas esmu pārliccināta par sava ķermeņa
realitāti, kādu dienu atstāšu to atpūsties zemē, šo ķermeni,
kas nāves brīdī kļūs auksts, bāls un nekustīgs, kamēr tagad

tas šķiet dzīvības pilns un sevī ietver simtiem sajūtu,
.miljoniem domu un miljardiem fantāziju un uztveres
Šis ķermenis ir skatuve, uz kuras risinās dzīves nodaļas,
kur uzplaukst smaīdu pumpuri, kam seko neizbēgama nāves
atnākšana. Šeit, starp miesu, kauliem un asinīm, aiz skaistas
ādas maskas, slēpjas slimību vilki un vēlmju zvēri. Un arī
šeit, zem miesas, atrodas slepena eja uz gaismas valstību.
Šis ķermenis novītīs un izzudīs, kad tā saimnieks — dvēsele
— to neatgriezeniski pametīs. Un kāpēc gan ne? Jo, kad
apgaismotais fiziskās mājvietas saimnieks nogurst dzīvot
dublāinajā, drūpošajā matērijas būdā, sasaistīts ar nervu
saitēm, kas prasa pastāvīgu aprūpi, viņš atrod mierinājumu
citā mājā kādā Dieva zemes nostūrī — citā pilnīgas
eksistences valstībā, kur prieka smarža caurstrāvo visu un
.nemitīgi

Nemirstīgā dvēsele ar mūžīgu smaīdu spēlē dzīvības un
.nāves lomu un tad dodas uz savām mūžīgajām mājām
Vai kinomīļiem ir pienākums palikt kinoteātrī uz visiem
laikiem pēc seansa beigām? Noteikti nē. Cilvēkiem ir
jāatgriežas mājās. Līdzīgi dvēseles ierodas šeit, lai baudītu
kinematogrāfisko dzīves izrādi, tad aiziet un atkal atgriežas.
Viņiem patīk skatīties filmas un lugas, un, kad viņi nogurst
no izrādēm, par kurām ir sapņojuši, un ir apguvuši mācības,
kuras Dievs vēlas, lai viņi apgūtu, viņi reizi par visām reizēm
.atgriežas mūžīgās svētlaimes mājvietā

Ja vērtības nav balstītas uz taisnīgumu, rodas plaisas,
caur kurām sūcas posts un ciešanas. Ja vērtības balstās uz
savtīgumu, nāvējošiem konfliktiem un sīvu konkurenci,
rezultāti būs aptraipīti, jo motīvi ir netīri, un nauda šādā
.gadījumā netiks svētīta

Cilvēkam ir jāattīra sava sirdsapziņa no savtīguma un
nevajadzētu censties bagātināties uz citu rēķina. Patiesa
apmierinātība ir garīga, nevis materiāla, un patiesais
ieguvums dzīvē ir gudrības, zināšanu un Dieva mīlestības
.dārgumu iegūšana

Mums vajadzētu dzīvot vienkārši un vienmēr censties
palīdzēt citiem un pēc iespējas uzlabot viņu apstākļus. Taču
šis cēlais mērķis nav savienojams ar savtīgumu un alkatību,
.neņemot vērā citus

Pasaulīgie cilvēki ir nelīdzsvaroti un tāpēc netiek
uzskatīti par veiksmīgiem. Vienkārša, līdzsvarota dzīve ir
brīnišķīga māksla un veiksmes zīme. Tie, kuru vienīgais
.mērķis ir iegūt naudu, neatradīs Dieva labvēlību
Ir taisnība, ka Dievs mūsos ieaudzināja bada sajūtu, lai
mēs varētu strādāt un nodrošināt savu ķermeni, taču
ķermeņa nodrošināšana nav vienīgais dzīves mērķis. Mērķis
ir daudz lielāks par jebkuru materiālu vai laicīga apsvērumu,
.lai cik brīnišķīgs, krāšņs un žilbinošs tas arī nešķistu
Viens no mācekļiem jautāja Skolotājam Paramahansam,
kā izjust dievišķo klātbūtni. Viņš atbildēja: "Katru nakti, pirms
laujaties gulēt, meditējiet, līdz jūtat, ka jūsu apziņa ir
caururbusi domu pasauli un iegājusi citā dimensijā. Tomēr
tas vēl nav viss. Pēc prāta pievēršanas sevī, ilgām ir
jāuzplūst, un vēlmēm ir jāplūst kā plūdiem pretī Dievam. Kad
māceklis pilnībā nododas Dievam, viņš pēkšņi jūt, ka ir
pieskāries Viņa svētītajai klātbūtnei un atpazinis Viņu. Viņš
redzēs lielu, ārkārtīgi spožu gaismu un varēs redzēt eņģelus
un labvēlīgas dvēseles. Vai arī viņš var sajust apreibinošu
debesu smaržu, un tad viņš zinās, ka Dievs viņam ir
atbildējis, un viņa ieskats tiks atvērts, un Dievs viņam atklās
dzīves noslēpumus. Vai arī meditācijas laikā viņu var ietīt
liels miers. Ja viņš turpina meditēt un Dievs viņam dāvā savu
lielo mīlestību, viņš jutīs neaprakstāmu dievišķu prieku.
".Svētīgs ir tas, kam tiek dota šī svētlaimīgā pieredze
Dievišķā mīlestība atver debesu vārtus, caur kuriem
meklētājs nonāk Dieva klātbūtnē
Ja cilvēks lūdz Dievam, žēlsirdīgajam un gudrajam,
mūžīgās dzīvības maizi, Viņš nedos viņam materiālās neziņas
akmeni. Ja pielūdzējs meklē gudrības barību, Dievs
nepiedāvās viņam maldināšanas čūsku. Ja pielūdzējs lūdz

Dievam dievišķās svētlaimes esenci, kas remdē visas slāpes,
Viņš nedos viņam trauksmes un psiholoģisku ciešanu
skorpionu. Ja maldināti cilvēki zina, kā dot labas dāvanas
saviem bērniem, cik daudz vairāk Tas Kungs – visa
labestības un prieka avots – dos garīgas zināšanas un
!apgaismību tiem, kas Viņu mīl
Dievs dāvā augstāko gudrību un vislielākās zināšanas
tiem, kas tās meklē, un Viņš dāvā sevi nopietnajiem
meklētājiem, kuri nepieņem nekādus aizvietotājus. Tas, kurš
meklē Dievu ar visu savu sirdi un dvēseli, ir gudrākais no
gudrākajiem un Dievam visdārgākais no cilvēkiem. Un, kad
pielūdzēja ilgas pastiprinās, viņš saņem retu un mīlu Dieva
atbildi un piedzīvo unikālu mīlestības ekstāzi, ko piedzīvo tie,
.kas mīl Mīļoto

Gudrais cilvēks, kurš šajā kosmiskajā sapnī spēlē savu
lomu ar garīgu apziņu un augošu dievišķu ilgošanos, ir tuvs
Dievam un dārgs Viņam. Viņam piemīt tīra mīlestība, un viņš
mīl Dievu bez jebkādiem savtīgiem motīviem un bez
jebkādiem priekšnosacījumiem, piemēram, sakot: "Ak,
Kungs, es Tevi pielūgšu ar nosacījumu, ka Tu man piešķirsi
."veselību, naudu un komfortablu dzīvi

Starp gudrajiem un Dievu pastāv dziļa, savstarpēja
mīlestība, kas ir bezgalīga un nebeidzama. Ja kāds lūdz
Dievam kaut ko konkrētu, Dievs pilnībā apzinās, ka cilvēks
.vairāk interesējas par Viņa dāvanām nekā par Viņu pašu
Nav nepareizi, ja cilvēks lūdz Dievu par savu vajadzību
apmierināšanu, bet, kad viņš lūdz Dievu, lai iepazītu Dievu
un ieraudzītu Viņa godības vaiga gaismu, viņam nevajadzētu
vēlēties no tā nekādu personīgu labumu, kā arī nevajadzētu
aprobežoties ar pašām dāvanām, bet gan ar pašu Devēju.
Kad meklētājs spēj to darīt patiesi, viņš automātiski saņems
visas pārējās dāvanas no dāsnuma avota un pārpilnības
.okeāna

Viens no mācekļiem lūdza skolotājam Paramahansam
padomu, kā uzvesties noteiktās situācijās un tikt galā ar
:citiem, un viņš teica

Sekoiet patiesībai un neatkāpieties no tās, kā arī
izvairieties teikt jebko, kas varētu kaitēt jums vai citiem, pat
ja tā ir patiesība, ja vien jūs neatkāpjaties no patiesības
gara. Tajā pašā laikā jūs nedrīkstat nonākt pretējā galējībā
un ķerties pie meliem, lai izvairītos no sāpīgu patiesību
.paušanas

Esi godīgs pret sevi un citiem, nekavējoties pie liekā.

Runā patiesību un izvairies teikt lietas, kas kādam kaitē vai
sāpina. Neatklāj visus savus noslēpumus godīguma un
caurspīdīguma vārdā, jo, ja atklāsi savas vājības, viņi
mēģinās tevi sāpināt vai izsmiet, kad vien vēlēties. Kāpēc
?dot viņiem ieroci, ko viņi var izmantot pret tevi

Runāji un rīkojieties tā, lai sniegtu laimi un mieru sev
un citiem

Ir nepieciešams attīstīt garīgo spriestspēju, lai atšķirtu
patiesību, kas nes labu, no faktu atstāstīšanas, neņemot
vērā sekas, kas no tiem var rasties, jo lietas tiek vērtētas pēc
to beigām. Nav ieteicams teikt visu, ko zināt, kā arī nav
ieteicams izvairīties un slēpt lietas, kas citiem būtu jāzina
.viņu pašu labā

Ja jums nav pilnīgas spriestspējas, vislabāk ir atturēties
runā, līdz iegūstat tiešu patiesības izpratni ar taisnīgiem
.rezultātiem visiem

Turpini domāt par Dievu un lūdz Viņa palīdzību un
vadību, un tava izpratne atvērsies, lai tu skaidri redzētu
.lietas un tad spētu labāk atšķirt lietas

Uzlādējot ķermeņa šūnas ar jauneklīgu vitalitāti

Kosmiskā enerģija ieplūst ķermenī nepārtraukti un bez
pārtraukumiem, taču lielākā daļa cilvēku neapzinās šo
pārpilnīgo vitalitāti. Tie, kas to jūt, piedzīvo enerģijas
pieplūdumu savās šūnās un atsvaidzinošu straumi, kas
.sniedz viņiem jaunu spēku

Visa daba godbijībā paklanās Visuma Kungam, un Viņa spēks plūst caur cilvēci. Problēma slēpjas nespējā kultivēt spēcīgu saikni starp cilvēci un visa spēka avotu. Mēs dzīvojam tieši no dievišķā spēka, un visi pārējie spēki ir .bezjēdzīgi bez Dieva uzturošā spēka
Pārtika, skābeklis un saules gaisma — šie elementi var nodrošināt mums zināmu veselības pakāpi, taču mums ir jāsaprot, kā iegūt pilnīgu veselību no Bezgalīgā Avota.
Materiālie avoti ir kā mazas baterijas, kas galu galā izlādējas, savukārt Bezgalīgais Avots ir varens ģenerators, kura jauda nekad nemazinās, nepārtraukti apgādājot dvēseli ar vitalitāti, laimi un spēku. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi pēc .iespējas vairāk paļauties uz Bezgalīgo Avotu
Cilvēkam, kurš vēlas, ir jāapgūst pareizais veids, kā gūt labumu no šī svarīgā avota, un jāapzinās, ka doma ir realitāte, jo visas dabas parādības ir dievišķās domas iemiesojums, jo Dievs domāja par šo zemi pirms tās .radīšanas

Daudzi uzskata, ka doma ir ķermeņa produkts, taču ārkārtīgi precīzā ķermeņa uzbūve un brīnišķīgā koordinācija starp tā daļām un orgāniem skaidri norāda, ka ķermenis ir .ārkārtīgi cildena kosmiskā prāta radījums
Prāts ir galvenais elements, kas kontrolē ķermeni, un cilvēkam ir ļoti svarīgi izvairīties no garīgām pazīmēm, kas liecina par tādiem cilvēciskiem trūkumiem kā slimība, vājums, novecošana un vilšanās, un pārlicināties, ka caur viņu plūst neizsīkstoša darbība, un šī darbība ir apveltīta ar intelektu un spēj uzlādēt ķermeņa šūnas ar labsajūtu un .jaunības vitalitāti

Doma ir katras dzīvās šūnas smadzenes, emocijas un sajūtas; tai piemīt spēks uzturēt ķermeni vai nu aktīvu un modru, vai letargisku un gausu. Doma ir pavēlniece, un ķermeņa šūnas ir tās pakļautās, pakļaujoties sava augstākā .pavēlnieka – domas – pavēlēm un aizliegumiem

Mēs pievēršam ievērojamu uzmanību ikdienā ēdamās
pārtikas kvalitātei, un līdzīgi mums jāpievērš uzmanība
intelektuālās un psiholoģiskās pārtikas kvalitātei, ko ikdienā
.sniedzam savam prātam

Metafizikas zinātnieks apgalvo, ka ķermenis nav
elektromagnētiskais vilnis, bet gan apziņas vilnis, kas peld
.dievišķās apziņas jūrā

Katru dienu mums jāstiprina savs fiziskais spēks,
jāpalielina garīgais spēks un jāiepazīst sava patiesā būtība
caur meditāciju, veselo saprātu un pozitīvu, produktīvu
.darbu, kas kopā nāk par labu ķermenim, prātam un garam
Dievs mani ir svētījis ar laimi šajos garajos dzīves gados.

Neatkarīgi no tā, vai cilvēki redz apmierinātības smaиду
manā sejā vai nē, dievišķais prieks vienmēr ir ar mani un
nekad mani nepamet. Lielā svētlaiimes upe nepārtraukti
plūst zem manas apziņas smiltīm un izlaužas kā svētīti avoti,
.kas laista manas dzīves dārzus

Ne pēkšņas dzīves pārmaiņas nevar traucēt manu
mieru, ne nāves rēgs nevar atņemt man garīgo laimi, ko
.jūtu

Bija grūti padarīt šo stāvokli pastāvīgu un nemainīgu,
taču gara augļi, ko tagad baudu un dalos ar citiem, bija visu
.ieguldīto pūļu vērti

Es domāju un rīkojos, vadoties pēc dievišķā gara. Nauda
nekad nav bijis mans dzīves mērķis, bet gan kalpošana
saviem brāļiem un māsām cilvēcē. Tāpēc Dievs man ir
atvēris daudzas labestības durvis, lai es varētu sevi uzturēt
un piepildīt savu misiju. Un, kad vien man ir nepieciešama
.palīdzība, Dievs to nekavējoties sniedz
Mana vienīgā vēlēšanās ir kalpot tev, un tāpēc es esmu
.šeit

Dieva spēks darbojas arī jūsu dzīvēs. Jūs paši
pieredzēsiet šo patiesību, kad jūsu ticība tiks stiprināta un
jūs sapratīsiet, ka patiesā bagātība nerodas no materiāliem
.panākumiem, bet gan no Visvarenā

Lai gan dzīve šķiet neparedzama, kaprīza un noslēpumaina, pilna šaubu un visādu problēmu un satricinājumu, mēs paliekam Dieva pastāvīgā aizsardzībā.

Mēs nedrīkstam pārspīlēt lietas vai zaudēt savaldību notikumu priekšā, jo, ja mēs ļaujam panikai mūs pārņemt, mēs dodam varu ļaunumam un padziļinām tā saknes, kas .aug un zēl bailu un nemiera augsni

Mums nevajadzētu gaidīt ilgstošu laimi un mieru dzīves pārbaudījumos; drīzāk mums tie jāmeklē un jāatklāj sevī. Tad, lai kādas pieredzes mēs piedzīvotu, mēs ar tām tiksim galā tāpat, kā skatāmies kāda cita pieredzi filmā, neatkarīgi .no tā, vai tā ir patīkama vai sāpīga

Cilvēks var pārvērst visu savu pieredzi sāpīgos, nelaimīgos pārbaudījumos, ja ļauj savam prātam to darīt. Viņš var baudīt labu veselību, tomēr nenovērtēt tās vērtību. Bet, ja viņš saslimst, tad pazemojas un novērtē labklājības svētību. Mums vajadzētu atzīt Dieva labvēlību un pateikties Viņam par svētībām, ko Viņš mums dāvā, negaidot, kamēr nelabvēlīgi apstākļi padarīs mūs pateicīgus un atzīs Viņa .žēlastību

Dzīvei vajadzētu būt pārdomu un rīcības sajaukumam.

Kad cilvēks zaudē psiholoģisko līdzsvaru, viņš kļūst neaizsargāts pret raīžu uzbrukumu, bēdu mākoņiem un sāpju mokām. Un, ja viņš mēģina pārkāpt veselības, labklājības un gudrības likumus, viņš neizbēgami cietīs no slimībām, .nabadzības un neziņas

Mums jāuztur mūsu nodomi tīri, mūsu motīvi tīri un jārīkojas tā, lai mēs justos mierīgi, un nedrīkstam ļaut dzīves .apstākļiem traucēt mūsu mieru un iznīcināt mūsu laimi arī stiprināt mūsu intelektu un atteikties no intelektuālā un morālā vājuma nastas, kas mantota no gadiem un paaudzēm. Šie piemaisījumi ir jāsadedzina atjaunotas apņēmības un produktīvas rīcības ugunīs. Ar šo konstruktīvo pieeju patiesi apņēmīgs indivīds var sasniegt atbrīvošanās .un brīvības apvāršņus

Mūžīgie laimes likumi

Tika teikts, ka viena no taisnīgajiem Indijas valdniekiem zelta laikmetā nebija neviena incidenta, priekšlaicīgas nāves vai dabas katastrofu, kas būtu traucējušas viņa valstības .mieru un pilnīgo harmoniju

Kad ģimenes locekļi dzīvo godprātīgāk, katrā mājā valdīs lielāka harmonija, veselība un mīlestība. Bet, kad ģimenes locekļi izturas viens pret otru ar neglītu savtīgumu, mājas automātiski piepildīsies ar nesaskaņām un naidu. Tas attiecas arī uz tautām. Kad cilvēki dzīvos godīgi un .godprātīgi, viņi būs liecinieki Dieva Valstībai uz Zemes Laika ir maz. Šodien mēs esam šeit, rīt mēs dosimies prom. Dieva meklējumi ir cilvēces augstākā privilēģija. Mums ir jāizmanto brīvība, ko Dievs mums ir devis šajā dzīvē, un jāizmanto tā gudri, lai mēs personīgi varētu piedzīvot .mūžīgās garīgās patiesības

Grēks ir viss, kas cilvēkam rada sāpes un ciešanas.

Tikums ir tas, kas padara viņu mūžīgi laimīgu. Ja cilvēkam nav garīgas harmonijas savās domās un miera sevī, jauna māja, jauna automašīna vai jebkas cits jauns nespēs nest laimi un mieru viņa dvēselei; drīzāk iekšējās mokas paliks .pat pēc šo jauno lietu un vēl vairāk iegūšanas

Patiesa laime slēpjas spējā nepakļauties apstākļiem un izturēt visus ārējos pārbaudījumus. Tā ir atrodama, kad spējat paciest mokošās sāpes un skarbas grūtības, ko rada citu aizspriedumi un ļaunprātīgie mēģinājumi jums nodarīt ļaunumu un ievilināt slazdā, un kad uz viņu pārkāpumiem reaģējat ar mīlestību un piedošanu. Kad spējat saglabāt mieru, neskatoties uz ārējo apstākļu sāpīgajām dzēlieniem, .tad izbaudīsiet laimi

Svētie Raksti apgalvo, ka tie, kas ignorē dievišķos baušļus un seko savām muļķīgajām vēlmēm un kaprīzēm, neatradīs laimi un nerasniegs savu galīgo mērķi. Tie mudina patiesības meklētājus padarīt Svētos Rakstus par savu vadošo gaismu un tiesnesi, nosakot, kas būtu jādara un no

kā vajadzētu izvairīties, un izšķirt lietas un rīkoties saskaņā
.ar gudrību

Pašpārlicinātie rīkojas godprātīgi. Laime rodas tikai no
tīrām domām un taisnīgas rīcības. Ja esi laimīgs tagad, būsi
.laimīgs arī nākotnē, gan šeit, gan nākamajā pasaulē
Mums jāuzkrāj veiksmes raža, vācot gudrības augļus,
kamēr spīd pieejamo iespēju saule. Citiem vārdiem sakot,
.mums jāizmanto iespējas, pirms nav par vēlu
, ja neizmantosiet iespēju, tā Izmantojiet iespēju, jo)
(klūs par nožēlas avotu

Dievs mums ir devis garīgus likumus, ko sauc par
baušļiem. Taču šie baušļi tiek ignorēti un pārkāpti katru
dienu un visur. Ja vien cilvēki nesaprot to garīgo nozīmi, viņi
vienmēr par tiem sūdzēsies un novērsīsies no tiem. Šie
baušļi ir mūžīgi uzvedības kodeksi, ko atbalsta visas
Ābrahāma reliģijas. Tomēr teksti bieži vien neizskaidro šo
baušļu psiholoģiskos aspektus un ieguvumus, kas saistīti ar
to ievērošanu. Cilvēki pieņem šos baušļus pielūgsmes vietās,
bet neievēro tos ārpus tām, attaisnojot to, apgalvojot, ka šie
noteikumi ir nepraktiski, neloģiski un neatbilstoši laikam.

Tomēr šo baušļu pārkāpšana ir visu pasaules ciešanu
.pamatsēlonis

Bet kāds ir šo baušļu labums un kur slēpjas to
?priekšrocības

Svētās grāmatas iesaka cilvēkam apcerēt Dievu,
iegremdēt savu prātu Viņā, uzticēt Viņam visas lietas un
pielūgt Viņu ar patiesu pielūgsmi, bez liekulības un bez
.izlikšanās

Dieva iepazīšanai vajadzētu būt dzīves galvenajam
mērķim. Pasaulīgos pienākumus nevar izpildīt bez spēka, ko
Dievs ir devis cilvēcei. Pildīt ikdienas pienākumus, aizmirstot
.Dievu, ir kļūda un grēks

Grēks nozīmē nezināšanu: rīcību, kas ir pretrunā ar
.cilvēka augstāko labumu

Kāpēc cilvēki izjūt skumjas un nožēlu? Tāpēc, ka viņi
.nerīkojās taisnīgi, jo Dievs nebija pirmajā vietā viņu sirdīs
Nekas cilvēka dzīvē nedrīkst tikt uzskatīts par svarīgāku
par Dievu. Ja cilvēks patiesi rūpējas par Dievu un pilda savu
garīgo pienākumu pret Viņu, viņa apstākļi uzlabosies visos
aspektos, un viņš jutīsies droši un aizsargāti, neskatoties uz
.visiem apkārtējiem apstākļiem

Tiklīdz cilvēks sāk pielūgt mantu, naudu, slavu vai jebko
citu bez Dieva, viņa liktenis kļūst par nelaimi. Tie, kas visu
savu uzmanību pievērš šīm lietām, patiesībā tās pielūdz, un
tāpēc viņi netuvojas Dievam, bet gan attālinās no Viņa. Bet
tie, kas apcer Dievu, meditē par Viņu un savās sirdīs ar Viņu
vienojas, tuvojas Viņam un klusajā kopībā ar Viņu piedzīvo
.iekšēju prieku

Vienīgi Dievs spēj piepildīt cilvēku sapņus un cerības uz
.ilgstošu laimi. Tāpēc nekas nedrīkst ieņemt Dieva vietu sirdī
Ir svēti simboli, kas var palīdzēt meklētājam atcerēties
Dievu un tuvoties Viņam. Tomēr, ja cilvēks sāk pielūgt šos
simbolus, to kaitējums atsvērs to labumu. Pielūgsme jāvērs
.tikai pie Dieva, jo nekas cits nav pielūgsmes cienīgs
Lai kāds arī nebūtu rituālās pielūgsmes raksturs, Dievam
tā ir pieņemama, ja vien pielūdzējs to veic ar garīgu apziņu
un ilgošanos pēc Viņa. Tomēr daudzi cilvēki neaptver
pielūgsmes būtību, un viņu domas un sirdis tiek novirzītas no
Dieva uz rituāliem, tādējādi negūstot lielu labumu no savas
.pielūgsmes

Patiesi pielūdzēji neļauj savai apziņai aprobežoties ar
kādu tēlu vai formu, bet gan ar dziļāko mīlestību un pilnīgu
uzmanību koncentrējas uz dievišķo garu, kas slēpjas aiz
.visiem tēliem un formām

Dievs ir absolūts un bezgalīgs, un neviens attēls vai
statuja nevar Viņu ietvert

Var teikt, ka Dievs izpaužas ikvienā, kas Viņu patiesi mīl
un ir saskaņā ar Viņu, jo Viņš ir klātesošs visur un tāpēc ir
klātesošs ikvienā. Tomēr ne visiem ir spēja izpaust dievišķo

klātbūtni. Saule vienādi spīd gan uz oglēm, gan dimantiem, bet dimants saņem un atstaro saules gaismu, savukārt ogles to nevar. Līdzīgi visi cilvēki ir iegremdēti Dieva gaismā, bet tikai daži spēj saņemt šo gaismu un atstarot to savās domās un darbībās. Lai to izdarītu, viņiem ir jāattīra sevi ar meditācijas palīdzību un sekojot dievišķajām mācībām un .baušļiem

Kad mēs izrunājam Dieva vārdu, mums dziļi un patiesi jāapzinās, ko mēs sakām. Ja jūs varētu ieskatīties cilvēku domās lūgšanas laikā, jūs atklātu, ka vairums domā par visu, izņemot Dievu, pat ja viņi izrunā Viņa vārdu! Šāda lūgšana ir .neauglīga un bezvērtīga

Kad mēs lūdzamies, mums jācenšas visu savu prātu koncentrēt uz Dievu, nevis tikai atkārtot Viņa svētīto vārdu, ļaujot savām domām klejot. Viena no manām tantēm mēdza skaitīt savas lūgšanas uz lūgšanu krellēm, kuras reti kad izlaida no viņas rokām. Bet kādu dienu viņa man atzinās, ka, neskatoties uz šī lūgšanas ieraduma praktizēšanu četrdesmit gados, Dievs nebija atbildējis uz viņas lūgšanām. Nav brīnums! Viņas "lūgšanas" bija nekas vairāk kā nervozs .ieradums

Kad mēs lūdzamies, mums nevajadzētu domāt ne par ko citu kā tikai par Dievu. Mums jācenšas būt sirsnīgiem savā pielūgsmē un uzticīgiem savās lūgšanās. Lūgšanu kreļļu lietošana un pastāvīga Dieva vārda piesaukšana ir pilnīgi pieņemama, ja šī prakse izriet no sirds un to atbalsta sirsnība un koncentrēts prāts. Tomēr šī prakse laika gaitā var kļūt .automātiska

Mums jāčukst Dieva vārds savās sirdīs, ilgu un dievišķās mīlestības rožukronī; tā ir patiesa pielūgsme, kas aizkustina Dieva sirdi. Izrunāt Dieva vārdu auksti un ar maldīgu prātu ir zaimošana un necieņa. Kad lūdzamies, cilvēka sirdij un prātam jābūt piepildītam ar Dieva mīlestību. Garīgās koncentrēšanās praktizēšana, izmantojot augstākas jogas vingrinājumus, palīdz mums tuvoties Dievam, augstākajam

godības un krāšņuma avotam, kā arī palīdz mums Viņu
.apcerēt un komunicēt ar Viņu

Ir svarīgi veltīt vienu dienu nedēļā garīgai rekolekcijai (ja
iespējams), lai pārdomātu Dievu un piedzīvotu mieru, mieru
un iekšēju mieru. Šādi pavadīts laiks būs kā nomierinošs
balzams nepatīkšanām un raizēm, ar kurām saskarsieties
.pārējā nedēļas laikā

Ikvienam katru nedēļu jāpavada viena diena vientulībā
vai "garīgā rekolekcijās", lai dziedinātu savas emocionālās
brūces un sāpes. Kad šī diena kļūs par miera, prieka un
apmierinātības dienu, jūs to ar nepacietību gaidīsiet nedēļu
.pēc nedēļas

Vientulība ir diženuma cena. Jūs pārsteigs brīnišķīgie
rezultāti, ko jūsu prāts, ķermenis un dvēsele sasniegs,
pateicoties šai garīgajai rekolekcijai un saiknei ar savu garu
un Dievu. Ja jūs tiecaties pēc patiesas laimes, jums ir
jāiegremdējas dievišķā miera okeānā agri no rīta,
.pamostoties, kā arī pirms gulētiešanas naktī

Indijas gudrie iesaka ne tikai vienu vientulības dienu, bet
uzsver nepieciešamību pēc klusas meditācijas četras
konkrētas reizes dienā. Rītausmā, pirms piecelšanās un
tikšanās ar kādu, vajadzētu baudīt mieru un miera sajūtu.
Pusdienlaikā pirms pusdienām vajadzētu nomierināt prātu un
vēlreiz izbaudīt miera periodu pirms vakariņām. Visbeidzot,
.pirms gulētiešanas vakarā vēlreiz jāieiet miera stāvoklī
Tie, kas cītīgi ievēro klusumu vientulības laikā un šajos
četros dienas periodos, noteikti jutīs harmoniju ar Dievu.
Tiem, kas nevar ievērot visus šos periodus, vajadzētu veltīt
vismaz rīta un vakara stundas. To darot, viņu dzīve tiks
pārveidota uz labo pusi, un viņi piedzīvos laimi; pieredze ir
.labākais pierādījums

Ja turpināsiet rakstīt un parakstīt čekus, neiemaksājot
pietiekami daudz līdzekļu sava bankas konta segšanai, jums
beigsies nauda. Tas pats attiecas uz jūsu dzīvi. Bez
regulāriem miera iemaksām jūsu dzīves kontā jūsu enerģija

tiks izsmelta, jūsu miers izzudīs un jūsu laime iztvaikos. Īsāk sakot, jūs galu galā cietīsiet emocionālu, garīgu, fizisku un garīgu bankrotu. Bet dziļa ikdienas meditācija par Dievu .kompensēs jūsu dvēseles trūkumus

Dievbijīgs meklētājs katru dienu meditē, sazinoties ar

Dievu ar visu savas sirds mīlestību un ilgām, lūdzot Viņu atklāt Sevi. Ja jūs mīlat Dievu un ilgojaties pieredzēt Viņa klātbūtni, jums jāiegremdē savs prāts un ķermenis Viņa mierā, un dzīve jums uzsmaidīs, un jūsu lietas daudzējādā ziņā uzlabosies. Mierīgs cilvēks reti pieļauj kļūdas un gūst .panākumus tur, kur tūkstošiem neizdodas

Tie, kas nedomā par Dievu vai nerūpējas par Viņu, kļūst

nomākti un nelaimīgi. Viņi kļūst viegli aizkaitināmi un

.pārvēršas par staigājošām mašīnām

Gudrības un miera saule uzlēks miera debesīs un

apņems jūsu būtni ar saviem dziedinošajiem stariem, ja vien

jūs pieliksiet garīgas pūles un savā sirdī piešķirsiet Dievam

.pirmo vietu

Pārdomu dienai vajadzētu būt arī garīgas un fiziskas

atpūtas un iekšējā miera kultivēšanas dienai. Jebkura darbība, kas sniedz gudrību un mieru, šajā dienā ir svētīga .darbība

Runājot par vecāku godināšanu, svētajās grāmatās ir ieteikts pret viņiem izturēties labi: “Godā savu tēvu un māti”

.”un “Esi laipns pret vecākiem

Cilvēku tēvi un mātes ir jāgodā kā Dieva pārstāvji, kurš viņiem ir devis cilvēces radīšanas dāvanu. Māte ir Dieva tīrās mīlestības iemiesojums, jo mīloša māte piedod tur, kur

neviens cits to nedarīs. Tēvs ir Dieva gudrības un

.aizsardzības izpausme saviem bērniem

Cilvēkam nevajadzētu mīlēt savu tēvu un māti atsevišķi

no Dieva, bet gan kā šīs mīlestības izpausmi. Aizstāvis un gudrais. Augstākais dievišķais gars kļūst par tēvu un māti, lai .palīdzētu bērnam, tāpēc tas ir jāgodā vecākiem

Svētie Raksti arī iesaka nenogalināt nogalināšanas dēļ,
jo tad cilvēks kļūst par slepkavu. Cilvēkam nevajadzētu
atņemt citam dzīvību intensīvu emociju brīdī. Tomēr, ja
tuviniekiem draud briesmas, ir jācīnās, lai aizsargātu tos,
kurus Dievs viņam ir uzticējis, jo svēts pienākums ir aizstāvēt
.savu ģimeni un valsti

Attiecībā uz laulības pārkāpšanas aizliegumu,
dzimumattiecību ideālajam mērķim vajadzētu būt bērnu
radīšanai, kas radīti pēc Dieva tēla, un tīras mīlestības
izpausmei, ko izjūt laulātie, kuri viens otrā saskata Dievu.

Tie, kas dzīvo tikai fiziskā līmenī, neņemot vērā patiesu
mīlestību vai augstāku mērķi, kādam tika radīta seksuālā
vēlme, saskaņā ar šo bausli pārkāpj laulību. Šajā gadījumā
viņi neatšķiras no dzīvniekiem, kas apmierina savas
.seksuālās tieksmes un pēc tam dodas savā ceļā

Dievs radīja šo radošo tieksmi vīriešos un sievietēs radīt
un paust patiesu savstarpēju mīlestību laulības dzīvē, un to
nevajadzētu izmantot ļaunprātīgi, bet gan pārveidot par
.svētu darbību un zināšanām

Ja jūs varat kontrolēt un izplatīt seksuālo spēku savā
būtībā, jūs varēsiet attīstīt lieliskas garīgās spējas
rakstīšanai, zīmēšanai vai slēptu talantu atklāšanai
.neskaitāmos citos veidos

Un, kad jūs beidzot spēsiet kontrolēt un garīgi pārveidot
radošo darbību, jūs pieredzēsiet lielu mieru, lielu mīlestību
.un pieaugošu garīgo prieku

Svētie un garīgie līderi, kas garīgi pārveidojuši savu
seksuālo aktivitāti, ir milži, kas spēj veikt pārsteidzošus un
satriecošus varoņdarbus pasaulē un ezotēriskajos patiesības
.meklējumos

Tādējādi seksuālās tieksmes augstākais pielietojums ir
tās spēka paaugstināšana, tas ir, tās enerģijas virzīšana uz
augstāku mērķi, lai izpaustu gudrību, cēlas idejas un garīgus
ideālus. Nevajadzētu gūt prieku no seksuālām domām vai
vēlmēm pēc tā, kas ir aizliegts. Kad šāda veida paškontrolē ir

sasniegta, cilvēkam būs skaidrs skatījums uz dzimumaktu un
.tā augstāko mērķi

Būt vergam seksuālās lietās nozīmē zaudēt veselību,
paškontroli un intelektuālo mieru, un īsāk sakot, visus laimes
.elementus, kas cilvēkam ir nepieciešami

Svētās grāmatas arī mudina mūs nezagt. Ja tūkstoš
cilvēku grupa zagtu viens no otra, katram būtu 999
ienaidnieki. Tāpēc nedrīkst pārkāpt citu tiesības, kā arī
atņemt viņu zemi, mieru, mīlestību, cieņu vai jebkuru no viņu
materiālajām vai garīgajām mantām. Ja nejūtat vēlmi atņemt
to, kas nepieder jums, tas, kas jums nepieciešams vai ko
vēlaties, nonāks pie jums. Zādzība vispirms rodas prātā, kad
cilvēks sāk apskaust citus. Ļaunprātīgu vēlmju sēklas ir
jāizrauj no prāta. Garīgais altruisms ir ceļš. Tad cilvēks
dabiski piesaistīs pārpilnību, un svētības pie viņa plūdīs no
avotiem, ko viņš zina, un avotiem, ko viņš nepazīst. Tas ir
neklūdīgs dievišķs likums. Kas attiecas uz zagļiem un
savtīgiem cilvēkiem, viņi savu dzīvi pavada, dzenoties pēc
materiālām mantām, vienmēr lūkojoties uz to, kas ir citiem,
.pat ja viņu pašu kase ir pārpildīta ar zeltu
Kamēr netiek atmests materiālais egoisms, pasaule
.nevar iepazīt laimi

Laime rodas tikai caur garīgu sadarbību. Tā rodas, kad
cilvēks izjūt citu vajadzības kā savas un strādā citu labā
.tāpat kā pats

Vēl viens svarīgs bauslis ir izvairīties no nepatiesas
liecības sniegšanas. Kaitējuma nodarīšana kādam, sagrozot
patiesību, ir vēl viens veids, kā graut sociālo saskaņu. Ja
kāds vēlas, lai pret viņu izturētos labi, viņam attiecīgi
.jāizturas pret citiem

Patiesība vienmēr ir jāsaka, taču ir jānošķir patiesības
paušana no vienkāršas faktu konstatēšanas. Kāda cilvēka
nosaukšana par klibu vai aklu ir aizskaroša un nelietderīga;
vajadzētu būt vērīgam pret citu cilvēku jūtām un izvairīties
no viņu apkaunošanas. Līdzīgi ir nepareizi atklāt patiesību,

kas varētu kādu nodot bez cēla mērķa. No otras puses, nevajadzētu melot, lai izvairītos no patiesības paušanas; drīzāk noteiktās situācijās var klusēt, lai izvairītos no citu .apkaunošanas vai kaitējuma nodarīšanas Jāuzmanās no skaudības, postošas slimības, kas grauž dvēseles mieru. Jo vairāk cilvēks kāro to, kas pieder citiem, jo lielāka kļūst viņa nelaime un ciešanas. Skaudīgs cilvēks dzīvo nemierīgu dzīvi, nekad nezinot miera garšu. Viņiem ir daudz labāk cienīt sevi, paļauties uz sevi un meklēt iekšēju .garīgu bagātību

Cilvēka cieņa un patiesā vērtība ir daudz augstāka par visu, ko viņš varētu vēlēties vai ilgoties iegūt. Dievs izpaužas katrā cilvēkā tādā veidā, kā tas nav redzams nevienā citā cilvēkā. Viņu seja atšķiras no neviena cita cilvēka sejām, un viņu dvēsele atšķiras no neviena cita cilvēka dvēseles, jo viņā slēpjas visas radības vislielākais dārgums – un šis .vislielākais dārgums ir Dievs

Mūs nevaino pagātne

Kad cilvēkam ir pareiza ticība un viņš rīkojas atbilstoši tai, viņš ir laimīgāks nekā tie, kuriem trūkst ticības un kuri .dzīves cīņā nepilda savus pienākumus

Labā ticība un taisnīga rīcība (ko atbalsta cēli motīvi un labi nodomi) vienmēr ir klātesoša visur, kur pastāv laime, un zūd tur, kur laimes nav. No tā mēs varam secināt, ka tie ir divi būtiski laimes nosacījumi, kurus bez tiem nevar sasniegt.

Tiem, kas vēlas laimi, ir nepieciešami tikai šie divi .pamatelementi, kas ir tās stūrakmeņi un pīlāri

Cilvēki nevar pēc savas gribas kontrolēt Visuma bezgalīgās sastāvdaļas, kā arī nevar tās modificēt vai izdzēst. Šīs sastāvdaļas ir cieši saistītas ar cilvēka dzīves audumu, un cilvēki nevar funkcionēt izolēti no tām. Tomēr .viņi var kontrolēt savu prātu, lai pielāgotos šīm sastāvdaļām

Nedari viņam pāri

Mūsu senči bija laimīgāki par mums nevis tāpēc, ka viņiem piemita vairāk pasaulīgu lietu un prieku nekā mums

tagad, vai tāpēc, ka viņi bija mazāk pakļauti dzīves problēmām, bet gan tāpēc, ka viņiem piemita psiholoģiskais līdzsvars, kas deva viņiem mierinājumu, mieru, .apmierinātību un īsumā laimi
Viņu laime nebija atkarīga no ārējiem apstākļiem, kā arī viņi nepadevās ārējiem apstākļiem, kas viņiem to atņemt.
Viņu komforta, miera, laimes un apmierinātības sajūtas bija dabiskas, normālas, veselīgas un ilgstošas. Arī mums vajadzētu kultivēt šīs sajūtas, ja vēlamies būt laimi. Un kurš ?gan no mums to nedarītu
Liktenis ir pagātnes brīvās gribas vai izvēles brīvības izmantošanas rezultāts. Ar savu pagātnes brīvās gribas praksi mēs esam sev radījuši un turpinām radīt likteni un spriedumu. Tomēr mēs neesam saistīti ar pagātni, un mūs mūžīgi neierobežo mūsu rīcību sekas. Mēs varam atsaukt to, ko esam iesējuši, un izdzēst to, ko esam uzrakstījuši, ja to vēlamies un cenšamies labot savu kursu un uzlabot savas ražas kvalitāti. Ja mēs iznīcināsim darbību sēklas ar sāpīgām sekām un to vietā iestāsim sēklas, kas vairāk piemērotas dvēseles dabai, mēs noteikti plūksim laimes augļus no tām labajām sēklām, kas iesētas dvēseles augsnē. Mums ir jāīsteno brīvā griba tagad, tagad, nevis rīt, ja vēlamies .sasniegt lielāku laimi vai mazināt ciešanas un sāpes
Tāpēc laimes apstākļi slēpjas cilvēkā, un viss, kas viņam jā dara, ir nopietni pievērsties šim nekļūdīgajam vienādojumam, un rezultāti būs viņam par labu, ja viņš veiks vislabāko novērtējumu un tiks ar to galā. Bet cilvēks ar stipru gribu ir saskaņā ar Dievu

Koncentrēta prāta enerģija

Kad koncentrējat saules gaismu, fokusējot palielināmo stiklu uz nelielu punktu, tas rada siltumu, un šis siltums var aizdedzināt koksni, audumu, papīru utt. Līdzīgi, kad jūs intensīvi koncentrējat savu prātu, tā koncentrētā enerģija

sadedzina ļaunumu un šaubu saknes, visu neveiksmju cēloni,
.un liek gudrības gaismai mirdzēt ar spožumu un starojumu

Kad doma ir saskaņā ar Dievu – visa labuma avotu un
visu svētīgo spēku izcelsmi –, cilvēks apzinās dievišķo
klātbūtni un iegūst visus veiksmes elementus. Šie elementi ir
cieši saistīti ar Dieva milzīgo spēku, kas spēj radīt jaunus
.veiksmes iemeslus jebkurā jomā

Lai Dievs vainago labos centienus un labvēlīgos
centienus ar panākumiem

Problēmas un grūtības rodas no cilvēka neapzināšanās
par savām pagātnes darbībām, kas veiktas noteiktā laikā un
vietā. Viņa pašreizējās ciešanas izriet no domām un darbiem,
ko viņš ir izteicis, kas iesakņojās viņa apziņas augsnē,
izaugot par augu un nesot augļus, kas atspoguļo tieši šo
.domu un darbību raksturu

Kad paskatās uz sauli miljoniem jūdžu attālumā
kosmosā, šī milzīgā zvaigzne šķiet daudz mazāka par mūsu
Zemi. Tomēr Zemes diametrs ir aptuveni 7900 jūdzes,
savukārt Saules diametrs ir simtreiz lielāks. Ja jūs varētu
novietot mūsu planētu Zeme tieši Saules priekšā, tā
salīdzinājumā ar to izskatītos kā niecīgs punktiņš.
Iedomājieties, kā Saules plašā telpa izplešas, līdz tās milzīgā
masa aptver visas zilās debesis. Debesis, ko mēs redzam, ir
tikai niecīgs fragments, tikai punktiņš no bezgalīgās telpas,
kas caurstrāvo Visumu. Pat ja Saule turpinātu savu
izplešanos līdz bezgalībai, tā joprojām nevarētu aptvert
bezgalību. Šī kosmiskā mazuma un galīguma ilūzija ierobežo
.prāta spēju aptvert Visuma plašumu, tā izcelsmi un robežas

Tas, kurš nav pakļauts dimensijām un mērījumiem,
kuram nav robežu un izcelsmes, ir Dievs, kurš ir visuresošs
un eksistē kosmosa tālākajos nostūros. Viņš ir tālās, attālās
zvaigznēs, tāpat kā Viņš ir tevī un manī, un Viņš apzināti
apzinās katru telpu, ko Viņš aizņem, neatkarīgi no tā, cik
."maza vai liela tā ir. No grāmatas "Cilvēka galvenais mērķis

Lūgšanas

[illegible]

Paņem manu roku no tumsas gaismā
Ikreiz, kad domāju par Tevi, Kungs, manī dzimst dedzīgu
ilgu plūdi, kas satricina manas jūtas un plūst no manas sirds
uz katru šūnu manā ķermenī, uzlādējot to ar dievišķu
.mīlestību

Mana lielākā vēlēšanās ir sasniegt tavas būtības pašu
.kodolu un izbaudīt tavu klātbūtni

Un pēkšņi dvēseles durvis atveras, un mani pārņem
!prieks, ieraugot tavu starojošo gaismu

Pagātne lielākajai daļai cilvēces nav zināma, izņemot
dažus apgaismotus indivīdus. Tomēr mūsu nezināšana par
pagātņi nāk arī par labu. Jo, ja mēs zinātu visu, ko esam
darījuši šajā dzīvē un iepriekšējās dzīvēs, mūs pārņemtu
mūsu darbību apjoms un mēs būtu pilnīgi apmulsuši.

Patiešām, mūsu griba varētu pat tikt paralizēta šoka dēļ,
padarot mūs nespējīgus turpināt savus centienus un atstājot
mūs izmisuma upurus. Pat šajā zemes dzīvē aizmāršība ir
Dieva svētība, kas neļauj pagātnes atmiņām, īpaši rūgtajām
.un sāpīgajām, pārņemt mūsu domas un jūtas
Bet, par laimi, dievišķā dzirksts mūsos vienmēr mirdz ar
cerību un vēlmi turpināt dzīves nebeidzamo ceļojumu. Mums
jāpateicas Dievam par šīm divām svētībām: aizmirst pagātņi
.un cerēt uz nākotni

Mums nevajadzētu secināt, ka liktenis liek šķēršļus
brīvas gribas ceļā. Tomēr mums jādara viss iespējamais, lai
pretotos negatīvajām ietekmēm, ko vairums cilvēku piedēvē
liktenim un lemtenim, un jāizmanto sava izvēles brīvība
saskaņā ar savu iekšējo pārliedību, ja vien šī pārliedība
balstās uz stipru ticību un ir pamatota dievišķajos likumos,
.bez kuriem cilvēks nevar izbaudīt patiesu laimi

Uzsākot kādu uzdevumu, mums nevajadzētu ļauties
nelabvēlīgu apstākļu baidīšanai, bet gan būt maksimāli
optimistiskiem, ar absolūtu ticību, ka nekas nevar stāties
.ceļā mūsu gribas izpausmei un izvēles brīvībai

Ja mums neizdodas sasniegt savu mērķi, ir pieņemami netieši atzīt, ka pastāvēja mūsu pašu radīti šķēršļi, kas mums traucēja to sasniegt. Mums ir jāatlaidās un jādubulto centieni, lai sasniegtu savu mērķi. Mums arī jāapliecina sev, ka neatkarīgi no tā, cik spēcīgi un milzīgi ir šķēršļi un izaicinājumi, mums joprojām ir pietiekami daudz spēka, lai tos novērstu un pārvarētu. Pat ja mēs ciešam neveiksmi, neskatoties uz visiem mūsu mēģinājumiem, nav nepieciešams krist izmisumā un vilšanās, ja vien saprotam, ka cilvēka griba ir spēcīgāka par likteni, kas ir mūsu pašu radīts. Tāpēc mēs nedrīkstam pārtraukt mēģināt, lai cik reižu mēs kļūdītos, jo vienmēr ir atvērtas durvis. Mums vienkārši jāturpina tiekties un jāatkārto mēģinājums, līdz mums tiek doti panākumi. Dievs mums sniegs palīdzību, ja vien mēs paļausimies uz Viņu un pieliksim pūles. Tas, kurš iet pa šo ceļu, sasniegs savu galamērķi, un tas, kurš paļaujas uz .Dievu, netiks vīlies

Kad cilvēks kaut ko vēlas, un šī vēlme ir spēcīga un neatliekama, šī vēlme nekad nepamet viņa apziņu, lai kurp viņš dotos un lai kurp viņš pievērstos, un lai kādas būtu viņa rūpes un raizes. Pateicoties savai pastāvīgajai un neatlaidīgajai darbībai, šai vēlmei piemīt milzīga apņēmība un enerģija. Šis intelektuālais čuksts ir spēcīgāks un efektīvāks par mehānisku lūgšanu, kas nepārsniedz lūpu kustināšanu. To dara tie, kas mīl Dievu; viņi čukst savu mīlestību pret Dievu bez mitas, un viņu čuksti ir sirsnīgi un nedzirdami visās viņu ikdienas aktivitātēs. Šis sirsnīgais čuksts viņus nenovērš un nekonfliktē ar viņu citiem pienākumiem. Pieaugot viņu vēlmei pēc Dieva, viņu mīlestība pret Viņu stiprinās un padziļinās, līdz viņi pieskaras Viņa klātbūtnei un ierauga Viņa gaismu ar dvēseles aci, .izbaudot milzīgu prieku un izjūtot neaprakstāmu mieru

Dievs mums sūta mācības, kas mums dzīvē nepieciešamas, lai mēs varētu no tām gūt labumu un iegūt izpratni un pieredzi. Ikviens, kurš izvairīsies no šīm mācībām,

būs spiests tās apgūt, lai cik ilgs laiks tam būtu
.nepieciešams

Katrs pārbaudījums ir draugs, ja no tā mācāmies, un
tirānisks despots, ja izniekojam iespēju un ļaunprātīgi
izmantojam to ar sūdzībām, aizvainojumu un sliktu
.spriedumu

Kad mums ir skaidra izpratne un pareiza attieksme pret
dzīvi, tā kļūst skaista. Un bez sarežģījumiem

psiholoģiski gadījumi

Cilvēks nevar mūžīgi palikt prieka viļņa nests, iegrimis
nemierīgos bēdu ūdeņos vai noslēcis garlaicības dzīlēs. Šajā
pasaulē, ko raksturo konfliktējošas dualitātes, vidusmēra
cilvēks ir pakļauts kāpumiem un kritumiem. Viņš paceļas uz
prieka viļņa un ienirst vienaldzības dzīlēs, un viņu mētā nikni
skumju viļņi. Un viņš reti zina par kādu citu apziņas stāvokli.

Ļaut apstākļiem šādi mest domas. Tas nozīmē paļauties uz
.savu gribu kaprīza un nepastāvīga likteņa varā
Lai cilvēks dzīvotu veiksmīgu un piepildītu dzīvi, viņam ir
.nepieciešams garīgais līdzsvars
To var panākt, tikai koncentrējot prātu un kontrolējot
.psiholoģiskās spējas

Pat visdziļākās bēdas ar laiku dziedē, tāpēc nav jēgas
kavēties pie bēdām katru mūsu dzīves dienu. Ilgstošas bēdas
par aizgājušu mīloto nepalīdz ne viņam, ne mums, un tās
neko nemaina realitātē. Mazvērtības kompleksa vai sevis
sodīšanas attīstība. Kavēšanās pie pagātnes kļūdām vai
neveiksmēm ir bezjēdzīga. Tā tikai padara dzīvi nelaimīgu un
.nomāc garīgās spējas

Mēs nedrīkstam ļaut sev iekrist garlaicīgas rutīnas
bedrē, jo tas ir psiholoģisks stāvoklis, kas nebūt nav
komfortabls, jo tas satrauc prātu un apātijas krāsnī
.sadedzina apslēptās spējas

Neveiksmes ir jāizskauž no saknēm, un dzīves lauki ir
jāuzar ar centību un apņēmību un jāsēj ar labestības sēklām,
.lai ar Dieva palīdzību novāktu bagātīgu ražu

Dzelzs sudraba jubilejā

Reiz mani uzaicināja uz kāda pāra, kas šķita viens no laimīgākajiem pāriem, sudraba jubilejas svinībām, bet brīdī, kad iegāju viņu mājās, sajutu, ka kaut kas nav kārtībā. Palūdzu diviem saviem studentiem novērot, kā viņi izturējās viens pret otru vakara gaitā, un viņi vēlāk man pastāstīja:

"Vīrs un sieva smaidīja viens otram citu klātbūtnē un uzrunāja viens otru ar vismīļākajiem vārdiem, piemēram, "Jā, mana dārgā" un "Protams, mana mīlestība", un citām draudzīgām frāzēm. Bet, tiklīdz viņi domā, ka ir vieni, viņi .ķīlidojas un viens otram saka aizskarošus vārdus

Es ar viņiem runāju un teicu: Jūs mani uzaicinājāt apmeklēt jūsu ballīti, bet atmosfēra ir saspringta, un es jūtu, ka šajā mājā valda liela nesaskaņa, un man šķiet, ka šajā .sudraba jubilejā ir daudz dzelzs

Sākumā viņi apvainoja, bet vēlāk atzina manu taisnību un atvainojās. Viņa turpināja, sakot: "Kāds jums labums no"?visu laiku notiekošā strīdēšanās un strīdēšanās Šķiet, ka jūs dzīvojat kopā, lai saglabātu savu reputāciju kā ideāls pāris, bet jums tādiem jābūt vienam ar otru un .jādzīvo mierā un saskaņā savas laimes un sirdsmiera labad

Magnētiskā pārtika

Kad cilvēki runā par pārtiku vai uzturu, viņi parasti domā fizisko pārtiku, kas tiek patērēta ķermeņa uzturēšanai. Tomēr pastāv arī citi uztura veidi, kas ir ne mazāk svarīgi par fizisko pārtiku un bieži vien pat svarīgāki, piemēram, intelektuālā vai garīgā barība. Garīgā aktivitāte vai prāta .koncentrēšana, gudrība un garīgā spriestspēja Fiziskā barība uztur ķermeņa šūnas, intelektuālā barība piepilda prātu ar veselīgām idejām, un gudrības barība .atdzīvina dvēseli un attīsta tās spējas

Intelektuālā barošana parasti sastāv no idejām, ko cilvēks domā, un tām, ko viņš saņem no citiem, saskaroties .un mijiedarbojoties ar viņiem

Cilvēki ar mierīgu temperamentu un cēlu noskaņojumu

.palīdz padarīt mūsu domas pievilcīgas un veselīgas

Nav grūti noteikt, vai cilvēks savu intelektuālo barību
smeļas mierīgā vai traucējošā vidē. Trauksme, ciešanas un
apjukums rodas no saskarsmes ar nepareiza veida cilvēkiem
– draugiem vai radniekiem. Tas izraisa satraucošas domas
un sliktu garastāvokli

Ķermenis iegūst enerģiju un vitalitāti no fiziskās
pārtikas, savukārt magnētiskā pārtika apgādā gan ķermeni,
gan prātu ar enerģijas lādiņiem, kas ir vieglāk sagremojami
nekā cietie un šķidrie pārtikas produkti, kurus nevar viegli
.pārvērst dzīvā enerģijā

Kad jūs varat nezināšanu pārvērst gudrībā, vājumu un
trauslumu veselībā un vitalitātē, un pārlicināti un drosmīgi –
pat vienatnē – iet pa dzīves ceļiem, un izjust iekšēju prieku,
ka jums ir dzīva un modra sirdsapziņa, un nelokāma ticība
Dieva taisnīgumam un pareizā uzvarai pār nepareizību un
.patiesības uzvarai pār ilūziju

Un, kad jūs katru dienu centīsieties atbrīvot savas
domas uz augstākiem un izsmalcinātākiem līmeņiem, un
jums būs mīloša un pateicīga sirds, un labi nodomi pret
citiem, jūsu intelektuālais barība būs magnētiska, un jūs tad
piesaistīsiet sev visu skaisto un noderīgo no lietām,
cilvēkiem un apstākļiem, kas nepieciešams, lai turpinātu
.ceļojumu uz drošības un aizsardzības krastiem

Kad jūs pieliekat pūles, lai iegūtu to, kas jums
nepieciešams, un esat apmierināti ar to, ko Dievs dod, jūs
būsiet garā bagātāki un apmierinātāki nekā tie, kas ir apsēsti
.ar pasaulīgām mantām un kāro to īslaicīgās baudas
Kad cilvēks meklē Dievu, kurš ir vienīgais patiesais
draugs pāri visiem draugiem, kļūst iespējams nodibināt
patiesu draudzību visās cilvēku attiecībās: ģimenes,
.brālīgajās, laulības un garīgajās
Draudzība ir būtisks elements laulības attiecībās, un
prioritāte jāpiešķir intelektuālai un emocionālai tuvībai,

morālas pievilcības sajūtai un patiesai mīlestībai un
.draudzībai

Tie, kas nespēj atšķirt patiesu mīlestību no jutekliskas
.pievilcības, atkal un atkal cieš vilšanos

Kad laulība balstās uz augstiem ideāliem un savstarpēju
cieņu, tā kļūst par laimīgu un veiksmīgu savienību starp
divām mīlošām dvēselēm, un viņi sadarbojas, lai atvieglotu
viens otram dzīves nastu un kļiedētu dzīves raizes ar
.līdzjūtību un savstarpēju, draudzīgu sapratni

Neviens nevar mani kontrolēt vai atņemt man gribu, ja
.vien es neļauju citu cilvēku domām un rīcībai mani ietekmēt
Kungs, es apzinos, ka man priekšā ir bezgalīgas iespējas
izpētīt savas spējas un atklāt savu garīgo potenciālu, es
materiālās pieķeršanās aizstāšu ar augstākām tieksmēm.

Un es sapratīšu, ka uzticīgais gars vienmēr ir ar mani
Šodien es piepildīšu savas domas ar optimisma devu,
distancēšos no nepatīkamām pieredzēm un praktizēšu to,
.kas līdzsvaroti un konsekventi baros ķermeni, prātu un garu
Dzīvības un nāves deja ir vienmēr klātesoša, bet es
atbrīvošos uz visiem laikiem, sargājot savu garīgo identitāti.

Un, kad mani sastaps pārbaudījumu un likstu vētras, es
došos ceļā savas dvēseles kuģī. Pāri dzīves jūrai uz drošiem,
.dievišķiem krastiem

Kad strādāšu un radīšu, atcerēšos, ka Dievs darbojas
caur mani; Viņš ir Visuma Kungs, un es varu sazināties ar
.Viņu, dziļi meditējot par Viņu

Mans dārgais Dievs, es apzinos, ka manas domas man
nesīs vai nu neveiksmi, vai panākumus, atkarībā no tā, kura
doma manā dzīvē ir spēcīgākā. Tāpēc es centīšos atcerēties,
ka Tu sniedz man palīdzīgu roku, un tas mani sagatavo
.panākumu iemesliem

Kad mani piemeklēs nelaimes un neveiksmes, es
uzlabošu savu garastāvokli un stiprināšu savu apņēmību tās
pārvarēt. Savās attiecībās un mijiedarbībā ar visiem es
pieņemšu sirsnību un godīgumu, un es atklāšu mīlestības un

laba vēlējumu domas. Tad Dievs mani atbalstīs ar Savu
.spēku un gudrību
Kungs, es vispirms izmantošu savu gribasspēku un
intelektu, lai paveiktu mazas lietas, un tad pāriešu pie
.lielākiem sasniegumiem
Pat ja visas materiālās ambīcijas tiek piepildītas, tās
joprojām nes tikai nepilnīgu laimi, un Dieva atrašana ir
vienīgā patiesā laime. Es atklāšu neizsmeļamus prieka
rezervuārus, un tas nekad nebeidz plūst un tecēt dvēseles
.dārzos un tās mūžzaļajās pļavās

Zelta teicieni

Laime ir manas tiesības, mans mantojums un mans
apslēptais dievišķais dārgums. Vadi mani, Kungs, lai es sevī
.atrastu dārgumus, kas pārspēj ķēniņu sapņus

* * *

Dievišķais siržu iemītnieks savos mācekļos – no savas
žēlsirdības un līdzjūtības – apgaismo gudrības mirdzošās
.lampas, kas kliecē neziņas tumsu

* * *

Dzīve ir inteligenta kustība ar regulāru ritmu. Tā
veidojas nedzīvos objektos vai iegūst dzīvu un kustīgu formu.
.Dzīve ir visaptveroša un caurstrāvo visu

* * *

Ak, Vislielākais Mīlestības Kungs, Tu esi pati dzīve, Tu esi
mans mērķis un mana tieksme. Padari mani par ziedošu rozi
Savā debesu dārzā vai par mirdzošu pērlīti Savas starojošās
mīlestības kaklarotā, vai piešķir man vislielāko godu: mazāko
.vietu Savā sirdī

* * *

Visur, kur citi novērtē manus centienus darīt labu, tur es
varu sniegt vislielāko palīdzību

* * *

Ausim zeltainu sapņu paklāju ar saldu atmiņu un
izsmalcinātu domu zīdainiem pavedieniem

* * *

Tukšs prāts [bez pozitīvām, konstruktīvām domām] ir
.nepatikšanu, trauksmes, izmisuma un bezcerības fabrika

Ja vispārēja mīlestība apmetas tavā sirdī, tā nesīs tev
.ilgstošu un atjaunotu laimi, ko nekas cits nevar dot

Dzīvības ziedi, kas zied zemes eksistences dārzā, ir
ārkārtīgi skaisti un patīkami skatāmi. Bet vēl krāšņāks un
krāšņāks ir skaistuma un gudrības avots, kas kaut kur
atrodas, no kura mēs esam nākuši un pie kura mēs
.atgriezīsimies un atkal sajauksimies

Kad māceklis no rīta pamostas, viņš sev apliecina: "Es
neesmu ķermenis, es esmu neredzams gars... Es esmu
prieks... Es esmu gaisma... Es esmu gudrība... Es esmu
mīlestība. Un, lai gan es mājoju šajā ķermenī, mans gars ir
".nemirstīgs un neskarts no sabrukšanas

Tāpat kā rasas lāses palīdz ziediem uzplaukt un augt,
.laipnība baro draudzību un veicina tās izaugsmi

* * *

Ir viļņi, kas parādās okeāna virsmā, un viļņi, kas pazūd
tā dziļēs; abos gadījumos tie atrodas okeānā un ir vienoti ar
to. Līdzīgi cilvēki, kas "dzīves" laikā peld uz kosmiskā okeāna
virsmas vai kas pazūd tajā "nāves" brīdī, vienlīdz atrodas
.mūžības okeānā

* * *

Mēness atspulgs nemierīgā ūdenī nav skaidri redzams,
bet, tiklīdz ūdens virsma nomierinās, Mēness atspulgs kļūst
pilnīgi skaidrs. Tas pats attiecas uz prātu: kad tas ir mierīgs,
jūs varat redzēt savas dvēseles seju ar pilnīgu skaidrību un
.precizitāti

Sūti, Kungs, Savas gudrības saules starus, lai tie mani
vadītu manās laimīgajās sasniegumu dienās, un Savas
žēlastības pilnā mēness gaismu, kad es eju cauri tumšajām
.skumju naktīm

Meditācija ir līdzeklis, ar kuru jūs savienojaties ar
universālo prātu, un, kad jūs harmonizējaties ar šo bezgalīgo
.apziņu, jūs varēsiet iepazīt visus radīšanas noslēpumus

Vēlme tuvoties Dievam un Viņu iepazīt nerodas pati no
.sevis, tā ir jākopj, un dzīvei nav vērtības bez šīs vēlmes

Zemes dzīve ir īslaicīga pietura, un cilvēces galvenais
pienākums ir izprast šī ceļojuma mērķi un mērķi. Šis mērķis
.ir iepazīt Dievu, un tas nevar būt nekas cits

Jūsu miers ir jūsu dārgais dārgums, tāpēc neļaujiet
nevienam to jums atņemt

* * *

Mācies stāvēt vienatnē, drošībā un pasargāti savu
.tikumu un pašvērtības cietoksnī

* * *

Viss pastāv, jo Dievs pastāv. Un, tā kā Viņš pastāv, arī
jūs eksistējat. Pateicoties Viņa eksistencei, jūs baudāt dzīves
komfortu un prieku. Tāpēc jūsu pateicībai Dievam jābūt
.dziļai

Labas grāmatas var būt klusi, pieklājīgi un cienpilni
draugi. Nepametiet šīs grāmatas grūtos brīžos, jo tās nekad
jūs nepametīs, atšķirībā no fiziskiem draugiem, kuri jūs var
.pamest

Ikviens, kam ir laba veselība, komfortabla dzīve un
lieliskas garīgās spējas, bet trūkst laimes, vēl nav guvis
panākumus dzīvē. Kad jūs patiesi varat teikt: "Esmu laimīgs,

un neviens nevar man atņemt laimi," jūs esat atradis Dieva
.tēlu sevī

Uzsveriet mieru un mieru un sūtiet tikai mīlošas domas
un labus nodomus, ja vēlaties dzīvot mierā un harmonijā.
Dzīvojiet dzīvi, kas balstīta uz taisnīgumu un dievbijību, un
visi, kuru dzīves ir saistītas ar jūsu dzīvi, gūs labumu
.vienkārši no tā, ka būs kopā ar jums

Ja tev nav draugu, ja tavi draugi tērē tavu laiku vai ja tu
ar viņiem nesatiec, tad ļauj grāmatām [un materiāliem], kas
satur gudrību, kļūt par taviem draugiem, jo caur to lappusēm
.tu vari ienirt pārsteidzošu un aizraujošu ideju pasaulē

Atrast Dievu nozīmē iegūt visu, ko sirds kāro, un būt
garīgam nozīmē atvērt durvis uz veselību, laimi un
.panākumiem

Mūsos mīt dievišķa spēka dzirksts, kas rada un uztur
.visu dzīvību, un tā gaida, kad tiks aizdedzināta

Lasīšana ir ļoti labvēlīga garīga aktivitāte; tā trenē prātu
un uztur to elastīgu. Viena vai divas stundas lasīšanas dienā
dažu gadu laikā sniegs ikvienam daudzveidīgu zināšanu bāzi,
ja vien viņš izvēlas vērtīgas grāmatas. Netērējiet laiku un
nekaitējiet savām garīgajām spējām, lasot lētus romānus vai
.triviālas grāmatas, kurām nav mērķa vai nozīmes

Tie, kam ir sociālas tieksmes, vērtīgās grāmatās atradīs
jaunu enerģiju, lai palīdzētu cilvēcei, izmantojot mācības, kas
ietvertas grāmatās, ko sarakstījuši cēli, talantīgi vīrieši un
.sievietes

* * *

Lasīšana ir ļoti labvēlīga garīga aktivitāte; tā trenē prātu
un uztur to elastīgu. Viena vai divas stundas lasīšanas dienā

dažu gadu laikā sniegs ikvienam daudzveidīgu zināšanu bāzi,
ja vien viņš izvēlas vērtīgas grāmatas. Netērējiet laiku un
nekaitējiet savām garīgajām spējām, lasot lētus romānus vai
.triviālas grāmatas, kurām nav mērķa vai nozīmes

* * *

Egoisms un lepnums ir jāizskauž, jo tie ir lielākie šķēršļi
.garīgo zināšanu iegūšanai

* * *

Bez Dieva izjūtas šī pasaule šķiet pilna konfliktu,
vardarbības un rūgtu vilšanos. Laime slēpjas Dieva tuvības
.sajūtā

* * *

Tie, kas pazīst Dievu, savās sirdīs pastāvīgi izjūt prieku
un laimi, jo viņi jūt svētīgu drošību un mieru, dusmu vētras
.viņus nespēj satricināt, un bailes nevar ienākt viņu sirdīs

* * *

Labas grāmatas ir jūsu labākie draugi; caur tām jūs
varat dzirdēt, kā dižie prāti jūs maigi uzrunā, mierina un
sniedz labākos padomus. Nespējot attīstīt patiesu vēlmi lasīt
.labas grāmatas, jūs zaudējat paaudžu mantojumu

* * *

Bez dievišķas palīdzības cilvēki ir lemti neveiksmei, jo
spēks un gudrība, kas nepieciešama, lai gūtu panākumus
dzīves cīņā, nāk no bezgalīga avota. Kad cilvēks ignorē
Dievu, viņš pārrauj glābšanas līniju, kas viņam sniedz
.panākumiem nepieciešamo palīdzību un atbalstu
Meklētāji, kas klauvē pie garīgo iespēju durvīm, atklās,
ka durvis viņiem ir atvērtas, jo Dievs palīdz tiem, kas palīdz
.paši sev

Kad esi saskaņā ar Dievu, visa daba ir saskaņā ar tevi

* * *

Mīlestība ir kā smilšpapīrs, kas pulē prātu un noņem
.raupjumu no rakstura

* * *

Kad pēkšņi atrodi Dievu visur un Viņš atnāk pie tevis,
iedvesmo tevi un vada tevi, tad dievišķās mīlestības stāsts ir
.sācies

* * *

Lai mīlestība staro sirdīs un sūta dziedinošos starus
citiem

* * *

Meklējiet Dievu, kamēr esat jauns un stiprs, jo
vecumdienās un slimībā jūs, iespējams, vairs nevarēsiet Viņu
meklēt. Vecumā, kad cilvēki sāk izprast dzīves patieso jēgu,
ķermenis kļūst vājš, un viņi atlikušo mūžu pavada, rūpējoties
par savām trauslajām fiziskajām spējām, nevis meklējot
.patiesību

* * *

Es ņemšu labāko no katra cilvēka un novērtēšu visu
.tautību labās īpašības, nekoncentrējoties uz to trūkumiem

* * *

Tāpat kā mēs rūpējamies par mūsu ikdienas pārtikas
uzturvērtību, mums jāpievērš uzmanība arī psiholoģiskajām
.uzturvielām, ko mēs katru dienu sniedzam savam prātam

* * *

Laipni vārdi ir brīnišķīgs līdzeklis pret daudzām kaitēm,
tiem piemīt spēcīgs, gandrīz maģisks, magnētisks spēks, kas
nes bagātīgas svētības un labklājību to runātājam. Tie, kas
lieto nomierinošus, maigus vārdus, jūt smalku plūsmu, kas
plūst caur viņiem bez pārtraukuma, piepildoties ar dziļu
miera sajūtu. Tas ir tāpēc, ka šī strāva ir savienota ar savu
augstāko avotu, pastāvīgu plūsmu, kas sasniedz dvēseles
harmonijā ar šo avotu, ļaujot tām nodot laimi tiem, kas
.ilgojas pēc miera

* * *

Cik daudz laipnu vārdu no sirds ir kļiedējuši daudzas
bēdas un cik daudz gudru balsu ir apgaismojušas tumšus
!ceļus ar prieka un miera lampām

* * *

Mēs augam caur katru pieredzi, ko piedzīvojam, ja vien
apzināmies, ka varam no tās mācīties vērtīgas mācības.
Katrai sāpēm un ciešanām, ko piedzīvojam, ir jēga un
mērķis. Neskatoties uz šo pieredzi skarbumu, tās ir kā
uguns, kas izkausē dzelzs rūdu, pārveidojot to par skaistu,
.stipru un daudzpusīgu tēraudu

* * *

Visi ievērojamie sasniegumi manā dzīvē ir gūti,
pateicoties prāta spēkam saskaņā ar Dievu. Kad darbojas
dievišķais ģenerators, viss, ko vēlos, bez izņēmuma
piepildās, vispirms iegūstot neredzama, ēteriska dizaina
formu un pēc tam ar neatvairāmu spēku izpaužoties
.realitātē

* * *

Kad prāts čukst Dievam sirsnīgu, dedzīgu čukstu no
ilgojošas dvēseles dzīlēm, gara aicinājums aizkustinās
universālo sirdi, un atbilde nāks, nesot sev līdzīgu
prieku. Šis intelektuālais čuksts kultivē gribu, līdz tai piemīt
.spēks, kas nepieciešams vēlamā mērķa sasniegšanai

* * *

Kad cilvēka prāts un griba ir saskaņā ar Dievu, viņam ir
neierobežots spēks, tāpēc pietiek tikai domāt par kaut ko, lai
to sasniegtu, jo dievišķais likums darbojas par labu tiem, kas
.ir saskaņā ar augstāko gribu

* * *

Lai kādas būtu mūsu bažas, Dievam vajadzētu ieņemt
pirmo vietu mūsu dzīvēs. Viens no svarīgākajiem garīgās
izaugsmes elementiem ir nepārtraukta sirsnīga čukstēšana
Dievam, kuras laikā jūs personīgi piedzīvosiet brīnišķīgas
.pozitīvas pārmaiņas, kas jūs ļoti iespaidos

* * *

Cilvēkam nevajadzētu veltīt visas Dieva dotās prāta
spējas īslaicīgu lietu meklēšanai, pretējā gadījumā viņš
apmaldīsies materiālisma labirintos un radīs sev
ierobežojumus un aizliegumus, kas viņam nav nepieciešami.

Tā vietā viņam vajadzētu izmantot savas prāta spējas, lai
iegūtu dzīvei nepieciešamo, un censties attīstīt savas garīgās
spējas, lai atšķirtu pareizo no nepareizā, kā arī kaitīgo no
.labvēlīgā

* * *

Patiesība slēpjas ārpus viedokļiem un teorijām, un
daudzi, kas pieņem šo pieeju, kļūst saistīti ar saviem
.subjektīvajiem secinājumiem

* * *

Atveriet, Kungs, miera vārtus un sargājiēt manu garīgo
domu svētnīcu no ļaunu čukstu uzbrukumiem, un ļaujiet
manu ilgu rozēm uzziedēt manas sirds dārzā, kamēr es
.gaidu Tavas atnākšanas rītausmu

* * *

Teorētiskās zināšanas nespēj iegūt dievišķas *
zināšanas, un ieteicams netērēt savu dārgo laiku teorijām,
kuras nevar pielietot realitātē, pretējā gadījumā cilvēks
nonāks blīvu intelektuālu džungļu vidū un nespēs pārvarēt
.teoriju sfēru

* * *

Laime ir psiholoģiskas uzvaras auglis pār dzīves
.nepastāvīgajiem apstākļiem

* * *

Tas, kuru Dievs atpazīst, pasaulei var būt nezināms

* * *

Ja cilvēks ieprogrammē sevi ar teorētiskām zināšanām
[bez faktiskas pārbaudes], viņš kļūs kā pārnēsājama
ierakstīšanas ierīce, kas atkārto sakāmvārdus un cildenas
frāzes, un citi viņu uzskatīs par izglītotu zinātnieku, taču
šādas zināšanas nestiprina tieša patiesības uztvere, kā arī
.tās neatbilst garīgajiem sasniegumiem

* * *

Problēmas pasaulē joprojām pastāvēs, tāpēc kur meklēt
vadību un virzienu? Cilvēka domas, ko ietekmē ieradumi,
aizspriedumi, neobjektivitāte un fanātisms, ir bezjēdzīgas, un

vides, ģimenes, valsts vai pasaules ietekme nespēj sniegt
patiesu vadību. Tāpēc cilvēkam jāvēršas pie Dieva un
jāieklausās mierīgajā, rāmā balsī, kas nāk no dvēseles
.dzīlēm, balsī, kas saskan ar patiesību

* * *

Atveriet savas sirdis dievišķajai izliešanai, lai tā varētu
plūst caur jums un piepildīt jūsu dzīves ar garīgām svētībām
un labestību

* * *

Lai kādu darbu jūs darītu un kādus sasniegumus jūs
varētu sasniegt, vienmēr atcerieties, ka Dievs ir avots, kas
dod jums visu nepieciešamo spēku, lai strādātu un sasniegtu

* * *

Ļauj man Tevi atcerēties, Kungs, nabadzībā un *
labklājībā, slimībā un veselībā, neziņā un gudrībā, un ļauj
man redzēt Tavu svētīto gaismu, kas dāvā labsajūtu un
.dziedināšanu mirklī

* * *

Savu domu vientulībā ilgojos dzirdēt tavu svētīgo balsi,
padzin no manis skarbas, zemes balsis, kas paslēptas manu
atmiņu krokās, es vēlos mūžīgi klausīties tavā mierīgajā,
.melodiskajā balsī savas dvēseles klusumā

* * *

Dzīve ir ietīta tumsā, un mums jāļauj Dieva gaismai būt
mūsu vadošajai lampai, ejot pa tās tumšajiem ceļiem. Viņš ir
pilnmēness neziņas un tumsas naktīs, apgaismības saule
atmodas stundās, vadības bāka un Polārzvaigzne tiem, kas
.šķērso zemes, īslaicīgās eksistences jūras

* * *

Ir pienācis laiks cilvēcei mosties no aizmirstības miega
un sākt garīgu atmodu. Mēs lūdzam Tevi, Kungs, pacelt
mūsu apziņu no neuzmanības un šauras, ierobežotas
domāšanas dzīlēm līdz miera, gaismas, mīlestības un
.universālas cilvēciskas līdzjūtības apvāršņiem

* * *

Viss galu galā uzlabosies, jo Dieva spēks un brīnumi
slēpjas aiz cilvēka dzīves pretrunām, un tam, kurš nav
pārlicināts par situācijas neizbēgamību un mēģina ar savu
prātu un ticību iekļūt tajā, kas atrodas aiz plīvura, durvis tiks
.atvērtas
* * *

Ticība nekad nenožīmē būt neapdomīgam vai
negudram, rīkojoties ar apstākļiem. Gluži pretēji, neatkarīgi
no tā, kas notiek, cilvēkam ir jāpārlicinās, ka tikai Dievs
spēj viņu atbalstīt grūtos un pārdzīvojošos apstākļos, ja viņš
.vēršas pie Viņa ar visu savu sirdi, dvēseli un jūtām
* * *

Ja mūsu maņas spētu mums nodot visu patiesību, mēs
redzētu zemi kā elektronu upes un katru putekļu daļiņu kā
ripojošu gaismas masu. Tie, kas iekļūst materiālā pasaulē
līdz garīgajam, saprot ilūzijas būtību un zina patiesības
.būtību
* * *

Neatkarīgi no tā, vai atrodaties Āfrikas džungļos, kaujas
laukā, ciešot no slimības vai nabadzības, ir jāpārlicina sevi,
ka Dieva roka ir stiprāka par jebkādām briesmām un spēj
aizsargāt tos, kas meklē patvērumu Viņā. Nav efektīvāka
aizsardzības līdzekļa. Protams, ir jāizmanto saprāts, risinot
notikumus, vienlaikus pilnībā paļaujoties uz dievišķo
.palīdzību
* * *

Mīlestība, kas mājo visu radību sirdīs – visu māšu, tēvu,
draugu un mīloto cilvēku mīlestība – ir cēlusies no dievišķās
.mīlestības
* * *

Ir jānošķir galvenie un mazāk svarīgie pienākumi,
prioritāri izvirzot vissvarīgākos pienākumus pār vienkārši
svarīgajiem. Turklāt nevienam pienākumam nevajadzētu būt
pretrunā ar citu. Svētajos Rakstos teikts, ka tad, kad viens

pienākums ir pretrunā ar citu, tas liecina, ka tas nav patiesss
.pienākums

* * *

Saules dzīvības stariem izplatoties, Es izplatīšu cerības
starus nabadzīgo un pamesto sirdīs [tos, kurus sabiedrība ir
pametusi], un Es iedvesies jaunu apņēmību to sirdīs, kuri
.uzskata sevi par neveiksminiekiem

* * *

Skolotājs Paramahansa teica vienam no saviem
:mācekļiem
Neizslēdz nevienu no sava mīlestības loka. Paturi"
".ikvienu savā sirdī, un viņi paturēs tevi savējā

* * *

Kungs, palīdzi man vienmēr izmantot savu gribu, lai
.paveiktu labus un labvēlīgus darbus
Palīdzi man pakļauties Tavai gribai, lai visas manas
domas atbilstu Taviem nodomiem un būtu saskaņā ar Tavu
.gribu
Viņš man palīdzēja atmodināt manī slēpto, svētīgo
spēku, lai es varētu pārvarēt visas grūtības un
pārbaudījumus

* * *

Mosties un atklāj to drosmīgo un pazemīgo garīgo
personību – tādu, kas apvieno lauvas spēku ar baložu
.maigumu

* * *

Man nebūs svarīgi ne rūgta, nepatiesa kritika, ne arī
grezna uzslava un glaimi. Mana vienīgā vēlēšanās ir pildīt
.Tavu gribu, Kungs, un iegūt Tavu labvēlību

* * *

Tu nevari iedomāties to milzīgo prieku, kas tevi piepildīs,
kad sajūtīsi dievišķo klātbūtni. Tad tavu dvēseli apreibinās
Dieva bezgalīgā mīlestība. Tā ir mīlestība, kas ir miljoniem
reižu lielāka par jebkuru cilvēcisku mīlestību – mīlestība, kas

piepilda visas tavas vēlmes un piepilda tavu sirdi ar prieku
.un apmierinājumu

* * *

Caur iekšējo fokusu jūs varat tieši izjust garīgo svētlaimi
sevī un sev apkārt. Ja jūs kultivēsiet šo apziņu, jūsu
personība augs harmoniski un jūs iegūsiet pievilcīgu
.magnētismu cilvēkiem un citām būtnēm

* * *

Ak, Diženais Aizstāvi, man vienalga, ja es visu zaudēšu
sava likteņa dēļ, kas ir manis paša radīts, bet es lūdzu Tevi,
manu vienīgo patvērumu, pasargāt manas mīlestības pret
.Tevi sveci no neuzmanības un aizmāršības vējiem

* * *

Dzersim līdz malām tīros, atspirdzinošos miera ūdeņus,
kas plūst no labvēlīgu apstākļu avotiem, ko stiprina mūsu
stingrā apņemšanās domāt pozitīvi un raudzīties uz dzīvi
.optimistiski

* * *

Sirdsapziņa ir intuitīva maņa, kas atklāj cilvēka patieso
dabu un motīvus. Kad jūsu sirdsapziņa ir tīra un jūs zināt, ka
darāt to, kas ir pareizi, jums nav no kā baidīties. Tīra
sirdsapziņa ir apliecinājums labai rīcībai no Dieva.
Attaisnošana sirdsapziņas tiesā nozīmē laimes iegūšanu un
.Dieva svētību saņemšanu

* * *

Centieties darīt drosmīgas un patīkamas lietas, ko
vairums cilvēku nedara, un dāvājiet mīlestību un mieru tiem,
.kurus citi nepamana

* * *

Skolotājs Paramahansa teica vienam no saviem
:mācekļiem

Ja neveltīsi laiku prāta attīstīšanai, nekāda materiālā"
labklājība tevi neapmierinās. Šī attīstīšana nav spīdzināšana,
bet gan apziņas treniņš, lai barotu domas un rīcību, kas ved
".uz laimi

Tava laime ir tavi panākumi, tāpēc neļauj nevienam to
tev nozagt. Pasargā sevi no tiem, kas mēģina tevi traucēt.
Kad biju zēns, es zaudēju pacietību, kad daži cilvēki izplatīja
par mani nepatiesas baumas. Vēlāk es sapratu, ka mans
.sirdsmiers ir svarīgāks par cilvēku atzinību vai apbrīnu

* * *

Ja vien jūs zinātu dievišķās mīlestības stāstu, ko daži
bhaktas piedzīvo kopā ar Dievu! Neviena cita dzīves
pieredze nevar līdzināties šim priekam. Es pazinu svēto, kurš
pastāvīgi bija iegrimis Dieva mīlestībā, un viņa sejā staroja
svēta mīlestība. Dieva acs vienmēr ir vērsta uz tiem, kas
.Viņu mīl, un Viņš nekad tos nepamet ne uz mirkli

* * *

Tikai daži ir ieinteresēti attīstīt savas garīgās un garīgās
.spējas

* * *

Neļauj sev nogrimt atlikšanas dibenā. Celies no
garlaicīgas ikdienas realitātes miega un dodies pretī
izsmalcinātas dzīves apvāršņiem, kur valda sasniegumi,
.prieks un miers

* * *

Tevī slēpjas milzīgs potenciāls, kas gaida, lai tiktu
ieguldīts, un tikai tu pats spēj to aktivizēt un gūt no tā
.labumu

* * *

Atbrīvošanās no sliktu ieradumu un neveselīgu vēlmju
diktāta sniedz daudz lielāku laimi nekā materiālie panākumi.
Intelektuālajos panākumos slēpjas psiholoģiska labklājība, ko
ārēji apstākļi nevar atņemt. Jūs varat visu savu laiku veltīt
bagātības uzkrāšanai, taču šī bagātība nesniegs jums
ilgstošu mieru un drošību, kuru meklējat. Gluži pretēji, tā
nesīs jums vēl lielāku nelaimi, jo patiesa laime un miers mīt
.prātā, nevis materiālajās vērtībās

Kad esi stingri nostiprinājies savā patiesajā būtībā, tu
paveic katru uzdevumu un baudi visas labās lietas ar
.dievišķu prieku

* * *

Neļaujiet vājumam iesūkties jūsu prātā un esiet
piesardzīgi, sazinoties ar cilvēkiem, kuriem ir negatīvas
domas un pesimistisks skatījums uz lietām, lai viņu vājās
domas neieiesētu jūsu prātā, ja vien jūsu prāts nav
sasniedzis tādu spēka pakāpi, ka citu domas to nevar
vājināt, bet gluži pretēji, tas spēj stiprināt citu domas un
.vairot viņu pašapziņu

* * *

Dievs ir pirmajā vietā, un mums nevajadzētu sākt vai
beigt savu dienu, nedomājot par Viņu. Mums jāatceras, ka
bez spēka un enerģijas, ko saņemam no Dieva, mēs neko
nespētu paveikt. Tāpēc mūsu lielākais pienākums ir pret
.Viņu

* * *

Ir veids, kā izvērtēt un spriest paražas un tradīcijas.
Sākotnēji katrai tradīcijai bija pamatojums. Ja mēs atklājam,
ka pamatojums joprojām pastāv, tad tradīcijai ir nozīme un
ieguvums. Tomēr nav prātīgi akli sekot tradīcijām. Mums ir
jāzina patiesība un jāseko tai, izšķirot, kas var nest mums
.laimi, un pēc tam to pielietojot

* * *

Kad redzi tik daudz cilvēku, kuriem trūkst laimes vai
panākumu, nepieņem, ka tāds ir viņu liktenis. Tu vari sevi
padarīt par to, ko vēlies. Tieši iekšējie panākumi tevi patiesi
.padara veiksmīgu

* * *

Ja tevī nekā nav, tu nebūsi laimīgs. Bet, ja tev apkārt
nekā nav un tu esi laimīgs sevī, tu neapšaubāmi esi
veiksmīgs. Tādējādi nav iespējams vērtēt cilvēkus,
.pamatojoties uz viņu ārējiem apstākļiem

* * *

Starp milzīgajiem pūļiem var atrasties kāds cilvēks, kurš
ir sasniedzis garīga pacēluma stāvokli un bauda iekšēju
.mieru un augstāko garīgo laimi

* * *

Es droši zinu, ka viss, kas man nepieciešams, pie manis
atnāks, un tāpēc es neuztraucos par to, ko nesīs nākotne. Tā
nav lielīšanās vai izlikšanās, jo esmu daudzkārt pieredzējis šī
.svētītā spēka darbu un efektivitāti savā dzīvē

* * *

Neatkarīgi no tā, vai es peldos uz dzīves virsmas vai
slīkstu jūras dzīlēs, es zinu, ka esmu ar Dievu un Viņš ir ar
mani, un ka nekas man nevar kaitēt. Šīs zināšanas man ir
.devušas neaprakstāmu un dziļu laimi

* * *

Nav šaubu, ka kaut kā jauna iegāde ir patīkama
pieredze. Taču pēc kāda laika šī prieka sajūta pakāpeniski
izgaist, un jūs pat varat pilnībā zaudēt interesi par to,
aizmirstot par to un vēloties kaut ko citu. Tomēr rēķins par
šo precīzi netiks aizmirsts, it īpaši, ja to iegādājāties uz
!nomaksu

* * *

Cilvēkam vajadzētu pārņemt kontroli pār savu dzīvi un
pēc iespējas to vienkāršot. Viņam vajadzētu ietaupīt naudu
nepieciešamām lietām un ārkārtas situācijām, dot priekšroku
taupīšanai, nevis tēriņiem greznībai, un palīdzēt citiem pēc
iespējas labāk. Kad jūs palīdzat citiem, palīdzība nonāks pie
jums vienā vai otrā veidā, un jums nekas netrūks un nekas
.netiks atņemts

* * *

Visu siržu priekā es dzirdu Tavas svētlaimes atbalsi, ak
Kungs, un visu ticīgo draudzībā es jūtu Tavu mīlestību. Es
priecājos, un mana sirds priecājas par manu draugu
panākumiem un labklājību, tāpat kā es priecājos par savu
labklājību un vieglprātību. Iedvesmojot gudrību citos, es

vairoju savas gudrības dārgumus, un visu laimē es atrodu
.savu

* * *

Lielākais laimes ienaidnieks ir naudas aizņemšanās, lai
iegādātos luksusa preces. Cilvēki maldīgi uzskata, ka viņi
nevar būt laimīgi, ja neiegūst kaut ko konkrētu. Bet pat pēc
šīs lietas iegūšanas viņi nepiedzīvos patiesu laimi,
neskatoties uz īslaicīgo prieku, ko tā sniedz. Kāda jēga
dzīties pakaļ zemes laimes mirāžai, kas sola tikai sabrukt?
Cilvēkiem vajadzētu dzīvot vienkārši, bez nepieciešamības
pēc daudzām mantām, kurām nepieciešama pastāvīga
.uzmanība

* * *

Mana paradīze ir manī. Baudot Dieva svētības, es Viņam
pateicos, un mans iekšējais prieks aug. Bez šī iekšējā
apmierinājuma pat zemes prieki un baudas kļūst par elli.
Esmu sapratis, ka bez šī iekšējā prieka man uzliktā
.pienākumu nasta būtu atņēmusi man mieru un laimi

* * *

Ja bagātība ir apvienota ar slimībām un problēmām,
sekas būs daudzas. Higiēna un veselības aprūpe ir vienas no
Rietumu stiprajām pusēm. Kaitīgie kukaiņi un nāvējošie
mikrobi attīstītajās valstīs tiek efektīvi kontrolēti, savukārt
citās valstīs tie ir plaši izplatīti. Taču šo kaitēkļu iznīcināšana
nav sasniegumu virsotne, jo attīstītajās valstīs pastāv arī cita
veida kaites, piemēram, grūti apmaksājami rēķini un
nomācošas finanšu krīzes maksājumu sistēmu dēļ — kaites,
.kas traucē miegu un grauļ sirdsmieru

* * *

Mēs esam neatņemama tās pašas apziņas sastāvdaļa,
no kuras radās šis diženais Visums

* * *

Vai esat kādreiz redzējuši aitu baru? Ja viena no tām lec,
pārējais bars to bez vilcināšanās atdarina. Lielākā daļa
cilvēku ir tādi. Kādam var rasties ideja vai ieviest jaunu

tendenci, un citi nekavējoties pievienosies šai tendencei un to kopēs. Šis modelis ir saglabājies paaudzēm ilgi. Katrai tautai ir savas paražas un tradīcijas, un mēs nevaram apgalvot, ka visas no tām ir pareizas vai pamatotas. Bet kas zina? Varbūt dažas no šīm paražām un tradīcijām ir .bezjēdzīgas un bezjēdzīgas

* * *

Kad domu vētra norimst, mēs ieejam miera valstībā un .pieskaramies dievišķajai klātbūtnei

* * *

Domājiet par Dievu vai skaistu ainavu, kas iedvesmo mieru, vai priecīgu un patīkamu pieredzi. Pozitīva, mierīga .garīgā aktivitāte ir uzmundrinoša un atsvaidzinoša

* * *

Mēs dzīvojam haotiskā un nemierīgā pasaulē. Jūs varētu domāt, ka nauda nozīmē laimi, bet, kad to iegūstat, jūs joprojām atklājat, ka esat nelaimīgs. Jūs varat iegūt bagātību un zaudēt veselību (nedod Dievs). Vai arī jums var būt laba veselība un zaudēt naudu. Vai arī jums var būt gan bagātība, gan veselība, bet jūs varat ciest no daudzām problēmām attiecībās ar citiem, piedāvājot laipnību, bet pretī saņemot naidu un aizvainojumu. Bez Dieva nekas šajā dzīvē nevar jūs .patiesi apmierināt

* * *

Zeme kļūst par spīdzināšanas kameru tiem, kas dzīvo neziņā par dievišķo plānu. Bet, kad jūs uzskatāt dzīves pieredzi par saviem skolotājiem un mācāties no tās šīs pasaules patieso dabu un savu lomu kosmiskajā drāmā, šī pieredze kļūst par vērtīgu atklāsmi ceļā uz ilgstošu .apmierinājumu un laimi

* * *

Tur, aiz neaptumšotās tumsas, bezskaņas klusuma un neradītās nebūtības, slēpjas mūžīgā būtība, kas ir eksistences pirmsākums un visu spēku un būtņu, redzamo .un neredzamo, avots

* * *

Dievs neradīja šo zemi tikai tāpēc, lai mēs ēstu, gulētu
un mirtu, bet gan lai mēs varētu zināt Viņa gribu un saprast
savas eksistences mērķi. Neliels saujiņš gudru cilvēku ir
sapratuši kosmiskā plāna nozīmi, bet lielākā daļa cilvēku ir
.akli un nezina par šo mērķi

* * *

Nauda nekad nebija mans dzīves mērķis; mans mērķis
bija kalpot saviem brāļiem un māsām cilvēcē. Tāpēc Dievs
man pavēra daudzas iespējas, lai es varētu sevi uzturēt un
.piepildīt savu misiju

* * *

Dievs radīja šo Visumu, lai tas darbotos saskaņā ar
fiksētu un nemainīgu likumu. Ja mēs pārkāpjām kādu no
šiem universālajiem likumiem, mēs sodām sevi. Kāds, kurš
lec no augstas ēkas jumta, salauzīs sev kaulus. Tāpēc mēs
.nevaram ignorēt gravitācijas likumu, neciešot sekas

* * *

Kad mēs iedziļināmies pasaules civilizācijās un izpētām
seno civilizāciju slēptos noslēpumus, atklājas plašāka aina ar
savstarpēji saistītām līnijām, dažādām nodaļām un precīzām
detaļām, un mēs atklājam, ka cilvēks pēc savas būtības ir
.vienlaikus gan individuāls, gan sociāls

* * *

Ja Dievs gribētu, lai mēs dzīvotu tikai materiālā apziņā,
mēs būtu pilnībā apmierināti ar materiālajām lietām un
.pasaulīgo dzīvesveidu

* * *

Tīrības, miera un laimes stari aiz sapņiem mirgo un dejo
mūsu būtības dziļumos

* * *

Ar katru pieredzi, kas parādās mūsu dzīves debesīs šajā
zemes ceļojumā, mums ir jāiemācās paplašināt savu apziņu
un labāk izprast apstākļus, kas mūs ieskauj vai kurus mēs

piedzīvojam, un tad mēs varēsim dzīvot labākā harmonijā un
.vienmērīgāk tikt galā ar cilvēkiem un dzīvi

* * *

Lielākā daļa cilvēku atdarina citus. Cilvēkam jābūt
.oriģinālam un radošam, un jāapgūst viss, ko viņš dara
Austrumos galvenā uzmanība ir pievērsta garīgās laimes
kultivēšanai, savukārt dzīves materiālie aspekti bieži vien ir
atstāti novārtā. Rietumos ir zināms materiālais komforts, bet
ļoti maz psiholoģiskās laimes. Ir nepieciešams līdzsvars starp
abiem, jo koncentrēšanās tikai uz vienu dzīves aspektu
noved pie nelīdzsvarotības un nespējas racionāli tikt galā ar
.dzīves prasībām

* * *

Vislielākā laime – pēc dievišķās laimes – ir cilvēkam būt
mierā ar saviem tuvākajiem radiniekiem, ar kuriem viņam
.jādzīvo katru gada dienu
Cilvēki tērē daudz laika steigai un impulsīvai rīcībai,
neko daudz nerasniedzot. Tikai retais apstājas, lai
.pārdomātu un mēģinātu saprast, ko dzīve var piedāvāt

* * *

Mums jāstrādā, lai miera dārzos, kas plaukst un mirdz ar
neskaitāmiem brīnišķīgu garīgo tikumu ziediem, celtu
.iekšējas gudrības celtnes

* * *

Iekšējā harmonija ir bagātīgs spēka avots un rada
atjaunojamo enerģiju

* * *

Raugoties uz dzīvi, atklājas, ka panākumi nav viegli.
Dzīve bieži vien ir skarba un nežēlīga, un mums ir jācīnās, lai
nopelnītu iztiku. Padomājiet par pūlēm, kas nepieciešamas,
lai uzturētu savu ķermeni, saglabātu to veselīgu un brīvu no
slimībām! Pat ja jums tas izdodas, šie panākumi ir īslaicīgi.
Ķermenis — lai jums ilgi mūži — galu galā tiks apglabāts.
Nepieciešamība diktē cīņu ar daudziem spēkiem, gan
iekšējiem, gan ārējiem, lai sasniegtu vēlamos panākumus.

Šie spēki nenogurstoši strādā, lai atņemtu jums jebkādas
.patiesi nozīmīgus sasniegumus

* * *

Centieties saglabāt mieru jebkuros apstākļos un ļaujiet
jūsu miera sēklai uzplaukt ar prieku un apmierinātības
.smaidiem

* * *

Pat vislielākie svētie nerasniedz pilnīgu pestīšanu, ja
vien nedalās savos panākumos — garīgajā pieredzē un
augstākajās zināšanās — ar citiem, palīdzot viņiem sasniegt
garīgo izpratni. Tāpēc tie, kas ir sasnieguši šādus līmeņus un
stāvokļus, labprāt sniedz izpratni tiem, kam tā nepieciešama.
Ja vēlaties patiesus panākumus, jūs nodrošināsiet ne tikai
.savu laimi, bet arī citu laimi

* * *

Ikviens ar inteligenci var nopelnīt naudu, bet, ja viņu
sirdī ir mīlestība, viņi nekad neizmantos šo naudu savtīgiem
mērķiem; drīzāk viņi dalīsies ar to ar citiem. Nauda ir lāsts un
nelaime savtīgo un skopo cilvēku rokās, bet svētība un
.dāvana to rokās, kuriem ir laipnas sirdis un dāsnas dvēseles

* * *

Kāds varētu izvēlēties ilgstoši klusēt, atsakoties runāt ar
savu ģimeni. Lai gan šī persona varētu sasniegt zināmu
iekšēju mieru, viņas uzvedība ir savtīga un kaitē ģimenes
laimei. Viņu nevar uzskatīt par patiesi veiksmīgu, ja vien no
viņas sasniegumiem negūst labumu arī viņas tuvinieki.
Līdzīgi, materiālo panākumu sasniegšana nav tikai mūsu
tiesības baudīt labklājību; tā ietver arī mūsu morālo atbildību
pret citiem, lai palīdzētu viņiem uzlabot savus finansiālos un
.dzīves apstākļus

* * *

Esmu pasargāts aiz savas tīrās sirdsapziņas sienām.
Esmu sadedzinājis tumšo pagātņi un mani uztrauc tikai
.šodiena

* * *

Šodien es apzinu, ka esmu vienots ar vislielākā labuma
gaismu un ka esmu bāka tiem, kas cīnās pret bēdu jūras
.viļņiem
* * *

Cilvēkiem ir dažādi uzskati un teorijas par panākumiem
atkarībā no viņu dzīves ambīcijām. Nav nekas neparasts
dzirdēt, ka daži cilvēki pielīdzina panākumus zādzībai, sakot,
piemēram: "Viņš bija veiksmīgs zaglis!" Tas uzsver, ka
panākumi visās to formās un variācijās ir vēlami un tiek ties
pēc tiem. Tomēr mūsu panākumiem nevajadzētu kaitēt
.citiem

Pastāv arī vēl viens panākumu kritērijs: ja spējam
sasniegt harmoniskus un sev labvēlīgus rezultātus, mums
savos panākumos jāiesaista arī citi un jādalās ar viņiem to
.augļos

Panākumi nozīmē cilvēka apmierinātību un gandarījumu
savā vidē. Patiesi panākumi ir tādu darbību rezultāts, kas
balstītas uz taisnīguma principiem, un tie ietver citu cilvēku
laime un labklājību kā neatņemamu cilvēka paša laimes
sastāvdaļu. Ja mēs pielietosim šo principu savai materiālajai,
intelektuālajai, morālajai un garīgajai dzīvei, mums būs
.pilnīga un visaptveroša panākumu definīcija
* * *

Šeit, šajā ierobežotajā pasaulē, mēs uztveram garumu,
platumu un blīvumu, bet ir vēl viens līmenis, kurā dimensiju
nav; viss ir skaidrs un caurspīdīgs — viss ir apziņa un
uztvere. Garšas sajūta ir uztvere, tāpat kā oža. Mūsu jūtas,
domas un ķermeņi ir apziņas stāvokļi. Tāpat kā sapņos mēs
varam redzēt, dzirdēt, saost, nogaršot un sataustīt, tāpat arī
šajā augstākajā līmenī mēs visas šīs sajūtas piedzīvojam
.caur tīru apziņu
* * *

Ak, Kungs, dari mūs laimīgus, sajūtot Tavu tuvumu,
atbrīvo mūs no vēlmju važām un dāvā mums iekšēju prieku,
.ko neietekmē dzīves pieredze un tās mainīgie notikumi

* * *

Kad mūsu prāti ir saskaņā ar augstākiem uztveres
rādītājiem, mūsos mostas garīgā apziņa, un mēs piedzīvojam
.pārsteidzošus dievišķās gudrības un mīlestības brīnumus

* * *

Ja mēs pilnībā mīlam Dievu un pievēršamies Viņam ar
visām savām domām un sirdi, mēs jutīsimies Viņam tuvi un
.atklāsim, ka Viņš ir vislielākā drošības osta dzīvē

* * *

Šķietami tukšajā, plašajā kosmosa plašumā pastāv
kosmisks savienojums un mūžīga dzīvība, kas mūs vieno ar
visām dzīvajām un nedzīvajām lietām Visumā — augstākās
dzīvības vilnis, kas plūst cauri visai eksistencei. Mūžība ir
mūsu patiesās mājas un pastāvīgā mājvieta, un mūsu
eksistence šajos ķermeņos ir īslaicīga, kā īsa atelpa
.karavānai, kas ceļo pāri tuksnesim

* * *

Kad mēs saskaņojamies ar gara radošajiem spēkiem,
mēs savienosimies ar universālo un bezgalīgo prātu, kas spēj
mūs vadīt un atrisināt mūsu problēmas. Radošais spēks
nepārtraukti plūdīs pie mums no mūsu būtības dziļākā avota,
ļaujot mums sasniegt radošus panākumus jebkurā mūsu
.darbības jomā

* * *

Mīlestība aug un plaukst uzticības, tolerances un
savstarpējas cieņas vidē

* * *

Svētī mūs, Kungs, ar tīru domu un labu ieradumu
gaismu, lai, ja mums tuvojas slikto ieradumu un novirzītu
domu tumsa, tā nekavējoties izklīstu. Un palīdzi mums mīlēt
Tevi ar tik dziļu mīlestību, ka ne materiālas ilūzijas, ne
pasaulīgas kārdināšanas nevar mūs apburt vai pārņemt
.mūsu prātus un sirdis

* * *

Lietas, ko var viegli iegūt, reti ir vērtīgas. Mēs to zinām,
pētot dižu vīriešu un sieviešu dzīves un to, kā viņi kļuva diži,
attīstot savus talantus, pildot savus pienākumus, veidojot
savas morālās vērtības, padziļināti studējot un izvairoties no
savtīguma. Viņu sasniegtie rezultāti un sasniegumi bija
.neizmērojami lielāki par viņu pieliktajām pūlēm

* * *

Patiesa brīvība slēpjas izvēles brīvībā, ko vada gudrība
.un atbalsta izpratne, pareizība un stingra griba

* * *

Kad jūs atmodināt savu gribu, apņēmību un apzinātu
spriestspēju, no augstākas apziņas – caur dvēseles ieskatu –
tiek atbrīvoti neredzami spēki, lai ar Dieva palīdzību jums
palīdzētu un apgaismotu ceļus, kas ved uz psiholoģisku
.komfortu un laimi

* * *

Cilvēkam pašam ir jāatver dvēseles kanāli. Nevienš
labprātīgi neizvēlas ciešanas un postu, nevis mieru un laimi.

Neziņa ir ciešanu sakne un šķērslis, kas ir jānovērš un
jālikvidē. Neziņa ir kaitīga nezāle, dziļi iesakņojusies, kas aug
cilvēces dārzā, izspiežot labos un labvēlīgos augus. Neziņa ir
jāpārvar ar nelokāmu gribu un nelokāmu apņēmību. Prāta
augšne ir jāapstrādā ar precīzu garīgo fokusu [uz pozitīvo],
un labās sēklas jālaista ar ticības ūdeni. Kad spīdēs dzīvības
un siltie mīlestības stari, labestības sēkla augs un pārvarēs
parazītiskās nezāles un zāles, jo tumša nevar pastāvēt
.gaismas klātbūtnē

* * *

Materiālo lietu prieki izgaist un izzūd, bet dievišķais
prieks nekad neizgaist. Tā ir dievišķa laime, kas ir bezgalīga
.un neaprakstāma

* * *

Mēs nekad nedrīkstam izmantot maldīgas metodes
laimes sasniegšanai, kā arī nedrīkstam atteikties no miera un
garīgās bagātības, kas mūsos mīt, dzenoties pēc iluzora

komforta un mirdzošas dzīves, ko mūsu priekšā var ievilināt
.elles rīcība un uzvedība ar destruktīvām sekām

* * *

Miers ir labākā kamera dievišķās klātbūtnes
iemūžināšanai. Caur tīra un precīzi fokusēta miera objektīvu
.svētītais attēls parādīsies ar perfektu skaidrību

* * *

Patiesībā visa gudrība ir tevī pašā, un viss, kas tev
.nepieciešams, ir apzināti to apzināties

* * *

Apmierinātība slēpjas sevis pilnveidošanā, lai citi
meklētu tevi, nevis tu viņus. Mīlestība un draudzība jāsniedz
bez jebkādām cerībām vai prasībām pretī, jo cerības rada
aizvainojumu un rūgtumu. Pat tiecoties pēc sevis
pilnveidošanas, cilvēkam jāstāv vienam, drošībā un mierā
.savu tikumu un pašvērtības cietoksnī

* * *

Lai no manas sirds vienmēr plūst prieka un optimisma
ūdenskritumi, un lai to atsvaidzinošā šļakata skārst visus tos,
.kurus satieku

* * *

Garīgs prieks dvēselē rada vēlmi palīdzēt citiem visos
iespējamos veidos un attīsta spēju novērtēt izsmalcinātus
morālus priekus, kas ved uz laimi, tādējādi mazinot tieksmi
.pēc rupjiem priekiem

* * *

Lai cik maza būtu jūsu loma, tā joprojām ir tikpat svarīga
kā lielākās lomas, lai veicinātu kosmiskās lugas panākumus,
.ko dvēseles izpilda uz dzīves skatuves

* * *

Universālā apziņa ir absolūta, bezgalīga apziņa, kas
pastāvīgi atjaunojas un ir neizsmeļama savā radošumā, un
.caur tevi tā cenšas izpaust savu unikālo aspektu

* * *

Ja tu kaut vienreiz nobaudīsi dievišķo mīlestību, tu
nekad no tās neatteiksies, jo visā Visumā nav nekā cita
.līdzīga

* * *

Tie, kas pazīst Dievu, ir sasnieguši ļoti augstus garīgos
līmeņus, tāpēc viņi neapmierinās tikai ar garīgu padomu
sniegšanu grēciniekiem, bet gan – ar Dieva žēlastību un
palīdzību – var piešķirt tiem garīgu spēku, kas atbrīvo viņus
.no grēcīgo darbu sekām

* * *

Visas labās un ļaunās darbības atrodas smadzeņu šūnās
un izpaužas kā tikumīgi vai ļauni ieradumi vai tieksmes
domāšanā. Cilvēks, kas cieš no neveselīgiem ieradumiem, jo
viņa smadzeņu šūnas ir uzlādētas ar šo ieradumu spēku, var
atbrīvoties ar gribasspēku, meditāciju, sirsnīgu lūgšanu un
nepārtrauktu pozitīvu apliecinājumu, līdz visi viņa nevēlamie
ieradumi tiek pārveidoti par tikumīgiem miera un klusuma
ieradumiem. Tas notiek, kad pareizi virzīts dzīvības spēks
darbojas, lai mainītu smadzeņu šūnu patoloģisko dabu, lai šīs
.šūnas piepildītos ar visu labo, tikumīgo un skaisto

* * *

Izpratne ir iekšējā acs, dvēseles redze un sirds
teleskops. Tā ir līdzsvars starp prāta mieru un sirdsapziņas
.tīrību

* * *

Katru dienu mēs redzam dažādas ainas, un katra diena
sniedz jaunu mācību, kas jāapgūst. Tiek sagaidīts, ka cilvēks
apgūs šo mācību, koncentrējoties uz savas eksistences
galveno mērķi: atpazīt savas esības avotu un savas dzīves
.pamatu

Centīsimies aizmirst pagātnes bēdas un apņemsimies
pie tām vairs nekavēties. Ar nelokāmu apņēmību un aktīvu
gribu atjaunosim savu dzīvi, vairosim savus panākumus un
.lolot sevī labus ieradumus un cēlas īpašības

Dievs ir mans spēks, un es neticu nevienam citam

spēkam

Cīnies dzīves cīņās un neatlaidies līdz galam, nekad nepadodoties. Nekad nesaki: "Es nevaru atrast ceļu, tāpēc pārstāšu mēģināt." Lūdziet padomu, ja esat pieļāvuši kļūdas, bet nekad nepārtrauciet mēģināt. Daudzi samierinās ar sakāvi, saskaroties ar šķēršļiem. Tiem, kas cieš neveiksmi, vajadzētu biedroties ar veiksmīgiem cilvēkiem, nevis neveiksmniekiem. Esiet apņēmības pilni gūt panākumus; lai .tā ir jūsu dzīves filozofija

Katru dienu mums jāstiprina savs fiziskais spēks, jāpalielina garīgais spēks un jāiepazīst sava patiesā būtība caur meditāciju, veselo saprātu un pozitīvu, produktīvu .darbu, kas kopā nāk par labu ķermenim, prātam un garam Kad vēlaties izveidot labu ieradumu vai atbrīvoties no slihta, koncentrējieties uz smadzeņu šūnām, kurās atrodas dažādu ieradumu mehānismi. Lai izveidotu labu ieradumu, vispirms mierīgi apsēdieties un meditējiet, meklējot dievišķu .vadību

Koncentrējiet savu prātu uz gribasspēka centru pierē,
starp uzacīm, un stingri apstipriniet ieradumu, kuru vēlaties
ieaudzināt savās smadzenēs. Kad vēlaties atbrīvoties no
sliktiem ieradumiem, koncentrējiet savu uzmanību arī uz
gribasspēka centru un stingri apstipriniet, ka visas rievas,
.kurās šie ieradumi ir iesakņojušies, tiek izdzēstas
Ar koncentrēšanos un gribasspēku jūs varat izdzēst pat
.dziļās iesakņojušos vecos ieradumus

Atkārtoti apliecinī sev, ka tev piemīt gribasspēks, lai
izskaustu neveselīgos ieradumus no savām smadzenēm.
Labākais laiks šim apgalvojumam ir agrs rīts, kad tava
gribasspēks un koncentrēšanās spējas ir visaugstākajā
līmenī. Turpini sev apliecināt, ka esi brīvs no visām
diktātiskajām prasībām, un kādu dienu tu atklāsi – ar Dieva

palīdzību –, ka patiešām esi atbrīvojies no ieraduma, no kura
.vēlies atbrīvoties

Lai ko jūs baidītos, atmetiet to no savām domām un
atstājiēt to Dieva ziņā. Stipriniet savu ticību Dievam un
paļaujieties, ka Viņš spēj jums palīdzēt, un ziniet, ka daudzas
.ciešanas rodas no raizēm un nemiera

Kāpēc tev jācieš tagad, ja lieta, no kuras tu baidies, vēl
nav notikusi? Tā kā lielākā daļa mūsu traucējumu rodas bailu
dēļ, ja mēs atbrīvosimies no bailēm savā dzīvē, mēs
.jutīsimies brīvi, un dziedināšana notiks nekavējoties

Katru vakaru, tieši pirms gulētiešanas, apļiecinī sev, ka
Dievs ir ar tevi, tevi sargā un pieskata. Vizualizē Viņa
aizsargājošo gaismu, kas tevi ieskauj no visām pusēm, un tu
.sajutīsi Viņa brīnišķīgo aizsardzību
Šajā kosmiskajā lugā visu rasu cilvēki laika gaitā izspēlē
.dzīves drāmu

Mums ir jāsaprot dzīves jēga, nepārspīlējot vai
nekoncentrējoties uz savām īslaicīgajām lomām. Mūsu
izpratne par dzīvi bieži vien ir sagrozīta un maldīga, jo mēs
to skatām caur savtīguma un ierobežotas perspektīvas acīm;
ja mēs skatītos ar gara acīm, mēs redzētu lietas no pavisam
.cita skatupunkta

Kad atveram gudrības aci, mēs redzam visaptverošo
Dieva gaismu, un šajā gaismā mēs uztveram savu garīgo
dabu, kas ir universālās apziņas dabas atspoguļojums, kas
.caurstrāvo visas Visuma daļiņas un daļas
Garīgās patiesības mūs ieskauj, klauvē pie mūsu
aizvērtu acu durvīm, mudinot mūs saskatīt gaismu, nevis
tumsu, rīkoties gudri, nevis neziņā, piepildīt savas sirdis ar
mīlestību, nevis naidu, un sadarboties miera nodibināšanā
un pārpilnības un drošības ienesšanā mūsu pasaulē. Kad
mēs to darīsim, neziņa izzudīs, pasaulīgās atšķirības izzudīs,

mēs redzēsim vienotību dažādībā un mēs kļūsim vairāk
.saskaņā ar dievišķo gribu

Mūsu attiecības ar Dievu nav aukstas vai mīlestības
trūkuma pilnas, kā tas ir starp darba devēju un darbinieku.
Mēs esam Viņa bērni, un Viņa rūpes par mums ir pastāvīgas;
Viņš vienmēr mūs uzklausa. Mēs esam neatņemama Viņa
būtības sastāvdaļa, un mūsu attiecības ar Viņu ir dzīvas un
vibrējošas. Viņš mums ir dāvājis neizsmeļamu mīlestības,
saprātnes, ieskatu, labas gribas un garīgā spēka bagātību,
.taču lielākā daļa no mums šo bagātību ir izšķērdējuši veltīgi
Dievs vēlas, lai mēs dzīvotu drošībā, mierā un draudzīgā
sadarbībā, kā tas pienākas cēlas un mīlošas ģimenes
locekļiem, taču alkatība un savtīgi aprēķini ir ieauguši un
iesakņojušies cilvēku dvēselēs un izraisījuši šķelšanos
.ģimenē

Dievs vēlas, lai mēs būtu kungi, bet mēs esam
izvēlējušies būt vergi. Cilvēce ir tālu nomaldījusies no savām
debesu mājām un zaudējusi iekšējo paradīzi, kurā var justies
tuvu Dievam un Dievs ir tuvu mums, un tā nevarēs atgūt šo
paradīzi bez personīgām pūlēm. Dievs mūs radīja pēc Sava
.tēla, bet šī patiesība ir izgājusi no mūsu prāta
Mēs esam padevušies ilūzijai, ka mūsu liktenis ir
grūtības un mūsu liktenis ir iznīcība, un mums ir jāpārrauj
ilūzijas plīvurs ar gudrības dunci, lai ieraudzītu gaišo
.patiesību aiz plīvura

Dievs mani ir svētījis ar laimi šajos garajos dzīves gados.

Neatkarīgi no tā, vai cilvēki redz apmierinātības smaīdu
manā sejā vai nē, dievišķais prieks vienmēr ir ar mani un
nekad mani nepamet. Lielā svētlaimes upe nepārtraukti
plūst zem manas apziņas smiltīm un izlaužas kā svētīti avoti,
.kas laista manas dzīves dārzus

Ne pēkšņas dzīves pārmaiņas nevar traucēt manu
mieru, ne nāves rēgs nevar atņemt man garīgo laimi, ko
.jūtu

Bija grūti padarīt šo stāvokli pastāvīgu un nemainīgu,
taču gara augļi, ko tagad baudu un dalos ar citiem, bija visu
.ieguldīto pūļu vērti
Es domāju un rīkojos, vadoties pēc dievišķā gara. Nauda
nekad nav bijis mans dzīves mērķis, bet gan kalpošana
saviem brāļiem un māsām cilvēcē. Tāpēc Dievs man ir
atvēris daudzas labestības durvis, lai es varētu sevi uzturēt
un piepildīt savu misiju. Un, kad vien man ir nepieciešama
.palīdzība, Dievs to nekavējoties sniedz
Mana vienīgā vēlēšanās ir kalpot tev, un tāpēc es esmu
.šeit

Dieva spēks darbojas arī jūsu dzīvēs. Jūs paši
pieredzēsiet šo patiesību, kad jūsu ticība tiks stiprināta un
jūs sapratīsiet, ka patiesā bagātība nerodas no materiāliem
.panākumiem, bet gan no Visvarenā
Katrs mirklis, ko pavadīsi ar Dievu, būs tavš galīgais
labums, un viss, ko paveiksi mīlestības dēļ un lai iepriecinātu
.Dievu, tiks ierakstīts mūžības grāmatā
Atkāpieties savu dziļo domu vientulībā un izbaudiet
.mieru, kas plūst no klusuma avota
Ja sējam labus darbus, mēs pļaujam prieku un svētības,
un, ja sējam sliktus darbus, mēs pļaujam dažāda veida un
.pakāpes krīzes un problēmas
Katrs labs darbs ir kā cirtnis, ar kuru mēs rokam apziņas
.augsnē, lai atklātu dievišķā prieka avotu
Mācies ienirt pašanalīzes un izpētes jūrā, vai tā būtu
saistīta ar labām grāmatām, ticību, problēmām, filozofiju vai
iekšējo prieku, atzīstot, ka parasta [kontemplatīva] vientulība
.ir patiesas laimes cena
Lai gan dzīve šķiet neparedzama, kaprīza un
noslēpumaina, pilna šaubu un visādu problēmu un
satricinājumu, mēs paliekam Dieva pastāvīgā aizsardzībā.
Mēs nedrīkstam pārspīlēt lietas vai zaudēt savaldību
notikumu priekšā, jo, ja mēs ļaujam panikai mūs pārņemt,

mēs dodam varu ļaunumam un padziļinām tā saknes, kas
.aug un zeļ baiļu un nemiera augsnē

Katru vakaru pajautā sev: Cik daudz laika esi pavadījis
ar Dievu, cik daudz esi pārdomājis, cik daudz esi paveicis, cik
daudz esi darījis citu labā un cik daudz esi kontrolējis savas
?vēlmes

Mums nevajadzētu gaidīt ilgstošu laimi un mieru dzīves
pārbaudījumos; drīzāk mums tie jāmeklē un jāatklāj sevī.
Tad, lai kādas pieredzes mēs piedzīvotu, mēs ar tām tiksim
galā tāpat, kā skatāmies kāda cita pieredzi filmā, neatkarīgi
.no tā, vai tā ir patīkama vai sāpīga

Cilvēks var pārvērst visu savu pieredzi sāpīgos,
nožēlojamos pārbaudījumos, ja ļauj savam prātam to darīt.
Viņš var baudīt labu veselību, tomēr nenovērtēt tās vērtību.
Bet, ja viņš saslimst, tad pazemojas un novērtē labklājības
svētību. Mums vajadzētu atzīt Dieva labvēlību un pateikties
Viņam par svētībām, ko Viņš mums dāvā, negaidot, kamēr
nelabvēlīgi apstākļi padarīs mūs pateicīgus un atzīs Viņa
.žēlastību

Dzīvei vajadzētu būt pārdomu un rīcības sajaukumam.

Kad cilvēks zaudē psiholoģisko līdzsvaru, viņš kļūst
neaizsargāts pret raīžu uzbrukumu, bēdu mākoņiem un sāpju
mokām. Un, ja viņš mēģina pārkāpt veselības, labklājības un
gudrības likumus, viņš neizbēgami cietīs no slimībām,
.nabadzības un neziņas

Mums jāuztur mūsu nodomi tīri, mūsu motīvi tīri un
jārīkojas tā, lai mēs justos mierīgi, un nedrīkstam ļaut dzīves
.apstākļiem traucēt mūsu mieru un iznīcināt mūsu laimi

Skumjas sirdis un salauztas domas mani pievelk, lai cik
tālu tās atrastos

Paplašiniet savas mirdzošās mīlestības valstības
robežas, pakāpeniski iekļaujot tajā savu ģimeni, kaimiņus,
.kopienu, valsti un visas apzinīgās valstis un radības

Mums arī jāstiprina savs intelekts un jāatmet no gadiem
un paaudzēm pārmantotā intelektuālā un morālā vājuma
nasta. Šie piemaisījumi ir jāsadedzina atjaunotas apņēmības
un produktīvas rīcības ugunīs. Ar šo konstruktīvo pieeju
patiesi apņēmīgs indivīds var sasniegt atbrīvošanās un
.brīvības apvāršņus

Aktivizējiet sevī bezgalīgo spēku, lai varētu spēlēt savu
.prestīžo lomu dzīves skatuve

Tiklīdz cilvēks sāk pielūgt mantu, naudu, slavu vai jebko
citu bez Dieva, viņa liktenis kļūst par nelaimi. Tie, kas visu
savu uzmanību pievērš šīm lietām, patiesībā tās pielūdz, un
tāpēc viņi netuvojas Dievam, bet gan attālinās no Viņa. Bet
tie, kas apcer Dievu, meditē par Viņu un savās sirdīs ar Viņu
vienojas, tuvojas Viņam un klusajā kopībā ar Viņu piedzīvo
.iekšēju prieku

Vienīgi Dievs spēj piepildīt cilvēku sapņus un cerības uz
.ilgstošu laimi. Tāpēc nekas nedrīkst ieņemt Dieva vietu sirdī
Ir svēti simboli, kas var palīdzēt meklētājam atcerēties
Dievu un tuvoties Viņam. Tomēr, ja cilvēks sāk pielūgt šos
simbolus, to kaitējums atsvērs to labumu. Pielūgsme jāvērs
.tikai pie Dieva, jo nekas cits nav pielūgsmes cienīgs

Lai kāds arī nebūtu rituālās pielūgsmes raksturs, Dievam
tā ir pieņemama, ja vien pielūdzējs to veic ar garīgu apziņu
un ilgošanos pēc Viņa. Tomēr daudzi cilvēki neaptver
pielūgsmes būtību, un viņu domas un sirdis tiek novirzītas no
Dieva uz rituāliem, tādējādi negūstot lielu labumu no savas
.pielūgsmes

Patiesi pielūdzēji neļauj savai apziņai aprobežoties ar
kādu tēlu vai formu, bet gan ar dziļāko mīlestību un pilnīgu
uzmanību koncentrējas uz dievišķo garu, kas slēpjas aiz
.visiem tēliem un formām

Dievs ir absolūts un bezgalīgs, un neviens attēls vai
statuja nevar Viņu ietvert

Var teikt, ka Dievs izpaužas ikvienā, kas Viņu patiesi mīl
un ir saskaņā ar Viņu, jo Viņš ir klātesošs visur un tāpēc ir

klātesošs ikvienā. Tomēr ne visiem piemīt spēja izpaust dievišķo klātbūtni. Saule vienādi spīd gan uz oglēm, gan dimantu, bet dimants saņem un atstaro saules gaismu, .savukārt ogles to nevar

Līdzīgi visi cilvēki ir iegremdēti Dieva gaismā, bet tikai daži spēj saņemt šo gaismu un atspoguļot to savās domās un darbībās. Lai to izdarītu, viņiem ir jāattīra sevi ar meditācijas palīdzību un sekojot dievišķajām mācībām un .baušļiem

Kad mēs izrunājam Dieva vārdu, mums dziļi un patiesi jāapzinās, ko mēs sakām. Ja jūs varētu ieskatīties cilvēku domās lūgšanas laikā, jūs atklātu, ka vairums domā par visu, izņemot Dievu, pat ja viņi izrunā Viņa vārdu! Šāda lūgšana ir .neauglīga un bezvērtīga

Kad mēs lūdzamies, mums jācenšas visu savu prātu koncentrēt uz Dievu, nevis tikai atkārtot Viņa svētīto vārdu, ļaujot savām domām klejot. Viena no manām tantēm mēdza skaitīt savas lūgšanas uz lūgšanu krellēm, kuras reti kad izlaida no viņas rokām. Bet kādu dienu viņa man atzinās, ka, neskatoties uz šī lūgšanas ieraduma praktizēšanu četrdesmit gadus, Dievs nebija atbildējis uz viņas lūgšanām. Nav brīnums! Viņas "lūgšanas" bija nekas vairāk kā nervozs .ieradums

Kad mēs lūdzamies, mums nevajadzētu domāt ne par ko citu kā tikai par Dievu. Mums jācenšas būt sirsnīgiem savā pielūgsmē un uzticīgiem savās lūgšanās. Lūgšanu kreļļu lietošana un pastāvīga Dieva vārda piesaukšana ir pilnīgi pieņemama, ja šī prakse izriet no sirds un to atbalsta sirsnība un koncentrēts prāts. Tomēr šī prakse laika gaitā var kļūt .automātiska

Mums jāčukst Dieva vārds savās sirdīs ar ilgošanos un dievišķu mīlestību; tā ir patiesa pielūgsme, kas aizkustina Dieva sirdi. Izrunāt Dieva vārdu auksti un ar maldīgu prātu ir zaimošana un necieņa. Kad lūdzamies, mūsu sirdij un prātam .jābūt piepildītam ar Dieva mīlestību

Ak, Kungs, Tu esi dievišķā Polārzvaigzne, kas vada
manas klejojošās domas nemierīgajā pārbaudījumā un bēdu
.jūrā

Prāta koncentrēšanas praktizēšana, izmantojot augstāka
līmeņa jogas vingrinājumus, palīdz tuvoties Dievam,
augstākajam godības un krāšņuma avotam, tāpat kā tā
.palīdz domāt par Dievu un sazināties ar Viņu

Ir svarīgi veltīt vienu dienu nedēļā garīgai rekolekcijai (ja
iespējams), lai pārdomātu Dievu un piedzīvotu mieru, mieru
un iekšēju mieru. Šādi pavadīts laiks būs kā nomierinošs
balzams nepatikšanām un raizēm, ar kurām saskarsieties
.pārējā nedēļas laikā

Ikvienam katru nedēļu jāpavada viena diena vientulībā
vai "garīgā rekolekcijās", lai dziedinātu savas emocionālās
brūces un sāpes. Kad šī diena kļūs par miera, prieka un
apmierinātības dienu, jūs to ar nepacietību gaidīsiet nedēļu
.pēc nedēļas

Vientulība ir diženuma cena. Jūs pārsteigs brīnišķīgie
rezultāti, ko jūsu prāts, ķermenis un dvēsele sasniegs,
pateicoties šai garīgajai rekolekcijai un saiknei ar savu garu
un Dievu. Ja jūs tiecaties pēc patiesas laimes, jums ir
jāiegremdējas dievišķā miera okeānā agri no rīta,
.pamostoties, kā arī pirms gulētiešanas naktī

Indijas gudrie iesaka ne tikai vienu vientulības dienu, bet
uzsver nepieciešamību pēc klusas meditācijas četras
konkrētas reizes dienā. Rītausmā, pirms piecelšanās un
tikšanās ar kādu, vajadzētu baudīt mieru un miera sajūtu.
Pusdienlaikā pirms pusdienām vajadzētu nomierināt prātu un
vēlreiz izbaudīt miera periodu pirms vakariņām. Visbeidzot,
.pirms gulētiešanas vakarā vēlreiz jāieiet miera stāvoklī

Tie, kas cītīgi ievēro klusumu vientulības laikā un šajos
četros dienas periodos, noteikti piedzīvos harmoniju ar
Dievu. Tiem, kas nevar ievērot visus šos periodus, vajadzētu
veltīt tam vismaz rīta un vakara stundas. To darot, viņu dzīve

tiks pārveidota uz labo pusi, un viņi piedzīvos patiesu laimi;
.pieredze ir labākais pierādījums

Ja turpināsi rakstīt un parakstīt čekus, neiemaksājot
pietiekami daudz līdzekļu, lai segtu savu bankas kontu, jūsu
nauda beigsies. Tas pats attiecas uz jūsu dzīvi. Bez
regulāriem miera iemaksām jūsu dzīves kontā jūsu enerģija
tiks izsmelta, jūsu miers izzudīs un jūsu laime iztvaikos. Īsāk
sakot, jūs galu galā cietīsiet emocionālu, garīgu, fizisku un
garīgu bankrotu. Bet dziļa ikdienas meditācija par Dievu
.papildinās jūsu emocionālo kontu

Dievbijīgs meklētājs katru dienu meditē, sazinoties ar
Dievu ar visu savas sirds mīlestību un ilgām, lūdzot Viņu
atklāt Sevi. Ja jūs mīlat Dievu un ilgojaties pieredzēt Viņa
klātbūtni, jums jāiegremdē savs prāts un ķermenis Viņa
mierā, un dzīve jums uzsmaidīs, un jūsu lietas daudzējādā
.ziņā uzlabosies

Mierīgs cilvēks reti kļūdās un gūst panākumus tur, kur
.tūkstošiem citu neizdodas

Tie, kas nedomā par Dievu vai nerūpējas par Viņu, kļūst
nomākti un nelaimīgi. Viņi kļūst viegli aizkaitināmi un
.pārvēršas par staigājošām mašīnām

Gudrības un miera saule uzlēks miera debesīs un
apspīdēs jūsu būtni savos dziedinošos staros, ja vien jūs
pieliksiet garīgas pūles un savā sirdī piešķirsiet Dievam
.pirmo vietu

Viens mēness spīd spožāk nekā visas zvaigznes kopā.

Saule, kas šķiet maza, kļūdē tumsu no teritorijas, kas ir
miljoniem reižu lielāka par sevi. Līdzīgi labs cilvēks, vienkārši
eksistējot pasaulē, izstaro vibrācijas, kas neitralizē un
.neitralizē daudzas vibrācijas, ko izstaro ļauni cilvēki
Pārdomu dienai vajadzētu būt arī garīgas un fiziskas
atpūtas un iekšējā miera kultivēšanas dienai. Jebkura
darbība, kas sniedz gudrību un mieru, šajā dienā ir svētīga
.darbība

Runājot par vecāku godināšanu, svētajās grāmatās ir ieteikts pret viņiem izturēties labi: “Godā savu tēvu un māti”
.”un “Esi laipns pret vecākiem

Cilvēku vecāki ir jāgodā kā Dieva pārstāvji, kurš viņiem ir devis cilvēces radīšanas dāvanu. Māte ir Dieva tīrās mīlestības iemiesojums, jo mīloša māte piedod tur, kur neviens cits to nedarīs. Tēvs ir Dieva gudrības izpausme un
.Viņa bērnu aizstāvis

Nevajadzētu mīlēt savu tēvu un māti atsevišķi no Dieva,
bet gan kā Viņa aizsargājošās un gudrās mīlestības izpausmi.
Augstākais dievišķais gars kļūst gan par tēvu, gan māti, lai
.palīdzētu bērnam; tāpēc tas ir jāgodā vecākiem

Svētie Raksti arī iesaka nenogalināt nogalināšanas dēļ,
jo tad cilvēks kļūst par slepkavu. Cilvēkam nevajadzētu atņemt citam dzīvību intensīvu emociju brīdī. Tomēr, ja tuviniekiem draud briesmas, ir jācīnās, lai aizsargātu tos, kurus Dievs viņam ir uzticējis, jo svēts pienākums ir aizstāvēt
.savu ģimeni un valsti

Attiecībā uz laulības pārkāpšanas aizliegumu, dzimumattiecību ideālajam mērķim vajadzētu būt bērnu radīšanai, kas radīti pēc Dieva tēla, un tīras mīlestības izpausmei, ko izjūt laulātie, kuri viens otrā saskata Dievu.

Tie, kas dzīvo tikai fiziskā līmenī, neņemot vērā patiesu mīlestību vai augstāku mērķi, kādam tika radīta seksuālā vēlme, saskaņā ar šo bausli pārkāpj laulību. Šajā gadījumā viņi neatšķiras no dzīvniekiem, kas apmierina savas
.seksuālās tieksmes un pēc tam dodas savā ceļā

Dievs radīja šo radošo tieksmi vīriešos un sievietēs radīt un paust patiesu savstarpēju mīlestību laulības dzīvē, un to nevajadzētu izmantot ļaunprātīgi, bet gan pārveidot par
.svētu darbību un zināšanām

Ja jūs varat kontrolēt un izplatīt seksuālo spēku savā būtībā, jūs varēsiet attīstīt lieliskas garīgās spējas rakstīšanai, zīmēšanai vai slēptu talantu atklāšanai
.neskaitāmos citos veidos

Un, kad jūs beidzot spēsiet kontrolēt un garīgi pārveidot
radošo darbību, jūs pieredzēsiet lielu mieru, lielu mīlestību
.un pieaugošu garīgo prieku

Svētie un garīgie līderi, kas garīgi pārveidojuši savu
seksuālo aktivitāti, ir milži, kas spēj veikt pārsteidzošus un
satriecošus varoņdarbus pasaulē un ezotēriskajos patiesības
.meklējumos

Tādējādi seksuālās tieksmes augstākais pielietojums ir
tās spēka paaugstināšana, tas ir, tās enerģijas virzīšana uz
augstāku mērķi, lai izpaustu gudrību, augstus ideālus un
garīgos principus. Nevajadzētu gūt prieku no seksuālām
domām vai vēlmēm pēc tā, kas ir aizliegts. Kad šāda veida
paškontrole ir sasniegta, cilvēkam būs skaidrs skatījums uz
.dzimumaktu un tā augstāko mērķi

Būt vergam seksuālās lietās nozīmē zaudēt veselību,
paškontroli un intelektuālo mieru, un īsāk sakot, visus laimes
.elementus, kas cilvēkam ir nepieciešami

Svētās grāmatas arī mudina mūs nezagt. Ja tūkstoš
cilvēku grupa zagtu viens no otra, katram būtu 999
ienaidnieki. Tāpēc nedrīkst pārkāpt citu tiesības, kā arī
atņemt viņu zemi, mieru, mīlestību, cieņu vai jebkuru no viņu
materiālajām vai garīgajām mantām. Ja nejūtat vēlmi atņemt
to, kas nepieder jums, tas, kas jums nepieciešams vai ko
vēlaties, nonāks pie jums. Zādzība vispirms rodas prātā, kad
cilvēks sāk apskaust citus. Ļaunprātīgu vēlmju sēklas ir
jāizrauj no prāta. Garīgais altruisms ir ceļš. Tad cilvēks
dabiski piesaistīs pārpilnību, un svētības pie viņa plūdīs no
avotiem, ko viņš zina, un avotiem, ko viņš nepazīst. Šis ir
neklūdīgs dievišķs likums. Kas attiecas uz zagļiem un
savtīgiem cilvēkiem, viņi savu dzīvi pavada, dzenoties pēc
materiālām mantām, viņu acis vienmēr ir vērstas uz to, kas
.ir citiem, pat ja viņu pašu kase ir pārpildīta ar zeltu
Kamēr netiek atmests materiālais egoisms, pasaule
.nevar iepazīt laimi

Laime rodas tikai caur garīgu sadarbību. Tā rodas, kad
cilvēks izjūt citu vajadzības kā savas un strādā citu labā
.tāpat kā pats

Vēl viens svarīgs bauslis ir izvairīties no nepatiesas
liecības sniegšanas. Kaitējuma nodarīšana kādam, sagrozot
patiesību, ir vēl viens veids, kā graut sociālo harmoniju. Ja
kāds vēlas, lai pret viņu izturas labi, viņam atbilstoši
jāizturas pret citiem. Patiesība vienmēr ir jāsaka, taču ir
jānošķir patiesības paušana no vienkāršas faktu
konstatēšanas. Kāda cilvēka nosaukšana par klibu vai aklu ir
sāpīga un kaitīga; jāņem vērā citu cilvēku jūtas un jāizvairās
viņus apkaunot. Līdzīgi ir nepareizi atklāt patiesību, kas
nodotu kādu bez cēla mērķa. No otras puses, nevajadzētu
melot, lai izvairītos no patiesības paušanas; drīzāk noteiktās
situācijās var klusēt, lai izvairītos no citu apkaunošanas vai
.kaitējuma nodarīšanas

Jāuzmanās no skaudības, postošas slimības, kas grauž
dvēseles mieru. Jo vairāk cilvēks kāro to, kas pieder citiem,
jo lielāka kļūst viņa nelaime un ciešanas. Skaudīgs cilvēks
dzīvo nemierīgu dzīvi, nekad nezinot miera garšu. Viņiem ir
daudz labāk cienīt sevi, paļauties uz sevi un meklēt iekšēju
.garīgu bagātību

Cilvēka cieņa un patiesā vērtība ir daudz augstāka par
visu, ko viņš varētu vēlēties vai ilgoties iegūt. Dievs izpaužas
katrā cilvēkā tādā veidā, kā tas nav redzams nevienā citā
cilvēkā. Viņu seja nav tāda pati kā nevienam citam, un viņu
dvēsele nav tāda pati kā nevienam citam, jo viņā slēpjas
visas radības vislielākais dārgums – un šis vislielākais
.dārgums ir Dievs

Mēs vēlamies, lai mūsu dzīve mirdzētu un plauktu ar
labiem darbiem, smaržotu no prieka un laimes un mūžīgi
.dzīvotu to cilvēku atmiņā, kuri mūs novērtē

Kad cilvēkam ir pareiza ticība un viņš rīkojas atbilstoši tai, viņš ir laimīgāks nekā tie, kuriem trūkst ticības un kuri .dzīves cīņā nepilda savus pienākumus

Labā ticība un taisnīga rīcība (ko atbalsta cēli motīvi un labi nodomi) vienmēr ir klātesoša visur, kur pastāv laime, un zūd tur, kur laimes nav. No tā mēs varam secināt, ka tie ir divi būtiski laimes nosacījumi, kurus bez tiem nevar sasniegt.

Tiem, kas vēlas laimi, ir nepieciešami tikai šie divi .pamatelementi, kas ir tās stūrakmeņi un pīlāri

Cilvēki nevar pēc savas patikas kontrolēt, mainīt vai izdzēst Visuma bezgalīgās sastāvdaļas. Šīs sastāvdaļas ir cieši saistītas ar cilvēka dzīves audumu, un cilvēki nevar funkcionēt izolēti no tām. Tomēr cilvēki var kontrolēt savu prātu, lai pielāgotos šīm sastāvdaļām un izvairītos no to .kaitējuma

Mūsu senči bija laimīgāki par mums nevis tāpēc, ka viņiem piemita vairāk pasaulīgu lietu un prieku nekā mums tagad, vai tāpēc, ka viņi bija mazāk pakļauti dzīves problēmām, bet gan tāpēc, ka viņiem piemita psiholoģiskais līdzsvars, kas deva viņiem mierinājumu, mieru, .apmierinātību un īsumā laimi

Viņu laime nebija atkarīga no ārējiem apstākļiem, kā arī viņi nepadevās ārējiem apstākļiem, kas viņiem to atņemt. Viņu komforta, miera, laimes un apmierinātības sajūtas bija dabiskas, normālas, veselīgas un ilgstošas. Arī mums vajadzētu kultivēt šīs sajūtas, ja vēlamies būt laimi. Un kurš ?gan no mums to nedarītu

Liktenis ir pagātnes brīvās gribas vai izvēles brīvības izmantošanas rezultāts. Ar savu pagātnes brīvās gribas praksi mēs esam sev radījuši un turpinām radīt likteni un lemtību. Tomēr mēs neesam saistīti ar pagātni, un mūs mūžīgi neierobežo mūsu rīcības sekas. Mēs varam atsaukt

to, ko esam iesējuši, un izdzēst to, ko esam uzrakstījuši, ja to
vēlamies un cenšamies labot savu kursu un uzlabot savas
.ražas kvalitāti

Ja mēs izskaužam tādu darbību sēklas, kurām ir sāpīgas
sekas, un to vietā iesējam sēklas, kas vairāk atbilst dvēseles
dabai, mēs noteikti plūksim laimes augļus no šīm labajām
sēklām, kas iesētas dvēseles augsnē. Mums jāīsteno brīvā
griba tagad, nevis rīt, ja vēlamies sasniegt lielāku laimi vai
.mazināt ciešanas un sāpes

Tāpēc laimes apstākļi slēpjas cilvēkā, un viss, kas viņam
jādara, ir nopietni pievērsties šim nekļūdīgajam
vienādojumam, un rezultāti būs viņam par labu, ja viņš veiks
.vislabāko novērtējumu un tiks ar to galā

Ak, Kungs, lai mana būtne ir piepildīta ar Tavu vitalitāti,
mana sirds ar Tavu mierinošo un līdzjūtīgo klātbūtni, mans
prāts ar Tavu gudrību un mana dvēsele ar Tavu dievišķo
.apziņu

Jūsu siržu augsnē aug mīlestības sēklas, laistiet šīs
sēklas ar universālas mīlestības un universālas līdzjūtības
.ūdeni

Prāta spēks ir neierobežots, un attiecīgi, ja pietiekami
dziļi pārdomāsi jebkuru tēmu, jūs saņemsiet atbildi uz
.jebkuru ar šo tēmu saistītu jautājumu

Ja cilvēks visu savu darbu un aktivitātes velta citu
cilvēku kalpošanai un paveic tās ar gandarījumu, tad viņš
.patiesi ir pelnījis atzinību un pateicību

Mums nevajadzētu būt vienpusīgiem. Drīzāk mums
vajadzētu līdzsvarot savas aktivitātes un noteikt prioritātes
savam darbam un pienākumiem atbilstoši katra
.svarīgumam

Pienākums ir darbība, ko cilvēks veic ar prieku, nevis
materiāla labuma gūšanas nolūkā, un garīgajam un
.morālajam pienākumam dzīvē jābūt pirmajā vietā

Katram cilvēkam ir neizmantots potenciāls. Viņam
piemīt visas nepieciešamās stiprās puses. Prāts pats par sevi

ir augstākā vara, un tas ir jāatbrīvo no novecojušiem un
.ierobežojošiem ieradumiem un priekšstatiem
Planētu un zvaigžņu ietekmi uz cilvēka dzīvi izraisa
pievilkšanās un atgrūšanās spēki starp planētām un cilvēka
.ķermeņiem
Ļaunas domas noved cilvēku kaitīgā vidē, kur viņš var
izpausties atbilstoši savām vēlmēm. Tomēr cilvēks ar
gribasspēku var mainīt savas domas un apziņu, un līdz ar to
arī savu vidi. Ja cilvēks ilgstoši atrodas kaitīgā vidē, šī vide
sāk viņu zemapziņā ietekmēt. Laika gaitā viņš pilnībā zaudē
brīvību izvēlēties veselīgu un pilnvērtīgu vidi un kļūst
pakļauts šīs kaitīgās vides negatīvajai ietekmei. Savukārt tie,
.kuriem ir spēcīga gribasspēks, ir saskaņā ar Dievu

Koncentrēta prāta enerģija

Kad caur palielināmo stiklu fokusējat saules gaismu uz
sīku punktu, tā rada siltumu, un šis siltums var aizdedzināt
koku, audumu, papīru un citas lietas. Līdzīgi, precīzi
fokusējot prātu, tā koncentrētā enerģija var sadedzināt
šaubu saknes aiz katras neveiksmes un ļaut gudrības
.gaismai spoži spīdēt

Kad prāts saskaņojas ar Dievu, visa labuma avotu un
visa svētītā spēka izcelsmi, tas sāk apzināties dievišķo
klātbūtni un tam piemīt visi panākumu elementi. Šie
elementi ir cieši saistīti ar Dieva milzīgo spēku, kas spēj radīt
.jaunas iespējas panākumiem jebkurā jomā
Problēmas un grūtības rodas no cilvēka neapzināšanās
par savām pagātnes darbībām, kas veiktas noteiktā laikā un
vietā. Viņa pašreizējās ciešanas izriet no domām un darbiem,
ko viņš ir izteicis, kas iesakņojās viņa apziņas augsnē,
izaugot par augu un nesot augļus, kas atspoguļo tieši šo
.domu un darbību raksturu

Pārbaudījumi un likstas nenāk, lai cilvēku salauztu vai
paralizētu viņa gribu, bet gan lai liktu viņam novērtēt Dieva
diženumu un cienīt Viņa likumus, caur kuriem viņš var
sasniegt patiesu laimi. Dievs nesūta šos skarbos
pārbaudījumus tāpēc, ka tos galvenokārt ir radījis cilvēks.
Viss, kas no cilvēces tiek prasīts, ir pamodināt savu apziņu
no neuzmanības miega un izklūt no neziņas tumsas zināšanu
.gaismā

Lielākoties mūsu maņas sola īslaicīgus priekus, bet galu
galā nes ilgstošas sāpes un ciešanas. Patiesa tikumība un
laime tomēr sola maz, bet galu galā sniedz mums tīru un
ilgstošu prieku. Tāpēc es uzskatu, ka iekšēja, ilgstoša laime
ir patiesss prieks, bet īslaicīgas jutekliskas baudas ir tikai
.baudas

Kad paskatās uz sauli no miljoniem jūdžu attāluma
kosmosā, šī milzīgā zvaigzne šķiet daudz mazāka nekā mūsu
.Zeme

Tomēr Zemes diametrs ir aptuveni 7 900 jūdzes,
savukārt Saules diametrs ir simts reižu lielāks nekā Zemes
diametrs. Ja jūs varētu novietot mūsu planētu Zeme tieši
Saules priekšā, tā salīdzinājumā ar Sauli izskatītos kā niecīgs
.punktiņš

Pieņemsim, ka varenaiss Saules lauks paplašinās un
paplašinās, līdz tā milzīgā masa aprij visas zilās debesis.
Debesis, ko mēs redzam, ir tikai maza daļa, patiesībā niecīgs
.punktiņiņš, no telpas, kas caurstrāvo bezgalīgo Visumu
Pat ja Saule turpinātu bezgalīgi izplesties un stiepties
kosmosā, tā joprojām nespētu aptvert bezgalību
Kosmiskā mazuma un galīguma ilūzija ierobežo un
.neļauj prātam uztvert kosmisko plašumu
No kurienes radās šis absolūtais tukšums un kur ir tā
?robežas

Tas, kurš nav pakļauts dimensijām vai mērījumiem,
kuram nav robežu vai izcelsmes, ir Dievs, kurš ir visuresošs
un eksistē vistālākajos kosmosa nostūros. Viņš ir tālās,
attālās zvaigznēs, tāpat kā tas eksistē tevī un manī, tas
apzināti apzinās katru telpu, ko tas aizņem, lai cik maza vai
.liela tā būtu

Pagātne lielākajai daļai cilvēces ir nezināma, izņemot
dažus apgaismotus indivīdus. Tomēr mūsu nezināšana par
pagātņi nāk arī par labu mums. Jo, ja mēs zinātu visu, ko
esam darījuši šajā dzīvē un iepriekšējās dzīvēs, mūs
pārņemtu mūsu darbību apjoms un mēs būtu pilnīgi
apmulsuši. Mūsu griba varētu pat tikt paralizēta šoka dēļ,
padarot mūs nespējīgus turpināt savus centienus un atstājot
mūs izmisuma upurus. Pat šajā zemes dzīvē aizmāršība ir
Dieva svētība, kas neļauj mūsu domām un jūtām pārņemt
pagātnes atmiņām, īpaši rūgtajām un sāpīgajām. Par laimi,
dievišķā dzirksts mūsos pastāvīgi spīd ar cerību un vēlmi
turpināt nemitīgo dzīves ceļojumu. Mums jāpateicas Dievam
par šīm divām svētībām: spēju aizmirst pagātņi un cerību uz
.nākotni

Mums nevajadzētu secināt, ka liktenis liek šķēršļus
brīvas gribas ceļā. Tomēr mums jādara viss iespējamais, lai
pretotos negatīvajām ietekmēm, ko vairums cilvēku piedēvē
liktenim un lemtenim, un jāizmanto sava izvēles brīvība
saskaņā ar savu iekšējo pārliedību, ja vien šī pārliedība
balstās uz stipru ticību un ir pamatota dievišķajos likumos,
.bez kuriem cilvēks nevar izbaudīt patiesu laimi

Uzsākot kādu darbību, mums nevajadzētu ļauties
nelabvēlīgu apstākļu baidīšanai, bet gan būt maksimāli

optimistiskiem, ar absolūtu ticību, ka nekas nevar stāties
.ceļā gribas izpausmei un izvēles brīvībai

Cilvēki bieži vien ir kā lapa, kas peld pa upes virsmu, un
viņiem ir jāizraujas no automātisko ieradumu straumes, kas
viņus nes ilūziju un iznīcības ūdenskritumu virzienā. Lielākā
.daļa cilvēku šķiet vienaldzīgi un ļauj straumei sevi aizraut

Ja mums neizdodas sasniegt savu mērķi, ir pieņemami
netieši atzīt, ka pastāvēja mūsu pašu radīti šķēršļi, kas
neļāva mums to sasniegt. Mums ir jāatlaidās un jādubulto
centieni, lai sasniegtu vēlamu rezultātu. Mums arī
jāpārlicina sevi, ka neatkarīgi no tā, cik spēcīgi un milzīgi ir
šķēršļi un izaicinājumi, mums joprojām ir spēks tos pārvarēt.
Pat ja mēs ciešam neveiksmi, neskatoties uz visiem mūsu
mēģinājumiem, nav nepieciešams krist izmisumā vai
vilšanās, ja vien saprotam, ka cilvēka griba ir spēcīgāka par
likteni, kas ir mūsu pašu radīts. Tāpēc mēs nedrīkstam
pārtraukt mēģināt, lai cik reižu mēs kļūdītos, jo vienmēr ir
atvērtas durvis. Mums vienkārši jāturpina tiekties un
jāatkārto mēģinājums, līdz mums tiek doti panākumi. Dievs
mums sniegs palīdzību, ja vien mēs paļausimies uz Viņu un
pieliksim nepieciešamās pūles. [Tas, kurš iet pa šo ceļu,
sasniegs galamērķi, un tas, kurš paļaujas uz Dievu, netiks
vīlies.]

Kad cilvēks kaut ko intensīvi un neatlaidīgi vēlas, šī
vēlme nekad nepamet viņa apziņu, lai kur viņš dotos un lai
kādas būtu viņa nodarbošanās. Pateicoties savai pastāvīgajai
un nenogurstošajai darbībai, šai vēlmei piemīt milzīga
apņēmība un enerģija. Šis iekšējais čuksts ir spēcīgāks un
efektīvāks par mehānisku lūgšanu, kas tikai kustina lūpas. Tā
rīkojas tie, kas mīl Dievu. Viņi nemitīgi čukst savu mīlestību

pret Viņu, viņu sirsnīgie čuksti paliek nedzirdami visu viņu ikdienas darbību laikā. Šis sirsnīgais čuksts viņus nenovērš un nenonāk pretrunā ar viņu citiem pienākumiem. Pieaugot viņu vēlmei pēc Dieva, viņu mīlestība pret Viņu padziļinās un pastiprinās, līdz viņi piedzīvo Viņa klātbūtni un ar dvēseles aci ierauga Viņa gaismu. Viņi izbauda milzīgu prieku un izjūt .neaprakstāmu mieru

Dievs mums sūta dzīvē nepieciešamās mācības, lai mēs varētu no tām gūt labumu un iegūt izpratni un pieredzi. Ikviens, kurš izvairīsies no šīm mācībām, būs spiests tās .apgūt neatkarīgi no tā, cik ilgs laiks tam būs nepieciešams

Katrs pārbaudījums ir draugs, ja no tā mācāmies, un tirānisks despots, ja izniekojam iespēju un ļaunprātīgi izmantojam to ar kurnēšanu, aizvainojumu un sliktu .spriedumu

Kad mums ir skaidra izpratne un pareiza attieksme pret .dzīvi, tā kļūst skaista un bez sarežģījumiem

-

psiholoģiski gadījumi

Cilvēks nevar mūžīgi palikt prieka viļņu mētāts, iegremdēts nemierīgos bēdu ūdeņos vai noslīcis garlaicības dzīlēs. Šajā pretrunīgo dualitāšu pasaulē vidusmēra cilvēks ir pakļauts kāpumiem un kritumiem — paceļoties laimes viļņos, grimstot apātijas bezdibenī un mētājoties niknos skumju .viļņos — reti piedzīvojot kādu citu apziņas stāvokli

Ļaut apstākļiem šādā veidā ietekmēt savas domas
nozīmē paļauties uz savu gribu kaprīzam un pastāvīgi
mainīgam liktenim. Lai cilvēks dzīvotu veiksmīgu un
piepildītu dzīvi, ir nepieciešams garīgais līdzsvars, un to var
panākt tikai ar koncentrētu domāšanu un kontroli pār savām
.emocionālajām spējām

Pat visdziļākās bēdas ar laiku sadzīst, tāpēc nav jēgas
katru dienu kavēties pie bēdām. Pastāvīga mīlotā zaudējuma
pārdzīvošana nepalīdz ne viņam, ne mums, un tas neko
nemaina. Līdzīgi mazvērtības kompleksa kultivēšana vai
sevis sodīšana par pagātnes kļūdām vai neveiksmēm ir
neproduktīva; tā tikai padara dzīvi nelaimīgu un nomāc
.garīgās spējas

Mēs nedrīkstam ļaut sev iekrist garlaicīgas rutīnas
bedrē, jo tas ir psiholoģisks stāvoklis, kas nebūt nav
komfortabls, jo tas traucē prātu un sadedzina apslēptās
.spējas apātijas krāsnī

Neveiksmes ir jāizskauž no saknēm, un dzīves lauki ir
jāuzar ar centību un apņēmību un jāsēj ar labestības sēklām,
.lai ar Dieva palīdzību novāktu bagātīgu ražu
Dari kaut ko tādu, ko neviens iepriekš nav darījis — kaut
ko tādu, kas pārsteigs pasauli. Parādi, ka Dieva radošais
.spēks darbojas caur tevi

Cilvēki ar mierīgu un cēlu temperamentu palīdz padarīt mūsu domas pievilcīgas un veselīgas. Nav grūti noteikt, vai cilvēks savu intelektuālo barību smeļas mierīgā vai traucējošā vidē. Trauksme, ciešanas un apjukums rodas no saskarsmes ar nepareiza veida cilvēkiem – draugiem vai radniekiem –, kas noved pie satraucošām domām un .nemierīga garastāvokļa

Ķermenis iegūst enerģiju un aktivitāti no fiziskām pārtikām, savukārt magnētiskie pārtikas produkti apgādā gan ķermeni, gan prātu ar enerģijas lādiņiem, kas ir vieglāk sagremojami nekā cietie un šķidrie pārtikas produkti, kurus .nevar viegli pārvērst dzīvā enerģijā

Kad jūs varat nezināšanu pārvērst gudrībā, vājumu un trauslumu veselībā un vitalitātē, un pārliecināti un drosmīgi – pat vienatnē – iet pa dzīves ceļiem, un atrast iekšēju prieku, ka jums ir dzīva un modra sirdsapziņa, un nelokāma ticība Dieva taisnīgumam un pareizā uzvarai pār nepareizību un patiesības uzvarai pār ilūziju, un kad jūs katru dienu cenšaties pacelt savas domas augstākos un izsmalcinātākos līmeņos, un jums ir mīloša un pateicīga sirds un labi nodomi pret citiem, jūsu intelektuālais barība kļūs magnētiska, un jūs piesaistīsiet sev visu, kas ir skaists un noderīgs – lietas, cilvēkus un apstākļus –, kas ir būtiski, lai turpinātu savu ceļojumu uz drošības un aizsardzības krastiem. Un visbeidzot, kad jūs pieliekat pūles, lai iegūtu to, kas jums nepieciešams, un esat apmierināti ar to, ko Dievs sniedz, jūs būsiet bagātāki garā un apmierinātāki nekā tie, kurus pārņem pasaulīgas vēlmes un kuri alkst pēc tās īslaicīgajiem .priekiem

Līdzjūtība ir tilts, kas savieno katru dvēseli ar citām
.dvēselēm. Līdzjūtība ir vārti uz katru sirdi

Kad cilvēks meklē Dievu, kurš ir vienīgais patiesais
draugs pār visiem citiem, kļūst iespējams nodibināt patiesu
draudzību visās cilvēku attiecībās — ģimenes, brālīgajās,
laulības un garīgajās. Draudzība ir būtisks elements laulības
attiecībās, un prioritātei jābūt intelektuālai un emocionālai
tuvībai, garīgas pievilcības sajūtai un patiesai mīlestībai. Tie,
kas nespēj atšķirt patiesu mīlestību no fiziskās pievilcības,
.atkārtoti cieš vilšanos

Kad laulība balstās uz augstiem ideāliem un savstarpēju
cieņu, tā kļūst par laimīgu un veiksmīgu savienību starp
divām mīlošām un sadarboties gribošām dvēselēm, kas
atvieglo viena otras dzīves nastu un kļūst raizes par dzīvi
.savstarpējā empātijā un draudzīgā sapratnē

Neviens nevar mani kontrolēt vai atņemt man gribu, ja
.vien es neļauju citu domām un rīcībai mani ietekmēt
Ja jūs ierobežosiet savu domāšanu ar matēriju, jūs visu
redzēsiet no materiālās perspektīvas. Bet, tiklīdz jūs
pacelsiet savu apziņu līdz garīgās apziņas stāvoklim, jūs
redzēsiet Dieva gaismas visaptverošo plūsmu, kas plūst pāri
.visai matērijai, un jūs visu redzēsiet no garīgās perspektīvas

Kungs, es apzinos, ka man ir bezgalīgas iespējas izpētīt
savas spējas un atklāt savu garīgo potenciālu. Šodien es
piepildīšu savas domas ar optimismu un atbrīvošos no
nepatīkamām pieredzēm. Es praktizēšu to, kas līdzsvaroti un
.harmoniski baros manu ķermeni, prātu un garu

Es aizstāsšu materiālās pieķeršanās ar augstākām
vēlmēm
Un es sapratīšu, ka uzticīgais gars vienmēr ir ar mani

Dzīvības un nāves deļa ir vienmēr klātesoša, bet es
atbrīvošos uz visiem laikiem, saglabājot savu garīgo
identitāti. Un, kad es saskaršos ar pārbaudījumu un likstu
vētrām, es došos savā garīgajā laivā pāri dzīves jūrai uz
.drošajiem, dievišķajiem krastiem

Kad strādāju un radu, atcerēšos, ka Dievs darbojas caur
mani. Viņš ir Visuma Kungs, un es varu sazināties ar Viņu,
.dziļi Viņu apcerot

Mans mīļotais Dievs, es apzinos, ka manas domas man
nesīs vai nu neveiksmi, vai panākumus, atkarībā no tā, kura
ideja manā dzīvē ir spēcīgākā, un es centīšos atcerēties, ka
Tu sniedz Savu palīdzīgo roku un sagatavo ceļu maniem
.panākumiem

Kad mani piemeklēs nelaimes un neveiksmes, es
savāksu spēkus un stiprināšu savu apņemību tās pārvarēt.
Es būšu sirsnīgs un godīgs savās attiecībās ar ikvienu un
izplatīšu mīlestības un laba vēlējumu domas, tad Dievs mani
.atbalstīs ar Savu spēku un gudrību

Garīgās slimības un to ārstēšana
Meistars Paramhansa Jogānanda

Mēģiniet iztēloties nesamērīgu un nesaskaņotu cilvēku

:figūru grupu

Viens ar mazu galvu aunazirņa lielumā un lielu ķermeni

!kamieļa lielumā

Citam ir varena roka kā Samsona vai Herkulesa roka un

!ķermenis kā rūķa ķermenis

Un trešajam ir milzīga ziloņa galva un tievas peles

!ķermenis

Vai šī aina nebūtu pārsteidzoša un satriecoša, vai skumja un nožēlojama, ja jūs pēkšņi ieraudzītu šo radību pūli
?ar dīvainu un disharmonisku sastāvu

Tagad iedomājieties citu cilvēku grupu, kuriem ir normāla forma un izskats, bet kuri ir garīgi nelīdzsvaroti un .psiholoģiski kropli

Tāpat kā drēbes noslēpj brūces, čūlas un citas fiziskas deformācijas, arī spēcīgs, veselīgs ķermenis un skaista, starojoša seja noslēpj daudzas nopietnas garīgās slimības un .iedzimtus defektus

Ja jūs satiktu lielu pūli parastu cilvēku, kas izceļas ar elegantu izskatu un labu veselību, un ja jūs spētu caurstrāvēt viņu mentālos ķermeņus ar savu garīgo redzi, pārsteigums būtu pārsteidzošs, un jūs varētu pārņemt dziļas .skumjas par to, ko jūs atklātu

:Jūs varētu novērot viņu mentālos ķermeņus šādi

Prātu pārstāv galva, maņas un jūtas – rumpis, bet gribu

– rokas un kājas, kuras visas ir patoloģiskas, slimas un .deformētas

Jūs atklāsiet, ka dažiem ir maza galva ar neattīstītu gudrību, kas novietota uz ļengana ķermeņa, kas piepūsts ar .savtīgām ambīcijām un jutekliskām vēlmēm

Jūs arī atklāsiet, ka dažiem cilvēkiem ir ķermenis, kuram

trūkst jūtu un vitalitātes, pat ja viņiem ir augsti attīstīta, .funkcionāla roka

Citiem var būt lielas, radošas smadzenes, taču viņu empātija un emocionālās spējas ir apātiskas un atrofētas. Un

ir vēl viena cilvēku kategorija, kuriem ir normāla fiziskā un garīgā konstitūcija, bet kuru gribasspēks un paškontrolē ir .vai nu vāja, vai paralizēta
Un novērojumu saraksts turpinās un turpinās. Lai jums
!ilgi mūži

Šādi neskaitāmi psiholoģiski kropļojumi mentālajos ķermeņos, kas dažos aspektos ir nepietiekami attīstīti, bet citos – pārāk attīstīti, patiešām ir klātesoši – lai arī slēpti – cilvēkiem. Tie rada viņiem psiholoģiskas sāpes un neļauj .parādīt savus talantus un spējas tā, kā tās pienākas parādīt
Dažu psiholoģisku slimību apskatīšana šeit varētu palīdzēt identificēt visu cilvēku problēmu pamatcēloņus, lai tie kļūtu vismaz zināmi visiem tiem, kas no tām cieš, pat zemapziņā, lai viņi varētu izprast šo defektu būtību, to simptomus un kluso iekļūšanu psihē, lai viņi varētu atvairīt .to ložņājošo miera un laimes iznīcināšanu
garīga melanholija

Šī slimība ir plaši izplatīta to cilvēku vidū, kuri ir intelektuāli un fiziski neaktīvi, aizbildinoties ar dziļu aizraušanos ar garīgām lietām. Šie slimie indivīdi, aizbildinoties ar kalpošanu Dievam, atstāj novārtā gan svarīgākos, gan mazāk svarīgos materiālās dzīves pienākumus, tādējādi atverot sevi Sātanam, kurš var viņiem nodarīt nopietnu ļaunumu. Viņi cieš no pesimisma un nenovērtē visu, kas ir labvēlīgs vai skaists sev apkārt. Šī ir lipīga slimība, un visiem, kam ir garīgas tieksmes, ir jābūt piesardzīgiem un jāatbrīvojas no tās, pastāvīgi uzturot savu vitalitāti un stipru imunitāti ar pozitīvu domāšanu, .optimistisku skatījumu un veselīgu, produktīvu darbu
garīga gremošanas traucējumi

Tas notiek nejaušas (rijīgas) lietošanas rezultātā, tas ir, straujas lielu daudzumu gatavu psihotropo zāļu lietošanas rezultātā, kas reģistrētas ar mirdzošiem nosaukumiem un pasniegtas viltotu garīgu grāmatu un nodarbību veidā, ko

veic "garīgie ārsti", kuriem ir pieredze šarlatānisma un
.burvestību mākslā

Šī slimība ne tikai nogalina garīgo izsalkumu pēc
patiesības, bet arī iznīcina spēju atšķirt labo no ļaunā,
.labvēlīgo no kaitīgā

Tas, kurš pastāvīgi rij teoloģiskās idejas un barojas ar
visu, kas nonāk viņa rokās, ne tikai pārēdīsies, bet arī
patērēs indīgas idejas līdzās noderīgām, izraisot sev
intelektuālu gremošanas traucējumus un tādējādi lēnu
.garīgu nāvi

Pārmērīga un nepārtraukta dažādu garīgu un filozofisku
ideju studēšana bez izpratnes vai centieniem tās sagremot
un izpētīt personīgā pieredzē, lai pārliecinātos par to
pamatotību, galu galā rada šaubas, apātiju un neuzticēšanos
.visiem garīgajiem principiem un likumiem

Kaislība un apsēstība

Cilvēki, kas cieš no šīs slimības, dzīvo izšķērdētu,
bejēdzīgu dzīvi, jo viņiem ir pārāk daudz naudas un laika,
un tāpēc, ka viņiem trūkst mērķa un pareizas dzīves
.izpratnes

Šos cilvēkus vada viņu vēlmes; viņi dara visu, kas ienāk
prātā un kas viņiem patīk. Viņi piepilda savu dzīvi ar lētiem,
triviāliem romāniem, sensacionālām filmām un virspusēju,
bejēdzīgu izklaidi. Viņi neapzinās, ka ir slimi ar šo bīstamo
slimību, līdz piedzīvo smagu šoku vai nervu sabrukumu – tas
.ir, pēc tam, kad posts jau ir nodarīts
garīgs aukstums

Šim stāvoklim ir cits nosaukums: izmisums. Cilvēks
nekad nezina, kad tas uznāks un cietīs no tā satraucošajiem
simptomiem, piemēram, bezcerības, neiecietības, trauksmes
un nepacietības. Vēl ļaunāk, tas bieži vien ir ilgstošs, un tā
upuri viegli atkārtojas, pat ja viņi uzskata, ka ir ātri
.atveseļojušies

Psiholoģiska katara

Šo slimību izraisa hronisku pasaulīgu raīžu pārņemšana.

Tie, kas no tās cieš, parasti neizmanto savas gribasspēka ieroci un tādējādi pasīvi un padevīgi pakļaujas savām pastāvīgajām bailēm, nevis drosmīgi stājas tām pretī un .atbrīvojas no tām jau agrīnā stadijā
patoloģiska psiholoģiska pieķeršanās

Šīs slimības upuri kļūst vienpusīgi savos laimes meklējumos. Ticot, ka laime slēpjas bagātības uzkrāšanā, slavas iegūšanā vai veselības un varas iegūšanā, viņi upurē visu – veselību, labu reputāciju, sirdsmieru, godu un cieņu – uz savu kvēlo ambīciju altāra. Pārāk vēlu viņi saprot, ka tikai līdzsvarota dzīve, kas respektē dabas likumus un Dieva baušļus un saskaņo aktivitāti ar mieru, var nest patiesu laimi
.un piepildīt cēlas dzīves mērķi

Cilvēkus, kas cieš no neveselīgiem piesaistes traucējumiem, pārņem nevaldāmas ilgas, kas noved pie sagrozīta un deformēta dzīves skatījuma. Piemēram, kāds uzņēmējs guva lielus panākumus un uzkrāja bagātību, bet pirms viņš varēja baudīt savu bagātību, milzīgu raīžu un baiļu dēļ viņš piedzīvoja nervu sabrukumu un nomira
.salauztas sirds

Citi uzskata, ka mērķa sasniegšanai ir pieļaujams viss.

Šīs apjukuma dēļ viņi palaiž garām savu patieso mērķi un nespēj sasniegt pat mazāko gandarījumu, pat ja viņiem pieder lietas, pēc kurām viņi ir ilgojušies, jo cilvēka daba ir plaša un daudzšķautņaina, un tai nepieciešama līdzsvarota
.attīstība visos līmeņos

Akla garīga pieķeršanās

Šis anomālais fanātisms attiecībā uz noteiktiem uzskatiem izriet no pieķeršanās konkrētiem uzskatiem un idejām, tos neapšaubot vai nepārbaudot, tādējādi radot tajos, kurus nomoka šī kaite, dusmas un naidīgumu pret jebkuru veselīgu garīgu ideju vai atvērtu un atbrīvotu domu.

Šī izolācija noved pie sacelšanās pret Dieva likumiem, kas izpaužas intelektuālajā efektivitātē, materiālajā labklājībā, garīgajā un fiziskajā veselībā, kā arī mīlestībā un cieņā pret .visu izcelsmju cilvēkiem

Garīgo principu ieaudzināšana

Tā kā fiziskas slimības ir taustāmas, sāpīgas un nepatīkamas, tās mudina mūs aktīvi tām pretoties, liekot mums mēģināt tās pārvarēt, izmantojot dažādas terapeitiskas metodes, sākot no fiziskām aktivitātēm un veselīga uztura līdz dažādiem medikamentiem un narkotikām. Tomēr psiholoģiskās slimības, neskatoties uz to, ka tās ir visu cilvēku sāpju un baiļu pamatcēlonis, netiek novērstas vai ārstētas pietiekami steidzami, un tām tiek .ļauts nodarīt postījumus un iznīcību mūsu dzīvē

Pedagogi, fiziskās audzināšanas skolotāji, sludinātāji, reformatori, ārsti un likumdevēji spēs virzīt progresu uz priekšu, kad vispirms mācīsies, sākot ar sevi, un pēc tam mācīs citiem pareizos veidus, kā līdzsvaroti un harmoniski kultivēt cilvēka dabu, saskaņā ar dzīves likumiem un veselīgas eksistences principiem. Tā ir patiesi efektīva izglītība un visaptveroša cilvēka kultūra, kas nepieciešama .cilvēkiem visā pasaulē

Izglītības iestādes uzskata par neiespējamu mācīt garīgos pamatus valsts skolās, jo pastāv neskaidrības starp šiem principiem un dažādām reliģiskām doktrīnām. Tomēr, ja šīs iestādes koncentrētos uz universāliem miera, mīlestības, kalpošanas, ticības, atvērtības un citu cilvēku pieņemšanas principiem, kas ir stingri noteiktas garīgās konstantes, un izstrādātu praktiskas metodes šo principu ieaudzināšanai bērnu prātu un dvēseļu auglīgajā augsnē, varētu atrast saprātīgu un pieņemamu risinājumu šai it kā un iedomātajai grūtībai. Ir nopietna kļūda ignorēt šo jautājumu tikai .acīmredzamo ar to saistīto grūtību dēļ

Lielākā daļa koledžas absolventu pamet universitāti ar tik smagām un pietūkušām galvām no grāmatu satura, ka

viņi knapi spēj iet pa dzīves ceļiem, jo viņu gribasspēks un paškontrole ir gandrīz paralizēta nolaidības un neizmantošanas dēļ. Tāpēc jūs redzat, kā viņi rīkojas neapdomīgi un degradējas, metas galvu pa priekšu nevienlīdzīgu laulību bezdibenī, ļaunprātīgi izmanto savu seksualitāti, dzenās pēc naudas un cieš neveiksmi karjerā, jo nav iemācījušies pareizi rīkoties ar sava akadēmiski slīpētā intelekta aso nazi. Rezultātā viņi sagriež sevi un nodara sev .ļaunumu

Savādi, bet daudziem jauniešiem patīk iesaistīties aktivitātēs, kas galu galā viņiem sagādā kaitējumu un sāpes.

Daži bez jebkādiem ierobežojumiem vai atturēšanas līdzekļiem ķeras pie zādzībām un citiem pārkāpumiem, pat krimināliem nodarījumiem. Tie, kas nespēj novērst netikumu izplatīšanos sabiedrībā, veicina dažu cilvēku maldīgu rīcību. Katram sirdsapziņas un patiesas ticības cilvēkam vajadzētu būt labam piemēram citiem godprātības, godīguma, cieņas un pašcieņas ziņā. Skolas, koledžas, universitātes un sociālās iestādes nenodrošina pietiekamas zinātniskas metodes, lai samazinātu noziedzību, novēršot tās pamatcēloņus, kas .galvenokārt meklējami prātā

Jāizveido arī speciālas skolas, lai mācītu laimīgas un veiksmīgas dzīves mākslu, attīstītu cilvēka potenciālu un .uzlabotu viņa spējas

Šādas skolas būs kā dārzi un parki, kur jaunie prāti aug un zēl. Pedagogi ir rūpīgi jāatlasa un jānodrošina vecāku un sabiedrības sadarbība. Šīs skolas palīdzēs efektīvāk veidot indivīdus. Jāpatur prātā, ka cilvēka garīgā barošana agrīnajā .vecumā nosaka viņa veselību un spēju augt vēlāk

Mūsdienu skolās izmantotās garīgās un fiziskās apmācības metodes neapšaubāmi ir labvēlīgas, taču tām trūkst garīga pamata. Bez tikumīga rakstura attīstības .izaugsme būs nepilnīga

Fiziskās, garīgās un dvēseliskās attīstības zinātnes ir
jāmāca jauniešiem, kuru prāti vēl ir maigi un elastīgi un kuru
.spēki vēl nav novirzīti noteiktos veidos
Pēc vispusīgas apmācības šo skolu skolēniem jāveic
pastāvīgas reflektīvās pārbaudes, un iegūtie sertifikāti būs
labā veselība, laba reputācija, efektivitāte, materiālā un
.garīgā labklājība, laime, panākumi un pašapziņa
Noslēguma eksāmena rezultāti šī zemes ceļojuma
beigās tiks noteikti atbilstoši kopējam garīgo un dvēselisko
sasniegumu un sertifikātu skaitam, kas iegūti
.apakšeksāmenos visas dzīves laikā
Tie, kas izturēs šo pēdējo, lielāko pārbaudījumu, saņems
svētu pašpietiekamības sertifikātu un brīvu, tīru un priecīgu
.sirdsapziņu
Un svētības, kas uz visiem laikiem ierakstītas dvēseles
lapā

Šo reto balvu kodes neaiztikt nevarēs
Un zagļu rokas to nerasnīgs
Vai arī laiks to izdzēsīs
Tas kalpos kā pase
Par goda biedra statusu Taisnīgo grupā

Kur slēpjas laime?
**Dievs Savā absolūtajā žēlastībā dāvā mums Savu
prieku un iedvesmu
Un tas dod mums īstu dzīvi
Patiesa gudrība
Un patiesa laime
Patiesa izpratne rodas, pateicoties visām mūsu
dzīves dažādajām pieredzēm
Bet Dieva godība atklājas tikai garīgajā mierā, ko
dvēsele piedzīvo, un prāta nopietnajā centienā
saskaņoties ar Viņu. Tur mēs stāvam aci pret aci ar
patiesību. Ārpusē ilūzijas ir neticami spēcīgas, un**

tikai retais var izvairīties no ārējās vides ietekmes. Pasaule turpina savu nebeidzamo sarežģītību un neskaitāmos pārbaudījumus. Dieva balss slēpjas aiz dzīves šķietamības, pastāvīgi mūs saucot un runājot ar mums no ziediem, Svētajiem Rakstiem, mūsu sirdsapziņas un caur visām skaistajām lietām, kas padara dzīvi dzīvošanas vērtu.

Jo vairāk mēs koncentrējamies uz ārējām lietām, jo mazāk mēs varam izjust iekšējo godību; un jo vairāk mēs vēršamies uz sevi, jo mazāk ārējo grūtību mēs saskaramies. Tas ir nemainīgs vienādojums, taču lielākā daļa cilvēku neapzinās šo patiesību pasaulīgas sabiedrības, sabiedrības, kurā viņi dzīvo, un neveselīgu ieradumu ietekmes dēļ. Sabiedrība liek cilvēkam būt iegrimušam un aizņemtam ar virspusējām lietām, neļaujot viņam pārdomāt dziļākas patiesības.

Pat garīgas vietas daži apmeklē bez patiesas vēlmes baudīt to svētīgo atmosfēru, tāpēc viņi no šiem apmeklējumiem negūst neko ievērojamu.

Ikviens, kurš vēlas redzēt Dievu, Viņu atradīs visur. Cilvēku paradumi ir destruktīvi, plēsīgi un rijīgi; tie iznīcina, sagrauj un iznīcina. Ir pienācis laiks cilvēcei iemācīties būt laimīgai un apmierinātai ar to, kas tai ir. Mums nevajadzētu vēlēties neko vairāk kā to, kas mums nāk. Dievs ir dāsns; Viņš zina, kas mums ir vajadzīgs, un dod to savā laikā. Tas nenozīmē, ka mums vajadzētu paļauties uz Dievu, nepieliekot nekādas pūles. Nepavisam nē. Tas nozīmē, ka mums vajadzētu darīt savu daļu, cik labi vien spējam, un atstāt pārējo Dieva ziņā, kurš nekad neatņems mums to, kas mums ir vajadzīgs un ko esam pelnījuši.

Labākais veids, kā būt mūžīgi laimīgam, ir sajūst Dieva klātbūtni. Mūsu augstākajai vēlmei vajadzētu

būt iepazīt Dievu un apņemties būt kopā ar Viņu. Dievam vajadzētu būt pirmajā vietā mūsu domās un jūtās, un mums Viņš jāuzskata par spēcīgāko un visstingrāko balstu mūsu dzīvē.

(Tāpēc cieši turies pie Dieva virves, meklējot patvērumu Viņā)

Jo Viņš ir balsts, ja visi pārējie balsti tevi pieviļ. Esmu nonācis pie atziņas, ka dzīves vienīgais mērķis ir iepazīt Dievu. Ir tādi, kas varbūt nav pārlicināti, ka Dieva atrašana ir dzīves galvenais mērķis. Bet neviens nevar noliegt, ka dzīves mērķis ir atrast laimi. Un es ar pilnīgu pārlicību un pārlicību saku, ka Dievs ir galīgā laime. Viņš ir augstākā svētlaiمة. Viņš ir absolūta, universāla mīlestība. Viņš ir mūžīgais prieks, kas nekad nepamet to dvēseles, kas ir saskaņā ar Viņu. Tad kāpēc mēs necenšamies sasniegt šo pilnīgo laimi? Neviens cits to nevar mums dot. Mums tā pastāvīgi jākopj un jāaudzina sevī. Dabas spēki nenogurstoši cenšas cilvēkiem piešķirt pasaulīgus priekus, bet šādi īslaicīgi prieki galu galā noved pie nožēlas, rūgtuma un sirdsapziņas pārmetumiem. Pat visveiksmīgākais cilvēks, kuram, šķiet, ir viss, var nebūt patiesi laimīgs. Viņi ilgi nebūs apmierināti ar zemes lietām, jo šīs lietas neremdē viņu patiesās slāpes vai neapmierina viņu garīgo izsalkumu.

Materiālās vērtības piedāvā tikai viltus miera un īslaicīga apmierinājuma sajūtu. Pasaule kopumā ir iestrēgusi apjukumā un haosā, ko veicina savtīgas un alkatīgas vēlmes, kas rada karu. Nekas cits nerada karu.

Īstais varonis dzīves cīņā ir tas, kurš uzvar sevi un pārvar savas vēlmes. Nauda, slava, iekāre un viss, kas ir pretrunā ar šo principu, kaitē mūsu mieram un laimei. Ja cilvēki iemācītos vienmēr domāt dzīves

patieso vērtību izteiksmē, viņi atrastu laimi, ko meklē, bet viņi novirzās no sava mērķa un tiek aizrauti ar zemes vēlmju straumi. Esmu atklājis, ka nekāds kārdinājums nevar mani novirzīt no ceļa, ko esmu pats izvēlējis un pa kuru esmu sekojis.

Es varētu apburt tūkstošiem cilvēku ar spēku, ko Dievs man ir devis, bet šis ceļš man būtu kaitīgs. Jebkurā gadījumā es nevēlos apburt tūkstošiem cilvēku un savaldzināt viņu prātus. Es tikai vēlos redzēt patiesus mācekļus, kas ir nelokāmi Dievā. Tie, kas mīl Dievu, izbaudīs šīs idejas, un tie, kuru dedzība turpinās, jutīs Dieva svētību un klātbūtni caur šīm mācībām.

Cilvēkam nav iespējams pievilt Dievu, jo Viņš ir vienmēr klātesošs, zinot, kas ir viņu prātā un ko viņi vēlas. Kad viņi atsakās no pasaules un ilgojas pēc garīgas harmonijas, Dievs nāks pie viņiem. Kad šī vēlme iesakņojas tā sirdī, kurš to meklē, Dievs nāk pie šīs sirds un piepilda to ar labestību un svētību.

Vienīgais, kura dēļ ir vērts dzīvot, ir būt saskaņā ar Dievu un iegūt Viņa labvēlību. Šai harmonijai jābūt mūžīgai derībai un nesalaužamai apņemšanās (tiem, kas ievēro Dieva derību un to nepārkāpj).

Ikviens vēlas lielāku bagātību nekā citi. Pat tad, kad viņi to iegūst, viņi paliek neapmierināti, atklājot, ka kāds cits ir bagātāks. Cilvēki dzīvo pašu radītu ciešanu purvā, ko veicina viņu vēlmes. Mums jābūt apmierinātiem ar to, kas mums ir. Materiālās vērtības nesniedz laimi; drīzāk tās bieži vien pastiprina raizes, bažas un bažas.

Ceļš pie Dieva ir vienkāršākais un vieglākais ceļš, tomēr tikai retais pa to iet, neskatoties uz daudzajiem reliģiskajiem rituāliem un formalitātēm. Labāk ir pievērst savas sirdis Dievam un lūgt Viņam to, kas mums ir vislabākais un ilgstošākais. Patiesībā Dievs

mūs gaida, jo vēlas mūs pasargāt no ļaunuma un briesmām. Viņš vēlas, lai mēs būtu kopā ar Viņu savās sirdīs un prātos, jo šīs pasaules lētās preces nevar apmierināt cilvēku ilgas vai aizpildīt garīgo tukšumu, ko jūtam dziļi sevī. Dievs vienmēr runā ar mums, bet tikai retais dzird Viņa balsi. Šo kluso balsi bieži vien noslāpē trokšņainu domu un acīmredzamu vēlmju troksnis. Bet, kad domas norimst un vēlmes nomierinās, mēs skaidri dzirdam Dieva balsi, pat ja tā ir klusa un vāja. Patiesi, Dievs dara visu, lai palīdzētu cilvēcei, atverot durvis un apgaismojot ceļus, lai mēs varētu redzēt, kur mums jāspēr, lai mēs nepakluptu un nepaslīdētu. Bet lielākā daļa cilvēku neapzinās šo patiesību.

Es nevēlos, lai cilvēki domātu, ka viņi var iegūt zināšanas, vienkārši klausoties citus vai lasot grāmatas. Viņiem ir jāpielieto lasītais un dzirdētais. Došanās uz dievnamiem ir labāka nekā palikšana mājās un tukšas plāpāšanas klausīšanās. Bet pat dievnamos ir jāsaļūt Dieva klātbūtne savā sirdī un jāzina, kā to piedzīvot. Emocionāli uzliesmojumi un racionāla analīze nevar sniegt mums zināšanas, kuras mūsu dvēseles ilgojas iegūt.

Kad mēs pakļaujamies Dievam un atvadāmies no savtīgām vēlmēm, un kad esam pārliecināti, ka Dievs vienmēr ir ar mums, mājo mūsu dvēselēs un iedvesmo mūs ar labām un cēlām domām un jūtām, mēs iemantosim laimi un brīvību, un mēs pieredzēsīm gudrības saullēktu pie dvēseles apvāršņa.

Iedomājieties! Pēc gadu desmitiem mūsu eksistence būs sapnis, un viss, ko mēs darām tagad, kļūs par daļu no šī sapņa. Pat cilvēces dižākās personības kļūs tikai par cilvēka apziņas augli. Bet šīs lielās personības sasniedza savu galveno mērķi, jo tās sasniedza augstāko līmeni un paliek dzīvas garā,

pilnībā apzinoties un apzinoties visu, kas notiek, jo tās ir vienotas dievišķā apziņā. Ikviens, kurš mēģina saskaņoties ar viņām caur viņu domām un mācībām, neizbēgami jutīs viņu klātbūtni, saņems viņu svētību un dziļi sirdī zinās, ka viņš patiesi ir kopībā ar viņām.

Dzīve ir grandiozs sapnis. Tomēr, kad tagad paskatās uz savu ķermeni un redzat to dzīvības pilnu, jūs pilnībā pārliecināsimies par šī sapņa realitāti. Jūs domājat, ka jums jāiegūst šī vai tā lieta, lai būtu laimīgs. Bet neatkarīgi no tā, cik vēlmju jūs piepildāt, jūs caur tām neatradīsiet laimi. Jo vairāk cilvēks iegūst, jo vairāk viņš vēlas. Vēlmes ir jāfiltrē un dzīve jāvienkāršo, ja vēlaties dzīvot komfortā, mierā un iekšējā apmierinātībā.

Svētajos Rakstos teikts, ka cilvēks, kura vēlmes vienmēr plūst uz iekšu (uz savu dvēseli), ir cilvēks ar augstu iekšējo mieru. Šajā ziņā viņš ir kā jūra, kas nekad nemainās un nesamazinās, bet paliek pilna ar ūdeni, kas tajā nepārtraukti ieplūst. Bet cilvēks, kurš rada vēlmju caurumus sava miera rezervuārā un ļauj dzīvības ūdeņiem noplūst un izšķērdēties, neko nezina par garīgo mieru un iekšējo laimi.

Mums nepieciešama vadība no tiem, kas pazīst Dievu, kuriem ir spēja sazināties ar Viņu un apzināti sajust Viņa klātbūtni. Pravieši ir lūguši mūs meklēt Dievu iekšējā mierā, dvēseles vientulībā, kur mīt uzticīgs gars un augstākais garīgais prieks. Arī apgaismotie Indijas skolotāji atbalsta šīs idejas un uzsver dziļas meditācijas nozīmi, lai dvēseles dziļumos uztvertu Dievišķo Es.

Viss esošais ir viļņveidīga vibrācija, ko vada Dieva prāts. Šī inteligentā vibrācija ir Svētais Gars jeb uzticīgais Gars, ar kuru var sazināties caur lūgšanu un meditāciju.

Jūsu dvēseles klusumā un jūsu koncentrētā prāta birzī mīlas dēka ar Absolūtu un Bezgalīgo ir bezgalīga. Bet ir grūti atrast Dievu, ja mēs vispirms dzenamies pēc naudas. Mums jāpadara Dievs par neatņemamu mūsu dzīves sastāvdaļu, un tad mums būs viss, kas mums šajā dzīvē nepieciešams. Kas Dievu padara par pastāvīgu vietu savā sirdī, tam Dievs piešķirs bagātīgu daļu no zemes un debesu svētībām un pavērs viņu priekšā plašus apvāršņus, kur spīd gudrības saules, apgaismojot viņu ceļus un kļiedējot tumsu ap viņiem. Dievs ir mūžīgais mīlētājs, un cilvēcei nav laimes, izņemot tad, kad viņi mīl Dievu tā, kā viņi mīl - vismaz - savus mīļotos, jo bez Dieva mēs nezinātu mīlestības būtību, nedz arī nobaudītu tās saldumu.

Mums jāiemācās izmantot savu gribu un koncentrēt savu prātu, lai meklētu Dievu no visas sirds. Cilvēka rīcību nosaka vēlmes, un šie ieradumi pastāvīgi liek mums darīt to, ko nevēlamies darīt. Patiesi, cilvēks ir pats sev ienaidnieks, to neapzinoties. Viņš nezina, kā mierīgi nosēdēt, kā arī nevelta laiku Dievam, tomēr viņš vēlas laimi un garantētu iekļūšanu Paradīzē bez kavēšanās. Svēto pieredzi nevar sasniegt tikai lasot grāmatas, klausoties sprediķus vai veicot labus darbus. Tas viss neapšaubāmi ir labvēlīgi, taču ar tiem nepietiek. Dieva sasniegšana prasa rūpīgu koncentrēšanos un dziļu apceri.

Mums vispirms jāmeklē Dieva labvēlība. Mēs nevaram izpatikt visiem, jo tas nav iespējams. Es cenšos nevienam neaizvainot. Es daru, ko varu, un tas ir viss, ko varu darīt. Mans vienīgais mērķis ir izpatikt Dievam. Es izmantoju savas rokas, lai pazemīgi lūgtu Viņa priekšā, savas kājas, lai meklētu Viņu visur, un savu prātu, lai domātu par Viņu un apcerētu Viņa

brīnumus. Dievam ir jāieņem pirmā vieta mūsu sirdīs, lai mēs varētu Viņu piedzīvot kā mieru, mīlestību, sapratni, laipnību, līdzjūtību un gudrību. Par to un neko citu esmu ieradies, lai jums liecinātu un runātu ar jums.

Papildus pārdomām ir jāuztur laba kompānija. Mums nevajadzētu dzīties pakāļ cilvēkiem, bet gan Dievam. Ja šajās domās atrodat labumu, uzskatiet to par Dieva svētību, jo visa atzinība pieder Viņam. Dālieties tajās ar citiem, lai viņi tajās varētu atrast to pašu, ko jūs atrodāt. (Un runājot par sava Kunga labvēlību, pastāstiet par to.) Un neaizmirstiet katru dienu kādam palīdzēt atbilstoši savām spējām. Kamēr vien man kabatā ir nauda, es nepārstāšu dot, jo mans neizsīkstošais un vienmēr plūstošais avots ir Dievs.

Visbeidzot, mums ir jāiepazīst Dievs tā, kā to darīja lielie. Tas ir iespējams caur pārdomām un personīgām pūlēm.

Reiz es pastaigājos ārpus ermitāžas, domājot par savu diženo skolotāju Šrī Juktišvaru, kurš bija miris dažus gadus iepriekš. Es sajutu neizmērojamu ilgošanos pēc viņa un biju skumja, ka viņš nebija ar mani, lai baudītu ermitāžas skaistumu un atmosfēru. Pēkšņi viņš man parādījās no debesīm un teica: "Vai tu domā, ka esi vienīgais, kam patīk šī skaistā vieta? Es to izbaudu tāpat kā tu!"

Meklētājiem, kas vēlas vienotību ar Dievu, ir jācenšas katru dienu praktizēt meditāciju un mīlēt Viņu, un paplašināt šo mīlestību uz visiem. Tas ir vienīgais veids, kā novērst konfliktus. Garīga sadarbība ir būtiska. Bez patiesas garīguma nav individuālas vai universālas laimes. Svētā harmonija ir vienīgais risinājums visām fiziskajām, finansiālajām, laulības, morālajām un garīgajām problēmām.

Laime rodas no tuvības sajūtas Dievam. Cilvēce ir ieslodzīta aiz neziņas restēm, un ir pienācis laiks atbrīvoties no šī pazemojošā cietuma. Prāts vienmēr jāvērs Dieva virzienā, lai kādi arī nebūtu apstākļi, un tad jūs pieredzēsiet lielu mieru un prieku.

Tie, kas ilgojas pēc Dieva un velta Viņam savu būtību, iedrošina un apgaismo viens otru, un pastāvīgi atceras Dievu, ir laimīgi šajā pasaulē un pēcnāves svētlaimes ieguvēji.

Miers lai ir ar tevi

Priekšgars pacelsies un noklīdīs

Katrs no mums ir radīts pēc Dieva tēla. Mēs esam cēlušies no Viņa dievišķā Gara, un Viņa būtība mājo mūsos visā savā tīrībā, godībā un nepārspējamajā svētlaimē. Šis svētais mantojums ir neieņemams cietoksnis. Cilvēkam sevi nosodīt kā grēcinieku, kas maldās grēka ceļos, ir viens no lielākajiem grēkiem. Jo, to darot, viņš sevi nosoda bezpalīdzībai, izmisumam un nespējai pacelties un pacelties.

Ir taisnība, ka cilvēks var rīkoties pretēji dabas un dievišķajiem likumiem, taču viņam nekavējoties jāmaina kurss un jāgriežas uz pareizā ceļa. Savā tīrajā dabā cilvēks ir .svēts templis, un dievišķais Gars mājo viņā

Mums vienmēr jāatceras, ka Dievs mūs mīl tīri un bez nosacījumiem. Bet, tā kā Viņš mums ir devis absolūtu izvēli tuvoties Viņam vai novērsties no Viņa, Viņš gaida, kad mēs izteiksim savu vēlmi pēc Viņa mīlestības, pirms Viņš nāk pie .mums

Reiz meditācijas laikā dzirdēju viņa balsi čukstam: “Tu saki, ka es neesmu ar tevi, bet tu neesi ieskatījies sevī. Es tevi neatstāju ne uz mirkli. Ieej dvēseles templī un tu mani redzēsi. Jo es vienmēr esmu šeit, lai tevi uzņemtu un ”.sveicinātu ar dievišķās mīlestības sveicienu

Dziļā sirsnība ir būtiska garīgajā ceļā. Tīrībā un patiesībā
.dvēseles ausma uzaust

Mūsu cilvēciskā gudrība nav nekas salīdzinājumā ar
Dievu. Vienīgais veids, kā mēs varam Viņam tuvoties, ir
.dāvāt Viņam tādu pašu tīru mīlestību, kādu Viņš mums dāvā
Ikvienš galu galā atradīs pestīšanu, bet tie, kas ceļā
pakļūp, iekrīt apātijas bezdibenī. Vienaldzība neļauj mums
apzināties, cik svarīgi ir atrast Dievu tieši tagad, šajā pašā
brīdī. Mūsu lielā planēta Zeme, kas peld kosmosā, un mūsu
cilvēciskā identitāte netika dota mums, lai pavadītu šeit
dažus gadus un tad izzustu nebūtībā. Drīzāk mums ir lemts
dziļi pārdomāt un izprast eksistences noslēpumu. Dzīvot,
nesaprotot dzīves mērķi, ir muļķīgi, stulbi un laika izšķiešana.
Dzīves noslēpumi mūs ieskauj no visām pusēm, un Dievs ir
.apveltījis mūs ar saprātu, lai atrastu to risinājumus
Meklējot ilgstošu mīlestību, es sapratu, ka Dievs mani
mīl visos iedomājamajos veidos. Viņš mani mīl kā māti, tēvu
.un draugu

,Es meklēju to mūžīgo draugu pāri visiem draugiem
Un par to lielo mīlāko, kuru tagad redzu mirdzošu
ikvienā laipnā un mīlošā sejā, šis dievišķais draugs mani
.nekad nav pievīlis, nedz arī nekad nav mani pievīlis
Dievs ir aiz visa, kas pastāv. Mums vajadzētu cienīt un
laipni izturēties pret saviem vecākiem, bet mums jāmīl Dievs
no visas sirds un dvēseles. Mums jāatzīst, cik svarīga ir
.būtiska saikne ar Viņu, netērējot vairs laiku
Kad mēs guļam, mēs nezinām, vai pamodīsimies vai nē.

Mēs pametam šo zemi viens pēc otra, bet šai domai
nevajadzētu radīt trauksmi. Kad mēs mirstam, mēs esam
aicināti piedzimt no jauna uz zemes, sākot jaunu dzīvi no
.vietas, kur mēs to pārtraucām

Es redzu dzīvi kā viļņu veidošanos un izšķīšanu okeāna
virsmā. Cilvēka vilnis paceļas no dievišķā okeāna virsmas tā

dzimšanas brīdī, un nāves brīdī tas paliek Dieva sirdī. Esmu
sapratis šo patiesību un zinu, ka es nekad patiesi nemirstu,
neskatoties uz ķermeņa nāvi. Jo neatkarīgi no tā, vai es
atpūšos dievišķā gara okeānā vai esmu nomodā fiziskajā
ķermenī, es esmu viens ar kosmisko okeānu. Ka augstāko
laimi nevar atrast pasaulē. Tajā pašā laikā mums nav
nepieciešams bēgt mežā, meklējot mērķi. Mēs varam atrast
.Dievu šajos ikdienas dzīves džungļos – klusuma alas dzīlēs
Cilvēki var pieļaut daudzas kļūdas, taču viņi ir veidoti
pēc dievišķā gara tēla. Dievs radīja šo iluzoro zemes prieku
pasauli tikai vienam mērķim: lai cilvēce varētu saprast, ka tā
ir tikai kosmiska drāma, atmet ilūzijas un mīlēt tikai Dievu.
Tā ir patiesība, un nevar būt citādi. Kāpēc Dievs mūs radīja,
lai mēs mīlētu savus ģimenes locekļus tikai tāpēc, lai
redzētu, kā viņi viens pēc otra aiziet no mums? Šie notikumi
notiek, lai mēs saprastu, ka tieši Dievs mūs patiesi mīl vairāk
.nekā visi tie, kurus mēs mīlam
Dzīve ir kustīgu attēlu virkne, taču šo patiesību ir grūti
aptvert, jo ilūzijas šķiet reālas, un realitāte šķiet kā ilūzijas.
Pasaule katru nakti, mums guļot, izgaist no mūsu apziņas,
.iespējams, lai mēs saprastu, ka fiziskais Visums nav īsts
Šī miega mācība nenāk, lai mūs biedētu, bet gan lai liktu
mums ilgoties pēc Dieva patiesības. Nekas nevar apmierināt
dvēseli, izņemot Dievu un Viņa mīlestību. Dieva Gars ir
nepārspējama patiesība. Nav tādas lietas kā nereāls, un tas,
kas ir īsts, nevar būt nereāls. Gudrie saprot šo starojošo
.patiesību
Ir pagājuši daudzi mūsu dzīves gadi, un palikuši tikai
gadi, nedēļas, dienas un stundas. Kāpēc tērēt laiku lietām,
kas nav noderīgas? Mums vajadzētu veltīties sazināties ar
Dievu dienu un nakti un būt pilnīgi patiesiem šajā vēlmē,
pirms beidzas atvēlētais dzīves laiks un mēs pametam šo
.zemi, nepaveicot neko ievērojamu

Tajā pašā brīdī es redzēju Dieva vareno gaismu, kas
apņēma visu radību. Kāds milzīgs prieks! Kāda brīnišķīga
!gaisma

Mans Dievs, es Tev pateicos un noliecos Tavā priekšā
par šīm bagātīgajām svētībām, ko sniedz Tavas klātbūtnes
sajūta

Lai visiem ir svētība vienādi, lai mēs varētu apzināties,
ka Tu esi augstākā patiesība Visumā un ka Tu esi mūsu
.galvenais mērķis, ārpus kura nav cita mērķa

Mums Viņš jāmīl un jārunā ar Viņu katru savas dzīves
sekundi — darbā un miera stāvoklī, kustībā un klusumā — ar
dziļu lūgšanu un dedzīgām ilgām. Tad mēs redzēsim ilūziju
plīvuru paceļamies un izklīst. Dievs ir ar mums katrā mūsu
dzīves mirklī. Tie, kas Viņu apcer un harmonijā ar Viņu, redz
Viņu ziedu skaistumā, laipnu dvēseļu cēlumā, cildenajās un
cēlajās emocijās un skaistajos sapņos. Visbeidzot, Viņš iznirs
no biezajiem plīvuriem, lai pateiktu katram patiesam
:meklētājam

Mēs ilgi bijām šķirti, jo es gribēju, lai tu man labprātīgi"
dotu savu mīlestību. Es tevi radīju pēc sava tēla un gaidīju,
kamēr tu izmantosi savu brīvību un pats man atdosi savu
".mīlestību

Mums jālūdz Dievam, lai Viņš mums dāvā mūžīgo un
paliekošo Viņa dievišķās mīlestības dāvanu. Bet kurš gan var
atrast šo mīlošo Dievu bez piepūles? Ja jūs pieliekat 25
procentus pūļu, pārējais ir atkarīgs no Dieva un jūsu garīgā
vadītāja. Es neko nelūdzu sev, jo visa atzinība pieder
Dievam, visas labestības un žēlastības avotam. Lai Viņa
žēlastība jūs pavada, Viņa apziņa ir ar jums, un lai jūs
.uztverat Viņa klātbūtnes pārpilnību jūsos un visur sev apkārt
Dievs mums neatbild nekavējoties, jo mēs vilcināmies
parādīt, cik ļoti mēs Viņu vēlamies. Mums nevajadzētu
baidīties Viņam tuvojoties, bet gan uzskatīt Viņu par savu,
savu Mīloto un nemitīgi meklēt Viņu ar savām domām,

darbiem, sirdīm un prātiem, un mēs atradīsim Viņu par
.vislielāko drošības un miera patvērumu šajā eksistencē
Ak, Kungs, es Tev piedāvāju šo labo dvēseļu pušķi, lai
tās rotā Tavas klātbūtnes templi. Pavadi šīs dvēseles, kas ir
Tava ģimene un Tavi mīļotie. Mēs dziedam Tavu svētīto
vārdu. Izklaidē neziņas tumsu ar Savu svēto gaismu. Padzen
drūmumu no mūsu prātiem ar Savas būtības starojošo,
bezgalīgo gaismu. Mēs esam Tavi, lai kādi arī būtu mūsu
apstākļi. Atklāj Sevi mums, ak, Majestātes un Dāsnuma
Kungs. Svētī ikvienu no mums. Pieņem mūsu ilgojošo domu
čukstus un mūsu mīlošo siržu ilgojošos sitienus. Tev mēs
piedāvājam visu mīlestību, godu un ilgas, jo Tu esi mūsu
.Mīļotais un viss, kas mums pieder šajā Visumā
Svētī mūs ar Savu žēlastību, nojauc vēlmju sienas, kas
mūs no Tevis šķir, esi dievišķais Karalis, kas sēd pār visām
mūsu tieksmēm, lai Tavas godības gaisma izplatās pa plašo
pasauli, svētī mūs visus, piepildi mūs ar Tavas klātbūtnes
smaržu un ļauj mums arvien vairāk apzināties, ka Tu
vienmēr esi bijis ar mums, Tu esi ar mums tagad un Tu būsi
.ar mums mūžīgi
Mēs pateicamies Tev par žēlastību un mīlestību, ko esi
dāvājis Saviem uzticīgajiem sekotājiem, kuri ilgojas pēc
Tavas tuvuma un ar nepacietību gaida Tavu klātbūtni. Mēs
ceram, ka Tavu mācekļu loks pieaugs, lai mēs varētu svinēt
.Tavu svētīgo klātbūtni un priecāties par Tavu tuvumu
Svētī mūs, lai mēs varētu atvērt savas sirdis viens otram
un attīrīt savus nodomus, lai mēs būtu Tavas aizsardzības un
gādības cienīgi. Atklāj Sevi iekšēji un ārēji. Vieno mūs visus,
un šīs vienotības gaismā ļauj mums atpazīt Tavu unikālo
.eksistenci
Ar mūsu vienoto siržu sirsnību un mūsu harmonisko
dvēseļu ilgošanos mēs noliecamies Tavā priekšā, meklējot
Tavu palīdzību, vadību un pastāvīgu Tavas klātbūtnes
.apzināšanos mūsu dvēselēs

Lai mūžīgā mīlestības uguns spoži deg mūsu sirdīs un lai
mēs sajūtu Tavu tuvumu mums tagad un mūžīgi, ak mūsu
!Kungs, ak mūsu Mīļotais

Augstākā vēlme un mentālās kapsulas

Liela ir Dieva godība. Viņš ir patiesības būtība un var tikt atrasts šajā dzīvē. Cilvēku sirdīs ir daudz lūgšanu un lūgumu: par naudu, slavu, veselību — visu veidu lūgšanas. Bet lūgšana, kurai vajadzētu būt pirmajai un galvenajai katrā sirdī, ir par Dieva klātbūtnes sajūtu. Ejot pa dzīves ceļiem klusumā un pārlicībā, mums jāapzinās, ka Dievs ir galvenais mērķis, kas var mūs apmierināt un piepildīt mūsu vēlmes, jo Dievā slēpjas atbilde uz katru sirds ilgošanos.

Kad pats saviem spēkiem nevari piepildīt kādu vēlēšanos, lūgšanā vēršies pie Dieva. Tādējādi katra tava lūgšana atklāj slēptu ilgošanos tevī. Bet, kad atrodi Dievu, visas vēlmes izgaist un visas vēlmes piepildās.

Pasaulīgās vēlmes rodas no nepareiziem priekšstatiem par dzīves mērķi. Šī zeme nav mūsu īstās mājas. Svētie Raksti mums saka, ka mēs piederam Dievam, ka esam radīti pēc Viņa tēla un ka Viņa griba ir, lai mēs atgrieztos pie savas dievišķās izcelsmes. Cilvēce nespēj saprast, ka, ja vien tā neatgriezīsies pie sava dievišķā avota, tā būs spiesta cīnīties, lai piepildītu neskaitāmas vēlmes. Iedomājieties! Ir taisnība, ka cilvēkiem nevar būt vēlmes, un nav nekā slikta tajā, ka tās rodas. Tomēr lielākā daļa cilvēku vēlmju kavē galīgās vēlmes - atgriezties pie Dieva - piepildīšanos. Tādējādi tās kaitē cilvēka laimei. Ja vien cilvēce neilgojas Dievu un neatrod Viņu, tā turpinās degt ilgās pēc visa, kas, viņasprāt, nesīs tai laimi. Bet visu vēlmju tūlītēja

piepildīšanās notiek automātiski tiem, kas atrod Dievu.

Pastāv divu veidu vēlmes: tās, kas mums palīdz atrast Dievu, un tās, kas mums traucē Viņu atrast. Piemēram, ja kāds pret jums nodara pāri, jūs varat just tieksmi pēc atriebības. Tomēr, ja jūs pārvarēsiet šo tieksmi, izmantojot augstāku un pieņemamāku mīlestības spēku, jūs būsiet izmantojis tieši to pašu instrumentu, kas jums palīdzēs atrast Dievu. Visām vēlmēm jātiek piepildītām cēlā veidā, jo, kad tās tiek piepildītas ar pasaulīgiem līdzekļiem, vēlmes vairojas, līdz ar nepatīkšanām un ciešanām. Ja mēs iemācīsimies visas savas ilgas veltīt Dievam, Viņš strādās, lai piepildītu mūsu labās vēlmes un izskaustu mūsu kaitīgās un postošās. Nav lielākas aizsardzības par tīru sirdsapziņu un nav labākas aizsardzības pret dzīves triecieniem par cēlu un cildenu vēlmju esamību.

Kad mēs saprotam, ka mūsos mīt pilnīgais Dieva attēls, visas mūsu vēlmes tiek piepildītas. Tajā svētajā apziņā, kas pārspēj visus zemes dārgumus un bagātības, jūs nešaubīsities, pat ja jums tiktu dota visa pasaule. Ne slava, ne pārmetumi jūsos neieaudzinās lepnumu, jo jūs izbaudīsiet Dieva prieku sevī, un tas būs vissvarīgākais apsvērums jūsu dzīvē.

Mums pirmkārt un galvenokārt vajadzētu lūgt Dieva vadību mūsu centienos sasniegt savas likumīgās vēlmes, un tas ir labākais veids, kā saņemt atbildes uz visām mūsu lūgšanām. Tāču lūgšana ir jāatbrīvojas no lūgšanām. Vecajam lūgšanas veidam ir jāmainās, un mums ir jāvēršas pie Dieva ar pilnīgu palāvību un nelokāmu ticību, ka Viņš mūs dzird un piepildīs mūsu lūgumus. Dievs nevēlas, lai mēs atteiktos no savas gribas - pat tad, kad lūdzam Viņu -, jo šī griba ir visdārgākā dāvana, ko esam saņēmuši

no Viņa žēlīgās rokas, svētas tiesības, ko Viņš mums paredzējis kopš mūsu radīšanas brīža.

Protams, ir jānošķir saprātīgas un nepamatotas lūgšanas un vēlmes. Atcerieties, ka vēlme ir spēks; ja jūs pieķeraties vēlmei - vai tā būtu laba vai slikta, labvēlīga vai kaitīga - un kavējaties pie tās dienu un nakti, tā galu galā piepildīsies. Tāpēc jābūt piesardzīgam un jāizvairās no kaitīgu vēlmju lološanas, jo tās tiks piepildītas un nesīs sev līdzīgu milzīgu ļaunumu un neapskaužamas ciešanas.

Laika gaitā jūs atklāsi, ka, lai gan jūsu vēlmes ir piepildītas, jūsu sirds paliek tukša, un jūs piedzīvosiet iekšēju sacelšanos. Iedomājieties, ka jūsu gremošanas sistēma ir vāja, tomēr jūs kārojat ceptus ēdienus. Protams, jūs jutīsiet sāpes katru reizi, kad tos ēdīsiet, neskatoties uz baudu, ko izjūtat, tos baudot. Un tāpēc jūs jutīsieties tā, it kā būtu pieļāvis kļūdu. Gudrība saka, ka jāizmanto spriestspēja, lai atšķirtu labas vēlmes no sliktām, un, kad tas ir panākts, šīs nepareizās vēlmes nedrīkst piepildīties. Cilvēkiem piemīt iekšēja spriestspējas spēja, un viņiem tā vienmēr jāizmanto, vadot savu dzīvi saskaņā ar sirdsapziņas diktātu, kas ir Dieva balss.

Nepiepildītas vēlmes kavējas sirdī. Kāds ļaunums tās tur paturēt? Lūk, atbilde:

Katra vēlme sastāv no konkrētiem spēkiem: vai nu laba, vai ļauna, vai abiem. Kad cilvēks nomirst — lai Dievs viņam apžēlojas —, šie spēki nemirst, neskatoties uz ķermeņa sadalīšanos un sabrukšanu. Drīzāk tie pavada dvēseli, lai kur tā dotos, koncentrētu garīgu kapsulu veidā. Kad cilvēks atdzimst jaunā iemiesojumā, šīs kapsulas vai psihiskās tabletes izpaužas kā uzvedības tendences. Tādējādi cilvēks, kurš nomira kā alkoholiķis, atdzimstot sev līdzīgu tieksmi pēc alkohola, un šī

tieksme saglabājas, līdz tieksme pēc alkohola tieksmes pārvar. Tas attiecas arī uz citām lietām.

Pat vismazākajiem bērniem piemīt iezīmes, kas iegūtas no iepriekšējām dzīvēm. Daži bērni cieš no stiprām dusmu lēkmēm. Citiem ir slikts raksturs. Protams, Dievs viņus tādus neradīja. Nepiepildītas vēlmes no iepriekšējām dzīvēm ir veidojušas šīs psiholoģiskās tieksmes, un to dēļ dvēsele šķiet nedaudz dīvaina, pat ja tā ir radīta pēc Dieva tīrā tēla. Ja Dieva tēls cilvēkā šajā dzīvē ir sagrozīts, vai nu dusmu, bailu vai iekāres dēļ, un šīs iezīmes netiek pārvarētas tagad, tad viņi atdzims ar tām (vai arī atdzims ar tām), nesot šo nožēlojamo tieksmju nastu, līdz tās pārvarēs šajā vai turpmākajos iemiesojumos. No tām nav izbēgšanas, kamēr tās netiks pārvarētas.

Tāpēc labāk ir piepildīt visas vēlmes tagad vai iekarot tās

Labākais veids, kā atbrīvoties no šādām vēlmēm uz visiem laikiem, ir piedzīvot augstāko dievišķo prieku. Pretējā gadījumā šīs apspiestās vēlmes un nepiepildītās ilgas vajās un mocīs dvēseli.

Cilvēkam ar spriestspēju un gudrību ir jāapzinās, ka tikai Dievs spēj dāvēt tīru un ilgstošu laimi.

Lielākoties vēlmes paliek apslēptas zemapziņā. Varētu domāt, ka tās ir izgaисуšas, bet tā nav; tas ir viens no dzīves noslēpumiem, kas pats par sevi ir liels noslēpums.

Bet noslēpums izgaist, kad mēs analizējam dzīvi un apceram tās jēgu. Ja jūs katru dienu uz īsu brīdi mierīgi apsēstos un izpētītu sevi, jūs atklātu, ka jums ir daudz nepiepildītu vēlmju. Šīs vēlmes ir kā nāvējošas baktērijas, ko cilvēks nēsā sev līdzī, lai kurp viņš dotos, gan šajā dzīvē, gan nākamajā.

Labākais ceļš uz priekšu ir ar gudras izvēles palīdzību saskatīt kaitīgās vēlmes šajā dzīvē un

**koncentrēt savus centienus uz labo vēlmju
piepildīšanu. Ja jūtat vēlmi izdarīt pašnāvību vai darīt
kaut ko nepareizu, jums šī vēlme ir jāatbrīvojas jau
tagad. Pārlieciniet sevi domās un darbos, ka jūsu
dvēselē ir dievišķības dzirksts, un atcerieties, ka esat
radīti pēc Visvarenā tēla un tāpēc jums ir spēks
pārvarēt savu fizisko dabu un ieradumus.**

**Esi mazāk pieķēries greznībai un vairāk attālinies
no vēlmēm, un tu uzvarēsi dzīves cīņā. Ja ciešat no
neizturamām sāpēm, centieties pēc iespējas vairāk
atrauties no fiziskās apziņas. Ar spriestspēju jūs varat
pārvarēt sajūtas. Gudra spriestspēja ir uguns, kas
sadedzina kaitīgās vēlmes un destruktīvās apetītes,
pārvēršot tās pelnos.**

**Cilvēkiem ir ierasts glabāt vecas, nolietotas un
nevajadzīgas lietas mājas stūrī un laiku pa laiku
sakopt un tīrīt māju. Līdzīgi arī jūsu zemapziņas stūrī
slēpjas daudzas vēlmes ar slēptu kaitējumu, kas kādu
dienu var radīt ievērojamas nepatīkšanas, ja ar tām
pienācīgi netiksiet galā.**

**Pašanalīze ir izšķiroša garīgajā ceļā. Jūs varat būt
naidīgs, viegli aizkaitināms vai ātri dusmīgs. Ja tā, tad
šīs jūsu apziņā saglabātās iezīmes ir jūsu iepriekšējo
darbību rezultāts. Lai atbrīvotu savu psihi no šīm
pieblīvētajām, nolietotajām mēbelēm, jums jāsāk ar
pozitīvām, konstruktīvām darbībām un jāattīsta
pieķeršanās citiem. Jo vairāk jūs mīlat cilvēkus, jo
vairāk viņi mīlēs jūs, un jūs jutīsiet viņu mīlestību.
Bet, ja jūs viņus kritizējat, pat sevi pašu, viņi jutīs šo
kritiku un atgriezīs to jums pastiprināti!**

**Iedomājieties, ka sens ienaidnieks ir miris, bet jūs
joprojām glabājat aizvainojumu un naidu pret viņu.
Jūs cietīsiet šīs rūgtuma rezultātā, un tā kaitīgā
ietekme izpaudīsies jūsu ķermenī un prātā. Labāk ir
viņam piedot Dieva dēļ, jo, to darot, jūs atbrīvosieties**

no ļaunajām atriebības vēlmēm, kas iznīcina jūsu sirdsmieru un sagrauj jūsu klusumu. Naida uzkrāšana naidam vai atbilde uz naidu ar naidu ne tikai pastiprina ienaidnieka naidīgumu pret jums, bet arī saindē jūsu pašu ķermeni un emocijas. Tāpēc piedodiet ar skaistu piedošanu.

Laiku pa laikam cilvēkam ir jāatstāj viss aiz muguras, lai būtu vienatnē ar sevi, lai pārdomātu dzīves jēgu. Lielākā daļa cilvēku atrodas tradīciju un modes straumē. Patiesībā viņi nekad īsti nav dzīvojuši savu dzīvi, bet gan pasaules dzīvi. Ko viņi ir sasnieguši un kur viņi ir nonākuši?

Tāpēc cilvēkam ir prātīgi laiku pa laikam atrauties no ikdienas rūpēm un "pienākumiem", lai nomierinātu sava prāta nemieru un mēģinātu izprast tā būtību un noteikt mērķi, ko viņš vēlas sasniegt.

Atcerieties, ka vislielākā liecība, ko varat saņemt, ir jūsu sirdsapziņas liecība: nepārprotama un neklūdīga jūsu dvēseles balss. Tas, ko jums saka jūsu sirdsapziņa, ir tas, kas jūs patiesībā esat, bez izskaistinājumiem vai maskēšanās.

Padomājiet par Jēzus Kristus spēku, kurš teica: "Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, kā darīt to, ko nezina."

Un padomājiet par diženo Pravieti, kurš teica: "Vai lai es jums nepastāstu, kas paaugstina cilvēka rangu?" Viņi atbildēja: "Jā, ak, Dieva Vēstnesi." Viņš teica: "Esiet pacietīgs pret to, kurš pret jums izturas nezinīgi, dodiet tam, kurš no jums kaut ko slēpj, uzturiet saites ar to, kurš pārtrauc saites ar jums, un piedodiet tam, kurš jums nodara pāri."

Ieklausoties savas apgaismotās sirdsapziņas balsī, jūs ienesīsiet gaismu savā ceļā un svētību savā dzīvē. Kad sirdī jūtat spēcīgu vēlmi piepildīt kādu vēlēšanos, izmantojiet savu spriestspēju un

pajautājiet sev: "Vai tā ir laba vai slikta vēlēšanās, ko es cenšos piepildīt?"

Cilvēku vēlmes veicina daudzi faktori. Kad kāds ierauga jauna modeļa automašīnu, viņš vēlas iegūt līdzīgu. Kad viņš ierauga jauna stila māju, viņš vēlas iegūt līdzīgu. Jauna modes tendence kļūst populāra, un cilvēki ilgojas iegādāties un valkāt šāda stila apģērbu!

No kurienes rodas vēlmes? Es stundām ilgi pārdomāju šo jautājumu. Vai vari kategorizēt visas savas vēlmes? Man izdevās tās visas sašķirot un paturēt tikai labās. Un, kad es sasniedzu dievišķo kopību, es atklāju, ka visas manas labās vēlmes tika piepildītas uzreiz. Šodien tu alksti kaut ko, bet rīt tava dvēsele ilgojas pēc kaut kā cita. Tavs prāts, kas izstaroja no Visvarenā Dieva, nevar tikt apmierināts ar šīs pasaules labumiem, un tas nekad netiks apmierināts, jo, mans dārgais draugs, tu esi zaudējis savas dvēseles visdārgāko un vērtīgāko dārgumu, to, kuram vienīgajam ir spēks apmierināt tavas ilgas un piepildīt tavas vēlmes. Šis pazaudētais dārgums ir Dievs.

Ir taisnība, ka pastāv dažas labas vai nepieciešamas vēlmes, un ka jums vajadzētu strādāt, lai tās piepildītu. Taču, cenšoties piepildīt savas mazākās vēlmes, neaizmirstiet vispirms piepildīt savu lielāko vēlēšanos pret Dievu. Pārliecība, ka vispirms ir jāizpilda mazākās vēlmes un pienākumi, ir ilūzija un maldi. Es joprojām atceros, ka sava garīgā ceļojuma sākumā es biju prokrastinators un regulāri nemeditēju, lai gan visu laiku sev teicu, ka atvēlēšu tam laiku. Pagāja vesels gads, pirms es sapratu, ka neesmu izpildījis to, ko biju sev apsolījis. Es nekavējoties sev devu zvērestu, ka pirmais, ko darīšu no rīta, būs nomazgāties un pēc tam medītēt par

Dievu. Tajā laikā ikdienas uzdevumu bija daudz, un nebija viegli no tiem izvairīties pat uz īsu brīdi. Tāpēc es nolēmu vispirms veikt savus garīgos pienākumus. Un tā es guvu lielisku mācību: mans pienākums pret Dievu ir pirmajā vietā, un tikai tad es pievērsos citiem, mazāk svarīgiem pienākumiem.

Kāpēc Dievam vajadzētu atvērt mūžības vārtus cilvēcei, ja cilvēce citus pienākumus un apsvērumus vērtē augstāk par Dievu? Dievs mūsos ir ielicis garīgus spārnus un sagaida, ka mēs lidosim gara valstībā. Šie spārni ir mūsu garīgās ilgas, mūsu cildenās domas un mūsu patiesā ilgošanās pēc mūsu dievišķā avota.

Meklēsim Dievu vispirms. Nav prātīgi piešķirt vislielāko nozīmi zemes pienākumiem, jo Azraēls jebkurā brīdī var izsaukt dvēseli, un tad visi pienākumi, saistības, rūpes un saistības beigsies vienreiz un uz visiem laikiem. Tad kāpēc tik cieši pieķerties dzīvei?

Cilvēks domā, ka bauda drošību un sirdsmieru, bet tad pēkšņi zaudē mīloto cilvēku, veselību vai darbu, un drošība un sirdsmiers aiziet zudumā!

Cik liela bija mana mīlestība pret māti! Es domāju, ka viņa vienmēr būs ar mani, bet pēkšņi es atklāju, ka viņa mani ir pametusi, kad es biju bērns! Mums nevajadzētu baidīties no nāves, bet drīzāk tai jābūt gataviem.

Dzīve nav tāda, kāda tā šķiet. Nepaļaujieties uz to, jo tā ir nepastāvīga, maldinoša un pilna vilšanos un sagrautu cerību. Pilnību šeit nevar atrast. Es negribu jums sniegt nereālistisku dzīves ainu. Šī pasaule nav paradīze. Tā ir dievišķa laboratorija, kur Dievs pārbauda dvēseles, lai redzētu, vai tās pārvarēs ļaunās vēlmes ar labestību un padarīs Viņu - tas ir,

padarīs Dievu - par savu lielāko vēlēšanos, lai tās varētu atgriezties Viņa valstībā.

Dzīve mudž no visādām tragēdijām un komēdijām, nelaimēm un priekiem. Tā ir plašs, nepārtraukti mainīgs un dinamisks neskaitāmu formu gobelēns. Nav divu pilnīgi vienādu lietu. Katra cilvēka dzīve ir unikāla. Katram indivīdam ir atšķirīgas iezīmes, atšķirīgs domāšanas veids un atšķirīgas vēlmes. Ja mēs katru dienu tiktu pakļauti vienādiem pārbaudījumiem, mēs nogurtu un kļūtu garlaicīgi. Pat Paradīze, ja tā vienmēr būtu viena un tā pati, zaudētu savu pievilcību. Mēs mīlam dažādību un daudzveidību. Valdošais tradicionālais Paradīzes priekšstats ir pilnīgi nepareizs. Ja tas būtu patiesi garlaicīgs, Dieva svētie un svētie vīri lūgtu, lai atgrieztos uz Zemes, lai izklaidētos! Paradīze tiek pastāvīgi atjaunota visjaukākajā veidā, savukārt Zeme bieži tiek pastāvīgi atjaunota, bet garlaicīgā un nepatīkamā veidā.

Tomēr, neskatoties uz to, ka dzīve ir nogurdinoša un grūta, vairums cilvēku pie tās pierod, uzskatot, ka nav cita veida, kā dzīvot. Nespējot salīdzināt šo dzīvi ar garīgo dzīvi, viņi nespēj aptvert sāpju un noguruma apmēru, kas slēpjas šīs pasaules krokās.

Patiesībā dzīve nav īsta. Tā ir tikai izklaide, nekas vairāk. Tāpat kā vecās filmas tiek atkārtoti izlaistas atkal un atkal, tāpat arī vieni un tie paši vecie notikumi atkārtojas dažādās formās. Un, neskatoties uz dzīves nebeidzamo turpinājumu, tās pašas tēmas, kas tika demonstrētas iepriekšējās filmās, tiek atkārtotas viena pēc otras. Patiesi, vēsture atkārtojas, un cilvēki ir tikai artefakti laika muzejos.

Ļaut dzīvei atklāt savus pārsteigumus, pieņemt tos ar prieku, objektivitāti un atsvešinātību, neietekmējoties no emocijām, it kā skatītos filmu.

Sirsnīgi smieklī ir brīnišķīgs līdzeklis pret visām cilvēku kaitēm.

Tev jāpieiet dzīvei ar vieglumu un komfortu To es iemācījos no sava skolotāja. Savas garīgās apmācības sākumā viņa ermitāžā es pildīju savus pienākumus ar drūmu seju, nekad nesmaidot. Kādu dienu mans skolotājs to pamanīja un piebilda: "Ja Dievs dos, viss būs labi! Vai tu esi bērēs? Vai tu nezini, ka atrast Dievu nozīmē apsegt raizes un aprakt visas bēdas? Neuztver dzīvi tik nopietni."

Viņš man mācīja, ka cilvēka pienākums ir pacelt savu prātu pāri visām zemes raizēm un raizēm, lai viņš varētu atrast pilnīgu brīvību Dievā.

Lai stātos pretī dzīves izaicinājumiem ar drosmi un pašpārliecinātību, ir jāsaģlabā līdzsvars priekos un bēdās, peļņā un zaudējumos, uzvarās un neveiksmēs.

Saģlabāt iekšējo mieru, neskatoties uz visiem notikumiem, ir labākais veids, kā pārvarēt maldinošas vēlmes. To es iemācījos no diženajiem, kurus neietekmēja laika likstas, bet kuri palika nelokāmi un nemainīgi līdz galam. Pat pravieši, kad viņus spīdzināja, nezaudēja savu svēto apziņu un neļāva nevienam nozagt Dieva mīlestību. Garīgais prieks pats par sevi ir svētīga aizsardzība un vislielākā cietoksnis . Pārbaudījumu un likstu vidū atcerieties svētības, ko Dievs jums ir devis. Jūsu dvēsele ir svēts Dieva templis. Jūs nedrīkstat ļaut neziņas tumsai aptraipīt šo tīro vietu. Cik brīnišķīgi ir atrasties garīgas apziņas stāvoklī, godā, cienīgā, drošībā un mierā! Nebaidieties no nekā un neienīstiet nevienu. Dodiet savu mīlestību ikvienam. Sajūti Dieva mīlestību un redzi Viņa klātbūtni visos cilvēkos, un ļaujiet savai spēcīgākajai vēlmei būt Viņa pastāvīgajai klātbūtnei jūsu sirdī. Tas ir veids, kā dzīvot mierā un klusumā šajā pasaulē. Bet ir grūti izjust šo

pašapmierinātību, kamēr niknie vēlmju vēji pūš cauri sirds oāzei un vardarbīgi krata tās kokus.

Vēlmes veido cilvēka vide. Tās rodas no mūsu maņu uztveres un ir ierobežotas ar šo uztveres ierobežojumiem. Lauku gadatirgus apmeklēšana piepilda vēlmi pēc kāda aizrautības, bet pēc pasaules līmeņa izstādes apmeklējuma un visu dažādo ekspozīciju apskatīšanas mazais gadatirgus zaudē savu šarmu un pievilcību. Tādējādi mums vispirms ir jāizbauda kopības prieks ar Dievu, lai mēs varētu salīdzināt šo prieku ar mazākiem zemes priekiem. Tad vēlmes būs augstākas dabas. Vēlme ir bezgalīga; tiklīdz viena vēlme ir piepildīta, tās vietu ieņem cita. Bet, kad jūs atrodat Dievu, visas jūsu vēlmes ir piepildītas. "Meklējiet vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību, tad jums visas šīs lietas taps dotas (Un tas, kas ir pie Dieva, ir labāks un paliekošāks)." Tad kāpēc gan vispirms nemeklēt šīs lielākās vēlēšanās piepildījumu un no Dieva dāsnās rokas saņemt labāko un noturīgāko?

Kad Dievs atbildēs uz meklētāja lūgšanu Viņu iepazīt, visas viņa pārējās vēlmes tiks piepildītas nekavējoties un uz visiem laikiem.

Daži cilvēki domā, ka viņiem nav vēlmju!

Esmu ievērojis, kas bieži notiek, kad cilvēki dodas uz tirgu. Viņiem varbūt nav konkrētas vēlmes pirkt, bet pēkšņi kaut kas piesaista viņu uzmanību, un viņi nodomā: "Ak, jā, man tas ir jāpērk!"

Pat ja viņi to uzreiz nenopērk, tas kavējas viņu domās dienu un nakti, līdz viņi beidzot to dara, pat ja viņiem ir jāaizņemas nauda. Viņi kādu laiku to izbauda, bet pakāpeniski tā pievilcība izgaist un prieks par tā iegādi mazinās, tāpēc viņi vēlas kaut ko citu utt.

Reizēm mēs satiekam kādu, kurš saka: "Ak, ja vien man būtu tik un tik daudz naudas (vai īpaša modeļa automašīna, vai peldbaseins, vai nu)", un, tiklīdz šī vēlēšanās ir piepildījusies, rodas vēl viena ilgas pēc kaut kā jauna.

Cilvēka vēlmes pēc savas būtības ir nepilnīgas, un tāpēc tās nespēj sasniegt pilnīgu laimi to īpašniekiem.

Pasaule centīsies novērst jūsu uzmanību no atcerēšanās, ka vienīgā patiesi vērtīgā vēlme ir atrast Dievu. Bet jums tas sev jāatgādina katru dienu. Kad cilvēks nolemj atmest smēķēšanu, pārēsties, melot vai krāpties, viņam jābūt nelokāmam savā lēmumā un nedrīkst svārstīties. Slikta vide izsmeļ un vājina gribu, radot cilvēkā nepatiesas vēlmes. Tā atņem no viņiem labāko un dod sliktāko. Tie, kas dzīvo kopā ar zagļiem, uzskata, ka tas ir vienīgais veids, kā dzīvot. Bet saskarsme ar labiem cilvēkiem virza prātu uz augstākām lietām, tāpēc nepatiesas vēlmes vairs nevar kārdināt cilvēku. Viss šajā dzīvē ir pakļauts pārmaiņām un svārstībām. Bet daži dziļas pārdomu vai tīru garīgu tēmu studēšanas un pārdomu brīži būs iedvesmas avots, kas aizvedīs nopietnu meklētāju pāri maldu un ilūziju okeānam uz dievišķiem krastiem, kur "nekāds nogurums viņus tur neskars, nedz arī viņi no turienes tiks izdzīti".

(Vislielākā atpūta ir sagatavota tiem, kas pūlējās, un tas, kas nežēloja pūles, meklējot patiesību, to ir ieguvis)

Patiesa laime slēpjas ilgošanās pēc Dieva un pastāvīgas domāšanas par Viņu. Ar neatlaidību pienāk laiks, kad šī doma kļūst tik nelokāma un nelokāma, ka nekādas fiziskas, garīgas vai emocionālas ciešanas nevar novērst jūsu uzmanību no Dieva. Vai nav brīnišķīgi dzīvot ar Dieva apziņu, visu laiku domājot par Viņu un sajūtot Viņu, un palikt Viņa neieņemamās

klātbūtnes svētnīcā, kur ne nāve, ne kas cits nevar nozagt jūsu iekšējo mieru? (Tie, kas tic un kuru sirdis atrod mieru Dieva piemiņā. Patiesi, Dieva piemiņā sirdis atrod mieru.)

Kad kļūsti imūns pret visām vēlmēm, tu baudi mūžīgu klātbūtni,

Dzīve patiesi ir dīvaina, jo viss ir pakļauts pārmaiņām. Tāpēc nevajadzētu noenkurot laimes kuģi šīs dzīves mainīgajās smiltīs. Mūsu laiks paies, un tas, ko mēs redzam tagad, kādu dienu būs pazudis. Pārmaiņas ir pieņemamas, ja vien jūs neļaujat tām jums kaitēt. Un, kad tās jums kaitē, iekšējais nemiers, ko jūs piedzīvojat, ir vēstījums jums, lai jūs nevajag pārņemt vēlmēm. Kad esat drošībā dievišķajā garā, jūs izbaudāt visu bez pieķeršanās vai atkarības. Tāpēc centieni Viņu iepazīt ir ārkārtīgi svarīgi tiem, kam rūp; pretējā gadījumā dzīve būs postoša vilšanās, kas briesmīgā veidā sagraus cerības.

Kad 1935. gadā atgriezos Indijā, cerēju apmeklēt vietas, kuras mīlēju bērnībā, bet, ierodoties, atklāju, ka viss ir mainījies. Dzīves posms ir pārkārtojies citādi. Vislielāko vilšanos un šoku piedzīvoju, apmeklējot savu veco māju Aikapurā, kur mēdzu spēlēties un vērot putnus. No visa, ko atcerējos, bija palicis tikai viens koks. Tāda ir dzīve! Pazīstamās un lolotās lietas pazūd no mūsu redzesloka viena pēc otras. Biju gatavs dot jebko, lai redzētu mūsu māju tādu, kāda tā bija manā bērnībā. Un tomēr Dievs piepildīja manu vēlēšanos, jo vēlāk vīzijā redzēju māju, kur peldējāties baseinā, un tad devos augšstāvā, apgūlos gultā un ēdu mango, tāpat kā daudzus gadus iepriekš.

Vēlmes tagad ir ļoti rūpīgi jāpārbauda un jākontrolē, labi jāšķiro un jāpatur tikai labās, un pat

**šīm labajām vēlmēm nedrīkst ļaut apslāpēt
vissvarīgāko vēlēšanos pēc Dieva.**

**Šai vēlmei ir jāpaliek dzīvai un degošai, un tai
nedrīkst ļaut izgaist vai izdzist. Cilvēks nonāk lielā
ilūzijā, kad lūdz Dievu piepildīt savas zemes vēlmes,
bet nelūdz Viņam atklāties viņam. Iedomājieties
bērnu, kurš pastāvīgi pieprasa, lai vecāki izpildītu
viņa lūgumus, un citādi ne jautā par tiem, ne domā
par tiem. Tā ir nepateicība un viņu laipnības
noliegšana, un tajā ir mācība tiem, kas pārdomā...**

**Kad šī dzīvības grāmata tiek pielietota, cilvēku
pavadīs tikai garīgās zināšanas, kas iegūtas cilvēka
zemes ceļojuma laikā. Tāpēc Dievam ir jāpaliek
vienmēr klātesošam mūsu prātā, pastāvīgi piesaucot
Viņu un nekad neaizmirstot Viņu, ja cilvēks patiesi
rūpējas par savu garīgo nākotni. Kad esam kopībā ar
Dievu, mēs atklāsim, ka visas vēlmes tiek piepildītas
noslēpumainā veidā. Bet mums vispirms jāmeklē
Dievs. Viņš ir dāsns un ir devis mums visu, bet mēs
Viņu atradīsim tikai tad, kad nebūsim apmierināti ar
Viņa dāvanām, bet vērsīsimies pie paša Devēja. Mēs
Viņu iepazīsim, ja vien būsim patiesi savos
meklējumos, nopietni savā vēlmē tuvoties Viņam un
piedzīvot Viņa svētīgo klātbūtni.**

**Lielākais šķērslis, ar ko cilvēks saskaras, ir viņš
pats. Kad viņš cenšas mierīgi apsēsties un pārdomāt
garīgas lietas, pēkšņi rodas pasaulīgas domas, kas
novērš viņa uzmanību un neļauj sasniegt mērķi.
Viņam ir jāapmāca sevi kontrolēt savas domas un
ķermeni, un, to darot, viņš savā dvēselē nesis
pārnēsājamu paradīzi. Dzīvē vai nāvē, debesīs vai
ellē, šī augstākā laime viņu pavadīs.**

**Mums ir dziļi jālūdz Dievs, izlejot savas lielās
ilgas, lūdzot Viņam sirds valodā, dvēseles ilgās un
sirdsapziņas čukstos, lai Viņš mūs uzklausītu un**

atbildētu. Bet, ja cilvēks lūdzas pavirši un vienlaikus domā par kaut ko citu - kaut ko tādu, kas, kā Dievs zina, nav šī cilvēka galvenā prioritāte -, Viņš neatbildēs.

Vispirms mums ir jābūt Dievam. Laiks ir tagad. Mēs nedrīkstam gaidīt, jo ilūzijas ir pārāk spēcīgas. Dzīve paiet ātri, un ir kauns pamest šo pasauli, nezinot dzīves mērķi. Mums vajadzētu pārdomāt ikreiz, kad mums ir brīvs brīdis. Pat ja sākotnēji jūsu lūgšanas netiek atbildētas, nezaudējiet cerību uz Dieva žēlastību, bet turpiniet lūgt. Lūdziet Dievu no sirds un paļaujieties, ka jūsu lūgšana tiks atbildēta.

Savā dzīvē esmu pieredzējis vislielāko Dieva atsaucības uz lūgšanu pierādījumu. Taču šāda atbilde prasa pūles, jo nekas nozīmīgs nerodas bez pūlēm. Meditācija ir būtiska, lai atklātu dzīves noslēpumus un ieietu Dieva valstībā.

Slikti ieradumi un citi traucēkļi centīsies graut tavus centienus un vājināt tavu apņēmību. Bet, ja vēlies būt laimīgs, pievērs savas domas Dievam, un tu atradīsi Viņu sev tuvu.

Vēlmes pēc zemes priekiem rada magnētisku pievilkšanas spēku, kas cilvēku pievelk šai zemei, dzīvi pēc dzīves. Atgriešanās pie miesas kļūst nevajadzīga tiem, kas savas vēlmes ir atraduši Dievā. Kad vien viņi vēlas piepildīt kādu vēlēšanos, viņi par to domā, un tā izpaužas viņu priekšā. Mana māte man parādījās pēc savas nāves, un es mierinājos, viņu redzot, un pateicos Dievam par Viņa labestību. Patiesi, Viņš ir Viscāsnākais un Visžēlīgākais. Viņš piepilda mūsu vēlmes, lai parādītu mums Savu mīlestību un pateicību, kad mēs Viņam dodam pirmo vietu savās sirdīs.

Kad cilvēks sasniedz Dievu, viņš kļūst par dzīves un likteņa pavēlnieku. Mēs nedrīkstam apstāties,

kamēr dievišķā klātbūtne nav stingri nostiprinājusies mūsu dzīvēs. Viņš mums dos visu, pēc kā ilgojamies, un mūs pārbaudīs.

Garīgajā ceļā ir daudz pārbaudījumu un šķēršļu, bet, pārvarot šos pārbaudījumus un šķēršļus, mums jāsaka: “Ak, Kungs, Tu esi atbildējis uz manām lūgšanām un piepildījis manas lielākās vēlēšanās, tāpēc mana sirds ir kļuvusi bagāta ar Tavu klātbūtni un mana dvēsele staro no Tavas gaismas.” Miers lai ir ar tevi

Altruisms paplašina apziņu

Kad jūs raidāt labus nodomus citiem, jūsu apziņa paplašinās. Kad jūs domājat par savu tuvāko, daļa no jūsu būtības tiek atbrīvota līdz ar šo domu. Bet ar domāšanu vien .nepietiek; mums jābūt gataviem domāt praksē
Laulība ir altruisma mācība. Divi cilvēki cenšas dalīties dzīvē viens ar otru. Tad piedzimst bērni, un vecāki dalās ar viņiem tajā, kas viņiem ir. Bet domāt tikai par tuvāko ģimeni un nevienu citu (t.i., mani un tevi vai tikai mūs) ir egoisma .forma

Pienāks laiks, kad mūsu mīļie mūs pametīs; tāds ir dzīvesveids. Tas mums atgādina, ka cilvēces galvenais mērķis ir paplašināt savas apziņas robežas, strādājot citu .labā un daloties ar viņiem dzīves svētībās
Altruisms sniedz tā īpašniekam daudz svētību un lielu laimi, jo ar altruisma palīdzību cilvēks saglabā savu laimi. Mans mērķis ir padarīt citus laimīgus, jo mana laime rodas .no viņu laimes

Mēs nevaram patiesi izbaudīt sasnieguma garšu, ja nedalāmies savā laimē ar citiem. Es nerunāju tikai par .ģimenes locekļiem, bet gan par visiem cilvēkiem
Mums jādomā par citiem un jāpalīdz viņiem, cik labi vien spējam. Tas nenožīmē sevi nabadzināt, bet gan izrādīt .patiesu un draudzīgu rūpi par citiem un vēlmi dalīties
Vispirms mums patiesības principi jāpielieto sev. Mēs nevaram mācīt altruismu citiem, ja paši neesam altruistiski. .Ja mēs sāksim ar sevi, mēs kļūsim par labu piemēru citiem
Esmu veltījis savu dzīvi, kalpojot citiem un dodot labumu. Esmu daudz ceļojis un lasījis lekcijas plašām auditorijām. Taču zinu, ka vislabāk citiem kalpoju caur .saviem rakstiem un mācībām

Pūļi nāk klausīties lekcijas, ne obligāti patiesas mīlestības dēļ. Cilvēki nāk iedvesmas un garīga mierinājuma meklējumos. Bet es vēlos dvēseles, kas meklē patiesību, kas

mīl Dievu. Tāpēc esmu koncentrējies un turpinu
.koncentrēties uz nepieciešamību meditēt par Dievu
Visi nopietni un neatlaidīgi garīgo centienu meklētāji gūs
panākumus, ja turpinās virzīties uz priekšu ar vēlmi un
.uzcītību

Mums jāmīl Dievs no visas savas sirds, prāta, dvēseles
un spēka, un jāmīl savs tuvākais kā sevi pašu
Ko nozīmē mīlēt Dievu ar visu savu sirdi, prātu, dvēseli
?un spēku

Sirds nozīmē sajūtas, prāts nozīmē koncentrēšanos,
dvēsele nozīmē dziļu garīgu harmoniju meditācijā, un spēks
.nozīmē visas mūsu enerģijas virzīšanu uz Dievu
Tas nozīmē mīlēt Dievu ar visām savām jūtām, ar visu
savu uzmanību meditācijā, novirzot dzīvības enerģiju jeb
spēku no matērijas uz garu un pārceļot uzmanību no
.ķermeņa uz Dievu

Nav iespējams mīlēt Dievu bez kontemplācijas, jo tikai
caur kontemplāciju mēs varam apzināties savu garīgo dabu
kā dvēseli, kas mūžīgi un uz mūžiem saistīta ar Dievu, kurš
.to radīja pēc Sava tēla

Mums sevī jāceļ tronis Dieva cildenajai mīlestībai. Dzīvē
nav nekā svarīgāka. Nav augstāka mērķa kā mīlēt Viņu,
runāt par Viņu un apgaismot citus, lai viņi Viņu iepazītu. Es
.no cilvēkiem neko citu nevēlos

Man ir prieks dalīties savā garīgajā pieredzē ar tiem, kas
to patiesi meklē. Nekas man nesagādā lielāku prieku kā
runāt ar viņiem par Dievu un palīdzēt viņiem piedzīvot Viņa
.klātbūtni

Ir brīnišķīgi mīlēt Dievu un mīlēt Viņa kalpus. Kad mēs
Viņu atrodam, mēs sajūtam Viņa mīlestību ikvienā. Visumā
.nav lielāka spēka par mīlestības spēku

Es redzu Visaugstāko Kungu tronī debesīs un okeānos,
un savas apziņas tronī es redzu Viņu klātesošu manī un visu
dvēselēs, un es apskauju Viņu visās Viņa bezgalīgajās
.formās un izpausmēs radībā

Ja nebūtu egoisma, pasaule būtu paradīze

Ja pasaule atteiktos no sava ļaunā egoisma, mēs

.redzētu paradīzi uz šīs zemes

Kara aizmetņi slēpjas ļaunprātīga egoisma sirdī. Agrīnie

cilvēki vispirms izmantoja akmens nūjas, kas vēlāk pārtapa
lokos un bultās, lai pasargātu savu egoismu no citu egoisma.

Vēlāk tika izgudrotas šautenes un pistoles, tad ložmetēji un
pēc tam bumbas un indīgā gāze — tas viss, lai aizsargātu

.vienas cilvēku grupas egoismu no citas

Cilvēces destruktīvais potenciāls ir pieaudzis un

attīstījies vairāk nekā tās konstruktīvais potenciāls. Šis

ļaudabīgais augonis – ļaunprātīga egoisma augonis – galu

galā pārsprāgs. Diemžēl daudzas dzīvības ies bojā, pirms

cilvēce pamodīsies un sapratīs, ka nacionālistiskais egoisms

nav mazāk kaitīgs par personīgo egoismu. Nācija pamatā

sastāv no mazām grupām, un šīs grupas sastāv no

.indivīdiem; jāsāk ir ar sevi

Šīs atbaidošās egoisma rezultātā izceļas kari, tiek

izjaukts ekonomiskais līdzsvars un sākas recesija un pēc tam

.depresija

Robežas starp valstīm nav fiksētas, un pasaules valdības

.pastāvīgi mainās

Savtīgums, kas meklē laimi, neņemot vērā citu tiesības

un laimi, vai kas savu mērķu vārdā mīd citu tiesības un

.intereses, rada nabadzību, nelaimi un ciešanas

Sevis bagātināšana uz citu rēķina ir nopietna kļūda.

Komunisms, kas ārēji sola masām pārpilnību un labklājību,

neizdosies un kādu dienu sabruks, jo tas balstās uz

piespiešanu un personisko brīvību apspiešanu (Piezīme: Šo

lekciju 1937. gadā lasīja Meistars Paramhansa, un šis

.secinājums patiešām ir piepildījies!)

Lieli cilvēki atbalsta altruismu, kura pamatā ir patiesa

garīga vēlme dot

Ja cilvēks koncentrējas tikai uz savām rokām un kājām

un atstāj novārtā galvu, smadzenes nedarbosies, lai vadītu

motoriskās prasmes. Visām ķermeņa funkcijām jābūt koordinētām. Līdzīgi prātiem (lēmumu pieņemējiem) valstīs un sabiedrībās ir jāstrādā koordinēti ar rokām un kājām (darbaspēku), jo, ja intereses saduras, kārtība sabruks, .dominēs haoss un radīsies ciešanas

Pasaulē ir divi skolotāji. Kas ņem Dievu par savu vadītāju un mentoru, tam nav no kā baidīties. Kas ņem .Sātanu par savu vadītāju un padomdevēju, tas ļoti cietīs. Atslēgas vārds lielākajai daļai cilvēku šajā dzīvē ir "es".

Tie, kuriem ir garīga noskaņa un tieksme, domā par citiem tikpat daudz, cik par sevi. Tie, kas domā tikai par sevi, izraisa apkārtējo naidīgumu un aizvainojumu. Bet tie, kas ņem vērā citu jūtas un intereses, atklāj, ka citi domā par .viņiem un ņem vērā viņu jūtas

Ja pilsētā ir simts cilvēku un katrs no viņiem cenšas atņemt citiem kaut ko, tad katram būs deviņdesmit deviņi ienaidnieki, bet, ja katrs cenšas palīdzēt citiem, tad katram .būs deviņdesmit deviņi draugi

Es tā dzīvoju un neko nezaudēju, dodot citiem. Patiesībā viss, ko devu, man atgriezās reizināts ar Dieva žēlastību. Tagad es ne pēc kā neilgojos, jo tas, kas manī dziļi mīt, ir lielāks un vērtīgāks par visu, ko pasaule varētu piedāvāt.

Cilvēks patiesi meklē laimi, un, kad laime ir sasniegta, .nepieciešamība pēc apstākļiem, kas pie tās noved, izzūd. Man nav bankas konta, jo mana vienīgā garantija šajā pasaulē ir cilvēku labās jūtas pret mani. Es neticu nekādām citām zemes garantijām. Patiesā bagātība slēpjas dzīvošanā .savu brāļu un draugu sirdīs

Kad esam altruistiski, mēs kļūstam laimīgi. Un, ja mēs pieņemam šo pieeju, citi apkārtējie ietekmēsies no mūsu uzvedības un centīsies mūs atdarināt. Mums ir jāizskauž .egoisms, kas ir visu individuālo un nacionālo ļaunumu sakne

Svētais pacelts gaisā

No grāmatas "Indijas filozofija joga dzīvē"

"Vakar vakarā es redzēju Jogiju karājamies dažas pēdas gaisā."

Ar šo interesanto frāzi mans draugs Upendra Mohans Čaudhri sāka savu runu.

Viņa entuziastiski pasmaidīja un teica: "Varbūt jūs uzminējāt viņa vārdu: vai jūs nedomājat Bhaduri Mahasaju, kurš dzīvo uz augšējā apļa ceļa?"

Upendra piekrītoši pamāja, lai gan viņš bija nedaudz vīlies, ka ziņas nebija nonākušas pie manis caur viņu. Mani draugi zināja, cik ļoti es biju ieinteresēts svētajos, un viņi vienmēr labprāt iepazīstināja mani ar kādu jaunu.

Es turpināju, sakot: "Joga dzīvesvieta atrodas ļoti tuvu mūsu mājai, un es viņu regulāri apciemoju."

Mani vārdi izraisīja lielu interesi Upendrā, jo interese bija redzama viņa sejā, un es piebildu:

"Es redzēju viņu veicam brīnumdarbus. Viņš apguva astoņas senās jogas elpošanas tehnikas ⁽¹⁾, ko pierakstījis gudrais Patandžali. ⁽²⁾ Kādu dienu Bhaduri Mahāsaja manā priekšā izpildīja Bhastrika Pranajamu ar tik pārsteidzošu spēku, ka man šķita, it kā istabu būtu pārņēmusi spēcīga vētra! Pēc tam viņš nomierināja šo vētraino elpu un palika nekustīgs cildenas apziņas stāvoklī. ⁽³⁾ Miera atmosfēra, kas sekoja šai vētrai, bija tik skaidra un neaizmirstama."

Upendras balsī bija ieskanas neticība, kad viņš teica: "Esmu dzirdējis, ka svētais nekad neiziet no savas mājas, vai tā ir taisnība?"

Es atbildēju: "Jā, tā ir taisnība! Viņš pēdējos divdesmit gadus ir palicis ieslodzīts savā mājā. Tomēr viņš atvieglo šī stingrā likuma ierobežojumus, ko viņš pats sev uzlika mūsu svēto svētku laikā, un dodas uz sānceliņu, kur pulcējas ubagi, jo Svētais Bahaduri ir pazīstams ar savu laipno sirdi."

Viņš teica: "Bet kā svētais var palikt gaisā, nepakļaujoties gravitācijas likumam?"

Es atbildēju: "Joga ķermenis zaudē blīvumu, praktizējot noteiktus pranajamas elpošanas vingrinājumus, un tad viņš var lidot vai lēkt kā varde. Pat svētie, kas nepraktizē tradicionālo jogu, lidinās gaisā, nonākot cildenos, pastiprinātas ilgas pēc Dieva stāvokļos."

Upendras acīs iemirdzējās ziņkāre, un viņš teica: "Es gribētu uzzināt vairāk par šo gudro vīru. Vai jūs apmeklējat viņa vakara sanāksmes?"

Es teicu: "Jā, es viņu bieži apciemoju, un mani ļoti iespaido viņa ātrā atziņa un brīnišķīgā gudrība. Dažreiz mani smieklī sabojā sapulces svinīgumu. Lai gan svēto tas netraucē, viņa mācekļi dusmīgi skatās uz mani!"

Tajā pēcpusdienā, pa ceļam mājās no skolas, es pietāju Bhaduri Mahāsajas mājā un nolēmu viņu apciemot. Jogs dzīvoja noslēgti, mācekļa apsargāts pirmajā stāvā. Šis māceklis bija ļoti izvēlīgs attiecībā uz apmeklētājiem un jautāja, vai man ir tikšanās ar viņa skolotāju. Bet skolotājs parādījās nekavējoties, viņa acis mirdzēja, tādējādi pasargājot mani no izmešanas uz vietas. Viņš teica māceklim:

"Lai Mukanda nāk, kad vien vēlas. Noslēgtības likums nav domāts manam, bet gan citu komfortam. Pasaulīgi cilvēki nejūtas ērti ar mūsu godīgumu, kas sagrauj viņu lepnumu. Svētie ir ne tikai reti sastopami, bet arī mulsinoši. Pat Svētajos Rakstos mēs dažreiz atrodam tos, kas rada apmulsumu citiem."

Es sekoju Bhaduri Mahasajam uz viņa vienkāršo augšstāva mājokli, kuru viņš reti pameta. Meistari parasti ignorē pasaules spožumu un glaunumu, norobežojoties no sabiedrības acīm. Pasaule reti

pievērš tiem uzmanību, kamēr tie nav stingri nostiprinājušies laika annālēs, jo gudrā laikabiedri neaprobežojas tikai ar tiem, kas dzīvo tagadnes šaurajos ierobežojumos.

Es teicu: "Lielais gudrais, tu esi pirmais jogs, ko pazīstu, kurš visu laiku paliek savā mājā."

Viņš atbildēja: "Dažreiz Dievs savus svētos stāda negaidītā augsnē, lai mēs nedomātu, ka varam viņus pakļaut kādam īpašam noteikumam."

Svētais sēdēja sakrustotām kājām, iegrimis kontemplācijā, viņa vibrējošais ķermenis atpūtās lotosa pozā. Lai gan viņam bija pāri septiņdesmit, viņa ķermenī nebija redzamas novecošanās vai ļenganuma pazīmes no ilgstošas sēdēšanas. Spēcīgs un garš, viņš bija perfekts it visā. Viņa sejā bija raksturīgi gudrā cilvēka vaibsti: viņš ir cēlgalvains, ar kuplu bārdu, vienmēr sēž taisni, viņa mierīgās acis ir pievērstas Dievišķajai Klātbūtni.

Es sēdēju kopā ar svēto meditācijā, un pēc stundas viņa maigā balss mani pamodināja:

"Jūs bieži nonākat klusuma stāvoklī, bet vai esat sasniedzis patiesas Dieva apzināšanās stāvokli?"

Svētais vēlējās man atgādināt, ka Dievu jāmīl vairāk nekā meditēt, un piebilda: "Nejauc līdzekļus ar mērķi un nepadari līdzekļus par savu mērķi."

Viņš piedāvāja man dažus mango un ar savu asprātību, kas man šķita amizanta, neskatoties uz viņa nopietno dabu, teica:

"Cilvēku ilgas pēc vienotības ar ēdienu ir daudz lielākas nekā viņu ilgas pēc vienotības ar Dievu."

Šis vārdu spēle manī izraisīja skaļus smieklus, un viņa skatiens kļuva maigāks, kad viņš teica: "Kādi smiekli!" Viņa seja bija nopietna, tomēr tajā bija svētlaimīgs smaids. Viņa lielās, lotosam līdzīgās acis slēpa svētu, iekšēju smaidu.

Svētais norādīja uz vairākām biezām aploksnēm uz galda, sakot: "Šīs vēstules ir pienākušas pie manis no tālās Amerikas. Es sarakstos ar vairākām biedrībām, kuru biedri izrāda interesi par jogu. Viņi no jauna atklāj Indiju ar labāku izpratni nekā Kolumbs! Es labprāt viņiem palīdzēšu, jo jogas zināšanas ir bez maksas, tāpat kā saules gaisma, visiem, kas tās meklē."

"To, ko gudrie ir uzskatījuši par nepieciešamu cilvēces glābšanai, nevajadzētu atņemt Rietumu labā. Austrumi un Rietumi ir līdzīgi garā, neskatoties uz atšķirīgo ārējo pieredzi, un tiem nav cerību uz progresu un labklājību, nepraktizējot kādu no jogas garīgajiem ceļiem."

Svētais mani turēja savā mierīgajā skatienā, un es toreiz neapzinājos, ka viņa vārdi bija slēpts pareģojums. Pat tagad, rakstot šos vārdus, es neesmu pilnībā sapratis viņa šķietami nekaitīgo mājienu nozīmi, ka kādu dienu es nesīšu Indijas mācības uz Rietumiem.

Es teicu: "Ak, diženais gudrinieks, cik brīnišķīgi būtu, ja tu cilvēces labā uzrakstītu grāmatu par jogu!"

Viņš atbildēja: "Es apmācu studentus, kuri kopā ar saviem studentiem kļūs par dzīvām grāmatām, kas izturēs sabrukšanu, dabiskās laika pārmaiņas un kritiku nedabiskās interpretācijas."

Mēs palikām vieni ar jogu, līdz vakarā ieradās viņa mācekļi, kad viņš nolasīja vienu no savām nepārspējamajām lekcijām. Kā maigas straumes viņš aizslaucīja klausītāju psiholoģiskos vrakus un grūžus un veda viņus pie Dieva. Viņa brīnišķīgās līdzības tika pasniegtas nevainojamā bengāļu valodā.

Tajā vakarā Bhaduri izpētīja dažādus viduslaiku radžputu princeses Mirabai dzīves filozofiskos aspektus, kura atteicās no greznās pils dzīves,

tiecoties pēc svētuma. Sākotnēji ievērojams askēts Sanatna Gosvāmī atteicās pieņemt viņu par mācekli, jo viņa bija sieviete, taču viņas atbilde lika viņam nokrist ceļos, kad viņa teica:

"Pasaki skolotājam, ka es neatzīstu nevienu vīrieti Visumā, izņemot Dievu. Vai mēs visas neesam sievietes Viņa priekšā?"

(Pastāv svēta ideja, ka Dievs ir vienīgais pozitīvais un radošais princips Visumā, un ka Viņa radība nav nekas cits kā negatīva ilūzija)

Mirabai bija dzejniece, un viņa sacerēja daudzus dzejoļus, kas piepildīti ar garīgu prieku un joprojām tiek uzskatīti par vienu no Indijas literārajiem dārgumiem. Es šeit tulkoju vienu no tiem angļu valodā (to arābu valodā tulkoja Mahmuds Abbass Masouds):

Ja ķermenis vienmēr tiek mazgāts, tas būs zināms

**Es būtu kļuvis par lauvu jūras vidū
Ja viņš apēdīs augu, viņš noteikti sapratīs,
Es lepnī pieņemtu kazas formu
Ja rožukroņu skaits tiktu saskaitīts,
izrādītos, ka**

**Es slavēju Dievu ar lielām pērlītēm
Ja vien elki paklanītos
Es būtu paklanījies kalniem un klintīm
Ja vien pienu varētu malkot
Lai teļi un mazuļi varētu nogaršot
Ja sievas pamešana to noved pie
Tūkstošiem cilvēku nekavējoties tiktu
kastrēti pēc savas izvēles**

**Tas viss nav pietiekami, lai to atklātu
Nē, un tas nekad nespēs pacelt
priekškaru**

**Dievs parādīsies ar vienu nosacījumu:
Sirds mīlestība un ilgas kā uguns**

Daži studenti ievietoja rūpijas Bhaduri kurpē, kas gulēja viņam blakus, kamēr viņš sēdēja jogas pozā. Šis Indijā ierastais ziedojums ir cieņas un pateicības izpausme, kas norāda, ka students noliek savas materiālās vērtības pie sava skolotāja kājām. Žēlsirdīgi draugi ir Dieva rūpju un aizsardzības par tiem, kurus Viņš mīl.

Viens no mācekļiem dedzīgi paskatījās uz cienījamo skolotāju, kad tas atvadījās, un teica: "Patiesi, tu esi brīnišķīgs, Skolotāj! Tu esi atteicies no bagātības un personīgajām ērtībām, lai meklētu Dievu un sniegtu mums gudrību" (Jo bija labi zināms, ka Bhaduri Mahasja jaunībā bija atteicies no milzīgas ģimenes bagātības, kad pieņēma stingru lēmumu iet jogas ceļu).

Svētais atbildēja: "Bet jūs darāt pretējo!" Skolotāja sejā bija pausta maiga aizrādījuma izteiksme, un viņš turpināja: "Esmu atteicies no dažām rūpijām un īslaicīgām, nenožīmīgām baudām mīlestības pret universālu valstību dēļ, kuras svētlaime ir neierobežota un nebeidzama. Tad kā jūs varat teikt, ka esmu sev kaut ko atņēmis? Tieši šīs pasaules tuvredzīgie cilvēki patiesi atsakās! Viņi pamet svētu valstību, kurai nav līdzinieka, kārojotniecīgus zemes priekus, kas ne baro, ne remdē izsalkumu!"

Es smējos par šo kontrastējošo uzskatu par askētismu un askētismu: viens padara nabaga svēto bagātāku un ievērojamāku par Krēzu, bet otrs pārvērš pasaules lielākos miljonārus par trūkcietējiem nabagiem, kuri nezina, ko viņi cieš no nabadzības pazemojuma.

Skolotājs noslēdza savu runu, aicinot uz nelokāmu ticību, sakot: "Dievišķā sistēma pārvalda mūsu lietas un organizē mūsu nākotni ar gudrību, kas pārspēj

apdrošināšanas sabiedrību sniegto. Pasaule ir pilna ar nemierīgiem cilvēkiem, kuri paļaujas uz ārējiem aizsardzības līdzekļiem. Viņu sāpīgās domas ir kā rētas uz pieres. Vienīgais, kurš mums deva gaisu un pienu no dzimšanas brīža, zina, kā dienu no dienas nodrošināt Savus pielūdzējus ar visu, kas viņiem nepieciešams dzīvē.”

Pēc mācību sesiju beigām es turpināju apmeklēt svēto, un ar klusu entuziasmu, kas man palīdzēja apzināties dievišķo klātbūtni. Kādu dienu svētais pārcēlās uz Ram Mohan Roy Road, prom no mūsu mājas Gurbar Road, jo viņa mīlošie sekotāji viņam uzcēla jaunu ermitāžu, kas pazīstama kā Tajendramath ⁽⁴⁾.

Lai gan tas, ko es tūlīt atstāstīšu šajos memuāros, ir pāragri, es šeit pieminēšu noslēguma vārdus, ko Bhaduri Mahasja man teica. Neilgi pirms manas aizbraukšanas uz Rietumiem es devos no viņa atvadīties un pazemīgi paklanījos viņa priekšā, lūdzot viņa atvadu svētību. Viņš teica:

"Mans dēls, ej ceļā ar Dieva svētību un ņem senās Indijas godību par savu aizsardzības vairogu. Uz tavas pieres ir rakstīta Uzvara, un tālie dižciltīgie tevi laipni sagaidīs."

Avots: Jogi autobiogrāfija (Indijas filozofija joga dzīvē)

— ...

Zemsvītras piezīmes

(1) Šī elpošanas tehnika ir pazīstama kā pranajama, kas ir dzīvības spēka vai aktivitātes (prānas) kontrole, regulējot elpošanas procesu. Pranajama bhastrika ("zvans") darbojas, lai nomierinātu prātu.

(2) Patandžali ir izcilākais no senajiem jogas komentētājiem.

(3) 1928. gada lekcijā Sorbonnas profesors Žils Buā apgalvoja, ka franču zinātnieki ir veikuši eksperimentus ar

augstāku apziņu un atzinuši tās eksistenci. Viņš to raksturoja kā "zemapziņas pretstatu Freida koncepcijā. Šī augstākā apziņa ietver talantus un īpašības, kas padara cilvēku patiesi cilvēcku, nevis tikai attīstītu dzīvnieku". Franču zinātnieks precizēja, ka augstākas apziņas atmoda "ir jānošķir no ieteikuma vai hipnozes. Augstākās apziņas eksistence ir filozofiski atzīta, un tā būtībā ir Emersona aprakstītais augstākais "es", ko zinātne ir atzinusi tikai nesen. Emersons savā esejā ("Augstākā dvēsele") teica: "Cilvēks ir tempļa seja, kurā slēpjas visa gudrība un labestība, un parasti tas, ko mēs saucam par cilvēku: ēšanas, dzeršanas, stādīšanas un aprēķināšanas cilvēks, sniedz nepatiesu priekšstatu par savu būtisko realitāti. Bet dvēsele, kuras instruments un izpausme viņš ir, ja tai ļautu parādīties caur viņa domām un rīcību, mēs būtu spiesti paklanīties, jo tad mēs stāvētu garīgās dabas un visu dievišķo īpašību priekšā."

(4) Viņa pilnais vārds bija Tadžnaramats Bhaduri, un "math" hindi valodā nozīmē pielūgsmes vieta, bieži atsaucoties uz ermitāžu vai klosteri. Starp svētajiem, kas "lidoja kosmosā", bija Svētais Jāzeps no Kupertino, 17. gadsimta svētais, kura neparastos piedzīvojumus dokumentēja liecinieki. Svētais Jāzeps izrādīja bijību un apbrīnu par pasauli, kas patiesībā bija Dieva atcere un dziļa saikne ar Viņu. Viņa brāļi klosterī neļāva viņam kalpot pie kopīgā galda, lai viņš neaizlidotu ar porcelānu. Patiešām, svētais nespēja veikt pasaulīgus pienākumus, jo nespēja pietiekami ilgi palikt uz zemes! Dažreiz pietika tikai ar svētītas statujas redzēšanu, lai viņš paceltos vertikālā lidojumā, pēc kā viņš vēroja divus svētos — vīrieti un akmeni — planējam debesīs.

Arī Svētā Terēze no Avilas, garīgi izcila svētā, uzskatīja fizisko paaugstinājumu par satraucošu. Noslogota ar daudziem administratīviem pienākumiem, viņa neveiksmīgi mēģināja apturēt lidojumu izmēģinājumus, rakstot par to: "Pasākumi ir bezjēdzīgi, ja Dievs vēlas citādi." Svētās Terēzes ķermenis, apglabāts baznīcā Albā, Spānijā, palika nesabojāts četrus gadsimtus, tā smarža atgādināja rožu smaržu, un tam tika piedēvēti neskaitāmi brīnumi.

(Šie brīnumi mums atgādina arī to, kas minēts Svētajā Korānā un cēlajās pravietiskajās tradīcijās, piemēram, stāstu

par Alas Cilvēkiem un lūgumu Marijai, miers lai ir ar viņu, pakratīt palmas sauso stumbru, lai no tā kristu nogatavojušies dateļi ne sezonā, kā arī to, kā Dievs rūpējās par Mariju, saskaņā ar to, kas minēts Surat Al Imran (Katru reizi, kad Zaharija iegāja pie viņas svētnīcā, viņš atrada viņas krājumus. Viņš teica: "Ak, Marija, no kurienes tev tas ir?" Viņa atbildēja: "Tas ir no Dieva"), kā arī stāstu par pielūdzēju Juraju un zēnu, kurš runāja šūpulī, un par trim, kas iegāja alā un klints attālinājās no viņiem, un citiem brīnumiem.)

Gribasspēks un vides ietekme

Problēmas un grūtības rodas no cilvēka neapzināšanās par savām pagātnes darbībām, kas veiktas noteiktā laikā un vietā. Pašreizējās ciešanas izriet no domām un darbiem, ko viņš ir izteicis, kas ir iesakņojušās apziņas augsnē, dīgst un .nes tādas pašas augļus kā šīs domas un darbības

Vienīgi Dieva dēļ es dzīvoju un strādāju. Nav nekādu zemes kārdinājumu vai ilūziju, kas mani vilinātu. Esmu skatījies ar gudrības un ieskatu un caurdūris maldu un ilūziju plīvurus. Arī tev jāapzinās, ka tava vizīte šajā zemē ir īslaicīga. Tu esi šeit viena mērķa dēļ: apgūt nepieciešamās .mācības un palīdzēt visiem, kas sastopas tavā dzīves ceļā

Katru rītu es lūdzu Dievu, lai Viņš man pasaka, ko Viņš vēlas, lai es daru, un tad es redzu, ka Viņš darbojas caur .manām rokām un prātu, un viss notiek pēc Viņa gribas

Pārbaudījumi un likstas nenāk, lai cilvēku salauztu vai paralizētu viņa gribu, bet gan lai liktu viņam novērtēt Dieva diženumu un cienīt Viņa likumus, caur kuriem viņš var sasniegt patiesu laimi. Dievs nesūta šos skarbos pārbaudījumus tāpēc, ka tos galvenokārt ir radījis cilvēks.

Viss, kas no cilvēces tiek prasīts, ir pamodināt savu apziņu no neuzmanības miega un izklūt no neziņas tumsas zināšanu .gaismā

Trenē sevi sajust mieru, jo, jo vairāk tu to darīsi, jo

.vairāk tu sajutīsi šo spēku savā dzīvē

Ir augstāks spēks, kas apgaismos jūsu ceļu un dāvās

jums veselību, laimi, mieru un panākumus, ja jūs

.pievērsīsieties šai dievišķajai gaismai

Lielākoties mūsu maņas sola īslaicīgus priekus, bet galu

galā nes ilgstošas sāpes un ciešanas. Patiesa tikumība un

laime tomēr sola maz, bet galu galā sniedz mums tīru un

ilgstošu prieku. Tāpēc es uzskatu, ka iekšēja, ilgstoša laime

ir patiens prieks, bet īslaicīgas jutekliskas baudas ir tikai

.baudas

Ja cilvēkam ir slikts ieradums, kas viņu traucē un neļauj

gulēt naktī, viņš var no tā atbrīvoties, izvairoties no visa, kas

to varētu izraisīt vai stimulēt, nekoncentrējoties uz to,

mēģinot to apspiest. Šis ir netiešs veids, kā ar to cīnīties. Bet

pastāv arī tiešs, pozitīvs veids: virzot savas domas uz labu

ieradumu un strādājot pie tā kultivēšanas, līdz tas kļūst par

.daļu no viņa dzīves, uz kuru viņš var paļauties un paļauties

Labas dabas cilvēki parasti ir vislaimīgākie. Viņi nevaino

nevienu par nepatikšanām un problēmām, ar kurām viņi

saskaras; tā vietā viņi tās piedēvē sev un uzskata sevi par

personīgi atbildīgiem. Viņi pilnībā apzinās, ka nevienam nav

varas viņus padarīt laimīgus vai apbēdināt, ja vien viņi neļauj

citai cilvēku rīcībai, vārdiem un domām sevi ietekmēt, vai nu

.pozitīvi, vai negatīvi

Stingri cilvēki ir nelaimīgi. Viņiem nav nekādu jūtu, gluži

kā akmeņiem. Cilvēkam jādzīvo ar visām savām domām,

jūtām un ieskatiem, jābūt modram un uzmanīgam pret visu,

kas notiek apkārt, gluži kā prasmīgam fotogrāfam, kurš

gaida labākās iespējas, lai iemūžinātu brīnišķīgākos attēlus

.ar visskaistākajām ainavām

Patiesa cilvēka laime slēpjas cilvēka pastāvīgā gatavībā

mācīties un rīkoties pareizi un cieņpilni. Jo vairāk cilvēks sevi

pilnveido, jo vairāk viņš veicina apkārtējo cilvēku attīstību un

.laimi

Tikai retais analizē savu situāciju un izlemj, vai virzīties uz priekšu vai atpakaļ. Kā cilvēkiem, kas apveltīti ar uztveri, gudrību un sapratni, mūsu lielākais pienākums ir pareizi izmantot savu gudrību un uztveri, lai mēs zinātu, vai virzāmies uz priekšu vai atpakaļ. Un, ja neveiksmes mūs piemeklē atkārtoti, mēs nedrīkstam krist izmisumā vai .zaudēt cerību

Neveiksmei vajadzētu darboties kā katalizatoram, nevis .atturēt mūsu fizisko un garīgo izaugsmi
Neveiksme ir labākais un piemērotākais laiks veiksmes sēklu sēšanai

Nevajadzētu kavēties pie zaudējumiem un neveiksmēm, bet gan mēģināt atkal un atkal, neatkarīgi no tā, cik daudzi un rūgti ir bijuši iepriekšējie mēģinājumi. Katram jaunam mēģinājumam pēc neveiksmes jābūt labi plānotam un intelektuāli stimulējošam. Turklāt jāatrod līdzsvars starp materiālajām vēlmēm un garīgajām ilgām, neļaujot vienam .aizēnot otru

Neviens patiesi garīgs cilvēks nevar iztikt bez materiāliem panākumiem. Un neviena materiālās rūpes nav tik milzīgas, lai tās neļautu domāt par Dievu un veltīt nepieciešamo laiku pārdomām, kalpošanai un garīgiem .pienākumiem

Hroniskais neveiksminieks vēl nav apguvis dzīves mācības, un savtīgais garīdznieks sevi soda, zaudējot garīgo .līdzsvaru, jo necienpilni izturas pret materiālo dzīvi
Ja cilvēks visu savu darbu un aktivitātes velta citu cilvēku kalpošanai un paveic tās ar gandarījumu, tad viņš .patiesi ir pelnījis atzinību un pateicību

Mums nevajadzētu būt vienpusīgiem; drīzāk mums vajadzētu līdzsvarot savas aktivitātes un noteikt prioritātes uzdevumiem un pienākumiem atbilstoši to svarīgumam. Pienākums ir tas, ko cilvēks veic ar prieku, nevis materiāla labuma dēļ. Garīgajam un morālajam pienākumam dzīvē .jābūt pirmajā vietā

Katram cilvēkam ir neizmantots potenciāls. Viņam
piemīt visas nepieciešamās stiprās puses. Prāts pats par sevi
ir augstākā vara, un tas ir jāatbrīvo no novecojušiem un
.ierobežojošiem ieradumiem un priekšstatiem
Launas domas var novest cilvēku kaitīgā vidē, kur viņš
var izpausties, kā vēlas. Tomēr cilvēks ar gribasspēka
palīdzību var mainīt savas domas un apziņu, un līdz ar to arī
savu vidi. Ja cilvēks ilgstoši atrodas kaitīgā vidē, šī vide sāk
viņu zemapziņā ietekmēt. Laika gaitā viņš galu galā zaudē
brīvību izvēlēties veselīgu un pilnvērtīgu vidi un kļūst
.pakļauts šīs kaitīgās vides negatīvajai ietekmei
Planētu un zvaigžņu ietekme uz cilvēka dzīvi izriet no
pievilkšanās un atgrūšanās mijiedarbības starp planētām un
cilvēka ķermeņiem. Tie, kuriem ir spēcīga griba, ir saskaņā
ar Dievu un negaida, kad planētas un zvaigznes viņiem dos
savu labvēlību. Drīzāk viņi turpina savu ceļojumu kā
caururbjošs meteors, ko neietekmē vienīgi Dieva vadošā
zvaigzne, kurš ir visu saulu Saule un Likuma un dvēseļu
.Kungs

Vēstules skolotājam Paramahansam no viņa mācekļiem

Žurnāla "Inner Culture" XIV sējumā

Vēstules, ko nosūtījuši to autori no dažādām valstīm, no
:kurām mēs izvilkam sekojošo

,Es vēlos jūs informēt, ka, pārdomāti lasot jūsu mācības

Es saņēmu garīgo apgaismību

Tas, kuru vienmēr esmu meklējis

Tavas mācības man ir atvērušas laimes durvis

* * *

Es katru dienu praktizēju jūsu garīgās afirmācijas
.Es uzskatu, ka negatīvās domas pakāpeniski mazinās

Bailes ir izgaисуšas

Es izbaudu katru savas dzīves mirkli

Paldies par jūsu palīdzību

* * *

Es saņemu daudz svētību

No jūsu garīgajām mācībām

Ar nepacietību gaidu jūsu pārdomu lasīšanu

Es daru visu iespējamo, lai to pielietotu savā dzīvē

Tavas mācības ir skaistas un noderīgas

* * *

Es tavā brīnišķīgajā filozofijā atrodu

Kas iedvesmo apbrīnu un iedvesmu

Mana visdziļākā pateicība par visu, ko tu man esi devis

No palīdzības un psiholoģiskā komforta

* * *

Man ir nepārvarama sajūta, ka to saņemu katru nedēļu

Par jaunu mācību no tavām mācībām

Es katrā nodarbībā atrodu prieku un apgaismību

* * *

Paldies no visas sirds

Lai palīdzētu man izprast savu iekšējo būtību
Un lai es apzinātos manī slēptos spēkus
Un lai parādītu Dieva gaismu manai atklāsmei
Caur mācībām, ko esmu no tevis saņēmis

* * *

Es joprojām atceros savu ciemošanos pie tevis
Viņa dzīvo manās domās jau četrus gadus
Es joprojām atceros tavu pilnīgo ticību Dievam
Un tava mīlestība pret cilvēci
Tas man palīdzēja iepazīt sevi
Kad domāju, ka esmu viens

Man nav draugu un neviena, kas man justu līdzī
Tas man deva pašapziņu un paaugstināja manu morāli
Tas mani iedvesmoja būt drosmīgam, stājoties pretī
dzīves apstākļiem

* * *

Četrdesmit gadus
Es studēju dažādas zinātnes un zināšanu nozares
.Bet no visām tām mācībām es neko neieguvu
Par kaut ko līdzīgu tam, ko esmu iemācījies no jūsu
mācībām

* * *

Man ļoti palīdz lasīt jūsu mācības

Ja lielāks cilvēku skaits
Viņi pēta un īsteno jūsu idejas
Pasaule, kurā mēs dzīvojam, būtu
Labāk nekā ir

* * *

Es vēlos jums pateikties no visas sirds
Par svētībām, kas ienākušas manā dzīvē
Kopš es sāku lasīt jūsu mācības ar uzmanību un
koncentrēšanos
Paldies, un lai Dievs svētī jūsu brīnišķīgos centienus
Un jūsu darbs, kas veltīts cilvēces kalpošanai

* * *

Tā kā es lūdzu tevi lūgt par maniem panākumiem
Mana situācija ir ievērojami uzlabojusies
Mana visdziļākā pateicība un cerība, ka jūs turpināsiet
lūgties

* * *

Kad es saņēmu tavu pēdējo ziņu
Es joprojām klejoju tumšajā šaubu mežā
Un viņš nespēja saskatīt ceļu ārā no tā meža
Bet paldies Dievam un jūsu īpašajām lūgšanām
Ceļš kļuva skaidrāks, un mana ticība Dievam
.nostiprinājās
Mana situācija uzlabojās visos aspektos

Un, lūdzu, vienmēr atcerieties mani savās atbildētajās
lūgšanās

* * *

Tavas mācības man ir ļoti palīdzējušas
Un es no tā guvu milzīgu labumu
Un man tas tika pierādīts ar pārlicinošiem
pierādījumiem
Jūsu garīgo apgalvojumu un pozitīvās domāšanas
efektivitāte

Esmu pārņemts ar pateicību
Veselības, prieka un miera dēļ, ko jūtu
Es jūtu, ka katru dienu gūstu panākumus meditācijā

* * *

Ja vien ne tavas brīnišķīgās, iedvesmojošās mācības
Mana dzīve šajā zemes līmenī būtu bijusi ārkārtīgi
ierobežota

Es vēlētos pateikties jums par jūsu īpašo uzmanību
Ko viņa man ir devusi pēdējo trīs gadu laikā

* * *

"Paldies par žurnālu "Garīgā kultūra
Kurā es katru dienu atrodu svētību un dvēseles barību
Es pateicos Dievam, kas mani iepazīstināja ar tevi un
tavām mācībām

* * *

Es vēlētos pateikties par jūsu ikmēneša vēstulēm
.Manuprāt, pēdējais ziņojums bija iedvesmojošs
Lai es to nolasītu saviem skolēniem literatūras stundā
Viņi pozitīvi reaģēja uz tā saturu
Tas bija priecīgs notikums mums visiem
.Mani ļoti aizkustināja idejas, ko iekļāvi vēstulē
Tik ļoti, ka vēlējos tajā dalīties ar saviem studentiem
Šis vēstījums izraisīja dziļu pārdomu stāvokli
Un dvēseles noslēpumu pašpārbaude
Es jūtu, ka tas man palīdzēs atrisināt problēmas
Un gudri un pozitīvi rīkoties ar dzīves pieredzi

* * *

Tavas mācības ir nenovērtējamas
Es negribu palaist garām nevienu jūsu nodarbību